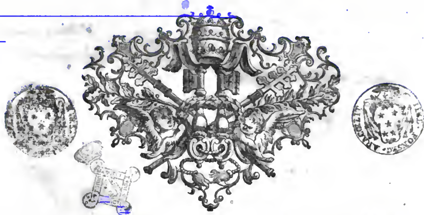

37
22 E
15

HUGONIS
DE SANCTO CHARO
S. Romanæ Ecclesiæ Tituli S. Sabinæ
PRIMI CARDINALIS
ORDINIS PRÆDICATORUM,
INDEX GENERALIS
RERUM, AC VERBORUM OMNIUM,
Quæ in septem Tomis Complectuntur.
TOMUS OCTAVUS.

VENETIIS, MDCCLIV.
Apud Nicolaum Pezzana.
SUPERIORUM PERMISSU, AC PRIVILEGIO.

INDEX VERBORUM, AC RERUM OMNIUM PRÆCIPUARUM, QUÆ IN COMMENTARIIS IN TOTAM Sacram Scripturam

ILLUSTRISSIMI, AC REVERENDISSIMI D. Hugonis S. R. E. Cardinalis continentur.

Adverte Lector, quod ubi invenies litteram *T.* significat Tomum, *P.* Paginam, *C.* Columnam.

A, A, cur ter dicatur, Lit. tom. 4. pag. 216. col. 1
Aaron interpretatur montanus, mor. to. 2. p. 189. c. 3
Aaron Sacerdos fuit, Moyses vero non, familiares Dei fuerunt, lit. tom 2. pag. 256. col. 3.
Aaron interpretatur montanus, mor. to. 2. p. 272. col. 4
Aaron significat contemplativos, mor. to. 2. p. 272. c. 4
Aaron interpretatur mons fortis, mor. to. 2. pag. 276. col. 3
Aaron significat eos, qui habent congeriem fortium operum, mor. tom. 7. pag. 276. col. 3
Aaron accepit in uxorem Elisabetham de tribu Judæ, & ipse vir de tribu Levi erat, & quare, lit. tom. 6. pag. 4. col. 3
Aaron interpretatur montanus, mor. to. 6. p. 127. col. 4
Aaron interpretatur montanus, mor. to. 6. p. 361. col. 2
Abacuch interpretatur amplexator, expos. to. 5. p. 167. col. 2
Abacuch fuit contemporaneus Danielis, exp. to. 5. p. 205. c. 1
Abacuch oratio est prophetalis cum laude, exp. to. 5. p 205. c. 4
Abacuch oratio dicitur pro spontaneis, & cur, exp. to. 5. p. 205. c. 4
Ab alio judicari in Religione, mor. to. 2. pag. 90. col. 1
Abaron interpretatur generatio excelsa, myst. to. 5. p. 232. col. 2
Abarimathia vigilia donationis interpretatur, mor. to. 6. p. 88. c. 1
Abbates debent laborem subire cum monachis, & interesse capitulo, refectorio, & oratorio, lit. to. 1. p. 292. col. 3
Abbas debet esse circumcisus, mor. tom. 6. p. 143. col. 3
Abba Hebræum, & pater, quod idem est, lit. to. 7. p. 47. col. 3
Abba Hebraice, latine dicitur pater, lit. to. 7. p. 159. col. 3
Abdias interpretatur servus Dei, exp. to. 5. p. 167. col. 2
Abdiæ cur datus spiritus prophetiæ, mor. to. 6. p. 42. col. 2
Abel martyr, pastor, & virgo fuit, lit. to. 1. p. 7. col. 3
Abel interpretatur nihil habens, & luctus ab eventu, quia parum vixit, & parentes illius pro ipsius morte in magno luctu fuerunt, lit. t. 1 p. 7. c. 1
Abel pastor ovium typus erat Christi, qui verus fuit pastor ovium, alleg. tom. 1. pag. 7. col. 2
Abel significat religiosos, mor. tom. 2. pag. 90. col. 1
Abedarius quid sibi velit, & qui erant Abedaris, exponitur, lit. tom. 6. pag. 18. col. 4
Abia super Judam regnavit, lit. to. 6. p. 4. col. 1
Abia pater dominus interpretatur, lit. to. 6. p. 4. col. 1
Abies arbor ad ædificandas domos apta, lit. to. 4. p. 131. col. 1
Abies, de qua fiunt naves, & quæ in altum erigitur, refertur ad rectores, sive ad Noe, myst. to. 5. p. 104. col. 4
Abies dicuntur principes, & sacerdotes, exp. to. 5. p. 221. col. 3
Abietes sunt alti, & superbi, qui vigilant, ut devorent pauperes, & corrodant, myst. to. 5. p. 95. col. 2
Abiezer interpretatur patris mei sanctificatio, myst. to. 7. p. 5. col. 2
Abigail docuit, ubi bene anima custodiatur, lit. to. 2. p. 96. col. 3
Abimelech etsi uxorio affectu cognovisset Saram, peccasset, & ignorantia eum excusasset a tanto, sed non a toto, lit. to. 1. p. 26. c. 2
Abimelech est quilibet ambitiosus, myst. to. 5. p. 83. col. 4
Abimelech interpretatur pater meus rex, & significat prælatum, myst. tom. 5. pag. 99. col. 2
Abimelech, idest Christus, mor. to. 6. p. 367. col. 2
Abimelech quomodo dispensavit cum David panes propositionis, myst. tom. 6. pag. 94. col. 2
Abjectio in Religione gloria summa est, mor. to. 2. p. 221. col. 2
Abjicere offensiones oculorum suorum, est peccata visibilia, & aperta relinquere, mor. tom. 5. pag. 74. col. 2
Abjiciendo temporalia, est vivere Deo, mor. to. 7. p. 369. col. 4
Abisinia regio est, lit. tom. 6. pag. 148. col. 3
Abiron interpretatur pater meus magister iniquus, mor. to. 2. p. 276. c. 3
Abiud pater meus interpretatur, Christumque significat, lit. t. 6. p. 4. c. 2
Ablutio aqua Baptismi, myst. to. 4. p. 12. col. 2
Abnegare semetipsum quid sibi velit, dicitur, lit. to 6. p. 58. col. 4
Abnegare semetipsum quid sit, lit. tom. 6. p. 185. col. 4.
Abnegare, & negare quantum distent, lit. to. 6. p. 186. col. 1
Abner interpretatur pater lucernæ, mor. to. 6. p. 355. col. 2
Abner princeps erat militiæ, mor. tom. 6. p. 360. col. 2
Abnegatio sui ipsius triplex, alleg. to. 2. pag. 42. col. 3
Abnegatio sui ipsius triplex, alleg. tom. 2. pag. 76. col. 3
Abominatio duplex, carnis, & spiritus, mor. to. 2. p. 25. c. 3
Abominabiles sunt Domino Prædicatores, qui quod verbis prædicando affirmant, factis negant, lit. to. 3. p. 26. col. 2
Abominabile est post confessionem peccatum reiterare, & recidivans similis est cani vomitum suum manducanti, mor. to. 3. p. 57. c. 1
Abominatio maxime superbiam dicit, mor. to. 4. p. 172. col. 1
Abominationis nomine peccata Sodomiæ, & luxuriæ intelliguntur, myst tom. 5. pag. 65. col. 4
Abominationes Philisthinorum dicuntur blasphemiæ eorum in Judæos, & quæ, exp. tom. 5. pag. 219. col. 3
Abominationes vocantur fornicationes, & adulteria, expos. to. 5. pag. 119. col 2
Abominatio desolationis quæ sit, exp. to. 5. p. 162. col. 4
Abominatio idolum vocatur, lit. to 6. p. 75. col. 3
Abominatio quid sit, quæve fuerit, lit. to. 6. p. 114. col. 1
Abominabilis quare juste sit quilibet peccator Deo, lit. to 7. p. 232. c. 4
Abortus fit per vitium matris, sive matricis, mor. to. 5. p. 295. c. 2
Abortus contingit multipliciter, mor. to. 6 p. 295. col. 2
Abortus fit per violentiam, mor. to. 6. p. 295. col. 2
Abortivus fœtus fuit Paulus, & quare, lit. to. 7. p. 115. col. 1
Abortivus fœtus quando dicatur, lit. to 7. p. 115. col. 5
Abraham præponitur Nachor propter dignitatem, lit to. 1. p. 16. c. 2
Abraham dicitur excelsus, Videns populum, electus, & significat Christum, qui in primo adventu apparuit humilis, sed in secundo apparebit excelsus, myst. to 1. p. 16. col. 3
Abraham septuaginta dicitur fuisse annorum, quando egressus est de Aram post mortem patris sui, qui ducentorum & quinque annorum fuit, quando mortuus est, quomodo hoc potest esse, & ejus solutio, lit. tom. 1. p. 57. col. 1
Abraham mentitus non est, dicens Saram esse sororem suam, lit. tom. 1. pag. 17. col. 1
Abraham ascendens de Ægypto cum uxore sua, & Lot cum tota substantia sua, typus fuit Christi, qui cum carne assumpta post passionem ascendit in cœlum, quo electi nunc spe, & tandem re ascendunt, myst. to 1. p. 18. col. 1
Abraham valde ditatus est apud Ægyptios, lit. to. 1 p. 18. col. 1
Abraham pater excelsus interpretatur Abraham pater multarum gentium, lit. to. 1. p. 22. col 1
Abraham primus decimas obtulisse legitur, myst. to. 1. p. 20. c. 1
Abraham tripliciter excusatur de pluralitate uxorum, lit. to. 1. p 21. c. 3
Abraham noluit munus aliquod accipere a Rege Sodomorum post victoriam, myst. to. 1. p. 20. col. 2
Abraham peccavitne cognoscens Agar ancillam suam, cum haberet Saram uxorem? lit. to. 1. p. 21. col. 3
Abraham sentiens Deum in Angelis, maluit ipsi Deo loqui, quam Angelis, lit. to. 1. p. 23. col. 1
Abraham Deitatem in unitate adoravit, & dispensationi angelicæ in forma visibili ministravit, lit. to. 1. p. 23. col. 2.
Abraham significat pater multarum gentium, myst. to. 1. p. 28. c. 2
Abrahæ magna tentatio fuit, si singula verba sibi dicta expendantur: Tolle filium tuum unigenitum, quem diligis Isaac, & offer illum, lit. to. 1. p. 28. col. 2. & 3
Abraham credens Isaac fore suscitandum, non credidit falsum, etsi non fuerit mortuus, aut suscitatus, lit. to. 1. p. 29. col. 1
Abraham firmiter credebat Isaac filium suum fore a Domino suscitandum, ubi ab ipso fuisset immolatus, lit. to. 1. p. 29. col. 1
Abraham etsi sciret Isaac suscitandum, attamen maximo dolore afficiebatur de morte ejus, lit. tom. 1. pag. 29. col. 1
Abraham, Isaac, & Jacob potius nominantur, quam alii, propter tres virtutes, in quibus excellere alios visi sunt: nempe Abraham in fide, Isaac in spe, Jacob in charitate, lit to 1. p. 77. col. 3
Abraham noluit filium accipere uxorem Chananæam, quia Christum figurabat, & quare, myst. to. 2. p. 41. col. 2
Abrahæ contritio bona fuit, lit. to. 2. p. 134. col. 2
Abraham significat Apostolos, patres multarum gentium, & fundatores Ordinum, mor. to. 2. p. 206. col. 2

Hugonis Card. Tom. VIII.

A 2 Abraham

Index in omnia Commentaria

Abraham interpretatur pater multarum, scilicet, gentium, mor. tom. 2. pag 270. col. 4
Abraham significat Doctores, mor. t. 2. pag. 271. col. 2
Abraham est vir justus, lit. tom. 2. p. 326. col. 4
Abraham, quia tot pertulit perturbationes, Dei amicus dictus est, lit. t. 4. p. 91. col. 3
Abraham primus fuit in cultu Dei, lit. tom. 4. p. 117. c. 3
Abraham Christus dicitur, myst. t. 4. pag. 117. col. 4
Abraham habuit vestigium obedientiæ, myst. t. 4. p. 122. c. 2
Abraham pater excelsus interpretatur, myst. t. 4. p. 159. c. 2
Abrahæ opera quæ, mor. to. 6. p. 341. col. 4
Abrahamus fuit Patriarcharum primus, mor. t. 6. pag. 2. c. 2
Abrahamus quomodo circumscribatur, mor. ibid.
Abrahamo Dominus juravit, & David, & quare, lit. t. 6. p. 3. c. 1
Abrahamus propheta, ac sacerdos fuit, lit. t. 6. p. 3. col. 1
Abrahamus congrue habuit generationis exordium, & quare, lit. tom. 6. pag. 3. col. 1
Abrahamo primum promissus ipse Jesus fuit, in quo omnium benedictio extat, lit. t. 6. pag. 3. c. 1
Abrahamus sine hæsitatione aliqua credidit, & quomodo, mor. tom. 6. pag. 3. col. 2
Abrahamus unicum filium habens, eum immolare Domino sic eidem præcipienti, non hæsitavit, myst. t. 6. p. 3. c. 2
Abrahamus ab ejus filio Christum nasciturum sciebat, mor. t. 6. p. 3 c. 2
Abrahamus certe credebat, Deum præcipientem filium ejus sibi immolari, itidem eumdem immolatum suscitare posse, mor. t. 6. p. 3. c. 2
Abrahamus primus unius Dei fidem sui temporis hominibus publice prædicavit, mor. t. 6. p. 3. col. 2
Abrahamus quare prima credendi via dicitur, mor. t. 6. p. 3. c. 2
Abrahamus non primus credidit, mor. t. 6. p. 3. c. 2
Abrahamus unius Dei fidem non solus ipse habuit, mor. t. 6. p. 2. col. 2
Abrahamus a qua virtute potissimum efferatur, & commendetur, mor tom. 6 pag. 1. col. 2
Abrahamus fuit fides, & via credendi, mor. t. 6. p. 1. col. 2
Abraham quomodo viderit Trinitatem, & Incarnationem Verbi, lit. t. 6. pag. 132. col. 1
Abraham, filii Abrahæ, idest Christus, mor. t. 6. p. 223. c. 1
Abraham pater multarum gentium, lit. t. 6. p. 230. col. 3
Abrahæ mansuetudo notatur, lit. t. 6. p. 233. c. 3
Abraham non fuit justificatus, quia non erat datum pretium, exp. Glos. t. 7. pag. 25. col. 2
Abraham, sine passione Christi utrum habuisset salutem æternam, exp. Glos. t. 7. pag. 26. col. 4
Abraham meruit simpliciter vitam æternam, non tamen liberationem a pœna limbi, exp. Glos. t. 7. p. 26. col. 4
Abraham gratis justificatus est, lit. t. 7. p. 27. c. 1
Abraham ex quo justificatus fuit ante circumcisionem, ad quid ergo accepit circumcisionem? lit. t. 7. p. 28. c. 3
Abraham quomodo sit hæres credentium, exp. Gloss. to. 7. p. 29. c. 3
Abraham dicitur hæres mundi, idest, possessor, exp. Gl. tom. 7. pag. 29. col. 3
Abraham, quando natus est Isaac, erat centum annorum, sed tamen genuit eum nonagesimo nono anno, exp. Glos. t. 7. p. 30. c. 3
Abrahæ corpus quando, & quomodo dicatur emortuum, expos. Glos. to. 7. pag. 30. col. 3
Abraham, & alii sancti Patres, quomodo prius habuerint Spiritum sanctum, exp. Glos. tom. 7. p. 49 col. 2
Abscondere in foramine petræ, est abscondere se in Christi plagis, myst. tom. 4. pag. 212. col. 4
Absalon significat Judam Christum persequentem, alleg. t. 4. p. 7. c. 2
Absalon mundum significat, myst. to. 2. p. 86. col. 1
Absalon per capillos suspensus, lit. t. 7. p. 331. col. 3
Absconsio verbi Dei duplex, una dicitur subtractionis, & est mala, altera occultationis, quæ si fiat ex humilitate bona est, si ex pusillanimitate mala est, lit. tom. 3. p. 4. col. 2
Abscondita dicuntur peccata non confessa, mor. t. 2. p. 32. col. 4
Abscōdita in humanitate erunt manifesta in paradiso, alleg. t. 2. p. 75 c. 4
Abscondi quid, lit. tom. 7. pag. 164. col. 2
Absentia timoris est principium omnis mali, lit. t. 4. p. 180. col. 1
Absynthium amaritudo idololatriæ, lit. to. 5. p. 186. col. 3
Absynthium quid significet, lit. t. 7. p. 392. col. 4
Absoluti a labore manuum qui sint, lit. t. 7. p. 207. col. 4
Abstinentia malos motus, & pravas concupiscentias mitigat, myst. tom. 1. pag. 34. col. 4
Abstinendum est ab omni specie gulæ, ut bene jejunetur, lit. tom. 4. pag. 134. col. 2
Abstinentibus quatuor bona pervenientia notantur, exp. t. 5. p. 146. c. 4
Abundantia rerum temporalium est, quæ pascit vitia, myst. t. 1. p. 58. c. 2
Abundantia lacrymarum dicitur impetus fluminis, mor. t. 2. p. 120. c. 4
Abundantia, & pax sine ullo pavore sunt bona supernæ Jerusalem, lit. tom. 2. pag. 4. col. 2
Abundantia gaudii particula supernotatur, myst. t. 4. p. 119. col. 3
Abundantia generat peccatum, mor. t. 4. p. 268. col. 2
Abundantiam verbi Dei sequitur salus populi, myst. t. 5. p. 52. c. 2
Abundantia generat otium, exp. tom. 5. p. 63. col. 3
Abundare, & non in abundantia esse securum a latrone, vel hoste, parum est, exp. t. 5. pag. 113. col. 3
Abundantiam rerum frequenter sequitur crudelitas, & immisericordia, myst. tom. 5. pag. 114. col. 2
Abundantiam gratiæ, idest, remissionem peccatorum etiam superadditorum, & præter hoc abundantiam, lit. t. 7. p. 35. c. 3
Abusio est corporalis, vel spiritualis, alleg. t. 2. p. 75. col. 2
Abusus in Prælatis in dispensatione bonorum, mor. t. 7. p. 88. c. 2
Abusus Religiosorum Deo displicens, mor. t. 2. p. 129. col. 2
Abusio magna hominis est, si credit aliquid latere Deum, cui omnia aperta sunt, lit. t. 4. p. 63. c. 1
Abutentes sensibus qui sint, mor. t. 6. pag. 6. col. 4
Abyssus est profunditas aquarum latentium intra viscera terræ, lit. tom. 1. pag. 1. col. 1
Abyssus Dei thesaurus, myst. t. 2. p. 80. col. 2
Abyssus, idest, sine base, myst. tom. 2. p. 80. col. 2
Abyssus significat peccatores, myst. to. 2. p. 80. col. 2
Abyssus invocat abyssum, novum testamentum invocat Vetus ad testimonium, mor. tom. 2. pag. 110. col. 3
Abyssus misericordiam Christi significat, ibid.
Abyssus habet malam significationem, ibid.
Abyssus multiplex est, alleg. tom. 2. pag. 266. col. 2
Abyssus est matrix aquarum, mor. tom. 2. p. 256. col. 2
Abyssus dicuntur Dei judicia, mor. t. 2. p. 266. col. 2
Abyssus peccati abyssum invocat pœnæ, myst. t. 5. p. 94. c. 4
Abyssus est multitudo aquarum, exp. t. 5. p. 104. col. 2
Abyssum dicit multitudinem Chaldæorum, & quomodo, exp. t. 5. pag. 105. col. 3
Abyssis, & inferno quid præcipiatur, myst. t. 5. p. 193. col. 3
Abyssus etiam dicitur doctrina novi testamenti, myst. t. 5. p. 206. c. 4
Abyssus dicuntur peccatores, & quomodo, ibid.
Abyssum abyssum invocare quid sit, lit. t. 7. p. 170. col. 4
Abyssus dedit vocem suam, idest Paulus, &c. lit. t. 7. p. 209. c. 3
Acab frater patris interpretatur, & diabolus est, myst. t. 4. p. 180. c. 2
Accedentes ad Deum qui sint, lit. t. 7. p. 256. col. 2
Accedere ad uxorem menstruatam utrum peccatum sit, & utrum uxor sine peccato possit negare debitum viro petenti? lit. t. t. p. 117. c. 4
Accedere per fidem intelligitur, lit. t. 4. p. 22. col. 2
Accedere retro, est vitam præteritam considerare, lit. t. 6. p. 181. c. 4
Accedentem ad Deum quid oporteat credere, lit. t. 6. p. 240. c. 4
Accedit homo ad Deum, exponitur multis modis, expos. Glos. tom. 7. pag. 196. col. 4
Accelerare ad Deum per pœnitentiam, quia periculose conversatur, quia ad magna vocatur, quia diu expectatur, & ne forte excludatur, mor. t. 2. pag. 28. col. 4
Accelera, nomen Christi, alleg. to. 2. pag. 71. c. 3
Accelera prædari, quomodo exponuntur ad litteram, lit. t. 4. p. 22. c. 2
Acceptio sumitur pro accepto, idest pro muneribus, lit. t. 7. p. 140. c. 1
Accingere lumbos, est carnem mortificare, mor. t. 4. p. 177. col. 2
Accingere, & accingi multis modis dicitur, mor. t. 4. p. 186. c. 2
Accingi, præcingi, succingi quid, lit. t. 7. p. 279. col. 2
Accipitres, justi intelliguntur, plumæ sunt virtutes, alæ cogitationes. Auster Spiritus sanctus, tunc plumescunt justi, cum vitam veterem deponunt, & novam incipiunt, lit. t. 1. p. 452. c. 4
Accipitur quandoque in bono, & sign. exempla sanctorum in affectibus, ibid.
Accipere aliquando est signum dilectionis, lit. t. 7. p. 139. c. 4
Accipere personam est hominem, non quia homo, sed propter ea, quæ circa ipsum sunt, honorare, lit. t. 3. p. 61. col. 2
Accipiter renovatur plumis, lit. to. 7. p. 175. col. 3
Accipitrum genera duo sunt, lit. t. 6. pag. 239. c. 4
Acetum est hæreticorum doctrina, quæ a veritate doctrinæ ecclesiasticæ degenerat, myst. t. 2. p. 21. col. 1
Aceto gustato emisit spiritum Christus cur? myst. t. 4. p. 97. col. 4
Accidentium quædam immediate, quædam mediate insunt substantiæ, exp. Glos. t. 7. p. 104. col. 2
Acetum datum crucifixo facit eum citius mori, lit. t. 6. p. 87. c. 2
Acetum est vinum acetosum, lit. t. 6. pag. 269. col. 3
Acetum Judæi erant, lit. to. 6. pag. 269. col. 3
Acumen denotat gratiam coadjuvantem, mor. t. 6. p. 225. c. 4
Accusationes quævis patienter audiendæ sunt, lit. t. 6. p. 85. col. 1
Accusatio non nisi sub duobus, aut tribus testibus recipi debet, lit. tom. 7. pag. 218. col. 3
Accusationes Romam missæ a Judæis contra Paulum, lit. t. 7. p. 309. c. 3
Acharon eradicatio interpretatur, exp. t. 1. pag. 208. col. 3
Acharon civitas est Philisthinorum, exp. t. 5. p. 219. col. 4
Achaz noluit petere signum a Domino ex superbia, nolens Dei virtutem illo signo populo manifestari, lit. t. 1. p. 230. col. 4
Achaz denotat peccatum, vel diabolum, mor. t. 2. p. 276. c. 2
Achaz quis fuerit, ad unguem ostenditur, lit. t. 4. pag. 18. col. 2
Achaz quid sacrificaverit idolis, lit. t. 4. pag. 18. col. 2
Achaz tyrannos denotat, myst. tom. 4. pag. 19. col. 2
Achaz solvebat tributum Sennacherib, lit. t. 4. p. 78. col. 3
Achaz Ezechiæ pater verum cultum omnino abjecerat, lit. to. 4. pag. 83. col. 1

Achaz

Achaz comprehendens interpretatur, lit. tom. 6. p. 4. col. 1
Achis interpretatur frater meus, mor. t. 2. pag. 82. col. 4
Achis interpretatur quomodo est, mor. t. 2. p. 62. col. 4
Achis interpretatur evadere manus diaboli, mor. t. 2. p. 83. col. 3
Achis frater meus iste interpretatur, Christumve indicat, lit. t. 6. pag. 4. col. 3
Achitophelis casus, mor. t. 2. pag. 87. col. 2
Achor interpretatur turbatio, myst. t. 2. pag. 152. col. 2
Acon, Tyrus, Abscalon, quæ civitates sint, lit. t. 4. p. 32. c. 1
Achor conturbatio interpretatur, myst. t. 4. p. 165. c. 2
Achor fuit filius Charmi, & fuit occisus in valle, lit. t. 4. p. 165. c. 3
Achor interpretatur turbatus, & quid significet, lit. t. 7. p. 209. c. 4
Acquisitionem sapientiæ tria impediunt, negligentia, tædium, & diffidentia, lit. t. 3. pag. 7. col. 3
Acquisitores gloriæ mundi, non autem Christi sunt multi, lit. tom. 7. pag. 206. col. 2
Acquiescere carni quid, mor. tom. 7. pag. 148. c. 4
Acedia parit soporem mentis, & excæcationem, ne videat pericula præcavere, mor. t. 3. p. 41. col. 1
Accidit irridentibus Deum irrisio, lit. t. 4. p 60. col. 1
Acedia quinque vulnera facit, mor. t. 6. pag. 236. col. 2
Accubitus sponsi triplex, scilicet, in utero Virginis, in patibulo crucis, in solio patris, lit. t. 3. p. 109. c. 4
Acrisia quid, seu aurisia, exp. Gl. to. 7. pag. 152. col. 4
Actio aliqua quoad substantiam est a Deo, quæ quoad qualitatem non est a Deo nisi permissive, lit. t. 3. p. 256. col. 2
Actio offerentis meritoria est, si persona grata sit. Munera enim ratione personæ, non persona ratione munerum grata est, lit. t. 1. p. 7. c. 1
Actiones Hebræorum erga Deum simulatæ, lit. t. 2. p. 203. c. 1
Actio mala, quomodo bona, exp. Glos. t. 7. pag. 22. col 4
Actio bona, quomodo sit naturalis, & mala non, exp. Gl. t. 7. p. 60. c. 3
Actiones quædam formatæ, quædam deformatæ, exp. Gl. t. 7. p. 69. c. 2
Actio omnis Christi est nostra instructio, declaratur, lit. t. 7. p 236. c. 1
Actio inquantum mala est a diabolo, exp. Glos. t. 7. p. 153. col. 4
Activi piscibus, contemplativi avibus, concupiscentiæ aquis comparantur, mor. tom. 2. pag. 1. col. 1
Activi significantur per Jacob, per Israel contemplativi, alleg. tom. 2. pag. 27. col. 2
Activa vita habet protectionem, contemplativa refugium, mor. tom. 2. pag. 71. col. 4
Activi dicuntur jumenta, mor. tom. 2. p. 92. col. 1
Activi significantur per insulas, mor. t. 2. p. 182. col. 3
Activi circa terrena, & temporalia occupantur, mor. t. 2. p. 296. c. 4
Activi debemus primo esse, deinde contemplativi, myst. t. 4. p. 96. c. 4
Activus quomodo contemplativo assimiletur, myst. t. 4. p. 99. c. 3
Activi vere sapientes, lit. tom. 6. p. 2. col. 1
Activa vita contemplativæ præponitur, & quare, lit. t. 6. p. 3. c. 1
Activa quæ, quæve munera habeat, lit. to. 6. p. 196. col. 1
Activa vita duo habet, mor. to. 6. pag 224. col. 2
Activi per Martham significantur, myst. to. 7. pag. 257. col. 3
Actoris officium, exp. Glos. tom. 7. pag. 158 col. 2
Actus peccati significatur per gladium, mor. to. 2. p. 193. c. 4
Actus substantialis Dei, & proprius non est punire, sed dare virtutem, mor. tom. 2. pag. 212. col. 4
Actus peccati transit, sed permanet reatus quasi rubigo animæ, myst. tom. 3. pag. 223. col. 2
Actus Apostolorum ad quid scribantur, lit. t. 7. p. 278. col. 1
Actus dupliciter considerantur, lit. tom. 7. p. 278. col. 1
Actus non ordinantur ad scientiam, sed ad vitam, lit. t. 7. p. 278. c. 2
Actus prædicationis an sit de activa, vel contemplativa, litter. tom. 7. pag. 286. col. 3
Aculeus, quo pungitur cor poenitentis, est triplex, scilicet doloris, pudoris, & timoris, lit. t. 3. pag. 35. col. 4
Acus quid sit ad litteram, lit. tom. 6. p. 108. c. 1
Acus Christus est, & quomodo, lit. t. 6. pag. 241. c. 4
Adam Idumæus interpretatur testis, vel patruus, hic est diabolus, lit. t. 7. pag. 170. col. 3
Adam in luce conditus fuit, quia cum justitia originali fuit creatus, sed per peccatum tenebræ factus est, donec per Christum ad lucem rursum est vocatus, mor. to. 1. p. 1. col. 4
Adam immortalis sic conditus fuit a Deo, quod poterat non mori, non autem quod non posset mori, lit. to. 1. p. 3. col. 3
Adam est formatus in paradiso terrestri, sed ibi est translatus, qui locus conveniebat sibi ex gratia, non ex natura, lit. to. 1. p. 4. c 3
Adam ad formam Dei factus est, ut esset dominus omnium, myst. to. 1 pag. 4. col. 4
Adam quomodo potuit videre cuncta animantia terræ, et illis nomen imponeret, lit. tom. 1. pag. 5. col. 3
Adæ posteri prius tenebræ propter peccatum nascuntur, sed postea per regenerationem in Christo fiunt lux, mor. to. 1. p. 1. col. 4
Adam soporatus multa cognovit de unione Christi cum Ecclesia, de futuro universali diluvio, & de judicio futuro per ignem, l. t. 1. p. 5. c. 3
Adam unicam habuit uxorem, non plures, ibid.
Adam, & Eva noluerunt humiliter peccatum suum confiteri, sed superbe se excusare, lit. tom. 1. pag. 6. col. 2
Adam cur non maledicitur a Domino, sed terra, Cain vero ipse maledicitur, & non terra, lit. tom. 1. p. 6. col. 3
Adam non est assecutus quod volebat, & perdidit nolens quod habebat, ibid.
Adam dicitur genuisse filium ad imaginem suam, non Dei, secundum quam ipse factus fuerat, quia factus peccator, & mortalis genuit filios mortales, & peccatores, non autem justos, & immortales, lit. t. 1. pag. 8. col. 2
Adam genuit filios ad similitudinem, & imaginem suam, sic Christus ad similitudinem suam recreat jam creatos, myst. t. 1. p. 8. c. 2
Adam per peccatum avolare fecerat Deum a tota natura humana, ad quam per incarnationem Filii rediit, mor. t. 1. p. 28. col. 3
Adam peccavit in vere feria sexta, hora sexta, & ideo ut poena corresponderet, Christus eodem tempore, eodem die, & eadem hora passus est, myst. t. 1. p. 70. col 3
Adam tripliciter peccavit, & Christus tripliciter satisfecit, mor. to. 1. pag. 291. col. 1
Adam per carnem peccavit, & ideo tota ejus successio sub carnis afflictione gemit, lit. t. 1. p. 439 c. 1
Adam quo genere peccati peccavit, alleg. t. 2. p. 42. c. 4
Adam si non peccasset, filios gehennæ non procreasset, mor. t. 2. p. 32. c. 4
Adæ peccatum reliquit filiis reliquias suas, ibid.
Adæ casus ad vesperum, alleg. t. 2. p. 70. col. 1
Adam culpam retorquens in mulierem, maxime errat, mor t. 2. p. 78. c. 1
Adam, & diabolus auctores iniquitatis, mor. t. 2. p. 92. col. 4
Adæ quando infixæ fuerant poenalitates, Pen. t. 2. p. 97. col. 4
Adæ peccatum dicitur sagitta, Pen. t. 2. p. 97. col. 4
Adam furtum fecit, Christus persolvit, alleg. t. 2. p. 172. col. 3
Adæ funiculi, in quibus nos trahit Dominus, sunt infirmitates, & tribulationes, mor. t. 2. pag. 176. col. 2
Adæ error in existimatione sua, lit. t. 2. p. 185. col. 2
Adam quomodo ingressus in Sanctuarium, alleg. t. 2. p. 185. c. 3
Adæ statum ante peccatum dicuntur antiqui dies, myst. t. 2 p. 196. c. 2
Adam, & Eva generatio prava, & exasperans in committendo peccatum, & in excusando, mor t. 2. p. 199. c. 4
Adæ, & dæmonis peccatum recensetur, mor. t. 2. p. 216. c. 4
Adam de fructu foliorum edit, & immortalitatem amittit, & veritatis luce relicta, ad umbram foliorum currit, lit. t. 3. p. 76. c. 1
Adam cur post peccatum absconderit se, myst. t. 4. p. 221. col. 2
Adam terrenus interpretatur, lit. t. 4. p. 239. col. 3
Adam perditor dicitur, lit. t. 6. pag. 3. col. 1
Adam positus fuit in paradiso ad colendum, lit. t. 6. p. 65. c. 1
Adam quomodo cecidit, lit. to. 6. pag. 103. col. 3
Adam juxta Hebron sepultus, myst. t. 6. p. 121. c. 2
Adam qua hora peccavit, eadem Christus passus est, lit. t. 6. p. 122. c. 2
Adam quibus modis peccaverit, quamve nos obligaverit, lit. to. 6. pag. 166. col. 2
Adam ubi sepultus sit, lit. t. 6. p. 268. col. 3
Adamo peccante, sicut nos peccavimus omnes, & suscepimus ab eo culpam, quare similiter in eo poenitere non possumus? exp. Gloss. tom. 7. pag. 25. col. 2
Adam etsi habuit dona naturalia, idest, non diminuta per peccatum, tamen erant debilia in se; unde legem non posset implere perfecte, sed quoquo modo, ibid.
Adam noluit stare cum potuit, inflictum est ei non posse, quando voluit, lit. t. 7. pag. 24. col. 3
Adam sicut credidit magis diabolo, quam Deo, sic idololatra, lit. t. 7. pag. 34. col. 3
Adæ actuale delictum tantum transiit per imitationem in similiter prævaricantes, exp. Glos. t. 7. p. 35. col. 4
Adam peccavitne peccato gulæ, exp. Glos. t. 7. p. 83. col. 3
Adam quomodo, & quo seductus, ibid.
Adam, qui vendidit nos per suam superbiam, potuitne nos redimere per humilitatem poenitentiæ, exp. Glos. t. 7. p. 43. col. 3
Adam si per comestionem pomi vendidit nos, per abstinentiam potuitne nos redimere, exp. Glos. t. 7. p. 43. c. 4.
Adam in quo instanti voluit continere, ibid.
Adam prævaricator in manu dupliciter, in ore dupliciter, in corde dupliciter, mor. t. 7. p. 119. col. 2
Adam utrum appetierit esse Deus, exp. Glos. t. 7. p. 147. c. 4
Adam in statu innocentiæ habuit rectam imaginem, mor. t. 7. p. 162. c. 3
Adam vidit incarnationem filii Dei, sed non casum suum vidisse necesse est, unde vidit consequens, non antecedens, lit. t. 7. p. 178. c. 3
Adam filius quo pacto Christus sit, lit. t. 7. p. 242. col. 1
Adæ ob peccatum adjecta est naturalis necessitas moriendi, lit. tom. 7. pag. 260. col. 4
Adamas non rumpitur malleo, sed sanguine hircino, mor. to. 2. pag. 274. col. 1
Adamas pretiosus, durus, & ferrum attrahit, myst. t. 4. p. 116. c. 2
Adamas sanguine hirci frangitur, myst. to. 4. p. 116. col. 2
Adamas Christum, & Sanctos signat insuperabiles, lit. t. 5. p. 188. c. 3
Adamas lapis qualis, myst. to. 5. pag. 188. col. 3
Adamas Christum, & Sanctos signat, ibid.
Adamas immissus in sanguinem calidum fortitudinem suam amittit, ibid. col. 2

Adamas cedit sanguini hircino calido, lit. tom. 7. pag. 246. col. 4
Adarsa interpretatur testificans solem, myst. t. 5. p. 240. col. 3
Adarsa testificans solem signat gloriam, quæ Dei est, ib.
Additio, & diminutio duplex, una bona, altera mala, lit. t. 3. p. 201. c. 4
Adeps vitalium triplex, cordis, jecoris, & hepatis, lit. t. 1. p. 106. c. 1
Adeps significat interiorem devotionem, mor. t. 2. p. 156. c. 5.
Adeps superbiam denotat, mor. t. 2. p. 268. col. 4
Adeptio gloriæ 3. pœnitentiæ filius dicitur, mor. t. 6. p. 5. c. 1
Abducere civitates in desertum, est Ecclesias, & conventus Religiosorum spoliare, myst. t. 5. p. 71. col. 4
Adhærere Deo tria nos faciunt, mor. t. 2. p. 187. col. 2
Adhærere Deo quomodo, lit. tom. 4. pag. 8. col. 1
Adhæsio alicui est per amorem, mor. t. 7. p. 153. col. 4
Adhæsio animæ cum Deo est per cognitionem intellectus, mor. t. 7. pag. 153. col. 4
Adhæsio duplex, lit. tom. 7. pag. 425. col. 3
Adhuc manus ejus extenta, idest, adhuc percutiet, lit. t. 4. p. 15. c. 2
Adiada est nomen castri, exp. t. 5. pag. 247. col. 1
Adjicere debemus super laudem Dei, mor. t. 2. p. 179. col. 2
Adjectiva multiplicantur, non autem substantiva in Deo, exp. Glos. tom. 7. p. 123. col. 4
Adinventio multiplex, mor. tom. 2. p. 65. col. 2
Adinventiones peccata exquisita sunt, exp. t. 5. p. 116. c. 4
Adinventiones Dei quæ fuerint, pulchre notatur, myst. t. 4. p. 33. c. 1
Adinventiones contra Dominum falsa testimonia, lit. t. 4. p. 10. c. 1
Adinventio, causa, & lex Religiosorum, myst. t. 4. p. 10. c. 2
Adeps peccatum gulæ, vel peccantes in deliciis ciborum denotat, exp. t. 5. pag. 124. col. 4
Adjutorium Dei in pugna contra pugnam, & post pugnam, myst. t. 2. pag. 14. col. 3
Adjutor, & protector Deus, quando dicatur, alleg. t. 2. p. 107. c. 1
Adjutor in tribulationibus est Deus, myst. t. 2. p. 120. c. 1
Adjutor, & protector eorum est, cur ter dicatur, mor. t. 2. p. 296. c. 2
Adjutorium Dei necessarium duplex est, mor. t. 1. p. 300 c. 1
Adjuvare auxilio, consilio, consolatione, oratione, subsidio, lit. tom. 7. pag. 131. col. 2
Admiratio aliquibus fuit causa salutis, lit. t. 6. p. 201. c. 2
Admiratio quid sit, lit. t. 6. pag. 296. col. 3
Admiratio est stupor de magno phantasmate, vel apprehensio, lit. to. 6. pag. 317. col. 1
Admiratio insinuandæ veritatis est occasio, lit. t. 6. p. 333. c. 1
Admiratio quid, exp. Glos. tom. 7. p. 47. col. 4
Admonitio debet præcedere vindictam, lit. t. 1. p. 166. col. 3
Admonitio consistit in tribus, lit. t. 2. p. 34. col. 4
Admonitio ad ingressum religionis, quæ sunt atria Templi cœlestis interius, lit. t. 2. pag. 252. col. 2
Admonitio Prophetæ ad Moabitas, ut recipiant Judæos ad se confugientes, lit. t. 4. p. 309. c. 3
Admonitio Judæis facta, ut redeant ad verum cultum, lit. t. 4. p. 104. c. 1
Admonitio in Ecclesia est duplex, exp. Gloss. t. 7. p. 84. c. 2
Admonitionem trinam ante excommunicationem fieri, unde trahatur, lit. t. 7. pag. 145. col. 1
Admonendi traditur diversus, & multiplex modus, lit. t. 7. p. 216. c. 2
Adolescentia, quæ contemni facit prædicatorem, triplex est, alleg. tom. 2. pag. 317. col. 2
Adolescentia cito transit, & ideo vana, voluptas quoque parum durat, sed cruciatus æternus est, lit. t. 3. p. 105. c. 1
Adolescens a prædicatione debet cessare, mor. t. 5. p. 3. c. 3
Adolescentes sunt lascivi in malo, mor. t. 5. p. 38. col. 1
Adolescens cur bis dictus, lit. tom. 6. p. 172. col. 3
Adolescentia non contemnenda, lit. t. 7. p. 215. col. 2
Adonai Dominum signat, exp. t. 5. p. 25. col. 2
Adonai nomen est de decem vocabulis Dei, ibid.
Adoptio hæreditatis æternæ, qualis, lit. t. 7. p. 169. col. 3
Adoptantur in filios tam Judæi, quam Græci, sive Gentiles, lit. tom. 7. pag. 47. col. 3
Adorare, & colere, non significant idem, lit. t. 1. p. 87. col. 3
Adorare est toto corde Deo adhærere, lit. t. 2. p. 183. col. 1
Adorandus est Dominus in Ecclesia, contra eos, qui dicunt horas in campis, & in cameris, mor. t. 2. p. 252. c. 2
Adorantes sculptilia confusi sunt in prædicatione Apostolorum, lit. t. 2. p. 253. col. 3
Adorare Deum honore latriæ, inquantum Deus, & honore duliæ, inquantum est homo, lit. t. 2. p. 255. col. 2
Adorandus est Dominus in monte, quæ est Ecclesia, & propter quatuor, ibid. col. 3
Adoratio idolorum exterior, atque interior prohibita, lit. t. 1. p. 87. c. 2
Adoratio debetur toti Trinitati, myst. t. 2. p. 66. col. 4
Adorationis triplex actus, cordis, linguæ, & manus, mor. t. 2. p. 162. c. 3
Adoratio denotat ipsum Deum, cui soli vera adoratio competit, lit. tom. 6. pag. 7. col. 1
Adorari non potest sine casu, lit. t. 6. p. 12. col. 4
Adoratio salutifera quæ, mor. t. 6. pag. 307. col. 2
Adoratores veri quales sint, lit. t. 6. p. 307. col. 3
Adorare, & colere differunt, lit. t. 7. p. 14. col. 3
Adoratio multiplex, exp. Glos. tom. 7. pag. 159. col. 4
Adrach quomodo interpretatur, myst. t. 5. pag. 219. col. 2
Adremmon urbs quæ, & qualis, myst. t. 5. p. 223. col. 1
Adria quid sit, lit. t. 7. p. 308. col. 3
Ad te inclinabantur, quomodo exponatur, lit. t. 4. p. 36. col. 1
Adductio ad vitam rectam, mor. t. 2. p. 72. col. 3
Advena est superbia, mor. tom. 2. pag. 217. col. 4
Advena Gentilis dicitur, myst. t. 4. pag. 35. col. 2
Advenæ vocantur gentiles, & cur, myst. t. 4. pag. 132. col. 2
Advenæ, & peregrini in hoc mundo esse debemus, myst. t. 4. p. 250. c. 2
Advena quid sit, mor. t. 7. pag. 328. col. 4
Adventus primus Christi in carnem vocatur parva stilla, secundus ad judicium tonitruo comparatur, lit. t. 1. p. 437. c. 4
Adventus Christi triplex, in carne, in gratia, & in gloria, mor. tom. 1. pag. 64. col. 2
Adventus Christi primus, quomodo dicatur in iram, myst. t. 2. p. 14. c. 1
Adversus Dominum quomodo pugnamus, mor. t. 2. p. 5. c. 2
Adventus Christi abstulit sterilitatem legis, mor. t. 2. p. 24. col. 2
Adventus Christi de medio abstulit omnes quæstiones antiquorum patrum, mor. t. 2 pag. 24. col. 4
Adventus Domini primus dicitur via, mor. t. 2. p. 56. c. 3
Adventus primus Christi quomodo differat a secundo, alleg. t. 1. pag. 158. col. 1
Adventus tertius est in anima justi per consolationé, mor. t. 2. p. 128. c. 2
Adventus Domini ad judicium, alleg. t. 2. p. 171. col. 2
Adventus Christi quæ bona fecit in nobis, alleg. t. 2. p. 223. c. 1
Adventus Christi triplex est, unus in carne, quo venit ad redimendum, alter in corde, quo venit ad salvandum, tertius erit in majestate, qua veniet ad judicandum, secundum merita singulorum, lit. to. 3. pag. 116. col. 2
Adventus Christi ubi doceatur clare, lit. t. 4. pag. 7. col. 1
Adventus Sennacherib in Jerusalem describitur, lit. tom. 4. p. 29. c. 1
Adventus hostium, & causa cur fleat propheta amare, lit. t. 4. p. 50. c. 1
In primo Adventu lingua ejus suavis, & dulcis, myst. t. 4. p. 66. c. 2
Adventus primus factus est per Spiritum sanctum, mor. t. 2. p. 39. c. 2
Adventu secundo nulla erit misericordia, ibid.
Adventus Domini ad judicium erit post mortem Antichristi, expos. t. 5. pag. 122. col. 3. Judicium quando erit, ibid.
Adventus Christi quinque utilitates, exp. tom. 5. p. 197. col. 4
Adventus Domini causa, exp. t. 5. p. 206. col. 3
Adventus Christi nunciatio, exp. t. 5. p. 219. col. 4
Adventus primus justi Judicis, exp. to. 5. pag. 227. col. 3
Adventus secundus, ibidem.
Adventus primi duplex effectus, ibid. col. 2
Adventus secundi effectus, ibid. col. 4
Adventus Christi in Jerusalem, Christi adventum in carne denotat, lit. t. 6. pag. 209. col. 3
Adventus Christi ad discipulos dormientes quid præstet, mor. tom. 6. pag. 117. col. 4
Adventus Domini ad judicium subitus, & quo pacto, lit. t. 6. p. 238. c. 2
Adulter est, qui dimissa uxore sua, aliæ feminæ copulatur, lit. tom. 6. pag. 239. col. 4
Adulterium committitur multis modis, ibid.
Adventus ultimus Christi in Jerusalem qualis, lit. t. 6. p. 246. c. 2
Adulatio non minus malum quam vituperatio, lit. t. 6. p. 167. c. 2
Adventus Domini dicitur plenitudo temporis propter octo rationes, mor. t. 6. pag. 158. col. 3
Adventus inania quis, & quando, lit. t. 7. pag. 196 c. 2
Adventus Domini tempus quare dicatur nox, lit. t. 7. p. 201. c. 4
Adventum suum quare Dominus voluerit esse incertum, multæ sunt rationes, ibid.
Adventus Domini ad judicium, lit. t. 7. p. 204. c. 3
Adventus Domini particularia, & universalia, lit. t. 7. p. 205. col. 1
Adventus Domini in primo comparatur rori, in secundo fulguri: in primo parvus fuit Dominus, & amabilis: in secundo erit magnus, & terribilis, lit. t. 7. p. 234. col. 2
Adventus Christi in carne duplex, lit. t. 7. p. 352. col. 4
Adversitas aperit oculos hominum, mor. t. 2. p. 224. col. 2
Adversitas morbos generat in homine, mor. t. 2. p. 227. col. 3
Adversitas nulla nocebit, si nulla dominetur iniquitas, lit. to. 2. pag. 316. col. 3
Adversitas amicos probat, lit. tom. 3. pag. 37. col. 2
Adversitates eveniunt bonis, & malis: sed bonis illas gaudenter excipiunt; mali vero cum tristitia, mor. t. 3. p. 71. col. 2
Adversitas temporalis in nobis decem operatur, quæ ad longum narrantur, myst. t. 4. pag. 259. col. 2
Adversus Chanaan, adversus mundum misit Deus litteras Evangelii, cujus delator fuit Paulus, myst. t. 4. p. 52. col. 4
Adversarius servi divinus, Christus, conscientia remordens, lit. tom. 6. pag. 19. col. 4
Adversarii multi notantur, lit. t. 6. pag. 213. col. 2
Adversitas retrahit ad Deum, mor. t. 6. pag. 311. col. 2
Adversitatem sæculi Damascus significat, mor. t. 7. p. 291. col. 2
Adulatores facile hospitium inveniunt, sed qui nulli adulari volunt, non inveniunt, mor. t. 1. pag. 24. col. 1

Adula-

Adulatores cum verba loquentium extollunt, similes sunt locustis herbam comedentibus, lit. tom. 1. pag. 81. col. 4
Adulationem sequitur cæcitas mentis, mor. t. 1. pag. 308. col. 3
Adulatores comparantur cicadis, sicut enim illæ in æstate cantant, & tempore hyemis silent, sic adulatores in prosperis blandiuntur, in adversis detrahunt, lit. tom. 1. pag. 380. col. 2
Adulatores assimilantur sepulchris, myst. t. 2. pag. 11. col. 2
Adulatores quid faciant adulando, mor t. 2. pag. 20. col. 2
Adulatio triplex, ibid.
Adulator inimicus occultus, mor. t. 2. pag. 61. col. 4
Adulator facit resipiscere a bono incepto, mor. t. 2. p. 64. c. 4
Adulatores quomodo incedant, mor. t. 2. pag. 64. col. 4
Adulator multis modis nocet, mor. t. 2. pag. 64. col. 4
Adulatores intellectum auferunt, mor. t. 2. pag. 126. col. 3
Adulatores mixturam componunt, mor. t. 2. pag. 130. col. 3
Adulatores præcipitabuntur, myst. t. 2. pag. 139. col. 3
Adulatores habent sermones molles super oleum, & ipsi sunt jacula, myst. t. 2. pag. 141. col. 3
Adulatores adulando diabolo comparantur, myst. t. 2. p. 142. col. 4
Adulantium persecutio valde periculosa, mor. t. 2. pag. 177. col. 1
Adulator malus medicus, mor. t. 2. pag. 229. col. 1
Adulator dolosus, & usurarius significatur per aspidē, mor. t. 2. p. 242. c. 4
Adulatio deliquium linguæ, lit. t. 2. pag. 101. col. 1
Adulatio est dolos concinnare, mor. t. 2. p. 130. col. 3
Adulatio significatur per locustas, mor. t. 2. p. 204. col. 2
Adulatio fit tribus modis, lit. t. 2. p. 326. col. 2
Adulatores ad quid comparantur, mor. t. 2. p. 273. col. 2
Adulator est volans sicut locusta; quia in tribulatione recedit, mor. tom. 2. pag. 273. col. 2
Adulatio est quasi fascinatio, quæ aufert & obscurat visum spiritalem, lit. tom. 3. pag. 88. col. 1
Adulatores confutantur, lit. t. 4. pag. 11. col. 2
Adulator api comparatur, myst. t. 4. pag. 21. col. 2
Adulator blandus est inimicus, myst. to. 4. pag. 228. col. 2
Adulantium linguæ alligant animas in peccatis, myst. t. 4. p. 260. c. 3
Adulatoris lingua sagitta luminis dicitur, myst. tom. 4. p. 272. c. 4
Adulatio obtenebrat animum, cui adulatur, myst. t. 5. p. 50. col. 4
Adulatores forti manu, & populo copioso impugnant bonos, & cur, mor. t. 5. pag. 236. col. 3
Adulatores habent Timothæum ducem, id est, potentes hujus mundi, ib.
Adulatores galeam æneam habent in capitibus, & cur, myst. t. 5. pag. 238. col. 4
Adulatorum mos, & proprium est mentiri, exp. t. 5. p. 259. col. 1
Adulatores sunt cavendi, lit. t. 6. p. 167. col. 2
Adulatores semper in domibus regum sunt, mor. t. 6. p. 173. col. 4
Adulantium linguæ alligant animas in peccatis, mor. t. 6. p. 190. c. 2
Adulatores dicuntur, qui adulantur in aperto, & detrahunt in occulto, mor. t. 6. pag. 314. col. 2
Adulatores sunt ad modum scorpionum, & quomodo, mor. to. 6. pag. 324. col. 2
Adulatores sunt opercula latrinarum, lit. t. 7. p. 53. col. 4
Adulator dicitur fascinator, mor. t. 7. p. 152. c. 4
Adulatores lætificatores sunt regum, & principum, lit. t. 7. p. 176. c. 3
Adulatores significantur per dentes elephantinos, lit. t. 7. p. 183. col. 2
Adulator os, adulatio lingua diaboli, lit. t. 7. p. 225. col. 1
Adulteri non curant filios generare, sed transitoriam delectationem explere, mor. t. 1. pag. 47. col. 4
Adulteri spirituales qui sint, mor. t. 2. pag. 130. col. 3
Adulterans dicitur, quicumque alii quam Deo se conjungit inordinate, alleg. t. 2. pag. 46. col. 1
Adulterium est gravius peccatum furto, lit. t. 3. pag. 13. col. 2
Adulteri, & fornicarii, vel nescire contemnunt, vel se nescire dissimulant, quod de animarum suarum periculo agitur, lit. t. 3. p. 14. c. 3
Adulteri, qui spe lucri, aut laudis verbum Dei prædicant, dicuntur, mor. t. 4. p. 232. col. 4
Adulter qui sit, mor. t. 4. p. 232. col. 4
Adultera lapidabatur in lege, exp. t. 5. p. 197. c. 2
Adultera mulier comburebatur nacta de tribu Judæ, lit. t. 6. p. 4. c. 4
Adultera mulier ab alia tribu descendens lapidabatur, lit. t. 6. p. 4. c. 4
Adulterium quid, lit tom. 6. pag. 109. col. 2
Adulterii duplex definitio, lit. t. 6. pag. 336. col. 3
Adulterantes verbum Dei qui sint, lit. tom. 7. p. 125. col. 1
Adulterium differt a fornicatione, lit. t. 7. p. 275. col. 1
Advocatorum difficillima professio, lit. t. 1. pag. 120. col. 3
Advocatus diaboli quis, mor. t. 2. pag. 91. col. 2
Advocati sunt gentes, quæ bella volunt, mor. t. 2. p. 165. c. 4
Advocati, & litigatores dicuntur calumniatores, mor. t. 2. p. 181. c. 3
Advocati de ore diaboli exeunt, mor. t. 2. pag. 204. col. 3
Advocati injustitiam sustinentes, & defendentes, ibid.
Advocati sunt latera aquilonis, mor. t. 2. p. 204. col. 4
Advocatorum officia acquirere non habita, ibid.
Advocati mali reprehenduntur, mor. t. 2. pag. 218. col. 2
Advocati ad quid comparantur, mor. t. 2. p. 273. col. 1
Advocati vocantur incantatores, myst. t. 4. pag. 105. col. 4
Advocatus quid agere debeat, lit. t. 6. pag. 381. col. 3

Advocatorum coetus cui assimiletur, mor. t. 6. pag. 97. col. 2
Advocatorum dolus, & varietas pardo assimilatur, myst. tom. 6. pag. 255. col. 4
Advocatorum perfidia, & de Advocatis pulcherrima comparatio, lit. tom. 7. pag. 86. col. 4
Advocatorum linguæ quæ, lit. tom. 7. p. 109. col. 1
Advocatorum scientia serpentina, & tortuosa, lit. t. 7. p. 222. c. 1
Advocatus Christus est pro nobis, lit. t. 7. p. 347. col. 3
Advocasse pro nobis tribus vicibus Christus legitur, lit. t. 7. p. 347. c. 3
Advocati synagogæ satanæ, mor. t. 7. pag. 378. col. 2
Ædificatio Templi a Salomone in sex annis completa est, sed ejus restauratio quadraginta sex annorum tempore consummata est, lit. tom. 1. pag. 72. col. 2
Ædificatio domus Dei spiritualis, scilicet Ecclesiæ, fit per conversionem gentium, vel intelligitur anima fidelis, quæ fit per pœnitentiam, lit. tom. 2. pag. 251. col. 1
Ædificant Sion in sanguinibus, & Jerusalem in iniquitate, qui de bonis Ecclesiæ suos ditare volunt; & parentes suos successores habere, lit. t. 3. pag. 37. col. 1
Ædificat, & multiplicat sibi domos, qui projectus est ex habitaculo propriæ conscientiæ, lit. t. 3. pag. 75. col. 3
Ædificatio templi quando fuerit, lit. tom. 4. p. 45. col. 3
Ædificatio, plantatio, & securitas populi promittitur, lit. to. 4. pag. 128. col. 1
Ædificia tria sita circa templum, exp. t. 5. pag. 12. col. 3
Ædificium unum dicitur versum ad occidentem, & cur, expos. tom. 5. pag. 131 col. 4
Ædificari parietem, est curare carnem in desideriis, myst. t. 5. p. 50. c. 2
Ædificii longitudo quanta, exp. t. 5. pag. 133. col. 3
Ædificia tria, quæ erant circa templum, in omnibus erant similia, exp. tom. 5. pag. 133. col. 4
Ædificium totum, quantum in altitudinem versus templum habebat, exp. t. 5. p. 133. col. 2
Ædificia illa dicuntur trigesta, in quibus sunt tres mansiones; exp. tom. 5. pag. 133. col. 2
Ædificio spirituali tria principalia congruunt, lit. t. 6. p. 221. c. 4
Ædificavit eam in mulierem, per verbum ædificandi quid intelligatur, exp. Glos. t. 7. p. 34. col. 4
Ædificare, & plantare officium prælati, lit. tom. 7. pag. 231. col. 2
Ædificii virtus vere tota in fundamento consistit, mor. t. 7. p. 79. c. 1
Ædificantes verbo, & exemplo destruentes comparantur leoni delenti cauda vestigia sua, mor. t. 7. p. 152. col. 1
Ædificii spiritualis, atque terreni differentia, lit. t. 7. p. 327. c. 4
Ægyptii novem diebus servabant corpora mortuorum incondita, & singulis diebus aqua calida ea fovebant, lit. t. 1. p. 74. col. 3
Ægyptus cum abundat frugibus, sterilis est in pascuis: & e contra, lit. tom. 1. pag. 68. col. 1
Ægyptus denotat mundum, myst. t. 5. p. 337. col. 4
Ægyptus interpretatur confusio, myst. t. 2. p. 337. col. 4
Ægyptus interpretatur tenebræ, & cur, myst. t. 2. p. 337. c. 4
Ægyptiorum plagas ostendit, lit. t. 2. pag. 204. col. 1
Ægypti quatuor flumina, mor. t. 2. p. 204. col. 2
Ægyptus primo inhabitata fuit a filiis Cham, lit. t. 2. p. 205. c. 3
Ægyptus muscis, Israel hostibus, Philisthiim muribus percutiuntur, & ani exitu, mor. t. 2. p. 207. col. 3
Ægyptii, hoc est Judæi, qui erant in Ægypto, lit. t. 4. p. 46. c. 1
Ægyptii dicuntur sanctorum persecutores, myst. t. 4. p. 46. c. 2
Ægyptii, atque Æthiopes quot diebus & captivi, & nudi exstiterint, videtur, lit. t. 4. p. 47. col. 1
Ægyptii monentur, ut agant pœnitentiam, lit. t. 4. p. 265. col. 3
Ægyptii explicantur per flumina, Chaldæi vero inundatione Nili, lit. t. 4. pag. 97. col. 1
Ægyptii magnarum carnium, sunt homines sæculares magnarum opum, vel carnalibus desideriis deditii, qui toti sunt caro, non spiritus, myst. t. 5. pag. 60. col. 4
Ægyptii sunt luxuriosi, mor. tom. 5. p. 61. col. 2
Ægyptiis illicitum est comedere cum Hebræis, lit. t. 6. p. 190. c. 3
Ægyptii significant peccata mortalia, lit. t. 7. p. 97. col. 4
Ægypti terra quid significet, exp. Glos. tom. 7. p. 145. col. 4
Ægyptus cymbalo comparatur, & cur, declarat exactissime propheta, lit. t. 4. p. 42. col. 4
Ægyptus mundum denotat, myst. t. 4. pag. 45. col. 2
Ægyptus erit velut mulier, quid sibi velit, lit. t. 4. p. 45. col. 3
Ægyptus, Assyria, & Judæa maxime laudantur, quia multi sancti patres ibi manserunt, lit. t. 4. pag. 46. col. 3
Ægyptus tenebra interpretatur, & ducit luxuriosos, & avaros, mor. tom. 4. pag. 59. col. 1
Ægyptus est infernus, est via, quæ videtur homini recta, myst. tom. 4. pag. 64. col. 2
Ægyptus cur angustia dicitur, lit. t. 4. p. 64. col. 3
Ægyptus tyrannos denotat, myst. tom. 4. pag. 97. col. 1
Ægyptus abundat rivis, quia ibi nunquam pluit, lit. t. 4. p. 191. c. 1
Ægyptus præsertim decepit Judam, confidebat enim Judas in Ægypto, lit. t. 4. p. 203. col. 1
Ægyptus societatem luxuriosorum denotat, myst. t. 5. p. 83. col. 4

Ægypti flumina desiccantur, & terra in solitudinem redigitur, gladioque dissipatur, cum per penitentiam homo humorem concupiscentiæ desiccat, & fructus malorum operum a terra resecat, & omnia male ædificata destruit, & dissipat gladio disciplinæ, myst. t. 5. p. 102. c. 2
Ægyptus tunc destruitur in bono, quando & malitia ejus obruitur per gratiam, & ignorantia impugnatur per doctrinam, myst. t. 5. p. 102. c. 2
Ægyptus sunt fulcientes, qui mundum senescentem, & prope interitum existentem ædificant, & renovant, myst. t. 5. p. 102. c. 3
Ægyptus interpretatur tenebræ, exp. to. 5. p. 225. col. 1
Ægyptus signat ignorantes, exp. tom. 5. p. 225. col. 1
Ægyptus exterminata sunt, Israelitis inde egredientibus, lit. tom. 6. pag. 3. col. 2
Ægyptus possedit nativitatem quatuor virorum Israelitarum nimirum, Esronis, Arami, Aminadabi, & Nassonis, lit. t. 6. p. 3. col. 3.
Ægyptus habuit natale Nassonis ex Aminadabo, ibid.
Ægyptus habuit generationem Arami ex Esrone, ibid.
Ægyptus habuit ortum Aminadabi ex Aramo, ibid.
Ægrotatio Ezechiæ post mortem Sennacherib traditur, lit. tom. 4. pag. 82. col. 4
Ægritudines omnes an sint ex peccato, lit. to. 6. p. 324. col. 3
Ælius Adrianus quid fecerit, lit. tom. 4. p. 18. col. 2
Ælius Adrianus triginta Hebræos pro uno denario vendidit, quia triginta denariis vendiderunt Dominum, lit. to. 4. pag. 58. col. 3
Ælius Adrianus propter nimiam severitatem bestiis, atque feris comparatur, lit. to. 4. pag. 76. col. 1
Ælius Adrianus quid fecit in Jerusalem, lit. to. 6. p. 248. c. 1
Ælius quid ædificaverit, lit. tom. 6. p. 348. col. 1
Ælius Adrianus posuit idolum Jovis in templo, sed nos pejus, mor. to. 7. pag. 81. col. 2
Æmulari dicitur quatuor modis, lit. tom. 2. pag. 93. col. 1
Æmulatio quid sit, lit. to. 2. p. 206. col. 3
Æmulatio est quædam assimulationis affectio, lit. to. 3. p. 7. col. 2.
Æmulatio omnium pessima, lit. to. 6. pag. 201. col. 3
Æmulari bonum in bono quid, mor. to. 7. pag. 161. col. 1
Æmulatio æquivoca, lit. tom. 7. pag. 110. col. 1
Æquales in præmio sunt, & qui propter Deum peregrinantur, & qui hospitantur illi, lit. to. 6. pag. 42. col. 2
Æquales quomodo dicantur animæ Sanctorum, exp. Gl. t. 7. p. 218. c. 4
Æquitas simulata est duplex iniquitas, myst. to. 1. p. 42. col. 1
Æquitas futuræ patriæ quæ erit, myst. to. 2. p. 160. col. 3
Æquitas est lance librata justitiæ dignissima retributio meritorum, lit. to. 2. pag. 252. col. 3
Æquitas est justitia in executione, lit. to. 4. p. 144. col. 3
Æquitas est justitia in executione, lit. to. 4. p. 144. col. 3
Æquitas non potuit ingredi de quo intelligatur, myst. t. 4. p. 144. c. 3
Æquitas simulata non est æquitas, sed duplex iniquitas, mor. tom 6. pag. 292. col. 4
Æquitas Christus appellatur, lit. to. 7. pag. 211. col. 1
Æs pertinaciam designat, mor. tom. 2. pag. 281. col. 2
Æs, quod valde sonorum, pretiosum tamen non est, concionatorem dicit carentem dilectione, myst. to. 4. p. 149. col. 3
Æs effundit, qui propriis stipendiis diabolo servit, myst. t. 5. p. 69. col. 2
Æs effunditur: cum prædicatio ad terrena lucra convertitur, myst. tom. 5. pag. 62. col. 2.
Æs sonat, & alios vocat, sed se consumit, & non ædificat, sed pseudoprophetæ, & hypocritæ prædicando ædificant, & se non juvant, mor. to. 5. pag. 82. col. 2
Æs candens est speciosum genus æris, exp. to. 5. p. 159. col. 4
Æs, & stannum, & ferrum, & plumbum denotant quatuor genera hominum in Ecclesia, qui totum argentum Ecclesiæ violant, & corrumpunt, mor. to. 5. pag. 82. col. 2
Æs rubiginem non contrahit, exp. to. 5. p. 197. col. 3
Æs sonorum metallum, & solidum est, Prol. to. 6. p. 127. col. 3
Æs quid denotat, mor. to. 6. p. 297. col. 4
Æs inter omnia metalla sonorius est, & convocat populum, & competit Christo, mor. to. 6. pag. 297. col. 4
Æs non est naturæ unius metalli, sed diversæ naturæ in unum conjunctæ, & hoc competit Christo, Ibid.
Æs pondus individuum est, lit. to. 6. pag. 41. col. 3
Æs nomen ponderis est, lit. tom. 6. pag. 206. col. 4
Æs, quod est sonorum, significat scientiam, & astutiam sæcularem, mor. tom. 7. pag. 9. col. 2
Æs sonans non delectatur in sono suo, sed confunditur, aliis autem utile, & delectabile est, lit. to. 7. p. 109. col. 1
Æstas tempus caloris gratiæ est, mor. tom. 4. p. 200. col. 2
Æstas dicitur vita futura, hyems vita præsens, myst. to. 5. p. 204. c. 1
Æstas post hyemem sequitur, post noctem dies, lit. t. 5. p. 204. c. 1
Æstas significat culpam, & pœnam, lit. to. 2. p. 103. col. 4
Æstus triplex, ira Dei, ardor luxuriæ, & propria malitia: umbra protegens a primo æstu est divina misericordia, a secundo protegit Dominicæ passionis memoria, a tertio protegit sapientia, quæ vincit malitiam, lit. tom. 3. p. 113. col. 4
Æstus, avaritia, myst. tom. 4. p. 13. col. 1
Æstus, & sitis perpulchra comparatio, myst. to. 4. pag. 55. col. 4
Æstus est minor tribulatio, lit. to. 7. pag. 389. col. 4
Ætas prima quomodo dicitur mane, mor. tom. 2. pag. 319. col. 2
Ætas senectutis, est vita immaculata, lit. to. 2. pag. 318. col. 2
Orationis virtus quæ, lit. tom. 2. pag. 318. col. 2
Ætates mundi septem, prima ante diluvium, secunda usque ad circumcisionem, tertia usque ad legis dationem, quarta usque ad regiam unctionem, quinta usque ad transmigrationem, sexta usque ad Christi nativitatem, septima usque ad diem judicii, myst. t. 3. p. 217. c. 3
Ætas augmentat peccatum, similiter officium, & dignitas, exp. tom. 5. pag. 164. col. 4
Ætas sexta est morientium, septima quiescentium, octava resurgentium, exp. Glos. to. 7. p. 29. col. 1
Ætates mundi sex, exp. Glos. tom. 7. p. 98. col. 4
Ætate septima, quare Christus natus, lit. to. 7. p. 245. col. 1
Æternitatis definitio datur propria, myst. to. 4. p. 136. col. 3
Æternum in sacris litteris multoties dicitur illud, cui finis non constituitur, lit. to. 1. pag. 22. col. 3
Æternum aliquid dicitur tripliciter, lit. to. 1. pag. 22. col. 2
Æternitatis mane quid, myst. tom. 2. pag. 10. col. 3
Æternitatis dies dicuntur antiqui, myst. tom. 2. p. 196. col. 2
Æternorum consideratio causat in nobis fluvium lacrymarum pro dilatione gloriæ, & pro incolatu miseriæ, mor. to. 1. p. 40. col. 1
Æternum hæc dictio sumitur dupliciter, primo dicitur æternum, cui nulla meta præfigitur, secundo significat aliquam rem semper duraturam, lit. to. 1. p. 82. col. 4
ab Æterno non fuit miseria, nec misericordia, nisi in prævisione, lit. to. 2. pah. 264. col. 2
Æternitas tempus non concernit, mor. to. 2. pag. 289. col. 4
Æternum triplex, mor. to. 2. pag. 28. col. 2
Æterna requies, & æterna damnatio dicitur lectus, alleg. tom. 2. pag. 107. col. 3
Æternorum notitia facit nos ferventes, mor. to. 2. p. 78. col. 3
Æterna beatitudo dicitur finis consummatus, lit. to. 2. p. 103. col. 4
Æterna pœna quam mensuram habebit, mor. to. 2. p. 211. col. 3
Æterna vita sola habet verum esse, mor. to. 2. pag. 224. col. 4
Æternitas in ratione mensuræ, prior est ævo, & tempore, lit. tom. 6. pag. 277. col. 1
Æternitas quid sit, lit. to. 6. pag. 177. col. 2
Æternitas dicit duo, lit. to. 6. pag. 280. col. 1
Æternitatis proprium quale, lit. to. 6. ibid.
Æternitas duo habet, lit. tom. 6. pag. 280. col. 3
Æternitas ipsa est longitudo Dei, lit. to. 7. p. 173. col. 2
Æternitas tunc opportune venit, quando temporalitas abundavit magis, lit. to. 7. pag. 260. col. 3
Æthiopes sunt nigri peccatores, mor. to. 2. pag. 171. col. 1
Æthiopes significant nigros peccatores, mor. to. 2. p. 205. col. 2
Æthiopia interpretatur caligo, vel tenebræ, signat consensum peccati, per quem obscuratur anima, & amittit lucem gratiæ, myst. tom. 5. pag. 102. col. 2
Æthiopia interpretatur caligo, vel tenebræ, myst. to. 5. p. 101. c. 2.
Æthiopia caliginem ignorantiæ denotat, myst. to. 5. p. 191. col. 2
Æthiopes, idiotas, & simplices designant, qui ex ignorantia per errorem peccant, myst. to. 5. p. 102. col. 2
Æthiops eunuchus a Philippo ad fidem conversus, quid significet, myst. to. 7. pag. 290. col. 1
Æthiops quando mutarit pellem suam, lit. to. 7. p. 290. col. 2
Ævum medium est inter æternitatem, & tempus, lit. t. 3. p. 170. c. 3.
Ævum quid sit, lit. tom. 5. pag. 277. col. 1
Affectare se servum diaboli quid, mor. to. 7. pag. 39. col. 4
Affectiones animi quatuor, scilicet, timor & amor, dolor & gaudium, myst. to. 1. pag. 67. col. 2
Affectio carnalis debet abesse a Religiosis, mor. to. 3. p. 173. col. 2
Affectiones dicuntur pedes, lit. tom. 2. pag. 100. col. 2
Affectiones animæ quatuor, scilicet, desiderium, gaudium, timor, tristitia, per timorem ascendit, per tristitiam jacet deorsum, surgit per desiderium, stat per gaudium, lit. to. 3. p. 135. col. 2
Affectio mala inclinat ita ad se intellectum, ut eum declinare faciat ab eo, quod scit esse bonum, ad id, quod malum est, lit. t. 3. p. 142. c. 4
Affectio trahit ad se linguam, mor. tom. 6. pag. 36. col. 4
Affectus nomen operi imponit, quia qualis fuerit intentio, tale & opus, lit. tom. 3. pag. 8. col. 4
Affectio, idest, dilectio proximi, lit. to. 7. pag. 16. col. 4
Affectiones cordis quatuor, lit. tom. 7. pag. 386. col. 3
Affectus aliquando in bonis operibus contrahunt pulverem inanis gloriæ, plus, & minus, myst. to. 1. pag. 69. col. 3
Affectus corrumpitur in vi concupiscibili, mor. to. 2. p. 210. col. 3
Affectus delectatur in bonitate, lit. tom. 2. pag. 311. col. 1
Affectus amoris Dei ostenditur, lit. tom. 4. p. 112. col. 3
Affectus dicitur aliquando adulter, mor. t. 4. p. 232. col. 4
Affectus impinguatur sacris, lit. tom. 6. pag. 3. col. 1
Affectus debet esse puer, & quomodo, mor. t. 6. p. 323. col. 3
Affectus mundatio, lit. to. 7. pag. 263. col. 2
Afferre Domino gloriam, intus in corde per fidem, & honorem exterius per operationem, lit. tom. 2. pag. 252. col. 1
Affirmatio est causa negationis, & quomodo, exp. Gl. t. 7. p. 23. c. 2
Afflictio moderata esse debet, ita ut vitia destruat, & conservet natu-

naturam, myst. tom. 1. pag. 34. col. 3
Afflictionis tempore multi revertuntur ad cor, mor. tom. 1. p. 53. col. 2
Afflictio, & tribulatio primogenita, mor. tom. 2. pag. 205. col. 3
Afflictio aufert calorem concupiscentiæ, mor. tom. 2. p. 205. col. 3
Afflictio præsentis vitæ est futuræ serenitatis indicium, & præsens jucunditas est futuræ desolationis signum, mor. to. 3. pag. 156. col. 4
Afflictiones peccatorum quatuor tempore mortis, horror malorum, quæ sustinet: pavor supplicii, quod imminet: admiratio de subita mutatione, & novitate pœnæ, & turbatio vehemens, quæ in desperationem inducit, lit tom. 3. pag. 165. col. 4
Afflictio brevis adversitatis purgas, & delet memoriam maximæ voluptatis, lit. tom. 3. pag. 191. col. 4
Afflictio Idumææ, quæ fuerit, myst. tom. 4. pag. 53. col. 3
Afflictionis gravitas notatur, lit. tom. 4. pag. 267. col. 2
Afflictio & vivorum, & mortuorum Jerusalem notatur, lit. to. 4. pag. 292. col. 1
Afflictio tria valde utilia, expos. tom. 5. pag. 233. col. 2
Afflictio justorum bonis est in adjutorium, malis verò in testimonium, lit. tom. 5 pag. 254. col. 3
Afflictiones afflictorum hominum scire impossibile est, qui afflictionis experimentum non habent, lit. tom. 7. pag. 346. col. 4
Afflictiones Sanctorum, lit. tom. 7. pag. 270. col. 2
Affluentia donorum spiritualium, est civitas electorum, cujus murus, & antemurale, Turris, & fons fontvaris virtutes, speculator prudentia, janitor obedientia, myst. tom. 3. pag. 20. col. 3
Affundendo animam Christus ostendit amorem ad animas nostras, alleg. tom. 2. pag. 86. col. 3
Agareni significant superbos, mor. tom. 2. pag. 287. col 4
Agathocles qualis fuit, expos. tom. 5. pag. 161. col. 3.
Ager est Ecclesia, spelunca duplex est vita activorum, & contemplativorum, mor. tom. 1. pag. 30. col. 2
Ager est mundus, Isaac Christus, egressio, illius incarnatio, sive meditatio, lit. tom. 1. pag. 92. col. 3
Ager est cor hominis, lit. tom. 1. pag. 171. col. 3
Ager corporis Christi quomodo suis aratus, lit. tom. 2. pag. 93. c. 3
Ager est mundus, lit. tom. 2. pag. 283. colum. 1
Ager etiam denotat homines pigros transfivos, mor. t. 2. pag. 282. col. 1
Ager mundus est plenus spinis vitiorum, myst. t. 3. p. 67. col. 4
Ager Fullonis Ecclesia Christi, myst. tom. 4. pag. 19. col. 2
Ager laicorum est congregatio, myst. tom. 4. pag. 240. col. 1
Ager regnum cœlorum dicitur, myst. tom. 4. pag. 250. col. 4
Ager est Christus, myst. tom. 5. pag. 57. col. 4
Ager figuli Ecclesia est, lit. tom. 6. pag. 84. col. 4
Ager Ecclesia est, myst. tom. 6. pag. 114. col. 2
Ager Ecclesiæ est, myst. tom. 6. pag. 235. col. 2
Ager est Sacra Scriptura, mor. tom. 6. pag. 231. col. 1
Ager est Christus, mor. tom. 6. pag. 375. col. 2
Ager quando dicatur plenus, lit. tom. 7. pag. 171. col. 4
Ager dolose, est sua peccata defendere, mor. t. 2. pag. 91. col. 2
Aggæus interpretatur solemnis, Expos. tom. 5. pag. 167. col. 2
Agiographa unde dicantur, Expos. tom. 5. pag. 145. col. 3
Aggor interpretatur festivitas, myst. tom. 4. pag. 45. col. 4
Agmina dicuntur multitudo clericorum, sacerdotum, & consiliariorum, myst. tom. 5. pag. 46. col. 4
Agnes sancta suis vestibus fuit denudata, myst. t. 5. pag. 307. col. 3
Agnitio vultus, idest facies conscientiæ, lit. tom. 7. p. 20. col. 1
Agnus dicitur occisus ab origine mundi, idest, prævisus est debere occidi, lit. tom. 1. pag. 1. col. 1
Agni immolatio, & populi liberatio de Ægypto significat passionem Christi: & populi redemptionem a peccatis, prolog. t. 1. p. 75. c. 1
Agnus gentilem præmonstrat, lit. tom. 4. pag. 15. col. 1
Agnus, & lupus quid exprimant, lit. tom. 4. pag. 31. col. 1
Agnus, idest Petrus mansuetus, lit. tom. 4. pag. 31. col. 1
Agnus Christus mansuetus est, myst. tom. 4. pag. 39. col. 2
Agnus dominator terræ est ipse Christus, Ecce agnus Dei, myst. to. 4. pag. 39. col. 2
Agni sunt hypocritæ, exterius benigni prætendentem speciem sanctitatis, sed interius sunt lupi rapaces, expos. tom. 5. pag. 124. c. 1
Agnus, qui offerebatur, innocentiam denotat, myst. t. 6. p. 144. c. 3
Agni immolatio quando fiebat, lit. tom. 6. pag. 258. col. 1
Agnus tria ministrat, lit. tom. 6. pag. 286. col. 3
Agnus dicitur ab agnoscendo, & cur, mor. tom. 6. pag. 286. col. 4
Agnus occisus est ab origine mundi, idest prævisus occidi, exp. gloss. tom. 7. pag. 34. col. 4
Agnus Dei cur ter dicatur in Missa, exp. Gloss. tom. 7. pag. 38. col. 2
Agni sanguis quid significet, lit. tom. 7. pag. 269. col. 1
Agnus Christus est, lit. tom. 7. pag. 290. col. 2
Agnus Dei, &c. cur ter in Missa dicatur, lit. tom. 7. p. 350. col. 3
Agnus occisus ab origine mundi, quis, & quomodo, lit. t. 7. p. 404. c. 2
Agnus quare dicatur Christus, lit tom. 7. p. 405. col. 4
Agni societas quæ, & qualis, lit. tom. 7. pag. 405. col. 4
Agon interpretatur certamen, exp. tom. 7. pag. 255. col. 1
Agon duplex, mor. tom. 7. pag. 97. col. 2
Agone Domini qui contendant, mor. tom. 7. pag. 97. col. 2
Agonia, sive agon, quid sit, lit. tom. 6. pag. 262. col. 3
Agonia quid, exp. gloss. tom. 7. pag. 49. col. 4
Aggrava, pro aggravabis, lit. tom. 4. pag. 18. col. 2
Aggravata est terra, idest gravida semine fidei, myst. to. 4. pag. 24. col. 4
Aggravatio pœnæ, sicut præcessit aggravatio culpæ, lit. t. 4. p. 54. c. 3
Agricolæ sunt prædicatores, myst. tom. 5. pag. 179. col. 4
Agricolæ sunt prælati, lit. tom. 6. pag. 111. col. 2
Agricola semper tempus messis expectat, mor. tom. 6. pag. 253. col. 3
Agricolæ terram matrem omnium adorabant, exp. gloss. t. 7. p. 158. c. 2
Agricola Christus, terra est anima, Vicarius Christi est prædicator, semen est verbum Dei, lit. tom. 7. pag. 173. col. 4
Agricolæ aquam ad fœcundandum habentes quid, lit. t. 7. p. 406. c. 4
Agricola laborans est prædicator, lit. tom 7. pag. 334. col. 3
Agricultura duplex, temporalis, & spiritualis, lit. to. 2. p. 184. col. 3
Agricultura Dei sumus, dum vitia extirpantur, ædificatio Dei sumus, dum virtutes ædificantur in nobis, myst. tom. 3. pag. 243. col. 4
Ah, ah, ah, tripliciter est dolor de præteritis, pudor de præsentibus, timor de futuris peccatis, myst. tom. 5. pag. 21. col. 4
Ahiel interpretatur vivens Deo, lit. tom. 2. pag. 134. col. 2
Aicham fratris mei resurrectio interpretatur, lit. tom. 4. pag 240. col. 3
Ain dicitur fons, vel oculus, & cur præponatur torcular, lit. tom. 4. pag. 290. col. 4
Ajoth interpretatur laus, mo. tom. 2. pag. 237. col. 2
Ajula instrumentum portatile, lit. tom. 4. pag. 256. col. 4
Alæ Dei charitas, & misericordia, alleg. tom. 2. pag. 32. col. 1
Alæ Domini plures, mor. tom. 2. pag. 32. col. 1
Alæ brachia Christi extensa in cruce, mor. tom. 2. pag. 92. col. 1
Alæ significant duo præcepta charitatis, mor. tom. 2. pag. 92. col. 1
Alæ sunt duo brachia charitatis, myst. tom. 2. pag. 139. col. 1
Alæ multipliciter dicuntur, alleg. tom. 2. pag. 144. col. 2
Alæ Domini misericordia, & veritas, mor tom. 2. pag. 257. col. 1
Alæ sex Pastoralis officii sex partes, myst. tom. 4. pag. 16. col. 2
Ala multipliciter sumitur, myst. tom 4. pag. 43. col. 3
Alæ sex, idest partes sex vitæ avulsæ sunt, myst. tom. 4. pag. 43. col. 2
Alæ duæ sunt potestas sæcularis, & corporis fortitudo, lit. to. 4. pag 181. col. 4
Ala Prælati sunt divitiæ, & potestates ejus, lit. tom. 4. pag. 181. col. 4
Alas quatuor uni esse, quid significat, lit. tom. 5. pag. 5. col 3
Alæ se invicem percutere dupliciter intelligi potest, mor. t. 5. p. 14. c. 2
Alarum sonitus, est fama virtutum Sanctorum, & exempla eorum, quæ adhuc prædicant, & clamant quotidie ad nostras aures, mor. tom. 5. pag. 40. col. 2
Alæ Sanctorum sunt virtutes eorum, mor. tom. 5. pag. 40. col. 2
Alæ specialiter sunt amor, & spes, timor, & pœnitentia, mor. tom. 5. pag. 40. col. 2
Alas elevare, est virtutes suas Deo attribuere, mo. t. 5. pag. 41. col. 1
Alæ aquilæ superbiam, & elationem regni potentissimi Babylon designant, expos. tom. 5. pag. 154. col. 4
Alæ Domini sunt misericordia, & veritas, exp. tom. 5. pag. 228. col. 3
Alæ sex Seraphim quid significent, lit. tom. 7. pag. 179. col. 4
Alæ sex quatuor animalium explanationes, lit. t. 7. p. 381. c. 4. & 382. c. 1
Alæ duæ quid significent, lit. tom 7. pag. 402. col. 4
Alabastrum, in quo unguentum, cor pœnitentis, myst. t. 6. p 80. c. 1
Alabastrum cor, scilicet, quomodo, & quando frangatur, docetur myst. tom. 6. pag. 80. col. 1
Alabastrum, in quo unguentum erat, quid significet, myst. to. 6. pag. 215. col. 4
Alabastrum quid sit, lit. tom. 6. pag. 358. col. 4
Alabastrum congeries operum est, mor tom. 6. pag. 175. col. 1
Alabastrum incorrupta servat unguenta, tom. 4. pag. 295. col. 2
Alchimus interpretatur firmamentum vani consilii, mor. t. 1. p 235. c. 4
Alchimus interpretatur fermentum vani consilii, lit. to. 4 p. 199 col. 1
Alchimus Sacerdos coram Judæis simulabat se esse legis Dei cultorem, & coram gentibus ritum gentilem tenebat, exp. tom. 5. p. 163. col. 1
Alchimus interpretatur vani consilii, mor. tom. 5. p 239. col. 4
Alchimus consiliarius iniquitatis significat, mor. tom. 5. p. 239. col. 4
Alchimus significat complices persecutorum Ecclesiæ, sicut hæretici sunt, & apostatæ veri, myst. tom. 5. pag. 239. col. 4
Alchimus etiam dicuntur mundi vanitates, mor. to. 5. p. 242. col. 4
Alchimus etiam dicuntur heretici, mor. tom. 5. p. 243. col. 1
Aleph interpretatur mille, sive doctrina tentationum, myst. t. 3. p. 66. c. 2
Aleph doctrina interpretatur, lit. tom. 4. p. 283. col. 3
Aleph interpretatur doctrina, alleg. tom. 2. p. 302. col. 4
Aleph quid significat, alleg. tom. 2. p. 302. col. 4
Alexander monarcha quatuor Reges instituit, lit. tom. 4. p. 46. col. 1
Alexander veneno occisus fuit, & regnum illius in plures partes divisum, lit. tom. 4. pag. 47. col. 2
Alexandri imperium subjugaverunt Romani, lit. to. 4. p. 47. col. 2
Alexandria interpretatur allevans tenebras. Vel auferens angustias tenebrarum, myst. tom. 4. p. 266. col. 3
Alexander Rex Ægyptius fecit scribere, quot capita habebat in suo regno, lit. tom. 6. pag. 140. col. 1
Alexandri magni dictum pulcherrimum ad Didimum Philosophum, mor. tom. 7. pag. 26. col. 1.
Alexander primo sibi usurpaverat monarchiam totius mundi, lit. tom. 7. pag. 30. col. 1,

Ale-

Alexandri ... Jonathæ quid denotent, lit. tom. 7. pag. 181. col. 9
Alexandria civitas est Ægypti, quæ hodie sic vocatur, exp. t. 5. p. 103. c. 6
Alexandria interpretatur alienans tenebras, & quid signat, myst. tom. 5. pag. 103. col. 2
Alexandria, quæ Hebraice Nom dicitur, & requies interpretatur, voluptatem signat, myst. tom. 5. pag. 103. col. 2
Alienis carnibus saturatur, qui detrahit alienæ vitæ, lit. t. 1. p. 410. c. 1
Alieni insurgentes in proximum, qui sint, myst. to. 2. p. 137. c. 4
Alieni Samaritani, lit. tom. 4. pag. 4. col. 1
Alieni, dæmones, myst. tom. 4. pag. 4. col. 1
Alieni dicuntur Chaldæi, vel Romani, vel dæmones, lit. tom. 4. pag. 244. col. 4
Alienigenæ in arce, qui sint, expos. tom 5. pag. 234. col. 4
Alienum quandoque sonat in culpam, quandoque in privationem, exp gloss. tom. 7. pag. 128. col. 2
Alienatio multiplex, expos. gloss. tom. 7. pag. 109. col. 4
Alienigena quis dicatur, lit. tom. 6 pag. 236. col. 3
Alietum est avis parva, sed rapax, lit. tom. 1. pag. 113. col. 3
Allegatio optima ad impetrandum apud Deum, mor. t. 4. p. 80 col. 4
Allegoriæ ædificium debile est, nisi prius jactum fuerit ædificium historiæ, lit. tom. 1. pag. 90. col. 3
Allegoria quid doceat, exp. gloss. tom. 7. p. 161. col. 4
Alleluja interpretatur, laudate invisibilem, lit. tom. 2. p. 269. c. 4
Alleluja unde derivatur, lit. tom. 2. pag. 269. col. 4
Alleluja interpretatur, laudate invisibilem, lit. tom. 2. p. 339. col. 2
Alleluja vox est lætitiæ, myst. tom. 4. pag. 253. col. 3
Alleluja est, laudare invisibilem, vel laudate invisibilem, exp. gloss. tom. 7. pag. 112. col. 4
Alleluja significat laudem, quæ humanis verbis explicari non potest, lit. tom. 7. pag. 418 col. 1
Allevat manus Dei, cum flagella, vel miracula operatur, lit. t. 3. pag. 138. col. 2
Allidimus pedem, quando non gradimur itinere peccatorum, mor. tom. 5. pag. 26. col. 4
Alligare vulnera, est peccata dimittere, myst. t. 6. p. 195. col. 1
Alligare vulnera est necessaria tribuere indigentibus, myst. tom. 6. pag. 195. col. 2
Allodium, qui solvebant, quid sit, lit. tom. 6. pag. 140. col. 1
Alimenta, sicut medicamenta sumenda sunt, lit. tom. 1. p. 3. col. 3
Alimenta, & tegumenta a Prædicatoribus sunt inquirenda, non oblectamenta, & ornamenta, myst. tom. 1. pag. 66. col. 1
Aliquando dat Deus temporalia petita in oratione, sed hoc facit cum ira, myst. tom. 2. p. 138. col. 3
Aliqui lavant manus, & non pedes, & quare, lit. tom. 2. p. 183. col. 2
Aliud est comprehendere Deum, aliud est comprehendere, quod Deus est, primo modo impossibile est, ex creaturis ipsum comprehendere. Secundum vero possibile est, quilibet enim Judex propriæ rationis potuerit comprehendere, quod Deus erat, lit. t. 3. p. 159. c. 4
Aliud sumitur multis modis, lit. tom. 7. pag. 147. col. 3
Alia interpretatio de eo, qui est, qui erat, & qui venturus est, mor. tom 7. pag. 367. col. 1
Alma significat virginem bene custoditam, & absconditam, & est vox majoris laudis, quam sit ista vox, virgo, lit. t. 1. pag. 32. col. 1
Allophilos alienigenæ dicuntur, lit. tom. 2. p. 142. col. 1
Alma quomodo sumatur hic a Propheta, lit. tom. 4. p. 290. col. 1
Alma quomodo aliqui perversi Judæi declarent, lit. t. 4. p. 290. col. 1
Altare, super quod nosmetipsos offerimus Deo, est fides Christi, myst. tom. 1. pag 12. col. 4
Altare ædificatur Christo, cum ejus vita imitatur, lit. t. 1. p. 35. col. 3
Altare de terra facit, qui fidem de humilitate Christi consolidat in corde suo, de lapidibus vero, qui ad imitationem Sanctorum bona opera facit, mor. tom. 2. pag. 48. col. 4
Altare de terra, & de lapidibus necessarium, quia sine fide impossibile est placere Deo, & fides sine operibus mortua est, ibid.
Altare quadruplex, mor tom. 2. pag. 59. col. 4
Altaria qualiter debeantur circumdari, mor. t. 2. p. 59. col. 4
Altaris mensa multis fit in laqueum, mor. t. 2. pag. 175. col. 2
Altaria Domini Crux, & vita Christi, mor. t. 2. p. 220. col. 2
Altare dicitur Sacramentum, alleg. tom. 2. pag. 302. col. 1
Altaris cornu dicitur efficacia Sacramenti, alleg. t. 2. p. 302. c. 2
Altare dicitur humanitas Christi, alleg. tom. 2. p. 302 col. 1
Altaris cornu dicitur Divinitas Christi, alleg. tom. 2. p. 302. col. 1
Altare dicitur mens, mor. tom. 2. pag 302. col. 2
Altaris cornu dicitur mentis eminentia, mor. tom. 2. p. 302. col. 2
Altare multiplex, mor. tom. 2. pag. 302. col. 2
Altare dicitur mens humana, ipsum corpus Christi, Ecclesia ipsa, fides, mor. tom 3. pag. 153. col. 3. & 4
Altari serviens, de altari participat, lit. tom. 4. pag. 11. col. 1
Altare mens humana, myst. tom. 4. pag. 11. col. 2
Altare, Christus, myst. tom. 4. pag. 17 col. 2
Altare Domini, dicitur ipsa fides, myst. t. 4. p. 45. col. 4
Altare quid sit, recte declaratur, mor. t. 4. pag. 58. col. 3
Altare multiplex, mor. tom. 4. pag. 58. col. 3
Altare Dei cor nostrum est, myst. tom. 4. p. 147. col. 4
Altare vocatur mens nostra, quadrum per quatuor virtutes Cardinales, myst. tom. 4. p. 294. col. 4
Altare Sacram Scripturam denotat, myst. t. 5. p. 34. col. 4
Altare denotat fidem, mor. tom. 5. p. 37. col. 1
Altaris holocaustorum corpus vocatur Ariel, quod interpretatur leo Dei, vel leo fortis, & cur, exp. tom. 5. pag. 135. col. 1
Altare Moysis ligneum fuit, exp. tom. 5. p. 132. col. 3
Altare Salomonis fuit aureum, exp. tom. 5. p. 132. col. 3
Altaris templi angulos quid appellat, exp t. 5. p. 132. col. 3
Altaris templi longitudinem quid vocat, exp. t. 5. p. 132. col. 3
Altaris templi parietes quid appellat, exp. t. 5. p. 132. col. 3
Altare holocaustorum foramen quoddam habebat quadrangulum, ab imo usque ad sursum, &c. exp. tom. 5. pag. 135. col. 2
Altaris fossæ mensuratio, expos. tom. 5. pag. 135. col. 2
Altaris labium reflexum ubi erat, expos. tom. 5. p. 135. col. 2
Altaris mensura, exp. tom. 5. pag. 135. col. 2
Altaris sinus, expos tom. 5. p. 153. col. 2
Altaris sinum Ezechiel vocat foramen illud, quod erat in medio altaris, & totum altare penetrabat, exp. tom. 5. p. 135. col. 3
Altaris ritus determinatio, exp. t. 5. p. 135. col 4
Altare dicitur mensa, expos. tom. 5. pag. 137. col. 3
Altare Ecclesiæ unum est, idest, uniformis doctrina, myst. t. 5. p. 185. c. 2
Altare multiplex, lit. tom. 6. pag. 19. col. 2
Altaria Dei mensis nummulariorum, lit. t. 6. pag. 68. col. 1
Altare Christus est, & in denudatione altarium Apostolorum fuga notatur, mor. tom. 6. p. 43. col. 3
Altaria duo erant in templo, lit. t. 6. p. 206. col. 1
Altare dicitur Ecclesia militans, & quomodo, mor. to. 6. p. 311. c. 4
Altare dicitur spes, & quomodo, mor. t. 6. p. 373. col. 1
Altare holocaustorum quid significet, lit. t. 7. p. 53. col. 3
Altare quomodo debeat fieri, & quid ibi cremari; & quid significet, lit. t. 7. pag. 53. col. 3
Altare quare dicatur fuisse coram propitiatorio, lit. tom. 7. p. 256. c. 4
Altare incensi duplex, lit. tom. 7. pag. 256. col. 4
Altare thymiamatis quid significet, myst. tom. 7. p. 257. col. 2
Altare tabernaculi fruitionem designat, myst. t. 7. p. 257. col. 2
Altare dicitur Christus, lit. t. 7. p. 386. col. 3
Altare dicitur cor justi, & Ecclesia, lit. t. 7. p. 390. col. 4
Altare aureum, ejusque cornua quid denotent, lit. tom. 7. p. 390. c. 4
Altilia sunt, qui de scientia, vel de altitudine, & nobilitate generis superbiunt, exp. tom. 5. p. 124. col. 1
Alter alterius lavare pedes, quid sit, lit. t. 6. p. 366. col. 3
Altercatio justitiæ, & misericordiæ exprimitur, lit. t. 4. p. 58. col. 1
Alteritas est causa pluralitatis, lit. t. 6. p. 307. col. 3.
Alternandæ sunt operationes, ut tollatur fastidium, modo ad orationem, modo ad lectionem, modo ad prædicationem, modo ad disputationem, modo ad sacram collationem, in his quinque animus religiosorum maxime delectari debet, lit. tom. 3. pag. 44. col. 3
Altilia Patres novi Testamenti, lit. tom. 6. p. 69. col. 4
Altiora pluribus de causis sunt tacenda, lit. t. 3. p. 20. col. 2
Altissimus patiens est, lit. tom. 4. p. 195. col 2
Altitudo multiplex, divinitatis, prosperitatis humanæ, nobilitatis, & intelligentiæ, mor. tom. 2. pag. 24. col. 1
Altitudinis brevitas quomodo ostendatur? myst. tom. 2. p. 142. c. 3
Altitudo multiplex, alia laudabilis, alia vituperabilis, mor. t. 1. pag 159. col. 1
Altitudine cœli significantur sublimitas præmiorum, per latitudinem terræ tenuitas temporalium gaudiorum, per profundum abyssi, profunditas suppliciorum, mor. tom. 3. p. 170. col. 3
Altitudo virorum, nobilitas, lit. tom. 4. pag. 9. col. 1
Altitudo virorum, principes, & potentes, myst. t. 4. p. 9. col. 2
Altitudo prædicationis triplex est, mor. t. 4. p. 87. c. 4
Altitudo turris Babel exprimitur, lit. tom. 4. p. 33. col. 1
Altitudo nubium corda Electorum dicuntur, mor. t. 4. p. 36. col. 2
Altitudo bona Dei hominis, & diaboli quæ sit, lit. t. 6. p. 229. col. 4
Altitudo mala hominis, & diaboli qualis, lit. tom. 6. p. 229. col. 4
Altitudo indifferens quæ, lit tom. 6. pag. 229. col. 4
Altum quomodo intelligatur, mor. tom. 2. pag. 242. col. 2
Alveus dicitur locus proprius fluvii, exp. tom. 5. p. 101. col. 1
Amalechitæ fuerunt descendentes ab Amelech nepote Esau, lit. tom. 1. pag. 245. col. 1
Amalech interpretatur gens bruta, lit. tom. 2. p. 133. col. 1
Amalechitæ Sicelech destruxerunt absente David, lit. t. 2. p. 136. col. 1
Amalech interpretatur lingens terram, mor. tom. 2. p. 136. col. 1
Amalech interpretatur lingens sanguinem, mor. tom. 2. p. 204. col. 4
Amelech significat Judam, & Judæos, & quomodo, lit. t. 2. p. 287. c. 1
Amelech lingens sanguinem interpretatur, ibid.
Amalioni post Titum ædificaverunt muros Jerusalem, quos funditus evertit Adrianus equestris, lit. tom. 2. p. 134. col. 3
Aman materia in proprio patibulo, Al. tom. 2. p. 87. col. 3
Aman, idest, iniquus diabolus paraverat crucem Mardochæo, id est, Christo, mor. tom. 7. p. 37. col. 4
Amara miscenda sunt dulcibus a Prædicatore, lit. tom. 7. pagin. 327. col. 3
Amarum quare sit peccatum, lit. tom. 7. pag. 273. col. 1
Amaritudo pœnitentiæ dicitur sanguis, myst. to. 2. p. 11. col. 1

Amaritudines vocantur divitiæ, mor. t. 1. pag. 73. col. 3
Amaritudo mortis momentanea est, amaritudo mulieris æterna, lit. tom. 3. pag. 90. col. 4
Amaritudo pœnitentiæ monti comparatur, devotio orationis colli, lit. tom. 3. pag. 124. col. 1
Amaritudo Ecclesiæ amara, amarior, & amarissima, optime declaratur, myst. tom. 4. pag. 85. col. 3
Amaritudo cordis in confessione quid faciat, mor. to. 6. p. 3. c. 3
Amaritudo confessionis est gravis, & magna, ibid.
Amaritudo duplex debet esse in Prælatis, mor. t. 6. p. 48. c. 1
Amaritudo quid, lit. tom. 7. pag. 176. col. 2
Amaritudo, ira, & indignatio pertinet ad cor, ibid.
Amaritudinis radix quid, lit. tom. 7. p. 273. col. 1
Amathi in nostra lingua veritatem sonat, prolog. t. 5. p. 192. c. 2
Amathitæ veritas mea interpretatur, myst. tom. 2. pag. 246. col. 4
Amatores terrenorum, quo magis ascendunt in oculis hominum, eo magis cadunt in conspectu Domini, myst. t. 1. p. 9. c. 2
Amara significat animam interfectam a diabolo, alleg. t. 2. p. 15. c. 2
Amator ardens currit velociter, mor. tom. 2. p. 109. col. 3
Amans scientiam Scripturarum carnis vitia non amat, lit. t. 3. p. 9. c. 1
Amatores voluptatū in lectulo conscientiæ moventur, quæ semper obmurmurat, & tamen nunquam exeunt a peccatis, lit. t. 3. p. 57. c. 1
Amantium communis est gloria, commune gaudium, & omnia communia, lit. tom. 3. pag. 110. col. 4
Amare, & amari utrumque dulce est, amicitia vero in solo amore consistit, lit. tom. 3. p. 152. col. 3
Amatores mundi gloriantur in vetustate vitæ, mor. t. 4. p. 52. col. 3
Amator pecuniæ amator est mundi, lit. tom. 6. p. 251. col. 1
Amatores mundi oderunt Christum, & servos ejus, lit. t. 6. p. 254. c. 4
Ambulare in tenebris quid sit, lit. tom. 6. pag. 263. col. 1
Amantes, & amplectentes seipsos, qui sint, lit. to. 7. p. 226. col. 4
Amatorum mundi processus, lit. tom. 7. p. 318. col. 1
Amare vana quid, expos. gloss. tom. 7. p. 48. col. 4
Amari si vis, ama, quia nihil ita trahit ad amorem, sicut amor, lit. tom. 7. pag. 242. col. 4
Amare & cognoscere, an differant, lit. tom. 7. pag. 347. col. 4
Ambitiosi recedentes a Christo veritatem non amant, nec discernere sciunt inter bonum, & malum, myst. t. 1. p. 15. col. 3
Ambitiosi semper in mœrore, & dolore versantur, similes Amon, qui deperibat Thamar, mor. t. 2. p. 153. col. 1
Ambitiosi dicunt verba diaboli, mor. tom. 2. p. 204. col. 4
Ambitio dicitur negotium tenebrosum, mor. tom. 2. p. 241. col. 3
Ambitio honorum, amor voluptatum, & invidia, hæc tria mala auferunt pinguedinem gratiæ, lit. tom. 3. pag. 9. col. 4
Ambitio est inordinatus appetitus honoris, & dignitatis, lit. t. 3. p. 64. c. 1
Ambitiosi, & cupidi undique torquentur, quia exterius angit honoris, & dignitatis cupiditas, intus conscientia mordet, & timor gehennæ, myst. tom. 3. pag. 223. col. 1
Ambitio in una substantia plures congerit personatus, lit. t. 6. p. 253. c. 4
Ambitio Apostolorum non fuit peccatum, lit. t. 6. p. 260. c. 2
Ambitiosi sunt viperarum genimina, myst. t. 6. p. 149. col. 2
Ambitiosi prædicant regnum mundi, mor. tom. 6. p. 183. col. 2
Ambitio potestatis Angelum privavit felicitate angelica, litter. tom. 7. pag. 174. col. 3
Ambulare multiplex, quidam ambulant cum Deo, aliqui post Deum, alii ante Deum, alii post tergum Dei, alii a Deo, lit. t. 1. p. 8. c. 3
Ambulare coram Domino perfecte, est illi amore, & non timore tantum servire, lit. tom. 1. pag. 21. col. 3
Ambulant cum Deo, qui præcepta divina servando implent, lit. tom. 1. pag. 440. col. 1
Ambulando recte custodiuntur viæ, lit. tom. 2. pag. 101. col. 1
Ambulare confidenter est intellectu veritatem amplecti, affectu opera pietatis, & misericordiæ exercere, lit. to. 3. p. 20. col. 1
Ambulare, pro saltare, ut omnia vitia exprimat, lit. t. 4. p. 11. c. 2
Ambulare de virtute in virtutem, quid sit, myst. to. 4. pag. 78. col. 1
Ambulate in lumine ignis vestri, optima, & pulcherrima exhortatio Salvatoris ad omnes peccatores, & præsertim ad Judæos, myst. tom. 4. pag. 117. col. 2
Ambulare in faciem Dei quid sit, lit. tom. 4. pag. 163. col. 1
Ambulare quid sit, mor. tom. 6. p. 161. col. 1
Ambulare secundum carnem, & ambulare secundum spiritum quid, lit. tom. 7. pag. 46. col. 1
Ambulare secundum carnem quid, expos. gloss. tom. 7. p. 46. c. 2
Ambulatio ad Deum duplex, lit. tom. 7. p. 129. col. 1
Ambulare digne quid, lit. tom. 7. pag. 373. col. 4
Amen vere significat, vox Hebræa est, lit. tom. 4. pag. 55. col. 2
Amen tripliciter sumitur, lit. tom. 4. pag. 55. col. 2
Amen quid sit, & tripliciter cur ponatur, lit. t. 6. p. 14. col. 1
Amen cur sacerdos non dicit in secretis, lit. tom. 6. p. 273. col. 1
Amen tenetur tripliciter, lit. tom. 6. pag. 289. col. 3
Amen cur dicatur bis, lit. tom. 6. pag. 340. col. 4
Amen. Hoc verbum, nec Græcum, nec Latinum est, sed Hebræum, & interpretatur verum, expos. gloss. to. 7. p. 112. col. 4
Amen dicebatur in Veteri Testamento super maledictiones, super benedictiones autem non, mor. tom. 7. p. 112. col. 4
Amen quid sit, & quomodo interpretatur, lit. t. 7. p. 363. col. 1
Amen, idest quod fiat, lit. tom. 7. pag. 384. col. 4
Amen idem est, quod veritas, lit. tom. 7. p. 429. col. 4
Amentia stulta, & spiritualis quæ sit, lit. tom. 7. p. 307. col. 4
Amethisti virtus, atque significatio, lit. t. 7. pag. 426. col. 4
Amicitia mundi semper est fugienda, myst. tom. 1. p. 35. col. 4
Amicitia rebus omnibus debet anteponi, nihil enim aptum, nihil tam conveniens ad res secundas, & adversas, lit. tom. 1. pag. 398. c. 3
Amicitia vera quæ sit, alleg tom. 2. pag. 99. col. 2
Amicitia vera, est idem velle, & idem nolle, lit. tom. 3. pag. 37. c. 2
Amicitia vera nequit esse, ubi secreta cordium ad invicem ignorantur, lit. tom. 3. p. 180. col. 1. Hæc omnia communia facit, ibidem, & non potest esse, nisi inter bonos, & libera esse debet, & ad omnem eventum proclivis, ibid.
Amicitia est divinarum, humanarumque rerum cum benevolentia, & charitate consensio, lit. tom. 3. pag. 180. col. 1
Amicitia firma est illa, quam virtutum similitudo sociat, lit. t. 3. pag. 194. col. 2
Amicitia violatur verbis convitii, sicut jactu lapidis grex avium dissipatur, lit. tom. 3. pag. 210. col. 2
Amicitia vera quæ, mor. tom. 6. pag. 376. col. 4
Amicitia vera ubi apparet, lit. tom. 6. pag. 377. col. 1
Amicitia vera quæ, expos. gloss. tom. 7. pag. 103. col. 1
Amicorum preces habent vim præceptorum, exp. gloss. t. 7. p. 150. c. 4
Amicus ventris est inimicus crucis, idest pœnitentiæ, lit. t. 7. p. 185. c. 3
Amictui quare cœlum comparetur, lit. tom. 7. pag. 240. col. 1
Amicitia hujus mundi est inimica Deo, ibid.
Amici in signum fœderis, & amicitiæ servant insignia, & munuscula sibi invicem data, mor. tom. 1. p. 22. col. 4
Amicis quando non est credendum, mor. tom 2. p. 89. col. 4
Amici impugnant pœnitentem, alleg. tom. 1. p. 99. c. 2
Amicorum diversitatem ostendit, ibid.
Amicorum confidentia qualis, myst. tom. 2. p. 155. col. 4
Amicorum notitia certa in paupertate, mor. t. 2. p. 282. col. 4
Amicorum præsentia tristitiam consolatur, myst. tom. 2. p. 195. c. 4
Amico quid facere debeamus, mor. tom. 2. p. 200. col. 1
Amicos mundi adulteros, lit. tom. 2. pag. 254. col. 2
Amico jure, & lege amicitiæ debetur tam bonorum, quam malorum omnium communicatio, lit. tom. 3. p. 26. col. 3
Amicus socius mensæ non permanebit in necessitate, lit. t. 3. p. 30 c. 2
Amicus fortunæ in prosperitate diligit, in adversitate deserit, lit. tom. 3. pag. 37. col. 2
Amicus verus non est, qui particeps omnis fortunæ non est, lit. tom. 3. pag. 45. col. 3
Amicus in prosperitate cognosci non potest, lit. tom. 3. p. 40. c. 3
Amicus in prosperis non dignoscitur, nescis enim utrum persona, an fortuna diligatur, lit. tom. 3. pag. 192. col. 4
Amicus inimicus, est carnalis amicus, qui amat bona tua, non te, imo odit te, lit. tom. 3. pag. 204. col. 1
Amico compatiendum est affectu, & effectu, lit. t. 3. p. 210. c. 3
Amicus corde, & opere diligit, non verbo tantum, lit. t. 3. p. 240. c. 2
Amici Dei semen Abraham, lit. tom. 4. pag. 91. col. 3
Amarum peccatum denotat, myst. tom. 4. p. 15. col. 2
Amicum esse plus est, quam esse filium, myst. tom. 4. p. 207. c. 2
Amicos bona temporalia vocat, mor. tom. 4. p. 224. col. 3
Amici Ecclesiæ sæpe eam decipiunt, mor. tom. 4. p. 291. col. 1
Amici Dei qui fiunt, myst. tom. 5. pag. 215. col. 1
Amico fideli nulla est comparatio, mor. tom. 5. pag. 241. col. 1
Amici maxima ingratitudo, & proditio quæ, mor. to. 7. p. 377. c. 1
Amicorum verorum raritas in quo notatur, mor. t. 6. p. 372. c. 2
Amici sunt impedimento fugientibus, mor. tom. 6. pag. 375. c. 4
Amicus corripiendus est, lit. tom. 6. pag 61. col. 3
Amicum corripere debemus, lit. tom. 6. p. 62. col. 1
Amicus reperitur, & fide, & operatione, lit. to. 6. pag. 65. col. 4
Amicus qui vere, quive inimicus, lit. tom. 6. pag. 167. col. 2
Amicus verus Christus est, myst. tom. 6. pag. 181. col. 1
Amicus verus quis sit, ibid.
Amicus cor est, vel animus, ibid.
Animus noster quando veniat ad nos, ibid.
Amicus hujus mundi inimicus Dei constituitur, lit. to. 6. p. 354. col. 4
Amygdalus inter omnes arbores prima floret, myst. t. 3. p. 103. c. 2
Amygdala consolationem denotat, myst. tom. 5. pag. 112. col. 2
Aminadab in Ægypto ab Aramo gignitur, lit. tom. 5. pag. 3. c. 3
Aminadab spontaneus, vel voluntarius dicitur, & quid significet, lit. tom. 6. pag. 3. col. 3
Aminadab gens desiderata interpretatur, ibid.
Amissio bonorum temporalium patienter toleratur, quo & contemnitur consideratione introitus in hunc mundum, & exitus ab illo, mor. tom. 1. pag. 397. col. 4
Amittere capillos capitis, est virtutes mentis perdere, & nudum remanere, mor. tom. 5. pag. 30. col. 1
Amittere sapientiam, est amittere saporem cœlestium, myst. tom. 5. pag. 99. col. 1
Amittere hastam, est amittere ortus gratiam, lit. t. 6. p. 253. c. 1
Amittere scyphum aquæ quid sit, lit. tom. 6. p. 257. col. 1

Ami-

Amictus capitis significat spem, mor. tom. 6. p. 265. col. 2
Amon interpretatur turpidus, & significat iracundos, mor. tom. 2. pag. 217. col. 4
Ammon interpretatur populus Iniquus, mor. tom 5. p. 236. col. 3
Ammon filii detractores sunt, & adulatores, ibid.
Ammon etiam interpretatur populus parcens, ibid.
Ammon malus, & improbus fuit una cum patre Manasse, lit. tom. 6. pag. 4. col. 1
Ammon nutritus exponitur, & Christum significat, lit. to. 6. p. 4. col. 1
Ammon interpretatur nutriens, mor. tom. 6. p. 381. col. 1
Ammon etiam interpretatur populus parcens, mor. tom. 6. p. 381. c. 1
Ammon quid denotet, mor. tom. 6. pag. 381. col. 1
Ammonitæ dicuntur schismatici, & cur, myst. to. 5. p. 183. col. 4
Ammonius Alexandrinus, & Eusebius quid post Baptismum fecerit Dominus, quidve alii sentiant, docetur lit. to. 6. pag. 11. col. 4
Amor pravæ consuetudinis efficit, ut admonitiones veluti ludus appareant, lit. tom. 1. pag. 24. col. 3
Amor æternorum extinguit amorem terrenorum, lit. to. 1. p. 261. col. 4
Amor non clamor clamat in auribus Domini, lit. tom. 1. p. 85. col. 4
Amor Dei gignit amorem proximi, amor proximi nutrit amorem Dei, lit. tom. 1. p. 157. col. 4
Amaro negligens Deum, nescit diligere proximum, lit. to. 1. p. 157. c. 4
Amor non vox clamat in aure Dei, lit. tom. 1. p. 260. col. 4
Amor temporalium destruit Ecclesiasticos, mor. tom. 1. p. 285. col. 1
Amor est pes animæ, qui si pravus est, dicitur cupiditas, vel libido, si rectus dicitur charitas, mor. tom. 2. p. 18. col. 2
Amor pravus est laqueus, mor. tom. 2. p. 58. col. 2
Amor debet esse operosus, alleg. tom. 2. p. 76. col. 3
Amor est pharetra Dei, mor. tom. 2. pag. 96. col. 2
Amor & timor sagittæ Christi, alleg. tom. 2. p. 117. col. 2
Amor malus, & timor, petunt malum, myst. tom. 2. p. 163. col. 3
Amor, & timor Dei necessarii ad salutem, mor. tom. 2. p. 178. col. 3
Amor tristitiam consolatur, myst. tom. 2. p. 195. col. 4
Amor qualiscumque sit, vacare non potest, lit. tom 5. p. 324. col. 1
ex Amore percutiet Dominus, ut convertatur, lit. tom. 2. p. 263. c. 3
Amor rerum temporalium est viscus pennarum spiritualium, lit. tom. 2. p. 346. col. 3
Amor temporalium est viscus animorum spiritualium, lit. to. 3. p. 3. c. 3
Amor est totalis inclinatio animi, lit. tom. 3. p. 45. col. 1
Amor divitiarum quasi obex in via, præcipitat homines in peccata, quæ sunt laquei mortis æternæ, lit. tom. 3. p. 45. col. 4
Amor gressus quidam dicitur, & amare est proficisci, sed vehemens amor cursus nominatus, lit tom. 3. pag. 106. col. 1
Amor Christi temporalium rerum amorem desipere facit, quin excludit, lit. tom. 3. pag. 114. col. 4
Amor justitiæ ex studio sanctarum scripturarum acquiritur, lit. tom. 3. pag. 135. col. 2
Amor, & timor sunt velut duo calcaria, quibus justus pungitur, ut velocius currat, lit. tom. 3. pag. 210. col. 2
Amor principium mali, quomodo, lit. tom. 4. pag. 6. col. 1
Amor, & timor duo maxima genera peccatorum sunt, myst. tom. 4. pag. 65. col. 1
Amor populus dolens dicitur, mor. tom. 4. p. 270. col. 4
Amor dulcificat penitentiam, spes roborat timorem, mor. to. 5. p. 40. c. 2
Amor pes cordis dicitur, myst. tom. 5. pag. 54. col. 4
Amorrhæus diabolus est, myst. tom. 5. pag. 184. col. 2
Amor paritatis est, expos. tom 5. p. 226. col. 1
Amor cum lætitia præliatur, mor. tom. 5. p. 233. col. 3
Amor cordis, & Amor animæ differunt, lit. tom. 6. p. 71. col. 3
Amor Scripturarum amori parentum est præponendus, lit. tom. 6. pag. 147. col. 1
Amare amantem naturæ est, lit. tom. 6 pag. 168. col. 2
Amor rerum temporalium, viscus est pennarum spiritualium, lit. to. 6. pag. 264. col. 1
Amor verus, sicut ignis, non potest abscondi, mor. to. 6. p. 267. c. 3
Amor maximus triplex est, mor. tom. 6. pag. 354. col. 4
Amor est materia omnis virtutis, mor. tom. 6. pag. 369. col. 2
Amor vegetatur ab anima virtuosa, ibid.
Amoris planta exsiccatur, ubi est nequitia, ibid.
Amor frigebit, cum multiplicata fuerit iniquitas, ibid.
Amoris communitas in quo notatur, mor. tom. 6. p. 372. col. 2
Amoris nobilitas, mor. tom. 6. p. 372. col. 3
Amoris Dei raritas est, & cur, mor. tom. 6. pag. 372. col. 3
Amor Dei rarus in fastidiosis, & quomodo, ibid.
Amor Dei rarus in ambitiosis, & quomodo, ibid.
Amoris signa decem, mor. tom. 6. pag. 374. col. 2
Amor Dei rarus in luxuriosis, mor. tom. 6. p. 372. col. 2
Amor interpretatur gratis iniquus, mor. tom. 6. p. 378. col. 2
Amor interdum non est motus charitatis, sed fidei, expos. glos. tom. 7. pag. 27. col. 2
Amorem mundi amovere docemur, lit. tom. 4. pag. 62. col. 3
Amor sæculi cur bestia dicatur crudelior, exp. gloss. tom. 7. p. 66. col. 1
Amor rei mutabilis est vinculum, mor. tom. 7. pag. 97. col. 1
Amor temporalium finitur per Christum, exp. gloss. tom. 7. p. 99. c. 2
Amor quomodo sit ad Deum via, lit. tom. 7. pag. 129. col. 2
Amor omnia sæva, & immania facilia, & prope nulla facit; lit. tom. 7. pag 132. col. 1
Amor vicit Christum, mor. tom. 7. p. 152. col. 2
Amor triumphat de Deo, mor. tom 7. pag. 152. col. 2
Amor Dei est fundamentum civitatis Dei. Amor sui est fundamentum civitatis Babylonicæ, mor. tom. 7. pag. 153. col. 3
Amor est principium in omni peccato, ibid.
Amor multiplex, mor tom. 7. pag. 153. col. 4
Amor mercenarius quis, exp. gloss. tom. 7. p. 158. col. 2
Amor temporalium, quæ dicuntur carbones, quæ materia sunt ignis cupiditatis, corrumpit Prælatos, lit. tom. 7. p. 175. c. 4
Amor multiplex, lit. tom. 7. pag. 209. col. 3
Amor sui est radix, & fons omnium malorum, lit. t. 7. p. 227. c. 1
Amor sui, quæ mala præcipue pariat, lit. t. 3. p. 227. c. 1
Amor est pondus animæ, lit. t. 7. p. 233. col. 3
Amor verus est, si propter Deum proximum diligamus, lit. t. 7. pag. 354. col. 3
Amor pondus animæ, lit. tom. 7. pag. 273. col. 2
Amor & timor maxime sunt necessarii Prælatis, t. 7. p. 311. c. 3
Amor nimis intensus facit evacuationem spirituum, & sic relinquitur pallor, vel livor, lit. tom. 7. p. 331. c. 1
Amorrhæorum (fluvius) per quem transierunt Moabitæ in captivitatem, lit. tom. 4. pag. 39. col. 3
Amos pater Isaiæ quis fuerit, lit. tom. 4. pag. 3. c. 1
Amos interpretatur avulsus a peccato, exp. t. 5. p. 167. c. 2
Amos non fuit prophetæ filius, sed a Domino sorte electus, exp. tom. 5. pag. 183. col. 1
Ammon interpretatur populosa, myst. t. 5. p. 202. c. 4
Amos invitat decem tribus ad audiendum eas ipsum deplorantem, lit. t. 5. p. 286. col. 2
Amphora mensura est peccati patrum Judæorum plena, expos. tom. 5. pag. 216. c. 4
Amphora, secundum Gregorium, est mens avari, myst. t. 5. p. 217. c. 1
Amphora etiam est ipsa avaritia, ibid.
Amplexus mulierum tot vincula, & laquei sunt, lit. tom. 3. p. 91. c. 1
Amplexari vellet nos Christus, sed nos, &c. lit. tom. 7. pag. 182. c. 2
Amplius lavari quid significet, lit. tom. 2. p. 131. c. 3
Ananehel donum, vel gratia Dei dicitur, lit. t. 6. p. 51. c. 4
Ancus diaboli, mor. tom. 1. pag. 87. col. 2
Anagoge quid doceat, exp. gloss. tom. 7. pag. 161. c. 4
Ananias, & Saphira quomodo tentaverunt Deum, alleg. t. 2. p. 201. c. 1
Ananehel interpretatur gravissimus Domino, exp. to. 5. p. 224. col. 4
Ananehel significat spem, expos. tom. 5. pag. 224. col. 4
Anathematizare debemus carnalia, propriam voluntatem, diabolum, & mundum, mor. tom. 2. pag. 110. c. 2
Anathematis percussio non dolet, sed percussio pœnæ pecuniariæ maxime dolet, mor. tom. 2. p. 207. c. 3
Anathema quid, lit. tom. 7. pag. 51. col. 2
Anathema fieri optabam, quomodo intelligendum, expos. gloss. tom. 7. pag. 51. col. 2
Anathematizare verbum quantæ sit auctoritatis, lit. t. 7. p. 305. c. 2
Anatoth parva civitas est, lit. tom. 4. pag. 29. col. 3
Anathoth quidam viculus est, mor. tom. 4. p. 209. col. 3
Anathoth viculus quidam, lit. tom. 4. pag. 251. c. 1
Anathoth villa Jeremiæ, lit. tom. 4. pag. 257. col. 3
Anchora navis spes, lit. tom. 7. p. 251. col. 3
Anchoræ quatuor quid, lit. tom. 7. p. 251. c. 3
Anchora quæ jacitur in arenis quid significet, ibid.
Ancillæ Ninivæ dicuntur viculi, & castella, quæ erant sub Ninive, expos. tom. 5. p. 202. col. 1
Ancilla prima est titubatio mentis, secunda consensus, myst. tom. 6. pag. 119. col. 1
Ancilla bona quatuor habere debet, lit. tom. 6. p. 134. c. 4
Ancilla cur primo prodidit Petrum, cum viri magis possent eum cognoscere, lit. tom. 7. p. 264. col. 1
Ancilla introducens est caro, vel carnalia parentela, mor. t. 6. p. 390. c. 2
Ancillæ filii sunt omnes, qui sunt in mortali, mor. t. 7. p. 162. col. 3
Andreas, & Hieronymus quid sentiant de Abraham, lit. t. 4. p. 90. c. 3
Andreas quid sentiat de cap. 53. lit. tom. 4. p. 123. col. 3
Andreas significat spem, & quomodo, mor. t. 6. p. 323. c. 2
Andreas interpretatur virilis, ibid.
Andreas etiam interpretatur decorus statione, mor. t. 6. pag. 323. c. 2
Andreas excelsior erat in fide Philippo, sed non perfectus, lit. tom. 6. pag. 323. col. 3
Andreas interpretatur virilis, mor tom. 6. p. 361. c. 1
Andreas interpretatur virilis, vel respondens pabulo, lit. t. 6. p. 38. c. 1
Andreas, & Petrus prædicatores sunt viriliter operantes id, quod intelligunt, mor. tom. 6. p. 288. c. 4
Andreas interpretatur virilis, ibid.
Andreas virilis Græcum nomen, lit. tom. 6. p. 279. c. 4
Anes est extrema civitas Ægypti, & interpretatur donum Dei, mor. tom. 4. pag. 64. col. 2
Angariæ quæ sint, quæve proprie dicantur, lit. t. 7. p. 21. c. 2
Angaria est servitium, quod rusticis imponitur, lit. t. 6. p. 86. c. 2
Angariari sequi Christum quid, lit. tom. 6. pag. 103. col. 3

Angeli

Angeli boni, & mali nos semper diligenter aspiciunt, mor.t.1.p.2.c.4
Angeli, qui apparuere Abrahæ in convalle Mambre in corporibus assumptis, atque formatis ex aere visi sunt, lit. to. 1. p. 23. c. 1
Angeli ascendentes, & descendentes per scalam, quam vidit Jacob, significant Evangelistas, qui modo sublimia divinitatis, modo infirma humanitatis assumptæ annunciant, myst. t. 1. pag. 38. col. 3
Angelus cur dixit Jacob, dimitte me, quia aurora est, timebatne lucem? lit. tom. 1. pag. 45. col. 3
Angeli quomodo dicantur offerre orationes nostras ante Deum, lit. tom. 1. pag. 377. col. 4
Angeli tremunt præsentiam Dei contemplantes, homines pavent judicium ejus expectantes, dæmones formidant illius virtutem ingentissimam sentientes, lit. tom. 1. pag. 345. col. 3
Angeli coram Deo venire dicuntur, cum injuncti sibi muneris rationem reddunt Deo, lit. tom. 1. p. 396. col. 4
Angeli etsi externus opus aliquod faciunt, intus tamen a Dei contemplatione nunquam desistunt, lit. tom. 1. p. 396. col. 4
Angeli & mitti, & assistere Deo dicuntur, ibid
Angeli duplicem habent motum, rectum, quo administratoril sunt, ad nos veniunt, & recedunt : Circularem, quo assidue feruntur in eum, qui sine termino est, ibid.
Anguli domus quatuor sunt virtutes cardinales: mors filiorum est virtutum turbatio: puer, qui damna nunciat est discretio: scissio vestium est dijudicatio virtutum : tonsio capitis est repressio pravarum cogitationum, mor. tom. 1. pag. 397. col. 3
Angeli, & Sancti lapides vocantur propter eorum constantiam, lit. tom. 1. pag. 402. col. 3
Angelica natura ceteras omnes creaturas naturæ dignitate præcedit, lit. tom. 1. pag. 442. col. 2
Angeli sunt inaccessæ rupes, & prærupti silices, lit. tom. 1. p. 453. c. 1
Angeli, & homines incarnato Christo Deum laudaverunt. Homines, quia viderunt se redimi; Angeli, quia viderunt numerum eorum impleri, myst. tom. 1. pag. 447. col. 2
Angeli curvantur sub Deo, quia licet eum magnifice videant, non tamen perfecte comprehendunt, lit. tom. 1. p. 107. col. 1
Angeli non diffident inter se, nec altercantur, sed merita gentium quibus præsident, dissident, atque discordant, lit. t. 1. p. 427. c. 1
Angelorum numerus in cognitione Dei est finitus, in agnitione hominum est indefinitus, lit. tom. 1. p. 427. col. 1
Angeli sunt portæ coeli, mor. tom. 2. pag. 19. col. 2
Angelorum ministerium in ascensione Christi, alleg. t. 2. pag. 24. c. 2
Angeli dicuntur virtutes, myst. tom. 2. pag. 55. col. 3
Angelus Christus, mor. tom. 2. pag. 71. col. 3
Angelus dicitur gigas, mor. tom. 2. pag. 81. col. 4
Angelus dicitur prælatus, mor. tom. 2. pag. 83. col. 4
Angelorum arma, alleg. tom. 2. p. 86. col. 1
Angelus Domini diabolus, mor. tom. 2. p. 86. col. 4
Angeli in pulchritudinem Christi desiderant prospicere, alleg. tom. 2. pag. 116. col. 2
Angeli sunt nostri portatores, myst. tom. 2. pag. 119. col. 2
Angeli jubilaverunt propter tria, myst. tom. 2. p. 122. col. 3
Angeli aliquando propter peccata hominum coguntur relinquere eos, mor. tom. 2. pag. 122. col. 4
Angeli dicuntur virtutes Dei, mor. tom. 2. pag. 148. col. 3
Angeli descensio in piscinam peccatoris conversionem ostendit, myst. tom. 2. pag. 151. col. 2
Angeli occurrunt in morte ad gratulandum, mor. t. 2. p. 161. c. 4
Angeli sunt currus Dei, mor. tom. 2. p. 168. col. 4
Angeli sunt magnalia altissimi, quæ fecit Deus, mor. t. 2. p. 180. c. 2
Angeli intersunt Sacramento Eucharistiæ, alleg. t. 2. p. 202. col. 1
Angeli sunt reges, qui nos regunt, alleg. t. 2. p. 202. col. 1
Angelorum panis Christus est, alleg. tom. 2. p. 202. col. 1
Angeli descendunt in Ecclesia militanti, alleg. t. 2. p. 202. c. 3
Angelus malus quæ immittat in homines, mor. t. 2. p. 222. col. 4
Angelus quomodo dicitur medicus, mor. tom. 2. p. 223. col. 1
Angelorum custodia dicitur sepes, lit. tom. 2. pag. 235. col. 3
Angeli sunt prædicatores, & sacerdotes, mor. t. 2. p. 266. c. 2
Angeli dicuntur principes, alleg. tom. 2. p. 294. col. 1
Angeli præponuntur ad custodiam hominibus, & provinciis, Alit. tom. 5. pag. 294. col. 1
Angeli dicuntur principes provinciarum, & personarum, alleg. t. 2. pag. 300. col. 1
Angelorum suffragia quantum ad triplex esse, alleg. t. 5. p. 343. c. 3
Angeli deputantur ad custodias regnorum, & provinciarum, lit. t. 3
Angelis clamantibus commota sunt cardina, quomodo, lit. t. 4. p. 14. c. 1
Angelus quo calculo tetigerit Isaiam, lit. tom. 4. p. 167. c. 1
Angelus Domini jussu ejus quot una nocte occiderit, lit. t. 4. p. 28. c. 2
Angelus custos Hebræorum quis esset, ibid.
Angelus denotat nuncium, cum sit nomen officii, non naturæ, item Angeli, lit. tom. 4. pag. 43. col. 1
Angeli pacis prophetæ, & sacerdotes, lit. t. 4. p. 72. col. 1
Angeli pacis sunt Apostoli nuncii pacis, myst. t. 4. p. 72. c. 2
Angeli quomodo tabescere dicantur, apprime exponitur, lit. t. 4 p. 74 c. 2
Angelos, & coelos limitavit Dominus, quia eorum potentiam limitavit, lit. tom. 4. p. 107. col. 3
Angeli gaudent de reconciliatione hominum, myst. t. 4. p. 139. c.
Angeli multi multorum mysteriorum Christi, myst. to. 4. p. 156. c.
Angeli omnes an cognoverint, quid Christus esset facturus, declaratur, ibid.
Angelorum admiratio super Christi passione, myst. to. 3. p. 156. col. 2
Angeli præcipue sunt sedes Dei, ubi habitat, alleg. to. 4. p. 168. c. 2
Angeli mali concitaverant Chaldæos ad destruendam Jerusalem mala intentione, lit. tom. 4. pag. 237. col. 2
Angelorum ordines novem, myst. tom. 4. p. 272. col. 4
Angeli deputati sunt ad custodiam nostram, lit. tom. 4. p. 311. col. 3
Angeli dicuntur firmamentum, alleg. tom. 5. p. 10. col. 1
Angelus primus dicitur Cherub, cognitionis perspicacitate, myst. tom. 5. pag. 98. col. 3
Angeli dicuntur lapides igniti, & quomodo, ibid.
Angeli dicuntur lapides propter firmitatem, igniti propter charitatem, myst. tom. 5. pag. 98. col. 4
Angeli via vitam ejus denotat, myst. tom. 5. p. 98. col. 4
Angelus quare sit dejectus, myst. tom. 5. p. 99. col. 1
Angelorum officium principale est non poenam infligere, sed salutem ministrare, & ad hoc sunt pronsores, mali autem Angeli ad torquendum, & puniendum, myst. tom. 5. pag. 103. col. 2
Angelus malus fuit exterminator Ægypti, ibid.
Angeli non sunt tortores bonorum, sed sunt ultores malorum; myst. tom. 5. pag. 103. col. 2
Angeli sunt montes domini, mor. tom. 5. p. 122. col. 1
Angelus, qui descendit ad fornacem, quem præfigurat, expos. tom. 5. pag 150. col. 4
Angelorum numerus finitus est, expos. tom. 5. pag. 155. col. 3.
Angeli in die judicii deferunt crucem ante Dominum, expos. to. 5. pag. 181. col. 4
Angeli majores dicuntur montes, exp. tom. 5. pag. 198. col. 2
Angeli minores dicuntur colles, ibid.
Angeli excelsi dicuntur principes, & quomodo, myst. to. 5. p. 208. c. 2
Angeli dicuntur nubes, myst. tom. 5. p. 215. col. 1
Angeli dicuntur fabri, exp. tom. 5. p. 214. col. 2
Angeli dicuntur prælati, myst. tom. 5. p. 215. col. 2
Angelus dicitur Joannes Baptista, exp. tom. 5. pag. 227. col. 3
Angelus Domini quare Josepho cogitanti Mariam Virginem occulte dimittere, subito, & improviso apparuerit, lit. tom. 6. p. 5. col. 1
Angelus Domini quare dicitur, ibid.
Angelus Josephi nomen, & genus, seu generationem quare exprimere voluit, ibid.
Angeli sine subjecta creatura, idest invisibiliter, aliquãdo apparent, ib.
Angelus exposuit Judæ nescienti, quæ gesta erant circa ejus nurum Thamarem viduam, lit. tom. 6. pag 3. col. 3
Angelus malus quomodo homini detur, lit. tom. 6. pag. 11. col. 4
Angeli cur post tentationem Christi accedant, lit. tom. 6. p. 13. col. 1.
Angeli, vel Sancti in coelo narrant Deo, quæ fiunt in terris, lit. tom. 6. pag. 63. col. 2
Angelus prædicator est, & quomodo descendere debeat per compassionem, mor. tom. 6. p. 88. col. 4
Angeli sunt alati, quid importet, lit. tom. 6. p. 112. col. 2
Angeli vultus fulgurans quid, lit. tom. 6. p. 123. col. 4
Angelus a dextris quid, lit. tom. 6. p. 128. col 4
Angeli boni qui, lit. tom. 6. pag. 128. col. 4
Angelus idem & præcursoris, & Salvatoris conceptionem nunciavit, lit. tom. 6. pag. 129. col. 4
Angelus solus ingressus ad Virginem, & semel, lit. tom. 6. p. 131. col. 3
Angeli, & Sancti vicini dicuntur, mor. tom. 6. p. 137. col. 4
Angeli boni exterritos consolantur, lit. tom. 6. p. 141. col. 2
Angeli mali territos magis terrent, ibid.
Angeli prælati sunt Ecclesiæ, mor. tom. 6. p. 154. col. 1
Angeli amici, & vicini Dei dicuntur, lit. tom. 6. p. 223. col. 1
Angeli sunt orationes, jejunia, eleemosynæ, mor. to. 6. p. 232. col. 2
Angeli sunt alati, & quid per id notatur, lit. tom. 6. p. 251 col. 4
Angelus Christo apparuit confortans eum, & cur, lit. tn. 6. p. 262. col. 3
Angelus dicitur Dei filius, mor. tom. 6. p. 311. col. 4
Angelus quando moveat aquam, mor. tom. 1. pag. 313. col. 1
Angelos polluere, qui velint, mor. tom. 6. p. 349. col. 2
Angelus interpretatur nuncius, exp. gloss. tom. 7. p. 6. col. 2
Angeli ministrantes nobis merentur particularia gaudia, expos. gloss. tom. 7. pag. 12. col. 4
Angeli facie ad faciem vident Deum, & in ipso creaturas, exp. gloss. tom. 7. pag. 13. col. 3.
Angeli duplicem habent cognitionem, ibid.
Angeli non vident per creaturas Deum, ibid.
Angeli mali non possunt nocere mari, idest malis, neque arboribus, idest bonis, quia defenduntur per suffragia Religiosorum, mor. tom. 7. pag. 28. col. 3
Angelos esse filios Dei pluries reperitur in scriptura, exp. gloss. tom. 7. pag. 31. col. 3.
Angelus duplicem habet intellectum de creatura, expos. gloss. tom. 7. pag. 48. col. 2
Angeli quomodo nobis compatiantur, exp. gloss. tom. 7. p. 49. col. 2
Angeli dolentne? exp. gloss. tom. 7. pag. 49. col. 2

Index in omnia Commentaria

Angeli si relinquerent proprias essentias, redigerentur in nihilum, exp. gloss. tom. 7. p. 49. col. 3
Angeli utrum sint mutabiles, & vanitati subjecti, exp. gloss. t. 7. p. 49. c. 2
Angeli boni quidam sunt majores, quidam minores superioribus obedientes, sic etiam mali, lit. t. 7. p. 51. col. 1
Angeli fecerunt se vasa contumeliæ, exp. gloss. t. 7. p. 53. c. 4
Angelus tenens libram, in cujus una parte est filius Dei crucifixus, præponderans mundo in alia parte picto, cur soleat depingi, exp. gloss. tom. 7. p. 55. c. 2
Angeli utrum sint intermedii inter mentem nostram, & Deum, expos. gloss. tom. 7. p. 61. c. 1
Angelus non manifestat Deum aliis, licet majores revelent minoribus aliqua secreta, exp. gloss. tom. 7. p. 61. c. 1
Angeli mali non sunt ex charitate diligendi, &c. lit. t. 7. p. 65. c. 3
Angeli boni qua de causa ad martyrium Sanctorum venirent, lit. tom. 7. p. 82. col. 4
Angeli quomodo mereantur, expos. gloss. tom. 7. p. 91. c. 2
Angeli, idest sacerdotes, lit. tom. 7. p. 102. col. 1
Angeli spiritus nobis adesse credendi sunt, maxime cum divinis mancipamur obsequiis, lit. tom. 7. p. 102. c. 3
Angeli quandoque contraria volunt, exp. gloss. tom. 7. p. 103. c. 2
Angeli, idest homines spirituales, lit. tom. 7. p. 109. c. 1
Angeli non omnia sciunt, exp. gloss. tom. 7. p. 109. c. 2
Angeli sibi invicem loquuntur, exp. gloss. tom. 7. p. 109. c. 3
Angeli duplicem habent cognitionem de rebus, exp. gloss. t. 5. p. 110. c. 4
Angeli quomodo mereantur sibi, & nobis, exp. gloss. t. 7. p. 129. c. 4
Angelus satanæ quis, lit. tom. 7. p. 143. col. 1
Angeli boni puniunt tantum malos, & ideo non dicuntur tortores, lit. tom. 7. p. 148. col. 1
Angeli mali & bonos homines, & malos torquent, quot permittuntur, & ideo dicuntur tortores, ibid.
Angelum num Paulus anathematizet? ibid.
Angelus Domini descendit de cœlo, &c. idest revelatio, &c. mor. tom. 7. p. 152. col. 1
Angelus loquebatur Moysi in rubo in persona Domini, expos. gloss. tom. 7. p. 155. col. 4
Angeli quare dicantur Patres, lit. t. 7. p. 171. col. 4
Angeli vocantur servi, & Vicarii Christi, lit. t. 7. p. 218. c. 4
Angeli modo Deo fruuntur, & in se, & in creatura ipsum intuentes, lit. tom. 7. p. 237. col. 2
Angeli descenderunt, & ascenderunt in filium hominis, quando, & quomodo, lit. tom. 7. p. 239. col. 1
Angeli Christus quomodo major, & quomodo minor, lit. t. 7. p. 239. c. 1
Angeli boni etiam puniunt, lit. tom 7. p. 239. col. 2
Angeli cœlum, homines terra, lit. tom. 7. p. 239. col. 3
Angeli thronus Dei, homines corona regis, ibid.
Angelorum ordines, sedes, & thronus, ibid.
Angeli omnes ministrant Christo, lit. tom 7. p. 239. col. 3
Angelicam naturam verbum assumpsisse nulla scriptura testatur, sed humanam, lit. tom. 7. p. 242. col. 4
Angelus si nobis datus esset Pontifex, scire posset infirma nostra, sed non compati, quia nec pati, lit. t. 7. p. 246. c. 4
Angelus magni consilii est Christus filius Dei, cum quo luctamur duobus brachiis, lit. tom. 7. p. 252. c. 2
Angelus bonus fuit exterminator, lit. tom. 7. p. 269. c. 1
Angelos suos mittit Dominus ad exterminium, lit. t. 7. p. 269. c. 1
Angeli Domini sunt prædicatores, lit. t. 7. p. 269. c. 3
Angeli in ascensione Christi apparuerunt Apostolis duabus de causis, lit. tom. 7. p. 279. c. 3
Angelus quomodo aperuerit januas carceris, lit. t. 7. p. 285. col. 3
Angelus quomodo potuerit a Cornelio Centurione videri, lit. tom. 7. p. 291. col. 4
Angeli custodes nostrarum animarum, mor. t. 7. p. 294. c. 4
Angeli cur desiderent prospicere in Christum, cum illius faciem cernere numquam cessent, lit. t. 7. p. 325 col. 3
Angelus confortans Christum fuit a divina essentia missus, lit. tom. 7. p. 335. col. 3
Angelus Smyrnæ quilibet justus positus in tribulatione, mor. to. 7. p. 372. col. 2
Angeli non imitantur, nec possunt, lit. tom. 7. p. 384. col. 2
Angeli protegunt majores, minores, & medias personas Ecclesiæ, lit. tom. 7. p. 384. col. 2
Angelorum numerus quoad nos est infinitus, quoad Deū est finitus, ib.
Angeli quatuor acceperunt a Deo, quę attribuunt ei, lit. t. 7. p. 384. c. 4
Angelorum Dei laudis exhibitio, lit. tom. 7. p. 389. col. 2
Angeli septem universi Ecclesiæ prædicatores dicuntur, lit. to. 7. pag. 390. col. 2
Angeli septem quid significent, lit. tom. 7. p. 391. col. 3
Angeli quatuor quando ligentur, mor. tom. 7. p. 395. col. 1
Angeli Christus est, lit tom. 7. p. 396. col. 1
Angeli boni, quare contra malos dicantur præliari, lit t. 7. p. 402. c. 1
Angelus magni consilii luctatus est cum Jacob, idest cum genere humano, lit. tom. 7. p. 410. col. 1
Angeli cur permiserint in veteri Testamento se adorari, in Novo vero non? lit. tom. 7. p. 419. col. 1
Angeli quare nos sibi sacrificare nolint, lit. t. 7. p. 428. col. 4
Angulus portæ equorum, spem resurrectionis dicit, myst. tom. 4. p. 250. col. 3
Anguli quatuor Evangelistæ, lit. tom. 6. p. 171. col. 2
Angulus, idest Ecclesia, Prolog. tom. 7. p. 4. col. 1
Anguli terræ qui, lit. tom. 7. p. 198. c. 1
Angulus quid sit, & cui angulo non dominetur diabolus, lit. tom. 7. p. 387. col. 4
Anguli duodecim sunt Apostoli, myst. tom. 7. p. 425. col. 1
Angustatio avaritiæ Deum cadere facit, myst. t. 4. p. 60. c. 4
Angustatio justitiæ diabolum cadere facit, ibid.
Angustiam maximam futuram prædicit Rapsaces Hebræis, litter. tom. 4. p. 79. col. 3
Angustia duplex est bona scilicet, & mala, mor. t. 6. p. 102. c. 2
Angustiari in tribulatione quid, lit. to 7. p. 127. col. 3
Angustiæ, & tribulationis dies, lit. tom. 7. p. 228. c. 2
Angustiati martyres, lit. tom. 7. p. 270. col. 2
Anima rationalis similis est firmamento: Aquæ superiores sunt sanctæ cogitationes, & desideria munda, mor. t. 1. p. 1. c. 4
Anima rationalis sola perpetua est, aliæ cum corpore moriuntur, & ideo vegetabilis, & sensitiva in homine potentię sunt animæ rationalis, non plures animæ, lit. tom. 1. pag. 2. col. 3
Anima Adæ simul creata, & infusa corpori ipsius est, lit. t. 1. p. 4. c. 3
Anima Evæ est creata de nihilo, sicut anima Adæ, lit. t. 1. p. 5. col. 3
Anima qualibet debet egredi de incendio vitiorum, & de prava conversatione, mor. tom. 1. p. 16. col. 4
Anima dum curiosius investigat ea, quę ad se non pertinent, & extra se vagatur, de facili a dæmone corrumpitur, mor. to. 1. p. 24. c. 1
Anima mortificata postulat a Deo aquas devotionis, & compunctionis, atque spiritualis intelligentiæ, myst. tom. 1. p. 27. col. 4
Anima est filia Dei per creationem, filia diaboli per culpam, rursus per gratiam fit filia Dei, mor. tom. 1. p. 31. c. 4
Alma apud Hebræos significat virginem, lit. t. 1. p. 32. c. 1
Animæ desideranti ipsa velocitas tarda est, lit. t. 1. p. 40. c. 1
Anima in nocte debet vacare contemplationi, in die insistere actioni, mor. tom. 1. p. 41. col. 4
Anima sua negligens studia, actiones vero alienas curans, extra se evagatur, myst. t. 1. p. 47. col. 1
Anima consentiens peccato, abjicitur tunc a dæmone, quando facit eam cognoscere peccatum suum, non ut dimittat, & doleat, sed ut in tristitiam, & desperationem incidat, mor. tom. 1. pag. 47. c. 3
Anima nequit esse simul attenta cœlestibus, & negotiis temporalibus, mor tom. 1. p. 49. col. 4
Anima vestes viduitatis dicitur deponere, cum deponit peccata in confessione, mor. tom. 1. p. 54. col. 4
Anima impinguatur virtutibus, secundo fœcundatur bonis operibus, tertio germinat in prædicatione, quarto fructum facit in peccatorum conversione, myst. t. 1. p. 74. col. 2
Animarum cura potius est gerenda, quam corporum, mor. t. 1. p. 75. c. 4
Anima sine Deo cadaver est, cadit enim anima, cum recedit a Deo, lit. tom. 1. p. 166. col. 2
Anima quomodo redditur purior baptismo sanguinis, & magis mundatur quam baptismali aqua, lit. tom. 1. p. 202. col. 4
Anima fidelis, quæ concepit per amorem, parit per operationem, mor. tom. 1. p. 290. col. 4
Animam in manibus portare, est intentionem cordis opere demonstrare pro utilitate proximi, lit. tom. 1. p. 411. c. 4
Anima in vera cognitione vigilat, cum corpus dormit in morte, lit. tom. 1. pag. 428. col. 4
Anima est velut olla fervens, quando impetus cogitationum quasi undas ardentes intus sustinet, lit. tom. 1. p. 455. c. 4
Anima quibus modis detineatur peccato, lit. t. 2 p. 12. c. 3
Anima concipit peccatum a diabolo, & quomodo, myst. t. 2. p. 15. c. 2
Anima elevatur multis modis, mor. tom. 2. p. 15. col. 4
Anima justi virgo incorrupta, & sponsa non obliviscitur Deum, mor. tom. 2 pag. 15. col. 3
Anima Christi triclinium Trinitatis, mor. to 2. p. 17. col. 4
Anima dicitur templum Dei propter multas pulchras rationes, mor. tom. 2. pag. 12. col. 1
Anima dicitur cœlum, quia de illa Dominus intonat minis, coruscat per justitiam, pluit exteriorem lacrymarum effusionem, mor. tom. 2. p. 22. col. 2
Anima custodienda ut pupilla oculi, mor. tom. 2. p. 31. col. 4
Anima Christi dicitur framea, alleg. tom. 2. p. 32. c. 3
Anima Christi multis modis dicitur unica, lit. t. 2. p. 51. c. 1
Anima quadrupliciter satiatur, mor. t. 2. p. 52. c. 1
Anima justi dicitur terra, mor. tom. 2. p. 54. c. 3
Animæ plenitudo quæ sit, ibid.
Anima dicitur orbis, quia æterna appetit, mor. t. 2. p. 54. c. 4
Animæ motus originaliter, & finaliter sunt Domini, ibid.
Animæ elevationis multæ utilissimæ causæ, mor. t. 2. p. 56. c. 1
Anima est domus Domini, mor. to. 2. p. 60. c. 1
Animæ dedicatio ad similitudinem Ecclesiæ, alleg. t. 2. p. 68. col. 4
Animæ decor multiplex, mor. tom. 2. p. 70. col. 2
Anima dicitur spiritus, alleg. tom. 2. pag. 72. col. 3

Anima peccatrix est meretrix, alleg. tom. 2. p. 76. col. 1
Animæ virtutes sunt ossa, mor. tom. 2. p. 77. col. 2
Animæ sanctorum sunt habitaculum, mor. to. 2. p. 81. c. 2
Anima debet sustinere dominum, sicut domus habitatorem suum, mor. tom. 2. pag. 82 col. 1
Anima multas habet significationes, mor. to. 2. p. 82. c. 2
Anima Christi dicitur framea, alleg. tom. 2. p. 86 c. 3
Anima Christi post victoriam reposita fuit in vagina corporis, alleg. tom. 2. pag. 86. col 3
Anima non potest esse absque delectatione, alleg. t. 2. p. 87. col. 4
Animæ Christi sterilitas quæ sit, mor. tom. 2. p. 88. c. 3
Animæ quomodo devorantur a diabolo, mor. t. 2. p. 90. c. 3
Anima justi est sedes Dei, mor. to. 2. p. 91. c. 4
Animæ vires interiores sunt ossa, Pen. tom. 2. p. 98. c. 1
Animæ caput est ratio, Pen. tom. 2. p. 98. c. 1
Anima fidelis post peccatum debet comparari cervo ad fontem venienti, mor. tom. 2. p. 109. col. 2
Anima quando liquefiat, mor to. 2. p. 109. col. 4
Anima aliquando ferrea, aliquando lignea, & aliquando lapidea est, ib.
Anima quæ debeat pertransire, ibidem.
Anima Christiana quid audire debeat, mor. to. 2. p. 118. c. 4
Anima fidelis filia Dei, mor. tom. 2. p. 118. col. 4
Anima fidelis debet videre exempla sanctorum, mor. tom. 2. p. 118. columna 4
Anima viri justi est sedes Dei, mor. tom. 2. p. 122. c. 4
Animæ confidentia multiplex, myst. tom. 2. p. 125. c. 4
Anima inæstimabilis pretio, myst. tom. 2. p. 126. c. 1
Anima immortalis cruciabitur in inferno, alleg. t. 2. p. 136. col. 1
Anima justi in manu Dei est, & quomodo, mor. t. 2. p. 138. c. 1
Animas dare pro nihilo, quomodo intelligatur, myst. t. 2. p. 141. c. 2
Animarum zelus necessarius prædicatori, mor. t. 2. p. 149. c. 1
Anima, & corpus est sicut castrum Dei, ibid. col. 4
Animi motus dicitur torrens, myst. tom. 2. pag. 152. col. 2
Anima debet subjici Deo, lit. tom. 2. pag. 154. col. 2
Animæ subjectionis aliæ causæ, mor. tom. 2. p. 154. col. 4
Anima dicitur aliquando sitire Deo, & contra Deum, myst. tom. 2. pag. 156. columna 2
Anima sitit tria, lac, aquam, vinum, myst. tom. 2. p. 156. c. 2
Anima decoratur in confessione, mor. tom. 2. pag. 165. col. 1.
Animæ viduæ sunt, quibus maritus mundus & sponsus error mortuus est, alleg. tom. 2. pag. 166. col. 1.
Anima fidelis dicitur animal habitans in hæreditate Domini, mor. tom. 2. pag. 167. col. 2
Anima quærentis Deum dicitur vivere, alleg. tom. 2. p. 176. c. 1
Anima est concha ubi Gedeon rorem posuit, alleg. tom. 2. p. 182. c. 1
Anima fidelis dicitur templum Dei, mor. tom. 2. pag. 188, col. 2
Anima est aurora corporis, mor. tom. 2. pag. 190. col. 2
Aurora cœli B. Maria. ibidem
Anima quomodo debeat clamare ad Dominum in tentatione, ne fit rea peccati, myst. tom. 2. p. 195. col. 3
Anima philomela Dei, & quomodo? myst. to. 2. p. 196. c. 1
Animarum fructus in populo ex quibus sequatur, mor. t. 2. p. 199. c. 3
Animæ propter sterilitatem dicuntur virgines, mor. to. 2. p. 207. c. 2
Anima est vinea excolenda ab omnibus, mor. to. 2. p. 211. col. 4
Anima plantatur in bona voluntate, perficitur in bona operatione, mor. tom. 2. pag. 212. col. 4
Anima non potest perfici in virtutibus, nisi prius amoveantur vitia, mor. tom. 2. pag. 213. col. 1
Animæ sanctorum sunt filiæ Jerusalem, myst. to. 2. p. 319. col. 4
Anima in contemplatione quomodo deficiat, ibidem.
Anima quid respicere debet, alleg. tom. 2. p. 221. c. 1
Anima, & corpus quomodo in patria exultabunt, alleg. t. 2. p. 220. c. 1
Anima fidelis terra Domini, mor. tom. 2. p. 221. col. 4
Anima quanto plus elevatur, tanto magis lætatur in Domino, moral. tom. 2. pag 224. col. 2
Anima prostituta vitiis significatur per Rahab meretricem Hierichontinam, mor. tom. 2. pag. 226. col. 3
Anima sperans in Domino dicitur Jerusalem, mor. t. 2. p. 243. c. 1
Animam injuste per peccatum peccator tollit a Deo, lit. t. 2. p. 93 c 4
io Anima hominis debent esse animalia Dei, mor. t. 2. p. 167. c. 2
in Anima debent esse montes Sion, & Sinai, idest cogitativa, & operativa, moral. to. 2. pag. 181. col. 2
Anima justorum gaudens festinat ad domum cœlestis patriæ, lit. tom. 2. pag. 224. columna 2
Anima justi est sedes sapientiæ, alleg. tom. 2. p. 343. col. 3
Anima oppressa a peccatis non potest jubilare, lit. t. 2. p. 259. c. 2
Anima justi civitas Domini, sedes sapientiæ, mor. t. 2. p. 259. col. 1
Animæ virtutes, mor tom. 2. pag. 263. col. 1
Anima duos habet oculos, mor. tom. 2. pag. 275. col. 2
Animæ dextrum oculum diabolus nititur eruere, mor. tom. 2. p. 275. columna 2
Animæ dexter oculus est affectus, ibidem.
Anima tendens in Deum deficit multiplici defectu, lit. t. 2. p. 310. c. 3
Anima speciosa est, in qua facies Dei depingitur, & illuminatur, lit. tom. 2. p. 316. columna 4
Anima volens liberari a laqueo venantium, debet habere conditiones passeris, lit. tom. 2. pag. 326. col. 2
Animæ defectus bonus triplex, alleg. tom. 2. p. 349. col. 3
Anima illa fallax, & dolosa est, in qua plus ponderat amor meretricis, quam sanguis Christi, lit. tom. 3. p. 13. c. 2
Animam capacem Deo, nihil minus Deo replere potest, ideo inquietum est cor humanum, donec uniatur Deo, lit. t. 3. p. 23. c. 4
Anima humana otio, & deliciis extenuatur, & marcescit; labore autem pascitur, & impinguatur, lit. tom. 3. p. 27. col. 2
Anima justi, omnia adversa hujus sæculi, omnes tentationes diaboli, & molestias carnis, etiam ipsam mortem pro dulcedine Christi contemnet, lit. tom. 3. p. 58. col. 1
Anima soluta, & secura a timore Domini est juge convivium, quia vita spirituali neglecta, solum deliciis mundi fruitur, lit. t. 3 p. 32. c. 3
In hoc convivio roborantur omnia membra veteris hominis, quæ sunt fornicatio, immunditia, impudicitia, luxuria, ibidem.
Animam præparare est, & gratiæ, & liberi arbitrii; gratiæ Dei per auctoritatem, & operationem, liberi arbitrii per consensum, & cooperationem, lit. tom. 3. pag. 33. c. 4
Anima est terra disciplinæ sarculo excolenda, vomere lectionis, orationis, & meditationis scienda, ut fructum uberem faciat, myst. tom. 3. pag. 61. columna 1
Anima avari semper est vacua, nec unquam divitiis satiatur, sicut luxuria voluptatibus nutritur, & semper augetur, lit. to. 3. p. 64. c. 1
Anima fidelis qualibet est sponsa Christi, cum qua contrahuntur sponsalia in bono proposito, fiunt nuptiæ in confessione, consummantur in satisfactione, myst. tom. 3. p. 66. c. 3
Anima sollicita esse debet, ut se in operibus pietatis exerceat, & a carnalibus illecebris se emundet, myst. t. 3. p. 66. c. 4
Anima indiget veste, ut protegatur a frigore infidelitatis, atque perversitatis, myst. tom. 3. p. 68. c. 1
Anima Christi creata fuit perfecta omni scientia, & virtute, myst. tom. 3. pag. 76. col. 1
Anima osculum petit, cum per pœnitentiam de præteritis malis erubescit, per puritatem conscientiæ se mundam præsentat, & per ferventem dilectionem amat, lit. tom. 3. p. 105. c. 2
Anima qualibet dum peregrinatur in hoc mortali corpore, indiget trahi a Deo, lit. tom. 3. pag. 105. col. 4
Anima qualibet vinea est, cujus vitis fides est, palmites sunt virtutes, botrus bonum opus, vinum devotio, lit. tom. 3. p. 107. c. 3
Anima qualibet est sponsa, Christus est sponsus, Diabolus est adulter, caro est ancilla animæ, per hanc Diabolus quærit allicere ad sui amorem animam, lit. tom. 3. p. 141. col. 4
Animæ indisciplinatæ errant a via veritatis, lit. to. 3. p. 165. c. 2
Anima tribulata dolore, gratia illuminatur, lit. t. 3. p. 173. c. 1
Anima Dei vocatur ejus voluntas, lit. tom. 3. p. 176. col. 3
Anima nostra ante omnia indiget timore Dei, ad cognoscendum ejus voluntatem, quid nobis appetendum, fugiendumque præcipiat, lit. tom. 3. pag. 199. col. 4
Anima plene mortua est, cum deficit illi gratia, & intelligentia; de nemine tamen desperandum est, dum est in via, lit. t. 3. p. 209. c. 3
Anima justi est mulier bona, & fortis, bona in actione, fortis in tolerantia mali, lit. tom. 3. p. 221. col. 4
Animæ, non auribus est philosophandum, lit. tom. 3. p. 29. c. 4
Anima pro voluntate Dei accipitur, lit. tom. 4. p. 59. c. 2
Anima, quæ tristis est super magnitudinem mali, gloriam dabit Deo, myst. tom. 4. p. 54. c. 2
Anima justi est sedes Dei, lit. tom. 4. p. 60. col. 1
Anima dicitur primo filia Sion, deinde Jerusalem, mor. t. 4. p. 81. c. 3
Anima vulneratur per malum consensum, mor. t. 4. p. 82. col. 4
Anima peccatrix vocatur virgo propter sterilitatẽ, myst. t. 4. p. 104. c. 4
Anima non repudiatur a Deo, sed anima Deum repudiat, myst. tom. 4. pag. 124. columna 4
Anima Sion dicitur per circumspectionem insidiarum inimici, dicitur Jerusalem per contemplationem æternæ pacis, myst. t. 3. p. 121. c. 3
Anima pro vita accipitur, myst. tom. 4. pag. 125. col. 2
Anima vestra, vel animalitas vestra; anima namque pro animalitate sumitur, lit. tom. 4. p. 129. col. 3
Anima sæpe auguratur, adulteratur, & fornicatur, myst. t. 4. p. 134. c. 2
Anima mittit legatos ad amatores, & quando, myst. t. 4. p. 135. col. 3
Anima intenta internæ operationi non potest esse intenta orationi, myst. tom. 4. p. 135. col. 4
Anima animalem vitam significat, lit. tom. 4. p. 138. c. 2
Anima justi dicitur hortus irriguus, lit. tom. 4. p. 140. c. 3
Anima justi dicitur fons, ibidem.
Anima qualibet invitatur sub nomine Jerusalem, ut surgat a peccato, myst. tom. 4. p. 146. col. 1
Anima, & Ecclesia dicuntur sponsus, & sponsa, myst. t. 4. p. 153. c. 3
Anima Deo sacrata, quando incenditur igne, deplorandum est, myst. tom. 4. pag. 162. columna 4
Animam mundare nullus potest nisi Deus, myst. t. 4. pag. 180. c. 4
Anima pro voluntate desumitur, myst. tom. 4. p. 189. c. 4
Anima justi qualibet in exilio posita debet habere dolorem super dolorem, mor. tom. 4. pag. 200. col. 1
Anima tempore Quadrag. debet metere semina sua, mor. t. 4. p. 200. c. 2

Anima quando dat gratiam pro minima re maxime tristatur, mor. to. 4. p. 242. col. 2
Anima nostra inebriatur sanguine Christi in Sacramento, myst. to. 4. p. 249. col. 1
Anima, & caro sub jugo Domini ordinanda, lit. to.4. p.265. col. 1
Anima intenta carnalibus delectationibus, capitur laqueo mortis, myst. to.4. pag. 275. col. 1
Anima quando sedere dicatur, mor. tomo 4. p. 284. col. 1
Anima domina motuum carnalium, ibid. col. 2
Anima quinque provincias habet, de quibus princeps est, ib.c.2
Anima, vel Ecclesia triplici de causa debet gemere, alleg. tom. 4. pag. 286. columna 3.
Anima pœnitens, quando alios videt inhiare cœlestia, præ desiderio deflet & ipsa, mor. tomo 4. pag. 288. col. 4
Anima, & corpus socii sunt, alter prudens, alter non stultus, alleg. tomo 4. pag. 292. col. 2
Anima justi sedes Dei viventis, myst. to. 4. pag. 292. col. 4
Anima fidelis dicitur hortus conclusus propter multa, myst. to. 4. pagina 294. col. 2
Anima pœnitens arcus est, myst. tomo 4. pag. 299. col. 2.
Anima aurum dicitur propter multa, mor. to. 4. pag. 303. c. 2
Anima nostra carboni assimilatur, quia ignita rubea est, extincta nigra, myst. tomo 4. pag. 304. col. 4
Anima tribus mundatur, scilicet dolore de præteritis, pudore de præsentibus, timore de futuris peccatis, myst. to. 5. pag. 21. col. 4
Anima dicitur oculus, dum invenit, auris, dum ab illo recipit, mystice to. 5. pag. 45. columna 1
Anima multiplicatur quasi germen agri, quia multiplicatur in virtutibus, & bonis operibus ad exemplum, & imitationem operum, & virtutum Christi, myst. to. 5. pag. 57. col. 4
Anima multiplicatur a Deo, quantum ad tres vires suas, & quomodo, ibidem.
Animæ omnes Dei sunt, quia Ipse est Episcopus, & pastor animarum, exp. to. 5. pag. 68. col. 2
Anima illa vidua est, quæ mundum non habet se corrumpentem, mor. tom. 5. pag. 81. col. 2
Anima illa fornicatur cum Assyriis, idest, cum superbis, vel hominibus vel dæmonibus, quæ ad exemplum superborum hominum, vel ad suggestionem dæmonum cadit in peccatum superbiæ, & elationis, myst. to 5. pag. 84. col. 2
Anima illa fornicatur cum Ægyptiis, quæ ad exemplum luxuriosorum hominum, vel ad suggestionem dæmonum, qui de hoc peccato tentant, cadit in peccatum libidinis, myst. t. 5. p. 84. col. 2
Anima debet esse olla dolorum, non delectationis carnalis, myst. tomo 5. pag. 88. col. 4
Animæ justorum cur dicantur manubiæ, exp. to. 5. pag. 121. c. 3
Anima a peccatis liberatur per eleemosynam, exp.to.5. p.151.c.4.
Anima laqueo stringitur, & quando, myst. to. 5. p. 184. c. 4
Animæ sanctæ dicuntur nebulæ, & quomodo, myst. t.5. p.201. c.2
Anima peccatrix dici potest Ninive, myst. to. 5. p. 203. c. 2
Animæ sanctæ dicuntur civitates, myst. to.5. p. 214. c. 1
Anima infundendo creatur, & creando infunditur, exp. t.5.p.222.c.3
Anima de nihilo creatur, exp. ibid.
Anima animalis non percipit ea, quæ Dei sunt, myst. t.5.p.227.c.2
Animæ dotes tres, exp. tom. 5. pag. 228. col. 3
Anima primo calcatur in inferno, deinde & corpus, lit. t.6. p.18. c.4
Anima dicitur pauper, cæca, & humilis, lit. to.7. p. 35. col.3
Anima quomodo mortua dicatur, ibid.
Anima vitam præsentem significat, lit. tom. 6. pag. 42. c. 1
Anima sine Deo vacua dicitur, lit. tom. 6. pag. 36. col. 2.
Animæ quomodo, & quando saltent, lit. to. 6. p. 44. c. 1
Anima catello comparatur, lit. tom. 6. p. 56. col. 3.
Anima damnata nihil sperare debet, lit. tom. 6. pag. 59. col. 1
Animam inferno datam totus mundus non emeret, lit. t.6. p. 59.c.1
Animæ æternæ quomodo eorum corpora resurgant, lit. to.6.p.71.c.3
Anima duo habet loca, & quæ sint, docetur, lit. to.6. p.81.c.1
Animam penitentem quæ præcedant, quæve sequantur, mor. to. 6. pag. 109. col. 4
Anima duo habet loca, lit. tomo 6. pag. 116. col. 3.
Anima quomodo benedicet Dominum, lit. tom. 6. p. 135. col. 4
Anima unde dicatur, & cur anima, & cur quandoque spiritus, lit. tom. 6. p. 136. col. 1
Anna, & Caipha cur nominentur, lit. tom. 6. p. 148. col. 3
Anima totum hominem denotat, lit. to. 6. p. 164. col. 1
Anima pœnitens quatuor habet, lit. to. 6. p. 165. col. 1
Anima quæ dicitur filia, tunc infirmatur, quando peccat, mor. to. 6. pag. 181. col. 2
Animam servare, & non, quomodo exponatur, lit. to.6. p.185.c.2
Animas prædicando magis est suscitare, quam corpus in terra abscondere, lit. tom. 6. pag. 191. col. 2
Anima non mutatur, corpus autem crescit, & alteratur, liter. tomo 6. pag. 209. col. 3
Animam nostram quando bene odimus, lit. to. 6. p. 221. col. 2
Anima dissoluta esuriet, lit. to. 6. pag. 224. col. 1
Anima similis virtutibus non vivit, lit. to. 6. p. 229. col. 2
Animæ inimici sunt dæmones, mor. tom. 6. pag. 248. col. 1
Anima denario comparatur, lit. tom. 6. pag. 258 col. 2
Anima quid sit, mor. tom. 6. pag. 251. col. 2
Animæ non moriuntur, lit. t. 6. p.252. col. 1
Anima dum facit pœnitentiam, tristitiam habet, & cur, mor. to. 6. p. 291. col. 3
Anima qualis sit vera sponsa Christi, mor. to. 6. pag. 291. c. 4
Anima puero comparatur, mor. to.6. pag. 295. col. 2
Anima, vel conscientia ad monumentum debet ire, & alios ducere, & quomodo, mor. to.6. p. 356. col. 4
Anima per quid clarificetur, mor. tom. 6. pag. 362. col. 2
Anima justi sedes est sapientiæ, lit. tomo 6. p. 369. col. 4
Anima pœnitens parturit in dolore contritionis, in emissione confessionis, mor. tom 6. p. 383. col. 2
Anima fidelis parturit cum clamore orationis, mor. t.6. p. 383. c. 2
Animæ tristitia, vel Ecclesiæ comparatur angustiæ parturientis, & propter quid, ibidem.
Anima habet duplicem perfectionem, Prol. to.7. p. 4. col. 2
Ad obediendum fidei quomodo exponatur, lit. to. 7. p. 8. col. 3
Anima quando intelligitur, mor. tom. 7. pag. 23. col. 1
Anima dupliciter est, exp. gloss. to. 7. pag. 28. col. 2
Anima munda, & tersa, cum inlunditur, contrahit maculam, sicut speculum tersum ex luto, exp. glos. to. 7. pag. 28. col. 2
Animæ passiones an fuerint a filio Dei assumptæ, exp. glos. t.7. p.37. c.4
Anima non est tota, aut simpliciter corrupta, sicut caro, exp. glos. to. 7. pag. 44. col. 3
Anima si infunderetur in particula digiti, an haberet originale, exp. glos. to. 7. pag. 45. col. 4
Anima, & corpus liberatæ sunt a morte peccati diversimode, expos. glos. tomo 7. pag. 47. col. 2
Anima primo unitur Deo secundum intellectum, quod fit per fidem, deinde secundum affectum, quod fit per charitatem, exp. glos. tomo 7. pag. 48. col. 2
Animæ duæ in homine esse non possunt, exp. glos. to.7. pag. 49. c. 1
Animæ tria sunt in anima, exp. glos. tomo 7. p. 51. c. 2
Animæ nomine significatur homo, lit. to. 7. p. 64. c. 1
Anima granum, lit. tomo 7. pag. 94. c. 4
Animæ dotes non erunt in omnibus æquales, lit. t.7. pag. 118. c. 3
Animæ sanctorum cur dicuntur æquales, exp. glos. to.7. p. 118. c. 4
Animam induci per ignem, & aquam quid, lit. to.7. p. 124. c. 1
Animæ sanctorum non merentur sibi, sed nobis, quomodo intelligendum, exp. glos. tom.7. p. 129. col. 4
Anima existens in corpore, quomodo repitur, exp. glos. t.7. p.142. c.4
Anima potest habere delectationem absque corpore, expos. glos. tomo 7. p. 165. col. 2
Anima habet duas radices, intellectum, & affectum, lit. t.7. p.173. c.1
Animam Deo capacem nihil Deo minus replere potest, li. t.7. p.173. c.3
Anima dicitur spiritus, lit. tomo 7. pag. 175. c. 4
Animæ utrum habeant genua, lit. tom. 7. pag. 182. c. 3
Animarum pretiositas in prælato zelante, lit. tomo 7. p. 185. c. 4
Anima deformata, quomodo pulchra fiat, lit. to. 7. p. 186. c. 2
Anima parturiens more parturientis dolet, ibidem.
Anima hodie creditur latronibus, & occisoribus, lit. t.7. p.196. c.3
Anima per malas affectiones, & cupiditates laceratur, lit. to.7 p. 203. col. 2
Animalia quatuor visiones Ezechiel. 1. quid, lit. to.7. p. 242. c. 3
Anima dicitur terra, lit. tom.7. p.250. col. 1
Anima est navis, lit. to. 7. p. 251. col. 3
Anima significatur per primam, & secundam tabernaculi partem, myst. tom. 7. p. 257. col. 2
Anima sancta in hac miseria degens significatur per sanctum, myst. to.7. p. 257. col. 2
Anima cum Christo regnans designatur per sanctum, myst. to. 7. p. 257. col. 2
Animæ pondus amor, lit. to. 7. p. 263. col. 2
Anima quæ hic lacessitur, & flagellis ceditur, omnes tribulationes suas simul congerit in sacco patientiæ, ut eas ostendat amico suo, pro quo patitur, lit. tomo 7. p. 265. col. 1
Animæ duplex perfectio, lit. to.7. p. 278. col. 3
Anima in peccatis mortua operibus misericordiæ, sanctorum orationibus, & exemplis adjuta ad vitam redit, mor. t. 7. p. 291. c.4
Animæ pondus, amor, lit. tomo 7. pag. 233. col. 3
Animæ castitas duplex, lit. tomo 7. p. 326. col. 4
Animæ mors, & vita, lit. tomo 7. p. 351. col. 2
Anima comparatur ad corpus dupliciter, lit. to. 7. p. 353. col. 3
Anima moritura potest sanari, sed mortua non potest suscitari, liter. t.7. p. 377. col. 1
Anima compuncta dicitur mare, lit. tom. 7. p. 381. col. 3
Anima peccatrix, meretrix dicitur, lit. tom. 7. p. 413. col. 1
Animalia producta ex humo sunt, idest ex aliquo permixto ex terra, & aqua, lit. tom. 1. p. 5. c. 1
Animalia venenosa utrum sint producta ante, vel post peccatum ad vindictam ipsius hominis peccantis, lit. tom. 1. p. 3. c. 1
Animalia non omnia in arca fuere, non enim quæ ex putri nascuntur, neque ea quæ in aquis degunt, lit. tom. 1. pag. 10. c. 4

Ani-

Animalibus imposita fuerunt nomina ab Adam secundum genera, & species, non autem singuli generis, & specierum, lit. to. 1. p. 5. c. 3
Animalia munda numero impari, immunda numero pari introducta in arca, & cur, lit. tom. 1. p. 11. col. 1
Animalia quæ vescuntur, & nutriuntur tantum carnibus in arca existentia, quo cibo nutrirentur, lit. to. 1. p. 11. col. 1
Animalia adducta coram Adam, ut imponeret eis nomina, significant contemplativos, & activos, qui adducuntur ad Christum, a quo nomen accipiunt, myst. tom. 1. p. 5. col. 1
Animalia immunda vetita in lege Moysi, figurabant diversa genera hominum malorum, lit. tom. 1. p. 113. col. 2
Animalia non sunt immunda, sed quæ significando exprimunt mores hominum, & actus, & voluntates, lit. to. 1. p. 162. col. 1
Animalium minutorum genera sex, lit. tom. 1. p. 3. col. 1
Animalium quædam per propagationem oriuntur, aliqua ex putri, ib.
Animalia nociva post peccatum hominis facta sunt, propter ejus punitionem, correctionem, & instructionem, ibid.
Animalia diaboli aliquando hæreditatem Domini dicuntur inhabitare, & quæ sint, ostenditur, mor. to. 2. p. 167. col. 2
Animalia multa contra justum, mor. to. 2. p. 177. col. 4
Animalia pusilla quæ dicantur, alleg. to. 2. p. 268. col. 3
Animalia mortua sunt Sancti, mor. to. 2. p. 285. col. 1
Animalia diversa, varia quoque, ac diversa denunciant vitia, lit. tom. 4. p. 31. col. 1
Animalia quatuor quid signant, lit. to. 5. p. 2. col. 1
Animalium capita super firmamentum quid signant, ibid. col. 2
Animalia Ezechielis non erant vere animalia, lit. to. 5. p. 5. col. 3
Animalia quatuor vocat nomine Angelorum, quia erant pennata, expos. to. 5. p. 39 col. 2
Animalia alata sunt Angeli, exp. to. 5. p. 42. col. 1
Animalia duo scilicet bos, & asinus, duos populos denotant, myst. tom. 6. p. 215. col. 1
Animal, quod est asinus, multipliciter declaratur, mor. to. 6. p. 246. c. 4
Animalis non percipit, quæ sunt spiritus Dei, lit. to. 6. p. 384. col. 4
Animalia bruta proprie aguntur, homines ducuntur, lit. to. 7. p. 47. c. 1
Animalia quædam, quæ sunt multi coitus, fœtida sunt, exp. glos. tom. 7. p. 87. col. 4
Animale alimonia indigens, lit. tom. 7. p. 119. col. 1
Animalia, idest, gentiles animales minavit docendo Paulus, &c. lit tom. 7. p. 172. col. 2
Animalia quædam quare in lege prohibita, lit. to. 7. p. 214. col. 3
Animalia quatuor significant prædicatores, lit. to. 7. p. 389. col. 2
Anna, & Caiphas significant malos clericos, alleg. to. 2. p. 104. col. 4
Annæ quinque reperiuntur, & quæ fuerint, docetur, lit. to. 6. p. 146. c. 2
Anna professa erat viduitatem, ibid. col. 3
Ananehel gratus Deo interpretatur, mor. to. 4. p. 250. col 4
Ananiæ, & Saphiræ crimen, & mors, lit. to. 7. p. 285. col. 1
Animositas, sive generositas animæ excitat synderesim, vel rationem, mor tom. 6. p. 356. col. 4
Animus quodã modo cornuit, quãdo in ãbiguo fluctuat, lit. t. 6. p. 1. c. 1
Animus infirmus facile ad proprias laudes extollitur, lit. t. 6. p. 133. c. 4
Animus humanus quando inclinatur ad vitia, quid mens, ratioque faciat, lit. tom. 6. p. 208. col. 2
Animus, vel anima potest dici filius, & quomodo, mor. to. 6. p. 310. c. 4
Animus a recordandis præteritis malis revocandus, lit. to. 7. p. 184. c. 4
Annonis filii Naas regis Ammonitarum historia, lit. to. 2. p. 150. col. 4
Annuere oculis, signum est luxuriæ, & irrisionis, & fraudis, lit. tom. 3. p. 20. col. 1
Annulus fides est, myst. tom. 6. p. 225. col. 3
Annulus gratiam operandi significat, mor. to. 6. p. 225. col. 3
Annuli conditiones explicantur, quæ omnes fidei adscribuntur, mor. tom. 6. p. 225. col. 3
Annulus antiquitus erat signum dilectionis, mor. to. 4. p. 232. c. 2
Annulus ornat manum, myst. tom. 4. p. 231. col. 2
Annunciatio humanæ salutis nostræ in Evangelio ad nos missa, ea est, in quam solã gratia cunctis aliis exoptabilioribus nuncijs præstãdi, & excellendi, digne & merito conferatur, lit. to. 6. p. 2. col. 1
Anni inchoatio varia, pro diversarum nationum voluntate, lit. tom. 1. p. 82. col. 2
Annus quadruplex, naturalis, usualis, legitimus, emergens, lit. tom. 1. p. 139. col. 4
Annus multiplex in Sacra Scriptura, mor. to. 2. p. 153. col. 4
Anni tres quid significent in æternitate, mor. to. 2. p. 153. col. 4
Anni tempora quid significent, mor. to. 2 p. 190. col. 2
Anni æterni significant futuram gloriam, myst. to. 2. p. 196. col. 2
Anni septuaginta quid significent, mor. tom. 2. p. 239. col. 1
Anni nostri quare sint sicut aranea, mor. to. 2 p. 238. col. 4
Annus labitur per menses, & dies, lit. to. 2. p. 311. col. 2
Anni vitæ sunt dona gratiæ, & gloriæ, lit. to. 1. p. 8. col. 2
Anni peccatorum, etsi plurimum vixerint, breves reputantur, lit tom. 3. p. 21. col. 3
Annus multiplex docetur, scilicet culpæ, pœnitentiæ, justitiæ, myst. tom. 4. p. 46. col. 4
Anni pœnitentiæ qui, & quot etiam anni sint culpæ declarantur, myst. tom. 4. p. 61. col. 4
Annus primus hominis est culpa, secundus gratia, tertius gloria, mor. tom. 4. p. 82. col. 2
Annus culpæ, & pœnitentiæ, &c. myst. to. 4. p. 151. col. 2
Annus quintus transmigrationis quis sit, alleg. to. 5. p. 4. col. 1
Annus dicit pœnæ sempiternitatem, myst. to. 5. p. 19. col. 2
Annorum numerus dicit perfectionem punitionis, myst. to. 5. p. 19. c. 2
Anni lunares breviores sunt solaribus undecim diebus, expos. tom. 5. p. 158. col. 4
Anni duo transierunt ab ortu Christi usque ad puerorum internecionem, lit. tom. 6. p. 5. col. 3
Annus legitimus incipiebat ab Aprili, lit. to. 6. p. 151. col. 2
Anni tres tria tempora indicant, succidere arborem quid præstat, lit. tom. 6. p. 214. col. 1
Anni tui, idest æternitas tua, non deficiet in coelis, idest in Sanctis, lit. tom. 7. p. 240. col. 2
Ante, a tergo, supra, infra, & quomodo, mor. to. 2. p. 186. col. 1
Ante peccatum omnia serviebant homini, nunc vero impugnant eum, & in futuro gravius expugnabunt, lit. to. 3. p. 246. col. 1
Antemurale Vetus testamentum, lit. tom. 4. p. 56. col. 3
Antemurale, humanitas Christi, lit. tom. 4. p. 56 col. 3
Antequam veniat dies illa magna, Dominus respiciet super bonos, scilicet humiles, alleg. tom. 2. p. 261. col. 2
Antequam homo prædicet, & annunciet, debet solvi a peccatis, mor. tom. 2. p. 261. col. 4
Antequam convenirent, qualis modus loquendi sit, lit. to. 6. p. 4. col. 4
Ante Deum, multis modis exprimitur, mor. to. 6. p. 128. col. 1
Antequam sciat puer, &c. quomodo exponatur, lit. to. 4. p. 21. col. 2
Anthropopathos, est figura, secundum quam humana passio Deo attribuitur, ut pœnitere, lit. to. 1. p. 207 col. 3
Antichristus elevabitur a diabolo non solum crudeli potestate, sed etiam signorum magnitudine, lit. to. 1. p. 207. col. 3
Antichristus erit omnium malorum consummatio, myst. to. 2. p. 14. c. 3
Antichristi progressus, mor. tom 2. p. 20. col. 1
Antichristi persecutio quamdiu perdurabit, ibid.
Antichristus quare superbiat in Deum, mor. to. 2. p. 20. col. 2
Antichristi malitia quæ, mor. tom. 2. p. 20. col. 3
Antichristi mors quando, mor. tom. 2. p 20. col. 4
Antichristi tepore abundabit spiritus corruptionis, mor. to. 2. p. 25. c. 3
Antichristus dicitur vespertinus fletus, mor. to. 2. p. 69. col. 4
Antichristus significatur per Doech, myst. to. 2. p. 134. col. 4
Antichristi dolus sicut novacula acuta, myst. to. 2. p. 135. col. 1
Antichristi pœnæ in præsenti, & in futuro, myst. to. 3. p. 135. col. 3
Antichristus dicet, se Deum esse, mor. to. 2. p. 135. col. 3
Antichristus, & omnes Antichristiani quomodo dicantur insipientes, myst. tom. 2. p. 136. col. 1
Antichristus assimilatur rhamno, alleg. tom. 2. p. 147. col. 1
Antichristi persecutio magna, myst. tom. 2. p. 192. col. 1
Antichristus faciet mirabilia, sed nõ bona opera, myst. to. 2 p. 200. c. 1
Antichristi persecutio ex omnibus persecutionibus erit composita, alleg. tom. 2. p. 216. col. 4
Antichristus basilisco assimilatur, mor to. 2. p. 242. col. 4
Antichristus prædator, & omnis raptor, & impius, mor to. 4. p. 71. c. 2
Antichristus in extremis temporibus veniet contra Ecclesiam quasi tempestas, & nubes, & cur, exp. to. 5. p 120. col. 3
Antichristus quid faciet, expos. tom. 5. p. 121. col. 3
Antichristi primitiva persecutio ubi, exp. to. 5. p. 121. col. 1
Antichristus dicitur Gog, expos. tom. 5. p. 121. col. 3
Antichristus, quando veniet, exp. to. 5. p. 121. col. 3
Antichristus a quibus partibus veniet, exp. to. 5. p. 121. col. 3
Antichristus ubi nascetur, expos. to. 5. p 121. col. 3
Antichristi multi sunt, expos. to. 5. p. 121. col. 3
Antichristus quomodo occidetur, exp. to. 5. p. 122. col. 1
Antichristus a quo Angelo occidetur, exp. to. 5. p. 122. col. 2
Antichristus per Gog intelligitur, exp. to. 5. p. 123. col. 2
Antichristi dextera erunt potentes mundi, exp to 5. p. 122. col. 3
Antichristi sinistra erunt seductores hæretici, exp to. 5. p. 122. c. 3
Antichristus de occulto educetur in publicũ, & Deo permittente decurret per terram, eam vastando, & subjiciendo, exp to. 5. p. 122. c. 3
Antichristo mortuo, dabuntur quadraginta quinque dies hominibus ad pœnitentiam, & post illos quadraginta quinque dies nescitur quando veniet judicium, expos. to. 5. p. 123. col. 3
Antichristus primo sepelietur in inferno, & postea ibi in æternum devorabitur a bestiis infernalibus, expos. to. 5. p. 124. col. 1
Antichristi occisio ubi fiet, expos. to. 5. p. 124. col. 1
Antichristi multi sunt, & cur, myst. to. 5. p. 230. col. 4
Antichristus non erit, neque diabolus, nec dæmon, sed unus de hominibus in quo totus sathanas habitaturus est corporaliter, expos. tom. 5. p. 155. col. 2
Antichristus altam habebit scientiam, quia magice mirabilia faciet, & inveniet thesauros absconditos, exp. to. 5. p. 155. col. 2
Antichristus quid faciet, exp. tom. 5. p. 155. col. 2
Antichristus est cornu, & quomodo, exp. to. 5. p. 155 col. 2
Antichristo destructo, & ejus complicibus, non statim omnes reges terrarum, sive omnia regna cessabunt, sed spatium eis concedetur pœnitendi, exp. tom. 5. p. 155. col. 3

Antichristus Eliam, & Enoch occidet, exp. to. 5. p. 156. col. 1
Antichristus in tantam superbiam erigetur, ut leges Dei, & ceremonias immutare conetur, exp. tom. 5. p. 156. col. 1
Antichristi potentia, judicio, & petitione Sanctorum auferetur, expos. tom. 5. p. 156. col. 2
Antichristus tribus annis, & dimidio fecit cessare sacrificium in Jerusalem, expos. tom. 5. p. 157. col. 1
Antiochus non sua virtute vastavit Jerusalem, vel templum polluit, sed propter peccata populi data est ei a Deo potestas, ut esset virga Dei, exp. to. 5. p. 157. col 1
Antichristi tepus erit, quado maledictio, & blasphemia abūdabit, ib.
Antichristus per insidias, & fraudem obtinebit principatum, Expos. tom. 5. p. 162. col. 2
Antichristus erit astutissimus, Expos. to. 5. p. 162. col. 2
Antichristus non solum obtinebit regnum, sed etiam dicet, se esse ducem fœderis, & dicet se esse Messiam, Expos. to. 5. p. 162. col. 2
Antichristus exaltabitur, & elevabitur in regno, & cur, Exp. tom. 5. p. 162. col. 2
Antichristus, postquam aliquis fecerit cum eo amicitias, dolose eum seducet, Expos. tom. 5. p. 162. c. 2
Antichristus multos Sanctorum sua fraudulentia seducet, Exp. tom. 6. p. 102. col. 2
Antichristi muneribus corrupti auxiliatores Ægypti contra regem suum inibunt consilia, Expos. to. 5. p. 162. col. 2
Antichristus consurget de populo Judæorum, & tam humilis erit, ut ei non detur honor regius, Exp. to. 5. p. 163. col. 2
Antichristus regem Ægypti vincet, & Ecclesiam persequetur, & legem Christi, Expos. tom. 5. p. 162. col. 4
Antichristi remuneratio erit ad malum, expos. to. 5. p. 162. col. 4
Antichristus cogitabit remunerare eos, qui reliquerint legem Christi, exp. tom. 5 p. 162. col. 4
Antichristus quanto tempore læviet, definitum in Dei præscientia, expos tom. 5. p. 163. col. 2
Antichristus veniet, quando vigebit hypocrisis in malis, exp. tom. 5. p. 163. col. 2
Antichristo resistere perfecti viri hortabuntur infirmos, expos. tom. 5. p. 163. c. 2
Antichristi auxiliatores stabiles erunt, & victores, exp. to 5. p. 162. c. 4
Antichristus sedebit in templo Dei tanquam sit Deus, expos. tom. 5. p. 162. col. 4
Antichristi auxiliatores polluere sanctuarium fortitudinis, quomodo intelligatur, expos. to. 5. p. 162. col. 4
Antichristi auxiliatores auferre juge sacrificium, quomodo intelligatur, expos. tom. 5. p. 162. col. 4
Antichristi auxiliatores electos fraude, & blanditiis decipere nitentur, expos. tom. 5. p. 163. col. 2
Antichristi tempore mittet Deus in auxilium electis Eliam, & Enoch, Exp. tom. 5. p. 163. col. 2
Antichristus blasphemabit in Christum, exp. to 5. p. 163. col. 2
Antichristus auferet bona eorum, qui ei non favebunt, & dabit eia, qui favebunt ei, expos. to. 5. p. 163. col. 3
Antichristus Diabolum quasi Deum, & præsidem suum adorabit, expos. tom. 5. p. 163. col. 4
Antichristus dando argentum, & aurum, multos trahet ad peccatum, & ad serviendum diabolo, expos. to. 5 p. 163. col. 4
Antichristus auxilio, & cosilio diaboli multa faciet, exp. t. 5. p. 163. c. 4
Antichristus habebit privatum dæmonem, & educabitur, & instruetur a dæmone, expos. tom. 5. p. 163. col. 4
Antichristus multiplicabit gloriam his, qui sibi favebunt, expos. tom. 5. p. 163. col. 4
Antichristus dicitur rex Aquilonis, expos. tom. 5. p. 163. col. 4
Antichristus ubi periturus, & quomodo, exp. to. 5. p. 164. col. 1
Antichristus quando occidetur, exp. tom. 5. p. 164. col. 3
Antichristus exhibebit se adorandum, & quando, exp. to 5. p. 164. c. 3
Antichristus est catulus leonis, idest diaboli, myst. to. 5. p. 179. c. 2
Antichristus dicitur caput, myst. tom. 5. p. 206. col. 4
Antichristus non dicitur idololatra, sed ipsum idolum, & cur, exp. tom. 5. pag. 222. col. 2
Antichristus pinguium carnes comedere, quomodo intelligatur, exp. tom. 5. p. 222. col. 2
Antichristus est rex super omnes filios superbiæ, myst. to. 5. p. 238. c. 2
Antichristus multa miracula faciet, lit. to. 6. p. 106. c. 1
Antichristus erit diabolo repletus, lit. to. 6. p. 106. c. 1
Antichristus erit omnino contrarius Christo, lit. to. 6. p. 321. c. 3
Antichristi ministrorum quod gaudium, & quo tempore, lit. tom. 7. p. 202. col. 1
Antichristi post mortē dies quadraginta quinque concedentur bonis ad pœnitetiā, qui titubaverūt in persecutione illa, lit. t. 7. p. 202. c. 1
Antichristus quando venturus, lit. tom. 7. p. 205. col. 2
Antichristus nascetur in Babylone de tribu Dan, lit. to. 7. p. 205. c. 3
Antichristus quæ facturus sit, lit. to. 7. p. 205. col. 3
Antichristi malitia quomodo jam incipiat, lit. to. 7. p. 205. c. 4
Antichristus interficietur a Michaele, ibid.
Antichristus signa inutilia faciet, Christus tantum utilia fecit, lit. tom. 7. p. 206. col. 1
Antichristus quæritur, utrum habebit Angelum custodem, lit. tom. 7. p. 394. col. 4
Antichristus aper, lit. tom. 7. p. 394. col. 3
Antichristus Græca lingua tripliciter vocabitur, & quomodo latine, lit. tom. 4. p. 405. col. 2
Antiphonæ adventus exponuntur, lit. tom. 2. p. 102. col. 4
Antigonus principatum tenuit ad Septentrionem Asiæ, & Ponti, ceterarumque illius plagæ provinciarum post Alexandrum, exp. tom. 5. p. 160. col 4
Antiochi, & Emath, lit. tom. 4. p. 27. col. 4
Antiochus significat diabolum persequentem, Pen. to. 2. p. 99. c. 3
Antiochus vastans Jerusalem significat diabolum, mor. to. 2. p. 188. c. 2
Antiochi, qui regnaverunt post Seleucum in Syria, expos. to. 5. p. 160. col. 4
Antiochus Theos tertius rex Syriæ quid fecit, exp. to. 5. p. 161. c. 1
Antiochus typum gerit Antichristi, & quomodo, exp. to. 5. p. 162. c. 1
Antiochus non potuit obtinere regnum Ægypti, sed a militibus Ptolomæi ejectus est, expos. to. 5. p. 162. col. 3
Antiochus ignominiose rediit expulsus a legatis Romanis, quibus confœderati erant Ægyptii, exp. to. 5. p. 162. col. 3
Antiochus quomodo dicatur percussus, exp. to. 5. p. 162. col. 3
Antiochus luxuriosissimus fuisse dicitur, exp to. 5. p. 163. col. 3
Antiochus ubi præsidia ponebat, ibi Deum suum coli jubebat, exp. tom. 5. p. 163 col. 3
Antiochus magis spem ponebat in præsidiis suis, & munitionibus, quam in idolis, expos. tom. 5. p. 163. col. 3
Antiochus idola, & fana spoliabat, ut muniret castra, exp. tom. 5. p. 163. col. 3
Antiochus Epiphanes minister iræ Dei, lit. to. 5. p. 190. col. 1
Antiochus Epiphanes strenuus erat in agendis, & acer in hostes, myst. tom. 5. p. 230. col. 2
Antiochus cur dicatur Epiphanes, exp tom. 5. p. 230. col. 2
Antiochus tenet typum Antichristi, & quomodo, myst to. 5. p. 230. c. 4
Antiochus Antichristi typum gerit, & quomodo, myst. to. 5. p. 238. c. 2
Antiochus, qui fuit frater Demetrii minoris, exp. to. 5. p. 250. c. 1
Antiochus Antiquum hostem signat, & quomodo, myst. t. 5. p. 250. c. 3
Antiochus etiam Antichristum denotat, ibid.
Antiochus pauperitas silens est, lit. tom 6. p. 53. col. 1
Antipas paupertatis transitionem denotat, ibid.
Antipophora figura, qua utitur Dominus quæ sit, lit. to. 6. p. 18. c. 2
Antipophora quid sit, lit. tom. 6. p. 47. col. 2
Antiquatio, & senectus sunt prænuntii mortis, lit. to. 1. p. 456. c. 3
Antiquiores ætate sicut præponuntur junioribus, sic præcedere eos debent in vitæ sanctitate, lit. to. 1. p. 63. col. 1
Antiqui tempore prosperitatis comam nutriebant, tepore vero gravis afflictionis capillos tondebant, & radebant, lit. to. 1. p. 397. c. 3
Antiquorum patrum desideriū de Christi adventu, mor. to. 2. p. 24. c. 1
Antiqui patres fuerunt exauditi a Deo, alleg. to. 2. p. 47. c. 4
Antiqui patres quomodo expectabant Dominum, lit. to. 2. p. 102. c. 4
Antiquorū patrū sitim quomodo sedavit Deus, alleg. to. 2. p. 181. c. 4
Antiqui dies qui erunt, myst. tom. 2. p. 196. col. 2
Antiqui noctem distinguebant in quatuor vigilias, lit. to. 5. p. 331 c. 4
Antiqui in signū doloris barbā, & capillos radebant, lit. to. 4. p. 38. c. 2
Antiquas cogitationes, idest æternas, myst. to. 4. p. 55. col. 2
Antiqui quid facerent, habita victoria de aliquo rege, declaratur, lit. tom. 4. p. 59. col. 3
Antiqui ignem super corpora cadaverum accendebant, lit. to. 4 p. 254. col. 3
Antiqui patres per charitatem proprie meruerunt frui gloria, expos. glos. tom. 7. p. 25. col. 4
Antiqui in ætate, & virtute viri quando junguntur, mutantur in juvenes, & effœminatos, lit. tom. 4 p. 216 col. 2
Antiqui patres viderunt Christum mortuum, lit. to 7. p 385. c. 4
Antiqui patres quomodo signo crucis dicantur fuisse signati, lit. tom. 7. p. 388. col. 3
Antropophagos annotatur, lit. tom. 4. p. 66. col. 3
Annulus significat desponsationem fidei, mor. to. 1. p. 54. col. 4
Annulus cœlestem sapientiam designat, lit. to. 1. p. 59. col. 1
Annulus quare in medio ponatur, exp. gloss. to. 7. p. 539. col. 1
Annuli proprietates, quid significent, ibid.
Annunciate salutare ejus, pulchra explicatio, pro annunciatione, lit. tom. 2. p. 251. col. 2
Anxietas, & tribulatio cordis triplex in quolibet justo, prima in conversione a peccatis ad pœnitentiam. Secunda, cum post conversionem variis tentationum stimulis agitatur. Tertia, quando morti appropinquans considerat judicis severitatem, qui de omni verbo otioso exiget rationem, lit. tom. 1. p. 439. col. 3
Aper fuit Vespasianus, & singularis ferus Titus filius ejus, lit tom. 2. p. 212. col. 3
Aper depascitur Ecclesiam, quando bona Ecclesiæ deserviunt militibus, malis, myst. tom. 2. p. 212 col. 3
Apea quid sit, dicitur, lit. tom 6. p. 18. c. 3
Apex summitas litteræ est, lit. tom. 6. p. 230. col. 1
Aperitur os bene, & male, bene si propter honorem Dei propter proximi

ximi ædificationem, vel propter profectum sui; male si fiat causa quæstus, favoris, curiositatis, adulationis, detractionis, subversionis, vel irrisionis, lit. tom. 3. pag. 20. col. 3
Aperiendi sunt oculi mentis, & considerare oportet, qualia apponat nobis Dominus, qualia mundus, qualia caro, & qualia dæmon, lit. to. 3. p. 43. c. 4
Aperimus Domino pulsanti, quando surgimus ab otio, & operi insistimus, lit. tom. 3. p. 128. c. 1
Aperti sunt coeli, quomodo interpretatur, lit. to. 5. p. 3. c. 3
Aperire portam peccatoribus mediante Maria, est aperire eis portam mediante amaritudine, mor. to. 5. p. 36. c. 3
Aperire portam peccatoribus mediante Joanne, est aperire eis portam mediante gratia Dei, mor. to. 5. p. 36. c. 3
Aperire os Christi quid significet, lit. to. 6. p. 15. c. 1
Aperiunt sex os prædicatoris, mor. to. 6. p. 138. c. 1
Aperire librum, erat redimere mundum, lit. to. 7. p. 383. c. 1
Aperire librum, est divinam dispositionem implere, & præcepta legis manifestare, lit. to. 7. p. 383. c. 1
Apertio secundi sigilli est prædicatio passionis Christi, lit. to. 7. pag. 385. col. 2
Apertio tertii sigilli est prædicatio Nativitatis, & Incarnationis Christi, lit. tom. 7. p. 385. c. 3
Apertio coeli multa significat, mor. tom. 5. p. 3. c. 4
Apertis signis mali machinantur contra bonos, lit. to. 2. p. 94. c. 3
Apertum signum de adventu Christi, lit. to. 6. p. 212. c. 3
Apibus comparantur Judæi, alleg. tom. 1. p. 300. c. 1
Apis proditorem denotat, myst. to. 4. p. 21. c. 2
Apis Adulator, myst. tom. 4. p. 21. c. 2
Apis mellislua colligens flores quos significet, mor. to. 7. p. 161. c. 1
Africa abundat coturnicibus, lit. tom. 2. p. 292. c. 1
Africus interpretatur frugifer, mor. tom. 5. p. 202. c. 2
Africa meridiana plaga est, lit. tom. 4. p. 172. c. 3
Africa est pars mundi meridiana, ibid.
Africus vita agricolarum, alleg. to. 4. p. 171. c. 3
Africus est ventus collateralis Austro, Expos. to. 5. p. 76. c. 3
Africus etiam prosperitatem denotat: mor. to. 5. p. 76. c. 3
Africus enim interpretatur fertilis, vel augmetata, mor. to. 5. p. 76 c. 3
Africus stat inter Meridianam, & Occidentalem plagam, lit. tom. 7. pag. 308. c. 1
Apphus interpretatur fugitivus, myst. to. 5. p. 232. c. 2
Apphus interpretatur millesimus, ibidem.
Apphus libere consulens interpretatur, mor. to. 5. p. 247. c. 4
Apphus etiam securus festinator interpretatur, mor. to. 5. p. 247. c. 4
Apocalypsis D. Joannis tot habet mysteria, quot verba, lit. tom. 7. pag. 364. col. 1
Apocalypsis liber cur sic dictus, lit. tom. 7. p. 364. c. 3
Apocalypsis quid significent, alleg. tom. 7. p. 365. c. 4
Apocalypsis Deus pater dedit Christo filio, lit. to. 7. p. 366. c. 1
Apocryphorum librorum duo sunt genera, quorumdam veritas, & auctor ignoratur, & hi libri sunt damnati ab Ecclesia. Alii libri sunt, quorum auctor ignoratur, sed de veritate non dubitatur, & hi recepti sunt ab Ecclesia ad morum instructionem, Prolog in Ecclesiast. to. 3. p. 169. c. 3
Apocryphum dicitur, cujus auctor ignoratur, licet veritas sit manifesta, Expos. tom. 5. p. 145. c. 2
Apocryphum etiam dicitur, cujus auctor certus est, sed veritas ignoratur, ibid.
Apocryphum, idest extraneum dicitur, aliquid dupliciter, Expos. glos. to. 7. p. 149. c. 2
Appositus vilioris cibi quandoque gravius peccatum quam lautioris, lit. tom. 1 p. 34. c. 1
Appositus scientiæ bonus est non propter se, sed propter virtutes, non propter scire, sed propter vivere, lit. to. 1. p. 49. c. 4
Aporiari laborare est, vel angustiari, vel affligi, myst. to. 4. p. 144. c. 4
Aporia dicitur contemptus, vel privatio bonorum, myst. t. 4. p. 144. c. 4
Aposiopesis quæ sit, qua utitur Dominus, quæ post multas comminationes eveniet, lit. to. 7. p 37. c. 1
Aposiopesis, figura quæ sit, & quomodo ipsa utamur, lit. to. 4. p. 50 c. 3
Apostasia Hebræorum a Deo, lit. to. 2. p. 203. c. 3
Apostasia morbus animæ, mor. tom. 2. p. 227. c. 3
Apostasia est initium superbiæ, & superbia initium apostasiæ, lit. tom. 3. p. 188. c. 2
Apostatæ multa in sui excusationem produnt, & sic dant occasionem detrahendi Religioni, mor. to. 1. p. 198. c. 2
Apostatæ deserunt collectionem, lit. to. 7. p. 263. c. 3
Apothecæ dicuntur cellaria, myst. to. 5. p. 179. c. 4
Apothecæ Ecclesiæ sunt claustrales, myst. to. 5. p. 180. c. 1
Apparere quid proprie dicitur, lit. to. 6. p. 5. c. 1
Apparitio Christi triplex, lit. tom. 1. p. 49. c. 2
Apparitiones Christi decem traduntur, lit. to. 5. p. 89. c. 4
Apparitiones Domini post resurrectionem decem traduntur, lit. tom. 6. pag. 124. c. 3
Apparitionis Domini numerus, lit. to. 6. p. 273. c. 4
Apparitiones Domini post resurrectionem, ante ascensionem decem leguntur in Evangelistis, lit. tom. 7. pag. 115. col. 1
Apparitiones duas addit Paulus supra decem, quæ leguntur de Domino nostro post Resurrectionem, ibid.
Apparuit gratia Dei &c. quomodo intelligenda, lit. to. 7. p. 234. c. 2
Apparuit decies Christus per quadraginta dies post resurrectionem, lit. tom. 7. p. 179. c. 1
Appetere divitias est, velle prosequi ventum, & umbram, lit. tom. 3 p. 50. c. 1
Appetitus in vitio est, non cibus, lit. to. 1. p. 34. c. 1
Appetitus simul, & semel sumitur æquivoce, Exp glos. to. 7. p. 147. c. 4
Appetitus scientiæ spoliavit hominem gloria immortalitatis, lit. tom. 7. p. 174. c. 3
Applosio Prophetæ nominis Ægypti, lit. to. 4. p. 64. c. 3
Applicare manum ad nares, quid denotat, myst. to. 5. p. 35. c. 2
Apollonius significat sævitiã Judæorũ, quomodo, myst. to. 6. p. 233. c. 4
Apollonius, Seron princeps Syriæ, Gorgias, & Lysias quatuor tentationis genera denotat, mor. to. 5. p. 235. c. 2
Apollonius dux Samariæ, custos corporis proprii quid significat, mor. tom. 5. p. 235. c. 3
Apollonii gladius qualis sit, mor. to. 5. p. 235. c. 3
Apollonius tyrannorum ministros significat, myst. to. 5. p. 244. c. 2
Appropriata divinarum personarum, per creaturas cognosci possunt, lit. tom. 3. p. 72. c. 3
Approbare falsa pro veris non est natura hominis instituti, sed poena damnati, Expos. tom. 5. p. 192. c. 2
Apprehendere septem mulieres virum, quomodo intelligatur, lit. tom. 7. p. 12. c. 2
Apprehendere tria denotat notatu digna, myst. to. 4. p. 131. c. 3
Apprehendere quid, lit. tom. 7. p. 242. c. 4
Appropinquandum quare sit Deo, assignatur causa, & traditur modus appropinquandi, lit. tom. 7. p. 319. c. 3
Appropinquamus Deo per humilitatem, & bona opera, lit. tom. 7. p. 319. c. 3
Approximat Deus nobis largiendo gratiã, si nos, &c. lit. t. 7. p. 171. c. 2
Apollo Evangelii fuit auctor, lit. to. 6. p. 1. c. 3
Apollo interpretatur mirabilis, lit. tom. 7. p. 235. c. 4
Apostoli vocantur cervus emissus, piscatores, venatores, nubes, myst. tom. 1. p. 73. c. 1
Apostoli sunt nubes coeli, quia pluunt doctrina, coruscant miraculis, & tonant minis, myst. to. 1. p. 261. c. 1
Apostoli duodecim, virtutes totidem significant, & unaquæque unicuique respondet secundum nominum interpretationem, myst. tom. 1. p. 325. c. 2
Apostoli, & prædicatores sunt ancillæ, amici, & negotiatores appellati, lit. tom. 1. p. 455. c. 1
Apostoli, & viri spirituales dicuntur cæli, myst. to. 2. p. 16. c. 1
Apostoli dicuntur pedes Domini, lit. tom. 2. p. 34. c. 2
Apostolica doctrina differt a doctrina Prophetarum, lit. t. 2. p. 34. c. 3
Apostoli dicuntur nubes, ibid.
Apostoli sunt fontes duodecim in Helim, lit. to. 2. p. 35. c. 2
Apostoli, & martyres brachia ærea Christi, alleg. to. 1. p. 37. c. 4
Apostoli dicũtur cęli, quia divina secreta celabant, myst. t. 2. p. 39. c. 4
Apostoli sunt duodecim lapides pretiosi, alleg. to. 2. p. 45. c. 2
Apostoli fugerunt in passione propter sex causas, alleg. to. 2. p. 50. c. 4
Apostoli sunt aves cantantes, alleg. to. 2. p. 65. c. 3
Apostoli reducunt Gentes ad Ecclesiam, myst. to. 2. p. 66. c. 2
Apostoli sunt arietes, myst. tom. 2. p. 66. c. 3
Apostoli habent rectitudinem, & charitatem, mor. to. 2. p. 79. c. 3
Apostoli significantur per coelos, myst. to. 2. p. 80. c. 1
Apostolorum virtus a Deo per Christum, ibid.
Apostoli dicuntur ossa Christi, alleg. to. 2. p. 87. c 3
Apostolorum tempore Ecclesia fuit adolescentula, lit. to. 2. p. 96. c. 1
Apostoli in passione longe steterunt a Christo, alleg. to. 2. p. 99. c. 2
Apostoli in passione quomodo dicantur excæcati, alleg. to. 2. p. 99. c. 2
Apostoli dicuntur pedes, alleg. tom. 2. p. 100. c. 1
Apostoli pedes Ecclesiæ, quia eam portaverunt, myst. to. 2. p. 104. c. 1
Apostolus est pauper Christi, alleg. to. 2. p. 107. c. 2
Apostolus non mentitur in assumptione malorum Prælatorum ad dignitatem, mor. tom. 2. p. 109. c. 1
Apostoli sunt montes propter multa, myst. to. 2. p. 110. c. 1
Apostolorum sonus per universum Orbem, myst. to. 2. p. 120. c. 1
Apostoli turbantur turbatione naturæ, myst. to. 2. p. 110. c. 3
Apostoli jubilaverunt propter tria, myst. to. 2. p. 122. c. 3
Apostoli elevati sunt signis, & miraculis, myst. to. 2. p. 123. c. 1
Apostoli sunt turres Ecclesiæ, alleg. to. 2. p. 124. c. 3
Apostolus quare de matrimonio loquens dicat, secundum indulgentiam hoc dico, lit. tom. 1. p. 132. c. 2
Apostoli, & prædicatores sunt rivi Ecclesiæ, myst. to. 2. p. 161. c. 3
Apostoli dicuntur montes, myst. tom. 2. p. 161. c. 1
Apostoli capillis comparantur, quia capiti Deo adhærebant, alleg. tom. 2. p. 172. c. 3
Apostolorum imitatores dicuntur filii pauperum, alleg. t. 2. p. 181. c. 3
Apostoli dicuntur fontes, alleg. tom. 2. p. 190. c. 1
Apostoli testes miraculorum Christi, myst. to. 2. p. 199. c. 1
Apostoli radices Ecclesiæ, myst. tom. 2. p. 212. c. 1
Apostoli medici fuerunt suscitantes, alleg. to. 2. p. 228. c. 3

Apostoli prædicaverunt duo, justitiam ut terrerent malos: & bonitatem, ut allicerent omnes, alleg. to. 2. p. 253. col. 3
Apostoli habuerunt Conventum, & Priorem, lit. to. 2. p. 262. c. 4
Apostolis confirmatis Dominus posuit eos quasi fundamenta Ecclesiæ, lit. tom. 2. p. 266. col. 1
Apostolorum prædicatio cur dicatur fons, non cisterna, alleg. tom. 2. pag. 266. col. 4
Apostoli qualiter potentes fuerant in terra, lit. to. 2. p. 292. c. 2
Apostoli dicuntur excussores, lit. tom. 2. p. 329. col. 2
Apostoli etiam dicuntur excussi, lit. tom. 2. p. 429. col. 2
Apostoli duplicem habuerunt virilitatem, lit. to. 2. p. 336. c. 1
Apostoli dicuntur filii Patriarcharum, ac Prophetarū, lit. t. 2. p. 36. c. 2
Apostolus non expavit divitias, sed morbum illarum, vermis enim divitiarum superbia est, lit. to. 3. p. 83. c. 3
Apostatarum, & schismaticorum vitia sex præcipua, lit. to. 3. p. 12. c. 2
Apostoli per totum terrarum orbem prædicaverunt, mor. to. 4. p. 3. c. 4
Apostoli prælati quomodo solvat a nexu criminis, myst. to. 4. p. 36. c. 2
Apostoli falsi qui dicantur, myst. tom. 4. p. 36. col. 2
Apostoli præter undecim electos qui fuerint, myst. to. 4. p. 41. c. 4
Apostoli destruxerunt altaria idolorum, mor. to. 4. p. 58. c. 3
Apostoli nō per ænigmata, sed aperte prædicabant, myst. t. 4. p. 68. c. 4
Apostoli quoque surdis auditum, & alia miracula dederunt, myst tom. 4. p. 77. col. 3
Apostolorum pedes semitam Domini habebant, myst. to. 4. p. 91. c. 1
Apostolus omnis potest dici vermis propter multa, myst t. 4. p. 92. c. 1
Apostoli, & Prophetæ vocantur fundamenta utriusque populi, vel generationis, lit. tom. 4. p. 140. col. 3
Apostoli, & prædicatores pluribus rationibus nubibus comparantur, myst. to 4. p. 148 col. 1
Apostoli pedes dicuntur Domini, qui fundaverunt Ecclesiam, myst. tom. 4. p. 149. col. 1
Apostoli genuerunt filios suos spirituales una die, quomodo intelligatur, myst. tom. 4. p. 170. col 2
Apostoli fuerunt de decem tribubus, lit to. 4. p. 184. c. 4
Apostoli, & Patres primitivæ Ecclesiæ erant in terra Aquilonis, myst. tom. 4. pag. 221. col. 1
Apostoli plantaverunt vineam, idest Ecclesiam sanguine suo, & prædicatione, myst. tom. 4. p. 246. col. 4
Apostoli, & Martyres, qui oppressi sunt, magis fructificaverunt, myst. tom. 5. pag. 126. col. 2
Apostoli de Sion exierunt, Exp. tom. 5. p. 181. c. 3
Apostoli & excelsi prędicatores abundabūt dulcedine sapientię post ascensionem Domini, & quid minores, exp. to. 5. p. 182. c. 3
Apostoli dicuntur messores, myst. to. 5. p. 190. col. 2
Apostoli dicuntur reliquiæ, Exp tom. 5. p. 198. col. 2.
Apostoli sunt itinera æternitatis Christi, myst. to. 5. p. 206. c. 2
Apostoli dicuntur duo luminaria magna, & cur, myst. to. 5. p. 206. c. 4
Apostoli dicuntur Sol, & Luna, myst. to. 5. p. 205. c. 4
Apostolorum doctrina dicitur gurges aquarum, myst. to. 5. p. 206. c. 4
Apostoli dicuntur fluvii, myst t. 5. p. 206. c. 4
Apostoli quales fuerunt, Expos. to. 5. p. 210. c. 1
Apostoli dicuntur nubes, myst. to 5. p. 215. c. 1
Apostoli simplices dicuntur oves, myst. to. 5. p. 223. c. 4
Apostoli humiles dicuntur parvuli, ibid.
Apostoli, & prædicatores sal dicuntur, lit. to 6. p. 17. c. 4
Apostoli, & prædicatores, qui lux dicuntur, quomodo se habere debeant, lit. tom. 6. p 17. col 4
Apostoli duodecim in monte sunt electi, lit. to. 6. p. 35. c. 4
Apostolorum catalogus exprimitur, & numeratur, lit. to. 6. p. 37. c. 4
Apostolorum ordo, vocabulique etymologia datur, lit. to. 6 p. 38. c. 2
Apostolos præsertim misit Deus prædicare Evangelium per universum mundum, lit. to. 6. p. 38. c. 2
Apostoli prima missione immittuntur ad oves, secunda vero ad lupos, quid sibi velit, lit tom. 6. p. 38. c. 3
Apostoli possūt dici flagella, & infirmitates corporales, to. 6. p. 42. c. 1
Apostolos misit Dominus diversimode, lit. to. 6. p. 39. c. 4
Apostoli dicuntur sedes Dei, Homines fideles sedes Apostolorum, lit. tom. 6. p. 64. c. 4
Apostoli, quos secū duxit Dominus, quid significēt, mor. to. 6. p. 82. c. 1
Apostoli assūpti in transfiguratione quid significēt, lit. to. 6. p. 104. c. 1
Apostoli quasi utres veteres, lit. to. 6. p. 162. c. 1
Apostolos in vetustate peccati mortalis fuisse, tacendum est, & quomodo, lit. tom. 6. p. 162. c. 2
Apostoli fricantes spicas, prædicatores, & prælatos significant, myst. tom. 6. pag. 163. col. 1
Apostoli cur combinando numerentur, lit. to. 6. p. 164. c. 3
Apostoli cur duodecim sint electi, per longum satis dicitur, myst. tom. 6. p. 164. c. 3
Apostoli illi tres cur multis interfuerint, per longum exponitur, lit. tom. 6. p. 182. c. 1
Apostolorum vocationes tres, lit. tom. 6. p. 182. c. 4
Apostolos duodecim elegit duplici ratione, ibid.
Apostoli prælatos, & prædicatores significant, mor. to. 6. p. 182. c. 4
Apostoli proprio nomine nominantur, Discipuli vero non, & cur, lit. tom. 1. pag. 182. c. 4
Apostolos illos, præsertim tres, cur assumpserit Dominus in transfiguratione, lit. tom. 6. pag. 186. col. 3
Apostolus idem est quod missus, mor. to. 6. p. 282. c. 4
Apostoli præ nimio amore non poterant credere Christum moriturum, lit. tom. 6. p. 188. c. 4
Apostoli in duobus errabant, lit. tom. 6. p. 189. c. 1
Apostoli audita morte passi sunt, ibid.
Apostoli quomodo judices erunt, lit. to. 6. p. 202. c. 1
Apostolorum prædicationibus, & illorum intercessionibus multi Judæi conversi sunt, lit. to. 6. p. 214. c. 1
Apostoli duodecim sunt illi duodecim, quibus Christus revelat sua mysteria, lit. tom. 6. p. 242. c. 2
Apostoli cur super pullum posuerunt vestimenta, ceteri autem super terram, myst. tom. 6. p. 247. c. 2
Apostoli quando tacebunt, lapides clamabunt, & quomodo id intelligatur, myst. tom. 5. p. 247. c. 4
Apostolis dubitantibus resurrectio multis argumentis monstratur, lit. tom. 6. pag. 276. col. 1
Apostoli propter quid gaudebant, lit. tom. 6. p. 277. c 1
Apostoli nonnisi per tres annos ad plus Christum audierunt, mor. tom. 6. p. 375. c. 2
Apostolus, idest missus, sive legatus, myst. to. 7. p. 5. c. 2
Apostoli per reliquias significati, lit. tom. 7. p. 54. c. 3
Apostolos baptizatos fuisse argumentum, Exp. glos. to. 7. p. 55. c. 4
Apostoli appellantur delibatio, & qua de causa, lit. to. 7. p. 58. c. 3
Apostoli, ut nubes vento, deducuntur flatu, & inspiratione Spiritus sancti, lit. tom. 7. p. 57.
Apostoli significantur per Isaac, Genes. 22. lit. to. 7. p. 59. c. 3
Apostoli cur dicuntur portæ? Expos. glos. to. 7. p. 73. c. 4
Apostolis, & aliis quomodo Deus dederit donum faciendi miracula, Expos. gloss. tom. 7. p. 75. c. 2
Apostoli, & alii non sunt datores gratiarum, sed ministri, lit. tom. 7. p. 79. c. 3
Apostolos domious principes posuit, lit. to. 7. p. 82. c. 3
Apostoli quomodo æquales, Expos. glos. to. 7. p. 115. c. 4
Apostolorum gloria, & ignominia, lit. to. 7. p. 132. c. 1
Apostoli quomodo egentes, lit. tom. 7. p. 132. c. 2
Apostoli, & sancti Doctores quomodo redegerint intellectus suos in servitutem, & captivitatem, lit. to. 7. p. 138. c. 1
Apostolus Paulus revera vidit Deum facie ad faciem, Expos. glos. tom. 7. p. 143. c. 2
Apostolatus Pauli quatuor signa, lit. tom. 7. p. 144. c. 1
Apostoli fuerunt columnæ Ecclesiæ, mor. tom. 7. p. 150. c. 2
Apostolus erat dispensator cœlestium, non terrenorum, prædicator gratiæ, non pecuniæ, lit. tom. 7. p. 171. c. 4
Apostolus Paulus quomodo nutrix, lit. to. 7. p. 196. c. 4
Apostoli positi, idest destinati a Christo ad ferendas persecutiones, lit. tom. 7. p. 198. c. 5
Apostoli quomodo fuerint testes Christi, lit. to. 7. p. 211. c. 2
Apostoli, & alii Sancti pedes Domini, lit. to. 7. p. 240. c. 2
Apostolus idem quod missus, lit. tom. 7. p. 243. c. 2
Apostolus fuit Christus, lit. tom. 7. p. 243. c. 2
Apostoli fuerunt initium nascentis Ecclesiæ, lit. to. 7. p. 278. c. 2
Apostoli ante missionem Spiritus Sancti non erant baptizati, nisi Baptismo Joannis, lit. tom. 7. p. 279. c. 1
Apostoli duplici vinculo conjuncti fuerunt, lit. to. 7. p. 279. c. 4
Apostoli quatuor modis fratres, lit. tom. 7. p. 279. c. 4
Apostoli minores arguunt Petrum, lit tom. 7. p. 293. c. 3
Apostoli propter spiritualem lætitiam reputabantur ebrii, lit. tom. 7. p. 368. c. 2
Apostoli ubi non erant, per epistolas Ecclesiam conservabant, lit. tom. 7. p. 368. c. 2
Apud Dominum, duo significat, Domini potestatem, & hominis liberum arbitrium, lit. tom. 2. p. 96. c. 1
Apud Deum nec quantitas muneris, nec persona potentis aspicitur, sed humilitas, & discretio cordis, lit. to. 3. p. 237. c. 4
Apud præpositio notat distinctionem, lit. to. 6. p 280. c. 4
Apud patrem, Apud hic notat distinctione personę ad personam, & identitate essentię, alicubi tame quasi locale est, Exp. gl. t. 7. p. 55. c. 4
Apud dupliciter sumitur, Expos. glos. tom. 7. p. 80. c. 4
Apū proprietates plurimę prędicatoribus aptatę, myst. t. 3. p. 189. c. 3
Aquæ super firmamentum, sunt mysteria gratiæ abscondita hominum cognitioni. Quæ sunt sub firmamento, significant hæc sensibilia, alleg. tom. 1. pag 1. c. 4
Aquæ, quæ erant sub firmamento, tertio die in unum locum congregatæ, qua ratione esse dicantur, si plura, & diversa obtinent loca, lit. tom. 1. p. 2. c. 1
Aquę superius intumescentes instar motis significant bonos, qui procul sunt ab amore terrenorum; sed quæ in mare mortuum descendunt, malos, qui ad infernum properant, mor. to. 1. p. 2. c. 4
Aqua ex qua producti fuerunt pisces, non fuit purum elementum aquæ, sed permixtum terræ, lit. tom. 1. p. 5. c. 1
Aquę tribulationū elevaverunt Ecclesiā ad sublimia, mor. t. 1. p. 21. c. 2
Aquam de cisterna propria bibere, est lacrymas de corde effundere, mor. tom. 1. pag. 284. col. 3

Aquæ gratiarum in præsenti sæculo sunt in quodam decursu, mor. tom. 1. pag. 30. col. 2
Aquæ calidæ sunt aquæ lacrymarum, flante Austro Spiritus Sancti resolutæ, mor. tom. 1. p 51. c. 1
Aquæ frigidæ sunt carnales voluptates, mor. to. 1. p. 51. c. 2
Aquis nivium se abluere, est pro æternis gaudiis suspirare, lit. tom. 1. pag. 407. col. 4
Aqua tenebrosa in nubibus aeris est doctrina Prophetarum, lit. tom. 2. p. 34. c. 3
Aquæ multa significata, mor. tom. 2. p. 35. c. 3
Aqua sensus hominis significat, mor. to. 2. p. 67. c. 2
Aquæ comparatur Christus propter tres rationes, mor. to. 2. p. 50. c. 1
Aquæ significant populos, mor. tom. 2. p. 67. c. 2
Aquæ multæ sunt voluptates, mor. to. 2. p. 78. c. 2
Aquæ bonæ, & malæ multa significant, alleg. to. 2. p. 172. c. 1
Aquę tẽpestas periculosior est quã tempestas terrę, mor. t. 2. p. 174. c. 2
Aqua significat misericordiam, myst to. 2. p. 196. c. 4
Aquæ viderunt Deum, quando Christus ex aquis vocavit piscatores Apostolos, alleg. tom. 2. p. 197. c. 4
Aqua exivit de latere Christi cum sanguine testamenti æterni, alleg. to. 2. p. 200. c. 3
Aqua cõcupiscentiarũ quomodo claudatur in utre, mor. t. 2. p. 200. c. 4
Aqua justitia est, sanguis mors, mor. to. 2. p. 204. c. 2
Aqua quando convertatur in vinum, mor. to. 2. p. 204. c. 2
Aquæ diluvii operuerant cacumina montium quindecim cubitis, lit. tom. 2. p. 266. c. 3
Aquæ sunt scientiæ sæculares, mor. to. 2. p. 273. c. 3
Aqua potest denotare plura, lit. to. 2. p. 326. c. 1
Aqua dicitur tribulatio, ibid.
Aqua dicitur divitiarum affluentia, lit. to. 2. p. 326. c. 1
Aqua quid faciat in ventrem, mor. to. 2. p. 287. c. 4
Aquæ luxuriæ furtivæ dicuntur, quia furtim, & in abscondito potantur, lit. tom. 3. p. 38. c. 4
Aqua profunda est vetus Testamentum propter obscuritatem figurarum & mysteriorum, lit. to. 3. p. 38. c. 1
Aqua in vinum conversa a Christo, cum aperuit sensum spiritalis intelligentiæ, lit. to. 3. p. 114. c. 1
Aqua sapientiæ salutaris est gratia Spiritus Sancti, quæ sitim, & intima cordis vitiorum extinguit, sordes peccatorum lavat, & salutem æternam confert, lit. to. 3. p. 196. c. 3
Aqua vanam gloriam significat, myst. to. 4 p. 6. c. 2
Aqua Judæ Principes, & Reges Juda, metaph. lit. to. 4. p. 22. c. 3
Aqua Siloe, doctrina, vel scientia Theologica, myst. to. 4. p. 22. c. 1
Aqua maris dicitur scientia Domini, myst. to. 4. p. 31. c. 3
Aqua Ægyptiaca synagogam Satanæ denotat, myst. to. 4. p. 45. c. 2
Aqua Baptismum denotat, myst. to. 4. p. 49. c. 2
Aquæ, quas congregaverunt Judæi in obsidione Nabuchodonosor, quæ fuerunt, lit. to. 4. p. 50. c. 1
Aquæ multæ, divitiæ sunt, myst. to. 4. p. 52. c. 2
Aqua populus Judæorum, myst. to. 4. p. 71. c. 1
Aqua, & aer solventur, terra autem, & ignis etiam meliorabuntur, myst. tom. 4. p. 74. c. 4
Aquæ Scripturarum in lege tenebrosæ, apertæ sunt in deserto Ecclesiæ, myst. tom. 4. p. 77. c. 3
Aquæ lacrymarum pro propriis peccatis in claustris emitti debent, ibid. col. 4
Aquæductus piscinæ superioris, a quo, & per quem aquæ veniunt, Christus est, a quo omnis gratia, myst. to. 4. p. 78. c. 2
Aqua mundana instabilitas, myst. to. 4. p. 79. c. 4
Aquarum magnam partem abscondit Dominus sub terra, lit. tom. 4. p. 88. col. 3
Aquis desiccatis computrescunt pisces, lit. to. 4. p. 115. c. 3
Aqua abyssi delectatio carnis est, myst. to. 4. p. 119. c. 2
Aqua triplex est, & satis per longum declaratur, myst. to. 4. p. 129. c. 1
Aquæ torrentis sunt doctrinæ sæculares, lit. to. 4. p. 140. c. 3
Aqua sacra scientia est, myst. tom. 4. p. 171. c. 1
Aqua fluminis delectatio carnis, mor. to. 4. p. 180. c. 1
Aqua fellis est delectatio cordis, mor. to. 4. p. 199. c. 4
Aqua fellis pœnitentia est, ibid.
Aqua capitis, dolor est interior mentis, lit. to. 4. p. 200. c. 3
Aquæ descendentes cum strepitu Chaldæi sunt, lit. to. 4. p. 267. c. 1
Aquæ gratiæ descendunt, & ascendere faciunt, mor. to. 4. p. 267. c. 1
Aquæ divitiarum descendunt, quia descendere faciunt in infernũ, ib.
Aquæ Nemrim, doctrinæ hæreticorum, myst. to. 4. p. 270. c. 1
Aquæ populi multas tribulationes denotant, mor. to. 4. p. 303. c. 2
Aqua denotat Sacram Scripturam, myst. to. 4. p. 308. c. 2
Aquæductus sacram significat Scripturam, myst. to. 4. p. 19. c. 2
Aquæductus multiplex docetur, myst. to. 4. p. 78. c. 3
Aquæ multæ sunt populi multi, alleg. to. 5. p. 9. c. 3
Aquæ interiores sunt carnales voluptates, myst. to. 5. p. 32. c. 4
Aquæ superiores sunt aquæ fluentis gratiæ, ibid.
Aquæ superiores sunt Angeli, mor. to. 5. p. 39. c. 2
Aquæ inferiores sunt homines, ibid.
Aqua, idest temporalium rerum abundantia, cur cum festinatione debet bibi, myst. tom. 5. p. 47. c. 2
Aqua lavatur anima in salutem, cum peccatum jam factum in dolore, & compassione defletur, myst. to. 5. p. 56. c. 2
Aquæ multæ populi multi, Expos. to. 5. p. 65. c. 3
Aquæ sunt divitiæ, mor. tom. 5. p. 67. c. 3
Aqua in olla est mundi concupiscentia, myst. to. 5. p. 88. c. 2
Aquam in ollam mittit, & ollam super ignem ponit, qui mundũ, & concupiscentiã ejus igne excremãda, vel exterminãda prędicit, ib.
Aqua in olla, est eorũ, qui erãt in Jerusalem, lascivia, & superbia, qua exercitum Nabuchodonosor contemnebant, Exp. to. 5. p. 88. c. 3
Aquam ponit in olla ille, qui dolorem de peccatis suis ponit in anima sua, myst. tom. 5. p. 88. c. 4
Aquæ, sive abyssus sunt divitiæ infinitæ, quæ fuerunt causa exaltationis Assur, Expos. tom. 5. p. 404. c. 2
Aquæ multæ sunt populi multi, ibid.
Aquæ sunt multiplices & quæ, myst. to. 5. p. 106. c. 2
Aquas omnes conculcat & conturbat diabolus pro posse suo, ibid.
Aquas divitiarum conculcat, & conturbat diabolus, ne homo confideret in eis transitum suum per labilitatem earũ, myst. to. 5. p. 106. c. 2
Aquas lacrymarum, vel gratiarum conturbat diabolus, immiscens lutum laudis, vel humani favoris, myst. to. 5. p. 106. c. 2
Aquas doctrinarum quomodo conturbat diabolus, ibid.
Aquas, idest populos, quomodo conturbat diabolus pedibus suis, ibid.
Aqua Baptismi dicitur munda ab effectu, & quomodo, myst. tom. 5. p. 117. col. 2
Aquæ templi ubi defluebant, Expos. tò. 5. p. 141. c. 4
Aquæ dicuntur spirituales gratiæ, Expos. to. 5. p. 182. c. 3
Aqua Samaritanæ est sapientia sæcularis, myst. to. 5. p. 186. c. 3
Aqua Samaritanæ dicitur etiam voluptas carnalis, quæ non satiat, qui sitiunt, myst. tom. 5. p. 186. c. 3
Aquæ maris sunt peccatores, ibid. col. 4
Aquæ maris sunt peccatores, myst. to 5. p. 189. c. 4
Aquæ sunt carnales voluptates, & quomodo, myst. to. 5. p. 193. c. 2
Aqua interpretatur refrigerium misericordiæ, Exp. to. 5. p. 210. c. 1
Aqua eleemosyna est, mor. tom. 6. p. 175. c. 4
Aqua tribulatio est, sine tristitia, mor. to. 6. p. 291. c. 4
Aqua sine Spiritu Sancto non regenerat, mor. to. 6. p. 296. c. 2
Aquæ qualitates, mor. tom. 6. p. 305. c. 4
Aqua dicitur gratia Dei, ibid.
Aquæ proprietates quæ, mor. to. 6. p. 306. c. 2
Aqua gratiæ duo tollit, ibid.
Aqua, quę est in fossa rupis, plus durat, & est melior, mor. t. 6. p. 311. c. 4
Aqua ponitur in labio, & quandò, ibid.
Aqua vim curativam in potentia accepit in Baptismo Christi, lit. tom. 6. p. 312. col. 3
Aqua movetur, & lavatur, & sanatur anima per quinque, mor. tom. 6. p. 313. c. 1
Aqua est doctrina, mor. tom. 6. p. 335. c. 2
Aqua est gratia, ibid.
Aqua lacrymarũ est natatoria Siloe, & quomodo, mor. t. 6. p. 346. c. 2
Aqua, quam timet diabolus, qualis sit, mor. to. 6. p. 365. c. 4
Aqua compassionem denotat, ibid.
Aqua in pelvim est doctrina transformata in exempla, mor. t. 6. p. 365. col. 4
Aqua benedicta est devotionis lacryma, vel compunctionis, mor. tom. 6. p. 373. col. 1
Aqua, & ignis denotant tentationem prosperitatis, & adversitatis, mor. tom. 6. p. 379. c. 1
Aqua, quę de Christi latere fluxit, quomodo sit sacramentum, Expos. gloss. tom. 7. p. 34. col. 4
Aqua non abluit, sed est figura ablutionis, dico aquam, quę de Christi latere fluxit, ibid.
Aqua non lavaret, nisi esset calida, ideo aqua, quę fluxit de latere, exivit de fornace amoris Christi, mor. tom. 7. p. 36. c. 1
Aqua est sacramẽtũ Baptismi, & etiam character, Exp. gl. t. 7. p. 55. c. 4
Aqua mota est, cum descendit Angelus, idest Christus, Expos. gloss. tom. 7. p. 156. col. 2
Aqua gratię datur multis modis, lit. tom. 7. p. 178. col. 1
Aqua est pecunia, lit. tom. 7. p. 227. col. 1
Aqua lavat exterius, & Spiritus Sanctus mundat interius, lit. tom. 7. pag. 235. col. 2
Aqua munda quare dicatur lacryma pęnitentis, lit. to. 7. p. 263. c. 2
Aqua multiplex, ibid.
Aquis vis regenerãdi quãdo a Christo tradita fuerit, lit. t. 7. p. 333. c. 4
Aqua multiplex a Prȩlato, tanquam ex fontibus exire debet, lit. tom. 7. pag. 343. col. 1
Aqua & sanguine Christi quomodo indigebamus, pulchre ostenditur, lit. tom. 7. pag. 355. col. 1
Aqua triplex, lit. tom. 7. pag. 355. col. 2
Aqua sapientiam mundi denotat? mor tom. 7. p. 355. col. 4
Aqua quid significet, lit. tom. 7. pag 403. col. 1
Aquę dicuntur populi, lit. tom. 7. pag. 313. col. 1.
Aquęductus per quem aqua ducitur ad civitatem, est bona vita prędicatoris, lit. tom. 7. pag. 198. col. 2
Aquilę sunt hujus sęculi potestates, lit. tom. 1. pag. 452. col. 4
Aquilę via in coelo, fuit ascensio Christi, Anag. to. 2. p. 164. c. 3

Index in omnia Commentaria

Aquila quomodo transtulerit, lit. tom. 4. pag. 36. col. 3
Aquila quid significet, & unde dicatur, lit. to. 5. p. 1. c. 4
Aquila est Chaldæa, lit. tom. 5. p. 4. c. 3
Aquila signat regnum Romanorum, lit. to. 5. p. 5. c. 2
Aquilæ facies cur desuper, alleg. tom. 5. p. 6. c. 4
Aquila significat laicos, & sæculares, mor. to. 5. p. 18. c. 2
Aquila est Nabuchodonosor, & quomodo, exp. to. 5. p. 64. c. 4
Aquila est Christus, myst. to. 5. p. 64. c. 4
Aquilæ sunt Angeli, ibid.
Aquila est justus, ibid.
Aquilæ comparatur justus propter multas proprietates, ibid.
Aquila dicitur malus Prælatus, quia acutissime credit se videre, myst. tom. 5. p. 65. c. 2
Aquilæ plumæ sunt adulatores, ibid.
Aquila dicitur diabolus, vivens de rapina pullorum Ecclesiæ, & maxime contemplativorum, quæ quærit eos devorare, ibid.
Aquila est regina avium, ita diabolus est rex superborum, qui de sanctitate extolluntur, ibid.
Aquilæ alæ sunt ambitio dignitatum, & vanitas divitiarum, vel potentia, & abundantia, ibid.
Aquila aufert medullam cedri, quando Abbas bonæ famæ a diabolo dejicitur tentationibus, vel a superiore Prælato deponitur falsis accusationibus, myst. to. 5. p. 65. c. 4
Aquila altera est Pharao Rex Ægypti, exp. to. 5. p. 66. c. 1
Aquila altera grandia sunt Abbates, vel Prælatos alios minores denotat, & quomodo, mor. to. 5. p. 66. c. 2
Aquila adversitatem denotat, mor. to. 5. p. 76. c. 3
Aquila diabolus super quid venit, exp. to. 5. p. 173. c. 1
Aquilonis terra est mundus positus in maligno, myst. to. 5. p. 214. c. 4
Aquilo dicitur diabolus, ibid.
Aquila quid sapiat, lit. to. 6. p. 106. c. 3
Aquila sapiens denotatur, lit. to. 6. p. 106. c. 3
Aquilæ vocantur Angeli, & Martyres, secundum Chrysostomum, lit. tom. 6. p. 238. c. 4
Aquila renovatur rostro, lit. to. 7. p. 176. c. 3
Aquila magna Apostolus, lit. to. 7. p. 179. c. 3
Aquilæ magnæ duæ alæ quid, lit. to. 7. p. 179. c. 4
Aquilam Joannem Evangelistam designat, lit. to. 7. p. 386. c. 2
Aquilo significat diabolum, myst. to. 2. p. 129. c. 3
Ab Aquilone fumus venit, ac est ex hinnitu equorum, & anhelitu equitum, & pulvere peditum, lit. to. 4. p. 37. c. 4
Aquilo designat adversitatem, quæ multos ad Dominum convertit, myst. tom. 4. p. 97. c. 2
Aquilo tunc cedit, quando Gentilitas fidei sacrificium obtulit, ibid.
Aquilonaris ventus, durus, & frigidus, lit. to. 4. p. 177. c. 1
Ab Aquilone omne malum panditur, lit. to. 4. p. 232. c. 3
Aquilo Gentes in peccatis frigidas significat, myst. to. 7. p. 425. c. 4
Ar civitas Metropolis in Dei præscientia vasta, lit. to. 4. p. 38. c. 1
Ar adversarium dicitur, & sapientiam sæcularem denotat, myst. tom. 4. p. 38. c. 2
Aram interpretatur sublimis, & significat naturam humanam, quæ in Dominica Incarnatione est evecta, quo altius non poterat elevari, myst. tom. 1. p. 38. c. 1
Aram, & Abraham, quomodo tentati, lit. to. 4. p. 63. c. 3
Aræ altaria dicuntur, myst. tom. 4. p. 208. c. 2
Aram in Ægypto ab Esrone gignitur, lit. to. 7. p. 3. c. 3
Aram electus, vel excelsus interpretatur, & quid significet, lit. tom. 6. p. 3. c. 3
Arabathani filii Beam, & filii Ammon Judæos, Hæreticos, atque Schismaticos denotat, myst. to. 5. p. 236. c. 2
Arabathane, idest robur humile, quid signat, mor. to. 5. p. 236. c. 3
Arabathane interpretatur robur humile, expos. to. 5. p. 236. c. 3
Arabes interpretantur humiles, mor. to. 2. p. 182. c. 4
Arabæ a quibus dicuntur, clare videtur, lit. to. 4. p. 49. c. 1
Arabia duplex est, ibid
Arabs tentoria quid denotet, mor. to. 4. p. 54. c. 4
Arabia interpretatur occidens, vel vespera, mor. to. 5. p. 30. c. 4
Arabæ dicuntur viri justi, mor. tom. 5. p. 237. c. 2
Arabæ dicuntur Prælati boni, mor. to. 5. p. 237. c. 2
Arabes sunt Philosophi & sapientes sæculi, myst. to. 5. p. 260. c. 4
Arabia duplex, lit. tom. 7. p. 161. c. 3
Aradii deponentes interpretantur, myst. to. 5. p. 95. c. 4
Ara, Chiram, & Chenne nomina sunt locorum orientalium, Exp. tom. 5. p. 96. c. 4
Aratio præcedit fructum terræ, similiter tribulatio præcedit fructum æternæ jucunditatis, myst. to. 5. p. 116. c. 2
Aratores qui sint, myst. tom. 5. p. 190. c. 2
Aratrũ tenet, qui, quod predicat, opere adimplet, myst. to. 3. p. 243. c. 3
Aratra, & segetes, aliter legunt Septuaginta, myst. to. 4. p. 42. c. 2
Aratrum multa habet, lit. tom. 6. p. 191. c. 3
Aranea significat avaros, lit. to. 2. p. 103. c. 2
Aranea quid faciat, ostendit, mor. to. 2. p. 238. c. 4
Araneam texere telam, est vita infructuosa ducere, mor. t. 4. p. 142. c. 4
Arbee interpretatur quatuor, & significat Ecclesiam, lit. t. 7. p. 408. c. 1
Arbiter, & mediator Christus, lit. to. 7. p. 311. c. 1
Arbitrii libertas, alit. tom. 2. pag. 305. col. 3
Arbitrii libertas, lit. tom. 6. p. 256. c. 4
Arbores, & infructuosæ herbæ post peccatum ortæ sunt, cum antea omnes fructuosæ essent, lit. to. 1. p. 3. c. 1
Arbor scientiæ boni, & mali dicta, quia per transgressionem præcepti inde experiendo, didicit homo discrimen inter obedientiam, & inobedientiam, lit. tom. 1. p. 4. c. 3
Arbores in Paradiso tres, arbor scientiæ boni, & mali, arbor vitæ, & arbor alimoniæ, lit. to. 3. p. 113. c. 2.
Arboris metaphora ostendit Propheta, quomodo Judæos de terra abstulerit Dominus, lit. to. 4. p. 89. c. 3
Arbores adulterinæ non dabunt altas radices, mor. to. 4. p. 89. c. 4
Arbores diversæ diversas virtutes denotant, myst. to. 4. p. 149. c. 1
Arbores medicinales erant in Libano, lit. to. 4. p. 230. c. 1
Arboris metaphora, Expos. tom. 5. p. 105. c. 3
Arbore cadente, aves, & bestiæ umbraculum ejus relinquunt, quid per hoc notatur, expos. to. 5. p. 105. c. 1
Arboris rami, & arbusta cur dicantur per convalles, & rupes corruisse & confracta esse, ibid.
Arboris rami, & arbusta quæ sint, Expos. to. 5. p. 105. c. 1
Arboris rami possunt dici divitiæ, & quomodo, Exp. to. 5. p. 105. c. 2
Arbores duas habent utilitates, Expos. to. 5. p. 142. c. 1
Arbor in medio terræ est Nabuchodonosor, & quomodo, Expos. tom. 5. p. 151. c. 2
Arbor Libani quantum in auras consurgit vertice, tantum radicem in ima demergit, myst. to. 5. p. 178. c. 2
Arbellis civitas Galilææ, Exp. to. 5. p. 241. c. 3
Arbor est ipsa pœnitentia, lit. to. 6. p. 10. c. 1
Arborum tria genera docentur, mor. to. 6. p. 10. c. 3
Arbores altę viri excellentissimę vitę, mor. to. 6. p. 12. c. 1
Arbor bona virum bonum denotat, lit. to. 6. p. 29. c. 1
Arbor mala malum hominem significat, ibid.
Arbor est Sacra Scriptura, myst. to. 6. p. 109. c. 4
Arbor, ad cujus radicem securis est, genus humanum, lit. t. 6. p. 149. c. 4
Arbor est omnis homo, lit. to. 6. p. 150. c. 1
Arborum tria genera notantur, ibid.
Arbores speciales tres sunt, mor. to. 6. p. 150. c. 1
Arbor arescit propter quatuor, lit. to. 6. p. 163. c. 4
Arbor omnis folia habet, lit. to. 6. p. 170. c. 1
Arbor est ipsa voluntas, vel homo ipse, ibid.
Arbor a pluribus cognoscitur, ibid. col. 2
Arbor Nabuchodonosor potest significare hæreticorum doctrinam, lit. tom. 6. p. 215. c. 2
Arboris, idest hominis radices, sunt cogitationes, myst. to. 6. p. 256. c. 2
Arbores dicuntur homines, myst. to. 6. p. 256. c. 2
Arbor multiplex, lit. to. 6. p. 275. c. 2
Arbor vitæ in medio Paradisi significat Christum in medio Ecclesiæ, lit. to. 7. p. 242. c. 2
Arbores autumnales quos significent, lit. to. 7. p. 362. c. 1
Arbores quid significent, lit. to. 7. p. 392. c. 1
Arca est humanitas Christi, quæ omnes fluctus persecutionum super se sustinuit, alleg. to 1. p. 9. c. 4
Arca est Ecclesia, quam solus Christus ędificavit, myst. to. 1. p. 9. c. 4
Arcę longitudo, latitudo, & altitudo quid significet, myst. t. 1. p. 10. c. 2
Arca significat Ecclesiam, cujus longitudo est fides: latitudo charitas: altitudo spes: ostium liberum arbitrium: fenestra super ostium gratia, alleg. to. 1. p. 10. c. 2
Arcę ostium Christi est, fenestra beata Virgo, myst. to. 1. p. 10. c. 4
Arca cujus summitas in uno cubito est consummata, significat Christum, cujus vita in angustia crucis consummata est, ibid.
Arbor dicebatur fortitudo, & pulchritudo Hebręorum, lit. to. 2. pag. 207. col. 1
Arca sanctificationis dicitur Beata Virgo, mor. to. 2. p. 334. c. 2
Arca sanctificationis dicitur Ecclesia, ibid.
Arca Noe fuit altior montibus quindecim cubitis, quos operuerat, lit. tom. 2. pag. 266. col. 3
Arca Prælatos denotat, mor. tom. 4. p. 184. col. 2
Arca est ipsa Scriptura, mor. tom. 6. p. 11. col. 2
Arca uterus virginalis est, alleg. tom. 6. p. 11. col. 2
Arca triplex est, lit. tom. 6. p. 151. col. 1
Arca præsens Ecclesia est, lit. tom. 6. p. 151. col. 4
Arca Ecclesiam denotat, myst. tom. 6. p. 237. col. 3
Arca Noe describitur per totum, & explicatur diffuse, myst. tom. 6. pag. 237. col. 4
Arca est Ecclesia a Christo protecta, mor. to. 7. p. 25. c. 1
Arca Domini, idest sancti viri, lit. to. 7. p. 91. c. 3
Arcę proprietates optime beatam Virginem designant, mist. tom. 7. pag. 257. col. 4
Arca Testamenti significat Beatam Virginem, myst. to. 7. p. 257. c. 4
Arca fœdus, ligna Sethim, vectes, mensura, figura, lex, locus, urna, Cherub, Liber, aurum, manna, virga, lit. to. 7. p. 258. c. 2
Arca quid significet, myst. tom. 7. p. 333. col. 3
Arcanum Dei contaminare quid sit, mor. to. 5. p. 31. c. 2
Arcana Dei non licet loqui propter multas causas, Exp Glos. tom. 7. pag. 142. col. 4

Archan-

Archangeli unde dicti, Expos. gloss. tom. 7. pag. 50. col. 4
Archangelus Michael altercans de corpore Moysis quid significet, lit. tom. 7. pag. 361. col. 3
Archangelus dicitur Moyses, lit. tom. 7. pag. 361. col. 3
Archelaus filius Herodis quando cœperit regnare, docetur, lit. tom. 6. pag. 9. col. 1
Archelaus cognitio leonis dicitur, mor. to. 6. p. 9. c. 2
Archelaus quis fuerit, lit. tom. 6. p. 148. c. 3
Archelaus quando regnaverit, lit. tom. 6. p. 148. c. 3
Archiepiscopi, & Episcopi profitentur, de visitatione Papæ, & omnium Apostolorum, lit. tom. 7. p. 149. c. 1
Archidiaconi sub Episcopis quare sint instituti, mor. to. 7. p. 85. c. 3
Architriclinus quid sit, lit. tom. 6. p. 291. c. 1
Architriclinus unde dicatur, lit. tom. 6. p. 291. c. 1
Architriclinus est Deus Trinitas, mor. tom. 6. p. 291. c. 2
Architriclinus est spiritus humanus, ibid.
Arcturus septem stellis constat, quem vulgo Bootem dicunt, myst. tom. 5. pag. 186. col. 2
Arcturus qui septem stellis constat, lit. tom. 5. p. 186. c. 3
Arcturus denotat Ecclesiam spiritu septiformi repletam, myst. tom. 5. pag. 186. col. 4
Arcturus, & Orion nomina Græca, & non Hebræa, ut intelligatur hæc prophetia Gentibus facta, myst. to. 5. p. 186. c. 4
Arcturus Ecclesiā significat spiritu septiformi repletā, to. 5. p. 186. c. 4
Arcus in nubibus cœli est signum & præteriti diluvii, ne amplius timeatur, & futuri judicii per ignem, ut timeatur, lit. to. 1. p. 13. c. 2
Arcus, cum naturaliter fiat ex repercussione radiorum solis ad nubē aquosam, quomodo positus est in signum, lit. to. 4. p. 13. c. 2
Arcus est Sacra Scriptura, & utrumque significat Testamentum, myst. tom. 1. p. 13. c. 3
Arcus duos colores habet, cæruleum, & igneum, lit. to. 1. p. 13. c. 3
Arcus significat comminationem Dei, myst. to. 1. p. 27. c. 3
Arcum habere in manu quid significet, myst. to. 2. p. 15. c. 1
Arcus quadruplex in Scripturis, myst. to. 2. p. 15. c. 1
Arca Noe in diluvio, significat Ecclesiam, alleg. to. 2. p. 68. c. 3
Arcus est comminatio, seu justitia Dei, Pen. to. 2. p. 97. c. 4
Arcus significat scientiam Sacræ Scripturæ, mor. to. 2. p. 113. c. 2
Arcus significat impugnationem occultam, alleg. to. 2. p. 121. c. 3
Arcus dicitur ira judicii Dei, myst. to. 1. p. 151. c. 3
Arcus dicitur tripliciter in Sacra Scriptura, myst. to. 2. p. 151. c. 4
Arcus significat Christum, alleg. to. 2. p. 165. c. 3
Arcus Sacræ Scripturæ in manu esse debet, mor. to. 2. p. 220. c. 1
Arcus Sacra Scriptura est, myst. to. 4. p. 127. c. 3
Arcus Domini fuit exercitus Chaldæorum, lit. to. 4. p. 293. c. 3
Arcus Christus est, myst. tom. 4. p. 299. c. 2
Arcus Prælatus est, myst. tom. 4. p. 299. c. 2
Arcus dolum, & cordis malitiam denotat, Expos. to. 5. p. 123. c. 1
Arcus est propositum peccandi, myst. to. 5. p. 169. c. 2
Arcus Domini est Sacra Scriptura, myst. to. 5. p. 206. c. 3
Arcus quando extendatur, myst. to. 5. p. 220. c. 2
Arcus dicitur ambitio principandi, myst. to. 5. p. 245. c. 2
Arcus fœderis in nubibus fuit Christus, & quare, lit. to. 7. p. 189. c. 2
Arcus dicitur Sacra Scriptura; lignum ejus, duritia Veteris Testamenti; chorda gratiæ, & benignitas Novi, lit. to. 7. p. 385. c. 1
Ardor significat appetitum impediendi peccatum, mor. to. 2. p. 22. c. 4
Ardor fomitis debilitatur, & non annihilatur, Exp. Glos. to. 7. p. 38. c. 4
Ardua per plana, & inferiora manifestare debemus, lit. to. 7. p. 112. c. 1
Area mea Ecclesia triumphans intelligitur, myst. to. 4. p. 48. c. 4
Arcana ostendere quid significet, myst. to. 1. p. 119. c. 4
Arena maris significat temporalia, quæ fluida sunt, arida, & amara, mor. to. 3. p. 170. c. 3
Arena est mortis memoria, myst. to. 4. p. 190. c. 4
Arena vitia denotat propter sterilitatem, mor. to. 6. p. 30. c. 3
Arena maris significat patienter sustinentes, lit. to. 6. p. 30. c. 2
Arena significant interdum minora mortalia, vel venialium multitudinem, Exp. Gloss. to. 7. p. 45. c. 4
Arena, anchora in arenia, quid significet, lit. to. 7. p. 251. c. 3
Arena quare mali dicantur, lit. to. 7. p. 267. c. 2
Archimagiri Principes Cocorum vocantur, lit. to. 1. p. 53. c. 3
Archimagiri vocantur etiam Principes exercitus, ibid.
Argentū lucidū, & tinnulū significat prædicatores, qui lucidi debent esse in conversatione, & tinnuli in prędicatione, myst. to. 1. p. 66. c. 1
Argentum, & aurum non proderunt in die judicii, sed justitia, lit. tom. 3. p. 19. c. 2
Argentum puritatem doctrinæ connotat, lit. to. 4. p. 6. c. 1
Argentum sacrum eloquium, myst. tom. 4. p. 6. c. 2
Argentum, prædicatorem, myst. tom. 4. p. 6. c. 2
Argentum vana eloquentia, myst. tom. 4. p. 8. c. 1
Argentum cur præponatur, mor. tom. 4. p. 86. c. 3
Argentum ponderant advocati, myst. to. 4. p. 104. c. 1
Argentum sapientia, vel eloquentia pura, myst. to. 4. p. 129. c. 1
Argentum qui habeant, & habere debeant, myst. to. 4. p. 129. c. 1
Argentum apertam peccati confessionem denotat, myst t. 4. p. 251. c. 2
Argentum positū in electro signat tribū sacerdotalem, lit. t. 5. p. 5. c. 1
Argentum sanctos viros nitentes in conversatione, & sonoros in prædicatione denotat, mor. tom. 5. pag. 82. col. 2
Argentum loquacitatem denotat, myst. to. 5. p. 96. c. 2
Argentum fidem denotat, myst. to. 6. p. 217. c. 3
Argentum denotat eloquentiam, Expos. to. 5. p. 225. c. 1
Argentum significat bona præcedentia, quæ sunt quasi pretium justificationis, mor. tom. 7. p. 28. c. 1
Argentum eloquia Dei casta signat, Expos. to. 5. p. 212. c. 1
Arguentem tria impediunt, mor. to. 6. p. 380. c. 3
Argumentatus est Christus contra diabolum, & conclusit moriendo, all. tom. 2. p. 86. c. 3
Argumentum pro iteratione pœnitentiæ, mor. to. 2. p. 278. c. 4
Argumentum quod propter desideria confertur homini gratia, lit. tom. 2. p. 316. c. 2
Argumentatio Judæorum in veram expositionem, lit. to. 4. p. 190. c. 2
Argumentum validissimum contra Judæos, myst. to. 4. p. 129. c. 4
Argumentū quod opera mortua non reviviscunt, Exp. to. 5. p. 212. c. 2
Argumentum tria sæpius exponere, & indicare solet, & quæ hæc tria sunt, myst. tom. 6. p. 1. c. 3
Argumentum a minori datur ad persuadendum, ut oremus, lit. tom. 6. p. 200. c. 4
Argumentum, quod qui non est conversus, non potest alios confirmare, lit. tom. 6. p. 261. c. 2
Argumentum, quod contritio tollit omnem penā, lit. to. 6. p. 264. c. 4
Argumentum, quod sacerdotes de jure debent orare pro persecutoribus suis, lit. tom. 6. p. 268. c. 4
Argumentum pro eleemosyna, & prædicatione, mor. to. 6. p. 275. c. 2
Argumentum, quod nihil orandū est indifferenter, mor. to. 6. p. 307. c. 2
Argui se nemo vult, Expos. Gloss. to. 7. p. 161. c. 2
Arguendi qui sint, & qui obsecrandi, lit. to. 7. p. 229. c. 2
Arguendi quidam sunt, ac Ecclesiastica censura coercendi, lit. tom. 7. p. 231. col. 4
Arguere cum imperio quid, & an liceat, lit. to. 7. p. 234. c. 3
Argumentum dicitur multis modis, lit. to. 7. p. 265. c. 3
Arida tunc apparet, quando sublatis vitiis mens nostra a Deo videtur, myst. tom. 1. p. 2. c. 2
Ariel civitas potentissima, quomodo fuerit capta, & a quo demonstratur, lit. tom. 4. p. 61. c. 3
Ariel interpretatur leo Dei, vel vorans, ibid.
Ariel dicitur altare holocaustorum proprie, ibid.
Ariel denotat etiam Prelatum, & munus ejus, &c. myst. to. 4. p. 61. c. 3
Ariel Claustrales significat, myst. tom. 4. p. 61. c. 4
Aries hærens cornibus inter vepres, quid, mor. to. 1. p. 29. c. 2
Aries medullatus est avarus, myst. to. 4. p. 75. c. 2
Arietes quid significant, Expos. tom. 5. p. 18. c. 1
Arietes sunt quædam instrumenta bellica, quibus concutiuntur muri, Expos. tom. 5. p. 93. c. 3
Aries qui alium arietem pro posse oppugnat cornibus, & opprimit, quid signat, Expos. tom. 5. p. 113. c. 1
Arietes sunt avari, qui inter vepres divitiarum hærent cornibus superbiæ, Expos. tom. 5. p. 124. c. 1
Aries est Christus, myst. tom. 6. p. 261. c. 3
Aries immolatus, Isaac liberatus quid, lit. to. 7. p. 145. c. 3
Aries hærens cornibus inter vepres, significat carnem Christi, lit. tom. 7. p. 268. c. 1
Arimathia interpretatur vigilia dominationis, & quomodo, myst. tom. 6. p. 221. c. 3
Arimathia etiam interpretatur suscitans donum Domino per gratiarum actionem, & quomodo, myst. to. 6. p. 271. c. 3
Arimathia nomen est civitatis, quæ olim dicebatur Ramatha, lit. tom. 6. p. 271. col. 3
Ariopagum quid, & unde dictum, lit. to. 7. p. 300. c. 2
Aristobolus magister quis fuit, Expos. to. 5. p. 251. c. 4
Aristoteles duo a discipulis suis petebat, scilicet ut tacerent, & ut loqui discerent, lit. tom. 3. p. 38. c. 4
Armeni quando Christi Domini Nativitatem forte celebrent, liter. tom. 6. p. 5. c. 3
Armat, & illuminat suos Deus contra diabolum, mor. to. 2. p. 25. c. 1
Arma militiæ nostræ charitas, mor. tom. 2. p. 61. c. 3
Arma, quibus Christus pugnavit contra diabolum, & contra Hebræos, alleg. tom. 2. p. 85. c. 1
Arma, & medicamenta morborum spiritualium non sunt confundenda, & commiscenda, lit. tom. 1. p. 96. c. 1
Arma protegentia Christianum debent esse, justitia pro lorica, judicium rectum pro galea, & scuto: arma impugnantia sunt pro gladio, & lancea verbum Dei, lit. to. 3. p. 145. c. 1
Arma justorum sunt virtutes, arma impiorum peccata, & iniquitates, lit. tom. 3. p. 182. col. 1
Arma Rom. quomodo Deo permittente se habebant, lit. to. 4. p. 16. c. 1
Arma diaboli sunt peccatores, myst tom. 4. p. 230. c. 2
Arma Christi quæ sint, quidve de ipsis dicatur, myst. to. 4. p. 230. c. 2
Arma malorum sunt peccata eorum, expos. tom. 5. p. 123. c. 1
Armorum diversa genera, diversa peccata notant, Exp. t. 5. p. 123. c. 1
Arma lucis dicuntur virtutes, & opera bona, lit. to. 7. p. 66. c. 3
Arma militiæ prædicatio, & miracula, lit. to. 3. p. 138. c. 1
Arma ad defendendū, offendendū, ad utrumq; quæ, lit. to. 7. p. 179. c. 1

Arma nostra quæ, lit. tom. 5. pag. 224. col. 3
Arma Ecclesiæ qualia, lit. to. 7. p. 267. c. 1
Armentarius quis, expos. to. 5. p. 188. c. 4
Armentum dicitur prædicatorum cœtus, myst. to. 5. p. 207. c. 1
Armaturam sumendi necessitas in duobus consistit, lit. to. 7. p. 179. c. 1
Armatura spiritualis comprehenditur in septem, lit. to. 7. p. 179. c. 1
Armatura contra omnia tela inimici, idest contra omnia peccata, lit. tom. 7. p. 202. c. 2
Armatura duplex, lit. to. 7. p. 395. c. 2
Armenia interpretatur avulsio, & significat sanctos, qui de aquis hujus sæculi avulsi sunt, & ad gratiam translati, myst. t. 1. p. 11. c. 4
Armenia interpretatur non villicatus, mor. to. 2. p. 234. c. 2
Armenia signat cœlum empyreum, mor. to. 2. p. 334. c. 2
Armeniæ montes sunt virtutes Angelicæ, mor. to. 2. p. 334. c. 2
Armillæ in manibus sunt opera bona, & virtutum ornamenta, lit. tom. 1. p. 32. c. 2
Armilla significat opus justitiæ, baculus sustinentiam laboris, mor. tom. 1. p. 54. c. 4
Armilla brachii ornamentum unde dictum, lit. to. 4. p. 112. c. 1
Armilla crucis virtus nuncupatur, myst. to. 4. p. 25. c. 4
Arnon est fluvius descendens a montibus Arabiæ, qui tandem in stagnum Asphaltum descendit, lit. to. 1. p. 145. c. 3
Arnon civitas quædam, quæ erat initio regni Seon, lit. to. 1. p. 144. c. 1
Arnon interpretatur arca mœroris, & significat pœnitentiam, per quam virtutes custodiuntur, & reparantur, mor. to. 1. p. 188. c. 1
Arnon quid sit, Expos. to. 5. p. 185. c. 3
Arnon interpretatur anathema mœroris, myst. to. 4. p. 75. c. 4
Arnon terminus Moab est, myst. to. 4. p. 269. c. 2
Aroer metropolis Moabitarum, lit. to 4. p. 269. c. 1
Aroer vitta interpretatur, vel consurgens, vel suffosa, & cur, myst. tom. 4. p. 269. c. 1
Aromata odorem bonæ opinionis significant, myst. to. 5. p. 112. c. 1
Aromata obedientiam significant, myst. to. 5. p. 112. c. 2
Aron fimbria hiacynthina quid significet, myst. to. 2. p. 117. c. 1
Arphat sanitas interpretatur, myst. to. 4. p. 28. c. 1
Arphat dicitur salvatio, myst. to. 4. p. 28. c. 1
Arphat, idest, Damascus, lit. to. 4. p. 80. c. 1
Arphat interpretatur sanitas, myst. to 4. p. 80. c. 1
Arrha quid sit, Exp. Gloss. tom. 7. p. 155. c. 1
Arrha est fides, lit. tom. 7. p. 356. c. 2.
Ariditas Nili & sterilitas Ægypti pronunciantur, lit. to. 4. p. 44. c. 3
Arii hæresis quæ, lit. tom. 6. p. 280. c. 1
Arripite clypeum, quibus facta sint hæc verba, declaratur, lit. tom. 4. p. 48. c. 1
Arripite clypeum, ad litteram, quomodo intelligatur. lit. t. 4. p. 48. c. 1
Arrogantes, quanto sibimetipsis nitiores sunt, tanto alienis delictis duriores existunt, lit. to. 1. p. 442. c. 4
Arrogans est, qui sibi falso tribuit, quod non habet, vel quod habet, ascribit meritis, & viribus suis, lit. to. 3. p. 60. c. 1
Arrogantia est, cum quis putat se habere bonum, quod non habet, vel dicit se habere quod non habet, lit. to. 3. p. 63. c. 4
Arrogantia Judæorum maxime redarguitur, & aliorum multorum, lit. tom. 6. p. 205. c. 2
Arrogantia divitis maxime notatur, lit. to. 6. p. 231. c. 1
Arrogantia est, sibi recolere bonum quod non est, lit. to. 4. p. 83. c. 1
Ars medendi est Evangelium, pixides ejus sunt septem Sacramenta Ecclesiæ, unguenta virtutes, & dona electuaria sunt miracula, & exempla, myst. to. 3. p. 242. c. 3
Arsenio oranti, ut Dominus illi ostenderet viam salutis, dictum est: Fuge, tace, & quiesce, lit. to 3. p. 39. c. 2
Artaba, vel Artabea, quid sit, Exp. to. 5. p. 166. c. 2
Artheman interpretatur anathematizans, vel conturbans eos, lit. tom. 7. p. 235. c. 4
Articuli fidei sunt mirabilia, myst. to. 2. p. 197. c. 2
Articulum unū tenere, vel credere, perfidis prodest, exp. gl. t. 7. p. 9. c. 3
Articulus unus est de Deo, Exp. Gloss. to. 7. p. 25. c. 2
Articuli fidei sunt quasi principia Theologiæ, Exp. Gl. to. 7. p. 63. c. 1
Articuli utrum sint res, vel enunciabilia, Exp. Gl. to. 7. p. 127. c. 4
Articuli prædicatori necessarii, lit. to. 7. p. 132. c. 2.
Artifex lignarius præpositus claustri dicitur, & cur, myst. t. 4. p. 99. c. 4
Artifex fuit Deus pater, lit. to. 7. p. 326. c. 1
Arundo confracta non solum non prodest, at obest, lit to. 4. p. 79. c. 1
Arundo animam Dei vocatione vacuam denotat, mor. to. 6. p. 43. c. 1
Arundo gentes vanas præmonstrat, lit. to. 6. p. 46. c. 2
Arundo homo levis est, mor to. 6. p. 173. c. 3
Arundo Sacra Scriptura, myst. to. 6. p. 121. c. 1
Arundines quos significent, lit. to. 7. p. 205. c. 1
Asaph interpretatur congregatio, lit. to. 2. p. 137. c. 3
Asaph fidelem synagogam significat, lit. to. 2. p. 183. c. 4
Asaph significat sanctos Patres Christum desiderantes, allegor. tom. 2. pag. 211. col. 3
Asa attollens exponitur, & Christum significat, lit. to. 6. p. 4. c. 1
Asa unguentum floridum, quod ejus odore bono delectat & impinguat, interpretatur, Christumque significat, lit. to. 6. p. 4. c. 1
Asaph Propheta quis, lit. tom. 6. pag. 84. col. 4
Ascalon civitas Palestinæ, lit. tom. 4. pag. 167. col. 2
Ascalon interpretatur ponderata, myst. to. 5. p. 208. c. 4
Ascalon denotat cupidos, & avaros, ibid.
Ascalon ignis homicida interpretatur, ibid.
Ascalon civitas est Philisthiim, Expos. to. 5. p. 219. c. 3
Ascendere super Camelos est carnis vitia conculcare, descendere est carnis voluptatem penitus abnegare, mor. to. 1. p. 32. c. 4
Ascensio Christi quæ bona nobis contulit, myst. to. 2. p. 14. c. 2
Ascensio Christi excedit humanam scientiam, lit. to. 2. p. 34. c. 3
Ascensionis diversitates, Dei, B. Virginis, & beatorū, mor. to. 2. p. 47. c. 1
Ascensus crucis, ingressus Religionis, mor. to. 2. p. 89 c. 4
In ascensione Christus reduxit captivitatem, mor. to. 2. p. 173. c. 1
Ascensio Christi quomodo habuit ministerium Angelorum, alleg. to. 2. pag. 242. col. 3
Ascensio triplex, incipientium, proficientium, & perfectorum, prolog. tom. 3. p. 69. c. 3
Prima est, in mundo bene vivere: secunda est, mundum contemnere: tertia est, in Deo super mundū per contemplationē quiescere, ib.
Ascendere vel fide, vel contemplatione, lit. to. 4. p. 67. c. 2
Ascendet Dominus inspirando, & in bello vires ministrando, lit. tom. 4. p. 44. c. 1
Ascendit, quomodo ascendit, si descendit, utinam descenderes, solvitur quæstio, myst. tom. 4. p. 44. c. 2
Ascensus uni bigæ equitum, hoc est Christus Judaicæ, & Gentium Ecclesiæ, myst. tom. 4. pag 48. col. 4
Ascensus Sennacherib in Jerusalem declaratur, lit. to. 4. p. 78. c. 1
Ascensus Judith interpretatur gena, mor. to. 4. p. 197. c. 2
Ascenditur ad eminentem sanctam vitam per corporis, ac sanguinis Christi susceptionem, mor. to. 6. p. 117. c. 1
Ascensio Christi aperuit januam per efficaciam, Exp. Gl. to. 7. p. 296. c. 1
Ascendit Christus duabus de causis, lit. to. 7. p. 174. c. 2
Ascensio Christi figurata in illa nubecula parva 3. Reg. 18. lit. tom. 7. pag. 174. col. 2
Ascendere volenti primo descendendum, lit. to. 7. p. 174. c. 3
Ascensionis quare cupidi simus, lit. to. 7. p. 174. c. 3
Ascendit Angelus montes, & fuit diabolus factus, lit. to. 7. p. 174. c. 3
Ascēdit Christus plures mōtes, & quid egerit in illis, lit. t. 7. p. 174. c. 3
Ascendit homo, vel ascendere voluit, & infirmatur: Deus descendit, & sanatur, lit. tom. 7. pag. 242. col. 1
Aser quomodo interpretetur, lit. tom. 7. pag. 363. col. 4
Asia multipliciter interpretatur, lit. tom. 7. pag. 366. col. 4
Asilus quid sit, expos. tom. 5. pag. 170. col. 3
Asilus asili locus est refugii, expos. tom. 5. pag. 255. col. 2
Asilus asili genus est apum, quod non mellificat, sed mel aliorum comedit, ibid.
Asinus significat populum Judaicum stramentis, idest, cæremoniis oneratum, myst. tom. 1. pag. 28. col. 3
Asinus fert, & nescit quid. Sic Judæi ferant mysterium incarnationis, & passionis, & nesciunt, myst. to. 1. p. 28. c. 4
Asinus significat corporis fragilitatem, allegor. to. 1. p. 63. c. 3
Asina Balaam an fuerit locuta vere, sive Angelus per illam, lit. tom. 1. pag. 145. col. 1
Asinus significat stolidos, myst. to. 2. p. 126. col. 4
Asini primogenitum in ovem mutat, qui vitam priorem in innocentiam mutat, mor. to. 2. p. 211. col. 2
Asini luxuriosi, lit. tom. 4. pag. 13. col. 2
Asinus denotat Persarum regnum, lit. to. 4. p. 48. col. 1
Asinus populum gentilem denotat, myst. to. 4. p. 48. col. 2
Asinus, & bos prohibet lex conjungi, lit. to. 4. p. 71. c. 1
Asinus carnem dicit, & cur demonstratur, mor. to. 4. p. 71. c. 1
Asinus significat populum gentilem, myst. to. 4. p. 71. c. 1
Asinus nutritur canhuis, myst. to. 4. p. 150. c. 1
Asina carnem lascivam significat, mor. to. 6. p. 67. c. 2
Asinus stultum, bos vero sapientem significat, myst. to. 6. p. 218. c. 2
Asina usibus pauperum erat deputata, lit. to. 6. p. 246. c. 3
Asina solvitur propter mysterii significationem, lit. to. 6. p. 247. c. 1
Asina stulta anima est, mor. tom. 6. p. 246. col. 4
Asina, & pullus quid significent, lit. to. 7. p. 170. col. 4
Asinus fortis retro, & ante habens crurem quid significet, lit. tom. 7. p. 209. col. 3
Asinæ locutio correptio fuit Balaam, lit. to. 7. p. 342. c. 4
Asinam locutam esse miraculum est, lit. to. 7. p. 343. c. 1
Asiongaber interpretatur sustollens dolorem collium sublimium, idest Religiosorum, mor. tom. 2. p. 281. c. 1
Asor interpretatur tollens foramen, mor. to. 2. p. 268. c. 4
Aspectus Dei dicitur vultus, mor. tom. 2. p. 85. col. 1
Aspicientibus dixit, nolite videre, hoc est Doctoribus, myst. tom. 3. pag. 64. col. 4
Aspicere Dei est remunerare, lit. to. 4. p. 138. col. 2
Aspersio in veteri testamento quomodo fieri soleret, lit. t. 7. p. 259. c. 4
Aspis significat Judæos nolentes audire Christi doctrinam, alleg. tom. 2. pag. 26. col. 2
Aspidis natura, & proprietates, alleg. to. 2. p. 146. c. 3
Aspis significat hæreticos, alleg. tom 2. p. 242. c. 3
Aspis, & Regulus diabolum denotant, myst. to. 4. p. 31. c. 2

Aspides

Aspides sunt mali homines, vel dæmones, myst. tom. 4. p. 142. c. 2
Assidei sunt Prælati Judæorum, mor. tom. 2. p. 171. col. 1
Assideus interpretatur milvus, ibid.
Assidua meditatio legis divinæ est cinctorium optimum lumborum, lit. tom. 6. p. 210. col. 2
Assiduitas jurandi prohibetur, non juramentum, lit to. 3. p. 111. c. 3
Assimulari Deo per opera interiora omnibus præcipitur, myst. tom. 4. pag. 207. col. 2
Assyrii sunt superbi, myst tom. 5. pag. 61. col. 2
Assyrii significant homines sublimatos in dignitatibus, in quos multi insaniunt, qui eorum familiaritatem ardenter concupiscunt, & dignitates ipsas vehementer ambiunt, myst. tom. 5. p. 83. c. 4
Assyrii dignitates, & potestates significant, myst. to. 5. p. 83. c. 4
Assyrius dicitur diabolus, eap. tom. 5. p. 197. c. 4
Assyrii occiderunt juvenes euntes in Ægyptum, & de ipsis magnam stragem fecerunt, lit. tom. 2. pag. 185. col. 4
Assyrius dirigens interpretatur, lit. t. 2. p. 193. col. 2
Assistens Pontifex ob multas causas Christus dicitur, lit. t. 7. p. 258. c. 3
Assuerus interpretatur beatus, vel divitiæ, mor. t. 7. p. 103. col. 3
Assumi ex hominibus quid, lit. tom. 7. p. 247. col. 2
Astare tria significat, myst. t. 2. p. 10. c. 4
Assur interpretatur tollens acerbitatem, mor. t. 2. p. 69. c. 3
Assur interpretatur beatitudo, alleg. tom. 2. p. 201. col. 1
Assur diabolum significat, mor. to. 2. p. 218. c. 1
Astaroth interpretatur ovile, alit. tom. 2. p. 303. c. 3
Astharies Dea Sydoniorum, & omnium luxuriosorum, myst. t. 4. pag. 134. col. 4
Asteriscus est figura quædam ad modum astri, diminuta supplens, & illuminans, exp. to. 5. pag. 145. col. 3
Astyages ex ludo puerorum, qui Cyrum regem suum constituerant, conjecturavit illum esse filium suum, lit. t. 3. p. 43. col. 3
Astyages rex fuit pater Darii, expos. to. 5. p. 166. c. 1
Astiterunt adversus Christum quatuor, alleg. t. 2. p. 5. c. 1
Astra cœli dicuntur, myst. to. 4. p. 36. c. 1
Astrologi, & mathematici dicuntur, lit. t. 4. p. 106. c. 1
Astrologorum gloriatio unde dimanat, lit tom. 6. p. 5. c. 4
Astrologiæ lex, quomodo juxta astrologantium opinionem firmatur, atque fulcitur, lit. to. 6. p. 5. col. 4
Astrologorum sententiæ, atque scientiæ quomodo multifariam opponitur, ibid.
Astutia est omnium operum, artiumque peritia, lit. t. 7. p. 144. col. 3
Astutus quid sit, ibid.
Astutus accipitur in bono, & in malo, lit. to. 7. p. 144. c. 3
Astutus prævidet, quo affectum, & intentionem suam dirigat, lit. t. 3. pag. 30. c. 1
Assumptio est finis divinæ electionis, myst. t. 2. p. 160. c. 1
Assuerus Christum significat, mor. to. 5. p. 37. c. 4
Assuerus interpretatur beatus, mor. to. 6. p. 290. c. 1
Assur, & Chaldæos, & Assyrios denominat, lit. t. 4. p. 28. col. 1
Assur pro toto populo sumitur, lit. t. 4. p. 21. col. 2
Assur, Lucifer, vel dirigens dicitur, myst. to. 4. p. 52. c. 4
Assur est Nabuchodonosor, qui fuit Monarcha, lit. t. 4. p. 121. c. 3
Assur significat Luciferum, cujus altitudo, & casus nobis proponitur ad cavendum, myst. to. 5. p. 104. c. 2
Assur significat divites superbos, ibid.
Assur interpretatur dirigens, & superbi omnia volunt dirigere, & a nullo volunt dirigi, vel corrigi, myst. t. 5. p. 104. col. 2
Assur interpretatur magnus sensus, vel superbia, myst. t. 5. p. 178. c. 1
Assur significat diabolum, exp. to. 5. p. 198. col. 1
Assyrius superbum significat & diabolum, myst. t. 4. pag. 37. c. 2
Assyrii venientes in terram Juda, & Israel, quid fecerint, lit. to. 4. pag. 42. col. 1
Assyrii vastaverunt Judæam usque ad montem Sion, lit. t. 4. p. 44. c. 1
Assyrii vocantur sagittarii, lit. to. 4. p. 49. col. 2
Assyrii dirigentes dicuntur, myst. to. 4. p. 183. c. 2
Assyrii primum dominium habuerunt super Chaldæos, deinde Nabuchodonosor facti sunt tributarii, lit. to. 4. p. 68. c. 1
Atria cœli sunt Religiones, vel status Ecclesiæ militantis, myst. tom. 2. pag. 219. col. 4
Atria quatuor circa templum Domini, significant quatuor introeuntium in Ecclesiam, mor. to. 2. p. 160. col. 2
Attractiva tria sunt, lit. tom. 7. p. 329. c. 1
Attrahunt naturaliter tria, lit. tom. 7. p. 391. c. 1
Atrium latitudo charitatis, in qua manere debent prædicatores, myst. tom. 4. p. 239. col. 2
Atrium dicuntur peccatores, lit. t. 7. p. 398. c. 2
Athelabus quid sit, eap. tom. 5. p. 179. col. 2
Athenobius peccator latrans interpretatur, mor. to. 5. p. 250. c. 2
Athenienses visis tenebris causam mortis quæsierunt, lit. t. 6. p. 122. c. 3
Athenienses quare ignotum Deum colerent, lit. t. 7. p. 300. col. 2
Atriola quid essent, exp. tom. 5. p. 141. col. 3
Attrita fronte, qui sint, mor. to. 5. p. 13. c. 2
Attrita esse in adulteriis, est sine verecundia publice peccare, & idola colere, exp. to. 5. p. 87. c. 3
Attributa Dei, & appropriata personis potuerunt cognosci, sed non ipsa Trinitas Divinarum personarum, lit. to. 2. p. 80. c. 8
Attributa Spiritus sancti ostendit, lit. to. 2. p. 133. c. 2
Attributa Dei multa notantur, myst. to. 2. p. 151. c. 1
Attributa Dei multa narrantur, lit. t. 6. p. 194. col. 1
Atrium exterius dicuntur laici, mor. to. 5. p. 40. c. 2
Atrium interius dicuntur Clerici, ibid.
Atrium exterius templi dicebatur totum spatium, quod erat a vulgi loco usque ad atrium interius, exp. t. 5. p. 128. c. 3
Atrium exterius quid vooet Ezechiel, exp. t. 5. p. 133. c. 3
Atrium Enon est terminus Damasci, sicut & oppidum, expos. tom. 5. pag. 142. col. 4
Atrium quid dicatur, lit. to. 6. pag. 263. col. 4
Atrium, vel ovile ovium, dicitur providentia Scripturarum, lit. tom. 6. p. 348. col. 3
Atrocitas, & perversitas inimicorum in via Dei, mor. t. 2. p. 174. c. 3
Antropophatos figura, qua utitur Dominus, cum loquitur more humano, lit. tom. 4. p. 103. c. 3
Attali responsio de Dei nominc, myst. to. 2. p. 137. c. 2
Attenuabitur Gloria Jacob, hoc est Syria, & Damascus vastabitur, lit. tom. 4. p. 41. col. 3
Avaritia reprimitur consideratione mortis, mor. tom. 1. p. 3. c. 2
Acrisia, auritia, avidentia, non significant privationem visus, sed passionem quamdam, quæ facit non videri, non omnia, sed quædam, quæ non est opus videri, lit. to. 1. p. 24. col. 3
Avaritia idololatria nuncupatur, & quare, literal. t. 1. p. 162. c. 4
Avaritia umbræ similis est, quia omnis terrena possessio vana est, & transit velut umbra, mor. t. 1. p. 204. c. 4
Auritia, & acrisia est passio quædam oculorum, qua homines percussi oculos apertos habentes non vident, literal. to. 1. p. 292. c. 4
Avaritia radici juniperi comparatur, quia sicut ex radice juniperi spinarum frutex oritur, sic ex avaritia omnia peccata, quæ tanquam spinæ mentem lacerant, oriuntur, lit. t. 1. p. 432. c. 2
Avaritia, luxuria, & superbia sunt civitates diaboli in hoc mundo, mor. tom. 2. p. 18. c. 1
Avaritiæ semper est comes timor, mor. t. 2. p. 137. c. 1
Avaritia est tela aranea, myst. t. 2. p. 196. c. 3
Avaritiam comitatur fraus, & fraudulentia, lit. t. 3. p. 3. c. 1
Avaritia est omnium malorum radix, & ideo in Prælatis est maxime reprobanda, lit. t. 3. p. 60. c. 4
Avaritia quicquid colligit, luxuria interdum dispergit, & filius avari cuncta dulipat congregata, lit. t. 3. p. 64. col. 2
Avaritiæ currus habet quatuor rotas, quæ sunt pusillanimitas, inhumanitas, contemptus Dei, oblivio mortis, lit. to. 3. p. 208. c. 4
Avaritia terminos coangustat alienos, ideo charitati opponitur, cujus proprium est dilatare seipsam, mor. to. 3. p. 123. col. 1
Avaritia habet duos comites, qui sunt libenter accipere, & invite dare, sed misericordia habet aliena non rapere, & sua libenter aliis impertiri, lit. t. 7. p. 178. c. 1
Avaritia, & superbia inveterata via, aut nunquam sanatur, lit. tom. 3. pag. 188. col. 1
Avaritiæ filiæ sunt, violentia, immisericordia, fallacie, fraus, proditio, his divites pauperibus nocent, lit. t. 3. p. 193. col. 4
Avaritia inter idola damnatur, lit. t. 4. p. 8. c. 1
Avaritia facit hominem calumniosum, mor. t. 4. p. 72. c. 4
Avaritia duplex, quia male retinet, & male digerit, mor. t. 4. p. 73. c. 2
Avaritia trahitur quatuor rotis vitiorum, mor. to. 4. p. 81. col. 4
Avaritia idololatria est, idolum ergo lucrum, myst. t. 4. p. 135. c. 4
Avaritia est idolorum servitus, mor. t. 4. p. 177. c. 2
Avaritia non solum sumitur pro desiderio pecuniæ, sed pro quacumque re illicita, lit. tom. 4. p. 193. c. 1
Avaritia in capite omnium peccatorum, lit. to. 4. p. 193. c. 1
Avaritia causa secunda fletus, myst. to. 4. p. 201. col. 4
Avaritia est fames, sive cupiditas, mor. to. 5. p. 27. c. 2
Avaritia est idolorum servitus, mor. t. 5. p. 81. col. 4
Avaritia, & ambitio alta semper petunt, lit. t. 6. p. 12. c. 4
Avaritia idololatria est, lit. t. 6. p. 46. c. 2
Avaritiæ dominus, diabolus est, lit. to. 6. p. 153. c. 4
Avaritia sacerdotum reprehenditur utrobique, lit. t. 6. p. 248. c. 3
Avaritia omnium Clericorum optime notatur, mor. t. 6. p. 195. c. 2
Avarus causatur a toto populo, lit. to. 6 p. 46. c. 1
Avarus Lunæ comparatur, lit. to. 6. p. 109. c. 1
Avari de scudo avaritiæ triplex tributum Cæsari reddunt, & quomodo, lit. to. 6. p. 251. col. 1
Avari maxime curiosi, lit. t. 6. p. 154. col. 2
Avaro nihil scelestius, myst. tom. 6. p. 258. c. 3
Avarus semper redditus comparat, mor. t. 6. p. 301. c. 4
Avaritia quid, lit. t. 7. p. 16. c. 1
Avaritia duplex, exp. gloss. c. 7. p. 26. c. 2
Avaritia, & superbia solent esse in malis litteratis, myst. to. 7. pag. 21. col. 2
Avaritiæ flumen exit ripas legitimæ negotiationis, lit. t. 7. p. 36. c. 3
Avari excæcantur pulvere, lit. tom. 7. p. 127. c. 1
Avaritiæ causa per eleemosynas abscinditur, expos. glos. tom. 7. pag. 145. col. 2
Avaritia quid, lit. to. 7. p. 176. c. 4

Ava-

Avari excæcantur pulvere, lit. to. 7. pag. 127. col. 1
Avaritia cur idolorum servitus, lit to. 7. p. 177. c. 1
Avari ita fortiter tenentes divitias significant se submergi, lit. tom. 7. pag. 220. col. 3
Avaritia omnium malorum radix, lit. t. 7. p. 220. c. 3
Avaritia excæcat spiritualiter, lit. t. 7. p. 200. c. 4
Avaritiæ effectus, lit. t. 7. p. 220. c. 4
Avarorum doctrina luctuosa, lit. to. 7. p. 223. col. 4
Avarus præclarus est sanguisuga, lit. t. 7. p. 232. c. 1
Avaritia est sæculare desiderium, lit. tom 7. p. 234. c. 1
Avari sunt quadrupedia, mor. t. 7. p. 293. c. 4
Avaritia per draconem significatur, mor. t. 7. p. 411. c. 4
Avari semper bibunt, sed nunquã dividunt aquas suas, mot. t. 7. p. 30. c. 2
Avari quanto magis superflua acquirere cupiunt, eo ampliorem tristitiam cumulant, myst. tom. 4. p. 44. c. 2
Avari terræ tota mente quasi quibusdam radicibus sunt infixi, mor. tom. 1. p. 262. col. 2
Avarus dicitur finis terræ, mor. to. 2. p. 52. c. 2
Avarus comparatur aranæ, lit. t. 2. p. 103. c. 2
Avarus dicitur brevis, quia non habet charitatem, quæ dicitur quantitas animæ, lit. to. 2. p. 103. c. 3
Avarus pro muscis dicitur laborare, lit. t. 2. p. 103. c. 3
Avari sunt fures, & latrones, mor. t. 2. p. 130. c. 2
Avari inimici sunt Christi, & Ecclesiæ, mor. t. 2. p. 147. c. 4
Avari, & luxuriosi, quibus assimilentur, mor. t. 2. p. 226. c. 3
Avarus est talpa, & bufo, mor. tom. 2. p. 235. c. 4
Avarus etiam obulo indiget, mor. t. 2. p. 281. col. 2
Avarus non implebitur pecunia, mor. to. 2. p. 282. c. 4
Avarus vere inops est, mor. to. 2. p. 294. col. 1
Avaro deest tam quod habet, quam quod non habet, mor. t. 2. p. 294. c. 1
Avari serviunt mammonæ, mor. t. 2. p. 295. c. 1
Avaritia quid sit, mor. t. 2. p. 295. c. 4
Avarus tam indiget eo quod habet, quam eo quod non habet, lit. tom. 3. pag. 27. col. 4
Avarus, qui augere pecunias ambit, peccatum negligit, & more avium cum escam terrenam avidus inspicit, quo strangulетur peccati laqueo non agnosci, cum quælibet bona mundi desideret, quæ de futuro damna patiatur ignorat, lit. t. 3. p. 61. c. 1
Avarus pro buccella panis, idest, pro parvo pretio deserit veritatem vitæ, justitiæ, & doctrinæ, lit. tom. 3. p. 61. c. 1
Avare semper vivere, ut divites moriantur, & hæredes suos locupletes relinquant, summa infirmitas, & phrenesia est, myst. tom. 3. p. 81. col. 1
Avarus proprie solus, & unus est, qui nec filium, nec fratrem habet, nec amicum, nec proximum, quia nulli unitus est vinculo charitatis, myst. tom. 3. p. 82. col. 1
Avarus non potest impleri pecunia propter octo causas, lit. t. 3. p. 84. c. 2
Avarus habet laborem in acquisitione, timorem in custodia, & doloré in perditione, & amissione pecuniarum in morte, lit. t. 3. p. 85. c. 1
Avarus non justificabitur, quia vix invenitur, qui male acquisita velit restituere, lit. t. 3. p. 229. c. 3
Avari ubique terrarum, imo & sub terra sequuntur aurum, lit. tom. 3. pag. 229. col. 3
Avari sunt similes homicidis, lit. to. 4. p. 28. col. 1
Avari quid faciant, & quid eis dici possit, mor. t. 4. p. 71. c. 4
Avarus confringitur in corpore per multiplicem negotiationem, myst. t. 4. pag. 103. col. 3
Avarum cur difficile luxuria vincat, mor. t. 4. p. 132. c. 1
Avarus de corde suo aram facit fortunæ, myst. t. 4. p. 165. c. 4
Avari sunt populus dolens, & quomodo, mor. to. 4. p. 270. c. 4
Avarus faciens eleemosynam de usuris, cui teneatur, lit. t. 4. p. 193. c. 4
Avarus ardet igne cupiditatis, myst. to. 4. p. 222. c. 4
Avarus, sive avaritia multa quærit, & a multis quæritur, myst. tom. 5. pag. 107. c. 2
Avari sunt arietes, & quomodo, exp. t. 5. p. 124. c. 1
Avari calumniam dæmonum patientur, & divino judicio tanquam vas figuli confringentur, & cur, myst. t. 5. p. 171. col. 2
Avarus colit mammona, myst. tom. 5. p. 178. c. 1
Avari os semper hiat, ut accipiat, myst. t. 5. p. 217. c. 1
Avarus non impletur pecunia, myst. t. 5. p. 217. c. 1
Avari iniquitas regnat in mente, myst. t. 5. p. 257. c. 1
Avaro nihil scelestius, mor. to. 5 p. 236. c. 3
Auctoritates sacræ Scripturæ dicuntur spicæ, myst. t. 4. p. 41. c. 4
Auctoritas degradandi sacerdotes malos, & clericos unde accipiatur, exp. tom. 5. p. 137. col. 2
Auctoritas attribuitur Patri: sapientia, & ars Filio: bonitas Spiritui sancto, lit. t. 7. p. 60. c. 1
Auctoritas regiminis, vel discretio bonæ conversationis odorabilis, quomodo, &c. lit. to. 7. p. 247. col. 4
Auctoritas expressissima de resurrectione corporum, lit. t. 7. p. 376. c. 2
Audacia præcipitata plus audet, quam possit, lit. t. 7. p. 138. c. 3
Audacia, & constantia confitendi nomen Domini datur in Confirmatione, lit. t. 7. p. 388. c. 2
Audibile, & visibile idem est apud Deum, lit. t. 7. p. 103. c. 3
Audientium quatuor sunt necessaria, lit. t. 2. p. 198. c. 3
Auditio triplex in die judicii, mor. to. 2. p. 291. c. 4
Auditus duplex, interior, & exterior, primus est utilis, sed non necessarius, interior utilis est, & necessarius, lit. t. 1. p. 171. col. 2
Audiens sacram Scripturam semper proficit, lit. t. 3. p. 2. c. 4
Audire commune est bonis, & malis, sed facere est bonorum, lit. tom. 3. p. 119. col. 2
Auditus triplex in quolibet discipulo debet esse, scilicet auditus intentionis, auditus intelligentię, auditus obedientię, lit. t. 3. p. 220. c. 2
Audire Isaiæ quomodo fuit, lit. tom. 4. p. 18. c. 1
Audire præsentis temporis pro futuro sumitur, lit. t. 4. p. 58. c. 1
Audita nova feci tibi, hoc est Deum, hominem, æternum, temporale, myst. tom. 4. p. 106 c. 4
Audite insulæ, & attendite populi de longe, multas habet expositiones, & de multis dicuntur hęc verba per longum, myst. t. 4. p. 109. c. 1
Auditores multi sunt, sicut putrida ligna, quæ, &c. lit. t. 4. p. 190. c. 2
Audire vocem Domini quid sit, exp. tom. 5. p. 209. c. 2
Auditus triplex notatur, qui necessarius est, lit. t. 6. p. 177. c. 4
Audire, & sapientiam judicii ab aliquo accipere, lit. t. 6. p. 319. c. 1
Auditum avertere a veritate, quid sit, lit. t. 7. p. 229. c. 3
Audire, & videre quando dicatur Deus, lit. t. 7. p. 288. c. 1
Auditor devotus occurrit Doctori, myst. to. 7. p. 292. c. 4
Ave quando dicitur Christo, Prælati, mor. t. 2. p. 48. c. 4
Ave, sine væ dicitur, lit. t. 6. p. 131. col. 4
Avertit homo se ab injustitia, detestando factam, & cavendo faciendam, lit. t. 3. p. 200. col. 4
Aversio a Deo est primum malum rationalis creaturæ, mor. to. 7. pag. 14. col. 4
Aversus videre non potest, lit. to. 7. p. 368. col. 3
Aves omnes sub firmamento sunt, ex his aliquæ in aere, aliæ in agris, aliæ in terris, quædam in aere, & aquis degunt, & diversos hominum gradus designat, mor. t. 1. p. 2. c. 3
Avis cognoscitur multipliciter, mor. t. 2. p. 129 c. 2
Aves discolores mulieres ornatæ, mor. t. 4. p. 211. col. 3
Aves cœli sunt contemplativi, myst. to. 5. p. 65. c. 2
Aves aliquando sancti vocantur, myst. t. 5. p. 92. c. 4
Aves sunt sancti, & quomodo, exp. t. 5. p. 124. c. 2
Aves dicuntur superbi, myst. t. 5. p. 207. c. 4
Aves cœli sunt animæ credentium, lit. t. 6. p. 52. col. 2
Aves significant peccatores, lit. t. 7. p. 109 c. 2
Auferre res pauperũ pauperibus, sacrilegii vitium est, lit. t. 3. p. 175. c. 3
Augurium est divinatio in garritu avium, lit. t. 1. p. 145. c. 4
Auguriorum, & sortilegiorum, & similium observatores sunt omnino vani, mor. tom. 2. p. 73. c. 1
Augurium est maleficium, quo quis se simulat in garritu, vel in volatu avium perpendere futura, lit. t. 3. p. 235. col. 3
Augures Chaldæi, lit. to. 7. p. 8. c. 1
Augures cœli dicuntur Theologi, myst. to. 4. p. 106. c. 1
Auguria mendacia, & somnia vanitas, myst. t. 4. p. 134. c. 3
Augustus cur describere faciat universum, lit. t. 6. p. 139. c. 4
Augustini solutio, lit. t. 6. p. 4. col. 2
Augustini nostri magni Patris sententia, de Magorum via, atque a Perside decessu, & modo, atque dierum spatio, lit. t. 6. p. 5. c. 2
Augustinus quomodo insultat hæreticis, & sugillat eos nolentes arguere, filium non esse scientem omnia, mor. t. 6. p. 250. col. 1
Augustinus, & Hieronymus non sunt contrarii circa Petri observationem legalium, exp. Gloss. tom. 7. p. 151. c. 2
D. Augustini responsio quærenti, quid faceret Deus, antequam mundum creasset, lit. t. 7. p. 226. c. 3
Augustus Monarchiam promisit Archelao, & quomodo, lit. to. 6. pag. 9. col. 1
Aura juvat naves, quas impedit procella, mor. to. 2. p. 182. c. 3
Avolare est fugere, lit. t. 4. p. 24. col. 1
Aurea fimbria est doctrina sana, myst. to. 2. p. 119 col. 1
Aurifices nostri temporis, qui sint, exacte declaratur, mor. t. 4. p. 89. c. 1
Aurigæ currus diaboli duo, myst. t. 4. p. 230. c. 2
Aures habere Deum, quomodo dicatur, myst. t. 2. p. 50. c. 2
Aures Deus inclinavit, quando filium incarnavit, mor. t. 2. p. 71. c. 3
Aures perficere est perfectam obedientiam dare, alleg. t. 2. p. 105. c. 1
Auris cœli, quę omnia audit, & auris misericordiæ, myst. t. 2. p. 137. c. 4
Aures Dei delectantur in nostra jubilatione, lit. t. 2. p. 255. c. 3
Auris bona, & fidelis, & transmittit vinum spiritualis intelligentiæ ad cellarium cordis, lit. t. 3. p. 4. c. 3
Aures populi sunt minores, myst. to. 5. p. 58. c. 3
Aures illi absconduntur, qui non accommodat aurem verbo veritatis, imo magis ad vitia audienda, myst. t. 5. p. 85. c. 4
Auris dexteræ amputatio quid præstet, lit. t. 6. p. 118. c. 3
Auris dexteræ restitutio, quid significet, ibid.
Aureola virginum quid sit, lit. to. 5. p. 278. col. 1
Auricula quando absciditur alicui, est signum furti, mor. t. 7. p. 28. c. 3
Aures Ecclesiæ, lit. tom. 7. p. 108. col. 3
Auribus prurire quid, lit. to. 7. pag. 229. col. 3
ad Aures tria acquiruntur, ut bene audiant, lit. t. 7. p. 371. c. 4
Auris pertinet ad naturam, audire ad usum, lit. t. 7. p. 374. c. 2
Aurugo, vel ęrugo dicitur quasi aeris rubigo, & quando fit, expos. tom. 5. pag. 185. col. 4

Aurugo etiam morbus dicitur, qui in homine nascitur, & quomodo, exp. tom. 5. p. 185. col. 4
Aurum, & argentum oihil aliud sunt, quam terra rubra, quę solum avaritia hominum fecit esse pretiosa, lit. t. 4. p. 25. c. 1
Aurum io fornace probatur, & ab omni alio purgatur, sic justi in tribulatione probantur, & ab omni sorde purgantur, lit. t. 3. p. 36. c. 1
Aurum, & argentum simul conflat, qui bonam operationem sanæ doctrinæ faciat, lit. t. 3. pag. 526. c. 1
Aurum est idolum avarorum, ipsum enim ut Deum colunt, lit. tom. 3. pag. 229. col. 3
Aurea, est essentiale pręmium, quod debetur omnibus fidelibus, aureola vero ad pręmium accidentale pertinet, lit. t. 3. p. 231. c. 4
Aurum significat æternam sapientiam, alleg. t. 2. p. 118. c. 3
Aurum probant tria, mor. tom. 2. p. 344. col. 3
Aurum de sacculo proferre, est sapientiam suam valde charam tenere, myst. to. 4. p. 104. c. 1
Aurum, & argentum multi offerunt, & qui sint, & quorsum, declaratur, ibid.
Auris duplex cordis, & corporis, lit. to. 4. p. 107. c. 1
Aurum ad regis tributum spectat, cjusque significatum declaratur, myst. t. 4. p. 147. col. 3
Aurum pondus est maturitatis, myst. t. 4. p. 147. c. 3
Aurum, & argentum, sapientiam, & eloquentiam naturalem denotant, myst. t. 4. pag. 148. c. 3
Aurum dicit prædicatorem radiantem charitate, myst. t. 4. p. 149. c. 3
Aurum pretiosa sanctorum conversatio, myst. t. 4. p. 149. c. 3
Auri, & argenti promittitur larga Judæis possessio, lit. t. 4. p. 149. c. 4
Auri copia maxima promittitur, lit. t. 4. p. 150. c. 2
Aures incircumcisas habere, est præcepta Domini oolle audire, myst. t. 5. p. 192. col. 3
Aurum in areois maris solet reperiri, lit. t. 4. p. 204. c. 2
Aurum de Ophir, idest, aurum obrizum, ibid.
Aurum primum, amor Dei; aurum secundum, amor proximi, myst. t. 4. p. 303. col. 3
Aurum transmigrationis habent, qui sciunt habere paupertatem, & esse pauperes, mor. to. 5. p. 30. col. 3
Aurum Arabiæ est humilitas, &c. mor. t. 5. p. 30. c. 4
Aurum bonum triplex, mor. t. 5. p. 30. c. 3
Aurum malum triplex, mor. t. 5. p. 30. c. 3
Auro superna sapientia significatur, myst. t. 5. p. 98. c. 4
Aurum obrizum est aurum rude, exp. to. 5. p. 59. c. 4
Aurum obrizum cur sic dicatur, exp. t. 5. p. 159. c. 4
Aurum præceptum dilectionis Dei, & proximi designat, exp. tom. 5. pag. 168. col. 4
Aurum occultum Sanctorum sensum signat, exp. t. 5. p. 212. c. 1
Aurum charitatem denotat, myst. t. 5. p. 217. c. 3
Aurum designat sapientiam, exp. to. 5. p. 225. c. 1
Auri splendor quid denotat, myst. to. 5. p. 249. c. 4
Aurum in terra Evilath optimum est, mor. t. 6. p. 364. c. 4
Aurum eleemosynam denotat, mor. to. 6. p. 7. c. 4
Aurum de terra nascitur, sed terra non est, lit. to. 7. p. 26. c. 1
Aurum sensum denotat, argentum vero sermonem significat, anag. to. 6. pag. 39. col. 1
Aurum significat martyres, & quare, exp. Gloss. t. 7. p. 50. c. 4
Aurum sapientiam, argentum significat eloquentiam, mor. t. 7. p. 79. c. 2
Aurum, argentum, & lapides pretiosi quid denotent, mor. t. 7. p. 79. c. 3
Aurum percussum, aut parum, aut oihil sonat, mor. t. 7. p. 97. c. 2
Aurum significat charitatem, lit. t. 7. p. 173. c. 3
Aurum ignitum Christus, lit. t. 7. pag. 379. c. 4
Aurum obscuratum quid, lit. t. 7. p. 90. c. 4
Aurum purissimum Christus, lit. to. 7. pag. 390. c. 4
Auster prosperitatem denotat, mor. t. 5. p. 78. c. 3
Auster est ventus pluviosus, & gratus, & ideo significat terrenam abundantiam, myst. tom. 5. p. 92. c. 4
Auster, qui est ventus urens, significat Nabuchodonosor, exp. tom. 5. p. 97. col. 1
Auster locustas solet adducere, exp. to. 5. p. 181. c. 1
Auster tempora primitivæ Ecclesiæ significat, myst. t. 7. p. 425. c. 2
Aut, pro ut ponitur, pro continuatione, lit. t. 6. p. 27. c. 4
Auctoritates sacræ Scripturæ sunt sagittæ, myst. t. 2. p. 15. col. 2
Autumnus, & hyems justitiam designant, mor. t. 2. p. 190. col. 3
Autumnus prosperitatem rerum temporalium connotat, mor. t. 4. pag. 231. col. 1
Autumnus cur dicitur tempus plenitudinis, lit. t. 7. p. 158. col. 3
Aversione contentiosa is avertitur, qui toties vocatur a Deo, & venire dedignatur, lit. tom. 4. p. 198. c. 2
Averti a Deo, & prosperari, est perditioni fieri proximus, mor. tom. 5. pag. 17. c. 3
Avus Cyri quis fuerit, declaratur, lit. t. 4. p. 90. c. 3
Auxilium Dei adjuvantis, datur communiter tantum his, qui orando, jejunando, eleemosynas largiendo ipsius Dei opem implorant, lit. to. 1. p. 336. col. 1
Auxilium de sancto multis modis exponitur, allegor. t. 2. p. 43. c. 2
Auxiliator est oculus, mor. t. 2. p. 73. col. 3
Auxilium, & protectio Domini faciunt nos sustinere, mor. t. 2. p. 82. c. 2
Auxiliantes latroni currunt cum eo, mor. t. 2. p. 150. c. 2
Auxilium, quod processit de misericordia, & de justitia Dei, alleg. tom. 2. pag. 144. col. 3
Auxilium nostrum a Jesu est, mor. to. 2. pag. 210. c. 1
Auxilia Dei multa io multis, myst. t. 2. p. 213. c. 3
Auxilium Dei necessarium ad gloriam consequendam, alleg. to. 2. pag. 220. col. 3
Auxilium homiois a Deo est, lit. t. 2. p. 325. col. 3
Auxilium sponsi duplex, unum per correctionem, alterum per consolationem; uno trahimur, altero vero excitati currimus, lit. tom. 3. pag. 105. col. 1
Auxilium mulieris duplex, lit. tom. 7. p. 401. c. 4
Axa deootat animam, myst. to. 5. p. 247. col. 4
Azyma quid significet, lit. tom. 6. p. 115. c. 3
Azymorum dies dupliciter exponitur, lit. t. 6. p. 116. c. 2
Azymorum septem dies sunt septem virtutes, mor. t. 7. p. 116. c. 2
Azyma habet partes consertas, fermentum vero separatas, & quid præsteot, lit. t. 6. p. 206. col. 2
Azotica lingua ipsa Philosophia est, mor. t. 4. p. 73. c. 2
Azotum quo tempore, & sub quo fuerit destructum, declaratur, & Expositor varias, ac diversas ponit super hoc opinioones, lit. tom. 4. p. 46. col. 3
Azotus ignem generationis significat, myst. t. 4. p. 46. c. 4
Azotum igois generationis, qui dicatur, myst. tom. 5. p. 208. c. 4
Azotum est quarta civitas Philisthinorum, exp. to. 5. p. 219. c. 3
Azotus ignis patrui mei ioterpretatur, mor. t. 5. p. 250. c. 4
Azor adjutus interpretatur, lit. t. 7. p. 4. c. 2
Azyma quid, lit. to. 7. pag. 84. c. 2

B

BAal acclamantes qui sint, myst. t. 2. p. 195. c. 3
Baalim, interpretatur superior, Intelligitur pompa, & ambitio: Astaroth interpretatur ovile, Intelligitur carnis voluptas, lit. t. 2. p. 256. col. 4
Baal interpretatur superior, mor. tom. 2. pag. 502. c. 1
Baalim interpretatur superior, alleg. t. 2. p. 303. c. 3
Baal devorator Interpretatur, mor. to. 4. p. 164. c. 4
Baal superior interpretatur, myst. to. 4. p. 178. c. 4
Baal, & Baalim diversis linguis idem exprimitur, lit. t. 4. p. 180. c. 3
Baal idolum est Sidoniorum, lit. to. 4. p. 202. c. 1
Buccina fit ex recurvo corno animalis, exp. t. 5. p. 171. c. 1
Baal singulari numero, & Baalim plurali masculino genere, eadem idola oominantur, exp. tom. 5. p. 169. col. 1
Baal superior ioterpretatur, mor. to. 6. p. 92. col. 1
Baal vir, Belzebub musca interpretatur, lit. to. 6. p. 201. c. 3
Baalath interpretatur lugens eos, mor. to. 6. p. 310. c. 4
Baalath quid significet, ibid.
Baalphrasio, idest, divisio a Baal, idest, ab idolis, lit. t. 4. p. 61. c. 1
Baasa sustollens; vel factura dicitur, lit. t. 4 p. 261. c. 2
Baasa rex qualis, myst. tom. 5. p. 184. c. 3
Babel nomen turris dicitur, lit. tom. 4. p. 33. c. 1
Babylon significat confusionem, & significat omnes peccatores, alleg. tom. 2. pag. 226. col. 3
Babylon dicitur confusio peccatorum, mor. t. 2. p. 269. c. 1
Babylon signat muodum, alit. t. 2. p. 342. col. 1
Babylon interpretatur confusio, ibid.
Babylonia quod nomen dicatur, lit. t. 4. p. 33. c. 1
Babylon quid sit, ibid.
Babylon confusionem dicit, myst. to. 4. p. 33. c. 3
Babyloniæ rex, diabolus Ipse, myst. to. 4. p. 33. c. 2
Babyion cur caliginosa dicatur, lit. to. 4. p. 33. c. 2
Babyloniæ destructio qualis fuerit, lit. tom. 4. p. 34. c. 3
Babylonia mundus est, & quomodo, mor. t. 4. p. 34. c. 4
Babylonia quomodo dilecta dicatur, lit. t. 5. p. 47. c. 3
Babylon dilecta mea posita est io miraculum, quid sibi velit, & quid significet, myst. to. 4. p. 41. col. 4
Babylonii, & Chaldæi populi diversi, lir. t. 4. p. 101. c. 1
Babylonica io captivitate Jerusalem non potuit sustentari, nec orationibus, nec, &c lit. t. 4. p. 120. c. 3
Babylon terra sterilis, & destructa a Medis, lit. t. 4. p. 124. c. 1
Babylon quomodo capta fuerit innuitur, lit. t. 4. p. 133. c. 1
Babylon civitas sita est in aqua, lit. tom. 4. p. 160. c. 3
Babylonii primo obsederunt civitatem, postea succenderunt, lit. tom. 4. p. 177. col. 1
Babylon quæ erat in Chaldæa penitus destructa est, lit. t. 4. p. 237. c. 3
Babylon mundus interpretatur, myst. to. 4. p. 273. c. 2
Babylone destructa, data fuit Judæis licentia redeundi, lit. to. 4. pag. 273. col. 3
Babylonis destructionis causa datur, lit. t. 4. p. 274. c. 3
Babylon quomodo situata, lit. t. 4. p. 275. col. 3
Babylonii, ubicumque poterant, fugiebant, lit. to. 4. p. 263. c. 3
Babylon, quæ prius sic vocabatur, postea dicitur Amona, & cur, exp. t. 5. pag. 153. col. 3
Babylon quomodo capta fuit, & de ejus captione diversi diversa dixerunt, exp. to. 5. pag. 153. col. 2

Baby-

Babyloniorum adventus contra Assyrios, exp. t. 5. p. 201. c. 1
Babylon denotat peccantes ex certa malitia, mor. t. 6. p. 354. c. 4
Babylonem Petrus Romam vocat, lit. t. 7. p. 338. c. 1
Babylonem cadere quid, lit. t. 7. pag. 407. col. 2
Babylon quid significet, lit. to. 7. p. 413. col. 3
Babylon, idest mundus, a qua Babylone est fugiendum propter duo, lit. tom. 7. p. 415. col. 3
Bacchides etiam luctus fortis interpretatur, mor. t. 5. p. 239. c. 4
Bacchides mulierem significat, & qualem, mor. t. 5. p. 239. c. 4
Bacchinori sunt gentes sic dictæ, exp. tom. 5. p. 261. c. 1
Bacchides vetustas in vomitu, interpretatur, mor. t. 5. p. 239. c. 4
Bacchides Paganos apud Siculos potentes denotat, myst. tom. 5. pag. 239. col 4
Bacchides dicitur diabolus, mor. t. 5. p. 242. col. 2
Baculus significat peccatum, Jordanis baptismum, in quo peccata omnia confringuntur, mor. to. 1. p. 45. col. 3
Baculo consolationis sustentandi sunt infirmi, ne deficiant propter virgam correctionis, myst. t. 1. p. 61. c. 1
Baculi proprietates sunt in Cruce, lit. t. 2. p. 53. c. 4
Baculus impiorum Nabuchodonosor, lit. t. 4. p. 35. c. 3
Baculus arundineus vocatur Ægyptus, lit. t. 4. p. 78. c. 3
Baculum multi portant, etsi non sint pastores, mor. t. 4. p. 96. c. 3
Baculus denotat correctionem, lit. t. 4. p. 176. c. 3
Baculus nuceus, vel amygdalinus denotat Christum, vel tribulationes, myst. to. 4. p. 176. col. 4
Baculus gloriosus potestas est regis, lit. t. 4. p. 269. col. 1
Baculus panis potest dici superbia, quæ nascitur ex abundantia, myst. to. 5. pag. 22. col. 1
Baculus panis dicitur fortior doctrina, & solidior, myst. t. 5. p. 22. c. 2
Baculus panis est bonum opus, myst. tom. 5. p. 22. c. 2
Baculus arundineus prosperitatem, vel voluptatem signat, myst. tom. 5. pag. 101. col. 1
Baculus arundineus quando apprehenditur, tunc frangitur, sic prosperitas, vel voluptas quando magis ab homine tenetur, & possideri videtur, tunc subito labitur, myst. to. 5. p. 101. col. 1
Baculus arundineus, in quo confiditur, frangitur, idest sanitas corporis, & voluptas, & prosperitas, quæ credebatur semper esse duratura, myst. t. 5. p. 101. c. 2
Baculus arundineus humerum lacerat, idest, fortitudinem corporis, & dissolvit renes, idest, affectiones mentis, myst. t. 5. p. 101. c. 2
Baculus in manu perpetrationem mali operis denotat, exp. t. 5. pag. 153. col. 1
Baculus pastoralis in manu quid significat, mor. t. 6. p. 266. c. 3
Baculus est poenitentia, mor. t. 7. p. 97. col. 2
Baculus multiplex, mor. tom. 7. p. 97. col. 2
Bahen ornamentum est colli ex annulis aureis contextum, exp. tom. 5. pag. 248. col. 2
Balaam interpretatur populus vanus, mor. t. 2. p. 160. c. 2
Balaam non est territus ad vocem asinæ, quia assuetus erat monstris, & ideo tam secure respondit, lit. t. 1. p. 145. c. 1
Balaam magus videt dæmones, sed asina vidit Angelum, ut confutaretur dementia Balaam, lit. tom. 1. p. 145. c. 1
Balaam ad vocem asinæ non pavit, & cur, mor. t. 4. p. 194. c. 1
Balaam quædam locutus est per Spiritum sanctum, exp. Gloss. tom. 7. pag. 77. col. 4
Balaam significat Prælatum, asina subditum, expos. Gloss. to. 7. pag. 150. col. 4
Balaam interpretatur populus vanus, lit. t. 7. p. 342. c. 4
Balistarii similitudinem declarat, myst. t. 2. p. 200. c. 1
Balivi suot, qui de altari luxuriantur, myst. t. 4. p. 152. c. 2
Balista dicta est a Balin, quod est mittere, exp. t. 5. p. 239. c. 1
Balsamum signat odorem bonæ famæ, mor. t. 2. p. 270. c. 2
Balsamum effusum redolentem sanguinem effundit Christus, lit. tom. 7. pag. 176. col. 4
Balsamo sanguinis Christi effuso, ac fracto alabastro, domus, idest, Ecclesia triumphans, & militans impleta est odore unguenti, lit. to. 7. pag. 176. col. 4
Balsamum cur non ponatur in extrema unctione, sicut in unctione baptismi, & confirmationis, lit. t. 7. p. 323. col. 1
Balthassar quando vidit manum in pariete scribentem, lit. t. 4. p. 34. c. 1
Balthassari imitanti peccata patrum quid evenerit, lit. t. 4. p. 36. c. 3
Balthassare defuncto, quis pro ipso regnaverit, demonstratur, quodque nullus ex sanguine Nabuchodonosor amplius rex sedit, lit. tom. 4. pag. 37. col. 1
Balthassaris delictum inter alia declaratur, lit. t. 4. p. 47. col. 2
Balthassar Monarcha devictus a Cyro, lit. t. 4. p. 90. c. 3
Balthassar fuit filius Evilmerodach, qui fuit frater minoris Nabuchodonosor, & filius majoris, exp. t. 5. p. 152. c. 3
Balthassar Rex solus vidit visionem manus, litteras tamen scriptas alii viderunt, exp. to. 5. p. 152. col. 4
Bama singulariter, & Bamoth pluraliter excelsa signat, expos. tom. 5. pag. 75. col. 3
Bamoth excelsa interpretatur, myst. t. 4. p. 252. c. 2
Banaa interpretatur filius ardoris, lit. t. 6. p. 257. c. 1
Banaa dicitur luxuriæ appetitus, lit. t. 6. p. 257. c. 1
Baptismus, & remissio peccatorum est significata per transitum maris rubri, & Ægyptiorum submersionem, prolog. t. 1. p. 75. col. 1
Baptismus Joannis significat ingressum Religionis, mor. t. 2. p. 27. c. 2
Baptismi aquæ, quare dicantur multæ, lit. t. 2. p. 35. c. 3
Baptismus reficit, quia reformat, & satiat, quia per ipsum datur Spiritus sanctus, qui replet, & satiat, lit. t. 2. p. 53. col. 2
Baptismi regeneratio est secunda gratia, lit. t. 2. p. 53. c. 2
Baptismus est lavacrum, mor. t. 2. p. 59. c. 3
Baptismus facit nos filios gratiæ, & hæredes gloriæ, mor. t. 2. pag. 110. col. 2
Baptismus est flumen Dei, myst. t. 2. p. 161. c. 3
Baptismus est uterus Ecclesiæ, myst. t. 2. p. 178. c. 2
Baptismus prophetatus per divisionem maris, alleg. t. 2. p. 200. col. 3
Baptismus via est ad patriam cœlestem, alleg. t. 2. p. 200. c. 3
Baptismus notatur a Propheta, alleg. t. 2. p. 221. c. 1
Baptismus ascensus est, quo de originali culpa, & filiatione diaboli in adoptionem filiorum Dei ascenditur, lit. t. 3. p. 121. c. 2
Baptismus quatuor effectus præcipuos operatur, culpam relaxat, pœnam condonat, fomitem debilitat, gratiam donat, lit. t. 3. p. 122. c. 4
Baptisma in tertia parte exprimitur, lit. t. 4. p. 12. c. 1
Baptisma Joannis nullam gratiam conferebat, lit. t. 6. p. 300. c. 1
in Baptismo non aqua lavat, sed Christi gratia, myst. t. 6. p. 343. c. 4
Baptismus Joannis duabus de causis fiebat, lit. t. 6. p. 10. c. 4
Baptismus Christi vitam contemplativam significat, ibid.
Baptismus vero Joannis activam denotat, mor. t. 6. p. 11. c. 3
Baptismus multiplex declaratur, lit. t. 6. p. 91. c. 4
Baptismus multiplex, lit. tom. 6. pag. 108. col. 4
Baptismus Joannis pœnitentiæ Baptismus simpliciter dicitur, lit. tom. 6. pag. 148. col. 3
Baptizari prius est, quam orare, & cur, lit. to. 6. p. 171. c. 3
Baptismus multiplex secundum Chrysostomum, literal. t. 6. p. 151. c. 4
Baptismum Christi tres figuraverunt, qui dicuntur, lit. to. 6. p. 184. c. 1
Baptismorum sex genera dantur, lit. to. 6. p. 212. col. 2
Baptismi potestas triplex, lit. tom. 6. pag. 287. col. 2
Baptismus quid sit, mor. tom. 6. pag. 295. col. 2
Baptismus triplex, lit. tom. 6. pag. 296. col. 1
Baptismus discipulorum duplex, lit. to. 6. pag. 299. col. 3
Baptismus Christi incepit cessante Baptismo Præcursoris, lit. tom. 6. pag. 299. col. 4
Baptismus aperuit januam cœli prius clausam, exp. Gloss. to. 7. pag. 29. col. 1
Baptismus vi sua confert gratiam, quantum ad omnem effectum, exp. Gloss. tom. 7. pag. 19. col. 2
Baptismus Christi nisi esset, nemo salvaretur, quomodo intelligitur, exp. gloss. tom. 7. pag. 33. col. 3
Baptismus habet virtutem suam a morte Christi, lit. to. 7. p. 37. c. 1
Baptismi duo effectus, mor. tom. 7. p. 37. col. 2
Baptismus, antequam Christus moreretur, non ita perfecte purificabat, sicut post, per Christi enim passionem habuit plenum effectum tollendi pœnam, & lavandi animam, exp. glos. to. 7. p. 37. c. 2
Baptismus significatus est in duplici sepultura Hebro, mor. t. 7. p. 37. c. 3
Baptismi circumstantiæ significantur per juvenem sedentem in dextris coopertum stola candida, Marc. ult. mor. to. 7. p. 37. c. 3
Baptismus habuit virtutem a morte, & crucifixione Christi, lit. tom. 7. pag. 38. col. 1
Baptismus confert veniam, & vitam æternam, non tamen in quantum corona est, exp. Gloss. to. 7. pag. 66. col. 2
Baptismus cur in primitiva Ecclesia fieret in nomine Christi, expos. glos. to. 7. pag. 74. col. 3
Baptismus significatur per mare rubrum, lit. to. 7. p. 97. c. 4
Baptismus variis modis figuratus, lit. to. 7. pag. 97. col. 4
Baptismus quomodo excellat alia, exp. glos. to. 7. p. 104. c. 3
Baptismus, in Baptismo quo pacto remissio peccatorum fiat, exp. glos. tom. 7. pag. 117. col. 4
Baptismus interpretatur tinctio, lit. to. 5. p. 157. col. 3
Baptismus fluminis, & flaminis in pœnitentia, & sanguinis in Martyrii sustinentia, lit. to. 7. p. 249. c. 2
Baptismus quare non iteretur, lit. to. 7. p. 249. col. 4
Baptismus est mare rubrum, myst. to. 7. p. 279. col. 2
Baptisma triplex, lit. tom. 7. pag. 279. col. 1
Baptismus Apostolorum præcellit Baptismū Joannis, lit. t. 7. p. 279. c. 1
Baptismus non fuit necessarius, nisi postquam datus est a Christo dicente, Nisi quis, &c. ibid.
Baptismus Eunuchi, lit. tom. 7. pag. 290. col. 2
Baptismus tempore Apostolorum quare in Christi nomine fieret, lit. tom. 7. pag. 193. col. 2
Baptismus in nomine Christi, est in nomine Trinitatis, quæ intelligitur per ungentem, unctum, & unguentum, lit. to. 7. p. 301. c. 3
Baptismus est introeuntium, lit. to. 7. pag. 323. col. 1
Baptismus mare purgans amaritudinem peccatorū, lit. to. 7. p. 381. c. 2
Baptizatus ante passionem non descendebat in Purgatorium, circumcisus autem descendebat, exp. glos. to. 7. p. 29. c. 1
Baptismi tot sunt numero, vel plures, quot servi, quomodo, exp. glos. to. 7. pag. 74. col. 2
Baptizati si decederent, nonne statim evolarent, exp. glos. t. 7. p. 97. c. 4

Bapti-

Baptizatos baptismo flaminis oportet iterum baptizari baptismo fluminis, exp. glos. to. 7. p. 98. col 2
Baptizandus humiliari debet, quia Jordanis descensus interpretatur, lit. tom. 5. p. 290. c. 2
Baptizati a Joanne rebaptizati sunt, lit. t. 7. p. 301. c. 3
Baptizatus extra Catholicam ad eam redire potest tantum per osculum pacis, mor. t. 1. p. 12. col. 2
Baptizatis quid convenit, myst. t. 5. p. 117. c. 2
Baptizat Christus io verbo, vel in se, vel in forma baptismi, vel in verbo prędicationis, vel in invocatione Trinitatis, mor. t. 6. p. 11. c. 1
Baptizari voluit Dominus quadruplici ratione, lit. t. 5. p. 152. c. 3
Baptizari, lavari est, lit. tom. 6. p. 204. col. 3
Barba signum est virilitatis, & strenuitatis, lit. to. 2. p. 336. c. 1
Barba pro juventute desumitur, lit. t. 4. pag. 21. col. 3
Barba, & caput significat potentes, & nobiles hujus mundi, mor. tom. 5. p. 22. col. 3
Barba peccata locutionis significat, to. 5. p. 22. col. 4
Barbari sunt omnes, præter Græcos, Hebræos, & Latinos, lit. tom. 2. pag. 294. col. 2
Barba in una parte rasa quid significet, lit. t. 7. p. 212. c. 2
Bar-Jona filius columbæ interpretatur, lit. t. 6. p. 58. c. 1
Barnabæ bonitas notatur, lit. t. 7. p. 294. col. 1
Barrabbas, quidam legunt Barran, lit. t. 6. p. 85. c. 1
Barrabbas, cur præponatur, lit. t. 6. p. 85. col. 2
Barrabbas veterem hominem significat, mor. t. 6. p. 85. c. 2
Barrabbas veterem hominem denotat, mor. t. 6. p. 120. c. 3
Barrabbas vinctus insignis quid præfigurat, lit. t. 6. p. 267. col. 1
Barrabbas cum duo, r, & Barabbas cum, r, uno, habet diversam interpretationem, lit. t. 6. p. 266. c. 4
Barrabbas interpretatur filius magistri, lit. t. 6. p. 266. c. 4
Bar filius est, & Rabbi magister, lit. t. 6. p. 265. c. 4
Barrabbas interpretatur filius patris, lit. t. 6. p. 266. c. 4
Barrabbas signat Antichristum, myst. t. 6. p. 266. c. 4
Barrabbas latro est vetus homo, Jesus est novus homo, mor. tom. 6. pag. 267. col. 1
Barsabas quare fuerit cognominatus justus, lit. t. 7. p. 280. c. 2
Bartholomæus Evangel.i scriptor fuit, lit. t. 6. p. 1. c. 2
Bartholomæus filius suspendentis aquas, lit. t. 6. p. 38. col. 1
Bartholomæus Syrium nomen, lit. t. 7. p. 279. c. 4
Baruch impatiens in tribulatione dicit illos, qui tribulationum pressura titubant, lit. t. 4. p. 264. col. 3
Baruch librum phrasis Hebræa non habet, nec Biblia illorum, liter. tom. 4. pag. 309. col. 4
Basam interpretatur confusio, & significat mundum, mor. t. 1. p. 257 c. 4
Basan interpretatur confusio, lit. t. 2. p. 337. col. 3
Bassan turpitudo vitiorum interpretatur, mor. t. 2. p. 169. c. 3
Bassan interpretatur pinguedo, mor. t. 2. p. 169. c. 3
Bassin regio est trans Jordanem, lit. t. 4. p. 72. c. 3
Bassan interpretatur pinguedo, idest, gulosi, myst. t. 4. p. 72. col. 4
Basan bruchus interpretatur, mor. tom. 4. p. 244. c. 2
Basan carmelus, & libanus, qui sunt montes fertilissimi, & pulcherrimi, quid per hos intelligatur, exp. t. 5. p. 201. c. 1
Basiliscus quos prius videt, interficit, si prius videatur ab homine, enecatur, similis est inani gloriæ, quæ, si prius videatur, occidetur, quia cavetur, sed si prius illa videat, corrumpit opera bona, idest, eorum merita, mor. t. 1. p. 56. c. 1
Basilisci proprietates convenientes Antichristo, mor. t. 2. p. 242. c. 4
Basiliscus videns prius occidit, exp. Glos. t. 7. p. 152. c. 4
Basis altaris quid vocat Ezech. expos. t. 5. p. 135. c. 3
Basilides Evangelii scriptor fuit, lit. t. 6. p. 1. c. 3
Bathuel in Hebræo nihil significat, exp. t. 5. p. 178 c. 3
Batus, & ephi sunt ejusdem mensuræ, quia utraque decima pars chori, exp. t. 5. p. 139. c. 4
Batus habet tres modios, exp. t. 5. p. 139. c. 4
Bati decem faciunt chorum, exp. t. 5. p. 139. c. 4
Bdelium est arbor aromatica magnitudine oleagina, cujus lacryma est lucida, sed gustui amara, lit. t. 1. p. 4. c. 4
Bean signat usurarios, mor. t. 5. p. 236. c. 3
Bean interpretatur iniquus gratiæ, mor. t. 5. p. 236. c. 3
Beatitudo non potest obtineri sine observantia mandatorum Dei, lit. tom. 1. pag. 267. col. 2
Beatitudo sanctorum non est æqualis, sed varia pro diversitate meritorum, lit. to. 1. p. 400. c. 1
ad Beatitudinem consequendam decem exiguntur, lit. t. 2. p. 3. c. 1
Beatitudo in sex consistit, lit. t. 2. pag. 3. col. 1
Beatitudo duplex, lit. t. 2. pag. 3. col. 1
Beatitudines viri justi, mor. t. 2. p. 4. col. 1
Beatitudines prolatæ a Christo io monte, quomodo prævisæ a Psalmographo, mor. t. 2. pag. 4. col. 1
Beatitudinis gradus septem, mor. t. 2. p. 35. c. 4
Beatitudo dicitur torrens propter abundantiam, non quia transeat, mor. tom. 2. pag. 92. col. 2
Beatitudo dicitur fluvius impetuosus, mor. tom. 2. pag. 92. col. 2
Beatitudo quomodo in hac vita habeatur, mor. to. 2. p. 81. col. 1
Beatitudinis signa sunt flagella, alit. tom. 2. pag. 100. col. 3
Beatitudo æterna quomodo dicatur panis, mor. t. 2. p. 108. col. 3
Beatitudinis gaudia dividuntur, mor. t. 2. p. 161. col. 4
Beatitudinis duratio ostenditur, alleg. t. 2. p. 181. c. 3
Beatitudo triplex, mor. tom. 2. p. 291. col. 4
Beatitudo est status omnium bonorum collectione perfectus, mor. tom. 2. p. 291. col. 4
Beatitudo, & mors imminet in mandatis Dei, mor. t. 2. p. 292. col. 1
Beatitudo non habet finem, myst. t. 4. p. 316. col. 2
Beatitudo prima quæ, myst. t. 5. p. 186 col. 2
Beatitudo æterna dicitur mensa, Metaphorice, t. 6. p. 261. col. 1
Beatitudo prima, & octava differenter habeot præmium, & quomodo, lit. tom. 6. p. 15. c. 1
Beatitudo duplex, mor. to. 7. pag. 27. col. 3
Beatitudo duplex, exp. Glos. t. 7. p. 118. col. 4
Beatitudo iocreata una est, exp. Glos. t. 7. p. 118. c. 4
Beatitudo omne bonum, lit. t. 7. p. 236. c. 2
Beati sunt, qui nolunt in hac vita epulari, sed expectant resici cum Christo io gloria, myst. t. 1. p. 62. c. 4
Beati habent concordem diversitatem, tanta enim est ibi vis charitatis, ut quod quis in se non accepit, in alio se accepisse gaudeat, lit. tom. 1. p. 400. col. 1
Beati in patria quomodo clamant, mor. t. 2. p. 31. c. 4
Beatus quis in hoc mundo, mor. t. 2. p. 76. col. 4
Beatus cui omnia succedunt, alleg. tom. 2. p. 76. c. 4
Beata gens prædestinatorum, mor. t. 2. p. 81. c. 1
Beatus est cui omnia optata succedunt, mor. t. 2. p. 104. c. 4
Beata Virgo sola in passione non recessit a fide, alleg. t. 2. p. 136. c. 3
Beata Virgo fuit domus Dei, mor. t. 2. p. 160. c. 4
Beata Virgo quare dicatur terra nostra, mor. to. 2. p. 165. col. 1
Beatus, cui omnia optata succedunt, alleg. t. 2. p. 220. c. 1
Beata Virgo lumen est, & quomodo, mor. t. 2. p. 233. c. 1
Beata Virgo dicitur virga virtutis, mor. t. 2. p. 289. c. 2
Beata Virgo non tantum dicitur virga, sed virga virtutis Dei, mor. tom. 2. pag. 289. col. 3
Beata Virgo dicitur terra, allt. tom. 2. p. 294. c. 1
Beata Virgo dicitur Ancilla, mor. t. 2. p. 298. c. 4
Beata Virgo Maria est tabernaculum Dei, mor. to. 2. p. 334. c. 1
Beatus ille est, qui habet lætitiam conscientiæ, quæ in nullo remordet, lit. tom. 3 p. 195. col. 1
Beatus est, qui propter verba linguæ nequam ad peccatum non est motus, lit. tom. 3. p. 225. col. 3
Beatius est dare, quam accipere quomodo, lit. t. 4. p. 6. col. 1
Beata virgo cur virga dicatur, aperte docetur, lit. t. 4. p. 30. c. 1
Beatus Benedictus totum mundum ante ipsum collectum vidit, & ita Beatus Antonius, myst. tom. 4. p. 47. c. 4
Beatus, qui præparat hospitium Domino, myst. to. 4. p. 85. c. 4
Beata dicitur terra, & quomodo aperta per confessionem dicitur, myst. to. 4. pag. 101. col. 4
Beata Virgo habuit quæ matris, idest fœcunditatem, & reliquit fœditatem, habuitque quæ Virginis, idest, integritatem, & reliquit sterilitatem, myst t. 4. p. 104. col. 4
Beatus, idest, bene auctus, lit. tom. 4. p. 131. c. 3
Beata Virgo Maria sine dolore peperit Christum, myst. t. 4. p. 170. c. 2
Beata Virgo Maria quomodo peperit, myst. t. 4. p. 170. c. 2
Beata Virgo Maria optime procurat suam familiam, mor. tom. 4. pag. 264. col. 1
Beata Virgo parturiens quodammodo fuit concipiendo, & cur, exp. to. 5. pag 197. col. 4
Beati credentes, lit. tom. 6. p. 135. col. 3
Beatus quis vere sit, myst. to. 6. pag. 165. col. 3
Beati fuerunt revera, qui humiliter audierunt, & viderunt Jesum, lit. to. 6. p. 194. col. 1
Beatus in patria egredietur, & ingredietur, lit. t. 6. p. 210. c. 4
Beati, quorum remissæ sunt, &c. sensus horum verborum, lit. tom. 7. pag. 27. col. 3
Beatus perfecte nullus est nisi finitis his miseriis, expos. Glos. tom. 7. pag. 27. col. 4
Beata Virgo ante sanctificationem habuit fomitem, & ideo necessitati moriendi addicta fuit, exp. Glos. t. 7. p. 43. c. 1
Beata Virgo secundum aliquos habuit vim generativam per fidem, exp. Gloss. to. 7. p. 59. c. 2
Beatus est, qui non facit se damnabilem in eo, quod bonum esse judicat, quomodo intelligatur, exp. Gloss. t. 7. p. 69. col. 1
Beatus ille non est, qui oescit se habere a Deo quicquid boni habet, exp. Gloss. t. 7. p. 78. col. 2
Beata Virgo majorem habet coronam, & gloriam quam Angeli, exp. Gloss. tom. 7. p. 91. col. 2
Beata Virgo est Beatis lux, flamma purgandis, carbo damnatis, lit. t. 7. pag. 118. col. 3
Beata Virgo Maria dupliciter fuit mediatrix, lit. t. 7. p. 156. c. 3
Beata Virgo Maria fuit arbor thurifera, & ratio, lit. t. 7. p. 176. c. 4
Beata Virgo est terra, est locus voluptatis, & totius thalamus divinitatis, de qua egressus fluvius, lit. t. 7. p. 176. c. 2
Beata Virgo nubes, seu columna nubis, lit. t. 7. p. 247. c. 1
Beata Virgo fuit saphirina, & eburnea, lit. t. 7. p. 247. c. 2

Index in omnia Commentaria

Beata Virgo Thronus Christi, lit. t. 7. p. 247. col. 4
Beata Virgo significatur per arcam testamenti, myst. t. 7. p. 257. c. 4
Beata Virgo dicitur, stella, virga, &c. quare, lit. t. 7. p. 258. c. 1
Beatius est dare, quam accipere, hæc sententia in Evangelio non legitur, lit. to. 7. p. 303. col. 3
Beata Virgo Iris, & nubes dicitur, lit. to. 7. p. 360. c. 4
Beemoth diabolus est, myst. tom. 4. p. 99. c. 4
Bel interpretatur vetustas, significat avarus, myst. t. 4 p. 103. c. 2
Bel idolum Babyloniorum, quod Saturnus etiam dictum est, quod postea ad alias nationes translatum est, lit. t. 4. p. 103. c. 3
Bel omnem mundi dignitatem exprimit, myst. t. 4 p. 273. col. 2
Bel, qui venatur, vel superior interpretatur, concupiscentia carnis est, myst. tom. 4. p. 380. c. 1
Belaim quid sit, exp. to. 5. pag. 168. c. 1
Belial interpretatur apostata, vel absque jugo, & hic est diabolus, lit. to. 7. p. 133. col. 1
Beelphegor interpretatur vir habens hiatum, mor. t. 2. p. 277. col. 2
Beelphegor interpretatur Deus hians, mor. t. 2. p. 277. col. 2
Beelphegor interpretatur etiam Dominus vetustatis hiantis, mor. tom. 2. pag. 277. col. 3
Beelphegor dicitur Deus tentiginis, scilicet Priapus, & simulacrum libidinis, mor. to. 2. pag. 277. col. 1
Bellator Christianus adjuvatur a Deo, mor. t. 2. p. 290. c. 3
Bellum procul odorari, est adversa quæque adhuc longe posita cogitando prænoscere, lit. t. 1. p. 452. c. 3
Bellum est abusus gratuitorum, mor. t. 2. p. 5. c. 2
Bellum Judæ Machabæi pœnitentiam significat, & quare, myst. tom. 2. pag. 38. col. 1
Bellum intestinum Ecclesiæ a quibus excitetur, mor. t. 2. p. 49. c. 3
Belli spiritualis processus, mor. to. 2. p. 67. c. 2
Bellum quadruplex abstulit Christum, mor. t. 2. p. 121. col. 3
Bellum multiplex, alleg. t. 2. pag. 350. col. 1
Bellum gerere quis cessabit, myst. t. 4. p. 8. col. 1
Bellum est consuetudo peccandi, myst. t. 5. p. 169. c. 2
Bellum spirituale Ecclesiæ quando incipiat, lit. t. 7. p. 131. col. 3
Bellum nullum majus homini, quam quod dimittatur in pace, & libere peccare, lit. to. 7. p. 171. col. 2
Bellum suum Dominus hic stillat contra nos, sed in die judicii pluet super peccatores laqueos, lit. t. 7. p. 201. c. 2
Bellum Domini in die judicii quale, lit. t. 7. p. 201. c. 2
Bellum futurum contra Christum, quale, & quotuplex, lit. t. 7. pag. 420. col. 2
Benadab spontaneus dicitur, & sunt, qui spontanee vovent Domino, lit. to. 4 p. 272. col. 3
Bene docere, & male vivere quid aliud est, quam se sua voce damnare, myst. t. 1. p. 62. col. 2
Bene sciunt portare infirmos, qui aliquando peccaverunt, myst. tom. 1. pag. 65. col. 3
Bene intelligentibus, & malefacientibus fiet judicium durissimum, mor. tom. 2. pag. 15. col. 1
Bene agere est optime laudare, myst. tom. 2. p. 82. c. 4
ad Bene psallendum septem sunt opportuna, mor. t. 2. p. 79. c. 4
Bene loqui, & male vivere est se sua manu interficere, lit. to. 4. pag. 198. col. 4
Bene docere, & male vivere, est sua se lingua damnare, lit. tom. 4. pag. 255. col. 1
Bene docere, & male vivere, nihil aliud est, quam se sua lingua damnare, mor. to. 5. pag. 40 col. 3
Stare juxta rotam est prudentiæ ponere modum, mor. t. 5. p. 40 c. 3
Benedictio vocatur donum abundans, sive bona datio, expos. tom. 5. pag. 138. col. 4
Benedictiones duæ sunt, & quæ, exp. t. 5. p. 149 c. 3
Beneficia tria facit Dominus suis tribulatis, quæ hic notandum, lit. tom 6 pag. 82. col. 3
Benedictio diei septimæ, significat, quod Deus volebat illum diem fore sanctum, celebrem, & observatum a Judæis, lit. t. 1 p. 4. col. 1
Benedicere, idem est, quod laudare, gratias agere, sanctificare, multiplicare, & optare bonum, lit t. 1. p. 4. c. 1
Benedicere, & nihil facere, est arcum de manu projicere, myst. tom. 1. pag. 13. col. 3
Benedictio optima, qua Deus benedixit homini, est, quando dedit illi potestatem fieri filium Dei, myst. t. 1. p. 55. c. 4
Benedictio, qua Jacob benedixit Joseph, quatuor includebat, cœlum desuper, abyssum deorsum, & benedictionem uberum, & vulvæ, myst. t. 1. p. 74. c. 2
Benedictio Joseph figura benedictionum Christi per cœlum intelligitur ejus anima, per terram ejus caro, per ubera doctrina, per vulvam generatio fidelium in fide; myst. t. 1. p. 74. col. 2
Benedictiones antiquorum Patrum fuerunt signa benedictionum Christi, myst tom. 1, pag. 74. col. 2
Benedicere, laudare, & exaltare ad Trinitatem referuntur, myst. tom. 2. pag. 83. col. 1
Benedicitur Deo multipliciter, mor. tom. 2. pag. 262. col. 4
Benedictiones dexteræ distinguuntur a benedictionibus sinistræ, mor. tom 2. pag 44. col. 4
Benedictiones quas habuit Christus, alleg. tom. 2. p. 45. c. 1
Benedictiones duodecim dabit Deus electis suis, mor. t. 2 p. 45. col. 3
Benedictio Domini ducit ad æternitatem, mor. t. 2. p. 116. col. 4
Benedictionem triplicem petit David, mor. t. 2 p. 165. c. 2
Benedictio aliquando sumitur pro munere, alleg. t. 2. p. 183. col. 3
Benedictio Dei quid, mor. t. 2. p. 221. col. 4
Benedictio Domini divites facit, mor. to. 2. p. 283. c. 2
Benedictio Dei duplex, mor. tom. 2. p. 296. c. 3
Benedictio Domini divites facit, mor. t. 2. p. 296. c. 3
Benedictio mundi magis est maledictio, mor. t. 2. p. 296. c. 4
Benedictio Dei duplex, lit. t. 2 p. 331. col. 2
Benedictio hominis duplex, lit. t. 2. p. 331. col. 2
Benedictio temporalium non facit hominem divitem, sed inanem, at benedictio bonorum spiritualium efficit homines nullius rei indigentes, lit. t. 3. p. 21. col. 1
Benedictio in medio terræ, hoc est in Jerusalem, vel Juda, vel media inter Ægyptios, & Assyrios, lit. tom. 4. p. 46. c. 3
Benedictio multiplex facile declaratur, lit. t. 4. p 46. col. 3
Benedictio vocatur, quæ Domino placent, lit. t. 4. p. 165. col. 1
Benedictio vera est spiritualis, lit. tom. 4 p. 166. c. 1
Benedictio vocantur Apostoli, & boni Prælati, allegor. tom. 4. pag. 167. col. 4
Benedicta dicitur, & notatur per longum, lit. to. 6. p. 135. c. 2
Benedicta Maria cur dicatur, lit. t. 6. p. 135. col. 3
Benedicta multa dicuntur, lit. t. 6. p. 135. col. 3
Benedicere quot modis accipiatur, lit. t. 6. p. 145. c. 2
Beelzebub idolum, in quo residebat Lucifer, lit. t. 6. p. 201. c. 2
Beelzebub Deus Accharon, lit. t. 6. pag. 201. c. 2
Benedictio dicitur non solum eleemosyna, sed omne donum datum gratuitum, lit. tom. 7. pag. 136. c. 3
Benedictio spiritualis quæ sit, mor. to. 7 p. 169. c. 2
Benedictio multiplex, lit. to 7. pag. 252. col. 4
Benediciturne unquam a minore major? lit. t. 7. p. 252. c. 4
Benedici in suis quando Deus dicatur, lit. t. 7. p. 324. c. 2
Benedictus, & benedicens erunt in benedictione æterna, alleg. tom. 2. pag. 45. col. 3
Benedicti Abbatis pœnitentia maxima, mor. t. 2. p. 231. c. 4
Beneficia Dei ad memoriam sæpius revocanda sunt, sic scilicet facilius obtemperamus divinis præceptis, lit. t. 1. p. 114. col. 3
Beneficia Christi sunt ligna ardentia in corde viri Religiosi, mor. to. 2. pag. 101. col. 3
Beneficia Dei in Christum illata, alleg. t. 2. p. 144. c. 1
Beneficia facta a Deo filiis Israel, lit. t. 2. p. 205. col 3
Beneficia quatuor sub scapulis Domini, mor. t. 2. p. 241. c 2
Benefacit animæ suæ, qui alienis sordibus se lavat, alienis vulneribus sibi beneficit, & de alieno veneno sibi conficit theriacam, lit. to. 3. p. 23. col. 2
Benefaciendum est cito, quia qui cito dat, bis dat, & dare nescit, qui dare tardat, lit to. 3. p. 7. c. 1
Beneficia Christi nunquam cessant, ideo neque Ecclesia, neque anima cessare debet a gratiarum actione, myst. t. 3. p. 66. col. 4
Beneficia temporalia, quæ sunt signa amoris, & flagella, quæ signa odii eveniunt bonis, & malis; ideo nescit homo utrum amore, vel odio dignus sit, lit. t. 3. p. 205. col. 4
Beneficium Dei, qui cognoscere negligit, illo statim privatur, lit. tom. 4. pag. 41. col. 1
Beneficii dati dans debet esse immemor, sibi vero collati nunquam debet esse immemor, lit. t. 3. p. 205. c. 4
Beneficia Dei debent esse scripta in cordibus nostris, myst. t. 4 p. 84. c. 4
Beneficia a Deo nobis exhibita ostendunt nobis, quid erit futurum, myst. t. 4. p. 93. col. 3
Beneficiorum quorundam solus Christus fuit minister, expos. Gloss. tom. 7. pag. 9. col. 4
Beneficium reserationis secretorum magnum est, lit. t. 7. p 169. c. 3
Beneficium fidei per auditum verbi Dei, lit. t. 7. p. 169. c 4
Beneficia patriæ qualia, lit. t. 7. p. 185. c. 2
Beneficia divina sunt aromata, lit. t. 7. p. 258. c. 2
Beneplacitum plus est, quam voluntas, lit. t. 7. p. 169. c. 4
Bene vivere inter bonos bonum est, sed inter malos bene vivere, hoc perfectum est, lit. t. 3. p. 113. col. 1
Benevolentiæ Christianæ rami tres sunt, scilicet optare bona fratribus, quæ non habent, amare illa, quæ habent, & congaudere de profectu proximorum, lit t. 3. p 114. c. 3
Benjamin adolescentulus fuit Saulus, qui & Paulus, alleg. t. 2 p. 170. c. 2
Benjamin filii, Christi filii dicuntur, mor. t. 4. p 191. c. 3
Benjamin filii sunt boni, filii dexteræ, mor. t. 4. p. 191. c. 3
Benjamin multa dicit, & exprimit, myst. t. 4. p. 224. c. 1
Benjamin filius Rachel, lit. t. 4. p. 248. c. 1
Benjamin lupus rapax mane comedet prædam, idest Paulus, &c. lit. to. 7. p. 57. col. 3
Benjamin tribus nobilis, eo quod Rachel, quæ fuit uxor, non ancilla pulcherrima, lit. to. 7. p. 183. col. 4
Benjamin lupus rapax, &c. omniaque, quæ de ipso in Scriptura narrantur, inveniuntur in Paulo, lit. t. 7. p. 183. c. 4
Benjamin figurat Prælatum, lit. tom. 7. p. 196. col. 2

Benja-

Benjamin quid significat, lit. tom. 7. p. 231. col. 1
Benjamin bonos denotat Clericos, lit. t. 7. pag. 346. c. 4
Benignitas bonos convenit ad amorem, & diabolum vulnerat, mor. tom. 2. pag. 61. col. 3
Benignitas est arma impugnationis, exp. Gloss. to 7. p. 110. col. 3
Benignitati, sive largitati, quæ conjunguntur, exp. Glos. tom. 7. pag. 165. col. 4
Benignitas bona igneitas, idest Charitas Dei excellenter emicuit in opere Incarnationis, lit. t. 7. pag. 235. col. 1
Benignitas Dei expectantis quæ, lit. t. 7. p. 261. col. 3
Benignitas quid, lit. tom. 7. p. 318. col. 4
Berillus lapis est, qui significat prædicantium perfecta opera, myst. tom. 5. pag 98. col. 4
Berillus urit manum tenentis, quia qui sancto jungitur, ejus conversatione accenditur, myst. t. 5. pag. 98. col. 4
Berillus biscolor est, & cujus, myst. to. 5. p. 98. col. 4
Berilli origo, proprietas, & significatio, lit. t. 7. p. 416. c. 4
Bernardi amicitia cum Eugenio Pontifice, alit. t. 2. p. 99. c. 2
Bernardi expositio super illud. Multiplicasti gentem, myst. t. 4. p. 25. c. 2
Bernardi sancti exemplum, qui quadam die nihil habebat ad comedendum, mor. tom. 7. p. 99. c. 1
Bersabee interpretatur puteus satietatis, myst. t. 1. p. 38. c. 1
Bersabee interpretatur puteus juramenti, myst. t. 5. p. 186. col. 3
Bersabee satietatis puteus, vel septimus puteus interpretatur, & Ecclesiam significat, & quare, lit. to. 6. p. 3. col. 4
Beseleel interpretatur umbra Dei, mor. t. 4. p. 275. col. 4
Bestiæ terræ sunt primi motus, vel dæmones tentatores, lit. to. 1. pag. 402. col. 3
Bestiæ, idest, mali faciunt perire verbum Dei, lit. t. 2. p. 96. col. 4
Bestię sylvę dicuntur simplices, & sylvestres homines, mor. t. 2. p. 267. c. 2
Bestia Prælatus, prædicator cupidus, & ambitiosus, mor. t. 4. p. 34. c. 4
Bestia agri quomodo glorificet Deum, to. 4. p. 95. c. 3
Bestia agri Gentilis est, & cur, myst. t. 4. p. 97. col. 4
Bestias, & jumenta adorabant Babylonii, lit. t. 4. p. 103. c. 3
Bestiæ agri dæmones sunt, lit. t. 4. p. 132. c. 3
Bestiæ agri Titus, & Vespasianus, cæterique Romani, lit. t. 4 pag 132. col. 3
Bestiæ terræ tyranni sunt, myst. t. 4. pag. 226. col. 4
Bestiæ rusticos, & pedites denotant, myst. t. 5. p. 104. c. 4
Bestiæ sunt dæmones, vel Prælati mali, myst. t. 5. p. 53. c. 4
Bestiæ vocantur Chaldæi crudeles, exp. t. 5. p. 110. c. 3
Bestiæ agri sunt dæmones, myst. t. 5. p. 112. col 2
Bestiæ agri, & reptile terræ insinuant gulosos, & luxuriosos, qui omnia devorant, & circa terrenas divitias voluptuose repunt, mor. to. 5. pag. 121. col. 4
Bestiæ sunt sancti, & quomodo, exp. tom. 5. p. 124. c. 2
Bestiæ sunt luxuriosi, expos. to. 5. pag. 169. col. 1
Bestiæ Claustrales propter multa dicuntur, mor. t. 6. p. 12. col. 1
Bestia, &c. Daniel. 7. quid significet, lit. t. 7. p. 205. c. 2
Bestia unde dicatur, lit. tom. 7. p. 231. col. 4
Bestia Græce dicitur tyria, idest, serpentis genus, lit. t. 7. p. 231. c. 4
Bestiæ sunt voluptuosi, mor. t. 7. p. 293. col. 4
Bestia dicitur Antichristus, lit. t. 7. pag. 403. col. 2
Bestia describitur, lit. to. 7. p. 403. col. 3
Bestia est diabolus, & Antichristus, lit. t. 7. p. 413. col. 4
Bethel significat Ecclesiam militantem, Hai triumphantem: medius inter utramque stat Christus, myst. t. 1. p. 17. col. 3
Bethel interpretatur domus Dei, & significat crucem, quę prius amara erat, sed per Christum effecta est suavis, myst. t. 1. p. 38. col. 1
Bethlehem prius fuit dicta Ephrata ab uxore Caleb ibi sepulta, lit. to. 1. pag. 209. col. 1
Bethel interpretatur domus Dei, lit. t. 2. p. 134. c. 2
Bethel interpretatur confusio, vel domus, lit. t. 2. p. 303. c. 2
Bethel interpretatur domus, vel habitaculum, myst. t. 3. p. 66. c. 3
Beth domus dicitur, & pręponitur tertię conquestioni, lit. t. 4. p. 284. c. 1
Beth belle interpretatur domus oris flentis, mor. t. 5. p. 243. c. 1
Bethaven interpretatur domus inutilis, domus idoli, vel domus iniquitatis, expos. t. 5. pag. 170. c. 3
Bethel Ecclesia Christi, myst. to. 4. pag. 8. c. 1
Bethaberen viculus Jerusalem, lit. t. 4. pag. 191. col. 3
Bethlehem in tribu Juda est, lit. t 4. pag. 247 col. 4
Bethoron interpretatur domus iræ, myst. to. 5. p. 233. col. 4
Betphage quis locus esset, & cujus declaratur, lit. t. 6. p. 67. c. 1
Betphage fuit Beata Virgo in responsione, alleg. tom. 6. p. 67. c. 1
Betphage domus buccæ interpretatur, lit. to. 6. p. 67. col. 2
Betphage domus buccæ interpretatur, lit. to 6. p. 246. col. 2
Betphage, & Bethania in monte sitæ, quid præstent, lit. t. 6. p. 246. c. 3
Bethsaida domus venationis dicitur, ex qua Philippus, & Nathanael, myst. to. 4. pag. 221. col. 2
Bethsaida domus venationis dicitur, lit. t. 6. p. 100. c. 1
Bethsaida domus venatorum est, lit. t. 6. p. 102. col. 4
Bethsaida domus poculum interpretatur, mor. t. 6. p. 184. c. 2
Bethsaida domus frugum dicitur, myst. to. 6. p. 192. col. 4
Bethsaida est sacra Scriptura, mor. to. 6. p. 288. col. 4
Bethsaida est Ecclesia, mor. tom. 6. pag. 288. col. 4
Bethsaida interpretatur domus vocationis, mor. t. 6. p. 288. col. 4
Bethsaida interpretatur domus angustiæ, myst. t. 5. p. 139. c. 2
Bethsura civitas in tribu Juda, exp. t. 5. p. 260. col. 1
Bethel interpretatur domus Dei, exp. to. 5. p. 170. c. 3
Bethel Ecclesia Dei, myst. to. 5. p. 185. col. 2
Bethel interpretatur domus Dei, myst. t. 5. p. 186. col. 2
Bethania domus obedientiæ interpretatur, myst. t. 6. p. 80. col. 2
Bethania quæ sit, declaratur, lit. t. 6. p. 109. col. 3
Bethaniam quando venerit, ut nndo sciatur, docetur, lit. t. 6. p. 245. c. 2
Bethania interpretatur domus obedientiæ, lit. t. 6. p. 277. c. 1
Bethania ubi sita sit, lit. tom. 6. pag. 277. col. 1
Bethania duplex fuit, lit. tom. 6. pag. 354. col. 1
Bethania Mariæ, & Marthæ erat prope Jerusalem stadiis quindecim, lit. to. 6. pag. 354. col. 2
Personæ tres in Bethania tanguntur.
Bethania interpretatur domus obedientiæ, mor. t. 6. p. 354. col. 2
Bethania significat claustrum, mor. to. 6. p. 354. col. 2
Bethoro interpretatur domus irę, vel domus Magistri, mor. t. 6. p. 310. c. 4
Bethoron significat disciplinam, mor. to. 6. p. 310. c. 4
Bethlehem vicus minimus est, lit. t. 6. pag. 7. col. 2
Bethlehem domus panis dicitur, myst. to. 5. p. 140. col. 3
Bethlehem patria cęlestis est, mor. to. 6. p. 142. col. 3
Bibit, sed non inebriatur, qui ad verbum Dei aurem inclinat, sed mentem non mutat, alleg. to. 1. p. 63. col. 2
Bibendo Christus flebat in Cruce etiam, alleg. t. 2. p. 260. col. 3
Bibere facilia sacræ Scripturæ intelligere interpretatur, myst. tom. 4. pag 44. col. 2
Bibere, & non inebriare, quid sit, mor. tom. 5. p. 12. col. 2
Bibere aquam in parva mensura, quid sit, myst. to. 5. p. 21. c. 2
Bibere, quid sit, mor. tom. 6. p. 331. col. 4
Bibionitæ, & quidam, qui dicebantur Nazaræi, reprehenduntur de opinione Veteris, & Novi Testamenti, mor. to. 4. p. 184. c. 2
Biblii interpretantur librarii, myst. to. 5. p. 95. col. 4
Biblii quomodo interpretentur, lit. to. 7. p. 68. col. 3
Biduum peccatoris quod sit, declaratur, mor. t. 6. p. 79. c. 3
Bigamus quare non ordinetur in sacerdotem, lit. t. 7. p. 212. c. 3
Bilibris est vas capiens duas mensuras, idest, duplicem intelligentiam utriusque Testamenti, lit. t. 7. p. 385. col. 4
Bilibris est Evangelica doctrina propter duo, quæ continet, lit. tom. 7. pag. 386. col. 1
Bilibres Vetus Testamentum significant, lit. t. 7. p. 386. c. 1
Bilinguis dicitur, qui duabus linguis loquitur bona hic, mala illic, unum in aure istius, & aliud in aure illius, vel qui bona dicit in præsentia hominis, mala in absentia, lit. to. 3. p. 38. col. 2
Bilingues qui, lit. tom. 7. pag. 213. col. 2
Bithalassus quid, lit. tom. 7. pag. 308. col. 4
Binarius numerus ponitur pro numero infinito, mor. t. 2. p. 279. col. 1
Binarius numerus ductus per denarium transgressionem Decalogi exprimit, exp. to. 5. pag. 216. col. 3
Binarius numerus transgressionis est, exp. t. 5. p. 216. col. 3
Binæ stolæ sunt fides, divinitas, & humanitas Christi, dilectio Dei, & proximi, fides, & mores, continentia in prosperis, & patientia in adversis, myst. t. 1. p. 65. col. 4
Bis dicitur, morietur, ut duplicem mortem significet, vel intensiores nos reddat, mor. tom. 5. pag. 80. col. 3
Byssus, & purpura sunt indumentum Ecclesię: Byssus significat candorem conscientiæ, & vitæ puritatem, purpura pœnitentiam, & patientiam, myst. t. 3. pag. 68. col. 2
Byssus materiam pretiosam vestium denotat, exp. tom. 5. p. 59. c. 3
Byssus est mortificatio carnis, quæ varia dicitur, quia per varia opera per jejunium scilicet, & disciplinas, & vigilias caro maceratur, myst. to. 5. pag. 95. col. 4
Byssus est de Ægypto, cum caro maceratur non pro Christo, sed pro mundo, myst. to. 5. pag. 95. col. 4
Byssus texitur in velum, idest, in stationem superbiæ, quia propter flatum inanis gloriæ caro per varios labores fatigatur, quod notatur in verbo extendit, myst. to. 5. p. 95. col. 4
Bitumen quod est gluten indissolubile, significat charitatem, myst. to. 1. pag. 10. col. 1
Bitumen menstruo sanguine solvitur, lit. t. 1. pag. 15. col. 3
Blanda correctio Prælatorum confessionem, & contritionem peccatorum a subditis elicit, rigida vero increpatio causat, vel desperationem, vel defensionem peccatorum, lit. tom. 7. p. 26. col. 1
Blandus consolator loquitur ad cor, mor. to. 4. p. 86. col 4
Blasphemia maxima est, creatorem in suis operibus arguere, lit. tom. 2. pag. 94. col. 1
Blasphemantes aperti inimici, myst. to. 2. p. 114. c. 3
Blasphemantes sunt exasperantes Deum, mor. t. 2. p. 166. c. 3
Blasphemantes Deum qui fiot, lit. t. 2. p. 184. c. 4
Blasphemia hæreticorum contra corpus Christi, alleg. t. 2. p. 201. c. 1
Blasphemiæ inferni quæ sint, mor. t. 2. p. 228. c. 4
Blasphemia duplex in Deum, alleg. t. 2. p. 247. col. 3
Blasphemanti verbum Dei non est dandum, lit. t. 4. p. 139. c. 2
Blasphemia in Deum, & calumnia in proximum idem sunt, myst. tom. 4. pag. 43. col. 2

Index in omnia Commentaria

Blasphemia contra Dominum, lit. to 4. pag. 50. col. 3
Blasphemia in Spiritum sanctum nunquam est præter odium, lit. tom. 6. pag. 207. col. 3
Blasphemia dupliciter fit, mor. to 6. p. 83. col. 4
Blasphemare est in Deum injuriam irrogare, lit. to. 6. p. 35. c. 2
Blasphemare quid sit, lit. to. 6. p 160. col. 4
Blasphemantibus obviat Dominus dupliciter, lit. t. 6. p. 202. c. 3
Blasphematores, qui Christum regnantem in celis blasphemant, non minus peccant, quam Judæi, qui crucifixerunt ambulantem in terris, lit. t. 6. pag. 164. col. 4
Blasphematur pater in Christo, idem reputat suam blasphemiam blasphematio nem filii, vel aliam expositionem, exp. Gloss. t. 7. p. 29 c. 4
Blasphemia, & clamor pertinent ad os, lit. t. 7. p. 176. c. 2
Blasphemia deponenda, lit. to. 7. p. 193. col. 1
Blasphemia in Deum quid, lit. to. 7 pag. 219. col. 4
Blasphemia quid, lit. to. 7 pag. 227. col. 1
Blasphemos lapidari jussit Dominus, lit. to. 7. p. 227. c. 1
Blasphemantes arguuntur, lit. to. 7. pag. 228. col. 1
Bonitas Dei causa finalis remissionis peccatorum, mor. t. 2. p. 57. c. 1
Bonitas, & misericordia Dei differunt, mor. t. 2. p. 57. c. 1
Bonitas a bono, quomodo differat, lit. to. 2. p. 93. c. 2
Bonitas convenit Patri, Filio, & Spiritui Sancto, myst t. 2. p. 184. c. 1
Bonitas facit quemque laudabilem, lit. tom. 2. p 251. col. 3
Bonitas reficit oculum affectus, & veritas oculum intellectus, mor. tom. 5. pag. 275. col. 2
Bonitas, & dulcedo animi, mor. tom. 6. p. 367. col. 2
Bonitas ubi est summa, ibi beatissima delectatio, expos. Gloss. tom. 7. pag. 60. col. 4
Bonitas hominis quomodo per opera bona noscatur, exp. Gloss. tom. 7. pag 144. col. 4
Bonitas respicit esse, justitia agere, veritas loqui, lit. t. 7. p. 177. c. 2
Bonitas servat concupiscibilem, & dilatat, lit. t. 7. p. 177. col. 2
Bonitas ad multa refertur, lit. to. 7. pag. 177. col. 2
Bonitas conversorum est gloria Magistrorum, lit. t. 7. p. 350. c. 1
Bonitas in largitione beneficiorum peccatoribus, licet indignis attenditur in octo, lit. to. 7. p. 16. col. 3
Boni inanes sunt a tumore superbiæ, mali autem inanes, & vacui sunt ab omni bono, mor. t. 1. p. 1. col. 2
Boni tripliciter dicuntur positi esse in lignum, mor. t. 1. p. 2. c. 3
Boni a terrenis ad cœlestia cor elevantes, semper tamen cogitant propriam infirmitatem, ideo comparantur avibus elevatis ab aqua, quæ tamen semper manent sub firmamento, mor. to. 1. p. 2. col. 4
Boni semper ad propriam redeunt conscientiam, propriam fragilitatem considerantes, sicut dies, & anni semper in se revolvuntur, mor. tom. 1. p. 2. col 4
Boni prodesse nequeunt, si mala non caveant, lit. t. 1. p. 5. c. 1
Boni dicere debent semper: Nunc cœpi, nec deficere, mor. t. 1. p. 14. c. 2
Bonum nemo se existimet, quia ab aliis bonus esse prædicatur, mor. tom. 1 pag. 19. col. 1
Boni similes stellis, quæ magnæ sunt, sed modici apparent, myst. tom 1. pag. 20. col. 4
Bona opera sunt divitiæ, quibus redimitur homo a pœna peccati, mor. tom. 1. pag 21. col. 2
Boni cadunt proni in faciem suam, quia humiliant se coram Deo videntes ubi cadunt, in quo discretio notatur, lit. tom. 1. p. 21. c 1
Bona nostra non sunt pure bona, mala vero nostra sunt pure mala, mor. to. 1. pag. 22. col. 3
Boni non respiciunt retro, sed sursum semper aspiciunt, mor. t. 1 p. 25 c 4
Bona Domini sunt paupertas, angustia, fames, vilitas, humilitas, morum honestas, animarum zelus, &c. mor. t. 1. p. 30. c. 4
Bona Domini sunt incarnatio Christi, ejus passio, resurrectio, ascensio in cœlum, hæc bona populis sunt inculcanda, mor. t. 1. p. 31. c. 1
Boni comparant se melioribus, & inde humiliantur, ut mali comparant se imperfectioribus, ut aliquam excusationem inveniant suæ malitiæ, mor. to. 1. p. 32. col 4
Boni implent dies suos bonis operibus, & implentur meritis operum suorum, mor. t. 6. p. 33. col. 2
Boni, & mali peregrinantur in hoc mundo diversa ratione, quia boni peregrinantur a pœnis ad requiem, sed mali peregrinantur a deliciis ad pœnas, myst. to. 1. pag. 34. c. 4
Boni comedunt, & bibunt ob corporis necessitatem, vel sanitatem, non pro gula, & ebrietate, mor. t. 1. p. 35. col. 3
Bonorum confœderatio est procuranda, malorum fugienda, myst tom. 1. pag. 35. col. 4
Boni, & simplices semper se reputant indignos, mor. t. 1. p. 36. c. 4
Bona temporalia non debent esse id, quod expetunt Prælati, sed amplectenda ut necessaria, & ut adjecta, alleg. t. 1. p. 41. c. 2
Bona Ecclesiæ non sunt Prælati, sed Christi, & filiorum ejus, scilicet pauperum, mor. tom. 1. pag. 41. col. 4
Bonum, quod requirit Dominus ab homine, est facere judicium, diligere misericordiam, & solicitum ambulare cum Deo, lit. tom. 1. pag. 43. col. 1
Boni non egrediuntur ad pompas seculares, myst. to. 4. p. 47. c. 2
Boni terram exercent laborando, & ideo terax est bonorum operum, lit. tom. 1. pag. 48. col. 1
Bona conversatio est vestis nuptialis, cum qua comparere debemus ante judicem Deum, alleg. tom. 1. pag. 53. col. 3
Boni prædicatores cum bona conscientia prædicantes absque violentia aliqua proferunt verba Dei, mor. tom. 1. p. 53. col. 4.
Boni habitant in domo Domini, sed mali in domo sua, idest, in carne, carnis concupiscentiis servientes, tom. 1. p. 55. col. 4.
Boni, & mali in hac vita somniant, mali transitoriam felicitatem, boni afflictiones temporales, hæc omnia cito evanescunt, mor. t. 1 p. 57. c. 2
Boni, & mali stant coram Christo, boni, ut aliquid offerant, mali, ut auferant, myst. to. 1. pag. 62. col. 2
Boni ordinabuntur in gloria pro qualitate meritorum, myst. t. 1 p. 63. c. 1
Boni multoties se obligat servituti pro peccato alieno, alleg t. 1 p 64 c 1
Bona non sunt, quæ invitis adimi possunt, myst. t. 1. p. 67. c. 4
Boni quo magis tribulantur, eo magis proficiunt in bono, mor. tom. 1. pag. 76. col. 2
Boni a malis persecutionem patiuntur, per invidiam cordis, blasphemiam oris, & injuriam operis, sed boni e contra jubentur diligere, orare, & benefacere, myst. to. 1. p. 73. col. 4
Bona, & mala a Domino suscipienda sunt, omnia enim proveniunt nobis, vel ex Dei misericordia, vel ex Dei justitia, lit. t. 1. p. 398. c. 3
Bonorum alia sunt temporis, alia in tempore, alia cum tempore, alia supra tempus, lit. to. 1 p. 398. c. 3
Bonum nullum sine remuneratione: nullum malum sine punitione Deus relinquit, lit. t. 1. pag. 434. col. 2
Bene malum dicitur, cum os loquentis, ideo malum dicit, ut reprobetur, lit. to. 1. p. 436. col 2
Bonum male dicitur, cum rectum non recto studio profertur, lit t. 1. pag. 436. col. 2
Boni cum increpant, non homines, sed vitia feriunt, lit. t. 1. p. 440. c. 1
Boni omnes moriuntur in senectute bona, & si parum vivant huic mundo, mali vero, etsi multum vixerant, vacuos tamen dicuntur habuisse dies, lit. t. 1. p. 457. col. 4
Bonorum gloria, lit. tom. 2. pag. 3. col. 2
Bonorum, & malorum termini qui erunt, mor. to. 2. p. 4. col. 2
Bonorum multiplicatio quadruplex, alleg. to. 2. p 7. c. 3
Bona intentio dicitur arcus interior, myst. t. 2. p. 10. c. 1
Bona paupertatis quæ sint, mor. t. 2. pag. 15. col. 3
Bonorum loca in hac vita non sunt determinata, mor. t. 2. p. 17. c. 1
Bonorum, & damnatorum diversitas, mor. to. 2. p. 17. c. 1
Bona tribulationis quæ sunt, mor. t. 2. p. 20. col. 1
Bona facta per peccatum subsequens mortificantur, mor. t. 2. p. 22. c. 4
Bona a Deo accepta sibi arrogare, est contra Deum pugnare, mor. tom. 2. pag. 23. col. 2
Bonum multiplex in tempore, bonum temporis, & bonum supra tempus, mor tom. 2. p. 25. col. 2
Bona facientes propter amorem patriæ, & inde superbientes, privantur hæreditate, ut Absalon, mor. to. 2. p. 29. col. 3
Bona, quæ proveniunt viro forti ex tentatione carnis, mor. t. 2. p. 29. c. 4
Bona opera dicuntur lucernæ, lit. tom. 2. p 37. col. 1
Bonum facere mala intentione, dicitur claudicare, mor. t. 2. p. 39. c. 1
Boni quare mala habent in præsenti, mali vero bona, alleg. t. 2 p. 42 c. 2
Bonitas Dei quomodo in statuum diversitate eluceat, alleg. t. 2 p. 42 c. 2
Bonis operibus detrahere, est manus Christi fodere, mor. t. 2. p. 50. c. 4
Bonorum duplex præmium, myst. t. 2. pag. 55. col. 1
Bonum opus dicitur semen, mor. t. 2. p. 57 col. 4
Bona tentationis quæ sint, mor. to. 2. pag. 59 col. 2
Bona opera significantur per dexteram, mor t. 2. p. 60. c. 2
Bonum primum a Deo collatum est abscondere sub scuto fidei incarnationis Christi, mor. tom. 2. p. 62. col. 2
Bonum secundum a Deo collatum est absconsio sub fide divinitatis, mor. to 2. p. 62. col. 3
Bonum tertium est exaltatio mentis in firmitate virtutum, t. 2. p. 62 c. 3
Bona multa videbunt Sancti in æterna beatitudine, mor. t. 2. p. 63. c. 4
Bona Dei sunt contra mala, alleg. to. 2. p. 75. col. 3
Bonæ orationis multa requisita, mor. to. 2. pag. 79. col. 4
Bona facienda sunt ad honorem Dei, mor. to. 2. p. 79. col. 4
Bonorum dies multi, mor. to. 2. pag. 84. col. 3
Boni lætantur de bono alterius, mali vero dolent, mor t. 2. p. 90. c. 4
Bonam non habet voluntatem, qui pacem non amat, mor. to. 2. pag. 90. col. 4
Bonum est in hominibus a Deo, mor. to. 2. p. 91. col 3
Bona gratiæ quare non sint in omnibus, mor. to. 2. p. 91. col. 4
Bona non sunt ab homine, sed a Deo, mor. to. 2. pag. 92. c. 4
Bona, quæ debemus a Deo petere, & ordo petitionis, mor. t. 2. p. 92. c. 4
Bonum, quod facimus, quomodo justitia est, lit. to. 2. p. 93. c. 4
Boni accipiunt plures utilitates a malis, lit. to. 2 pag. 94. col. 1
Boni habebunt pacem in judicio cum elementis, lit. to. 2. p. 94. c. 2
Bona pax multiplex, lit. to 2. pag. 94. col. 3
Bonorum, & malorum comparatio, lit to. 2. pag. 95. col. 1
Boni in quibus stolis abundabunt, lit. to. 2. pag. 95. col. 3
Bona omnia sunt a Deo, lit. tom. 2. pag. 97. col. 2
Bonum an sit magis gratum in sæculo vivere absque voto, mor. tom. 2. pag. 101. col. 2
Bonum triplex, cordis, oris, & operis, myst. t. 2. p. 106. col. 4
Bona undecim contra undecim mala, myst. to. 2. pag. 106. col. 4

Bona

Bona quæ consequitur intendens super egenum, & pauperem, alleg. t. 2. pag. 107. c. 2
Bonorum nunquam Deus obliviscitur, mor. t. 2. p. 111. c. 1
Bonos mores dissipat tristitia, mor. t. 2. pag. 111. c. 3
Bona nostra non habemus a nobis, sed a Deo, mor. t. 2. p. 112. c. 1
Boni quomodo bibunt fæces calicis Domini, mor. t. 2. p. 120. c. 2
Bonum est laudabile, myst. t. 2. p. 123. c. 2
Boni, & mali debent audire legem Dei, myst. t. 2. p. 25. c. 2
Bonis Deus dat immobilia, malis mobilia, mor. t. 2. p. 127. c. 2
Boni sunt in Deo, tanquam in centro, alleg. t. 2. p. 128. c. 2
Bonus Christianus quomodo fit de Jacob Israel, mor. t. 2. p. 137. c. 2
Boni tolerare debent malos patienter, myst. t. 2. p. 137. c. 2
Bonum virtutis, & operis a Deo est, mor. t. 2. p. 149. c. 3
Bona Ecclesiæ duplicem habent divisionem, myst. t. 2. p. 152. c. 1
Bona domus Dei duplicia, pulchritudo, & sanctitas, myst. t. 2. p. 160. c. 3
Bona opera facere, est date gloriam Deo, myst. to. 2. p. 162. c. 2
Boni uno tantum pede transeunt flumen mundi, myst. t. 2. p. 162. c. 4
Boni viri decor sunt Ecclesiæ, & Christi, mor. t. 2. p. 167. c. 4
Bonorum, & malorum novissima in fine discrepant, alleg. to. 2. pag. 183. col. 3
Bonorum vita est a malis meditanda, ut a malo resipiscant, mor. tom. 2. pag. 194. c. 4
Bona non a nobis, sed a Deo sunt, myst. t. 2. p. 197. c. 1
Boni in populo per peccatum aliorum tribus modis impediuntur, lit. t. 2. pag. 202. c. 4
Bona prius facta moriuntur per peccatum, mor. t. 2. p. 205. c. 1
Bonorum operum consuetudo dicitur Scriptura, mor. t. 2. p. 213. c. 2
Bona temporalia non possidentur in anima, mor. t. 2. p. 227. c. 4
Boni replent animam suam malis, ibid.
Bona multa facta in mane, mor. t. 2. pag. 229. c. 2
Bona quomodo dicantur nostra, cum sint Dei, mor. t. 2. p. 232. col. 4
Bonorum securitas quæ sit, alleg. t. 2. p. 242. c. 1
Bonum multis modis sumitur, glos. t. 2. p. 243. c. 3
Bonos supra modum remunerantes, malos citra meritum punientes, lit. t. 2. pag. 252. c. 3
Boni dicuntur terra multis proprietatibus, lit. t. 2. p. 253. c. 2
Boni dicuntur insulæ propter quinque, lit. t. 2. p. 253. c. 2
Bonum est confiteri confessione laudis, mor. t. 2. p. 257. c. 3
Bona sex in Christo comprobanda, lit. t. 2. p. 287. c. 1
Bonus nemo est, nisi solus Deus, alit. t. 2. p. 299. c. 2
Bonum triplex, lit. tom. 2. pag. 309. col. 2
Bonitas non discitur nisi docendo, lit. t. 2. pag. 309. c. 1
Bonum intelligere non sufficit, nisi affectu amplectatur, & opere impleatur, mor. tom. 2. pag. 312. c. 3
Bona, quæ tribuit nobis Deus, sunt cogitanda, lit. t. 2. p. 263. c. 1
Bona facta extra charitatem quid valeant, lit. t. 2. p. 336. col. 3
Boni qui dicantur, lit. tom. 2. pag. 327. c. 4
Bonorum generatio duplex, myst. t. 2. p. 338. c. 2
Bona temporalia non ditant, sed inquinant, non delectant, sed lacerant, lit. t. 3. p. 16. c. 1
Bona spiritualia fonti comparantur, quia indeficienter reficient, temporalia vero bona torrenti, & cisternæ comparantur, quæ in æstate deficiunt, quando est major inopia aquæ, lit. tom. 3. p. 12. c. 1
Bonum in homine est natura, nequam est prava ejus voluntas, lit. tom. 3. pag. 202. c. 1
Bonus non efficitur aliquis ex amore unius boni, nec justus, nisi cuilibet, & semper reddat quod suum est, lit. t. 3. p. 23. col. 4
Boni tripliciter sunt super malos, nempe conversatione, dignitate, & potestate, lit. t. 3. p. 310. c. 1
Bonum est multorum audire consilia, sed paucis aperire cor suum, lit. t. 3. pag. 33. c. 1
Boni audientes, & videntes bona aliorum gaudent, & laudant Deum, & sic merentur, ibid. col. 3
Bonus judex nihil ex arbitrio suo facit, sed juxta leges, & jura pronunciat, & sicut audit, ita judicat, lit. t. 3. p. 36. c. 4
Boni habent potestatem, & bonum usum potestatis a Deo, mali vero habent potestatem a Deo, sed malum usum habent, Deo tantum illis permittente, lit. t. 3. p. 146. c. 1
Bona temporalia, & spiritualia, si bene expendantur, multiplicantur a Domino, lit. t. 3. p. 61. c. 2
Boni per meridiem significantur, virtutibus enim splendent, myst. tom. 3. pag. 71. c. 4
Bonum est per laborem pœnitentiæ a se removere peccata, quibus amotis anima videt bona æterna, quæ peccatis velata videre non poterat, lit. t. 3. pag. 77. c. 2
Boni semper debent aliquid operari, ne diabolus inveniat eos otiosos, lit. to. 3. p. 79. col. 3
Bonum nomen est illud, quo a Christo denominantur homines Christiani, sive notitia, qua sancti a Deo approbantur, ipsa gratia prædestinationis, lit. t. 3. p. 87. col. 2. & 3
Bona, quæ communia sunt bonis, & malis, non sunt appetenda, lit. t. 3. pag. 63. c. 1
Boni sæpe turbantur, sed non perturbantur, lit. t. 3. p. 165. c. 3
Bonum est incidere in manus Domini in vita præsenti, idest, seipsum illi committere, quia Deus misericordiæ est, sed horrendum est incidere in manus illius in altera vita, cum erit Deus ultionum, lit. t. 3. p. 173. c. 2
Boni, qui suam, & aliorum salutem procurant, magis volunt exemplo, quam verbo docere, lit. t. 3. p. 179. c. 1
Bona & mala, prospera & adversa utraque sunt a Deo, lit. t. 3. p. 190. c. 1
Boni cum laudantur, non ipsi, sed Christus in ipsis laudandus est, lit. t. 3. pag. 191. c. 4
Bona temporalia dicuntur somnia, umbra, mendacium, ventus, & nurus, lit. t. 3. pag. 235. col. 2. & 3
Bonum omnes bonos demonstrat, lit. t. 4. p. 29. c. 4
Boni pauci in die judicii, myst. t. 4. p. 34. c. 2
Boni Religiosi sunt in monte visionis, myst. t. 4. p. 49. c. 4
Boni folio viridi comparantur, myst. t. 4. p. 75. c. 2
Boni quod in bonum dicunt, diabolus interpretatur in malum, myst. t. 4. pag. 79. c. 4
Bona semper erant in manu jucunditatis, mor. t. 4. p. 82. col. 4
Bona quæ agimus sunt occultanda, mor. t. 4. p. 86. c. 3
Boni, & mali diversimode vident filium Dei, mor. t. 4. p. 87. c. 4
Bonorum retributio, ac merces misericordia, malorum justitia, mor. tom. 4. pag. 88. col. 1
Bonos vocat Dominus nomine proprio, myst. t. 4. p. 96. c. 4
Bonus ad bona semper novus esse debet, myst. t. 4. p. 97. col. 4
Bonum tertium, quod promittit Deus, est multiplicatio cultus, lit. t. 4. pag. 99. col. 1
Boni post comminationem pœnarum malorum invitantur ad sperandum, myst. t. 4. p. 116. c. 4
Bona omnia tantum in cœlo, myst. t. 4. p. 118. c. 2
Bona, quæ habitura erat Ecclesia, usque ad finem capituli ordinate declarantur, myst. t. 4. p. 127. c. 4
Bonum verbum Evangelii est, vel Eucharistiam, myst. t. 4. p. 129. c. 3
Boni abieti assimilantur, myst. t. 4. p. 131. c. 1
Bona omnia fiunt per Christum, ibid. col. 2
Boni, & mali colliguntur, diversimode tamen, myst. t. 4. p. 134. c. 1
Bona multa facit jejunium, lit. tom. 4. pag. 138. c. 3
Bona æterna sunt cognitio summæ veritatis, myst. t. 4. p. 161. c. 1
Bona agere sine lætitia, nihil valet, myst. t. 4. p. 161. c. 2
Bonorum præmia tam in præsenti, quam in futuro docentur, myst. t. 4. p. 163. col. 1
Boni lætantur in præsenti per acceptionem gratiæ, myst. t. 4. p. 166. c. 1
Boni omni felicitate in terra sua fruentur, lit. t. 4. p. 166. col. 1
Bonorum prosperitatem declarat Propheta, lit. t. 4. p. 166. col. 3
Boni in hoc mundo nihil sibi necessarium inveniunt, myst. t. 4. p. 178. c. 2
Boni a Nabuchodonosor honorati sunt, lit. t. 4. p. 197. c. 3
Bona naturalia, vel gratuita quid in peccato mortali patiantur, mor. t. 2. pag. 208. c. 4
Boni in cœlo scribuntur, mali vero in terra, myst. t. 4. p. 223. c. 1
Boni, & mali ædificantur a Deo, mor. t. 4. p. 235. c. 1
Bona, malaque ficus quid denotent, lit. t. 4. p. 236. c. 1
Bonum nullum irremuneratum, myst. t. 4. p. 259. c. 4
Boni per malos purgantur, myst. t. 4. pag. 268. c. 2
Borith herba est, & vocabulum Hebræum, lit. t. 4. p. 180. col. 3
Boni cur cadunt in faciem, & cur mali cadunt in retro, mor. tom. 5. pag. 11. col. 2
Bona iniquorum non probat Altissimus, mor. t. 5. p. 69. c. 2
Boni operantes, & boni prædicatores per fructus, & frondes vineæ, idest Ecclesiæ designantur, myst. t. 5. p. 72. c. 2
Boni dum affliguntur, & tristantur, mali gaudent, myst. t. 5. p. 125. c. 1
Bona non amare, & mala non fugere, vitium est, myst. t. 5. p. 196. c. 2
Bonum non a nobis est, sed a gratia, ut simus boni, exp. t. 5. p. 212. c. 2
Baptismus lavat peccata actualia, & originalia, exp. t. 5. p. 223. c. 3
Bona quatuor promittuntur a Deo pro Decimarum solutione, exp. tom. 5. pag. 228. col. 1
Bona omnia & præterita, & præsentia per peccatum moriuntur, vel mortificantur, mor. t. 6. p. 356. c. 4
Boni cum Domino luctantur, & in tabernaculis habitant, & quid obtineant, mor. t. 6. p. 5. col. 1
Bonorum tria genera docentur, lit. t. 6. pag. 26. c. 4
Boni egentes dicuntur omnes justitiam, ac gloriam quærentes, myst. t. 6. pag. 137. c. 1
Boni quidquid habent, a gratia Dei habent, mor. t. 6. p. 138. c. 1
Bona nostra non sunt pure bona, mor. t. 6. p. 143. c. 2
Boni, & mali habent auctoritatem expellendi dæmonia, & quomodo, lit. t. 6. pag. 190. c. 1
Bona temporum, & bona in tempore reperiuntur, quomodo conveniuntur, & differunt, lit. t. 6. p. 200. c. 4
Bona æterna dantur in præmium, lit. t. 6. p. 200. c. 4
Bona nostra quæ proprie dicantur, lit. t. 6. p. 200. c. 4
Boni modo lugent, impii lugebunt in futuro, mor. t. 6. p. 206. c. 1
Bona omnia mundi triplex interitus tollit, lit. t. 6. p. 209. col. 4
Boni per numerum tres denotantur, myst. t. 6. p. 212. c. 3
Bona vitæ præsentis pauca sunt, myst. t. 6. p. 228. c. 4
Bonum naturale est portio, quæ datur omnibus, mor. t. 6. p. 224. c. 1
Bonum multiplex datur, mor. t. 6. p. 234. c. 2
Bonum depositum servare quid sit, myst. t. 6. p. 245. c. 1
Boni quando laudantur, mali invidia cruciantur, mor. t. 6. p. 248. c. 4

Bonorum temporalium continuus successus est quoddam æternæ damnationis indicium, mor. t. 6 p. 294. col. 2
Boni & mali simul conversantur in hac vita, mor t. 6. p. 303. c. 4
Bona copula bonæ vitæ præsentis, & futuræ, exp. glos. t. 7. p. 7. c. 3
Bonum apprehendere contingit dupliciter, exp. glos. t. 7. p. 16. c. 4
Bona quomodo veniant facientibus mala, mor. t. 7. p. 22. c. 3
Bonum nullus facit virtute propria, nisi Christus, exp. gl. t. 7. p. 23. c. 2
Boni per Christi mortem quomodo sint Deo reconciliati, exp. glos. tom. 7. pag. 33 col. 2
Bonum facere non possumus, sed velle possumus, sine gratia, sed non sine Deo, exp. glos. t. 7. p 39. col. 2
Bona omnia sunt propria ordinata ordine, exp. glos. t. 7. p. 64. c. 2
Boni bonis quomodo sint pares, exp. glos. t. 7. p. 64. col. 2
Bona vita est signum, & causa salutis æternæ, exp. glos. t. 7. p. 66. c. 2
Bonum, & donum quodcumque a Deo, lit. t. 7. p. 106. col. 3
Bonum fit non bene, sed male dupliciter, lit. t. 7. p. 123. col. 1
Bonum multi operantes partim accensi sunt zelo Dei, partim favore hominum, & comparantur fumo, ibid.
Bona Christi, quæ devastantur ab Hæreticis, nemo est, qui defendat, mor. to. 7. pag. 152. col. 4
Bonum æmulari in bono quid, mor. to. 7. p 161. col. 1
Boni, vel mali aperte sunt unicolores, mor. t. 7. p. 162. col. 3
Bonum expediens est Deus, nos, proximus, amicus, & inimicus, exp. glos. t. 7. p. 166. c. 2
Bonum honestum quadruplex, exp. glos. t. 7. p. 166. col. 2
Bonæ operationis signa, mor. t. 7. p. 166. col. 3
Bonum dividitur in delectabile, expediens, & honestum, exp. glos. tom. 7. pag. 166. col. 2
Bonum delectabile quadruplex, exp. glos. t. 7. p. 165. col 2
Bonum, duo cavenda sunt in bonis, lit. t. 7. p. 167. c 1
Boni redempti sunt quantum ad efficientiam, lit. to. 7. p. 169. c. 3
Bonum vitæ quadruplex, lit. to. 7. p. 186. col. 1
Bona fama de quibus curanda, & de quibus non, lit. to. 7. p. 187. c. 1
Boni occasio est malum, lit. t. 7. pag. 236. col. 4
Boni morte gaudent post Christi adventum maxime, lit. t. 2. p. 242. c. 3
Bonum omne incipit a minoribus, idest, ab humilibus, lit. to. 7. pag. 256. col. 2
Boni dicuntur stellæ, sive sydera, lit. t. 7. p. 267. col. 2
Bonorum unitas utilis, malorum nociva bonis, & dispersio utilis, lit. tom 7. pag. 305. col. 2
Bonis sunt prædicanda dulcia, aspera malis, lit. t. 7. p. 317. c. 4
Bonum naturæ magnum, bonum gratiæ majus, sed bonum gloriæ est maximum, lit. t. 7. pag. 338. c. 4
Bonos coronat Dominus in hac vita, & in alia, lit. t. 7. p. 373. col. 2
Bonum est se abscondere sub observantiis regularibus, lit. t. 7 p. 375 c. 3
Boves sunt Theologi, mor. t. 2. pag. 129. col. 2
Boves pulchræ, & crassæ, quas vidit Pharao, significant animas justorum, quæ labori, & tolerantiæ copulant opera bona cum devotione, myst. tom. 1. p. 58. col. 1
Boves pulchræ, & crassæ, necnon spicæ pullulantes in calmo uno, significant prædicationem in primitiva Ecclesia, cum fideles vivebant unanimes in uno spiritu, myst. t. 1. p. 58. c. 2
Bos quinque utilitates habet, unde versus: pascit, arat, vitulus, triturat, calcat, armat, lit. m. 1. p. 90. c. 2
Bos cognovit possessorem, quomodo exponatur a Chrysostomo, lit. tom. 4. pag. 4. col. 2
Bos denotat populum Judaicum, myst. c. 4. pag. 71. c. 1.
Bos, & asinus sapiens, & insipiens, mor. c. 1. p. 71. c. 1
Bos spiritus interpretatur, mor. t. 4. pag. 71. c. 1
Bos prædicatorem designat, alleg. t. 4. pag. 167. c. 4
Boves sunt corpus, & anima, mor. t. 5. p. 29. c. 4
Boves duodecim sunt duodecim Prophetæ, exp. t. 5. p. 167. col. 1
Boves dicuntur, qui prædicant, & portant jugum suave Jesu, myst. tom. 5. pag. 107. col. 2
Bos quid denotat, mor. t. 6. pag. 292. col. 4
Bos triturans est prædicator, lit. tom. 7. pag. 94. col. 4
Bos prædicatorem significat, lit. t. 7. pag. 218. col. 3
Bosor quomodo interpretetur, lit. t. 7. p. 342. c. 4
Bosphorum mare, quod a boum meatibus perviis nomen accepit, myst. tom. 5. pag. 191. col. 4
Bosra metropolis est Idumææ, & accipitur pro tota terra. Hebræi tamen volunt per Edom, & Bosra Romam intelligi, lit. t. 4. p. 75. c. 2
Bosra munita interpretatur, myst. tom. 4. p. 75. col. 2
Bosra interpretatur munita, myst. to. 6. p 156. c. 3
Bosra dicitur mundus, & quomodo, myst. tn. 4. p. 156. c. 3
Bosra civitas in Moab, lit. tom. 4. pag. 156. col. 3
Bosra interpretatur angustia, & multa hac occasione dicuntur de Clericis, myst. to. 4. pag. 156. col. 4
Bosra proprium nomen civitatis Moab, lit. t. 4. p. 169. c. 2
Botrus ex palmite nascitur, & opus ex virtute, vinum ex botro exprimitur, & devotio de opere bono in corde oritur, lit. t. 3. p. 107. c. 3
Botri vineæ terræ, & messis terræ qui sint, lit. t. 7. p. 409. col. 1
Booz fortis interpretatur, & Christum significat, & quare, myst. tom. 6. pag. 3. col. 4
Booz, qui pater fuit Obed, historia in libro Ruth texitur, lit. t. 6. p. 3. c. 4
Booz duorum, qui fuere filius, & nepos, historia in Josue libro pertractatur, ibid.
Booz primus, & Booz secundus, & Booz tertius fuere, nempe pater, filius, & nepos, ibid.
Booz interpretatur fortis, vel in robore, mor. t. 6. p. 309. col. 2
Boos signat Deum, ibid.
Brachia duo Prælatorum, est affectus compassionis circa subditos in infirmitate cordis, & corporis, mor. to. 1. p. 73. col. 4
Brachium significat potentiam, bonam intentionem, Christum, & fortitudinem corporalem, mor. to. 2. p. 21. col. 2
Brachia Christi in cruce dicuntur alæ, mor. t. 2. p. 32. col. 1
Brachium patris dicitur filius, alleg. tom. 2. p. 86. c. 2
Brachium Dei significat divinam potentiam, myst. t. 2. p. 113. c. 1
Brachiũ Domini emanare, est amorē ejus publicare, mor. t. 2. p. 179. c. 4
Brachium Domini filius ejus, mor. tom. 2. pag. 179. col. 4
Brachia Domini duo, mor. t. 2. pag. 231. col. 4
in Brachiis Christi extensis in cruce, est sanitas, mor. t. 2. p. 92. col. 1
Brachium sumitur pro proximo, lit. tom. 4. p. 27. col. 1
Brachium est ipsa protectio, brachium nostrum esto in mane, lit. tom. 4. pag. 71. col. 3
Brachium nostrum, idest, expugnator Sennacherib, ibid.
Brachium Domini fuit Cyrus electus Princeps, lit. t. 4. p. 88. c. 1
Brachia Domini Apostoli quoque dicuntur, myst. t. 4. p. 118. c. 1
Brachium Domini debet esse Prælatus per bonam operationem, myst. tom. 4. pag. 119. col. 1
Brachium Domini operatio ejus intelligitur, lit. t. 4. p. 119. c. 1
Brachium Domini opus incarnationis est, myst. to. 4. p. 123. c. 4
Brachium Domini potentiam ejus denotat, lit. t. 4. p. 145. col. 1
Brachium Domini, Verbum est carni unitum, myst. t. 4. p. 157. c. 4
Brachium Domini virtus ejus propria, myst. t. 4. p. 157. c. 4
Brachium multipliciter cur dicatur filius, docetur, lit. t. 4. p. 136. c. 3
Brachium suum, filius est, quem humiliavit pater, & ipsemet humiliavit se, lit. t. 6. p. 225. col. 1
Brachium dicitur pater, exp. glos. to. 7. p. 125. col. 4
Brachia duo, quibus luctamur cum Angelo magni consilii, lit. tom. 7. pag. 252. col. 2
Braviam, idest, præmium, mor. to. 7. pag. 96. col. 3
Bravium victoriosum est ipse Deus, mor. t. 7. p. 163. c. 3
Brevis, & levis est omnis tribulatio præsens respectu futuri præmii, quod a Domino expectatur, mor. t. 5. p. 71. c. 2
Brevitas hujus vitæ, lit. t. 7. pag. 374. col. 1
Bruchus detractorem significat, mor. tom. 2. p. 169. c. 3
Buccinam sonat, qui manifestis operibus annunciat aliis novum vitam, myst. t. 2. pag. 214. col. 1
Bruchi quomodo, & ex quibus oriuntur, lit. t. 4. p. 71. c. 3
Bruchus quid sit, exp. t. 5. pag. 179. col. 2
Bruchus gravior multo est quam athelabus, vel locusta, ibid.
Bruchus serotinus est Nabuchodonosor, lit. t. 5. p. 188. c. 1
Bruchus dicitur Nabuchodonosor, & quomodo, exp. t. 5. p. 188. c. 1
Bruchus dicitur fœtus locustæ, exp. t. 5. p. 203. col. 2
Bubali, acediosi, lit. tom 4. pag. 15. col. 2
Bubo potest dici Angelus, idest minister percussionis, lit. t. 7. p. 295. c. 2
Bubali annulo in naribus ducuntur, lit. t. 4. p. 81. col. 1
Buffones ex pulveribus fiunt buffonum, lit. t. 7. pag. 118. c. 3
Bullæ Papæ cur caput Pauli a dextris, & Petri habeant a sinistris, exp. glos. to. 7. pag. 115. col. 2
Burdo est animal genitum ex equo, & asina, sicut mulus ex asino, & equa, lit. to. 1. pag. 292. col. 1
Butyrum mysterium incarnationis, myst. to. 4. p. 20. col. 4
Butyrum per allegoricam, ac moralem intelligentiam accipitur, myst. tom. 4. pag. 21. col. 4
Butyrum pinguedinem boni operis denuntiat, myst. t. 4. p. 21. c. 4
Butyrum devotionem mentis significat, mor. t. 6. p. 362. c. 2
Byssinum sunt justificationes Sanctorum, myst. t. 6. p. 218. c. 3
Byssus genus ligni candidissimi, lit. to. 6. p. 230. col. 3
Byssus quid significet, lit. tom. 7. pag. 310. col. 1

C

CAath pœnitentiam significat, lit. tom. 6. p. 49. col. 3
Cadavera mortuorum significant peccata, lit. t. 1. p. 69. c. 3
Cadaver est peccator, myst. tom. 4. p. 17. col. 2
Cadaver est peccatum peccatorum, myst. c. 4. p. 74. col. 4
Cadaveris caro est data vermibus, myst. t. 4. p. 257. col. 1
Cadavera vocantur corpus, & anima reproborum, lit. t. 6. p. 232. c. 3
Cadaver in sepulchro Elisæi projectum Reg. 13. quid significaret, mor. tom. 7. p. 37. col. 2
Cadere accipitur in bono, & malo sensu, alleg. t. 2. p. 127. c. 3
Codex Evangelicus, cur clausus ab aliis, a sacerdote apertus deosculetur, lit. tom. 6. pag. 49. col. 3
Cadens propter quid cadat, dicitur, alleg. t. 6. p. 69. c. 3
Cadit in faciem, qui de perpetratis erubescit, lit. c. 6. p. 236. c. 3
Cadit ante pedes Jesu, qui ipsum Deum, & hominem fatetur, ib.
Cadere super lapidem quid sit, lit. c. 6. p. 250. col. 3
Cadere super collum significat gratiam conservante, mor. t. 5. p. 225 c. 4

Cadere nullum permittit Deus, qui ei serviat vero amore, lit. tom. 7. pag. 387. col. 1
Cades quis locus sit in Scripturis, alleg. t. 2. p. 68. col. 1
Cades Græce, amphora Latine est, lit. tom. 6. p. 228. c. 1
Cæcilia dicitur ovis argumentosa, & quorsum, lit. t. 4. p. 31. c. 2
Cæcitas prædicatoris est ignorantia, lit. t. 2. p. 116. c. 1
Cæcitas Judæorum quanto tempore esset duratura, exponitur, lit. tom. 4. pag. 18. col. 2
Cæcitas spiritualis quadruplex, myst. tom. 4. pag. 96. col. 1
Cæcitas Judæorum vapor, lit. t. 7. pag. 281. col. 4
Cęci sunt, qui temporalia spiritualibus anteponunt, mor. t. 1. p. 26. c. 4
Cæcus est peccator, & ideo deducitur a Domino, mor. t. 2. p. 153. c. 2
Cæcorum diversitas ostenditur, mor. tom. 2. p. 161. col. 2
Cæci, & claudi inimici David, quid significent, mor. t. 2. p. 233. c. 4
Cæci, & claudi ad litteram qui sint, lit. tom. 4. p. 77. col. 1
Cæci qui sint, myst. tom. 4. pag. 95. col. 4
Cæci duo conjuncti mysterium dicunt, lit. t. 6. p. 66. c. 4
Cæci qui, quive surdi vere dici debeant, lit. t. 6. p. 87. c. 3
Cæcorum duces multi sunt, lit. t. 6. p. 169. col. 3
Cæci sunt ex ignorantia peccantes, mor. t. 6 p. 219. c. 2
Cæcus genus humanum præmonstrat, myst. tom. 6. p. 242. col. 4
Cæcus proprie quis dicatur, ibid.
Cæcus ante illuminationem habet potentiam videndi, licet remotam, exp. Glos. to. 7. p. 59. c. 2
Cæcus est ignorans Sacram Scripturam, lit. t. 7. p. 59. col. 3
Cæcus quid significet, lit. tom. 7. p. 310. col. 1
Cedar interpretatur tenebræ, lit. tom. 2. p. 323. c. 1
Cedar mœrens interpretatur, myst. tom. 4. p. 95. col. 2
Cœnum est peccatorum fames, lit. tom. 4. p. 238. col. 2
Cæremoniæ legis multiplices, lit. tom. 4. p. 196. c. 3
Cæsar interpretatur possessor, &c. lit. tom. 5. p. 111. col. 4
Cæsari multi solvunt tributum, ibid.
Cæsar interpretatur possessor principatus, mor. to. 6 p. 250. col. 4
Cæsar etiam interpretatur possidens Principes, ibid.
Cæsar interpretatur saccus byssinus, mor. t. 6. p. 250. col. 4
Cæsar significat diabolum, ibid.
Cæsar significat mundum, sive mundi gloriam, mor. to. 6. p. 251. c. 1
Cæsar significat carnem, quæ dicitur saccus, ibid.
Cæsari, idest, carni sunt Tributarii omnes luxuriosi, & gulosi, & quomodo, lit. tom. 6. p. 251. c. 1
Cæsari triplici multi solvunt tributa, & tamen non licet, & quomodo, mor. to. 6. p. 251. col. 1
Cæsar nunquam fuit appellatus Deus, donec fuit mortuus, expos. Glos. to. 7. pag. 14. col. 4
Cæsarea describitur, lit. tom. 7. pag. 295. col. 1
Cain natus est 15. anno Adæ, Abel ejus trigesimo, lit. t. 1. p. 7. c. 1
Cain populum Judæorum designat, Abel Gentes Christo junctas, alleg. tom. 1. pag. 7. col. 2
Cain maledicitur a Deo, quia sciens pœnam primæ prævaricationis fratricidium commisit, lit. to. 1. p. 7. col. 3
Cain pessimus, & inventor plurium malorum, lit. t. 1. p. 8. c. 1
Cain interpretatur possessio, & significat divites hujus mundi, mor. tom. 2. pag. 90. col. 2
Cain mentitur dicendo, major iniquitas mea, &c. lit. to. 2. p. 93. c. 3
Cain possessio, vel lamentatio dicitur, lit. t. 6 p. 62. c. 4
Cain quomodo in fratrem suum peccaverit, lit. t. 6. p. 62. col. 4
Cain tristitia non fuit vera pœnitentia, lit. t. 7. p. 273. c. 2
Cain quare fuerit a Domino redargutus, lit. t. 7. p. 348. c. 1
Cainitæ qui dicantur, lit. tom. 7. p. 252. col. 3
Calamitas æterna vera paupertas, mor. tom. 2. p. 13. c. 3
Calamitates quatuor inductæ per peccatum, mor. t. 2. p. 210. c. 3
Calamitas triplex tribuum notatur, Prol. t. 4. p. 174. col. 2
Calamitas dicitur a calamo, qui vacuitatem profert, myst. t. 5. p. 208. c. 2
Calamitas facta a Romanis in Judæa quid significat, lit. t. 6. p. 268. c. 1
Calamus quid significet, myst. t. 2. pag. 3. col. 3
Calamus Spiritus sancti est lingua prædicatoris, lit. to. 2. p. 116. col. 1
Calami conditiones linguæ prædicatoris pulchre accommodantur, lit. tom. 2. pag. 116. col. 2
Calamus, & juncus sermonem hæreticorum denotant, myst. to. 4. pag. 44. col. 4
Calamus multiplex, myst. tom. 4. pag. 77. col. 4
Calamus quassatus est peccator omni bono vacuus, mor. t. 4. p. 94. c. 3
Calamus extra nitidus, intra autem vacuus denotat Pharisæos, myst. tom 4. pag. 94. col. 3
Calamus quæ species sit, lit. tom. 4. pag. 94. col. 1
Calamus quassatus est peccator jacens in palude peccati, myst. tom. 4. pag. 301. col. 1
Calamus est species aromatica juxta Libanum, exp. t. 5. p. 95. c. 4
Calamus mensuratoris sex cubitos habet, & palmum, exp. t. 5. p. 131. c. 3
Calamus quid sit, exp. to. 5. pag. 134. col. 1
Calamus sex cubitos humanæ manus continet, exp. t. 5. p. 134. c. 1
Chlamys coccinea quæ sit, lit. tom. 6. p. 28. col. 3
Calamus dicitur prædicatio, lit. to. 7. p. 397. col. 4
Calannæ sæculares dicuntur, myst. to. 4. p. 27. col. 4
Calannis civitas est Persidis, exp. to. 5. pag. 187. col. 3
Calathi duo sunt, boni, & mali, myst. tom. 4. p. 236. col. 1
Calathus præcipue Religiosos significat, & quomodo, myst. to. 4. p. 236. col. 1
Calathus bonas ficus habens erat ipse Jechonias, Sedecias autem malas, myst. tom. 4. p. 243. col. 3
Calcanei iniquitas dupliciter accipitur, myst. to. 2. p. 125. col. 3
Calcaneus significat finem hominis, myst. to. 2. p. 125. col. 3
Calcaneus Domini sunt ultimi sancti, qui Ecclesiam portabunt, lit. tom. 7. p. 394. col. 2
Calcare unde dicatur, exp. tom. 5. p. 254. col. 1
Calceamentum significat opera mortua, & nimiam curiam temporalium rerum, lit. tom. 1. p. 77. col. 3
Calceamentum significat memoriam mortis, myst. to. 2. p. 152. col. 3
Calceamentum multas habet significationes, myst. to. 2. p. 152. col. 3
Calceamentum fit de corio mortui animalis, mor. to. 2. p. 285. c. 1
Calceamenta opera mortua denotant, myst. to. 4. p. 46. col. 4
Calceamenta sunt exempla Patrum Novi, & Veteris testamenti, lit. tom. 6. p. 10. col. 4
Calceamentum Evangelium significat, lit. to. 6. p. 10. col. 4
Calceamentum de quo fiat, docetur, alleg. to. 6. p. 10. col. 4
Calceamenta sunt bona temporalia, mor. to. 6. p. 10. col. 4
Calceamentum fit de pelle animalis mortui, lit. to. 6. p. 91. c. 4
Calceamentum nuptiale est Evangelica prædicatio, lit. t. 6. p. 150 c. 4
Calceamenta sunt mala exempla, myst. to. 6. 192. col. 2
Calceamenta sunt Sanctorum exempla, myst. to. 6. p. 225. col 3
Calceamenta vel pœnitentiam, vel gratiam tollerandi adversa denotant, mor. tom. 6. p. 225. col. 4
Calceamenta solvere quid, mor. to. 7. p. 288. col. 1
Calceamenta quid significent, myst. to. 7. p. 294. col. 3
Calceamenta pedum solvere quid, lit. to. 7. p. 296. col. 1
Calceamentorum effectus, lit. to. 7. p. 179. col. 2
Calceatus prædicator est, & quomodo, myst. to. 4. p. 32. col. 2
Calcedonii virtus, & significatio, lit. to. 7. p. 426. col. 1
Calx prima pars plantæ est, cap. to. 5. p. 254. col. 1
Calculus est lapis ignitus, & quomodo, mor. to. 2. p. 283. col. 4
Calculus quid denotat, mor. to. 2. p. 283. col. 4
Calculus significat confessionem, mor. to. 2. p. 130. col. 1
Calculus carbo ignitus, lit. tom. 4. p. 17. col. 1
Calculus est quodlibet corpus glorificatum, lit. to. 7. p. 73. col. 3
Chaldæi invasores camelorum Job significant litigatores, mor. tom. 2. p. 158. col. 3
Chaldæi, & alii quando sibi faciebant idola, lit. to. 4. p. 91. col. 1
Chaldęorum Metropolis quę fuerit, explanatur, lit. to. 4. p. 33. col. 1
Chaldæi, & Romani quid fecerint Ægypto, lit. to. 4 p. 45. c. 1
Chaldæi feroces interpretantur, myst. to. 4. p. 104. col. 4
Chaldæorum potestas dejecta, & quantum ad reges, & quantum ad populos, lit. to. 4. p. 118. col. 3
Chaldęorum regnum dicit Propheta cęlum, in quo erat rex sicut Sol, regina sicut Luna, & principes sicut stellæ, lit. to. 4. p. 118. c. 3
Chaldæus consortia malorum, myst. to. 4. p. 108. col. 4
Chaldæi morientur, quia occiderunt Judæos, vana Judæorum expositio, lit to. 4. p. 125. col. 1
Chaldæi in destructione Jerusalem habebant Monarchiam totius terræ, lit. tom. 4. p. 176. col. 4
Chaldæus ferox est, & nuncupatur, myst. to. 4. p. 183. col. 2
Chaldæi, Medi, & Persæ optimi sagittarii, lit. to. 4. p. 188. col. 3
Chaldęi invitantur ad correctionem Judęorum, myst. to. 4. p. 189. c. 4
Chaldæa a Jerusalem distat triginta diætis, lit. to 4. p. 190. col. 2
Chaldæi punierunt Judæos præcepto Domini, lit. to. 4. p. 192. c. 2
Chaldæi, & Persæ in æquitate gaudent, lit. to. 4. p. 210. col. 4
Chaldæi profitebantur Astronomiam, myst. to. 4. p. 278. col. 3
Chaldæus exercitus totum murum Jerusalem destruxit, lit. tom. 4. p. 293. col. 1
Calaph denotat Christum, myst. to. 5. p. 247. col. 4
Caliginosi qui sint, myst. tom. 4. p. 213. col. 4
Caligo multa significat, lit. to. 2. p. 34. col. 2
Caligo multiplex per longum explicatur, myst. to. 4. 292. col. 4
Caligo cæcitatem ignorantiæ, & malitiæ denotat, myst. to. 5. p. 46. c. 4
Caligo tenebrarum est pœna æterna, lit. to. 7. p. 343. col. 1
Calix significat passionem, & charitatem, myst. to. 1. p. 14. col. 1
Calix totum significat mundum, mor. to. 2. p. 192. col. 3
Calicis diversitas in manu Domini, mor. to. 2. p. 192. col. 3
Calix multa significat in sacra Scriptura, mor. to. 2. p. 193. c. 1
Calix plenus vini meri, & misti significat, quod Christus erat viator, & comprehensor, mor. to. 2. p. 293. col. 1
Calix dicitur, quicquid a Deo propinatur, mor. to. 2. p. 192. c. 4
Calix in manu Domini fuit ejus passio, mor. to. 2. p. 192. col. 4
Calix salutaris est passio Salvatoris, alit. to. 2. p. 298. col. 3
Calix Judæ triplex, mor. to. 2. p. 298. col 3
Calix soporis nimietas afflictionum, lit. to. 4. p. 120. col. 3
Calix soporis afflictio Jerusalem, lit. to. 4. p. 120. col. 3
Calix de manu Domini qui? lit. to. 4. p. 120. col. 3
Calix est Dominica passio, myst. to. 4. p. 237. col. 4
Calix pœnam denotat, quam Deus propinavit Hebræis, mor. tom. 4. p. 237. col. 4

Calix Domini triplex est, myst. tom. 4. p. 238. col. 2
Calix autem Babylon est mundi prosperitas, myst. t. 4. p. 277. c. 2
Calix quadruplex declaratur per longum, myst. t. 4. p. 307. c. 3
Calix sumitur pro poena, & afflictione, cap. t. 5. p. 86. c. 1
Calicem usque ad feces bibere, est in poenis usque ad murmur contra Deum prosilire, exp. to. 5. p. 86. c. 2
Calicem frangere, & fragmenta devorare, est ipsos, per quos tormenta infliguntur, odire, & in eos maledictis, & malefactis insurgere, expos. tom. 5. p. 86. c. 2
Calicis fragmenta devorare, est poenas speciales inferni suscipere, quod convenit Sacerdotibus, & Clericis, quibus fortior instar cruciatio, myst. tom. 5. p. 86. c. 2
Calicis etiam fragmenta devorare, est non solum potionem amaram, idest, pęnam inferni pati, sed ex nimietate pęnę insurgere contra calicem, in quo propinatur, idest, insurgere contra dæmones torquentes, & ministros tormentorum, myst. to. 5. p. 86. col. 2
Calix penæ temporalis datur a prudenti medico ad purgationem malorum humorum, idest, malorum morum, myst. t. 5. pag. 86. c. 3
Calicem poenæ temporalis quidam bibunt usque ad feces, qui scilicet amaritudinem, & afflictionem quamlibet suscipiunt usque ad propriam dejectionem, quia moeror in corde justi humiliabit eum, myst. tom. 5. p. 86. c. 4
Calicis poenæ temporalis quidam tantum potionem pulchram, & claram hene suscipiunt, idest, aliquam pęnitentiam, vel amaritudinem honestam, sed fęces omnino refugiunt, idest, dejectionem, vel humilitatem: justi autem fęces avide sumunt, myst. t. 5. p. 86. c. 4
Calicis fragmenta devorant, qui quantumcumque minutam, & modicam amaritudinem sibi incorporant, & in nutrimentum virtutum convertunt, myst. tom. 5. p. 86. c. 4
Calicem Domini diversimode biberunt ejus amici, lit. t. 6. p. 66. c. 2
Calix passionem Domini denotat, lit. tom. 6. p. 66. c. 2
Calix a calida potione dictus, lit. tom. 6. p. 66. c. 2
Calix multiplex, lit. tom. 6. pag. 108. col. 4
Calix multa denotat, quæ dicuntur, lit. tom. 6. p. 117. c. 4
Calix sacræ Scripturæ in manu Domini, myst. t. 6. p. 122. col. 4
Calix dicitur passio, myst. tom. 6. p. 262. c. 2
Calix quid sit, lit. tom. 6. pag. 262. col. 2
Calicem, hostiamque sacratam cur sacerdos benedicat, lit. tom. 7. pag. 99. col. 4
Calix tribus modis accipitur in bono, tribus in malo, lit. t. 7. pag. 100. col. 3
Calix tolerantiæ ternum vinum propinat, lit. t. 7. p. 100. col. 3
Calix sacræ Scripturæ propinat quatuor genera vinorum, lit. tom. 7. pag. 100. col. 3
Calix potestatis judiciariæ duplex, lit. t. 7. p. 100. c. 3
Calix gehennæ duplex habet vinum, lit. t. 7. p. 100. c. 3
Calicem suum offert Dominus illi, quem corripit, lit. t. 7. p. 271. c. 3
Calix est peccatum, & vindicta Dei, lit. t. 7. p. 407. c. 3
Calix hic mistus, vinum merum bibitur in patria, in inferno sola fex, lit. tom. 7. p. 407. c. 3
Calor fornacis est ardor dilectionis proximi, lit. t. 7. p. 94. col. 3
Calvariæ locus quid significet, & unde dictus, lit. t. 6. p. 86. c. 2
Calvaria proprie os capitis dicitur, lit. t. 6. pag. 121. c. 2
Calvaria quid sit, lit. tom. 6. p. 268. c. 3
Calvariæ mons cur sic dicatur, lit. tom. 6. p. 268. c. 3
Calvaria dicebatur, quia ibi decalvabantur capita damnatorum, lit. tom. 6. pag. 393. col. 2
Calvaria dicitur os capitis a carne nudatum, lit. t. 6. p. 393. col. 2
Calvities proprie est hominis vivi, & calvaria mortui, lit. t. 6. pag. 393. col. 2
Calvitium omnis ornatus eloquentiæ demonstrat, myst. t. 4. p. 38. c. 2
Calvitium lascivia interpretatur peccatorum, myst. t. 4. p. 30. c. 4
Calvitium est depilatio partis anterioris, lit. t. 4. p. 270. c. 1
Calumnia est alienæ rei usurpatio quibusdam verisimilibus rationibus, ut non manifeste rapina appareat, & sic juste detinere videatur, quod injuste diripuit, lit. to. 1. p. 120. c. 3
Calumnia detractionis ut plurimum ex invidia oritur, lit. t. 3. p. 81. c. 3
Calumnia conturbat sapientes, & perdit robur animi, lit. t. 4. p. 192. c. 1
Calumnia est maximum peccatum, lit. t. 4. p. 102. c. 1
Camaleon quid sit, exp. tom. 5. p. 209. c. 1
Cambyses filius Cyri, exp. tom. 5. p. 160. col. 4
Cameli gibbosi significant peccata quos tunc ascendimus, quando vitia calcamus, lit. t. 1. p. 32. col. 2
Cameli nobiliores, & principes connotant, lit. t. 4. p. 28. col. 3
Camelus Judaicum populum gibbosum connotat, myst. t. 4. p. 48. c. 2
Camelus significat Medorum regnum, lit. t. 4. p. 48. col. 1
Cameli divites denotant, & cor declaratur, myst. t. 4. p. 147. c. 3
Cameli denotant monstruosa peccata, myst. t. 5. p. 91. c. 3
Camelus monstruosum est animal, & gibbum habet, & in magnatibus habitant gravia peccata monstruosa, & notabiliora, myst. tom. 5. pag. 91. col. 3
Camelina vestis indicium austeritatis Joannis erat, lit. t. 6. p. 9. c. 4
Camelus quisquis peccatis onustus est, lit. t. 6. p. 62. c. 3
Camelus porta erat in Jerusalem, lit. tom. 6. p. 64. c. 3
Camelus quot pondera portat, lit. t. 6. p. 108. col. 1
Camelus ad litteram quid significet, lit. t. 6. p. 108. c. 1
Camelus avarum gibbosum dat signum, tripliciter exponitur, lit. tom. 6. p. 145. col. 4
Camelus unum pondus habet, dives autem duo, & quæ sint, lit. tom. 6. p. 241. col. 3
Camelus in bonum, & in malum accipitur, lit. t. 6. p. 241. c. 4
Caminus cujus ignis erat perpetuus, vocatur altare holocaustorum, lit. tom. 4. pag. 68. col. 1
Caminus bonus triplex, lit. tom. 6. p. 52. col. 2
Campus, cęlum, & mare malorum, & dęmoniorũ loca, myst. t. 2. p. 17. c. 1
Campi dicuntur agricolæ, lit. to. 2. p. 252. c. 4
Campi dicuntur humiles, & utiles, alleg. t. 2. p. 266. c. 3
Campi sunt viri activi, & quomodo, mor. t. 2. p. 266. c. 4
Campus aliquando pro bono accipitur, myst. t. 4. p. 165. c. 2
Camus minorem significat tribulationem, mor. t. 2. p. 78. c. 4
Chanaan interpretatur commutatio, myst. t. 2. p. 141. c. 2
Chanaan interpretatur humilis, lit. t. 2. p. 271. col. 1
Chanaan quid significat, lit. t. 2. p. 271. c. 1
Chanaan interpretatur commutatus, sive commutatio, mor. t. 2. pag. 278. col. 2
Chanaan interpretatur negotiatio, & significat statum peccati, myst. tom. 1. pag. 60. col. 3
Chanaan significat commutationem, & instabilitatem peccati, myst. tom. 1. pag. 67. col. 4
Chanaan in terra est promissionis, lit. t. 4. p. 45. c. 3
Chanaan mundus est, myst. t. 4. p. 52. col. 4
Chanaan commota interpretatur, myst. t. 4. p. 183. c. 2
Chanaan interpretatur commotio, vel negotiatio, per hanc avaritiam, & litigium, mor. t. 4. p. 313. col. 3
Chanaan interpretatur commutatus, vel commutatio, & significat instabiles, & vagos, myst. to. 5. p. 56. c. 1
Chanaan interpretatur commutatio, vel negotiatio, myst t. 5. p. 65. c. 3
Chanaan est hæreticus, myst. t. 5. p. 176. col. 4
Chanaan interpretatur possidens domum, mor. t. 6. p. 290. col. 1
Chanaan significat Angelos, & quomodo, mor. t. 6. p. 290. c. 1
Chanaan quidam locus est, exp. t. 5. p. 237. c. 3
Cancer quid significet, lit. tom. 7. p. 225. col. 3
Candax regina quid significat, myst. t. 7. p. 290. c. 1
Candelæ quare extinguantur in Ecclesia in triduo hebdomadæ sanctæ, alleg. tom. 2. p. 172. c. 3
Candela tria habet, mor. t. 6. p. 320. c. 4
Candelæ lichnus quid sit, mor. t. 6. p. 320. c. 4
Candela sebam foetens quid significat, mor. t. 6. p. 320. c. 4
Candelabrum in templo significat prædicatores, mor. t. 2. p. 188. c. 2
Candelabrum est exterior ostensio boni exempli, myst. t. 5. p. 57. c. 2
Candelabri descriptio, exp. tom. 5. p. 215. col. 4
Candelabrum Ecclesiam denotat, myst. t. 5. p. 215. c. 4
Candelabri lampas Christum insinuat, myst t. 5. p. 215. c. 4
Candelabri septem lucernæ, & septem infusoria septem dona Spiritus sancti, myst. t. 5. p. 215. col. 4
Rostra quid sint, expos. to. 5. pag. 215. col. 4
Candelabri septem lucernæ denotant septem virtutes, expos. t. 5. pag. 215. col. 4
Candelabri infusoria septem, septem petitiones, per quas donorum gratiæ virtutibus infunduntur, myst. t. 5. p. 215. col. 4
Candelabri duæ olivæ, lex, & prophetæ, myst. t. 5. p. 215. col. 4
Candelabri duæ olivæ, Vetus, & Novum testamentum, myst. tom. 5. pag. 215. col. 4
Candelabri duæ olivæ, seu duæ spicæ, Enoch, & Elia, myst. tom. 5. pag. 215. col. 4
Candelabri duæ olivæ, circumcisio, & præputium, myst. to. 5. pag. 215. col. 4
Candelabri duæ olivæ, activa, & contemplativa vita, myst. tom. 5. pag. 215. col. 4
Candelabri duæ olivæ, Apostoli in utroque populo prædicantes, myst. tom. 5. pag. 215. col. 4
Candelabri duæ olivæ, Petrus, & Paulus, myst. t. 5. p. 215. col. 4
Candelabrum cum vasis suis quid denotabat, exp. t. 5. p. 215. c. 4
Candelabrum non inferebatur nisi in templum prius perfectum, exp. tom. 5. pag. 215. col. 4
Candelabrum significat legem, myst. tom. 5. p. 215. col. 4
Candelabri lampas Christum, qui est caput legis, significat, myst. tom. 5. pag. 215. col. 4
Candelabri lucernæ septem, septem Spiritus sancti gratias, quę in Christo plenę fuerunt, denotant, myst. t. 5. p. 215. c. 4
Candelabri septem infusoria quid denotant, myst. t. 5. p. 215. c. 4
Candelabrum luminis dicitur gratia contemplationis, mor. to. 5. pag. 231. col. 1
Candelabri vasa quatuor, mor. t. 5. pag. 231. c. 1
Candelabri lucernæ sunt puræ intentiones, mor. t. 5. p. 231. col. 1
Candelabri infusoria sunt opportunæ lectiones, mor. t. 5. p. 231. c. 1
Candelabri emunctoria sunt confessiones, mor. t. 5. p. 231. col. 1
Candelabri extinctoria sunt proprię humiliationes, mor t. 5. p. 231. c. 1
Candelabrum Ecclesia est, myst. t. 6. p. 18. c. 1
Candelabrum Ecclesia est, lit. t. 6. p. 178. c. 2

Candelabrum Crux est, super quam Dominus positus fuit, lit. tom. 6. pag. 178. col. 3
Candelabra, & mensura aurea, quid significent, lit. t. 7. p. 53. c. 3
Candelabrum significat plura, mor. tom 7. p. 150. col. 1
Candelabrum significat Doctores Ecclesiæ, myst. to. 7. p. 257. c. 1
Candelabri Tabernaculi brachia septem significant septem modos cognoscendi Deum in patria, myst. t. 7. p. 257. c. 2
Candelabrum significat cognitionem veritatis apertam, myst. t. 7. pag. 257. col. 2
Candor lilii candorem beatitudinis significat, lit. to. 6. p. 209. c. 1
Canes venatici sunt dæmones, Pen. tom. 2. p. 99. c. 3
Canis significat detractorem, mor. tom. 2. p. 108. c. 2
Canis significat prædicatorem, mor. tom. 2. p. 149. c. 1
Canes mali, prælati pessimi, mor. tom. 2. p. 149. c. 2
Canes dicuntur dæmones, myst. tom. 4. p. 72. c. 2
Canes sunt Doctores, per quorum voces Deus invenitur, myst. tom. 4. pag. 130. col. 2
Canes muti fuerunt speculatores, & custodes civitatis, lit. t. 4. pag. 133. col. 1
Canis impudentissimus est, qui multum comedit, & de nullo servit, lit. to. 4. pag. 133. col. 1
Canes invidiam significant, myst. tom. 4. pag. 217. col. 4
Canis verberatur, ut Leo timeat: eodem modo dæmones, & peccatores puniuntur, ut boni timeant, myst. t. 5. p. 107. col. 2
Canis proprietates multæ aptissime notantur, lit. to. 6. p. 56. c. 3
Canes lingentes vulnera sunt prædicatores, myst. t. 6. p. 230. c. 2
Canes in malo sunt adulatores, myst. t. 6. p. 230. c. 2
Canes ministros mansuetos indicant, mor. t. 6. p. 231. c. 4
Canis multa habet, mor. tom. 6. p. 231. c. 4
Canis vivus prædicator bonus, mor. tom. 6. p. 231. c. 4
Canis vivus melior est Leone mortuo, quid significet, expos. glos. tom. 7. pag. 84. col. 4
Canes ad assuetos non latrantes, sed ad insuetos, quid significent, lit. tom. 7. pag. 183. col. 4
Canes qui sint, lit. tom. 7. pag. 183. col. 4
Canis reversus ad vomitum quos significet, lit. t. 7. p. 343. c. 3
Canitarum hæresis, qui dicebant Judam proditorem bene fecisse, exp. glos tom. 7. p. 50. col. 4
Canistra farinæ tria, sunt tria generalia peccata, myst. t. 1. p. 57. c. 3
Chananæa lingua, idest, Syriaca lingua exponitur, lit. t. 4. p. 45. c. 3
Chananæa mulier anima negotiatrix est, mor. t. 6. p. 56. c. 2
Chananæa mulier Ecclesia est, myst. tom. 6. p. 56. col. 2
Chananæa a finibus quando egredi dicatur, myst. t. 6. p. 56. c. 3
Chananæa ubi primum rogaverit Dominum, docetur, deinde ordinate alia dicuntur, lit. tom. 6. p. 56. c. 3
Chananæa ex quo genere fuerit, lit. t. 6. p. 101. c. 3
Canone primo quatuor Evangelistæ concordant, lit. t. 6. p. 1. c. 2
Canone secundo tres Evangelistæ, nempe Matthæus, Lucas, necnon Marcus concordant, lit. tom. 6. pag. 1. col. 2
Canone tertio tres Evangelistæ, videlicet, Matthæus, Lucas, atque Joannes concordant, lit. tom. 6. p. 1. c. 2
Canone quarto tres Evangelistæ, scilicet, Matthæus, Marcus, atque Joannes concordant, lit. tom. 6. p. 1. col. 2
Canone quinto, duo inter se conveniunt Matthæus, ac Lucas, lit. tom. 6. pag. 1. col. 2
Canone sexto, duo Evangelistæ concordi sententia sunt inter eos, nempe Matthæus, atque Marcus, lit. t. 6. p. 1. c. 2
Canone septimo, duo Evangelistæ inter se non discordant, videlicet, Matthæus, ac Joannes, lit. to. 6. p. 1. col. 2
Canone octavo duo Evangelistæ ab invicem minime dissident, scilicet Lucas, ac Marcus, lit. to. 6. p. 1. col. 2
Canone nono, duo Evangelistæ dissidium inter se nequaquam habent; Lucas, necnon Joannes, lit. tom. 6. p. 1. c. 2
Canone decimo quilibet, & singulus Evangelistarum, quæcumque propria, ac singula, quæ ab aliis non exarantur, nec describuntur seorsum ab eis, prodit, & narrat, lit. t. 6. p. 1. col. 2
Canones quomodo ordinentur, exacte describitur, Prolog. to. 6. pag. 91. col. 1
Canonici quando delectantur, mor. to. 2. p. 161. c. 2
Canonici omnes vocantur ad electionem, unum tantum eligitur Episcopus, lit. tom. 6. p. 65. c. 4
Canonicorum habitus quid significet, lit. t. 7. p. 122. c. 4
Canonicæ Epistolæ, idest, regulares, lit. t. 7. p. 310. c. 2
Cantat quilibet prædicator, cum ad laudem Dei dicit, mor. tom 4. pag. 13. col. 2
Cantare aperte nunciare secundum Glossam, lit. t. 4. p. 13. col. 2
Cantorum suavitas, & omnium instrumentorum cessabit, lit. tom. 4. pag 54. col. 1
Cantare Psalmos, est operari bona cum lætitia, mor. t. 4. p. 85. c. 4
Canticum novum cantandum quadruplici novitate, mor. t. 2. p. 79. c. 3
Canticum novum, quia novus rex, nova lex, nova sunt gaudia, mor. tom. 2. pag. 79. col. 4
Canticum quid sit, declaratur, lit. t. 2. p. 100. c. 4
Canticum, & carmen quid sint, & cui pertineant ostenditur, mor. tom. 2. pag. 104. col. 3
Canticum est exultatio mentis, myst. to. 2. p. 159. c. 4
Canticum est exultatio mentis habita de æternis, mor. t. 2. p. 275. c. 4
Canticum Isaiæ quis invenerit, quis patruelis, lit. t. 4. p. 13. col. 2
Canticum carmen lugubre, lit. t. 4. p. 13. c. 2
Canticum patruelis, canticum Christi, lit. t. 4. p. 13. c. 2
Canticum importat exultationem proprie, lit. t. 4. p. 13. c. 2
Canticum improprie dicit mœrorem, lit. t. 4. p. 14. c. 3
Canticum meretricis, comparatio pulcherrima deducta, & applicata Tyro, lit. tom. 4. pag. 53. c. 1
Canticum meretricis, aliquæ regiones apud portam principis canunt, dum mariti exulant, lit. tom. 4. p. 53. c. 1
Canticum frequentare quid sit, myst. to. 4. p. 53. c. 2
Canticum doloris cantabit vere populus Hebræus, quia occidit Dominum, lit. to. 4. p. 58. col. 1
Cantici Ezechiæ divisio, lit. tom. 4. p. 84. col. 3
Canticum est exultatio mentis, mor to. 4. p. 85. c. 4
Canticum quando composuerit Ezechias, mor. t. 4. p. 85. c. 4
Canticum novum cantatur per charitatem, vetus per cupiditatem, myst. tom. 4. p. 95. col. 1
Canticum B. Virginis in tres partes dividitur, lit. t. 5. p. 135. col. 4
Cantica tria Evangeliorum cur stando recitentur, &c. Cantica a quibus fuerint effecta, lit. tom. 6. p. 245. col. 3
Cantus in fenestra est delectatio in sensu, corvus in superliminari est dilatio pœnitentiæ, mor. t. 1. p. 114. c. 2
Capacitas nostra in gloria tanta erit, quanta & charitas, lit. tom. 7. pag. 390. col. 1
Caph interpretatur incurvatus, & cur, lit. t. 2. p. 310. c. 2
Caph interpretatur inclinatio, myst. to. 3. p. 68. col. 1
Caph manus interpretatur, & præponitur omnis populus gemens, tanquam fini, lit. t. 4. p. 288. col. 1
Caphetheta interpretatur operatio, mor. to. 5. p. 247. col. 1
Capharnaum villa consolationis dicitur, myst. t. 6. p. 32. c. 2
Capharnaum civitas Christi, lit. tom. 5. p. 35. col. 1
Capharnaum ager pinguedinis dicitur, lit. to. 6. p. 60. c. 3
Capharnaum villa pulcherrima dicitur, mor. t. 6. p. 156. c. 3
Capharnaum civitas Domini dicitur, lit. t. 6. p. 150. c. 2
Capharnaum cœlum Empyreum denotat, myst. t. 6. p. 171. col. 3
Capharnaum, & Bethsaida civitates Judæorum, lit. t. 6. p. 193. c. 2
Capharnaum denotat statum Virginum, & Religiosorum, mor. tom. 6. pag. 291. col. 4
Capharnaum interpretatur villa pulcherrima, mor. to. 6. p. 291. col. 4
Capharnaum interpretatur etiam ager pinguedinis, sive ager benedictionis, mor. to. 6. p. 291. col. 4
Capharnaum signat Religionem, vel statum Religiosorum, mor. tom. 6. pag. 291. col. 4
Capharnaum interpretatur villa consolationis, vel pinguedinis, mor. tom. 6. pag. 310. col. 4
Capilli significant peccata, mor. to. 2. p. 106. col. 2
Capillus quid sit, declaratur, alleg. t. 2. p. 169. c. 2
Capilli capitis Christi quando de capite ejus ceciderunt, alleg. tom. 2. pag. 172. col. 3
Captivi denotant avaritiam, mor. tom. 2. pag. 268. col. 4
Capilli capitis sunt cogitationes mentis, quæ de corde, quasi capilli de capite oriuntur, myst. to. 3. pag. 122. col. 2
Capilli cogitationes, myst. tom. 4. p. 21. col. 4
Capilli quanto magis raduntur, tanto magis crescunt quid? mor. tom. 4. pag. 197. col. 2
Capilli anteriores cogitationes spirituales, myst. t. 4. p. 270. c. 1
Capillos suos qui vendunt ad pondus, lit. t. 6. p. 175. c. 3
Capilli particulas humanæ naturæ denotant, myst. t. 6. p. 207. c. 1
Capilli cogitationes, & desideria significant, myst. t. 6. p. 207. c. 1
Capilli denotant temporalia, mor. t. 6. pag. 359. col. 2
Capilli nostri numerari dicuntur, & quomodo, lit. t. 6. p. 41. c. 3
Capillos tondere quid, & quomodo, mor. tom. 7. p. 97. col. 1
Capilli Absalon quales, lit. tom. 7. p. 331. c. 3
Capilli capitis, idest, Christi, sancti sunt, lit. to. 7. p. 369. c. 1
Capitellum, quod supra columnam ponitur, quid sibi velit, lit. tom. 4. p. 282. col. 1
Capitulum quid sit, lit. tom. 7. pag. 254. col. 4
Capitulum dicitur multis modis, lit. tom. 7. p. 254. c. 4
Cappadocia regio, de qua transtulerat Dominus Palæstinos, lit. tom. 4. pag. 267. col. 2
Caprea perspicacitatem intellectus insinuat, in hinnulo hilaritas affectus designatur, lit. to. 3. p. 116. c. 3
Captantur Judæi de adventu Messiæ, lit t. 4. p. 209. c. 2
Captivitas quadruplex, lit. t. 2. p. 327. col. 1
Captivitas Moabitarum per Chaldæos, lit. t. 4. p. 38. c. 4
de Captivitate Moab ad Christi nativitatem sese confert Propheta, lit. tom. 4. pag. 39. col. 1
Captivitas duplex, prima in terra, secunda inferni, myst. t. 4. p. 53. c. 1
Captivitas duarum tribuum post mortem Domini facta per Romanos, lit. tom. 4. pag. 60. col 3
Captivitas decem tribuum non fortitudine Sennacherib, at Dei voluntate facta fuit, lit. tom. 4. pag. 82. col. 1
Captivitas calix soporis dicitur, lit. tom. 4. pag. 121. col. 1

Captivitas designatur per flumen, Prol tom. 4 p. 174. col. 1
Captivitas, & mense quarto, & quanto facta fuisse testatur, & quomodo, lit. to. 4. p. 175. c. 3
Captivitas Judæorum prædicatur, & eis minatur, propter illorum obstinationem, lit. t. 4. p. 185. c. 1
Captivitas ultima sub quo fuerit, lit. t. 4. p. 214. c. 2
Captivitas repente facta fuit, lit. t 4. p. 214. c. 3
Captivitas Hebræorum irrecuperabilis, & æterna, lit. t. 4. p. 312. c. 4
Captivus est pauper, alleg. t. 2. p. 107. c. 2
Captivi qui dicantur, myst. tom. 4. p. 151. c. 2
Captivi, quibus missus Christus, & cæci qui sint, lit. t. 6. p. 155. c. 2
Captivam ducere captivitatem quid, lit. t. 7. p. 174. c. 2
Caput serpentis conterit, qui initia pravę suggestionis repellit, lit. t. t. p. 6. col. 3
Caput sunt Prælati Ecclesiæ; cor Doctores, myst. t. 1. p. 304. c. 3
Caput movere quomodo sit pœna, mor. t. 2. p. 48. c. 4
Caput exaltare quomodo intelligatur, mor. t. 2. p. 62. c. 4
Caput libri Deus pater, alleg. t. 2. p. 105. c. 2
Caput serpentis initium suggestionis significat, mor. t. 2. p. 122. col. 2
Caput dæmonis potestas, & suggestio, mor. t. 2. p. 189. c. 3
Capita draconis quomodo confringuntur a Domino, mor. t. 2. p. 189. c. 3
Caput dæmonis quando extollitur, mor. t. 2. p. 217. c. 2
in Capite libri, idest, in primo Psalmo, alleg. t. 2. p. 105. c. 2
Capita multorum sunt Prælati divites, mor. t. 2. p. 290. c. 2
Capita turbarum sunt Principes, & optimates, lit. t. 3. p. 3. c. 3
Caput serpentis conterere, est radicem, & originem peccatorum occidere, mor. t. 3. p. 125. c. 1
Caput 3. Isaiæ, ad quod referatur, lit. t. 4. p. 9. c. 2
Caput reges, lit tom. 4 pag. 4 c. 1
Caput Ecclesiæ, cœtus Prælatorum, cor cœtus doctorum, myst. tom. 4. p. 4. col. 2
Caput 5. in decem partes dividitur, lit. t. 4. p. 18. c. 2
Caput, idest, Principes, lit. t. 4. p. 21. c. 3
Caput mens, myst. tom. 4. p. 21. c. 4
Caput principes, cauda populi dicuntur, myst. t. 4. p. 26. col. 3
Caput Principes, & Pontifices, cauda Prophetas significat, myst. tom. 4. p. 26. c. 3
Caput nudus Prælatus, myst. tom. 2. p. 26 c. 4
Capitulum undecimum in quot partes secatur, clare declaratur, lit. tom. 4. pag. 29. c. 4
Caput undecimum Hebræi, de quo exponant, & dicant habere veritatem, lit. t. 4. p. 29. c. 4
Caput Prælati, & Magistri intelliguntur, myst t. 4 p. 38. col. 2
Caput est Prælatus, cauda tegens est ejus advocatus, myst. t. 4. pag. 45. col. 3
Caput 34. potest exponi de die judicii, ut videre licet, myst. tom. 4. pag. 74. col. 2
Caput 40. totum immoratur in consolatione populi, & cur, lit. tom. 4. pag. 86. col. 3
Caput 50. Hebræi secundum aliquos fabulose exponunt, lit. to. 4. pag. 114. col. 3
Caput 61. fabulose exponunt Judæi de Isaia, de Christo tamen est exponendum, lit t. 4. p 151. c. 1
Caput 62. secundum veritatem exponitur de Christo, myst. to. 4. pag. 154 col. 1
Caput 62. duobus modis ab Hebræis exponitur, lit. t. 4. p. 154. col. 1
Caput 63. exponitur ab Hebræis fabulose de destructione Idumæorum, lit. t. 4. p. 156. c. 2
Caput 63. totum exponitur de passione Christi, myst. t. 4. p. 156. c. 2
Caput 64. secundū sanctos nullam aliam patitur expositionē, nisi de adventu Christi, & dividitur in quatuor partes, myst t. 4. p. 160. c. 1
Caput 66. multipliciter exponitur, & dividitur in tres partes, lit. tom. 4. pag. 168. col. 1
Caput 50. in undecim partes secatur, lit. t. 4. p. 273. c. 1
Caput 2. in duas partes dividitur, lit. t. 4. p. 177. c. 3
Caput 52. imputatur Baruch notario Jeremiæ Prophetæ, & dividitur in sex partes, lit. t 6. p. 280. c 4
Caput cinere aspergi est præteritorum delictorum memoriam flere, mor. t. 4. pag. 295. c. 2
Capita animalium quid significent, lit. t. 5. p. 5. c. 2
Caput mentem significat, mor. t. 5. p. 22. col. 4
Caput, & barba designant honestatem, & potestatem Dei, mor. tom. 5. pag. 22. col. 4
Capita sunt Principes, & nobiles, exp. to. 5. p. 51. c. 1
Caput populi est ipse rex, myst. tom. 5. p. 58. c. 3
Caput viæ, idest, vitæ subditorum est operatio sacerdotum, myst. tom. 5. pag. 60. c. 4
Caput viæ potest dici cathedralis Ecclesia, vel sedes Episcopalis, vel cathedra Magistralis, quæ polluitur per peccata mali Prælati, vel Doctoris, myst. t. 5. p. 60. c. 4
Caput viæ civitatis est dæmonis suggestio, vel mentis delectatio, quia nisi ipsi tentationi resistatur, per hanc diabolus aditum habet ad civitatem animæ, mor. t. 5. p. 79. c. 2
Caput Christi fuit anima ejus, myst. t. 5. p. 193. c. 2
Caput viri est Christus, myst. tom. 5. p. 257. c. 2
Caput Christi est Deus, ibid.
Caput 2. Matthæi 5. narranda complectitur, lit. t. 6. p. 5. c. 3
Caput Christus est, lit. t. 6. p. 15. c. 1
Caput ipsa mens intelligitur, ibid.
Caput Joannis, caput legis est, alleg. t. 6. p. 53. c. 3
Caput viri Christus, mor. tom. 6. p. 53. col. 3
Caput Christi quis, myst. tom. 6 p. 121. c. 1
Caput mens est, comæ vero cogitationes, mor. t. 6. p. 230. col. 4
Caput in animalibus est membrum difficilius ad excoriandum, & quid per id significatur, mor. t. 6. p. 366. c. 2
Caput salutis quod sit, exp. Glos. tom. 7. p. 106. c. 1
Caput Pauli cur a dextris, & Petri a sinistris sit in Bullis Papæ, exp. Glos. tom. 7. p. 115. c. 2
Caput Ecclesiæ Christus quomodo, lit. t. 7. p. 170. c. 2
Caput quæ contineat, seu quæ sint in capite, lit. t. 7. p. 170. c. 2
Capite ingresso Ecclesiam, confidentem accessum habent membra, lit. tom. 7. pag. 172. col. 3
Caput mulieris vir, lit. tom. 7. p. 178. c. 1
Caput, auctor, rector, & Salvator Ecclesię Christus, lit. t. 7. p. 178. c. 1
Caput, idest, fides petitur ab Herodiade, idest, a diabolo, lit. tom. 7. pag. 232. col. 2
Caput Christus pro membris se exposuit, lit. t. 7. p. 241. c. 3
Caput Angeli quid, & quis, lit. t. 7. p. 284. c. 1
Caput Ecclesiæ Christus, lit. t. 7. p. 369. col. 1
Capita bestiæ septem quid significent, lit. to. 7. p. 403. c. 3
Character Christi imprimitur, lit. t. 6. p. 232. c. 1
Carbones denigrati sunt homines mortui per peccatum, lit. t. 1. pag. 260. col. 4
Carbones multa significant, lit. t. 2. p. 34. col. 1
Carbones extincti existentes in peccato mortali, lit. t. 2. p. 34. c. 1
Carbunculus signat charitatem, smaragdus fidem, myst. t. 3. p. 232. c. 1
Carbunculus lapis est, qui signat ardorem, sive fervorem cœli, myst. to. 5. p. 98. col. 4
Carcer animæ est, quicquid in mundo amatur, lit. to. 3. p. 74. c. 2
Carcer limbus, vel infernus dicitur, & uterque, myst. t. 4. p. 36. c. 2
Carcer etiam peccatum denotat, myst. to. 4. p. 36. col. 2
Carcer mundus est, a quo justus liberari postulat, myst. t. 4. p. 251. c. 1
Carceris portæ duæ, & an fuerint ab Angelo apertæ, lit. to. 7. pag. 285. col. 3
Carcer peccatum, vel mala conscientia, mor. t. 7. p. 294. c. 2
Cardinales ex quibus faciendis, mor. t. 2. p. 176. c. 3
Cardinales, & Prælati dicuntur Dii, & filii excelsi, mor. t. 2. pag. 216. col. 3
Cardinalibus, & Prælatis non resistitur, cum deberet eis resisti, mor t. 7. pag. 150. col. 3
Cardinales Domini in terra, mor. t. 2. p. 188. c. 3
Cardines etiam cardinales dicuntur, myst. t. 4. p. 167. c. 2
Cardines templi significant Prælatos, myst. t. 5. p. 189. c. 4
Cardines dicuntur minores Prælati, myst. t. 5. p. 189. c. 4
Carentia visionis Dei debebatur omnibus propter originale, exp Glos. tom. 7. pag. 54. col. 2
Carioth civitas est, exp. tom 5. p. 183. col. 4
Carmelus mons duplex est, unus in sorte Judæ, alter in confinio Palæsthinæ, & Phęniciæ, lit. to. t. pag. 240. c. 3
Carmelus mons fertilissimus inter Phœniciam, & Palęsthinam, lit. tom. 5. pag. 40. col. 3
Carmelus, scientia circumcisionis, vel abundantia temporalium de Ecclesia interpretatur, myst. t. 4. p. 40 c. 2
Carmel Religiosos significat, quia fertilis, myst. t. 4. p. 63. c. 2
Carmel terra fertilis erat, lit t. 4. pag. 63. col. 2
Carmelus est mons fertilissimus terræ promissionis, lit. t 4. p. 72. c. 3
Carmelus interpretatur mollis, vel tenellus, ii, qui mollibus vestiuntur, myst. tom. 4. p. 72. col. 4
Carmelus cum interpretatur scientia circumcisionis, denotat Prælatos, præsertimque Theologos, mor. t. 4. p. 81. c. 4
Carmelus mons, ubi Nabal ditissimus pastor erat, qui David negavit cibos, lit. t. 4. pag. 266. c. 1
Carmelus Græce, & Latine dicitur, & Hebraice Chermel, & quid sint, exp. to. 5. pag. 183. col. 3
Carmelus mons densissimam habet silvam, & ubi sit, expos. tom. 5. pag. 189. col. 4
Carmelus mons alius, & ubi sit, ibid.
Carmelus est terra citra Jordanem, exp. tom. 5. p. 200. c. 1
Crimina graviora sicut tardius sunt credenda, sic veraciter agnita citius sunt punienda, lit. t. 1. p. 23. col. 2
Carmen lugubre cantatur ab Isaia, lit. tom. 4. p. 13. col. 2
Carmen dicitur a sanctis in cœlo, myst. tom. 5. p. 111. c. 4
Carnales motus ex carne oriuntur, & in carnem reflectuntur, similes tineæ, quæ ex veste oritur, & vestem consumit, mor. t. 1. p. 198. c. 2
Carnalis affectus inimici nostri potentissimi, lit. t. 1. p. 261. c. 4
Carnalis affectus significatur per sanguinem, myst. t. 2. p. 11. c. 1
Carnales delectationes quasi aquæ maris, myst. t. 2. p. 80. c. 2
Carnales delectationes reprimit Deus, ibid.
Carnalia intelliguntur per fœnum, spiritualia per olera, lit. tom. 2. pag. 75. col. 2

Carna-

Carnalis homo est veluti puer, nam parva diligit, & parvis terretur, magna vero nec diligit, nec timet, lit. t. 3. pag. 46. c. 1
Carnalis voluptas flumen est, mundanus amor pulvis, myst. t. 3 p. 96 c. 1
Carnales lumen deitatis absconditum sub nebula humanitatis assumptæ non cognoverant; myst. tom. 3. p. 213. col. 4
Carnalia desideria sunt sicut mutus, myst. tom. 4. p. 141. col. 4
Carnales voluptates maritimæ dicuntur, mor. t. 4. p. 267. c. 3
Carnales homines frequenter per potionem cadunt in libidinem, quia venter mero æstuans, cito despumat in libidinem, myst. t. 5. p. 92. c. 4
Carnales homines quando aliquid pœnitentiæ egerint, vel peregrinando, vel disciplinas recipiendo, reputant carni fecisse injuriam spiritum. Unde quasi volentes se vindicare de spiritu, post jejunia magis comessationibus, & potationibus vacant, & post aliquantulam pœnitentiam magis peccatis se implicant, &c. ibid.
Carnalis affectus, & turpis gratiam expellit, mor. t. 6. p. 380. c. 2
Carnalis. Hoc nomen carnalis dupliciter sumitur, expos. Glos. tom. 7. pag. 44. col. 4
Carnalis concupiscentia aliquando appellatur fames, aliquando dicitur actualis concupiscentia, quæ oritur ex fomite, expos. Glos. tom. 7. p. 44. col. 4
Carnalis concupiscentia sumitur duobus modis, expos. Glos. to. 5. pag. 44. col. 4
Carnalia ignorare non est periculum, lit. to. 7. p. 106. c. 1
Carnale dupliciter sumitur, exp. Glos. t. 7. p. 129. c. 2
Carnalia opera facientes habent corruptionem in præsenti, & habebunt in futuro, exp. Glos. t. 7. p. 167. col. 4
Carnalia peccata majoris sunt infamiæ, licet minoris culpæ, & minus celari possunt, quam alia, lit. to. 7. p. 329. col. 1
Carnis consilium quid, mor. tom. 2. p. 3. c. 3
Carnis pugna, usque ad mortem durat, mor. t. 2. p. 29. col. 4
Carnis bellum reprimit meditatio Christi crucifixi, mor. t. 2. p. 29. c. 4
Carnis prælia ad domini præsentiam quiescunt, mor. t. 2. p. 30. c. 1
Carnis maceratio est orationis cibus, mor. to. 2. p. 30. col. 4
Carnes alicujus comedere quid sit, mor. to. 2. pag. 61. col. 4
Caro nostra quomodo floruit in Adam, & defloruit, & refloruit in Christo, mor. tom. 2. pag. 65. col. 3
Caro nostra refloret per confessionem, mor. t. 2. p. 65. c. 4
Caro Christi refloruit in resurrectione, alleg. t. 2. pag. 65. col. 3
Carnis corruptio, incineratio, alleg. to. 2. pag. 70. col. 3
Caro Christi quomodo fuit saccus, alleg. t. 2. p. 70. c. 4
Carnis peccatum facit hominem equum, & mulum, mor. t. 2. p. 78. c. 4
Carnis mortificatio significat citharam, mor. t. 2. p. 79. c. 3
Carnis prælium quomodo vincatur, mor. t. 2. pag. 88. c. 4
Caro Christi unica cur dicatur, alleg. to. 2. p. 89. col. 1
Carnis motus sunt sagittæ, Peo. tom. 2. p. 97. col. 4
Caro petulans signum est lepræ, mor. to. 2. p. 115. col. 2
Caro multipliciter accipitur, myst. to. 2. p. 412. col. 4
Caro Christi fuit psalterium, & cithara, alleg. to. 2. p. 145. c. 3
Caro quando directe desiderat contra spiritum, myst. t. 2. p. 156. c. 2
Caro sitit tria, vitam, custodiam, prolem, myst. t. 2. p. 156. c. 3
Carnis maceratio in duobus consistit, mor. t. 2. p. 173. col. 2
Caro humana fuit cilicium Christi, alleg. t. 2. p. 173. col. 3
Caro, & spiritus in Christo non fuerunt rebelles, alleg. t. 2. p. 180. c. 4
Caro quando dicatur ænea, myst. t. 2. p. 196. col. 1
Caro dicitur a carendo, lit. t. 2. pag. 203. col. 3
Carnis mortificatio significatur per tympanum, mor. t. 2. p. 213. col. 3
Caro significatur per turturem, alleg. to. 2. p. 220. col. 1
Caro dicitur pauper superbus, mor. to. 2. pag. 231. col. 4
Carnis maceratio decem chordas habet, mor. t. 2. p. 244. c. 1
Caro data est in manus impii, non anima sanctorum, lit. t. 2. p. 274. c. 2
Caro nostra fœno comparatur, mor. to. 2. pag. 260. col. 1
Caro multis illecebrosis desideriis impugnat pœnitentes, mor. tom. 2. pag. 272. col. 4
Caro ad voluptatem, diabolus ad iniquitatem, mor. t. 2. p. 278. c. 3
Carnem cur despicere debemus, mor. t. 6. pag. 300. col. 1
Carnem cum sanguine comedere, est delectari in peccato carnis, seu de aliorum lapsu, vel alios in peccato fovere, & imitari, myst. tom. 1. pag. 13. col. 2
Carnis mortificatio post confessionem peccatorum assumenda est, mor. to. 1. pag. 54. col. 4
Carnis lascivia tantum est reprimenda, quatenus natura custodiatur, myst. to. 1. p. 66. col. 4
Caro Christi comparatur arcæ Noe propter quatuor, alleg. t. 1. p. 9. c. 4
Caro est flagellis exponenda, & contumeliis, ut virtutes interius conserventur in anima, mor. t. 1. p. 42. c. 2
Caro post tergum semper habenda, ne ejus desideria fiant, mor. tom. 1. pag. 29. col. 2
Caro sterilis illa est, quæ vix, aut nunquam parit fructum boni operis, myst. to. 1. pag. 35. col. 2
Caro Christi optima terra est, & frugifera, ferens omnium virtutum species, myst. tom. 1. p. 61. col. 4
Caro Dalilæ Sampsoni spiritui comparatur, si spiritus carni consentit, seducitur ab illa, myst. t. 1. pag. 111. col. 4
Caro, nervus, & os significant consensum, opus, & consuetudinem peccandi, ibid.
Caro custodienda est, ne luxurietur, lit. t. 1. p. 250. col. 2
Memoria mortis ducit hominem ad Christum, lit. t. 1 p. 250. col. 4
Caro nos impugnat per voluptatem, mundus per vanitatem, diabolus per iniquitatem, lit. tom. 1. pag. 261. col. 3
Caro suadet mollia, & blandimenta, mundus vana, diabolus iniqua, lit. tom. 3. pag. 36. col. 1
Caro cum spiritui dominari cœperit, turbatur ita liberum arbitrium: ut totaliter subvertatur, mor. to. 3. p. 65. c. 1
Carnis voluptas lanugini comparatur, quia modica ægritudine, vel molestia tabescit, mor. to. 3. p. 144. c. 3
Caro nostra fœno comparatur, quia sicut illud nascitur, crescit, virescit, siccatur, dejicitur: ita caro nostra nascitur ex progenie parentum, crescit in infantia, florescit in adolescentia, maturescit in juventute, arescit in senectute, & dejicitur in morte, lit. t. 3. p. 195. c. 4
Caro Christi totam Ecclesiam fœcundat, myst. t. 3. p. 213 c. 4
Caro, diabolus, &c. quid clament, mor. tom. 4. p. 86. c. 4
Caro omnis videbit salutare Dei, diversimode interpretatur, lit. tom. 4. pag. 87. col. 3
Caro omnis fœnum, ibid.
Caro malorum, quæ vestimentum est animæ, in inferno æternis cruciatibus dilaniabitur, myst. to. 4. pag. 116. c. 4
Caro quanto plus nutritur, tanto magis ad pigritiam trahitur, myst. to. 4 pag. 126. c. 2
Caro proximi propria dici debet, lit. t. 4. p. 139. col. 3
Caro est sicut paries, quæ dividit hominem a Deo, myst. t. 4. p. 141. c. 4
Caro suilla immunditia est, mor. to. 4. p. 163. c. 4
Caro igni, & gladio tradetur, quomodo, myst. t. 4. p. 171. c. 4
Caro omnis omnem hominem dicit, lit. t. 4. p. 173. col. 1
Caro nostra ex aqua, & pulvere quasi coagulata dicitur, myst. tom. 4. pag. 224. col. 3
Carnis mortificatio in aperto esse debet propter exemplum aliorum, myst. tom. 4. p. 226. col. 4
Carnis mortificatio fieri debet cum exultatione spirituali, mor. tom. 4. pag. 246. col. 4
Caro occidit hominem, homo occidit carnem, myst. t. 4. p. 259. c. 4
Caro redigetur in pulverem, myst. t. 4. p. 274. col. 2
Caro Christi dicitur nubes, alleg. to. 5. p. 10. col. 2
Caro nostra comparatur parieti luteo, & quomodo, myst. t. 5. p. 34. c. 1
Caro nostra paries est, myst. t. 5. p. 45. col. 4
Carnes carnis mollitiem, sive peccata humanæ fragilitatis denotant, exp. to. 5. pag. 89. col. 1
Carnem in ollam ferventem projicere, quid sit, myst. t. 5. p. 196. c. 3
Carnem comedere, quid sit, ibid.
Caro Deo placere non potest, myst. to. 5. p. 227. col. 2
Caro dicitur terra, myst. tom. 5. pag. 249. col. 1
Caro dat fructus bonorum operum, myst to. 5. p. 249. c. 1
Carthago fuit Colonia Tyriorum, exp. to. 5. p. 96. col. 1
Carnis mortificatio triplex declaratur, mor. t. 6. p. 7. col. 4
Carnis delectatio omnis corruptibilis est, lit. to. 6. p. 40. c. 3
Caro, & spiritus fratres sunt, mor. tom. 6. p. 53. col. 2
Carnis uxor concupiscentia, ibid.
Caro refrænanda tempore pacis, lit. t. 6. p. 103. col. 3
Carnis molestias Christus, qui non fallitur, elegit, lit. t. 6. p. 142. c. 2
Caro Christi, beatæ Virginis, Pœnitentia, Ecclesia, mens humana dicuntur naves, lit. to. 6. p. 158. col. 3
Caro Christi ob multas nubes dicitur, quæ diffusius tractantur, myst. tom. 6. pag. 212. col. 4
Caro in pulverem redigitur, lit. t. 6. pag. 248. col. 2
Carnis integritas irreparabilis, lit. t. 6. pag. 278. col. 1
Caro dicitur mundus, lit. t. 6. p. 251. col. 4
Caro Christi sunt subditi Prælati, myst. to. 6. p. 275. c. 4
Caro passibilior est inter omnia, lit. t. 6. pag. 284. col. 4
Carnem adversum spiritum concupiscere quid, exp. Glos. t. 7. p. 28. c. 1
Carnis in similitudinem quomodo intelligatur, lit. t. 7. p. 46. c. 1
Caro est exactor, & quomodo, exp. Glos. to. 7. p. 47. col. 2
Carnem debere debilitari, & non omnino occidi, figuratur Judic. 1. per Chananæum, qui remansit tributarius, & non fuit occisus, lit. tom. 7. pag 62. col. 2
Caro est serpens, qui suggerit sensualitati, idest, inferiori parti rationis, lit. to. 7. p. 102. col. 2
Caro ducitur, & non ducit, non curat militare, sed magis manducare, & dormire, lit. to. 7. pag. 138. col. 1
Carnis consilia quæ, ibid.
Caro Christi dicitur peccatum, a peccato in carne devicto, sicut diabolus dicitur homo ab homine devicto, exp. Glos. t. 7. p. 154. c. 4
Caro propagando quasi cogit spiritum falsas adorare imagines, mor tom 7. pag. 162. col. 3
Caro significatur per Saul, lit. to. 7. pag. 173. col. 1
Caro Christi terra aquosa, & humida, lit. to. 7. p. 173. col. 1
Caro mulieris ignis est, lit. to. 7. pag. 177. col. 1
Caro, in carne fiduciam habentes, quales, lit. to. 7. p. 183. col. 4
Caro Christi, quæ effulsit in transfiguratione, quid significet, lit. tom. 7. pag. 178. col. 2
Carnis maceratio est sacrificium Deo, lit. to. 7. pag. 187. col. 3
Caro est sicut mulier meretrix, lit. to. 7. pag. 235. col. 1

Carnis dies habuit Chriſtus, lit. t. 7. p. 248. col. 1
Caro Chriſti quare velum, ſeu velamen dicatur, lit. t. 7. p. 263. c. 2
Caro hoſtiæ quid ſignificet, lit. t. 7. p. 276. col. 1
Caro quare dicatur ſcenum, lit. to. 7. p. 312. c. 3
Caro duos habet pedes, lit. tom. 7. p. 333. c. 3
Carnem Domini poſt reſurrectionem non ſolum Thomas, ſed etiam alii Apoſtoli palparunt, lit. t. 7. p. 346. col. 4
Carnis maceratio per quid ſignificetur, lit. t. 7. p. 353. c. 4
Cartallus eſt vas parvum, quod fit de aſſeribus flexis ad modum dolii, myſt. tom. 4. p. 192. col. 3
Carthago a quibus conſtructa, & cujus colonia fuerit, declaratur, mor. tom. 4. p. 52. col. 1
Caſia ſummus Deus interpretatur, mor. t. 2. p. 311. c. 3
Caſia principium Domini interpretatur, mor t. 2. p. 311. c. 3
Caſphio civitas ſignificat mundi potentatum, myſt. to. 5. p. 260. c. 4
Caſia procedit de corpore Chriſti, alleg. tom. 3. p. 118. c. 1
Caſtellum vocatur Jeruſalem a Domino reſpective, lit. t. 4. p. 229. c. 3
Caſtella ſunt Philoſophorum rationes, mor. t. 6. p. 54. c. 1
Caſtellum mundum diminutum ſignificat, lit. t. 6. p. 67. c. 1
Caſtellum Jeruſalem vocatur deſpective, lit. t. 6. p. 109. c. 3
Caſtellum cor peccatoris, & quibus muris muniatur, dicitur, myſt. t. 6. pag. 109. col. 3
Caſtellum Religio eſt, mor. tom. 6. p. 196. c. 2
Caſtellum ingredi, eſt Religionis habitum veſtire, alleg. t. 6. p. 236. c. 1
Caſtellum quoddam ſecretum conſcientiæ dicitur, mor. t. 6. p. 237. c. 1
Caſtellum Mundum prænotat omnino Chriſto, & diſcipulis contrarium, myſt. to. 6. p. 246. col. 3
Caſtellum eſt cor peccatoris, mor. to. 6. p. 246. c. 4
Caſtigando peccatores Deus flagellat dæmones, myſt. to. 4. p. 34. c. 3
Caſtigat Dominus ad correctionem, non autem ad conſumptionem, mor. to. 4. p. 245. col. 1
Caſtigari qui ſint, lit. tom. 7. p. 132. col. 2
Caſtitas periclitatur in deliciis, æquitas in judiciis, veritas in multiloquio, & charitas in ſæculo nequam, lit. t. 1. p. 86. c. 3
Caſtitas eſt amara in vita, ſed ſuavis eſt in fama, lit. t. 3. p. 123. c. 1
Caſtitas nivi aſſimilatur optime, myſt. t. 4. p. 304. c. 2
Caſtitas in converſatione relucet, mel devotionis in oratione apparet, mor. t. 5. pag. 73. col. 4
Caſtitas ſacerdotalis, & nuptialis honeſtas, exp. t. 5. p. 238. col. 1
Caſtitas res eſt Angelica, lit. t. 6. p. 251. col. 4
Caſtitas, & luxuria in duobus attenditur, lit. t. 6. p. 203. col. 3
Caſtitas uteri Virginalis ornatur ex convenientia inviolabilis ſepulchri, lit. tom. 6. pag. 272. col. 3
Caſtitas eſt ficus, lit. to. 7. pag. 92. col. 2
Caſtitas mentis, & corporis, lit. tom. 7. p. 132. col. 1
Caſtitas triplex carnalis, ſenſualis, ſpiritualis, lit. t. 7. p. 199. c. 4
Caſtitas corporis eſt ſpeculum mundæ converſationis apud homines, lit. to. 7. pag. 210. col. 4
Caſtitas in carne mortali, & fragili eſt theſaurus magnus in vaſe fictili, lit. tom. 7. pag. 219. col. 1
Caſtitas animæ duplex, lit. t. 7. p. 326. c. 4
Caſtitas conjugalis, vidualis, & virginalis, lit. t. 7. p. 233. col. 1
Caſtrimargia quid ſignat, myſt. t. 5. p. 20. col. 4
Caſtrimargus quid, lit. to. 7. pag. 273. col. 1
Caſtrum cuſtodire quid ſit, mor. to. 6. p. 376. c. 3
Caſtra, exire extra caſtra quid, myſt. to. 7. p. 276. c. 1
Caſtrus dicitur ſanctus, mor. t. 2. p. 224. c. 1
Caſus inſipientis eſt documentum ſapientis, lit. t. 1. p. 248. col. 3
Caſus eo gravior, quo gradus eſt altior, myſt. t. 1. p. 304. col. 4
Caſus eſt tranſitus hominis, lit. t. 2. pag. 102. c. 2
Caſus peccatoris oſtenditur, mor. tom. 2. p. 113. col. 4
Caſus Prædicatorum, vel prælatorum periculoſus eſt propter exemplum, lit. tom. 3. p. 225. col. 1
Caſus, vilitas, & violentia reproborum notatur, & declaratur, myſt. t. 4. p. 56. col. 2
Caſus eſt impletio peccati, lit. tom. 6. pag. 61. c. 2
Caſus quinque notantur ſecundum aliquos, in quibus præceptum de correctione locum habet, lit. t. 6. p. 234. c. 3
Caſus duplex eſt in domo, & a domo, exp. Gloſ. t. 7. p. 45. c. 4
Caſus duplex in quo, & a quo, exp. Gloſ. t. 7. p. 99. col. 2
Caſus hominis triplex, lit. tom. 7. p. 177. col. 3
Caſum ſuum cur Adam non viderit videndo Incarnationem, lit. to. 7. pag. 178. col. 3
Caſula quid ſignat, lit. tom. 6. pag. 266. col. 2
Cataclyſmus dicitur generale diluvium, cujus aquæ omnia climata mundi operuerunt, lit. t. 3. p. 245. c. 4
Catalogus ſummorum Pontificum, qui fuerunt ab inſtitutione templi ſub Salomone, exp. tom. 5. p. 253. c. 4
Catalogi definitio datur, lit. to. 6. p. 37. c. 4
Cataplaſma emplaſtrum eſt, lit. t. 4. p. 85. c. 3
Cataplaſmatio ſignificat pœnitentiam de peccato, mor. t. 4. p. 85. c. 4
Cataractæ, & feneſtræ cœli apertæ ſunt ipſæ nubes, quæ apertæ ſunt, ut inſolitæ, & majores pluviæ deſcenderent, mor. t. 1. p. 11. col. 2
Cataractarum vox ſanctorum teſtimonium oſtendit, mor. to. 2. pag. 110. col. 3
Cataractarum vox eſt doctrina Prophetarum, mor. to. 2. p. 110. c. 2
Cataractæ feneſtræ cœli ſunt, lit. tom. 4. p. 54. col. 3
Cataractæ cœli apertæ, ideſt, licentia deſuper exercendi malitiam data eſt diabolo, & militibus ejus, myſt. t. 4. p. 54. c. 4
Cataractæ cœli vulnera Chriſti, mor. t. 5. pag. 4. col. 2
Cataractæ cœli apertæ ſunt in diluvio gratiarum, quando Chriſtus in cruce perforatus, lit. tom. 7. p. 239. col. 1
Catena tranſgreſſionis undenario numero conſtans, quæ ſunt, ſuggeſtio, delectatio, conſenſus, opus, conſuetudo, peccati occultatio, excuſatio peccati, defenſio, gloriatio, malum exemplum, & deſperatio, lit. t. 1. pag. 405. c. 1
Catena diaboli, qua peccatores ligantur, eſt, ut ex ſuggeſtione ſequatur cogitatio, ex cogitatione affectio, ex affectione delectatio, ex delectatione conſenſus, ex conſenſu opus, ex opere conſuetudo, ex cōſuetudine neceſſitas, & ex neceſſitate deſperatio, ex deſperatione defenſio, ex defenſione gloriatio, & ex iſta damnatio, lit. t. 3. p. 21. c. 2
Catena conſuetudo peccati eſt, lit. tom. 4. pag. 139. c. 4
Catena, quam habebat Jeremias in collo, lignea erat, mor. t. 4. p. 242. c. 2
Catena pœnitentiæ tres habet annulos, mor. t. 5. p. 242. c. 2
Catena peccati quæ, myſt. t. 5. p. 184. col. 4
Catenæ quibus ligabatur dæmoniacus, quid præſtent, myſt. to. 6. pag. 179. col. 4
Catenæ duæ omiſſio, & commiſſio, mor. t. 7. p. 294. c. 2
Cathedra peſtilentiæ dicitur tribus modis, alleg. t. 2. p. 3. col. 3
Cathedra peſtilentiæ quid, lit. tom. 2. pag. 3. c. 4
Cathedra proprie eſt magiſtri, tribunal judicis, thronus eſt regis, lit. tom. 7. p. 239. col. 3
Catholica fides, ideſt, communis fides, exp. Gloſ. to. 7. p. 29. c. 4
Catholicon Græce commune dicitur, vel univerſale, lit. t. 7. p. 231. c. 4
Catholicum idem eſt, quod univerſale, vel commune, lit. t. 7. p. 310. c. 2
Catuli leonum ſunt detractores, mor. t. 2. p. 144. col. 4
Catulus leonis Chriſtus, myſt. tom. 4. p. 67. c. 4
Cauda quæ jubetur offerri, ſignificat perſeverantiam in bono, lit. tom. 1. pag. 396. col. 3
Cauda Behemoth Antichriſtus, qui in fine ſæculi jam incipiente deficere principatum diaboli veniet, lit. to. 1. p. 454. col. 1
Cauda peccatorum eſt eorum ſequela, mor. t. 2. p. 146. c. 3
Cauda diaboli ſunt adulatores, & hypocritæ, mor. t. 2. p. 269. col. 2
Caudæ fumigantes quid repræſentent, lit. t. 4. p. 18. c. 1
Caudæ eorum parvuli principum, myſt. t. 4. p. 19. col. 2
Cauda curia mali Prælati, myſt. t. 4. pag. 26. c. 4
Cauda diaboli eſt repromiſſio pœnitendi in extremis, myſt. to. 5. pag. 100. col. 2
Cauda draconis, quam vidit Joannes in Apoc. quid ſignificet, lit. tom. 7. p. 331. col. 3
Caudæ dicuntur tortores, lit. tom. 7. p. 395. c. 4
Cavea, qua capitur leo, eſt mors, quam non poteſt evadere, quantumcumque potens fuerit homo, myſt. t. 5. p. 72. c. 1
Cavendum eſt, ne exempla malorum bonos mores corrumpant, lit. tom. 1. pag. 24. col. 3
Cavendum eſt, ne lucerna verbi Dei, a vento inanis gloriæ, aut detractionis, aut adulationis extinguatur, lit. t. 3. p. 4. c. 2
Cavendum eſt ab aſpectu mulierum, & eas videndi occaſiones ſunt præſcindendæ, lit. t. 3. pag. 24. col. 3
Cavendum maxime eſt Prædicatoribus, ne in lectione, & prædicatione fabulas narrent, ne auditores fatigentur diu eos audire, lit. tom. 3. pag. 29 col. 2
Cavendum ſemper eſt, ne ſuperbia latenter ſe ingerat contemplationi, aut magnificentiæ, lit. t. 3. p. 65. col. 2
Cavendum eſt, ne ab animo diffugiant, quæ dicenda ſunt, dum attenditur, ut arte dicantur, lit. to. 3. p. 177. c. 3
Caverna laci Eccleſia eſt, myſt. to. 4. p. 117. col. 4
Caverna petrarum, Canonicorum capitula, myſt. t. 4. p. 21. c. 2
Caverna quid ſignificet, exprimitur, myſt. t. 4. p. 31. c. 2
Caverna lacus dicitur Sara, & cur, optime docetur, lit. t. 4. p. 117. c. 3
Caverna laci apud Hebræos dicitur mulier, quæ recipit ſemen, lit. tom. 4. p. 117. col. 3
Caulas ſuas in homine tunc dæmones ponunt, cum faciunt ipſum voluptates carnis in ſe nutrire, myſt. to. 5. p. 91. c. 2
Caulæ ſunt habitacula pecorum, myſt. t. 5. p. 91. c. 2
Caupones Scribæ, & Phariſæi, lit. tom. 4. p. 6. col. 1
Cauſa inſtitutionis ſabbati duplex, prima, & principalis fuit ad ſignificandam quietem mentis in præſenti, ſecunda cauſa fuit, ut Judæi poſſent liberius vacare interioribus, & hac ratione præceptum ſabbati inter Moralia computatur, lit. t. 1. p. 156. col. 4
Cauſa damnationis interdum eſt, quod putatur eſſe cauſa ſalutis, lit. tom. 1. pag. 400. col. 1
Cauſa quaſi meritoria adventus Chriſti ſuſpiria, & deſideria juſtorum, mor. t. 2. pag. 23. col. 3
Cauſam habemus omnes contra diabolum, mor. t. 2. p. 90. c. 2
Cauſæ, quare homo peccet, mor. t. 2. p. 91. col. 1
Cauſæ aggravantes peccatum Judæ, alleg. t. 1. p. 108. c. 2
Cauſa reſurrectionis Chriſti innocentia, alleg. t. 2. p. 108. col. 4
Cauſæ veræ plorationis quæ ſint, mor. to. 2. pag. 109. col. 4
Cauſæ multæ, quare memores eſſe debeamus Dei, mor. t. 2. p. 110. c. 2

Causa duplex, quare frater non redimit, myst. to. 1. p. 125. c. 4
Causæ, quare non sit timendum, quando mali florent in mundo, mor. tom. 7. p. 127. c. 2
Causa quare anima debeat subjici Deo, myst. to. 2. p. 154. c. 2
Causæ subjectionis animæ ad Deum, mor. to. 2. p. 155. c. 2
Causæ, quare Deus facilis sit ad miserendum, lit. to. 2. p. 203. c. 3
Causæ, quare debeat homo cantare, & exultare secundũ diversa cantica, quæ in sacra Scriptura reperiuntur, lit. to. 2. p. 255. c. 3
Causæ, quare Deus miseretur nostri, lit. to. 2. p. 264. c. 1
Causæ, quare erratur in vita, mor. tom. 2. p. 279. c. 4
Causæ, & naturæ rerum difficiles sunt cognitu, quia nec numerari possunt præ multitudine, nec comprehendi præ quantitate, nec investigari præ profunditate, lit. to. 3. p. 72. c. 2
Causa flendi quadruplex, & multiplex est lacrymarum utilitas, myst. tom. 3. p. 78. c. 2
Causa triplex, cur boni tolluntur ex hoc mundo, lit. to. 3. p. 143. c. 1
Causa tertia destructionis Sennacherib, lit. to. 4. p. 28. c. 1
Causa destructionis Jerusalem declaratur a Propheta, lit. t. 4. p. 62. c. 1
Causa, cur hæc omnia Judæis acciderint, assignatur, lit. to. 4. p. 63. c. 1
Causæ tres assignantur destructiones Babyloniæ, lit. to. 4. p. 105. c. 3
Causæ duæ præcipue narrantur, quibus Ecclesiam Deus permittit tribulari, myst. tom. 4. p. 105. c. 4
Causa tacite redditur destructionis Moabitarum, & Idumæorum, lit. tom. 4. p. 152. c. 3
Causa destructionis Jerusalem quæ fuerit, lit. to. 4. p. 201. c. 4
Causa confusionis peccatum est, lit. tom. 4. p. 223. c. 3
Causæ, propter quas vigilandum est Prælatis, mor. to. 5. p. 15. c. 2
Causa desolationis quæ, expos. to. 5. p. 163. c. 3
Causa adventus Domini, expos. tom. 5. p. 206. c. 3
Causa gemina Hieronymum consolabatur, & ejus invidiam levare penitus poterat, & qualis fuerit, lit. to. 6. p. 1. c. 1
Causæ, cur alius alium in via antecedat, mor. to. 6. p. 7. c. 3
Causã unusquisque crucifixionis Christi scire debet, mor. t. 6. p. 86. c. 3
Causa susceptionis operis, & origo, Prol. to. 7. p. 3. c. 1
Causa sicut large sumitur ad quatuor causas, ita effectus, & efficere quandoque, expos. gloss to. 7. p. 9. c. 3
Causa nostra cur sit Christi? Causa Adæ quæ, exp. glos. to. 7 p. 34. c. 4
Causa efficiens nulla est, quod Deus reprobet aliquem, expos. Gloss. tom. 7. p. 52. c. 4
Causa dicit excellentiam, & ideo magis appropriate dicitur de Deo, quam rex, expos. gloss. tom. 7. p. 62. c. 2
Causæ multæ, ob quas Deus permittit viros sanctos tribulari, lit. tom. 7. p. 140. c. 4
Causa avaritiæ per eleemosynas, luxuriæ causa per jejunia, vigilias, & labores abscinditur, exp. glos. to. 7. p. 145. c. 1
Causæ multæ, ob quas discentes semper numquam veritatem sciunt, lit. tom. 7. p. 227. c. 4
Causa efficiens aliter est Deus, quam aliæ causæ, lit. to. 7. p. 300. c. 3
Cautela hominis sensati quæ sit, lit. to. 2. p. 101. c. 1
Cautela, & perseverantia quæ sint, quomodove differant, lit. tom. 6. p. 225. c. 3
Cauterium latronis est signum circumcisionis, mor. to. 6. p. 83. c. 2
Cauterium fit in membro sano, nos membra infirma, Christus caput sanum, mor. tom. 7. pag. 36. c. 1
Cauterium, quod facit Dominus servis, & amicis suis, literal. tom. 7. p. 214. c. 2
Cauterium diaboli in suis amicis quale, lit. to. 7. p. 214. c. 2
Cauterium, quod fit in uno membro, ut cetera sanentur, quid significet, lit. tom. 7. p. 242. c. 2
Cautio Sacra Scriptura est, myst. to. 6. p. 258. c. 2
Cecidere ad Austrum, & ad Aquilonem, quid sit, mor. to. 2. p. 62. c. 2
Cecidere in faciem, & cecidere retro, quid innuit, lit. to. 7. p. 383. c. 4
Cecidit, cecidit Babylon magna, quid, lit. to. 7. p. 415. c. 2
Cedar fuit filius Ismaelis, a quo regio nomen accepit, myst. t. 1. p. 60. c. 1
Cedar regio Saracenorum est, myst. tom. 4. p. 147. col. 3
Cedar tenebræ interpretatur, myst. tom. 4. p. 147. col. 4
Cedar regio solitudinis Ismaelitarum, lit. to. 4. p. 178. col. 3
Cedar interpretatur tenebræ, myst. tom. 4. p. 178. col. 4
Cedron tenebras interpretatur, myst. tom. 4. p. 250. col. 3
Cedron hortus, in quo traditus fuit Dominus, myst. to. 4 p. 250. c. 3
Cedrus alta est dignitas sæculi, Libanus prosperitas mundi, Libani cedri solitudo temporalis, myst. to. 1. p. 299. col. 2
Cedrus quandoque significat excellentes virtutes justorum, aliquando superbam potentiam pravorum, lit. tom. 1. p. 454. col. 1
Cedrus habet multas significationes, alleg. to. 2. p. 67. col. 3
Cedrus comparatur impio, lit. tom. 2. p. 97. col. 1
Cedrus Christus est, mor. tom. 2. p. 147. col. 3
Cedri in Ecclesia sunt viri sublimes, myst. to. 2. p. 212. col. 2
Cedrus significat membra Christi, alleg. to. 2. p. 245. col. 3
Cedri Libani dicuntur potentes in sæculo, alleg. to. 2. p. 267. c. 3
Cedrus alta, & procera arbor est, alleg. to. 2. p. 367. col. 3
Cedrus, quæ est arbor alta, imputribilis, odorifera, & serpentes fugat, significat donum sapientiæ, myst. tom. 3. p. 215. col. 3
Cedri proprietates conveniunt Mariæ Virgini, & sunt novem, myst. tom. 3. p. 215. col. 4
Cedrus multiplex, myst. tom. 4. p. 9. col. 2
Cedrus est alta arbor, Prælatos denotat, mor. to. 4. p. 81. c. 4
Cedri hostes Judæorum, myst. tom. 4. p. 26. col. 1
Cedri medulla dicitur ipse Jechonias, qui directa linea descendit de stirpe regia, expos. tom. 5. p. 65. col. 1
Cedri summitas frondium sunt Principes populorum, expos. tom. 5. p. 65. col. 1
Cedri frondes sunt populi, expos. tom. 5. p. 65. col. 1
Cedri medulla est etiam mater Jechoniæ, exp. tom. 5. p. 65. col. 1
Cedri medulla sunt omnes opes Jerusalem, & vasa templi, & fortes, & optimates populi, expos. tom. 5. p. 65. c. 1
Cedrus dicitur stirps regia, expos. tom. 5. p. 65. c. 1
Cedrus medullata est Abbas altus in conversatione boni odoris, &c. myst. tom. 5. p. 65. c. 4
Cedri medulla est stirps regia, myst. tom. 5. p. 67. col. 1
Cedri medulla est B. Virgo, quæ per rectam lineam de stirpe regia descendit, myst. tom. 5. p. 67. c. 2
Cedri Libani sunt nobiles, qui diligunt candorem hujus mundi, myst. tom. 5. p. 95. col. 2
Cedrum de Libano erigunt in malum, qui nobilem aliquem, & clarum genere sibi elevant in Prælatum, myst. to. 5. p. 95. c. 3
Cedrus est ille, qui alios excedere vult in hoc mundo, myst. tom. 5. p. 104. col. 2
Cedri frondes sunt in ramis, eodem modo vaniloquia dicuntur in convivils, myst. tom. 5 p. 104. col. 2
Cedri radices possunt denotare miserias introitus, & exitus hominis, idest, nativitatis, & mortis, myst. to. 5. p. 104. col. 2
Cedri multitudo arbustorum est multitudo Principum, &c. exposit. tom. 5. p. 104. col. 3
Cedrus, quæ est imputribilis, refertur ad Virgines, myst. to. 5. pag. 104. col. 4
Cedri dicuntur duces, & sacerdotes, expos. to. 5. p. 221. col. 3
Cedron interpretatur tristitia, sive mœror, myst. to. 5. p. 250. c. 4
Cedrus quid significet, ejusque medulla, lit. to. 7. p. 59. col. 1
Ceila interpretatur extollens semetipsum, mor. to. 2. p. 113. c. 4
Celare agnitam veritatem peccatum est, alleg. to. 1. p. 53. col. 2
Celare delictum alterius est veluti sepelire mortuum, quod est opus pietatis, detegere vero alterius peccata, est veluti mortuum denudare, quod est opus impietatis, lit. to. 3. p. 36. c. 2
Celeritas exauditionis promittitur, lit. to. 4. p. 167. col. 3
Cellaria sponsi sunt diversi sensus Sacræ Scripturæ, lit. to. 3. p. 106. c. 2
Cellarium repositio sanctorum librorum dicitur, myst. t. 4. p. 258. c. 3
Cellaria dicuntur apothecæ, myst tom. 5. p. 179. col. 4
Cendebæus persecutores Christianæ Religionis significat, myst. tom. 5. p. 250. col. 3
Censi capite tenebantur, & ante Cæsarem Pompejus ipsos posuit, lit. tom. 6. p. 60. col. 3
Censura Ecclesiastica quinam sint coercendi, lit. to. 7. p. 231. col. 4
Census naturæ humanæ infirmitas, & mors, lit. to. 7. p. 242. c. 4
Censum a nobis Christus venit ad recipiendum, mor. to. 7. p. 39. c. 4
Centum pœnæ perfectionem significat, myst. tom. 5. p. 29. col. 2
Centenarii quatuor quid significant, myst. tom. 5. p. 29. col. 2
Centum cades olei opera pietatis significant, myst to. 6. p. 228. c. 2
Centum quadraginta quatuor millia, hic numerus Patres electos de veteri lege significat, omnesque salvandos, lit. to. 7. p. 388. c. 3
Centuriones qui sint, expos. tom. 4. p. 234. col. 3
Centurio quis fuerit, declaratur, lit. tom. 6. p. 32. col. 2
Centurio cur renuerit Christũ intrare in domũ suam, lit. to. 6. p. 32. c. 2
Centurio quomodo accessit ad Jesum, myst. to. 6. p. 32. col. 2
Centurio cur potissimum crediderit, lit. to. 6. p. 87. col. 3
Centurio, qui sub se habet centum milites, lit. to. 6. p. 87. c. 3
Centurio pœnitentem peccatorem denotat, myst. to. 6. p. 123. col. 2
Centurionis servus populum Gentilem indicat, myst. to. 6. p. 171. c. 3
Centurio Prælatum significat, mor. tom. 6. p. 171. col. 3
Centurio cur indignum se reddat ad vocem Domini dicentis: Ego veniam, & curabo eum, lit. to. 6. p. 171. col. 4
Centurio in multis commendatur, lit. tom. 6 p. 172. col. 1
Centurio significat nobiles, & potentes hujus sæculi, mor. to. 6. pag. 272. col. 1
Cephas nomen a Petra derivatus, qui est Christus, lit. to. 6. p. 58. col. 1
Cephas Hebræum est, lit. tom. 6. p. 288. col. 3
Cephas, idest, Petrus Syriace, Græce caput, exp. gloss. to. 7. p. 94. col. 4
Ceraunea quid sint, mor. tom. 6. p. 325. col. 3
Cera, quæ est ex melle, quid significat, mor. to. 6. p. 320. col. 4
Cæremoniæ templi quæ sint, expos. tom. 5. p. 136. col. 4
Cæremoniæ templi possunt etiam esse omnes descriptiones ædificiorum, quia omnia figurativa, & significativa, exp. to 5. p. 136. c. 4
Cereus in festis cur accendatur, quidve significet, ac præstet, liter. tom. 6. p. 139. col. 3
Cereus paschalis, & thurificatio quid significent, expos. gloss. tom. 7. p. 126. col. 2
Certam facere vocationem, & electionem nostram, quomodo possimus, lit. tom. 7. p. 339. col. 3
Certamen cursus, fides D. Pauli, quæ, lit. to. 7. p. 229. col. 4
Certamen duplex, lit. tom. 7. p. 264. col. 3

Certu-

Certitudo destructionis Jerusalē dicitur a Propheta, lit.to.4.p.76.c.3
Cervicalia sub capite jacere est adulari homini in peccato mentis, myst. tom. 5. p. 50. col. 4
Cervi sunt spiritales viri, qui transiliunt elationem superbiæ, lutum luxuriæ, & spinas avaritiæ, lit. to. 1. p. 261. col. 3
Cervix arecta post peccatum Deo displicet, mor. to. 2. p. 179. c. 1
Cervi renovantur post comestionem serpentis, alleg. to. 2. p. 68. c. 1
Cervorum proprietates quando senescunt, mor. to. 2. p. 109. c. 2
Cervi sunt Religiosi, mor. tom 2. p. 267. col. 4
Cervi qui spineta transiliunt, sunt Apostoli, & magni spirituales, & quomodo, alleg. tom. 2. p. 267. col. 4
Cerva in agro periit, quia non erat herba, myst. to. 4. p. 38. col. 4
Cervus claudus quomodo dicatur saltare, lit. to. 4. p. 77. col. 1
Cervis triplex, myst. tom. 4. p. 106. col. 3
Cerva dicitur Ecclesia, vel Prælati, quia inter alia animalia hoc tantum lacrimat, myst. to 4. p. 215. col. 2
Cerva ubi pariat dicitur, myst. to. 4. p. 215. col. 2
Cerva odore narium trahit serpentes de cavernis, myst. to. 4. p. 215. c. 2
Cerva parturit cum cautela, quid significet, mor. to. 4. p. 295. c. 4
Cerva duplicem dolorem habet in partu, mor. to. 7. p. 161. c. 1
Cerva, quæ odit venenum, & serpentem extrahit a cavernis, significat prædicatores, mor. to. 7 p. 161. col. 1
Cervorum mos tempore maxime amoris: lit. to. 7. p. 167. col. 1
Cervus renovatur cornibus, lit. tom. 7. p. 175. col. 3
Cessant in lege cæremonialia, sacrificia, figurativa, &c. non autem historialia, & moralia; lit. to. 6. p. 229. col. 4
Cessante causa cessat effectus, de quibus causis intelligatur, expos. gloss. tom. 5. p. 88. col. 4
Cessio duplex, qua tribulationibus ceditur, lit. to. 4. p. 219. col. 3
Cete, nomen hoc, quandoque accipitur in neutro genere, & indeclinabile, quandoque in genere masculino, & declinabile, lit. tom. 1. p. 9. col. 1
Cethim mundum in malitia gelatum dicit, myst. to. 4. p. 52. col. 1
Cethim est ipsa Græcia, lit. tom. 4. p. 52. col. 3
Cethim civitas fuit de Japhet filio Noe, lit. to. 4. p. 178. c. 3
Cethim interpretatur mare congelascens, myst. to. 4. p. 178. col. 4
Cethim quis fuit, expos. tom. 5. p. 230. col. 1
Cethim interpretatur fixi, vel abscissi; abscissi a mundo, & fixi in Deo, vel in claustro, myst. tom. 5. p. 95. col. 3
Cethim insulæ sunt Religiones, & claustra, de quibus assumuntur, & fiunt prætoriola, quando judices, & discussores causarum sæcularium fiunt monachi, vel Religiosi, myst. to. 5. p. 95. col. 3
Cethura significat hæreticos, qui omnes vinculo erroris copulati sunt, mor. tom. 6. p. 33. col. 1
Cetus occisus in mare quis est, myst. to. 2. p. 231. col. 3
Chaldæa interpretatur quasi fera, mor. to. 2. p. 336. col. 3
Chaldæa interpretatur ferox, mor. tom. 2. p. 279. col. 4
Chaldæi sunt avari, myst. tom. 5. p. 61. col. 2
Chaldæi feroces interpretantur, quia avari sunt pauperibus, crudeles, & immisericordes, myst. to. 5. p. 61. col. 2
Chaldæi feroces interpretantur, myst. tom 5. p. 84. col. 4
Chaldæi tyrannos sæculares, vel Prælatos Ecclesiæ eorum morum imitantes denotant, myst. tom. 5. p. 84. col. 4
Chaldæi, & Hebræi, quibus proprietatibus differant, exposit. tom. 5. p. 145. col. 3
Chaldæi fuerunt patres Hebræorum, exp. to. 5. p. 145. col. 3
Chaldæa ubi sita sit, expos. tom. 5. p. 147. col. 2
Chaldæi interpretantur feroces, mor. to. 6. p. 381. col. 1
Chaldæi significant avaritiam, mor. tom. 6. p. 381. col. 1
Chaldæi adorabant ignem, idest, Vulcanum, expos. gloss. tom. 7. p. 158. col. 2
Cham tripliciter peccavit: nō operuit, quod debebat, risit, quod dolere debebat, & quod solus vidit, aliis propalavit, lit. to. 1. p. 24. c. 3
Cham interpretatur callidus, mor. tom. 2. p. 272. col. 2
Cham significat luxuriosos, mor. tom. 2. p. 272. col. 3
Cham pater Chanaam Princeps fuit Gentis Ægyptiæ, & ideo in terra Ægypti dicitur Cham, quia fuit terra Cham patris Chanaam, myst. tom. 5. p. 96. col. 1
Chamos interpretatur congregans, & denotat avaritiam, myst. tom. 4. p. 134. col. 4
Chamos congregans, vel attrectans dicitur, myst. to. 4. p. 268. c. 2
Chana nomen est villæ, lit. tom. 6. p. 390. col 1
Chana interpretatur zelus, mor. tom 6. p. 290. col. 1
Chana interpretatur æmulatio, seu possessio, mor. to. 6. p. 290. col. 1
Chaos magnum firmatum inter Deum, & nos quid sit, diffuse docetur, lit. tom. 6. p. 233. col. 2
Chaos, idest, maxima distantia, cum chaos soleat appellari dissimilitudo bonorum, & malorum, expos. glos. to. 7. p. 34. col. 3
Character bestiæ, idest, signum peccati, &c. Apoc. 19. mor. tom. 7. p. 38. col. 4
Character diaboli quale, lit. tom. 7. p. 214. col. 2
Character multiplex, lit. tom. 7. p. 321. col. 4
Character bestiæ quale, mor. tom. 7. p. 405. col. 2
Chariathiarim villa silvarum dicitur, myst. to. 4. p. 167. col. 3
Charismata quid, & unde dicta, lit. tom. 7. p. 109. col. 2
Carith decisio, vel divisio interpretatur, myst. to. 4. p. 124. col. 2
Carioth civitas magna Moab, lit. tom. 4. p. 270. col. 2
Charissimi nos sumus, & quare: Insuper desideratissimi, liter. tom. 7. pag. 185. col. 4
Chari bene sunt, qui sunt vita chariores, lit. to. 7. p. 597. col. 1
Charitas consistit in tribus, in corde puro, cōsciētia bona, & fide non ficta, sive in amore Dei, sui ipsius, & proximi, myst. to. 1. p. 8. c. 4
Charitas duplex, Interior in affectu, & exterior in effectu, myst. tom. 1. p. 10. col. 1
Charitas eadem viæ, & patriæ, myst. tom. 1. p. 20. col. 3
Charitas propter Deum omnia terrena despicit, & contemnit, mor. tom. 1. p. 22. col. 4
Charitas compulit Deum patrem, ut filium suum unigenitum daret propter liberandum hominem, myst. to. 1. p. 28. col. 2
Charitas est ille mons, super quem totum negotium incarnationis, prædicationis, atque passionis consummatū est, myst. to. 1. p. 28. c. 3
Charitas aut proficit, aut deficit, myst. tom. 1. p. 35. col. 1
Charitas in corde prædicatoris, & fortitudo in opere diabolum vincit, mor tom. 1. p. 35. col. 2
Charitas efficit, ut uno peccante alii condoleant, alleg. to. 1. p. 63. c. 4
Charitas ubi major reperitur, ibi & āplior cognitio, myst. t. 1. p. 70. c. 4
Charitas est condimentum omnium operationum, lit. to. 1. p. 109. c. 4
Charitas ignis est, quia peccata consumit, & separat a malo, myst. tom. 1. p. 29. col. 2
Charitatis duo præcepta sunt gressus, per quos itur ad Deum, alleg. tom. 2. p. 31. col. 1
Charitas Christi maxima notatur in hoc, quod dicit, Holocaustum, alleg. tom. 2 p. 43. col. 3
Charitas dicitur lex, mor. tom 2. p. 57 col. 4
Charitas elevat animam, alleg. tom. 2. p. 55. col. 4
Charitas necessaria prædicatori, mor. tom. 2. p. 62. col. 1
Charitas protegit, & impugnat, mor. tom. 2. p. 61. col. 3
Charitas habet vim armorum, mor. tom. 2 p. 61. col. 3
Charitas fundamentum meriti, mor. tom. 2. p. 79. col. 1
Charitas dicitur anima, mor. tom. 2. p. 82. col. 2
Charitatis præcepta significantur per alas, mor. to. 2. p. 92. col. 2
Charitas mansuetudinem introducit, lit. tom. 2. p. 94. col. 2
Charitas reddendo non amittitur, sed multiplicatur, lit. to. 2. p. 101. c. 3
Charitas est nova lex, alleg. tom. 2. p. 105. col. 2
Charitatem non habens non debet sumere officium prædicationis, alleg. tom. 2. p. 106. col. 4
Charitas puteus bonus est, myst. tom. 2. p. 142. col. 1
Charitas designatur per aurum omnia levia facit alleg. to. 2. p. 168. c. 1
Charitas in via habetur in summo gradu, alleg to. 2. p. 168. c. 1
Charitas dicitur currus, mor. to. 2. p. 168. col. 4
Electorum multitudo notatur, mor. tom. 2. p. 168. col. 4
Charitas, & patientia habent proprietates velleris ovium, alleg. tom. 2. p. 182. col. 1
Charitatis latitudo est orare pro inimicis, lit. to. 2. p. 210. col. 1
Charitas quomodo operit delicta, mor. tom. 2. p. 222. col. 1
Charitas sedile Dei in anima, & in Ecclesia, mor. to. 2. p. 232. c. 2
Charitas est rectum, lit. tom. 2. p. 234. col. 4
Charitas se ostendit per signa, mor. tom. 2. p. 270. col. 4
Charitas numquam excidit, mor. tom. 2. p. 270. col. 4
Charitas est quantitas animæ, mor. tom. 2. p. 272. col. 4
Christiani a Christo vocantur, mor. tom. 2. p. 291. col. 2
Charitatis sexdecim propugnacula, lit. tom. 2. p. 329. col. 1
Charitas major est inter virtutes, lit. tom. 2. p. 329. col. 1
Charitas omnia offendicula complanat, & omnem amaritudinem dulcorat, lit. tom. 3. p. 8 col. 2
Charitas est pallium universa delicta operiens, ne videantur a Deo, scilicet ad puniendum, lit. tom. 3. p. 20. col. 1
Vocatur quoque amictus operiens ignominiam, vestis nuptialis, sine qua non liceat ingredi ad nuptias, ibid.
Charitas princeps est operationis meritoriæ, imperatrix, & forma, lit. tom. 3. p. 114. col. 3
Et est finis omnium præceptorum, quia omnia præcepta data sunt ad ipsā excitanda, vel augenda, vel conservanda, vel roborandam, ib.
Charitas sola est, quæ nos facit esse hæredes regni cœlorum. Hæc enim est quæ in patria permanet, & sine qua aliæ virtutes in via nihil sunt, lit. tom. 3. p. 121. col. 2
Charitas plena non est, quam retardat cupiditas, lit. to. 3. p. 226. col. 3
Charitas viæ dicitur ignis, myst tom. 4. p. 68. col. 2
Charitas patriæ dicitur caminus ignis, myst. to. 4. p. 68. col. 2
Charitas dulcem facit requiem, mor. tom. 4. p. 70. col. 4
Charitas cujus igniculus in via, fiet caminus in patria, mor. tom. 4. p. 72. col. 4
Charitas fons proprius, quo potantur filii Dei, myst. to. 4. p. 153. c. 2
Charitas trahit nos sursum, lit. tom. 4. p. 246. col. 3
Charitatis effectus tres, myst. tom. 5. p. 44. col. 2
Charitas non quæ sua sunt, quærit, myst. tom. 5. p. 112. col. 2
Charitas sine discretione errat, discretio sine charitate jacet, & nulla est, mor. tom. 5. p. 119. col. 2
Charitas est præcepti modus, & non est in præcepto, expos. tom. 5. p. 149. col. 4

Charitas

Charitas omnia communia facit, expos. tom. 5. p. 229. col. 3
Charitas piscis est aquæ dulcis, mor. tom. 6. p. 313. col. 4
Charitas dicitur mandatum novum, & cur, lit. to. 6. p. 368. c. 3
Charitas sola est, quæ etiam reddita semper detinet debitorem, mor. tom. 6. p. 468. col. 4
Charitas Dei in quid cognita fuit, mor. tom. 6. p. 368. col. 4
Charitas non solum patiens est ad sustinendum, sed benigna ad agendum, mor. tom. 6. p. 376. col. 4
Charitas omnia suffert, mor. tom. 6. p. 381. col. 2
Charitatis qualitas, mor. tom. 6. p. 6. col. 4
Charitas cumulus totius perfectionis est, lit. to. 6. p. 21. col. 3
Charitas quadruplex est, lit. tom. 6. p. 75. col. 4
Charitas quomodo perficiatur, lit. tom. 6. p. 79. col. 1
Charitas non in uno consistit, lit. tom. 6. p. 109. col. 3
Charitas in communione vitæ probatur, lit. to 6. p. 132. col. 3
Charitas glutinum est, quo fideles combinantur, lit. to. 6. p. 191. c. 3
Charitas in futuro tota fermentabitur, lit. tom. 6. p. 216. col. 1
Charitatis ordo quis sit, lit. tom. 6. p. 227. col. 3
Charitas incipit a se, lit. tom. 6. p. 267. col. 4
Charitas Dei quæ, mor. tom. 6. p. 297. col. 2
Charitas quo pacto dicatur forma omnium virtutum, expos. gloss. tom. 7. p. 12. col. 2
Charitas utrum sit prima, & causa omnium virtutum, expos. gloss. tom. 7. p. 12. col. 2
Charitatis nomen quandoque est nomen specialis virtutis, quandoque nomen generale, expos. gloss. tom. 7. p. 12. col. 2
Charitatis geminæ duobus pedibus accedite, quomodo sumatur, &c. expos. gloss. tom. 7. p. 27. col. 2
Charitas quomodo numquam sit otiosa, exp. gloss. to. 7. p. 31. c. 3
Charitas utrum sit habitus infusus, vel acquisitus, expos. gloss. tom. 7. p. 31. col. 4
Charitatem habentes damnabuntur ne? exp. gloss. to. 7. p. 31. c. 4
Charitas quamobrem dicatur omnium major, exp. glos. to. 7. p. 31. c. 4
Charitati appropriatur bonum, quod est finis omnium, expos. gloss. tom. 7. p. 31. col. 4
Charitas quomodo dicatur operire peccata, exp gloss. to. 7. p. 32. col. 1
Charitas appropriatur Spiritui Sancto, exp gloss. to. 7. p. 32. col. 1
Charitas una est, & illa voluntas est, exp. gloss. to. 7. p. 32. col. 2
Charitas quare dicatur proprium donum Spiritus Sancti, exp. gloss. tom. 7. p. 32. col. 2
Charitatem habens utrum sciat, quod eam habet, expos. gloss. tom. 7. p. 32. col. 2
Charitatē se habere nullus scit scientia certitudinis, nisi sit ei revelatum, sed potest scire scientia experientiæ, exp. gloss. to. 7. p. 32. col. 2
Charitatem perfectam nondum habens formidat pro justitia pœnas, mortemque pati, exp. gloss. tom. 7. p. 40. col. 3
Charitas, & omnis potentia animæ infinita est, in quantum est capax Dei, expos. gloss. tom. 7. p. 45. col. 4
Charitatis perfectio secundum modum patriæ, aut secundum modum viæ quæ, expos. gloss. tom. 7. p. 47. col. 3
Charitatem non habens non credit in Deum, sed Deo, exp. gloss. tom. 7. p. 47. col. 3
Charitatem habens utrum sciat se illam habere, exp. gl. to. 7. p. 48. c. 1
Charitas quomodo numquam excidat, exp. gloss. to. 7. p. 54. col. 2
Charitas plus movet ad bonam operationem, quam fides, exp. gloss. tom. 7. p. 62. col. 4
Charitas quanto est major, tanto potentia illius est habilior ad diligendum Deum, expos. tom. 7. p. 53. col. 2
Charitas statim ut reddi incipit, incipit augeri, lit. to. 7. p. 65. col. 2
Charitas, nullum tempus est, in quo reddenda non sit charitas habitu, & actu pro loco, & tempore, exp. gloss. to. 7. p. 65. col. 2
Charitas movet virtutes ad impletionem præceptorum, lit. to. 7. p. 65. col. 3
Charitas, ambulare secundum charitatem quid, exp. glos. to. 7. p. 68. c. 3
Charitas cur ædificet, scientia vero inflet, lit. to. 7. p. 92. col. 4
Charitas an sit omnium virtutum mater, exp. gloss. to. 7. p. 93. col. 2
Charitatis ordo non tollit magis, & minus, sed ponit prius, & posterius, exp. tom. 7. p. 108. col 4
Charitas inter omnes virtutes quomodo melior, lit. to 7. p. 109 col. 1
Charitas cur dicatur ceteris eminentior virtutibus, ibid.
Charitas laudatur, lit. tom. 7. p. 110. col. 1
Charitas prædicatoris quæ debeat esse, lit to. 7. p. 110. col. 1
Charitati competunt quindecim gradus, exp. gloss. to. 7. p. 110. col. 3
Charitatis modus essentialis quis, exp. gloss. to. 7. p. 111. col. 2
Charitas cur melior quam alia dona, exp. gloss. to. 7. p. 111. c. 4
Charitas est via ad Deum, lit. tom. 7. p. 129. col. 1
Charitas Christi urget, id est stimulus amoris ipsius, lit. to. 7. p. 130. c. 2
Charitas est exactrix operum, non solum verborum, lit. to. 7. p. 130. c. 3
Charitatis proprium est ministrare, non ministrari, exp. gloss. tom. 7. p 131. col. 4
Charitatis omnes sunt ministri, exp. gloss. to. 7. p. 131. col. 4
Charitas est ingeniosa, & ars cælestis magistri, lit. to. 7. p. 135. col. 1
Charitas in Apostolo numquam remittebatur, exp. gloss. t. 7. p. 141. c 2
Charitas, sive virtus dicitur minui quantum ad fervorem, & quid ejus motus tepescit, exp. gloss. to. 7. p. 141. col. 3
Charitas generat compassionem, & misericordiam, expos. gloss. tom. 7. p. 141. col. 3
Charitatem habens, num illam se habere sciat, exp. glos. t. 7. p. 142. c. 2
Charitatem tantam Paulus habuit, quantam Angeli, ad tempus tantum, exp. gloss. tom. 7. p. 141. col. 3
Charitas in tempore gratiæ facta est Aquila, quæ non volat ad muscas, expos. gloss. tom. 7. p. 158. col. 1
Charitas Christi est forma charitatis nostræ, mor. to. 7. p. 161. col. 2
Charitatis conformitas duplex, ibid.
Charitas continet servitutem, & libertatem, mor. to. 7 p. 164. col. 3
Charitas cur duplex, exp. gloss tom. 7. p. 167. col. 4
Charitate fruimur Deo, gaudio nobismetipsis, pace proximo amico, patientia proximo inimico, exp. gloss. to. 7. p. 166. col. 2
Charitas quomodo prima virtutum, expos. gloss. to. 7. p. 166. col 2
Charitatis ordo inter nos, & Deum, & inter nos, ac proximum quomodo, exp. gloss. tom. 7. p. 167. col. 4
Charitas finis consummans, peccatum finis consumens, ibid.
Charitas est ignis, lit. tom. 7. p. 173. col. 1
Charitas est Dei latitudo, ibid. col. 2
Charitas supereminet scientiæ, sicut oleum aquæ supernatat, lit. tom. 7. p. 173. col. 3
Charitas sine discretione errat, discretio sine charitate jacet, ibid.
Charitas adveniens omnia levia facit, lit. to. 7. p. 174. col. 1
Charitas Christi qualis, lit. tom. 7. p. 182. col. 1
Charitas omnes facit charissimos, lit. to. 7. p. 182 col. 3
Charitas cur vinculum perfectionis, lit. to. 7. p. 193. col. 3
Charitas refrigescit, nisi jugiter nutriatur, lit. to. 7. p. 195. col. 2
Charitas quare lorica dicatur, lit. tom. 7. p. 202. col. 3
Charitas in tribulatione crescit, lit. tom. 7. p. 203. col. 4
Charitas Dei quæ, lit. tom. 7. p. 207. col. 1
Charitas via est in prosperis, & in terra, lit. to. 7. p. 207. col. 1
Charitas quare, & quomodo finis præcepti, lit. to. 7. p. 208. col. 3
Charitas copulat, jungit, unitque Deo, lit. to. 7. p. 254. col. 1
Charitas fraternitatis qualis, lit tom. 7. p. 274. col. 3
Charitas magis conjuncta est dilecto, & spes sperato, quam fides credito, vel vero, lit. tom. 7. p. 307. col. 3
Charitas mandatum novum, & vetus est, lit. to. 7. p. 348. col. 1
Charitas est unctio, lit. tom. 7. p. 349. col. 4
Charitas ubi imperfecta facit filiolos, ubi perfecta filios, lit. tom. 7. p 350. col. 4
Charitas potest augeri secundum essentiam, non tamen potest minui, lit. tom. 7. p. 351. col 2
Charitas parva secundum aliquos non sufficit ad resistendum magnæ tentationi, lit. tom. 7. p. 351. col. 4
Charitas Dei quid, lit. tom. 7. p. 351. col. 4
Charitas perfecta quæ, lit. tom. 7. p. 353. col. 3
Charitas est Deus ipse, lit. tom. 7. p. 353. col. 4
Charitas duplex, lit. tom. 7. p. 335. col. 4
Charitas omnia communia facit, lit. tom. 7. p. 358. col. 1
Charitas non volat ad muscas, lit. tom. 7. p. 359. col. 2
Charitas forma operis, lit. tom. 7. p. 377. col. 1
Carnotensis Ecclesiæ Canonici quare in choro non respondeant, Amen, lit. tom. 7. p. 418. col. 2
Ceriothum, atque Ebionem, ac ceteros id genus hæreticos negantes Christū Deum esse, ac in carne venisse, Joannes Evangelista in eius Epistola sacra, vocitat merito Antichristos, lit. to. 6. p. 1. col. 3
Cerinthum, sive Cerinthus, homo hæreticus, fuit scelestus, & pessimis moribus assuetus, natione Judæus, necnon coævus, ac temporaneus D. Joannis Evangelistæ, qui cum Ebione, & Carpocrate negabat Christum fuisse Deum, & in carne venisse, lit. to. 6. p. 1. col. 3
Chermel Idumæorum terra, lit. tom. 4. p. 70. col. 1
Chermel terra valde fertilis, lit. tom. 4. p. 70. col. 3
Chermel scientia est circumcisionis, myst tom. 4. p. 70. col. 3
Cherubim ante ostium Paradisi est charitas, quæ est plenitudo legis divinæ, gladius flammeus sunt pœnæ temporales, quæ versatiles sunt, quia tempora volatilia sunt, lit. to. 1 p. 6. col. 4
Cherubim interpretatur plenitudo scientiæ, mor. to. 2. p. 211. c. 2
Cherubim interpretatur vermiculata pictura, lit. to. 2. p. 255. c. 4
Cherubim viros sanctos, & spirituales denotant, in quibus est plenitudo scientiæ, mor. tom. 5. p. 39. col. 3
Cherubim quatuor, quatuor Evangelistas, vel viros perfectos denotant, mor. tom. 5. p. 40. col. 4
Cherubim cur exaltantur a terra perfecta intuente, mor to. 5. p. 41. c. 4
Cherubim unus dicitur ignem ministrare, quia Nabuchodonosor specialiter fecit comburi Jerusalem, exp. to. 5. p. 42. col. 1
Cherub, hoc nomen in Exodo, & in libro Regum ponitur in masculino genere, & cur, exp. to. 5. p. 132. col. 2
Cherubim vero, & plurale, & neutrum convenit illi toti ordini, non aliquibus de illo ordine, ibid.
Cherubim gloriæ, id est Angeli gloriosi, & decori, lit. to. 7. p. 256. col. 4
Cherubim obūbrantes propitiatoriū quid designent, lit. t. 7. p. 258. c. 2
Cherubim multi sunt hodie magis quam Seraphin, lit. to. 7. p. 406. c. 4
Cherubim positus ante Paradisum quid significet, lit. to. 7. p. 419. col. 2
Chiliarchi qui sint, exp. tom. 5. p. 234. col. 3
Chirographi diabolici libri mali sunt, mor. to. 2. p. 105. col. 3

Chirographus Cyri de reversione Judæorum, lit. to. 4. p. 109. col. 1
Chirographum quid, & quomodo fieret, lit. tom. 7. p. 191. col. 1
Chirurgus parcens urere, ac secare, totumque putrescere dimittens, quid significet, lit. tom 2. p. 232. col. 1
Chobar interpretatur grave, lit. tom. 5. p. 3. col. 3
Chochad, ajunt Hebræi, omnes pretiosissimas merces hoc nomine signari, vel speciem quamdam esse pretiosarum mercium, exp. tom. 5. p. 95. col. 3
Chochab est Lucifer, quem Saraceni venerantur, exp. to. 5. p. 87. col. 2
Cholera, & vomitus causa est brevitatis vitæ, mor to. 3. p. 230. col. 2
Chorus tritici prædicatio est, myst. tom. 6. p. 228. col. 3
Chorus est mensura quædã continẽs triginta modios, lit. t. 1. p. 267. c. 4
Chorus triginta habet modios, exp. tom. 5. p. 139. col. 3
Chori decima pars in his, quę modio mesurantur, appellatur ephi, ib.
Chorus Prophetarum sunt prædicatores, exp. to. 5. p. 228. col. 4
Chorus est concordia regularis, lit. tom. 7. p. 242. col. 2
Chorus insula, & ventus est, lit. tom. 7. p. 308. col. 1
Chrisma conficitur ex oleo, & balsamo, mor. to. 2. p. 290. col. 2
Chrisma ex oleo, & balsamo conficitur, oleum significat nitore conscientiæ, balsamum odorem bonæ famæ, & conversationis, quæ duo necessaria sunt cuilibet Christiano, lit. tom. 3. p. 142. col. 1
Chrisma, quo inungimur, cur conficiatur ex oleo, & balsamo, myst. tom. 5. p. 52. col. 2
Chrismare confectio ex oleo, & balsamo cur in baptismate ungamur, lit. tom. 7. p. 177. col. 1
Chrysolithi significatio, & virtus, lit. tom. 7. p. 426. col. 2
Chrysopassus quid sit, & quid denotet, lit. to. 7. p. 426. col. 3
Chrysostomi perdigna de Christi nativitate sententia, lit to. 6. p. 4. c. 4.
D. Chrysostomi sententia circa Magorum iter, lit. to. 6 p. 5. col 3
Christiani debent sepelire in mente sua Christum pro ipsis mortuum, jugiter hoc beneficium recolentes, mor. to. 2. p. 33. col. 2
Christiani pugnare debent patientia contra malitiam, & sapientia contra stultitiam, lit. tom. 3. p. 56. col. 3
Christiana Religio nimis dives est, cui datum est in omnium possessore omnia possidere, lit. tom. 3. p. 191. col. 2
Christianus vere est, qui nec metuit, nec concupiscit, lit. to. 3. p. 182. c. 1
Christianus debet orare, ut hic Dominus eum affligat, & in æternum parcat, mor. tom. 4. p. 85. col. 2
Christiani a Christo dicuntur, myst. tom. 4. p. 122. col. 2
Christiani quo jure dicantur Christi, mor. to. 4. p. 86. col. 4
Christiani magis peccant ceteris paribus, quam Gentiles, vel Judæi in eodem genere peccati, myst. to. 5. p. 62. col 4
Christiani multi sunt, qui digni essent divina animadversione, sed parcit eis aliquando Dominus, ne omnino destruat eos coram Gentibus propter blasphemiam sui nominis, mor. to. 5. p. 74. col. 2
Christiani quid cogitant, exp. tom. 5. p. 171. col. 2
Christiani a Christo dicuntur, myst. tom. 5. p. 190. col. 2
Christiani, contritis peccatis debent ascendere ad ornatum cordis, myst. tom. 5. p. 235. col. 2
Christianam tria optime armant, & quæ, exp. to. 5. p. 260. col. 2
Christiani cadunt sub lapidem peccando, lit. to. 6. p. 69. col. 3
Christiana Religio dives, lit. tom. 6. p. 159. col. 2
Christianus adulterium committens, vel aliud peccatum, ruinam facit, lit. tom. 6. p. 171. col 2
Christianus peccans quid faciat, mor. to. 6. p. 250. col. 3
Christiani, qui ad exemplum Apostolorum sua reliquerunt pro Christo, judicabunt cum eo, lit. tom. 6. p. 261. col. 1
Christiani judicabunt, & judicabuntur illi, qui temporalibus suis bene usi sunt, lit. tom 6. p. 261. col. 1
Christiani cur Romam petebant, exp. gloss. to. 7. p. 10. col. 3
Christiani omnes fratres sunt, sed non ut fratres vivunt, lit. tom 7. p. 85. col. 1
Christiani falsi quomodo ament Christum, exp. glos. to. 7. p. 121. c. 2
Christianus non vult pro Christo pati maledictũ, qui pro eo non solum sustinere, sed etiam fieri voluit maledictum, lit. to. 7. p. 154. c. 3
Christiani hodie non sicut Gentes, sed pejus quam Gentes faciunt, lit. tom. 7. p. 175 col. 2
Christiani quidam sunt voce, sed opere Pagani, lit. to. 7. p. 232. c. 4
Christus comparatur firmamento: delectationes spirituales aquis existentibus super firmamento: voluptates carnales & terrenæ aquis, quæ sunt sub firmamento, alleg. tom. 1. p. 1. col. 4
Christus est luminare majus; Maria Virgo luminare minus; stellæ sunt alii Sancti, firmamentum Ecclesia, aquæ dentes genus humanum, mor. tom. 1. p. 2. col. 4
Christus comparatur herbæ in principio, virgulto in prædicatione, terræ in passione, cœlo in resurrectione, myst. to. 1. p. 4. c. 2
Christus formam Adæ reformavit, ut nos ejus formam, non veteris Adæ, sumamus, myst. to. 1. p. 4. col. 4
Christus formam hominis suscipiens, se omnium servum fecit, myst. tom. 1. p. 4 col. 4
Christus cur permisit Petrum cadere in peccatum, myst. to. 1. p. 5. c. 4
Christus primus myrrham bibit passionis, ut postea vinum in resurrectione biberet, lit. tom. 1. p. 6. col. 2
Christus post resurrectionem cur de piscibus manducabit, & non de carnibus, lit. tom. 1. p. 6. col. 3
Christus ter luxisse legitur, primo in resuscitatione Lazari, secundo super Jerusalem, tertio in cruce, alleg. to. 1. p. 7. col. 2
Christus pauper in ingressu, pauperior in progressu, pauperrimus in egressu, alleg. tom. 1. p. 7. col. 2
Christus est arcus, lignum est divinitas, chorda ejus humanitas, myst. tom. 1. p. 13. col 3
Christus est agricola Ecclesiæ, myst. to. 1. p. 14. col. 1
Christus relicta Judæa ad Gentes transiit vocando eas per Apostolos, myst. tom. 1. p 16. col. 3
Christus benedictus dicitur, primo in conversione Gentium, deinde in glorificatione corporis mystici, myst. tom. 4. p. 16. col. 4
Christi imitator debet ex toto relinquere mundum mente, & corpore, mor. tom. 3. p. 17. col. 2
Christus in pluribus non invenit fructus, sed folia tantum, myst. tom. 1. p 17. col. 3
Christus altare ædificavit, cum se obtulit in cruce, myst. to. 1. p. 17. c. 3
Christus fideles suos peperit, quando in cruce de illius latere exivit sanguis nostræ redemptionis, & aqua ablutionis, myst. t. 1. p. 20. c. 3.
Christus matri comparatur, quia sicut carnalis cum dolore nos parturit, sic Christus in cruce, myst. to. 1. p. 20. col. 3
Christus cœlum est, in quo stellæ fixæ sunt, idest, Sancti, qui fide, spe, & charitate illi sunt affixi, myst. to. 1 p. 20. col. 4
Christus dicitur fœdus inter patrem, & homines, quia mediator Dei, & hominum est, alleg. tom. 1. p 21. col. 4
Christus opposuit seipsum pro nobis æterno patri, imo & vindictam in seipso recipiens, alleg. to. 1. p. 21. col. 4
Christus in signum amicitiæ servat vulnerum cicatrices, quas pro nobis sustinuit, mor. tom. 1. p. 22. col. 4
Christus per vitulam rufam, quæ tota cremabatur, significatur, myst. tom. 1. p. 28. col. 3
Christus est mons, super quem offerre debemus sacrificia nostra, mor. tom. 1. p. 28. c. 4
Christus adhuc dicitur immolari, quia patitur in membris suis, myst. tom. 1. p. 29. col. 2
Christus prius nos videt misericordiæ suæ oculis, ut postea & nos in ipsum aspiciamus, mor. tom. 1 p. 32. col. 4
Christus floruit, aruit, & refloruit, atque fructificavit, mor. to. 1. p. 33. col. 4
Christus pro Ecclesia rogavit, non pro amatoribus mundi, mor. tom. 1. p. 33. col. 4
Christus in tribulatione, & patientia bonorum delectatur, myst. tom. 1. p. 34 col. 2
Christus toties interficitur ab homine in anima, quoties in peccatum mortale prolabitur, myst. tom. 1. p. 35. col. 2
Christus moritur in nobis, cum deficit fides, quæ per charitatem operatur, mor. tom. 1. p. 36. col. 2
Christus est scala, per quam itur in cœlum. myst. to. 1. p. 38. col. 1
Christus fuit simul viator, & cõprehensor, & ideo labor viæ non impediebat, nec minuebat gloriam ejus, myst. to. 1. p. 38. col. 1
Christus est, qui involuta legis mysteria patefacit, myst. to. 1. p 39 c. 3
Christus brevia, & levia reputavit, quæ pro peccatoribus pertulit, mor. tom. 1. p. 40. col. 2
Christus vocatur splendor gloriæ Dei, quia est genitus a patre, & illi coæternus, myst. tom. 1. p. 40. col. 4
Christus nascens docuit humilitatem, vivens pietatem, moriens charitatem, myst. tom. 1. p [illegible] col. 3
Christus nihil aliud quærit pro mercede laborum suorum, nisi animas, quas ipse creavit, & recreavit, & proprio sanguine comparavit, myst. tom. 1. p. 41. col. 4
Christus in Gentibus parum, vel nihil inveniens, eas admodum gratia sua fœcundavit, myst to. 1. p. 42 col. 1
Christus gratanter suscipit, quos mundus odit, & a se abjicit, myst. tom. 1. p. 41 col. 2
Christi clementia, & nequitia mundi movent nos exire de mundo, lit. tom. 1. p. 42. col. 3
Christus humilitatem omniũ Sanctorũ superavit, mor. to 1. p. 50. c. 2
Christus si de prope a nobis videretur, speciosissimus esse videretur, mundus vero turpis, & fœtidus appareret, alleg to. 1. p. 53. c. 4
Christus ad hoc venit, ut nos a peccatis exoneraret, all. to. 1. p. 54. col. 3
Christi ascensus, & ejus incarnatio, alleg. to. 1. p. 54. col. 3
Christus vocat virginem animam ad se reversam, mor. to. 1. p. 55. c. 1
Christus venit quærere oves perditas, exonerare oneratos, esurientes pascere, & dispersos congregare, alleg. to. 1. p. 54. col. 4
Christus non solum ore est prophetatus, sed etiam operibus assimilatus, myst. tom. 1. p. 55. col. 3
Christus per divinitatem stetit; per humanitatem transiit, myst. tom. 1. p. 58. col. 1
Christus per humilitatem, & obedientiam meruit, ut sibi curvetur omne genu, myst. tom. 1. p. 59. col. 2
Christus triplici indumento est vestitus, bysso innocentiæ in nativitate, purpura in passione, hyacintho gloriæ in resurrectione, myst. tom. 1. p. 59. col. 2
Christus vocat peccatores filios, primo ut eos excitet ad dilectionem, secundo, ut si peccaverint, sciant se gravius puniendos, myst. tom. 1. p. 59 col. 3

Chri-

Christus multa beneficia largitus est Judæis, sed ipsi eum non cognoverunt, sed mala pro bonis reddiderunt, myst. to. 1. p. 60. col. 2
Christus est, qui confert gratiam, homo vero cooperatur ei in motu devotionis, & contritionis, myst. tom. 1. p. 62. col. 3
Christo domino duo offerre debemus, scilicet veritatem in carnis mortificatione, & misericordiam in infirmorum condescensione, myst. tom. 1. p. 62. col. 4
Christus ter flevisse legitur, super Lazarum, super Jerusalem, & in cruce, myst. tom. 7. p. 62. col. 4
Christus secundum multitudinem dolorum largitur multitudinem consolationum, mor. tom. 1. p. 64. col. 1
Christus in futuro sæculo ostendet se tantum fratribus suis, idest suis imitatoribus, myst. tom. 1. p. 64. col. 3
Christus ante Incarnationem fuit magnus, & terribilis, in Incarnatione factus est parvulus, & amabilis nimis, myst. to. 1. p. 64. col. 3
Christus dicitur mons constitutus super verticem montium, ad quẽ sola humilitate possumus conscendere, myst. to. 1. p. 65. col. 1
Christus hic dat osculum reconciliationis, in futuro dat osculum consummatæ dilectionis, myst. to. 1. p. 65. col. 2
Christus parvulus natus est, qui parvulos quærere venit, myst. tom. 1. p. 65. col. 2
Christus ponit manum super oculos peccatorum, quando per gratiam illuminat eos, ut videant voluntatem domini, & eam opere compleant, myst. to. 1. p. 66. col. 4
Christus ascendens ad patrem jugiter interpellat pro nobis, myst. tom. 1. p. 67. col. 3
Christus ad patrem primo introduxit Gentes, & in fine sæculi introducet etiam in Judæos, myst. to. 1. p. 68. col. 2
Christus in ascensione suam corporalem præsentiam subtraxit, ut ardentius postea appeteretur, myst. to. 1. p. 69. col. 1
Christus alleviavit jugum, quod nobis Adam imposuerat, myst. tom. 1. p. 69. col. 2
Christus est Dei virtus, atque sapientia: ut virtus Dei, hominem debilem confortavit, ut sapientia, cæcum illuminavit, myst. to. 1. p. 70. c. 1
Christus venit mittere ignem, qui accendat affectum, illuminet intellectum, consolidetque mentem, myst. to. 1. p. 70. col. 1
Christus est pater Christianorum: ipsum ergo imitari debemus, si volumus esse cohæredes Christi, mor. to. 1. p. 73. col. 2
Christus prius exhibuit id, quod utile fuit, deinde in patria exhibebit, quod delectabile est, myst. to. 1. p. 73 col. 3
Christus est candidus candore innocentiæ, rubicundus rubore sanguinis effusi, ibid.
Christus fuit benedictus a patre benedictione cœli, & terræ, quando illum fecit adorari in cœlo, & in terra, myst. to. 1. p. 74. col. 2
Christus est caput omnium fidelium, a quo omnia membra sensum, & motum recipient, ibid.
Christus sacramenta veteris legis servavit secundum litteram, sed & ea spiritualiter esse accipienda docuit, alleg. to. 1. p. 77. col. 4
Christus dicitur virga propter rectitudinem, secundũ quã mensuram debemus metiri nos ipsos, ejus opera imitantes, lit. to 1. p. 78. col. 2
Christus ascendit in cœlum, ut sursum erigat intentionem cordis nostri, lit. tom. 1. p. 80. col. 4
Christus fuit de tribu Levi ex parte matris, lit. to. 1. p. 83. c. 3
Christus toties venditur, quoties quis mortaliter peccat, myst. tom. 1. p. 84. col. 3
Christus fuit in figura agnus matutinus, & vespertinus, ille, qui in veteri lege offerebatur quotidie, lit. to. 1. p. 108 col. 3
Christus, qui errare non potest, dux imitandus proponitur, nam sacerdotes, cum homines sint, errare possunt, lit. to. 1. p. 111. col. 1
Christus dicitur columna nubis in primo adventu; & columna ignis in secundo, lit. tom. 1. p. 135. col. 2
Christi virtutes sex præcipue, quibus illuminat omnes homines: Humilitas, mansuetudo, obedientia, patientia, misericordia, & charitas, lit. tom. 1. p. 146. col. 4
Christus pro nostra redemptione sanguinem fudit, & ideo nos parati debemus esse tempore persecutionum, proprium sanguinem fundere pro confessione Christi, lit. to. 1. p. 202. col. 4
Christus licet prædicatores suos tribulationibus exponat, non tamen dejicit eos, sed protegit, mor. to. 1. p. 211. col. 2
Christus patiẽdo in cruce abstulit peccata mũdi, myst. to. 1. p. 211. c. 4
Christus, & Ecclesia sunt una persona, Christus caput, Ecclesia corpus, cujus varia sunt membra, lit. to. 1. p. 260. col. 3
Christus est lignum, quod præcisum fuit in passione, sed virescit in resurrectione, cujus rami sunt fideles, myst. to. 1. p. 413. col. 1
Christus per quatuor animalia Ezechieli ostensa designatur, fuit enim homo nascendo, vitulus moriendo, leo resurgendo, aquila ascendendo, lit. tom. 1. p. 452. col. 4
Christus est panis, & refectio Angelorum, & hominum, lit. tom. 1. p. 453. col. 1
Christus commendatur a tribus, alleg. to. 2. p. 3. col. 3
Christus non stetit in via peccatorum, alleg. to. 2. p. 3. col. 3
Christus est initium, & finis Scripturarum, alleg. to. 2. p. 3. col. 2
Christum tripliciter commendat Psalmographus, alleg. to. 2. p. 3. c. 2
Christi actiones quomodo prosperatæ sunt, alleg. to. 2. p. 4. c. 1
Christi generatio æterna, alleg. tom. 2. p. 4. col. 4
Christus quomodo debellavit aereas potestates, ibid.
Christi persecutio facta fuit a tribus generibus hominum, ibid.
Christus est via ad beatitudinem, alleg. to. 2. p. 4. col. 4
Christus sex modis commendatur, alleg. to. 2. p. 5. col. 3
Christus postulat pro nobis tribus modis, alleg. to. 2. p. 6. col. 1
Christus finis Scripturarum, myst. to. 2. p. 10. col. 1
Christus convertit scelus Judæ in misericordiam, alleg. to. 2. p. 13. c. 3
Christi adventus primus quomodo dicatur in irã, myst. to. 2. p. 14. c. 1
Christus in judicio dicitur gladius, myst. to. 2. p. 14. col. 4
Christus in fine sæculi se abscondet, ne intelligatur a Gentibus, myst. tom. 2. p. 14. col. 2
Christus ascendit, ut viam præparet, & Spiritum sanctũ mitteret, ib.
Christi regressio multiplex, ibid.
Christus judicat justitiam, mor. tom. 2. p. 17. col. 4
Christus in morte vicit diabolum ob octo causas, mor. to. 2. p. 17. c. 4
Christus fuit piscator, & venator, mor. tom. 2. p. 18. col. 4
Christus fuit anceps, ibid.
Christus fuit bellator, ibid.
Christus sophistice disputando conclusit contra diabolum, ibid.
Christus fuit custos civitatis, ibid.
Christus destruxit civitates diaboli in hoc mundo, mor. to. 2. p. 18. c. 1
Christus custodiens nos dicitur Samaritanus, mor. to. 2. p. 23. col. 4
Christus sanctificans, & sanctificatus, sanctificans ut Deus, sanctificatus ut homo, mor. tom. 2. p. 23. col. 1
Christi verba in Evangelio casta, quia sunt sine admistione falsitatis, mor. tom. 2. p. 23. col. 3
Christi eloquia dulcia, mor. tom. 2. p. 23. col. 4
Christus exurgens quid fecit generi humano, mor. to. 2. p. 23. col. 3
Christus habuit omnes thesauros ad ditandos pauperes, ibid.
Christi prædicatio commendatur, mor. to. 2. p. 23. col. 3
Christi locutio duplex, litteralis, & spiritualis, mor. to. 2. p. 23. c. 3
Christi adventus desideratus a Patribus, mor. to. 2. p. 24. col. 2
Christi adventus secundus desideratur a Patribus Novi Testamenti, mor. tom. 2. p. 24. col. 3
Christus unus in duabus naturis, alleg. to. 2. p. 26. col. 1
Christus fuit humilis in primo adventu, alleg. to. 2. p. 27. col. 1
Christi discipuli, & Moysis in quo differunt, mor. to. 2. p. 27. c. 2
Christi corpus dicitur tabernaculum, alleg. to. 2. p. 27. col. 3
Christi spes ex scientia, alleg. tom. 2. p. 28. col. 3
Christi voluntates multæ fuerunt, alleg. to. 2. p. 28. col. 3
Christus quomodo habuit intellectum patriæ, & quomodo habent Sancti, alleg. tom. 2. p. 29. col. 3
Christus eruditus in passione, & quomodo, alleg. to. 2. p. 27. col. 3
Christi hereditas, quomodo nostra, & quomodo non, all. to. 2. p. 29. c. 2
Christi status, alleg. tom. 2. p. 29. col. 4
Christus omne judicium habet a patre, alleg. to. 2. p. 30. col. 3
Christi descensio ad limbum, alleg. to. 2. p. 30. col. 1
Christus in patria Angelos implebit in vultu, homines cum vultu, mor. tom. 2. p. 30. col. 2
Christi maxima constantia, non est turbatus in injustissima passione, alleg. tom. 2. p. 30. col. 3
Christi vestigiorum semper debemus recordari, alleg. to. 2. p. 31. col. 3
Christus est fasciculus myrrhæ inter ubera Contemplativi, alleg. tom. 2. p. 31. col. 3
Christus custodivit animas duras, alleg. to. 2. p. 31. col. 1
Christus tria petit inimicis, alleg. to. 2. p. 32. col. 3
Christus dicitur manus, alleg. to. 2. p. 32. col. 3
Christus quomodo inclinavit cœlos, lit. to. 2. p. 34. col. 1
Christus dicitur ascendisse super Cherubim, & non super Seraphim, & quare, lit. tom. 2. p. 34. col. 2
Christus super omnes ordines Angelorum loco, & merito, lit. tom. 2. p. 34. col. 2
Christum volare super pennas ventorum quomodo intelligatur, lit. tom. 2. p. 34. col. 2
Christus accipit Ecclesiam multis modis, lit. to. 2. p. 35. col. 3
Charitatis latitudo maxima, mor tom. 2. p. 35. col. 4
Christus propheta potens, alleg. tom. 2. p. 37. col. 4
Christus quomodo vicit inimicos nostros, alleg. to. 2. p. 37. c. 4
Charitas, & humilitas ancillæ Hester, idest, animæ, lit. tom. 2. p. 37. col. 3
Christi sponsalia per matrimonium Assueri, & Hester, designantur, myst. tom. 2. p. 41. col. 2
Christus posuit tabernaculum suum in triplici Sole, myst. t. 2. p. 41. c. 1
Christus quomodo in passione habuit tristitiam, & lætitiam, myst. tom. 2. p. 41. col. 3
Christus dicitur gigas, quia incomparabilis est omnibus, myst. tom. 2. p. 41. col. 3
Christi progressus in hoc mundo, myst. to. 2. p. 41. col. 3
Christus in passione quomodo dicatur sanctificatus pro nobis, alleg. tom. 2. p. 43. col. 2
Christus dicitur auxilium de sancto, alleg. to. 2. p. 43. col. 2
Christus in passione fuit sacerdos, in resurrectione rex, lit. tom. 2. p. 43. col. 1
Christus quomodo exaudiatur a patre, alleg. to. 2. p. 43. col. 4
Christi petitiones quomodo implendæ, alleg. to. 2. p. 43. col. 4

Christus inquantam homo fuit sacerdos, inquantum Deus fuis rex, alleg. tom. 2. p. 44. col. 3
Christus quando lætatus est de virtute, & potentia sua, alleg. tom 2. p. 44. col. 3
Christus est candelabrum, super quem sunt septem lucernæ, alleg. tom. 2. p. 45. col. 1
Christi corona ex lapidibus pretiosis, alleg to. 2. p. 35. col. 1
Christus fuit vas auri solidum in passione, ornatum omni lapide pretioso in resurrectione, alleg to. 2. p. 45. col. 1
Christus quare dicat, se non exaudiri a patre, alleg. to. 2. p. 47. c. 3
Christus petit a Deo patre, quare dereliquit eum longe a salute, propter tres rationes, alleg. to. 2. p. 47. col. 3
Christus quinquies sanguinem suum dedit, fudit, lit. to. 2. p. 47. c. 1
Christi effusio quintuplex; prima effusio fuit in signum; secunda in exemplum; tertia, & quarta in præmium; quinta in institutione sacramentorum, lit. tom. 2. p. 47. col. 2
Christus quare dicatur vermis, alleg. to. 2. p. 48. col. 1
Christus in hoc, quod se vocat vermem, ostendit se majorem antiquis Patribus in natura humana, alleg. to. 2. p. 48. col. 1
Christus quare hodie potest dicere, quia est vermis, mor. to. 2. p. 48. c. 2
Christus peccatoribus erit vermis ligni, mor. to. 2. p. 48. col. 2
Christus major antiquis Patribus in natura, & in merito, alleg. tom. 2. p. 48. col. 2
Christus causas proponit, quare pater debeat eum protegere, alleg. tom. 2. p. 49. col. 1
Christus quomodo dicatur extractus de vẽtre matris, all. to. 2. p. 49. c. 1
Christus quomodo consideratur, ut despiciatur, mor. to. 2. p. 50 c. 4
Christus habebat virtutem absconditam in cruce, non perditam, alleg. tom. 2. p. 50. col. 1
Christum configere in decimis, & primitiis, quid significet, mor. tom. 2. p. 50. col. 4
Christus, quia dicitur aqua, irrigat Ecclesiam, mor. to. 1. p. 50. c. 2
Christus quomodo occasionaliter fecit lapsum pedibus, mor. to. 2. p. 50. col. 1
Christus a quibus petat liberari in sua passione, lit. to. 2. p. 51. c. 1
Christus corpus in Eucharistia quomodo perficiat, alleg. to. 2. p. 52. c. 1
Christus regit, ut dux, ut lux, & ut pastor, lit. to. 2. p. 53. col. 2
Christus dicitur victima, lit. tom. 2. p. 53. col. 4
Christi testamentum significatum in Jacob, mor. to. 2. p. 57. col. 3
Christi testamentum, est testamentum pacis, mor. to. 2. p. 57. col. 3
Christum induere quid sit, mor. to. 2. p. 60. col. 4
Christi humanitas tabernaculum, propter belli militiam, mor. tom. 2. p. 62. col. 3
Christus est facies Dei, mor. to. 2. p. 63. col. 2
Christi oratio fuit operosa, alleg. to. 2. p. 64. col. 3
Christus vocat se proximum Judæorum, alleg. to. 2. p. 64. col. 4
Christus in passione petit tria, alleg. to. 2. p. 64. col. 1
Christum conveniunt septem proprietates floris, mor. to. 2. p. 65. c. 4
Christus gratias agit de sua resurrectione, alleg. to. 2. p. 65 col. 3
Christianus peccator, & vir sanguinis, mor. to. 2. p. 60. col. 2
Christiani mali commorantur in circuitu, alleg. to. 2. p. 74. col. 3
Christianus est nomen Dei, myst. to. 2. p. 137. col. 2
Christianum nomen honorabile coram Deo, mor. to. 2. p. 182. col. 4
Christiani non servaverunt pactum, & quomodo, mor. to. 2. p. 206. c. 2
Christianæ Religionis initium quod, mor. to. 2. p. 274. col. 4
Christiani a Christo vocantur, alleg. tom. 2. p. 232. col. 1
Christus amore justitiæ, non libidine vindictæ, petit retributionem Judæis, alleg. tom. 2. p. 65. col. 4
Christus advocatus ad patrem pro nobis, mor. to. 2. p. 66. col. 2
Christus per Apostolos reducit Gentiles ad Ecclesiam militantem, myst. tom. 2. p. 66. col. 2
Christi prædicatio est vox hominis, myst. to. 2. p. 67. col. 1
Christus, B. Virgo, & Angelus, dicuntur cedrus bona, alleg. tom. 2. p. 67. col. 3
Christus quomodo est filius unicornis, alleg. to. 2. p. 68. col. 1
Christi corpus digne sumentes decem habent utilitates, mor. tom. 2. p. 70. col. 3
Christi conturbatio qualis fuit, alleg. to. 2. p. 70. col. 1
Christi caro fuit saccus dupliciter, alleg. to. 2. p. 70. col. 4
Christi resurrectio necessaria ad confirmationem, alleg. to. 2. p. 70 c. 3
Christus habuit decorem temporalem, & spiritualem, & turpitudinem accidentalem, alleg. to. 1. p. 71, col. 2
Christi spes qualis fuit, alleg. tom. 2. p. 71. col. 2
Christus significatus per Angelum, mor. tom. 2. p. 71, col. 3
Christus quomodo nos liberet per justitiam, mor. to. 2. p. 71. col. 3
Christus turris fortissima, mor. tom. 2. p. 71. col. 4
Christus magister, & Dominus, & quare, mor. to. 2. p. 72. col. 3
Christus risus noster est Isaac, alleg. to. 5. p. 72. col. 1
Christi gazophylacium manus pauperum, alleg. to. 2. p. 74. col. 3
Christus centrum Ecclesiæ, alleg. to. 2. p. 74. col. 2
Christus factus est inimicis opprobrium, alleg. to. 2. p. 74. col. 1
Christi, & Ecclesiæ persecutores qui, alleg. to. 2. p. 74. col. 4
Christus quomodo a malis factus sit vas perditum, alleg. to. 2. p. 74. c. 2
Christus verus David, ad quem confugiunt omnes amaro animo, alleg. tom. 2. p. 75. col. 3
Christus murus civitatis, alleg. tom. 2. p 76. col. 2
Christus est cœlum, & quomodo, mor. to. 2. p. 81. col. 1
Christus a sociis derelictus dicitur pauper, alleg. to. 2. p. 78. col. 4
Christus dicitur pauper, alleg. tom. 2. p. 83. col. 3
Christus quare dicatur Angelus, alleg. to. 2. p. 83. col. 4
Christus petit vindictam a patre, alleg. to. 2. p. 86. col. 2
Christus tribus armis tres hostes devicit, myst. to. 2. p. 86. col 1
Christus quibus armis pugnavit contra diabolum, & contra Hebræos, alleg. tom. 2. p. 86. col. 1.
Christi arma zelus, caro, doctrina, virtutes, alleg. to 2. p. 86. col. 1
Christus malis hominibus quæ mala imprecatur, mor. to. 2. p. 86. col. 4
Christus argumentationem faciet contra nos in judicio, & concludet, alleg. tom. 2. p. 86. col. 3
Christi anima dicitur framea, alleg. to. 2. p. 86. col. 3
Christi gaudium in passione, alleg. tom. 2. p. 87. col. 3
Christus fuit simul viator, & comprehensor, alleg. to. 2. p. 87. col. 3
Christus quæ ignoravit, mor tom. 2. p. 88. col. 2
Christus quomodo tegit divinitatem, alleg. to 2. p. 88. col. 3
Christus quæ mala contulit Judæis, alleg. to. 2. p. 88. col. 3
Christi meritum in passione, alleg. to. 2. p 90. col. 1
Christus advocatus noster nostram suscepit causam, mor. t. 2. p. 90. c. 2
Christus petit judicari, & quomodo, alleg. to. 2. p. 90. col. 2
Christus per crucem protegit, & erigit nos, mor. to. 2. p. 92. col. 1
Christi brachia extensa in cruce dicuomr, alit. mor to. 2. p 92 c. 1
Christus potus, & cibus in futura domo, mor. to. 2. p 92. col. 2
Christus quinque fontes emittit, mor tom. 2. p. 92. col. 3
Effectus octo divinæ misericordiæ, mor. to. 2. p 92. col. 3
Christus Paradisus noster est, mor. tom. 1. p. 92. col. 3
Christus dicitur pax nostra, lit. tom. 2. p 94. col. 3
Christus est sapientia, quam meditari debemus, lit. to. 2. p. 96. col 4
Christus quare non negavit se Samaritanum, lit. to. 2. p. 96. col. 3
Christo aliqua conveniunt in persona sua, aliqua in persona membrorum, alleg. tom. 2 p. 98. col. 4
Christus in passione multipliciter afflictus, alleg. to. 2. p. 98. col 4
Christi rugitus qualis fuit, alleg. to. 2. p. 98. col. 4
Christus quoties, & quomodo clamavit, alleg. to. 2. p. 98. col. 4
Christus patiens redditur, alleg. to. 2. p. 99. col. 4
Christus lumen oculorum peccatorum, Pen. to. 2. p. 99. col. 1
Christus habuit tristitiam naturalem, alleg. to. 2. p. 99. col. 2
Christus est sacerdos, ligna sunt inspirationes in corde Religiosi viri, mor. tom. 2. p. 101. col. 3
Christus finis, & retributio bonorum, lit. to. 2. p. 101. col. 4
Christus non est vanitas, sicut ceteri homines, lit. to 2. p. 102. c. 1
Christus dirigit nos in finem consummatum, lit. to. 2. p. 103. col. 4
Christi divinitatem veram esse ostendit, myst. to. 2. p. 104. col. 3
Christus suo exemplo docuit nos exire de laca miseriæ, & de luto fæcis, myst. tom 2. p. 104. col. 1
Christus significatur per petram, mor. to. 2. p. 104. col. 2
Christus, & vita ipsius est liber, mor. to. 2. p. 105. col. 3
Christi labia dicuntur duo testamenta, mor. to. 2. p. 105. col. 3
Christus agnus occisus aperuit librum, mor. to. 2. p. 105. col. 4
Christi corpus multis modis dicitur aptatum, alleg. to. 1. p. 105. c. 1
Christus legem habuit in angulo, sed in corde, alleg. to. 2. p. 105. c 2
Christus pro inimicis orare debet, alleg. to. 2. p. 106. col. 3
Christus passus est propter peccata hominum, alleg. to. 2. p. 106. col. 1
Christus pauper, & egenus, alleg. tom. 2. p. 107. col. 1
Christus donat, & eget, alleg. tom. 2. p. 107. col. 2
Christus medicus animarum, alleg. to. 2. p. 107. col 4
Christus dormit, ut formetur Ecclesia, alleg. to. 2. p. 108. col. 1
Christi mors dicitur dormitio, alleg. tom. 2. p. 108. col. 1
Christus propter multas causas voluit tradi ab amico, all. t. 2. p. 108. c. 2
Christus homo laudat Deum in patria, alleg. to. 2. p. 112. col. 2
Christus lux vera dicitur, mor. tom. 2. p. 112 col. 2
Christus veritas summa dicitur, mor. tom. 2. p. 112. col. 2
Christus venit, ut lumen veritatis ostenderet, alleg. to. 2. p. 112. col 1
Christi vultum habent humiles spiritu, alleg. to. 2. p. 112. col. 1
Christi commendatio triplex, myst. to. 2. p. 113. col 1
Christus est rex, non tyrannus, myst. to. 2. p. 113. col. 1
Christus quomodo dicatur cornu, myst. to. 2. p. 113. col. 2
Christi testamentum est pax inter Deum, & hominem, mor. tom. 2. p. 114. col. 4
Christus quando dicitur dormire, dormitare, & obdormire, alleg. tom. 2. p. 115. col. 2
Christo tribuenda est omnis victoria, lit. to. 2. p. 115. col. 4
Christi commendatio multiplex, alleg. to. 2. p. 116. col. 2
Christus quomodo accinxit gladium super femur suum potenter, potentius, & potentissime, alleg. to. 2. p. 116. col. 3
Christi gladius triplex, alleg. tom. 2. p. 116. col. 3
Christus loquendo, operando, & sustinendo præcinxit super femur suũ gladium potenter, potentius, & potentissime, alleg. to. 2. p. 115. c. 4
in Christo paupertas non separatur a mendicitate, mor. to. 2. p. 106. c. 4
in Christo quando debemus sperare, mor. to. 2. p. 135. col. 4
in Christi secũdo advẽtu erit maxima corruptio, myst to. 2. p. 136 c 1
in Christo duo conjuncta erant, myst tom. 2. p. 200. col. 1
Christus dicitur primogenitus, alleg. tom. 2. p. 234. col. 1

Chistus

Christus quando osculatus fuit humanã naturã, alleg. to. 2. p. 116. c. 3
Christus secundum quod homo dicitur unctus, sed secundum quod Deus dicitur ungens, alleg. to. 2. p. 117. col. 3
Christus justitiam exercuit in dispersione Judæorum, alleg. to. 2. p. 117. col. 1
Christus non solum inquantum Deus fuit potens, & inquantum homo, ibid.
Christi pulchritudo duplex, alleg. to. 2. p. 117 col. 1
Christi sagittæ quæ sint, alleg. to. 2. p. 117. col. 2
Christus est altissimus, myst. tom. 2. p. 120. col. 4
Christus advocatus noster apud patrem, alleg. to. 2. p. 121. col. 1
Christus abstulit bellum quadruplex, mor. to. 2. p. 121. col. 2
Christus lapis angularis dicitur, mor. to. 2. p. 121. col. 2
Christi locus factus est in pace, mor. to. 2. p. 121. col. 2
Christus quod bellum in se extinxit, ibid.
Christi pulchritudo dicitur species Jacob, mor. to. 2. p. 122. col. 2
Christi exaltatio duplex, mor. tom. 2. p. 122. col. 4
Christus jubilavit propter tria, myst. to. 2. p. 122. col. 3
Christus ascendit propria virtute, ibid.
Christus ascendit, ut pararet nobis locum, myst. to. 2. p. 122. col. 3
Christi dicitur ascensio non assumptio, nec translatio, myst. tom. 2. p. 122. col. 3
Christus est mons, in quo fundata est Ecclesia, myst. to. 2. p. 123. c. 2
Christi corpus templum singulare, myst. to. 2. p. 124. col. 2
Christum amplecti, est turrem fortissimam inhabitare, mor. tom. 2. p. 124. col. 4
Christi palmæ duæ exponuntur, lit. to. 2. p. 133. col. 1
Christus in primo adventu habuit faciem hominis, in secundo quomodo habebit faciem leonis, lit. to. 2. p. 133. col. 1
Christus solus potest arguere peccatores, lit. to. 2. p. 132. col. 1
Christus vincit, cum judicatur, lit. to. 2. p. 132. col. 1
Christus judicatus vicit diabolum, & mortem, lit. to. 2. p. 132. c. 1
Christi commendatio multiplex, alleg. to. 2. p. 127. col. 4
Christus quid dedit nobis, alleg. to. 2. p. 126. col. 1
Christus frater quomodo nos redimat, alleg. to. 2. p. 125. col. 4
Christus fuit ut columba revertens ad arcam, alleg. to. 2. p. 139. col. 1
Christus in primo adventu redemit animam a culpa, & dedit ei pacem reconciliationis, myst. to. 2. p. 141. col. 1
Christus quid facit animæ in utroque adventu, myst. to. 2. p. 141. c. 1
Christus vespere, mane, & meridie clamavit, alleg. to. 2. p. 141. col. 2
Christus quomodo timeat altitudinem dici, myst. to. 2. p. 142. c. 4
Christus multipliciter fuit exaltatus, mor. to. 2. p. 144. col. 4
Christi pedes, qui fuerunt, alleg. to. 2. p. 145. col. 1
Christus habuit cor paratum dupliciter, alleg. to. 2. p. 145. col. 2
Christi patientia quomodo dicatur vulva, mor. to. 2. p. 146. col. 3
Christus quomodo potest dici veneficus, mor. to. 2. p. 146. col. 4
Christus resurgendo molas leonum quomodo dicatur confregisse, alleg. tom. 2. p. 147. col. 1
Christus orat pro conversione gentium, alleg. to. 2. p. 148. col. 3
Christus ostendit suis dura, diabolus mollia, myst. to. 2. p. 151. c. 2
Christus passus dicitur arcus, ibid. col. 4
Christus quomodo extendit calceamentum suum in Idumæa, myst. tom. 2. p. 152. col. 3
Christi fortitudo abscondita in passione, myst. to. 2. p. 152. col. 4
Christus est duplex pretium, mor. tom. 2. p. 154. col. 3
Christo quomodo sit subjiciendum, mor. to. 2. p. 155. col. 1
Christus subjecit se, ut nostra superbia non erubesceret, mor. tom. 2. p. 155. col. 1
Christus quomodo in passione accessit ad cor altũ, all. to. 2. p. 159. c. 1
Christus quomodo visitat Ecclesiam, myst. to. 2. p. 161. col. 1
Christus quare dicatur accinctus potentia, myst. to. 2. p. 161. col. 1
Christus fons, Apostoli ex fonte rivi, myst. to. 2. p. 161. col. 3
Christus elevatus fuit in resurrectione, alleg. to. 2. p. 65. col. 3
Christus lætitia Angelorum, ibid.
Christus viam appellat seipsum, alleg. to. 2. p. 166. col. 4
Chusi interpretatur secretum, mor. to. 2. p. 165. col. 4
Christus posuit Apostolos, & Doctores, ut flumina in invia Gentilitatis, alleg. tom. 2. p. 166. col. 4
Christus dicitur voluntaria pluvia, alleg. to. 2. p. 167. col. 1
Christus dicitur bis dilectus, alleg. to. 2. p. 167. col. 3
Christus speciositas Ecclesię quomodo fuit aurum, mor. to. 2. p. 168. c. 1
Christus mons montium est, alleg. to. 2. p. 168 col. 2
Christus prout vult dividit sua dona, alleg. to. 2. p. 168. col. 2
Christi ascensio notatur, alleg. to. 2. p. 168. col. 3
Christus fuit mons coagulatus in ventre Beatæ Virginis, ibid.
Christus quomodo ascendit per gratiam in cor hominis, & dejicit mundum, ibid. col. 4
Christus a diabolo captivitatem abstulit, alleg. to. 2. p. 169. col. 1
Christus quomodo dicatur accipere dona in hominibus, ibid.
Christus quadrupliciter ascendit, ibid.
Christus quomodo accipit eleemosynam, mor. to. 2. p. 169. col. 1
Christus quare voluit mori in mundo, alleg. to. 2. p. 169. col. 2
Christi humilitas quare dicatur excessus, alleg. to. 2. p. 170. col. 2
Christus fuit Benjamin, idest filius doloris, ibid.
Christus legatus qualis esse debeat, mor. to. 2. p. 171. col. 2
Christus ascendit ad Orientem, alleg. tom. 2. p. 171. col. 2
Christus quomodo dicatur infixus in limo profundo Judæorum, alleg. tom. 2. p. 172. col. 1
Christus quomodo dicatur non habere virtutem subsistendi, alleg. tom. 2. p. 172. col. 1
Christus passus est sine sua culpa, non autem sine nostra culpa, alleg. tom. 2. p. 172. col. 3
Christus quomodo dicatur insipiens, alleg. to. 2. p. 172. col. 4
Christi Martyrium non solum corporis, sed etiam cordis fuit, alleg. tom. 2. p. 173. col. 1
Christus extraneus, & peregrinus videbatur, alleg. to. 2. p. 173. col. 1
Christus quomodo jejunavit in cruce, alleg. to. 2. p. 173. col. 2
Christus in cruce operuit suam potentiam, quia de inimicis vindictam non fecit, alleg. tom. 2. p. 173. col. 1
Christus in passione petit a multis liberari, alleg. to. 2. p. 174. col. 1
Christus fuit adjutor, & liberator, alleg. to. 2. p. 177. col. 3
Christus pro nobis expectavit crucem magna expectatione, mor. tom. 2. p. 174. col. 3
Christus quomodo dicatur in passione solus contristatus, alleg. tom. 2. p. 174. col. 3
Christus est locus munitus, mor. to. 2. p. 178. col. 1
Christus minister misericordiæ, & justitiæ, mor. to. 2. p. 178. col. 2
Christi advẽtus secũdus quomodo differat a primo, mor. t. 2. p. 179. c. 2
Christi ascensio dicitur opus magnum Dei, mor. to. 2. p. 180. col. 1
Charitas magna operatur, mor. to. 2. p. 180. col. 2
Christus quadruplicem pacem fecit, alleg. to. 2. p. 180. col. 4
Christus secundum utramque naturam rex est, alleg. to. 2. p. 180. col. 4
Christus significatur per Salomonem, myst. to. 2. p. 180. col. 4
Christi regnum dilatatum usque ad terminum orbis terrarum, alleg. tom. 2. p. 182. col. 1
Christus justitia dicitur, & veritas, alleg. to. 2. p. 182. col. 1
Christus vivit in bonis, mor. tom. 2. p. 183. col. 1
Christus quomodo dicatur ante Solem, alleg. to. 2. p. 183. col. 3
Christus laboravit prædicando, patiendo, & sustinendo, lit. tom. 2. p. 184. col. 3
Christus est Sanctuarium, alleg. to. 2. p. 185. col. 3
Christus liber vitæ, ubi addiscitur ars vivendi, alleg. to. 2. p. 185. col. 3
Christus est nobis multa, mor. tom. 2. p. 187. col. 1
Christo tria nos conjungunt, mor. to. 2. p. 187. col. 2
Christus signum cui contradicetur, mor. to. 2. p. 188. col. 2
Christus rex noster ante sæcula, alleg. to. 2. p. 189. col. 2
Christus in primo adventu accepit tempus miserendi, secundo adventu accipiet tempus judicandi, myst. to. 2. p. 191. col. 4
Christus omnimodã tentationem dęmonũ fregit, alleg. to. 2. p. 193. c. 3
Christus lumen dicitur, alleg. tom. 2. p. 194. col. 1
Christus quatuor modis illuminavit fideles, alleg. to. 2. p. 194. c. 1
Christus in primo adventu surrexit, ut judicaretur, in secundo ut judicet, mor. tom. 2. p. 194. col. 1
Christus ostendit, quid de Judæis decreverat, alleg. to. 2. p. 194. col. 3
Christus terribilis est futurus Judex, mor. to. 2. p. 194. col. 3
Christus in quibus veniat, mor. to. 2. p. 197. col. 3
Christus non venit legem solvere, sed adimplere, alleg. to. 2. p. 198. c. 3
Christus, & Joannes prædicabant, & quare, mor. to. 2. p. 198. col. 3
Christus locutus est in parabolis, & quare, alleg. to. 2. p. 198. col. 4
Christi præceptum, & charitas, & dilectio, myst. to. 2. p. 199 col. 1
Christus nunc loquitur in parabolis, in fine non loquetur propositiones, sed faciet conclusionem, mor. to. 2. p. 169. col. 4
Christum patrem, & Ecclesiam matrem qui sint persequentes, mor. tom. 2. p. 199. col. 1
Christus carnem, superbiam, & avaritiam miro modo prostravit, mor. tom. 2. p. 204. col. 1
Christus coram Patribus novi testamenti fecit mirabilia, & prodigia, tom. 2. p. 200. col. 2
Christi similitudo de rubicunditate cœli, mor. to. 2. p. 200. col. 4
Christi mensa Eucharistia est, alleg. to. 2. p. 201. col. 1
Christi manus quare perforatæ sint, mor. to. 2. p. 203. col. 4
Christus dicitur sanctus Israel, mor. to. 2. p. 203. col. 4
Cham interpretatur calliditas, mor. to. 2. p. 205. col. 3
Christus crucifixus acquisivit nobis montem hæreditatis, scilicet Religionem, mor. tom. 2. p. 206. col. 1
Christus in resurrectione leoni assimilatur, alleg. to. 2. p. 207. c. 2
Christi somnus mors ejus fuit, alleg. to. 2. p. 207. col. 2
Christus quomodo dicatur crapulatus a vino, alleg. to. 2. p. 207. c. 2
Christus electus ut David ad ædificandam Ecclesiam de Gentibus, alleg tom. 2. p. 208. col. 1
Christus pulcher, & fortis, ibid.
Christus de grege ovium sublatus, alleg to. 2. p. 208. col. 1
Christus oves pascit verbo, exemplo, & corpore suo, all. t. 2. p. 208. c. 3
Christus dicitur pascere populum Jacob, alleg. to. 2. p. 208. col. 3
Christi manus se habent in cruce ad modum libri, alleg. tom. 2. p. 208. col. 3
Christus in promissione differt a Moyse, mor. to. 2. p. 210. col. 4
Christum definit secundum duas proprietates, alleg. to. 2. p. 210. col. 4
Christus de fidelibus potest dicere, fera pessima devoravit filium meum, mor. tom. 2. p. 211. col. 2

Christus

Christus per ostensionem faciei suæ tria bona in nos generat, mor. tom. 2. p. 211. col. 3
Christi facies triplex, nativitatis, mortis, & judicii, allegor. tom. 2. p. 211. col. 3
Christus fundamentum Ecclesiæ, myst. tom. 2. p. 213. col. 1
Christus quare dicatur filius hominis, ibid.
Christus hæreticis recens Deus, mor. to. 2. p. 214. col. 4
Christus vocatur granum frumenti, mor. to. 2. p. 215. col. 2
Christi reprehensio ad Judæos, alleg. to. 2. p. 216. col. 1
Christus quatuor comites habuit, alleg. to. 2. p. 222. col. 3
Christi adventus dicitur diluculum, alleg. to. 2. p. 223. col. 1
Christus prolocutor pacis, mor. tom. 2. p. 222. col. 3
Christus hostia Deo placens, alleg. tom. 2. p. 222. col. 3
Christus satisfaciendo justitiam fecit, alleg. to. 2. p. 223. col. 1
Christus quare sit exaudiendus, alleg. to. 2. p. 223. col. 3
Christus in oratione quatuor petit, ibid.
Christus suis fidelibus quid petat, alleg. to. 2 p. 224. col. 3
Christi proprietates notantur, alleg. to. 2. p. 226. col. 1
Christus fundamentum singulare Ecclesiæ, alleg. to. 2. p. 226. col. 1
Christus rex Beatæ Virginis, mor. to 2. p. 226. col. 2
Christus in anima, & in corpore pœnas sustinuit, alleg. to. 2. p. 227. c. 3
Christus in quibus mortuis fecit mirabilia, alleg. to. 2. p. 228. col 3
Christum pauperem pauperes sequi debemus, mor. to. 2. p. 229. col. 3
Christi humilitas ostenditur, mor. tom. 2. p. 229. col. 4
Christi sedes nos sumus, alleg. tom. 2. p. 230, col. 3
Christus brachium virtutis Dei, myst. to. 2. p. 231. col. 3
Christus semper fuit potens, alleg. to. 2 p. 233. col. 1
Christus electus Dei quomodo exaltatus, alleg. to. 2. p. 233. col. 2
Christianus quando dicatur miles delicatus, mor. to. 2. p. 234. col. 2
Christus solus emit animam suam de manu inferi, alleg. t. 2. p. 237. c. 1
Christus significatur per cornu, alleg. to. 2. p. 245. col. 1
Christus Dominus omnium duplici jure, alleg. to. 2. p. 245. col. 4
Christus est rex, mor. tom. 2. p. 245. col. 4
Christi pulchritudo, alleg tom. 2. p. 246. col. 1
Christus ad multa nos invitat, alleg tom. 2. p. 249. col. 3
Christus post resurrectioné innotuit se regem esse, all. to. 2. p. 253. c. 1
Christus manus per operationem, & brachium propter fortitudinem, lit. tom. 2. p. 254. col. 3
Christus prædicavit confessionem, partem pœnitentiæ, ibid. col. 4
Christus nunquam fecit peccatum, & semper fuit, & vixit in austeritate, & pœnitentia, ibid.
Christus passus est inter notos, alleg. to. 2. p. 258. col. 1
Christus licet de persecutoribus vindictam non vellet, peccatum tamen eorum non amabat, lit. to. 2. p. 258. col. 1
Christus rogat patrem, ut velociter exaudiat, alleg. to. 2. p. 259. col. 4
Christus tanquam fœnum aruit in passione secundum humanitatem, alleg. tom. 2. p. 260. col. 1
Christus percussus a falce divinæ sententiæ, alleg to. 2. p. 260. col. 1
Christus se comparat tribus avibus, alleg. to. 2. p. 260. col. 1
Christus datus pro redemptione mundi, alleg. to. 2. p. 265. col. 2
Christi passio causa est nostræ lætitiæ æternæ, alleg. to. 2. p. 267. col. 3
Christus dicitur Dei virtus, & Dei sapientia, alleg. to. 2. p. 268. col. 3
Christus diabolo illusit, & quomodo, alleg. to. 2. p. 268. col. 4
Christus potest dici nubes, alleg. tom. 2. p. 273. col. 4
Christi Domini sũt omnes Christiani, & quomodo, mor. t. 2. p. 275. c. 3
Christus dilexit nos, ut nos eum diligeremus, & proximum, mor. tom. 2. p. 285. col. 4
Christus comparatur Melchisedech, mor. to. 2. p. 290. col. 1
Christus est lumen propter multas causas, alleg. to. 2. p. 292. col. 2
Christus pro peccatis nostris mortuus est, lit. to. 2. p. 293. col. 1
Christus passus est ex vi dilectionis, sed in spe resurrectionis, alleg. tom. 2. p. 297. col. 2
Christi apparitiones duodecim fuerunt in resurrectione, alleg. tom. 2. p. 301. col. 3
Christus in terra nihil habuit, mor. tom. 2. p. 301. col. 4
Christus lex duplex, mor. tom. 2. p. 302. col. 2
Christus de mandatis fecit semitas, alleg. to. 2. p. 306. col. 1
Christus, & fides, quæ est in eum, fundamentum est, præter quod nemo potest aliud ponere, lit. tom. 2. p. 311. col. 2
Charitas operatur magna, si est, si autem operari renuit, charitas non est, mor. tom. 2. p. 311. col. 3
Christus per David significatur triplici ratione, lit. to. 2. p. 332. col. 4
Christus dicitur finis, mor. tom. 2. p. 311. col. 4
Christus est nostræ deliciæ, mor. tom. 2. p. 345. col. 3
Christi mansuetudo, alleg. tom. 2. p. 333. col. 2
Christus est thesaurus ille absconditus in agro, quem qui invenit, & custodit beatus, & vere dives est, lit. to. 3. p. 6. col. 2
Christus cervæ comparatur propter multas proprietates, quæ competunt cervæ, mor. tom. 3. p. 10. col. 4
Christi ubera sunt prædicatores, mor. tom. 3. p. 10. col. 4
Christus vocat quamlibet animam fidelem sibi sororem, & anima vocat eum fratrem, lit. tom. 3. p. 13. col. 4
Christus vocatur prudentia, cum instruit de humanis, & informat de moribus: dicitur sapientia, cum instruit de divinis, & docet fidem, lit. tom. 3. p. 14. col. 4
Christus est desiderium collium æternorum, idest Angelorum, & Beatorum, in ipsum enim desiderant Angeli, & Sancti prospicere, lit. tom. 3. p. 28. col. 1
Christi schola docet paupertatem, mansuetudinem, luctum, justitiam, misericordiam, munditiam, pacem, patientiam, lit. to. 3 p 32. col 1
Christus in carne homo apparebat, sed in doctrina, & miraculis sapientiam divinitatis ostendebat, lit. to. 3. p. 37. col. 3
Christus solus est amicus verus, quia omni tempore nos diligit, lit. tom. 3. p. 40. col. 1
Christus naturam humanitatis magis, quam divinitatis oculis mortalium ostendit, myst. tom. 3. p. 53. col. 4
Christus pœnam pro iniquitate nostra quasi aquam bibit, myst. tom. 3. p. 56. col. 3
Christus est creditor omnium hominum, quibus tradidit talenta virtutum, & virium, requirens fructum bonorum operum, myst. tom. 3. p. 62. col. 1
Christus est ille institor, qui merces suas in terram de cœlo detulit nobis, nostrasque suscepit: ille deitatem attulit, & humanitatem accepit: divitias summas attulit, & paupertatem nostram, atque miserias suscepit, myst. tom. 3. p. 67. col. 1
Christianus in omnibus, quæ agit, solam æternam retributionem expectare debet, myst. tom. 3. p. 67. col. 1
Christus dicitur ager, hortus, Paradisus voluptatis, myst. to. 3. p. 67. c 2
Christus in cruce manus expansas, & apertas tenet, ut sit nobis in exemplum, quod prompti simus ad eleemosynas pauperibus elargiendas, mor. tom. 3. p. 68. col. 2
Christus rex pacificus dictus est, & lapis angularis, myst. to. 3. p. 70. c. 2
Christus verus Sol justitiæ ortus est de Virgine Maria, & occidit in cruce: oritur bonis per gratiam, myst. tom. 3. p 71. col. 2
Christus unus, & solus dicitur esse redemptor hominum, myst. tom. 3. p. 82. col. 2
Christus amandus est, quia sapiēns est in creatione, potēs in gubernatione, dives in possessione, pulcher in majestate, lit. to. 3. p. 106. col. 1
Christus fuit rex in accubitu suo in utero Virginis existes, fasciculus myrrhæ in cruce moriens, botrus Cypri de morte resurgens, in vineis Engaddi, mittens Spiritum sanctum, lit. to. 3. p. 110. col. 1
Christus flos, & fructus est, flos expectantibus, fructus fruentibus, lit. tom. 3. p. 112. col. 2
Christus malo silvarum comparatur triplici ex causa, lit. t. 3. p. 113. c. 1
Christus docuit nos omnem gradum humilitatis verbo, & exemplo, qui sunt subdere se majori, pari, & inferiori, lit. to. 3. p. 120. col. 2
Christus egressus est primo de cœlo; secundo de utero Virginis; tertio de sepulchro, lit. tom. 3. p. 121. col. 3
Christus venit in hunc mundum, Homini, Angelo, & sibi: homini ut liberaretur, Angelo ut judicaretur, sibi ut sublimaretur, lit. tom. 3. p. 124. col. 3
Christus dicitur candidus, & rubicundus, secundum utramque naturam, divinam, & humanam, lit. to. 3. p. 129. col. 3
Christus est imago patris, & figura substantię illius, lit. to. 3. p. 140. c 2
Christus dicitur stella habens radios sex, quibus totam illustrat Ecclesiam, myst. tom. 3. p. 263. col. 3
Christus appellatur Sol justitiæ, & Sol intelligentiæ: Justitiæ, quia justificat virtutes conferendo; Intelligentiæ, quia illuminat, & lumen fidei præbet ad recte credendum, & omnia cognoscendum, lit. tom. 3. p. 144. col. 1
Christus manus, & brachium Domini dicitur, quia pater per illum operatur, lit. tom. 3. p. 144. col. 4
Christus duo beneficia contulit nobis, tenebras ignorantiæ illuminavit, & maculas culpæ lavit, lit. tom. 3. p. 150. col. 2
Christus factus est nobis lux, via, ductor, atque protector, mor. tom. 3. p. 154. col. 1
Christus passus est ex natura humanitatis, non ex natura divinitatis, mor. tom. 3. p. 156. col. 4
Christus api comparatur, in ore enim habet mel, idest, in primo adventu, sed in cauda, idest in extremo judicio habet aculeum pungentem, myst. tom. 3. p. 189. col. 3
Christus non ploravit de morte Lazari, sed cum eum resuscitare voluit, quia jam quiescentem ad miserias revocabat, lit. t. 3. p. 209. c 3
Christus fuit Cedrus in Conceptione, Cypressus in Nativitate, Palma in Prędicatione, Rosa in Passione, Oliva in Resurrectione, Platanus in Ascensione, Cynnamomum in Pentecoste, myst. to 3. p. 216. c. 4
Christus in sua sapientia semper uniformis, nũquā crevit, aut decrevit, sed ab æterno omnia scivit scientia increata, ab ipso instanti suæ conceptionis omnia scivit scientia creata, lit. to. 3. p. 224. col. 1
Christus verus medicus, qui pixidem apportavit, in qua fuerunt duo electuaria, idest, sanguis nostræ redemptionis, & aqua nostræ ablutionis, myst. tom. 3. p. 241 col. 4
Christus cantavit canticum mœroris, & quando, lit. to. 4. p. 13. col. 2
Christi tempora duo, misericordiæ scilicet, & justitiæ, myst. tom. 4. p. 24. col. 4
Christus quomodo sit nobis datus, & natus, a quo, & quibus, myst. tom. 4. p. 25. col. 2
Christus quinque de causis dicitur sedere super solium David patris sui, myst. tom. 4. p. 25. col. 3
Christi nomina sunt sex, myst. tom. 4. p. 25. col. 3

Christi nomina exactissime exprimuntur, myst. t. 4. p. 25. col. 3.
Christi nomina, & majestatis illius septuaginta, myst. t. 4. p. 25. c. 3
Christus quomodo sit Admirabilis, myst. t. 4. p. 25. col. 4
Christus quibus nos reconciliaverit, myst. to. 4. p. 25. col. 4
Christus puer dicitur, myst. tom. 4. pag. 28. col. 3
Christi dotes clare videntur super illam propositionem, & requiescet super eum Spiritus Domini, lit. tom. 4. p. 30. col. 2
Christum semper castissimum extitisse monstratur, lit. t. 4. p. 30. c. 3
Christus homo exprimitur per Jesse radicem, mor. t. 4. p. 31. c. 4
Christus primo, deinde Apostoli laboraverunt, mor. t. 4. p. 31. c. 4
Christus quomodo solvat a peccatis nos, myst. t. 4. p. 36. c. 2
Christus semen virtutum omnium, myst. to. 4. p. 36. col. 4
Christus quæ concilia, optime declaratur, myst. to. 4. p. 39. c. 4.
Christus multis modis clamavit, myst. tom. 4. pag. 48. col. 2
Christus majus lumen Sole, & luna, myst. tom. 4. p. 55. col. 1
Christus fundamentum novius Ecclesiæ, lit. tom. 4. p. 60. col. 3
Christus agricolæ comparatur, myst. tom. 4. pag. 61. col. 2.
Christus regnum suum dandum non mollitiei, sed pœnitentiæ prædicavit, myst. tom. 4. p. 68. col. 3
Christus regnum suum in justitia distribuit, myst. t. 4. p. 68. c. 3
Christus protectio Ecclesiæ collectæ de Gentibus, & Judæis, myst. tom. 4. pag. 68. col. 4
Christus digna Principe in primo adventu suo cogitavit, myst. tom. 4. pag. 69. col. 3
Christus cum venerit ad judicandum, statuet Apostolos super duodecim sedes, myst. tom. 4. p. 69. col. 3
Christo omne judicium dedit pater, myst. tom. 4. p. 70. col. 3
Christus specialiter noster dicitur, & cur, myst. to. 4. p. 77. c. 2
Christus Angelus nuncupatur, mor. tom. 4. p. 82. col. 4
Christus multis modis clamavit, mor. tom. 4. p. 87. c. 2
Christus primogenitus dicitur Mariæ, & quomodo, lit. t. 4. p. 94. c. 1
Christus verbum Patris, & ipsa justitia, myst. t. 4. p. 103. col. 2
Christiani dicuntur semen Israel per fidei veritatem, myst. to. 4. pag. 103. col. 2
Christus reservatus in sinu patris, donec venerit plenitudo temporis, sicut sagitta a sagittario, myst. to. 4. pag. 109. c. 3
Christus servus dicitur per omnimodam obedientiam, myst. to. 4. pag. 110. col. 1
Christus vindex cum patre, myst. tom. 4. p. 110. col. 3
Christus ad hoc factus est homo, ut faceret voluntatem Dei patris, myst. tom. 4. pag. 110. col. 4
Christus ex utero Virginali tantum, non ex utero genitus est, myst. tom. 4. p. 110. col. 3
Christum præsertim ad Judæos misit pater, myst. t. 4. p. 110. c. 4
Christus glorificatus fuit in Gentibus, myst. to. 4. p. 110. c. 4
Christus est expectatio Gentium, myst. t. 4. p. 118. c. 4
Christi verba quatenus homo, myst. tom. 4. p. 110. col. 4
Christus concordavit homines Deo patri, myst. t. 4. p. 111. c. 2
Christus ante Pilatum quasi servus damnatur, myst. t. 4. p. 111. c. 2
Christus desperit animam suam pro nobis, myst. t. 4. p. 111. c. 2
Christus Dei mediator, & hominum, myst. to. 4. p. 111. c. 3
Christus cur voluerit pati, & misereri, myst. to. 4 p. 116. col. 2
Christus ab instanti suæ conceptionis habuit omnem scientiam, myst. tom. 4. p. 116. col. 2
Christus quæ scivit, a patre scivit, myst. tom. 4. p. 116. c. 2
Christus dicitur servus secundum quod homo, myst. t. 4. p. 116. c. 4
Christo omnem perfectionem justitiæ tribuit pater, idest, secundum omnem modum justus dicitur, myst. tom. 4. p. 118. col. 2
Christus in adventu suo aperuit sinum patris, myst. t. 4. p. 119. c. 4
Christus in sua Incarnatione charitatem patris nobis ostendit, myst. tom. 4. p. 119. col. 4
Christus cur datus, & missus, myst. tom. 4. p. 120. col. 1
Christus pacem evangelizavit, myst. tom. 4. p. 122. col. 2
Christus est exemplum, & præmium, patria, & corona nostra, atque merces, mor. tom. 4. p. 123. col. 1
Christus cur servus dicatur, myst. tom. 4. p 123. col. 2
Christus fuit servus intelligens voluntatem patris, myst. t. 4. p. 123. c. 2
Christus omnia scivit ab instanti suæ conceptionis, & intellexit, myst. tom. 4. p. 123. col. 2
Christus est brachium patris, myst. tom. 4. p. 123. col. 4
Christus sine opere humano natus sola de Spiritus Sancti virtute ex Maria Virgine, myst. tom. 4. p. 123. col. 4
Christum, qui floridum caput, habeat prius crucifixum, myst. tom. 4. p. 123. col. 4
Christus natus ad patris voluntatem implendam, myst. t. 4. p. 123. c. 4
Christus latuit in carne, myst. tom. 4. p. 124. col. 1
Christo patienti non erat species, neque decor, myst. t. 4. p. 124. c. 3
Christus omnia nostra assumpsit præter peccatum, & ignorantiam, myst. tom. 4. p. 124. col. 2
Christus quomodo desideratus, despectus, myst. to. 4. p. 124. c. 2
Christus humillimus virorum vilitate crucis, & Hebræorum opinione, myst. tom. 4. p. 124. col. 2
Christus pœnam pro peccatis nostris sustinuit, myst. to. 4. p. 124. c. 3
Christus dicitur agnus propter multas causas, & declaratur exactissime per longum, myst. tom. 4. p. 124. col. 4
Christus non habuit peccata nostra, verum pœnas pro peccatis nostris, myst. tom. 4. p. 124. col. 4
Christus voluntarie se fecit hostiam pacis pro nobis omnibus, myst. tom. 4. p. 124. col. 4
Christus abscissus dicitur, quia natus de Maria Virgine, myst. tom. 2. pag. 125. col. 1
Christus laborasse dicitur in nostra redemptione præ nimia charitate, myst. tom. 4. p. 125. col. 2
Christus crucifixus est ex infirmitate, vivit tamen ex virtute, myst. tom. 4. p. 125. col. 2
Christus esurivit, & sitivit, myst. tom. 4. p. 125. col. 3
Christus pro transgressoribus rogavit patrem, myst. t. 4. p. 125. c. 3
Christus aqua sapientiæ dicitur, myst. tom. 4. p. 129. col. 1
Christus moriendo cur dicitur perire, myst. tom. 4. p. 133. col. 4
Christus mortuus est propter malitiam hominum, myst. t. 4. p. 134. c. 2
Christus pax dicitur, quia reconciliavit nos Deo patri, myst. tom. 4. pag. 134. col. 1
Christus instituit, ut ore fieret confessio ad salutem, myst. t. 4. p. 137. c. 2
Christus dicitur vere lumen, lit. tom. 4. p. 139. col. 3
Christus fons vere aquarum, lit. tom. 4. p. 140. col. 3
Christi adventus ad judicium describitur per modum viri armati, mor. tom. 4. p. 145. col. 2
Christus armis munitus secundum utramque naturam, mor. to. 4. pag. 145. col. 2
Christus in eodem vestimento carnis assumptæ apparebit ad judicium universale, mor. tom. 4. p. 145. col. 2
Christi hostes dicuntur, qui eum iterum malis operibus crucifigunt, & injuriis afficiunt, mor. tom. 4. p. 145. col. 2
Christus fluvius dicitur, & violentus, myst. tom. 4. p. 145. col. 3
Christus conceptus de Spiritu Sancto est, myst. tom. 4. p. 145. c. 3
Christus redemit non solum innocentes, verum etiam & pœnitentes, myst. tom. 4. p. 145. col. 4
Christus dicitur lumen humani generis in carne, myst. t. 4. p. 146. c. 2
Christus in nativitate fuit lux in testa, at in passione fuit lux aperta, quia fracta testa, idest, carne, splenduit lux, myst. t. 4. p. 146. c. 3
Christi splendor paupertas fuit, & humilitas stabuli, myst. t. 4. pag. 146. col. 3
Christus tres diaboli tentationes superavit, myst. t. 4. p. 151. c. 1
Christus Spiritu Sancto minor in eo quod homo, myst. t. 4. p. 151. c. 1
Christus Spiritui Sancto in omnibus obedivit, myst. to. 4. p. 151. col. 1
Christus fuit unctus in Pontificem, myst. tom. 4. p. 151. col. 1
Christus dicitur terra aptissima ad plantandũ in ea, myst. t. 4. p. 152. c. 1
Christus luctum prædicavit, myst. tom. 4. p. 151. col. 3
Christus a peccatore luctum quærit, myst. t. 4. p. 151. col. 1
Christus consolationem posuit lugentibus, & quomodo, myst. tom. 4 pag. 151. col. 3
Christus consolatur lugentes Sion, non Babyloniæ, myst. t. 4 p. 151. c. 3
Christus pronior ad miserendum, quam ad puniendum, myst. tom. 4. pag. 151. col. 2
Christus vivificavit, quod per Adam cecidit, myst. t. 4. p. 152. c. 2
Christus justitia est, & salus, myst. tom. 4. p. 153. col. 2
Christo datur corona, quia ipsi triumphanti omnis honor, & gloria debetur, myst. tom. 4. p. 153. col 3
Christus de sinu patris, & de utero virginis egressus est, myst. tom. 4. pag. 154. col. 1
Christus ad quid venerit in mundum, declaratur, myst. t. 4. p. 154. c. 1
Christus justus, & salvator dicitur, myst. tom. 4. p. 154. col. 1
Christus lampadi merito comparatur, cum tria sint in lampade, myst. tom. 4. p. 154. col. 1
Christi caro vino comparatur, myst. tom. 4. p. 154. col. 2
Christus accensus est ut lampas in passione, myst. t. 4. p. 154. c. 2
Christi ascensio, atque egressio Apostolorum prædicatione manifestata est, myst. tom. 4. p. 154 col. 2
Christus justus dicitur, quia in præsenti justificat per gratiam, myst. tom. 4. pag. 154. col. 3
Christus cum Ecclesia usque ad consummationem sæculi, myst. tom. 4. pag. 156. col. 2
Christus in assumpta humanitate nullam habuit deformitatem, myst. tom. 4. pag. 156. col. 3
Christus calcavit torcularem, non torcular ipsum, quia non passio animam, sed animus passionem superavit, myst. tom. 4. p. 157. c. 1
Christus quomodo vindemiatus, quando calcatus, quando eliquatus, quando in cellario positus, & quando potatus, myst. t. 4. p. 157. c. 1
Christum dicere diversimode calcaverant, myst. tom. 4. p. 157. c. 1
Christus fuit lotus vino tribulationis, & amaritudinis, myst. tom. 4. pag. 157. col. 1
Christus in patiendo solus, myst. tom. 4. p. 152. col. 2
Christus in corde suo, dum esset in cruce, prævidebat diem vindictæ fiendæ a Tito, & Vespasiano, myst. tom. 4. p. 152. c. 3
Christus ad hoc venit, ut culpa ab eo tolleretur, myst. t. 4. p. 158. c. 2
Christus dicitur sedere in cœlo quomodo, & cur potius sedere quam stare, vel jacere, myst. tom. 4. p. 159. col. 1
Christus diripit cœlos, quomodo, myst. tom. 4. p. 160. col. 2
Christus Sol justitiæ in sua Nativitate tripliciter combussit montes, myst. tom. 4. p. 160. col. 4

Christi missio maxime ad Hæbreos facta, myst. tu. 4. p. 165. c. 1
Christus botrus dicitur, myst. tom. 4. p. 165. c. 2
Christiani a Christo dicuntur, myst. tom. 4. p. 166. col. 2
Christiani quo in loco primum dicti fuerint, hoc nomine docetur, myst. tom. 4. p. 166. col. 2
Christus homo gaudebit in populo suo, myst. tom. 4. p. 166. c. 4
Christum multi quærunt glorificatum, myst. t. 4. p. 169. c. 4
Christus districtus judex omnium judicabit, mor. t. 4. p. 162. col 2
Christus quomodo dicatur sanctificatus, myst. tom. 4. p. 172. c. 4
Christus vir Propheta, potens in opere, & sermone, myst. to. 4. pag. 180. col. 2
Christus est sapientia Dei patris, myst. tom. 4. p. 208. c. 1
Christus tunc dicitur tonsus, quando relicto eo omnes fugerunt, lit. tom. 4. p. 209. col. 2
Christus Judæis non credidit, etsi loquerentur ei verba bona, myst. tom. 4. p. 211. col. 1
Christus reliquit domum Israel pro illorum blasphemia, myst. tom. 4. p. 211. col. 1
Christus quãdo crucifixus audita est vox Angelorũ, myst. t. 4. p. 211. c. 2
Christo qui maledicant, lit. tom. 4. pag. 218. col. 3
Christus vir discordiæ dictus a Judæis, lit. t. 4. p. 218. c. 3
Christus advocatus noster est apud patrem, lit. t. 4. p. 228. col. 2
Christi sanguine multi impinguant domos suas, myst. t. 4. p. 230. c. 4
Christus pastor pastorum, lit. tom. 4. p. 232. col. 1
Christo Incarnato statim mundus constitutus in pace, lit. t. 4. p. 232. c. 3
Christus hircus pro populo immolatus, lit. to. 4. p. 235. c. 3
Christiani, qui ornantur lapidibus, & gemmis maxime peccant, lit. tom. 4. p. 236. col. 1
Christus trucidatur, & sanguis ejus effunditur, quid significet; lit. tom. 4. p. 249. col. 4
Christus frater patris nostri Adam, myst. to. 4. p. 251. c. 1
Christus congregavit Ecclesiam de utraque gente, myst. t. 4. p. 262. c. 3
Christus proprie missus est ad expugnandos hæreticos, myst. t. 4. pag. 271. col. 4
Christus confregit infernum, myst. to. 4. p. 275. col. 1
Christus quater plorasse legitur, alit. tom. 4. p. 284. c. 3
Christus synagogam redimere venerat, alit. t. 4. p. 290. c. 2
Christus vir dicitur, a virtute, a virore; & a vigore; myst. tom. 4. p. 297. col. 4
Christus fuit signum ad sagittas, myst. tom. 4. p. 299. col. 1
Christus pauper in ingressu, progressu, & egressu hujus mundi, myst. tom. 4. p. 300. col. 1
Christus & aquilæ, & gallinæ se comparat, myst. t. 4. p. 302. col. 1
Christus dicitur spiritus oris nostri; & quomodo declaratur, myst. tom. 4. pag. 307. col. 2
Christus veram hæreditate nobis reliquit in terris, myst. t. 4. p. 308. c. 1
Christus reduxit nos ad Paradisum, lit. to. 4. p. 315. col. 3
Christus ex oriente dupliciter, lit. tom. 4. p. 315. col. 1
Christus in medio captivorum quomodo intelligatur, alleg. t. 5. p. 3. c. 3
Christus fluvio Chobar comparatur, alleg. tom. 5. p. 2. c. 3
Christus multis modis fuit in medio, alleg. t. 5. p. 3. c. 3
Christus quomodo stetit juxta fluvium Chobar, alit. t. 5. p. 3. c. 3
Christus filiorum Buzi, al. tom. 5. pag. 4. col. 1
Christus per hominem, per leonem, per vitulum, & per aquilam significatur, alleg. tom. 5. p. 6. col. 3
Christus verus fuit medicus, myst. tom. 5. p. 19. col. 2
Christus dicitur esse unus, idest, singularis quantum ad peccati immunitatem, mor. tom. 5. p. 36. col. 3
Christus est vitis, & quomodo, myst. tom. 4. pag. 54. col. 2
Christus in cruce expandere ramos suos, est, quando expandit brachia sua, & totum corpus suum ad protegendum nos ab æstu solis, idest ab ira patris, myst. tom. 5. p. 67. col. 2
Christus erupit in germen, quando aliquos convertit in sua prædicatione, & conversatione in mundo, myst. t. 5. p. 67. col. 2
Christus est sponsus verus animæ, myst. tom. 5. p. 71. col. 4
Christus dicitur Rex Regum, & Dominus dominantium spiritualium, myst. tom 4. p. 93. col. 4
Christus est fructus, & merces martyrum, myst. t. 4. p. 116. c. 2
Christus dicitur lignum vitæ, & ager, myst. t. 5. p. 117. c. 4
Christus sic induit virginis carnem, sicut radius induit colorem vitri, expos. tom. 5. p. 136. col. 3
Christus natus est sub Romano Imperio, exp. tom. 5. p. 148. c. 4
Christus in primo adventu venit in humilitate, in justitia veniet in secundo, exp. tom. 5. p. 149. col. 4
Christus per omnia est æqualis patri, exp. to. 5. p. 155. c. 4
Christus talem se præsentabit in judicio, qualem se patri pro nobis obtulit in cruce, exp. tom. 5. p. 155. col. 4
Christus in passione implevit, quæ de ipso fuerunt prophetata, exp. tom. 5. p. 159. col. 1
Christus quasi imber temporaneus venit in primo adventu, & quomodo, exp. tom. 5. p. 171. col. 4
Christus quasi imber serotinus veniet in secundo adventu; & quomodo, ibid.
Christus est Jacob atque Israel, & quomodo; myst. tom. 5. pag. 177. col. 2
Christus est Moyses, sive Propheta, & quomodo, myst. t. 5. p. 177. c. 2
Christus infernum, & diabolum momordit, ut potestatem amitteret, non ut penitus esse desisteret, ibid. col. 4
Christus dicitur ventus urens propter fervorem dilectionis, myst. tom 5. pag. 178. col. 2
Christus dicitur Juniperus, ibid. col. 3
Christus, & Sancti adamanti comparantur, myst. to. 5. p. 188. c. 3
Christus homo dicitur legatus, & quomodo, alleg. to. 5. p. 191. c. 1
Christus est Jonas, myst. tom. 5. p. 193 col. 1
Christi caput fuit anima ejus, myst. to. 5. p. 193. col. 2
Christus percussit umbraculum, & quomodo, myst. t. 5. p. 194. c. 2
Christus dicitur ventus urens, myst. tom. 5. p. 194. col. 3
Christus ubi non lucet, non est requies, exp. t. 5. p. 196. c. 1
Christus est dux, pastor, & porta, myst. to. 5. p. 196. col. 2
Christus dicitur vinea, exp. tom. 5. p. 197. col. 1
Christi adventus utilitates quinque, myst. tom. 5. p. 197. c. 4
Christus fuit quasi ros, & quomodo, exp. to. 5. p. 198. col. 1
Christus dicitur petra, exp. tom. 5. p. 204 col. 4
Christi vocantur Sancti, Spiritus Sancti unctione peruncti, myst. tom. 5. p. 206. col. 4
Christus dicitur Jesus, oriens, & lapis, & quomodo, myst. t. 5. p. 215. c. 2
Christus dicitur lapis secundum humanitatem, myst. to. 5. p. 215. c. 3
Christus dicitur lapis oculatus, sculptus, primarius, stanneus, exp. tom. 5. p. 216. col. 1
Christus dicitur lapis oculatus in incarnatione, & cur, expos. tom. 5. pag. 216. col. 1
Christus dicitur lapis sculptus in passione, exp. t. 5. p. 216. c. 1
Christus dicitur lapis primarius in resurrectione, & cur, exp. tom. 5. p. 216. col. 1
Christus dicit lapis stanneus in Ecclesiæ conservatione, expos. tom. 5. p. 216. col. 1
Christus fundavit Ecclesiam; & perficiet eam, myst. t. 5. p. 216. c. 2
Christus judicaturus fodiet, exp. tom. 5. p. 218. col. 3
Christus de Judæis natus est secundum carnem, myst. t. 5. p. 223. c. 4
Christus dicitur vir non solum propter sexum, sed propter perfectionem virtutum, ibid
Christus passus est præcepto patris, myst. tom. 5. p. 223. c. 4
Christus dicitur verus Sol, exp. tom. 5. p. 224. col. 2
Christus sanguine suo testamentum confirmavit in cruce, expos. tom. 5. p. 227. col. 3
Christus contritis persecutoribus Ecclesiæ monet Prælatos, ut studeant extirpationi vitiorum, myst. to. 5. p. 235. col. 2
Christus hæreticum, & schismaticum excommunicat, myst. t. 5 pag. 249. col. 1
Christus dicitur vitis, ibid.
Christus dicitur Onias, alleg. tom. 5. p. 254. col. 2
Christus ab istis quatuor Evangelistis adamussim describitur; lit tom. 6. p. 1. col. 4
Christus homo fuit de Virgine natus, lit. tom. 6. p. 1. c. 4
Christus vitulus, seu bos fuit in immolatione, lit. to. 6. p. 1. c. 4
Christus leo fuit in resurrectione, lit. tom. 6. pag. 1. col. 4
Christus aquila fuit in ascensione, lit. tom. 6. pag. 1. col. 4
Christi humanitas in homine exprimitur, lit. tom. 6. pag 1. c 4
Christi sacerdotium in vitulo, seu bove declaratur, lit. t. 6. p. 1. c. 4
Christi regnum in leone elucidatur, lit. t. 6. p. 1, col. 4
Christi divinitas in aquila explicatur, lit. to. 6. p. 1. c. 4
Christus Deus noster quoties, quibusque modis salvos nos facere disposuerit, mor. tom. 6. pag 1. col. 4
Christi gesta cum ejusdem doctrina in secunda parte Historiæ Evangelicæ explicantur, ibid.
Christus nos secundum humanitatem apprehendit; carnem nostram assumendo, ibid.
Christum Jesum omnes apprehendere, & comprehendere expetunt, & percupiunt, ibid.
Christus natus est à Patriarchis, & Regibus, quasi a præcipuis, & insignioribus secundum carnem, mor. to. 6. p. 2. col. 2
Christi gens intratura est salvationis æternæ terram, 42. Generationibus Christi, quibus ad nos descendit, mor. t. 6. p. 2. c. 3
Christus operatur a principio cum patre, mor. to. 6. pag. 2. col 3
Christum omnia in cruce destruxisse, atque finisse, mor. t. 6. p. 2. c. 3
Christus est sine principio, & sine fine, mor. tom. 6. pag. 2. c. 2
Christus se cum patre unum esse ostendit, mor. to. 6. p. 2. col. 2
Christus quid Græce, Hebraice, & Latine dicatur, lit. t. 6. p. 3. c. 1
Christus gratis in extremis temporibus datus fuit, lit. to. 6 p. 3. col. 2
Christus in mundum cum suis descendit, lit. tom. 6. pag. 3. c. 2
Christus non renuit passionem adire, lit. tom. 6. p. 3. col. 2
Christus quando immolatus fuit, cum synagoga minime cognovit, & quare, lit. tom. 6. pag. 3. col. 2
Christus mundi medullam manducavit, lit. t. 6. p. 3. col. 2
Christus est Efron, idest, sagitta, & quale, lit. t. 6. p. 3. col. 3
Christus more serpentis quid faciat, lit. tom. 6. p. 3. col. 3
Christus per serpentem æneum significatus fuit, & quare, lit. tom 6. pag. 3. col. 3
Christus dicitur Thores, mor. tom. 6. pag. 3. col. 3
Christus divisurus est finaliter ab hœdis oves, mor. t. 6. p. 3. c. 3

Chri-

Christus esse dicitur Esron, lit. tom. 6. p. 3. col. 3
Christus esse dicitur Zara, mor. tom. 6. p. 3. c. 3
Christus atrium Charitatis est, lit. t. 6 p. 3. c. 3
Christus per Aminadab designatur, & quare, lit. t. 6. p. 3. col. 3
Christus Aram, idest, electus dicitur, lit. t. 6. p. 3. c. 3
Christus quomodo electus dicitur, lit. t. 6. p. 3. c. 3
Christus quomodo excelsus dicitur, lit. tom 6. p. 3. c. 3
Christum per Jesse, idest, per incendium signatur, & quare, lit. tom. 6. p. 3. c. 4
Christus per Booz signatur, & quare, mor. t. 6. p. 3. c. 4
Christus per Salomonem signatur; & quare, lit t. 6. p. 3. c. 4
Christus per Salomonem sibi Raabam meretricem copulantem merito significatur, & quare, lit. t. 6. p. 3. c. 4
Christus dicitur Asa, idest, attollens, & quare, lit. t. 6. p. 3. c. 4
Christus per Oziam, idest, robustum Domini signatur, lit. t. 6. p. 4. c. 1
Christus obliviosus dicitur, & quare, lit. t. 6. p. 4. c. 1
Christus per Ammonem significatur, lit. t. 6. p. 4. c. 1
Christus judex est, lit. t. 6. p. 4. c. 1
Christus per Jora, idest, excelsum significatur, & quare, lit. t. 6. p. 4. c. 1
Christus per Josiam significatur, lit. t. 6. p. 4. c. 1
Christus Sadoch dicitur justus, lit. to. 6. p. 4. c. 2
Christus per Eliudem demonstratur, lit. t. 6. p. 4. c. 2
Christus per Achimum indicatur, lit. t. 6. p. 4. c. 2
Christus per Mathanum significatur, lit. t. 6. p. 4. c. 2
Christus per Jeconiam significatur, lit. to. 6. p. 4. c. 2
Christus per Zorobabelem significatur, lit. to. 6. p. 4. c. 2
Christus per Eliudem demonstratur, lit. t. 6. p. 4. col. 2
Christus per Jacobum luctatorem significatur, lit. t. 6. p. 4. col. 2
Christus per Heliachim signatur, lit. to. 6. p. 4. c. 2
Christus per Salathielem significatur, lit. t. 6. p. 4. c. 2
Christus de patre substantialiter nascitur, lit. t. 6. p. 4. c. 3
Christus de matre materialiter nascitur, lit. t. 6. p. 4. col. 3
Christus de Spiritu Sancto potentialiter, seu virtualiter natus est, lit. tom. 6. p. 4. col. 3
Christus natus fuit de Virgine, ac desponsata Maria, lit. t. 6. p. 4. c. 4
Christus de desponsata quare natus sit, lit. t. 6. p. 4. c. 4
Christus quid ab utero matris habuerit, mor. t. 6. p. 5. c. 1
Christus irrisus, flagellatus, & crucifixus, mor. t. 6. p. 5. c. 1
Christus Jesus quo in corde nascitur, mor. to. 6. p. 6. c. 4
Christum Deum esse unde insinuatur, lit. t. 6. p. 6. c. 1
Christus solus rex natus est, mor. t. 6. p. 6. c. 4
Christiani cur amplius Nazareni non dicatur, & a quibus statutū fuerit, ne amplius Nazareni vocentur, sed Christiani, lit. t. 6. p. 9. c. 1
Christus quot annos habebat, quando miraculum in Cana Galilææ fecit, lit. to. 6. p. 11. c. 2
Christus cur Jordanem adierit, docetur, lit. t. 6. p. 11. c. 2
Christus ex virtute propria jejunat, lit. t. 6. p. 12. c. 1
Christus cur etiam nocte jejunaverit, lit. t. 6. p. 12. c. 1
Christus quomodo tentatus fuerit, lit. t. 6. p. 12. c. 1
Christus cur secesserit in Galilæam, lit. t. 6. p. 13. c. 2
Christus regnum coelorum cur dicatur, mor. t. 6. p. 13. c. 4
Christus lucernam accendit, & quomodo, myst. t. 6. p. 18. col. 1
Christus quomodo legem impleverit, lit. t. 6. p. 18. c. 2
Christus angusta porta vocatur, lit. t. 6. p. 28. c. 1
Christus habebat authoritatem addendi, & mutandi Scripturam, non autem Scribæ & Pharisæi, lit. t. 6. p. 30. c. 4
Christus cum a mortuis revocavit puellam, cur tres illos Apostolos introduxerit, mor. tom. 6. p. 37. c. 2
Christum clamat, qui voluptates hujus sæculi spernit, mor. t. 6. pag. 37. col. 2
Christus regnum dicitur, & cur, lit. tom. 6. p. 46. c. 3
Christus arbor dicitur, lit. tom. 6. p. 47. col. 1
Christus filius fabri, qui fabricatus est auroram, & Solem, lit. tom. 6. pag. 52. col. 4
Christus ubi quærendus, docetur, lit. t. 6. p. 57. c. 2
Christus jubet discipulis, ut taceant ipsum esse filium Dei, & cur, lit. to. 6. p. 58. c. 3
Christus ex soluto censu, ostendit se maris dominum, lit. t. 6. p. 60. c. 4
Christi saltus tam in ascendendo, quam in descendendo exprimitur perpulchre, lit. tom. 6. p. 65. c. 4
Christus via generalis, lit. t. 6. p. 70. c. 1
Christi, & Antichristi antithesis, lit. to. 6. p. 75. c. 4
Christus habebit in corpore suo crucis vestigia in die judicii, lit. tom. 6. pag. 76. col. 2
Christus quomodo venerit, & Antichristus quomodo, declaratur, lit. tom. 6. pag. 76. col. 2
Christus dominus antonomastice dicitur, lit. t. 6. p. 77. c. 3
Christo male utitur, qui sine illius fide est, lit. t. 6. p. 79. col. 1
Christum persequentium quatuor genera reperiuntur, mor. t. 6. pag. 83. col. 3
Christus flagellatur blasphemiis iniquorum, & omnia membra illius, lit. tom. 7. p. 86. c. 1
Christus cur principibus non respondeat, lit. to. 6. p. 85. c. 1
Christus qua hora surrexit secundum divum Augustinum, lit. tom. 6. pag. 89. col. 1
Christus qua hora surrexit secundum Hieronymum, lit. t. 6. p. 89. c. 1
Christus ob tria maxime commendatur, lit. t. 6. p. 91. c. 4
Christus omnes instruit, lit. tom. 6. p. 93. c. 4
Christus cur vadit ad convivium peccatorum, optime dicitur, lit. tom. 6. pag. 93. col. 4
Christus multa abscondit, mor. t. 6. p. 94. c. 4
Christus dicitur mons propter tria, mor. t. 6. p. 97. col. 3
Christus Dominus omnium rerum, lit. tom 6. pag. 97. col. 3.
Christus cur præceperit Apostolis, ne de ipso tanquam Deo loquerentur, lit. tom. 6. p. 103. col. 2
Christus naturaliter fuit impassibilis, lit. tom. 6. p. 104. col. 2
Christum multi sequebantur, diversimode tamen, lit. t. 6. p. 106. c. 4
Christum vere sequuntur, qui exonerati sunt, lit. t. 6. pag. 108. c. 1
Christus janua est, myst. tom. 6. p. 109. col. 4
Christus salvator omnium, lit. tom. 6. pag. 110. col. 1
Christus in una persona duas habet naturas, lit. tom. 6. p. 113. c. 3
Christus cur noluerit descendere de cruce, myst. t. 6. p. 114. c. 2
Christus a longe sequi, quid sibi velit, lit. tom. 6. p. 118. col. 4
Christus duplex genus habet, lit. tom. 6 pag. 119. col. 3.
Christus salutatur a multis, & quomodo, docetur, lit. t. 6. p. 121. c. 1
Christus a tribus illuditur, myst. tom. 6. p. 121. col. 1
Christus illuditur in veste aliena, myst. tom. 6. p. 121. c. 2
Christus qua hora fuit crucifixus, lit. tom. 6. p. 121. col. 4
Christo omnis creatura compatitur, lit. tom. 6. p. 122. col. 3
Christus quatuor meruit morte sua, quæ per extensum declarantur, lit. tom. 6. p. 122. col. 4
Christus ubi, & quomodo inveniatur, lit. tom. 6. p. 124. col. 3
Christus quomodo regnaverit in sede David patris sui, lit. t. 6. p. 133. c. 2
Christus filius Dei, & Mariæ, lit. tom. 6. p. 134. col. 2
Christus de stirpe David natus, lit. t. 6. p. 138. col. 4
Christus nobis se dedit pluribus modis, lit. tom. 6. p. 139. col. 1
Christus quo tempore ortus sit, lit. tom. 6. p. 139. col. 4
Christi nativitate tres Soles visi sunt, & convenere in unum, lit. tom. 6. pag. 140. col. 1
Christus tempore pacatissimo nasci voluit, id autem triplici ratione dicatur, lit. tom. 6. p. 140. col. 1
Christi adventu omnia impleta sunt, lit. tom. 6. p. 140. col. 3
Christus ponitur in præsepio, quomodo corpus super altare, myst. tom. 6. p. 140. col. 4
Christus, unctus, mansuetus, pius, &c. & quia unctus ejus dignitas exponitur, & cur, lit. tom. 6. p. 141. col. 3
Christus circumcidi voluit multis de causis, lit. to. 6. p. 143. col. 1
Christum videre antequam moriatur quisque cupere debet, myst. tom. 6. pag. 145. col. 1
Christus cur pater dicatur, myst. tom. 6. p. 145. col. 1
Christus in cruce positus fuit signum patientiæ, lit. tom. 6. p. 146. c. 1
Christus in diversis locis positus fuit diversimode signū, lit. t. 6 p. 146 c. 1
Christus puer dicitur principaliter propter quinque, lit. t. 6. p. 146. c. 4
Christus inquantum homo, vel puer erat plenus sapientia, lit. tom. 6. pag. 146. col. 4
Christus cur deservit parentes in Jerusalem, lit. to. 6. p. 147. c. 1
Christus ubi certo inveniatur, lit. tom. 6. p. 147. col. 2
Christus quando baptizatur, quot annos habeat, multipliciter dicitur, lit. tom. 6. pag. 152. col. 1
Christus cur tricesimo anno voluerit baptizari, miracula facere, & prædicationis munus inchoare, dicitur, lit. to. 1. p. 152. c. 1
Christus, & Adam uterque dicitur filius Dei, & quomodo, lit. tom. 6. p. 152. c. 3
Christus quomodo permiserit duci a diabolo, lit. to. 6. p. 153. c. 4
Christus cur in respondendo auctoritatibus tantummodo Deuteronomii usus sit, pulchre dicitur, lit. to. 6. p. 154. col. 1
Christus in quo fiat homo spiritualiter, myst. to. 6. p. 154. c. 3
Christus paupertatem præsertim, & mansuetudinem docuit, lit. tom. 6. pag. 155. col. 1
Christus exhortationibus Spiritus sancti semper obedivit, lit. tom. 6. pag. 155. col. 1
Christus quomodo aperuit Scripturam, lit. to. 6. p. 155. c. 3
Christus faber est, & filius fabri, lit. to. 6. p. 155. c. 3
Christus medicus omnia, quæ prudens medicus facere debet, fecit & ipse, lit. tom. 6. p. 155. c. 4
Christus, quæ fecerit, quæ ipse non poterat, lit. to. 6. p. 156. c. 1
Christus, quod rogatus, & non rogatus sanat, quid nobis præstet, lit. tom. 6. p. 157. c. 2
Christum esse verum Deum intendebant turbæ omnes, lit. to. 6. pag. 157. col. 2
Christus cur diabolo veritatem dicenti silentium imposuerit, lit. tom. 5. pag. 157. col. 3
Christus cur tangat leprosum, lit. to. 6. p. 159. c. 4
Christus tangit leprosum propter quinque, lit. to. 6. p. 159. c. 4
Christus triplex semen seminavit, lit. to. 6. p. 177. c. 3
Christus tribus rationibus acquievit eis, lit. to. 6. p. 380. c. 4
Charitas, & solicitudo Prælati notatur, lit. to. 6. p. 181. c. 2
Christus cur clamet suscitando filiam, lit. to. 6. p. 182. c. 3
Christus solus potuit orare, lit. tom. 6 p. 185. c. 3
Christum sequi quid sit, lit. tom. 6. pag. 186. col. 1

Christum multi sequuntur, diversimode tamen, lit. t. 6. p. 188. col. 2
Christus cur septuaginta duos discipulos miserit, perpulchre declaratur, lit. tom. 6. pag. 191. col. 3
Christus proximus noster est, myst. tom. 6. p. 195. col. 3
Christus ubi intrat, ibi pravitas excluditur, myst. t. 6. p. 196. c. 1
Christus deintus, nos autem deforis, myst. tom. 6. p. 200. c. 2
Christi officium, dispersa congregare, lit. tom. 6. p. 202. col. 3
Christus in terra multa signa potestatis suæ dedit, multaque suæ infirmitatis, lit. tom. 6. p. 203. col. 3
Christi signum triplex Christianis datum, docetur, mor. t. 6. p. 203. c. 4
Christus non dedignatur judicem litium constitui, & cur, docetur, lit. tom. 6. p. 207. col. 4
Christus turris dicitur propter multa, myst. tom. 6. p. 213. col. 4
Christus non acceptator personarum, lit. tom. 6. p. 216. col. 1
Christus sapientia patris, lit. tom. 6. p. 216. col. 1
Christus quinque avibus comparatur, & diffusius proprietates omnium declarantur, lit. tom. 6. p. 217. col. 3
Christus cur filius hominis, & homo vocari voluit, lit. t. 6. p. 219. c. 3
Christus triplicem cœnam fecit, lit. tom. 6. p. 215. c. 3
Christus irascitur, & quomodo, optime, & clarissime docetur, lit. tom. 6. p. 220. col. 3
Christus homo mitis, & mansuetus, myst. t. 6. p. 222. c. 4
Christus quando nonaginta novem in deserto reliquit, myst. tom. 6. p. 223. col. 1
Christus ivit ad quærendam ovem, quomodo, & quando, myst. to. 6. pag. 223. col. 1
Christus quomodo ovem in humeris suis posuerit, myst. t. 6. p. 223. c. 1
Christus lucerna est; candelabrum vero Crux, myst. t. 6. p. 223. c. 3
Christus, & Joannes quomodo in prædicatione consonent, lit. tom. 6. p. 229. col. 3
Christus fulguri propter multa comparatur, quæ optime discutiuntur, lit. tom. 6. p. 237. col. 2
Christus solus a conceptione immunis a peccato, quia solus Deus bonus est, lit. tom. 6. p. 241. col. 1
Christus verbum veritatis est, lit. tom. 6. p. 242. col. 3
Christus quotidie redit spiritualiter, myst. t. 6. p. 245. c. 2
Christus non suum, sed patris honorem quæsivit, lit. t. 6. p. 247. c. 2
Christus est hæres omnium, & quomodo, optime docetur, lit. to. 6. pag. 250. col. 1
Christus se verum esse hæredem probat, Pharisæos vero colonos, lit. tom. 6. p. 250. col. 3
Christus, quia est verbum, ideo non potest errare in verbo, lit. tom. 6. p. 250. col. 4
Christus duplici ratione jubet discipulos suos cavere a Scribis, pecuniæ, & vanæ gloriæ cupidis, lit. t. 6. p. 252. col. 3
Christus dicitur Judas, myst. tom. 6. p. 251. c. 3
Christus frater noster est, myst. t. 6 p. 251. c. 3
Christi septem fratres sunt universitas Prælatorum, myst. t. 6. p. 251. c. 3
Christi uxor est Ecclesia, myst. tom. 6. p. 252. c. 3
Christi mira virtus, & fortitudo Apostolorum, lit. t. 6. p. 254. col. 4
Christus in cruce stetit perseveranter propter tria, & quæ, myst. t. 6. p. 255. col. 3
Christus in se tria habet, myst. tom. 6. p. 255. c. 3
Christus crucifixus fuit in sexta feria, lit. t. 6. p. 258. c. 3
Christus venditus fuit in quarta feria, lit. t. 6. p. 258. c. 3
Christus sicut prædixerat de passione, ita prædicit de proditione, & hoc fecit triplici de causa, lit. t. 6. p. 260. c. 1
Christus tripliciter notavit proditionem, lit. t. 6. p. 260. c. 2
Christus Judam revocavit quatuor modis, lit. t. 6. p. 260. c. 2
Christus traditur ab aliquo duobus modis, lit. t. 6. p. 260. c. 2
Christianus, qui suscipit verbum Petri, thronus est Petri, lit. tom. 6. p. 261. col. 1
Christo plus credendum est, quam propriæ conscientiæ, lit. to. 6. pag. 261. col. 2
Christus quamvis verus homo esset, nulla tamen egebat consolatione angelica, vel humana, sed totum factum est propter nos, & quomodo, lit. tom. 6. p. 262. c. 3
Christus quando fuit captus, lit. t. 6. p. 263. col. 1
Christus traditus, & venditus, lit. t. 6. p. 263. col. 2
Christum ille negat qui dicit Christum non esse Deum, lit. t. 6. pag. 264. col. 2
Christi tota accusatio in tribus consistebat, lit. t. 6. p. 265. col. 3
Christus natus fuit in Bethleem, quæ est in Judæa, lit. t. 6. p. 265. c. 4
Christus nutritus est in Nazareth, quæ est in Galilæa, lit. t. 6. p. 265. c. 4
Christo fuit illusum ter, & a tribus, & in tribus locis, myst. tom. 6. p. 259. col. 2
Christus nullum miraculum fecit coram Herode, & cur, lit. tom 6. pag. 265. col. 4
Christo illuditur quotidie, lit. tom. 6. p. 269. c. 2
Christus sitit vinum charitatis, & Judæi offerunt ei vinum iniquitatis, lit. t. 6. p. 269. col. 3
Christo morienti creatura omnis compatitur, lit. tom. 6. p. 270. col. 3
Christus voce magna clamavit præ nimio dolore, in quo & veritas humanitatis, & divinitatis Christi virtus ostenditur, myst. tom. 6. pag. 270. col. 4
Christi capitis inclinatio sacerdotes repræsentat, & qui, lit. tom. 6. pag. 271. col. 1
Christus verbum veritatis est, lit. tom. 6. p. 273. col. 3
Christum pati opportunum fuit propter sex, lit. t. 6. p. 274. c. 4
Christus dicitur mons Oliveti, lit. t. 6. p. 277. col. 1
Christus totius divinitatis perfectus est contemplator, etiam secundum quod homo, lit. tom. 6. p. 285. col. 2
Christus fuit plenus gratiæ, & veritatis, & cur, ibid.
Christus filius Dei dicitur agnus, & cur, lit. t. 6. p. 286. c. 3
Christus non indigebat baptismo, sed baptismus indigebat virtute Christi, lit. tom. 6. p. 287. col. 3
Christus voluit nuptiis interesse duplici de causa, lit. t. 6. p. 290. c. 3
Christus dicitur serpens, & cur, mor. tom. 6. p. 297. col. 4
Christus dicitur serpens æneus propter tria, mor. tom. 6. p. 297. col. 4
Christus datus est ad duo, mor. tom. 6. p. 298. col. 2
Christus dicitur lux, mor. to. 6. p. 299. col. 2
Christus sponsus est, & sponsa ejus est Ecclesia, lit. t. 6. p. 301. col. 1
Christi sponsa est gloria & quomodo, mor. t. 6. p. 301. c. 2
Christus ad Ecclesiam loquitur quatuor modis, mor. t. 6. p. 302. col. 2
Christus est verbum apud patrem, caro apud nos, verbum caro inter Deum, & nos, lit. t. 6. p. 303. col. 2
Christus sedet ad fontem, sicut pauper dicitur sedere ad eleemosynam, & cur, mor. tom. 6. p. 304. col. 2
Christus animam, ad quam venit, ungit, mor. t. 6. p. 307. col. 4
Christi cibus est nostra fides, & nostra salus, lit. t. 6. p. 308. c. 3
Christi humilitas, lit. tom. 6. p. 314. col. 3
Christus non solum prohibet actum, sed etiam voluntatem peccandi, mor. tom. 6. p. 314. col. 4
Christus in quo nos moneat fugere jactantiam de bonis operibus, ib.
Christus quicquid est & habet, habet a patre, lit. t. 6. p. 316. col. 2
Christus verus Deus est, lit. tom. 6. p. 302. col. 1
Christus non est modo accusator, sed excusator apud patrem, mor. tom. 6. p. 321. col. 4
Christus cur dicitur abire trans mare Galilææ, myst. t. 6. p. 322. c. 2
Christus per navem crucis transivit mare sæculi præsentis, myst. to. 6. pag. 322. col. 2
Christus nondum panibus apparentibus miraculum fecit, & cur, lit. tom. 6. p. 324. col. 1
Christus cur in panibus orat, & non quando paralyticum curat, nec quando mortuum erigit, lit. to. 6. p. 324. c. 2
Christus cur fugit in montem, lit. to. 6. p. 324. col 4
Christus cur fugit in montem solus discipulis nescientibus, ib.
Christus cur in navem non ascendit, lit. t. 6. p. 326. c. 1
Christus cur solus, & solis discipulis apparuit supra mare, lit. tom. 6. pag. 326. col. 1
Christus cur panem vitæ se dicat, lit. t. 6. p. 329. c. 2
Christus quomodo sit panis, lit. ibid.
Christus de se humilia loquitur quinque causis, lit. t. 6. p. 333. col. 2
Christus de se humilia loquitur una causa, lit. t. 6. p. 333. col. 2
Christus noluit, quod prædicaretur ab Apostolis ejus gloria usque ad resurrectionem, & cur, lit. t. 6. p. 335. col. 2
Christus gloriam vocat crucem, & cur, ibid.
Christus docebat, & non tenebatur, quia nondum pati dignabatur, lit. tom. 6. p. 336. col. 2
Christus cur digito scribebat, ibid. col. 4
Christus dicitur lux, lit. tom. 6. p. 358. col. 1
Christus est rex, lit. tom. 6. p. 340. col. 2
Christus non potest argui de peccato, & cur, mor. t. 6. p. 343. col. 2
Christus non invitus venit ad passionem, lit. tom. 6. p. 344. c. 2
Christus lutum facit, & cur, lit. t. 6. p. 345. col. 3
Christus cur non aqua utitur, sed sputo ad lutum faciendum, lit. to. 6. p. 345. col. 3
Christus, per hoc, quod oculum restauravit, se totius hominis conditorem probavit, ibid.
Christus est iste homo peregre proficiscens, mor. to. 6. pag. 379. col. 4
Christus recessurus suos consolatur triplici modo, mor. t. 6. p. 379. c. 4
Christus quomodo vadit ad patrem, ibid.
Christus qui est thesaurus sapientiæ, & gratiæ est in cœlis, debemus illuc mente, & desiderio elevari, mor. ibid.
Christum abire expediebat & cur, mor. tom. 6. p. 380. col. 2
Christiani quid debent a Domino quærere, mor. t. 6. p. 380. col. 2
Christus ostendit nominis sui virtutem, lit. t. 6. p. 333. col. 3
Christus præmittens meritum passionis petit claritatem resurrectionis, lit. t. 6. p. 385. c. 3
Christus pro omnibus nobis orat, lit. t. 6. p. 387. c. 4
Christus malefacientibus benefacere ostendit, & per quid, lit. tom. 6. pag. 389. col. 4
Christus dicitur verum Pascha, lit. t. 6. p. 393. c. 1
Christi passionis præparatio, in qua hora incepit, lit. t. 6. p. 393. c. 2
Christi occultata potentia commendatur patientia, lit. t. 6. p. 392. c. 1
Christus cur inclinavit caput, lit. t. 6. p. 394. c. 3
Christus spiritus dicitur, mor. tom. 6. p. 348. c. 4
Christus est ostium, lit. tom. 6. p. 348. col. 4
Christus dicitur ostium humile, lit. ibid.
Christus dicitur ostium angustum & quomodo, lit. tom. 6. p. 48. c. 4

Chri-

Christus quomodo suas vocavit oves, lit. to. 6. p. 349. col. 1
Christus subtile corpus habet, mor. ibid.
Christus est unitas, & quomodo, mor. tom. 6. p. 349. c. 2
Christus est charitas, & quomodo, mor. ibid.
Christus est veritas, & quomodo, mor. ibid.
Christus vocat se ostium, & cur, lit. t. 6. p. 350. col. 1
Christus est ostium ovium, & cur, lit. ibid.
Christus est pastor, lit. tom. 6. p. 350. col. 4
Christus est vinea, lit. tom. 6. p. 351. col. 3
Christus est paa, ibid.
Christus locutus est Judæis duobus modis, mor. t. 6. p. 353. col. 2
Christi verbis non credimus quatuor modis, mor. t. 6. p. 353. c. 2
Christus dies, & lux est, mor. t. 6. p. 355. col. 2
Christus in tantum nos peccatores dilexit, quod ex amore nostro oon solum lacrymas, sed & vitam dedit, mor. tom. 6. p. 357. c. 2
Christus per se vivificat justos, ministris autem potestatem solvendi tribuit, mor. t. 6. p. 357. col. 4
Christus prius venit in Bethaniam, antequam iret in Jerosolymam, & quid significatur per hoc, mor. t. 6. p. 358. c. 4
Christus crucem gloriam vocat, lit. t. 6. p. 361. c. 1
Christus comparatur grano frumenti, mor. to. 6. p. 361. c. 2
Christus assimilatur speculo, & quomodo, mor. to. 6. p. 361. c. 2
Christus cecidit in terram, & quomodo, mor. tom. 6 p. 361. c. 3
Christus mortuus in patibulo, moraliter, ibid.
Christus duplici oratione turbavit semetipsum, lit. t. 6. p. 362. c. 3
Christus corpus habebat a peccatis liberum, sed non a naturalibus necessitatibus erutum, lit. t. 6. p. 362. c. 3
Christus gloriam Dei vocat mortem suam, ibid. col. 1
Christus sua ministravit nobis tripliciter, mor. tom. 6. p. 362. c. 2
Christo ascendente in cruce alii postea ascenderunt, mor. t. 6. p. 363 c. 2
Christus trahit per crucem, mor. ibid.
Christi crux est sicut instrumentum, sive machina, qua subvehuntur, & trahuntur ligna, & lapides ad alta ædificia, mor. t. 6. p. 363. c. 2
Christi crux fuit quasi statera, ibid.
Christus descendit in mortem, & genus humanum elevatum est ad vitam, & ad cœlum, ibid.
Christi passiones dicuntur funiculi Adæ, & cur, mor. t. 6. p. 363. c. 2
Christus cur absconditur, cum neque levaverunt lapides, neque blasphemaverunt sicut ante, lit. tom 6. p. 363. c. 3
Christus lux illuminat ignorantias nostras, & sanat infirmitates, lit. tom. 6. p. 364. col. 1
Christus in die festo patitur, & transit, & pridie cœnam facit, in qua datur forma ante obitum communicandi, & viatică sumendi, ib. c. 2
Christus in Incarnatione accepit formam servi, lit. t. 6. p. 365. c. 3
Christus in cœna accepit formam servuli, lit. t. 6. p 365. c. 3
Christus in passione accepit formam latronis, lit. t. 6. p. 365. c. 3
Christi humilitas, mor. t. 6. p. 365. col. 3
Christiani spiritualiter turbari debent, lit. tom. 6. p. 367. c. 3
Christus ad quid missus, lit. tom. 6. p. 370. col. 1
Christus dicitur via ferrata, & cur, lit. t. 6. p. 370. c. 2
Christus dicitur via signata, & cur, ibid.
Christus dicitur via calceata, sive lapidea, & cur, lit. t. 6. p. 370 c. 2
Christum post resurrectionem malis apparuisse non legitur, lit. tom. 6. pag. 371. col. 3
Christus multis rationibus dicitur vitis, mor. tom. 6. p. 374. col. 4
Christus dicitur uva, sive racemus, & quomodo, ibid.
Christus per angustiam deprædatus est raptorem, mor. t. 6. p. 374. c. 4
Christus ex patientia restitit tentationi, mor. t. 6. p. 374. c. 4
Christus non dixit se vitem, quia indigeret cultura, sed quia sine ejus virtute nihil operari possumus, lit. t. 6. p. 375. col. 1
Christus venit pauper, ne diabolus haberet, quid auferret, mor. to. 6. pag. 376. col. 4
Christus per multa ostendit amorem suum ad Apostolos, liter. tom. 6. pag. 378. col. 1
Christus missus fuit ad Judæos specialiter, & personaliter, Pro. tom. 7. pag. 5. col. 1
Christi notitia ad Gentes pervenit per Apostolos, ibid.
Christus cur non dicatur diabolus a devicto diabolo, nec peccatum a devicto peccato, gloss. tom. 7. p. 6. c. 1
Christus per Christum, quod est idem quod unctus, divina essentia intelligitur, exp. gloss. tom. 7. p. 6. col. 2
Christus est nomen proprium, idest quasi substantiale, quia semper ei convenit, ibid.
Christus est nomen proprietatis, ibid.
Christus utrum sit quid, & quid, ibid. col. 4
Christus num debeat dici filius Spiritus Sancti, exp. gloss. t. 7. p. 6. c. 4
Christus quomodo sit id, & quid, ibid.
Christus quomodo assumpsit naturam, exp. gloss. t. 7. p. 7. c. 1
Christus non est duo masculine, ibid. col. 2
Christus num sit unum vel duo, ibid.
Christus quomodo factus, & infectus, ibid. col. 3
Christus quomodo dicatur dare nobis gratiam, exp. gloss. t. 7. p. 7. c. 4
Christus quare peccare non poterat, exp. gloss. tom. 7. p. 7. col. 4
Christus secundum quod homo prædestinatus est filius Dei, est duplex, exp. gloss. tom. 7. pag. 8. col. 2
Christus nobis meruit gratiam, exp gloss tom. 7. p. 9. col. 4
Christus in quantum Deus est auctor omnium, exp gloss. t. 7 p. 9. c. 4
Christus in quantum homo est minister, exp. gl. tom. 7. p. 9. c. 4
Christi passio omnibus profuit ad sufficientiam, solis prælectis ad efficientiam, exp gloss. tom. 7. p. 10. col. 4
Christus via in quantum homo, veritas in quantum Deus, lit. tom. 7. pag. 15. col. 1
Christi actio est ipsius in quantum Deus, & in quantum homo, exp. gloss. tom. 7. p. 17. col. 2
Christus novit veritatem occultam, in quantū homo Deus, exp. gl. ib.
Christus quomodo propter humilitatem meruerit nominis exaltationem plus quam per aliam virtutem, exp. gloss. tom. 7. p. 22. col. 1
Christus solus inter homines crevit sine originali, mor. t. 7. p 23 c. 2
Christus quare propitiatorium dicatur, mor. tom. 7. p. 25. col. 1
Christus alter Helisæus dedit oleum, quia ex misericordia compassus est, mor. tom. 7. p. 25. col. 1
Christus quomodo nos redemisse, ac emisse dicatur, exp. gloss. tom. 7. pag. 25. col. 3
Christus adimplevit legem tripliciter, exp gloss. t. 7. p. 26. col. 4
Christus plenus gratia per quam significetur, mor tom. 7. p. 27. c. 3
Christi passio aperuit januam per pretii solutione, exp. gl. t. 7. p. 29 c. 1
Christus est hæres, & hæreditas nostra quare, & quomodo, exp gloss. tom. 7. p. 29 c. 3
Christus traditus est a Deo patre permittente, & exponente, a Juda prodente, & vendente, a Pilato judicante, & reddente, a Judæis invidentibus, & emeotibus, a diabolo suggerente, & procurante, exp. gloss. tom. 7. pag. 31. col. 1
Christi mors fuit causa, & mentum novitatis vitæ, sed non figura, ib.
Christus mediator, advocatus, ut via, ut ostium est, lit. t. 7. p. 31. c. 1
Christus mortuus est pro Abraham, & pro impiis, sed præcipue pro ipsis impiis, exp. gloss. tom. 7 p. 32. c. 3
Christum pati ad hoc ut salvaremur, utrum fuerit necessarium, ib. c. 4
Christus si mortalis existens potuit oos reconciliare Deo, multo magis factus immortalis poterit nos salvare, lit. t. 7 p. 33. c. 1
Christus voluit mori ad reconciliandum nos Deo patri propter novem causas, mor. tom. 7. p 33. col. 1
Christus utrum fuerit tempore Abrahæ, exp. gloss tom. 7. p. 33. c. 3
Christus fuit in Adam secundum materiam, non autem secundum propagationem corruptionis vitiosæ, exp. gloss tom. 7. p. 33. col. 4
Christus quare natus fuit, quando reddebatur census, mor. t. 7. pag. 39. col. 4
Christus in quantum Deus remittit peccata auctoritate, in quantum homo non auctoritate, sed merito, & ministerio, exp. gloss. tom. 6. pag. 35. col. 1
Christus omnes homines justificavit, quantum fuit in se, quantum ad abundantiam, & dedit vitam æternam, sed ex defectu eorum est, quod non omnes, lit. t. 7 p. 35. c. 3
Christus est gloria patris, lit. tom. 7. p. 37. col. 3
Christus quomodo tribus diebus in sepulchro quieverit, expos. gloss. tom. 7. pag. 38. col. 2
Christus quomodo dicatur exutus a carne, exp. gl. tom. 7. p. 38. col. 2
Christus debet eadem habere in nobis, quæ rex in regno, mor. tom. 7. pag. 38. col. 4
Christum in sponsum propter quid assumere debemus, lit. t. 7. p. 41. c. 1
Christus non habuit fomitem, sed mortem sibi assumpsit, exp. gloss. tom. 7. pag. 43. col. 1
Christus quomodo doluerit, exp. gloss. tom. 7. p. 49. col. 2
Christus quomodo, & quare sit primogenitus in multis fratribus, lit. tom. 7. pag. 49. col. 4
Christus in gloria habet priora bona, lit. tom. 7. p. 50. c. 1
Christus quid probare intenderit, cum dixit *Joan.* 14. Qui videt me, videt & patrem meum, exp. glosa. tom. 7. p. 50. col. 1
Christus quomodo fuerit primus impassibilis, & surgens, ib. c. 2
Christus fuit martyr, imo magister martyrum, exp. gl. t. 7. p. 50. c. 4
Christus cur fuit crucifixus vulto in terram demisso, non ad cœlum erecto, ibid.
Christus lapis offensionis, lit. tom. 7. p. 54. col. 4
Christus finis legis, idest consummatio, vel terminus, &c. mor. tom. 7. p 55. col. 2
Christus præponderavit omni creaturæ, & toti mundo, cui nulla creatura pura potuit præponderare, exp gloss. ibid.
Christus, qui descendit de cruce ad limbum significatus fuit per Baunnaniam, &c. *Reg.* 2. *cap.* 23. mor. ibid. col. 3
Christus figuratur per Abraham, *Gen.* 22. lit. tom. 7. pag. 59. c. 3
Christus utrum possit dici esse de Spiritu Sancto, exp. glos. t. 7. p. 60. c. 3
Christo homini non data fuit gratia ad mensuram, idest, ad proportionem, exp. glos. tom. 7. p. 63. col. 2
Christus tantam charitatem habuit ab instanti conceptionis suæ, quod non potuit majorem habere, exp. glos. tom. 7. p. 65. col. 2
Christum debemus induere quatuor modis, lit. t. 7. p. 66. c. 3
Christus mortuus est pro omnibus, quoad sufficientiam, non pro omnibus quoad efficientiam, & utilitatem, exp. gl. t. 7. p. 67. col. 3
Christus quomodo in triduo fuerit sacerdos, exp. glos. to. 7. p 67. c. 4
Christi resurrectio est causa motiva nostræ justificationis, exp. gl. ib.
Christus est medicus, lit. tom. 7. p. 69. col. 3

Christus suscepit nos fugitivos, lit. ibid.
Christus suscepit nos, pœnam pro peccatis nostris sustinendo, lit.ib.
Christus interpretatur unctus, in quo mansuetudo significatur, lit. tom. 7. p. 72. col. 3
Christus solus se prædicat, idest, cordibus hominum manifestat, exp. gloss. tom. 7. p. 73. c. 4
Christus alio modo prædicat se, & nos eum alio modo, exp. gl. ibid.
Christus, qui est ostium, utrum alicui communicaverit nomen ostii, exp. gloss. ibid.
Christus quid potuerit, & quid non hominibus dare, exp. gl. to. 7. pag. 74. col. 2
Christus quomodo dicatur infirmus, exp. gloss. t. 7. p. 76. c. 2
Christus quare callide diabolum decepisse dicatur, exp. gl. t. 7. p. 76. c. 1
Intellectus est duplex, ibid. col. 2
Christus multas ob causas sciendus, lit. t. 7. p. 76. col. 4
Christus quomodo fuerit totus in inferno, exp. gl. t. 7 p. 77. c. 2
Christus est filius noster, hæc præpositio est falsa, exp. gl. t. 7. pag. 78. col. 2
Christus quomodo subditur Deo patri, exp. gl. t. 7. p. 81. c. 2
Christus nunquam comedit cum præcisis a Judaismo, sed cum peccatoribus non abscisis, exp. gloss. tom. 7. p. 84. col. 4
Christus non est fœnum, sed flos, fructus, lignum vitæ, lit. t. 7. p 88. c. 1
Christus etiam in quantum homo Dominus est, lit. t. 7. p. 93. c. 4
Christus per petram scissam in deserto significatur, lit. t. 7. p. 97. c. 4
Christus suos comitatur, imo quod plus est, sequitur, exp. gl. tom. 7. pag. 98. col. 1
Christus sicut in Petro passus, ita in Moyse tentatus, ib. col. 4
Christus in quantum est Deus, est caput sui ipsius hominis, lit. tom. 7. pag. 101. col. 3
Christus est Assuerus, mor. tom. 7. p. 103. col. 3
Christus totus est sub utraque spec e, ibid. col. 3
Christus utrum dederit Apostolis corpus suum passibile, vel impassibile, mortale, vel immortale, exp. gl. tom. 7. p. 105. c. 2
Christo cur compatimur in die passionis suæ, & in passionibus Sanctorum, exp. gl. t. 7. p. 108. col. 4
Christus fuit Propheta non a dono prophetiæ, sed ab actu, quo futura prædixit, exp. gloss. tom. 7. p. 110. c. 4
Christus cui primo apparuerit inter viros, & cui inter mulieres primo, lit. tom. 7. p. 115. col. 1
Christus quam moriendi necessitatem habuerit, exp. gl. t. 7. p. 115. c. 2
Christus in quantum homo non solum est subjectus Deo patri, imo etiam sibi, & Spiritui sancto, exp. gloss. tom. 7. p. 117. col. 2.
Christus denarius erit, exp. gloss. t. 7. p. 118. col. 4
Christus est quasi odor patris, lit. tom. 7. p. 125. col. 1
Christus causas sufficiens ad salvandum omnes, lit. t. 7. p. 130. c. 3
Christus est miles compositus, lit. tom. 7. p. 131. col. 4
Christus utrum omni motu suo meruerit, exp. gl. tom. 7. p. 132. c. 4
Christus omnia bene egit, ly bene sumitur dupliciter, exp. gl. tom. 7. pag. 133. col. 2
Christus cum dives esset, paupertatem assumpsit, & divitias non amisit, lit. tom. 7. p. 135. col. 3
Christus egenus factus est, lit. tom. 7. p. 135. c. 3
Christus novit Judam furem, sed non prodidit docens tolerare malos, lit. tom. 7. pag. 136. col. 1
Christi omnis actio quomodo sit nostra instructio, lit. t. 7. p. 136. c. 1
Christi consilia, lit. tom. 7. p. 138. col. 1
Christum mortalem viventem in istis sensibus Deum vidisse in summa claritate, quomodo sit intelligendum, exp. gloss. t. 7. p. 142. c. 4
Christus antonomastice dicitur Petra inter Petras, lit. t. 7. p. 143. c. 1
Christi virtutes patientia, & misericordia, lit. t. 7. p. 143. c. 4
Christus paucos baptizabat, hinc non ipse, sed Apostoli Joannem baptizarunt, exp. gloss. t. 7. p. 144. c. 1
Christum in aliquo loqui experimentum ex multis colligi potest, mor. tom. 7. p. 145. col. 1
Christus per triginta annos ante prædicationem bene operatus est, & per tres annos prædicavit etiam operans, mor. to. 7. p. 145. col. 2
Christus ante suam passionem fuit Deus, & homo, Deus faciendo miracula, homo patiendo, in passione totus homo, quia tunc abscondita est fortitudo ejus, exp. gloss. tom. 7. p. 147. c. 1
Christus est minor patre, & non minor, quomodo, exp. glos. tom. 7. p. 147. col. 2
Christus venit in terram, ut esset prolocutor pacis inter nos, & patrem, lit. tom. 7. p. 131. col. 1
Christus dicitur oblatio, quia panis, dicitur etiam hostia, & liberatio, rationem vide, lit. t. 7. p. 176. c. 4
Christus inquantum homo habuit plenam sapientiam de divinis, & scientiam de humanis, lit. tom. 7. p. 190. c. 2
Christus inquantum Deus, est materia nobis sapientiæ, inquantum homo, est nobis materia scientiæ, lit. tom. 7. pag. 190. col. 2
Christus duabus de causis ascendit, lit. t. 7. p. 174. c. 2
Christus quomodo dilexerit reprobos, exp. gl. t. 7. p. 51. c. 4
Christus figurabatur per petram, lit. tom. 7. p. 98. c. 1
Christus hostis peccati, & hostia pro peccato, lit. t. 7. p. 151. c. 3
Christus pro amore hominis mortuus est, mor. t. 7. p. 152. col. 2
Christus pretium hominis, lit. tom. 7. p. 151. col. 2
Christum, ac si exul esset, nemo vult recipere, mor. t. 7. p. 153. col. 1
Christus est præsens præmium habenti charitatem, magis præsens post mortem in stola animæ, præsentissimum erit in utraque stola, exp. gloss. tom. 7. p. 154. col. 2
Christus quomodo factus fuerit pro nobis maledictum, lit. t. 7 p. 154 c. 3
Christus inquantum homo reficit nos ministerio, inquantum Deus auctoritate, & etiam tota Trinitas, exp. gl. t. 7. p. 156, col. 2
Christum induere quid, & quomodo, mor. t. 7. p. 157. c. 1
Christum induere quadrupliciter possumus, mor. to. 7. p. 157. c. 2
Christi sumus fratres, & membra, exp. gl. to. 7. p. 159. c. 2
Christi sunt viscera misericordiæ, mor. t. 7. p. 160. col. 1
Christus venit dare regnum coelorum, non vendere, lit. t. 7. p. 163. c. 1
Christus, in Christo nullum fuit bellum, exp. gl. t. 7. p. 165. c. 2
Christus quare duas manus duobus clavis habuit affixas, pedes vero tantum uno, mor. tom. 7. p. 166. col. 1
Christus tria præcipue in cruce sustinuit, mor. t. 7. p. 168. col. 1
Christus cur dicatur sedere ad dexteram patris, lit. to. 7. p. 170. c. 2
Christus quomodo caput Ecclesiæ dicatur, lit. to. 7. p. 170. col. 2
Christi pax nostra cur dicatur, lit. t. 7. p. 171. col. 2
Christus pro qualibet virtute habitat in anima, lit. tom. 7. p. 173. c. 1
Christus per fidē dicitur specialiter in nobis habitare, lit. t. 7. p. 173. c. 1
Charitatis confirmatio ad modum arboris, lit. t. 7. p. 173. c. 1
Charitas est radix, & fundamentum ædificii spiritualis, lit. t. 7. pag. 173. col. 1
Christus fuit terra doloris in passione, ibid. col 3
Christus est nobis liber expositus, glossatus, & illuminatus proprio sanguine, & in cruce pro nobis extensus, lit. t. 7. p. 175. col. 3
Christus licet stet ad ostium, & pulset paratus ad intrandum, & instruendum, tantus tamen est intus tumultus, quod audiri non potest, lit. tom. 7. p. 175. col. 3
Christus secundum humanam naturam vapor fuit, lit. t. 6. p. 176. c. 4
Christus contritus in passione flagellis, & verberibus, lit. to. 7. pag. 176. col. 4
Christus est una persona habens triplicem substantiam, lit. to. 7. pag. 179. col. 3
Christus quasi nutrix, lit. tom. 7. pag. 182. col. 1
Christi humilitas, charitas, & patientia, ibid.
Christus est fluvius in quatuor capita divisus, lit. t. 7. p. 186. c. 2
Christus dicitur vita nostra hic per gratiam, & in futuro per gloriam, lit. tom. 7. p. 191. c. 4
Christus quinquies sanguinem suum fudit, lit. t. 7. p. 210. c. 3
Christus appellatur æquitas, lit. t. 7. p. 211. c. 1
Christus quare dicatur pacificus, ibid.
Christus docet contraria eorum, quę quęrit mundus, lit. t. 7. p. 214. c. 1
Christus in Cruce commendans Matrem, quæ erat a dextris, Joanni, qui erat a sinistris, quid mysterii, lit. t. 7. p. 217. c. 2
Christi doctrina, & suorum in duobus est, lit. t. 7. p. 219. c. 4
Christus fugit in montem, quando eum in regem rapere volebant, lit. tom. 7. p. 230. col. 4
Christus in nativitate duo nobis apparenter exhibuit, in passione effudit, lit. t. 7. p. 235. col. 1
Christus latronem, quem in dolore suo in Cruce genuit, affectuose dilexit, lit. tom. 7. p. 236. c. 3
Christus passibilis, & mortalis major fuit Angelis, lit. t. 7. p. 239. c. 1
Christus comparatur splendori, lit. t. 7. p. 238. c. 3
Christus quomodo minor Angelis, lit. t. 7. p. 239. col. 1
Christi funiculus, & virga idem, ibid. col. 4
Christus excedit omnem creaturam, etiam Angelicam per immutabilitatem suam, lit. tom. 7. p. 240. c. 1
Christo magis quam Angelis ob multas causas obtemperandum, lit. t. 7. p. 241. col. 1
Christus quare filius hominis, & non filius hominum dicatur, lit. tom. 7. p. 241. col. 2
Christus, ut sua membra sanaret, cauterium sibi fecit in circumcisione, vel in clavorum perforatione, ibid.
Christi corona quadruplex, lit. tom. 7. p. 241. c. 2
Christus non confunditur nos vocare fratres, & nos erubescimus dici fratres, & servi ejus, lit. t. 6. p. 242. c. 1
Christus quomodo in medio Ecclesiæ, ibid. col. 2
Christus est pontifex, & sacerdos magnus, lit. t. 7. p. 246. col. 3
Christus idem est & sermo, & oculus, lit. t. 7. p. 246. c. 3
Christus dicitur in cruce dixisse centum quinquaginta Psalmorum versus, lit. tom. 7. pag. 248. col. 2
Christus legitur ter flevisse, lit. ibid.
Christus ob multas causas sanctus, innocens, atque impollutus dicitur, lit. tom. 7. p. 254. col. 2
Christus ob multas causas pontifex dicitur, lit. t. 7. p. 254. col. 4
Christus excelsior cœlis factus, quid, ibid.
Christus est mons, lit. tom. 7. p. 255. c. 2
Christus dicitur Pontifex pluribus rationibus, lit. t. 7. p. 258. col. 4
Christi passionis plures effectus, lit. to. 7. p. 259. col. 2
Christus nobiscū fuit in mūdo, pro nobis modo est in cęlo, contra nos, si non pęnitentiam egerimus, in die judicii erit, lit. t. 7. p. 260. c. 2
Christus primo venit ad exhaurienda peccata, secundo ad conferenda præmia, lit. to. 7. p. 260. col. 4

Christus sufficiens fuit hostia, nec iteratur hæc ostia, &c. lit. t. 7. pag. 261. col. 2
Christus peregrinus, & hospes, lit. tom. 7. pag. 267. col. 3
Christus, & concives nostri quomodo nos expectent, lit. t. 7. p. 270. c. 3
Christus quare dicatur serpens æneus, lit. tom. 7. p. 271. col. 2
Christus pro nobis usque ad sanguinem stetit, lit. t. 7. p. 271. c. 3
Christus septem disciplinas sustinuit pro nobis, lit. t. 7. p. 272. c. 4
Christus plenitudinem Spiritus Sancti accepit, lit. t. 7. p. 282. c. 3
Christus quare comparetur ovi, & agno, lit. t. 7. p. 290. col. 2
Christus adhuc in membris patitur, atque beneficia recipit, ibid. c. 3
Christus est quasi agnus per similitudinem, atque figuram, lit. tom. 7. pag. 326. col. 2
Christus, qui ab æterno fuit in Trinitate persona simplex, in tempore fuit persona composita ex duabus naturis divina scilicet, & humana, lit. tom. 7. p. 346. col. 3
Christus idest unctus, & quare, lit. tom. 7. p. 347. col. 3
Christus nobiscum communicavit in pœna tantum, nos invicem communicamus in pœna, & culpa, lit. tom. 7. p. 351. col. 3
Christi hominis duplex nativitas, item Christi duplex adventus in carne, lit. tom. 7. p. 352. col. 4
Christus probatur Deus, & homo, lit. t. 7. p. 355. col. 2
Charitas quomodo inchoetur, & perficiatur, lit. t. 7. pag. 360. c. 2
Christus magni consilii Angelus, lit. tom. 7. pag. 366. col. 1
in Christo homine fuit ignorantia secundum naturam, non secundum gratiam, lit. tom. 7. pag. 366. col. 1
Christus primogenitus mortuorum, lit. to. 7. p. 367. c. 1
Christus omnia curat, lit. tom. 7. p. 367. col. 1
Christus multa fecit nobis in primo adventu, lit. tom. 7. pag. 367. col. 1
Christus jam paratus est venire in secundo adventu, lit. t. 7. p. 367. col. 2
Christus semper in medio positus, lit. tom. 7. p. 368. col. 3
Christus primus, a quo omnia, & novissimus, ad quem omnia, lit. tom. 7. pag. 370. col. 1
Christus fecit se lignum, ut esset materia igni, lit. t. 7. p. 371. c. 4
Christus manna dicitur absconditus in sacrificio, lit. t. 7. p. 374. c. 4
Christus comparatur lapidi multis de causis, lit. t. 7. p. 380. col. 1
Christus primum aperuit librum, postea solvit, lit. t. 7. p. 383. c. 1
Christus victor fortissimus, lit. tom. 7. p. 383. col. 2
Christus semper leo, lit. tom. 3. p. 383. col. 2
Christo datur corona, lit. tom. 7. p. 383. col. 2
Christus agnus, & leo, lit. tom. 7. p. 383. col. 3
Christus stetit in deitate, & occisus fuit in humanitate, lit. t. 7. p. 383. c. 3
Christus in medio omnium, quia pro omnibus oblatus, lit. to. 7. pag. 383. col. 3
Christo multi volunt assimilari in ascensu, non autem in descensu, lit. tom. 7. pag. 388. col. 1
Christus postquam fuit baptizatus, quot annis supervixerit, lit. tom. 7. pag. 398. col. 3
Christus, & sui famuli venerunt ministrare, & non ministrari, lit. tom. 7. p. 403. col. 3
Christum prædicatorem, martyrem, & virginem fuisse scimus, quare potius dicamus virgines sequi, quam, &c. lit. t. 7. p. 406. c. 3
Christus est exemplar citharæ, multipliciter, lit. t. 7. pag. 409. c. 4
Christus quomodo fuerit sacerdos in æternum, lit. t. 7. p. 248. c. 1
Chrysolitus est lapis habens speciem auri, exp. t. 5. p. 40. c. 3
Chrysolitus dicitur a Chrysos quod est aurum, exp tom. 5. p. 40. col. 3
Chrysolitus tria habet, quæ conveniunt Sacræ Scripturæ, & quæ, mor. tom. 5. p. 41. col. 2
Chrysolitus lapis est, qui habet aureum fulgorem, & videtur ardentes scintillas emittere, myst. tom. 5. p. 98. col. 4
Chrysolitus cur sic dicatur, myst. t. 5. p. 98. col. 4
Chrysolitus significat prædicationem spiritualem, vel gratiam prædicationis, ibid.
Chub interpretatur gravitas, & significat peccatum obstinatæ consuetudinis, myst. tom. 5. p. 102. col. 2
Cibaria nonnulla ab Apostolis prohibita, lit. tom. 7. p. 214. col. 3
Cibi lautiores quandoque sine culpa sumuntur, & abjectiores cum reatu concupiscentiæ degustantur, lit. tom. 1. p. 34. col. 1
Cibus debet præcedere potum, ideo Christus in cœna prius pavit Apostolos corpore suo, & postea in die Pentecostes potavit eos aqua sapientiæ, lit. tom. 1. pag. 6. col. 2
Cibus datus est homini ad vescendum non ad luxuriandum, lit. tom. 1. pag. 3. col. 3
Cibus dulcis, cibus spiritualis est, myst. tom. 2. p. 140. c. 3
Cibus propriæ salutis a Deo dicitur parari, mor. tom. 2. pag. 161. c. 3
Cibus dici potest opus pœnitentiæ, myst. tom. 5. p. 21. col. 2
Cibus multiplex declaratur, lit. tom. 6. p. 39. col. 2
Cibum non transire in veritatem humanæ naturæ, sed tantum in sanguinem asserunt nonnulli, hæc opinio refellitur, & quæstio discutitur, lit. tom. 6. p. 101. col. 1
Cibi, quibus vescendum, lit. tom. 7. pag. 268. col. 1
Cibus indigestus corpus corrumpit, sic scientia indigesta animam, lit. tom. 7. pag. 92. col. 4
Cibi aliqui a lege fuerant prohibiti, lit. tom. 7. p. 214. col. 3
Cibum habent multi in ore, & tamen non comedunt, sicut leo Samsonis, ibid. col. 4
Cibus solidus quis, lit. tom. 7. p. 248. col. 4
Cicatrices Christi semper sunt in memoria habendæ, myst. to. 1. pag 69. col. 2
Cicatrix peccati quando dicitur corrumpi, Pen. tom. 2. p. 98. col. 2
Cicatrices, & plagæ in manibus ac pedibus Domini ob memoriam nostri existunt, myst. tom. 4. p. 212. col. 3
Cicatrix indicium vulneris est, mor. tom. 4. p. 245. c. 2
Cicatrices vulnerum ostendit Christus patri ad nostrum auxilium, lit. tom. 7. pag. 390. col. 3
Ciconia detractores denotat, myst. tom. 4. p. 75. c. 4
Ciconia parentes pascit decrepitos, sed parens prius eam educavit, lit. tom. 7. pag. 144. col. 1
Cidaris insigne Pontificis est, exp. tom. 5. pag. 79. col. 4
Cilicium est caro Christi, alleg. tom. 2. p. 88. col. 5
Cilicium vestimentum nuptiale, lit. tom. 6. p. 70. c. 5
Cœmeterium extra non datur sepultura nisi hæreticorum, lit. to. 6. pag. 84. col. 4
Cinnamomum totam virtutem habet in cortice, lit. t. 3. p. 127. c. 2
Cinnamomum quia rugosum est, & humile, cinericii coloris, designat donum timoris, quod in memoria mortis maxime humiliat ad pœnitentiam faciendam, myst. tom. 3. p. 215. c. 5
Cinaris instrumentum musicum, exp. tom. 5. p. 236. col. 1
Cincinnum capitis affluentiam bonarum cogitationum denotat, myst. tom. 5. pag. 32. col. 4
Cinerem tanquam panem manducat, qui de memoria infirmitatis suæ reficitur, mor. tom. 2. pag. 260. col. 3
Cineris nomine quid designatur, myst. tom. 5. pag. 20. c. 3
Cinerem tanquam panem manducabam, quid signat, myst. t. 5. p. 20. c. 3
Cinis, & cilicium sunt arma pœnitentium, exp. gloss. t. 5. p. 157. c. 4
Cinis, & cilicium sunt ad memoranda peccata, lit. tom. 6. p. 44. col. 2
Cinerem in cœlum spargere quid sit, lit. tom. 6. p. 136. c. 4
Cingere, accingere, succingere, & præcingere, quid significet, lit. tom. 2. pag. 37. col. 3
Cingulus Prælatorum continentia, mor. tom. 2. p. 248. col. 2
Cingulum disciplinam justitiæ significat, myst. to. 3. p. 68. c. 3
Samech interpretatur erectio, myst. tom. 3. p. 68. col. 3
Cingulum quatuor coloribus speciosissimum, lit. t. 4. p. 51. c. 1
Cingulo tuo conformabo te, cingulum multiplex, myst. t. 4. p. 51. c. 2
Cingulum quid significet, mor. tom. 7. p. 103. col. 4
Cingulis duris Apostolos, & prophetas legimus usos ad carnem domandam, myst. tom. 7. p. 294. col. 3
Cingulum castitatis, mor. tom. 7. p. 369. col. 1
Cinis, & cilicium arma pœnitentium, mor. tom. 7. p. 173. c. 3
Ciniphes qui sint, mor. tom. 2. p. 273. col. 2
Cinnus est genus compositionis, mor. tom. 2. p. 530. col. 3
Circa correctionem fraternam quatuor modis contingit errare, lit. tom. 6. pag. 62. col. 1
Circa tertium sigillum quinque videntur, lit. tom. 7. p. 385. col. 3
Circinus instrumentum est, in quo fiunt scyphi, lit. t. 4. p. 69. c. 3
Circuitus septem Hierico quid significent, myst. t. 7. p. 269. col. 2
Circulus aureus in naribus suis est Sacra Scriptura per doctrinæ magisterium in labiis pravi Doctoris, mor. tom. 3. p. 230. col. 3
Circulus potentiam denotat, cum non habeat principium, neque finem, mor. tom. 4. p. 82. col. 2
Circumcisio fœdus sempiternum nominatur non ratione sui, sed figuram per ipsam, lit. tom. 1. p. 22. col. 1
Circumcisio triplici de causa est præcepta Abrahæ, lit. t. 1. p. 22. c. 3
Circumcisio data est in remedium peccati originalis, ibid.
Circumcisio spiritualis duplex cuilibet Christiano necessaria, cordis scilicet, & rerum exteriorum, ibid col. 2
Circumcisio carnalis præfigurativa illius spiritualis in gloria, quando mors, & corruptio fuerint absorptæ, mor. tom. 1. pag. 22. col. 2
Circumcisio carnalis figurativa fuit circumcisionis spiritualis, ib.
Circumcisio, oblatio, & immolatio cur panno menstruatæ mulieris assimilentur, myst. tom. 4. pag. 161. col. 3
Circumcisio prodest, si legem observes, lit. t. 4. p. 203. col. 2
Circumcisionem Matthæus deposuit, lit. t. 6. p. 5. col. 1
Circumcisio octavo die fiebat, lit. tom. 6. p. 5. col. 3
Nomen imponebatur duodecimo die circumcisionis, lit. t. 6. p. 5. c. 3
Circumcisio resurrectionem Domini recte denotat, mor. t. 6. p. 137. c. 4
Circumcisionis octo dies quid præstent, mor. t. 6. p. 137. col. 4
Circumcisio in parte fit, Baptismus vero in toto, lit. t. 6. p. 143. c. 2
Circumcisio triplex, mor. tom. 6. pag. 143. col. 2
Circumcidi voluit Dominus octava die multis de causis, mo. t. 6. p. 143 c. 3
Circumcisio fiebat in sabbato sine sabbati violatione, lit. t. 6. p. 333. c. 3
Circumcisio exterior signum est interioris, exp. gloss. t. 7. p. 20 c. 4
Circumcisio quibus temporibus nihil prodesse cœpit, exp. gl. t. 7. p. 20 c. 4
Circumcisio ipsa obest spem ponentibus in ea, exp. gloss. tom. 7. pag. 20. col. 4
Circumcisio quando habuit ortum, ut fieret lapideis cultris, exp. gloss. tom. 7. pag. 21. col. 1
Circumcisio status fuit dignior quam præputii, lit. t. 7. pag. 21. col. 1
Circumcidi ab hominibus, quid, mor. t. 7. p. 28. c. 3
Circumcisio conferebat gratiam, sicut & Baptismus, sed differenter, exp gloss. tom. 7. pag. 29. col. 2

Circumcidit Apostolus Timotheum, sed Titum non permisit circumcidi, cur sic, exp gloss tom 7. p 149. col. 4
Circumcisionis duæ res, exp. gloss. tom. 7. p. 159. col. 2
Circumcisio tribus modis dicitur, exp. gloss. tom. 7. p. 163. col. 4
Circumcidit Paulus Timotheum, & non Titum ob triplicem rationem, lit. tom. 7. p. 298. col. 4
Circumcisionis Apostolus Petrus erat, lit tom. 7. p. 318. col. 3
Circumcidi jubentur masculi, sed non feminæ, quia opera bona ab omni vana gloria sunt separanda, & purganda: mala vero penitus sunt abscindenda, mor. tom. 1. p. 22. col. 2
Circumcidebantur Hebræi semel, & non bis, lit. t. 1. p. 183. c. 1
Circumcisio Domini quid sit, lit. tom. 4. p. 175. col. 3
Circumcisus quare tenebatur in limbo, exp. gloss. t. 7. p. 29. col. 1
Circumcisi licet non viderent Deum, tamen habebant spem maximam liberationis, exp. gloss. tom 7. p. 156. col. 1
Circumdatus est Deus plura vestimenta, mor. tom. 2. p. 265. col. 3
Circumductio justi, mor. tom. 2. p. 72. col. 2
Circumpedes quid signat, ibid.
Circumstantia debita dicitur de duobus modis, exp. gloss. t. 7. p 63. c. 4
Circumstantia mala, idest malus finis non potest adjungi intentioni, quia opus malum sit, exp. gloss. tom. 7. p. 80. c. 1
Circumvallare Ariel est Prælatum affligere, myst. tom 4. p. 61. col. 4
Cisterna aquam de cœlo recipiens est cor humanum recipiens gratiam a Deo, mor. tom. 3. p. 10. col. 3
Cisternam aperire est profunda Scripturarū prædicare, lit. t. 3. p. 10. c. 1
Cisterna dicitur cor humile, lit. tom. 6. p. 260. col. 4
Cithara dicitur carnis mortificatio, mor tom. 2. p. 79. col. 3
Cithara crucem significat, alleg tom. 1. p. 192. col. 1
Cithara significat pœnitentiam, mor. tom. 2. p. 112. col. 2
Citatio triplex ad comparendum ante Tribunal, mor. t. 2. p. 127. c. 4
Cithara significat pœnitentiam, mor. tom. 2. p. 150 col. 2
Cithara contemplationem significat, mor. tom. 2. p. 213. col. 4
Cithara contemplationis tria habet ligna, mor. t. 2. p. 244. c. 2
Cithara, & canticum quid significent, mor. t. 2. p 244. c. 2
Cithara carnis mortificationem denotat, mor t. 2. p 284. col. 2
Cithara, cur hac metaphora usus fuerit Isaias, declaratur, lit. t. 4. p. 406. 3
Cithara multiplex capitur, myst. tom. 4. p. 40. col. 4
Citharam sume tibi habentem chordas bene tensas, & bene siccas, quid sit, myst. tom. 4. p. 53. col. 1
Cithara consona prædicatio est, myst. tom. 4. p. 67. col. 1
Citharam, lyra, & tympanum, quæ David adinvenit ad honorem Dei, Judæi ad luxurias conferebant, lit. tom. 5. p. 187. col. 3
Citharæ templum Christi est multipliciter, lit. t. 7. p. 409. c. 4
Citharis suis citharizantes qui, lit. tom. 7. p. 406. c. 2
Cives civitatis Dei different, alleg. tom. 2. p. 226. col. 3
Cives Ecclesiæ triumphantis quatuor habere debent, si illi adscribi debent, scilicet munditiam conscientiæ, operis innocentiam, mentis stabilitatem, oris veritatem, lit. t. 3. p. 21. c. 3
Cives contra cives, populus contra populum, lit. t. 4. p. 44. col. 2
Civis ipsam fragilitatem denotat, myst. t. 4. p. 250. col. 3
Civis multiplex, pœnitentia, utilitas, memoria quoque mortis dicitur, myst. tom. 4. p. 299. col. 4
Circa civibus invidere nauseide est, myst. t. 5. p. 91. col. 2
Cives Ecclesiæ, quæ est civitas, quales, lit. t. 7. p. 267. col. 1
Civium civitatis cœlestis puritas, & munditia in duobus consistit, lit t. 7. p. 427. c. 3
Civilitas Reipublicæ quid, lit. t. 7. p. 305. col. 1
Civitates refugii tres citra Jordanem significant triplex remedium ante Baptismum, nempe circumcisionem, oblationes, & fidem parentum, mor. tom. 2. p. 193. col. 3
Civitates diaboli in hoc mundo quæ sunt, mor. t. 2. p. 18. c. 1
Civitates, quas ædificaverunt filii Israel Pharaoni, quæ fuerint, & quid significent, ibid.
Civitas fundata de rapinis, & sanguine pauperum non potest laudare Dominum, mor. tom. 2. p. 153. col. 2
Civitas, quæ est Ecclesia, constituitur ex duobus populis, myst. tom. 2. pag. 123. col. 3
Civitas singularis Beata Virgo, Ecclesia triumphans, & anima fidelis, Anag. tom. 2. p. 124. col. 1
Civitas generalis Ecclesia militans, & triumphans, Anag. t. 2. p. 124. c. 1
Civitas diaboli habet septem vicos, myst. to. 2. p. 139. col. 4
Civitas munita mundus, & habet multas munitiones, myst. t. 2. pag. 152. col. 4
Civitates Judæ ædificandæ per mortem Christi, sunt particulares Ecclesiæ, alleg. tom. 2. p. 176. col. 1
Civitatis proprietates Beatę Virgini appropriantur, mor. t. 2. p. 226. c. 2
Civitas habitationis dicitur etiam cœlum, & cur, lit. t. 2. p. 280. c. 1
Civitas habitationis est Ecclesia triumphans, lit. to. 2. p. 280. c. 1
Civitas habitaculi dicitur Ecclesia militans, lit. t. 2. p. 280. col. 1
Civitas peregrinationis est mundus, ibid. col. 2
Civitas desolationis, vel carceris est infernus, mor. t. 2. p. 280. c. 2
Civitas munita est infernus, & quomodo, lit. t. 2. p. 285. c. 1
Civitas signum est senectutis, mor. t. 2. p. 322. col. 3
Civitas parva est quilibet electus, in quo sunt pauci viri, idest virtutes, quæ generant filios, idest opera bona, mor. t. 3. p. 95. c. 2
Civitates quatuor, in quibus Dominus mira operatus est præ aliis, Nazareth, Bethleem, Bethania, & Jerusalem, lit. t. 3. p. 129. c. 4
Civitas conscientiam denotat, myst. tom. 4. p. 4. col. 2
Civitas justi, Ecclesia Christi, lit. tom. 4. p. 5. col. 1
Civitas fidelis, Religio, myst. tom. 4. p. 6. col. 2
Civitas a quo possit dici, exprimitur, myst. tom. 4. p. 37. col. 2
Civitas, Ecclesia, claustrum, anima, ubi debet esse civium unitas, & quomodo, myst. tom. 4. p. 37. col. 4
Civitas Sabama vineis abundabat, lit. to. 4. p. 40. col. 1
Civitas Aroer regiones Syriæ interpretatur, lit. t. 4. p. 41. c. 2
Civitates Sodomorum, quinque sensus spiritualiter denotant, myst. tom. 4. pag. 45. col. 4
Civitas solis visus dicitur, mystice, ibid.
Civitates quinque sensus hominis quinque denotant, mist. ibid.
Civitas solis, denotat animam justi, claustrum, Ecclesiam, quas verus Sol gratiarum lumine illustrat, myst. ibid.
Civitas Jerusalem duobus annis fuit obsessa, & ideo fame multi perierunt, lit. tom. 4. p 49. col. 3
Civitas traditur Sennacherib, lit. t. 4. pag. 50. col. 3
Civitas Tyri describitur, & quomodo capta fuerit, lit. t. 4. p. 51. c. 4
Civitas robustorum, est Ecclesia, myst. to. 4. p. 55. col. 3
Civitas eversa a Nabuchodonosor, restituitur a Neemia, lit. t. 4. p. 55. c. 3
Civitatem eversam a Romanis Ælius Hadrianus restituit, lit. tom. 4. pag. 55. col. 3
Civitas ultimo a quo restituetur, nescitur, lit. tom. 4. p. 55. col. 3
Civitas dicitur Ecclesia, vel Religio, mor. tom. 4. p. 58. col. 3
Civitas quam expugnavit David, Ecclesia Christi, myst. t. 4. p. 61. c. 4
Civitas Jerusalem quomodo ex toto destruetur, lit. t. 4. p. 71. c. 1
Civitas, subditus, myst tom. 4. p. 74. col. 3
Civitas Ecclesia est, & Religio, myst. tom. 4. p. 95. col. 2
Civitas Dei Jerusalem, vel Sanctuarium, civitas Sancta, vel in qua est templum, vel sancti, lit. t. 4. p 121. col. 3
Civitates desertæ peccatores dicuntur, myst. t. 4 p. 126. c. 3
Civitates tres, quæ tria vitia denotant, quæ sint, lit. t 4. p. 140. c. 4
Civitas requisita dicitur illa, quæ frequentatur, lit. t. 4. p. 156. c. 1
Civitas Ecclesia, vel anima nostra, myst. t. 4. p. 162. c. 3
Civitates Judææ vocat filios, myst. t. 4. p. 181. col. 2
Civitates Austri claustra Religiosorum sunt, myst. t. 4. p. 214. c. 2
Civitas tota duobus muris clausa erat excepto horto regis, quando capta fuit, lit. tom. 4. p. 259. col. 1
Civitas homo dicitur, cives virtutes sunt, myst. t. 4. p. 259. col. 1
Civitatis portæ quinque sensus sunt, myst t. 4. p. 259. col. 2
Civitas laudabilis Ecclesia ipsa est, myst. to. 4. p. 279. col. 2
Civitas parva cur dicatur Ecclesia, lit. t. 4 p. 281. col. 1
Civitas anima fidelis, mor. tom. 4. p. 283. col. 4
Civitas sola claustrum paucos habens est, mor. tom. 4. p. 283. c. 4
Civitas seipsam plangit, lit. tom. 4. pag. 287. col. 3
Civitas sanguinum est mundus peccatis plenus, mor. t. 5. p. 80. c. 4
Civitas sanguinum dicitur Ecclesia, quia hodie fundatur in sanguine Nepotulorum, & amore carnali maculatur, ibid.
Civitas sanguinum, idest Ecclesia, supplantata est sanguine nepotulorum, quia mali Prælati faciunt de suis parentibus malos canonicos, sicut & mali canonici faciunt malum Prælatum, ibid.
Civitates regni mundi tres sunt, quia quicquid est in mundo, aut est concupiscentia carnis, &c. myst. tom. 5. p. 92. col. 2
Civitas prima regni mūdi est Bethjesimoth, quę interpretatur villa deserta, & hęc est luxuria, quę revera desertam ab omni bono facit, ib.
Civitas secunda est Beelmeon, quæ interpretatur fons, & hæc est superbia, quæ sedet, & requievit super aquam temporalis prosperitatis, myst. tom. 2. p. 92. col. 2
Civitas tertia est Cariathiarim, quę est civitas maritima, & interpretatur civitas maris, & hęc est avaritia, in qua sūt multę amaritudines, ib.
Civitates has tres ædificaverunt filii Israel Pharaoni Phiton, scilicet, & Ramassem, & Heliopolim, ibid.
Civitatum fines, idest peccatorum, sunt circumstantię peccatorum, ib.
Civitates has nempe peccata Dominus aperit, & tradit filiis Orientis, quia Dominus peccatores cum suis peccatis dæmonibus cruciandos exponit, myst. tom. 5. p. 92. col. 2
Civitates principales Moab sunt, tria scilicet genera peccatorum, myst. ibid.
Civitas diaboli quæ sit, expos. tom 5. p. 322. col. 2
Civitas quomodo regenda sit, lit. tom. 6. p. 18. col. 1
Civitas collectio est multorum hominum sub uno jure, &c. lit. tom. 6. pag. 130. col. 4
Civitas Ecclesia est, myst. tom. 6. p. 140. col. 2
Civitas dicitur civium unitas, mor. tom. 6. pag. 274. col. 2
Civitas dicitur vana conversatio, & mundana solicitudo, mor. tom. 6. pag. 308. col. 4
Civitas parva Ecclesia, lit. tom. 7. pag. 138. col. 1
Civitates, in quibusdam civitatibus quatuor sunt timenda, lit. tom. 7. pag. 218. col. 3
Civitas, cujus pars regnat in cœlis, pars migrat in terris, eadem est, lit. tom. 7. pag. 266. col. 4
Civitas quare sit Ecclesia, lit. ibid.
Civitas quid significet, mor. tom. 7. p. 276. col. 2

Civitates subversæ fuerunt quinque, lit. tom. 7. p. 341. col. 3
Civitas Dei Ecclesia, lit. tom. 7. pag. 379. col. 1
Civitatis decima pars quid denotet, lit. tom. 7. p. 399. col. 3
Civitas sancta, nova, de cœlo descendens, quid, lit. to. 7. p. 423. col. 3
Civitas diligentissime a D. Joanne descripta, quid mystice sit, exponitur sigillatim, lit. tom 7. pag. 424. col. 3
Chlamys coccinea, cœtus Apostolorum, mor. tom. 6. p. 86. col. 2
Chlamys coccinea, Ecclesia Gentilium, myst. tom. 6. pag. 120. col. 4
Clamor cordis citius, & magis auditur a Deo, quam clamor oris, lit. tom. 1. pag. 435. col. 4
Clamandum in necessitatibus ad Dominum, myst. to. 2. pag. 140. col. 4
Clamatur ad Dominum multis modis, mor. tom. 2. p. 64. col. 3
Clamat ad Deum votum, non vox, myst. tom. 2. p. 164. col. 1
Clamantium voces quare non exaudiantur, mor. tom. 2. p. 31. col. 4
Clamor quid dicatur, alleg. tom. 2. pag. 8. col. 1
Clamor est deprecatio viri justi, mor. tom. 2. p. 70. col. 2
Clamor justorum, & exauditio Domini non habent medium, mor. tom 2. pag. 85. col. 2
Clamorem quatuor impediunt, mor. tom. 2. p. 144. col. 2
Clamare, aliqui clamant ad Dominum, aliqui pro Domino, aliqui contra Dominum, myst. tom. 2. p. 164. col. 1
Clamor multiplex ad Dominum, myst. tom. 2. p. 195. col. 3
Clamor cordis quid sit, lit. tom. 2. p. 317. col. 4
Clamor multiplex, lit. tom. 2. p. 317. col. 4
Clamoris repetitio nota est magnæ affectionis, & continuationis, lit. tom. 2. pag. 318. col. 1
Clamandum est ad Deum propter quinque, lit. tom. 2. p. 337. col. 3
Clamabant Seraphin alter ad alterum, quomodo, myst. to. 4. p. 16. col. 2
Clamorem exaudit Deus non vocis, sed cordis, myst. to. 4. p. 65 col. 4
Clamor Moabitarum non solum in parvulis; & mulieribus, verum in bellatoribus fuit, lit. to. 4. pag. 38. col. 3
Clamantur peccatores ab iniquitatibus, myst. to. 4. p. 108. col. 4
Clamor præsertim quando in cœlo audiatur, lit. to. 4 p. 138. col. 3
Clamor sequitur dolorem, ululatus contritionem, lit. to. 4. p. 166. c. 1
Clamare qui debeant, & quot modis, myst. to. 4. p. 296. col. 4
Clamare officium speciale est speculatoris, mor. to. 5. p. 15. col. 2
Clamare, & ululare debemus pro peccatis malæ locutionis, percutere femur, idest, carnalitatem pro peccatis malæ affectionis, & carnalis concupiscentiæ, percutere manum ad minium pro peccatis malæ operationis, mor. to. 5. p. 78. col. 4
Clamandum est cum ululatu in confessione, percutiendum est femur, idest, restringenda carnalis affectio in cordis contritione, percutienda est manus, idest, puniendum est malum opus in satisfactione, mor. tom. 5. pag. 78. col. 4
Clamor cordis, & non labiorum est magnus, expos. Glos. tom. 7. pag. 48. col. 1
Clamor non, sed amor clamat in aure Dei, expos. Glos. tom. 7. pag. 49. col. 4
Clamores tres oppositi tribus silentiis, exp. Glos. to. 7. p. 156. c. 2
Clamantis Domini frequentia, & clamoris magnitudo ubi denotetur, lit. to. 7. pag. 243. col. 4
Clamor validus, & lacrymæ multæ ubi fuerunt a Christo fusæ, lit. tom. 7. pag. 248. col. 1
Clamoris vim obtinet evidentia rei, lit. to. 7. p. 274. col. 1
Clamare cur dicatur Christus, & prædicatores loqui, mor. to. 7. pag. 396. col. 3
Clangor tubæ significat Sanctorum prædicationem, qua excitantur peccatores, myst. to. 4. p. 43. col. 2
Claviculari regni cœlorum sunt sacerdotes, lit. to. 6. p. 72. col. 4
Claviculari sunt sacerdotes, mor. to. 6. pag. 206 col. 1
Clarifica filium tuum, quomodo, exp. Glos. to. 7. p. 8. col. 2
Clarificare filium quomodo intelligatur, lit. to. 6. p. 385. c. 3
Claritas nimia Solis obtundit visum, & nimia perscrutatio majestatis, & secretorum Dei obcæcat intellectum, lit. to. 3. p. 56. c 1
Claritas Jesu, ac Deitas non percepta fuit, lit. to. 4. p. 25. col. 1
Claritas quomodo circumfulgeat, lit. to. 6 p. 141. col. 1
Claritas attribuitur filio, lit. to. 7. p. 188. col. 3
Claudicant in via Domini, qui pedem intellectus habent in cognitione veritatis, sed non habent pedem affectus in amore bonitatis, lit. tom. 3. pag. 21. col. 3
Claudi sunt peccantes ex malitia, mor. to 6. p. 219. c. 2
Claudus sanatus a Petro duo præcepta implevit, lit. to. 7. p. 283. c. 1
Claves argenteæ in Ecclesia sancti Dionysii, lit. to. 4. p. 51. c. 1
Claves templi aureæ, lit. tom. 4. p. 51. col. 1
Clavis crucem Christi significat, myst. tom. 4. p. 51. col. 3
Clavis plura significat, myst. to. 4. pag. 51. col. 3
Claves cœlestis regni sunt sententiæ, sive pœnæ, quibus mali affliguntur, mor. to. 4. p. 73. col. 4
Clavi sunt timor gehennæ, & offensæ retrahens a peccato, alleg. to. 1. pag 10. col. 2
Claves regni cœlorum potentia, & scientia, per longum, lit. tom. 6. pag. 58. col. 2
Claves regni cœlorum quibus assimilantur, lit. to. 6. p. 58. c. 2
Clavis est verbum scientiæ, per quam &c. lit. to. 6. p. 72. c. 4
Clavi reserarunt cogitationes Dei, lit. to. 7. p. 235. c. 1
Claves mortis, inferni; & regnum cœlorum in manu Domini, lit. to. 7. pag. 370. col. 1
Clavis David, quæ claudit, & quæ aperit, lit. to. 7. p. 378. c. 1
Clausio sensuum est firmitas eorum, lit. to. 3. pag. 33. col. 1
Claustrales sicut electi a Domino debent esse in scientia præeminentes, & in vita excelsi, mor. to. 1. p. 16. col. 4
Claustrum est domus sapientiæ, cujus fundamentum est paupertas, parietes, obedientia, altitudo, humilitas, tectum, amor fraternitatis, mor. to. 3. p. 17. col. 4
Claustri abusiones, alleg. tom. 2. pag. 77. col. 2
Claustro conveniunt proprietates deserti, mor. to. 2. p. 156. c. 3
Claustrum tabernaculum militum Christi, mor. to. 2. p. 259. c. 4
Claustralis quomodo corrumpat intellectum, & affectum, mor. tom. 2. pag. 72. col. 3
Claustralis quæ verba debeat dicere, mor. to. 2. p. 82. c. 4
Claustrales quomodo mutant vultum suum, mor. to. 2. p. 82. col. 4
Claustrales mansueti, & non silvestres dicuntur, mor. to. 2 p. 83. c. 1
Claustrales voluntarium silentium sibi imponunt, mor. to. 2. p. 101 c. 2
Claustralis dicitur pauper, alleg. to. 2. p. 107. col. 2
Claustrales proprietarii qui sint, & quid faciant, mor. to. 4. p. 34. c. 4
Claustra plena pompa sæculari, myst. to. 4. p. 50. col. 2
Claustrum est, per quod acquiritur sapientia, mor. to. 4. p. 70. c. 4
Claustra non debent habere malas bestias, myst. to. 4. p. 77. c. 4
Claustrales in claustro, sæculares in sæculo ambo salvari possunt, myst. to. 4. p. 158. col. 4
Claustrales pauciores quam laici, mor to. 4. pag. 184. c. 1
Claustrales quibus vitiis laborent, myst. to. 4. p. 201. col. 3
Claustrales cur sic attonsi incedant, & cur sic rasi, & quid significet, mor. to. 4. p. 203. col. 2
Claustralibus dicitur, nolite descendere in Ægyptum, lit. to. 4. pag. 261. col. 4
Claustrales diversimode sunt in claustro, lit. to. 4. p. 262. c. 1
Claustrum antiquitus habebat plures Monachos quam hodie, alleg. to. 4. pag. 284. col. 2
Claustrales sunt illi, qui in triplici muro erant clausi, & quomodo, mor tom. 5 p. 38. col. 3
Claustrales debent esse viri, & quomodo, mor. to. 5. p. 38. c. 3
Claustrales debent esse seniores, & quomodo, mor to. 5. p. 38. col. 3
Claustrales debent esse ante faciem templi, & quomodo, mor. ibid.
Claustrum per atrium designatur, mor. ibid.
Claustrales illi sunt, sicut monstra, qui jamdiu fuerunt in claustris, & tamen adhuc proprio sensu se regunt, & propria voluntate, mor. ibid.
Claustrales Sanctuarium Domini debent esse, sancti scilicet, & puri quantum ad effectum, myst. to. 5. p. 91. col. 2
Claustrales terra Israel debent esse, idest, studio contemplationis, & meditationis dediti, ut sic illuminentur quantum ad intellectum, ib.
Claustrales mali denotantur per illos, qui habitant in insulis confidenter, qui in insulis, idest in claustris severitate torpent, mor. tom. 5. p. 122. col. 4
Claustrales sunt apothecæ Ecclesiæ, myst. to. 5. p. 180. col. 1
Claustrales quomodo reputentur apud stultum, dicitur satis per longum, mor. to. 6. p. 87. col. 2
Claustrales dicuntur esse in Galilæa, mor. tom. 6. p. 89. col. 3
Claustrales quo tempore habuerunt gratiam coram Deo, lit. tom. 6. p. 116. col. 1
Claustrali bono sex debentur, quæ per extensum declarantur, myst. tom. 6. p. 144. col. 4
Claustralium officium recte describitur, mor. to. 6. p. 169. c. 4
Claustralis in tribus perficitur, mor. to. 6. p. 287. col. 4
Claustrum bene dicitur civitas, & quomodo, mor. to. 6. p. 303. col. 4.
Claustrum duas plebes habet, mo. to 6. p. 354. col. 2
Claustrales, quem censum solvere Christo debeant, mor. to. 7. p. 39. c. 4
Claustrales promoti attendant ad conversationem illorum fratrum, a quibus assumpti sunt, lit. to. 7. p. 143. col. 1
Claustrum intelligitur per sepulchrum, myst. to. 7. p. 21. c. 1
Claustrum tantum continet de monacho, quantum est super humeros suos, ibid.
Claustra ingressi quid dicant murmurantes contra Deum, & eum, per quem intrarunt, mor. to. 7. p. 42. c. 3
Claustrum intrandi propositum parentum lacrymæ non debent impedire, lit. to. 7. p. 217. c. 1
Clausulæ quatuor Isaiæ, quatuor maxima scelera explicant, myst. to. 4. pag. 4. col. 2
Clementia magna Dei est, quando peccator in hac vita punitur, lit. tom. 1. p. 9. col. 1
Clementia præparat viam homini, quia qui aliis clemens existit, Deus erit ei clemens, lit. to. 3. p. 23. col. 2
Clementia regis in subditos, gladius est in hostes, lit. to. 3. p. 45. c. 1.
Clementia maxima Dei monstratur, mor. to. 4. pag. 200. col. 1
Cleopatra qualis fuit, exp. to. 5. p. 161. col. 4
Clerici si boni, optimi; si mali, pessimi sunt, myst. to. 1. p. 6. c. 2
Clerici parum immorari debent in sapientia sæculari, mor. t. 1. p. 17. c. 4
Clerici fortitudo Domini dicuntur, a quibus Ecclesia defendi debet, myst. to. 1. p. 71. col. 4

Cléri-

Clerici per alios majora dona a Deo acceperunt, myst. to. 1. p. 7. col. 4
Clerici quod liberiores sunt, eo gravius peccant, lit. to. 1. p. 155. c. 3
Clerici temporalibus negotiis implicati, minus Deo servire possunt, lit. tom. 1. p. 189. col. 2
Clerici debent esse humiles, atque patientes, mor. to. 1. p. 198. c. 2
Clerici magis tenentur præbere consilium, & auxilium pauperibus, quam teneantur alii, lit. to. 1. p. 294. c. 2
Clericus, qui quærit fructum animarum residet in sua Ecclesia, qui quærit datum, vagus est, mor. to. 1. p. 3. col. 4
Clericus an licite possit venationi attendere, lit. to. 1. p. 15. c. 2
Clericus cum paterna hæreditate potest habere redditus Ecclesiæ, lit. tom. 2. p. 264. col. 4
Clerici, qui volunt habere emolumenta Ecclesiarum, sed nolunt habere curam animarum, ambulant dupliciter: similes quoque sunt illis, qui volebant habere agrum, sed non uxorem dominam agri, lit. to. 3. p. 27. col. 2
Clerici titulus quis sit, myst. to. 4. pag. 46. col. 2
Clerici quotidie vident Deum in Scripturis sacris, mor. to. 4. p. 68. c. 4
Clerici temporibus nostris, ut orent, quo currant, myst. to 4. p. 80. c. 4
Clerici reprehenduntur de cæcitate, & laici de surditate, myst. to. 4. pag 96. col. 2
Clericus non debet oblivisci unquam Domini, mor. to. 4. p. 100. c. 2
Clerici scelera, laici peccata faciunt, lit. to. 4. p. 138. col. 1
Clerici maxime dicuntur esse ante faciem Dei, myst. to. 4. p. 163. c. 3
Clericus loqui debet semper de divinis rebus, myst. to 4. p. 170. c. 1
Clerici divites maximam facultatem habent peccandi, quia otiosi sunt, & honorantur, nec habent correctores, myst. to. 4. p. 183. c. 3
Clerici, ac laici munera dicuntur, mor. to. 4. p. 185. col. 4
Clerici aurum dicuntur propter multa, mor. to. 4. p. 303. c. 2
Clerici, qui per Oolibam significantur, laicos vincunt in scelere, myst. tom. 5. pag. 84. col. 3.
Clericorum ordo, sive status, cum videt peccata laicorum, & secularium non solum imitatur, sed etiam excedit, myst. to. 5. p. 84. c. 4
Clerici puniuntur, sicut laici, myst. tom. 5. pag. 86. col. 2
Clerici, qui debent esse caput viæ, modo signiferi sunt vitiorum, myst. tom. 5. pag. 91. col. 3
Clerici inscribuntur nomine Judæ, & cur, myst. to. 5. p. 119. c. 2
Clericus, qui sufficiunt bona patrimonialia, non deberet recipere bona Ecclesiastica, nisi forte hac intentione, ut distribueret ea pauperibus, exp. to. 5. p. 138. col. 3
Clericos illos convenit Ecclesiæ stipendiis sustentari, quibus parentũ, aut propinquorum nulla bona suffragantur, exp. to. 5. p. 138. c. 3
Clerici, qui ex bonis parentũ, & opibus sustentari possunt, si quod pauperum est accipiunt, sacrilegium profecto committunt, & per abusum talium judicium sibi manducant, & bibunt, exp. to. 5. p. 138. c. 3
Clerici possunt habere proprium, & possunt habere agros, & vineas, exp. to. 5. pag. 138. col. 3.
Clericus non potest habere proprium, quomodo intelligatur, expos. tom. 5. pag. 138. col. 3
Clerici magis quam alii tenentur ea, quæ habent, communicare pauperibus, exp. to. 5. pag. 138. col. 3
Clerici specialiter surdi, myst. to. 6. pag. 101. col. 3
Clericus Ecclesiæ spiritualia dare debet, Ecclesia ad Clericos temporalia, mor. tom. 6. p. 154. col. 2
Clericorum beneficiatorum superbia notatur, mor. to. 6. p. 190. c. 4
Clerici quos nidos habeant, mor. to. 6. pag. 190. col. 4
Clerici multas domos in cœlo conficere debent, myst. to. 6. p. 228. c. 2
Clericus dicitur Onias, myst. to. 6. p. 251. col. 3
Clericis, & Religiosis quid attribuatur, mor. to. 6. p. 309. col. 4
Clerici quid debeant timere, exp. Glos. to. 7. p. 17. col. 3
Clericos omnes in superpelliciis ire, unde consuetudo hæc tracta, mor. to. 7. pag. 37. col. 3
Clerici non debent tributa reddere, sed laici propter duas causas, lit. tom. 7. pag. 65. col. 1
Clerici quo vitio præcipue laborant, lit. to. 7. p. 83. col. 3
Clericorum licentia, & libertas reprehenditur, mor. to. 7. p. 94. c. 2
Clerici quare tondantur, lit. tom. 7. pag. 101. col. 3
Clericus sine corona deturpat caput suum, lit. to. 7. p. 101. c. 4
Clerici hodie pejus quam laici, & Religiosi quam seculares, lit. tom. 7. pag. 175. col. 2
Clerici non laborantes, & comedentes num denunciationi Apostolicæ contrarii, si quis non vult operari non manducet, lit. to. 7. p. 207. c. 3.
Clerici ab ornatibus abstinere debent, lit. to. 7. p. 331. col. 3
Clerici mali qualiter videntur, lit. to. 7. p. 375. col. 3
Clericorum hæreditas Dominus, mor. to. 2. p. 29. col. 2
Clerici sunt ossa Ecclesiæ quadrupliciter, mor. to. 2. p. 85. col. 3
Clericus malus dives mendax, mor. to. 2. p. 91. col. 3
Clerici quomodo ædificent muros Jericho, lit. to. 2. p. 134. col. 2
Clerici videntur intelligere, sed pauci requirunt Deum, mor. to. 2. pag. 136. col. 3
Clerici habentes curam animarum quomodo declinent, mor. to. 2. pag. 136. col. 4
Clericus peccans spina pungens, & lacerans, mor. to. 2. p. 147. col. 3
Clericorum congregatio est congregatio taurorum, mor. to. 2. p. 155. c. 1
Clerici aliquando assimilantur Annæ, & Caiphæ, alleg. to. 2. p. 174. c. 3
Clerici dicuntur filii Ephraim, mor. to. 2. p. 199. col. 4
Clerici significantur per Levi, mor. tom. 2. pag. 200. col. 1
Clerici suscipientes Ordines quid promittant, mor. to. 2. p. 200. c. 1
Clerici vitam totam expendentes in vanis scientiis reprehenduntur, mor. tom. 2. pag. 203. col. 2
Clericus laudabilis si ambitionẽ tollit de corde suo, mor. to. 2. p. 206. c. 3
Clerici mali quomodo passeri assimilentur, mor. to. 2. p. 220. c. 2
Clerici, qui sciunt prædicare, multoties deficiunt in operatione, lit. tom. 2. pag. 310. col. 3
Clerici pauci sunt, qui sciunt prædicare, lit. to. 2. p. 310. col. 3
Clerici quare sunt peccatores cœli, qui in domo Dei peccant, lit. tom. 2. pag. 314. col. 3.
Clericus in tribus probatur, mor. tom. 2. p. 944. col. 3
Clypeus est crux Christi, quæ protegit nos contra dæmones, lit. tom. 1. pag. 261. col. 3
Clypeati Chaldæi sunt, lit. to. 4. pag. 50. col. 1.
Clypeus est sermo Dei, myst. tom. 4. pag. 156. col. 1
Clypeus Diaboli est defensio excusationis, myst. to. 5. p. 84. col. 4
Clypei rotunditas quid significat, myst. to. 5. p. 249. col. 4
Clypeus excusationem in peccatis designat, myst. to. 5. p. 95. c. 4
Clypeus obstinationem peccati insinuat, vel excusationes, & defensiones peccatorum, exp. to. 5. p. 123. col. 1
Clypeus pœnitentiam denotat, mor. tom. 7. pag. 97. col. 2
Coactio opponitur omnino libero arbitrio, lit. to. 3. p. 197. c. 2
Coactio duplex est, exp. Glos. to. 7. p. 92. col. 2
Coæternitas filii cum Patre quo pacto ostendatur, lit. to. 7. p. 238. c. 3
Coccinea bestia quare Antichristus dicatur, lit. to. 7. p. 423. col. 2
Cochlea quid denominat, exp. tom. 5. p. 131. col. 2
Codices Græci veteres non multum discrepabant a consuetudine latinæ lectionis, lit. tom. 6. pag. 1. col. 1
Cœlestia in hac vita sunt contemplanda, qui ad illa pervenire cupit, mor. tom. 1. pag. 32. col. 3
Cœlestia corpora, & elementa præteribunt quoad exteriorem formam, & figuram, stabunt vero quoad essentiam, & veritatem naturæ, lit. tom. 1. pag. 426. col. 4
Cœlestis hæreditas gratis datur, alleg. tom. 2. pag. 29. col. 3
Cœlestis doctrina psalterio comparatur, mor. to. 2. p. 79. col. 2
Cœlestis patria uberrima dicitur domus, mor. to. 2. p. 92. col. 2
Cœlestes mansiones dicuntur tabernacula, myst. to. 2. p. 219. col. 3
Cœlestis habitatio proprie dicitur habitatio, lit. to. 2. p. 96. col. 2
Cœlestis patria est templum cœleste, myst. to. 2. p. 124. col. 2
Cœlestis vita quomodo futura erit in terra, mor. to. 2. p. 183. c. 2
Cœlestis patria quare dicatur tabernaculum, atrium, & domus, all. tom. 2. pag. 220. col. 2
Cœlestis patriæ quies, lit. tom. 4. pag. 28. col. 1
Cœleste regnum non transfertur ad aliquem, mor. to. 4. p. 73. c. 3
Cœlestes omni culpa, atque pœna carebunt, mor. to. 4. p. 74. c. 2
Cœlestis patria cur magna vocetur, myst. to. 4. p. 313. c. 4
Cœli nomine tota superlunaris regio, & nomine terræ tota inferior designatur, lit. tom. 1. pag. 1. col. 1
Cœlum, & terra significant materiam informem, ex qua mundus dicitur esse constitutus, ibid.
Cœli, & terræ nomine materia informis utriusque creaturæ, spiritualis, & corporea designatur, ibid.
Cœlum, & terra cum simul facta sint, cur nulla amplius fit mentio cœli, sed terræ, ibid.
Cœlorum numerus secundum Strabonem, Bedam, & Hieronymum, idem, sed non eodem ordine refertur, lit. to. 1. p. 2. col. 1
Cœli significant Apostolos, myst. to. 2. p. 16. col. 2
Cœli significant Scripturas, myst. ibid.
Cœli quomodo sunt opera digitorum Dei, myst. to. 2. p. 16. c. 3
Cœlum aliquando accipitur pro humana natura Christi, pro sinu Patris, & pro sanctis animalibus, alleg. to. 2. p. 25. col. 4
Cœlorum conditiones optimis concionatoribus appropriantur, myst. tom. 2. pag. 40. col. 1
Cœlum tripliciter accipitur, lit. tom. 2. pag. 34. col. 1
Cœlum significatur super montem Domini, mor. tom. 2. p. 55. c. 1
Cœli per filium facti, lit. tom. 2. pag. 80. col. 1
Cœli significant Apostolos, myst. tom. 2. p. 80. col. 1
Cœlum mons sanctus dicitur, alleg. to. 2. p. 112. col. 1.
Cœlum, & terra, activi, & contemplativi, mor. to. 2. p. 128. c. 3
Cœlum, & terra, idest boni, & mali, alleg. to. 2. p. 128. c. 3
Cœli dicuntur Apostoli stillantes doctrinam, alleg. to. 2. p. 166. c. 4
Cœli in tempore Christi distillaverunt gratiam, alleg. to. 2. p. 167. c. 1
Cœlum, terra, & mare Christum laudaverunt in Passione, alleg. tom. 2. pag. 176. col. 1
Cœli januæ multæ, mor. tom. 2. pag. 201. col. 4.
Cœlum sedes Dei est, myst. tom. 2. pag. 212. col. 4.
Cœli quomodo confitentur justitiam Dei, alleg. to. 2. p. 231. c. 1
Cœli sunt prædicatores, mor. tom. 2. pag. 251. col. 1.
in Cœlo sunt laudes, & gratiarum actiones, anagog. to. 2. p. 251. c. 1
in Cœlo nihil est corrigendum, sed in terræ ædificio lapides dolandi sunt, ne diffideant, lit. tom. 2. p. 252. col. 4.
Cœli quia alti, & clari significant ordinem prælatorum, lit. ibid.
Cœli annũciaverũt magis nativitatẽ Domini per stellã, lit. t. 2. p. 253. c. 3

Cœli

Cęli miserunt multos Angelos ad annunciandum Dominum, lit.ib.
Cęlum laudat Deum, & est cur sicut pellis extensa, mor.t.2.p.265.c.3
Cęlum aquæ, & nos debemus benedicere Deum, mor.t.2.p.265.col.3
Cęlum dicitur a cęlando, mor. to. 2. pag. 277. col. 2
Cęlum est hæreditas gentium, mor. tom. 2. pag. 291. col. 1
Cęlum, & terra, idest, contemplativi, & activi, mor.to.2.p.296.col.4
Cęlum bene dicitur regio, quia ibi omnes erunt reges, anag. tom. 2. pag. 298. col. 1
Cęli atria quæ sint, mor. tom. 2. pag. 299. col. 1
Cęli dicuntur Angeli, lit. tom. 2. pag. 325. col. 2
Cęli dicuntur Sancti, lit. tom. 2. pag. 325. col. 2
Cęlum, & terra transibunt quoad figuram, non quoad substantiam, & essentiam, lit. tom. 3. p. 71. col. 1
Cęlum in primis quærendum a nobis est, deinde ea, quæ in terris sunt, mor. to. 3. p. 154. col. 2
Cęlum Angelos denotat, lit. tom. 4. p. 3. col. 2
Cęli dirumpentur, quando ad judicium venerit Christus judex, myst. to. 4. pag. 16. col. 2
Cęlum conscendere, est æqualitatem Dei appetere, myst.t.4.p.36.c.1
Cęlum dicitur solium potentiæ, lit. to. 4. pag. 36. col. 1
Cęli complicabuntur, quid sibi velit, multis modis dicitur, lit. tom. 4. pag. 74. col. 3
Cęli aerei solventur per ignem, myst. to. 4. p. 74. col. 4
Cęli solutio intelligitur quoad formam, non autem quoad substantiam, myst. to. 4. p. 74. col. 4
Cęlum aerem significat, & pro aere sumitur, lit. to. 4. p. 75. col. 1
Cęlos non absconditos, sed apertos fecit Dominus, lit.to.4.p.88.col.3
Cęli de maxime subtili materia sunt, lit. to. 4. p. 89. col. 1.
Cęlum statuit Deus quasi cameram, lit. to. 4. pag. 89. col. 1
Cęli sunt viri cœlestes, mor. to. 4. pag. 89. col. 2
Cęli Angeli sunt, & intelliguntur, myst. to. 4. p. 112. c. 2
Cęlum Religiosi, & viri sancti, myst. to. 4. p. 115. col. 4
Cęlum multas habet significationes, & declaratur per omnes, alleg. to. 4. pag. 168. col. 3
Cęlum dicitur regnum, quantum ad digniora loca terræ, lit. tom. 4. pag. 118. col. 3
Cęli, & terræ etymologia dicitur, ibid.
Cęlum, & terra vetustate non consummabuntur, lit. to.4. p.173. c.1
Cęli quomodo deficient, dicitur, lit. to. 4. p. 250. col. 1
Cęli quibus aperiuntur, mor. to. 5. pag. 3. col. 3
Cęlum significat Christum, mor. to 5. pag. 4. col. 2
Cęli septem sunt, myst. to. 5. pag. 150. col. 2
Cęlum Hebrec, vocat nubes, exp. to. 5. p. 151. col. 2
Cęli sunt Apostoli, myst. to. 5. pag. 169. col. 3
Cęlũ motũ est in passione, quando Sol obscuratus est, exp.t.5.p.211.c.4
Cęli dicuntur prædicatores, myst. to. 5. p. 218. col. 4
Cęlum anima justi, terra vero caro, lit. to. 6. p. 24. col. 1
Cęlum gratia dicitur, terra vero liberum arbitrium, lit.to.6.p.24.c.1
Cęlum possidentia quatuor genera hominum sunt, mor.to.6.p.43.c.4
Cęlum habet victores, Infernus victos, lit. to. 6. p. 61. c. 1
Cęlum, & terra quomodo transibunt, docetur, lit.to.6.p.76.c.4
Cęlum Ecclesiastica dignitas est, lit. to. 6. p. 136. col. 4
Cęli apertio sacræ Scripturæ apertionem denotat, myst.t.6.p.151.c.4
Cęlum apertum est in Baptismo, lit. ibid.
Cœlum sacra Scriptura est, mor. to. 6. p. 156. col. 2
Cœlum locus tutus amœnus, &c. lit. to. 6. p. 166. col. 3
Cœlestibus negotiis nihil est præponendum, lit. to. 6. p. 191. c. 2
Cœlum secretum est, vel Patris sinus, mor. to. 6. p. 198. c. 2
Cœlum anima, terra autem corpus est, myst. to. 6. p. 193. col. 3
Cœlum anima viri justi, myst. to. 6. p. 198. col. 3.
Cœlum a quo desertum dicitur, myst. to. 6. p. 223. col. 1
Cœlum, & infernum mercantur, lit. to. 6. p. 230. col. 1
Cœlum quid sit, lit. tom. 6. pag. 277. col. 3
Cœlum dicitur claustrum, mor. to. 6. p. 328. col. 2
Cœlum quasi casa Helios, mor. ibid.
Cœlum etiam dicitur a cęlando, mor. to. 6. p. 328. col. 2.
Cœlum dicitur Ecclesia, vel clerus, mor. to. 6. p. 249. col. 4
Cœli sunt quatuor, aereum, æthereum, firmamentum, cœlum Empyreum, lit. to. 7. pag. 143. col. 3
Cœlum extensum, pellis sicut, debent esse Prælati, lit.to.7.p.215.c.3
Cœlum apertum fuit, idest Christus perforatus, & apertus in Passione, lit. to. 7. pag. 239. col. 1
Cœlum mihi sedes est, idest Angeli, &c. lit. to. 7. p. 239. c. 3
Cęli, idest Sancti veterascent, &c. lit. to. 7. p. 240. c. 1
Cœli quare dicantur opera manuum Dei, lit. to. 7. p. 240. c. 1
Cœli quomodo peribunt, ibid.
Cœlum comparatur amictui, ibid.
Cęlos qui prius erant duri sicut lapis adamantinus, & impenetrabiles, Christus sanguine suo ascendens aperuit, lit. to 7. p.246. c.4
Cœli quare non dicantur percuti, sed terreri, lit. to. 7. p. 252. c. 1
Cœlum Dominus in passione movit, lit. to. 7. p. 274. col. 2
Cœli concentus quid denotet, lit to 7. p. 278. col. 1
Cœlum significat sanctos, myst. to. 7. p. 288. col. 4
Cœli aliquando dicuntur sancti, lit. to. 7. p. 344. col 4
Cœlum Empyreum divina bonitate fundatum est, & solidatum, non autem propria natura, lit. tom. 7. pag. 345. col. 2
Cœlum, & terra Christus quare dicatur, lit. to. 7. p. 355. c. 3
Cœlum recedere quid significet, lit. to. 7. p. 387. c. 2
Cœlum appellatur Scriptura, lit. to. 7. p. 398. col. 4
Cœlum quando claudatur, mor. ibid.
Cœnam tria impediunt, lit. to. 6. p. 219. col. 4
Cęna refectionem æternæ beatitudinis denotat, lit.to.6.p.220.c.1
Cęnæ ut placeant invitatis octo assignantur, lit. to. 6. p. 220. c.1
Cęna quam facit Dominus in cœlo magna, imo maxima dicitur, lit. to. 6. pag. 221. col. 1
Cęnam debemus sumere in vespere, & quomodo, mor.t.6.p.365.c.1
Cęnaculi templi altitudinem vocat Propheta Ezechiel latitudinem, & cur, exp. to. 5. p. 128 col. 2
Cęnaculum, quæ pars domus sit, lit. to 6. p. 116. c. 3
Cęnaculum dicitur affectus, qui est refectorium animæ, mor. tom. 6. pag. 259. col. 1
Cęna Dominica ubi præfiguratur, mor. to. 7. p. 103. c. 3
Cęna Dominica repræsentatur in altari, exp Glos. to.7. p. 106. c.3
Cęnaculum est altitudo chrismatum, myst. to. 7. p. 302. c. 4
Cęnaculum triplex, ibid.
Cęna erit cœlestis patriæ gloria, prandium est gratia Ecclesia, lit. tom. 7. p. 418. col. 4
Cęnobitarum, atque cœnobiorum Interpretatio, & felicitas, lit. tom 1. pag. 284. col. 4
Cęnum Græce dicitur novum, lit. to. 6. p. 352. col. 2
Cętus omnium virtutum advocandus est in auxilium, & consilium; unica enim virtus non sufficit, ut homo sit victor in bello contra tentationem, & insidias tot hostium, lit. to. 3. p. 52. col. 1
Cętus hæreticorum, & hominum impiorum laquei sunt Dæmonum, quia suis malitiis, & fallacibus blanditiis incautos involvunt, myst. tom. 3. pag. 90. col. 4
Cogitare debemus tria, quid accepimus a Domino, nempe dona naturalia, & gratuita; secundo ubi sumus, nempe in peccatis: tertio quid expectamus, scilicet pœnam æternam, mor. to. 1. p. 72. c. 1
Cogitatio cordis Dei est immutabilis ratio mundanarum rerum, lit. to. 1. pag. 9. col 3
Cogitatio aliqua pudica videtur virtutis specimé præseferré, sed non est pacifica, si sapienti consilio non regitur, mor. to. 1. p. 25. col. 4
Cogitatio viæ æternæ separat nos a malo, mor. to. 1. p. 55. col. 2
Cogitationes iniquæ portæ mortis nuncupantur, mor. to. 1. p. 448. c. 1
Cogitatio flagellum peccatoris, mor. to. 2. p. 79. col. 1
Cogitationes bonę populus Domini in regno animę, mor.t.2.p.181.c.2
Cogitatio, & desiderium sunt gressus animæ, myst. to.2.p.184.c.1
Cogitatio peccatoris qualis debeat esse, mor. to. 2. p. 194. c. 4
Cogitationes nostras adjuvat Deus, myst. to. 2. p. 213. c. 3
Cogitationes significantur per tempestates, mor to. 2. p. 231. c. 4
Cogitatio mala corrigatur per justitiam, lit. to. 2. p. 253. col. 2
Cogitatio dierum antiquorum, mor. to. 2. p. 262. col. 2
Cogitans homo se agere omnia in oculis judicis cuncta cernentis, necesse est ut abstineat a peccatis, lit. to. 3. p. 5. col. 3
Cogitare debemus Deum ut judicem, ut omnia cernentem: ut remuneratorem, ut fidei auctorem, denique ut omnium bonorum largitorem, lit. to. 3. p. 5. col. 5
Cogitationes bonæ, & mũdæ sunt, sicut radii Solis illuminátes mentem, & sicut fũdamenta totius cœlestis ædificii, & sicut semina bonorum operum, & radices cunctarum affectionum, lit.to. 3.p 9.c.3
Cogitationes justorum judicia dicuntur, quia cum discretione discernunt inter bonum, & malum; honestum, & inhonestum; utile, & inutile, lit. to. 3. p. 24. col. 4
Cogitatio impiorum duplex, una de gaudio in præsenti, altera de impunitate peccati, & utraque eradicabitur, lit. to. 3. p 31. c. 4
Cogitationes importunæ suavitatem conscientiæ perdunt, lit. tom. 3. pag. 96. col. 3.
Cogitationes malæ abjiciendæ sunt aliqua studiosa operatione, sacrorum eloquiorum lectione, & meditatione, nec non timore divini judicii; ibid. col. 4.
Cogitationum tria sunt genera, quædam sunt temporales, aliæ spirituales, ultimæ cæleftes, myst. to. 3. p. 122. col. 2
Cogitationes impiorum sunt veluti palea, & arena exposita vento, quæ fluunt ex una in aliam, lit. to. 3. p. 210. c. 1
Cogitare debemus ea, quæ retro nos sunt, ante, sursum, & deorsum: retro sunt peccata præterita, ante est mors, sursum præmia, deorsum supplicia æterna, mor. to. 3. p. 154. col. 2
Cogitationum divisio, myst. to. 4. pag. 21. col. 4
Cogitationes perversæ separant nos a Deo, myst. to. 4. p. 237. c. 1
Cogitationes cordis ascendunt, quando crescunt, in altum elevant homines, qui ab infimis ad cor ascendunt, mor. to.5. p.121. c.2
Cogitationes bonæ descendunt usque ad cor, mor. to.5.p.121.c.2
Cogitationes nostræ, atque opera ipsa in die judicii loquentur, lit. to. 6. pag. 70. col. 3
Cogitatio mala fur est, mor. to. 6. p. 80. col. 1
Cogitationum tumultus retardant hominem, lit. to 6. p. 109. c.1
Cogitatio quid sit, clare dicitur, lit. to. 6. p. 185. col. 3
Cogitationes non sunt vilipendendæ, cum de illis reddituri simus rationem, myst. to. 6. p. 207. col. 2

Cogitatio dissoluta est, cogitare de crastino penitere, lit. t. 6. p. 210. c. 4
Cogitare de die judicii, bonum est, & cur, lit. to. 6. p. 268. c. 1
Cogitare cum ascensione non duos usus, sed tantum unum dicit, exp. Glos. to. 7. p. 126 col. 2
Cogitationes immundæ sunt turpitudines occultæ, lit. to. 7. p. 126. c 4
Cogitationes inanes circa temporalia significantur per volucres, mor. to. 7. p. 152. col. 1
Cogitationes suas aperuit nobis per verbũ suũ Deus, lit. t. 7. p. 235. c. 1
Cogitationes Dei quæ, lit to. 7. p. 235. col. 1
Cogitationes sunt tanquam capilli hirci, &c. lit. to. 7. p. 246. c. 2
Cogitationes distortæ sunt filii Dan, myst. to. 7. p. 257. c. 2
Cogitationes bonæ sunt albæ, tanquam lana, lit. to. 7. p. 369. c. 2
Cognatio nostra est concupiscentia, quæ nobiscum est nata, a qua egredi jubetur, mor to. 1. p. 16. col. 4
Cogitationes Christi quæ, mor. to. 2. p. 221. col. 2
Cognationes duæ, sunt duæ Religiones, quæ tenent regulam D. P. Benedicti, & D. Augustini, mor. to. 4. p. 254. c. 1
Cognatio non facit proximum, myst. to. 6. p. 195. c. 3
Cognatio spiritualis qualis, lit. to. 7. p. 185. c. 4
Cognitio duplex scientiæ, & experientiæ, cognitione scientiæ nullus scit se habere charitatem, sed cognitione experientiæ aliquis potest: est enim conjecturalis, lit. to. 1. p. 29. c. 4
Cognitio creaturarum utilis est, ut erudiatur intellectus, & accendatur affectus, mor. to. 1. p. 60. col. 2
Cognitio veritatis ex oratione provenit, myst. to. 2. p. 10. c. 4
Cognitio dicitur lucerna, sicut tenebræ ignorantia, lit. t. 2. p. 37. c. 2
Cognitio propriæ infirmitatis, mor. to. 2. p. 77. c. 3
Cognitio Dei significatur per Solem, lit. to 2 p. 136. c. 2
Cognitio, & affectio alæ animæ, myst. to 2. p. 139. c. 1
Cognitio Dei per creaturas, quomodo potest consequi, mor. tom. 2. pag. 159. col. 1
Cognitio duplex in creatura, Glos. to. 2. p. 244. c. 1
Cognitio Dei cum sapore suavitatis, datur tantum timentibus nomen ejus, lit. to. 3. p. 4. col. 3
Cognitio ex obedientia fit, lit. to. 6. p. 164. c. 1
Cognitio Dei cavet desperationem, lit. to. 6. p. 187. c. 1
Cognitio duplex, lit. tom. 6. p. 281. c. 4
Cognitio omnis, & discretio sive sit malorum, sive bonorum, bona est quorumdam tamen cognitio est malì occasio, exp. Glos. t. 7. p. 46. c. 2
Cognoscere populus, quem non cognovi, idest, cognoscere me non feci, exp. Glos. to. 6. p. 54. col. 2
Cognitio perfecta Patris sufficit ad cognitionem Dei, exp. Glos. tom 7. pag. 78. col. 2
Cognitio terrenorum fere impellit omnes, ignorantia paucos, aut nullos, lit. to. 7. p. 106. col. 1
Cognitio spiritualium omnibus expedit, & ignorantia impedit, lit. to. 7. p. 106. col. 1
Cognoscimus imperfecte dupliciter, lit. to. 7. p. 110. c. 3
Cognitio nostra modo est quasi parvuli, lit. to. 7. p. 111. c. 1
Cognitio Jacob duplex, exp. Glos. to. 7. p. 111. c. 3
Cognitio Dei in patria quæ, & quomodo, ibid.
Cognitio fit duobus modis, lit to 7. p. 112. c. 1
Cognitio Dei num connotet effectum incogniti, exp. Glos. tom. 7. p. 160. col. 2
Cognoscere verbum sumitur multis modis, ibid.
Cognitio Dei; In cognitione Dei errant multi, lit. to. 7. p. 184. c. 2
Cognitio sui humiliat, cognitio Dei ad amorem inflammat, lit. tom. 7. p. 210. col. 3
Cognovit Dominus qui sunt ejus, lit. to. 7. p. 229. col. 4
Cognitio Dei significatur per oculum, lit. to. 7. p. 246. c. 3
Cognoscendi Deum in patria septem modi, myst. to. 7. p. 257 c. 2
Cognitio: In cognitione nostra beati quatuor erũt, myst. t. 7. p. 257. c. 3
Cognitio Dei, & amor, an sint idem, lit. to. 7. p. 347. col. 4
Cognitus esse a Deo, quid, lit. to. 7. p. 93. c. 1
Cognoscitur Deus per naturalia, per gratiam, idest, per fidem, & per gloriam, myst. to. 2. p. 139. col. 3
Cognoscitur malum, ut meretrix, ut monstrum, ut gladius, ut serpens, lit. to. 2. p. 131. col. 3
Cognoscere, & non cognoscere Dei, quid sit, lit. to. 6. p. 29. c. 4
Cognosci, & non cognosci ab aliis multis modis convenit, lit. tom. 6. p. 30. col. 1
Cognoscentes voluntatem Domini, & non facientes vapulabunt, lit. to. 6. p. 212. col. 1
Cognoscere, & videre quomodo differant inter se, lit. to. 6. p. 370. c. 2
Cohabitatio communis Mariæ, & Josephi lit. to. 6. p. 4. c. 4
Cohæredes repromissionis qui, lit. to. 7. p. 266. c. 4
Cohar, Euphrates flumina sunt Babylonis, lit. to. 4. p. 115. c. 1
Coitus ordinatus cum uxore, quandoque potest esse peccatum mortale, quandoque veniale, quandoque sine culpa, lit. to. 1. p. 127. c. 3
Colaphizantes ambitiosos denotat, myst. to. 6. p 119. c. 3
Colaphi, & sputa Judæorum quid significent, myst. to 6. p. 264. c. 4
Collatio gloriæ appellatur justificatio, exp. to. 5. p. 225. col. 4.
Collectio Græcorum librorum emendata, lit. to. 6. p. 1. c. 1
Collaudare significat concordiam, & charitatem, mor. to. 2. p. 79. c. 3
Colere Deum quare debemus, myst. to. 2. p. 8. c. 4
Colere aliud est quam adorare, lit. to. 7. p. 14. c. 3
Colendus est Jesus Christus propter multas rationes, lit. to. 7. p. 76. c. 4
Colere Deum propter temporalia quomodo quis possit, exp. Glos. tom 7. p. 154. col. 2
Collectæ cur dicantur mitti in ignem, mor. to. 6. p. 375. col. 4
Collectæ fiebant ab Apostolis in prædicationibus suis, & cur, lit. tom. 7. p. 70. col. 3
Collectionem deferentes, qui sint, lit. to. 7. p. 263. col. 3
Collegæ sunt, qui in eodem honore pares, & socii sunt, exp. tom. 5. p. 151. col. 1
Colles significant contemplativos, mor. to. 2. p. 162. col. 1
Colles dicuntur minores subjecti montibus, idest Apostolis, alit. tom. 7. p. 294. col. 3
Colles dicuntur minores sancti, anag. to. 2. p. 294. col. 4
Colles Diaboli sunt superbi, colles sæculi sunt ambitiosi, colles Libani sunt homines justi, lit. to. 4. p. 124. col. 3
Colles prædicatores, lit. to. 4. p. 7. col. 1
Colles Sancti minores, myst. tom. 4. p. 7. col. 2
Colles, superbi, elati, myst. to. 4. p. 9. col. 2
Colles boni sunt, in quibus ros gratiæ descendit, myst. to. 4. p. 92. c. 4
Collum doctores docet, myst. to 4. p. 212. col. 4
Collum Ecclesiæ sunt Prælati, mor. to. 4. p. 289. col. 3
Colles sunt, qui nondum ad perfectam scientiam pervenerunt, mor. tom. 5. p. 25. col. 2
Colles sunt inflati in dignitatibus, & potentia, mor. to. 5. p. 25. c. 2.
Colles sunt Martyres, myst. to. 5. p. 125. col. 4.
Colles dicuntur viri minus perfecti fide, & confessione, myst. tom. 5. p. 190. col. 3
Colles sunt viri justi, exp. to. 5. p. 196. col. 4
Colles dicuntur minores spiritus, qui præsunt personis, expos. tom. 5. p 198. col. 2
Colles mundi dicuntur Reges Principes, & sapientes, myst. to. 5. p. 106. col. 2.
Colles mundi dicuntur minores Principes Chaldæorum, exp. to. 5. p. 106. col. 4
Colles sunt minores Prælati, vel Principes, myst. to. 5. p. 106. c. 3
Collibia dicuntur manuscula fructuum, lit. to. 6 p. 248. c. 3
Colligationes quæ sint, quidve denotent, lit. to 4. p. 138. c. 4
Colligatio impietatis quæ sit, lit to. 4. p. 139. c. 1.
Colligatio multiplex declaratur, myst to. 4. p. 207. c. 4
Colligere lapides de via perditionis quid sit, myst. to. 4. p. 41. c. 2
Collocutiones ad juniores difficile effugiunt suspiciones, lit. to. 7. p. 216. col. 2
Colloquium alienæ mulieris, velut ignis exardescit, cujus ignis materia sunt colloquia, nutus aspectus, tactus, oscula, sufflator est dæmonis suggestio, lit. to. 3. p. 186. col. 2
Colloquia mala bonos corrumpunt mores, lit. to. 6. p. 253. c. 3
Colloquia corrumpunt, & non eloquis, lit. to. 7. p. 341. c. 4
Colum populi sunt Principes, qui medii sunt inter regem, & populũ, sicut collum inter corpus, & caput est medium, myst. t. 5. p. 58 c. 3
Collum, multa hoc nomine fruuntur, lit. to. 6. p. 225. c. 3
Collyrium quod illuminet oculos mentis, lit. to. 7. p. 379. c. 4
Collyrium verbum Dei, præcepta legis, passionis memoria, tribulatio, pœnitentia, & dona Spiritus sancti est, ibid.
Colon quid significet, lit. tom. 5. p. 1. c. 3
Colonus proprie qui dicatur, myst. to. 4 p. 215. c. 4
Coloni qui curam populi susceperunt, alleg. to. 6. p. 69. c. 2
Colonus Dei Diaboli consilium non quærit, lit. to. 6. p. 70. c. 3
Coloni Judæi majores, lit. to. 6. p. 111. c. 3
Coloni sunt Sacerdotes, myst. to. 6. p. 249. col. 2
Coloni Pharisæi, vel Prælati, qui ædificare tenentur plebem, lit. tom. 6. p. 250. col. 2
Coloni dicuntur ædificantes, mor. to. 6. p. 250. c. 2
Colorem mutare debemus propter multa, mor. to. 6. p. 287. c. 1
Colorati esse debemus colore Christi, idest sanguine, mor. t. 7. p. 37. c. 2
Colossis est in Asia, lit. tom. 7. p. 187. col. 4
Colossis quomodo interpretetur, similiter Colossenses, lit. to. 7. pag. 188 col. 1
Colubri via supra petram est Christi resurrectio, anag. t. 2. p. 164. c. 3
Coluber in capite venenũ portat, & mulier ornatũ in capite, ut supra naturã etiã Basilisci primo videntes se interficiãt, lit. t. 3. p. 221. c. 1
Coluber sibilat ut noceat, mulier cantat, blanditur, ut occidat, ib.
Coluber Diabolus, cujus triplex est vestigium, luxuria scilicet, superbia, & avaritia, myst. to. 4. p. 39. c. 2
Coluber dicitur Græce Ophis, exp. Glos. to. 7. p. 14. c. 1.
Columba a Noe emissa, & non amplius ad arcam reversa, significat transitum, qui fit a fide ad speciem in patria, a qua nullus bonus amplius revertetur, mor. to. 1. p. 12. c. 2
Columbæ meditatio qualis, mor. to. 2. p. 70. col. 2
Columnæ Ecclesiæ qui sint, mor. to. 2. p. 136. col. 4
Columnæ proprietate Prælatis accommodantur, myst. to. 2. p. 139 c. 1
Columba sanguine suo acuit visum, ibid.
Colũbæ alas petit nõ milvi, nõ noctuæ, bubonis, qui de nocte volãt, ib.
Columbæ posteriora dorsi significat medium terræ promissionis, lit. tom. 2. p. 168. col. 1

Colum-

Columba simplicitate Prælatorum significat, mor. to. 2. p. 168. c. 1
Columbæ oidum habuit Christus, alleg. to. 2. p. 207. col. 2
Columbarum proprietates decem, quas Prædicatores, & Doctores habere debent, lit. to. 3. p. 110. c. 3
Columba gemit, hirundo canit, mor. to. 4. p. 85. c. 2
Columba habet gemitum pro cantu, lit. to. 4. p. 143. c. 3
Columba gemens in terra exauditur in cœlo, mor. to. 4. p. 144. c. 2
Columbæ dicuntur gemebundi, & meditabundi, myst. to. 4. p. 148. c. 1
Columbæ proprietates Prædicatoribus convenientes apprime declarantur, ibid. c. 2
Columba mansuetissimum animal, myst. to. 4. p. 239. col. 1
Columbæ proprietates per longum declarantur, myst. to. 6. p. 11. c. 3
Columbæ proprietates optime dicuntur, lit. to. 6. p. 40. c. 2
Columbæ proprietates optime declarantur, mor. to. 6. p. 151. c. 4
Columba quæ supra Christum descendit, unde venerit, quidve de illa factum sit, diluitur pulcherrimum quæsitum, lit. to. 6. p. 151. c. 4
Columba quid speciale habeat, lit. to. 7. p. 287. c. 3
Columba selle caret, lit. to. 6. pag. 287. col. 3
Columba oon habet amaritudinē fellis in hepate, mor. to. 6. p. 292. c. 4
Columba quid denotat, ibid.
Columba mea, idest Ecclesia est una, lit. to. 7. p. 398. c. 1
Columnæ septem figurant septem artes liberales, myst. to. 3. p. 17. c. 2
Columnæ septem sunt virtutes septem, quæ io Beata Virgine effulsere, hoc versu explicatæ. Casta, tacens, residens, operans, humilis, pia, prudens, ibid.
Columnæ argenteæ fuerunt Apostoli, & eorum imitatores, lit. to. 3. pag. 121. col. 1
Columbæ quæ totam domū sustinent Prelati sunt, myst. t. 4. p. 241. c. 3
Columnæ septem quæ, mor. to. 6. p. 372. c. 4
Columnæ Ecclesiæ fuerunt Apostoli, mor. to. 7. p. 150. c. 2
Columnæ Ecclesiæ hodie sunt testaceæ, ibid.
Columna nubis B. Virgo, lit. to. 7. p. 347. c. 1
Columnæ quatuor sunt quatuor Apostoli, lit. to. 7. p. 310. c. 2
Columna Ecclesiæ quis videtur, lit. to. 7. p. 378. c. 4
Columnæ Ecclesiæ sunt Evangelistæ, lit. to. 7. p. 381. c. 3
Coma est ornamentum capitis, & Doctores Ecclesiæ sunt ornamentum capitis Ecclesiæ, scilicet Christi, myst. to. 1. p. 225. c. 3
Comam nutrire proprie luxuriosorum est, barbarorumque, atque militantium, exp. to. 5. p. 138. c. 1
Coma quid sit, lit. to. 5. p. 1. c. 3
Coma est brevis clausula perfectū sensum generans, exp. t. 5. p. 167. c. 1
Combustio legis excæcationē Judæorum connotat, myst. t. 4. p. 257. c. 2
Combustio ipsius civitatis ostenditur per ignem, qui de medio Cherubin assumitur, exp. to. 5. p. 39. c. 2
Combussit se quasi Dominos in cruce, ut nos accenderet igne charitatis, lit. to. 7. p. 241. c. 4
Comedere sine socio est lupi natura, lit. to. 1. p. 434. c. 4
Comedit, & non saturatur, qui verbum Dei audiens, lucrum, vel gloriam sæculi concupiscit, alleg. to. 1. p. 63. c. 2
Comedere in præsenti vita, & bibere in futura, quomodo differant, mor. to. 2. p. 192. c. 4
Comedere fructus viæ suæ est secundum opera propria remunerari, lit. tom. 3. p. 4. c. 1
Comedere panem impietatis, est inique acquisita retinere, lit. tom. 3. pag. 8. col. 4
Comedere bona terræ quid, lit. to. 4. p. 6. c. 1
Comedere butyrum quid sit, lit. to. 4. p. 21. c. 3
Comedere ad sinistram quid denotet, lit. to. 4. p. 27. c. 1
Comedere, difficilia accipere Sacræ Scripturæ denotat, myst. to. 4. pag. 48. col. 2
Comedamus, & bibamus, cras moriemor, lit. to. 4. p. 50. c. 3
Comedamus, & bibamus, sentcotia Epicuri, myst. to. 4. p. 50. c. 4
Comedere spirituale quid sit, myst. to. 4. p. 129. c. 1
Comedere, & noo satiari quid sit, mor. to. 5. p. 12. c. 2
Comedere in montibus, est se de bonis operibus extollere, mor. to. 5. pag. 68. col. 3
Comedunt lo motibus, qui in prælationibus, & digoitatibus jam adeptis pompose, deliciose, & luxuriose vivunt, mor. to. 5. p. 68. c. 3
Comedunt in montibus superbiæ hæresiarchæ, quia in altioribus perscrutandis delectantur, myst. to. 5. p. 68. c. 3
Comedere, nubere, &c. non fuerunt præcise causa diluvii, sed minores causæ adducuntur, majores vero tacentur, myst. t. 6. p. 237. c. 4
de Comedente exivit cibus, & de forti egressa est dulcedo, intelligitur de Paulo, Prol. to. 7. p. 2. c. 4
Comedere omnia licet, quæ natura non prohibet, exp. Glos. tom. 7. pag. 92. col. 4
Comedens multum non digerit, ita multa audiens, & nihil retinens, oihil scit, lit. to. 7. p. 227. c. 4
Comedere per immunditiam, & comedere cum immunditia differant, lit. tom. 7. p. 232. c. 3
Commendat Christus Virginem matrem ad Patrem ante passionem, alleg. to 2. p. 262. c. 1
Commendat Apostolos ad Patrem, quoniam ipsi peribant, alleg. tom. 2. pag. 262. col. 2
Commendat Deus Angelos multipliciter, mor. to. 2. p. 264. c. 4
Commendat Christus spiritum suum in manus Dei Patris, quomodo, &c. lit. to. 6. pag. 87. col. 2
Commendationes quatuor tribulationum, lit. to. 7. p. 372. c. 2
Commensalis Domini, & Diaboli aliquis esse nequit, lit. t. 7. p. 100. c. 3
Comites veri, & liciti juramenti sunt, veritas, judicium, & justitia, lit. to. 3. p. 211. c. 3
Commentatorum officium dicitur, lit. to. 4. p. 78. c. 3
Comestio, vel abstinentia quomodo dicantur, non esse causa regoi Dei, exp. Glos. to. 7. p. 68. c. 2
Comestio, In comestione materiali sunt quatuor, exp. Glos. to. 7. pag. 105. col. 4
Comestio superflua num sit majus peccatum, quam superflua retentio, exp. Glos. to. 7. p. 165. c. 3
Commemoratio peccatorū dupliciter intelligitur, lit. to. 7. p. 261. c. 2
Comminationes Doctorum malorum, mor. to. 2. p. 80. c. 3
Comminationes contra malos Prælatos, mor. to. 2. p. 88. c. 2
Comminationes Dei sunt coruscationes, mor. to. 2. p. 151. c. 2
Comminatio pœnæ æternæ, & promissio vitæ æternæ movent audientes, & ideo circa hæc duo prædicatio, & doctrina omnis versari debet, lit. to. 3. p. 209 col. 2
Comminatio destructionis per Assyrios, & Chaldæos, lit. to. 4. p. 18. c. 1
Comminatio Isaiæ in Jamoi, & Helel, lit. to. 4. p. 27. c. 2
Comminatio Sennacherib, & populo, lit. to. 4. p. 27. c. 3
Comminationis causa duplex, ibid.
Comminatio aniversalis universo populo Judaico post Scribas, & Pharisæos datur, lit. to. 4. p. 63. c. 1
Comminatio iis, qui descenderant in Ægyptum, lit. to. 4. p. 67. c. 3
Comminatio Prophetæ facta ad Ezechiā duo dicebat, lit. t. 4. p. 83. c. 1
Comminatio Prophetæ in Judæos ex parte Dei, lit. to. 4. p. 95. c. 3
Comminatio Domini io obstinatos peccatores, myst. to. 4. p. 95. c. 4
Comminatio contra avaros, & adulatores, myst. to. 4. p. 96. c. 1
Comminatio contra adulatores, lit. to. 4. p. 199. c. 4
Comminationes, & promissiones, sub conditione semper sunt intelligendæ, lit. to. 4. p. 224. c. 3
Comminatio sæpe fœcundat animam, myst. to. 4. p. 228. c. 3
Comminatio peccatoris justum punire non debet, expos. t. 5. p. 110. c. 1
Comminatur Sennacherib, & omni exercitui ejus, quem exterminavit Angelus Domini, lit. to. 4. p. 42. col. 3
Commisceri fornicariis quid, mor. to. 7. p. 84. c. 3
Commissa flere, flenda non committere, faciunt conscientiam bonam, lit. to. 7. p. 208. c. 4
Commorari, & transire quid significent, alleg. to. 2. p. 54. c. 3
Commorari in hortis moraliter quid significet, aperitur, mor. tom. 4. pag. 163. col. 4
Commotio io corde peccatoris, myst. to. 2. p. 80. c. 3
Commotio maxima in Ecclesia in quo tempore erit, & cur, exp. to. 5. p. 121. c. 4
Commotiones duæ sunt, quibus corda nostra commoventur, mor. to. 5. p. 14. c. 2
Communicare cum Christianis ab Ecclesia præcisis utrum possimus, exp. Glos. to. 7. p. 84. c. 4
Communicatio fidei quid, lit. to. 7. p. 236. c. 2
Communio bonorum quæ sunt in Ecclesia, myst. to. 2. p. 152. c. 2
Communis sensus quid, exp. Glos. to. 7. p. 117. c. 3
Commutatio non potest fieri nisi Deo auxiliante, mor. tom. 2. pag. 210. col. 4
Commutatio triplex, alleg. to. 2. p. 210. c. 4
Commutatio duplex docetur, lit. to. 6. p. 59. c. 1.
Compatiendum est tribulationibus justorum, & miseriis peccatorum, mor. to. 1. p. 43. c. 3
Compages sunt cogitationes, & consensus, lit. to. 7. p. 246. c. 2
Comparatio pulchra inter primum diem creationis mundi, & productionem Adæ, mor. to. 1. p. 1. c. 4
Comparatio pulchra inter septem dies a Moyse enumeratos in creatione, & septem dona Spiritus sancti, quis cui respondeat, mor. to. 1. pag. 4. col. 3
Comparatio pulchra ioter Abel, & Christum, & utriusque oblationem, alleg. to. 1. p. 7. c. 2
Comparatio inter arcū in nubibus cœli, & Christū, myst. to. 1. p. 13. c. 3
Comparatio quintuplex inter umbram mortis, & peccatum, lit. to. 4. p. 25. c. 1
Comparatio inter Samariam, & Jerusalem, lit. to. 4. p. 27. c. 4
Comparatio, vel similitudo pulcherrima demonstratur, lit. to. 4. pag. 41. col. 3
Comparatio Israel cum Syriis, lit. to. 4. p. 41. c. 3
Comparatio pulchra ab auctore præmittitur, lit. to. 4. p. 48. c. 3
Comparatio inter lilium, & populum Judaicum, lit. to 4. p. 51. c. 1
Comparatio pulcherrima de vastatione decem tribuum, lit. to. 4. pag. 59. col. 2
Comparativum duobus modis sumitur, exp. Glos. to. 7. p. 17. c. 4
Compassio in judicio, sine discretione vitium est, mor. to. 1. p. 3. c. 4
Compassio sine zelo correctionis remissum facit Prælatum, zelus sine compassione severum, mor. to. 1. p. 41. c. 4
Compassio proximi debet esse io sacerdote, mor. to 2. p. 168. c. 2
Compassio per citharam designatur, mor. to. 2. p. 213. c. 4

Com-

Index in omnia Commentaria

Compassio necessaria Religiosis, alleg. to. 1. p. 220. col. 4
Compassio Chananeæ maxime notatur, lit. to. 6. p. 56. c. 2
Compassionis modus triplex est, lit. to. 7. p. 141. c. 2
Compassio alia ex vitio, alia ex natura, alia ex virtute, lit. tom. 7. pag. 141. col. 3
Compatimur Christo, & non Sanctis, cur, exp. Glos. t. 7. p. 108. c. 4
Compati nobis invicem debemus maxime, lit. to. 7. p. 351. c. 4
Compellendi qui sint, alleg. to. 6. p. 221. c. 1
Compes quid sit, mor. to. 5. p. 272. c. 2
Compedes decem, sive difficultates bene operandi, lit. to. 2. p. 261. c. 4
Compes triplex reperitur, mor. to. 4. p. 198. c. 3
Complacentia mutuum placitum Dei, myst. to 2. p. 113 c. 1
Complacere patris in filium quid, lit. to. 6. p. 91. c. 4
Complantati quidam, nec sunt in cęlo, nec in terra, mor. t. 7. p. 37. c. 3
Completio quædam dicitur consumptio, lit. to. 7. p. 197. c. 4
Completorium cur ex quatuor Psalmis, & Nunc dimittis ex quatuor versibus, lit. to 7. p. 119. c. 1
Completorium significat statum glorificationis, ibid.
Composito gradu pro omni ornamento, lit. to. 4. p. 12. c. 2
Componere Christi, est mentes Prophetarũ instruere, lit. t. 4. p. 13. c. 2
Compositionum quatuor genera, exp. Glos. to. 7. p. 61. col. 4
Comprehenditur non per investigationem, sed per imitationem, lit. tom. 7. p. 176. col. 3
Compunctionem mentis quatuor efficiunt, memoria peccatorum, timor divini judicii, mœror præsentis vitæ, desiderium patriæ æternæ, lit. to. 1. p. 438. c. 2
Compunctio duplex, ex qua debet procedere oratio, mor. t. 2. p. 55. c 4
Compunctio sequitur post remorsum conscientiæ, mor. to. 2. p 273. c. 4
Compunctio, funus, myst. to 4. p. 13. c. 1
Computrescet in stercore, cujus Deus venter est, myst. to. 1. p. 179 c 4
Computrescere in stercore, est in luxuria vitam finire, myst. tom. 5. pag. 179. col. 4
Conatus duplex in homine, alleg. to. 2. p. 220 c. 3
Concentus cœli quid significet, lit. to. 7 p. 278. c. 1
Conceptio bona, & mala, myst. to. 2. p. 15. c. 2
Conceptio duplex notatur, mor to. 6. p. 129. c. 1
Conceptio Joannis quando gesta, lit. to 6. p. 130. c. 1
Conceptionis modum declarat Angelus Mariæ, lit. to. 6. p. 134. c. 3
Conceptio Joannis quinque mensibus occultatur, & cur, lit. to. 6. pag. 130. col. 2
Conceptio Virginis cur nunciatur, lit. to. 6. p. 134. c. 2
Concertatio inter domum David, & domum Saul, quæ habetur 2. Reg. 3. significat pugnam corporis, & animæ, myst. to. 7. p. 173. c. 1
Conchamis interpretatur civitas congregationis, myst. to. 4. p. 27. c. 4
Concilia quare sint audienda, mor. to. 2. p. 142. col. 4
Concilia Judæorum quomodo, & ad quid fiebant, lit. to. 6. p. 40. c. 2
Concinnare componere dicitur, mor. to. 2. p. 130. c. 3
Concio Pauli in medio Areopagi, lit. to. 7. p. 300. c. 2
Concinnator duas debet habere uxores, ut Jacob Rachel, & Lia, mor. tom 2. p. 41. c. 1
Concionatores, qui fabulas in concionibus enarrant, mor. t. 2. p. 197. c. 4
Concionatori quæ conveniunt, mor. to. 5. p. 2. c. 2
Concionatoris ætas annus trigesimus, mor. to. 5. p. 3. c. 3
Concipitur in delectatione, nascitur in operis perpetratione, mor. tom. 7. p. 148. c. 4
Concisio quid, lit. tom. 7. p. 183. c. 4
Conclusio dura in judicio adversus reos, mor. to. 2. p. 86. c. 2
Conclusit Deus Judæos, alleg. to. 2 p. 86. c. 2
Concordia bonorum significatur per montem coagulatum, mor. tom. 2. pag. 168. col 3
Concordia malorum malignantium impia contra Christum Dominum, alleg. to. 3. p. 3. c. 3
Concordia discors Veteris, & Novi Testamenti patet, lit. to. 6. p. 2. c. 4
Concordia cum fratribus est habenda, lit. to. 6. p. 19. c. 3
Concordia nulla inter Deum, & dæmonem, lit. to. 6. p. 179. c. 4
Concordia sumitur dupliciter, exp. Glos. to. 7. p. 68. c. 4
Concordia facit animam fortem contra tentationem, lit. to. 7. p. 70. c. 1
Concordia Ecclesiæ comparatur proportioni elementorum, quam Pythagoras vocavit catenam auream, lit. to. 7. p. 174. c. 2
Concubinæ Abrahæ significant hæreticos, qui se jactant pertinere ad Ecclesiam, cum extra eam sint, mor. to. 1. p. 33. c. 1
Concubitus est triplex, lit. to. 7. p. 331. c. 4
Conculcare, idest, ex toto calcare, myst. to. 2. p. 142. c. 2
Conculcati qui maxime fuerint in captivitate, lit. to. 4. p. 121. c. 1
Conculcem, vel conculcabo diversimode legunt Glossæ, lit. to. 4. pag. 37. col. 1
Concupiscentia carnis causa universalis diluvii, & subversionis urbium Sodomæ, & Gomorrhæ, lit. to. 1. p. 25. c. 1
Concupiscentia est mater, to. 2. p. 63. c. 2
Concupiscentia maxime frænatur ex recordatione Dominicæ passionis, hac armari debet homo contra æstum concupiscentiæ, lit. to. 3. p. 113. c. 4
Concupiscentia spadonis quid significet, myst. to. 4. p. 51. c. 1
Concupiscentia oculorum facit homines insanire, myst. to. 5. p. 56. c. 2
Concupiscentia oculorum dicitur cupiditas, dum cupit abundare, sive abundanter habere: dicitur avaritia dum retinet, & non vult pauperi tribuere, exp. to. 5. p. 63. c. 3
Concupiscentia vana in abundantia aquarum, idest, divitiarum fovetur, & nutritur, mor. to. 5. p. 72. c. 2
Concupiscentia passionis est, lit. to. 6. p. 77. c. 4
Concupiscentia sola non damnat, nisi concurrat voluntas, lit. tom. 6. pag. 77. col. 4
Concupiscentia per vitulum designatur, mor. to 6. p. 381. c. 1
Concupiscentia essentialiter est peccatum originale, exp. Glos. tom. 7. pag. 28. col 1
Concupiscentia quomodo sit peccatum, & opponatur gratiæ, ib. c. 2
Concupiscentia datur, quæ transit reatu, manet actu, expos. Glos. tom. 7. pag. 28. col. 2
Concupiscentia facta est ardentior non ex prohibitione, sed ex modo prohibendi, exp. Glos. to. 7 p. 36. c. 3
Concupiscentia carnis quomodo fuerit cum Christo crucifixa, mor. tom. 7. p. 37. c. 4
Concupiscentia quid dicatur, exp. Glos. to. 7. p. 42. c. 1
Concupiscentia omnis utrum sit mortale peccatum, exp. Glos. tom. 7. pag. 42. col. 2
Concupiscentia quid, & quæ sit in omni vitio, exp. Glos. to. 7. p. 44. c. 2
Concupiscentia quomodo dicatur regnare in oculo, exp. Glos. tom. 7. pag. 44. col. 3
Concupiscentiæ maceratione minuuntur, exp. Glos. to. 7. p 47. c. 2
Concupiscentia carnalis sumitur large, & stricte, exp. Glos. to. 7. pag. 129. col. 2
Concupiscentia carnalis incantat, mor. to. 7. p. 152. c. 3
Concupiscentia concipit filios diaboli, mor. to. 7. p. 148. c. 4
Concupiscentia mala qualis, lit. to. 7. p. 193. c. 1
Concupiscentia carnis omnino non potest devinci, lit. to. 7. p. 338. c. 4
Concupiscentia carnis quid, lit. to. 7. p. 348. c. 4
Concupiscentia carnis est omne, quod est in mundo, quomodo intelligatur, ibid.
Concupiscentia omnis animæ inordinata, vel est ipsius in seipsa, vel per sensus extra, ibid.
Concupiscentia quid, lit. to. 7. p. 349. c. 1
Concupiscentia carnalis, & oculorum qualis, ibid.
Concurrere faciam Ægyptios adversus Ægyptios, hoc est, separabo fide, & merito hos ab illis, myst. to. 4. p. 44. c. 2
Concussio tentatio diabolica, myst. to. 4. p. 35. c. 2
Concussit, & non subruit, cur, myst. to. 4. p. 36. c. 2
Condignum appellatur quandoque condictum, sive condictio, expos. Glos. to. 7. p. 27. c. 1
Condignum appellatur aliquando comparabile in valore, ibid.
Condignum importat tria, exp. Glos. to. 7. p. 48. c. 3
Conditiones confessionis, alleg. to. 2. p. 76. c. 2
Conditiones confessionis, mor. to. 2. p. 77. c. 4
Conditiones cordis humani, ut sit idoneum ad suscipiendam doctrinam Spiritus sancti, lit. to. 2 p. 116. c. 1
Conditiones bonæ orationis suggerit Deus, myst. to. 2. p. 164. c. 1
Conditiones orationis si debeat exaudiri, mor. to. 2. p 259. c. 2
Conditiones puerorum, quibus possunt assimilari pravi motus cogitationum, mor. to. 2. p. 343. c. 1
Consummatio dicitur multiplex, mor. to. 2. p. 312. c. 1
Conditio si in omnibus promissionibus Dei est intelligenda, lit. tom. 4. pag. 244. col. 4
Conditiones puerorum, mor. to. 7. p. 111. c. 1
Conditio dupliciter apponitur in actu, & habitu, exp. Glos. tom. 7. pag. 123. col. 4
Conditiones undecim in bestiæ descriptione ponuntur, lit. tom. 7. pag. 403. col. 4
Conditoris gloria in quibus maxime eluceat, mor. to. 2. p. 180. c. 1
Condolendum est semper de peccato proximorum, alleg. t. 1. p. 63. c. 4
Conductores sunt prædicatores, lit. to. 7. p. 65. c. 2
Contabulari cum amaritudine animæ suæ est conscientia ingredi, & recogitare omnia peccata, lit. to. 1. p. 404. c. 4
Confessarius quomodo se habere debeat circa pœnitentem, mor. tom. 6. pag. 81. col. 2
Confessarius genus, & nomẽ peccati inquirere debet, lit. t. 6. p. 180 c. 1
Confessarius novos homines, & non novos peccatores facere debet, & quomodo docetur, lit. to. 6. p. 180. c. 1
Confessio peccatorum debet esse nuda, vera, & voluntaria, mor. tom. 1. pag. 38. col. 2
Confessores bellatores dici possunt, quia toto tempore pugnaverunt contra mundum, carnem, & dæmones, myst. to. 1. p. 61. c. 2
Confessio recuperat gratiam, quæ per peccatum mortua fuerat, alleg. tom. 1. pag. 63. col. 4
Confessio debet esse accusatoria, non excusatoria, alleg. to. 1. p. 63. c. 4
Confessio in principio est timida, sed quanto major est timor, tanto confidentiorem reddit confitentem, alleg. to. 1. p. 64. c. 1
Confessio est, quæ aperit portam salutis, & est via, qua itur ad Christum, myst. to. 1. p. 67. c. 1
Confessio vera debet esse in corde per fidem, in ore per accusationem criminum, in manu per satisfactionem operis, myst. to. 1. p. 67. c. 2
Confessio sine virtute humilitatis non prodest, mor. to. 1. p. 197. c. 4

Con-

Confessio peccati non prodest, nisi eam præcesserit, vel saltè comitetur cordis contritio,& obedientia satisfactionis, mor.t.1.p.197.c.4
Confessio duplex peccati, & laudis, ibid.
Confessio tria exigit, veritatem, integritatem, & unitatem, mor. to. 1. p. 284. c. 2
Confusionem de aperto peccato non sentiens, confirmatur prava consuetudine, ita ut peccatis adjiciat, lit. to. 1. p. 399. c. 3
Confusio duplex, una adducens peccatum, altera gloriam, lit. tom. 1. p. 453. c. 4
Confessio facit reflorere carnem nostram, mor. to. 2. p. 65. c. 4
Confessionis conditiones, alleg. to. 2. p. 76. c. 2
in Confessione quæ remittantur, mor. to. 2. p. 77. c. 1
Confessionis conditiones, mor. to. 2. p. 77. c. 4
Confessio debet esse præmeditata, mor. to. 2. p. 77. c. 4
Confessio debet esse adversum peccatorem, mor. to. 2. p. 78. c. 1
Confessio utilis propter multa, mor. ibid.
Confessio fidelium fructus passionis, alleg. to. 2. p. 89. c. 2
Confessionem dimidiantibus quid accidit, mor. to. 2. p. 91. c. 3
Confessio debet habere spem remissionis, lit. to. 2. p. 93. c. 3
Confessio quomodo habeat justitiam, lit. to. 2. p. 93. c. 4
Confessio est rugitus pœnitentis, alit. to. 2. p. 98. c. 4
Confessio debet esse præmeditata, Pen. to. 2. p. 100. c. 1
Confessio quomodo dicatur salus, mor. to. 2. p. 110. c. 1
Confessio aliquando significat laudem, ibid.
Confessio figuratur per gladium radentem pilos, lit. to. 2. p. 116. c. 1
Confessio habet confusionem faciei, mor. to. 2. p. 114. c. 3
Confessio peccatoris duplex, mor. ibid.
Confessio abscondit hominem ab ira Dei, mor. to. 2. p. 114. c. 3
Confessio depillat cor peccatoris, lit. to. 2. p. 116. c. 2
Confessio a charitate debet procedere, mor. to. 2. p. 130. c. 1
Confessionem immolare est Deum laudare, mor. to. 2. p. 130. c. 4
Confessionis veritatem diligit Deus, lit. to. 2. p. 132. c. 2
Confessio significatur per citharam, mor. to. 2. p. 145. col. 3
Confessio laudis Dei utilis est, myst. to. 2. p. 162. c. 2
Confessio viri justi quatuor petit, mor. to. 2. p. 164. c. 2
Confessio quadruplex, mor. to. 2. p. 164. c. 4
Confessionis quadruplex effectus, ibid.
Confessio facit advocatum,& excusatorem Deum,mor.to.2.p.165.c.1
Confessio diabolum confundit, ibid.
Confessio, & paupertas fictæ humilitatis, mor. to. 2. p. 178. c. 1
Confessio planas conscientias mundat, myst. to. 2. p. 196. col. 3
Confessio cor lavat, myst. to. 2. p. 196. c. 3
Confessio vera quæ debeat habere, mor. to. 2. p. 223. c. 2
Confessio peccatorum quomodo glorificat Deum, mor.t.2.p.225.c.1
Confessio mala miraculorum quæ fit, mor. to. 2. p. 231. c. 1
Confessio Domini est nostra salus, alleg. to. 2. p. 243. c. 3
Confessio duplex, alleg to. 2. p. 249. c. 3
Confessio quomodo faciem Domini præoccupat, mor.to.1.p.249.c.4
Confessio est ad honorem Dei, & remissionem peccatorum, lit. to. 2. p. 256. col. 1
Confessio fit vomere, vel fossorio, mor. ibid.
Confessio non sufficit ad salutem, si satisfactio negligatur, lit. tom. 2. p. 256. c. 2
Confessio animam decorat, mor. to. 2. p. 265. c. 4
Confessio peccatorum si vera est, est & confessio laudis, lit. tom. 2. p. 274. c. 4
Confessio peccatorum, mor. to. 2. p. 279. c. 3
Confessio pœnitentium quadruplex est, mor. to. 2. p. 282. c. 3
Confessio debet procedere ex contritione, mor. to. 2. p. 290. c. 3
Confessio debet esse secreta, & discreta, ibid.
Confessio non sufficit sine satisfactione, ibid.
Confessio omnibus necessaria est, & cur, mor. to. 2. p. 229. c. 4
Confessio non sufficit sine contritione, ibid.
Confessio nec contritio sufficit, nisi sequatur satisfactio, mor. tom. 2. p. 299. c. 4
Confessio est media inter contritionem, & satisfactionem, mor. tom. 2. p. 299. c. 4
Confessio quæ fit, quæ non valeat, ibid.
Confessio frequentia commendatur, mor. to. 2. p. 301. c. 2
Confessio qualis debet esse, lit. to. 2. p. 313. c. 3
Confessio triplex, lit. tom. 2. p. 324. col. 4
Confessionem sex perficiunt, lit. to. 2. p. 339. c. 3
Confessio peccatorum sequitur humilitatem, quæ est propriæ infirmitatis, & utilitatis cognitio, lit. to. 3. p. 33. c. 4
Confessio fidei bonis, & malis potest esse communis, atque societas, lit. to. 3. p. 106. c. 4
Confessio peccatorum ante mortem est facienda, a mortuo enim perit confessio, quia dolor, & angustia mortis totam animam sibi vindicant, ut nec de peccatis libeat cogitare, lit to. 3. p. 201. c. 1
Confessio hominis desperantis de venia impetranda a Domino, inutilis est, lit. to. 3 p. 210. c. 3
Confessio Sanctissimæ Trinitatis ab Isaia, lit. to. 4. p. 17. c. 1
Confessio laudis, & peccati simul ostenditur, myst. to. 4. p. 32. c. 4
Confessio multiplex declaratur, myst. ibid.
Confessio fidei, myst. to. 4. p. 32. c. 4
Confessio peccatorum, myst. to. 4. p. 32. c. 4
Confessio laudis, myst. to. 4. p. 32. c. 4
Confessio præsumptionis, myst. to. 4. p. 32. c. 4
Confessio gratiarum actionis, myst. ibid.
Confessio judicii, myst. to. 4. pag 32. c. 4
Confessio peccatorum gloria Dei est, lit. to. 4. p. 57. c. 2
Confessio post mortem non est, nec in inferno, mor. to. 4. p. 85. c. 4
Confessio confusa esse non debet, mor. to. 4. p. 123. c. 2
Confessio peccatorum quid operetur, myst. to. 4. p. 137. c. 3
Confessio triplicis peccati adnotatur, myst. to. 4. p. 161. c. 2
Confessio multiplex, & unaquæque habet suas munitiones, alleg. to. 4. p. 293. c. 2
Confessio peccatorum præsertim habet suas turres, quibus, &c. alleg. tom. 4. p. 293. c. 2
Confessionem faciens sine proposito dimittendi peccata, irrisor, non pœnitens dicitur, myst. to. 4. p. 299. c. 3
Confessio servat confitentem, si recta, myst. to. 4. p. 300. c. 4
Confessio de amaritudine cordis quid agat, mor. to. 6. p. 3. c. 3
Confessio per Judam moralitatem esse, mor. to. 6. p. 3. c. 3
Confessio gravem, & magnam amaritudinem continet, mor. tom. 6. pag. 3. c. 3
Confessio quid in spirituali connubio faciat, mor. to. 6. p. 5. c. 1
Confessio quomodo fieri debeat, per longum, & per omnes ejus conditiones declaratur, mor. to. 6. p. 31. c. 4
Confessio triplex docetur, lit. to. 6. p. 44. c. 3
Confessionis alæ quæ sint, exactissime declaratur, lit. to. 6. p. 45. c. 2
Confessio triplex, & cui quæque conveniat dicitur, lit. to. 6. p. 63. c. 3
Confessio voluntaria, etiam modica, Deo placet, lit. to. 6. p. 78. c. 2
Confessionem lucidam, puram, atque sonoram Confessarii accipere debent gratanter, lit. to 6. p. 84. c. 4
Confessores manus suas recte lavare docentur, mor. to. 6. p. 85. c. 4
Confessio bona, quæ optime docetur, lit. to. 6. p. 193. c. 3
Confessio Christiana quæ sit, lit. to. 6. p. 207. c. 2
Confessio triplex est, mor. to. 6. p. 299. c. 4
Confessionis frequentia in quo commendatur, mor. to. 6. p. 355. c. 3
Confessio juge sacrificium est, mor. to. 6. p. 373. c. 2
Confessio pura est placabilis hostia Deo, myst. to. 5. p. 178. c. 1
Confessionis rubor dicitur velum, mor. to. 5. p. 231. c. 1,
Confessio fidei quæ, ex p. Glos. to. 7. p. 56. c. 1
Confessio Christi duplex, cordis scilicet, & oris, significata est per duplicem linitionem, Exod. 12. lit. to. 2. p. 56. c. 1
Confessione sanguis totus debet effundi, mor. to. 7. p. 268. c. 4
Confessio est præceptum divinum, lit. to. 7. p. 323. c. 1
Confessores significantur per Manasses, myst. to. 2. p. 152. c. 1
Confessor peccat nolens audire fœda, mor. to. 2. p. 177. c. 4
Confessores dicuntur servire in cophino, mor. to. 2. p. 214. c. 3
Confessor bonus medicus est, mor. to. 2. p. 229. c. 1.
Confessor sic debet interrogare confitentes, ut si fecerint, statim intelligant, si non fecerint, non addiscant, mor. to. 3. p. 54. c. 4
Confessores, & pœnitentes arantur vomere disciplinæ, & maceratione carnis, & semen recipiunt verbi Dei, & fructum faciunt in operatione boni, & ad ultimum fructum recipient in retributione cælesti, myst. to. 5. p. 116. c. 2
Confessores debent pœnitentibus præcipere quicquid volunt, expos. Glos. to. 7. p. 135. c. 2
Confessores multa sustinent pro Christo, licet non mortem, lit. tom. 7. p. 225. c. 1
Confessor, & confitens pro se invicem debent orare, lit. to. 7. p. 323. c. 2
Confitendum non est in seipso, myst. to. 2. p. 125. c. 4
Confidentia de bonis multiplex, ibid.
Confidentes in homine, quomodo non possint Deum placare, myst. to. 2. p. 126. c. 1
Confidere in divitiis hujus vitæ est initi vento, & arundini, quæ confracta manus perforat innitentis, lit. to. 3. p. 24. c. 1
Confidere debemus in Domino, & non in homine, lit. to. 4. p. 28. c. 4
Confidentes in nobilitate sanguinis, & potentia dicuntur maledicti, myst. to. 4. p. 222. c. 1
non Confidere in sublimitate ingenii, sed in bonitate Dei, alleg. to. 3. p. 366. c. 2
Confines civitates ad compatiendum Jerusalem invitantur, lit. to. 4. pag. 315. col. 1
Confirmatio pœnitentium a Deo quomodo fit, mor. to. 2. p. 213. c. 2
Confirmat Deus, idest, secum firmat, lit. to. 2. p. 95. c. 2
Confirmari in conspectu Dei quid sit, mor. to. 2. p. 109. c. 1
Confirmatio duplex, lit. to. 7. p. 135. c. 2
Confirmatio sacramentum verissimum est, lit. to. 7. p. 149. c. 2
Confirmationis exemplum, lit. tom 7. p. 289. c. 3
Confirmatio est pugnantium, sive procedentium, lit. to 4. p. 323. c. 1
Confirmatio cur fiat in fronte, lit. to. 7. p. 388. c. 2
Confiteri nolentes quomodo contra illos agendum, alleg. tom. 2. pag. 106. col. 3
Confitenda sunt Deo bona, & mala, lit. to. 2. p. 191. c. 3
Confitentium status duplex, myst. to. 2. p. 191. c. 3
Confiteri teneatur quis peccatum originale, lit. to. 2. p. 132. c. 1
Confiteri quid debemus, Glos. to. 2. p. 243. c. 3

Confi-

Index in omnia Commentaria

Confitentes peccata sua, integre, & pure, veniam consequentur de peccatis, & gloriam habebunt de pœnitentia, lit. to. 3. p. 60. c. 3
Confiteri propria peccata, est gloriam Deo dare, lit. to. 3. p. 177. c. 3
Confiteri modo debemus omnia peccata, mor. to. 4. p. 172. c. 2
Confitens Deum de facili venit in confusionem, lit. to. 4. p. 242. c. 1
Confiteri, atque notificare aliis sua crimina, permolestum, & amarum est, mor. to. 6. p. 3. c. 3
Confitentes Deum, & peccata, soli salvantur, mor. to. 6. p. 307. c. 2
Confitendi consuetudine neglecta vitia oriuntur, mor. to. 5. p. 242. c. 2
Confitendi tempus relictum est dispositioni Ecclesiæ, literal. tom. 7. pag. 323. col. 5
Conformitas gratiæ in præsenti, gloriæ in futuro, exp. Glos. tom. 7. pag. 141. col. 4
Confortare manus dissolutas quid sibi velit, declaratur, lit. t. 4. p. 77. c. 1
Confortaotur Judæi de securitate reversionis, lit. to. 4. p. 91. c. 3
Confortari in divitiis quid sit, lit. to. 5. p. 209. c. 3
Confratriæ in Ecclesiis recte erigi, & institui possunt, lit. t. 1. p. 162. c. 2
Confricare spicas manibus, est non solum verbo, sed opere prædicare, myst. to. 6. p. 163 c. 5
Confringi, & comminui quomodo differant, mor. to. 6. p. 250. c. 3
Confundi debemus propter tria, mor. to. 2. p. 177. c. 2
Confusio duplex, alleg. tom. 2. p. 8. c. 3
Confusio adducens ad peccatum, & confusio adducens ad gratiam, mor. tom. 2. p. 17. c. 3
Confusio animæ multiplex, mor. to. 2. p. 56. c. 2
Confusio duplex adducens peccatum, & adducens gratiam, mor. tom. 2. p. 71. c. 2
Confusio impiorum qualis, alleg. to. 2. p. 75. c. 1
Confusio bona, & mala, mor. to. 2. p. 86. c. 4
Confusio duplex, alleg. to. 2. p. 86. c. 4
Confusio diaboli effectus Incarnationis, mor. to. 2. p. 144. c. 2
Confusio duplex interior, & exterior, mor. to. 2. p. 177. c. 1
Confusio duplex, mor. tom. 2. p. 288. c. 4
Confusio reproborum duplex, mor. to. 2. p. 335. c. 3
Confusio, & erubescentia duplex est, una bona, ut cum aliquis cum erubescentia confitetur peccata sua, vel ea, quæ fidei sunt coram persecutore: altera mala, quando quis non vult confiteri peccata sua, neque ea, quæ fidei sunt, ne ignominiam mundi patiatur, lit. to. 3. p. 177. c. 1
Confusio sequitur post gloriam, myst. to. 4. p. 123. c. 3
Confusio est in mente, robur in facie, myst. to. 4. p. 152. c. 3
Confusio sequitur laborem hæreticorum in exponendis Scripturis, lit. to. 4. p. 185. c. 2
Confusio duplex docetur, lit. to. 4. p. 227. c. 2
Confusio duplex, mor tom. 5. p. 13. c. 2
Confusio duplex, mor. tom. 5. p. 25. c. 2
Confusionem sequitur ignominia, ignominiam correptio, correptionem consolatio, consolationem salus. exp. to. 5. p. 63. c. 3
Confusio Judæorum duplex, ibid. c. 4
Confusio utilis quæ, exp. Glos. to. 7. p. 40. c. 3
Confusio duplex, bona, & mala, exp. Glos. to. 7. p. 40. c. 3
Confundi, & non confundi, quid, lit. to. 7. p. 223. c. 3
Confundi, & non confundi Deum, quid, lit. to. 7. p. 267. c. 4
Confusio linguarum, & voluntatum ubi, & quando fuerit facta, lit. tom. 7. p. 284. col. 3
Confusio in primo Dei opere maxime fuit cōveniens, lit. t. 7. p. 344. c. 2
Congratulatio, & compassio sunt duo ubera sponsæ Christi, myst. tom 5. p. 57. c. 4
Congregatio flagellorum contra justum, mor. to. 2. p. 89. c. 1.
Congregatio Sanctorum est populus gravis, ibid. c. 2
Congregatio dæmonum inimica viri justi, mor. to. 2. p. 90. c. 3
Congregatio Sanctorum fasciculus viventium est, lit. to. 2. p. 96. c. 3
Congregatio peccatorum similis est congregationi stuparum, cito enim consumitur, lit. tom. 3. p. 297. c. 2
Congregatio omnis aquarum apud Hebræos mare appellatur, lit. tom. 4. p. 40. c. 2
Congregatio superborum dejicietur usque ad infernum, myst. tom. 4. p. 71. c. 1
Congregatio vera fit per fidem, spem, & charitatem, myst. tom. 4. p. 103. c. 1
Congregati in nomine Domini qui sint, lit. to. 6. p. 62. c. 3
Conjunctiones admirabiles tres sunt, myst. to. 4. p. 123. c. 4
Conjugium spirituale fit per pœnitentiam, myst. to. 4. p. 197. c. 4
Conjuratio in Scriptura quid sit, lit. to. 4. p. 207. c. 3
Conjux quomodo Maria Josepho erat, lit. to. 6. p. 5. c. 1
Conjuges, qui de communi consensu voverint Religionem intrare, num teneantur reddere sibi invicem debitum, exp. Glos. t. 7. p. 89. c. 1
Connubia legitima quomodo careant peccato, exp. Glos. to. 2. p. 87. c. 2
Connubium quare honorabile, lit. to. 7. p. 274. c. 4
Conquestio quot, & quid sit, & quot habeat locos, Prolog. p. 283. c. 4
Conqueritur Dominus contra Sacerdotes, & clericos, qui cum recitant divinum Officium, quasi fabulas dicunt, myst. to. 4. p. 97. c. 4
Conqueritur Christus Salvator contra ingratos, myst. to. 4. p. 120. c. 2
Conqueritur Deus de Synagoga, myst. to. 4. p. 114. c. 4
Consanguinei confusio sunt Prælatorum, myst. to. 4. p. 64. c. 2
Consanguinitati non esse credendum ostenditur per longum, & apte, lit. to. 4. p. 211. c. 1
Conscientiam, & vitæ existimationem in linguis hominum ponentes, modo magni, modo parvi, modo nulli habentur, & iden Lunæ comparantur, myst. to. 1. p. 2. c. 2
Conscientia illa felix est, quæ in tempore malorum potest recordari bonorum, lit. to. 1. p. 304. c. 3
Conscientia os nominatur, quia semper loquitur murmurando contra malum, lit. to. 1. p. 407. col. 1
Conscientia bona etsi exterius pœna angustetur, interius tamen per charitatem dilatatur, mor. to. 1 p. 448. c. 1
Conscientia est domus Dei interior, myst. to. 2. p. 11. c. 2
Conscientia significatur per lectum, lit. to. 2. p. 12. c 4
Conscientiæ remorsum relinquit peccatum, mor. to. 2. p. 22. c. 4
Consonantia cordis, & operis dicitur vera consonantia, alleg. tom. 2. pag. 27. col. 4
Conscientia hominis dicitur tabernaculum, ibid.
Conscientia dicitur venter, alleg. to. 2. pag. 32. c. 3
Conscientia dicitur venter dolens, mor. to. 2. p. 32. c. 4
Conscientia pura est domus Dei, mor. to. 2. p. 60. c. 2
Conscientia est oculus, mor. to. 2. p. 73. c. 3
Conscientiæ remorsus flagellum peccatoris, mor. to. 2. p. 79. c. 1
Conscientia aliquando dicitur anima, mor. to. 2. p. 82. c. 2
Conscientiæ pax inquirenda, mor. to. 2. p. 84. c. 4
Conscientia est terra interior colenda, lit. to. 2. p. 93. c. 2
Conscientia munda, quæ debet resecare, lit. to. 2. p. 93. c. 3
Conscientiæ testimonium necessarium prædicatori, mor. t. 2. p. 105. c. 2
Conscientia est liber, mor. to. 2. p. 105. c. 3
Conscientia reprehensibilis facit timidum, myst. to. 2. p. 125. c. 3
Conscientia dicitur status, mor. to. 2. p. 157. c. 1
Conscientia quomodo potest Deum audire, mor. to. 2. p. 191. c. 2
Conscientia torquens maxima tribulatio, mor. to. 2. p. 205. c. 2
Conscientia sola est, quæ semper remurmurat malo, & desiderat bonum, nec subest libero arbitrio, sed super omnes vires animæ est, lit. to. 3. p. 37. col. 3
Conscientia proximi, non est curiosius inquirenda, myst. to. 3 p. 55. c. 2
Conscientia, & mens uniuscujusque dicitur hortus, vinea, domus, lit. to. 3. p. 53. c. 2
Conscientia timida majores existimat vires adversarii, quam sint, lit. to. 3. p. 166. c. 3
Conscientia mala igni comparatur, ignis enim ardet, & lucet, sic conscientia mala ardet, quia mordet; lucet, quia recognoscit, quod fecit; ardet, quia torquet; torquet, quia mala; lucet, quia conscientia: nullus enim est oculus quem magis vitare velit peccator, & minus possit, lit. to. 3. p. 165 c. 4
Conscientia quæ generet, docetur, lit. to. 4. p. 35. c. 4
Conscientia erronea maxime Religiosos infestat Diabolus, myst. tom. 4. p. 79. c. 2
Conscientia felix, cujus causa Domino revelatur, lit. to 4. p. 228. c. 2
Conscientiam tangit Christus tripliciter, lit. to. 6. p. 172. c. 3
Conscientia fidelium domus Dei est, mor. to. 6 p. 248. c. 4
Conscientiæ claritas est cum generatione bonorum operum, mor. tom 6. p. 321. c. 1
Conscientiæ testimonium quid, & quotuplex, lit. to. 7. p. 132. c. 4
Conscientia lecto comparatur, exp. Glos. to. 7. p. 123. [illegible]
Conscientiam hominis perturbant tria, lit. ibid.
Conscientiæ fidens famam negligens crudelis est, lit. to. 7. p. 136. c. 2
Conscientia tibi, fama proximo, lit. ibid.
Conscientias aliorum judicantes, quæ soli sunt notæ Deo, peccant, lit. to. 7. p. 145. c. 1
Conscientia bona comparatur aquæ mundissimæ, exp. Glos. to. 7. pag. 148. col. 3
Conscientia bona, & fama bona ad quid necessaria, lit. to. 7. p. 177. c. 1
Conscientia pura contra culpam, lit. to. 7. p. 186. c. 3
Conscientiam bonam duo faciunt, lit. to. 7. p. 208 c. 4
Conscius ipse sibi putat de se omnia dici, lit. to. 1. p. 409. c. 2
Consecratio differt a mundatione, lit. to. 7. p. 260. c. 1
Consedere, conresuscitare, & convivificare quid, lit. t. 7. p. 170. c. 4
Consensio ad proximum triplex est, myst. to. 4. p. 253. c. 2
Consensus est flamma fomitis, alleg. to. 2. p. 68. c. 1
Consensus in malum ab homine, mor. to. 2. p. 91. c. 3
Consensus suggestionis malus pes animæ, alit. to. 2. p. 10. c. 2
Consensus in peccatum facit hominem frigidum; opus, mortuum; consuetudo, fœtidum, lit. to. 3. p. 33. c. 2
Consentiens suggestioni dæmonum, ante illos cadere dicitur, lit. tom. 3. p. 211. c. 2
Consensus duplex, exp. Glos to. 7. p. 42. c. 2
Consensus duplex, exp. Glos. to. 7. p. 45. c. 1
Consensus quomodo faciat matrimonium, exp. Glos. to. 7. p. 88. c. 4
Consideranda semper est altitudo consilii divini super salutem generis humani, myst. to. 1. p. 65. c. 1
Considerans qualis erit in morte; semper erit timidus in operatione, lit. tom. 1. p. 417. c. 1
Considerari invicem quid, & quot modis, lit. to. 7. p. 263. c. 2
Consideratio propriæ miseriæ deprimit præsumptionē, mor. t. 1. p. 3. c. 2

Consideratio beneficiorum Dei generat spem, & amorem, mor. tom. 1. pag. 18 col. 4
Consideratio retributionis æternæ minuit metum tribulationum, lit. tom. 1. pag. 49. col. 2
Consideratio dignitatis amissæ dolorem causat, consideratio peccatorum præsentium pudorem ingerit, consideratio pœnæ æternæ timorem incutit, mor. to. 1. p. 72. col. 2
Consideratio præmii minuit vim flagelli, lit. t. 1. p. 404. col. 1
Consideratio præmii minuit vim flagelli, lit. tom. 2. p. 270. c. 1
Consideratio divinorum, & contemplatio terrenorum duo in nobis generant, amorem scilicet, & timorem, mor. t. 4. p. 118. c. 4
Consideratio præmii minuit vim flagelli, mor. to. 6. p. 324. c. 2
Consiliantes latronem cum eo concurrunt, myst. t. 2. p. 130. c. 2
a Consiliario malo est cavendum, mor. tom. 2. p. 154. col. 4
Consiliaverunt se Judæi cum hominibus, non cum Deo, ideo perierunt, lit. to. 4. pag. 64. col. 1
Consiliarii mali quid faciant, myst. tom. 4. p. 105. col. 4
Consilium æterni Patris de mittendo Filio innotuit post tempora duo, idest post legem naturæ, & Moysis, quod tempus vocatur plenitudo, myst. tom. 1. p. 58. col. 1
Consilium est de præsentibus, prudentia de futuris, vel consilii est in præcavendis malis, prudentia in acquirendis bonis, lit. 1. p. 176. c. 4
Consilium impiorum est præsentia appetere, æterna deserere, tom..... pag. 418. col. 2
Consilium mundi quid, mor. tom. 2. p. 3. col. 3
Consilium unicum in lege nova, mor. tom. 2. p. 24. col. 3
Consilium indigentiæ non est apud Deum, alleg. to. 2. p. 43. c. 3
Consilium duplex indigentiæ, & præscientiæ, ibid.
Consilia semitæ sunt Dei, mor. t. 2. p. 56. col. 3
Consiliorum compendium est quarta gratia, lit. t. 2. p. 59. col. 2
Consilia dicuntur semitæ, lit. t. 2. pag. 53. col. 2
Consilia quare dicuntur semitæ justitiæ, lit. tom. 2. p. 53. col. 3
Consilia sunt semita recta, mor. to. 2. pag. 73. col 3
Consilium contra Christum quatuor genera hominum fecerunt, alleg. tom. 2. p. 74. col. 4
Consilia mala reprimit Deus, mor. tom. 2. p. 80. col. 4
Consilia peccatorum quando Deus dissipat, mor. t. 2. p. 80. c. 4
Consilia superborum Principum qualia, mor. tom. 2. p. 80. col. 4
Consilia Domini non possunt ab hominibus mutari, mor. t. 2. p. 80. c. 4
Consilium contra malos consiliarios, mor. tom. 2. p. 89. col. 4
Consilia Dei terribilia sunt, myst. tom. 2. p. 162. col. 3
Consilium in Deo significat immutabilitatem, myst. t. 2. p. 162. c. 4
Consilia Hebræorum contra Christum fuerunt, ut aqua, alleg. to. 2. p. 174. col. 1
Consilium summum est claudere aures, lit. tom. 3. p. 322. c. 2
Consilium, æquitas, prudentia, & fortitudo sunt propria dona sapientiæ, lit. tom. 3. p. 15. col. 3
Consilia impiorum fraudulenta dicuntur, quia obliti timoris Domini seipsos decipiunt, vel inveniendo excusationes in peccatis, vel promittentes sibi veniam, vel longam vitam, lit. tom. 3. p. 24. c. 4
Consilia pacis reformandæ tria sunt, deserere mala commissa, eadem emendare, beneplacitis divinis incessanter resistere, lit. t. 3. p. 26. c. 2
Consilium nihil aliud est quam deliberata sententia, lit. t. 3. p. 32. c. 4
Consilia Dei, & Sanctorum continentur in sacris eloquiis, lit. to. 3. pag. 58. col. 1
Consilium debet esse deliberata sententia propter latentia incommoda, omnia præconsiderans, quasi vadum, ut vulgo dicitur pertentans, ut viam viliorem, & faciliorem inveniat, lit. t. 3. p. 83. c. 3
Consilia, & opera Dñi utraque inenarrabilia sunt, lit. t. 3. p. 165. c. 2
Consilium Prophetæ per totum, lit. tom. 4. pag. 51. col. 2
Consilium Prophetæ ad Tyrum, ut revertatur, utitur tamen metaphora meretricia, lit. tom. 4. p. 53. col. 1
Consilium dare stulto charitatis est, mor. tom. 4. p. 88. col. 4
Consilium dare sapienti ostensionis est, consilium dare insipienti perversitatis est, ibid.
Consilium datum Apostolis fuit, ut nolentibus Judæis transirent ad Gentiles, mor. tom. 4. p. 100. col. 4
Consilio Domini est standum, lit. tom. 4. p. 234. col. 4
Consilium quibus revelandum, lit. tom. 6. p. 66. col. 1
Consilium triplex dat Joannes militibus contra triplex eorum peccatum, lit. tom. 6. p. 150. col. 3
Consilium datur omnibus sua non repetere in judicio, & quando sint repetenda docetur, lit. tom. 6. p. 168. col. 1
Consilia Christi, lit. tom. 7. p. 138. col. 1
Consilia carnis, mundi, & Diaboli, ibid.
Consilium Dei est hic temporaliter cruciari, & in æternum gloriari, lit. tom. 7. p. 189. col. 2
Consistere in judicio peccantium, est illorum peccatis consentire, lit. tom. 3. p. 190. col. 3
Consolatio spiritualis, & terrena simul haberi non possunt, mor. to. 1. p. 6 col. 4
Consolatio temporalis in hac vita est via ad cruciatus æternos, mor. tom. 1. p. 33. col. 2
Consolatio temporalis non est vera consolatio, sed quædam umbra & similitudo, mor. tom. 1. p. 182. col. 2
Consolatio divina est dextera Domini, lit. tom. 2. p. 37. col. 4
Consolatio nostra Maria & Crux, lit. to. 2. p. 53. col. 3
Consolationes pœnitentis multæ, mor. tom. 2. p. 79. col. 1
Consolatio divina non datur alienas consolationes admittentibus, mor. tom. 3. p. 11. col. 1
Consolatio, qua Dominus consolatur bonos, myst. t. 4. p. 22. col. 4
Consolatio Moabitarum, myst. tom. 4. p. 39. col. 2
Consolatur Isaias Syrorum, & decem tribuum casum, lit. to. 4. pag. 42. col. 3
Consolamini bis dicitur, vel ad maximam consolationem, vel contra duplicem pœnam, lit. tom. 4. p. 86. col. 4
Consolamini, consolamini super duplici peccato, omissionis, scilicet, & commissionis, mor. tom. 4. p. 86. col. 4
Consolatio multiplex describitur, mor. tom. 4. p. 86. col. 4
Consolatio Sanctorum quæ sit, mor. tom. 4. p. 87. col. 2
Consolatio promittitur afflictis pro Christo, myst. t. 4. p. 121. c. 2
Consolatio Judæis captivis data ab Isaia, lit. tom. 4. p. 122. col. 3
Consolationem dat Deus post tribulationem, myst. t. 4. p. 127. c. 2
Consolatio duplex, divina, & humana, myst. tom. 4. p. 127. c. 4
Consolationem maximam receperunt per Christum, qui genus humanum perditum plorabant, myst. tom. 4. p. 237. col. 2
Consolatio bonorum, malorumque exterminatio dicitur, lit. t. 4 pag. 165. col. 3
Consolatio maxime datur peccatoribus, lit. tom. 4. p. 185. col. 4
Consolatio magna membri ex capite, lit. to. 6. p. 41. col. 1
Consolatio miserorum ex ore Mariæ, lit. tom. 6. p. 134. col. 3
Consolatio circa multa notatur, lit. tom. 6. p. 166. col. 1
Consolatio divina delicata, lit. to. 6. p. 166. col. 4
Consolatio mundi via ad cruciatum, ibid.
Consolatio vera pax conscientiæ, mor. tom. 6. p. 233. col. 2
Consolatio justorum in quid notatur, mor. t. 7. p. 378. col. 3
Consolationes Domini in tribulatione quomodo sint, exp. gloss. tom. 7. p. 122. col. 2
Consolatur nos Deus ex bonis rumoribus, & amicorum præsentia, lit. tom. 7. p. 134. col. 1
Consolari debemus de morte charorum nostrorum propter quatuor rationes, lit. to. 7. p. 200. col. 4
Consolatio æterna, & temporalis, lit. tom. 7. p. 206. col. 3
Consolatio quæ exhibetur exemplis Martyrum, & Sanctorum vocatur nubes testium, lit. to. 7. p. 263. col. 3
Consolationis duæ species, lit. tom. 7. p. 272. col. 3
Consolatio bona est dextera Dei, lit. tom. 7. p. 370. col. 1
Consolatio patrum, lit. to. 7. p. 383. col. 2
Consortium pravorum hominum est fugiendum: sunt enim nutrices Diaboli, a quarum lacte cavendum est, lit. to. 3. p. 3. col. 1
Conspectus Dei dicitur Sanctuarium, mor. to. 2. p. 91. col. 2
Conspersio quid, lit. tom. 7. p. 84. col. 2
Conspuentes falsos Christianos significat, myst. to. 6. p. 119. col. 3
Constantia necessaria laudanti, myst. tom. 2. p. 82. col. 3
Constantinus Ecclesiam nutrivit temporalibus bonis, & alii potentes quoque, myst. tom. 4. p. 113. col. 4
Constantinus quando divitias Ecclesiæ contulit, audita est vox, hodie venenum in Ecclesia est diffusum, myst. tom. 4. p. 201. col. 4
Constantinus deceptus a Physicis, lit. tom. 7. p. 178. col. 1
Constitutiones Religiosorum quomodo concludant, mor. tom. 7. pag. 157. col. 1
Construpare usque ad verticem, quid, lit. tom. 7. p. 228. col. 1
Consuere pulvillum sub cubitu manus, est homini adulari in peccato operis, myst. tom. 5. p. 50. col. 4
Consuetudo Domini est multiplicare remedia, ut si unum non prodest, alterum prosit, lit. tom. 1. p. 80. col. 1
Consuetudinarius dicitur pellis vetusta, mor. tom. 2. p. 39. col. 1
Consuetudo in peccatis ligamen Diaboli, mor. tom. 2. p. 92. col. 4
Consuetudo peccati dicitur facies, Pen. tom. 2. p. 98. col. 1
Consuetudo boni magistri quæ, lit. tom. 2. p. 313. col. 4
Consuetudo altera natura est, mor. tom. 2. p. 333. col. 2
Consuetudo mentiendi quocumque genere mendacii est nequam, lit. tom. 3. p. 206. col. 2
Consuetudo Moabitarũ de sepeliendis mortuis dicitur, li. t. 4. p. 40. c. 3
Consuetudo timidorum est alios confortare, lit. to. 4. p. 91. col. 1
Consuetudo altera natura dicitur, myst. tom. 4. p. 214. col. 4
Consuetudo pastoralis declaratur, myst. tom. 4. p. 253. col. 3
Consuetudo mala ad peccandum habet Diabolum promptum ad tentandum, mor. tom. 5. p. 121. col. 2
Consuetudo Sacræ Scripturæ quæ, exp. tom. 5. p. 162. col. 1
Consuetudo mala, & bona quid efficiat, exp. gloss. tom. 7. p. 39. c. 4
Consuetudo quando recipiebatur Epist. Pauli, quæ esset, li. t. 7. p. 71. c. 3
Consuetudo quarumdam Ecclesiarum Diabolica, mor. t. 7. p. 95. c. 2
Consuetudo osculi sancti quando recipiebatur Epistola Pauli, lit. tom. 7. pag. 146. col. 1
Consuetudo non est laudabilis, quæ fit in præjudicium naturæ, lit. tom. 7. p. 331. col. 3
Consulere Pythonissas prohibebat lex, lit. tom. 4. p. 62. col. 1
Consulere Deum, quid, exp. gloss. tom. 7. p. 149. col. 1
Consummatio multiplex in Scripturis, myst. tom. 2. p. 14. col. 3

Consummatio in malo intelligitur per Antichristum, ibid.
Consummationis Dei liber, mor. to. 2. p. 105. col. 3
Consummata justitia est nosse Dominum, lit. t. 3. p. 162. col. 2
Consummatio peccatorum quaternario numero exprimitur, lit. t. 4. p. 23. c. 4
Consummatio abbreviata est immensum æterni Patris verbum inter uteri virginalis angusta viscera clausum, lit. tom. 4. p. 29. col. 1
Consummatio dicit triduum mortis Jesu Christi, ibid.
Consummatio abbreviata vocatur Evangelium, ibid.
Consummatio abbreviata, hæc propositio quomodo declaranda sit, & quotuplex sit, dilucidatur, lit. t. 4. p. 29. col. 2
Consummatio, & abbreviatio Evangelium dicitur, lit. t. 4. p. 29. c. 1
Consummatio accipitur pro Dominica prædicatione, lit. t. 4. p. 29. c. 1
Consummatio dicitur filius Dei, qui abbreviatus in carne, &c. Prol. tom. 2. p. 90. col. 1
Consummatio duorum Testamentorum per quid repræsentetur, alleg. tom. 6. p. 125. col. 3
Consummatio est in bonis operibus confirmatio, lit. t. 7. p. 94. c. 3
Consummantur Sancti multis modis, lit. tom. 7. p. 274. c. 4
Consummatio Sanctorum quæ, ibid.
Consummatio quare dicatur fieri in novo Testamento, li. t. 7. p. 255. c. 4
Consummat sanctificatos Christus, & quomodo, lit. t. 7. p. 261. c. 3
Consummatus, &c. quid, lit. tom. 7. p. 248. c. 3
Contemptio quomodo capitur, vel in bono, vel in malo, myst. t. 4. pag. 91. col. 1
Contemnentes Deum in hoc sæculo in futuro non exaudientur, myst. to. 4. p. 135. col. 4
Contemptum divinæ vocationis sequitur opprobrium sempiternum, lit. t. 3. pag. 3. col. 4
Contemnere divitias bonitatis Dei, &c. quid, lit. t. 4. p. 18. c. 1
Contemni nullus in Ecclesia debet, lit. tom. 7. p. 108. col. 3
Contemptus divinus est duplex, lit. t. 7. p. 331. col. 3
Contemptores sedentis in cœlo magis peccant, quam qui crucifixerunt in terra, exp. gloss. tom. 7. p. 153. col. 2
Contemnentes mundum qui sint, lit. t. 7. p. 334. col. 2
Contemplatio mortis, & periculorum hujus vitæ, facit hominem vigilem, quia nescit, neque diem, neque horam, mor. t. 2. p. 15. c. 4
Contemplatio non fit sine meditatione, & labore, lit. t. 1. p. 49. c. 4
Contemplationis duo genera, mor. t. 3. p. 8. col. 2
Contemplatio prædicatorum est Rachel, mor. tom. 2. p. 41. c. 2
Contemplatio est nova gratia, lit. t. 2. p. 54. col. 1
Contemplatio significatur per ebrietatem, ibid.
Contemplationis montem debemus ascendere, mor. t. 2. p. 54. c. 4 & p. 55. col. 1
Contemplatio habet refugium, actio protectionem, mor. t. 2. p. 72. c. 4
Contemplativorum duæ sunt species, alleg. t. 2. p. 76. col. 1
Contemplationis bonum est divina misericordia, mor. t. 2. p. 91. c. 3
Contemplatio est in Domino delectatio, lit. t. 2. p. 93. col. 3
Contemplatio cœlestium dicitur Turris, mor. t. 2. p. 124. c. 4
Contemplationis volatus necessarius sacerdoti, mor. t. 3. p. 167. c. 4
Contemplativus dicitur Benjamin adolescentulus, mor. t. 2. p. 170. c. 1
Contemplationis gradus sex, alleg. tom. 2. p. 220. col. 4
Contemplationis pocula sunt puritas mentis, pax, & quies conscientiæ, jucunditas, & gaudium in Spiritu Sancto, lit. t. 3. p. 114. c. 1
Contemplatio illa est, quamquam non præcesserunt exercitia sanctarum actionum, lit. t. 3. p. 152. c. 2
Contemplationis quatuor sunt partes, mor. t. 5. p. 5. col. 3
Contemplationis quatuor sunt partes, alle. t. 5. p. 6. c. 2
Contemplatio dicitur somnus, lit. tom. 7. p. 66. col. 2
Contemplatio, quid, exp. gloss. tom. 7. p. 153. col. 2
Contemplationis sex gradus, ibid.
Contemplatio, meditatio, & cognitio differunt, ibid.
Contemplativi sunt ebrii, lit. t. 7. p. 230. col. 2
Cotemplativi & perfecti significantur per Mariam, myst. t. 7. p. 237. c. 1
Contemplativi cœlestia meditantur, activi negotia inferius procurant, mor. t. 1. p. 30. c. 2
Contemplativi sunt aves volantes, mor. t. 1. p. 37. col. 2
Contemplativa, cum non possit de divina essentia aliquid perfecte speculari, qui per imagines quasdam potius vult aliquid ducere, quam tacere, myst. t. 1. p. 40. col. 4
Contemplativi quidam a Deo infirmi sunt, qui si ad curam animarum descenderent, cito deficerent, mor. t. 1. p. 60. c. 2
Contemplativæ vitæ quatuor partes, mor. t. 1. p. 222. c. 2
Contemplativi Deo, & cœlestibus intendunt, mor. t. 2. p. 296. c. 4
Contemplativa vita felicior est, sed activa melior; illa securior, ista utilior; illa jucundior, sed ista fœcundior, lit. t. 3. p. 45. c. 1
Contemplativi cœli dicuntur propter altitudinem contemplationis, puritatem conversationis, uniformitatem motus, quo circa terram, & supra terram moventur, myst. t. 3. p. 64. col. 3
Contemplatio per cœlum, activi per terram, Prælati per montes exprimuntur, myst. to. 4. p. 152. col. 2
Contemplativorum somnus dulcis est; myst. t. 4. p. 249. c. 2
Contemplativus qualis sit, myst. t. 5. p. 98. col. 4
Contemplatio habet duo dona, sapientiam, & intellectum, ib.
Contemplativi sapientiores dicuntur, lit. t. 6. p. 2. col. 1
Contemplativi designantur per jacentes in lecto, per molentes vero molam activi intelliguntur, lit. t. 6. p. 238. col. 3
Contemplativa vita quibus muneribus, & bonis fruatur, lit. to. 6. pag. 196. col. 1.
Contemplativæ vitæ partes, lit. tom. 6. p. 196. col. 1
Contemplativa vita præferenda est activæ, & cur, dicitur per longum, ibid. col. 3
Contemplativi ungunt triplici unguento, mor. t. 6. p. 354. c. 2
Contendendum quare non sit verbis, lit. t. 7. p. 225. c. 2
Contentio, ut proximus corrigatur, bona est, lit. t. 3. p. 7. c. 1
Contentio mala triplex, & semper vitanda, lit. t. 3. p. 42. c. 4
Contendere cum majore est periculosum, cum pare ambiguum, cum minore inhonestum, lit. to. 3. p. 184 c. 1
Contentio conscientiæ semper remordentis erit in Inferno, quia ibi nulla pax, nullius doloris mitigatio erit, myst. t. 3. p. 246. c. 4
Contentiones quæ olim in obsidione Hebræorum fuere, accidere in Ecclesia demonstratur, myst. t. 4. p. 20. c. 2
Contentio perversa nonnullorum paucorũ hominum asserit quosdam codices conscriptos a Luciano, & ab Hesichio fuisse, lit. t. 6. p. 1. c. 1
Contentio per omnia in omnibus mala, mor. t. 6. p. 21. c. 1
Contentio orta inter discipulos a quo sumpserit exordium, dicitur, lit. tom. 6. p. 189. c. 1
Contritio sola cum proposito confitendi, & satisfaciendi mundat a culpa, myst. t. 6. p. 235. col. 3
Contentio discipulorum Domini, lit. t. 6. p. 260. col. 2
Contentionis causa discipulorum Domini, ibid.
Contentio quid, lit. tom. 7. p. 16. col. 3
Contentio, & æmulatio frequenter concomitantur opus gulæ, lit. tom. 7. p. 66. col. 3
Contentio inter Judæos, & Gentes de principatu civitatis Cæsareæ, lit. to. 7. p. 306. col. 3
Contestari est loqui cum juramento, lit. t. 5. p. 185. c. 2
Continens num contra præceptum Dei faciat, lit. to. 7. p. 89. c. 2
Continentes omnes esse quomodo Paulus vellet, ibid.
Continere quomodo sit in præcepto, exp. gloss. tom. 7. p. 91. c. 1
Continere dupliciter potest considerari, ibid.
Continentiam comitantur honestas, & labor, devotio, & contemptus sui, puritas, & disciplina, amor Dei, lit. t. 1. p. 84. c. 4
Continentia est flos violæ, mor. tom. 2. p. 65. col. 4
Continentia significatur per tympanum, mor. t. 2. p. 223. c. 3
Continuatio literæ signat aliam expositionem de Christo, liter. tom. 4. pag. 25 col. 1
Continuus successus temporalium manifestum est divinæ reprobationis indicium, myst. tom. 1. p. 27. c. 2
Continuus successus temporalium æternæ reprobationis est indicium, mor. tom. 2. p. 260. col. 4
Continuum quomodo sit indivisibile, lit. t. 7. p. 398. col. 1
Contorquere quid sit, tom. 4. p. 138. col. 3
Contra erudiendam Jerusalem obsidionem ordinat, & quando, myst. tom. 5. pag. 18. col. 1
Contra illos qui gaudent de ruina alterius, sive de ruina peccati, sive mortis, sive alterius infortunii dicitur Proverbiorum 18. Qui in vinea alterius delectatur, non erit impunitus, myst. t. 5. p. 91. c. 2
Contra diversa vitiorum tentamenta varia opponenda sunt remedia, myst. tom. 5. p. 239. c. 2
Contractus Hebræorum cum Juda factus de Sanguine Christi fuit usurarius, alleg. t. 2. p. 140. col. 1
Contradictiones Judæorum factæ Christo, alleg. t. 2. p. 38. c. 4
Contradictio linguarum est schisma, & hæresis, alleg. t. 2. p. 76. c. 1
Contradictiones quas patitur pœnitens a proximis, alle. t. 2. p. 99. c. 1
Contradictio secundus vicus civitatis Diaboli, myst. t. 2. p. 139. c. 4
Contradictores multi notantur, mor. t. 2. p. 211. c. 4
Contradictiones multæ notantur contra Judæos in reditu de Babylonia, lit. t. 4. p. 148. col. 4
Contradictio Evangelistarum de Angelis circa sepulchrum solvitur, lit. tom. 6. p. 88. col. 3
Contradictiones dicuntur injuriæ, convicia, plagæ, &c. lit. to. 7. p. 372. col. 1
Contradictor dicitur etiam inobediens suo Prælato, mor. t. 4. p. 101. c. 4
Contradictor est sui factoris, qui negat Christum venisse in carne, myst. ibid.
Contraria dicuntur ratione incomplexorum, exp. glos. t. 7. p. 30. c. 1
Contraria, ut contrariis curarentur, Deus fecit, lit. t. 7. p. 242. c. 1
Contrarietas aliquando notatur per præpositionem ob, mo. t. 2. p. 72. c. 4
Contrarietas non est inter hæc duo dicta. Ne respondeas stulto, & responde stulto juxta stultitiam suam, lit. tom. 3. p. 56. col. 3
Contradicit verbo veritatis, qui propria peccata excusat, atque defendit, vel qui verba Sacræ Scripturæ male exponit, sive illius doctrinæ operibus contradicit, lit. tom. 3. p. 177. col. 3
Contrarietas Evangelistarum de tempore mulierum notatur, & solvitur, lit. tom. 6. p. 124. col. 1
Contrarietas est in corde peccatoris, mor. tom. 7. p. 43. col. 3
Contristatio utrum sit bona, lit. tom. 7. p. 134. col. 1
Contritione redimitur Christus, qui delectatione peccati venditur, myst. tom. 1. p. 68. col. 3

Contritio mentis, non locutio oris Dominicam pietatem inflectit, lit. tom. 1. p. 347. col. 1
Contritio vera est donum Dei, mor. tom. 2. p. 77. col. 1
Contritio est gemitus cordis, alit. tom. 2. p. 98. col. 4
Contritio mala est desperatio, lit. tom. 2. p. 134. col. 1
Contritio terræ, & habitantium ubi exponatur, lit. t. 4. p. 33. c. 3
Contritio spiritus plus angit quam dolor corporis, myst. t. 4. p. 166. c. 2
Contritionis veræ tantus debet esse luctus, quantus sit super mortem unigeniti, mor. tom. 4. pag. 194. col. 2
Contritio perit, ubi non est operis satisfactio, lit. t. 4. p. 198. c. 2
Contritio cordis duplex, myst. tom. 4. p. 235. col. 3
Contritio, & gemitus Deo nos reconciliant, myst. to. 4. p. 294. c. 4
Contritio Jerusalem, idest, dolor de oppressione, mari cur comparetur, lit. tom. 4. p. 296. col. 1
Contritio quãdo spõsalia cõtrahere facit, & quomodo, myst. t. 6 p. 5 c. 1
Contritio initium est spiritualis matrimonii, scilicet pœnitentiæ, myst. tom. 6. p. 5. col. 1
Contritionis motus, etsi præcedat, confessionis tamen expectat Dominus vocem, lit. tom. 6. p. 225. col. 1
Contritio cordis non sufficit, nisi addatur confessio oris, &c. & quomodo, lit. tom. 6 p. 243. col. 2
Contritio super contritionem quæ? mor. tom. 7. p. 23. col. 4
Contritus vere recedit a mundana conversatione, myst. t. 1. p. 18. c. 1
Controversia inter Doctores est de Joachim filio Josie, lit. t. 4 p. 530. c. 3
Contubernium habere cum luxuriosis, & ebriosis, valde periculosum est, lit. tom. 3. p. 51. col. 4
Contumeliam non sentit, qui laudem non appetit, mor. t. 1. p. 19. c. 1
Contumeliæ impatiens rixantes ad invicem nunquam conciliare poterit, lit. tom. 3. p. 57. col. 2
Contumeliosi sunt, qui dictis, vel factis contumelias, & turpia inferunt, lit. tom. 3. p. 179. col. 2
Contumelia multis comparator, lit. tom. 6. p. 19. col. 2
Contumeliosi qui fiat, lit. tom. 7. p. 16. col. 3
Contumelia maxima quando alicui fiat, lit. to. 7. p. 264. col. 1
Contumeliam dicere, & facere, quid sit, lit. t. 7. p. 264. c. 1
Conturbatio in Christo qualis fuit, alleg. to. 2. p. 70. c. 1
Conturbatio Judæorum in Resurrectione Christi, alleg. t. 2. p. 159. c. 2
Contus est pertica piscatoris, quæ excitat anguillas in luto jacentes, lit. tom. 5. p. 185. col. 3
Conta, vel contus quid proprie sit, exp. ibid.
Convallis tabernaculorum est humilitas Sanctorum, myst. t. 2 p. 152 c. 1
Convalles dicuntur prædicationes humiles, alit. to. 2. p. 266. c. 4
Convallis est duplex vallis, mor. t. 2. p. 284. col. 4
Convallis tabernaculorum est duplex, descensus pœnitentium, humilitas scilicet, & compassio, mor. tom. 2. pag. 284. col. 4
Convallis dicitur Christus, myst. tom. 4. p. 180. col. 4
Convenientia inter Joannem Evangelistam, & Ezechiele, lit. t. 5 p. 102
Convenire in unum non tam corporum consortio, quam glutino cordium debemus, lit. tom. 7. p. 103. col. 2
Conventus triplex, Dei, mundi, Diaboli, mor. to. 2. p. 158. c. 2
in Conventibus inveniuntur tam de populari, quam de regali genere, lit. tom. 2. p. 261. col. 4
Conventus Religionis uterus esse dicitur, mor. t. 6. p. 5. col. 1
Conversatio hominis justi assimilatur arcæ, mor. t. 1. p. 9. c. 4
Conversatio Prælati debet esse longe a malis, myst. t. 1. p. 67. c. 3
Conversari cum mulieribus valde periculosum est: nam earum confabulatio, & virtutes animę simul consistere nequeunt, lit t. 3 p. 13 c. 2
Conversatione bona ascenditur ad scientiam, lit. tom. 6. p. 18. c. 1
Conversatio bona quæ, & in quo, mor. tom 7. p. 31. c. 2
Conversatio Christi est forma, cui nos debemus conformari, mor. tom. 7. p. 161. col. 1. & 2
Conversatio bona est atrium supernæ Jerusalem, lit. to. 7. p. 186. c. 1
Conversatio vera, & vana quomodo fiat, lit. to. 7. p. 326. col. 2
Conversandum bene inter malos ob multas causas, lit. t. 7. p. 333. c. 3
Conversatio Christi, & Sanctorum aufert a nobis frigus desperationis, lit. tom. 7. p. 369. col. 2
Conversatio sancta in multis virtutibus est, lit. t. 7. p. 379. col. 4
Conversio pœnitentis non propriis meritis, sed gratiæ Dei est adscribenda, mor. tom. 1. p. 37. col. 1
Conversionis Judæorum prophetia manifesta, alleg. t. 2. p. 27. c. 2
Conversio omnimoda ad Deum est tertia gratia, lit. t. 2. p. 53. c. 2
Conversio peccatoris dicitur illuminatio, mor. to. 2. p. 61. col. 2
Conversio Pauli tria notabilia habuit, alit. t. 2. p. 99. col. 2
Cõversio difficilis, quia cũ difficultate ejicitur diabolus, lit. t. 2 p. 150 c 4
Conversio non dicitur motio, sed commotio, myst. t. 2. p. 151. c. 2
Conversionis peccatorum ordo notatur, myst. t. 2. p. 151. c. 2
Conversio peccatorum festum Angelorum, mor. tom. 2. p. 195. c. 1
Conversiones multæ notantur, mor. tom. 2. p. 204. col. 2
Converti debemus ad Deum a multis, mor. t. 2. p. 213. col. 2
Conversionis verbum hic quater repetitur, quia a quatuor debemus converti, ibid.
Conversio quare petatur in completorio, mor. t. 2. p. 222. col. 2
Conversio debet fieri multiplici de causa, mor. tom. 5. p. 238. c. 2
Conversio peccatorum mors sancta vocatur, quia moriuntur peccato, ut vivant Deo, lit. tom. 3. p. 24. col. 4
Conversio peccatorum non est opus virtutis humanæ, sed divinæ, etsi Deus utatur ministerio hominum, lit. t. 3. p. 89. col. 2
Conversio laicorum gaudium est clericorum, mor. t. 4. p. 100. c. 2
Conversio proselytorum tangitur, lit. to. 4. p. 102. col. 3
Conversio sequitur flagellationem, myst. tom. 4. p. 552. col. 4
Conversio gentium notatur, myst. tom. 4. p. 307. col. 2
Conversio bona triplex est, & quæ, myst. tom. 5. p. 52. col. 2
Conversio Ninivitarum, exp. tom. 5. p. 192. col. 1
Converti nos ad Deum, prius quam Deus ad nos, exp. t. 5. p. 213. c. 2
Conversio duplex, ibid.
Conversio Saulis, illiusque modus, lit. tom. 7. p. 290. col. 3
Conversio Pauli habuit quinque, quæ etiam in quolibet sunt peccatore, mor. tom. 7. p. 290. c. 4.
Conversio Pauli narratur, lit. to. 7. p. 304. col. 3
Conversi ad Dominum sunt abundantes, & fructificantes, lit. tom. 1. pag. 35. col. 3
Conversi ad Dominum semper cogitare debent statum præteritæ vitæ, cum enim indigni essent venia, veram vitam acceperunt, myst. to. 1. p. 60. col. 3
Convertitur vere ad Dominum, qui omnino obliviscitur mundi, mor. to. 1. p. 19. c. 2
Conversus de novo quid dicat, myst. tom. 2. p. 179. col. 1
Conversio duo sunt, quæ frequenter occurrunt, lit. t. 2. p. 322. col. 2
Convertere manum est punire, lit. tom. 4. p. 6. col. 1
Converti quomodo capiatur, & iterum convertetur, lit. to. 4. p. 18. c. 1
Converti ad parietem est peccata propria ad memoriam revocare, mor. to. 4. p. 83. col. 2
Convertit Isaias sermonem ad populum, & cur, lit. to. 4. p. 86. c. 3
Conversi sunt retrorsum, quomodo exponatur, lit. to. 4. p. 96. col. 1
Convertitur tunc peccator, cum terga vertit peccato, myst. t. 4. p. 96. c. 1
Conversæ sunt gentes de omnibus partibus mundi per Christum ad Deum, myst. tom. 4. p. 110. col. 4
Conversus Paulus statim cœpit prædicare, lit. tom. 7. p. 188. col. 3
Conviciatores, & detractores difficulter salvantur, quia difficillimum est famam semel læsam restituere, lit. tom. 3. p. 54. col. 3
Concionatores quid facere debeant, myst. tom. 4. p. 33. col. 2
Convicium, & improperium differunt, nam convicium est quando aliquis objicit alicui aliquod turpe, quod tamen non est peccatum, neque culpa ejus, improperium est, cum objicitur illi aliquod crimen, lit. tom. 3. p. 210. col. 3
Convivificare quid sit, lit. tom. 7. p. 190. col. 4
Convivium reproborum est delectatio voluptatum temporalium, lit. tom. 1. p. 455. col. 4.
in Conviviis perierunt filiæ Job cum fratribus suis, lit. t. 2. p. 254. c. 2
Convivium Assueri est doctrina Evangelica usque ad finem mundi duratura, lit. tom. 3. p. 126. col. 1.
Convivium pinguium est ipsa beatitudo, myst. to. 4. p. 55. col. 4
Convivium multiplex notatur, myst. ibid.
Convivium laudabile octo faciunt, myst. tom. 4. p. 55. col. 4
Convivium magnũ fecerunt Hebræi destructis Moabitis, t. 4. p. 56. c. 3
Convivium quo tempore paratum sit, docetur, lit. to. 6. p. 69. c. 4
Convivium quibus fieri debeat, lit. tom. 6. p. 93. col. 4
Convivium peccator facere debet Christo, in quo quatuor ponuntur, mor. tom. 6. p. 161. col. 2
Convivia multa per extensum optime docentur, lit. t. 6. p. 218. c. 4
Convivium potest dici oratio, mor. tom. 6. p. 219. col. 1
Convivium laudabile octo faciunt, lit. tom. 6. p. 260. col. 4
Convivium non prohibetur, nisi luxuriosum, exp. glos. t. 7. p. 66. c. 2
Convivia in Ecclesia facientes, an peccent? exp. gloss. to. 7. p. 103. c. 2
Convivium Assueri quid significaverit, mor. tom. 7. p. 103. col. 3
Convivantes, ut digne accedant, quas conditiones debeant habere, mor. tom. 7. p. 103. c. 3
Convivium Domini quale, lit. tom. 7. p. 201. col. 2
Convocatio Jerusalem post destructionem Syriæ, & Samariæ, lit. tom. 4. p. 42. col. 1
Convocatio quid, quidve congregatio, lit. tom. 6. p. 254. col. 3
Cooperatio Dei nobiscum ostenditur, myst. tom. 2. p. 199. col. 3
Cooperantur quædam in bonum, & non sunt in bonum, expos. glos. tom. 7. p. 143. col. 2
Cooperatores veritatis qui sint, lit. tom. 7. p. 359. col. 3
Coph, quod interpretatur vocatio, anteponitur. Vocavi, &c. & cur, lit. tom. 4. pag. 291. col. 1
Cophin septem quid denotent, lit. to. 6. pag. 57. col. 2
Cophin duodecim, duodecim Apostolos denotant, & prædicatores, mor. tom. 6. pag. 185. col. 2
Cophinus quid sit, cuive rei inserviat, dicitur, mor. t. 6. p. 185. c. 2
Cophini significant avaros, lit. tom. 7. p. 53. col. 4
Copiam volebant ducere omnes, mor. tom. 7. p. 162. col. 1
Copiositas gratiæ, lit. tom. 7. p. 234. col. 1
Cordis duritia aufertur, & devotio funditur, quando omnes cogitationes ejus in Christum solum conferuntur, myst. to. 1 p. 59. c. 2
Cor sine devotione aridum est, myst. ibid.
Cor pravum aquas sapientiæ non valet continere, mor. t. 2. p. 53. c. 2
Cor humanum cogitationibus ornatur, sicut lectus supellectili, myst. to. 1. p. 65. col. 3

Cor humanum, cum plenum fuerit vanis cogitationibus, & pravis desideriis, non potest recipere Christi consolationes, myst. t. 1. p. 65. c. 4
Corda auditorum verbi Dei debent esse mollia per mansuetudinem, tenera per obedientiam, virentia per fidem, & operationem, lit. to. 1. p. 175. col. 1
Cor peccatoris dicitur terra deserta propter gratiæ amissionem, locus horroris propter dæmonum inhabitationem, vasta solitudo propter bonorum naturalium corruptionem, lit. t. 1. p. 175. col. 4
Cordis nostri sacrificium debet fieri ad instar sacrificii veteris legis, myst. tom. 2. p. 9. col. 3
Cor præparatur duobus modis, removendo sordes vitiorum, & admovendo pulchra ornamenta, mor tom. 2 p. 21. col. 3
Cor dicitur civitas munita, mor. to. 2. p. 31. col. 4
Cordis, non carnis desiderium, quomodo exauditur a Domino, mor. tom. 2. p. 44. col. 3
Cor est caput, signaculum est corona, mor. tom. 2. p. 45. c. 2
Cor Ecclesiæ quis dicatur, mor. tom. 2. pag. 50. col. 2
Cor Christi sunt Religiosi, ibid.
Cor est locus habitationis Domini, mor. to. 2. p. 60. col. 1
Cor Prælati atrium Domini, mor. tom. 2. p. 67. col. 1
Cor sanctificatum est habitatio Sanctæ Trinitatis, myst. t. 2. p. 67. c. 1
Cor peccatoris commoventur a verbo Dei, mor. to. 2. p. 68. c. 2
Cor peccatoris dicitur desertum, mor. to. 2. p. 68. col. 2
Cor aliquando dicitur oculus, mor. to. 2. p. 73. col. 2
Cordis malitia clamat ad Dominum, alleg. to. 2. p. 74. c. 4
Cor pœnitens convertitur in æs, alleg. tom. 2. p. 76. col. 4
Cor peccatoris quomodo commoveatur, myst. to. 2. p. 80. c. 3
Cordis officium tribuitur linguæ in Christo propter maximam consonantiam, alleg. tom. 2. p. 90. col. 4
Cor significatur per cubiculum, mor. tom. 2. p. 92. col. 3
Cordis pacem aufert peccatum, Pen. to. 2. p. 98. col. 3
Cor justi quomodo conturbatur in eis, Pen. tom. 2. p. 99. col. 1
Cor ponendum est in Deo, lit. to. 2. p. 93. col. 2
Cordis perfectio quæ sit, Pen. to. 2. p. 99. c. 3
Cor quando in amore Dei & proximi concalescat, lit. t. 2. p. 101. c. 3
Cor concalescit effectu, exardescit affectu, lit. to. 2. p. 101. c. 3
Cor extra se habet, qui sæcularia capit, mor. tom. 2. p. 102. c. 3
Cor est altare, Religiosus sacerdos, mor. to. 2. p. 101. col. 3
Cordis medium locus legis divinæ, mor. t. 2. p. 105. col. 2
Cordis concavitas in medio quid significet, mor. to. 2. p. 105. c. 2
Cor Christi Apostoli sunt, alleg. tom. 2. p. 106. col. 1.
Cor justi quomo debeat esse, mor. to. 2. p. 106. col. 2
Cor Calvaria interpretatur, lit. to. 2. p. 107. col. 1
Cor hominis multa habet impedimenta, ne Spiritus Sanctus scribat in ipso; lit. tom. 2. p. 116. col. 1
Cor hominis quomodo debeat se præparare; ut in eo scribat Spiritus Sanctus, ibid.
Cor maris est gentilitas, myst. tom. 2. p. 120. col. 1
Cor maris profundum æternæ amaritudinis, mor. to. 2. p. 120. c. 2
Cor hominis dicitur civitas Dei, mor. tom. 2. p. 120. col. 4
Cor hominis dicitur tabernaculum Dei, mor. to. 2. p. 120. col. 4
Cordis meditatio est lima linguæ, myst. tom. 2. p. 125. col. 2
Cor quomodo loquatur, explanat, myst. tom. 2. p. 125. col. 2
Cor mundum quomodo Deum videt, lit. t. 2. p. 133. c. 1
Cor est oculus interior rationis, myst. to. 2. p. 138. c. 4
Core, Dathan, & Abiron mors, myst. to 4. p. 140. col. 3
Cordis operatio est cogitatio, vel affectio, mor. to. 2. p. 146. c. 2
Cor peccatoris est quasi plenum stercoribus, mor. t. 2. p. 155. c. 1
Cor effundendum est ut aqua, & quomodo, ibid.
Corda tam bonorum quam malorum sunt inscrutabilia, mor. to. 2. p. 158. col. 4
Cor Principis dicitur profundum mare, myst. to. 2. p. 161. c. 1
Cor justi Templum Dei est, mor. to. 2. p. 170. col. 4
Cor Christi erat vulneratum & mœrens, & quare, alleg. t. 2. p. 175. c. 3
Chordæ citharæ sunt Religiosi, mor. tom. 2. p. 182. c. 2
Cor malam cogitationem significat, mor. tom. 2. p. 187. col. 1
Cor est mare per contritionem, mor. to. 2. p. 189. col. 3
Cordium hominum diversitas, myst. to. 2. p. 192. col. 2
Cor locus aptus ad meditandum, myst. to. 2. p. 196. col. 2
Cor non discernit, quid cogitet, ibid.
Corda peccatorum profunda dicuntur abyssi, mor. t. 2. p. 197. c. 4
Chordæ quindecim bonæ citharæ, quæ sunt dona, virtutes, & humilitas, mor. to. 2. p. 213. c. 4
Cor hominis non debet habere Deum recentem, mor. to. 2. p. 214. c. 4
Corda gentilium dicuntur fundamenta terræ, alleg. to. 2. p. 216. c. 3
Cor per cogitationem volat, alleg. to. 2. p. 220. col. 1
Cor, & caro quare exultant in Deum, mor. to. 2. p. 220. c. 2
Cor interpretatur calvus, alleg. to. 2. p. 221. col. 4
Cordis partes quatuor sunt, mor. to. 2. p. 224. col. 4
Cor quomodo debeat confiteri peccata, ibid.
Cor hominis dicitur profundum mare, mor. to. 2. p. 231. c. 4
Cor peccatoris quomodo confodiatur, mor. t. 2. p. 248. col. 1
Cor contritum oportet erigere ad Deum, mor. t. 2. p. 252. col. 1
in Cor Judæ non introivit amor divinus, alleg. t. 2. p. 258. col. 3
Cor evagans ad exteriora non potest laudare Dñm, mor. t. 2. p. 262. c. 4
Cor impii quasi mare fervens, mor. tom. 2. p. 275. col. 4
Cordis rectitudo duplex est, mor. tom. 2. p. 292. col. 4
Cor paratur ad spem triplici consideratione, mor. t. 2. p. 293. c. 1
in Corde hominis est conflictus, mor. tom 2. p. 146. c. 2
Cor humilitate inclinatur, ut sit capax sapientiæ, lit. to. 3. p. 4. col. 1
Cor undique impugnatur, inferius urget concupiscentia carnis, superius timor divini judicii, retro præteritorum peccatorum recordatio, a sinistris invidentium fratrum & malignantium inquietudo, a dextris invidentia de bonis actibus aliorum, lit. t. 3. p. 9. c. 4
Cor humanum aviculæ comparatur, sive aquæ, quæ per minimam rimulam effluit, sic cor impii, per modicam cogitationem, & ad unicum aspectum evolat, lit. tom. 3. p. 20. c. 2
Cor impiorum vanum est, quia & vana cogitat, & secreta cito revelat, lit. tom. 3. p. 20. col. 4
Cor prudens habet ille, qui prævidet, & cogitat diem mortis, lit. tom. 3. pag. 31. col. 2
Corda fortiora majori tribulatione probantur, & ideo auro in fornace comparantur, lit. tom. 3. p. 35. col. 4
Cor humanum toti mundo non sufficit, nec totus mundus cordi humano, lit. tom. 3. p. 72. col. 2
Cor sapientis in dextra ejus, quia sẽper cogitat de æternis, stulti vero cor est in sinistra ejus, quia sẽper cogitat de mundanis, lit. t. 3. p. 97. c. 1
Cor præparatur mundis cogitationibus, anima mundis affectionibus, lit. tom. 2. p. 173. col. 2
Cor fatui vasi confracto comparatur, lit. tom. 3. p. 202. c. 1
Cor insipientis non potest retinere nec vinum veræ doctrinæ, nec oleum gratiæ, nec aquam sapientiæ, quæ ei infunditur a Deo & a Doctore, lit. tom. 3. p. 207. col. 4
Cor roboratum deliberatis cogitationibus de facili non movetur a tentationum procellis, lit. tom. 3. p. 210. col. 1
Cor & Prophetas, & Doctores significat, lit. tom. 4. p. 4. col. 1
Cor populi hujus quis, lit. tom. 4. p. 18. col. 1
Cor pro cogitatione, & voluntate accipitur, lit. to. 4. p. 27. c. 4
Cor Prophetæ quis tangat, lit. tom. 4. p. 39. col. 2
Cor Ægypti, idest, sapientes & Doctores Ægypti, lit. t. 4. p. 44. c. 1
Cor Ægypti tabescet, sapientia mundi destruetur, myst. t. 4. p. 44. c. 2
Cor peccatoris porta ænea est, quæ confringitur a Domino, & quomodo, myst. tom. 4. p. 101. col. 2
Cor in se scriptum habet, quod unus solus est Deus in essentia, lit. tom. 4. pag. 104. col. 1
Cor vult sibi Dominus offerri, lit. tom. 4. p. 183. c. 3
Cor hominis pravum, lit. to. 4. p. 207. col. 3
Cor hominis libro pergameno comparatur, myst. t. 4. p. 221. c. 4
Cor cum mutatur, mutatur & opus, lit. t. 4. p. 225. c. 1
Cor rationem exprimit, viscera vero affectum interiorem, lit. tom. 4. pag. 249. col. 4
Cor maris abundantia adversitatis est, myst. t. 4. p. 259. c. 3
Cor pro verbis, quæ exeunt de corde, sumitur, & declaratur, myst. tom. 4. pag. 270. col. 1
Cor, idest, mens, lit. tom. 4. p. 291. col. 3
Cor ut aqua non sicut mel, vel oleum, vel lac, vel vinum, effundere debemus, myst. tom. 4. p. 297. col. 2
Cor Jerusalem vocat sapientes consiliarius, mor. to. 5. p. 77. col. 2
Cor pro voluntate accipitur, myst. to. 5. p. 117. c. 2
Cor animalis quomodo in medio est, ita infernus in corde terræ esse perhibetur, myst. tom. 5. p. 193 col. 2
Cor maris dicitur infernus, ibid.
Cor maris medium mare dicitur, exposit. ibid.
Cor est os animæ, exp. tom. 5. p. 219. col. 4
Cor mundandum est, & quomodo, lit. tom. 6. p. 16. col. 4
Cor impii quasi mare fervens, lit. tom 6. p. 44. c 4
Corda hominum cogi non possunt, lit. to. 6. p. 61. c. 2
Cor, & stomachus sacerdotes Ecclesiæ, lit. t. 6. p. 68. c. 1
Corda omnia scrutatur Dominus, lit. to. 6. p. 93. col. 2
Cor aridum habere quid sit, myst. tom. 6. p. 163. col. 3
Cor Apostolorum quomodo velatum dicatur, lit. t. 6. p. 188. c. 4
Cor omne emollitur memoria passionis Christi, lit. t. 7. p. 191. c. 3
Cor calefactum amore, & desiderio cœlestis patriæ resolvitur in aquas lacrymarum pro incolatu præsentis miseriæ, lit. tom. 6. p. 296. c 4
Cor debet servare verbum, sive doctrinam, & sapientiam, sicut sponsus nuptam, mor. tom. 6. pag. 372 col. 1
Cor obscuratum est, idest, ratio, exp. gloss. to. 7. p. 14. col. 2
Cor rectum quis habeat, exp. gloss. tom. 7. p. 31. col. 3
Corde simplici aliquid fieri dicitur dupliciter, exp gloss. t. 7. p. 96. c. 2
Corda nostra quamdiu sunt in peccato, sunt tenebrosa, & quasi abyssus, sicut erat illud chaos, lit tom. 7. p. 127. col. 1
Cor large sumitur ad intellectum, & affectum, exp. gloss. t. 7. pag. 132. col. 4
Cor dilatatum, lit. tom. 7. p. 132. col. 3
Cor humanum fidele est miraculum, in quo est contrarietas, rebellio ejusdem ad se, lit. tom. 7. p. 153. col. 3
Cor solum crucifigendum est propter Deum, mor. t. 7. p. 166. c. 1
Cor terrenum car non repletum, lit tom. 7. p. 174. col. 4
Ad cor tria pertinent, ad os duo, unum ad manum, lit. t. 7. p. 176. c. 2
Corda quomodo Deus probet, lit. tom. 7. p. 196. col. 3

Cordis

Cordis puritas in quibus consistat, lit. tom. 7. p. 208. col. 3
Cor totius Ecclesiæ Christus, lit. tom. 7. p. 242. col. 2
Cor dicitur terra, lit. tom. 7. p. 250. col. 1
Corda nostra induramus ad voces Dei, lit. tom. 7. p. 243. col. 4
Corda sunt tabulæ, in quibus debent scribi leges Domini, lit. tom. 7. pag. 256. col. 1
Cor mundum ab omni mortali, & veniali, pauci sunt, qui habeant, lit. tom. 7. p. 261. col. 3
Cor verum quale, lit. tom. 7. p. 263. col. 2
Cor plenum gratia quale, lit. tom. 7. p. 275. col. 3
Corda Deus aperit, diabolus claudit, lit. tom. 7. p. 299. col. 2
Cor quando mundum sit dicendum, & quando purum, lit. tom. 7. pag. 319. col. 3
Corde credendo, & ore confitendo est filium Dei esse, lit. t. 7. p. 366. c. 2
In Corde, ubi est tumultus malarum cogitationum, non intrat Dominus, lit. tom. 7. p. 380. col. 1
Cor justi dicitur altare holocaustorum, & thymiamatis, lit. tom. 7. pag. 390. col. 4
Coralli quid sint, exp. tom. 5. p. 166. col. 3
Coram vidente erubescimus peccare, & coram potente timemus, alleg. tom. 1. pag. 21. col. 4
Corallinæ virgæ a quo dicuntur, exp. tom. 5. p. 166. col. 3
Corbona quid sit, lit. tom. 6. pag. 339. col. 1
Corban votum sonat, lit. ibid.
Corbona est arca, in qua oblationes, vel munera reponebantur, lit. tom. 6. p. 84. col. 4
Chordæ navis sunt virtutes, mor. tom. 6. p. 49. col. 1
Corinthus hæreticus confutatur, lit. tom. 6. p. 219. col. 2
Corrigia concordia utriusque Testamenti, lit. tom. 6. p. 11. col. 1
Corrigia calceamentorum solvere, est ligatura mysteriorum, lit. tom. 6. pag. 150. col. 4
Corinthii errabant in tribus sacramentis, lit. tom. 7. p. 72. col. 3
Corinthus quomodo interpretatur, lit. tom. 7. p. 72. col. 4
Cornelius Centurio quomodo in visu manifesto Angelum videre potuerit, lit. tom. 7. p. 291. col. 4
Cornelius Centurio tres mittens in Joppen quid significet, myst. tom. 7. pag. 292. col. 1
Cornu potestatem, & divitias peccatorum denotat, mor. to. 4. pag. 269. col. 2
Cornua quatuor, quibus tota terra ventilatur, sunt quatuor genera peccatorum, scilicet cordis, locutionis, operis: & consuetudinis, mor. tom. 1. p. 46. col. 2
Cornua peccatorum confringuntur, contritione, confessione, satisfactione, & firmo proposito perseverandi, mor. tom. 1. p. 46. col. 3
Cornu assimilatur Christus propter mollitiem, mor. to. 2. p. 113. col. 2
Cornua miserationis bona sunt, mor. tom. 2. p. 175. col. 4
Cornua peccatorum quando confringentur, mor. tom. 2. p. 193. col. 2
Cornua decem draconis quid sint, mor. tom. 2. p. 269. col. 2
Cornu, potestas, robur, lit. tom. 4. p. 13. col. 1
Cornua duo, sunt duo testamenta, myst. tom. 4. p. 147. col. 4
Cornu spiritualem gratiam denotat, mor. tom. 4. p. 293. col. 4
Cornu multiplex per longum exprimitur, mor. tom. 4. p. 293. col. 4
Cornu est Antichristus, & quomodo, exp. tom. 5. p. 155. col. 2
Cornua excelsa sunt Cyrus, & Darius, exp. tom. 5. p. 156. col. 2
Cornua denotant regna mundi, myst. tom. 5. p. 206. col. 2
Cornua denotant Apostolos, myst. ibid.
Cornua quatuor quid significent, myst. tom. 5. p. 214. col. 2
Cornua quatuor insinuat quatuor animi affectiones, myst. t. 5. p. 217. c. 2
Cornua decem sunt decem reges, lit. tom. 6. pag. 138. col. 4
Cornua duo, per quæ aries hæret spinis, quid significent, lit. tom. 7. pag. 268. col. 1
Cornua, & oculos Christi, lit. tom. 7. p. 383. col. 4
Cornua Diaboli quæ, lit. tom. 7. p. 401. col. 2
Cornua bestiæ decem quid denoteot, lit. tom. 7. p. 403. col. 3
Corona Christi Ecclesia quæ habet in se 4. lapides, mor. t. 2. p. 16. c. 4
Corona spinea, & purpurea vestis Christi quid significent, mor. tom. 2. pag. 48. col. 4
Corona vitæ æternæ duodecim gaudia habet, mor. tom. 2. p. 161. col. 4
Corona misericordiæ, qua coronat Dominus animam nostram, mor. tom. 2. p. 263. col. 1
Corona in Sacra Scriptura dicitur multipliciter, lit. to. 2. p. 263. col. 2
Coronat Deus justos in præsenti, lit. tom. 2. p. 263. col. 2
Corona inclyta justorum est aggregatio virtutum, lit. tom. 3. p. 8. col. 2
Corona Christi triplex. Carnea, spinea & aurea. Prima coronavit eum mater sua. Secunda, perfida Synagoga. Tertia, cœlestis pater suus, tom. 3. pag. 121. col. 3
Corona multiplex, lit. tom. 4. p. 51. col. 1
Corona tribulationis, vice coronæ exultationis, & honoris, fuit Jerusalem coronata, lit. tom. 4. p. 51. col. 1
Corona superbiæ Ephraim, quæ, lit. tom. 4. p. 59. col. 1
Corona culpæ, corona pœnæ, corona multiplex ad longum declarator, myst. tom. 4. p. 59. col. 2
Corona superbiæ, magistri cororum, clerici, &c. myst. t. 4. p. 59. col. 2
Corona gloriæ, ex quibus constituatur, lit. tom. 4. p. 59. col. 3
Corona, sive diadema Sanctorum in manu Dei est, myst. t. 4. p. 154. c. 4
Corona patrum, corona filiorum, &c. declaratur, myst. to. 4. p. 154. c. 4
Corona gratiæ quatuor habet coronas, & hoc amplissime exponitur, myst. tom. 4. pag. 309. col. 3
Corona per longum multiplex declaratur, myst. tom. 4. p. 39. col. 3
Corona, idest, diadema, regis est judicium, exp. tom. 5. p. 79. col. 4
Coronas Ezechiel vocat discriminalia mulierum, vel coronas florum, exp. tom. 5. p. 87. col. 3
Corona spinea quæ, lit. tom. 6. p. 121. col. 1
Corona major promittitur bonis dispensatoribus, quam aliis, liter. tom. 6. p. 211. col. 4
Corona non est sine purpura, mor. tom. 6. p. 294. col. 4
Corona rasa quid significet, mor. tom. 7. p. 164. col. 3
Corona duplex Domini Papæ, quid denotet, lit. tom. 7. pag. 198. col. 2
Corona justitiæ cur potius ab Apostulo sibi dicatur reposita, & non corona misericordiæ, lit. tom. 7. p. 229. col. 4
Corona Christi quadruplex, lit. tom. 7. p. 241. col. 2
Corona vitæ quæ, & quæ sit corona mortis, lit. tom. 7. pag. 312. col. 4
Corona gloriæ quæ sit, lit. tom. 7. p. 377. col. 1
Corona stellarum duodecim qualis, lit. tom. 7. p. 400. col. 4
Corona stellarum duodecim significat duodecim prærogativas B. Virginis Mariæ, mor. tom. 7. p. 401. col. 1
Coronabitur legitime certans, intelligitur de adultis, exp. gloss. tom. 7. pag. 51. col. 4
Corozaim, & Bethsaida, reprobos denotant, alleg. tom. 6. p. 44. col. 2
Corozaim secretum mihi interpretatur, mor. tom. 6. p. 44. col. 2
Corporalis abusio, alleg. tom. 2. p. 75. col. 2
Corporalis cohabitatio magis inficit, quam carnalis commistio, mor. tom. 5. p. 68. col. 4
Corpus Christi dicitur templum, myst. tom 5. p. 214. col. 1
Corporales ægritudines signa sunt, quod infirmus possit sanari ab infirmitate spirituali, lit. tom. 7. p. 143. col. 3
Corpus non debet vacare a bonis operibus, mor. tom. 1. pag. 3. col. 4
Corpus non inquinatur, si absit consensus mentis, lit. to. 1. p. 17. col. 3
Corpus Christi non est sumendum extra Ecclesiam, nisi maxima necessitas fuerit, lit. tom. 1. p. 109. col. 1
Corpus nostrum est domus Dei exterior, myst. tom. 2. p. 11. col. 2
Corporis salus dicitur salus sinistræ Domini, alleg. tom. 2. p. 44. col. 2
Corpus Christi quod est Ecclesia vivificatur a doctrina, al. t. 2. p. 50. c. 1
Corporis decor multiplex, mor. tom. 2. pag. 70. col. 2
Corpus humanum est saccus noster, mor. tom. 2. p. 71. col. 1
Corporis Christi infirmitas, & humilitas animæ, alleg. tom. 2. p. 71. c. 3
Corpus dicitur equus, mor. tom. 2. p. 81. col. 4
Corpus exultat, lætatur spiritus, mor. tom. 2. p. 90. col. 3
Corpus debilitatur per peccatum, Pen. tom. 2. p. 98. col. 3
Corpus aptare est perfectam obedientiam dare, alleg. to. 2. p. 105. c. 1
Corpus Christi dicitur auris, & quomodo, alleg. tom. 2. p. 105. col. 1
Corpus Christi non infecit animam infusam, alleg. tom. 2. p. 105. col. 2
Corpus Christi mysticum quomodo dicatur destitutum, alleg. tom. 2. pag. 108. col. 1
Corporis confidentia multiplex, myst. tom. 2. p. 125. col. 4
Corporis vita quomodo ex corde procedat, mor. tom. 2. p. 138 col. 4
Corpus & animam quomodo debemus custodire, mor. t. 2. p. 149. c. 4
Corpus Christi templum, in quo sunt signa multa beneficiorum Dei, mor. tom. 4. p. 177. col. 2
Corpus dicitur paries, & quare, mor. tom. 2. p. 186. col. 1
Corpus Diaboli constat ex malis hominibus, mor. tom. 2. p. 189. col. 4
Corpus Christi dicitur manna, alleg. tom. 2. p. 201. col. 3
Corpus Christi est porta cœli, mor. tom. 2. pag. 201. col. 2
Corpus dicitur jumentum, mor. tom. 2. p. 205. col. 1.
Corpora dicuntur tabernacula, mor. tom. 2. p. 226. col. 2
Corpus, anima, & compositum in patria exultabunt, mor. tom. 2. pag. 232. col. 3
Corpus significatur per tabernaculum, mor. tom. 2. p. 242. col. 2
Corpus Christi digne recipiendum, & cum munditia cordis est recipiendum, sed multi proditorie ipsum recipiunt, lit. to. 3. p. 59. col. 1
Corpus spiritui servire debet, & ab ipsa regi, & dirigi, ut equus a sessore, & navis a nauta, mor. tom. 3. pag. 62. col. 3
a pueritia edomandum est, antequam contra spiritum lascivire incipiat, & ipsum in foveas vitiorum præcipitet, ibid.
Corpora cœlestia, & elementa permanebunt in æternum, quoad essentiam, licet renovationem expectent, quoad formam, idest, decorem exteriorem in adventu judicis, lit. tom. 3. p. 80. col. 1
Corpus hominis de limo terræ factum est, ut inde homo magis humilietur, lit. tom. 3. p. 199. col. 2
Filius Dei solus dicitor imago, homo vero ad imaginem Dei, ib. col. 3
Corpora defunctorum honeste sepelienda sunt, secundum consuetudinem patriæ, secundum dignitatem defuncti, & pro modulo facultatum, lit. tom. 3. p. 242. col. 4
Corpora militum exercitus Sennacherib, pro lignis igni deserviebant, lit. tom. 1. p. 67. col. 1
Corpus frangitur per jejunium, myst. tom. 4. p. 79. col. 1
Corpora reproborum cadavera, (etsi viva) vocantur, myst. tom. 4. pag. 173. col. 2
Corpora nostra vasa dicuntur, & quomodo, myst. tom. 4. p. 224. col. 2
Corpus instabile est, myst. tom. 4. pag. 224. col. 4

Corpus fovea, ac carcer animæ dicitur, lit. tom. 4. p. 225. col. 4
Corpus Domini sumentes, sumant sine peccato, mor. to. 4. p. 280. col. 2
Corpus dicit congeriem operum exteriorum, & interiorum, lit. to. 6. pag. 25. col. 3
Corpus Joannis sepelitur, caput vero in disco levatur, quid sibi velit, optime docetur, alleg. tom. 6. pag. 53. col. 3
Corpora justorum Dei templa dicuntur, lit. tom. 6. p. 73. col. 4
Corpora peccatorum sepulchra dicuntur, ibid.
Corpus Christi totum passum est, lit. tom 6. p. 86. col. 2
Corpus Jesu est Ecclesia, mor. tom. 6. p. 88. col. 1
Corpus Christi Joseph datum, cur, mor. tom. 6. pag. 88. col. 1
Corpus Christi cur in pyxide reponi debeat, mor. tom. 6. p. 88. col. 1
Corpus Christi in Pascha, quomodo recipi debeat, docetur, mor. tom. 6. pag. 88. col. 2
Corpus Christi, quando in hostia confectum, satis optime per longum declaratur, lit. tom. 6. p. 116. col. 4
Corporis jejunium quid, mor. tom. 6. p. 153. col. 2
Corpus domum vocat Dominus, lit. tom. 6. p. 210. col. 4
Corpus Christi multipliciter, & optime declaratur, lit. to 6. p. 219. c. 2
Corpora humana resurgent, lit. tom. 6. p. 252. col. 1
Corpus Christi dicitur templum, & quomodo, lit. tom. 6. p. 294. col. 1
Corpus Christi figuratur per massam caricarum, mor. to. 6. p. 329. col. 4
Corpus Christi figuratur per ligaturam uvæ passæ, mor. to. 6. p. 329. c. 4
Corpus Christi signatur per panem, ibid.
Corpus Christi, cum sit sacramentum, num possit gratiam dare, exp. gloss. tom. 7. p. 9. col. 3
Corpus peccati procedit a fomite, sicut a fonte, lit. tom. 7. p. 38. col. 1
Corpus corruptum est per peccatum duplici correptione, exp. gloss. tom. 7. pag. 44. col. 2
Corpus in glorificatione utrum sit habiturum quicquid habuit a creatione, exp. gloss. tom. 7. p. 45. col. 2. & 3
Corpori nostro panis, & disciplina, & opus, sicut, asino cibaria, & virga, & onus, exp. gloss. tom. 7. p. 47. col. 2
Corporis necessitatibus serviamus oportet, eo quod corruptibiles sumus, lit. tom. 7. p. 49. col. 1
Corpus offertur in sacrificium per macerationem, lit. to. 7. p. 62. col. 2
Corpus Christi manducare, est in Christo manere, exp. gloss. tom. 7. pag. 87. col. 2
Corpora nostra propter duas rationes sunt membra Christi, lit. tom. 7. pag. 87. col. 2
Corpori serviens multis dominis servit, lit. tom. 7. pag. 97. col. 3
Corpus Christi est Ecclesia, exp. gloss. tom. 7. p. 98. col. 4
Corpus Christi est totum sub qualibet parte hostiæ, exp. to 7. p. 99. c. 4
Corpus Christi hanc habet dignitatem ex natura unionis cum divinitate, ut simul sit in multis locis, exp. gloss. tom. 7. p. 100. col. 2
Corpus Christi prius comestum fuit, quam calix consecraretur, lit. tom. 7. p. 104. col. 1
Corpus Christi an proprie a sacerdote tangatur, exp. gl. t. 7. p. 104. c. 2
Corpus Christi quomodo videatur a nobis in altare, exp. gloss. tom. 7. pag. 104. col. 2
Corpus suum num Christus passibile, vel impassibile, mortale, vel immortale Apostolis dederit, exp. gloss. tom. 7. p. 105. col. 2
Corpus Christi passibile erat sub illa specie, hæc duplex est, exp. gl. ib.
Corpus unum sumus revera omnes, exp. gloss. tom. 7. p. 107. col. 4
Corporis mystici unitatem faciunt novem, lit. tom. 7. p. 107. col. 4
Corpora non resurgere, nec præmiari dicentes, oportet quod idem de animalibus dicant, lit. tom. 7. p. 116. col. 1
Corporis dotes erunt ex redundantia dotium animæ, exp. gloss. tom. 7. pag. 117. col. 3
Corpus femini comparatur, lit. tom. 7. p. 118. col. 1
Corpora glorificata æqualiter non erunt agilia, vel subtilia, lit. tom. 7. pag. 118. col. 3
Corpora glorificata per quid a non glorificatis differant, lit. tom. 7. pag. 118. col. 3
Corpora glorificata omnia nõ erunt æque impassibilia, l. t. 7. p. 118. c. 3
Corporum gloria alia est nunc, alia post resurrectionem erit, lit. to. 7. pag. 118. col. 3
Corporis dotes non erunt in omnibus æquales, lit. to. 7. p. 118. col. 3
Corpus Christi spiritum esse utrum discipuli crediderint, exp. glossæ tom. 7. pag. 118. col. 4
Corpus glorificatum comparatur radio Solis propter quatuor proprietates ipsius, lit. tom. 7. pag. 119. col. 1
Corpus Christi viventis, exp. gloss. tom. 7. p. 119. col. 2
Corpora fragilia sunt vasa fictilia, lit. tom. 7. p. 127. col. 2
Corpus dum affligitur, anima gloriatur, lit. tom. 7. p. 141. col. 1
Corpus exponere pro proximo, quo jacto teneamur, exp. glossæ to. 7. pag. 144. col. 4
Corporis, & animæ concertatio significatur Regum libro secundo, cap. 3. lit. tom. 7. p. 173. col. 1
Corpora Sanctorum per afflictiones sunt meliora, lit. to. 7. p. 178. col. 3
Corpora nostra Dominus quasi conflat, & fundit per ignem tribulationum, & quasi conculcat ad modum fullonum jejuniis & vigiliis, lit. tom. 7. p. 185. col. 3
Corpus corrumpitur per carnales delectationes in opere peccati, lit. tom. 7. p. 203. col. 2
Corpus humanum est animæ vestimentum, lit. tom. 7. p. 240. col. 1
Corpus & sanguinem suum sumpsit Christus in Cœna, l. t. 7. p. 242. c. 3
Corpus aptum, & perfectum dicitur habuisse Christus ab instanti conceptionis ob multas rationes, lit. tom. 7. p. 261. col. 3
Corpora hominum quare imperfecta dicantur, ibid.
Corpora sicut sunt simul in materia, ita simul resurgent, lit. tom. 7. pag. 270. col. 3
Corpus Christi, quod offertur in altari, est altare thymiamatis, lit. tom. 7. pag. 275. col. 3
Corpori tripliciter spiritus unitur, lit. tom. 7. p. 294. col. 3
Corpus tabernaculum dicitur, lit. tom. 7. p. 339. col. 4
Per corpus quandoque intelligitur inferior pars rationis, lit. to. 7. pag. 345. col. 4
Corporis mors amittere spiritum, animæ mors amittere Deum, lit. tom. 7. p. 351. col. 2
Corpus Moysis multa significat, lit. tom. 7. pag. 361. col. 3
Corpus movetur ad voluntatem animæ, lit. tom. 7. p. 375. col. 1
Correctio non debet esse aspera, nec de illa sermo durior progredi debet, lit. tom. 1. pag. 167. col. 1
Correctio debet esse discreta, & ideo tempus, modus, & persona, quæ corrigi debet, consideranda sunt, lit. tom. 1. p. 253. col. 4
Correctio humilis frangit duritiam, lit. tom. 1. p. 239. col. 3
Correctio Domini in hac vita novem bona operatur, lit. t. 1. p. 402. c. 4
Correctionis modus ostenditur, lit. tom. 2. p. 96. col. 3
Correctio concionatoris qualis debeat esse, mor. tom. 2. pag. 217. col. 4
Correctio exterius amara esse videtur, intus vero habet eruditionem & suavitatem, lit. tom. 3. p. 42. col. 1
Correctio est signum paternæ dilectionis, mor. tom. 3. p. 57. col. 4
Correctio cum contumelia est, quando quis reluctans de sua nequitia convincitur, sine contumelia est, cum quis peccatum suum humiliter cognoscens ad correctionem emendatur, lit. tom. 3. p. 166. c. 1
Correctio mendax dicatur, quæ non ex compassione illius, qui corrigitur, sed ex ira, vel ostentatione falsæ charitatis, lit. to. 3. p. 205. c. 1
Et correctio talis superba semper est in ore stulti, ibid.
Correctio locum, & tempus requirit, alias inutilis erit, lit. tom. 3. pag. 209. col. 2
Correctio illicita ex temerario judicio oritur, lit. tom. 6. p. 27. col. 2
Correptionis fraternæ modus præscribitur, lit. tom. 6. p. 61. col. 4
Correptio fraterna mandatur, & est præceptum, non tamen semper tenemur: igitur quando fienda, docetur, lit. tom. 6. p. 62. col. 1
Correctionem fraternam quinque de causis non tenemur conficere, ib.
Correctionem fraternam cum velimus facere, quatuor sunt attendenda, ibid.
Correctionis fraternæ ordo præscribitur, lit. tom. 6. p. 62. col. 2
Correctio quando fieri debeat, & quando non, uno versu notatur, lit. tom. 6. p. 234. col. 3
Correctionis gradus tres docentur, tresque species illius, lit. tom. 6. pag. 234. col. 3
Correctio est sicut palma, & quomodo, mor. tom 6. p. 366. col. 1
Correctio fraterna utrum sit præceptum ad omnes, vel ad Prælatos tantum, exp. gloss. tom. 7. p. 16. col. 4
Correctio fraterna ad quam tenentur omnes, quomodo spectet ad Prælatos, exp. gloss. tom. 7. p. 83. col. 4
Correctionis causa aliquem errantem fatuum dicere, non est peccatum, lit. tom. 7. p. 118. col. 1
Correctione, nullus est in hac vita, qui non indigeat, expos. gloss. tom. 7. pag. 136. col. 2
Correctio filii non est propter odium negligenda, mor. to. 7. p. 161. c. 1
Correctio sacerdotalis qualis esse debeat, lit. tom. 7. p. 166. col. 4
Comestionem carbonum corrumpere mulieres prægnantes, quid significet, lit. tom. 7. p. 175. col. 3
Correctio fraterna debet fieri, lit. tom. 7. p. 371. col. 2
Correctio, ad Episcopum, lit. tom. 7. pag. 380. col. 1
Corrigens Prælatos justus dicitur, lit. tom. 4. pag. 94. col. 1
Corrigere, & redarguere non prohibet Dominus, sed quomodo, docet, lit. tom. 6. p. 169. col. 4
Corrigendi ordo declaratur, lit. tom. 6. p. 234. col. 3
Corripi, & argui quomodo debet pati a pœnitente, Pen. t. 2. p. 97. col. 3
Corripi in judicio, & corripi in furore quomodo inter se differant, Pen. ibid.
Corripiens fatuum, & incorrigibilem, perdit operam, & impensam, & seipsum insipientem ostendit, lit. tom. 3. p. 209. col. 2
Corripiendi ostenditur modus, lit. tom. 7. p. 363. col. 2.
Corrumpi, & non corrumpi corpus Christi quomodo dicatur, alleg. tom. 2. pag. 30. col. 1
Corrumpi significat peccata spiritualia, Pen. tom. 2. p. 98. col. 2
Corrumpunt bonos mores colloquia mala, mor. tom. 5. p. 82. col. 2
Corruptibilia in quantum corruptibilia an sint vana, expos. gl. tom. 7. pag. 48. col. 4
Corruptio & purgatio duplex, mor. tom. 2. p. 25. col. 3
Corruptio triplex, lit. tom. 2. p. 191. col. 3
Corruptio bis incipit ex parte materiæ. lit. tom. 1. p. 196. col. 1
Corrupto ingressu, necesse est progressum esse inutilem, & egressum malum, lit. tom. 3. p. 83. col. 2
Corruptio carnis in resurrectione universali auferetur, l. t. 3. p. 117. c. 2

Corruptio proprie a vitio, & non a Deo: patet exemplo, expos. gloss. tom. 7. p. 53. col. 4
Corruptio activa semper remanet, passiva non, exp. gl. t. 7. p. 80. c. 4
Corrumpi res dicitur dupliciter, exp. gloss. tom 7 p. 128. col. 2
Corrumpitur quis præcipue prece, vel pretio, lit. t. 7. p. 175. col. 3
Corruisti in terram, lectio Septuaginta quomodo se habeat, lit. tom. 4. pag. 36. col. 1
Cursores erant irridentes Judæos per omnes civitates velociter currentes, myst. tom. 4. p. 227. col. 3
Cortina cortinam trahit, myst. tom. 4. pag. 67. col. 1
Cortinæ quibus ornatur domus, sunt decem præcepta, lit. t. 6. p. 30. c. 2
Cortina multiplex, lit. tom. 6. p. 48. col. 2
Cortinæ sunt decem præcepta, lit. tom. 6. p. 171. c. 2
Corvus in superliminare auditur, cum ratio procrastinat emendationem de die in diem, mor. tom. 1. p. 12. col. 2
Corvus avis nigra horribiliter clamans, lit. t. 4. p. 75. c. 3
Corvus a natura habet a nativitate deseri a parentibus, lit. to. 6. pag. 208. col. 4
Corvi dum augmentantur, nigrescunt, ibid.
Corvus multa dicuntur, lit. tom. 6. p 208. col. 4
Corvi oculos volentes eruere, sunt Prælatos suos deponere volentes, lit. tom. 7. p. 106. col. 2
Corvus semper clamans cras, cras, & nunquam hodie, quos significet, lit. tom. 7. pag. 243. col. 4
Coturnices sunt aves regales, lit. tom. 2. p. 274. col. 1
Cozbi interpretatur iniquitas, mor. t. 2. p. 277. c. 3
Cozbi signat vitia, quæ suggerit malitia, ibid.
Cracea deliciæ sunt, myst tom. 4. p. 304. c. 2
Cras pro futuro in Scriptura Sacra ponitur, lit. t. 6. p. 209. c. 2
Crassus in hora nativitatis suæ risit, lit. t. 6. p. 295. c. 4
Creatio a Deo mirabiliter ostenditur, alleg. t. 2. p. 190 c. 1
Creationis opera distinguuntur, gloss. tom. 2. p. 244. c. 1
Creatio mundi magnum est opus Dei, quia ex nihilo facta est, sed recreatio mirabilis est, quia non sermone, sed proprio sanguine hominem redemit, lit. tom. 3. p. 199. col 4
Creatorem in ejus operibus arguere, est blasphemia maxima, lit. tom. 2. pag. 94. col. 1
Creatorum nobilior est homo, lit. tom. 6. p. 345. col. 3
Creator an cognoscatur per creaturas, vel e converso, lit. t. 7. p. 13 c. 1
Creatorem credere esse creaturam, est mutare veritatem in mendacium & e converso, lit. tom. 7. pag. 14. col 1
Creatori creatura ubique servit, ut patet discurrendo, lit. t. 7. p. 279. c. 2
Creatura omnis est via ad Dominum, mor to. 2. p 78. c. 4
Creatura omnis expectat revelationem Dei, mor. tom 2. p. 104 col. 2
Creaturarum rationabilium genera quatuor, in quibus Deus facit voluntatem suam, lit. tom. 2. p. 337. col. 2
Creaturæ omnes ducunt nos in notitiam Dei, lit. t. 3. p. 4. col. 3
Creatura dicitur vana in essendo, quia ex nihilo, & in transeundo, quia ex se in nihilum tendit, lit. t. 3. p. 70. c. 3
Creaturæ omnes ducunt hominem ad cognoscendum Deum, ad ipsum amandum, & honorandum, ibid. col 4
Creaturarum universitas est veluti liber quidam, per quem Deum diligenter inquirere debemus, & agnoscere, sed homines illis veluti litteris, & characteribus quasi pueri adhærentes, veram libri intelligentiam neglexerunt, lit. tom 3. p. 79. col. 4
Creatura omnis sine errore, & cessatione, officium suum explendo servit Deo creatori suo præterquam homo insensatus, lit. t. 3. p. 145. c. 1
Creatura Dei semper diligenda, etiam si sit hostis, lit. t. 4. p. 38. c. 3
Creatura omnis ad laudandum Deum invitatur, exp. t. 5. p. 150. c. 3
Creaturæ omnes sunt in Deo creatrix essentia, lit. tom 6. p. 281. col. 4
Creaturæ nomen sumitur quandoque despective, lit. to. 7. p. 49. col. 1
Creatura habet esse per modum communis accidentis, exp. glos. tom. 7. pag. 60. col. 4
Creatura speculum, mor. tom 7 p. 111. col. 3
Creaturæ duo fines, exp. gloss. tom. 7. p 159. col. 1
Creare, est propria authoritate aliquid de nihilo facere, lit. tom. 1. pag. 1. col. 1
Creare cor mundum quomodo intelligatur, lit t. 2. p. 133. col. 1
Creatur populus per pœnitentiam, mor. t. 1. p. 251. c. 3
Creavit pro futuro tempore, idest, creabit, lit. t. 4. p. 13. col. 1
Creavi Filium per humanitatem, sic loquitur Pater, myst. t. 4. pag. 104. col. 3
Creare est de nihilo facere aliquid, idest de peccatore, qui nihil est, facere justum, lit. tom. 7. p. 171. c. 1
Creare proprium est Dei, lit. tom. 7. p. 171. col. 1
Creata ad vindictam malorum quæ sint, lit. t. 2. p. 97. c. 2
Credendum non est mundum regi casu, nec fato, sed judicio Dei justo, alleg. tom. 2. pag. 18. col. 2
Credens non dicitur sapiens, nisi secundum quod credit operetur, lit. tom. 2. p. 291. col. 3
Credere, idest, non credere, ironia, lit. t. 4. p. 23. c. 2
Credentes multi electi sunt de Tribu Juda, myst. t. 4. p. 163. c. 2
Credentes dicuntur vasa sancti Spiritus, myst. t. 5. p. 249. col. 1
Credere in lucem quid sit, lit. t. 6. p. 363. c. 1
Credere duplex, indicium duplex, lit. t. 6. p. 64. col. 4
Credentes omnes sunt sedes Majestatis Dei, lit. t. 6. p. 64. col. 4
Credenti omnia possibilia sunt, lit. t. 6. p. 105. c. 3
Credere gratia est fidelium, lit. to. 6. p. 284. c. 2
Credere posse natura est omnium, lit. ibid. col. 2
Crediderunt in Christo implicite omnes, qui impleverunt legem, exp. gloss. tom. 7. pag. 19. col. 2
Credere quandoque sumitur pro motu fidei, exp. gloss. t. 7. p. 19. c. 4
Credere potest quis in Christum ratione illuminata per gratiam, exp. gloss. tom. 7. pag. 20. col. 2
Credo in Deum, &c. Verba hæc prolata ab existente in peccato mortali quomodo sint intelligenda, exp. gloss. t. 7. p. 27. col. 1
Credere in Deum est credendo amare, ibid.
Credere est membris ejus incorporari, quomodo intelligatur, exp. gloss. tom. 7. pag. 27. col. 2
Credere est superius ad credere innitendo rationibus, & ad credere conversum in amorem, exp. gloss. tom. 7 pag. 27. col. 2
Credo in sanctam Ecclesiam, idest, credo in Deum sanctificantem Ecclesiam, ibid.
Credo in resurrectionem mortuorum, sensus est, quod Deus faciet resurrectionem mortuorum, exp. gloss. tom. 7. p. 27. c. 2
Credendo amare, & credendo diligere quid, ibid.
Credere, est credendo in Deum ire, quomodo, ibid.
Credere Deo, Deum, & in Deum secundum communem usum loquendi pro eodem accipitur, exp. gloss. tom. 7. p. 47. col. 3
Credere in Deum quid, exp. gloss. ibid.
Credentes in crucem quomodo virtutem Dei intelligant, lit. tom. 7. p. 75. col. 2
Credere fide mortua, & viva, quid, mor to. 7. p. 153. col. 4
Credere alicui multipliciter considerari potest, lit. to. 7. p. 223. col. 2
Credere, nisi credideritis, non intelligetis, multis figuris in Scripturis significatur, lit. tom 7. p. 231. col 1
Credendi utilitas duplex, lit. tom. 7. p. 346. col. 4
Creditum Evangelium præputii Paulo dupliciter, mor t. 7. p. 150. c. 1
Crudelitas Dæmonum qualis, lit. tom. 7. p. 232. col. 4
Credunt Dæmones inviti, nos autem voluntarii, lit. to. 7. p. 232. col. 4
Crepido Septuaginta transtulerunt Propitiatorium, & quomodo, expos. tom. 5. p. 135. col. 3
Crepido dicitur a crepo crepas, & cur, exp. to. 5. p. 135. col. 3
Crescunt rationes donorum, secundum quod crescunt ipsa dona, lit. tom. 3. p. 92. col. 2
Cretenses interpretantur vocati, & vocatione consummati, & quare, sic, lit. tom. 7. p. 231. col. 4
Cretenses quales, lit. tom. 7. p. 231. col. 4
Cribrare aliquem sicut triticum, quid sit, lit. to. 6. p. 262. col. 1
Cribrum in aqua positum statim impletur aqua, sed cum extrahitur, statim evacuatur: sic cor multorum, dum prædicationem audiunt, impletur compunctione, & devotione, sed cum redeunt domum, evacuantur, lit. to. 3. p. 223. col. 3
Cribrum paleas a grano separat, sic timor Domini pravas cogitationes expellit a corde, ibid.
Cribrum fæces retinens, sive fursurem, non autem farinam delicatam, quid significat, lit. tom. 7. p. 205. col. 3
Crimen unius non debet transferri in omnes, persona est reprehendenda, non sexus, lit. tom. 1. p. 398. col. 3
Criminis falsi impositio maximum malum, mor. to. 2. p. 130. col. 3
Crimen denudare. pro omni pœna sumitur, lit. to. 4. p. 11. col. 2
Criminatores qui sint, lit. tom. 7. p. 227. col. 2.
Criminatrices mulieres quæ sint, lit. tom. 4. p. 233. col. 2
Crinium crispatorum pœna, lit. tom. 7. p. 211. col. 3
Cruciatio magna cordis quæ sit, myst. tom. 2. p. 196. col. 1
Crucifixissent numquam Dominum gloriæ, idest crucifigi persuasissent, lit. tom 7. p. 77. col 1
Crucifiguntur cũ diabolo multi, sicut cum Christũ, mor. to. 7. p. 252. c. 1
Crucifigi in cruce Christi quid sit, ibid.
Crucifigi diabolo, quid, ibid.
Crucifixio diaboli ubi figura, ibid.
Crucifixerunt Dominum principaliter quatuor milites, & quales illi fuerunt, mor. tom. 7. p. 166. col. 1
Crucifigere se quis debet in cruce Religionis propter quatuor causas principaliter, ibid.
Crucifigunt seipsos multi multis modis, mor. tom. 7. p. 166. col. 1
Crucifigere rursum Filium Dei quid, lit. to 7. p. 249 col. 4
Crucifixio Christi extra civitatẽ, significat quod fructus Christi Passionis nõ ad Judæos, sed ad exteros erat transiturus, mor. t. 5. p. 16. c. 3
Crucifixio Christi de veteri lege est, lit. to. 6. p. 81. col. 3
Crucifigi est agere pœnitentiam, mor tom. 6. p. 85. col. 3
Crucifixi septem in lege veteri quid significent, mor to. 2. p. 224. col. 1
Crucifixum quis quærere dicatur, mor. to. 6. p 89. col. 1
Crucifixus cur in Ecclesiis ponatur in alto loco, mor. to 6. p. 298. c. 1
Crucifixus in Christi cruce fuit ipse Christus, & fomes, expos. gloss. tom. 7. p. 46. col. 1
Crucifigi quidam nolunt omnino, ut Christus, mor. to. 7. p. 166. col. 1
Crucifixores Christi in se, & in filiis puniti sunt, lit. to. 4. p. 225. c. 4
Crucifixores quorum unum blasphemat, alter supplicat, quid denotant, lit. tom 6. p. 270. col. 1

Crucifixores Christi pedestres ignobiles fuerunt, lit. t. 7. p. 305. c. 4
Crucifixores videbunt Christum, & hoc erit eis magna pœna, lit. tom. 7. pag. 367. col. 2
Crudeles in manu crudelium, Græci, Assyrii, Chaldæi, & Romani, lit. tom. 4. p. 44. col. 3
Crudelis dicitur Remmon, & cur, declaratur, myst. t. 4. p. 44. col 4
Crudeles homines, & mali aliquando convertuntur visa pœna, & destructione malorum, & sociorum suorum, myst. t. 5. p. 105. col. 2
Crudelis est, qui famam negligit, lit. tom. 6. p. 170. col. 2
Crudelitas inimicorum bonum operatur justo, mor tom. 2. p. 58. c. 3
Crudelitas Judæorum maxima contra Christum, alleg. t. 2. p. 175. c. 3
Crudelitas in duobus consistit, alleg. t. 2. p. 217. col. 3
Crudelitas, quæ facta fuit in Jerusalem declaratur, lit. t. 4 p. 202. c. 3
Crudelitas Prælatorum maxime reprehenditur, lit. t. 4. p. 227. col. 2
Crudelitas Prælatorum arguitur, exp. gloss. tom. 7. p. 160. c. 3
Crux Christi est arbor, sub qua a mundo ejecti requiescere debent, sub qua Domino suscipiuntur, myst. t. 1. p. 27. c. 4
Crucis meditatio parit in nobis pudorem & dolorem: nam ipse pro nobis passus est, & nos in deliciis esse volumus, lit. t. 1. p. 32. col. 3
Crucis signum ponitur in omni benedictione, myst. to. 1. p. 38. c. 3
Crucis exaltatio post resurrectionem Christi, myst. t. 1. p. 38. c. 4
Crux dicitur domus Dei, & porta cœli, myst. to. 1. p. 38. col. 4
Crux est scala, cujus latera extrema sunt ignominia, & angustia, gradus quatuor sunt, obedientia, patientia, innocentia, & constantia, myst. tom. 1. pag. 38. col. 3
Criminator dicitur, qui alieno opprobrio delectatur, & interdum crimina proximis imponit, lit. t. 1. p. 120. c. 3
Crux palmæ cōparatur, fructus ejus est redemptio generis humani, sub hujus umbra sedendum est per spei securitatem, mor. t. 1. p. 200. c. 4
Crux Christi vehiculum est infirmorum, myst. t. 1. p. 225. col. 3
Crux Christi lætitia nostra, myst. t. 2. p. 10. c. 1
Crux dicitur baculus, lit. t. 2. p. 53. c. 3
Crux significat pœnitentiam Religionis, mor. t. 2. p. 72. c. 2
Crucis beneficia nobis collata, mor. t. 2. p. 92. c. 1
Crux significatur per citharam, alleg. t. 2. p. 112. c. 1
Crux est gladius Christi, quo dæmonem vicit, & effugavit, alleg. tom. 2. pag. 116. col. 3
Crux Christi umbra est, alleg. t. 2. p. 144. c. 1
Crucis alæ peccatorem tegunt, mor. tom. 2. p. 144. c. 2
Crucis sanctissimæ manifestatio per traditionem, myst. t. 2. p. 199. c. 1
Crux Christi lectus, alleg. tom. 2. pag. 207. col. 2
Crux dicitur virtus Christi, myst. t. 2. pag. 231. col. 3
Crux Christi cum exaltatur, ipse exaltatur, pro cujus honore fit totum, lit. tom. 2. pag. 256. col. 2
Crux Christi scabellum pedum ejus, ibid.
Crux Christi psalterium, & cithara David, alleg. t. 2. p. 258. c. 1
Crux Christi lectulus floridus appellatur, in qua jacuit, & charitatem suam eximiam sponsæ Ecclesiæ demonstravit, lit. t. 3. p. 111. c. 2
Crux est scala peccatorum, qua de hoc mundo transitur ad cœlum, lit. to. 3. pag. 121. col. 2
Crux finita est in pœna, nunc manet in gloria, de loco suppliciorum transit ad frontes Imperatorum, lit. to. 3. p. 140. col. 2
Crux clavis David nuncupatur, myst. t. 4. p. 25. c. 3
Crucis prædicatio multos ædificat, myst. t. 4. p. 113. c. 3
Crux Christi quinque modis exaltatur, myst. t. 4. p. 113. c. 4
Crux Christi desiderium veniens, myst. t. 4. p. 124. c. 2
Crux Christi cur dicatur torcular, myst. t. 4. p. 157. c. 1
Crux non erat fructifera, antequam Christus poneretur in ipsa, sed maledicta, lit. t. 4. pag. 209. col. 2
Crux quinque modis exaltata est, mor. t. 5. p. 67. c. 3
Crux tribus modis tollitur, & portatur, lit. t. 6. p. 42. c. 2
Crux quomodo tollatur, lit. t. 6. p. 58. col. 4
Crux multiplex declaratur, lit. t. 6. pag. 103. col. 3
Cruces tres insinuantur, mor. tom. 6. pag. 111. c. 4
Crucis quatuor brachia quid, lit. t. 6. p. 122. col. 1
Crux navi comparatur propter quatuor, lit. t. 6. p. 158. c. 2
Crux, quibus fuerit scandalum, mor. t. 6. pag. 173. col. 2
Crux Christi tribus modis tollitur, myst. t. 6. p. 179. c. 1
Crux ambitio ambitiosorum, & quomodo, lit. t. 6. p. 186. col. 1
Crucem qui portet, docetur, lit. t. 6. p. 221. col. 2
Crucifigere debemus multipliciter, & quomodo, diffuse docetur, ib.
Crux unde dicatur, ibid.
Crux pretium proprie vocatur, ibid.
Crux quæ faciat, dicitur, ibid.
Crux apparebit Sole lucidior existens, lit. tom. 6. p. 256. col. 1
Crucem Pœnitentiæ portat, ut latro dexter, qui scilicet sua peccata luit, mor. tom. 6. pag. 267. col. 3
Crux tribus modis tollitur, mor. tom. 6. p. 267. c. 2
Crucis brachium superius est obedientia, mor. t. 6. p. 268. c. 2
Crucis brachium inferius est humilitas, ibid.
Crucis brachium dextrum est charitas, ibid.
Crucis brachium sinistrum est patientia, mor. t. 6. p. 268. c. 2
Crucis lignum dicitur gloria Libani, mor. t. 6. p. 268. c. 2
Cruces tres sunt, & quæ, mor. t. 6. p. 268. c. 2
Crux carnis quæ sit, mor. t. 6. p. 268. col. 2
Crux in qua mundus crucifigitur, quæ sit, mor. to. 6. p. 268. c. 2
Crux spiritus quæ sit, mor. tom. 6. p. 268. col. 2
Crux quatuor brachiorum quid significat, lit. t. 6. p. 269. c. 4
Crux nulli nocet, sed salus est multis, lit. t. 6. p. 298. c. 1
Cives primæ civitatis, secundæ, & tertiæ, qui sint, per extensum declaratur, mor. tom. 6. p. 224. col. 4
Cives dicuntur Judæi, ex quibus Christus est, myst. t. 6. p. 245. col. 1
Cives domestici sunt falsi Christiani, mor. t. 6. p. 253. c. 4
Crux sceptrum regale Christi est, lit. tom. 6. p. 340. col. 2
Crux Domini debet esse & exterius, & interius, mor. t. 6. p. 373. c. 4
Crucis inventionis duo signa, lit. tom. 6. p. 393. col. 3
Crux cur sit in fronte, exp. gloss. tom. 7. p. 11. col. 2
Crucis verbum licet reputetur stultitia apud homines, tamen verā esse sapientiam ostendit Apostolus quinque rationibus, lit. t. 7. p. 76. c. 3
Crucem pœnitentiæ ascendentes ad tempus, qui, mor. t. 7. p. 152. c. 1
Crux qua adoratione adoranda, exp. tom. 7. p. 159. col. 4
Crucis scandalum quomodo evacuatur, mor. t. 7. p. 164. c. 2
Crux. In tribus maxime gloriandum, quæ sunt in Cruce, mor. tom. 7. pag. 168. col. 1
Crucis effectus, mor. tom. 7. p. 168. col. 2
Crux Christi, latronumque Cruces pulcherrime laudantur, mor. tom. 7. pag. 168. col 2
Crucis quatuor ligna habent mysteria, lit. to. 7. p. 173. c. 2
Crucis fructus salubris, & pretiosus, lit. to. 6. p. 185. c. 2
Crucem, idest, pœnitentiam magis fugimus, & habemus odio, quam Diabolus, lit. tom. 7. pag. 185. col. 2
Cruci quis similis si esset, non manus, sed linguam haberet solutam, quid significet, lit. tom. 7. pag. 192. col. 4
Crucis in proprio solio Christus combustus, ut nos accenderet, non sit igitur qui se abscondat a calore ejus, lit. to. 7. p. 241. col. 4
Crucem induens Christus, induit fraternitatem, lit. t. 7 p. 242. col. 1
Crux thronus Christi, lit. tom. 7. p. 247. col. 1
Crux Christi altare nostrum est, lit. tom. 7. p. 255. col. 1
Crucis Christi virtus, lit. tom. 7. p. 334. col. 1
Crux clavis sacramentorum, lit. tom. 7. p. 377. col. 4
Crux Christi cithara dicitur, plures chordas habens, lit. t. 7. p. 383. c. 4
Crux fuit signum Dei vivi, lit. tom. 7. p. 388. col. 2
Crypta via subterranea est, lit. tom. 4. p. 562. col. 4
Cubile aspergi myrrha, aloe, & cynnamomo, lit. t. 2. p. 132. c. 3
Cubile Christi gloria Patris sui est, myst. t. 4. p. 134. c. 2
Cubile lasciviam carnalem denotat, & omnia alia peccata, myst. tom. 4. pag. 135. col. 2
Cubitus humanæ manus duos palmos habet, exp. t. 5. p. 127. c. 3
Cubiti Geometrici habent sex cubitos humanæ manus, expos. tom. 5. pag. 134. col. 1
Cubitus verissimus qualis sit, exp. tom. 5. p. 135. c. 2
Cubitus est mensura perfecta, lit. tom. 6. p. 232. col. 1
Cucumerarium activos, tugurium contemplativos exprimunt, myst. tom. 4. pag. 5. col. 2
Cucurbita quid sit, exp. tom. 5. pag. 194. col. 1
Cucurbita Israel designat, & quomodo, myst. t. 5. p. 194. col. 2
Culinæ sunt coquinæ, exp. tom. 5. p. 141. col. 3
Culmus quid sit, lit. tom 6. p. 341. col. 1
Culpa sub terrenis commoditatibus occultatur, ut homo videat, quid concupiscere valeat, sed non videat, in quo culpæ laqueo pedem ponat, lit. tom. 1. p. 418. col. 2
Culpæ miseriæ quæ sint, mor. tom. 2. pag. 230. col. 4
Culpa significatur in diluvio, alleg. tom. 2. p. 68. col. 3
Culpa dicitur tenebræ, mor. tom. 2. pag. 112. col. 2
Culpa non dimittitur sine pœna, mor. tom. 2. p. 212. c. 4
Culpa, & pœna dicuntur inferni, mor. t. 2. p. 225. col. 1
Culpa est dulcis carni, sed amara animæ, lit. t. 4. p. 29. c. 3
Culpa nulla est, recolere bonum quod est, lit. t. 4. p. 83. col. 1
Culpa mater ignorantiæ, & miseriæ nuncupatur, myst. t. 4. p 162. c. 1
Culparum duo genera traduntur, lit. tom. 6. p. 216. col. 4
Culpam delet Dominus, & pœnam, lit. to. 7. p. 256. c. 2
Culpam sequitur pœna, lit. tom. 7. pag. 274. col. 1
Culpa pestis sordida, lit. tom. 7. p. 379. col. 4
Cultoris conditiones in Deo, mor. tom. 2. p. 81. col. 1
Cultor, pro cultu, lit. tom. 4. pag. 18. col. 2
Cultor vineæ duo proponit, & quæ sint, lit. t. 6. p. 214. c. 1
Cultores vineæ Apostoli sunt, lit. ibid.
Cultores idoli qui, exp. gloss. tom. 7. p. 84. c. 1
Cultores Christi sunt credentes, lit. tom. 4. p. 261. c. 3
Cultura peccatum non est, lit. tom. 6. p. 70. col. 1
Cultor vineæ quilibet homo est, mor. tom. 6. p. 249. col. 4
Cultrum in gutture suo statuere, est habere virtutem discretionis, qua bona a malis, sufficientia a superfluis separantur, ut nullus fiat excessus, lit tom. 3. p. 49. col. 3
Cultus Judæorum, lit. tom. 4. pag. 5. col. 1
Culta vinea fecit labruscas, lit. tom. 4. p. 14. col. 1
Cultus justitiæ est silentium, lit. t. 4. p. 241. col. 2
Cultus legalis post Christi adventum reputatur idolum, myst. tom. 4. pag. 163. col. 3
Cultura Dei execratio peccatori, mor. t. 4. p. 268. c. 3

Cultus exterior præcipitur in tertio præcepto, exp.gloss.to.7.p.26.c.3
Cultus interior præcipitur in primo præcepto,exp gloss.to.7.p 26.c 2
Cultus Judæorum est impietas ab adventu Christi, quomodo sit iotelligends, exp. gloss tom. 7. p. 59. col. 4
Cum corpora trahantur violenter ad supplicia, Deus numquam permittit,ut anima violenter trahatur ad peccata, lit.to.2.p.254.col.2
Cum quibus debet vir justus edere, quando & quomodo, mor, tom. 2. p. 258. col. 4
Cum aliquid de Deo conspicimus, cur in faciem nostram caditmus, mor. tom. 5. p. 11. col. 2
Cum, Hæc præpositio ootat multa, exp. gloss. to. 7. p. 96. col. 2
Cumulus moderationis consistit in moderatione linguæ, literal. tom. 3. p. 20. col. 4
Cumulus perfectionis multiplex ponitur, lit. to. 6. p. 177. col. 4
Cunctæ res creatæ sunt afflictio spiritus, quia in illis est labor, timor, dolor, & oulla requies, lit. to. 3. p. 76. col. 4
Cunctæ gentes quasi nihil respectu Dei, lit. to. 4. p. 88. col. 3
Cupiditas numquam satiari potest, similis inferno, mor.to.1.p.76.c 2
Cupiditas dicitur currus, equus superbia, alleg to. 2. p. 44. col. 2
Cupiditas, & amor mundanus sunt portæ Dæmonum, myst. tom. 2. p 55. col. 3
Cupiditas laqueus Diaboli, mor. tom. 2 p. 58. col. 2
Cupiditas dicitur anima, mor. tom. 2. p. 82. col. 2
Cupiditas radix est omnium malorum, mor. to. 2. p. 276. col. 2
Cupiditas est insatiabilis maltis ex causis, mor. to. 3. p 38. col. 4
Cupiditas est causa omnis jurgii, lit. to. 3. p. 184. col. 1
Cupiditas possidentis augetur, & multiplicatur secundum multiplicitatem facultatis, mor. to. 5. p. 72. col. 2
Cupiditatis multiplicatio, & charitatis frigeratio, signa sunt desolationis, & finis Ecclesiæ, mor. toio. 5. p. 80. col. 4
Cupiditas, & austeritas sociatur, myst. to. 4 p. 114. col. 2
Cupiditas cur dicatur extrema iniquitas, myst. to. 5. p. 114. col. 2
Cupiditas finistrum corou tenet, & cur, mor. to. 1. p. 241. col. 4
Cupiditas sumitur large, & stricte, Prol. to. 7. p. 4. col. 4
Cupiditas quomodo sit omnium malorum radix, expos. gloss. tom. 7. p. 44. col. 2
Cupiditas radix omnium malorum, lit. to. 7. p. 220. col. 3
Cupiditas, & superbia considerantur dupliciter, lit. to.7.p.220.col.3
Cupiditas, & superbia idem sunt, sed differunt ratione, ibid.
Cupiditas quid, lit. tom. 7. p. 227. col. 1
Cupidus, ut sedulus explorator, simulat, dissimulat, sequitur, obsequitur, manibus, ac pedibus reptat, ut sese ingerere possit, & habere, quod cupit, myst. tom. 2. p. 3. col. 1
Cupidus semper pauper, mor. tom. 2. p. 15. col. 3
Cupidi congregandi divitias, sunt veluti illi, qui conantur apprehendere umbram, vel ventum persequi, & mendacia attendunt, lit. tom. 3. p. 74. col. 4
Cupidi dicuntur pisces, myst. tom. 5. p. 207. col. 4
Cupidi mundum fugiunt pro paupertatis amore, myst.to.5.p.234.c.4
Cupientes saturari de siliquis porcorum qui, lit to.7. p.359. c. 2
Cur multi spernant suam conversionem, mor. to. 4. p. 74. col. 1
Cur homo, & leo a dextris, vitulus vero, & aquila a sinistris, alleg. tom. 5. p. 6, col. 3
Cur Matthæus per hominem, Marcus per leonem, Lucas per bovem, Joannes per aquilam significantur, alleg to. 5. p. 6. col. 3
Cur bis dicatur, quod habebat vas interfectionis, vel interitus in manu sua, mor. tom. 5 p. 36. col. 3
Cura animarum est hæreditas Domini, hanc abominantur, qui fructum tantum temporalem quærunt, alleg. to. 5. p. 50. col. 3
Cura crucifigentium quæ sint, alleg. to. 2. p. 106. col. 1
Cura animarum pro solo amore Dei est suscipienda, lit.to.3.p.37.c.2
Curæ solicitudines hujus vitæ, atque concupiscentiæ quæstiones infinitæ sunt,quibus homioes sponte se immiscent,mor.to.3.p.91.c.2
Curam providentiæ habet Deus de omnibus rebus, quia io omnibus providet necessaria. Curam doctrinæ habet de solis rationalibus, lit. tom. 3. p. 158. col. 3
Cura Dei doctrina, & regula providendi est, lit. to. 6. p. 207. c. 1
Cura providentiæ, & cura doctrinæ docetur, lit. to. 6. p. 208 col. 4
Cura providentiæ est generalis omnium, specialis hominum, specialior fidelium, specialissima Sanctorum, lit. to. 7. p. 95. c. 1
Curatio est incipieda a corde ne plaga corrūpatur, Pen.to.2.p.98.c.2
Curationis tardæ causa redditur, lit. to. 6. p. 188. col. 3
Curatio quandoque est idem quod sanatio, quandoque idem quod curam apponere, exp. Glos. tom. 7. p. 75. col. 4
Curare eos, qui insanabiliter ægrotant, ultimæ est insaniæ, lit. tom. 7. p. 235. col. 3
Curatio Christi qualis, lit. tom. 7. p. 241. col. 2
Curatores animarum, & Prælati commiserantur peccatoribus, myst. tom. 4. p. 277. col. 3
Currere, idest bene operari, exp. Glos. to. 7. p. 52. col. 4
Curia. Nec mordere, nec latrare audent illi, qui sunt in curiis, sed lambere, & adulari, lit. tom 7. p. 234. col. 4
Curialitas circa Jesum triplex notatur, mor. to. 6. p. 13. col. 3
Curiositas est proprietas mulierum, lit. to. 1. p. 47. col. 1
Curiositas oritur ex ignoratione sui, mor. to. 1. p. 47. col. 3
Curiositas vicus civitatis diaboli, myst. tom. 2. p. 140. col. 2
Curiositas dicatur vertex capilli, alleg. to. 2. p. 169 c. 2
Curiositas, cupiditas, & voluptas, sunt gradus quidam, per quos meos humana defluit a veritate, lit. to. 3. p. 72. col. 4
Curiositas consistit in nimio appetitu sciendi, quæ non oportet, lit. tom. 3. p. 83. col. 1
Curiositatis peccatum maxime cavendum est: nam multis fundamentum fidei subripuit, lit. to 3. p. 175. col. 1
Curiositas, & suspicio sunt comites avaritiæ, lit. to. 3. p. 190. c. 3
Curiositas est aliena negotia, & non ad se pertinentia studiosius ioquirere, eap. tom. 5. p. 154. col. 1
Curiositas etiam est non magoæ utilitati, magnam operam impendere, ibid.
Curiosi dicuntur sedere in porta, mor. to. 2. p. 173. col. 3
Curiosi reprehenduntur, mor tom. 2. p. 190. col. 2
Curiosi oculos sublimes habent, quia per nimiam subtilitatem plana fastidiunt, & secreta Dei imperscrutabilia scrutari volunt, tom. 2. p. 12. col. 3
Curiosus quis vere, & proprie dicatur, lit. to. 6. p. 220. col. 2
Curiosis ex disputationibus multa mala oriuotur, lit. to. 7. p. 219. c. 4
Curris ad judicium Deus, mor. tom. 2. p. 121. col. 4
Currere cum fure novem modis possumus, mor. to. 2. p. 150. col. 2
Currendum est non in fiducia oostrorum meritorum, sed in multitudine miserationum Domini, lit. to. 3. p. 106. col. 1
Currere qui videantur, sed non currunt, mor. to. 7. p. 96. col. 3
Currunt multi ad præcipitium æternum, mor. to. 7. p. 96. col. 3
Currunt aliqui indiscrete, ibid.
Currere oportet pedes habere, idest solutos affectus, mor.t 7.p.97.c.1
Currentem multa oportet observare, & facere, mor.to.7.p.97.col.1
Currere quid, mor. tom. 7. p. 163. col. 3
Currus duplex, uous diaboli, alter Dei, lit. to. 1. p. 84. col. 3
Currus boni sunt Ecclesia, exercitus Angelorum, cœtus prædicatorum,religio,bonus Prælatus,chorus virtutum,alleg.to.2.p.44.col.1
Currus mali superbia, ira, avaritia, luxuria, adulatio, & jactantia, alleg. tom. 2. p. 44. col. 2
Currus ascendentium progressus malus, ibid.
Currus significat peccatorem, mor. to. 2. p. 79. col. 3
Currus Pharaonis triplex, malitiæ, luxuriæ, avaritiæ, lit.to.3.p.208.c.3
de Curribus, quibus equitat diabolus, quid scriptum reperiatur, lit. tom. 4. p. 15. col. 2
Currus septem habet diabolus ad eqoitandum,& qui,lit.to.5.p.15.c.4
Currus Dei triplex est, mor. tom. 4. p. 81. col. 4
Currus diaboli tres sunt, ibid.
Currui charitatis opponitur avaritia, mor. to. 4. p. 81. col. 4
Currus diaboli duobus equis trahitur, & qui sint ostenditur, myst. tom. 4. p. 230. col. 2
Currus diaboli super Ecclesiam triplex,per longum declaratur,ibid.
Curvitas multiplex, apte declaratur, myst. to. 4. p. 149. col. 2
Currus diaboli multiplex est, myst. tom. 5. p. 85. col. 3
Currus pompæ sæcularis oon est sine rota volubilitatis, myst. tom. 5. p. 85. col. 3
Currus quando, & quomodo vadat aote boves, lit. to. 6. p. 250. c. 3
Cursores vocantur Sancti Veteris Testamenti, qui Christum venturum nunciaverunt, mor. tom. 1. p. 407. col. 4
Cursor quæ habere debeat, lit. tom. 6. p. 39. col. 4
Cursori multa debentur, lit. tom. 6. p. 192. col. 2
Cursus temporalis, spiritualisque, mor. tom. 7. p. 96. col. 3
Cursus hujus temporis brevis est usque ad statum æternitatis, lit. tom. 7. p. 386. col. 4
Custodia justitiæ confert intellectum veri, & affectum boni, lit. tom. 3. p. 207. col 3
Custodia Dei qualis, mor. tom 2. p. 78. col. 4
Custodire ab omni malo oos Dominus, quomodo intelligatur, lit. tom. 2. p. 37. col. 4
Custodia Angelorum sepes, lit. tom. 4. p. 23. col. 1
Custos de nocte est ipse Deus, qui omnia custodit, lit.to.4.p.48.col.3
Custos de nocte est imperfecta locutio, myst. to. 4. p. 48. col. 4
Custodes Ecclesiarum facti sunt agricolæ, & vinitores, quia de agris, & vineis est tota eorum cura, lit to. 1. p. 292. col. 4
Custodientes præceptum Domini oon iovenientur sibi quidquam nocivum; diligentibus oamque Deum omnia cooperantur in bonum, lit. tom. 3. p. 92. col. 2
Custodiendum est os ao omni spurcitia eloquii turpis, & stultæ adulationis, detractionis, scurrilitatis, mendacii, convitii, otii, vanitatis, lit. tom. 3. p. 27. col. 2
Custodes boni (modo in Ecclesia) ponuntur ad paleas colligendas, sed non ad animas salvandas, exp. to. 5. p. 137. c. 1
Custodia qua custodiendum corpus Christi quæ debeat esse, mor. tom. 6. p. 88. col. 2
Custodes sepulturæ sunt confessarii, mor. tom. 6. p. 88. col. 3
Custodes, & speculatores Ecclesiæ civitatis, lit. to. 7. p. 267. c. 1
Custodes opera Dei, mor. tom. 7. p. 376. col. 2
Cutvari, idest satisfactiooi subjici, alit to. 2. p. 98. c. 3
Cyathi minora vasa vitrea ad probandum vinum erant, quomodo vero phialæ, & cyathi differant, docetur, lit. to. 4. p. 181. col. 4

Index in omnia Commentaria

Cydaris, coronam dicit, myst. to. 4. p. 41. col. 3
Cymbalum alarum Ægyptus est, lit. to. 4. p. 42. col. 4
Cymbalum alarum dicunt Hebræi esse Gog, myst. to. 4. p. 42. c. 4
Cymbalum, de ipso quid sentiant Hieronymus, Haymo, & alii, myst. tom. 4 p. 42. col. 4
Cymbalum, quod manu; tympanum, quod ligno pulsatur, quid significent, lit. tom. 7. p. 109. col. 2
Cyminum carnis mortificationem denotat, myst. to. 4. p. 61. c. 3
Cyniphes sunt minimæ muscæ, quæ acriter mordent, lit. t. 2. p. 273. c. 1
Cynomia, & cyniphes sunt genera muscarum, lit. to. 2. p. 273. c. 1
Cynomia est musca canina, ibid.
Cynos Græce, Latine canis, ibid.
Cyphi pleni vino, diversa genera consolationum, myst. t. 4. p. 255. c. 3
Cypressus arbor procera, & medicinalis, significat donum intellectus, myst. tom. 3. p. 215. col. 3
Cypressus est arbor aromatica, cujus semen candidum est, lit. tom. 3. p. 126. col. 4
Cyprus interpretatur mœror, vel tristitia, mor. to. 6. p. 329. c. 4
Cyprus interpretatur mœror, vel tristitia, lit. to. 7. p. 351. col. 2
Cyrene regio est ultra Ægyptum, exp. to. 5. p. 183. col. 2
Cyrene civitas est Lybiæ, lit. to. 6. p. 267 col. 2
Cyrene hæres interpretatur, myst. ibid.
Cyrious interpretatur hæres, myst. to. 6. p. 142. col. 2
Cyrus interpretatur hæres & significat Christum, alleg. to. 2. p. 105. c. 2
Cyrus cur ad omnes regiones miserit Epistolas, lit. to 4. p. 31. col. 3
Cyrus, & Darius amici dolosi occiderunt Balthassar, & quomodo, lit. tom. 4. p. 47. col. 2
Cyrus fuit duorum regnorum Princeps, lit. to. 4. p. 48. col. 3
Cyro nato præcepit avus ejus, ut interficeretur, lit. to. 4. p. 90. c 3
Cyrus dicitur invocasse nomen Domini, lit. to. 4. p. 93. col 3
Cyrus dicitur mandasse omnibus populis, quod esset unus Deus, lit. tom. 4. p. 93. col. 3
Cyrus Gentilis glorificavit Deum, lit. tom. 4. p. 97. col. 3
Cyrus Christus est, cujus dexteram pater apprehendit, myst. tom 4. p. 100. col. 4
Cyrus secundum Hieronymum non potest interpretari per Christum, quia non omnia verificantur de illo, sed est exponendum de prædicatore, myst. to 4. p. 100. col. 4
Cyrus hæreditator interpretatur, & significat justum, mor. to. 4. p. 100. col. 4
Cyrus aliis sanctis secundum Andream assimilatus, lit. to. 4. p. 101. c. 1
Cyrus etsi tot receperit beneficia, non tamen cognovit ipsum Deum, cum adoraverit idola, lit to. 4. p. 101. col. 1
Cyrum scripsisse omnibus Gentibus nullum alium esse Deum, præter Deum Israel refert Esdras, lit. to. 4. p. 101. col. 3
Cyrus dedit licentiam Hebræis, ut redirent, lit. to. 4. p. 103. c. 3
Cyrus a Canicula, & a pastore in nemore nutritus fuit, lit. tom. 4. p. 111. col. 1
Cyrus primo fuit servus pastoris, lit. to. 4. p. 111. col. 1
Cyrus Rex, & Regina uxor illius tempore liberationis fovebant Hebræos, multaque illis dabant, quibus nutriebantur, lit. tom. 4. p. 113. col. 3
Cyrus, & Darius Euphratem in alveos diviserunt, lit. to. 4. p. 115. c. 1
Cyrus quosdam captivavit, quosdam autem occidit, lit. to. 4. p. 120. c. 1
Cyrus a muliere ignominiose occisus fuit, lit. to. 4. p. 123. col. 1
Cyrus interfector vocatur, lit. to. 4. p. 128. col. 2
Cyrus justus quo pacto dicatur, lit. to. 4. p. 254. col. 2
Cyrus lampadi, & splendori comparatur, lit. to. 4. p. 154. col. 1
Cyrus justus vocatur, quia juste punivit inimicos Dei, lit. to. 4. p. 154. col. 3
Cyrus licentiam concessit Judæis reverti, tamen per duos annos tardaverunt, lit. tom. 4. p. 84. col. 3
Cyrus cur dicatur Persa, exp. tom. 5. p. 154. col. 3
Cyrus erat filius filiæ Astyagis, & nepos Darii, exp. to. 5. p. 216. c. 1
Cyrus interpretatur hæres, lit. to. 7. p. 70. col. 3

D

DA filios eorum in famem, prædictio futuri, non imprecatio mali est, lit. tom. 4. p. 225. col. 4
Dabar sermonem, Deber mortem denotat, mor. to. 4. p. 202. c. 3
Dadan denotat vel Indiæ regionem, vel Idumæorum, ac vastæ solitudinis, exp. tom. 5. p. 96. col. 1
Dadan regio est Indiæ, ibid. col. 4
Dæmon variis nominibus appellatur, prout diversimode tentat homines, myst. tom. 1. p. 3. col. 2
Dæmones semper parati ad rapiendum nos, si ad modicum extra conscientiæ domum egredimur, mor to. 1. p. 24. col. 1
Dæmones corrumpere quærunt intellectum hominis curiositate, & voluntatem voluptate, mor. tom. 1. p. 24. col. 2
Dæmon non est timendus, quia nihil potest nisi permissus, lit. tom. 1. p. 43. col. 1
Dæmones memoria, & signo crucis effugantur, lit. to. 1. p. 49. c. 2
Dæmones cum non possint de veris criminibus accusare, falsa objiciunt, & fingunt, mor. tom. 1. p. 56. col. 3
Dæmones ad votum deserviunt, quos unde flere debuerant, gloriari conspiciunt, myst. tom. 1. p. 57. col. 3
Dæmones efferunt semina, ex quibus novæ species producuntur, lit. tom. 1. p. 79. col. 2
Dæmon non novit benedicere, nec ullus impiorum, neque ars magica, lit tom. 1. p. 144. col. 3
Dæmones possunt ex permissione divina supra naturam hominis, sed non super voluntatem, lit. to. 1. p. 158 col. 2
Dæmones bestiæ feroces dicuntur, lit. to. 1. p. 176. col. 3
Dæmones primo quærunt injicere in cordibus peccatorum pravas cogitationes, ut inde adducant in prava desideria, deinde suggerunt minora peccata, denique enormia peccata, lit. to. 1. p. 203. c. 1
Dæmones maxime lætantur de effusione sanguinis humani, lit. tom. 1. p. 242. col. 4
Dæmones cum veritatem aliquam dicunt, non nocendi gratia, sed decipiendi fine pronunciant, lit. to. 1. p. 243. c. 3
Dæmones dicuntur stare coram Deo, quando non permittitur malignari, egredi vero, cum potestas nocendi illis permittitur, mor. tom. 3. p. 397. col. 2
Dæmones calcant homines, quando suis suggestionibus consentiunt, lit. tom. 1. p. 418. col. 3
Dæmones ostia tenebrosa dicuntur, quia per occultas insidias mentibus deceptis viam mortis aperiunt, myst. to. 1. p. 448. col. 1
Dæmones beatitudinem perdiderunt, sed non dignitatem naturæ, lit. tom. 1. p. 456. col. 4
Dæmones designantur per reges, & principes, mor. to. 2. p. 25. c. 2
Dæmoniorum clamor contra pœnitentem, mor. to. 2. p. 18. c. 2
Dæmones, & mali homines resistunt dexteræ Dei, mor. to. 2. p. 31. c. 4
Dæmon quomodo faciat considerare opera bona, mor. to. 2. p. 50. c. 4
Dæmones quomodo mittant sortes super virtutes animæ nostræ, mor. tom. 2. p. 51 col. 2
Dæmon quomodo circumdet pœnitentem, mor. to. 2. p. 78. c. 3
Dæmon effugatur sono citharæ mortificationis, mor. to. 2 p. 79. col. 3
Dæmon quærit animas, alleg. to. 2. p. 86. col. 3
Dæmoniorum pugna contra bonos quando cessabit, lit. to. 2. p. 94. c. 2
Dæmones dicuntur fortes persecutores, myst. to 2. p. 137. col. 4
Dæmones quando comprehenduntur in astutia sua, mor. t. 2. p. 150. c. 1
Dæmones dissipantur, cum sua fallacia per confessionem aperitur, mor. tom. 2. p. 165. col 4
Dæmones per peccatum hæreditatem Domini subjugaverunt, mor. tom. 2. p. 188. col. 2
Dæmones quomodo exacerbentur per confessionẽ, mor. to. 2. p. 203. c. 4
Dæmones aliquando dicuntur volatilia cœli, mor. to. 2. p. 209. c. 2
Dæmones quando dicantur Principes, alleg. to. 2. p. 216. col. 3
Dæmonium meridianum quid, mor. to. 2. p. 241. col. 4
Dæmonum via itur per quatuor gradus, mor. to. 2. p. 242. col. 3
Dæmones quomodo fugare debemus, mor. to. 2. p. 248. col. 4
Dæmonia non possunt nocere, nisi a Deo permissa, lit. to. 2. p. 251. c. 2
Dæmonum proprium quale, mor. to. 2. p. 288. col. 1
Dæmones sunt calumniatores peccatorum, lit. to. 2. p. 314. col. 4
Dæmones utuntur ornatu mulierum, ut laqueis ad capiendum animas insipientium, lit. tom. 3. p. 90. col. 4
Dæmones tanto magis nos deridENT, quanto magis nos sibi obedientes vident, lit. tom. 7. p. 179. col. 3
Dæmonibus non est credendum, quando in obsessis corporibus aliqua prædicant, lit. tom. 3. p. 235. col 3
Dæmones declinaverunt ad Christum tentandum, lit. to. 4. p. 63. c. 3
Dæmones quos deferant, ostenditur, mor. to. 4. p. 81. c. 2
Dæmones, falsi fratres hæretici, &c. contendentur, myst. tom. 4. pag. 91. col. 4
Dæmones non immittendo se, & illabendo animæ tentant, sed applicando se, & rerum imagines apponendo, myst. to. 4. p. 168. c. 1
Dæmonum crudelitas notatur, mor. to. 4. p. 220. col. 4
Dæmon multos mittit in lacum vitiorum, myst. to. 4. p. 258. col. 2
Dæmones irrident homines in casu suo, mor. to. 4 p. 287. col. 1
Dæmones utuntur creaturis ad illaqueandum hominem, myst. tom. 4. p. 320. col. 1
Dæmones non habent potestatem super hominem capiendum, ne ipse homo proprio gladio, idest proprio peccato, sit vulneratus, myst. tom. 5. p. 71. col. 4
Dæmones induunt species coloratas, quando se transfigurant in Angelos lucis, myst. tom. 5. p 84. col. 4
Dæmones polluunt animam sibi consentientem tentando, myst. tom. 5. p. 85. col. 2
Dæmones aliquando veniunt mandati in illis, qui tentationes præveniunt, & nova peccata exquirunt, myst. to. 5. p. 87. col. 2
Dæmones dicuntur bestiæ propter crudelitatem, myst. to. 6. p. 100. c. 4
Dæmones dicuntur aves propter superbiam, & elationem, vel propter discursus facilitatem, myst. tom. 5. p. 100. col. 4
Dæmones timebunt, quando videbunt Deum judicare, & damnare homines, maxime quando finietur mundus, myst. to. 5. p. 102. col. 2
Dæmones aliquando dicuntur consolati, & gavisi, quia vellent, quod omnes homines descenderent in Infernum, exp. to. 5. p. 105. c. 3
Dæmones interpretantur scientes, eo quod scientes peccaverunt, vel quia Deum cognoverunt, & viderunt, exp. to. 5. p. 223. c. 2

Dæmo-

Dæmones ſaturabuntur in pœnis quodammodo potentum, exp. to. 5. pag. 124. col. 1.
Dęmones dicuntur aves, vel volucres pro ſuperbia, & celeritate, ib.
Dæmones dicuntur beſtiæ propter crudelitatem, exp. t. 7. p. 124. c. 1
Dæmones dicuntur volucres propter ſubtilitatem deceptionis, quantum ad occultas ſuggeſtiones, exp. to. 5. p. 124. c. 1
Dæmones dicuntur beſtiæ quantum ad apertas tentationes, vel ſecutiones, ibid.
Dæmones delectantur in perditionibus hominum, exp. t. 5. p. 124. c. 2
Dæmones facient Antichriſtum invenire theſauros abſconditos, exp. to. 5. pag. 163. col. 4
Dæmonum ingluvies quæ, exp. to. 5. pag. 177. col. 2.
Dæmon unus alium non impedit, ſed juvat, mor. t. 5. p. 180. c. 3
Dæmones vectes terræ dicuntur, & cur, myſt. to. 5. p. 193. c. 3
Dæmones ſedent ſuper dorſum peccatorum, myſt. to. 5. p. 222. c. 3
Dæmones dicuntur reges, myſt. to. 5. p. 249. c. 1
Dæmones quomodo credebant Jeſum eſſe Deum, oſtenditur, lit. to. 6. pag. 34. col. 4
Dæmones cur Chriſtum rogent, dicitur, lit. to. 6. p. 34. col. 4
Dæmones quo cibo paſci dicantur, lit. to. 6. pag. 35. col. 1
Dæmones dicuntur peccata conſuetudinis, lit. to. 6. p. 38. c. 3
Dæmonia ſeptem, ſeptem ſunt vitia capitalia, lit. to. 6. p. 124. c. 4
Dæmonium ſcientia interpretatur, myſt. to. 6. p. 125. c. 2.
Dæmonium interpretatur ſcientia, lit. to. 6. p. 165. col. 1
Dæmonia ſeptem, univerſa peccata denotant, lit. to. 6. p. 176. c. 3
Dæmonium recte ſuperbiam denotat, lit. to. 6. p. 179. col. 3
Dæmonium multa in homine facit, lit. to. 6. p. 179. col. 3
Dæmonia multa in uno homine, ſunt multa peccata in uno peccatore, vel multæ ſcientiæ in uno homine, lit. to. 6 p. 180. c. 1
Dæmones noverant in ſecundo adventu ſe mittendo in gehennas, lit. to. 6. pag. 180. col. 1.
Dæmon ex induſtria vexat homines horis lunaribus, lit. t. 6. p. 188. c. 4
Dæmonium auferens loquelam, triplex eſt, lit. to. 6. p. 201. c. 2.
Dæmonium omne quomodo maxime expelletur, lit. t. 6. p. 201. c. 2
Dæmones nato Chriſto fugerunt de mundo, lit. to. 6. p. 338. c. 1
Dæmon præeſt divitiis, lit. tom. 6. pag. 26. col. 1.
Dæmones utrum habeant fidem, exp. Gloſ. t. 7. p. 22. col. 1
Dæmones quomodo credant, ibid.
Dæmones peſſimi tyranni, exp. Gloſ. to. 7. p. 25. col. 4
Dæmones quomodo ſubornent ſe, cum volunt decipere, expoſ. Gloſ. to. 7. pag. 50. col. 4
Dæmones ſuſpicabantur, ſed non cognoſcebant Chriſtum filium Dei, ſed quia illum credebant talem, ipſius crucifixionem perſuaſerunt, exp. Gloſ. to. 7. pag. 77. col. 2
Dæmonem unum alii Dæmoni ad cruciandum tradere, qua de cauſa poterat Paulus, lit. to. 7. p. 148. col. 1.
Dæmones ſunt tenebræ, lit. t. 7. p. 118. col. 4.
Dæmones dicuntur quatuor, quia contra Eccleſiam Dei exercent quatuor perſecutiones, lit. to. 7. p. 198. col. 1.
Dæmones tenent quatuor ventos, ideſt, impediunt Prædicatores quatuor Evangeliorum, ne, &c. lit. to. 7. p. 198. col. 1
Dæmones quatuor cur ſtent ſuper quatuor angulos terræ, ibid.
Dæmones quomodo credant, lit. to. 7. p. 232. col. 4
Dæmones multos vexabant plus olim, quam modo, lit. t. 7. p. 242. c 3
Dæmones cuſtodes carceris, mor. to. 7. p. 294. col. 2
Dæmones univerſi dicuntur quatuor ob multas cauſas, & rationes, lit. to. 7. pag. 307. col 4
Dæmonum fides qualis, lit. to. 7. pag. 354. col. 3
Dæmonum diligentia ad malum, lit. to. 7. p. 395. col. 1
Dæmonium interpretatur ſcient, mor. to. 7. p. 395. col. 4
Dæmonium aureum, argenteum, æreum, lapideum, ligneum, &c. quid ſignificent, lit. to. 7. p. 395. col. 4
Dagon denotat Diabolum, myſt. to. 5. p. 244. col. 2
Daleth interpretatur timor, alleg. to. 2. pag. 305. col. 1
Daleth interpretatur nativitas, ibid.
Daleth tabulatum ſignificat, lit. to. 4. pag. 285. col. 1
Dalila interpretatur ſituia, alleg. to. 2. p. 304. col. 2
Dalila ſignificat carnalem affectionem, alleg. to. 2. p. 304. col. 2,
Dalila interpretatur ſitula, mor. to. 2. p. 304. col. 2
Dalmanacta quid, lit. to. 6. pag. 102. col. 2
Damaſcus eſt Metropolis Syriæ, nomen accepit a Damaſco filio Eliezeri procuratoris Abrahæ, lit. t. 1. p. 17. c. 3. lit. t. 1. p. 250. c. 2. lit. t. 4. p. 19. c. 3. ibid. p. 22. col. 3. ibid. p. 27. col. 4. ibid. p. 41. c. 1
Damaſcus a Damaſco filio Eliezer dicitur, lit. to. 4. p. 41. col. 1
Damaſcus ſecundum Haymonem fundens ſanguinem, vel bibens interpretatur, ibid.
Damaſcus dicitur ſanguis cilicii, ibid.
Damaſcus gentem diligentem ſanguinem ſignificat, myſt. t. 4. p. 41. c. 3
Damaſcus, & confinia ejus ſunt quaſi in angulo Septentrionis, & Orientis ſecundum ſitum terræ promiſſionis, exp. to. 5. p. 143. c. 2
Damaſcus, & Enon in Aquilonari latere ſunt, ibid.
Damaſcus quare dicatur grabatum, lit. to. 5. p. 185. col. 1
Damaſcus dicitur grabatum, & cur, myſt. ibid.
Damaſcus eſt caput Syriæ, expoſ. tom. 5. p. 219. col. 2
Damaſcus ſanguinem bibens eſt adverſitas ſæculi, mor. t. 7. p. 291. c. 2
Damnatio malorum principum, & prælatorum, myſt. t. 2. p. 15. c. 3
Damnatio malorum in tribus conſiſtit, alleg. t. 2. p. 75. col. 1
Damnationis ordo qualis ſit, alleg. to. 2. pag. 75. col. 2
Damnatio carnalium magna erit, myſt. t. 4. pag. 75. col. 2
Damnatio caligo dicitur, myſt. to. 4. pag. 213. col. 4
Damnatio ſumitur interdum pro pœna temporali, exp. Gloſ. t. 7. pag. 130. col. 1
Damnationis hæreticorum cauſa, lit. to. 7. p. 342. col. 2
Damnatorum corpora torquebit æterni ignis exuſtio, & mentem anguſtiæ magnitudo, lit. to. 1. p. 176. col. 4
Damnati quia nunquam volunt corrigi, ideo fine fine punientur, lit. to. 1. p. 456. col. 4.
Damnatorum quinque pœnæ, alleg. to. 2. pag. 46. col. 1
Damnatorum quindecim pœnæ, alleg. to. 2, p. 46. col. 2
Damnati dolent de potentia Dei, mor. to. 2. p. 228. col. 4
Damnatia non erit, qui compatiatur, myſt. to. 4. p. 75. col. 4
Damnati multi erunt, myſt. to. 4. pag. 171. col. 4
Damnati dicuntur deleri de libro vitæ, ideſt, manifeſtabuntur nunquam fuiſſe ibi ſcripti, myſt. to. 5. p. 49. col. 4
Damnatos quid magis cruciet, lit. to. 6. p. 233. col. 1
Damnati magis proni erunt ad malum, quam unquam fuerunt, exp. Gloſ. to. 7. pag. 45. col. 2
Damnatis carbo, flamma purgandis, lux beatis, lit. t. 7. p. 118. c. 3
Damnatis utrum Eccleſiæ ſuffragia proſint, exp. Gloſ. t. 7. p. 129. c. 4
Damnari per ſola venialia nemo poteſt, exp. Gloſ. to. 7. p. 145. c. 2
Damnum triplex, animarum, corporum, temporum, rerum, mor. to. 1. pag. 20. col. 2.
Damnum multiplex eſt, ſcilicet, rerum, corporum, vitæ temporalis, famæ, parentum, lit. to. 3. pag. 26. col. 4
Damna mulierum hoc verſo ſignata, femina corpus, opes animam, vim, lumina, vocem, polluit, annihilat, necat, eripit, orbat, acerbat, lit. to. 3. pag. 221. col. 1
Damula eſt animal mundum, agile, perſpicax, cui comparantur Prælati, qui debent habere munditiam cordis, agilitatem operis, perſpicacitatem contemplationis, lit. to. 3. p. 11. col. 3
Dan interpretatur judicium, & ſignificat cauſidicos, mor. to. 2, pag. 158. col. 2
Dan interpretatur judicium, Ephraim ubertas, myſt. t. 4. p. 187. c. 1
Dan judicium interpretatur, mor. to. 4. p. 199. col. 4
Dan interpretatur judicium, mor. t. 7. p. 257. col. 2
Dan quare in numeratione ſignatorum non fuerit numeratus, lit. to. 7. pag. 388. col. 3.
Danielis viſio de ſtatua, & lapide parvo, exponitur de viro juſto, mor. to. 2. pag. 145. col. 4
Daniel reditum Hebræorum prævidit, mor. to. 2. p. 160. c. 1
Daniel quid ſignificat, alleg. to. 2. pag. 228. col. 1
Daniel cur Deo gratus erat, exp. tom. 5. pag. 146. col. 3
Daniel, qui continens fuit, & cœleſtibus viſionibus vacavit, ſignat continentes, & virgines, qui vacant contemplationi, & orationi, myſt. to. 5. p. 53. col. 4
Daniel in duobus commendatur, Prol. t. 5. p. 145. col. 1
Daniel fuit bonus ad proximum, ibid.
Daniel tribus temporibus in die flectebat genua ſua; & adorabat, confitebaturque coram Domino, ibid.
Daniel duo habuit, ibid. pag. 146. col. 1
Daniel apud Hebræos non eſt inter Prophetas, ſed inter agiographa, exp. to. 5. pag. 145. col. 2
Daniel, & ſocii ejus non erant corporaliter eunuchi, ſed ſpiritualiter, exp. to. 5. p. 146. col. 2
Daniel fuit in Chaldæa in honore, ibid. col. 4
Daniel fuit de filiis Juda, non ſacerdos, exp. to. 5. p. 148. col. 1
Daniel princeps manſit tam ſuper provincias, quam ſuper ſapientes Babylonis, ibid. col. 4
Daniel injuſte a Porphyrio accuſatur, & quomodo, ibid.
Danieli rex principatum dedit ſuper omnes provincias ad Babylonem pertinentes, & fecit eum principem ſuper eas, ibid.
Danielem cum tribus in fornacem projectum eſſe dicit Joſephus, exp. to. 5. pag. 149. col. 3
Daniel ita ſancte converſatus eſt in ſua vita, ut nec etiam ſuſpicio mali, a diligenter quærentibus inveniri potuerit, exp. to. 5. p. 153. c. 4
Daniel vidit thronum unum præcipuum, in quo ſedebat antiquus dierum, & cum eo vidit ſedentes in aliis thronis ſuos aſſeſſores, & quid per hoc notatur, exp. to. 5. p. 155. col. 2
Danieli videbatur, quod ſedens in throno veheretur curru, & quod circa thronum, & currum eſſet ignis, & quid per hoc ſignatur, ib.
Daniel ſollicitus erat de liberatione populi ſui, exp. to. 5. p. 160. c. 3
Daniel magnum affectum habebat ad Darium, & cur, ibid.
Danielis deſiderium, & quid vidit, exp. to. 5. p. 164. col. 2
Danieli appropriatur facies leonis, & cur, exp. to. 5. p. 222. col. 1
Dare corpora in blaſphemiam, quid ſit, lit. to. 4. p. 98. col. 3
Dare eſt prædicare, & credere myſteria, lit. to. 6. p. 27. col. 3
Dare eleemoſynam non eſt amittere, ſed ſeminare, lit. to. 7. p. 137. c. 1
Dare eleemoſynam multis quare bonum, ibid.
Datur nummus pauperi, & pro ipſo accipitur cœlum, lit. t. 3. p. 192. c. 2
Datum non eſt improperandum, lit. to. 3. p. 202. col. 3

Darius,

Darius, & Cyrus reges Persidis, quid fecerint, lit. t. 4. p. 33. c. 2
Darius fuit filius Ariami, exp. to. 5. p. 157. col. 2
Darius qualis sit, exp. to. 5. pag. 157. col. 4
Darius filius Hystaspis, exp. to. 5. pag. 160. col. 4
Dathan interpretatur donum sufficiens, mor. to. 2. p. 276. c. 3
Datheman signat Ecclesiam, mor. t. 5. p. 237. col. 3
David videns mulierem se lavantem commisit adulterium, & homicidium, myst. t. 1. pag. 47. col. 2
David ut princeps, & prælatus bonus petiit, ut gladius Domini contra populum, verteretur contra se, lit. to. 1. p. 80. col. 2
David tres principales hostes habuit, Saul, Goliam, Absalon, lit. to. 1. pag. 181. col. 2
David non peccavit dissimulando corrigere Ammon filium suum, Heli vero peccavit non corrigendo filios suos, & cur, lit. t. 2 pag. 253. col. 4
David nimis præcipitanter credidit Sibæ, lit. t. 1. p. 256 col. 1
David interpretatur manu fortis, & aspectu desiderabilis, mor. t. 1. pag. 257. col. 3
David quatuor nominibus vocatur, Adeodatus, filius Saltus, Polymitarius, & Bethlehemitides, lit. to. 1. p. 260. col. 2
David peccavit superbiendo de multitudine populi, sed Deus punivit illum diminutione populi, lit. t. 1. p. 264. col. 1
David egregius in humilitate, mansuetudine, & abstinentia, myst. t. 1. pag. 304. col. 4
David æquanimiter tulit opprobria, quæ audivit, quia contumeliosa verba, non tam convitia, quam adjutoria credidit, myst. to. 1. pag. 450. col. 3
David est figura Christi, mor. to. 2. pag. 39. col. 4
Davidicæ citharæ septem cordæ, alleg. to. 2. p. 68. col. 3
David cithara psallendo arcam reducit, alleg. t. 2. pag. 112. col. 1
David cithara fugavit dæmonium, ibid.
David quare non potuit ædificare domum Domino, mor. t. 2. p. 130. c. 1
Davidis historia de adulterio, & homicidio, lit. t. 2. p. 131. c. 1
David Deum confitetur misericordem, lit. t. 2. p. 131. c. 2
David in pœnitentia quare tacet nomen suum, ibid.
David offendit Uriam, & populum, lit. to. 2. p. 131. col. 4
David quare confiteatur peccatum originale, lit. to. 2. p. 132. c. 1
David petit mundari, ut promissio adimpleatur, ibid.
David an refundat peccatum suum in parentes, lit. to. 2. p. 132. c. 2
David quare dicat se conceptum in iniquitatibus, cum esset de matrimonio sanctorum, ibid.
David petit, ut non tollatur ab eo Spiritus sanctus, lit. t. 2. p. 133. c. 2
Davidis fuga in Nobe, lit. to. 2. pag. 134. col. 3
David expectabat nomen Domini Jesu, mor. to. 2. p. 135. col. 4
David latitans inter Ziphæos in persecutione, mor. t. 2. p. 137. c. 2
Davidis historia quando ab Achis fugit, lit. to. 2. p. 142. c. 1
Davidis historia quando fugit in speluncam, myst. t. 2. p. 143. c. 4
David percussit regem Sobal in valle Salinarum, myst. t. 2. p. 151. c. 1
David fuit pauper Dei, & non mundi, alleg. t. 2. p. 181. c. 1
David Deo laudes multas offert, alleg. t. 2. p. 183. col. 4
David electio ex grege, lit. to. 2. pag. 208. col. 3
David significat Christum in cruce, alleg. to. 2. p. 233. col. 2
David quatuor genera inimicorum habuit, mor. ibid. c. 4
David, & Salomon quid significent, mor. to. 2. p. 135. col. 1
David denotat Christum, aliter to. 2. p. 333. col. 1
David dicitur Christus, aliter to. 2. p. 284. col. 1.
David omnes invitat ad laudem Dei, mor. to. 2. p. 299. c. 2
David interpretatur manu fortis, aliter to. 2. p. 333. col. 1
David interpretatur aspectu desiderabilis, ibid.
David in regem prior a Deo optatus, seu electus fuit, mor t. 6. p. 2. c. 2
Davidem quasi principia, in nativitate Christi, præsumpsit: circumcisio prima facta fuit in carne Abrahami, ibid.
David quomodo & ipse circumcidatur, ibid.
David secundum Dei cor fuit elactus, ibid.
David filius Jesse dicitur, ibid.
David peccator Abrahamo justo præponitur, & quare, lit. t. 6. p. 3. c. 1
Davidi Dominus Deus juravit, & Abrahamo, & quare, ibid.
David peccator profundus fuit, lit. ibid.
David quatuor de causis Abrahæ præponitur, ibid.
David eximius tum rex, tum Propheta extitit, ibid.
Davidi promissio firmiter, & cum juramento facta est, ibid.
David primus rex fuit de tribu Juda, lit. to. 6. p. 3. col. 4
David manu fortis dicitur, & signat Christum, & quare, mor. to. 5. pag. 3. col. 4
David, idest, Christus, Goliam, idest, diabolum vicit, ibid.
David aspectu desiderabilis, Christum significat, ibid.
David duxit in matrimonium Michol filiam Saulis, de tribu Benjamin, & ipse maritus de tribu Juda fuerat, & quare, lit. t. 6. p. 4. c. 3
David Christus est, myst. to. 6. pag. 94. col. 2
David tempore populus fuit multiplicatus, lit. t. 6. p. 128. c. 1
David tria præsertim habuit, lit. to. 6. p. 133. col. 3
David quomodo fuit Propheta eximius, exp. Glos. t. 7. p. 57. c. 3
David significat spiritum, lit. t. 7. pag. 173. col. 1
David, idest Christus, fili mi Absalon, Absalon fili mi quis mihi det, ut pro te moriar, &c. 2. Reg. 18. c. lit. to. 7. p. 182. col. 2
David loquitur de Christi ascensione, lit. to. 7. p. 282. c. 3
Dealbantes stolam in sanguine agni, qui sint, lit. t. 7. p. 389. c. 3
Deambulatio Christi fuit Passio, alleg. t. 2. p. 258. col. 1
Deambulationem templi Scriptura, quandoque auriculas, quandoque cancellos vocat, exp. to. 5. p. 131. col. 1
Debet unusquisque considerare viam suam, unde venit, per quam vadit, & quo vadit, principium namque vitæ humanæ est immundum, medium perversum, ultimum periculosum, lit. t. 3. p. 29. c. 3
Debet esse in magna angustia, & tribulatione, qui habet animas custodire, myst. to. 2. p. 109. col. 2
Debet, hoc verbum plura significat, exp. Glos. t. 7. p. 88. c. 4
Debiles peccantes, ex impatientia, mor. to 6. p. 229. col. 2
Debitores nostri qui sint, lit. to. 6. pag. 23. col. 3
Debitores duo, duos populos significant, vel clerici, & laici, vel claustrales, & sæculares, myst. to. 6. p. 175. col 4
Debitores sumus Deo, & hominibus, & nobis, lit. t. 6. p. 203. c. 4
Debitum in septimo anno non dimittebatur, sed solutio differebatur, in anno vero jubilæi totum dimittebatur, lit. t. 1. p. 91. col. 1
Debitum accipiendi necessaria notat onus, lit. to. 7. p. 196. c. 4
Decachordum decalogum significat, Glos. to. 2. p. 244. c. 1
Decapolis quæ regio sit, & cur sic dicatur, lit. tom. 6. p. 98. col. 1. & pag. 271. col. 3
Decem cornua, reges decem, qui mundum habuerunt, myst. t. 4. p. 54. col. 4
Decem tribus hæreticos signant, myst. tom. 5. p. 168. col. 2
Decem tribus cur Ephraim dicatur, ibid.
Cur Joseph, ibidem.
Cur Israel, ibidem.
Cur Samaria, ibidem.
Decem Canones sic in Græco idiomate habentur, lit. t. 6. p. 1. c. 1
Decem Canones a S. Hieronymo descripti lectorem instruunt, quæ sunt propria, & similia omnium Evangelistarum, & quæ singulis singula restituenda sunt, ibid. c. 2
Decem Canones a S. Hieronymo ponuntur ad errorem mistionis, seu confusionis quatuor Evangelistarum amovendum, ibid.
Decem virgines qui sint, lit. t. 6. pag. 77. col. 4
Decem causæ, ob quas eleemosyna comparatur semini, lit. t. 7 pag. 136. col. 4
Deceptiones quatuor sunt, peccati abusio, peccati excusatio, peccati defensio, & inverecundia, myst. to. 1. p. 221. col. 4
Deceptio verborum est deliquium linguæ, lit. to. 2. p. 101. c. 1
Decimas offerre die tertia quid sit, myst. to. 5. p. 185. c. 2
Decimæ tres fiebant ab Hebræis, lit. to 5. p. 185. col. 3
Decimæ dandæ sunt, & quomodo, declaratur, lit. to. 6. p. 73. c. 3
Decimæ debentur ex præcepto, & quare, lit. t. 6. p. 240. c. 1
Decimam cur debeat homo dare, lit. to. 6. p. 240. col. 1
Decimæ significant perfectionem, lit. t. 7. p. 185. c. 1
Decimatio ultima totalis destructio Jerusalem, lit. to. 4. p. 18. c. 2
Decipiuntur, qui carnis gaudia sequuntur, quia perpetuum putant, quod fugit velut umbra, lit. to. 3. p. 97. c. 1
Declarationes in lege tres dantur, lit. to. 6. p. 275. c. 1
Declinare a malo, & facere bonum, causant jucunditatem, & gaudium: lit. to. 3. pag. 171. col. 2
Sunt duæ partes justitiæ, lit. to. 2. p. 251. col. 4
Declinare ad dexteram quid sit, lit. to. 4. pag. 27. col. 1
Declinare ad dexteram, & ad sinistram, quid, myst. to. 4. p. 91. c. 4
Declinare per casus quid sit, pulchre dicitur, myst. to. 4. p. 301. c. 1
Declinantes autem in obligationem per consensum, adducet Dominus, &c. lit. to. 7. p. 16. col. 4
Declinare quid, mor. to. 7. pag. 23. col. 1
Decor interior rectæ intentionis debet esse conjunctus decori exterioris conversationis, lit. to. 3. p. 94. col. 3
Decor verborum, ut plurimum, est absconsio sapientiæ, lit. t. 3. pag. 152. col. 3.
Decor sapientiæ est facilis, & aperta doctrina, lit. t. 3. p. 177. c. 3
Decor domus Domini in duobus consistit, mor. to. 2. p. 60. c. 1
Decor animæ, & corporis multiplex, mor. t. 2. p. 70. c. 2
Decor Prælati clerici sunt, mor. to. 2. p. 246 col. 2
Decor Dei est Patrem esse in Filio, Filium in Patre, &c. myst. to. 4 pag. 77. col. 1
Decor Carmeli scientia circumcisionis est, ibid.
Decor Domini Religiosi, & Clerici, myst. to. 4. p. 238. col. 2
Decor ex pœnitentia provenit, mor. to. 4. p. 280. col. 2
Decor regis qualis sit, exp. to. 5. pag. 98. col. 1
Decrepita ætas significatur per vesperam, mor. t. 2. p. 150. c. 2
Decrepiti dicuntur habitare sepulchra, mor. to. 2. p. 166. c. 2
Decreta humana falso dicuntur scientiæ, mor. to. 2. p. 234. c. 4
Decere Christum pro homine pati, quatuor assignantur rationes, lit. to. 7. p. 241. col. 4
Decretum Romanorum fuit, quod nullus unquam Judæus amplius habitare in Jerusalem, lit. to. 4. p. 75. col. 3
Decretum, quod prohibet alienationem rerum Ecclesiæ, maxime hæreditatum, ubi sumatur, exp. to. 5. p. 143. col. 4
Decretistæ dicunt se esse confitentes Deo, lit. to. 7. p. 372. col. 4
Decreta ex sacris libris Theologiæ sunt extracta, ibid.

Decuriones qui sint, exp. to. 5. p. 234. col. 3
Decurio dicitur tractans, seu ministrans officium curiæ, mor. tom. 6. p. 271. col. 2
Decurio proprie est, qui habet potestatem super decem, ibid.
Dedan est civitas Idumææ, exp. tom. 5. p. 92. col. 3. Cognationem sonat, ibid.
Deda justos signat, mor. to 5. p. 121. col. 2
Dedicatio triplex templi Jerosolymitani, prima facta fuit a Salomone 10. die Septembris; secunda ab Esdra 23. die Martii; tertia a Juda Machabæo die 25. Decembris, lit. to. 1. p. 350. col. 4
Dedicatio Ecclesiæ habet octavas, alleg. to. 2. p. 68. col. 4
Dedicationis Ecclesiæ litteræ, & cruces quid significent, lit. tom. 7. p. 148. col. 3
Deducere ab Inferno est deducere a peccatis, mor. to. 2. p. 69. col. 2
Deductio de bono in melius, mor. to. 2. p. 72. col. 2
Defectionis geminatio duplicem defectum significat, lit. to. 2. p. 95. c. 3
Defectus duplex, bonus unus, alter malus, bonus est deficere a malo, numquam est deficere a bono, lit. to. 1. p. 33. col. 1
Defectus duo hominum, omissio nempe, & commissio, mor. tom. 1. p. 208. col. 4
Defectus humanæ vitæ qui sint, lit. to. 2. p. 102. c. 1
Defectus multiplex, mor. tom. 2. p. 238. col. 4
Defectus duplex, alleg. tom. 2. p. 304. col. 4
Defectus hominum septem, mollicitas proficiendi, pronitas cadendi, resurgendi impossibilitas, standi difficultas, seducendi facilitas, operandi debilitas, patiendi fragilitas, lit. to. 3. p. 45. c. 2
Defectum verbi Dei sequitur mors populi, myst. to. 5. p. 53. col. 2
Defectus qui sunt in Religione sunt septem, &c. mor. to. 5. p. 123. col. 4
Defectus quatuor prius sunt in prædicatione supplendi, mor. tom. 6. p. 308. col. 4
Defectus proprius alterius mensura non debet esse, lit. t. 7. p. 138. c. 3
Defectus tres sunt in nobis, lit. to. 7. p. 301. col. 4
Defendere peccatum, est peccatis peccata addere, lit. to. 1. p. 399 col. 2
Defensores Ecclesiæ hodie non sunt jaspides, sed aspides, myst. tom. 4. p. 128. col. 1
Defensores Ecclesiæ dicuntur muri, lit. to. 7. p. 425. col. 4
Deferendum est multoties non meritis personæ, sed dignitati, myst. tom. 1. p. 14. col. 4
Deformitates in bonis, & in malis non uniformiter erunt, exp. Glos. tom. 7. p. 20. col. 2
Deformitas Christi appellatur utilitas, quam pro nobis sustinuit, exp. Glos. tom. 7. p. 168. col. 4
Defunctorum animæ in Purgatorio existentes, cur dicantur esse de militante Ecclesia, large, exp. Glos. to. 7. p. 5. col. 4
Deglutiens mortem Christus fuit, lit. to. 7. p. 333. col. 4
Deitatis notitia tanto altius crescit, quanto ferocitas infidelium contra Christianos exarsit, lit. to. 1. p. 178. col. 1
Deitas virtus, illuminatio, ignis dicitur, alleg. to. 2. p. 200. col. 3
Deitas calciata quomodo intelligatur, lit. to. 6. p. 91. col. 4
Deitatis Christi duplex signum, lit. to. 6. p. 314. col. 3
Deitas dicitur pedes, lit. tom. 7. p. 117. col. 1
Delbora quæ interpretatur apis uxor Lapidoth, qui interpretatur corruscatio, quid significet, lit. to. 7. p. 215. col. 4
Delectabile bonum dividitur in quatuor, exp. Glos. to. 7. p. 166. c. 2
Delectationes temporales augent dolorem, myst. to. 1. p. 64. col. 4
Delectatio peccati si tam districte punitur, quanto magis actualis perpetratio peccati, lit. to. 1. p. 399. col. 1
Delectatio carnalis quanto diutius aliquem tenuit, tanto illum arctius astringit, & tardius sæculo renunciare permittit, lit. tom. 1. p. 439 col. 3
Delectationes plures in patria, mor. to. 2. p. 30. col 2
Delectatio in opere sunt ubera concupiscentiæ, mor. to. 2. p. 49. c. 1
Delectantur in Domino mundi contemptores, lit. to. 2. p. 93. col. 3
Delectationes carnis dicuntur illusiones, Pen. to. 2. p. 98. col. 3
Delectatio, quæ non est de Deo, silvestris est, mor. to. 2. p. 128. col. 2
Delectatio subita intelligitur per arma, mor. to. 2. p. 193. col. 4
Delectatio in facturis quæ sit, mor. to. 2. p. 244. col. 2
Delectationes carnales pervertunt judicium, ut nesciat homo plerumque quid, & quomodo faciendum sit, mor. to. 3. p. 37. col. 3
Delectatio præsens potest liberare a consideratione æternorum, atque futurorum, sed non potest liberare a pressura supervenientium malorum, lit. tom. 3. p. 74. col. 2
Delectatio peccati mutabitur in tormentum, & in materiam supplicii, myst. tom. 3. p. 246. col. 4
Delectationes peccati, quæ sine fructu sunt, significantur per desertum Deblatha, mor. tom. 5. p. 27. col. 4
Delectatio solet esse in concipiendo, dolor in pariendo, mor. tom. 7. p. 23. col. 4
Delectatio quæ prohibeatur, exp. Glos. to. 7. p. 39. col. 2
Delectari duo importat, motum, & passionem muliebrem illi annexam, exp. Glos. tom. 7. p. 40. col. 3
Delectari quomodo sit ex libero arbitrio, ibid.
Delectatio quæ sit mortalis, ibid. p. 42. col. 2
Delectatio in virtutibus major est in infinitum, quam in peccatis, ibid. p. 45. col. 2
Delectari plus, vel æque secundum rationem in creatura, quam in Deo, est peccatum mortale, ibid. p. 51. col. 2
Delectatio est uterus, mor. tom. 7. p. 148. col. 4
Delectationes carnales nullus potest esse, quin aliquando habeat, exp. Glos. tom. 7. p. 165. col. 2
Delectationes carnales sunt in conjuncto, exp. Glos. to. 7. p. 165. c. 2
Delectari in pulchris vestibus dupliciter possumus, lit. to. 7. p. 349. c. 1
Delectatio mundi est vinum prostitutionis, lit. to. 7. p. 413. c. 1
Delet Deus multa peccatore poenitente, lit. to. 2. p. 131. col. 2
Deleri de libro viventium quomodo intelligatur, alleg. to. 2. p. 175. c. 3
Deleth interpretatur tabulæ, pauper, & janua, myst to. 3. p. 66. col. 4
Delibatio appellatur passio, lit. to. 7. p. 229. col. 4
Delibatio præcedit antequã virtus procedat in opus, lit. t. 7. p. 280. c. 4
Delicta dicuntur esse signata, & condita in thesauris Domini, quia illa in secreto judiciorum Dei latent, dum ea hic non punit, sed tẽpore suo manifesta erunt, & punietur igne æterno, lit. t. 1. p. 177. c. 1
Delicta juventutis quomodo dicuntur, mor. to. 2. p. 57. col. 1
Delictum Judæorum divitiæ sunt mundi, myst. to. 4. p. 157. c. 4
Delictum tripliciter perpetratur, exp. to. 5. p. 129. col. 4
Delictum abundavit per legem, sed Christus illud delevit per gratiam, lit. tom. 7. p. 36. col. 3
Deliciæ, & divitiæ hujus mundi, veluti sorbitiunculæ quædam sunt, mor. tom. 1. p. 253. col. 1
Deliciæ æternæ honor Sanctorum, lit. to. 2. p. 95. col. 2
Deliciæ, & honores causę cupiditatis, & avaritię, mor. to. 2. p. 120. c. 2
Deliciæ terrenorum sunt aquæ turbidæ, ibid.
Deliciæ, & honores non sunt sine divitiis, mor. to. 2. p. 102. col. 2
Deliciæ corporales gravant corpus, sed spirituales mentem relevant, & tanto amplius esuriuntur, quanto amplius comeduntur, lit. tom. 3. p. 152. col. 2
Deliciæ multiplices declarantur, myst. to. 4. p. 118. col. 1
Deliciæ hujus mundi omnes ad infernum, velut ad mare tendunt, lit. tom. 7 p. 240. col. 3
Deliciæ non sunt manentes, lit. tom. 7. p. 342. col. 3
Deliciæ sunt revelationes B. Joanni factæ, lit. to. 7. p. 364. c. 1
Delubra, & lucos declarat, lit. tom. 4. p. 42. col. 1
Delubrum unde dicatur, quomodo Isidorus exponat, myst. to. 4. p. 42. col. 2
Delubra, idolorum templa, licet aliter exponant Hebræi, lit. tom. 4. p. 58. col. 3
Delubra a diluendo dicuntur, lit. to. 4. p. 163. col. 3
Delubra idolorum sunt vanæ superstitiones, mor. to. 4. p. 163. c. 4
Dementia mira est de æterna mansione nihil curare, & domum conscientiæ vacuam virtutibus omnino retinere, lit. to. 3. p. 12. c. 1
Demetitur Dominus posteriora, cum peccata post finem vitæ ulciscitur, lit. tom. 1. p. 281. col. 3
Demetrius significat persecutores Ecclesiæ, myst. to. 5. p. 239. col. 4
Demetrius diabolũ vehementer innectentẽ significat, & cur, mor. ib.
Demetrius dicitur major diabolus, mor. to. 5. p. 241. col. 4
Demetrius per annos undecim regnum rexit, exp. to. 5. p. 244. c. 1
Demetrius significat principes sæculares, myst. to. 5. p. 245. col. 3
Demetrius Templum Dianæ argento ædificans quid significet, myst. tom. 2. p. 302. col. 3
Demolitio excelsorum, & altarium, lit. to. 4. p. 79. col. 1
Demorare semper durare, mor. to. 2. p. 69. col. 3
Dena millia, quos significet hic numerus, lit. to. 7. p. 398. c. 2
Denarius numerus significat æternitatem, lit. to. 1. p. 82. col. 2
Denarius est vita æterna, lit. tom. 6. p. 65. col. 3
Denarius quatuor habere debet, lit. to. 6 p. 112. col. 1
Denarius numerus in lege veteri sacratus, duodenarius vero in Evangelio, & cur dicitur, lit. to. 6. p. 164. col. 3
Denarii duo sunt duo testamenta, myst. to. 6. p. 195. col. 3
Denarius erit Christus, exp. Glos. tom. 7. p. 118. col. 4
Denominatio a digniori fieri debet, lit. to. 6. p. 5. c. 3
Dentes dicuntur multipliciter, alleg. to. 4. p. 8. col. 3
Dentium collisio sævitiam cordis exprimit, alleg. to. 2. p. 89. col. 2
Dentes Domini exacerbantur fructibus immaturis, & acidis, mor. tom. 2. p. 203. col. 4
Dentes, & oculi Ecclesiæ sunt Doctores, Prædicatores, & Prælati, myst. tom. 3. p. 21. col. 1. & 2
Dentes Religiosi vocantur propter multas proprietates dentium, myst. tom. 4. p. 299. col. 3
Dentes filiorum sunt sensus interiores, & exteriores, exp. to. 5. p. 68. c. 2
Dentes elephantini quid significent, lit. to. 7. p. 183. col. 2
Dentes Domini sunt boni expositores Scripturæ, lit. to. 7. p. 195. c. 3
Dentes quare dicantur Antichristi ministri, lit. to. 7. p. 394. col. 2
Depopulator dicitur malus Princeps, vel malus Prælatus, myst. tom. 4. p. 47. col 4
Depositum multiplex, lit. tom. 7. pag. 223. col. 3
Deprecatio, & oratio quomodo differunt, mor. to. 2. p. 30. col. 4
Deprecatio est de malis amovendis, myst. to. 2. p. 138. c. 3
Deprecatio Christi ad Patrem dum est via ad Passionem, alleg. tom. 2. p. 262. col. 1
Deprecatio justi assidua multum valet, exp. tom. 5. p. 258 col. 3. & tom. 6. p. 287. col. 2

Dere-

Derelictio triplex, gratiæ, pœnæ, culpæ, mor. to. 2. p. 18. col. 3
Derelicti a Deo peccabunt peccato ad mortem, mor. to. 2. p. 85. c. 3
Derisio humana efficit proximum Deo, illum quem a pravitatibus humanis innocentia vitæ servat alienum, lit. to. 1. p. 410. col. 2
Derisio viri justi quomodo aggravatur, mor. to. 2. p. 48. col. 4
Derisionum tria genera, alleg. tom. 2. p. 48. col. 3
Descendere in Ægyptum est confidere in humano, & mundano auxilio, & ideo prohibetur, myst. to. 1. p. 34. col. 3
Descendit in pulvere, loquitur Dominus ad animam peccatricem, myst. tom. 4. p. 104. col. 4
Descendunt in infernum, qui finaliter peccant, myst. to. 5. p. 117. c. 2
Descensus ad inferos articulus fidei est, lit. to. 7. p. 172. col. 4
Descensus humilitatem docet, lit. to. 6. p. 148. col. 1
Descendere Christum oportebat, ut nos ascendere doceremur, lit. tom. 7. p. 174. col. 3
Descendit de monte Christus, & de quo, lit to. 7. p. 174. col. 3
Descendere Dei est compati, lit. tom. 7. p. 288. col. 1
Descendere verbum exprimit gratiæ statum, & effectum, lit. tom. 7. p. 318. col. 1
Descensus Christi in carne ubi significatur, lit. to. 7. p. 420. col. 4
Descriptio mensæ, omnium vasorũ, panũ, & candelabri, to. 1. p. 93. c. 2
Descriptio exarata in pariete quid ostendit, lit. to. 4. p. 47. col. 3
Descriptio civitatis Jerusalem, lit. to. 4. p. 58. col. 3
Descriptio adventus diaboli ad perdendum animam, contrarius per omnia adventui Christi, qui venit ad salvandũ, myst to. 5. p. 93. c. 4
Descriptio potentiæ Regis Assyrii sub figura cedri, vel cyparissi in monte Libano constitutæ, quæ sit pulchra ramis, & condensa frondibus, & ad nubes usque surrecta, exp. to. 5. p. 104 col. 1
Descriptio Aquilonaris, & Australis ædificii, exp. to. 5. p. 133. c. 2
Descriptio altaris holocaustorum, exp. to. 5. p. 134. col. 3
Descriptio rite sacrificandi super altare templi, ibid.
Descriptio, & mensuratio altaris holocaustorum templi, quod erat in atrio interiori ante templum, exp. to. 5. p. 135. col. 1
Descriptio portionis sacerdotum, exp. to. 5. p. 143. col. 3
Descriptio quadruplex, qua Deus describit electos, myst. t. 7. p. 140 c. 2
Descriptivi pronominis positio significat referendum esse Christo, alleg. tom. 2. p. 85. col. 4
Desertores dicuntur Hebræi, quia Dominum dereliquerant, lit. tom. 4. p. 63. col. 4
Desertores sunt claustrales, & cur, per longum dicitur, myst. ibid.
Desertum dicitur cor peccatoris, mor. to. 2. p. 63. col. 2
Deserti proprietates convenientes claustro, mor. to. 2. p. 156. col. 3
Mundo conveniunt, myst. ibid.
Desertum quadruplex, infernus, mundus, pœnitentia, & cœlum, lit. tom. 3. p. 120. col. 2
Desertæ aquæ, doctrinæ Hæreticorum, ac Philosophorum sunt, qui similes sunt pardis, & prævaricatoribus, myst. to. 4. p. 38. c. 4
Desertum claustrum, & regulam dicit, myst. to. 4. p. 40. c. 2
Desertum mundum denotat, myst. to. 4. p. 47. col. 3
Desertum promittitur Jerusalem, vel Sion propter abundantiam, & delicias, lit. tom. 4. p. 117. col. 3
Desertum multiplex declaratur, & optime, myst. to. 4. p. 118. col. 1
Deserta facta est anima nostra, idest sterilis, myst. to. 4. p. 162. c. 3
Desertum inter Jerusalem, & Ægyptum immeabile reperitur, inter Chaldæam, & Jerusalem arctum, meabile tamen, lit. to. 4. p. 186. c. 4
Deserti speciosa sunt ipsi Prælati, myst. to. 4. p. 201. col. 3
Sunt claustrales, ibid.
Desertum est locus requiei mentis, lit. to. 4. p. 246. col. 2
Desertum est locus pœnitentiæ ubi invenitur gratia, lit. to. 4. p. 246. c. 2
Deserta parietina, & urbes derelictæ Religiones, & Ecclesias insinuant, myst. tom. 5. p. 115. col. 4
Quomodo olim parietina, ibid.
Desertum pœnitentibus convenit, lit. to. 6. p. 9. col. 3
Desertum tria dat, & quæ sint ostenditur, mor. to. 6. p. 12. col. 1
Desertum vocatur claustrum, mor. to. 6. p. 92. col. 1
Desertum claustrum est, ubi jejunatur, mor. to. 6. p. 144. col. 2
Desertum denotat claustrum propter tres causas, mor. to 6. p. 173. c. 3
Desertum peccatores desertos a gratia significat, mor. to. 6. p. 184. c. 4
Desertum latronibus frequentatum est inter Jerusalem, & Jericho, lit. tom. 6. p. 194. col. 4
Desertum cœlum significat, myst. tom. 6. p. 222 col. 4
Desertum duplex, mor. tom. 6. p. 350. col. 4
Desideria bona eo magis crescunt, quo homo perseverat servire Deo, lit. tom. 1. p. 35. col. 3
Desideria sanctis meditationibus copulata pariunt fœtus varios bonorum operum, mor. tom. 2. p. 43. col. 2
Desideria, & virtutes sanctæ sunt pennæ, myst. to. 2. p. 139. col. 1
Desiderium viatoris est pervenire ad patriam, myst. to. 2. p. 156. c. 1
Desiderium beatæ patriæ accenditur per verbum Dei, mor. tom. 2. p. 167. col. 2
Desideria animæ sunt pennæ columbæ, mor. to. 2. p. 167. col. 4
Desideria æternorum sunt flores, myst. to. 2. p. 212. col. 1
Desiderium, & concupiscentia in quo differant, alleg. to. 2. p. 304. c. 3
Desiderium justorum est esse cum Christo, & hoc dabitur illis in futuro sæculo, lit. tom. 3. p. 21. col. 1
Desideria, & solicitudines præsentis vitæ multos submergunt, lit. tom. 3. p. 51. col. 3
Desideria vitiorum innaturalia sunt, & ideo infinita, lit. to. 3. p. 99. c. 1
Desiderium ita erit in patria, ut nullum sit fastidium in fruendo, unde fruuntur, nec fastidiunt, quo frui magis sitiunt, lit. to. 3. p. 135. c. 2
Desideria humana circa tria potissimum versantur, scilicet, quod decet, quod delectat, quod expedit, idest honestum, delectabile, & utile, myst. tom. 3. p. 148. col. 3
Desiderium suspiria elicit, lit. to. 4. p. 124. col. 1
Desiderabilia Ecclesiæ sunt Prælati, virgines claustrales, & boni tandem, Al. tom. 4. p. 288. col. 1
Desiderium interdum dicitur clamor, lit. to. 6. p. 261. col. 1
Desideria quo pacto noceant, lit. to. 7. p. 210. col. 2
Desiderium antiquorũ humani generis redemptio, lit. to. 7. p. 383. c. 1
Desolatio Ægypti facta per Græcos ostenditur, lit. to. 4. p. 32. c. 1
Desolatio totalis Babyloniæ passim describitur, lit. to. 4. p. 34. col 3
Desolatio totalis Babyloniæ facta fuit, & quomodo ostenditur, lit. tom. 4. p. 37. col. 3
Desolationis magnæ prædictio, lit to. 4. p. 213. col. 3
Desolatio Jerusalem quando facta, lit. to. 6. p. 115. col. 4
Desolatio esse quid potest, idest, causam desolationis habere, & non sentire, exp. Glos. tom. 7. p. 10. col. 2
Desperatio duplex, bona, & mala, bona est desperatio de amicitia mundi, mala est illa, quę est de misericordia Dei, lit. t. 1. p. 405. c. 1
Desperandum non est de misericordia Dei, sed neque præsumendum, lit. tom. 3. p. 201. col. 3
Desperantes qui sint, & quomodo reprehendantur a Propheta, mor. tom. 4. p. 89. col. 4
Desperantes de misericordia Dei, quid dicant, & respondetur eis, myst. tom. 5. p. 109. col. 4
Desperare nullus quantumcumque peccator debet, lit. to. 7. p. 115. c. 1
Desperans non cognoscit Deum, quia illum immisericordem putat, lit. tom. 7. p. 184. col. 2
Despiciendi non sunt, qui nos amant, etsi inepte quid agant, lit. tom. 3. p. 22. col. 4
Desponsatio uxorum quando fiebat, lit. to. 6. p. 4. col. 3
Destructio contra Jerusalem impetratur, alleg. to. 2. p. 175. col. 2
Destructio tabernaculi ostenditur, alleg. to. 2. p. 188. col. 3
Destructiones tres Jerusalem, lit. to. 2. p. 208. col. 4
Destructio Babyloniæ, lit. tom. 4. p. 34. col. 3
Destructio Ægyptiorum dicitur a Propheta, lit. to. 4. p. 42. col. 4
Destructio Jerusalem facta per Romanos declaratur, lit. t. 4. p. 57. c. 3
Post Domini Passionem, lit. tom. 4. p. 58 col. 1
Destructio totius Judææ declaratur, lit. to. 4. p. 58. col. 3
Destructio decem tribuum declaratur, lit. to. 4. p. 59. col. 1
Destructio Romanorum adjungitur Jerusalem, lit. to. 4. p. 62. c. 1
Destructio Jerusalem facta per Nabuzardan, lit. to. 4. p. 68. c. 2
Destructio Jerusalem post prænunciationem de Ezechia, Josia, & Manasse, lit. tom. 4. p. 96. col. 3
Destructio ex indignatione Domini, lit. tom. 4. p. 74. col. 3
Destructio malorum omnimoda præmonstratur, lit. to. 4. p. 165. c. 3
Destructionem Jerusalem quomodo viderit Jeremias, lit. t. 4. p. 188. c. 1
Destructio Jerusalem quomodo facilis dicatur, commode demonstratur, lit. tom. 4. p. 205. col. 4
Destructo regno peccati regnat gratia, exp. Glos. to. 5. p. 101. c. 4
Destructio Antichristi propter quid erit, exp. to. 5. p. 121. col. 4
Destructio, sive combustio civitatis ubi ostendatur, exp. t. 5. p. 134. c. 3
Detestari tripliciter sumitur a sanctis, lit. to. 7. p. 425. col. 3
Detractionis, & adulationis vitia fugienda, lit. to. 1. p. 250. c. 2
Detractio proximi malum linguæ, lit. to. 2. p. 101. col. 1
Detractiones dicuntur plagæ, lit. tom. 2. p. 103. col. 1
Detractio significatur per muscam caninam, mor. to. 2. p. 204. c. 1
Detractio uno ictu tres occidit, detrahentem, audientem, & illum, cui detrahitur, cum ad eum pervenerit, lit to. 3. p. 9. col. 2
Detrahens alicui ob vitia quæ videt in ipso, seipsum obligat in posterum cavendi illa, lit. to. 3. p. 28. col. 1
Detrahere, & detrahentem audire peccatum est, lit. to. 3. p. 50. c. 4
Detrahenti merito detrahitur, justum quippe est, ut qui maledicit alteri, maledicatur sibi ab alio, lit. tom. 3. p. 90. col. 3
Detractionis triplex est genus, primum est malum dicere de alio, secundum est mala audita cum augmento referre, tertium est libenter detractionis verba audire, lit. to. 3. p. 204. c. 2
Detractio linguæ, detractor est os diaboli, lit. to. 7. p. 225. c. 1
Detractio fit multis modis, lit. tom. 7. p. 327. col. 1
Detractores, & Invidi retrahunt auxiliatores pauperum, myst. tom. 1. p. 2. col. 2
Detractorum species tres, lit. tom. 1. p. 120. col. 3
Detractorum pœna triplex, myst. tom. 2. p. 11. col. 3
Detractores comparantur sepulchris, & multis speciebus animalium, ibid.
Detractores loquuntur opera hominum, mor. to. 2. p. 31. col. 2
Detractores proprie dicuntur umbræ mortis, lit. to. 2. p. 53. c. 3
Detractor tripliciter nocet, ibid.
Detractores comedunt carnes, mor. to. 2. p. 61. col. 4
Detractor deterior inferno est, mor. to. 2. p. 89. col. 4

Detractores quid faciant bonis, Pen. tom. 2. p. 90. col. 3
Detractores Deo odibiles, allt. tom. 1. p. 100. col. 3
Detractores sunt susurrones, mor. to. 2. p. 108. col. 2
Detractor cani vulnerato assimilatur, ibid.
Detrahentes occulti inimici, myst. to. 2. p. 114. col. 3
Detractores sunt fures mali, mor. to. 2. p. 130. col. 2
Detractores dicentur dare symbola, ibid. col. 3
Detractores sunt viri sanguinum, myst. to. 2. p. 141. col. 4
Detractores habent dentes leonis propter feditate, mor. t. 2. p. 147. c. 1
Detractio multiplex ad distinctionem dentium, ibid.
Detractores dicuntur viri sanguinum, mor. to. 2 p. 148. c. 2
Detractores viri sagittarii sunt, mor. to. 2. p. 158. col. 2
Detractores scarabeis assimilantur, mor. to. 2. p. 158. col. 3
Detractores aliquando à Domino eliguntur in prædicatores, mor. tom. 2. p. 160. col. 2
Detractorum pœna quatuor, mor. to. 2. p. 179. col. 1
Detractorum mala sicut a locusta, mor. to. 2. p. 204. col. 4
Detractores dicuntur bestiæ terræ, mor. to. 2. p. 209. col. 2
Detractores ad quid comparantur, mor. to. 2. p. 273. col. 2
Detractorum octo Vitia, mor. tom. 2. p. 285. col. 4
Detractio fit tribus modis, lit. to. 2. p. 326. col. 2
Detractores sunt fratres adulatorum, lit. to. 3. p. 3. col. 1
Detractores contra sanguinem suum etiam insidiantur, quia prius se ipsos spiritualiter occidunt, quam alios corporaliter lædant, ib. c. 2
Detractor similis est stulto phrenetico, atque furioso, ibid.
Detractores Deo odibiles sunt: nam bonum, cui invident, dicunt mala intentione factum esse, aut diminuunt, aut malum ubi non est, mendaciter ponunt, lit. to. 3 p. 12. col. 3
Detractores multis comparantur rebus, ibid.
Detractor quandoque, ne detractor appareat, sub sigillo confessionis scelera aliorum quasi dolendo narrat, lit. to. 3 p. 22. col. 4
Detractores sunt testes repentini, quia præter juris ordinem ingerunt se contra proximum, lit. to. 3. p. 26. col. 1
Detractores extrahunt externus putredinem vitiorum de corde justorum, lit. tom. 3. p. 35. col. 4
Detractor omnis est falsus testis: nam loquens de proximo suo, vel pro eo, vel contra eum fert testimonium, lit. to. 3 p. 40. col. 2
Detractores, & Prælati, qui peccati sui exemplo alios inficiunt homines, pestilentes nuncupantur, lit. to. 3. p. 42. col. 1
Detractores sunt muscæ morientes, quæ perdunt suavitatem unguenti, idest odorem bonæ famæ, dum bona opera vel attenuant, vel inficiunt, vel invertunt, lit. to. 3. p. 96. col. 4
Detractor cani comparatur, qui omnibus oblatrat, lit. to. 3. p. 204. c. 2
Detractor dicit, se cum dolore referre, quod audivit, sed ex veritatis amore non potest continere, lit. to. 3. p. 214. col. 2
Detractor urso comparatur pro crudelitate, myst. to. 4. p. 114. c. 2
Detractor assimilatur urso, lit. to. 4. p. 201. col. 2
Detractores maxime inimici, myst. to. 4. p. 301. col. 4
Detractores qui sint, myst. tom. 5. p. 21. col. 4
Detractoris lingua comparatur gladio, myst to. 5. p. 114. col. 2
Detractor immisericors est, lit. tom. 6. p. 169. col. 1
Detractores comedunt carnes humanas, mor. to. 2. p. 365. col. 2
Detractores qui, lit. tom. 7. p. 16. col. 3
Detractores equi diaboli, mor. to. 7. p. 23. col. 1
Detractores sunt velut dracones, & similes inferno, ibid.
Detractores, & adulatores velut anceps, Ibid. col. 2
Detractores Balaam pejores, ibid. col. 3
Detractores Deo odibiles, lit. tom. 7. p. 144. col. 3
Detractor dicitur fascinator, mor. to. 7. p. 152. col. 4
Detrahendi tres modi, mor. to. 7. p. 164. col. 3
Detrahendi duo genera, Ibid.
Detractores significantur per bestiam, Daniel 7. mor. to. 7. p. 164. c. 3
Detractoris linguæ tres, lit. to. 7. p. 213. col. 2
Detractores arguit D. Bernardus, lit. to. 2. p. 317. col. 3
Detractor in quatuor offendit, lit. to. 7. p. 319. col. 4
Detrahendum quam ob causam non sit alicui, lit. to. 7. p. 320. c. 1
Detractor est bestia, quam vidit Daniel similem pardo, lit. tom. 7. p. 327. col. 1
Devorare dicit aviditatem, in quo notatur etiam malum desiderium, mor. tom. 2. p. 136. col. 4
Devorare quid importet, lit to. 4. p. 15. col. 2
Devotatio quomodo specialiter fiat in montibus Israel, t. 5. p. 224. c. 2
Devorare librum quid, mor. to. 7. p. 397. col. 3
Devotio ex duobus præcipue oritur, ex recordatione præteritorum beneficiorum, & cogitatione futurorum, mor. to. 1. p. 7. c. 2
Devotionis spiritus interrumpitur, ut magis desideretur, mor. tom. 1. p. 39. col. 4
Devotio, & humiliatio faciunt exaudire orationes justorum, alleg. tom. 2. p. 76. col. 2
Devotionem respicit Deus, alleg. to. 2. p. 105. col. 1
Devotionem extinguit tristitia, mor. to. 2. p. 111. col. 3
Devotio significatur per medullam ossium, myst. to. 2. p. 163 col. 4
Devotio augetur meditatione, lectione, oratione, myst. to. 3. p. 65. c. 3
Devotio sequitur passionem Christi cum gratiarum actione, myst. tom. 4. p. 197. col. 4
Devotio clamor est, lit. tom. 6. p. 135. col. 2
Deus cum dixit: Germinet terra herbam virentem, contulit illi simul germen, & facultatem germinandi, lit. to. 1. p. 1. c. 1
Deus omnia creavit in tempore, Deus nihil creavit in tempore, utraque propositio quomodo sit vera, ibid.
Deus post sextum diem nihil fecit, quod prius factum non esset, vel in materia, vel in causa, vel in exemplo, lit. to. 2. p. 4. col. 2
Deus dicitur cessasse ab omni opere, quod patrarat septimo die, quia ostendit se complevisse, & perfecisse a se facta, ibid
Deus requievit die septimo, quia rationali creaturæ dedit, ut in se ipsa requiem haberet, ibid.
Deus benedixit die septimo, quia voluit illum suo cultui mancipare, ibid.
Deus requievit die septimo ab omni opere, scilicet creationis, distinctionis, & ornatus, sed non ab opere propagationis, a quo numquam cessat, ibid.
Deus creavit simul tempus, & temporalia, ibid. col. 2
Deus cur permisit primum hominem tentari, quem sciebat esse casurum, lit. tom. 1. p. 6. col. 1
Deus non quantum, sed quanto considerat, lit. to. 1. p. 7. col. 1
Deus divitias multas contulit populo Hebræorum, ut eas potius ad se, quam a dæmonibus expectaret, myst. to. 1. p. 8. col. 2
Deus in prima generatione tria fecit, creavit, benedixit, nomina imposuit, totidem in secunda generatione operatur, ibid.
Deus iratus multoties non visitat puniendo peccata in vita, lit. tom. 1. p. 9. col. 2
Deus dat hominibus inducias, & locum pœnitentiæ, ibid.
Deus numquam deserit in tribulatione justos, lit. to. 1. p. 11. col. 1
Deus mitigat amaritudinem tribulationum, ne Ecclesia ab ipsis opprimatur, ibid. col. 4
Deus permittit Prælatos interdum in gravia, & aperta peccata cadere propter eorum superbiam, mor. to. 1. p. 14. col. 2
Deus in divisione linguarum nihil novum fecit, lit. to. 1. p. 16. c. 1
Deum de bono opere laudare debemus, non autem nosipsos, mor. tom. 1. p. 19. col. 2
Deus ut plurimum se adaptat modo locutionis humanæ, lit. tom. 1. p. 23. col. 3
Deus neminem tentat ad malum, lit. to. 2. p. 28. c. 1
Deus est cum homine, protegendo a malo, & conservando in bono, & promovendo ad melius, myst. to. 1. p. 34. col. 3
Deus vocat peccatores ad pœnitentiam, & ad regnum cœlorum, sex modis, per inspirationes, per scripturas, promissiones, comminationes, per beneficia, & flagella, mor. to. 1. p. 37. col. 4
Deus per gratiam tribus modis est præsens, in habitatione, ut in justis: efficacia, ut in Sacramentis: mysteriis, ut in columba, myst. tom. 1. p. 39. col. 1
Deus est in rebus multipliciter, per naturam, præsentiam, atque potentiam, per gratiam, per unionem, per gloriam, per corporalem præsentiam, per miraculorum operationem, myst. to. 1. p. 39. c. 1
Deus venit in animam alicujus tripliciter, per timorem, devotionem, & præmiationem, mor. to. 1. p. 39. col. 2
Deus neminem cogit, sed libere vult nos operari, myst. to. 1. p. 19. c. 3
Deus animadvertit in Prælatos, qui videntes peccata subditorum, illos non corrigunt, mor. to. 1. p. 47. col. 4
Deus est amandus, quia creavit; timendus, quia judicabit, lit. tom. 1. p. 49. col. 1
Deus peculiari gratia assistit Prælatis, qui vigilant super gregem suum, mor. tom. 1. p. 55. col. 4
Deus tenerius diligit innocentes, & ideo hic arguit, ut puriores reddantur, alleg. tom. 1. p. 63. col. 4
Deus tenerius afficitur circa peccatores, qui convertuntur ad eum, quam circa illos, qui non peccaverunt, myst. to. 1. p. 65. col. 3
Deus in loco pacis, & concordiæ videtur, myst. to. 1. p. 66. col. 3
Deus dimittit iram ex corde pœnitenti, myst. ibid.
Deus non requirit a nobis, quod est verbum nostrum, aut quæ dignitas, aut quæ nobilitas, sed quod est opus nostrum, myst. tom. 1. p. 67. col. 3
Deus orandus est in ingressu, ut nos exaudiat: in egressu, ut nos custodiat, myst. tom. 1. p. 68. col. 2
Deus benefecit obstetricibus Judæorum, non quia mentitæ sunt, sed quia infantulos servaverunt, lit. to. 1. p. 76. col. 3
Deus in caligine erat loquens Moysi, non per circumscriptionem, aut definitionem, sed per effectus sui ostensionem, lit. to. 1. p 88. c. 3
Decem plagarum Ægypti, & decem mandatorum correspondentia, lit. tom. 1. p. 88. col. 3. & 4
Deum non fallit neque peccati qualitas, neque peccantis affectus, lit. tom. 1. p. 145. col. 3
Deus sententiam mutat, quando facit aliud quam verba videantur sonare; consilium non mutat, idest, divinam præscientiam, quæ æterna est, ibid. col. 4
Deus instituit sibi offerri sacrificia varia a populo Judæorum, quia maluit illa sibi offerri, quam idolis, lit. to. 1. p. 146. c. 2
Deus est quidem in omni re, sed non est cum omni re: primus modus, significat esse per præsentiam, potentiam, & essentiam, secundus modus dicit esse per gratiam, lit. to. 1. p. 174. col. 2

Deum

Deum magnificare est corde, ore, & opere, majestatem ejus prædicare, lit. tom. 1. p. 175. col. 1
Deus in pœnitentia malorum ostenditur gloriosus, ibid.
Deus est tam magnificus, tam perfectus, tam discretus, tam fidelis, tam æquus, tam justus, tam rectus, quod numquam est oblivioni tradendus. Adde, quod est Pater, & Dominus Deus noster, ibid. c. 2
Dei justitia non sinit dedecus peccati esse sine dedecore vindictæ, lit. tom. 1. p. 207. col. 2
Deus prius educit animam de statu peccati, & postea cor ejus igne amoris accendit, mor tom. 1 p. 218. col. 1
Deus dicitur oblivisci alicujus, quando eum tribulationibus exponit, & rogatus non exaudit, lit. to. 1. p. 222. col. 1
Deus solus vere est, quia solus immutabilis est, lit. to. 1. p. 223. c. 1
Deus est in omnibus rebus, & omnia sunt in Deo, ibid.
Deus ex se, & per se, & in seipso fortis est, omnia alia habent fortitudinem ab illo, & esse, ibid.
Deus clamat post terga fugentium, quando peccatores vocat ad pœnitentiam, lit. tom. 1. p. 255. col. 1
Deus ita est intra omnia, ut sit etiam extra omnia, lit. to. 1. p. 337. c. 1
Deus in tribulatione non suscipit preces ejus, interdum, qui in tranquillitate præcepta sua audire contempsit, lit. to. 1. p. 401. col. 2
Deus facit hominem magnum in natura, majorem in gratia, maximum in gloria, lit. tom. 1. p. 405. col. 1
Deus tormenta inordinata non dimittit, sed juxta modum criminis, sequitur pœna retributionis, lit. to. 1. p. 409. col. 1
Deus gressus nostros considerat, & parcit peccatis, quia subtiliter acta nostra consideras, & tamen pœnitentis misericorditer peccata relaxat, lit. tom. 1. p. 413. col. 3
Deus ingratis etiam sua dona præbet, ut considerantes ejus bonitatem, vel redeant, & erubescant, ut contemnentes gravius puniantur, lit. tom 1. p. 423. col 4
Deus dicitur sine zelo zelans, sine pœnitentia pœnitens, sine miseria misericors, sine futuritione præscius, & sine crudelitate crudelis, lit. tom. 1. p. 233. col. 2
Deus dicitur excæcare, & noctem inducere, quia obscura corda peccantium non illustrat, nec a cæcitatis tenebris vult liberare, sicut indurare est nolle misereri, lit. to. 1. p. 441. col. 1
Deus regnare facit hypocritas sinendo, quos nescire dicitur reprobando, ibid. col. 3
Deum habere brachium nihil aliud est, quam filium operatorem omnium generare. Voce tonare, est filium sibi consubstantialem mundi terribiliter monstrare, lit. to. 1. p. 453. col. 3
Deum videre, & non videre, quomodo dicitur, mor. to. 2. p. 4. c. 3
Deus ridet, & subsannat aliquando bonos, aliquando malos, mor. tom. 2. p. 5. col. 3
Deus pater dedit Filio hæreditatem ad quatuor facienda, alleg. tom. 2. p. 6. col. 1
Deus invocatur diversimode, myst. to. 2. p. 8. col. 4
Deus pater mirificavit Christum octo modis, myst. to. 2. p. 9. col. 2
Deum in oratione quomodo debemus considerare, myst. to. 2. p. 10. c. 2
Deus duas habet aures, ibid.
Deus approbat aliquam iniquitatem, ibid. col. 4
Deus quo odio odit peccatores, myst. to. 2. p. 11. col. 1
Deus punit non malum inferendo, sed eos suis malis relinquendo, ibid. col. 2
Deus multiplici scuto nos defendit, ibid. col. 4
Deus percutit modo virga, in die judicii percutiet gladio, lit. tom. 2. p. 12. col. 2
Dei furor contra peccatum triplex, lit. to. 2. p. 13. col. 1
Dei largitas quadruplex, myst. tom. 2. p. 16. col. 1
Deo honorem, & timorem debemus, ibid.
Deus visitat nos in Incarnatione, ut medicus, per gratiæ infusionem: ut amicus amicum, in morte ut Doctor, in judicio ut judex, ibid.
Deus tria contulit homini, imaginem, benedictionem, & præesse ceteris creaturis, mor. tom. 2. p. 17. col. 4
Deus requirit sanguinem ab homicida, a Principe, & a Prælatis, mor. tom. 2. p. 19. col. 1
Deus mala malis, & bona bonis conferendo semper juste facit, mor. tom. 2. p. 22. col. 4
Deus veritas imparticipata, mor. to. 2. p. 23. col. 1
Dei charitas duplex, quam habuit, & quam dedit, mor. to. 2. p. 24. col. 2
Deus pacificatus est nobis propter adventum Christi, ibid.
Deus triplicem armaturam nobis contra Diabolum donavit, mor. tom. 2. p. 25. col. 1
Dei propria ratio est, quia nullo indiget, alleg. to. 2. p. 28. c. 3
Dei etymologia, ibid.
Deus pater quæ bona contulit Christo, ibid.
Deus hæreditas Christi, & nostra, alleg. to. 2. p. 29. col. 2
Deus quomodo justi persecutorem præveniat, mor. to. 2. p. 32. col. 3
Deus protector potentiæ, firmamentum virtutis, tegimen ardoris, umbraculum meridiani, lit. to. 2. p. 33 col. 2
Deus quare sit diligendus, ibid.
Deus punit citra condignum, & præmiat ultra meritum, lit. tom. 2. p. 37. col. 1
Deus dicit essentiã, Dominus secundum quod aliquid ei subest, ib. c. 2
Deus quare exaltandus, & laudandus, mor. to. 2. p. 39. col. 2
Deus laudandus, quia de inimicis nostris ulciscitur, ibid.
Deus dando Spiritum Sanctum septem dona dedit, alleg. t. 2. p. 41. c. 4
Deum labia munda debent laudare, alleg. to. 2. p. 42. col. 4
Deus quare dicatur Deus Jacob, mor. to. 2. p. 43. col. 1
Dei consilium quando dicatur firmatum, in prædestinatione, & in extrema definitione, alleg. to. 2. p. 43. col. 3
Deus prævenit homines in multis benedictionibus, mor. to. 2. p. 44. c. 4
Deus pater prævenit Christum quatuor benedictionibus, alleg. tom. 2. p. 45. col. 1
Dei vultus est ipse Filius Dei, mor. to. 2. p. 45. col. 4
Deum ponere dorsum quid sit, mor. to. 2. p. 46. col. 4
Deus derelinquit hominem exponendo culpæ, exponendo pœnæ, non apponendo gratiam, suspendendo flagella, & pœnæ æternæ tradendo, mor. tom. 2. p. 47. col. 2
Deum esse longe a salute Christi quomodo dicatur, all. to. 2. p. 47. c. 3
Deus quomodo ostendit, & retrahit dona, alleg. to. 2. p. 75. col. 4
Deo tribuenda est justificatio, alleg. to. 2. p. 76. col. 4
Deus remittit peccata, mor. tom. 2. p. 77. col. 1
Deus est exaltatio pœnitentis, mor. to. 2. p. 78 col. 3
Deus quia bonus est laudabilis, mor. to. 2. p. 79. col. 3
Deus facit peccatores lapides pretiosos, myst. to. 2. p. 80. col. 2
Deus tribulationes restringit, sicut aquas in utre, myst. to. 2. p. 80. col. 2
Deus quomodo mandavit, & creata sunt, lit. to. 2. p. 80. col. 3
Deus colit suos multis modis, mor. to. 2. p. 81. col. 1
Deus omnia videt, ibid. col. 2
Deus laudandus propter immutationem sacramentorum veteris legis, myst. tom. 2. p. 82. col. 3
Deus dat non solũ corporalia, sed spiritualia bona, mor. to. 2. p. 81. c. 3
Deus dat ori, & cordi honesta meditari, myst. to. 2. p. 82. c. 4
Deum exquirere debemus extra mundum, mor. to. 2. p. 83. col. 2
Deus parva dat, cum temporalia dat, ibid.
Deus non permittit cadere, myst. ibid.
Deus defendit Israelitas, alleg. to. 2. p. 83. col. 4
Deum extra quærere, & non intus quid, mor. to. 2. p. 84. col. 2
Dei vultus quadruplex, mor. tom. 2. p. 85. col. 1
Deus juxta est tribulatis tripliciter, ibid.
Dei separatio ab anima per peccatum dicitur mors spiritualis, ib. c. 3
Deus pugnat pro bonis contra malos, myst. to. 2. p. 85. col. 4
Deus scutum sumit, quando patienter expectat peccatores, mor. tom. 2. p. 86. col. 2
Deus salus animæ, alleg. tom. 2. p. 86. col. 3
Deo similis nullus, mor. tom. 2. p. 87. col. 4
Deus ignoratur tripliciter, alleg. to. 2. p. 88. col. 2
Deus locus animæ, mor. tom. 2. p. 89. col. 2
Dei vocatio secum affert deliberationem, mor. to. 2. p. 89. col. 4
Deus videt multis modis, alleg. tom. 2. p. 90. col. 1
Deus omnia gubernat, ibid. col. 3
Deum odire est peccato adhærere, mor. to. 2. p. 91. col. 2
Dei judicia quare dicantur abyssus, ibid. col. 4
Deus quomodo dicatur salvare jumenta, mor. to. 2. p. 92. col. 1
Dei flagella sagittis comparantur, lit. to. 2. p. 94. col. 1
Deus quomodo confirmet justos, lit. to. 2. p. 95. col. 1
Deus novit per prædestinationem, ibid. col. 2
Deus est via vitæ, lit. tom. 2. p. 96. col. 1
Dei via duplex, misericordia, & veritas, lit. to. 2. p. 97. col. 1
Deus non derelinquit justum in potestate peccatoris, ibid.
Deus quid reservet pacificis, ibid. col. 2
Dei sollicitudo in nobis quomodo contristet peccatorem ingratum, alit. tom. 2. p. 98. col. 4
Deus quomodo tollat a corde peccatoris diabolicam trinitatem, Pen. tom. 2. p. 99. col. 1
Dei stabilitas dicitur pes bonus, alit. to. 2. p. 100. col. 2
Deus est auctor, dator, & promissor beatitudinis, alit. to. 2. p. 100. c. 4
Deus quomodo derelinquat, alleg. to. 2. p. 100. col. 4
Deus non exaudit propter multas causas, mor. to. 2. p. 47. col. 4
Deus licet non exaudiat orationes nostras, non est blasphemãdus, ib.
Deus non derelinquit, licet non exaudiat, ibid.
Deus in morte venit, & pulsat, & quare, mor. to. 2. p. 56. col. 3
Deus quid faciat in misericordia, & veritate, ibid.
Deus insitum habet a natura misereri, ibid. col. 4
Dei bonitas, & misericordia differunt, mor. to. 2. p. 57. col. 1
Deus quomodo dicatur dulcis, & rectus, ibid. col. 2
Deus in multis ostendit se dulcem, ibid.
Dei faciem videbit, qui facit misericordiam, & veritatem, ibid. col. 3
Deus aliquando parcit filiis pro bonis parentibus, aliquando punit pro malis, mor. tom. 2. p. 58. col. 1
Deus miseretur nostri propter unitatem Ecclesiæ, ibid. col. 4
Deus quare debeat nobis misereri, mor. to. 2. p. 58. col. 2
Deus tentat multis modis ad bonum, mor. to. 2. p. 59. col. 1
Deus illuminat hominem multis modis, mor. to. 2. p. 61. c. 2
Deus dicitur salus nostra multis modis, ibid.
Deus est salus, protector, & illuminator, ibid. col. 3
Dei respectio est gratiæ infusio, mor. to. 2. p. 62. col. 1
Deus respicit castra Ægyptiorum, & quomodo, ibid.

Deus abscondit nos a diebus malis tripliciter, ibid. col. 3
Dei facies significat illius voluntatem, mor. to. 2. p. 63. col. 1
Deus exponit res, & corpus nostrum Diabolo, animam numquam, mor. tom. 2. p. 63. col. 3
Deus pater, & mater nostra est, ibid.
Deus filet ab homine, quando homo filet a Deo, mor.to.2.p.64.col.2
Deus filet ab homine tribus modis, ibid.
Deo reddere debemus Calicem passionis Christi, mor.to.2.p.65.c.2
Deus est fortitudo ad operandum, protector ad malum cavendum, mor. tom. 2. p. 66. col. 1
Deo sunt offerenda, quæ habent suam imaginem, myst.to.2.p.66.c.3
Deus quare sit exaltandus, mor to. 2. p. 68. col. 4
Deus quomodo suscipit hominem, mor. to. 2. p. 69. col. 1
Deus quomodo sanavit Christum in resurrectione, alleg.to.2.p.69.c.1
Deus indignatur irasci, quia invitus punit, mor. to. 2. p. 69. c.3
Deus adjutor Christi quomodo dicatur, alleg. to. 2. p. 70. col. 4
Dei protectio quanta, alleg. tom. 2. p. 71. col. 3
Deus per multiplicem effectum gratiæ educit, deducit, & adducit, mor. tom. 2. p. 72. col. 1
Deus quomodo dicatur nutrire filios, ibid.
Deum tenent a longe illa, quæ non possunt haberi cum illo, alleg. tom. 2. p. 74. col. 1
Deus apud divites factus est tanquam vas perditum, ibid. col. 3
Deus invocatur corde, ore, opere, alleg. to. 2. p. 75. col. 1
Deus etiam inimicos custodit, ibid. col. 3
Deus perficit opera nostra, ibid. col. 4
Deus nobis loquitur in lectione, nos loquimur ei in oratione, mor. tom. 2. p. 101. col. 4
Deus quomodo faciat plagas, lit. to. 2. p. 103. col. 1
Deus corripit homines multis modis, lit. to. 2. p. 103. col. 2
Deus expectat homines, & boni Deum, mor. to. 2. p. 103. col. 4
Deus dicitur expectare hominem ad pœnitentiam, mor.t.1.p.104.c.2
Deus finis, & principium omnium, mor. to. 2. p. 104. col. 4
Deus quod nolit sacrificia quomodo intelligatur, alleg.to.2.p.105.c.1
Deus dicitur fons vivus, mor. to. 2. p. 109. col. 3
Deum desiderantes, plorant de incolam vitæ præsentis, ibid.
Dei domus dicitur Ecclesia triumphans, mor. to. 2. p. 109. col. 4
Deus est salutare per recreationem, Deus per creationem, mor. tom. 2. p. 110. col. 2
Deus tripliciter est vita nostra, ibid. col. 4
Deus quando dicatur oblivisci, mor. to. 2. p. 111. col. 1
Deus solus potens, mor. tom. 2. p. 111. col. 4
Deus exponit Martyres martyrio, myst. to. 2. p. 112. col. 3
Deus dicitur exurgere propter multa, alleg. to. 2. p. 115. col. 4
Deus non hominem odit, sed iniquitatem, alleg. tom. 2. p. 117.c.3
Deum omnes adorant, mist. tom. 2. p. 119. col. 1
Deus quare a nobis specialiter sit adorandus, mor.to.2.p.119.col.2
Deus nobiscum per assumptam naturam, myst. to. 2. p. 119. col. 4
Deus fugientibus refugium est, patientibus fortiter virtus resistendi est, mor. tom. 2. p. 120. col. 4
Deus quare dicatur in medio civitatis, myst. to. 2. p. 120. col. 3
Deus non est personarum acceptor, ibid.
Deus non inutiliter est cum beatis, mor. to. 2. p. 121. col. 1
Deus non solum dat voces, sed præsentiam suam, ibid.
Deus suscipit causas nostras, ibid.
Deus interpretatur videns, currens, terrens, ibid. col. 3
Deus per prædicatores comburit arma Diaboli, ibid.
Deus non est in tumultuosis, mor. to. 2: p. 121. col. 3
Deus quando dicatur confringere arma, ibid.
Deus susceptor luctuantium, & supplantantium vitia, ibid. col. 4
Deus quare nomen Jacob in Israelem vertit, ibid.
Deus quibus sit terribilis, myst. tom. 2. p. 122. col. 1
Dei electio in quibus cognoscatur, ibid.
Deus est excelsus contra curiosos scrutatores, mor. to. 2. p.122.col.2
Deus est terribilis contra luxuriosos, ibid.
Deus est rex contra superbos, ibid.
Deus est magnus contra avaros, ibid.
Deus est rex magnus contra Antichristum, ibid.
Deus ascendit in corda hominum per devotionem, ibid. col. 4
Dii fortes terræ sunt Apostoli, myst. to. 2. p. 123. col. 1
Deus quare sit magnus, myst. tom. 2. p. 123. col. 2
Dei civitas Ecclesia est, ibid.
Deus per miracula cognoscitur in domibus Gentilium, ibid.col.3
Dei bonitas, & severitas in quibus ostenditur, mor.to.2.p.124.col.1
Deus misericordiam ostendit per remissionem peccatorum, ib.col.2
Deus majorem gratiam dat gentibus conversis, quam olim non dedit Judæis, alleg. tom. 2. p. 124. col. 3
Deus in futuro non placatur, solum in præsenti, alleg.to.2.p.126.c.1
Deus potest placari multis modis, ibid.
Deus quomodo accepit hominem, mor. to. 2. p. 127. col. 2
Deum contemnentes in tranquillitate non inveniunt in tribulatione, ibid. col. 3
Deum non videntes, lumen non habent, ibid.
Deus quare dicatur noster, alleg. tom. 2. p. 128. col. 1
Deus dicitur multiplex, mor. tom. 2. p. 128. col. 1
Deus multipliciter vocat homines, ibid.
Deus manens in corde non filet, ibid. col. 2
Deus quare non accipit sacrificia, alleg. to. 2. p. 129. col. 1
Deus esurit in pauperibus, myst. to. 2. p. 129. col. 3
Deus a quibus nolit sacrificia, mor. to. 2. p. 129. col. 4
Deus peccatum statuet in judicio ante faciem peccatoris, mor. tom. 2. p. 130. col. 4
Deus dat Diaboli scripturam, lit. to. 2. p. 131. col. 2
Deus quomodo velit cum homine judicari, lit. to. 2. p. 132. col. 1
Deus in promissionibus cum David apparet justus, ibid.
Deus occulta manifestavit David, ibid. col. 2
Deus diligit veritatem vitæ, doctrinæ, & justitiæ, ibid.
Deus acceptat sacrificium justitiæ in laicis, oblationem in clericis, holocausta in religiosis, & vitulos in Prælatis, lit.to.2.p.134.col.3
Deus quomodo a longe prospicit peccatores, mor. to. 1. p. 136. c. 3
Duo libenter aspicit in nobis Dominus intellectum intelligentem ipsum, & affectum requirentem, ibid.
Deus de cœlo prospicit, idest, de secreto suo, alleg to.2.p.136.col.3
Deus habet nomen a diversis, myst tom. 2. p. 137. col. 3
Deus interpretatur videns, myst. tom. 2. p. 138. col. 3
Deus aliquos exaudit, aliquos despicit, ibid.
Deum laudare debemus vespere, mane, & meridie, myst. to. 2. pag. 141. col. 1
Deus manum extendendo in vindicta misericordiam, non justitiam ostendit, ibid. col. 2
Deus fecit Testamentum pacis in Christo, ibid.
Deus libenter lacrymas respicit, myst. tom. 2. p. 143. col. 2
Deus invocandus est in die prosperitatis, non tantum in nocte adversitatis, ibid. col. 3
Deus liberat hominem a multis, ibid. col. 4
Deus pater exaltatur tripliciter, mor. to. 2. p. 144. col. 4
Deus quomodo visitet amicos, & inimicos peccatores, mor. tom. 2. p. 148. col. 3
Deus occurrit currenti ad illum, ibid.
Deus multis modis visitat homines, ibid. col. 4
Deus in nobis nil nisi sua dona coronat, mor. to. 2. p. 149. col. 3
Deus licet tentationes permittat, tamen in illo tempore maxime custodit nos, ibid. col. 4
Deus & blandiendo, & flagellando nobis miseretur, myst. tom. 2. p. 151. col. 1
Deus quomodo nos repellit ab uberibus mundi, ibid.
Dei attributa multa, ibid.
Deus non dat dulcedinem absque amaritudine, ibid. col. 2
Deus quomodo dicitur salvare, & non salvare, ibid. col. 4
Deus non liberat nos modo, sicut faciebat Judeos, myst.to.2.p.152.c.4
Deus educit, ducit, deducit, inducit, ibid.
Deus dux justorum significatur per quadraginta duas mansiones filiorum Israel, myst. tom. 2. p. 153. col. 2
in Deo quis projiciatur, mor. tom. 2. p 41. col. 2
in Deo quare sit confidendum, mor. tom. 2. p. 56. col. 2
in Deo quare sit sperandum, lit. tom. 2. p. 93. col. 2
Deus sua electione, non nostris meritis dat nobis suam hæreditatem, myst. tom. 2. p. 122. col. 1
Deus Hebræis pluit manna ad manducandum, lit. to. 2. p. 167. col. 1
in Deo quomodo sperare debemus, myst. to. 2. p. 141. col. 4
Deus dat locum pœnitentiæ, mor. to. 2. p. 255. col. 1
Deus peccatores Sanctos fecit, lit. to. 2. p. 254. col. 2
Dei nomina quædam timenda, quædam amabilia, mor.to.2.p.153.c.3
Deus spes veniæ contra desperationem, mor. to. 2. p. 154. col. 4
Deus est locus animæ, myst. to. 2. p. 154. col. 2
Deo subjici debemus ob multas rationes, mor. to. 2. p. 155. col. 1
Deus loquitur semel in Sacra Scriptura, ibid. col. 4
Deus ante legem colendus, in lege metuendus, in tempore gratiæ diligendus, myst. tom. 2. p. 156. col. 1
Deum bis nominat propheta, & quare, ibid.
Deus adjutor per gratiam prævenientem, & per gratiam cooperantem, mor. tom. 2. p. 157. col. 1
Deus quando dicatur non exaudire, mor. to. 2. p. 158. col. 1
Deus in scrutatione quomodo exaltetur, alleg. to. 2. p. 159. col. 1
Deus debet laudari ab his, qui exeunt de peccato, myst.to.2.p.159.c.4
Deo vovemus in Baptismo corpus, & animum, ibid.
Deus reverendus, metuendus, & sperandus est, ibid.
Deus elegit homines, & opera bona, myst. to. 2. p. 160. col. 3
Deus est spes omnium contra Judæos, & contra hæreticos Donatistas, myst. tom. 2. p. 160. col. 4
Deus quando conturbat cor hominis, dicitur conturbare profundum maris, mor. tom. 2. p. 151. col. 2
Deus quomodo dicatur inebriare bonos, ibid. col. 3
Dei opera quare dicantur terribilia, myst. to. 2. p. 162. col. 2
Deum adorare, & psallere debemus propter multa, mor. tom. 2. p. 161. col. 3
Deus quomodo ponat animam ad vitam, Diabolus ad mortem, myst. tom. 2. p. 163. col. 1
Deus quomodo probat suos, myst. tom. 2. p. 163. col. 2
Dei filius dicitur fructus, quia fruitur, mor. to. 2. p. 165. col. 2

Index in omnia Commentaria

Deus est ignis dissipans peccatores, ibid. col. 4
Deus laudatur tripliciter, alleg. tom. 2, p. 166. col. 1
Dei nomina plura, ibid.
Dei egressio ante filios Israel, lit. tom. 2. p. 166. col. 4
Dei hæreditas Israel, & quomodo, lit. to. 2. p. 167. col. 1
Deus quomodo dicatur perficere animam, mor. to. 2. p. 167. col. 2
Deus dicitur rex virtutum, alleg. to. 2. p. 167. col. 3
Deus quomodo habitavit in Christo, alleg. to. 2. p. 168. col. 3
Deus per gratiam habitat in Sanctis, ibid.
Deus quomodo dicatur converti in profundum maris, mor. to. 2. p. 169. col. 3
Deus in peccatore omnia convertit in mare pœnitentiæ, mor. tom. 2. p. 169. col. 4
Dei ingressus multiplex, ibid.
Dei laudes de fontibus Testamentorum sunt hauriendæ, mor. tom. 2. p. 170. col. 2
Deus confirmat bona nostra multis modis, ibid. col. 3
Deo dare manus, fœdus significat, alleg. to. 2. p. 171. col. 1
Deo honor debetur, non mundo, ibid. col. 2
Deus mirabilis in Sanctis propter multa, mor. to. 2. p. 171. col. 3
Deus dat virtutem impassibilitatis, alleg. to. 2. p. 171. col. 3
Deus percussit filium ex bonitate, & misericordia, alleg. to. 2. p. 175 c. 1
Deus quomodo sit quærendus, mor. to. 2. p. 176. col. 1
Deus est via, per quam ad ipsum itur, mor. to. 2. p. 176. col. 2
Deus est nobis duplex vita, ibid
Deus est adjutor in præsenti, cum tempus est operandi, & liberator in futurum, mor. tom. 2. p. 177. col 3
Dei justitia est forum pœnitentiale, myst. to. 2. p. 177. col. 4
Deus protegit a Diabolo, liberat a mundo, mor. to. 2. p. 178. col. 2
Dei laudes quando, & quomodo debeant esse in ore hominum, mor. tom. 2. p. 178. col. 3
Dei gloria est mundi recreatio, ibid.
Deus adest sanctis in tribulationibus, ibid. col. 4
Deus quomodo regit omnia in numero, pondere, & mensura, mor. tom. 2. p. 179. col. 4
Deo similis nullus multis modis, mor. tom. 2. p. 180. col. 1
Dei veritas triplex, ibid. col. 2
Deus ostendit compassionem humiliando, alleg. to. 7. p. 181. col. 4
Deus dicitur venire sicut pluvia, ut peccati ignem extingueret, alleg. tom. 2. p. 181. col. 4
Deus quotidie descendit per gratiam suam in animam justi, mor. tom. 2. p. 181. col. 4
Deus per gratiam diversimode venit in animam, ibid.
Deus solus poterat a peccato hominem liberare, mor. to. 2. p. 182. c. 3
Deus quomodo sit usurarius, mor. to. 2. p. 183. col. 1
Deus vult esse merces mutui, ibid.
Deus avaro non sufficit, ibid.
Deus quomodo dicatur terræ firmamentum, ibid. col. 2
Deus quare bonos hic affligit, & malos prosperat, lit. to. 2. p. 183. c. 4
Dei bonitas ex quo maxime cognoscatur, ibid.
Deus quid significet, & Græce, & Latine, alleg. to. 2. p. 183. c. 4
Deus solus facit miracula, ibid.
Deus multis modis dicitur bonus, myst. to. 2. p. 184. col. 1
Dei sciendi modum non potest homo scire, lit. to. 2. p. 183. col. 1
Deus scit omnia, etiam minima, ibid.
Dei secreta in cœlum cognoscentur, alleg. to. 2. p. 185. col. 3
Deus dare dolose temporalia quomodo intelligatur, ibid. col. 4
Deo servire, gloria maxima est, mor. to. 2. p. 186. col. 4
Deus cooperatur in nobis, ibid.
Deus quomodo dicatur longe ab impiis, mor. to. 2. p. 187. col. 2
Deus malis prope est per justitiam, longe per gratiam, ibid.
Deus quomodo manus levavit contra superbos, mor. to. 2. p. 188. c. 1
Deus duas manus vindictæ habet, ibid.
Dei signum crux, & humilitas, ibid. col. 3.
Deus quando habere manus in sinu dicatur, alleg. to. 2. p. 189. col. 1
Dei signum judicium occultum designatur, mor. to 2. p. 189. col. 2
Deus noster, quia ejus cultores sumus; rex, quia milites; noster, quia ejus fratres sumus, ibid.
Deus dicitur noster ante sæcula, quia ejus sumus factura, est in medio, quia redemptor, ibid.
Dei testamentum Sacra Scriptura, alleg. to. 2. p. 190. col. 3
Deum oderunt aliqui, & quare, mor. to. 2. p. 191. col. 2
Deo quæ confitenda sint, alleg. to. 2. p. 191. col. 3
Deus facit mirabilia in cœlo, & in terra, in mari, & in Inferno, myst. tom. 2. p 191. col. 4
De tempore multa dicuntur, myst. to. 2. p. 192. col. 1
Deus dicitur judex justus, fortis & longanimis, ibid.
Deus non solum peccata judicabit, sed & bona opera significata per justitias, ibid.
Deus iniquus esset si justam retributionem non reservaret in futurum, ibid. col. 3
Deus non est notus his, qui tantum nomine, & non re dicuntur Christiani, alleg. tom. 2. p. 192. col. 3
Deum quibus modis confiteri debemus, alleg. to. 2. p. 193. col. 3
Deus notus in Judæa per auditum tantum, ibid.
Deus in quadruplici loco voluit comprehendi, ibid.
Deus quærit mediatorem pro peccatoribus, mor. to. 2. p. 194. col. 3
Deus videt peccata etiam minima, & abscondita, ibid. col. 4
Deum manibus quærere, quid sit, myst. to. 2. p. 195. col. 4
Deus quomodo per naturam misereatur, myst. to. 2. p. 196. col. 4
Deus tardans ad miserendum dicitur oblitus, ibid.
Deus quomodo obliviscatur, ibid.
Dii falsi mirabilia non possunt facere, myst. to. 2. p. 197. col. 3
Dei populus pauperes sunt, mor. to. 2. p. 198. col. 4
Deus quando aperuit os in parabolis, alleg. to. 2. p. 198. col. 4
Dei opera, ut enarrentur, quinque requiruntur, mor to. 2. p. 199. col. 3
Deus reddit multa religiosis, ibid. col. 4
Deus affligit peccatores decem plagis conscientiæ, mor. t. 2. p. 200. c. 1
Deum aliqui tentant multis modis, mor. to. 2. p. 201. col. 2
Deum cur multi dicunt impotentem, & mendacem, ibid.
Dei benignitas ostenditur in duobus, lit. to. 2. p. 201. col. 3
Dei potestas in multis ostenditur, ibid.
Deus quomodo januas cœli aperiat, ibid. col. 4
Deus aliquando permittit, prælatos ligari funibus peccatorum suorum, mor. tom. 2. p. 202. col. 4
Deus tribus modis dicitur impedire electos pro peccatis malorum, lit. tom. 2. p. 203. col. 1
Deus in omnibus Ægyptum percussit, lit. to. 2. p. 204. col. 3
Deus quomodo exacerbetur, mor. to. 2. p. 203. col. 4
Deus multipliciter immittit tribulationes, mor. to. 2. p. 205. col. 1
Deus occidit aliquando in homine animalitatem, ibid. col. 2
Deus deducit, & introducit bonos, ibid. col. 4
Deus dividit prærogativas suas, mor. to. 2. p. 206. col. 1
Deus septem gentes ejecit de terra promissionis, ibid.
Deus zelator castæ expositionis, ibid. col. 3
Deus quando ad nihilum redegit Israel, lit. ibid.
Deus quo vino inebrietur, mor. to. 2. p. 207. col. 2
Deus elegit tribum Juda, lit. tom. 2. p. 207. col. 3
Deus nullum legalibus adhærentem acceptat, alleg. to. 2. p. 207. col. 4
Deus eligit infirma mundi, mor. to. 2. p. 207. col. 4
Deum non invocant tria genera hominum, mor to. 2. p. 209. col. 4
Deus recordatur peccatorum nostrorum per sex, ibid.
Dei voluntas in Christo qualis, mor. to. 2. p. 210. col. 2
Deus est religiosis ratio cordis, mor. to. 2. p. 211. col. 1
Deus, populum suum regit multis modis, ibid.
Deus, & Sancti sustentant Ecclesiam, myst. to. 2. p. 212. col. 1
Dei misericordia operuit totam terram, mor. to. 2. p. 212. col. 2
Deus videt gratiam infundendo, visitat cum gratia cooperante, myst. tom. 2. p. 212. col. 4
Deus quomodo visitet animam hominis, mor. ibid.
Deus ex Baptismo creat Christianos, myst. to. 2. p. 213. col. 2
Deus adjutor noster in multis, ibid. col. 3
Deus recens, & Deus alienus, qui sint, mor. to. 2. p. 214. col. 4
Deus solus animam potest implere, ibid.
Dei vocem audire quid, mor. to. 2. p. 215. col. 1
Deus manus supponit bonis, superponit reprobis, ibid. col. 2
Deus multis modis dicitur stare, alleg. to. 2. p 215. col. 4
Deus habitat in congregatione bonorum, mor. ibid.
Deum habent aliqui per modum transeuntis, aliqui per modum permanentis, ibid.
Deus non cogit ad bonum, nec Diabolus ad malũ, mor. to. 2. p. 218. c. 1
Deus quare præcepit Moysi, ut suspenderet principes in patibulis contra solem, ibid. col. 2
Dei tabernacula quare sint diligenda, myst. to. 2. p. 219. col. 3
Deus quare dicatur vivus, alleg. to. 2. p. 220. col. 1
Deus quare dicatur Deus Jacob, alleg. to. 2 p. 221. col. 1
Dei benedictio est gratiæ infusio, ibid. col. 4
Deus quando loquatur in homine, mor. to. 2. p. 222. col. 4
Deus, quid loquatur, ibid.
Deus loquitur pacem, ibid.
Deus non est acceptor personarum, mor. to. 2. p. 223. col. 1
Deus quomodo custodiat animam justi, ibid. col. 4
Deus plures aures habet, mor. to. 2. p. 224. col. 2
Dii falsi an audiant, vel exaudiant orationes, ibid.
Deus quomodo sit magnus, & solus, & faciens mirabilia, ibid. col. 3
Deum aliqui faciant parvum, non admirabilem, & non solum, ibid.
Dei nomen in judicio, ibid. col. 4
Deum confiteri toto corde quid sit, ibid.
Deus quomodo eruat animas ex inferno damnatorũ, mor. t. 2. p. 225. c. 1
Dei nomina septem hic ponit propheta, ibid. col. 2
Deus plus diligit in patria, quam in via, anag. to. 2. p. 226. col. 1
Deus quid sit animæ nostræ, mor. tom. 2. p. 227. col. 2
Dei adjutorium non subtrahitur, nisi per peccatum, ibid. col. 3
Deus non est memor morientium in peccatis, mor. to. 2. p. 228. col. 1
Dei percussio in præsenti differt a futura, mor. to. 2. p. 229. c. 4
Dei locus anima justi, & Ecclesia, ibid.
Dei misericordia septem facit, mor. to. 2. p. 230. col. 3
Dei commendatio multiplex, alleg. to. 2. p. 231. col. 1
Deus quomodo glorificetur in corde hominis, mor. to. 2. p. 231. col. 2
Deus multis modis commendatur, ibid.

Dei

Dei potentia prædicatur, myst. tom. 2. p. 231. col. 4
Deus superbum humiliat, idest, Diabolum, ibid. col. 3
Deus potestatem principum mitigat, ibid.
Deus quomodo loquatur in visione, alleg. to. 2. p. 233. col. 1
Deus lumen est multipliciter, mor. ibid.
Deus loquitur in prælatis, ibid. col. 2
Deus aliquos posuit formidinem, mor. to. 2. p. 236. col. 2
Deus iram debet avertere a peccatore, & quare, ibid. col. 4
Deus multis modis adjuvat nos in bello, mor. to. 2. p. 240. c. 3
Dei nomen cognoscere quid sit, mor. to. 2. p. 243. col. 1
Deum esse nobiscum in tribulatione, quomodo scire possumus, ib. c. 2
Deus laudandus est, & quare, gloss. to. 2. p. 244. col. 1
Dei testimonia multa sunt, mor. to. 2. p. 246. col. 3
Dei domus multiplex, ibid. col. 4
Deus multipliciter punit malos, alleg. to. 2. p. 247. col. 1
Deus in judicio libere agit, ibid.
Deus in corde peccatoris infimum locum habet, ibid. col. 2
Deus quomodo factus sit refugium, alleg. to. 2. p. 249. col. 1
Deus ab operibus suis requievit: Ita & Christus post diem hujus sæculi requiescet, ideo festinare oportet ingredi in requiem æternam, mor. tom. 2. p. 251. col. 1
Deus non est acceptor personarum, lit. to. 2. p. 251. col. 3
Deus super omnes adorandus, lit. tom. 2. p. 253. col. 4
Deus locutus est patribus in columna nubis, & in umbra, nobis vero locutus est in Filio, lit. to. 2. p. 256. col. 3
Deus non diligit pravi cordes, mor. to. 2. p. 258. col. 3
Deus non sprevit preces sanctorum patrum, alleg. to. 2. p. 261. c. 3
Deus misericors, & patiens, lit. to. 2. p. 263. col. 3
Deus non punit hominem secundum merita, lit. to. 2. p. 263. col. 4
Deus extendit coelum Sacræ Scripturæ, sicut pellem per Apostolos, & prædicatores, lit. tom. 2. p. 265. col. 3
Deus rumpit duritiam cordis vindicta peccatorũ, mor. to. 2. p. 274. c. 2
Deus quandoque dat malis secundum desideria cordis eorum, mor. tom. 2. p. 276. col. 2
Deus res fecit tribus modis, lit. to. 2. p. 340. col. 1
Deus dicitur bonus tribus modis, lit. to. 2. p. 309. col. 2
Deus plus dat quam promittat, lit. ibid. col. 4
Deus consolatur per Angelos, & homines, lit. to. 2. p. 310. col. 1
Deus mandat tria, & Diabolus similiter tria, lit. to. 2. p. 317. col. 1
Deus poenitere quomodo dicatur, mor. to. 2. p. 334. col. 4
Deus solus essentialiter bonus, lit. tom. 2. p. 336. col. 4
Deus dicitur quinque modis, lit. tom. 2. p. 337. col. 1
Deus est magnus, & per quid, ibid.
Deus nec melior fit si laudaveris, nec deterior, si spreveris, lit. tom. 2. p. 336. col. 4
Deus probat hominem, ut vas, mor. to. 2. p. 344. col. 2
Deus probat hominem, ut amicum, ibid. col. 3
Deus probat hominem, ut militem, mor. to. 2. p. 344 col. 3
Deus exhibet homini seipsum in ducem, præceptorem, & principem, lit. tom. 3. p. 11. col. 4
Est enim via, veritas, & vita, ibid.
Deus considerat, & ponderat omnia, secundum proprium valorem ipsarum rerum, lit. tom. 3. p. 22. col. 1
Deus est omne bonum animæ, quia rationabili est veritas, concupiscibili suavitas, irascibili æternitas gloriæ, lit. to. 3. p. 23. c. 4
Deus tunc dicitur propitius esse peccatori, cum in hac vita ulciscitur omnia peccata, quæ facit, lit. to. 3. p. 28. col. 4
Deus respicit mala, ut puniat, multo magis respicit bona, ut illa remuneret, pronior enim est Deus ad miserendum, quam ad condemnandum, lit. tom. 3. p. 32. col. 2
Deus ubique est potentia, essentia, & præsentia, sed longe abest a malis per gratiam, lit. tom. 3. p. 33. col. 3
Deus omnipotens permisit Apostolorum principem cadere, ut in sua culpa disceret, qualiter aliis misereri deberet, lit. to. 3. p. 41. col. 4
Deus quo magis cogitatur, tanto incomprehensibilior invenitur, lit. tom. 3. p. 49. col. 4
Deus est locus, unde exeunt omnia flumina doctrinarum, & gratiarum: omnis enim sapientia, & gratia a Domino Deo est, myst. tom. 3. p. 72. col. 1
Deus sustinet bonos affligi, & malos extolli, ut boni probentur perversitate præsidentium, sicut aurum in fornace probatur, lit. tom. 3. p. 80. col. 2
Deus neminem impingit in diem malum damnationis æternæ, sed præcavere nolentes incidunt in illum, vel seipsos præcipitant, lit. tom. 3. p. 89. col. 3
Deo soli placere studendum est, & non hominibus, mor. to. 3. p. 91. c. 1
Deus tripliciter quæri debet, veraciter, ferventer, & perseveranter, lit. tom. 3. p. 137. col. 3
Deus est ubique, intra omnia, non inclusus, extra omnia, non exclusus, supra omnia non elatus, infra omnia, non depressus, lit. tom. 3. p. 138. col. 1
Deus scrutatur renes, & corda, & auditor linguæ dicitur: in renibus affectio, in corde cogitatio, in lingua locutio intelliguntur, hæc omnia, etsi mundo sint incognita, Deo tamen manifesta sunt, ibid.
Deus est auctor boni, & ideo in natura hominis neque est gratia, neque est peccatum, rectum enim creavit illum, sed gratia est a Deo, peccatum a libero arbitrio hominis, lit. to. 3. p. 138. col. 4
Deus mortem non fecit, sed homo, quia peccatum quod fuit causa mortis, a solo homine fuit, ibid.
Deus tentat, ut probet, & promoveat, tentat mundus, ut alliciat, tentat homo ut sciat, tentat caro ut illiciat, tentat Diabolus, ut decipiat, lit. tom. 3. p. 141. col. 1
Deo displicet, qui sibi placet, lit. tom. 3. p. 146. col. 1
Deus etsi gratis non possit diligi, est tamen sine intuitu præmii diligendus, sapientia attingit a fine usque ad finem fortiter, idest a summo coelo usque ad imum inferni, fortiter dejiciendo superbum; fortiter in inferno spoliando animas; fortiter in medio superando malignum, & disponit omnia suaviter, scilicet in coelo stantes Angelos confirmando, in inferno captivos liberando, in mundo hominem redimendo, lit. to. 3. p. 150. col. 4
Deus educendo Adam de limo terræ inspiravit in illo spiraculum vitæ naturalis, sic educendo illum de limo culpæ, inspiravit spiraculum vitæ spiritualis, lit. to. 3. p. 154. col. 3
Deus omnibus rebus largitus est modum, speciem, & ordinem, lit. tom. 3. p. 157. col. 4
Deus aliqua potest, quæ non vult, lit. to. 3. p. 158. col. 4
Deus noster suavis est in beneficiorum exhibitione, verus in solutione promissorum, patiens in peccatorum expectatione, misericors in bonorum, & malorum retributione, lit. to. 3. p. 162. col. 1
Deus sua bonitate peccantes castigat, ut abstineant a peccatis, & poenitentiam agant, si autem patientia Dei abutuntur, sine excusatione in æternum punientur, lit. to. 3. p. 168 col. 1
Deus præcipue colitur fide, spe, & charitate, lit. to. 3. p. 172. col. 4
Deus prævenit nos gratia sua, ut bonum incipiamus velle, comitatur ne deficiamus, sed proficiamus, subsequitur dando perseverantiã, ut perveniamus, & coronemur, & salvi simus, lit. tom. 3. p. 176. col. 2
Deus solus est quærendus, cum quo omnia bona reperiuntur, & lucrum admirabile, & compendium singulare, lit. to. 3. p. 190. col. 3
Deus primos parentes docuit naturam, atque virtutes herbarum, & animalium, lapidum, & insensibilium, lit. to. 3. p. 199. col. 4
Deus neminem curat, qui non habet propositum avertendi mentem suam a peccatis, myst. to. 3. p. 242. col. 2
Deus spernitur idola adorando, lit. to. 4. p. 3. col. 2
Dii alieni secundum Glossam, qui sint, lit. to. 4. p. 9. col. 2
Deos in orbe quis primus fecerit, lit. ibid.
Deus dicitur saccus sanguinis, myst. to. 4. p. 28. col. 1
Deus in castigando cui comparetur, lit. to. 6. p. 28. col. 1
Deus sanctus Israel, quomodo intelligatur, atque exponatur, myst. tom. 4. p. 42. col. 2
Deum nemo vidit unquam, lit. to. 4. p. 17. col. 2
Deus ille, in quo tantum sperandum est, lit. to. 4. p. 50. col. 3
Deus ex se miseretur, provocatus punit, myst. to. 4. p. 61. col. 2
Deus exaltatur, quando homo humiliatur, mor. to. 4. p. 71. col. 4
Deus salvabit nos a culpa, a miseria, a gehenna, myst. to. 4. p. 77. col. 2
Deus monet semper ingredi, myst. tom. 4. p. 79. col. 4
Deus semper promittit misericordiam, mor. to. 4. p. 86. col. 4
Deus mutat sententiam, non autem consilium, lit. to. 4. p. 83. c. 3
Deus sanctus solus singulariter, & essentialiter, ceteri vero quomodo sint sancti, docetur, lit. to. 4. p. 89. col. 3
Deus solus ordinate scit numerũ stellarũ, & earum nomina vocat, ib.
Deus, quia creavit coelum, & terram ex nihilo, cognoscitur omnipotens, ibid.
Deus non habet notitiam de rebus per investigationem, ibid.
Deus Pater exordium est solus omnis generationis, myst. t. 4. p. 91. c. 2
Deus quasi pater peperit Judæos, myst. tom. 4. p. 91. col. 3
Deus est ductor viæ, consolator miseriæ, &c. myst. to. 4. p. 91. c. 4
Deus solus cognoscit, quæ fuerunt ante mundum, & quæ erunt post consummationem hujus sæculi, lit. to. 4. p. 93. col. 3
Deus dedit Judæis reversis Prophetas, lit. to. 4. p. 94. col. 1
Deus quomodo remittit debitum, nec amplius recordatur, myst. tom. 4. p. 98. col. 2
Deus alius quomodo debeat intelligi, lit. to. 4. p. 9. col. 1
Deus unus, non plures Dii, ibid. p. 101. col. 3
Deus verus est in omnibus promissis, ibid. p. 102. col. 3
Deus est plasmator omnium terrarum, myst. to. 4. p. 102. col. 4
Deus dicitur Salvator actu, habitu, & officio, ibid.
Deus nulli potest assimilari, cum sit omnium excellentissimus, atque præstantissimus, myst. tom. 4. p. 104. col. 1
Deus cognovit omnia, antequam crearentur, ibid. col. 2
Deus pater vocavit Christũ ab Oriente, quando ascendit in cęlum, ib.
Deus aliquando non salvat, quia non debet, homo, quia non potest, myst. tom. 4. p. 106. col. 2
Deus infrænat hominem, & Dæmonem, diversimode tamen, myst. tom. 4. p. 107. col. 2
Deus pater diligit filium dilectione æterna, ibid. col. 4
Deus pater misit filium ad incarnandum, ad patiendum, ad moriendum, &c. myst. tom. 4. p. 108. col. 2
Deus pater Christum filium in omnibus operibus custodivit, myst. tom. 4. p. 109. col. 3
Deus omnia bona promittit Judæis revertentibus, lit. to. 4. p. 112. c. 1.

Deus vocat ad pœnitentiam, myst. tom. 4. p. 115. col. 1
Deus nullo pacto potest reprehendi, myst. to. 4. p. 116. col. 4
Deus malis minatur, ut ad pœnitentiam convertantur, myst. tom. 4. p. 117. col. 2
Deus Pater misericordiarum, & totius consolationis, myst. to. 4. p. 119. col. 3
Deus in tribulatione consolatur, myst. to. 4. p. 120. col. 1
Deus est Deus vere absconditus, myst. to. 4. p. 124. col. 1
Deus recompensavit ruinam Judæorum multitudine Gentilium, myst. tom. 4. p. 125. col. 3
Dei dignitas per longũ metaphorice exprimitur, mor. to 4. p. 126. c. 4
Deus promissa cōcedit, quando ipsa non impedimus, lit. t. 4. p. 127. c. 1
Deus vocat aliquando ad pœnitentiam per confusionem peccati, sicut mulier, &c. ibid.
Deus ab æterno & miseretur, & habet misereri, ibid.
Deus Christus redemit nos tēporaliter moriendo, myst. to. 4. p. 127. c. 2
Deus dicitur faber, & quomodo, & cur, myst. to. 4. p. 128. col. 3
Deus quomodo dicatur creator Diaboli, ibid.
Deus multus est ad ignoscendum, quia multa peccata dimittit, lit. tom. 4. p. 130. col. 1
Deus tribus vicibus bona operatur, myst. to. 4. p. 130. col. 4
Dii hominum malorum plures, myst. to. 4. p. 134. col. 4
Deus dedit Jerusalem in manu hostium, quia colebat idola, lit. tom. 4. p. 136. col. 1
Deus maxime eorum conqueritur, qui illius obliviscuntur, myst. tom. 4. p. 136. col. 2
Deus excelsus, & sublimis dicitur, & cur, satis apte exprimitur, ib. c. 4
Deus libenter habitat in pœnitentem, lit. to. 4. p. 136. col. 4
Duo in pœnitente esse debent, myst. to. 4. p. 236. col. 4
Deus litigat cum peccatore, quando ipsum punit aperte, ibid.
Deus punit usque ad correptionem, non autem consummationem, myst. tom. 4. p. 136. col. 4
Deus in hoc sæculo punit suos filios, ut sanet in futuro, ibid.
Deus homini ideo parcit, quia ejus creatura est, myst. to. 4. p. 137. c. 1
Deus dicitur non aspicere, quando non acceptat, lit. to. 4. p. 138. col. 1
Deus quæ velit a pœnitente, docetur, ibid. col. 3
Deus non est factus surdus, lit. to. 4. p. 141. col. 3
Deus tunc abscondit faciem, quando non exaudit, myst. to. 4. p. 142. c. 1
Deus armatur ad vindictam contra hostes, lit. to. 4. p. 145. col. 1
Deus Filius dicitur & brachium, & justitia Dei Patris, myst. ibid.
Deus gaudet, lætaturque nostra prosperitate, lit. to. 4. p. 155. col. 1
Deus de pœnis hominum ante adventum Christi ridebat, myst. tom. 4. p. 158. col. 2
Deus numquam mutatur, & nulla mutatio est in Deo, ibid.
Deus dicitur pater noster, lit. tom. 4. p. 159. col. 1
Deus omnia nostra peccata videt, myst. to. 4. p. 163. col. 2
Deo dicere, ut recedat a nobis, est ipsum expellere per peccatum, lit. tom. 4. p. 164. col. 1
Deus loquitur aliquando mala comminando, lit. tom. 4. p. 165. c. 3
Deus omnia excedit, & omnia implet, myst. to. 4. p. 168. col. 2
Deus misericors, & modo aquilæ, modo gallinæ, modo matri se comparat, myst. tom. 4. p. 171. col. 1
Deus Benedictus, quibus modis consoletur nos, myst. to. 4. p. 171. c. 2
Deus in persecutione Antichristi concitabit omnia regna adversus Ecclesiam, quomodo, myst. to. 4. p. 177. col. 1
Domini est confringere ollam, ibid. col. 2
Deus remittit peccata pœnitentibus, lit. to. 4. p. 183. col. 4
Deus per gratiam in omnibus sedet, lit. to. 4. p. 184. col. 3
Deus dulcior, quam sit peccatum amarum, lit. to. 4. p. 118. col. 3
Deus considerat pœnas, quibus affligit homines, lit. to. 4. p. 192. c. 3
Deo tria specialiter placent, & quæ sint, lit. to. 4. p. 203. col. 1
Dei potentia ostenditur post impotentiam idolorũ, lit. to. 4. p. 204. c. 1
Dii dicuntur prædicatores, & quid faciant, ibid. col. 3
Deus præsertim protegit populum suum, lit. to. 4. p. 207. col. 1
Deus solus est magister, lit. to. 4. p. 209. col. 2
Dii alieni diversa peccata significant, myst. to. 4. p. 208. col. 1
Deum non misereri quomodo, lit. to. 4. p. 213. col. 3
Deus tripliciter dicitur nos salvare, lit. to. 4. p. 216. col. 1
Deus fortitudo nostra est, myst. tom. 4. p. 221. col. 3
Deus solus verus medicus, lit. tom. 2. p. 223. col. 2
Deus ipse sola vera spes nostra, & refugium, ibid. col. 3
Deus figulo comparatur, & cur, myst. to. 4. p. 224. col. 2
Deus immutabilis, homo vero mutabilis, lit. to. 4. p. 224. col. 3
Deus majorem habet potestatem, quam figulus, ibid.
Deus quomodo pœniteat, dicitur per Oseam, myst. to. 4. p. 224. col. 4
Deus malum facit, quomodo, lit. tom. 4. p. 234. col. 1
Deus omnia videt, ac percipit, ibid. col. 4
Deus ubique locorum est essentialiter, potentialiter, & præsentialiter, lit. tom. 4. p. 235. col. 1
Deus, & Angeli boni concitaverunt Chaldæos, ut destruerent, & punirent bona intentione, lit. tom. 4. p. 237. col. 2
Deus est pax nostra, myst. tom. 4. p. 243. col. 2
Deo nihil celari potest, lit. tom. 4. p. 243. col. 3
Decem argentei sunt præcepta decalogi, myst. to. 4. p. 252. col. 2
Deus incomprehensibilis est, ibid. col. 3
Deus est fons omnis bonitatis, lit. tom. 4. p. 290. col. 1
Deus propter quatuor non exaudit nos, myst. to. 4. p. 301. col. 1
Deus nobis appropinquare dicitur, & quomodo, & quando, myst. tom. 4. p. 302. col. 3
Deus solus mutum loqui facit, lit. tom. 4. p. 318. col. 4
Deus formavit naturam, quamdam vero formam malitia hominis, lit. tom. 4. p. 319. col. 2
Deus semper punit citra meritum, sicut remunerat semper supra condignum, myst. tom. 5. p. 62. col 4
Deus aliquando punit æternaliter peccata patrum in filiis quando filii imitantur scelera patrum, exp. to. 5. p. 68. col. 1
Deum juxta corpus projiciunt illi, qui scilicet volunt servire Deo, & Mammonæ, & claudicant in duas partes, myst. to. 5. p. 86. col. 3
Deus de his maxime cōqueritur in Ecclesia sanguinis effusione, idest de carnali affectione, & de cupiditate, mor. to. 5. p. 81. col. 4
Deum post corpus projiciunt alii, qui omnino carnalibus inhærentes omnia, quæ Dei sunt, contemnunt, myst. to. 5. p. 86. col. 3
Deum se reputat ille, qui quod Dei speciale est sibi arrogat, & Deum defraudat, myst. to. 5. p. 97. col. 4
Deus duo sibi specialiter retinet, idest, gloriam, & vindictam, ibid.
Deus Hebraice, Latine dicitur timor, myst. to. 5. p. 97. col. 4
Deus Græce theos unde derivat hæc etymologia, myst. to. 5. p. 97. c. 4
Deus facit spiritus Angelos suos, dum læta, & levia nunciat, & ministros suos flammam ignis, dum exercitium vindictæ mittit, myst. tom. 5. p. 103. col. 2
Deus dicitur fecisse hominem ad imaginem, & similitudinem suam, quia dedit ei scientiam, & rationem, vel potentiam, ut præesset ceteris creaturis, sicut Deus ipse, expos. tom. 5. p. 98. col. 1
Deus non ordinavit his, qui Evangelio serviunt de Evangelio quærere delicias, & ornatum, sed vivere ex eo, myst. to. 5. p. 114. col. 4
Deus cum jubet, statim fit quod jubet, myst. to. 5. p. 117. col. 3
Deus dat illis scientiam, qui intelligant, quæ alii edocent, vel qui advertunt, quam utiles sunt divinæ castigationes, exp. to. 5. p. 147. c. 4
Deus etiā Nabuchodonosor ipsi mysteria revelavit, exp. t. 5. p. 148 c. 1
Deo omnia debemus, non idolis vanis, & surdis, ibid. col. 2
Deo omnia secreta nuda, myst. tom. 5. p. 150. col. 2
Deus mittet in auxilium electis Eliam, & Enoch tempore Antichristi, exp. tom. 5. p. 163. col. 2
Deus quid faciet super illos, qui de aliorum miseria gloriantur, alleg. tom. 5. p. 171. col. 2
Dei locus majestas ejus est, myst. tom. 5. p. 171. col. 3
Deus non est personarum acceptator, exp. to. 5. p. 181. col. 3
Deus appellatur Dominus exercituum propter ejus summam potentiam, lit. tom. 5. p. 190. col. 1
Dei potentia quæ, exp. tom. 5. p. 202. col. 1
Deus irascitur animæ peccanti, sed ad pœnitentiam revertitur per misericordiam, myst. tom. 5. p. 218. col. 4
Deus tres species hominum odit, exp. tom. 5. p. 257. col. 1
Deus pater, imo Trinitas tota, quicquid in sacrosancto Evangelio describitur, est operata, mor. tom. 6. p. 1. col. 4
Deus quare injustus esset, lit. tom. 6. p. 5. col. 4
Deus Pater per Verbum Filium suum beneplacitum suum disposuit, lit. tom. 6. p. 11. col. 3
Deo tria debemus, lit. tom. 6. p. 16. col. 2
Deo semper credendum, quia mentiri non potest, lit. to. 6. p. 19. col. 4
Deus solius Christi pater per naturam, multorum ex adoptione, lit. tom. 6. p. 23. col. 2
Deus in cœlis esse dicitur propter quinque, lit. to. 6. p. 23. c. 3
Deum quomodo sanctificamus, lit. to. 6. p. 23. col. 4
Deus quomodo sanctificetur ab homine, ibid.
Deus naturaliter rex dicitur, lit. to. 6. p. 24. col. 1
Deus in omni peccato mortali contemnitur, lit. to. 6. p. 26. col. 1
Deum nulla creatura odit affectu, sed effectu, ibid.
Deus non attendit verborum ornatum, lit. to. 6. p. 40. col. 3
Deus quomodo in nobis transeat, myst. to. 6. p. 42. col 3
Deus, & sacerdos uterque obligat, ac uterque solvit, quomodo autem, optime declaratur clarissima doctrina, lit. to. 6. p. 58. col. 2
Deus a nobis duo quærit, & quæ sint, lit. to. 6. p. 63. col. 2
Deus bonus essentialiter, alii participatione, lit. to. 6. p. 64. col. 1
Deum qui derelinquit, insipienter agit, lit. to. 6. p. 76. col. 1
Deus paterfamilias, cui cœlum, & terra, & omnia una domus est, lit. tom. 6. p. 69. col. 2
Deus plantavit vineam, & quomodo, ibid.
Deus quomodo aliquem locum intret, lit. to. 6. p. 70. col. 2
Deum cognoscere, proprium est humanæ naturæ, lit. to. 6. p. 71. col. 3
Deus quomodo amandus, satis per longum ostenditur ex auctoritate D. Bernardi, ibid. col. 4
Deus, Deus meus, ibi gemina voce dicitur, qui erat, & filius per gratiam, & per naturam, lit. tom. 7. p. 87. col. 2
Deus multorum, ac omnium pater, lit to. 6. p. 110. col. 4
Deus, Deus meus, ut quid dereliquisti me: multas, & pulcherrimas patitur expositiones, lit. to. 6. p. 122. col. 3
Deus cur Deus dicatur, curve Dominus velit dici, lit. to. 6. p. 138. col. 3
Deum qui glorificet, lit. tom. 6. p. 142. col. 1
Deus est auctor boni, non mali, quos autem nos salvat,

perdere dicitur, literal. tom. 6. pagin. 164. col. 1
Deus quæ habemus, accommodavit nobis, lit. to. 6. p. 168. col. 2
Deus benignus quomodo dicatur, ibid. col. 4
Deus benignus ex quinque, ibid.
Deus misericors multipliciter, imo per omnia, & in omnibus, ibid.
Deus magnus dicitur multipliciter, lit. to. 6. p. 172. col. 3
Deo omnia sensibilia, lit. tom. 6. p. 179. col. 2
Deus orationibus non fatigatur, verum peccatis, myst. to. 6. p. 182. c. 1
Deo omnia sunt adscribenda, mor. tom. 6. p. 185. col. 1
Deus malis in bonum utitur, lit. tom. 6. p. 190. col. 1
Deo totum dedit, qui se totum obtulit, myst tom. 6. p. 191. col. 2
Deus videtur per rectam fidem, myst. tom. 6. p. 194. col. 1
Deus incognoscibilis est, lit. tom. 6. p. 194. col. 1
Deus quomodo diligẽdus optime docetur, & diffuse declaratur, ib. c. 4
Deo uniri necessarium est, lit. tom. 6. p. 196. col. 3
Deus omnium pater generaliter, Christi autem particulariter, mor. tom. 6. p. 197. col. 2
Deus cognoscit omnes cognitione simplicis notitię, lit. to. 6. p. 216. c. 3
Deus libenter recipit peccatorem ad se revertentẽ, lit. to. 6. p. 223. c. 4
Deus cur peccatori accurat, lit. tom. 6. p. 225. col. 1
Deus contrariatur mundo, & cur, lit. to. 6. p. 230. col. 3
Deus triplicem habet interpretationem, lit. to. 6. p. 232. col. 1
Deus precibus flectitur, lit. tom. 6. p. 239. col. 1
Deus dicitur illos intueri, quos oculis misericordiæ respicit, lit. tom. 6. p. 240. col. 4
Deus solus bonus essentialiter, & ex se, lit. to. 6. p. 241. col. 1
Deus visitat vel miraculo, vel præcepto, lit. to. 6. p. 248. col. 1
Dei bonitas, ac patientia, optime notatur, myst. to. 6. p. 249. col. 3
Dei regnum triplex est, lit. tom. 6. p. 256. col. 3
Deus multis modis videtur, lit. tom. 6. p. 285. col. 4
Deus remittit peccata quinque modis, mor. to. 6. p. 287. col. 2
Deus semper est paratus infundere gratiam, si non inveniret obicem, lit. tom. 6. p. 297. col. 1
Deus non per mensuram passionum dabit mensuram consolationum, mor. tom. 6. p 302. col. 4
Deus peccatores non audit, mor. tom. 6. p. 305. col. 2
Deo multum placet, cum homo recognoscit peccatum suum, & cordis sui discursum intelligit, & recessum, mor. to. 6. p. 306. col. 4
Dei patris voluntas est, ut credatur in eum & in filium quem ipse misit, lit. tom. 6. p. 308. col. 3
Dei patris opus est nostra salus, ibid.
Dei opus est salvare, mor. tom. 6. p. 308. col. 4
Deus non ad mensuram meritorum dat munera beneficiorum, vel præmiorum, mor. tom. 6. p. 302. col. 4
Deus nihil potest addiscere, quia nihil potest errare, lit. t. 6. p. 333. c. 1
Deus in terram expuit, cum in mundum divinitas descendit, myst. tom. 6. p. 345. col. 4
Deus de saliva lutum fecit, quando verbum caro factum est, & habitavit in nobis, mor. ibid.
Deus peccatores poenitentes audit, sed non poenitentes non audit, lit. tom. 6. p. 347. col 3
Deus dicitur tribus modis, lit. to. 6. p. 353. col. 4
Deus in animam adducitur per amorem, mor. to. 6. p. 356. col. 4
Dei caput est Deitas, mor. tom. 6. p. 359. col. 1
Dei pedes est humanitas, ibid.
Deus Christi caput, ibid.
Deus aliter hominem non agnoscit nisi nova veste indutum, mor. tom. 6. p. 365. col. 4
Deum nemo vidit umquam, lit. tom. 6. p. 378. col. 2
Dei proprium maxime est futura prædicere, lit. to. 6. p. 382. col. 1
Deo cognito, habilitati sumus ad Deum laudandum quasi ex necessitate, lit. tom. 6. p. 386. col. 1
Deus pater promisit filium suum quinque rationibus, myst. t. 7. p. 6. c. 3
Deus quomodo pater Christi, & noster, exp. gloss. to. 7. p. 6. col. 4
Deus generavit ab æterno est duplex, exp. gloss. to. 7. p. 7. col. 4
Deus est omnium per creationem, exp. gloss. to. 7. p. 9. col. 4
Est multorum per recreationem, ibid.
Est Sanctorum per privilegiatum amorem, ibid.
Deus non attendit quantum, sed ex quanto, exp. gloss. to. 7. p. 10. col. 4
Deus quomodo veniet de cęlo iratus ad judicium, myst. to. 7. p. 12. c. 3
Deus multis modis cognoscitur, licet omnino sit simplex, lit. tom. 7. p. 13. col. 1
Deus non cognoscitur a nobis, quantum ad quid vere sit, sed quantum ad quid non est, exp. gloss. to. 7. p. 13. col. 2
Deus cognoscitur duobus modis, lit. to. 7. p. 13. col. 3
Deus quare dicatur virtus, ibid.
Deus quomodo dicatur cor obnubilare, exp. gloss. to. 7. p. 14. col. 2
Deus quomodo inclinet voluntates hominum ad bona, & mala, ibid.
Devs. Hoc nomen Deus tripliciter sumitur, exp. ibid.
Deus non incitat ad malas actiones, inquantum sunt malæ, sed inquantum sunt actiones, exp. gloss. to. 7. p. 15. col. 2
Deus, ut Deus intenditur, quantum in se est, exp. gloss. to. 7. p. 17. col. 4
Deum esse misericordem, impossibile est, quod aliquis ignoret, ibid.
Deo nolente utrum aliquis pereat, exp. to. 7. p. 18. col. 2
Dies judicii, lit. tom 7. p. 18. col. 3
Deus utrum ultra condignum puniat, ibid.
Deus in pręsenti dat auctoritate, homo ministerio, exp. gl. t. 7. p. 19. c. 1
Deus est verax in prædicando, myst. to. 7. p. 21. col. 3
Deus est verax in promissis, ibid.
Deus quo pacto utatur malis, exp. gloss. to. 7. p. 22. col. 2
Deus an puniat pro nihilo, dum punit pro malitia, quæ est privatio, & hæc nihil, ibid. col. 3
Deus quomodo judicabit hunc mundum, mor. ibid.
Deus quomodo det mala bonis, & bona malis, expos. gloss. tom. 7. p. 22. col. 4
Deus pronior est ad miserendum, &c. quomodo, &c. expos. gloss. tom. 7. p. 23. col. 1
Deus utrum potuerit alio tempore salvare mundum, vel mittere filium suum, vel alio tempore pati, nisi quo passus est, expos. gloss. tom. 7. p. 25. col. 4
Deus utrum non possit non suscipere se fugientes, expos. gloss. tom. 7. p. 24. col. 4
Deus quomodo seipsum, nec suam justitiam possit negare, exp. gloss. tom. 7. p. 25. col. 2
Deus non est Deus Judæorum tantum, lit. to. 7. p. 26. col. 3
Deus a nobis quid exigat, exp. gloss. tom. 7. p. 27. col. 2
Deus accepto fert, idest tempore acceptabili in adventu Salvatoris, mor. tom. 7. p. 27. col. 3
Deus aliquando fecit contra naturam, quomodo sit intelligendum, exp. gloss. tom. 7. p. 30. col. 3
Deus utrum sit causa poenæ æternæ, exp. gloss. to. 7. p. 32. col. 4
Deus utrum deserat hominem prius, quam illum diabolus invadat, expos. gloss. tom. 7. p. 33. col. 2
Deus de Deo post Incarnationem aliqui male senserunt, exp. gloss. tom. 7. p. 34. col. 2
Deus ignoscit, quantum ad actualia, justificat proprie, quantum ad originale, pro quo solo est homo non justus, exp. gloss. t. 7. p. 35. c. 2
Deus quomodo ex justitia justificet nos, ibid. col. 4
Deus volens significat divinam essentiam, & convocat effectum in habitu, auctor autem convocat idem, sed in actu, exp. gloss. tom. 7. p. 38. col. 4
Deo volente, & Deo auctore quomodo idem sit, ibid.
Deo, sive justitiæ quatuor reddere debemus, mor. to. 7. p. 39. col. 4
Deus quomodo, & quam mortem fecit, & non fecit, expos. gloss. tom. 7. p. 43. col. 1
Deus dicitur esse ratione Sacramentorum, quæ ex vi sua justificant, in Evangelio, ibid. col. 2
Deus erat in Christo, &c. quomodo intelligenda, expos. gloss. tom. 7. p. 45. col. 4
Deum deseruisse non est causa peccati, sed causa materiæ peccati, exp. gloss. tom. 7. p. 47. col. 2
Deo quomodo similes esse dicamur, exp. gloss. to. 7. p. 48. col. 4
Deus præparat ad bona, & non ad mala, quomodo, expos. gloss. tom. 7. p. 50. col. 2
Deus quanta bona det ex prædestinatione, lit. to. 7. p. 50. col. 3
Deus an subtrahat gratiam, exp. gloss. to. 7. p. 52. c. 1
Deus punit ex justitia, & ex misericordia, exp. gloss. to. 7. p. 54. col. 1
Deus non justificat te sine te cooperante, idest præparante, sed sine te cooperante infusionem gratiæ, per quam justificaris, ibid. col. 4
Deus multos vult damnari, non autem omnes, exp. glos. to. 7. p. 55. c. 2
Deus mittit dupliciter Prædicatores, exp. gloss. to. 7. p. 56. col. 4
Deus non est ita justus, quin sit misericors, exp. gloss. to. 7. p. 57. col. 4
Deus faciens contra cursum solitum naturæ, non facit contra se, exp. gloss. tom. 7. p. 59. col. 3
Deus permittit malum, ex quo operatur bonum, exp. glossæ tom. 7. p. 60. col. 1
Deus in fine permittet Gentes concludi sub peccato infidelitatis; & illuminabit Judæos, & ipsi Gentiles illuminabuntur, & sic tunc omnium miserebitur, lit. ibid.
Deus quare non manifestat minoribus Angelis, & hominibus alias res, sicut seipsum, quod in infinitum est majus, exp. gloss. tom. 7. p. 61. col. 1
Deum quomodo videamus per speculum, ibid.
Deus tribus ordinavit nos ad proximum, lit. to. 7. p. 68. col. 3
Deus potuit dare hominibus potentiam remittendi peccata, expos. gloss. tom. 7. p. 74. col. 2
Deum esse mortuum impossibile esse, alio modo Judæi, alio Gentiles affirmabant, expos. gloss. tom. 7. p. 75. col. 4
Deus quare non elegerit Reges, vel Philosophos, vel Oratores, expos. gloss. tom. 7. p. 76. col. 2
Deus facit in cordibus nostris, quæ solet agricola facere in agro suo, mor. tom. 7 p. 79. col. 1
Deum discedere ab homine, est antecedens ad casum hominis in consecutione, expos. gloss. tom. 7. p. 81. col. 2
Deus tantum judicabit illos, qui foris sunt, quomodo intelligendum, expos. gloss. tom. 7. p. 85. col. 2
Deus est nobis debitor ex promisso, non ex commisso, expos. gloss. tom. 7. p. 87. col. 2
Deum esse unum probatur, lit. tom. 7. p. 93. col. 3
Dii dicuntur adoptione, & nuncupatione, ibid.

Dii, & Domini multi vocantur, & non sunt, ibid.
Dii dicuntur homines multis de causis, ibid.
Deus sustentat nos esse, ibid. col. 4
Deus nūquā primo separat se a nobis, sed nos abeo, lit.to.7.p.106.c.2
Deus quantum in se est dat æque gratiam, exp.gloss. to.7.p.106.col.4
Deum imitari quid, lit. tom. 7. p. 110. col. 2
Deus quomodo non penset quantum, sed ex quanto, exp. gloss. tom. 7. p. 120. col. 2.
Deus duobus modis dicitur justus, exp. gloss. to. 7. p. 120. col. 2
Deus hujus sæculi quare Diabolus dicatur, lit. to. 7. p. 127. col. 1
Deus etsi ubique præsens, non tamen omnibus, quia ipsum esse præsentem, est videre eum facie ad faciem, exp.gloss.to.7.p.129.col.2
Deus quomodo dicatur videri per ignem in rubo, exp. gloss. tom. 7. p. 142. col. 3
Dei secreta non licet homini loqui ob multas causas, ibid. col. 4
Deus tria miracula fecit, & quæ, lit. to. 7. p. 153. col. 3
Deus homo est miraculum, in quo est repugnantia naturarum, ibid.
Deus non pensat quantum, sed ex quanto, mor.to.7. p.153.col.3
Deus naturæ nomen est, & potestatis, exp.gloss.to.7.p.156.col.3
Deus loquebatur Moysi in rubo per Angelum, exp.to.7. p.155.col.4
Deus revelat nobis sua secreta, mor. to. 7. p. 160 col. 2
Deus odio habet vitium, non naturam, exp.gloss. to.7. p.260.col.4
Deus pater duas habebat filias copiam, & paupertatem, mor. tom. 7. p. 162. col. 2
Deus, spiritus est, lit. tom. 7. p. 175. col. 4
Deus quomodo imitabilis, lit. tom. 7. p. 176. col. 3
Deus est omnium gratia creationis, hominum per gratiam redemptionis, fidelium per gratiam justificationis, Sanctorum per privilegium amoris, lit. to. 7. p. 180. col. 1
Dei multiplex voluntas, lit. tom. 7. p. 199. col. 3. & 4
Deus pacis quare sic dicatur, lit. to. 7. p. 203. col. 2
Deo debemus ex corde pietatem, ex opere orationem, ex ore gratiarum actionem, ibid. col. 4
Deus vult omnes homines salvos fieri, exponitur multis modis, lit. tom. 7. p. 210. col. 4
Deus dies est plenus, nox peccator, lit. to. 7. p. 221. col. 1
Deus habitat in se, ut lux in luce, quæ dicitur inaccessibilis, quia nullus ad eam accedit ex se, lit. to. 7. p. 221. col. 2
Deus non potest mentiri, lit. tom. 7. p. 231. col. 1
Deum lingua, & vita confiteri debemus, lit. to. 7. p. 232. col. 4
Dei quindecim loquendi modi, lit. to. 7. p. 238. col. 1
Dei tria genera operum, ibid. col. 4
Deus est summus Princeps, & Rex, lit. to. 7. p. 241. col. 1
Deus diligitur duodecim modis, myst. to. 7. p. 257. col. 2
Dei lingua quid, lit. tom. 7. p. 262. col. 3
Deus pacis, cur sic dicatur, lit. tom. 7. p. 277. col. 1
Deus tria in homine fecit, ibid. col. 2
Deus totus visus, totus auditus est, omnia videt, omnia audit, sed audire, & videre dicitur, quando miseretur, lit. to. 7. p. 288. col. 1
Dei qui dicantur, lit. tom 7. p. 288. col. 2
Deum quis tentet, lit. tom. 7. p. 297. col. 4
Deus quare ignotus dicatur, lit. tom. 7. p. 300. col. 2
Deus est causa efficiens aliter, quam aliæ causæ, ibid.
Deus tripliciter invocatur, lit. tom. 7. p. 322. col. 2
Deus quomodo, & quando dicatur benedici in suis, lit. to. 7. p. 324. c. 2
Deum nos nimium dilexisse ostenditur, lit. to. 7. p. 331. col. 1
Deus non vult aliquos perire, quomodo sit intelligendum, lit. tom. 7. p. 344. col. 4
Deus est in unoquoque per præsentiam, potentiam, & essentiam, lit. tom. 7. p. 351. col. 2
Deus Charitas est, lit. tom. 7. p. 353. col. 1
Deus in nobis manet, etsi non videatur a nobis, ibid. col. 2
Deum quomodo nemo unquam viderit, ibid. col. 3
de Deo creatore nullus male intellexit, lit. to. 7. p. 367. col. 1
Deus mutabilis olim secundum humanitatem, modo immutabilis, lit. tom. 7. p. 367. col. 2
Deus absconditus, ut manna in arca, lit. to. 7. p. 373. col. 1
Deus non dat gratiam, nisi prius præparemur, lit. to. 7. p. 375. col. 2
Deus est figulus, lit. tom. 7. p. 376. col. 3
Deus vocat fugitivos, lit. tom. 7. p. 379 col. 4
Deus ad pœnitentiam nos expectat, lit. to. 7. p. 380. col. 1
Deus est homo Matthæi, vitulus Lucæ, Leo Marci, & avis Joannis, lit. tom. 7. p. 381. col. 4
Deus immutabilis, lit. tom. 7. p. 384. col. 3
Dextera patris, est filius, alleg. to. 2. p. 31. col. 3
Dextera patris filius ejus, alleg. tom. 2. p. 124. col. 3
Dextera Dei plena justitiæ est, & quomodo, mor. to. 2. p. 124. col. 4
Dextri, & sinistri qui sint, ostenditur, myst. to. 2. p. 151. col. 4
Dextera, & sinistra, & prosperitatem, & adversitatem significant, mor. tom. 2. p. 153. col. 3
Dextera Domini habet justitiam, & æternitatem, mor. to. 2. p. 153. c. 3
Dextera Domini plantat bona spiritualia, mor. to. 2. p. 213. col. 1
Dextrum, & sinistrum, quid significent, mor. to. 2. p. 241. col. 4
Dextera prosperitas, sinistra angustia est, myst. to. 4. p. 66. col. 1
Dextera contemplativam vitam significat, myst. to. 4 p. 66. col. 1
Dextera Diaboli sunt potentes mundi, exp. tom. 5. p. 122. col. 3
Dextera Domini Christus, lit. tom. 2. p. 254. col. 3
per Dexteram prosperitas, & per brachium sinistrum adversitas, lit. tom. 2. p. 254. col. 4
Dextera Religionem denotat, mor. to. 2. p. 282. col. 4
Dextera cur ter dicatur, mor. to. 2. p. 300. col. 4
Dextera Domini dicitur largitas ejus, mor. to. 2. p. 300. col. 4
Dextera Domini dicitur Christus, alleg. to. 2. p. 301. col. 1
Dextera Antichristi erunt potentes mundi, exp. to. 5. p. 122. col. 3
Dextera manus voluntas animæ, sinistra voluntas corporis, lit. tom. 6. pag. 20. col. 1
Dextera rem dignam denotat, lit. to 6. p. 20. col. 4
Dextera bona æterna, sinistra temporalia significat, lit. to. 6. p. 79. c. 1
Dextera prosperitatem significat, lit. to. 6. p. 233. col. 1
Dextera significat gentem, sinistra Hebræos, expos. gloss. tom. 7. p. 147. col. 2
Dextera Dei filius est, lit. tom. 7. p. 235. col. 1
Dextera Domini immutabilis, lit. to. 7. p. 371. col. 1
Diabolus dicitur crudelis, & extraneus; crudelis, quia nemini parcit; extraneus, quia est extra gratiam Dei, & alios extra gratiam Dei esse efficere studet, mor. to. 3. p. 10. col. 2
Diabolus versipellis dicitur, quia mala, quæ suggerit, bona esse mentitur, & dum bona promittit; ad æterna tormenta perducit, lit. tom. 3. p. 30. col. 3
Diabolus nititur evertere domum Christi, per se, per falsos fratres, per apertos adversarios, & persecutores, lit. to. 3. p. 31. col. 4
Diabolus habet linguam iniquam, & labium mendax, quia aperte suggerit mala, & occulte insidiatur, & qui non vult resistere apertæ tentationi, merito decipitur occulta suggestione sub specie virtutis, lit. tom. 3. p. 36. col. 1
Diabolus malus est propter superbiam, qua cecidit, pejor propter invidiam, qua felicitati hominis invidit, pessimus propter odium, quo Deum odit, lit. tom. 3. p. 41. col. 4
Diabolus nititur dissipare pluvias doctrinæ, & prædicationis, sciens quod sine his sterilis sit terra cordis humani, myst. to 3. p. 55. col. 4
Diabolus ad hoc tentat, ut vel ad malum trahat, vel a bono retrahat, lit. tom. 3. p. 58. col. 1
Diabolus erroribus hominum favet, ut ad graviora peccata pertrahat, lit. tom. 3. p. 58. col. 1
Diabolus leoni comparatur propter ejus voracitatem, & crudelitatem, & colubro propter astutiam, lit. tom. 3. p. 107. col. 1
Diabolus est pauper superbus, dives mendax, & senex fatuus, myst. tom. 3. p. 210. col. 1
Diabolus aliqua vera prænunciat, ut ad extremum valeat animam aliqua falsitate illaqueare, lit. to. 3. p. 235. col. 3
Diabolus quomodo conatur evellere confessionem de Ecclesia, myst. tom. 4. p. 18. col. 4
Diaboli jugum luxuria, myst. tom. 4. p. 25. col. 2
Diabolus dicit, quod Principes, & Reges sui sunt, lit. to. 4. p. 27. col. 4
Diabolus omnia bona Ecclesiæ diripit, mor. to. 4. p. 28. col. 2
Diabolus securis, serra, virga, &c. dicitur, mor. to. 4 p. 28. col. 2
Diabolus quibus rationibus exactor dicatur, myst. to. 4. p. 35. col. 2
Diabolus per mortem Christi dicitur vulneratus, myst. to. 4. p. 35. c. 4
Diabolus cur vir, vel homo dicatur, myst. tom. 4. p. 36. col. 2
Diabolus pater quis, & ipse cujus pater, myst. to. 4 p. 37. col. 2
Diabolus ante adventū Christi omnes venabatur, myst. to. 4. p. 52. c. 2
Diabolus cur serpens dicatur, lit. tom. 4. p. 57. col. 4
Diabolus cur dicatur cœtus, lit. tom. 4. p. 57. col. 4
Diaboli nomina metaphorice sumpta quæ sint, declaratur, lit. tom. 4. p. 57. col. 4
Diabolus maxime per patientiam expugnatur, myst. to. 4. p. 67. col. 2
Diabolus multos acquirit propter negligentiam pastorum, mor. tom. 4. p. 74. col. 1
Diabolus vocatur pollutus, propter multa peccata, myst. t. 4. p. 77. c. 4
Diabolus quos aquæductus obturet, myst to. 4. p. 78. col. 4
Diabolus elaborat, ut Religiosi in acediam cadant, myst. tom. 4. p. 78. col. 4
Diabolus quid dicat homini Religioso, docetur, myst. to. 4. p. 78. c. 4
Diabolus dicitur baculus arundineus, myst. to. 4. p. 79. col. 1
Diabolus diversimode tentat modo luxuria, modo avaritia, vel aliquo alio vitio, myst. tom. 4. p. 79. col. 2
Diabolus se transfigurat in Angelum lucis, myst. to. 4. p. 79. col. 2
Diabolus sub specie boni mala persuadet, myst. to. 4. p. 79. col. 2
Diabolus dissuadet misericordiam Dei, myst. to. 4. p. 79. col. 2
Diabolus ubi non est peccatum, probat ibi aliquando esse peccatum, myst. tom. 4. p. 79. col. 2
Diabolus multos fallit, quia non loquitur propria lingua, hoc est, superba, myst. tom. 4. p. 79. col. 2
Diabolus dicitur rex magnus, & potens, myst. to. 4. p. 79. col. 4
Diabolus suadet unicuique comedere vineam suam, idest, habere omne delectamentum, myst. tom. 4. p. 79. col. 4
Diabolus licet petat benedictionem, vult tamen maledictionem, myst. tom. 4. p. 79. col. 4
Diabolus monet semper egredi, myst. to. 4. p. 79. col. 4
Diabolus tunc magis latrat, quando homo turbatur, myst. t. 4. p. 80. c. 2

Diabolus quos dat igni, mor. tom. 4. p. 81. col. 2
Diabolus gloriatur decem genera hominum decepisse, mor. to. 4. p. 81. col. 2
Diabolus nititur siccare fluvios Scripturæ, & lacrymarum, mor. tom. 4. p. 82. col. 2
Diaboli filii, qui sint, mor. tom. 4. p. 82. col. 4
Diabolus quando, & quomodo revertatur per viam, per quam venerit, mor. tom. 4. p. 82. col. 4
Diabolus est creditor tollens animas, mor. tom. 4. p. 284. col. 1
Diabolus habitator turbationis, mor. tom. 4. p. 84. col. 4
Diabolus semper pœnitentes insequitur, mor. to. 4. p. 86. col. 2
Diabolus per duo tentat, mor. tom. 4. p. 86. c. 2
Diabolus gravius tentat post pœnitentiam, mor. to. 4. p. 86. col. 2
Diabolus semper monet desolationem, mor. tom 4. p. 86. col. 4
Diaboli onera gravia, difficilia, inhonesta, vilia, timida infructuosa, &c. myst. tom. 4. p. 108. col. 4
Diabolus multa diripuit, quæ ab homine puro salvari non possunt, myst. tom. 4. p. 114. col. 1
Diabolus draco appellatur propter multa, quæ agit ut draco, myst. tom. 4. p. 119. col. 2
Diabolus dicitur incircumcisus, & immundus, myst. to. 4. p. 121. col. 3
Diabolus, & membra dicuntur fabricatores, myst. to. 4. p. 128. c. 3
Diabolus quomodo procedat, myst. tom. 4. p. 128 col. 3
Diabolici cupiunt nonnulli vocari, myst. tom. 4. p. 132. col. 2
Diabolus totam habet vindemiam, myst. tom. 4. p. 165. col. 1
Diabolus a quibus velit consilium, myst. tom. 4. p. 24. col. 1
Diabolus comedit fructum eorum, qui pro inani gloria elaborant, myst. tom. 4. p. 167. col. 2
Diabolus cur dicatur inimicus homo, lit. tom. 4. p. 188. col. 3
Diabolus & leo, & pardus, & lupus ob diversa peccata dicitur, myst. tom. 4. p. 189. col. 3
Diabolus accipit magnos, & grossos, myst. to. 4. p. 192. col. 4
Diabolus dicitur Hyæna, quæ sævit in mortuos, mor to. 4. p. 197. col. 4
Diabolus crudelis est, nec miseretur, mor. tom. 4. p. 200. col. 1
Diabolus Christo servit, velit, nolit, mor. to. 4. p. 240. col 4
Diabolus valde solitudinem, & singularitatem diligit, lit. tom. 4. pag. 246. col. 3
Diabolus conditione naturæ, fortior est homine, lit. to. 4. p. 247. col. 2
Diabolus tribus præcipue modis insidiatur nobis, lit. to. 4. p. 261. col. 1
Diabolus transfigurat se in Angelum lucis, lit. to. 4. p. 261. col. 1
Diabolus maxime contra murmuratores, lit. to. 4. p. 261. col. 3
Diabolus, quos habet, non tentat, myst. to. 4. p. 262. col 2
Diaboli ubique pœnam suam reportant, myst. to. 4. p. 274. col 4
Diabolus tunc devorat, quando peccator ejus suggestionibus consentit, myst. tom. 4. p. 279. col. 3
Diabolus tripliciter nobis insidiatur, mor. tom. 4. p. 286. col. 1
Diabolus contra animam circumædificat, mor. to. 4. p. 298. col. 3
Diabolus debilis est in principio suggestionis, mor. to. 4. p. 288. col. 4
Diabolus fortis quando consentit homo, mor. tom. 7. 298. col. 4
Diabolus arcus est, myst. tom. 4. p. 299. col. 2
Diabolus mensa multiplex per longũ declaratur, myst. t. 4. p. 308. c. 3
Diabolus veniens ad libanum idest, ad Religionem, est major Prælatus, qui ad libanum, idest, ad Religionem venit tanquam Aquila, ut rapiat, & comedat, myst. tom. 5. p. 65. col. 4
Diabolus gladio peccati vult destruere Rabbath, idest, Laicos, & Judam, & Jerusalem capere, idest, Clericos, & Religiosos, & diversis viis, idest, tentationibus ad ipsos tendit, & fortissimos, & munitissimos homines invadit, mor. to. 5. p. 79. col. 2
Diabolus locum habet in duplicibus, incostantibus, & levibus, mor. tom. 5. p. 79. col. 2
Diabolus ex complexione homines cognoscit ad quod peccatum, vel vitium sint proclivex, mor. tom. 5. p 79. col. 2
Diabolus duas habet vias ad intrandũ ad homines, mor. to. 5. p. 79. c. 2
Diabolus manus capit conjecturam, quia ex operibus, & signis exterioribus de interioribus cognoscit, mor. to. 5. p. 79. col. 2
Diabolus quando non potest per terrores ducere in pusillanimitatẽ, redit ad elationem, & ambitionem, mor. to. 5. p. 79. col. 4
Diabolus ponit arietes contra portas, quando suggerit homini prælationem, lit. tom. 5. p. 79. col. 4
Diabolus, & bona gratiæ aufert, & corrumpit bona naturæ, myst tom. 5. p. 85. col. 4
Diabolus radit de malis pulverem, quia aufert eis omnem substantiam temporalem, quia cum interierit, non sumet omnia, myst. tom. 5. p. 93. col. 2
Diabolus cum venit, ut decipiat malus in morte eorum, aufert ab eis omnes munitiones amicorum, quibus stipantur, & turres, idest, altitudines prælationum, & dignitatum, myst. to 5. p. 93. col. 2
Diabolus arietes temperat, cum suggerit appetitum prælationis sub prætextu utilitatis, myst. tom. 5. p. 93. col. 4
Diabolus cum equis, & curribus venit ad animam, & non intrat nisi quando præmittit equos, & currus, idest, divitias multas, myst. tom. 5. p. 93. col. 4
Diabolus est rex regum carnalium, idest, superborum, myst. tom. 5. p. 93. col. 4
Diabolus temperat vineas, cum suggerit voluptatem carnis sub prætextu necessitatis, myst. tom. 5. pag. 93. col. 4
Diabolus ingressus ad animam ungulis equorum suorum, idest, adimpletione peccatorum conculcat omnes plateas animæ, idest, omnes potentias ejus, & vires, myst. tom. 5. p. 94. col. 2
Diabolus dicitur & leo, & draco, leo dum aperte sævit, draco dum occulte, myst. tom. 5. p. 106. col. 2
Diabolus potest in terra, sicut leo, & in mari, sicut draco, myst. tom. 5. p. 106. col. 2
Diabolus in quibus specialiter exerceat potestatem suam, myst. tom. 5. p. 106. col. 2.
Diabolus unus torquet alium, myst. tom. 5. p. 106. col. 2
Diabolus nescit consilium divinæ vocationis, myst. to. 5. p. 107. col. 2
Diabolus quærit animas, sed nemo est, qui eas requirat, & ei auferat, sed omnes requirunt paleas, myst. to. 5. p. 112. col. 4
Diaboli equites etiam sunt homines mali, qui impugnant mores Ecclesiæ, myst. tom. 5. p. 120. col. 2
Diabolus dicitur Gog, idest tectum, & cur, mor. to. 5. p. 120. col. 2
Diabolus suam trinitatem habet, myst. tom. 5. p. 120. col. 2
Diabolus aliquando interius seducit, aliquando interius sævit, ut aliquando egreditur, myst. tom. 5. p. 120. col. 2
Diabolus quasi draco est in occulto, & leo in aperto, myst. tom 5. p. 120. col. 2
Diaboli exercitus sunt omnes peccatores, & Dæmones etiam minores, myst. tom. 5. p. 120. col. 2
Diaboli equi sunt ipsi mali homines, & peccatores, myst. to. 5. p. 120. col. 2
Diaboli equites sunt Dæmones, qui circumducunt peccatores ad voluntatem suam, myst. tom. 5. p. 120. col. 2
Diaboli equites, idest, Dæmones quomodo dicantur vestiti loricis, myst. tom. 5. p. 120. col. 2
Diabolus in extremo tempore, idest in exitu vitæ magis desævit contra justos, & cur, mor. tom. 5. p. 120. col. 4
Diabolus dicitur venire quasi tẽpestas, & quando, mor. to. 5. p. 120. c. 4
Diabolus dicitur venire quasi nubes, & quando, mor. to 5. p. 120. col. 4
Diabolus duobus modis operit terram, idest, Ecclesiam, vel animam, mor. tom. 5. p. 120. col. 4
Diabolus quotidie congregat hæreticos, Tyrannos, & falsos fratres, sed maxime tempore Antichristi, contra Ecclesiam, ut eam totam diripiat, exp. tom. 5. p 121. col. 1
Diabolus capit illos, qui sunt sine timore, mor. tom. 5. p. 121. c. 2
Diabolus libentius tentat, quos novit ad peccandum proniores, mor. tom. 5. p 121. col. 2
Diabolus vocatur spoliator, mor. tom. 5. p. 121. col. 2
Diabolus dicitur Gog, exp. tom 5. p. 121. col. 3
Diabolus, vel Antichristus dicuntur pugnare contra Sanctos arcu dolositatis, & astutiæ, & sagittis violentiæ, & potentiæ, expos. tom. 5. p. 122. col. 3
Diaboli dextera sunt potentes mundi, exp. to. 5. p. 121. col. 3
Diaboli sinistra sunt seductores hæretici, exp. to. 5. p. 122. col. 3
Diabolus diversa facit fercula de peccatoribus, & diversimode eos comedit, mor. tom. 5. p 124. col. 2
Diabolus versat hominem, & quando, exp. tom. 5. p 172. col. 3
Diabolus nititur auferre omnis gratuita, mor. to. 5. p. 121. col. 2
Diabolus vult animas devorare, mor. tom. 5. p. 121. col 2
Diabolus quando non potest per astutiam decipere hominem, infert manum violentiæ, mor. tom. 5. p. 121. col. 2
Diabolus est leo, myst. tom. 5. p. 279. col. 2
Diabolus dicitur Amorrhæus, myst. tom. 5. p. 184. col. 2
Diabolus dicitur cedrus per superbiam, myst. to. 5. p. 148. col. 2
Diabolus dicitur quercus per fortitudinem, & sterilitatem, myst. tom. 5. p. 184. col. 2
Diaboli fructus desuper sunt opera mala, radices cogitationes, myst. tom. 5. p. 184. col. 2
Diabolus, & homo non simul ambulabunt, nisi per consensum, myst. tom. 5. p. 184. col. 4
Diabolus quasi leo habet prædam, quando pravum opus est perpetratum, myst. tom. 5. p. 184. col. 4
Diabolus, vel hęreticus oves Ecclesię dilaniat, myst to. 5. p. 185. col 2
Diabolus dicitur Assyrius, exp. tom. 5. p. 109. col. 4
Diabolus misit hamum, & quis ei adhæsit, myst. to. 5. p. 204. col. 4
Diabolus dicitur Nabuchodonosor, exp. tom. 5. p. 205. col. 1
Diabolus non potest vivificare idolũ, sed movere, exp. to. 5. p. 205. c. 4
Diabolus dicitur caput, myst. tom. 5. p. 206. col. 4
Diabolus dicitur mons magnus, exp. tom. 5. p. 216. col. 1
Diabolus dicitur Aquilo, myst. tom. 5. p 214. col. 4
Diabolus insanit, quando cogitur descendere de equis suis, idest, peccatoribus, myst. tom. 5. p. 222. col. 4
Diabolus post Ægyptum transit in Jerusalem, & quomodo id intelligatur, & exponatur, mor. tom. 5. p. 231 col. 1
Diabolus facilius capit, & fortius tenet, & turpius coinquinat Israel, quam Ægyptũ, ideil clericos, quam sæculares, mor. to. 5. p. 231. c. 1
Diabolus quid de regno Christi auferre molitur, myst. to. 5. p. 231. c. 2
Diabolus quomodo sit tentator, exp. tom. 5. p 232. col. 1
Diabolus quando irascitur, myst tom. 5. p. 234. col. 1
Diabolus dat stipendia exercitui, & quando, myst. to. 5. p. 234 col. 1

Diabolus dicitur Gorgias, myst. tom. 5 p. 234. col. 4
Diabolus numquã vult videre faciem peccatoris, mor. to. 5. p. 239. c. 4
Diabolus parum curat de residuo, nisi habeat Prælatum, myst. tom. 5. p. 240. col. 1
Diabolus in otio in festis magis infestat, mor. to. 5. p. 242. c. 3
Diabolus Mariæ partum ignoravit, lit. to. 6. p. 4. col. 4
Diabolus discernere nequivit, num Christus de virili semine, vel de Virgine nasciturus foret, lit. to. 6. p. 4. col. 4
Diabolus dicitur princeps hujus mundi, mor. to. 6. p. 9. col. 2
Diabolus tentavit in forma hominis, lit. to. 6. p. 12. col. 3
Diabolus quomodo utatur auctoritatibus Sacræ Scripturæ, lit. tom. 6. p. 12. col. 3
Diabolus quomodo duxerit Christum in sanctam Civitatem, deducitur ex multis, lit. tom. 6. p. 12. col. 3
Diabolus quomodo Christo omnia regna mundi ostenderit, docetur, lit. tom. 6. p. 12. col. 4
Diabolus tria apud se retia habet, mor. to. 6. p. 12. col. 4
Diabolus tyrannus dicitur, & cur, lit. to. 6. p. 24. col. 1
Diabolus rebus debilitatur, & quæ sint, docetur, lit. to. 6. p. 25. col. 3
Diabolus singulariter malus, lit. to. 6. p. 25. col. 4
Diabolus significatur per Pharaonem, lit. to. 6. p. 25. col. 4
Diabolus quomodo odiat Deum, docetur, lit. to. 6. p. 26. col. 1
Diabolus latus dicitur, Christus vero angustus, lit. to. 6. p. 28. c. 1
Diabolus cur nominet Jesum Filium Dei, mor. to. 6. p. 34. col. 4
Diabolus religatus in inferno, lit. tom. 6. p. 46. col. 3
Diabolus in quibusdam, quasi in domicilio, lit. to. 6. p. 48. col. 2
Diabolus multis mutilat pedem dextrum, lit. to. 6 p. 56. col. 4
Diaboli desiderium erat, Christum neque pati, neque mori, lit. tom. 6. p. 58. col. 4
Diabolus publica via ad mortem, lit. tom. 6. p. 70. col. 1
Diabolus blande suggerit, mor. to. 6. p. 83. col. 1
Diabolus quomodo in nocte passionis Christi arbitratus fuerit ipsum esse Deum, lit. to. 6. p. 85. col. 2
Diabolus quomodo moliebatur, dicitur, lit. to. 6. p. 87. col. 1
Diabolus nolebat offerri sacrificium nostræ redemptionis, lit. tom. 6. p. 87. col. 1
Diabolus furatur animas subditorum in curia Prælatorum, mor. tom. 6. p. 89. col. 3
Diabolus ibi, ubi saltatio, lit. to. 6. p. 99. col. 2
Diabolus cur elevat peccatorem, lit. to. 6. p. 105. col. 1
Diabolus quando nos magis impugnat, lit. to. 6. p. 105. col. 2
Diabolus in quibus dormiat, lit. to. 6. p. 105. col. 2
Diabolus ad unam comminationem Domini obedit, Homines vero, &c. lit. tom. 6. p. 105. col. 3
Diaboli intentio quæ sit, lit. to. 6. p. 105. col. 3
Diabolus mons dicitur propter sex rationes, myst. to. 6. p. 110. c. 4
Diabolus proficientibus in bonum insidiatur, mor. to. 6. p. 153. c. 2
Diabolus noverat filium Dei in mundum esse venturum, lit. tom. 6. p. 153. col. 2
Diabolus cur in montem excelsum conduxerit Dominum ad tentandum, lit. to. 6. p. 153. col. 3
Diabolus cur in prima tentatione, dic, dixerit, non fac, lit. tom. 6. p. 153. col. 3
Diabolus cur duxerit in Jerusalem, lit. to. 6. p. 153. col. 4
Diabolus omnes præcipitare satagit, lit. to. 6. p. 153. col. 4
Diabolus in omnibus tentationibus probat, ut intelligat, si Deus est, lit. tom. 6. p. 154. col. 1
Diabolus non pertinax in studio, sed veritati cedit, & cur, lit. tom. 6. p. 154. col. 2
Diabolus quando sciverit Christum esse Filium Dei, monstratur, lit. tom. 6. p. 157. col. 1
Diabolus alterius peccatum in medio adducit ad infamandum, mor. tom. 6. p. 157. col. 1
Diabolus clamare dicitur, quando acriter tentat, lit. to. 6. p. 157. col. 1
Diabolus ante adventum Christi ab abscissione membri, vel mutilatione, vel saltem læsione, non exibat, quod temporibus nostris minime facit, ibid.
Diabolus vulnera corporum cur procuret, lit. to. 6. p. 167. col. 4
Diabolus ædificat super terram sine fundamento, lit. to. 6. p. 171. col. 1
Diabolus venit ad nos per multiplices suggestiones, lit. to. 6. p. 178. c. 1
Diabolus immisit cogitationem de principatu in discipulos, lit. tom. 6. p. 189. col. 2
Diabolus pater peccati dicitur, mor. to. 6. p. 191. col. 1
Diabolus perniciosus dicitur, & cur, lit. to. 6. p. 199. col. 4
Diabolus expulsus a gentibus, reversus est ad Judæos: domus enim propria sunt diaboli, lit. to. 6. p. 202. col. 3
Diabolus, & quilibet peccator Deo contrarius est, lit. to. 6. p. 202. col. 3
Diaboli officium est congregata dispergere, lit. to. 6. p. 202. col. 3
Diabolus in locis humidis cur habitare dicatur, & quid sit in locis humidis habitare, lit. to. 6. p. 202. col. 4
Diabolus in locis aridis non dicitur habitare, & cur, lit. tom. 6. p. 202. col. 4
Diabolus latus est, lit. tom. 6. p. 216. col. 2
Diabolus non habet facultatem sibi subjicere hominem, nisi ipse velit, lit. tom. 6. p. 224. col. 3
Diabolus gentilem populũ quando in villã miserit, lit. to. 6. p. 224. c. 3
Diabolum nemo diligit, lit. tom. 6. p. 229. col. 1
Diabolus nihil potest nisi permissus, lit. to. 6. p. 261. col. 1
Diabolus est sepultor malorum, lit. to. 6. p. 272. col. 1
Diabolus dicitur peccatum veritate, & origine, mor. to. 6. p. 297. col. 4
Diabolus comburitur in aqua calida lacrymarum, & depilatur sicut porcus, mor. tom. 6. p. 305. col. 4
Diabolus dicitur cœtus, mor tom. 6. p. 325. col. 1
Diabolus tentat pœnitentem in experiendo non expertum, mor. tom. 6. p. 325. col. 4
Diabolus interpretatur dorsum fluens, mor. tom. 6. p. 328. col. 2
Diabolus justos impugnat, mor. to. 6. p. 342. col. 2
Ismael denotat timorem, mor. tom. 6. p. 342. col. 2
Diabolus dicitur Oreb, idest, tentans, mor. to. 6. p. 374. col. 4
Diabolus dicitur Zeb, idest rapiens, sive devorans, mor. tom. 6. p. 374. col. 4
Diaboli desideria quæ, lit. to. 6. p. 342. col. 4
Diabolus mendax est, & pater mendacii, lit. to. 6. p. 343. col. 1
Diabolus de peccatore servum facit, mor. to. 2. p. 344. col. 4
Diabolus aufert bonum, & dispergit ad malum, lit. to. 6. p. 351. col. 2
Diabolus dicitur lupus, ibid.
Diabolus quomodo in nobis immittat mala, lit. to. 6. p. 365. col. 1
Diabolus in sua mensa diversa fercula habet, mor. to. 6. p. 365. c. 2
Diabolus cur dicatur intrasse in Judam, lit. to. 6. p. 368. col. 1
Diabolus rapit semen, quod est seminatum in corde hominis, ut abscondatur sub terra humiliatus, mor. to. 6. p. 372. col. 1
Diabolus in suis ponit signa sua, mor. to. 6. p. 373. col. 1
Diabolus quid faciat in templo Domini, mor. to. 6. p. 373. col. 2
Diabolus solum princeps est eorum, qui se ei tradunt, & non cœli & terræ, lit. tom. 6. p. 374. col. 2
Diabolus quomodo sit judicatus, lit. to. 6. p. 381. col. 3
Diabolus dicitur Princeps hujus mundi, mor. to. 6. p. 381. col. 4
Diabolus bonos impugnat tribus modis, mor. to. 6. p. 389. col. 2
Diabolus dicitur homo ab homine devicto, gloss. to. 7. p. 6. col. 1
Diabolus est creditor, mor. tom. 7. p. 25. col. 1
Diabolus an juste, vel injuste hominem detineret, exp. gloss. tom. 7. p. 31. col. 1
Diabolus superatur per mortem Christi justitia, non potentia, exp. gloss tom. 7. p. 33. col. 1
Diabolus superatus est per mortem Christi justitia manifesta, potentia non manifesta, sed occulta, expos. gloss. to. 7. p. 33. col. 2
Diabolus quomodo sit auctor peccati, exp. gloss. to. 7. p. 33. col. 2
Diabolus servus erat Domini, poterat totum auferre, & quia potentia sibi usurpaverat, tantum potentia vinceretur, exp. gloss. tom. 7. p. 33. col. 2
Diabolus quomodo crucifixus fuerit, mor. to. 7. p. 37. col. 4
Diabolus in cruce suspensus significatus fuit per Aman, mor. tom. 7. p. 37. col. 4
Diabolus cogitne, exp. gloss. tom. 7. p. 39. col. 4
Diabolus mercator fallax in obscuro vendit merces, idest peccata, mor. tom. 7. p. 43. col. 3
Diabolus de qua conversatione rideat, exp. gloss. to 7. p. 44. col. 4
Diabolus purpuratus apparuit Beato Martino, & quid illi dixerit, exp. gloss. tom. 7. p. 50. col. 4
Diabolus per sanctos prædicatores excitatur sæpe dormiens in cordibus peccatorum, mor. to. 7. p. 53. col. 1
Diabolus flavit suggerendo, tanquam frigidus ventus Aquilo, & gelavit crystallos peccatorum, mor. to. 7. p. 53. col. 1
Diabolus somnis multis modis provocatur a quibusdam, mor. tom. 7. p. 53. col. 1
Diabolo ligata est potentia nocendi hominibus, expos. glossæ tom. 7. p. 64. col. 4
Diabolus appellatur spiritus Domini malus, expos. glossæ tom. 7. p. 64. col. 4
Diabolus vincitur per crucem, & ejus astutia eliminatur, mor. tom. 7. p. 75. col. 4
Diabolus, & mundus per quos vincantur, mor. to. 7. p. 76. col. 1
Diabolus an tenendo hominem jus haberet, exp. gloss. to. 7. p. 77. col. 2
Diabolus nescit cogitationes nostras nisi per signa exteriora, expos. gloss. tom. 7. p. 77. col. 4
Diabolus ponit diversa signa in templis suis, mor. to. 7. p. 80. col. 1
Diabolus cum possit vexare excommunicatum, quare nolit, exp. gloss. tom. 7. p. 83. col 2
Diabolus dicitur exterminator, lit. to. 7. p. 99. col. 1
Diaboli jumentum est peccator, lit. tom. 7. p. 106. col. 1
Diabolum vulnerantes qui, lit. tom. 7. p. 106. col. 2
Diabolus semper bona seductorie dicit, exp. gloss. to. 7. p. 107. col. 3
Diabolus disposuit membra in Ecclesia malignantiũ, lit. t. 7. p. 108. c. 2
Diabolus armat se Prædicatore, & Doctore male vivente, lit. tom. 7. p. 109. col. 1
Diabolus quomodo noverit divina mysteria, exp. gloss. to. 7. p. 109. c. 4
Diabolus utrum habuerit charitatem, exp. gloss. to. 7. p. 109. col. 4
Diabolo amputata est manus trahens, exp. gloss. to. 7. p. 120. col. 2
Diabolus quos trahat, exp. gloss. tom. 7. p. 120. col. 2
Diabolus cur dicitur quasi Deus hujus sæculi, lit. to. 7. p. 127. col. 1

Diabolus quomodo excæcat, exp. gloss. t. 7. p. 127. col. 2
Diabolus utrum omni motu suo peccet, exp. gloss. t. 7. p. 132. c. 4
Diabolus fidei motu moveri potest dupliciter, exp. gl. t. 7. p. 132. c. 4
Diabolo se dant quidam, deinde sua Deo, lit. t. 7. p. 135. col. 1
Diaboli consilium, lit. tom. 7. p. 138. c. 1
Diabolus num potuisset loqui Evæ per asinam, lit. t. 7. p. 139. col. 2
Diabolus transfigurat se in Angelum lucis quatuor modis, mor. tom. 7. pag. 140. col. 1
Diabolus licet sumat aereum corpus exterius pulchrum, interius autem turpis est, mor. tom. 7. p. 140. c. 2
Diabolus quomodo significet hypocritam, mor. t. 7. p. 140. col. 2
Diabolus malleator antiquus humilium, coronas eis nescius fabricat perpetuas, exp. gloss. tom. 7. p. 143. col. 1
Diabolus volens tentat, sed tentando nesciens purgat, & probat, & ita cum dominio servus efficitur, exp. gloss. t. 6. p. 143. col. 1
Diabolus exauditur, idest, ad exitum auditur, exp. gloss. tom. 7. pag. 143. col. 2
Diabolum non velle Saul inter Israel quid, lit. tom. 7. p. 144. c. 2
Diabolus in quantum creatura bonus est, lit. tom. 7. p. 148. col. 1
Diabolus dicitur crucifixus fuisse ibi, ubi Christus moriendo mortem destruxit, mor. tom. 7. p. 152. col 1
Diaboli crucifixio ubi figurata, mor. to. 7. p. 152. col. 1
Diaboli verba his, qui secum crucifixi sunt, mor. t. 7. pag. 152. col. 2
Diabolus dicitur quandoque ab homine devicto, mor. t. 7. p. 154. c. 4
Diabolus suggerendo quasi cogit spiritum falsas imagines adorare, mor. tom. 7. p. 162. col. 3
Diabolus quærit eruitionem oculorum, mor. to. 7. p. 161. c. 1
Diabolo peccatores quidam sunt pejores, lit. t. 7. p. 185. c. 2
Qui est in morte, est de regno diaboli, lit. t. 7. p. 188. c. 4
Diabolus semper nititur impedire Prædicatores, & Doctores, ne fructum faciant, lit. tom. 7. p. 198. c. 1
Diaboli tentationes quatuor, lit. to. 7. p. 198. c. 1
Diabolus est Holofernes, qui interrupit aquæ ductum, ne flueret in Bethuliam, idest Ecclesiam, lit. t. 7. p. 198. col. 2
Diabolus vocat, & habet sua intentoria, vel invitatoria ad immunditiam, lit. tom. 7. p. 200. col. 1
Diabolus, qui extinxit cereum Sanctæ Genovefæ, quid significet, lit. tom. 7. p. 203. c. 1
Diaboli laquei qui sint, lit. to. 7. p. 213. c. 2
Diabolus est tanquam piscator, qui vult capere piscem, & tegit sub pane hamum, lit. to. 7. p. 214. c. 3
Diabolus signat suos, Dominus suos, lit. t. 7. p. 214. c. 2
Diaboli lingua quo vinculo sit alliganda, lit. t. 7. p. 225. col. 1
Diaboli secreta, lit. tom. 7. p. 227. col. 2
Diabolus a quo, & quomodo victus, lit. t. 7. p. 242. c. 1
Diabolus per mortem suam mundum mortificavit, Christus vero morte sua mortem nostram destruxit, lit. tom. 7. p. 242. col. 3
Diabolus quare Christum tentare ausus, lit. t. 7. p. 246. c. 4
Diabolus tentavit Christum de omnibus, de quibus tentaverat Adam, lit. tom. 7. p. 246. col. 4
Diabolus quomodo devincitur, lit. t. 7. p. 319. c. 3
Diabolus cur leoni comparatur, lit. t. 7. p. 337. c. 4
Diabolus quomodo circuit, &c. lit. t. 7. p. 337. c. 4
Diabolus quando retrahat se, myst. t. 7. p. 341. col. 1
Diabolus non dormitat, quia continue est in procinctu nocendi, lit. tom. 7. p. 341. c. 1
Diabolus an in omni suo opere peccet, lit. t. 7. p. 350. c. 4
Diabolus cur sit excommunicatus, lit. to. 4. p. 358. c. 3
Diabolus mittit nos in carcerem, lit. to. 7. p. 372. c. 3
Diabolus sedet in avaris, & superbis, lit. t. 7. p. 373. c. 4
Diabolus ubicumque sit, secum fert tormenta suarum pœnarum, lit. tom. 4. pag. 385. col. 2
Diabolus quomodo tandem in Ecclesiam introduxerit hypocritas, lit. to. 7. p. 386. col. 2
Diabolus quomodo possit revelare futura, atque scire, lit. t. 7. p. 405. c. 1
Diabolus potestatem habet, sed nec per se, nec a se, lit. t. 7. p. 420. c. 4
Diaboli ad confusionem tria multum facient, lit. t. 7. p. 422. col. 3
Diaboli consilium quid, mor. to. 2. p. 3. col. 3
Diabolus dicitur leo propter novem, myst. to. 2. p. 13. c. 3
Diabolus duplici modo tentat peccatorem, myst. t. 2. p. 14. col. 1
Diabolus, & ministri ejus sunt portæ, quæ ducunt ad mortem, mor. tom. 2. pag. 15. col. 1
Diabolus lactat animam duobus uberibus, myst. t. 2. p. 15. col. 3
Diabolus in Passione Christi conversus est retrorsum, mor. t. 2. p. 17 c. 3
Diabolus habet duas manus, mor. t. 2. p. 17. col. 3
Diabolus habet duos gladios, mor. t. 2. p. 17. col. 4
Diaboli sævitia monstratur per leonem, & ursum, mor. t. 2. p. 20. c. 4
Diaboli dispositio a dominio mundi, fuit causa, quare antiqui patres Christi adventum desiderabant, mor. t. 2. p. 24. col. 2
Diabolus, & mundus dicuntur maligni, alleg. t. 2. p. 27. c. 4
Diabolus tentando utitur sophistico modo, mor. t. 2. p. 32. col. 2
Diabolus dicitur caligo, lit. to. 2. pag. 34. col. 2
Diabolus quo genere peccati peccavit, alleg. t. 2. p. 42. c. 4
Diabolus quomodo prosequitur fugientes a mundo, alleg. t. 2. p. 44. c. 1
Diabolus quasi simia contrafecit, mor. t. 2. p. 50. col. 4
Diabolus dicitur canis, leo, & unicornis, mor. to. 2. p. 51. c. 2
Diabolus animas solas petit, mor. to. 1. p. 58. col. 3
Diabolus tentat multis modis ad malum, mor. to. 2. p. 59. col. 2
Diabolus quatuor modis impugnat homines, mor. to. 2. p. 61. c. 4
Diabolus, & mundus sunt pater, & mater nos derelinquentes, mor. tom. 2. pag. 63. col. 2
Diabolus vincitur manus elevando, mor. t. 2. p. 64. col. 3
Diabolus, hæresiarcha, tyrannus, & superbia dicuntur cedrus mala, alleg. to. 2. pag. 67. col. 3
Diabolus procurat taciturnitatem peccatoris, mor. to. 2. p. 77. c. 2
Diabolus dicitur gigas, mor. t. 2. p. 81. col. 4
Diabolus quomodo dicatur frater noster, mor. t. 2. p. 82. c. 4
Diaboli arma hæresis, & suggestio, alleg. to. 2. p. 86. c. 1
Diabolus Angelus Domini, mor. to. 2. p. 86. c. 4
Diabolus coarctat malos multis modis, mor. t. 2. p. 86. c. 4
Diabolus quomodo persequatur malos, mor. to. 2. p. 87. c. 1
Diabolus lex quomodo a lege Dei differat, mor. t. 2. p. 88. c. 3
Diabolus, & reprobi quare pœnitere non possunt, mor. t. 2. p. 89. c. 1
Diabolus quomodo animas devorat, mor. t. 2. p. 90. col. 3
Diabolus quomodo pulsat, movet, & ligat peccatorem in peccatis, mor. tom 2. p. 92. col. 4
Diabolus est pes superbiæ, mor. to. 2. p. 92. c. 4
Diaboli, & peccati jugum grave, pen to. 2. p. 98. c. 1
Diabolus quomodo dat pellem malis hominibus, idest bona exteriora, Pen. tom. 2. p. 99. col. 3
Diabolus est venator animarum, Pen. to. 2. p. 99. c. 3
Diabolus antonomastice dicitur peccator, lit. to. 2. p. 101. col. 2
Diabolus est vere pauper, alleg. to. 2. p. 107. c. 2
Diabolus dicitur venator justorum, mor. t. 2. p. 109. c. 2
Diabolus emit animas peccatorum, mor. t. 2. p. 114. c. 2
Diabolus insidiator occultus, & manifestus, mor. to. 2. p. 120. c. 2
Diaboli insidiæ significantur per arcum, mor. t. 2. p. 121. c. 3
Diabolus insidiatur principio, medio, & fini, myst. t. 2. p. 125. c. 3
Diabolus diversimode insidiatur hominibus, myst. to. 2. p. 125. c. 4
Diabolus dicitur scribere peccata, lit. t. 2. p. 131. c. 2
Diabolus quomodo glorietur in malitia sua, myst. t. 2. p. 135. c. 1
Diabolus maxime gloriatur, quando decipit aliquem Prælatum, vel Clericum, myst. to. 2. p. 135. col. 1
Diabolus quomodo dicatur potens in iniquitate, myst. t. 2. p. 135. c. 1
Diabolus in tentatione habet proprietates novaculæ, myst. t. 2. p. 135 c. 1
Diabolus contra naturam diligit malitiam, myst. t. 2. p. 135. c. 2
Diabolus facit opinari omnes contra fidei articulos, mor. t. 2. p. 136 c. 2
Diaboli suggestiones molles sunt super oleum, myst. t. 2. p. 141 c. 4
Diabolus quomodo dicatur homo, myst. t. 2. p. 142. c. 2
Diabolus multos socios habet, myst. to. 2. p. 142. col. 2
Diaboli superbia, & astutia sunt alæ, alleg. t. 2. p. 144. c. 2
Diabolus quibusdam fodit foveam a tergo, mor. t. 2. p. 145. c. 2
Diabolus quare serpentis figuram accepit, mor. to. 2. p. 246. c. 4
Diabolus quomodo evadit de manu prædicatoris, mor. t. 2. p. 155. c. 2
Diabolo similes, qui renuunt subjici Deo, mor. to. 2. p. 155. c. 2
Diabolus sicut ursus ligatus, mor. to. 2. p. 157. col. 2
Diabolica altitudo, superbia, & consiliorum profunditas, mor. tom. 2. pag. 159. col. 1
Diabolus eligit principes, & nobiles, myst. t. 2. p. 160. c. 3
Diabolus bestia calami, mor. tom. 2. p. 170. col. 4
Diabolus antonomastice dicitur peccator, mor. t. 2. p. 178. col. 2
Diabolus, peccatum, & mors dicuntur reges, alleg. t. 2. p. 181. c. 1
Diabolus quomodo humiliatur a Deo, alleg. t. 2 p. 181. c. 3
Diabolus pessimus usurarius, mor. tom. 2. p. 183. col. 1
Diabolus multa malignatus est contra Ecclesiam, mor. t. 2. p. 188. c. 2
Diaboli signus superbia est, mor. tom. 2. p. 188. col. 3
Diabolus habet quatuor signa, mor. tom. 2. p. 188. c. 3
Diabolus fugit a facie lacrymarum, mor. t. 2. p. 189. c. 3
Diabolus differenter habitat in claustro, & in mundo, mor. t. 2. pag. 189. col. 4
Diabolus dicitur in mundo habitare, mor. t. 2. p. 189. c. 4
Diabolus dicitur bestia propter multas proprietates bestiæ, mor. tom. 2. pag. 190. col. 4
Diabolus dicitur insipiens, mor. t. 2. p. 191. col. 1
Diabolus maximam oppositionem facit pœnitenti, mor. t. 2. p. 194. c. 4
Diabolus quibus locis perambulet, mor. t 2. p. 201. c. 2
Diabolus jacet, ubi exacerbatur Deus, mor. t. 2. p. 203. c. 4
Diaboli verba moralizantur, mor. to. 2. p. 204. c. 4
Diabolus significatur per Nabuchodonosor, mor. to. 2. p. 205. c. 3
Diabolus ædificavit Prælatis aliud cornu, mor. t. 2. p. 208. c. 1
Diabolus quando disperdit Religionem, mor. t. 2. p. 217. c. 3
Diaboli exercitus qualis erit, alleg. t. 2. p. 218. c. 1
Diabolus quinque modis signat suos, mor. t. 2. p. 225. c. 4
Diabolus solas animas quærit, mor. t. 2. p. 223. col. 4
Diabolus quomodo fuit a Christo vulneratus, myst. t. 2. p. 231. c. 3
Diabolus non penitus extinctus, ut possit tentare, myst. t. 2. p. 231. c. 3
Diabolus significatur per aquilonem, myst. t. 2. p. 231. c. 4
Diabolus est centimanus, mor. t. 2. p. 232. col. 1
Diabolus in malis habet tria, mor. t. 2. p. 233. col. 4
Diabolus comparatur venatori, mor t. 2. p. 241. col. 1

Diabo-

Diabolus quomodo insidietur calcaneo Ecclesiæ, mor. to.2.p.241.c.4
Diabolus quando est draco, & leo, alleg. t. 2. p. 242. c. 3
Diabolus quando est aspis, alleg. t. 2. p. 242. c. 3
Diabolus abscondit laqueum, & quomodo, alleg. t. 2. p.348. c.3
Diabolus tentationes continuat, ut saltem tædio vincat, lit. to. 2. pag. 330. col. 4
Diabolus concludit justos ex omni parte, lit. t. 2. p. 317. c. 4
Diabolus caput est reproborum, mor. t. 2. p. 301. c. 4
Diabolum cur despicere debemus, mor. t. 2. p. 300. c. 1
Diabolus citius venit ad infirmum, quam sacerdos, quantumcumque acceleret, mor. t. 2. pag. 289. col. 1
Diabolus in die judicii maxime stabit a dextris peccatoris, mor. tom. 2. pag. 286. col. 2
Diabolus ab initio peccat, lit. t. 2. pag. 286. c. 1
Diabolus antonomastice dicitur peccator, lit. t. 2. p. 286. c. 1
Diaboli manus est quam pauci evadunt, & quæ, mor. t.2.p.276.c.1
Diaboli duæ manus, alleg. t. 2. p. 275. c. 3
Diabolus dicitur bestia devorando, mor. t. 2. p. 273. c. 1
Diabolus dicitur pseudo-propheta decipiendo, mor. t.2. p.273. c.2
Diabolus dicitur draco sibilans tentando, mor. t. 2. p. 273. col. 1
Diabolus multis astutiis impugnat contemplativos, mor.t.2.p.272.c.4
Diabolus dicitur draco propter multas proprietates draconis ei convenientes, mor. t. 2 p. 268. c. 4
Diabolo illuditur per pœnitentiam, mor. t. 2. p. 268. c. 4
Diabolus est quasi figulus, & artifex falsorum Deorum, lit. t. 2. pag. 251. col. 4
Diabolus interficitur, cum vincitur, lit. t. 2. p. 215. c. 4
Diabolus est homicida ab initio, idest, a sexto die, in quo peccavit homo, lit. t. 1. p. 4. c. 3
Diabolus per invidiam tentavit hominem, ut ex illo loco voluptatis per peccatum ejiceretur, lit. t. 1. p. 5. col. 4
Diabolus primum parentem de tribus tentavit, & vicit, lit. t. 1. pag. 6. col. 1
Diabolus maxime fini insidiatur, lit. t. 1. pag. 6. c. 3
Diabolus duabus situlis haurit aquam, scilicet carnali concupiscentia, & appetitu divitiarum, mor. t. 1. p. 19. c. 2
Diabolus minoribus victis, studet deludere etiam majores, lit. tom. 1. pag. 19. col. 2
Diabolus recedit a victo tentationes occultans, mor. t.1. p.19. col.4
Diabolus provocat homines aggredi majora, quibus indiscrete aggressis eos gravius corruere facit, mor. t. 1. p. 25. c. 4
Diabolus noviter conversos urget dolore præteritorum, molestia præsentium, & timore futurorum, mor. t. 1. p. 25. c. 4
Diabolus tanto crebrius instat ad peccandum, quanto homo est propinquior fini, mor. t. 1. p. 25. c. 4
Diabolus primo suggerit licita, ut inde ad illicita trahat. In omnibus ergo habendus est modus, lit. t. 1. p. 26. c. 1
Diabolus primum hominem pomo sibi subdidit, lit. t. 1. p.34.c.1
Diabolus negligit pulsare eos, quos quieto jure possidere se sentit, mor. t. 1. p. 43. c. 4
Diabolus quem invenit otiosum, cito subvertit, mor. t. 1. p.43. c.2
Diabolus sicut per mulierem seduxit genus humanum, ita per mulierem nisus est impedire liberatione generis humani, mor. t. 1 p. 44. c. 1
Diabolo assurgit, qui tentationes peccati recipit, & consentit, lit. tom. 1. p. 44. col. 4
Diabolus opprimit, & corrumpit animam alienis, & exterioribus curis intentam, myst. t. 1. p. 47. c. 1
Diabolus suggerit pravam hominum societatem, ut per illam interdum faciat peccare, quos per se non potest, mor. t. 1. p.47. c.1
Diabolus satagit amovere ab anima salubrem pœnitentiam, mor. t. 1. pag. 47. c. 3
Diabolus videt, manutenet, & devorat, primum suggestione, secundum consensu, tertium operis perpetratione, mor. t. 1. p.47. c.3
Diabolus nulli potest inferre violentiam ad peccandum, nisi prius velit homo, mor. to. 1. p. 47. c. 3
Diabolus pollicetur etiam ea, quæ non sunt in sua potestate, lit. to. 1. pag 48. c. 1
Diabolus per inanem gloriam tentat opera bona impedire, myst. t. 1. pag. 56. c. 2
Diabolus contemptus majores suscitat tentationes, mor. t. 1. p. 56. c. 4
Diabolus per astutiam seducit animas, & per potentiam violenter opprimit animam seductam, mor. t. 1. p. 76. c. 1
Diabolus tripliciter illudit peccatori, primo quando excæcat eum, ne attendat peccati qualitatem, & pœnæ quantitatem, secundo per simulationem, tertio per hypocrisim, mor. to. 1. p. 76. c. 2
Diabolum potentem facit non sua virtus, sed hominum peccata, lit. t. 1. pag. 158. c. 2
Diabolus est exactor, qui suadendo intulit culpam, & sæviendo postea exigit pœnam, lit. t. 1. p. 176. c. 3
Diabolus in festis, & conviviis multos avertit a Deo, lit. t. 1. pag. 255. col. 3
Diabolus nescit cogitationes hominum, lit. t. 1. p. 332. c. 3
Diabolus veram confessionem pertimescit, lit. t. 1. p. 372. c. 4
Diabolus negligit pulsare eos, quos se possidere quieto jure sentit, lit. t. 1. p. 380. c. 1
Diabolus invidet nobis quietem mentis, & illam semper turbare satagit, lit. t. 1. p 381. c. 4
Diabolus cum non invenit mala quæ accuset, vertit bona in malum quasi non bono animo fiant, lit. t. 1. p. 397. c. 1
Diabolus a se habet voluntatem malam nocendi, sed a Deo habet potestatem quæ est justa, lit. t. 1. p. 397. c. 2
Diabolus vocatur dies, & nox; dies, quia se transfigurat in Angelum lucis; nox quia propria malitia manet excæcatus; vel dies cum allicit ad peccandum, nox, cum punit pro peccatis, lit. t. 1. p. 399. c. 1
Diabolus novit mores hominum, & cui vitio sint propinqui, & illa ponit ante faciem eorum, ad quæ facilius inclinari novit mentem, lit. t. 1. p. 418. c. 3
Diabolus exactor nominatur, cujus vox est pravæ suggestionis inchoatio, clamor violentiæ tentatio, myst. t. 1. p. 451. c. 1
Diaconi dicuntur judices domus Israel, myst. t. 5. p. 196. c. 4
Diaconus lecturus Evangelium cur primo librum, secundo frontem, tertio os, & pectus signet, exp. Glos. t. 7. p. 11. c. 2
Diaconum esse unius uxoris quid, lit. t. 7. p. 213. c. 3
Diadema dicitur quasi duo demens, mor. t. 6. p. 310. c. 2
Diadema duo denotat, mor. t. 6. p. 310. c. 2
Dibon interpretatur sufficiens, mor. t. 2. p. 175. c. 3
Dibon civitas regia, in qua sedebat Rex, lit. t. 4. p. 38. c. 2
Dibon, & populi Moabitæ, quando ascenderint ad plorandum ad idola, lit. t. 4. p. 38. c. 2
Dibon interpretatur anima pœnitens, myst. t. 4. p. 38. c. 2
Dibon pœnitentes denotat, myst. t. 4. p. 39. c. 1
Dibon interpretatur sufficiens ad intellectum, myst. t. 4. p. 269. c. 1
Dicere pertinet ad confessionem, psallere ad operationem, mor. t. 2. pag. 39. col. 3
Dicere idem est quod adjungere, alleg. t. 2. p. 68. c. 4
Dicere Dei, est facere, lit. t. 4. p. 44. c. 3
Dicere Domini, est & efficere, & promittere, myst. t. 4. p. 268. c. 2
Dicere omnium est, benefacere paucorum, lit. t. 6. p. 72. c. 2
Dicenti malum de alio, non facile est credendum, lit. t. 6. p. 228. c. 1
Dictio exclusiva adjuncta termino essentiali non excludit personam, lit. t. 7. p. 360. c. 3
Didrachma quod genus censi fuit, lit. t. 5. p. 60. c. 3
Dimittere multipliciter est, lit. t. 6. p. 169. c. 2
Dies partitur in naturalem, & usualem, annus quoque in Lunarem, & Solarem, lit. t. 1, p. 2. c. 3
Diei octavæ nulla fit mentio, quia gaudium æternum, quod in octava ætate habebitur, non potest excogitari, lit. t. 1. p. 4. c. 1
Dies septem designant reparationem animæ, quæ fit per septem dona Spiritus sancti, mor. t. 1. p. 4. c. 2
Dies sumitur interdum pro tempore, aliquando pro initio temporis, lit. t. 1. p. 4. c. 2
Dies significat omne tempus, terra omnem creaturam visibilem, virgultum, & herba omnem creaturam invisibilem, lit. t. 1. p. 4. c. 2
Dies tres Domino consecrati, præcipue feria sexta, in qua Christus mortuus est, dies sabbati, in quo quievit in sepulchro, dies Dominica, in quo resurrexit, mor. t. 1. p. 25. c. 2
Dies bonorum tres tantum debent esse. Primus est vitæ, & laboris, Secundus est dies mortis, & quietis; Tertius est resurrectionis, mor. t. 1. p. 25. c. 2
Dies voluptatis ex adinventione filiorum Adam, in quo fœtent, & quatriduano Lazaro recte comparantur, mor. t. 1. p. 25. c. 2
Dies decima Septembris tripliciter nominata, scilicet propitiationis, afflictionis, & expiationis, lit. t. 1. p. 117. c. 4
Dies vitæ interdum prolongantur propter observationem mandatorum Dei, lit. t. 1. p. 157. c. 3
Dies tres, Legis, Evangelii, & Judicii, lit. t. 1. p. 233. c. 2
Dies festi celebrandi sunt orationibus, & cessatione a malo, lit. tom. 1. pag. 236. col. 3
Dies ultima hominis semper expectanda, lit. t. 1. p. 373. c. 2
Dies vertitur in noctem, quando delectatio peccati commutatur in luctum pœnitentiæ, lit. t. 1. p. 399 c. 1
Dies hominum tempore incipiunt, & tempore finiuntur, dies æternitatis sine principio, & fine est, lit. t. 1. p. 408. c. 2
Dies judicii timenda propter multa, lit. t. 2. p. 12. c. 1
Dierum longitudinem petiit Christus, & pro quibus petiit, alleg. tom. 2. pag. 45. col. 1
Dies vitæ malorum pauci, myst. t. 2. pag. 84. c. 3
Dies bonorum multi, mor. t. 2. pag. 84. c. 3
Dies pœnitentiæ dies boni, mor. t. 2. p. 84. c. 3
Dies immaculatorum est dies æternitatis, lit. t. 2. p. 95. c. 2
Dies significat prosperitates, mor. t. 2. p. 109. c. 4
Dies, & nox in quibus sint occupandi, mor t. 2. p. 110. c. 4
Dies bona, & mala multis modis accipitur, mor. t. 2. p. 191. c. 2
Dies pro æternitate aliquando accipitur, myst. t. 2. p. 213. c. 3
Dies creationis, recreationi comparantur, mor. t. 3. p. 124. c. 1
Dies judicii quare dicatur dies, & non nox, myst. t. 2. p. 225. c. 3
Dies peccatoris quomodo sui, & non sui, myst. t. 2. p. 241. c. 4
Diei altitudo multas significat prosperitates, myst. t. 2. p. 242. c. 3
Diei altitudo significat festivitatem, myst. t. 2. p. 142. c. 4
Dies super dies adjicere, quid significet, mor. t. 2. p. 153 c. 4

Dies pleni sunt dies æternitatis, lit. tom. 2. p. 185. c. 1
Dies vacui sunt dies præsentis vitæ, lit. t. 2. p. 185. c. 1
Dies significat sapientes justos, mor. t. 2. p. 190. c. 1
Dies Christus est, & aubes ejus caro, alleg. t. 2. p. 200. c. 3
Dies erat quando Christum in mundo erat, post passionem est nox, & illuminat per ignem Spiritus sancti, alleg. t. 2. p. 200. c. 3
Dies prosperitatis malis aliquando obnubilatur, mor. t. 2. p. 200. c. 4
Dies nativitatis Virginis insignis, & quare, mor. to. 2. p. 224. c. 2
Dies sanctorum non deficiunt, mor. t. 2. p. 258. c. 3
Dies dicuntur Sancti, mor. to. 2. p. 311. c. 2
Dies dicitur claritas æterna, mor. t. 2. p. 311. c. 2
Dies solemnis dicitur dies mortis, mor. t. 2. pag. 301. c. 2
Dies festus vocatur animæ afflictio, mor. t. 2. p. 301. c. 2
Dies solemnis dicitur pœnitentia, mor. t. 2. p. 302. c. 2
Dies resurrectionis proprie, & realiter dicitur dies, alleg. t. 2. pag. 301. col. 3
Dies iræ Dei est prosperitas, mor. t. 2. p. 290. col. 4
Dies bonorum dicuntur parvi, non pauci, sed multi, mor. to. 2. pag. 286. col. 2
Dies omnes pauci sunt, & imperfecti respectu æternitatis, lit. tom. 2. pag. 362. col. 1
Dies Ecclesiæ sunt Doctores, & Sacerdotes, mor. t. 2. p. 259. c. 4
Dies tribulationis multi, lit. tom. 7. pag. 259. col. 2
in Die judicii Angeli erunt messores, alleg. t. 2. p. 259. col. 2
Dies extremi judicii tempestati comparatur, lit. t. 3. p. 4. c. 1
Dies perfecta est dies gloriæ æternæ, cui nulla nox succedet, lit. tom. 3. pag. 8. col. 4
Dies judicii hyemi comparatur, quia tunc nulla relinquetur facultas laborandi pro vita habenda, lit. t. 3. p. 11. c. 3
Dies impiorum breviantur a Domino, ne plus vivendo pejores fiant, lit. to. 3. p. 21. col. 2
Vel cum brevis prosperitas ab illis cito aufertur, ibid.
Dies hujus vitæ mali, scilicet, quia pœnales, & laboriosi sunt, lit. tom. 3. pag. 32. col. 1
Dies boni vitæ humanæ tantum digni sunt numerari, & non mali, mor. tom. 3. p. 74. col. 3
Dies mortis dies obductionis dicitur, quia tunc omnes sensus clauduntur, lit. t. 3. pag. 178. col. 1
Dies mala est dies tentationis, tribulationis, vel extremæ damnationis, hic præcavetur pœnitentia, mor. t. 3. p. 89. c. 2
Dies bona est unuiscujusque virtutis illuminatio, mor. t. 3. p. 89. col. 2
Dies mortis est præveniendα, ne tunc bene agere incipiamus velle, quando non possumus, ne tunc velimus incipere ordiri telam, unde fiat vestis nuptialis, lit. t. 3. p. 92. col. 3
Dies senectutis omnibus displicet propter innumera incommoda, quibus senes affliguntur, lit. t. 3. p. 102. c. 2
Dies contemplationis habet mane, meridiem, & vespere, quia tres sunt illius species, quæ sunt cogitatio, meditatio, & visio, lit. tom. 3. p. 108. col. 1
Dies passionis Christi dicitur dies desponsationis ejus cum Ecclesia, quia tunc facta est confirmatio pacti conjugalis Christi cum Ecclesia, lit. t. 3. pag. 121. c. 3
Diem naturaliter sequitur nox, & noctem dies, sic & adversitates sequantur consolationes, & prosperitates adversitates, lit. t. 3. p. 191. c. 3
Dies, & nox sunt duæ bestiæ; quæ radicem arboris vitæ hominis incessanter corrodunt, lit. t. 3. p. 202. c. 1
Dies fatuorum, & impiorum omnes mali sunt, illorum ob ignorantiam, istorum propter malitiam, lit. t. 3. p. 209. c. 3
Dies diem superans est Novum Testamentum, superans veteris consiliorum additione, & promissorum solutione, myst. t. 3. p. 233. c. 4
Dies judicii dies agnitionis vocatur, lit. t. 3. p. 142. c. 1
Dies illa, dies conceptionis, myst. t. 4. p. 12. col. 1
Dies illa tempus gratiæ, myst. t. 4. p. 12. col. 2
Dies Domini judicium, vel mors, myst. t. 4. p. 33. c. 4
Dies Domini judicium, vel ruina hæreticorum, myst. t. 4. p. 35. c. 2
Dies illa intelligit extremum judicium, lit. t. 4. p. 57. c. 4
Dies, & nox prosperitatem, & adversitatem significant, mor. tom. 4. pag. 58. col. 2
Dies interfectionis dies est judicii, myst. t. 4. p. 66. col. 2
Dies antiqui, hoc est ab Initio, olim, idest, ab æterno, lit. tom. 4. pag. 82. col. 1
Dies sanctus Domini, est tempus pœnitentiæ, lit. t. 4. p. 141. c. 2
Dies ultionis, dies damnationis est, & utrumque prædicavit Christus, myst. t. 4. p. 151. col. 2
Dies impiere suos, quid sit, myst. t. 4. p. 167. c. 1
Dies duplex, culpæ, & naturæ, lit. t. 4. p. 218. c. 2
Dies magna, dies judicii, mor. t. 4. p. 244. c. 3
Dies judicii apte describitur, myst. t. 4. p. 265. c. 1
Dies apertam tentationem dicit, nox vero occultam, myst. to. 4. pag. 274. col. 2
Dies furoris Domini est, quando in præsenti vita exercet Dominus vindictam, mor. t. 4. p. 289. c. 1
in Die illa, &c. quid sit recte intelligendum, lit. t. 4. p. 172. c. 1
Diei duodecim horæ, duodecim fructus Spiritus denotant, myst. tom. 4. pag. 309. col. 4
Dies obsidionis, vel conclusionis qui sint, mor. t. 5. p. 23. c. 2
Dies judicii dicitur dies nubis, & cur, exp. t. 5. p. 102. c. 2
Dies captivitatis dicitur dies nubis, & cur, exp. t. 5. p. 112. c. 3
Dies captivitatis dicitur dies caliginis, exp. t. 5. p. 112. c. 4
Dies judicii dicitur dies nubis, & cur, myst. t. 5. p. 112. c. 4
Dies judicii dicitur dies caliginis, myst. t. 5. p. 112. c. 4
Dies Domini dies captivitatis filiorum Israel, lit. t. 5. p. 187. c. 1
Dies Domini tribulatin, ibid.
Dies Domini qui sint, exp. t. 5. p. 224. c. 1
Diem natalem solus Pharao, & Herodes observaverunt, lit. to. 6. pag. 53. col. 2
Dies natalis Herodis est creatio mali Prælati, mor. t. 6. p. 53. c. 3
Dies secundus, quo Deus sepelitur, lit. t. 6. p. 58. c. 3
Dies tertius, quo Deus resurget, optime exponitur, lit. t. 6. p. 58. c. 3
Dies sex transfigurationis quid significent, lit. t. 6. p. 59. c. 2
Diem judicii quomodo filius hominis dicatur nescire, lit. t. 6. p. 76. c. 4
Dies festus virtutum est verus festus Judæorum, mor. t. 6. p. 79. c. 4
Dies sex qui sint, per longum docetur, lit. t. 6. p. 103. c. 4
Dies ultima administrationis quæ, qualisve fuerit, lit. t. 6. p. 130. c. 2
Dies officii sacerdotis quis fuerit, ac modo sit, lit. t. 6. p. 130. c. 2
Die sexta Dominus crucifixus est, & mortuus, lit. to. 6. p. 123. col. 2
Dies, locus, & tempus Nativitatis Christi describitur, lit. to. 6. pag. 140. col. 3
Dies octo secundum Bernardum notantur, lit. t. 6. p. 143. col. 4
Dies humilitatis necessarius, lit. t. 6. p. 143. c. 4
Dies culpæ maledicta, mor. tom. 6. pag. 184. c. 4
Dies transfigurationis optime declarantur, & diffuse, mor. t. 6. pag. 186. col. 3
Dies assumptionis quando completur, mor. t. 6. p. 190. c. 2
Diei naturalis sunt vigintiquatuor horæ, lit. t. 6. p. 191. col. 3
Dies multi dicuntur, & qui sint, diffusius tractatur, lit. t. 6. p. 217. c. 1
Dies tres notantur, lit. tom. 6. pag. 217. col. 2
Diem judicii boni desiderant, mali autem nequaquam vellent, & cur, lit. t. 6. pag. 237. col. 2
Dies judicii cur dies Domini vocetur, lit. t. 6. p. 237. c. 3
Dies judicii, dies unus cur dicatur apud auctores, lit. t. 6. p. 238. c. 3
Dies hominis, & pax quæ sit, lit. t. 6. p. 247. c. 4
Dies festus est tempus gratiæ, myst. t. 6. p. 311. c. 4
Dies pellit tenebras, & latrones, lit. t. 6. p. 355. c. 1
Dies quatuor mortis sunt quatuor ætates, in quibus peccant etiam in decrepita ætate, mor. tom. 6. p. 355. c. 3
Dies quatuor quid signant, mor. t. 6. p. 355. c. 4
Dies festus Paschæ interpretatur tribulatio, vel mora festina, mor. tom. 7. pag. 364. col. 4
Dies ad diem, quod est claritas, lit. t. 7. p. 66. c. 2
Diem judicii desiderant multis modis, exp. Glos. to. 7. p. 73. c. 2
Dies Domini, & dies hominis qui, lit. t. 7. p. 79. c. 3
Die Dominica Dominum natum esse declaratur, exp. Glos. t. 7. pag. 97. col. 4
Dies Christi quæ, lit. tom. 7. pag. 183. col. 2
Dies nostri qui sint, lit. tom. 7. pag. 202. col. 4
Dies tribulationis qui, lit. t. 7. p. 226. c. 4
Dies tribulationis quis, lit. t. 7. p. 228. c. 2
Dies correctionis quando, lit. t. 7. p. 228. c. 2
Dies blasphemiæ quando, lit. tom. 7. pag. 228. c. 2
Diem Dominicum diem quietis quare Ecclesia statuit, lit. t. 7. pag. 245. col. 4
Dies animæ, dies carnis, dies Deitatis habuit Christus, lit. to. 7. pag. 248. col. 1
Dies Pentecostes utrum sit quinquagesimus a Pascha, lit. to. 7. pag. 280. col. 4
Dies Dominica est memoria resurrectionis Christi, & nostræ, myst. tom. 7. p. 302. col. 4
Dies quinque quid significent, mor. t. 7. p. 305. c. 4
Die secunda Angelos cecidisse, sunt, qui asserant, lit. t. 7. p. 317. c. 2
Dies pluraliter, vel singulariter utrum sint in patria, lit. t. 7. p. 332. c. 3
Dies plures, & boni quare in patria esse dicantur, lit. t. 7. p. 332. c. 3
Diebus quindecim accident quindecim signa futuri judicii, lit. tom. 7. pag. 343. col. 4
Dies unus apud Dominum, sicut mille anni, lit. t. 7. p. 344. c. 3
Dies judicii quare dies Domini dicatur, lit. t. 7. p. 358. c. 4
Dies hominis qualis, & quid, lit. to. 7. p. 358. c. 4
in Die judicii omnes videbunt Deum in humanitate, sed boni mitem, mali vero terribilem, lit. t. 7. p. 367. c. 2
Dies magnus iræ quis, lit. tom. 7. pag. 387. c. 3
Dies quadraginta duo pœnitentiæ dabantur illis, qui titubaverant in persecutione Antichristi, lit. t. 7. pag. 390. c. 1
Dies mortis, & judicii propter multas rationes incerta, lit. to. 7. pag. 201. col. 4
Dies Domini quæ, lit. tom. 7. pag. 201. col. 4
Dietæ quatuor necessariæ declarantur, lit. t. 6. p. 35. c. 2
Dieta Christi, lit. tom. 7. pag. 241. col. 2
Differentia inter vernaculos, emptitios, & originarios, lit. t. 1. p. 23. c. 1
Differentia inter iniquitatem, peccatum, scelus, atque delictum, lit. tom. 1. p. 412. col. 2

Diffe-

Differentia inter sacrificium, & holocaustum, myst. t. 2. p. 9. c. 3
Differentia inter viam, & semitam, mor. t. 2. p. 56. c. 4
Differentia inter scientiam, sapientiam, disciplinam, prudentiam, & consilium, lit. t. 3. pag. 33. col. 4
Differentia aptissima inter superbum, & arrogantem, lit. t. 2. p. 9. c. 1
Differentia inter murum aeneum, & ferreum, lit. t. 4. p. 122. c. 3
Differentia inter lamentationem, luctum, & fletum ponitur, myst. tom. 4. pag. 247. col. 4
Differentia inter interfectionem, & interitum, mor. t. 5. p. 36. c. 4
Differentia inter gemitum, & dolorem, exp. t. 5. p. 37. c. 3
Differentia inter carmen, lamentationes, & vae, myst. t. 5. p. 111. c. 4
Differentia inter limen, & vestibulum, exp. t. 5. p. 122. c. 4
Differentia inter illusiones Diaboli, & revelationes Dei, sive apparitiones bonorum Angelorum, mor. t. 6. p. 325. c. 4
Differentia triplex assignatur inter genealogiam traditam a Matthaeo, & a Luca, lit. t. 6. p. 152. col. 4
Differentia inter congregationem, & convocationem, lit. t. 6. p. 154. c. 3
Differentia inter lapsos, & semper stantes datur, mor. t. 6. p. 227. c. 2
Differentia inter Vetus Testamentum, & Novum, lit. t. 6. p. 279. c. 1
Differentia inter signum, & prodigium, lit. t. 6. p. 310. c. 3
Difficile valde est vincere pravas consuetudines, lit. t. 1. p. 6. c. 3
Difficile est humanam laudem non quaerere, sed difficilius est sibi oblatam respuere, mor. tom. 1. p. 19. col. 1
Difficile est velle transire a divitiis, & deliciis, atque honoribus ad paupertatem, austeritatem, & vilitatem, mor. to. 1. p. 184. c. 1
Difficile est, ut qui se sapientem esse existimat, sensum pravitatis a se abiciat, lit. t. 1. p. 426. col. 3
Difficilia Salomonis exponuntur, anagog. t. 1. p. 164. col. 3
Difficile est linguam propriam custodire, unde proximus ille Deo est, qui scit rationes tacere, lit. t. 3. p. 27. c. 2
Difficile est assueta relinquere, consuetudo enim vertitur in naturam, lit. tom. 3. p. 59. col. 2
Difficile est crimen non prodere vultu, lit. t. 3. p. 166. c. 3
Difficile est, Doctorem semper discernere, quid, & cui, & quando, & quomodo doceat, lit. t. 3. p. 323. c. 1
Difficile est inter vendentes, & ementes non intervenire peccata, lit. to. 3. pag. 323. col. 2
Difficile est de judicio sine peccato exire, lit. t. 6. p. 168. c. 1
Difficultas duplex, Prol. tom. 7. p. 3. col. 3
Difficultas maxime ostenditur, & cur non possint Prophetę intelligi, declaratur, lit. tom. 4. p. 39. col. 1
Difficultas in principio praedicationis est signum, quod prosperatur praedicatio, lit. t. 7. p. 196. col. 1
Difficultates quatuor cumulant custodiam, lit. t. 7. p. 294. c. 3
Definitio jubili connotat tria notanda, myst. t. 2. p. 122. c. 3
Digestiones tres notantur, lit. tom. 6. pag. 56. col. 1
Digiti Dei faciunt homines coelestes, myst. t. 2. p. 18. c. 3
Digitus est discretio, lit. to. 4. p. 140. col. 1
Digiti subtilitates denotant Judaeorum contra Christum, & Sanctos, lit. tom. 4. p. 141. col. 1
Digiti duo genera peccatorum connotant, myst. to. 4. p. 142. c. 2
Digitus Dei est Spiritus sanctus, mor. t. 5. p. 13. c. 4
Digiti Dei in plurali signant dona Spiritus sancti, mor. t. 5. p. 13. c. 4
Digitus in auriculam mittere quid sit, mor. t. 5. p. 13. c. 4
Digiti manus daemonum, qui sunt per longum, per omnes manus docetur, lit. t. 6. p. 139. c. 1
Digiti tres qui sunt, lit. tom. 6. p. 166. col. 1
Digitus Dei Spiritus sanctus, lit. t. 6. p. 202. c. 1
Digitus Spiritus sanctus, exp. Glos. t. 7. p. 125. c. 4
Dignitates plerumque faciunt homines averti a Christo, myst. tom. 1. pag. 15. col. 2
Dignitates seculi plenae sunt amaritudine, mor. to. 1. p. 253. c. 2
Dignitates dum appetuntur, gratia vel minuitur, vel omnino amittitur, mor. tom. 1. p. 214. c. 2
Dignitates saeculares dicuntur vanitates, mor. t. 2. p. 73. c. 1
Dignitas malorum velut somnium, mor. t. 2. p. 186. c. 2
Dignitates Ecclesiasticae quomodo Deum concitent ad iram, mor. tom. 2. pag. 206. c. 3
Dignitas Christi judicis, alleg. t. 2. p. 217. c. 1
Dignitas prophetica in multis apparet; primo quia Spiritu sancto inspirati locuti sunt; secundo in hoc quod vident futura aliis abscondita; tertio in conversatione excellenti, lit. t. 3. p. 254. c. 4
Dignitates multiplicant divitias, myst. t. 5. p. 114. c. 2
Dignitas, officium, & aetas augmentant peccatum, exp. t. 5. p. 164. c. 4
Dignitas diversa, eadem tamen est natura, lit. t. 6. p. 171. c. 4
ad Dignitatem promovendus quae habere debeat, lit. t. 7. p. 8. c. 1
Dignitas omnis a Christo, & propter Christum accipi debet, lit. tom. 7. pag. 8. col. 1
Dignitas hominis quanta, lit. t. 7. p. 267. c. 4
Dilatatio in malo triplex, myst. t. 2. p. 9. c. 1
Dilatatio in bono triplex, myst. tom. 2. p. 9. c. 1
Dilatatio in via Dei triplex, lit. tom. 2. p. 38. c. 1
Dilatari in tribulatione quid, lit. t. 7. p. 127. c. 3
Dilatare per charitatem est stimulo amoris pungere, lit. t. 7. p. 130. c. 3
Dilectio duplex, una secundum aeternam Dei praedestinationem, altera secundum praesentem justitiam, lit. t. 1. p. 152. c. 3
Dilectio vera est, quae & amicos in Deo, & inimicos propter Deum diligit, lit t. 1. p. 435. c. 3
Dilectio nostra debet esse prudens, lit. t. 2. p. 33. c. 2
Dilectio nostra debet esse dulcis, prudens, & fortis, lit. t. 2. p. 33. c. 2
Dilectio vera quid sit, alleg t. 2. p. 76. c. 2
Dilectio Dei vera dicitur sigillatio, mor. t. 2. p. 213. c. 2
Dilectio non est vera, quae negligit operari, lit. t. 3. p. 8. col. 1
Dilectio Dei erga nos duplex est, una ęterna, quę dicitur prędestinationis; altera temporalis, quę dicitur justificationis, lit t. 3 p. 15. c. 4
Dilectionis temporalis quatuor sunt effectus, primus est infusio gratiae, secundus gratiae conservatio; tertius est gratiae augmentatio; quartus est consummatio gratiae in gloria, lit. to. 3. p. 15. c. 4
Diligendus est Dominus intellectu sine errore, voluntate sine contrarietate, memoria sine oblivione, lit t. 3. p. 183. c. 3
Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde, exponitur, lit. tom. 3. pag. 114. col. 3
Dilectio, & misericordia, quam habet Deus erga nos, non propter nostra merita, at sua gratia, lit. t. 4. p. 82. c. 3
Dilectio Dei perpetua, non temporalis est, lit. to. 4. p. 146. c. 3
Dilectio quaedam, quae est gratia, potest incipere, & desinere, & converti in odium sine mutatione Dei, exp. Glos. t. 7. p. 32. c. 4
Dilectis Dei, quomodo intelligatur, exp. Glos. t. 7. p. 9. c. 1
Dilectis cur, & non diligentibus, exp. Glos. t. 7. p. 9. c. 2
Dilectio Dei duplex, exp. Glos. t. 7. p. 9. c. 2
Diligere utrum copulet actum, vel habitum, expos. to. 7. p. 27. col. 2
Diligere, idest, de aliis rebus eligere, expos. Glos. tom. 7. p. 27. c. 2
Dilectio duplex, altera praedestinationis, & hac dilexit nos Deus, antequam essemus; altera gratiae in praesenti, qua non diligit nisi diligentes se, exp. Glos. t. 7. p. 32. c. 2
Dilectionis divinae effectus, lit. t. 7. p. 32. col. 3
Diligere, quomodo magis bonus, magis diligendus, exp. Glos. to. 7. pag. 51. col. 1
Diligere magis Patrem, quam meipsum, vel extraneum plusquam patrem, si sit melior patre, teneorne? exp. Glos. t. 7. p. 51. c. 1
Dilectio alia in habitu, alia in actu, exp. Glos. tom. 7. p. 51. c. 2
Dilectionis regula, exp. Glos. tom. 7. pag. 51. col. 4
Diligit Deus, qui supplantat vitia refutando, & luctatur resistendo, exp. Glos. to. 7. p. 52. col. 1
Diligere quandoque ponitur pro dilectione praedestinationis, quandoque pro dilectione gratiae, exp. Glos. t. 7. p. 52. c. 2
Dilectio, & delectatio ordinant unumquemque in suo loco, expos. Glos. to. 7. pag. 61. col. 4
Dilectio proximi est quasi citerior, dilectio Dei quasi ulterior, exp. Glos. tom. 7. pag. 65. col. 2
Dilectio est legis plenitudo propter tres rationes, lit. t. 7. p. 65. c. 3
Diligenda sunt quatuor ex charitate, lit. t. 7. p. 65. c. 3
Dilectio Dei, quare nullus regulam diligendi Deum adimpleat. Sanctorum opiniones diversae, exp. Glos. t. 7. p. 65. c. 4
Diligere habet semiplenam, & plenam significationem, expos Glos. tom. 7. pag. 65. col. 4
Dilectio, & scientia quare sint necessaria, lit. t. 7. p. 70. c. 1
Dilectio proximi quare comparatur argento, exp. Glos. t. 7. p. 79 c. 2
Dilectio mutua, quam debent habere Praedicatores, & Doctores, unde colligatur, mor. tom. 7. p. 149. col. 1
Diligere proximum suum sicut seipsum, quid, lit. t. 7. p. 164. c. 3
Dilectio Dei est causa dilectionis proximi, exp. Glos. to. 7. p. 164. c. 4
Diligere omnem hominem tenemur ex charitate, nisi nobis sit revelatum, quod sit reprobus, exp. Glos. t. 7. p. 164. c. 4
Dilectio est via optima, in qua viator non debet stare, sed semper pergere, lit. to. 7. p. 176. c. 3
Dilectio mutua inter virum, & uxorem placet Deo, & hominibus, lit. tom. 7. pag. 178. col. 2
Dilectionis probatio exhibitio est operis, lit. t. 7. p. 222. c. 4
Dilectio est sanitas concupiscibilis, lit. t. 7. p. 233. c. 1
Diligere quid sit, lit. t. 7. p. 351. c. 2
Diligitur sex modis Deus in se, & sex modis diligitur in creatura, myst. t. 6. p. 257. col. 2
Diliges proximum tuum sicut teipsum, exponitur quatuor modis, lit. tom. 7. pag. 315. col. 1
Diligendi duplex materia, lit. t. 7. p. 348. c. 1
Diligere est ex diversis eligere, lit. t. 7. p. 348. c. 3
Dilectio, ad dilectionem tenemur omnes, lit. t. 7. p. 348. c. 3
Dilectio Dei intelligitur in dilectione proximi, lit. t. 7. p. 351. c. 1
Dilectio certum signum est, quo discernuntur filii Dei, & filii diaboli, lit. tom. 7. pag. 351. col. 1
Dilectio est quidam effectus cognitionis, lit. t. 7. p. 353. c. 1
Dilectio cor mundum facit, ut Deum postmodum videat, lit. tom. 7. pag. 353. col. 2
Diligere invicem debemus propter multas rationes, lit. t. 7. p. 353. c. 2
Dilectio hominis cur similis dilectioni Dei dicatur, lit. to. 6. p. 71. c. 4
Dilectio primaria praecedit contritionem, & remissionem, lit. tom. 6. pag. 176. col. 1
Dilectio remissionem peccatorum praecedit, lit. t. 6. p. 176. c. 1
Dilectio duplex, primaria, & secundaria, lit. t. 6. p. 176. c. 1

Dilectio Dei commendatur ex quinque, mor. to. 6. p. 298. c. 2
Dilectionis probatio exhibitio est operis, mor. t. 6. p. 372. col. 3
Dilectionis patris multiplex signum, mor. to. 6. p. 372. c. 4
Dilectio Dei facit abnegare sua, mor. t. 6. p. 376. c. 2
Diligenda a nobis sunt quinque, scilicet Deus, anima propria, proximus, corpus, & res temporales, quibus sustineamur, lit. tom. 1. pag. 195. col. 2
Dilecta dicitur suscitari per prædicationem, mor. t. 2. p. 199. c. 2
Dilectus tunc temporis populus ipse Judaicus, lit. t. 4. p. 13. c. 2
Diligere Deum quid sit, mor. tom. 6. p. 372. col. 4
Diligere Deum ex tota mente, quid sibi velit, lit. t. 6. p. 71. c. 3
Diligere ex corde quid sit, lit. to. 6. pag. 71. col. 3
Diligere ex tota anima quid, lit. tom. 6. p. 71. col. 3
Diligere ex toto corde, ex tota anima, &c. per longum, lit. tom. 6. pag 112. col. 3
Diligere inimicum perfectio est, lit. t. 6. p. 167. col. 2
Diligentia Romanorum tanta fuit in destruendis Hebræis, quanta ipsorum in construendis ædificiis, maxima ruina, lit. t. 4. p. 76. c. 1
Diligentia Jeremiæ, duritiaque Judæorum describitur, lit. to. 4. pag. 237. col. 1
Diluculum est ortus gratiæ, crepusculum significat occasum virtutum, lit. tom. 1. p. 403. col. 2
Diluculum, Christus quare fuerit sicut diluculum, lit. t. 7. p. 211. c. 1
Diluvium universale cur, secundum Judæos, & Methodium, lit. tom. 1. pag. 9. col. 2
Diluvium fuit figura baptismi, in quo omnia peccata delentur, mor. tom. 1. pag. 11. col. 1
Diluvium quadruplex, baptismi, tribulationis, iniquitatis, gehennæ, mor. tom. 1. p. 11. col. 2
Diluvium universale unicum tantum, ac particularia multa in diversis temporibus contigerunt, lit. to. 1. p. 13. col. 3
Diluvium gratiæ, pœnæ, culpæ, alleg. t. 2. p. 68. c. 3
Diluvium multiplex, scilicet culpæ, vindictæ, pœnæ, concupiscentiæ, gratiæ, gloriæ, lit. t. 3. p. 245. c. 4.
Diluvium culpæ, & diluvium gratiæ quando facta, myst. t. 4. p. 160. c. 2
Diluvium quid latenter significet, lit. to. 7. p. 341. col. 3
Dimensio minor, latitudo vocatur, exp. t. 5. p. 131. c. 4
Dimensio triplex spiritualis declaratur, mor. to. 6. p. 129. c. 2
Dimittere malum non sufficit, nisi fiat etiam bonum, exp. t. 5. pag. 139. col. 3
Dimittendæ prius sunt injuriæ, postea dimissionem, & nos petere, lit. to. 6. p. 199. col. 3
Dina egressa a tabernaculo patris, & fratrum ad videndum solemnitates Sichimitarum oppressa, & corrupta, myst. t. 1. p. 47. c. 2
Dina interpretatur causa, alleg. to. 2. p. 218. col. 3
Dinæ raptus quid significet, declaratur, mor. t. 2. p. 218. c. 4
Dionysius quomodo verum cognoverit, myst. t. 4. p. 69. c. 1
Dionysius unde sumpserit ordinem Hierarchiæ, lit. t. 7. p. 189. c. 1
Dionysii Areopagitæ conversio, lit. t. 7. p. 300. c. 4
Dioscorus in nostra lingua dicitur Junius, exp. to. 5. p. 260. c. 2
Dioscori mensis gemini signa ascribuntur, & cur, exp. t. 5. p. 260. c. 2
Diplois duplex vestis est, alleg. t. 2. pag. 85. col. 4
Diplois est pallium duplex, lit. tom. 2. p. 288. col. 3
Diplois unde dicatur, lit. to. 2. p. 288. c. 3
Diplois quid significat, lit. to. 2. p. 288. col. 3
Dipondius quid sit, docetur, lit. to. 6. p. 206. c. 4
Dipondius ex quibus conficitur, lit to. 6. p. 206. c. 4
Dirigit Dominus corda, sicut arcitenens sagittam, sicut nauta navem, sicut viatorem conductor, sicut miles equum, & auriga currum, sicut scriptor calamum, & multis aliis modis, lit. to. 7. p. 207. c. 1
Diripere manubias, quid sit, exp. tom. 5. p. 121. c. 3
Diruptio denotat violentiam, & præcipitationem, vel imperiositatem facti, myst. t. 4. p. 166. c. 2
Discalceandi triplex modus, myst. t. 7. p. 288. c. 1
Discendum prius est, deinde docendum, mor. t. 1. p. 30. c. 2
Discentes semper ob multas causas nunquam sciunt veritatem, lit. tom. 7. pag. 227. col. 4
Disceptare de præscientia Dei periculosum est, & multi homines de illa curiosius loquentes in plurimos cadunt errores, lit. t. 3. p. 87. c. 1
Discessio triplex, lit. to. 2. p. 13. col. 1
Disciplina est appetenda tribus de causis, mor. t. 2. p. 7. c. 1
Disciplina confirmat bonos, mor. t. 2. p. 22. c. 3
Disciplina duplex, una quæ fit verberibus, & tribulationibus, alia verbis, & doctrina, lit. t. 2. p. 37. col. 4
Disciplina habet duo, carnis afflictionem, & robur spiritus, mor. tom. 2. pag. 116. col. 4
Disciplinam odire, quomodo intelligatur, mor. t. 2. p. 130. col. 1
Disciplina Domini quæ sit, mor. t. 2. p. 130. c. 1
Disciplina Religionis tribulatio, myst. t. 2. p. 163. c. 2
Discessio multiplex, lit. tom. 7. p. 205. col. 3
Disciplina non docetur, nisi patienter suscipiendo, lit. t. 2. p. 309. c. 1
Disciplina verborum, & verberum libenter est amplectenda, plurima namque bona efficit in hominibus, lit. t. 3. p. 5. c. 4
Disciplina est gladius, quo carnalia desideria trucidantur, lit. tom. 3. pag. 8. col. 3
Disciplina est medela animarum, arcens omnem putredinem, custos fidelissimus in domo conscientiæ, defensor patriæ, & rector civitatis, lit. tom. 3. p. 11. col. 1
Disciplina Domini, & mores informat, & vitia destruit, lit. tom. 3. pag. 15. col. 2
Disciplina verberum mores informantur, disciplina verborum vitia corriguntur, lit. t. 3. p. 16. col. 4
Disciplina est janitor, propugnator, & mundatrix conscientiæ, atque fidissimus custos virtutum, lit. t. 3. p. 33. col. 3
Disciplina præterita, & præsentia vitia destruit, & cautela futura præcavet, lit. t. 3. p. 44. col 4
Disciplina est ordinata morum correctio, lit. t. 3. p. 137. c. 4
Disciplina est ordinata morum correctio, quæ in quinque maxime consistit, scilicet in modestia verborum, in ordine gestuum exteriorum, in maturitate incessus, in verecundia vultus, in humilitate habitus, lit. t. 3. p. 172. col. 1
Disciplina omnis in præsenti mœroris videtur, mor. t. 4. p. 248. c. 2
Disciplina Domini confessionem operatur, myst. t. 4. p. 300. c. 4
Disciplina omnis in præsenti videtur non esse gaudii, sed mœroris, & cur, myst. to. 5. p. 116. col. 2
Disciplina est ordinata morum correctio, exp. t. 5. p. 147. col. 4
Disciplina Domini quare non negligenda, sed amplectenda est, multiplex ratio, lit. t. 7. p. 271. col. 3
Disciplina Domini duplex, lit. t. 7. p. 271. col. 3
Disciplina exterius videtur amara, interius est jucunda, lit. to. 7. pag. 272. col. 2
Disciplina aliis dura, aliis videtur amara, lit. t. 7. p. 272. col. 2
Disciplinæ duplex fructus, lit. t. 7. p. 272. col. 2
Disciplinas septem pro nobis sustinuit Christus, lit. t. 7. p. 272. c. 2
Disciplina est medicina præteritorum, lit. t. 7. p. 380. col 1
Discipuli Satanæ sunt mala consulentes, mor. t. 2. p. 89. c. 4
Discipulus, & magister quid facere debeant in doctrina Dei, myst. tom. 2. pag. 125. col. 3
Discipulus Christi debet habere tria, mor. t. 2. p. 248. c. 1
Discipuli informati sunt, sed non omnes, mor. t. 6. p 60. c. 1
Discipuli Domini dicuntur, qui ejus audiunt lectionem, lit. to. 6. pag. 66. col. 1
Discipuli & fugerunt, & affuerunt, lit. t. 6. p. 87. c. 4
Discipuli quod non furati sint Jesum, probatur, lit. t. 6. p. 89. c. 3
Discipulos Christi reprehendentes culpam referebant in Christum tacite, lit. t. 6. p. 94. col. 1
Discipuli Christi accusantur de tempore, non de cibo, mor. tom. 6. pag. 94. col. 2
Discipulos excusat Dominus quatuor modis, lit. t. 6. p. 94. c. 2
Discipuli Joannis, & Pharisæi frequenter jejunabant, lit. to. 6. pag. 161. col. 4
Discipuli Veteri Testamento comparantur, lit t. 6. p. 162. col. 2
Discipuli frangebant spicas fame urgente, & licebat ob multa, lit. tom. 6. p. 163. col. 1
Discipuli per sata in sabbato pertransire, quid sibi velit, myst. tom. 6. pag. 163. col. 2
Discipulos suos excusat Dominus tripliciter, per longum, lit. tom. 6. pag. 163. col. 2
Discipulum Domini quinque faciunt quemlibet esse, lit. t. 6. p. 165. c. 1
Discipuli ad sustinentiam adversariorum tribus modis adhortantur, lit. tom. 6. pag. 165. col 3
Discipulorum missio duplex, lit. to. 6. p. 183. col. 1
Discipuli, qui quæsierunt de die judicii, qui fuerint, dicitur, lit. tom. 6. pag. 237. col. 1
Discipuli cur non intelligant Dominum de sua passione loquentem, triplex causa assignatur, lit. t. 6. p. 242. col. 4
Discipulum esse Christi magna dignitas est, lit. t. 6. p. 277. col. 4
Discipuli qui faciunt obtemperare Deo, sunt spes, & timor, mor. tom 6. pag. 290. col. 4
Discipuli boni pro bono habent correctionem sui Prælati, mor. tom. 6. pag. 293. col. 4
Discipuli Christi sunt Prædicatores disciplinati, mor. t. 6. p. 304. c. 4
Discipuli Jesu sunt Apostolici viri, & Prælati, mor t. 6. p. 314. c. 2
Discipuli Christi dicuntur etiam homines simplices, mor. t. 6 p. 324. c. 4
Discipulos septuaginta duos cur Dominus elegerit, exp. Glos. tom. 7. pag. 112. col. 2
Discipuli num crederent corpus Christi spiritum esse, exp. Gl. tom. 7. pag. 118. col. 4
Discipulorum perfectio gaudium, & corona est magistrorum, lit. tom. 7. pag. 198. col. 2
Discipuli nec ordinare, nec confirmare poterant, lit. t. 7. p. 295. c. 2
Discordia inter tribus quod fuerit, lit. t. 4. p. 32. col. 2
Discordia inter captivos, lit. t. 4. p. 82. col. 1
Discordia triplex erat ante adventum mediatoris, lit. t. 7. p. 156. c. 1
Discordiam triplicem Christus venit tollere, lit. t. 7. p. 156. c. 1
Discordia non erat inter patrem, & filium, unde non potuit, vel debuit esse mediator, idest, reconciliator inter eos, exp. Glos. tom. 7. pag. 156. col. 3
Discordantia triplex erat in nobis, lit. t. 7. p. 324. col. 2
Discretio non tam virtus est, quam auriga virtutum, mor. t. 1. p. 2 c. 3

Discre-

Diſcretio ſine magnanimitate iners eſt. Magnanimitas ſine diſcretione præceps eſt, mor. t. 1. p. 28. col. 4
Diſcretio operis tria requirit, ne quid nimis, ne quid parum, ne quid indebitum, lit. t. 1. p. 222. col. 3
Diſcretio eſt auriga virtutum, lit. to. 3. pag. 7. col. 4
Diſcretio diſcernit quid, quando, quomodo, propter quid aliquid faciendum eſt, aut non, lit. t. 3. p. 45. c. 3
Diſcretio in digitis, operatio in manibus deſignatur, mor. t. 3. p. 163. c. 2
Diſcretio interior, & exterior, lit. t. 7. p. 352. col. 3
Diſcrimen inter ſementem, ſemen, & ſeminium, lit. t. 1. p. 2. c. 1
Diſcrimen inter annum Jubilæi, & annum remiſſionis, lit. to. 1. pag. 162. col. 3
Diſcrimen inter augures, & haruſpices, hariolos, Pythones, lit. tom. 1. pag. 306. col. 4
Diſcrimen inter juſtos, ſuper juſtos, & ad juſtos, mor. t. 2. p. 85. c. 1
Diſcrimen inter legem vitæ, & legem diſciplinæ, teſtamentum, & judicia, lex vitæ ſignat decalogum, & præcepta moralia, lex diſciplinæ ſigna ceremonialia, teſtamentum eſt pactum, & fœdus Domini cum populo factum. Judicia ſunt ſtatuta judicialia, lit. t. 3. p. 257. c. 2
Diſcurſus de quinque ſenſibus, myſt. t. 4. pag. 45. col. 4
Diſcus quid ſit, lit. tom. 6. p. 53. col. 3
Diſcus multipliciter declaratur, lit. t. 6 p. 99. col. 3
Diſpas animal venenoſum eſt adeo parvum, quod cum conculcatur, non videtur, cujus venenum antea extinguit quam ſentiatur, lit. to. 1. pag 159. col. 2
Diſpenſatio miniſtrorum ſine Dominorum ſuorum licentia excuſabilis eſt, ubi urget neceſſitas, ubi provocat utilitas non propria, ſed communis, eſt laudabilis, ubi neutrum ſubeſt, diſſipatio eſt, non diſpenſatio, alleg. t. 1. pag. 63. col. 2
Diſpenſatio quid, exp. Gloſ. t. 7. pag. 10. col. 4
Diſpenſatio, & diſpenſare quid, exp. Gloſ. to. 7. p. 53. c. 4
Diſpenſatio dignitas in Prælatis eſt triplex, mor. t. 7. p. 81. c. 4
Diſpenſatio quid, lit. t. 7. p. 169. col. 4
Diſpenſatio plena quando, & qualis, lit. t. 7. p. 169. col. 4
Diſpenſatio plenitudinis temporum quæ, lit. t. 7. p. 169. c. 4
Diſpenſatio active, & paſſive ſumitur, lit. t. 7. p. 171. c. 4
Deſperatio notatur per lacum, alleg. t. 2. p. 69. c. 1
Deſperatione periit Judas, lit. t. 2. p. 93. col. 3
Deſperatio provenit ex Dei oblivione, mor. to. 2. p. 114. c. 4
Deſperatorum lacrymæ nihil valent apud Deum, myſt. t. 2. p. 143. c. 3
Diſperſiones duæ, myſt. tom. 5. pag. 112. col. 2
Diſpertitæ quare dicantur Apoſtolorum linguæ, lit. t. 7. p. 281. col. 1
Diſpoſitio altaris qualis eſſet, plurimæ opiniones, lit. t. 1. p. 96. c. 1. & 2
Diſpoſitio judicii pro diverſione peccatorum, myſt. t. 4. p. 35. c. 4
Diſpone domui tuæ, id eſt, oſtende quis poſt te ſit regnaturus, lit. tom. 4. pag. 83. col. 1
Diſpoſitio Dei utrum ſit intelligenda ſine neceſſitate, exp. Gloſ. tom. 7. pag. 34. col. 4
Diſputantium vanitas, mor. t. 2. pag. 73. col. 1
Diſputatio inter diſcipulos ex quo orta, lit. t. 6. p. 105. c. 4
Diſputare de corpore Chriſti quomodo permittatur, exp. Gloſ. tom. 7. pag. 104. col. 4
Diſputatio. Multa mala oriuntur ex curioſis diſputationibus, quæ fiunt, in Theologia maxime, lit. t. 7. p. 219. c. 4
Diſſenſio omnis ex vitio hominum oritur, non ex vitio ipſarum rerum, lit. t. 3. p. 79. col. 3
Diſſenſio tribuum in ſeſe explicatur, lit. t. 4. p. 27. col. 1
Diſſenſio quomodo ſit primum malum, exp. Gloſ. t. 7. p. 103. c. 2
Diſſenſio appellatur odium, exp. Gloſ. t. 7. p. 103. c. 2
Diſſenſio inter Auguſtinum, & Hieronymum, de reprehenſione Pauli facta Petro, exp. Gloſ. t. 7. p. 151. c. 1
Diſſenſio de reſurrectione inter Phariſæos, & Sadducæos, lit. tom. 7. pag. 305. col. 2
Diſſimulantes injurias aliorum, qui eas compeſcere debent, dicuntur inique agere contra injuriatos, lit. t. 1. p. 21. c. 3
Diſſimulare eſt tacere Dei, mor. t. 2. pag. 77. col. 3
Diſſimulator dicitur in ſimulatione ſurdus, alleg. to. 2. p. 99. c. 4
Diſſipavit eam, hoc eſt in melius commutavit, myſt. t. 4. p. 53. c. 3
Diſſipatio quid ſit, optime dicitur, lit. to. 6. p. 228. c. 1
Diſſonantia in affectu ſchiſmaticum hominem facit, diſſonantia in intellectu hæreticum, lit. t. 1. p. 15. c. 3
Diſtinctio Judæi, & Græci apud Deum non eſt, cum non ſit acceptio perſonarum, myſt. t. 4. p. 131. col. 4
Diſtinctio terminorum, ſive marchiarum terræ promiſſionis, exp. tom. 5. pag. 142. col. 3
Diverſitas eſt Sanctorum in Eccleſia, alleg. t. 2. p. 340. c. 3
Diverſitas arborum diverſitates ſtatuum in Eccleſia deſignantur, myſt. tom. 4. p. 149. c. 1
Diverſis diverſi innituntur, & confidunt in eis, myſt. tom. 4. pag. 117. col. 1
Diverſorium ſecretorum locus eſt, mor. t. 6. p. 81. c. 1
Diverſorium quid, & unde dictum, lit. t. 6. p. 140. c. 4
Diverſorium Eccleſiam denotat, myſt. t. 6. p. 140. c. 4
Diverſorium dicitur locus ſecretus refectionis idoneus, mor. to. 6. pag. 259. col. 1
Divites hujus mundi terram, & carnem ſuam, ut Deum colunt, mor. to. 1. pag. 7. col. 1
Divites loquaces, & edaces ſunt, mor. t. 1. p. 225. c. 2
Divites de Deo, & de fructibus vitæ æternæ non noverunt loqui, ſed tota eorum locutio eſt de terra, mor. t. 1. p. 209. c. 2
Divites volunt eſſe diſcipuli Moyſi, qui promittit præſentia, non Chriſti, qui dat futura, mor. t. 2. pag. 27. col. 2
Divites qui magis has divitias quærunt, quam futura, privantur hæreditate, ut Eſau, mor. t. 2. p. 29. col. 3
Divitum miſeriæ multæ, mor. t. 2. pag. 32. c. 4
Divites ſunt pingues terræ, mor. t. 2. p. 52. col. 4
Divites Dominum ſuſtinent, ut bona eis tribuat temporalia, mor. tom. 2. pag. 56. col. 2
Dives confidens in divitiis, mor. t. 2. pag. 70. col. 1
Divites quomodo conſiliati ſunt accipere animam Chriſti in pauperibus, alleg. to. 2. p. 74. col. 4
Divites mundi habent tres defectus, mor. t. 2. p. 84. c. 2
Dives mendax malus Prælatus, vel clericus, mor. t. 2. p. 91. c. 3
Dives proprie dicitur facere iniquitatem, lit. t. 2. p. 93. c. 1
Divites quomodo decipiantur, lit. t. 2. p. 94. c. 4
Divites, quomodo tinea, faciunt ſibi domus, lit. t. 2. p. 96. col. 2
Divites ſunt mendaces, mor. t. 2. p. 107. col. 1
Divitum congregatio ſtat a ſiniſtris, alleg. t. 2. p. 118. c. 2
Divitum exitus deſcribitur, alleg. to. 2. p. 119. c. 2
Divites quomodo in inferno erunt, mor. to. 2. p. 127. c. 2
Divites dividuntur in tres partes, mor. to. 2. p. 138. col. 1
Divites arguit Deus de duritia erga pauperes, mor. t. 2. p. 174. col. 4
Dives quomodo dicatur dormire, mor. t. 2. p. 186. col. 2
Divites poſt mortem nihil invenient, mor. t. 2. p. 194. c. 2
Divites Principes, & Prælati reprehenduntur, mor. to. 2. p. 202. c. 4
Divitum maxima pœnitentia, mor. to. 2. p. 202. col. 4
Divites tyrones ſunt Antichriſti, mor. to. 2. p. 204. c. 1
Divitum plagæ enumerantur, mor. t. 2. p. 204. c. 1
Divites non elegit Deus in Prælatos, mor. t. 2. p. 207. c. 4
Divites quomodo non habent Deum adjutorem, mor. t. 2. p. 240. col. 4
Divitibus dare nihil aliud eſt quam vendere, vel perdere, lit. tom. 3. pag 5. col. 4
Divitem hominem facit non divitiarum accretio, ſed cupiditatis detractio, lit. to. 3. p. 21. col. 1
Divites obſidentur, cum tentantur; capiuntur, cum conſentiunt; ſpoliantur omnibus bonis, cum moriuntur, quia nudi, & ab omnibus relicti, igne æterno torquentur, lit. t. 3. p. 45. col. 4
Dives, & pauper uterque amandus, quia opus Dei ſunt, & ad imaginem Dei facti, lit. tom. 3. pag. 47. col. 3
Dives, & pauper obviant ſibi, quia etſi hoc ſæculo non omnes divites ſint æque, in futuro poterunt eſſe divites æque in Deo, lit. tom. 3 pag. 62. col. 1
Divites comparantur lupo, cani, & leoni, pauper agno, & onagro, lit. t. 3. pag. 198. col. 2
Divites manibus, & pedibus pauperibus auxiliari tenentur, myſt. tom. 4. pag. 77. col. 2
Dives potens, & ſuperbus comparatur piſci magno, myſt. t. 5. p. 22. c. 2
Divites, & potentes congregantur ad adorandum ſtatuam, ne divitias, aut potentiam perdant, obedire non tardant, quorum Chriſtum ſubdio ſequi non dubitant, exp. to. 5. pag. 149. c. 1
Divitum vermis eſt ſuperbia, myſt. to. 5. p. 230. c. 2
Divites boni quales eſſe debeant, mor. t. 5. p. 240. c. 4
Divites magis puniuntur, quam pauperes, lit. t. 6 p. 57. c. 1
Dives niſi dederit eleemoſynam ſecundum dignitatem ſubſtantiæ, manus Domini non effugiet, lit. t. 6. p. 57. c. 1
Divites difficile intrabunt in regnum Dei, lit. t. 6. p. 64. c. 3
Divites difficile ſalvantur, lit. tom. 6. p. 77. col. 1
Divites boni eſſe debent, mor. tom. 6. p. 88 col. 1
Dives quot pondera ferat, lit. tom. 6. p. 108. col. 1
Divites cur inanes dicuntur, lit. tom. 6. p. 137. col. 1
Divites Judæi de divitiis legis gloriantur, ſive hæretici, vel philoſophi, myſt. tom. 6. pag. 166. col. 4
Dives omnis aut iniquus, aut iniqui hæres, lit. to. 6. p. 186. c. 2
Dives de quo reprehendatur, lit. tom. 6. p. 208. col. 1
Divites multipliciter reprehenduntur, lit. t. 6. p. 208. c. 1
Divites apud Deum ſunt ignoti, lit. t. 6. p. 230. c. 3
Dives dupliciter dicitur habere, & amare divitias, lit. t. 6. p. 230. c. 3
Divites ſuperbos Prælatos denotant, mor. to. 6. p. 230. c. 4
Diviti adjungitur pauper, lit. t. 6. pag. 231. col. 1
Dives perfecte moritur, & quomodo, lit. t. 6. p. 232. c. 1
Divitis ſtulta petitio notatur, lit. tom. 6. p. 232. col. 3
Dives cruciatur in lingua propter loquacitatem, lit. t. 6. p. 232. c. 3
Dives laborare debet, ut vadat ad Lazarum, mor. t. 6. p. 232. c. 4
Dives in vita aliquod bonum habuit, & quod bonum, lit. t. 6. p. 233. c. 1
Dives in inferno non ex charitate, ſed ex timore pœnæ locutus eſt, lit. tom. 6. pag. 233. col. 3
Diviti ſervatur in inferno cognitio pauperis, quem deſpexit, lit. tom. 6. pag. 233. col. 3
Dives maxima difficultate regnum cœlorum intrabit, & cur, lit. tom. 6. pag. 241. col. 3

Divites mundi per Salomonem figurantur, lit. t. 7. p. 62. c. 3
Divites possunt comparari camaleonti, lit. t. 7. p. 62. c. 3
Divites pauperibus debent libenter providere, lit. t. 7. p. 120 c. 3
Divites sunt quasi horrea, & arcæ Domini, lit. to. 7. p. 120. c. 3
Divites tenaces redarguuntur, qui obsecrant Confessores suos, ut non injungantur eis eleemosynæ, lit. t. 7. p. 135. c. 1
Divites nolentes eleemosynas facere confundantur, lit. t. 7. p. 135. c. 1
Divites dantes eleemosynas pauperibus, dant quasi tributa, & stipendia militibus, exp. Glos. to. 7. p. 137. col. 3
Divitem, & nobilem non decet parva dare, nec paucis, nec cum tristitia, lit. t. 7. p. 172. col. 4
Divites avari suis divitiis submerguntur, lit. t. 7. p. 220. c. 3
Divites in fide qui sint, lit. to. 7. pag. 314. col. 4
Divites invitantur ad pœnitentiam, lit. t. 7. p. 320. col. 3
Divites arguuntur de rapina, lit. t. 7. p. 321. col. 2
Dividere Sichimam dicuntur ii, qui diversimode laborant, myst. tom. 2. pag. 152. col. 1
Divinæ doctrinæ annihilatio fuit causa fugæ Apostolorum, alleg. tom. 2. pag. 50. col. 1
Divinæ dulcedinis multiplex effectus, alleg. t. 2. p. 75. c. 3
Divinæ bonitatis dulcedo qualis, mor. t. 2. p. 84. col. 1
Divina potentia designatur per gladium in femore humanitatis cinctum, alleg. to. 2. p. 116. col. 3
Divinitus dicitur, qui Deo est plenus, lit. t. 4. p. 241. c. 4
Divinitas quare Spiritui sancto attribuatur, exp. Glos. t. 7. p. 13. c. 1
Divinandi genera quot sint, lit. tom. 4. pag. 23. col. 4
Divinatio erroris est mendax futurorum prædictio, quæ est in Pseudoprophetis, qui non spiritu Dei illuminati, sed proprio spiritu agitati, futura mendaciter prædicant, lit. t. 3. p. 235. col. 3.
Divinatio phytonica genus quoddam magicum, lit. t. 4. p. 23. c. 3
Divinatio est mendacium, myst. tom. 4. p. 106. c. 1
Divinatio duplex, bona, & mala, mor. t. 4. p. 199. col. 4
Divinatio quando sit ambigua, exp. to. 5. p. 47. col. 3
Divinatio non debet esse lubrica, quia sermo noster non debet offendiculum præbere auditoribus, sed ædificationem, myst. tom. 5. pag. 48. col. 3
Divinare est futura prædicere, quæ soli Deo sunt nota, exp. tom. 5. pag. 49. col. 3
Divinatio nunquam in bonam partem accipitur, myst. t. 5. p. 196. c. 4
Divinitas in Christo radici assimilatur, quia sicut a radice, quæ est occulta, totus fructus nascitur, sic ex divinitate occulta ejus, oritur totius redemptionis nostræ fructus, myst. to. 1. p. 4. c. 2
Divinitas Christi justorum delectatio, alleg. t. 2. p. 87. col. 4
Divinitas, & fons aquæ vivæ, alleg. t. 2. p. 172. col. 1
Divinitas Christi in scrinio humanitatis abscondita, & septem sigillis signata fuit: nam parvulus natus est, in præsepio vagit, circumciditur, in Ægyptum fugit, laborem sustinens defatigatur, esurit, & in Cruce moritur, myst. t. 3. p. 53. col. 4
Divinitas latuit in carne, myst. tom. 4. p. 124. col. 2
Divinitas Christi nec a corpore in sepulchro, nec ab anima separata est in Lymbo, myst. t. 6. p. 255. col. 3
Divinitatis species solis mundis corde permittitur, lit. t. 6. p. 318. c. 4
Divinitatis cognitio proprie est donum Sapientiæ, expos. Glos. tom. 7. pag. 112. col. 2
Divinitas Christi, quæ non moritur, significatur per Isaac, lit. tom. 7. pag. 268. col. 1
Divisio lucis a tenebris in creatione significat divisionem bonorum Angelorum a malis, stantes dicti sunt lux, cadentes tenebræ facti sunt, Trop. tom. 1. pag. 1. col. 3
Divisio linguarum significat divisionem desideriorum in varias voluptates, myst. tom. 1. p. 15. col. 4
Divisio capituli sexti, lit. to. 4. pag. 16. col. 2
Divisio septimi capituli, lit. tom. 4. pag. 18. col. 2
Divisio quinti capituli in quot partes, lit. to. 4. p. 22. col. 1
Divisio noni capitis, lit. tom. 4. pag. 24. col. 2
Divisio spoliorum quæ sit, myst. t. 4. p. 25. col. 2
Divisio decimi capituli, lit. tom. 4. pag. 27. col. 2
Divisio duodecimi capituli, lit. tom. 4. p. 32. col. 3
Divisio decimiquarti capituli, lit. tom. 4. pag. 35. col. 1
Divisio sextidecimi capitis in quinque partes, lit. t. 4. p. 39. c. 1
Divisio deciminoni capituli in quinque partes fit, lit. t. 4. p. 44. col. 1
Divisio vigesimi capituli in duas partes videtur, lit. t. 4. p. 46. c. 3
Divisio decimiseptimi capituli, lit. tom. 4. p. 41. col. 1
Divisio decimioctavi capitis in tres partes, lit. t. 4. p. 42. c. 4
Divisio vigesimiprimi capituli in sex partes, lit. to. 4. p. 47. c. 2
Divisio vigesimisecundi capituli in septem partes, lit. t. 4. p. 49. c. 2
Divisio vigesimitertii capituli, lit. t. 4. p. 51. col. 4
Divisio vigesimiquarti capituli in quinque partes, lit. t. 4. p. 53. c. 2
Divisio vigesimioctavi capitis in tres partes, lit. t. 4. p. 59. col. 1
Divisio vigesimi noni capituli in tres partes datur, lit. t. 4. p. 61. c. 3
Divisio 30. capituli in quatuor partes, lit. t. 4. p. 63. c. 4
Divisio 31. capituli in tres partes, lit. t. 4. p. 67. col. 4
Divisio 33. capituli in tres partes ostenditur, lit. t. 4. p. 71. c. 2
Divitiæ salutis sunt scientia, & patientia, lit. t. 4. p. 72. c. 1
Divisio 34. capituli in sex partes docetur, lit. t. 4. p. 74. c. 2
Divisio 35. capituli in quatuor partes ostenditur, lit. t. 4. p. 76. c. 3
Divisio 37. capituli in quinque partes monstratur, lit. t. 4. p. 80. c. 2
Divisio 38. capituli in sex partes divisi ostenditur, lit. t. 4. p. 82. c. 4
Divisio 39. capituli in tres partes docetur, lit. t. 4. p. 86. c. 1
Divisio 40. capituli in septem partes, lit. t. 4. p. 86. c. 3
Divisio 41. capituli in sex partes, lit. t. 4. p. 90. col. 2
Divisio 42. capituli in tres partes, lit. t. 4. p. 94. c. 2
Divisio 43. capituli in quatuor partes, lit. t. 4. p. 96. c. 4
Divisio 44. capituli in quatuor partes, lit. t. 4. p. 98. c. 3
Divisio 45. capituli in quatuor partes, lit. t. 4. p. 100. c. 4
Divisio 46. capituli in quatuor partes, lit. t. 4. p. 103. c. 2
Divisio 47. capituli in duas partes, lit. t. 4. p. 104. c. 3
Divisio 48. capituli in duas partes ostenditur, lit. t. 4. p. 106. c. 2
Divisio 49. capituli in duas partes, lit. t. 4. p. 109. c. 1
Divisio 50. capituli in quinque partes, lit. t. 4. p. 114. c. 3
Divisio 51. capituli in sex partes, lit. t. 4. p. 117. c. 3
Divisio 52. capituli in quatuor partes, lit. t. 4. p. 121. c. 2
Divisio 53. capituli in quatuor partes, lit. t. 4. p. 123. c. 3
Divisio capituli 54. in sex partes ponitur, lit. t. 4. p. 125. col. 4
Divisio 55. capituli in quinque partes, lit. t. 4. p. 128. c. 4
Divisio 56. capituli ab Haym. & Hieronym. mystice exponitur, & in tres partes secatur ad longum, myst. t. 4. p. 128. c. 4.
Divisio capituli 57. in octo partes dividitur, lit. t. 4. p. 133. c. 3
Divitiæ timorem, & sollicitudinem incutiunt, myst to. 4. p. 136. c. 1
Divisio 58. capituli in quinque partes, lit. t. 4. p. 137. c. 4
Divisio 59. capituli in octo partes dividitur, lit. t. 4. p. 141. c. 3
Divisio capituli 60. in sex partes ostenditur, lit. t. 4. p. 146. c. 2
Divisio 61. capituli in quatuor partes videtur, lit. t. 4. p. 151. c. 1
Divisio 62. capituli in septem partes ostenditur, lit. t. 4. p. 154. c. 1
Divisio capituli 63. in tres partes principales, lit. t. 4. p. 156. c. 2
Divisio capituli 64. in tres partes, lit. t. 4. p. 160. c. 1
Divisio capituli 65. in quinque partes secatur, myst. t. 4. p. 163. c. 1
Divisio capituli 65. in quinque partes, lit. t. 4. p. 163. c. 1
Divisio primi capituli Jeremiæ Prophetæ in sex partes, lit. to. 4. pag. 174. col. 3
Divisio tertii capituli in quinque partes, lit. 4. p. 182. c. 2
Divisio quarti capituli in quatuor partes datur, lit. t. 4. p. 185. c. 2
Divisio capituli quinti datur in tres partes, lit. to. 4. p. 189. c. 1
Divites luxuriantur, qui habent divitias, myst. t. 4. p. 189. col. 4
Divisio capituli sexti in tres partes datur, lit. t. 4. p. 191. c. 3
Divisio septimi capituli in quatuor partes præmittitur, lit. t. 4. p. 194. c. 4
Divisio octavi capituli in sex partes docetur, lit. t. 4. p. 197. c. 4
Divisio noni capituli in septem partes traditur, lit. t. 4. p. 200. c. 1
Divisio decimi capituli in tres partes ostenditur, lit. t. 4. p. 203. c. 2
Divisio undecimi capituli in octo partes datur, lit. t. 4. p. 206. c. 3
Divisio decimisecundi capituli in quinque partes datur, lit. to. 4. pag. 210. col. 1
Divisio decimitertii capituli in quinque partes datur, lit. t. 4. p. 212. c. 3
Divisio decimiquarti capituli in quinque partes datur, lit. t. 4. p. 215. c. 1
Divisio decimi quinti capituli in novem partes datur, lit. t. 4. p. 217. c. 2
Divisio capituli decimisexti in sex partes datur, lit. t. 4. p. 220. c. 1
Divisio decimiseptimi capituli in septem partes datur, lit. t. 4. pag. 221. col. 3
Divisio decimioctavi capituli in septem partes datur, lit. to. 4. pag. 224. col. 2
Divisio capituli deciminoni in duas principales partes secatur, lit. tom. 4. pag. 226. col. 1
Divisio capituli vigesimi in sex partes datur, lit. t. 4. p. 229. c. 1
Divisio capituli vigesimiprimi in quatuor partes datur, lit. t. 4. pag. 228. col. 4
Divisio capituli vigesimisecundi in quatuor partes datur, lit. t. 4. pag. 229. col. 3
Divisio 56. capituli in tres partes, lit. t. 4. p. 131. col. 2
Divisio vigesimitertii capituli in tres partes ponitur, lit. to. 4. pag. 231. col. 4
Divisio vigesimiquarti capituli in duas partes, lit. t. 4. p. 236. c. 1
Divisio vigesimiquinti capituli in quinque partes datur, lit. to. 4. pag. 236. col. 4
Divisio vigesimisexti capituli in quinque partes datur, lit. to. 4. pag. 239. col. 1
Divisio vigesimiseptimi capituli in duas partes datur, lit. to. 4. pag. 240. col. 3
Divisio vigesimioctavi capituli in quatuor partes datur, lit. to. 4. pag. 241. col. 3
Divisio vigesiminoni capituli in septem partes datur, lit. to. 4. pag. 242. col. 3
Divisio trigesimi capituli in quinque partes datur juxta Hebræorum intellectionem, lit. tom. 4. p. 244. col. 1
Divisio trigesimiprimi capituli in duodecim datur partes, lit. tom. 4. pag. 245. col. 4
Divisio trigesimisecundi capituli in quinque partes secatur, lit. tom. 4. pag. 250. col. 3
Divisio trigesimitertii capituli datur in tres partes, lit. t. 4. p. 252. c. 4
Divisio trigesimiquarti capituli datur in duas partes, lit. tom. 4. pag 254. col. 1

Divi-

Divisio trigesimiquinti capituli in tres partes datur, lit. t.4.p.255. c.2
Divisio trigesimisexti capituli in quatuor partes datur, lit. t.4.p.256.c.1
Divisio trigesimiseptimi capituli in quatuor partes datur, lit. to. 4. p.257. col 4
Divisio trigesimioctavi capituli datur in quinque partes, lit. to. 4. pag. 257. col. 4
Divisio trigesiminoni capituli in quatuor partes secatur, lit. to. 4. p. 259. col. 1
Divisio quadragesimi capituli in 4. partes datus, lit. to.4. p.260. c.1
Divisio quadragesimiprimi capituli in tres partes ponitur, lit. t. 4. p. 260. col. 4
Divisio quadragesimiseptimi capituli datur in duas partes, lit. to. 4. pag. 267. col. 1
Divisio quadragesimisecundi capituli in duas partes datur, lit. to. 4. pag. 261. col. 3
Divisio quadragesimitertii capituli in duas partes datur, lit. to. 4. pag 262. col. 3
Divisio capituli quadragesimiquarti in tres partes datur, lit. to. 4. pag. 263. col. 2
Divisio quadragesimiquinti cap. in duas partes datur, lit.t.4.p.264.c.3
Divisio quadragesimisexti cap. datur in tres partes, lit. t.4. p.264.c.4
Divisio quadragesimioctavi cap. in tres partes datur, lit.t.4.p.267.c.3
Divisio quadragesiminoni capituli in quinque partes datur, lit. t.4. pag. 270. col. 3
Divini dicuntur Theologi, lit. to. 4. pag. 276. col. 1
Divisio quinquagesimiseptimi capituli in quindecim partes datur, lit. to. 4. p. 176. col.3
Divisio capituli secundi in quatuor datur partes, lit. to.4.p.292.col.4
Divisio capituli primi Baruch in tres partes datur, lit. t.7. p.309. c.4
Divisio tertii capituli in quatuor partes assignatur, lit.to.4.p.312.c.2
Divitiæ temporales extra Ecclesiam congregatæ vanæ sunt, lit. to. 4. p. 312. col. 4
Divisio quarti capituli in quinque partes datur, lit. to. 4. p. 324. c.2
Lex dicitur quia ligat, ibid.
Divisio Epistolæ Jeremiæ datur in quatuor partes, lit. t.4. p.327. c.1
Divisione regnorum facta, tunc cœpit dilatari cultus idolorum, exp.to.5. p. 119. col 2
Divisio capituli quarti in quatuor partes datur, lit. to.6. p. 11. c.4
Divisio capituli octavi in quatuor partes datur, lit. to.6. p. 31. c.1
Divisio decimi capituli in sex partes scinditur, lit. to. 6. p. 37. c.4
Divisio noni capituli in quinque partes datur, lit. to. 6. p. 35. c.1
Divisio undecimi capituli in quatuor partes datur, lit. to.6. p.42.c.3
Divisio decimisecundi capituli in sex partes datur, lit. t. 6. p. 45. c.2
Divisio decimitertii capituli in septem partes datur, lit.t.6. p.48. c.4
Divisio decimiquarti cap. in quatuor partes ponitur, lit. t.6. p.52.c.4
Divisio decimiquinti cap. in quatuor partes ponitur, lit. t.6.p.55.c.2
Divisio decimisexti cap. in quatuor partes ponitur, lit. t.6. p. 57. c.2
Divisio decimiseptimi cap. in quatuor partes datur, lit. t.6. p.59.c.1
Divisio decimioctavi capituli in septem partes traditur, & notatur, lit. to. 6. p.60. col.4
Divisio vigesimiprimi capituli in tres partes secatur, lit.t.6.p.64.c.4
Divisio deciminoni cap. in quatuor partes assignatur, lit.t.6.p.63.c.1
Divisio vigesimiprimi capituli in sex partes datur, lit.t.6. p.67. col. 1
Divisio vigesimisecundi capituli in tres partes datur, lit. t.6.p.69.c.3
Divisio vigesimitertii capituli in tres partes dator, lit. t.6. p.72.col.1
Divisio vigesimiquinti capituli in tres partes datur, lit. to.6. p.77.c.4
Divisio vigesimiseptimi capituli in novem partes traditur, lit. to. 6. pag. 84. col.2
Divisio vigesimioctavi cap. in quatuor partes datur, lit. t.6.p.88 c.3
Divisio primi capituli Marci in duas partes datur, lit.t.6. p.91. c.1
Divisio secundi capituli datur in quatuor partes, lit. to. 6 p.93. c. 1
Divisio tertii capituli datur in tres partes, lit. to. 6. p.94. col. 3
Divisio quarti capituli in quatuor partes datur, lit. t. 6. p. 95. c.4
Divisio capituli quinti in tres partes datur, lit. to.6. p. 97. col. 2
Divisio sexti capituli in septem partes datur, lit. t 6. p.98. c.2
Divisio septimi capituli in tres partes datur, lit. t.6. p. 100. c. 3
Divisio octavi capituli in tres partes datur, lit. t.6. p. 101. c.3
Divisio noni capituli in decem partes datur, lit. to.6. p. 181. c.3
Divisio undecimi capituli in quatuor partes datur, lit. t.6. p.109. c.2
Divisio decimisecundi cap. in septem partes datur, lit. t.6. p.111. c.1
Divisio decimitertii cap. in quinque partes datur, lit.t.6. p.123. c.2
Divisio decimiquarti cap. in quatuor partes datur, lit. t.6. p. 115. c.3
Divisio decimiquinti cap. in quinque partes datur, lit.t.6. p.120.c.1
Divisio capituli secundi datur in quinque partes, lit. t. 6. p. 139. c.4
Divisio tertii capituli in quinque partes datur, lit. to.6. p. 148. c.2
Divisio quarti capituli in quatuor partes datur, lit. t.6. p. 153. c.1
Divisio quinti capituli in quinque partes datur, lit. t 6. p. 157. c.4
Divisio sexti capituli in sex partes datur, lit. to.6. p. 162. c. 4
Divisio decimi capituli in tres partes datur, lit. t.6. p. 166. col.4
Divisio septimi capituli in quinque partes datur, lit. t.6.p.172. c.2
Divisio octavi capituli in sex partes, lit. to.6. p. 176. c.2
Divisio noni capituli in decem partes datur, lit. to. 6. p. 182. c. 3
Divisio undecimi capituli in octo partes datur, lit. t.6. p. 196. c.4
Divisio decimi capituli in quatuor partes datur, lit. t. 6. p.191. c.3
Divisio decimisecundi cap. in septem partes datur, lit. t.6. p.205.c.2
Divisio decimiquarti cap. in quinque partes datur, lit. t.6.p.217.c.4
Divisio decimiquinti capituli in tres partes datur, lit. t.6. p.222. c.3
Divisio decimisexti capituli in tres partes datur, lit. t.6. p. 227. c.3
Divisio decimiseptimi capitoli in sex partes datur, lit. to.6.p.234.c.1
Divisio decimioctavi capit. in quatuor partes datur, lit.t.6. p.239. c.1
Divisio deciminoni capituli in tres partes datur, lit. tom.6. p.243.c.3
Divisio vigesimi capituli in quinque partes datur, lit. t.6. p. 248. c. 4
Divisio intentionis peccatum est, lit. to. 7. pag. 92. col.1
Divisio fidei triplex, lit. t. 7. pag. 208. col. 4
Divisus a Deo, & in Deo, quis, & quomodo, expos. Glos. tom. 7. pag. 79. col. 3
Divitiæ mari comparantur, quia cum labore acquiruntur, cum timore possidentur, & cum dolore amittuntur, myst. t. 1. p.2. c.2
Divitiæ pluribus sunt occasio damnationis, mor. t. 1. p. 33. c.2
Divitiæ avertunt maxime homines a Deo, myst. t.1. p. 47. col. 2
Divitiæ, & possessiones contemplationem maxime impediunt, mor. t. 1. pag. 49. col. 4
Divitiæ temporales excæcant oculos mentis, & ideo pulveri comparantur, mor. to. 1. p. 188. col. 2
Divitiæ maximum fomentum præbent luxuriæ, mor. t.1. p.257. c.4
Divitiarum amissio nihil est aliud, quam gravis oneris depositio, mor. to. 1. p.397. col. 4
Divitiæ significantur per formidinem, mor. to. 2. p. 22. c.4
Divitiarum infirmitas sine medela, mor. to.2. p. 32. col. 4
Divitiarum pinguedo est mater superbiæ, mor. t. 2. p.49. c. 4
Divitiæ confidentia divitum, mor. to. 2. pag.70. col. 1
Divitiæ sæculi pars divitis, mor. to. 2. p. 70. col.2
Divitiarum sæculi conditiones, mor. to. 2. pag. 72. col. 4
Divitiarum opulentia est spina, mor. to. 2. p. 77. col. 4
Divitiæ dicuntur equus, mor. to. 2. pag. 81. col. 4
Divitiæ bonæ conscientiæ bonæ cogitationes, lit. m. 2. p. 93. c. 2
Divitiæ quomodo moventur a Domino, mor. to.2. p. 121. col. 1
Divitiæ temporales dicuntur capilli, alleg. to. 2. p. 169. col. 2
Divitiæ magis obsunt, quam prosint, alleg. to.2. p.185. col. 4
Divitiæ mundi malæ sunt, alleg. to.2. pag. 186. col. 1
Divitiarum periculum ostenditur, mor. to. 2. p.194. col. 2
Divitiæ portæ sunt inferorum, mor. to.2. p. 201. c.4
Divitiæ malæ non sunt, sed cupiditas habendi, mor. t.2.p.207.c.4
Divitiæ Ecclesiam fecerunt servam, alleg. to. 2. p. 229. c. 3
Divitiæ dicuntur mendacium, lit. t. 2. pag. 298. col. 3
Divitiæ sunt spinæ, & pungunt corpus labore, & cor dolore, mor. t. 2. pag. 297. col. 3
Divitiæ spirituales communicando aliis, melius servantur, quam si non communicentur aliis, lit. to. 3. p. 12. col. 4
Divitiæ temporales aut vix, aut nunquam cum justitia, & sine peccato acquiruntur, aut detinentur, lit. tom.3. p. 15. col. 4
Divitiæ temporales thesauri iniquitatis vocatæ, quia omnis dives aut iniquus, aut hæres iniqui, lit. to. 3. p. 19. col.2
Divitias virtutum perdit, qui commodum temporale acquirit, lit. to. 3. pag. 26. col. 4
Divitiæ hujus mundi non sequuntur morientes, sed eorum opera, lit. tom. 3. pag. 27. col. 3
Divitias possident, qui eis dominantur contemnendo, & sub pedibus affectuum conculcando, lit. to. 3. p. 27. col. 3.
Divitiæ veræ hominis sunt opera bona, quas vivens, & moriens secum ferre potest, nec ab invito auferri possunt, lit. t.3. p. 27. c.4
Divitiæ addunt amicos plurimos, a paupere autem, & hi, quos habuit, separantur, lit. to. 3. p. 30. c. 2
Divitias, dignitates, & honores inquirere nihil aliud est, quam propriam ruinam quærere, lit. t. 3. p. 37. col. 1
Divitiæ temporales inutiles sunt amanti. lit. to. 3. p. 47. col. 3
Divitiæ temporales sunt fomentum turpis amoris, lit. t. 3. p.51. c.2
Divitiæ sunt sicut fumus, qui dispersus utilis est, congregatus fœtidus est, lit. to. 3. p. 84. col. 3
Divitiæ suos amatores onerant sic, ut nunquam ad sublime contemplationis, vel orationis ascendere possint, mor. t.3. p.85. c.1
Divitiæ nonnisi pœnam inferunt, quia laborem in acquirendo, timorem in possidendo, dolorem in deserendo, lit. t. 4. p. 144. c.2
Divitiæ, fortitudo, & impunitas, hæc tria reddunt homines superbos, lit. to. 3. p. 178. col. 1
Divitiæ diem mortis differre non possunt, & si id possunt, non tamen avertere poterunt judicis sententiam, lit. to. 3. p. 178. col. 3
Divitiæ sunt ignis, spinæ, & lapides, difficile autem est tangere ignem, & non uri, colligere spinas, & non pungi, lapides portare, & non lædi, sic difficile est divitem a divitiis non lædi, lit. t. 3. pag. 229. col.4
Divitiis occupatus non potest videre tentationes, quæ sibi imminent, myst. to. 4. pag. 37. col. 4
Divitiæ spinæ sunt, mor. to. 4. pag. 182. col. 2
Divitiæ mundanæ putrefactioni omnes subjectæ sunt, mor. to. 4 pag. 202. col. 4
Divitiæ, quæ cum peccato habentur, non sunt veræ divitiæ, lit. to. 4. pag. 219. col. 1
Divitiæ salutis, sapientia, & scientia, thesaurus non timor sanctus, lit. to. 4. pag. 210. col. 1

Divitiæ ſunt occaſio contemnendi verbum Dei, mor. t. 4. p. 231. c. 1
Divitiæ hujus mundi cito tranſeunt, mor. t. 4. p. 248. c. 2
Divitiæ addunt plurimos amicos, myſt. t. 4. p. 254. c. 4
Divitiæ faciunt ſuperbiam, & quomodo, exp. t. 5. p. 63. c. 3
Divitiæ ſulcimentum ſunt ſuperbiæ, myſt. t. 5. p. 102. c. 4
Divitiæ, quæ non poſſidentur cum cupiditate, puræ dicuntur, & quomodo, myſt. to. 5. p. 107. c. 4
Divitiæ addunt amicos plurimos, a paupere autem quot habuit ſeparantur, mor. t. 5. p. 110. col. 1
Divitiæ multiplicantur per dignitates, myſt. t. 5. p. 114. c. 2
Divitiæ quid faciant, exp. t. 5. pag. 205. col. 2
Divitias habere, & ipſas amare malum eſt, lit. t. 6. p. 64. c. 3
Divitias habere, & non ipſas amare bonum eſt, lit. t. 6. p. 64. c. 3
Divitias non habere, & amare pejus, lit. t. 6. p. 64. c. 3
Divitias non habere, & non amare melius eſt, lit. t. 6. p. 64. c. 3
Divitiæ, dignitates, &c. ſunt retrahentia, & quomodo, docetur, lit to. 6. p. 159. c. 2
Divitiæ occidunt luctum pœnitentiæ, mor. t. 6. p. 206. c. 1
Divitiæ cur iniquitates dicuntur, myſt. to 6. p. 228. c. 4
Divinis quis ſerviat, lit to. 6. p. 229. c. 2
Divitiæ multa mala efficiunt, quæ per longum dicuntur, liter. tom. 6. pag. 241 col. 4
Divitias gratiæ, & gloriæ non habebimus propter merita noſtra principaliter, lit. t. 7. p. 170. c. 4
Divitiæ glorioſæ quales, lit. t. 7. p. 172. c. 4
Divitiæ ignominioſæ quæ, lit. t. 7. p. 172. c. 4
Divitiæ, quæ implent intellectum, ſunt miſericordiæ Chriſti, lit. tom. 7. p. 190. col. 2
Divitiarum non prohibetur poſſeſſio, ſed affectus, lit. t. 7. p. 220. c. 1
Divitiæ hujus ſæculi ſunt laqueus diaboli, lit. t. 7. p. 220. c. 2
Divitiæ quare fuerint nobis datæ, lit. t. 7. p. 220. c. 2
Divitiæ incertæ, ac fallaces, lit. t. 7. p. 221. c. 3
Divitiæ æternæ ſunt ſtabiles, divitiæ præſentes ſunt labiles, lit. tom. 7. pag. 221. col. 4
Divitiæ ſunt ſpinæ, & tribuli, lit. t. 7. p. 250. c. 2
Divitiæ putrefactæ multis modis dicuntur, lit. t. 7. p. 320. c. 4
Divitiarum congregatores ubinam Dominum quærunt, lit. to. 7. pag. 354. col. 4
Divitias amatores reſalutant mundum, lit. t. 7. p. 358. c. 4
Divinus ſermo quis corripiat, myſt. to. 5. p. 226. c. 2
Dixiſti, ideſt, diſpoſuiſti, vel dixiſti mihi revelationem, exp. gloſſ. tom. 7. p. 22. c. 1
Docentes bene, ſed male viventes, ſimiles ſunt fiſtulæ, quæ ſonum habet, ſed non ſenſum, mor. t. 1. p. 251. c. 3
Docentes dicuntur ſacerdotes, mor. t. 2. p. 312. c. 3
Docentes dicuntur Epiſcopi, mor. t. 2. p. 312. c. 3
Doceri bene tria requiruntur, myſt. to. 2. p. 112. c. 3
Docent, & docentur faciliter prudentes, quia omnes obices difficultatis amoverunt a corde, & ab ore ſuo, lit. t. 3. p. 29. col. 2
Doceri duo neceſſaria ſunt, lit. t. 6. p. 75. col. 4
Docet Dominus, quomodo ante, quomodove poſt paſſiones nos habere debemus, lit. t. 6. p. 81. c. 4
Docenti duo ſunt neceſſaria, lit. t. 6. p. 254. c. 4
Docere plus eſt quam miracula facere, lit. t. 7. p. 108. c. 3
Doceri prius eſt, quam docere, lit. t. 7. p. 215. c. 4
Doctores, Prædicatores, & Prælati tunc Dei coadjutores ſunt, cum ſimiles illi ſunt, myſt. to. 1. p. 5. col. 2
Doctores, & Prælati debent habere charitatem in opere, & Chriſti imitari paſſionem, myſt. to. 1. p. 14. c. 3
Doctores aliorum debent habere honeſtatem vitæ, & veritatem doctrinæ, mor. t. 1. p. 51. col. 2
Doctorum malorum comminationes, mor. t. 2. p. 3. c. 4
Doctorum ſponſa eſt ſapientia, & quare, mor. t. 1. p. 41. c. 2
Doctores ſunt oculi Eccleſiæ, mor. t. 2. p. 73. c. 3
Doctores labia ſunt Eccleſiæ, lit. t. 3. p. 134. c. 1
Doctores, & Prælati ſunt pennæ columbæ, alleg. t. 2. p. 167. c. 3
Doctores ſunt turres Religionis, mor. t. 2. p. 178. c. 1
Doctores aliqui aſſimilantur veſpertilionibus, myſt. t. 2. p. 180. c. 3
Doctor convertens doctrinam in Chriſtum, lit. t. 1. p. 384. c. 2
Doctor gignit filium ſapientem, quando ſua doctrina, & eruditione ſtat cum ſapientem, myſt. t. 3. p. 51. c. 1
Doctores, dum ea, quæ recta docent, exemplis deſtruunt, non ſolum ſulciunt Eccleſiam, ſed diruunt, lit. t. 3. p. 114. c. 4
Doctor paſſionem Chriſti quomodo prædicare debeat, myſt. to. 4. pag. 17. col. 2
Doctor Sacræ Scripturæ quis, myſt. t. 4. p. 21. col. 2
Doctor quomodo debeat ſedere ſuper cathedra dicitur, myſt. tom. 4. pag. 40. col. 3
Doctor tuus, ſuit Eſdra, lit. t. 4. p. 65. col. 3
Doctor ſuperbus ſe Deum facit, myſt. to. 4. p. 67. c. 4
Doctor populorum, ſive parvulorum quis fuerit, lit. t. 4. p. 73. c. 1
Doctor parvulorum eſt ipſe concionator, populum doctum, & indoctum inſtruens, mor. to. 4. p. 73. c. 2
Doctores Sancti portant nos more matrum, quæ filios deferunt in ulnas ſuas, myſt. to. 4. p. 171. col. 1
Doctores, & Prælati arguuntur, lit. t. 4. p. 198. c. 4
Doctoribus bonis aliquando propter malos adjutores tollitur ſermo, mor. t. 5. p. 17. col. 2
Doctorem quando dicatur circumdare animam auditoris, exp. tom. 5. pag. 18. col. 3
Doctores, & Prælati juſti dicuntur inexpugnabiles, quia fortiſſimi ſunt per patientiam, myſt. t. 5. p. 103. c. 2
Doctores, & Prædicatores juſti in die judicii aliquid amplius habebunt, & quid, exp. t. 5. p. 164. c. 2
Doctores ſancti ſplendori cœli comparantur propter præmium ſubſtantiale, exp. t. 5. p. 164 c. 2
Doctores Sancti ſtellis comparantur propter meritum accidentale, exp. t. 5. p. 164. col. 2
Doctor Eccleſiaſticus, qui immolat agnum immaculatum, & induit Jeſum Chriſtum ligat carnem in pallio, & quando, myſt. t. 5. p. 192. c. 2
Doctores Eccleſiæ dicuntur muri, myſt. t. 5. p. 231. c. 2
Doctores, Prædicatores & Prælati, modo aſcendere, modo deſcendere debent, myſt. to. 6. p. 88. c. 1
Doctor, & Confeſſor quilibet in quatuor commendatur, lit. to. 6. pag. 211. col. 2
Doctor qualis eſſe debeat, docetur, lit. t. 6. p. 216. c. 1
Doctor qualis eſſe debet, myſt. t. 6. p. 273. c. 1
Doctor debet eſſe Angelus Domini, & quomodo, myſt. t. 6. p. 273. c. 1
Doctor debet de cœlo deſcendere, & quomodo, myſt. t. 6. p. 273. c. 1
Doctori eſt turpe, cum culpa redarguit ipſum, myſt. t. 7. p. 20. c. 1
Doctor ſit perfectus oportet in ſcientia, & virtute, ſive vita, myſt. to. 7. pag. 20. col. 1
Doctores quidam Theologiæ reprehenſione digni, lit. t. 7. p. 76. c. 4
Doctores, & Prædicatores multi, licet non ſint, ſe tamen barbaros faciunt, lit. tom. 7. p. 112. col. 3
Doctores comparantur voci, exp. gloſſ. t. 7. p. 151. c. 1
Doctori duo neceſſaria, lit. t. 7. p. 209. c. 3
Doctor non manu, ſed lingua ſeminat, lit. t. 7. p. 224. c. 4
Doctores Eccleſiæ ſignificantur per candelabrum, myſt. t. 7. p. 257. c. 1
Doctor Eccleſiæ libenter habitat cum obediente, mor. t. 7. p. 292. c. 1
Doctrina Chriſtiana in duobus conſiſtit, in deſtructione mali, & in ædificatione boni, mor. t. 1. p. 31. c. 4
Doctrina ſine vita, & Prædicatio ſine opere meretur potius pœnam, quam præmium, myſt. t. 1. p. 62. c. 2
Doctrina verbi Dei quanto magis diſtribuitur, tanto magis augetur, myſt. tom. 1. p. 69. col. 1
Doctrina dicitur pluvia, & ros, lit. t. 1. p. 174. c. 4
Doctrinæ Chriſti veritas, alleg. t. 2. p. 4. c. 1
Doctrinæ Chriſti utilitates, alleg. t. 2. p. 4. c. 1
Doctrina pſeudo-Prædicatorum laqueus eſt, mot. t. 2. p. 22. col. 3
Doctrina bonorum eſt aliquando laqueus peccatoribus, mor. t. 2. pag. 22. col. 3
Doctrina Domini dicitur cor ejus, alleg. t. 2. p. 50. c. 1
Doctrina fluvius civitatis, alleg. t. 2. p. 76. c. 2
Doctrinam differre eſt tacere Chriſti, mor. t. 2. p. 77. c. 3
Doctrina Prædicatoris pſalterio comparatur, mor. t. 2. p. 79. c. 3
Doctrina Prophetarum dicitur catharactarum vox, mor. t. 2. p. 110 c. 3
Doctrina hæretica puteus malus eſt, myſt. t. 2. p. 142. c. 1
Doctrina dicitur pluvia, quia a ſolo Deo, alleg. t. 2. p. 167. c. 1
Doctrina Apoſtolorum dicitur doctrina Patrum, non autem hæreticorum doctrina, mor. to. 2. p. 190. c. 2
Doctrina vera eſt panis Angelorum, mor. t. 2. p. 202 c. 1
Doctrinæ veritas in Eccleſia ſola eſt, myſt. t. 2. p. 212. c. 1
Doctrina naſcitur per patientiam, mor. t. 2. p. 245 c. 3
Doctrinæ civibus finis non eſt cognitio, ſed operatio, alit. t. 2. pag. 303. col. 4
Doctrina hæreticorum fumo comparatur, hæc enim quanto plus extollitur, tanto plus evaneſcit, myſt. to. 3. p. 21. c. 1
Doctrina eſt aqua refrigerans æſtum tentationum, eſt ignis inflammans affectum, & illuminans intellectum, mor. to. 3. p. 63. c. 3
Doctrina facilis, & ſimplex majorem excitat devotionem in ſubditis, quam ſubtilis, myſt. to. 3. p. 65. c. 4
Doctrina eſt veſtis intellectus, diſciplina vero affectus, myſt. tom. 3. pag. 68. col. 1
Doctrina eſt inutilis, quando quod doctrina conſtruit, vita deſtruit, lit. to. 3. p. 109. c. 2
Doctrina viri per patientiam dignoſcitur, lit. t. 3. p. 213. c. 1
Doctrina recta in tribus conſiſtit, ſcilicet in ſugillatione vitiorum, in plantatione fidei, & ædificatione morum, myſt. t. 3. p. 221. c. 3
Doctrina dicitur metaphorice aqua ſeu lac, myſt. t. 4. p. 22. c. 4
Doctrina hæreticorum deſtruetur, myſt. t. 4. p. 44. c. 4
Doctrina Dei flagellum improbis eſt, lit. t. 4. p. 57. c. 2
Doctrina traditiones Scribarum, & Phariſæorum, lit. t. 4. p. 63. c. 1
Doctrina Prædicationis copioſe auditoribus miniſtrata fuit, myſt. tom. 4. pag. 68. col. 4
Doctrina plana, atque clara reficit animas bonorum, & ſimplicium, myſt. to. 4. p. 211. col. 4
Doctrina vanitatis, ſapientia Philoſophorum, myſt. t. 4. p. 204. col. 2
Doctrina ſacra ubi eſt difficilis, panis eſt, myſt. t. 5. p. 22. col. 1
Doctrina ſacra ubi eſt facilis, aqua eſt, myſt. t. 5. p. 22. c. 2

Index in omnia Commentaria

Doctrina in Ecclesia deficit propter peccata populi, myst. t. 5. p. 189. c. 3
Doctrina Novi Testamenti dicitur abyssus, myst. t. 5. p. 206. c. 4
Doctrina sine vita, lucerna est sine oleo, lit. t. 6. p. 178. c. 3
Doctrina nova alicui ex parte non est imponenda, & cur, lit. tom. 6. pag. 162. col. 2
Doctrina sine vita, lucerna sine oleo est, lit. t. 6. p. 204. c. 2
Doctrinæ ordo Christi describitur, lit. t. 6. p. 240. c. 4
Doctrina viri per patientiam noscitur, lit. t. 6. p. 254. c. 4
Doctrina Christi duo facit, lit. t. 6. p. 338. c. 1
Doctrina prudentium facilis, lit. t. 6. p. 351. c. 4
Doctrina difficilis, & involuta est imprudentia, lit. t. 7. p. 506. c. 4
Doctrina Christi, & suorum est in duobus, lit. to. 7. p. 219. c. 4
Doctrina luxuriosorum, & superborum qualis, lit. t. 7. p. 523. c. 4
Doctrina hæreticorum venenosa, Philosophorum infirma, avarorum luctuosa, ibid.
Doctrina illuminat auditorum intellectus, lit. t. 7. p. 226. c. 3
Doctrina omnis ad pietatem, idest, ad Dei cultum, & nostram utilitatem referenda, lit. t. 7. p. 232. col. 1
Doctrina sana quæ dicatur, & quomodo, lit. t. 7. p. 231. c. 3
Doctrina quædam est lepra volatilis, lit. t. 7. p. 275. c. 3
Doctrina, & operatio Christi quædam fuit inceptio Apostolis eadem facientibus, & dicentibus, mor. t. 7. p. 578. col. 4
Doctrina divinitus inspirata quatuor facit, lit. t. 7. p. 310. c. 1
Doctrina Prophetica est quasi lucerna, & lux in testa, sed Evangelium est lux splendens jam non in testa, sed super candelabrum posita, lit. t. 7. p. 340. c. 3
Docti plerique, & indocti æque improvidi, & imparati moriuntur, & tentationibus succumbunt, lit. t. 3. p. 76. c. 4
Doctus in lege quid agere debeat, myst. t. 5. p. 228. c. 2
Doctus pariter, ac indoctus quilibet quare conclamabunt, ac simul vociferabuntur, arguentes Hieronymum falsarium, atque sacrilegum fore, lit. t. 6. p. 1. col. 1
Dodanim locus inter Judæam, & Arabiam, lit. t. 4. p. 49. col. 1
Dodanim interpretatur propinquus, lit. t. 4. p. 49. c. 1
Doech interpretatur motus, lit. t. 2. p. 133. c. 4
Doech Idumæus significat impœnitentes, myst. to. 2. p. 134. c. 3
Doech interpretatur motus, myst. t. 2. p. 134. c. 4
Doech Idumæus omnes sacerdotes interfecit, myst. t. 4. p. 75. col. 2
Doech motus, vel mortuus interpretatur, vel solicitus, & quid significet, myst. tom. 6. p. 235. col. 2
Dogmata hæreticorum sunt nequissimi filii eorum, lit. tom. 3. p. 141. col. 3
Dogmata hæreticorum cur argentea vocantur, myst. t. 4. p. 205. c. 3
Dolendum est de amissione bonorum spiritualium, quæ nos beatos efficiunt, non autem de perditione temporalium, quę non sunt, mor. tom. 1. p. 397. col. 4
Dolor, & timor duæ molæ sunt, inter quas molitur justus, ut fiat panis, & possit incorporari Christo, & Ecclesiæ, mor. t. 1. p. 26. c. 2
Dolor habitus pro Christo dulcedinem parit in corde, myst. tom. 1. pag. 62. col. 1
Dolor triplex Domini, primus est de culpis hominum, secundus de eorum miseria, tertius de pœna eorumdem, myst. t. 1. p. 71. c. 4
Dolor in corde justi quatuor facit, mor. t. 2. p. 24. c. 3
Dolor, & tribulatio quandoque inveniuntur, quandoque inveniunt homines, alleg. tom. 2. p. 46. c. 1
Dolor Sanctorum quarta tribulatio, mor. t. 2. p. 73. c. 3
Dolor, pavor, & tremor conturbant cor hominis peccatoris, Pen. tom. 2. p. 99. col. 1
Dolor quando renovetur in corde, lit. t. 2. p. 101. c. 3
Dolor quomodo faciat concalere cor, lit. t. 2. p. 101. c. 3
Dolor insequitur timorem in justificatione, myst. to. 2. p. 151. c. 2
Dolores mortis sunt infirmitates, & miseriæ humanæ, & quomodo, mor. to. 2. p. 297. col. 2
Dolor mortis potest dici carnalis concupiscentia, mor. t. 2. p. 297. c. 2
Dolendum est de defectu virtutum, & non pecuniarum, lit. t. 3. pag. 190. col. 4
Dolet maxime Judæa de electione gentium, myst. t. 4. p. 42. c. 2
Dolor uberum maximus, mor. t. 4. p. 70. c. 2
Dolor passio est, vel passionem denotat, mor. t. 4. p. 194. c. 2
Dolor interior magis consumit, & tabescere facit, quando non potest exire in publicum, nec audet se ostendere, exp. t. 5. p. 90. c. 3
Dolor medius est, quando consuetudo servatur in luctu, exp. tom. 5. pag. 90. col. 3
Dolor magnus non potest esse sine lacrymis, mor. to. 6. p. 300. c. 2
Dolor de peccatis præteritis debet esse cum cautela de futuris, mor. to. 6. p. 300. col. 2
Dolor si est in concipiendo, erit multo magis in pariendo, mor. to. 7. p. 23. col. 4
Dolor magnus solo gemitu ostenditur, lit. t. 7. p. 49. c. 3
Dolor, & compassio in tribulationibus quare debeant esse in Prælatis, lit. to. 7. p. 295. col. 2
Dolor cordis, sive lacryma pœnitentis, quare dicatur aqua munda, lit. tom. 7. p. 263. c. 2
Doluit Christus gravissime in morte, & passione sua, & assignatur causa, lit. t. 7. p. 333. col. 4
Dolositas facit diminuere veritatem, mor. t. 2. p. 23. col. 2
Dolosa labia quæ, mor. tom. 2. p. 30. col. 4
Dolus in spiritu quid sit, mor. t. 2. p. 77. col. 2
Dolus, & iniquitas in lingua quomodo intelligantur, mor. t. 2. p. 91. c. 3
Dolus maxime est in corde hypocritarum, & hæreticorum, qui per dolum, & fraudem moliuntur decipere animas simplicium, lit. tom. 3. p. 26. col. 1
Dolus quando fit, & quid sit, exp. to. 7. p. 16. c. 2
Dolus quid sit, lit. tom. 7. p. 15. col. 3
Dolum quid appellet Divus Petrus, lit. t. 7. p. 327. c. 2
Domestici efficaciores sunt ad nocendum, alleg. to. 2. p. 108. c. 3
Domestici vestiti duplicibus, idest, præceptis, & consiliis, lit. tom. 7. pag. 171. col. 3
Dominationis malum multiplex, timenda ergo, & non appetenda est domiatio, lit. to. 3. p. 92. c. 4
Dominator Dominus exercituum Deus Pater est, lit. t. 4. p. 29. c. 4
Dominator terræ tunc temporis erat Ezechias, lit. t. 4. p. 39. c. 2
Dominator terræ, fundator, & rector Ecclesiæ Christus Salvator est, myst. to. 4. p. 39. c. 2
Dominica prædicatio dicitur consummatio, &c. lit. t. 4. p. 29. c. 1
Dominica dies non successit sabbato, quare, exp glos. t. 7. p. 56. c. 2
Dominica est tempus contemplationi congruum, lit. t. 7. p. 367. c. 4
Dominici corporis sacramentum quomodo excellat, expos. gloss. tom. 7. pag. 104. col. 3
Dominus operatur in se, per se, in nobis, & pro nobis: per se, creando, & justificando: in se creando, in nobis cooperando: pro nobis glorificando bonos, & puniendo malos, myst. t. 1. p. 5. c. 2
Dominus multipliciter punit, lit. t. 1. p. 9. c. 1
Dominus invitus accedit ad pœnam, & cito tollit illatam, lit. tom. 1. pag. 9. col. 2
Dominus init fœdus cum Prælatis, ut sint patres multarum gentium prædicatione, & exemplo, mor. t. 1. p. 25. c. 2
Dominus vult pios scire præmia justorum, & non ignorare supplicia impiorum, lit. to. 1. p. 23. c. 2
Dominus in primo adventu fuit ut Aurora, sed homines peccatores eum ut umbram mortis reputaverunt, mor. t. 1. p. 23. c. 2
Dominus interdum largitur affluentiam temporalium rerum his, quos a se abjicit, sed hæreditatem filiis servat, myst. t. 1. p. 27. c. 3
Dominus nullum pœnitentem vere respuit, sive puerum, sive juvenem, sive senem, mor. to. 1. p. 32. c. 3
Dominus dat hominibus tempus pœnitentiæ, sed nos abutimur eo in superbia, mor. t. 1. p. 32. c. 4
Dominus prius objurgat pœnitentes, sed blande postea recipit eos, lit. tom. 1. p. 35. col. 3
Dominus ad se accedentes tangit, idest, flagellat, sicut pater corripit filium quem diligit, mor. to. 1. p. 37. col. 1
Dominus prius per flagella nos tangit, sed postea ad osculum recipit, mor. t. 1. p. 37. c. 2
Dominus custodit justos, sicut nutrix semper habens oculos ad puerum, quem custodit, myst. t. 1. p. 38. c. 4
Dominus tria postulat a nobis, judicium, misericordiam, & solicitudinem operis, lit. t. 1. p. 42. col. 1
Dominus constringit ardorem malitiæ diaboli, ne noceat quantum velit, mor. t. 1. p. 44. c. 1
Dominus plerumque facilius invenitur per operationis laborem, quam per otium contemplationis, mor. t. 1. p. 46. c. 1
Dominus duo beneficia nobis exhibet, liberat a malo, & conservat in bono, mor. to. 1. p. 48. c. 4
Dominus in hac vita dissimulat multa peccata, sed in futuro gravius feret, alleg. to. 1. p. 50. col. 1
Dominus vocat nos quatuor modis, verbis, exemplis, beneficiis, atque flagellis, mor. t. 1. p. 51. col. 1
Dominus nunquam subtrahit gratiam suam collatam homini, sed eam non conservat permittendo hominem peccare, lit. to. 1. p. 154. c. 4
Dominus exponit justos tribulationibus, mor. t. 1. p. 56. c. 3
Dominus loquitur dure, durius, & durissime, myst. to. 1. p. 60. c. 2
Dominus in præsenti vita non cognoscitur, nisi a longe, sub ænigmate, in futura clare, & verissime cognoscetur, myst. t. 1. p. 60. c. 3
Dominus in judicio neminem puniet peccato alieno, sed quilibet pro suo punietur, alleg. t. 1. p. 63. c. 4
Dominus sæpe bonam voluntatem inspirat, & cum homo non vult ea uti, amittit eam, & cum vellet eam postea habere, non potest, myst. to. 1. p. 66. c. 2
Dominus dat panem spiritualis intelligentiæ ad comedendum, & ut aliis communicetur, myst. to. 1. p. 68. c. 4
Dominus vult Prælatos esse solicitos circa curam animarum sibi creditarum, quia eas proprio sanguine emit, myst. to. 1. p. 71. c. 2
Dominus primo venit propter reformandas animas, deinde corpora, mor. tom. 1. pag. 75. col. 4
Dominus utitur comminationibus, & promissionibus. Comminationes sunt uti malleus conterens duritiam cordis, promissio est veluti ignis accendens affectionem, & levigans gravitatem, lit. tom. 1. pag. 80. col. 4
Dominus etsi repente aliquando comminetur, non tamen repente infert pœnam, sed patienter expectat, lit. t. 1. p. 80. col. 4

Domi-

Dominus pluribus de causis homines flagellat, lit. t. 1. p. 120. c. 1
Diabolus de duobus vitiis hominum præcipue gaudet, scilicet, de luxuria, & de idololatria, lit. t. 1. p. 120. c. 1
Dominus non vult aliquem ministrum gratis sibi servire, lit. to. 1. pag. 141. col. 1
Dominus delectabatur in sacrificiorum exhibitione sibi facta, non in ipso operato, sed in opere operante, non in signo, sed in re signata, lit. to. 1. p. 146. col. 2
Dominus interdum bonos judices, & Dominos subtrahit propter peccata populorum, lit. t. 1. p. 200. c. 2
Dominus mutat sententiam, sed non consilium, lit. t. 1. p. 305. col. 1
Dominus licet peccatores vocet ad pœnitentiam, tamen nunquam sine ultione præterit, quia aut homo punit, aut Deus, lit. tom. 1. pag. 407. col. 3
Dominus tunc famulos suos magis respicit, cum injuste eos nequitia persequentis affligit, lit. t. 1. p. 443. c. 2
Dominus dupliciter respicit super filios hominum, aliquos aspectu misericordiæ eos convertendo a peccato ad pœnitentiam, alios aspectu justitiæ, puniendo illos, lit. tom. 1. p. 453. col. 4
Dominus non invenitur in spiritu superbiæ, iracundiæ, cupiditatis, avaritiæ, vel luxuriæ, mor. t. 1. p. 284. c. 4
Dominus quibus pauperibus factus est refugium, mor. t. 1. p. 18. c. 2
Dominus quatuor modis recordatus est nostri, mor. t. 2. p. 24. c. 3
Dominum providere in conspectu suo carnis bellum reprimit, mor. t. 2. pag. 27. col. 4
Dominus non admittit tregiam cum usurariis, alleg. t. 2. p. 28. c. 1
Dominus præsens dicitur auxiliator, mor. t. 2. p. 30. c. 1
Dominus de cœlo intonuit in transfiguratione, lit. t. 2. p. 35. c. 1
Dominus increpat, & inspirat, & quare, lit. t. 2. p. 35. c. 2
Dominus quare præcipit equos subnervare, & currus comburere, alleg. t. 2. p. 44. c. 1
Dominus prævenit homines dando voluntatem boni, monendo, ut lux, exaudiendo, in beneficiorum collatione, & quærentes, mor. t. 2. p. 44. c. 4
Dominus quare dissipet consilia magnorum, mor. t. 2. p. 46. col. 4
Dominus sustinuit multa opprobria in domo pontificis, in domo præsidis, in domo Herodis, mor. t. 2. p. 48. c. 3
Domino imputatur iniquitas Prælatorum, mor. t. 2. p. 49. c. 4
Dominus regit nos, ut naves, ut regnum, ut exercitum, lit. tom. 2. pag. 53. col. 1
Dominus pascit nos scientia, & doctrina, lit. t. 2. p. 53. c. 1
Dominus venit duobus modis in mentem ad sanctificationem, in morte ad carnis, & animæ dissolutionem, mor. t. 2. p. 56. c. 3
Dominus illuminat per fidem, salvat per spem, protegit per charitatem, mor. t. 2. p. 61. c. 3
Domini voluntatem videre, idem est, ejus videre pulchritudinem, mor. t. 2. p. 62. c. 2
Dominum expectare multis modis debemus, mor. t. 2. p. 64. c. 1
Dominus non sola opera, sed corda scrutatur, mor. t. 2. p. 65. col. 1
Dominus quomodo est auctor, & protector, mor. to. 2. p. 65. c. 3
Dominus est susceptor noster quadrupliciter, myst. t. 2. p. 7. col. 4
Dominus gubernator Ecclesiæ, alleg. t. 2. p. 68. c. 3
Dominus exaltatur a nobis quadrupliciter, alleg. t. 2. p. 68. col. 4
Dominus est domus refugii viro justo, mor. t. 2. p. 71. c. 4
Dominus edocit, deducit, & adducit, mor. t. 2. p. 72. c. 1
Dominum multi vident, alleg. t. 2. p. 74. c. 2
Dominus audit vituperationes pauperum, alleg. t. 2. p. 74. c. 3
Dominus mirificavit misericordiam multis modis, alleg. tom. 2. pag. 76. col. 1
Domini manus quandoque gravis, quandoque levis, mor. t. 2. p. 77. c. 3
Dominus dat intellectum pœnitenti, mor. t. 2. p. 78. c. 3
Dominus instruit tribus modis, mor. t. 2. p. 78. c. 3
Dominus refugium pœnitentium, mor. t. 2. p. 78. c. 3
Dominus quare sit laudandus, mor. t. 2. p. 79. c. 4
Dominus liberat a tribulatione tripliciter, mor. t. 2. p. 83. col. 2
Domini timor initium bonorum, mor. t. 2. p. 84. c. 3
Dominus redemit animas servorum suorum a tribus, mor. t. 2. p. 85. c. 2
Dominus argumentatione usus est contra diabolum, alleg. t. 2. p. 86. c. 3
Dominus comminatur tria, quæ videntur impleta hodie in Ecclesia, mor. t. 2. p. 87. c. 1
Dominus quando dicitur dormire, alleg. t. 2. p. 90. c. 1
Dominus quomodo exercuit corpus suum, lit. t. 2. p. 98. c. 3
Dominus eripit bonos ab omnibus malis, lit. t. 2. p. 96. c. 4
Dominum expectare, est non deficere in tribulationibus, lit. tom. 2. pag. 97. col. 1
Dominus dicitur fortis, lit. t. 2. p. 103. c. 2
Dominus exponit justos tribulationibus, propter multas rationes, mor. tom. 2. p. 111. col. 4
Dominus sanctificat cor hominis multis modis, mor. t. 2. p. 120. col. 4
Dominus dat voces per internas inspirationes, mor. t. 2. p. 121. c. 1
Domini operatio creatio, & recreatio, mor. t. 2. p. 121. c. 2
Dominus nobiscum in plenitudine gratiæ, mor. t. 2. p. 121. col. 4
Domini facies duplex, misericordiæ, & justitiæ, lit. t. 2. p. 132. c. 1
Dominus projicit multos, lit. t. 2. p. 133. c. 3
Dominus duplici cibo nos nutrit, myst. t. 2. p. 141. c. 4
Dominus adjuvat infirmos non sanos, mor. t. 2. p. 138. c. 2
Dominus quomodo de veneno faciat theriacam, mor. to. 2. p. 146. c. 4
Dominus quomodo est refugium, & susceptio, mor. t. 2. p. 150. col. 4
Dominus repellit nos a quoque, myst. t. 2. p. 151. c. 1
Dominium bonum dominium Christi est, myst. t. 2. p. 152. c. 1
Domini posteriora cum Moyse videre, quid significet, declaratur, mor. tom. 2. p. 157. col. 2
Domini geminatio mortem, & resurrectionem in Christo significat, alleg. t. 2. p. 169. c. 2
Dominus dicitur zelotes propter multa, alleg. t. 2. p. 173. c. 1
Domini promissiones veritates dicuntur, alleg. t. 2. p. 173. c. 4
Dominus multis de causis voluit tantum defendere, alleg. t. 2. pag. 181. col. 4
Domini sagittæ infirmitates, & tribulationes, mor. t. 2. p. 198. c. 2
Domini excitatio terribilis, lit. t. 2. p. 207. c. 2
Dominus quos inimicos percutiat, mor. t. 2. p. 207. c. 3
Dominus tribus ferculis pascit populum suum, alleg. t. 2. p. 208. col. 3
Dominus commendat in servo suo tria adjecta, mor. t. 2. p. 208. col. 4
Dominus implet os Prædicatoris, mor. t. 2. p. 214. c. 4
Dominus vertitur ab impiis propter peccata, mor. t. 2. p. 222. c. 2
Dominus loquitur tripliciter, mor. t. 2. p. 222. c. 2
Dominus dat tempus pœnitentiæ, mor. t. 2. p. 223. c. 2
Dominus quare se inclinat oranti, mor. to. 2. p. 223. c. 4
Dominus quinque facit circa suos, mor. t. 2. p. 225. c. 4
Dominus plus diligit figuratum, quam figuram, alleg. t. 2. p. 226. c. 1
Dominus quomodo fuit in Virgine, mor. t. 2. p. 226. c. 2
Domino æquari multi voluerunt, alleg. t. 2. p. 231. c. 1
Dominus multipliciter est refugium bonorum, mor. t. 2. p. 237. c. 4
Domini eruditio bona, mor. t. 2. p. 248. c. 1
Dominus facit viros sanctos, & peccatores seipsos faciunt, lit. tom. 2. pag. 251. col. 4
In Domino notatur quinque, quæ in nobis quinque exigunt, lit. tom. 2. pag. 251. col. 4
Dominus nunc venit in cordibus fidelium per gratiam, tandem veniet judicare per sententiam, lit. t. 2. p. 252. c. 4
cum Dominus ad judicandum venerit, non impedietur executio judicii, lit. tom. 2. p. 252. col. 3
Dominus in judicio faciet duo, lit. t. 2. p. 255. c. 3
cum Dominus regnat in bonis, irascuntur mali, mor. t. 2. p. 255. c. 4
Dominus avertit multipliciter, lit. t. 2. p. 259. c. 3
Dominus ædificat animam, sicut domum, vel civitatem, mor. tom. 2. pag. 261. col. 2
Dominus parat sedem suam in anima justi, mor. t. 2. p. 264. c. 3
Dominus non solum homines, & jumenta nutrit, sed & arbores, lit. tom. 2. p. 267. col. 3
Dominus prius elegit contemptibiles, quam nobiles, & cur, alleg. tom. 2. p. 267. col. 3
Dominus quando avertat suam faciem ab homine, mor. t. 2. p. 269. c. 2
Dominus non lætatur in operibus, quantumcumque bona videantur, nisi gloria detur Deo, alleg. t. 3. p. 269. c. 3
Dominus levat manum ad jurandum, & ad percutiendum, mor. tom. 2. p. 277. col. 2
Dominum invocare parum prodest, nisi homo operetur bonum, mor. tom. 2. p. 270. col. 2
Dominus educit hominem de peccato per contritionem, mor. tom. 2. pag. 273. col. 4
Dominus non vult mortem peccatoris, mor. t. 2. p. 280. c. 4
Dominus dicitur adjuvare pauperem de inopia, & cur, mor. tom. 2. pag. 283. col. 3
Dominus vocat filium psalterium, & citharam, & cur, alleg. tom. 2. pag. 284. col. 1
Dominus exaltat in bonis hominibus, & quomodo, mor. t. 2. p. 284. c. 2
Dominus non semel debet dici, sed bis, & cur, mor. t. 2. p. 88. c. 4
Dominus legitur jurasse in tribus locis, mor. t. 2. p. 289. c. 4
Dominus factus est nobis in salutem multiplicem, mor. t. 2. p. 301. c. 4
Dominus aperit oculos interiores multis modis, alleg. t. 2. p. 304. c. 2
Dominus aufert verbum veritatis de ore hominis multis rationibus, alleg. tom. 2. p. 306. c. 4
Domini nomen est potestatis, lit. t. 2. p. 318. c. 1
Dominus prope est vere orantibus, ad audiendum, lit. t. 2. p. 318. c. 3
Dominus prope est patientibus, tum tribulatis ad auxiliandum, lit. tom. 2. p. 318. col. 3
Dominus multipliciter videt ad illuminandum, lit. t. 2. p. 318. c. 4
Dominus liberat a malis linguis multis modis, lit. t. 2. p. 322. c. 3
Dominus custodit multis modis, lit. t. 2. p. 324. c. 1
Dominus satiat quinque panibus, mor. t. 2. p. 335. c. 2
Dominus benedicendus est quatuor modis, lit. t. 2. p. 336. c. 2
Dominus maledicitur quatuor modis, lit. t. 2. p. 336. c. 2
Dominus educit in omni statu hominem de medio Ægypti, & Babylonis, myst. to. 2. p. 340. c. 4
Dominus procul aspexit, longe positus peccatores, mor. t. 2. p. 261. c. 4
Dominus secreta sua cœlestia parvulis tantum manifestat, lit. tom. 3. pag. 15. col. 1
Dominus dicitur demetiri, & percutere posteriora, quia impii in novissimo die perpetuo igne punientur, lit. t. 3. p. 20. col. 2

Index in omnia Commentaria

Dominus pulsat ad ostium, quando nos ad virtutum profectum excitat, cum promissis gaudiis admonet de regni acquisitione, lit. tom. 3. pag. 28. col. 2
Dominus prope est malis, & bonis, malis flagellando, bonis gratiam conferendo, & profectum, lit. t. 3. p. 33. c. 3
Dominus singulas cogitationes æquo judicio præmiat, & punit, lit. tom. 3. p. 34. col. 1
Dominus aliquando propter peccatum superbiæ permittit hominem aliquem cadere in fornicationem, lit. t. 3. p. 48. c. 3
Dominus tribulationes immittit, ut clamemus, & fugiamus ad ipsum, tanquam ægri ad medicum, servi afflicti ad dominum, & tanquam naufragi ad asilum, lit. t. 3. p. 58. c. 3
Dominum quærere debemus semper corde, ore, & opere, ut ægroti medicum, ut captivi pretium, ut peregrini viaticum, ut devii viam, ut extranei ducem, ut lassi requiem, & ut laborantes refectionem, lit. t. 3. p. 60. c. 2
Dominus intentionem uniuscuiusque dijudicat, lit. t. 3. p. 62. c. 4
Dominus utitur potestate malorum ad utilitatem bonorum, lit. tom. 3. pag. 80. col. 3
Dominus tenetur assidua oratione, obsequio munerum, fervore fidei, sponsa virgæ comparatur, quia est recta per intentionem, gracilis per carnis attenuationem, flexibilis per humilitatem, & mansuetudinem, lit. t. 3. p. 120. col. 2
Dominus largitur coronam gloriæ, & gaudium sempiternum pro cinere pœnitentiæ, & potu lacrymarum, lit. to. 3. p. 152. c. 2
Dominus bonus, & suavis est, bonus, quia bona sua libenter communicat, suavis, quia pœnitentibus veniam præstat, lit. tom. 3. pag. 158. col. 1
Dominus tripliciter nos sanat, per suam misericordiam: nam dat veniam peccatorum in contritione, consolationem in tribulatione, & liberationem ab omni miseria, quod erit in gloria, lit. t. 3. p. 164. c. 2
Dominus nulli concessit facultatem se ipsum vindicandi, nec homini nec Angelo, lit. t. 3. p. 224. c. 4
Dominus promittit veniam peccantibus, sed nulli promittit crastinum diem, lit. tom. 3. p. 243. c. 2
Dominus verbum patris, lit. tom. 4. p. 5. col. 2
Dominus quomodo locutus sit Isaiæ, lit. to. 4. p. 19. c. 1
Dominus Jesus Emmanuel, lit. tom. 4. p. 23. col. 3
Domino prædicante aliqui fœcundari, & aggravati auro, alii vero plumbo, & qui fuerint, myst. t. 4. p. 24. c. 4
Dominus Deus pater est, myst. to. 4. p. 39. col. 2
Dominus exercituum omnia facit, omnia potest, omnia efficit, lit. tom. 4. p. 41. col. 3
Dominus ascendit super nubem levem, idest, filius Dei assumet sibi naturam humanam, myst. tom. 4. p. 44. col. 2
Dominus, & servus, Sacerdos & laicus eodem modo se habebunt, myst. tom. 4. p. 53. col. 4
Dominus servat Ecclesiam suam, & a quibus, mor. t. 4. p. 58. col. 2
Dominus judicii Deus ipse est, lit. tom. 4. p. 65. col. 2
Dominus leoni a Propheta comparatur, lit. t. 4. p. 67. c. 3
Dominus custodit Ecclesiam suam, sicut Aquila ovdum, myst. tom. 4. pag. 68. col. 1
Dominus timendus est, lit. tom. 4. p. 73. col. 2
Dominus veniet in utero Beatæ Virginis Mariæ, mor. t. 4. p. 73. c. 4
Dominus noster ut legifer quomodo præfiguratur, ut Rex quomodo dicatur, lit. tom. 4. pag. 73. col. 4
Dominus magnificus, videbitur in cœlesti patria, mor. t. 4. p. 73. c. 4
Dominus etiam latitantes in cavernis Judæos occidit, lit. t. 4. p. 75. c. 1
Dominum quasi fidejussorem pro homine respondere necesse est, mor. tom. 4. p. 85. col. 2
Dominus vocat nomina illorum quæ placent illi, mor. t. 4. p. 89. c. 4
Dominus ubi est, ibi cum pace est, myst. tom. 4. p. 90. col. 4
Dominus vocavit generationes ab exordio mundi, lit. t. 4. p. 91. col. 2
Dominus primus, & novissimus, lit. tom. 4. p. 91. col. 1
Dominus quomodo possit tristari, & tristatur, mor. t. 4. p. 94. c. 4
Dominus dicitur vir, vel homo, quia fecit hominem, lit. to. 4. pagio. 95. col. 1
Dominus quomodo dicatur fortis, lit. to. 4. p. 95. c. 1
Dominus cur sæpe commemoret Regem, myst. t. 4. p. 99. c. 2
Dominus format, facit, redimit, extendit, stabilit, irritat, vertit, mor. tom. 4. p. 100. col. 4
Dominus ante prædicatorem aperit aures auditorum, & intellectum, ut capere possint, quæ a prædicatore docentur, myst. tom. 4. pag. 101. col. 1
Dominus ante prædicatorem vadit, myst. to. 4. p. 101. c. 2
Dominus quemlibet assimilavit filio suo, concionatorem tamen in assumptione officii, myst. tom. 4. p. 101. col. 2
Dominus bonis dat gratiam, & naturam, malis etiam tantum naturam, myst. tom. 4. p. 101. col. 3
Dominus portat peccatorem usque ad senectam, myst. t. 4. p. 103. c. 4
Dominus dimittit multa nobis revelare propter peccata nostra, myst. tom. 4. p. 106. col. 4
Dominus miseretur nostri propter suam bonitatem, myst. t. 4. p. 107. c. 2
Dominus ad Ecclesiam vocat, mor. t. 4. p. 109. c. 2
Dominus non obliviscitur nostri, myst. to. 4. p. 112. c. 2
Dominus plus quam mater est, myst. to. 4. p. 112. col. 3
Dominus dedit mihi linguam eruditam, exponitur ab Hebræis de Isaia, quæ lectu digna, lit. to. 4. p. 116. c. 2
Dominus stat ad judicandum populos, myst. t. 4. p. 116. c. 3
Dominus Deus nominabilis per misericordiam, myst. t. 4. p. 116. c. 4
Dominus nihil reputat se habere perditis hominibus, lit. tom. 4. pag. 122. col. 1
Dominus invitat ad pœnitentiam omnes, ne perdant promissa ab ipso, lit. tom. 4. p. 130. col. 1
Dominus inveniri potest per lucem gratiæ, & per vestigia pedum suorum, myst. tom. 4. p. 130. col. 1
Dominus prope est, quot modis, exponitur, myst. t. 4. p. 130. c. 2
Dominus habet quadruplicem domum, myst. tom. 4. p. 132. col. 3
Dominus natus est in regione miseriæ, myst. tom. 4. p. 133. c. 2
Dominus vera spes, vera fiducia, myst. tom. 4. p. 136. col. 2.
Dominus habitat cum contritis, lit. tom. 4. p. 136. col. 3
Dominus approbat justitiam, & fidem gentium, reprobat autem sacrificia Judæorum, myst. tom. 4. p. 153. col. 1
Dominus ministerio suorum pastorum eduxit populum suum de mari, myst. tom. 4. p. 158. col. 3
Dominus in Cruce manus suas extendit orando pro nobis, myst. tom. 4. p. 163. col. 2
Dominus omnia peccata punit, & juventutis, & senectutis, mor. tom. 4. pag. 164. col. 4
Dominus multa dat, antequam tribuamus, lit. t. 4. p. 167. c. 3
Dominus in primo adventu venit in rore, quia fuit adventus gratiæ, & veniæ; in secundo veniet in igne, quia erit justitiæ, myst. to. 4. p. 171. col. 2
Dominus judicabit non solum verba, & facta, verum & cogitationes, mor. tom. 4. p. 172. col. 1
Dominus comparat se fonti aquæ vivæ, lit. t. 4. p. 179. c. 1
Dominus ultimus recedit ab anima, lit. t. 4. p. 183. c. 1
Dominus primus se offert revertenti, lit. t. 4. p. 183. c. 1
Dominus percutit, ut ad ipsum revertamur, lit. t. 4. p. 189. c. 2
Dominus diversis modis clamat ad nos, lit. t. 4. p. 189. c. 2
Dominus ante oculos suos habet tribulatos, myst. to. 4. p. 192. c. 3
Dominus castigat persecutores bonorum, lit. t. 4. p. 212. c. 2
Dominus misit Apostolos suos piscari, & venari, myst. t. 4. p. 221. c. 2
Dominus ponderator spirituum est, myst. to. 4. p. 222. c. 3
Dominus magna promittit temporalia dimittentibus, myst. to. 4. pag. 227. col. 4
Dominus quid scripserit in terra, dicitur, lit. t. 4. p. 231. c. 3
Dominus ardenter amat bonos, myst. tom. 4. p. 236. col. 3
Dominus permisit Jeremiam occidi, & cur, docetur, lit. to. 4. pag. 240. col. 2
Dominus custos, & protector Israel, lit. t. 4. p. 244. c. 4
Dominus studet in hac vita, ut parcat, lit. t. 4. p. 245. c. 2
Dominum videre procul, quid sit, lit. t. 4. p. 246. c. 3
Dominus omnia videt, verum quasi dormiens tacet, lit. t. 4. p. 249. c. 3
Domino serviendum est, non aliis, myst. tom. 4. p. 250. c. 2
Dominus omnibus providet necessaria, lit. t. 4. p. 261. c. 4
Dominus cui vult, dat divitias, ei vero quoque tribulationes, myst. tom. 4. p. 277. col. 2
Dominus protulit justitias nostras in cruce, myst. t. 4. p. 277. c. 4
Dominus aliquando loquitur in homine, aliquando ad hominem, aliquando super hominem, alleg. t. 4. p. 286. c. 2
Dominus omnia videt simplici notitia, mor. t. 4. p. 291. c. 4
Dominus diversimode videt, quosdam oculis misericordiæ, quosdam justitiæ, mor. tom. 4. p. 291. col. 4
Dominus ad pœnitentiam longanimiter expectat, myst. t. 4. p. 294. c. 4
Dominus quæritur tripliciter, myst. tom. 4. p. 300. c. 3
Dominus judicat pro meritis, myst. to. 4. p. 301. c. 1
Dominus assumit ad triplicem statum, & quomodo, mor. t. 5. p. 13. c. 4
Dominus cur antequam malos puniat, bonos signat, mor. t. 5. p. 36. c. 4
Dominus cur antequam malos puniat, bonos signat, mor. t. 5. p. 37. c. 4
Dominus cur Prophetæ apparet in folio, exp. t. 5. p. 42. c. 1
Dominus cur præcipit viro induto lineis, quod accipiat ignem de medio Cherubim, idest, de medio animalium, & comburat Civitatem, exp. tom. 5. p. 42. col. 1
Dominus venit in hominem, & manet ibi, quando scilicet ingemiscit peccator, & perseverat in pœnitentia, myst. to. 5. p. 57. col. 2
Dominus venit, & transit, quando scilicet homo pro peccatis ad horam ingemiscit, sed non in hoc persistit, myst. to. 5. pag. 57. c. 2
Dominus justus est, & sine acceptione personarum punit, nec filios propter patres damnat, quia omnes animæ sunt suæ, exp. t. 5. p. 68. c. 2
Dominus non respondet pluribus de causis, myst. t. 5. p. 73. col. 2
Dominus aliquando punit in præsenti, ut homo cesset peccare, myst. tom. 5. p. 86. col. 2
Dominus præcepit Prophetæ Ezech. ut electa membra, & magis ossata acciperet de pinguissimo pecore, & ossibus a carne separatis, carnes poneret in lebete ad coquendum, & ossa poneret sub lebete ad ignem nutriendum, quia talis ignis dicitur esse calidior, & cur sic præcepit, exp. t. 5. p. 88. c. 3
Dominus non solum peccatorem interficit in morte, sed etiã reliquias ejus, idest, divitias, quas reliquerat, disperdit, myst. t. 5. p. 92. c. 4

Domi-

Dominus lotrat ad animam cum jumento, myst. t. 5. p. 93. 4
Dominus non finit tribulationem, vel tentationem erescere, quantum diabolus vellet, sed quantum homo sufferre potest, myst. to. 5. p. 100. col. 3
Dominus post judicium frænum maxillis diaboli imponet, quando ei facultatem tentandi, & decipiendi omnino aufert, myst. tn. 5. p. 100. col. 4
Dominus de mortifero veneno peccati Theriacam facit, & quando, myst. tom. 5. p. 107. col. 4
Dominus in die judicii quid faciet, myst. to. 5. p. 112. c. 4
Dominus ingressus est per portam, idest, per Beatam Virginem, sicut Sol per vitrum absque fractione, myst. to. 5. p. 136. col. 2
Dominus cur præcipit, ut separetur possessio Principum, nec habitent cum populo, exp. to. 5. p. 139. col. 3
Dominus cur præcipit, ut primitiæ Principi dentur, exp. t. 5. p. 140. c. 1
Dominus Pascha celebrat in cœnaculo, exp. to. 5. p. 153. c. 4
Dominus dicitur vigilare, quando nos corripit, & visitat, exp. tom. 5. pag. 158. col. 2
Dominus dicitur dormire, quando deserimur, & indigni judicamur correptione Dei, exp. tom. 5. p. 158. c. 2
Dominus cum occiderit Antichristum, se per ejus interfectionem sanctum evidenter ostendet, exp. tom. 5. p. 122. col. 3
Dominus quotidie succidit Prophetas hæresiarchas, malos Prælatos, mundi Sapientes corporaliter, & æternaliter occidit, & ad quid, myst. to. 5. p. 172. col. 4
Dominus ex Ægypto peccati, & ignorantiæ filios suos vocat, & quasi nutritius morbidam ovem humeris reportat, myst. t. 5. p. 175. col. 4
Dominus præsto est veniam postulanti, mor. to. 5. p. 180. c. 4
Dominus non in terra, sed in spatio hujus aeris sedebit contra locum montis Oliveti, quando veniet ad judicium, exp. to. 5. p. 181. c. 4
Dominus ubi judicabit, exp. tom. 5. p. 182. col. 2
Dominus non omnia Prophetis revelat, sed utilia nobis, exp. t. 5. p. 184. col. 4
Dominus paterne corripit decem tribus, lit. to. 5. p. 185. col. 1
Dominus prohibet ab hæreticis rorem gratiæ, & cur, myst. to. 5. pag. 185. col. 4
Dominus vocat filium suum eloquium suum, lit. t. 5. p. 186. c. 1
Dominus ditavit Hebræos, & ipsi donum Dei in luxuriam converterunt, lit. to. 5. p. 187. col. 3
Domini promissio lex naturæ est, myst. to. 5. p. 190. col. 3
Dominus præcepit morti, & inferno, ut suscipiant Christum, sed quantum gaudent in devotione, tantum lugent in vomitu, myst. to. 5. p. 193. col. 2
Dominus tribulationem posuit super filiam Israel, idest, Ecclesiam, & cur, exp. tom. 5. p. 197. c. 3
Dominus non vult videri potens, sed justus, exp. t. 5. p. 198. c. 3
Domini locutio ad animam pœnitentem, myst. c. 5. p. 199. c. 4
Domino Jesu dicitur, ut in virga pascat, & cur, exp. t. 5. p. 200. c. 1
Dominus zelotes cur sic dicatur, exp. tom. 5. p. 200. col. 4
Dominus ulciscens cur sic dicatur, exp. ibid.
Dominus movit terram, & quando, exp. to. 5. p. 211. col. 4
Dominus movit mare, & quomodo, exp. ibid.
Dominus in datione legis movet cœlum, & quando, exp. ibid.
Domino valde gratum est quando homo sperat in ipso, ut debet, exp. tom. 5. p. 224. col. 4
Dñs quomodo superbos dejicit, dum allevantur, exp. t. 5. p. 259. c. 1
Dominus nasci non debet indignius servo, lit. tom. 6. p. 4. col. 4
Dominus cur permittat tentari, mor. to. 6. p. 12. col. 1
Dominus propter tria noluit mutare lapides in panem, li. t. 6. p. 12. c. 2
Domini duo sunt vitia, & virtutes, lit. t. 6. p. 25. col. 4
Dominus tria esse petenda innuit, lit. tom. 6. p. 27. col. 3
Domine, qui dicit semel, qui bis, qui ve ter, quid habeat, & quomodo intelligatur, lit. tom. 6. p. 29. c. 4
Dominus quæritur multis modis, lit. to. 6. p. 48. col. 4
Dominus cur secesserit, dicitur, lit. to. 6. p. 53. c. 4
Dominus multis de causis ascendit in montem, lit. t. 6. p. 54. c. 3
Dominus venatur in Tyro, & cur, lit. to. 6. p. 56. col. 1
Dominus accedit ad hominem tribus modis, lit. to. 6. p. 57. c. 2
Dominus misit duos discipulos multis de causis, lit. t. 6. p. 67. c. 1
Dominus cur circumeat, mor. tom. 6. p. 265. col. 4
Dominus cur patiatur frequenter discipulos, nec recte dicere, nec recte petere, lit. tom. 6. p. 66. col. 3
Dominus quando Jerosolymam appropinquavit, lit. t. 6. p. 67. c. 2
Dominus vocat multipliciter, lit. to. 6. p. 69. c. 4
Dominus sub quo Rege sit passus declaratur, lit. t. 6. p. 71. c. 1
Dominus ad patiendum paucos habet socios, mor. t. 6. p. 83. c. 3
Dominus ter fuit illusus, & cur, lit. to. 6. p. 86. col. 1
Dominus cur crucifixus in Calvaria dicitur, myst. t. 6. p. 86. c. 2
Dominus cur media die passus sit, lit. t. 6. p. 87. col. 2
Dominus cur discipulis prohibeat, ne dicant visionem, lit. t. 6. p. 88. c. 1
Dominum aliqui furantur, alii emunt, alii rapiunt, aliis vero gratis datur, mor. to. 6. p. 89. c. 3
Dominum sequuntur multi, diversimode tamen, lit. to. 6. p. 94. c. 4
Dominum diversi diversimode vocant, lit. t. 6. p. 95. col. 2
Dominus vitæ, & mortis Dominus est, lit. tom. 6. p. 98. col. 3

Dominus quomodo circuibat, lit. tom. 6. p. 98. col. 4
Dominus tribulatis tria beneficia confert, quæ dicuntur, mor. tom. 6. pag. 117. col. 4
Dominus ter oravit, & cur, lit. tom. 6. p. 118. col. 2
Dominus cur susceperit osculum proditoris, lit. t. 6. p. 118. col. 3
Dominus cur in nubibus cœli veniet, lit. tom. 6. p. 119. col. 2
Dominus in medio crucifixorum, idest, in medio pœnitentium, mor. t. 6. p. 121. c. 4
Dominus primo apparuit Mariæ Magdalenæ quinque rationibus, lit. to. 6. p. 124. col. 3
Dominus in die resurrectionis quinquies apparuit, & cur, lit. tom. 6. p. 124. col. 3
Dominum in navi dormire, est in cruce mori, myst. t. 6. p. 129. c. 2
Dominus quo tempore concipi voluit, lit. to. 6. p. 130. col. 3
Dominus cur de desponsata nasci voluerit, lit. tom. 6. p. 131. c. 1
Dominus quomodo magnificatur, lit. tom. 6. p. 135. col. 4
Dominus omnium dominus jure creationis dicitur, & Deus omnium jure dilectionis, lit. to. 6. p. 138. col. 2
Dominus visitavit plebem suam multipliciter, lit. to. 6. p. 138. c. 3
Dominus duas leges dedit, lit. tom. 6. p. 143. col. 1
Dominus venit ad sanandum Adam, myst. to. 6. p. 153. col. 1
Dominum ejiciunt multi extra civitatem, diversimode tamen, lit. to. 6. p. 156. col. 3
Dominus in Sabbathis & docebat, & sanabat triplici ratione, lit. t. 6. pag. 156. col. 4.
Dominus cur prohibeat leproso manifestare miraculum, lit. to. 6. pag. 160. col. 1
Dominus miseretur errorum omnium, lit. tom. 6. p. 160. col. 4
Dominus cur cum peccatoribus, & cum Pharisæis manducet, liter. tom. 6. p. 161. col. 4
Dominus semper orandus ante electionem, mor. to. 6. p. 164. c. 4
Dominus domus Christus est, lit. t. 6. p. 171. col. 2.
Dominus a Joanne multa removet, & quæ sint, lit. t. 6. p. 173. c. 3
Dominus venerat propter peccatores, lit. to. 6. p. 174. col. 4
Dominus cur dæmonibus permiserit petere porcos, lit. t. 6. p. 180. c. 2
Dominus nisi teneat manum Synagogæ, nunquam suscitare poterit, myst. tom. 6. p. 182. col. 3
Dominus in carne veniens non nova, sed ante dicta prædicavit, ac implevit, lit. tom. 6. p. 185. col. 1
Dominus in nube apparuisse legitur, & cur, lit. to. 6. p. 187. c. 4
Dominus quando tædio affectus, lit. tom. 6. p. 188. col. 4
Dominus ab ambitione Primatus discipulos revocat verbo, & exemplo, lit. tom. 6. p. 189. col. 3
Dominus non propter culpas veniales respuit homines, sed propter mortales, mor. tom. 6. p. 191. col. 1
Dominus quando fuerit susceptus in hospitium, docetur, lit. t. 6. pag. 195. col. 4
Dominus cur consenserit prandere cum illo, quem sciebat malo fine invitasse, lit. tom. 6. p. 204. col. 3
Dominus quo pacto transeat de loco ad locum, lit. t. 6. p. 210. c. 4
Dominus vocat se Prophetam, lit. tom. 6. p. 217. col. 2
Dominus in Sabbatis libentius duplici de causa operabatur miracula, lit. to. 6. pag. 218. col. 1
Dominus quosdam compellit intrare, & quomodo, docetur, lit. to. 6. p. 221. col. 1
Dominus summopere gaudet de reparatione hominis, li. t. 6. p. 223. c. 1
Dominus quibusdam hædum, quibusdam agnum, quibusdam vero vitulum saginatum confert, mor. tom. 6. p. 226. col. 4
Dominus cur exemplum hoc adducat de die judicii, Glossator causam reddit, myst. tom. 6. p. 237. col. 4
Dominus cur super Sodomitas pluere fecisset, myst. t. 4. p. 238. c. 1
Dominus loquitur secreto suis discipulis propter quatuor, liter. tom. 6. p. 242. col. 2
Dominus transeundo audit, stando sanat, quid præstet, lit. to. 6. pag. 243. col. 2
Dominus recipitur in domum multipliciter. myst. t. 6. p. 244. c. 1
Dominus in die judicii personaliter redibit, lit. tom. 6. p. 245. c. 2
Dominus ter flevisse legitur, myst. to. 5. p. 242. col. 4
Dominus in mundum venit per carnis assumptionem ad salvandum, lit. tom. 6. pag. 246. col. 1
Dominus civitatem intrat cum laudibus, lit. tom. 6. p. 247. c. 4
Dominus quotidie flet super Jerusalem, mor. tom. 6. p. 248. c. 1
Dominus verus Propheta, mor. to. 6 p. 248 col. 2
Dominus a triplici tributo liberavit nos, lit. tom. 6. p. 251. c. 1
Dominus quando passus sit, lit. ibid.
Dominus cur tantum faciat mentionem de resurrectione electorum, & non reproborum, lit. to. 6. p. 251. col. 4
Dominus cur ad Moysen tantum nominavit hos tres, dicens Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Jacob misit me ad vos, liter. tom. 6. p. 252. col. 1
Dominus docet cognoscere adventum consummationis sub exemplo arboris, myst. to. 6. p. 256. col. 2
Dominus duo monet, lit. tom. 6. pag. 257. col. 1
Dominum, idest, Papam dormientem quando Prælati custodiant, myst. tom. 6. p. 257. col. 2

Dominus quare corpus suum dedit discipulis, ratio duplex, lit. to. 6. p. 258. col. 1

Dominus libenter declinat ad hos, qui portant amphoram aquæ, & cur, lit. tom. 6. p. 258. col. 2

Dominus comedit nobiscum Pascha duobus modis, & nos similiter cum Deo comedamus dupliciter, mor. tom. 2. p. 259. col. 1

Dominus de generatione vitis, idest, humanæ naturæ quando bibit, myst. tom. 6. p. 259. col. 2

Dominus ostendit, quibus operibus ascendatur in cœlum, myst. to. 6. pag. 262. col. 1

Dominus cur orat secretus a discipulis, lit. tom. 6. p. 262. col. 2

Dominus cur tribus vicibus oravit, lit. t. 6. p. 262. col. 4

Dominus ter visitavit discipulos præ tristitia dormientes, & quid per hoc signatur, lit. to. 6. p. 263. col. 1

Dominus aurem restituit servo, & quid per hoc notatur, myst. tom. 6. pag. 263. col. 2

Dominus securus fuit in templo, sed in horto fuit captus, modo & in templo, & in horto crucifigitur, & quomodo, mor. tom. 6. pag. 263. col. 3

Dominus cur permisit Petrum negare, qui tantum eum diligebat, lit. to. 6. p. 264. col. 2

Dominus cur voluit conspici, lit. tom. 6. p. 264. col. 4

Dominus cur velari voluit, ibid.

Dominus cur in capite voluit percuti, lit. tom. 6. p. 264. col. 4

Dominus cur alapis voluit cædi, & verbis derideri, ibid.

Dominus illusus ter fuit, lit. tom. 6. p. 265. col. 1

Dominus Herodi respondere noluit quadruplici ratione, lit. to. 6. pag 266. col. 1

Domini taciturnitatem reputavit Herodes fatuitatem, & ideo illudens ei quasi fatuo, induit eum veste alba, lit. to. 6. pag. 266. c. 1

Dominus ubi, & cum quibus crucifixus fuit, mor. to. 6. p. 268. c. 2

Dominus duplici ratione cum latronibus voluit crucifigi, mor. tom. 6. pag. 268. col. 2

Dominus cur in Calvaria crucifigi voluit, mor. t. 6. p. 268. c. 2

Domino triplex honor exhibetur propter triplicem illusionem, liter. tom. 6. p. 269. col. 2

Dominus cito ignoscit, qui cito convertitur, lit. t. 6. p. 270. c. 2

Dominus qua hora fuit crucifixus, ibid.

Dominus passus est hora sexta, feria sexta, & ætate sexta, & cur, lit. tom. 6. p. 270. col. 2

Dominus feria sexta crucifixus est, mor. tom. 6. p. 272. col. 2

Dominus septima feria sepultus est, ibid.

Dominus voluit per mulieres nunciari viris suam resurrectionem, & cur, tom. 6. p. 273. col. 3

Dominus apparuit Mariæ Magdalenæ quinque rationibus, lit. to. 6. pag 273. col. 4

Dominum matri suæ apparuisse, aut locutum fuisse non legitur, & cur hoc, lit. to. 6. p. 273. col. 4

Dominus de duobus reprehendit Apostolos, & cur, lit. t. 6. p. 274. c. 4

Dominus in corpore glorificato voluit reservare cicatrices per quinque causas, & quæ, lit. tom. 6. p. 276. col. 1

Dominus testes suos duobus modis docet, mor. t. 6. p. 297. col. 3

Dominus duobus modis docuit Ecclesiam suam, mor. t. 6. p. 297. c. 2

Dominus requirit voluntatem hominis, & cur, mor. t. 6. p. 313. c. 2

Dominus respicit ad gratiam, licet sciat, quod homo sit inveteratus in culpa, mor. to. 6. p. 313. col. 2

Dominus quem diligit, castigat, mor. to. 6. p. 316. col. 4

Dominus flagellat omnem filium, quem recipit, mor. t. 6. p. 316. c. 4

Dominum dehonorare quid sit, mor. tom. 6. p. 318. col. 2

Dominus quare repellatur, mor. tom. 6. p. 321. col. 4

Dominus ejicit foras hominem ab Ecclesia militante duobus modis, mor. tom. 6. p. 327. col. 4

Dominus etiam ejicit ab Ecclesia triumphante, & quomodo, mor. tom. 6. p. 327. col. 4

Dominus vult nos hic jejunare, ut famelici melius comedamus in mensa sua, mor. tom. 6. p. 332. col. 2

Dormire de die infirmis non est salubre, mor. tom. 6. p. 345. c. 4

Dominus discernit bonos a malis, his dando gratiam, illis non, mor. tom. 6. p. 348. col. 2

Dominus dicitur justos vocare ex nomine, & cur, lit. to. 6. p. 349. c. 3

Dominus dat spem orantibus pro peccatoribus, & quomodo, mor. tom. 6. p. 354. col. 4

Dominus etiam peccatorem fœtentem diligit, mor. t. 6. p. 354. c. 4

Dominus cur de peccatoribus conqueratur, mor. to. 6. p. 355. c. 2

Dominus quando dicatur fremere, & turbari, & lacrymari in peccatore, mor. to. 6. p. 356. col. 4

Dominus quærit nos quasi ovem perditam, mor. to. 6. p. 356. c. 4

Dominum ter flevisse legitur, mor. tom. 6. pag. 357. col. 2

Dominus ter flevit propter tres causas, ibid.

Dominus clamat ad nos voce magna, & cur, mor. to. 6. p. 357. c. 4

Dominus ostendit mulierem esse tenendam propter pietatem, & compassionem, lit. tom. 6. p. 359. col. 3

Dominus vult, ut semper habeamus unguentum paratum in sepulturam ejus, & quomodo, mor. tom. 6. p. 359. col. 4

Dominus aliquando peccatores ponit in magna pœnitentia, vel in Religione, & ad quid, mor. tom. 6. pag. 359. col. 4

Dominus facit sicut pauper homo, & quomodo, mor. t. 6. p. 360. c. 4

Dominus in nostra natura veniet ad judicium, quam abscondisse dicitur, mor. to. 6. p. 360 col. 4

Dominus justo oranti dat gratiam, & promittit gloriam, mor. to. 6. pag. 362. col. 4

Dominus præsciens suum obitum cœnavit cum discipulis suis, & quomodo, mor. tom. 6. p. 364. col. 4

Domini cœna bene tripliciter dicitur cœna, mor. to. 6. p. 364. c. 4

Dominus in cœna quinque fecit, mor. tom. 5. p. 365. col. 2

Dominus vult quod exterius ostendatur signum dilectionis, quæ est in corde, mor. tom. 6. p. 369. col. 1

Dominus Apostolis multa dicit de morte sua, & ipsorum, lit. tom. 6. pag. 371. col. 4

in quorumdam corda venit Dominus, & non mansionem facit, & cur, mor. to. 6. p. 372. col. 4

Dominus tria specialiter reliquit discipulis suis, mor. t. 6. p. 373. c. 4

Dominus seipsum amicis suis, & omnia nisi necessaria revelat, mor. tom. 6. p. 377. col. 1

Dominus cur Diabolum punivit, mor. to. 6. p. 381. col. 4

Dominus prænunciat, quales Apostoli futuri essent. lit. tom. 6. pag. 386. col. 3

Dominus fecerat tabulas, quas fregit Moyses, Prol. t. 7. p. 5. c. 4

Dominus in utrisque tabulis scripsit decem præcepta, Prol. ibid.

Dominus mortificat peccatis, vivificat virtutibus, lit. to. 7. p. 31. c. 1

Dominum meliorem, & nobiliorem quemlibet eligere est naturale, lit. to. 7. p. 39. col. 3

Dominus Sabaoth cur frequenter reperiatur in Veteri Testamento, lit. to. 7. p. 54. col. 4

Dominus Deus quare per Moysen, & non per Aaron eloquentem populum suum, legemque promulgaverit, & quid significet, lit. to. 7. pag. 76. col. 4

Dominum gloriæ nunquam crucifixissent, si credidissent, quod ex crucifixione gloriosior appareret, & magis multiplicaretur, exp. gloss. tom. 7. p. 77. col. 2

Dominus quomodo reservavit Sanctos morti destinatos, lit. to. 7. pag. 82. col. 3

Dominium Sennacherib quare parum duravit, lit. t. 7. p. 90. c 3

Dominus vocat a statu, & in statu, exp. gloss. t. 7. p. 90. col. 4

Dominum natum esse Dominica die suadetur, exp. gloss. t. 7. p. 97. c. 4

Dominus nobiscum in tribulatione, lit. tom. 7. p. 99. col. 3

Dominus Jesus Christus proferendo illa verba, *hoc est corpus meum*, transubstantiavit panem in corpus suum, & ly (*hoc*) demonstrat corpus Domini, lit. t. 7. p. 104. col. 1

Domini decem leguntur apparitiones post Resurrectionem, lit. tom. 7. p. 115. col. 1

Dominus dormit in quibusdam per torporem, & negligentiam, lit. tom. 7. p. 145. col. 3

Dominus cur voluerit Apostolum nasci de Benjamin, lit. t. 7. p. 183 c. 4

Dominus facit duplicem injuriam servo, lit. t. 7. p. 194. col. 1

Domini sive fideles, sive infideles a servis fidelibus quare non sint contemnendi, lit. to. 7. p. 219. col. 3

Dominus medico comparatur, lit. tom. 7. p. 255. col. 4

Dominus est sicut nauta, mater, vel notrix, lit. to. 5. p. 526. c 1

Dominus judicium faciens cognoscetur, qui hic contemnitur injuriam patiens, lit. tom. 7. p. 262. col. 3

Dominus vult ut omnibus modis remaneamus secum, velut amicus, qui aufert pallium, lit. t. 7. p. 270. col. 3

Dominus quater apparuit Paulo, lit. to. 7. p. 305. col. 3

Dominis non tantum bonis, sed etiam dyscolis subditi esse debent servi, lit. tom. 7. p. 330. col. 1

Dominus stat ad ostium, pulsat, si quis aperit, intrat, & cum eo cœnat, & postea reficit illum cœlesti refectione, lit. t. 7. p. 380. c. 1. & 2

Dominus multum seminat, & per se, & per Prædicatores suos, sed parum metit, lit. tom. 7. p. 408. col. 3

Domus patris nostri, est memoria mundi, & carnalis affectus parentum, mor. tom. 1. p. 16. col. 4

Domus hypocritæ est favor humanus, stat enim hypocrita coram hominibus, sed non stat coram Deo, quia quicquid facit, aura favoris humani exsufflat, lit. tom. 1. p. 405. c. 1

Domus Dei multiplex, myst. tom. 2. pag. 11. col. 2

Domus Domini propria conscientia, mor. to. 2. p. 60. col. 1

Domus Dei multa dicuntur, mor. to. 2. p. 60. col. 2

Domus uberrima est cœlestis patria, mor. to. 2. p. 92. col. 2

Domus eburnea cor mundum dicitur, mor. to. 2. p. 118. col. 2

Domus raptorum sæpissime fiunt desertæ, mor. tom. 2. p. 175. c. 2

Domus triplex actionis, orationis, exultationis, myst. t. 2. p. 219. c. 4

Domus Dei multiplex, mor. tom. 2. p. 246. col. 4

Domus Domini dicitur Ecclesia, lit. tom. 2. p. 336. col. 2

Domus multiplex, in qua statur, lit. tom. 2. p. 336. col. 3

Domus interior dicitur mens, vel conscientia, ibid.

Domus exterior dicitur caro, tom. 2. p. 336. col. 3

Domus quadruplex, lit. tom. 2. p. 324. col. 1

Domus Domini est cœlum, mor. tom. 2. p. 299. col. 1

Domus Israel est generalis Ecclesia, alleg. tom. 2. p. 296. col. 2

Domus Israel dicitur Religio, mor. tom. 2. p. 196. col. 2
Domus Diaboli est sapientia hujus mundi, columnæ septem sunt Grammatica, Rhetorica, & aliæ artes liberales, Grammatici Diaboli sunt hypocritæ, Dialectici dolosi, Rethores advocati, Arithmetici habentes plura beneficia, Musici adulatores, Geometrici Prælati sibi dulces, aliis austeri, Astronomi curiosi, mor. tom. 3. p. 17. col. 4
Domus superborum sunt conventicula hæreticorum, & persecutorum Ecclesiæ, denique omnium malorum, lit. t. 3. p. 33. col. 1
Doma est excelsus, & secretus locus in domo, myst. t. 3. p. 53. c. 4
Domus luctus est domus inferni, in quam descendendum est per cogitationem, & timorem, domus convivii est præsens mundus, in quo reprobi epulantur, mor. tom. 3. p. 87. col. 3
Domus Jacob Religio, myst. tom. 4. pag. 7. col. 2
Domus Jacob vox Prophetæ, myst. tom. 4. p. 8. c. 1
Domus Jacob Religio, claustra, myst. tom. 4. p. 8. c. 1
Domus mentes signat, myst. tom. 4. pag. 10. col. 2
Domus Juda Laici oculis fidei videntes Deum, mor. t. 4. p. 13. c. 2
Domus Ecclesia, myst. tom. 4. pag. 16. col. 2
Domus templum, lit. tom. 4. p. 17. col. 1
Domus Synagoga, myst. tom. 4. p. 17. col. 2
Domus David imitatores David, lit. t. 4. p. 20. c. 1
Domus regia anima bene regens suos motus est, myst. t. 4. p. 38. c. 2
Domus in Palæstina quomodo essent, lit. t. 3. p. 49. c. 3
Domus saltus est quædam domus, quam fecit Salomon, lit. to. 4. pag. 50. col. 1
Domus Jerusalem, mansio cœlestis, myst. to. 4. p. 50. c. 2
Domus clauditur, multiplex domus est, myst. tom. 4. p. 54. col. 2
Dominus, quia timendus, Deus quia diligendus, Deus, quia honorandus, myst. tom. 4. p. 55. col. 2
Domus multiplex, mor. tom. 4. p. 83. col. 1
Domus orationis Ecclesia est, myst. tom. 4. p. 132. c. 4
Domus Jacob laici, qui vivunt in labore, & luctu, lit. t. 4. p. 138. c. 1
Domus Hebræorum cur vocet Dominus Tabernacula, & pelles, lit. tom. 4. pag. 188. col. 1
Domus Christi populus Judæorum, vel Templum, myst. t. 4. p. 211. c. 2
Doma tectum domus dicit, & claustrum denotat, myst. t. 4. p. 258. c. 1
Domus Regis, & Templum uno muro cingebantur, lit. t. 4. p. 159. c. 1
Domus nostra Sacra Scriptura est, quæ contra omnes adversitates nos defendit, myst. tom 4. p. 308. col. 2
Domus exasperans sunt mali Christiani, vel Clerici, & Religiosi, qui maxime Deum offendunt, myst. t. 5. p. 44. c. 4
Domus exasperans sunt obstinati, & pertinaces in malitia, myst. tom. 5. pag. 45. col. 2
Domus Thomorga denotat Phrygiam, exp. tom. 5. p. 120. c. 1
Dominus in hoc sæculo permittit impios, & superbos circumire, & cur hoc faciat, mor. tom. 5. p. 120. col. 1
Domus supponit totum ædificium, expos. t. 5. p. 134. c. 1
Domus Nabuchodonosor potest dici infernus, exp. t. 5. p. 146. c. 2
Domus Jacob decem tribus, lit. t. 5. p. 185. c. 1
Domos habere æstivas, quid sit, myst. to. 5. p. 185. c. 2
Domus eburneæ sunt doctrinæ hæreticorum Rhetorici nitoris splendore compositæ, myst. tom. 5. p. 185. col. 2
Domos habere hyemales, quid sit, myst. to. 5. p. 185. c. 2
Domus Josiæ est conscientia humiliata, myst. t. 5. p. 217. c. 3
Domus David dicuntur Principes de domo David, exp. t. 5. p. 223. c. 2
Domus Bethoron, interpretatur domus Magistri, mor. t. 5. p. 235. c. 4
Domus panis, doctrinæ, ac lacrymarum est, ubi nascitur Christus, mor. tom. 6. pag. 5. col. 4
Domus conscientiam significat, mor. to. 6. p. 7. c. 4
Domum sufficiens iniquitas interpretatur, mor. t. 6. p. 14. c. 3
Domus Dei Ecclesia est, lit. tom. 6. p. 30. col. 1
Domus fundamentum Christus est, mor. to. 6. p. 30. c. 2
Domus mensa Sacra Scriptura est, lit. t. 6. p. 30. c. 2
Domus Petri conscientia est agnoscens peccatum suum, mor. tom. 6. pag. 33. col. 1
Domus Petri circumcisio est, alleg. tom. 6. p. 92. col. 3
Domus multiplex est, mor. tom. 6. p. 93. c. 3
Domus Domini Ecclesia est, lit. tom. 6. p. 109. c. 3
Domus Simonis est domus obedientiæ, myst. t. 6. p. 115. c. 3
Domus David Ecclesia est, lit. tom. 6. p. 128. c. 4
Domus cœlum est, mor. tom. 6. p. 161. col. 1
Domum intrare quid sit, mor. tom. 6. p. 161. col. 1
Domus propria cor est, lit. tom. 6. p. 161. col. 3
Domus Dei ubicumque sit, pauperum est, lit. t. 6. p. 165. c. 4
Domus triplex notatur, Dei, hominis, & Dæmonis, lit. t. 6. p. 171. c. 2
Domus Dei quintuplex est, lit. tom. 6. p. 171. col. 2
Dominus libenter cœnat, & prandit in domo Pharisæi, & cur, mor. tom. 6. p. 175. col. 1
Domus Dei, anima, vel Ecclesia, mor. to. 6. p. 185. c. 2
Domus viri misericordis stabulum nuncupatur a stabilitate, mor. tom. 6. pag. 195. col. 2
Domus Templum, & Civitas est, lit. t. 6. p. 217. c. 4
Domus conscientia est, mor. tom. 6. p. 217. col. 4
Domus Principis Sacerdotum Synagoga est, myst. t. 6. p. 218. c. 1
Domus dicitur cœlum Empyreum, lit. t. 6. p. 223. c. 1
Domum avertere quid sit, mor. to. 6. p. 223. col. 3
Domus mens nostra est, in qua habitat Dominus, lit. t. 6. p. 243. c. 4
Domus, quas visitavit Dominus, quæ sint, lit. t. 6. p. 246. col. 3
Domus Dei est conscientia fidelium, & quomodo, mor. t. 6. p. 248. c. 4
Domus Dei domus negotiationis sit tribus modis, mor. t. 6. p. 292. c. 4
Domus illa felix est, in qua Martha conqueritur de Maria, mor. tom. 6. pag. 354. col. 2
Domus, idest, cordis duplex ornatus, mor. t. 6. p. 372. c. 4
Domi morari quid significet, lit. t. 7. p. 52. col. 1
Domus sumus nos, Christus tanquam filius in domo, lit. t. 7. p. 171. c. 4
Domus Dei quæ, lit. tom. 7. p. 213. col. 4
Domus mundus est, vel omne mundanum genus, quam domum Christus fabricavit, lit. tom. 7. pag. 243. col. 3
Domo sua quando, & quomodo expellatur Christus, lit. t. 7. p. 243. c. 4
Domus spiritualis non potest esse absque cœmento charitatis, lit. tom. 7. pag. 317. col. 3
Donatistæ, & Ariani multa de Christo negant, myst. to. 6. p. 237. c. 1
Donatistæ dicebant Deum tantum esse in Africa, mor. t. 7. p. 16. c. 3
Donavit Deus filio nomen, exponitur multis modis, lit. t. 7. p. 182. c. 2
Dona Spiritus Sancti gratis dantur, & non ex meritis, mor. tom. 1. pag. 42. col. 4
Dona Christi sunt virtutes, & opera bona, & tamen dicuntur esse in manibus hominum, quia in potestate hominis est ea velle retinere, & velle abjicere, mor. t. 1. p. 42. col. 2
Dona septem Spiritus Sancti, & decorant animam, & eam impinguant, myst. tom. 1. p. 58. col. 1
Dona Spiritus Sancti lex, testimonium, justitia Dei, præceptum, timor, judicium Domini, alleg. to. 2. p. 42. c. 1
Dona gratuita dicuntur virtutes, myst. tom. 2. p. 55. col. 3
Donum scientiæ, & partes ejus, mor. t. 2. p. 59. c. 3
Dona Spiritus Sancti, mor. to. 2. p. 67. col. 1
Dona Spiritus Sancti quomodo distinguantur a virtutibus, mor. tom. 2. pag. 67. col. 1
Dona Spiritus Sancti effectus, alleg. to. 2. p. 68. c. 3
Dona Dei dicuntur spolia, alleg tom. 2. p. 167. c. 3
Donum Dei est, ut homo omnibus spretis ipsum quærat, mor. tom. 2. pag. 169. col. 1
Donorum Dei divisio quomodo, mor. t. 2. p. 206. c. 1
Dona virtutum substantia nominantur, quia subsistere faciunt animam in vero esse, temporalia vero dona accidentia sunt, mor. tom. 3. pag. 51. col. 4
Eadem pretiosa, pulcherrima, & gratiosa nominantur, ibid.
Dona Spiritus Sancti unguenta optima vocantur, quia mentem suavitate virtutum replent, lit. to. 2. p. 105. c. 2
Dona impiorum sunt infructuosa, & inutilia, lit. t. 3. p. 205. c. 4
Dona Spiritus Sancti dicuntur unctiones sanitatis, quia per illa anima sanatur a vulneribus peccatorum, myst. t. 3. p. 242. c. 2
Dona iniquorum non probat Deus, myst. tom. 4. p. 5. c. 2
Dona Sancti Spiritus quomodo differant, quomodove conveniant, ostenditur, lit. tom. 4. p. 30. col. 3
Donum appellatur passio Christi, & omnia, quæ pro nobis fecit, lit. tom. 7. pag. 34. col. 1
Donum sumitur dupliciter, exp. gloss. to. 7. p. 107. c. 3
Donum dupliciter sumitur, exp. gloss. to. 7. p. 109. c. 4
Donum inenarrabile quod sit, lit. t. 7. p. 137. c. 4
Donum magnum, cum datur homini pati pro Christo, lit. t. 7. pag. 181. col. 3
Dona, & vocatio Dei sine qua pœnitentia esse dicantur, lit. tom. 7. pag. 282. col. 4
Donorum plenitudinem Ecclesia in universo habet, lit. t. 7. p. 353. c. 3
Dona, sine quibus non est salus, & dona, sine quibus est salus, lit. tom. 7. pag. 382. col. 2
Donec quot modis capitur, lit. t. 6. p. 5. c. 3
Donec multipliciter, & optime exponitur, lit. t. 6. p. 19. c. 4
Donec duplicem expositionem retinet, inclusive, scilicet, & exclusive, lit. tom. 6. p. 213. col. 2
Donec ponam inimicos tuos, &c. quomodo ponatur, & sit exponendum, lit. t. 6. pag. 213. col. 2
Dorcas, Dorcades, quid, & quomodo interpretentur, lit. t. 7. pag. 291. col. 3
Dormitio multiplex, naturæ, mortis, culpæ, gratiæ, gloriæ, lit. tom. 1. pag. 12. col. 1
Dormitio bona, & mala est, alleg. to. 2. p. 108. c. 1
Dormitio triplex, mor. tom. 2. p. 194. col. 2
Dormitio continua est dormitio interpolata, mor. t. 2. p. 333. c. 3
Dormitio sinistri lateris signat pœnam malorum, myst. to. 5. p. 18. c. 4
Dormitio dextri lateris signat retributionem bonorum, myst. tom. 5. pag. 18. col. 4
Dormitare, dormire, & obdormire in peccato, mor. t. 2. p. 24. c. 4
Dormire inter medios Cleros, quid significet, alleg. t. 2. p. 167. c. 3
Dormientes vulnerati qui, mor. to. 2. p. 228. col. 1
Dormire, & dormitare quomodo differant, alleg. t. 2. p. 305. c. 3
Dormit securus homo, cum se innocentem, & bene vixisse ante Dominum meminit, lit. tom. 3. p. 6. col. 4

Dormitat, qui quandoque peccat, & quandoque pœnitet, dormit, qui continue sine pœnitentia peccat, obdormit qui sine pudore erecta cervice peccat, lit. tom. 3. p. 22. col. 1
Dormire, est in peccato permanere, tempore & otio marcescere, lit. tom. 3. pag. 53. col. 3
Dormiens plerumque in nocte cernit, quod vigilans per diem vidit; ex cogitatione enim præcedente sæpe oriuntur somnia, lit. tom. 3. pag. 246. col. 3
Dormire in pœnis damnatorum est, lit. tom. 4. p. 127. c. 1
Dormire in tribulationibus, est pati, & mori pro Christo Martyr. myst. tom. 4. p. 127. col. 2
Dormiunt multi una cum Josepho, & cur, mor. t. 7. p. 5. col. 1
Dormientium verba non magni sunt, & quare, mor. t. 6. p. 5. col. 1
Dormit homo tribus malis, lit. tom. 6. pag. 77. col. 1
Dormitatio Apostolorum significat Prælatorum negligentiam, myst. tom. 4. pag. 118. c. 1
Dormitio Apostolorum quid significat, lit. t. 6. p. 261. col. 4
Dormientibus in lectis eburneis illusiones fiunt a Diabolo, lit. tom. 7. pag. 66. col. 3
Dormire Dominum duo faciunt, lit. t. 7. p. 145. c. 3
Dormientes, idest, mortui, & quare, lit. t. 7. p. 200. c. 3
Dormit omnis hypocrita, lit. tom. 7. p. 397. c. 1
Dotes animæ in patria tres sunt, scilicet visio, dilectio, fruitio, lit. tom. 1. pag. 430. col. 1
Dotes corporis tabernacula fiduciæ, lit. t. 2. p. 94. c. 2
Dotes animæ requies opulenta, lit. tom. 2. p. 94. c. 2
Dotes quatuor corporum gloriosorum, anag. 10. 2. p. 164. c. 3
Dotes corporis gloriosi quas dabit nobis Deus, mor. t. 2. p. 199. c. 4
Dotes naturæ, & gratiæ præstant materiam laudis divinæ, mor. tom. 2. pag. 262. col. 4
Dotes animæ per tria significantur, lit. t. 4. p. 313. c. 1
Dotes omnes ab initio accepit Christus, lit. t. 6. p. 104. c. 1
Dotes corporis erunt revera ex redundantia dotium animæ, exp. gloss. tom. 7. p. 117. col. 3
Dotes corporis æquales in omnibus non erunt, lit. t. 7. p. 118. c. 3
Dotes animæ non erunt in omnibus æquales, lit. to. 7. p. 118. c. 3
Dotes corporis glorificati per quid significatæ, lit. t. 7. p. 119. c. 1
Dotalitas est duplex, exp. gloss. tom. 7. p. 116. col. 4
Dothaim interpretatur sufficientia defectionis, lit. t. 7. p. 393. c. 1
Drachma decies simole per longum exponitur, lit. t. 5. p. 60. col. 3
Drachma quid, & Didrachma, myst. t. 6. p. 223. col. 2
Drachma & Angelos, & homines significat, myst. t. 6. p. 223. c. 2
Drachma quando reperiatur, myst. t. 6. p. 223. c. 3
Drachma anima est, mor. tom. 6. p. 223. c. 3
Drachmæ cur comparet nos Dominus, lit. t. 6. p. 223. c. 4
Draconis capita vitia sunt capitalia, mor. t. 2. p. 189. c. 3
Draconis proprietates Diabolo conveniunt, mor. to. 2. p. 189. c. 4
Draco quid, & qualis sit, lit. tom. 2. p. 268. c. 3
Dracones, iracundi, lit. tom. 4. p. 15. c. 2
Draconum definitio data per Augustinum, lit. t. 4. p. 34. c. 3
Dracones sunt tyranni, myst. tom. 4. p. 97. col. 4
Dracones dicuntur omnes detractores, mor. t. 4. p. 276. c. 2
Dracones ubi solent habitare, exp. to. 5. p. 100. col. 1
Draconis natura qualis sit, exp. tom. 5. p. 100. col. 1
Dracones quomodo capiuntur, exp. tom. 5. p. 100. col. 1
Draconis proprietates quæ competunt Diabolo, myst. t. 5. p. 100. c. 1
Draco magnus potest dici aliquis potens, dives, & superbus, myst. tom. 5. pag. 100. col. 2
Draconis metaphora, exp. tom. 5. p. 106. col. 1
Draco qui potens est in aquis, impotens resistere occiditur extractus ab aquis, exp. tom. 5. p. 106. c. 1
Draco in flumine, & in mari tempestatem excitat, & commovet, & pisces devorat, sic Pharao discordias, & turbationes concitabat in Gentibus, & eas opprimebat, exp. to. 5. p. 106. c. 1
Draco magnos flatus emittit, exp. tom. 5. p. 166. col. 4
Draco victus ab Elephanto mirabiliter sibilat, exp. t. 5. p. 195. c. 1
Draco prosequens mulierem quid significet, lit. tom. 7. p. 179. c. 3
Draco magnus rufus habens capita septem, est Diabolus, liter. tom. 7. pag. 401. col. 2
Draconis pugna qualis, lit. tom. 7. p. 402. c. 2
Draco avaritiam significat, mor. tom. 7. p. 41. col. 4
Dromedarii Camellis velociores sunt, sunt tamen ejusdem speciei, myst. tom. 4. p. 147. col. 3
Dromedarius centum milliaria uno die facit, myst. t. 4. p. 147. c. 3
Dubitatio pulcherrima de tribubus, lit. t. 4. p. 14. c. 2
Dubium utrum Deus causet malum, & solutio, lit. t. 4. p. 21. c. 1
Dubitatio quomodo Christus habuerit timorem, cum solutione, lit. tom. 4. pag. 30. col. 2
Dubitatio Prophetæ ex occisione Josiæ, lit. to. 4. p. 186. col. 3
Dubitatio multipliciter accipitur, lit. tom. 6. p. 89. col. 4
Dubitatio fieri solet multipliciter, lit. tom. 6. p. 129. c. 3
Dubia in meliorem partem sunt interpretanda, lit. t. 1. p. 396. c. 3
Ducuntur ad mortem, qui spontanee peccant, vel decepti trahuntur, qui exemplo malorum corrumpuntur, lit. to. 3. p. 52. c. 2
Ductores populorum Dei Moyses, & Aaron, mor. t. 2. p. 198. c. 3
Ductio justi per viam mandatorum, mor. t. 2. p. 72. c. 4
Dulcedo dilectionis consistit in tribus, lit. t. 2. p. 53. c. 2
Dulcedines suas dat Deus ad prægustandum, alleg. t. 2. p. 75. c. 3
Dulcedinis divitiæ multiplex effectus, alleg. t. 2. p. 75. c. 3
Dulcedo divinæ bonitatis, qualis, mor. tom. 2. p. 84. c. 1
Dulcedo animæ est munditia cordis, operis innocentia, & oris modestia: ex his naturales potentiæ animæ roborantur, lit. t. 3. p. 35. c. 2
Dulcis est Deus dando, & quia perire non patitur, mor. t. 2. p. 57. c. 4
Dulciter amat Deum, qui proprium sensum relinquit, alleg. tom. 2. pag. 76. col. 3
Dulcis est somnus operanti, sive parum, sive multum comedat: saturitas autem divitis non sinit eum dormire, lit. to. 3. p. 35. col. 3
Dulcis eloquio amabilis est Deo, & hominibus; linguosus odibilis omnibus est, lit. tom. 3. p. 205. c. 4
Dulce dicitur opus virtutis, myst. to. 4. p. 15. c. 2
Dulce, idest, sine peccato, myst. tom. 4. p. 15. c. 2
Dulia quid sit, & cui detur, lit. tom. 6. p. 13. c. 1
Dulia duplex est, exp. gloss. tom. 7. p. 159. c. 4
Duo sunt modica, ex quibus præcipue oritur omne malum, Remissio propositi rigoris, & indulgentia licitorum, lit. t. 1. p. 27. c. 1
Duo præcesserunt in typum Christi Isaac, & Joannes Baptista, uterque natus de sterili muliere, & viro provectæ ætatis, myst. tom. 1. pag. 27. col. 1
Duo juvenes concomitantes Isaac, cum duceretur ad immolandum, sunt duo populi, qui in mortem Christi consenserunt, Judæi, & Gentiles, myst. tom. 1. p. 28. c. 4
Duos dies possumus dicere duo testamenta, quia æterni Solis Luce resplendent, lit. t. 2. p. 251. col. 2
Duæ stolæ accipiendæ sunt bonis, alleg. t. 2. p. 261. c. 2
Duo sunt laudanda in Deo, mor. to. 2. p. 263. c. 1
Duæ alæ tegentes nobis gloriam Dei, sunt obscuritas creaturarum, & ænigmatum, lit. t. 2. p. 265. c. 3
Duo præcipue excitant ad laudandum Deum, lit. t. 2. p. 339. c. 2
Duabus viis ingreditur, qui facit mala, & superat bona, vel qui carnis sectatur opera, & Spiritus sanctificationem se arbitratur perficere, lit. t. 3. pag. 173. c. 1
Duæ tribus coluerunt vitulum, lit. t. 4. p. 14. c. 1
Duæ domus duæ familiæ interpretantur, lit. t. 4. p. 23. c. 1
Duæ illæ familiæ quomodo ortæ sint, lit. t. 4. p. 23. c. 2
Duabus noctibus, & una die in sepulchro Dominum, quid sibi velit, declarat Augustinus, myst. to. 4. p. 48. c. 4
Duo quæ occidunt Diabolum, quæ sint, mor. t. 4. p. 83. c. 4
Duo, quæ tantum Deus cognoscit, quæ sint, lit. t. 4. p. 93. c. 3
Duo in præsenti sunt ex parte hominis justitia, & judicium, duo ex parte Dei in futuro, misericordia, scilicet, & miseratio, myst. tom. 4. p. 127. c. 2
Duo testes, qui bene cognoscuntur, myst. to. 4. p. 153. c. 2
Duo sunt, quæ incutiunt timorem, lit. t. 4. p. 191. c. 1
Duo reperiuntur in quolibet peccato, lit. t. 4. p. 193. c. 1
Duo genera hominum convenientium in mortem Jesu Christi, mor. t. 4. pag. 209. col. 3
Duo muri, duo testamenta, myst. t. 4. p. 281. c. 2
Duo, quæ maxime auferunt vitam subditorum, mor. to. 4. p. 295. c. 4
Duo maxime necessaria in tribulatione, oratio, & patientia, lit. tom. 4. pag. 315. col. 2
Duæ alæ sunt dilectio Dei, & proximi, lit. t. 5. p. 9. c. 1
Duæ tribus, in quibus est rex David, Ecclesiam denotant, myst. tom. 5. p. 168. col. 2
Duæ tribus desiderabant captivitatem decem tribuum, ut suas terras occuparent, lit. t. 5. p. 187. col. 1
Duo animalia intelliguntur per filium, & Spiritum, exp. to. 5. pag. 206. col. 1
Duo sunt in pacto, exp. tom. 5. p. 226. c. 4
Duos vocare Dominus quid sibi velit, mor. t. 6. p. 13. c. 4
Duo fratres, intellectus, & affectus, mor. t. 6. p. 14. c. 1
Duo discipuli Joannis ad Christum missi, qui sint, mor. t. 6. p. 42. c. 4
Duo pisces quid denotent, aptissime docetur, mor. t. 6. p. 54. c. 2
Duo missi timor, & amor sunt, mor. t. 6. p. 67. c. 2
Duo docuit Christus, mor. t. 6. pag. 81. c. 2
Duæ naves, vel duos populos, vel duas vitas denotant, myst. tom. 6. pag. 158. col. 1
Duo præcepta legis complectitur Lucas, & docet, lit. t. 6. p. 168. c. 2
Duo Testamenta totam Scripturam continent, myst. t. 6. p. 195. c. 3
Duo denarii voluntas, & facultas est, myst. t. 6. p. 195. c. 4
Duæ sorores duas vitas significant, myst. t. 6. p. 195. c. 4
Duo necessaria ad sustentationem vitæ humanæ, lit. t. 6. p. 208. c. 3
Duobus Dominis quomodo servire possimus, lit. t. 6. p. 229. col. 1
Duo Domini Deus, & pecunia, lit. t. 6. p. 229. c. 1
Duo Domini qui simul servire non possunt, sunt vitia, & virtutes, lit. tom. 6. p. 229. col. 1
Duo discipuli missi ad solvendam asinam, & pullum, qui fuerint, lit. tom. 6. p. 246. col. 3
Duo viri Numeri 13. significant spem, & timorem, lit. t. 7. p. 124. c. 1
Duo sunt necessaria, ut cum hilaritate faciamus, & quod perseveremus, mor. tom. 7. p. 163. col. 3

Duodo-

Duodecim Apostoli, Evangeliorum Auctores fuere, lit. t. 6. p. 1. col. 2
Duodecim Apostoli multis comparantur, & quæ sint, per longum datur, lit. t. 6. p. 38. col. 2
Duodecima hora non est jam integra, lit. t. 6. p. 65. col. 2
Ducentæ causa quomodo solvatur, optima doctrina per longum lit. t. 6. p. 71. col. 2
Duodecima hora, cum sit ultima diei, quid indicet, docetur, lit. 6. pag. 381. col. 2
Duodecim fundamenta quæ sint, lit. t. 7. p. 171. col. 3
Duodecim Apostoli erant quatuor modis fratres, lit. t. 7. p. 279. col. 4
Duodecim numerus laudatur, lit. t. 7. p. 240. col. 3
Duodecim Discipulorum nomina, lit. t. 7. pag. 369. col. 1
Dodenarius est numerus abundans, lit. t. 7. p. 399. col. 4
Duplex fames, una tempore Abraham, altera tempore Isaac, significat, quod deficere debebat Judæis & Prophetia, & Evangelium, myst. t. 1. p. 34. col. 3
Duplex confessio, lit. t. 2. p. 257. col. 1
Dupliciter servatur Testamentum Dei, lit. t. 2. p. 264. col. 2
Duplicitas, & dolus abominabilia sunt apud Dominum, lit. t. 3. pag. 21. col. 4
Duplex est promissio Abrahæ, in arena maris significantur Judæi, in similitudine stellarum figurantur Christiani, lit. to. 3. p. 256. col. 4.
Dupliciter trahuntur homines, & præmio, & supplicio, lit. t. 4. pag. 324. col. 2
Duplicia de manu Domini quæ sint, exponitur, lit. tom. 4. p. 87. c. 1
Duplicia de manu Domini, tribulatio in corpore, & angustia in anima, mor. to. 4. pag. 87. col. 2
Duplex sensus textus, vidimus stellam ejus, lit. to. 6. p. 5. col. 4
Duplicitas qualis, & quid sit, lit. t. 7. p. 327. col. 2
Duran fluvius quidam est, juxta quem gigantes ædificaverunt Turrim, exp. t. 5. p. 146. col. 1
Duritia cordis perimit compassionem, & pietatis affectionem in proximum, lit. t. 1. p. 80. col. 4
Duritia maxima peccatorum notatur, mor. to. 2. p. 200. col. 4
Duritia Hebræorum ostenditur in multis, lit. t. 2. p. 201. col. 1
Duritia pertinaciæ mala est, constantiæ bona, lit. t. 3. p. 47. c. 2
Duritia multa mala facit, myst. t. 4. p. 102. col. 4
Duritia Prælatorum quid faciat, lit. t. 4. p. 214. col. 1
Duritia, & cæcitas quid, exp. Glos. t. 7. p. 57. col. 2
Dura conclusio in judicio adversus reos, mor. t. 2. p. 86. col. 2
Dura quæ passus est Judaicus populus, myst. t. 2. p. 113. col. 3
Durus nimis quis sit, mor. t. 6. pag. 272. col. 1
Durior est, quam Adamas, qui sanguine Christi non frangitur, lit. t. 3. p. 385. col. 2
Duces Ecclesiæ quomodo excæcantur, mor. t. 2. p. 198. col. 3
Dux Deus fuit in itinere Hebræis, & quomodo, lit. t. 2. p. 212. c. 1
Duces impii Prælati sunt, mor. t. 4. p. 69. col. 4
Dux carens prudentia opprimet multos, lit. t. 4. p. 231. col. 1
Dux qui est in Jerusalem, est Christus, myst. t. 5. p. 46. col. 2
Duces Juda dicuntur Apostoli, myst. t. 5. p. 222. col. 4

E

EA, quæ sunt gratiæ Dei operantis, & liberi arbitrii cooperantis, tribuuntur aliquando gratiæ Dei propter operationem, lit. tom. 3. p. 33. col. 4
Eadem differentia cordium humanorum, & agrorum, quidam cito, quidam tarde boni fiunt, lit. t. 3. p. 42. col. 3
Ea gratis tenemur impendere, quæ sine detrimento possumus impendere, lit. t. 3. p. 66. col. 2
Ebio homo hæreticus fuit facundus, sed scelestus, ac pestiferæ doctrinæ seminator, ac Divo Joanni Apostolo, & Evangelistæ contemporaneus, quia una cum Cerintho, & Carpocrate, Christum Deum fuisse negabat, & in carne venisse, lit. t. 6. p. 1. col. 3
Ebrietatis mala sex, mor. tom. 1. pag. 247. col. 4
Ebrietas contemplationem significat, lit. t. 2. p. 54. col. 1
Ebrietas multorum malorum effectrix est, lit. t. 3. p. 42. col. 3
Ebrietas est blandus Dæmon, dulce venenum, suave peccatum; quam qui habet, non se habet; quam qui facit, non facit peccatum, sed totus est peccatum, ibid.
Ebrietas ad multa mala incitat, & præsertim ad luxuriam, & ideo ebriosis maxima pœna debetur, lit. t. 3. p. 61. col. 1
Ebrietas, & Sapientia simul esse non possunt, lit. t. 3. p. 24. c. 3
Nihil enim adeo obruit intelligentiam, ut comessatio, & ebrietas, ibid.
Ebrietas vini sensum minuit, iram excitat, libidinem inflammat, animi secreta revelat, rationem sepelit, fortitudinem enervat, lit. t. 3. p. 230. col. 4
Ebrietas mixta quid significet, lit. t. 4. p. 15. col. 1
Ebrietas felix quæ, lit. t. 6. p. 127. col. 2.
Ebrietas assidua an sit mortalis, exp. Glos. t. 7. p. 165. col. 4
Ebrietas quid significet, lit. t. 7. pag. 202. col. 2
Ebrietas in mulieribus indecens valde, lit. t. 7. p. 213. col. 3
Ebrietatem, & fornicationem sequitur infatuatio, lit. t. 7. pag. 233. col. 1
Ebrietas utrum auferat eloquentiam, lit. t. 7. p. 281. col. 3
Ebriosi nõ satietate se replent, sed merguntur diluvio, lit. t. 1. p. 63. col. 1
Ebrii sunt peccatores, & quomodo, mor. t. 2. p. 79. c. 2
Ebriorum mensa est scandalosa, mor. t. 2. p. 175. col. 1
Ebrii nequeunt discernere, qui justam habeant causam, vel injustam, lit. t. 3. p. 56. col. 1
Ebrius, & vomens est, qui habet rationem sine usu, & dolorem cum ignominia, myst. t. 4. p. 45. col. 2
Ebrii Ephraim, Scribæ, & Pharisæi, myst. t. 4. p. 59. col. 2
Ebrius vino impeditur lingua, mor. t. 4. p. 232. col. 3
Ebur designat hypocritas, vel hypocrisim, myst. t. 5. p. 95. c. 2
Eboris candor designat candorem hypocrisis, myst. t. 5. p. 95. c. 2
Ebur dicitur de elephante, quod non habet nisi dentes albos, & hoc est ebur; ita hypocritæ munditiam non habent in vita, sed tantum in lingua, ibid.
Ebur antiquum significat Patres antiquos, mor. t. 7. pag. 37. col. 2
Ecce virgo concipiet, expositio vera de Christo Salvatore, lit. tom. 4. pag. 20. col. 2
Ecce, adverbium demonstrativum, lit. t. 4. p. 20. col. 4
Ecce, admirativum, ibid.
Ecce, certitudinis est signum, lit. t. 4. p. 29. col. 3
Ecce duplex duplicem notitiam, divinitatis scilicet, & humanitatis denotat, myst. t. 4. p. 163. col. 1
Ecce, adverbium demonstrativum quid significet, lit. t. 6. pag. 5. col. 2
Ecce quomodo accipiatur, per extensum dicitur, lit. t. 6. p. 133. col. 1
Ecce tria significat Elisabeth, lit. t. 6. p. 234. col. 2
Ecce, admirativum verbum, vel demonstrativum est, lit. tom. 6. pag. 182. col. 2
Ecce vir, & in manu ejus funiculus mensorum: hic fuit Filius Dei, mor. t. 6. pag. 24. col. 2
Ecclesia firmamento comparatur; Prælati aquis super firmamentum, Subditi aquis sub firmamento, alleg. t. 1. p. 1. col. 4
Ecclesia dicitur terra ob persecutiones, quas patitur a Tyrannis, & persecutoribus, alleg. t. 1. p. 2. col. 1
Ecclesia est terra, quæ aperuit os suum ad suscipiendum sanguinem Christi propter tria, ad potum, lavacrum, & ornatum, mor. t. 1. p. 7. col. 4
Ecclesia dicitur tabernaculum positum in Sole, non sub Sole, quia tota ejus spes in cœlis debet esse, lit. t. 1. p. 10. col. 2
Ecclesia continet bonos, & malos, sicut arca Noe omnia genera animalium, lit. t. 1. p. 10. col. 4
Ecclesia per tribulationes exaltatur, dum proficis numero, & merito, mor. t. 1. p. 11. col. 3
Ecclesia uxor sponsa, & soror Christi nominatur, myst. t. 6. p. 17. col. 4
Ecclesia diligit simplices, eos fovet, ac nutrit, myst. t. 1. p. 34. c. 2
Ecclesia dicitur sponsa Christi, & soror ejus, myst. t. 1. pag. 35. c. 1
Ecclesia non est propter Episcopum, sed Episcopus propter Ecclesiam esse debet, alleg. t. 1. p. 41. col. 2
Ecclesia fit spelunca latronum, quando multi intrant in eam, ut rapiant sibi bona pauperum, lit. t. 1. p. 49. col. 3
Ecclesia militans est Bethel, in qua Dominus posuit altare, idest, Crucem, lit. t. 1. p. 49 col. 3
Ecclesia cum luctu, & pœnitentiæ signis quotannis celebrat diem passionis Christi, quia tunc Apostoli fuerunt in maximo luctu, alleg. t. 1. p. 53. col. 3
Ecclesiæ Christi benedicit Deus propter merita boni Prælati, mor. t. 2. pag. 55. col. 4
Ecclesia tempore tribulationum, & persecutionum Domino serviebat, sed dives effecta, oblita est Domini Creatoris sui, myst. tom. 2. pag. 58. col. 1
Ecclesiastici quærentes in Ecclesia tantum bona temporalia, puta honores, divitias, delicias, similes sunt porcis, qui pascuntur siliquercis, myst. tom. 2. p. 65. c. 3
Ecclesiastici sicut officio a laicis separantur, ita & moribus præeminere debent, lit. t. 1. p. 231. col. 1
Ecclesia nigra, sed formosa dicitur, nigra propter tribulationes, formosa propter conscientiæ puritatem, myst to. 1. p. 137. c. 3
Ecclesia propter concordiæ unitatem dicitur terribilis, ut castrorum acies ordinata, lit. tom. 2. p. 145. col. 4
Ecclesiæ Parochiali oblationes, & decimæ sunt reddendæ, lit. tom. 1. pag. 161. col. 1
Ecclesia quatuor genera hominum continet, scilicet peccatores destitutos a gratia Dei, innocentes, penitentes, & proficientes, lit. tom. 1. pag. 182. col. 2
Ecclesia est ditata benedictionibus Christi, & virtutum fructibus ornata, myst. to. p. 208. col. 4
Ecclesia semper fœcundatur gratia Spiritus sancti, ut aliis decedentibus alii succedant, & sic Christianum nomen in æternum manet, myst. tom. 1. pag. 219. c. 3
Ecclesia Catholica nunquam recessit a fide, & a dilectione Christi, myst. tom. 1. pag. 222. col. 2
Ecclesia post Resurrectionem Christi crevit in gentibus dilatata, myst. tom. 1. p. 448. col. 1
Ecclesia dicitur mons sanctus, alleg. t. 2. pag. 5. col. 3
Ecclesia triplicem habet inimicum, quartum expectat, myst. to. 2. pag. 7. col. 2

Ecclesia est arcturus, & quare, myst. to. 2. p. 7. col. 4
Ecclesia intelligitur per Saram, myst. tom. 2. p. 10. c. 1
Ecclesiæ constitutiones sunt torcularia, myst. t. 4. p. 15. col. 4
Ecclesia est corona Christi, mor t. 2. p. 16. col. 4
Ecclesia triumphans est filia Sion, mor. t. 2. p. 18. col. 2
Ecclesia militans est porta cœli, mor. t. 2. p. 18. col. 2
Ecclesia est Luna per assimilationem, quia ex una parte est obscura, ex altera luminosa, mor. t. 2. p. 21. col. 1
Ecclesia, quemadmodum & Luna, tripliciter obscuratur, tempore persecutorum fuit cruentata, fraude hæreticorum rubiginosa, corruptione falsorum fratrum lutuosa, mor. t. 2. p 22. col. 1
Ecclesia militans quare dicatur tabernaculum, alleg. t. 2. pag. 27. c. 3
Ecclesia quomodò petit aperire labia, idest, testamenta, lit. to. 2. pag. 133. col. 4
Ecclesia comparatus Soli, lit. t. 2. p. 34. col. 2
Ecclesiæ Sacramenta dicuntur tenebræ, lit. t. 2. p. 34. col. 3
Ecclesiæ centrum est Christus, lit. t. 2. p. 34. col. 3
Ecclesia per Apostolos collecta de se, & de beneficiis suis sibi collatis a Deo, loquitur, lit. t. 2. p. 35. col. 2
Ecclesia universalis dicitur orbis terrarum, lit. t. 2. p. 35. col. 2
Ecclesia inter persecutionum procellas crescit, mor. t. 2. p. 35. col. 3
Ecclesia non confidens in Prælatis, nec Prædicatoribus, sola fiducia ejus in Deo est, mor. t. 2. p. 49. col. 1
Ecclesiæ quæ maxime noceant, mor. t. 2. p. 49. col. 4
Ecclesiæ inimici canibus assimilantur, mor. tom. 2 pag. 50. col. 3
Ecclesia laudat tripliciter Dei bonitatem contra tria mala, quæ faciunt divites hujus mundi, mor. t. 2. p. 51. col. 4
Ecclesia quibus modis sit terra Domini, myst. t. 2. p. 54. col. 3
Ecclesiæ divitiæ quæ sunt, myst. t. 2. p. 54. col. 3
Ecclesiæ dicitur fundata super maria, ibid.
Ecclesia fundata super flumina, idest, super delectationes mundi, myst. t. 2. p. 54. col. 3
Ecclesia dicitur mons Domini, quia in ea est altitudo vitæ, myst. t. 2. pag. 54. col. 4
Ecclesia quare orat pro pueris baptizatis, alleg. t. 2. p. 64. col. 2
Ecclesia militans est tabernaculum, myst. t. 2. p. 66. col. 2
Ecclesiæ gradus septem in ascensum ad Ecclesiam triumphantem, mor. t. 2. p. 67. col. 1
Ecclesiæ constitutio, mor. t. 2. p. 67. col. 1
Ecclesia inhabitat diluvium, alleg. t. 2. p. 68. col. 3
Ecclesia ædificata in capite suo Christo in utero Virginis, alleg. t. 2. pag. 68. col. 4
Ecclesia significata est per Rebeccam, alleg. t. 2. p. 72. c. 1
Ecclesia quando dicatur infirmari, mor. t. 2. p. 73. col. 4
Ecclesiæ oculi sunt Doctores, mor. t. 2. p. 73. col. 3
Ecclesiæ cor Prælati, mor. tom. 2. p. 73. col. 3
Ecclesiæ tribulationes sex, mor. t. 2. p. 73. col. 4
Ecclesiæ pax quomodo facta est amara, amarior, amarissima; alleg. t. 2. p. 74. col. 1
Ecclesia facta est a malis vas perditum, alleg. t. 2. pag. 74. col. 2
Ecclesia habet multos numero, paucos merito, alleg. t. 2. pag. 74. c. 2
Ecclesia militans dicitur tabernaculum, alleg. t. 2. p. 75. col. 4
Ecclesia triumphans dicitur domus, alleg. t. 2. p. 75. col. 4
Ecclesia triumphans dicitur magna, alleg. t. 2. p. 89. col. 2
Ecclesia quomodo dicatur magna numero, alleg. t. 2. pag. 89. col. 2
Ecclesia est terra inhabitabilis, lit. t. 2. p. 93. col. 2
Ecclesia nunc anus frigida, & rugosa, lit. t. 2. p. 96. col. 1
Ecclesia quando fuit junior, lit. t. 2. p. 96. col. 1
Ecclesiæ dilatatio, & propagatio fuit mirabilis, alleg. t. 2. p. 104. col. 4
Ecclesia dicitur magna multis modis, mor. tom. 2. pag. 105. col. 4
Labia prohibere quid significet, mor. t. 2. p. 105. col. 4
Ecclesia est panis, mor. t. 2. p. 108. col. 3
Ecclesia militans dicitur tabernaculum, mor. tom. 2. pag. 109. col. 4
Ecclesia est stabilis mulier, myst. t. 2. p. 104. col. 1
Ecclesia militans dicitur mons sanctus, mor. t. 2. p. 112. c. 2
Ecclesia fundata est in sanguine Martyrum, myst. t. 2. p. 114. c. 2
Ecclesia dicitur domus eburnea, alleg. t. 2. p. 218. col. 2
Ecclesia est Regina sponsa, alleg. t. 2. p. 118. col. 2
Ecclesiæ status miserabilis, mor. t. 2. p. 119. col. 3
Ecclesiæ civitatis Dei lætitia quæ sit, myst. t. 2. p. 120. col. 3
Ecclesiæ fundamenta super Apostolos, myst. t. 2. p. 120. col. 4
Ecclesia militans dicitur tabernaculum, myst. t. 2. p. 120. c. 4
Ecclesia duo habet, quæ movent ad devotionem, officium divinum, & prædicationem, mor. t. 2. p. 122. col. 4
Ecclesia quinque habet dignitates, myst. t. 2. p. 123. col. 1
Ecclesia fundata in monte, quia famosa est, myst. t. 2. p. 123. c. 2
Ecclesia Romana distinguitur a Synagoga hæreticorum, myst. tom. 2. p. 124. col. 1
Ecclesiæ quomodo sint manifestata occulta, lit. t. 2. p. 132. c. 2
Ecclesia militans quomodo dicatur tabernaculum Antichristi, myst. t. 2. p. 135. col. 3
Ecclesia assimilatur Malech, myst. t. 2. p. 136. col. 1
Ecclesiæ caput Prælatus, cor Religiosus, mor. t. 2. p. 138. c. 4
Ecclesiæ persecutiones quatuor notantur per quatuor bestias visas a Daniele, mor. t. 2. p. 138. col. 2
Ecclesiæ pax quare amara, amarior, amarissima, myst. t. 2. p. 140. c. 2
Ecclesiæ vox contra Prælatum malum, myst. t. 2. p. 1[illegible] col. 2
Ecclesia habet multos contra se bellatores, myst. t. 2. p. [illegible] col. 3
Ecclesia optat Christum exaltari multis de causis, mor. t. 2. p. [illegible] col. 1
Ecclesia filia Dei, & carduus vellet ducere eam, qui [illegible] malus Prælatus nota, mor. t. 2. p. 147. col. 3
Ecclesia aliquando dicitur anima Christi, mor. t. 2. p. 148. [illegible]
Ecclesia significatur per Galaad, myst. t. 2. p. 152. col. 1
Ecclesia militans dicitur Sion propter tria, myst. t. 2. p. 15[illegible] 4
Ecclesia dicitur speculum, quia in ea homo potest videre maculas suas, myst. t. 2. p. 159. col. 4
Ecclesiæ pennæ Prælati, & Doctores, alleg. t. 2. p. 160. c. 1
Ecclesia dicitur domus Dei repleta bonis, mor. t. 2. p. 160. col.
Ecclesia quomodo jubilat Deo, myst t. 2. p. 163. col. 2
Ecclesiæ pulchritudo, & decor a Christo fuit, alleg. t. 2. p. 167. c. 3
Ecclesiæ spolia quis debet dividere, mor. t. 2. p. 157. col. 4
Ecclesia dicitur templum, ubi offertur spiritualis oblatio, mor. t. 2. pag. 170. col. 3
Ecclesiastici, qui ædificant mœnia civitatum, male faciunt, mor. t. 2. pag. 176. col. 3
Ecclesia multos habet tonsores ovium, ibid.
Ecclesia quomodo dicatur filia Sion, mor. t. 2. p. 187. col. 3
Ecclesiæ renovatio petitur, mor. t. 2. p. 187. col. 4
Ecclesia triumphans significatur per diem, mor. t. 2. p. 190. col. 2
Ecclesiæ columnæ Apostoli, & Prædicatores, myst. t. 2. p. 192. c. 2
Ecclesia quibus rebus corrumpatur, mor. t. 2. p. 201. col. 2
Ecclesia tempore Paschali quare orat, ut ab omni mortis impetu nos defendat Deus, mor. t. 2. p. 203. col. 4
Ecclesia fuit carbo, & velamen, mor. t. 2. p. 206. col. 2
Ecclesiæ primitivæ misericordia, mor. t. 2. p. 206. col. 2
Ecclesiæ ossa quando dicantur captiva, mor. t. 2. p. 206. col. 4
Ecclesiæ quomodo dicuntur Virgines, alleg. t. 2. p. 207. col 2
Ecclesia dicitur mons Sion, alleg t. 2. p. 207. col. 2
Ecclesiam semper duraturam promittit, alleg. t. 2. p. 208. col. 2
Ecclesia tria deplorat, mor. t. 2. pag. 208. col. 4
Ecclesia quomodo a male viventibus polluatur, mor. t. 2. p. 209. c. 1
Ecclesia a malis fit custodia pomorum, ibidem.
Ecclesia tribulationibus, & oppressionibus fructificat, myst. t. 2. pag. 211. col. 4
Ecclesia dicitur vinea, myst. tom. 2. p. 211. col. 4
Ecclesia quomodo occulta Dei sapientia regitur, mor. t. 2. p. 17. col. 2
Ecclesiæ guttur Prædicatores, myst. t. 2. p. 212. col. 1
Ecclesia dicitur translata de Ægypto, & quomodo, myst. to. 2. pag. 212. col. 1.
Ecclesia quomodo montes operuit, myst. t. 2. p. 212. c. 2
Ecclesiæ limites flumen Baptismi, & mare pœnitentiæ, myst. t. 2. pag. 212. col. 3
Ecclesiæ persecutiones, quæ erunt tempore Antichristi, alleg. to. 2. pag. 216. col. 4
Ecclesia quomodo destruatur, mor. t. 2. p. 218. col. 4
Ecclesiæ triumphantis delectatio, alleg. t. 2. p. 225. col. 4
Ecclesia a quo fundata sit, ostendit, ibid.
Ecclesia a quo fundata sit, ostendit, alleg. t. 2. p. 226. c. 3
Ecclesiæ servitus unde sit orta, alleg. t. 2. p. 229. col. 3
Ecclesiæ persecutiones, ibid.
Ecclesiæ juventus quæ fuit, alleg. t. 2. pag. 229. col. 3
Ecclesiæ orationes sex pro gradibus, mor. t. 2. p. 240. col. 2
Ecclesiæ persecutiones quatuor, mor. t. 2. p. 241. col. 4
Ecclesiæ quadruplex persecutio, mor. t. 2. p 246. col. 2
Ecclesia militans appellatur atrium Domini, per quod est introitus ad templum Ecclesiæ triumphantis, lit. t. 2. p. 253. col. 1
Ecclesia, quæ est navicula Petri, si fluctuet, tamen non submergetur, anag. t. 2. p. 252. col. 3
Ecclesia dicitur Sion propter speculationem, alleg. t. 2. p. 261. c. 1
Ecclesia certa quod durabit usque ad finem sæculi, orat etiam ut æternitati adjungatur, lit. t. 2. p. 262. col. 1
Ecclesia vulneratur, & læditur in sanguinibus, mor. t. 2. p. 298. c. 2
Ecclesia generalis una est, & plures habet particulares, lit. to. 2. pag. 299. col. 1
Ecclesia per tribulationes non est destructa, sed magis multiplicata lit. t. 2. pag. 301. col. 1
Ecclesia dicitur arca sanctificationis, mor. t. 2. p. 334. c. 2
Ecclesia dicitur terra, myst. t. 2. p. 340. col. 2.
Ecclesia quomodo diligat, alleg. t. 2. pag. 297. c. 1
Ecclesia est mulier diligens, quia libenter audit verba Dei, & implet præcepta, myst. t. 3. p. 24. col. 3
Ecclesia fundata est super firmam petram, ita ut non possit subverti, licet tribulationibus concuti possit, lit. t. 3. p. 33. col. 1
Similis est arcturo, qui semper vergitur, sed nunquam demergitur, & est navicula Petri, quæ fluctibus quatitur, sed non mergitur, ibid.
Ecclesia non minus læditur, si indocto cathedra docendi tribuatur, quam a persecutione infidelium, lit. t. 3. p. 55. col. 1
Ecclesia cuilibet Prælato commissa, est terra, aratro doctrinæ, verbi, & exempli excolenda, myst. t. 3. p. 61. col. 1
Ecclesia est regnum Christi, qui judicabit in veritate, secundum meri-

nita unicuique retribuens, myst. tom. 3. pag 62. col. 2
Ecclesia mulier vocatur propter fœcunditatem sobolis spiritualis, quam gignit Deo ex aqua, & Spiritu sancto, myst to.4.p.66.c.3
Ecclesia navi comparatur multipliciter, myst. to. 3. p. 67. col. 1
Ecclesia dicitur de nocte surgere propter sollicitudinem, quam habet erga curam proximorum agendam, myst. to. 3. p. 67. col. 2
Ecclesia est terra semper stans, quia militans ad triumphantem transibit, hæc est orbis, qui non commovebitur, myst. to.3.p.71.col.1
Ecclesia prædestinatorum ad locum suum revertitur, quia eos illustrat Christus per gratiam finaliter, ut exeuntes de hac domo servitutis eos excipiat io gloria, myst. to. 3. p. 71. col. 2
Ecclesia civitas parva dicitur, quia in illa habitant tantum humiles numero, & merito, myst. to. 3. p. 95. col. 2
Vel parva respectu civitatis Babylonis, quæ est civitas Diaboli, & malorum, ibidem.
Ecclesia universalis una est, licet particulares multæ sint, lit. tom. 3. p. 106. col. 2
Ecclesia nigra dicitur, quia foris exposita est tribulationibus, & persecutionibus, at intus formosa est, lit. to. 3. p. 106. col. 4
Vel nigra est in pœniteotibus, formosa in innocentibus, nigra per peccatum ante Baptismum, formosa postquam in Baptismo fide fuit purificata, ibid.
Ecclesia campo comparatur, quia est locus certaminis, atque laboris, lit. tom. 3. p. 112. col. 1
Ecclesia habet auctoritatem docendi, regendi, & judicandi, lit. tom. 3. p. 123. col. 3
Ecclesiam oppugnant Dæmooes, vitia, hæretici, & Tyranoi, lit. tom. 3. p. 120. col. 4
Ecclesia comparatur primo virgulæ fumi, secundo lectulo Salomonis, tertio ferculo, quod sibi fecit Salomon de lignis Libaoi, lit. tom. 3. p. 121. col. 1
Ecclesia orbis terrarum dicitur, quia est ubique diffusa, & hæc in die Pentecostes repleta est charismatibus gratiarum Spiritus sancti, lit. tom. 3. p. 130. col. 1
Ecclesiarum Prælati debent habere scientiam legis, atque sapientiam, lit. tom. 3. p. 220. col. 1
Ecclesia per patientiam omnia difficillima superavit, myst. to. 4. p. 128. col. 3
Ecclesia de Gentilibus facta, myst. to. 4. p. 132. col 3
Ecclesia locus proprius orationis, myst. to. 4. p. 131. col. 4
Ecclesia dicitur auguratrix, & adultera quantum ad quædam membra, myst. tom 4. p. 134. col. 3
Ecclesia una est, & omnia habet communia, myst.to 4. p. 149.col.2
Ecclesia odiosa Judæis, myst tom. 4. p. 149. col. 4
Ecclesia nunc aurora dicitor, & Luna quoque, myst. to.4. p.150.c.3
Ecclesia ager, & vinea Domini, myst. to. 4. p. 152 col. 2
Ecclesia comparatur terræ, & horto, myst. to. 4. p. 153. col. 4
Ecclesia fructus facit, ut hortus, vel terra, myst. to 4. p. 153. col. 4
Ecclesiæ triticum, & vinum sacra Scriptura, mor.to.4.p.155.col.3
Ecclesia parturire masculum quando dicatur, to 4. p. 170. c. 2
Ecclesia sancta omnibus est una, ibid. col. 3
Ecclesia dicitur mensis, ex mense, & cur, myst. to. 4. p.173. col.2
Ecclesia circumquaque ab omnibus fere impugnatur, lit.t.4.p.181.c.3
Ecclesia aliquando ager nuncupatur, mor. to. 4. p. 13. col. 2
Ecclesiasticis rebus abutentes, quibus assimilentur, lit.to 4.p.11.col.1
Ecclesia dicitur terra propter firmitatem, myst. to. 4. p. 39. col. 2
Ecclesiæ miseria, cum defectu Prædicatorum mulieres docebant, quibus jubet Paulus tacere, mor. to. 4. p. 58 col. 4
Ecclesia orat pro adventu filii, myst. to. 4. p. 101. col. 3
Ecclesiæ militanti dat Deus salutem, quomodo, myst.to.4.p.104.col.3
Ecclesia his temporibus pro provenientibus suis in quo speret, myst. tom. 4. p. 105. col. 4.
Ecclesia io Christo pie jurare cœpit, myst. to. 4. p. 114. col. 2
Ecclesia duo patitur, defectum doctrinæ, & perversitatem vitæ, mor. tom. 4. p. 120. col. 4
Ecclesia dicitur & Sion, & Jerusalem quomodo, myst. to.4.p.121.c.3
Ecclesia dicitur sterilis, & qua ratione, docetur, myst. to 4.p.125 col.4
Ecclesia, & anima io præsenti vita, cur steriles dicuntur, myst. tom. 4. p. 125. col. 4
Ecclesia equo albo comparatur, & cur, ibid.
Ecclesia nostra tabernaculo Moysi comparatur, myst.to.4.p.126.c.1
Ecclesia gentium tempore idololatriæ derelicta fuit a Deo, myst. tom. 4. p. 127. col. 2
Ecclesia aliquando agitatur pro peccatis nostris, myst.to.4.p.127 c.2
Ecclesia sponsa est Christi non habens maculam, neque rugam, lit. tom. 4. p. 181. col. 4
Ecclesia etsi multa patiatur, non desolabitur tamé, myst.t.4.p.189.c.4
Ecclesia habet medicos, & qui sint, docetur, mor to.4.p.200.col 2
Ecclesia proprie tabernaculum dicitur, myst. to. 4. p. 206 col. 1
Ecclesia avi discolori comparatur, mor. to. 4. p. 121. col. 3
Ecclesia etiam dicitur vidua, quomodo autem, declaratur, myst. to. 4. p. 218. col. 2
Ecclesia destrui numquam potest, myst. to. 4. p. 324. col. 1
Ecclesia cur hodie in solitudinem versa, myst. to. 4. p. 230. col. 2
Ecclesia instituta cessaverant cultus cæremoniarum, lit.to.2.p.239.c.3
Ecclesia vitis abuodans dicitur, mor. to 4. p. 244. col. 3
Ecclesia est civitas supra montem posita, ideo excelsa dicitur, lit. tom. 4. p. 245 col. 3
Ecclesia chorus est Domini, myst. to. 4. p. 247. col. 3
Ecclesia mons sanctus est, in quo Deut libenter habitat, mor. tom. 4. p. 247. col. 1
Ecclesia pulchritudo justitiæ dicitur, mor. to. 4. p. 249. col. 1
Ecclesia calva dicitur, lit tom. 4. p. 267 col. 2
Ecclesia multos habet Christianos, sunt tamen quasi bruchus, myst. tom. 4. p. 278. col. 2
Ecclesia deplorat angustias, in quibus existit, lit.to.4.p.288.col.4
Ecclesia quomodo coqueratur de filiis suis clericis, myst.t.4.p.297.c.4
Ecclesia deplorat ruinam suorum filiorum, lit. to. 4. p. 315. col. 2
Ecclesia dolet de filiis captivatis in peccato mortali, lit.t.4.p.315.c.3
Ecclesia est ex Judæis, & ex gentibus, myst. to 5. p. 62, col. 4
Ecclesia cur dicatur exaltata inter frondes, & non fructus, myst. tom. 5. p. 72. col. 2
Ecclesia in sanguine fundata est, quia omnia bona, quæ habet, etiam temporalia, tradita sunt ei propter sanguinem crucifixi, myst. tom. 5. p. 72 col. 2
Ecclesia in tantum crevit, quia in sanguine Christi, & Martyrum est fundata, myst. tom. 5. p 72. col. 2
Ecclesia prius plantata est in cœlo, idest in Christo, modo in deserto, idest in mundo, myst. to. 5. p. 72. col. 3
Ecclesiæ fundamenta prius erant lapides vivi, modo sunt lapides mortui, myst. tom. 5. p. 72. col. 4
Ecclesia prius io sanguine, & in aquis multis est plantata, idest, stabilita est in sanguine Martyrum, & doctriua Sanctorum, modo in terra iovia, & sitienti traosplantata est, & quomodo, myst. tom. 5. p. 72. col. 4
Ecclesia hodie vincitur ab hæreticis, qui auferunt fidem; a falsis Christianis, qui auferunt mores; a Tyrannis, qui auferant substantias temporales, mor. to. 5. p. 80. col. 4
Ecclesia dicitur nobilis propter Regalia quę habet, & quia in nobilibus personis secundum carnem abundat modo, mor.t.4.p.81.col.1
Ecclesia dicitur sordida propter varia peccata, mor to.5. p.81.col.1
Ecclesiæ quædam de longe quæ sunt viros, idest Prælatos, cum bonos possent habere vicinos, sed præ invidia non possunt consentire in nothos, myst. to. 5. p. 86. col. 4
Ecclesia inhabitare umbilicum terræ dicitur, & cur, expos. to.5. pag. 121. col. 1
Ecclesia duplex, militans, & triumphans, exp. to. 5. p. 122. c. 2
Ecclesia quando maximam persecutionem habebit, expos. tom.5. pag. 121. col. 4
Ecclesia dicitur Testamentum sanctum, exp. to. 5. p. 162. c. 4
Ecclesia dicitur Sion, myst. to. 5. pag. 180. col. 2
Ecclesia est æterna Dei habitatio, exp. to. 5. p. 182. col. 3
Ecclesiæ filii arguuntur confitentes Christum, & cur, myst. tom. 5. p. 184. col. 2
Ecclesiæ altare unum est, idest, uniformis doctrina, myst. to. 5. pag. 185. col. 2
Ecclesia quando mandata Dei, negligit, Dominus eam schismatibus, & persecutionibus percutit, myst. to. 5. p. 187. col. 4
Ecclesia potest concuti, sed non everti, myst. to. 5. p. 190. c. 3
Ecclesiæ totum profectum plane, & ordinate prosequitur, mis. to. 5. p. 205. col. 2
Ecclesia dicitur præsepium, myst. t. 5. p. 207. col. 1.
Ecclesia dicitur ovile, myst. ibid.
Ecclesiæ Prophetæ qui sint, myst. to. 5. p 209. col. 3
Ecclesiæ Sacerdotes Sanctum polluunt, & quando, myst.t.5.p.209 c.3
Ecclesiæ judices dicuntur lupi, & quomodo, myst. ibid.
Ecclesiæ Principes dicuntor leones, & cur, myst. to.5.p.209 c.3
Ecclesiæ doctoribus quæ congruunt, myst. to. 5. p.211. c. 3
Ecclesia malo granato comparatur, myst. to. 5. p. 212. col. 3
Ecclesiæ Rex Christus est, exp. to. 5. p. 220. col. 1
Ecclesia, & potestas Christi dilatata per totũ orbem, exp.t.5.p.220.c.1
Ecclesia dicitur Sion, idest, specula, quantum ad Ecclesiam militantem, & quomodo, exp. to. 5. pag. 220. col. 1
Ecclesia dicitur etiam Jerusalem, quaotom ad Ecclesiam triumphantem, & cur, exp. to. 5. p. 220. c. 1
Ecclesia qua ratione dicatur mons luminum, exp. to. 5. p. 224. c. 2
Ecclesia fundata est in Oriente gratiarum, exp. to. 5. p. 224. c. 2
Ecclesia collecta ex duplici populo, exp. t. 5. p. 224. c. 2
Ecclesia dicitur mont olivarum, exp. to. 5. p. 224. c. 2
Ecclesiæ luminaria sunt Sacramenta, ibid.
Ecclesiæ præpositi quid facere debent, cum suos in prælio lucescere vident, mor. to. 5. p. 246. col. 2
Ecclesia habet quatuor angulos, lit. to. 6. p. 1. col. 3
Ecclesia quatuor annulos possidet, ibid.
Ecclesia est quasi arca Testamenti, ibid.
Ecclesia quasi custos legit Domini est, ibid.
Ecclesia per quatuor angulos, & annulos lignis mobilibus, seu immobilibus vehitur, atque portatur, lit. to. 6. p. 1. col. 3
Ecclesia Domini nostri Jesu Christi voce supra petram fundata, ac firmata est, lit. to. 6. p. 1. col. 3

Ecclesiam Rex Christus introduxit in cubiculū suum, lit.t.6.p.1.c.3
Ecclesiæ Christus misit manum suam per forameo occultæ suæ descensionis e cœlis, lit. tom. 6. p. 2. col. 3
Ecclesia assimilatur Damulæ, idest, capræ sylvestri, hinnuloque cervorum, idest, filio cervæ, lit. to. 6. p. 2. col. 3
Ecclesia est ad instar Paradisi terrestri, lit. to. 6. p. 1. col. 3
Ecclesia eructat, & ejicit quatuor flumina, lit. to. 6. p. 1. col. 3
Ecclesiæ quare plures, ac variæ existant, lit. to. 6. p. 2. col. 1
Ecclesia, quare unam Ecclesiam dumtaxat esse perhibetur, lit. tom. 6. p. 2. col. 1
Ecclesia per Ruthem Moabitidem insinuatur, & quare, mor. tom. 6. p. 3. col. 4
Ecclesia Christo desponsata est, & quare, lit. to. 6. p. 4. c. 4
Ecclesia tria genera filiorum deplorat, lit. tom. 7. p. 8. col. 4
Ecclesia tribus modis impugnatur, lit. to. 6. p. 21. col. 3
Ecclesiæ fundator Deus ipse, mor. to. 6. p. 30. col. 1
Ecclesiæ fundamenta duodecim, & quæ, lit. to. 6. p. 30. col. 3
Ecclesiæ anguli quatuor sunt Evangelistæ, lit. to. 6. p. 30. col. 2
Ecclesia a quibus impugnetur, & quomodo, lit. to. 6. p. 54. col. 4
Ecclesia Prælatus est, lit. to. 6. p. 62. col. 1
Ecclesia habet bonos, & malos, lit. to. 6. p. 70. col. 2
Ecclesia gallinæ rationem tenet multis rationibus, lit. to.6.p.74.c.3
Ecclesia Christi vestis est, lit. to. 6. p. 85. col. 4
Ecclesia vestis Christi, supra quam miserunt sortem, lit.to.6.p.86.c.3
Ecclesia tres determinat fuisse Marias ad monumeotum, lit. tom. 6. p. 88. col. 2
Ecclesia regnum Dei dicitur, lit. to. 6. p. 96. col. 4
Ecclesiam impugnantes quot, quive existant, lit. to. 6. p. 112. c. 1
Ecclesia cur potius David sedes, quam Abraham, Isaac, &c. lit. to. 6. p 133. col. 3
Ecclesia fidei pane sustentatur, mor. to. 6. p. 137. col 2
Ecclesia etsi ea multis collecta, una tamen est, lit.to.6.p.172.col.2
Ecclesiæ qui præesse debet, lit. t. 6. p. 181. col. 2
Ecclesis primitiva fundata per patientiam tormentorum, lit. tom. 6. p. 190. col. 3
Ecclesia bonos, & malos, doctos, & ignorantes habet, lit.t.6.p.196.c.3
Ecclesia domus Dei est, lit. to. 6. p. 224. col. 4
Ecclesia dum fabricatur, multi luxuriaotur, myst. to 6.p.238.col.1
Ecclesia excoli debet ad modum agri, lit. to. 6. p. 238. col. 4
Ecclesiam quilibet ascendere debet ad orandum, est enim specialis locus orationis, lit. to. 6. p. 239. col. 3
Ecclesia dicitur terra, mor. to. 6. p. 248. col. 5
Ecclesia dicitur domus Israel, myst. to. 6. p. 248. col. 4
Ecclesia ager est in activis, mor. to. 6. p. 250. col. 5
Ecclesia domus est in contemplativis, ibid.
Ecclesiæ ornamentum in quibus commendatur, mor.to.6.p.253.col.3
Ecclesiæ ornamenta quæ sint, mor. to. 6. p. 253. col. 3
Ecclesiæ lapides sunt personæ bonæ, & Religiosæ, mor.to.6.p.253.c.3
Ecclesiæ portæ sunt Prælati, mor. to. 6. p. 253. col. 3
Ecclesiæ margaritæ sunt virtutes, mor. to. 6. p. 253. col. 3
Ecclesiæ ordinis perversio, mor. to. 6. p. 250. col. 3
Ecclesia primitiva fuit plantata per passiones, & miracula, lit. tom. 6 p. 261. col. 3
Ecclesia in processionibus rogationū repręsentat mulieres, quę secutę sunt Dominum usque ad locum crucifixionis, lit.to.6.p.267.col.4
Ecclesia olim fuit mūda in capite, & in mēbris, oisi quod in pedibus, idest, infirmis, habuit aliquam immunditiam, mor.to.6 p.366.col.4
Ecclesia Domini dicitur anima, mor. to. 6. p. 373. col. 2
Ecclesiarum Domini multi incendiarii sunt, idest, animarum suarum, & quomodo, mor. tom. 6. p. 373. col. 2
Ecclesiæ sunt duæ partes, mor. to. 6. p. 374. col. 4
Ecclesia cur dicatur terribilis, ut castrorum acies ordinata, mor. tom. 6. p. 376. col. 2
Ecclesia in quibus dicatur parere, mor. to. 6. p. 383. col. 2
Ecclesia noo est certa de pœnitentia Salomonis, Prol. to. 7. p. 3. c. 3
Ecclesia omnis Romanæ Ecclesiæ subjecta est, Glos. to. 7. p. 15. col. 1
Ecclesia est mulier Sunamitis, mor. to. 7. p. 24. col. 1
Ecclesia a Christo protecta est arca, mor. to. 7. p. 55. col. 1
Ecclesia significatur per orbem terrarum, quia sicut extra terram nihil vivit corporaliter, ita nec extra Ecclesiam aliquid vivit spiritualiter, exp. tom. 7. p. 30. col. 3
Ecclesiæ locutio ioterdum utitur numero plurali pro singulari, exp. tom. 5. p. 35. col. 1
Ecclesia est proprius locus Martyrum, exp. Glos. to. 7. p. 50. col. 4
Ecclesia an debeat plus dolere pro Judæis, quam pro Gentilibus, exp. Glos. tom. 7. p. 51. col. 3
Ecclesię Dei utiliores sunt in Ecclesia statuendi, exp. Gl. to. 7. p. 51. c. 4
Ecclesia. Duo debent esse in Ecclesia, to. 7. p. 53. col. 3
Ecclesiæ quare in primitiva Ecclesia multa fuerunt concessa, quæ modo non sunt admittenda, exp. Glos. to. 7. p. 66. col. 4
Ecclesia triumphans cur dicatur Regnum, exp. Glos. to. 7. p. 67. col. 4
Ecclesiæ terram liberat Dominus ab impiis per insipientes, mor. tom. 7. p. 76. col. 1
Ecclesia tendit ad Christum fundamentum suum, mor. to. 7. p. 79. c. 1
Ecclesia comparatur aciei castrorum ordinatæ, lit. to. 7. p. 82. col. 3
Ecclesiam petere licitum est in genere, sed aliquando illicitum, exp Glos. tom. 7. p. 86. col. 2
Ecclesia cur dicatur ut castrorum acies ordioata, mor. to. 7. p. 8[illegible] 3
Ecclesia uxor, myst. tom. 7. p. 91. col. 5
Ecclesia viri reprehenduatur, lit. to. 7. p. 92. col. 3
Ecclesia est vinea, lit. tom 7. p. 94. col. 4
Ecclesiam orare pro fructibus terræ, liceatne, exp. Glos. to. 7. p. 96 c.
Ecclesia est corpus Christi, exp. Glos. to. 7. p. 98. col. 4
Ecclesiæ suffragia utrum prosint damnatis, exp. Glos. to. 7 p 129 c. 4
Ecclesia tota, & omnis, qui gratiam habet, est uous panis, quo reficitur Dominus, mor. to. 7. p. 100. col. 1
Ecclesiæ inimici, vel errore excæcati, vel malitia depravati, Ecclesiæ prosunt, lit. tom. 7. p. 103. col. 1
Ecclesiæ membrorum diversa officia, lit. to. 7. p. 107. col. 1
Ecclesiæ pedes qui, lit. to. 7. p. 107. col. 4
Ecclesiæ manus quæ, lit. tom. 7. p. 107. col. 4
Ecclesiæ aures, oculi, nasus qui, lit. to. 7. p. 108. col. 1
Ecclesia conqueritur de suis membris, lit. to. 7. p. 108. col. 1
Ecclesia figurabatur in tabernaculo Moysi, lit. to. 7. p. 108. col. 2
Ecclesiæ manus sunt milites, lit. to. 7. p. 108. col. 2
Ecclesia facta est insana, quantum ad manus, lit. to. 7. p. 108. c. 2
Ecclesiæ militantis novem ordines, sicut triumphantis, lit. to. 7. p. 108. col. 4
Ecclesia potest orare pro mitigatione pœnæ damnatorum, sed non pro eorum liberatione, exp. Glos. to. 7. p. 129. col. 4
Ecclesia civitas parva, lit. to. 7. p. 138. col. 1
Ecclesia præsens paradisus dicitur, exp. Glos. to 7. p. 142. col. 4
Ecclesiæ in dedicatione litteræ, & Cruces, quæ scribuntur in terra, vel in pariete quid significent, lit. to. 7. p. 148. col. 3
Ecclesia, idest, terra, per tria movetur, mor. to. 7. p. 155. c. 3
Ecclesia triumphans est Mater nostra, lit. to. 7. p. 161. col. 3
Ecclesia triumphaos quatuor habet, mor. to. 7. p. 161. col. 4
Ecclesia triumphans una & eadem est cum militante, expos. Glos. tom. 7. p. 162. col. 2
Ecclesiæ concordia cui comparetur, lit. to. 7 p. 174. col. 2
Ecclesia est tunica Domini inconsutilis, pro qua servanda corpus exposuit morti, lit. tom. 7. p. 175. col. 5
Ecclesia quasi acervus lapidum in agro, lit. to. 7. p 175. col. 1
Ecclesia subjecta Christo, lit. to. 7. p. 178 col. 1
Ecclesia discessuras omnes a fide, præter quinque, in quibus sunt quinque Patriarchatus, habetur in scriptis cujusdam sanctæ mulieris, lit. to. 7. p. 205. col. 2
Ecclesiam hodie intrant multi, sicut ribaldus furnum, leccator in taberna, canis in Ecclesiam, lupus in ovile, fur in domum, vulpes io tugurium galliuarum, ut comedat eas, lit. to. 7. p. 212. col. 2
Ecclesia quare dicatur domus Dei, & columna, lit. to. 7. p. 213. c. 4
Ecclesiæ responsio, & cum Spiritu tuo, unde sumpta, lit. t. 7. p. 230. c. 4
Ecclesiæ in medio est Christus, sicut columna in medio domus ad sustentandum, lit. to. 7. p. 242. col. 1
Ecclesiæ totius Christus est cor, lit. to. 7. p. 242. col. 2
Ecclesia quare ab Abel dicatur incæpisse, & regnum a David, lit. tom. 7. p 256. col. 2
Ecclesia tabernaculum dicitur multis modis, myst. to. 7. p. 257. col. 1
Ecclesia triumphans designatur, myst. to. 3. p. 257. col. 2
Ecclesia militans, & triumphans dicitur ædificari ut civitas, lit. tom. 7. p. 266. col. 4
Ecclesia triumphans quare dicatur mons Sion, lit. to. 7. p. 273. c. 4
Ecclesiæ primitivorum quæ, & quare primitiva dicatur, lit. tom. 7. p. 273. col. 4
Ecclesia noo discedit a visione pacis cœlestis, lit. to. 7. p. 279. col. 2
Ecclesiæ nascentis principium adornatur flore virginitatis, lit. tom. 7. p. 279. col. 4
Ecclesiæ consuetudo dicendi, In diebus illis in principio Epistolarum de Actibus, in principio autem Evangelii: In illo tempore, quare sit talis, ibid.
Ecclesia crescit, & decrescit secundum Lunæ similitudioem, lit. tom. 7. p. 280. col. 3
Ecclesiæ unitas commendatur, myst. to. 7. p. 280. col. 4
Ecclesia persecutione flammata est rubus cobustus, myst. t. 7. p. 288. c. 2
Ecclesia significata per Candacem Reginam, myst. to. 7. p. 290. col. 1
Ecclesia quanto plus crescit in temporalibus, tanto magis affligitur, mor. tom. 7. p. 294. col. 2
Ecclesia per purpuram quare notetur, lit. to. 7. p. 299. col. 2
Ecclesia quare significata sit per arcam, myst. to. 7. p. 333. col. 3
Ecclesia, quæ est in Babylone collecta, idest, in civitate Romæ, lit. tom. 7. p. 338. col. 1
Ecclesia sponsa est Christi, lit. to. 7. p. 353. col. 3
Ecclesia cur publice in die Parasceves etiam pro hæreticis oret, lit. tom. 7. p. 357. col. 1
Ecclesia purgatur in tribulatione, lit. to. 7. p. 369. col. 3
Ecclesia militans, paradisus Dei dicitur, lit. to. 7. p. 372. col. 1
Ecclesia dicitur cœlum, lit. to. 7. p. 380. col. 2
Ecclesia contexta ex debilibus, & infirmis, lit. to. 7. p. 381. col. 2
in Ecclesia quatuor exercentur, lit. to. 7. p. 381. col. 2
Ecclesiæ status septem, lit. tom. 7. p. 385. col. 1

Eccle-

Eccleſia dicitur cœlum, & habens luminaria doctrinæ, & quanam, lit. t. 7. p. 400. col. 2
Eccleſ in perſecutione duo erunt maxime neceſſaria, lit. to. 7. pag. 107. col. 1.
Eccleſiaſtica poteſtas duplex, mor. t. 2. p. 236. col. 2
Eclypſis cur tempore mortis Chriſti haud fieri potuit, & cur, lit. 6. pag. 122. col. 3
Eclypſis in paſſione Domini quantum permanſit, lit. t. 6. p. 270. col. 3
Edere, aut bibere Chriſtum, eſt in eo delectari, in quo quanto aliquis magis delectatur, plus deſiderat delectari, myſt. t. 3. p. 217. c. 3
Edendum non eſt cum offendiculo proximi, propter duas rationes, mor. t. 7. pag. 94. col. 1
Editores Scripturarum dicuntur Principes, expoſitores dicuntur populi, mor. t. 2. p. 227. col. 1
Ædituì qui ſint, myſt. t. 5. p. 207. col. 4
Edom interpretatur terrenus, mor. t. 2. p. 342. col. 4
Edom interpretatur ſanguineus, mor. t. 2. p. 342. col. 4
Edom ſignificat carnalitatem, & qualem, mor. t. 2. p. 342. c. 4
Edom civitas vanitati, & idololatriæ dedita, lit. t. 4. p. 54. c. 2
Edom nobilitas ſanguinis eſt, myſt. t. 4. p. 156. col. 2.
Edom unde dicatur, myſt. t. 4. pag. 156. col. 3.
Edom Chriſtus dicitur, quia in paſſione proprio ſanguine fuit rubricatus, myſt. tom. 4. pag. 307. col. 2
Edom ſanguineus interpretatur, myſt. t. 4. p. 307. col. 2
Eductio juſti ex multis, mor. t. 2. p. 72. col. 2
Eductio Chriſti de Jeruſalem fuit figurata ante legem, & quomodo, lit. t. 6. p. 268. col. 3
Educti de ſtatu peccati mitti debent ad opus, ne ſi eorum domus vacans a Diabolo reperiatur, recidivent in pejora peccata, myſt. t. 1. p. 60. col. 4
Effeminata opera quæ ſint, & quomodo appellentur, myſt. to. 4. pag. 145. col. 4
Effeminati, & molles cito adverſitate franguntur, mor. t. 5. p. 120. c. 4
Effectus octo ſpiritualis circumciſionis, qui ſunt contemptus divitiarum, fuga dignitatum, erga carnales non affici, contumelias non timere, injurias tolerare, tribulationem cum gaudio ſuſtinere, non horrere mortem, nec ignominias timere, mor. t. 1. p. 22. col. 4
Effectus per cauſam efficientem ſæpe deſignatur, lit. t. 1. p. 29. c. 1
Effectus ſecundi adventus Chriſti, mor. t. 2. p. 24. c. 3
Effectus verbi Dei, mor. t. 2. p. 67. c. 4
Effectus miſericordiæ per oculos notantur, mor. t. 2. p. 82. col. 1
Effectus pœnitentiæ per citharam declarantur, mor. t. 2. p. 112. c. 2
Effectus miſericordiæ Dei, lit. t. 2. p. 263. c. 4
Effectus fermenti diffuſe declarantur, fere per totum, lit. to. 6. pag. 205. col. 3
Effectus peccati, & præſertim luxuriæ deſcribitur, mor. t. 6. p. 224. c. 2
Effectus lepræ multiplices declarantur, mor. t. 6. p. 236. c. 1
Effectus gratiæ infuſæ duplex, mor. t. 7. p. 162. c. 4
Effectus plures paſſionis Chriſti, lit. t. 7. p. 259. c. 2
Effectus effuſionum phialæ multiplices, lit. t. 7. p. 411. c. 2
Efficax quomodo, & quare verbum Dei, lit. t. 7. p. 246. c. 2
Efficacia paſſionis Chriſti, lit. t. 7. p. 384. c. 1
Efflucre per lapſum peccati quid, lit. t. 7. p. 240. c. 3
Effugere mulieres, non de propriis viribus oritur, ſed de beneplacito Dei, ab illis capi, non a Deo, ſed de peccatis proprtis eſt, lit. t. 3. p. 91. c. 1.
Effuſio dicit abundantiam, myſt. t. 4. p. 143. c. 1.
Effundere ignem ſuper civitatem, eſt ardenter prædicare ad plebem, & eam accendere ad amorem, mor. t. 5. p. 39. c. 4
Effundere ſanguinem, eſt aperte peccare, quando de corde exit peccatum exterius, mor. t. 5. p. 80. c. 4
Effundunt illi ſanguinem ſuum per totam Eccleſiam, qui in patrimonio crucifixi dilatant progeniem ſuam, quod faciunt Prælati, mor. tom. 5. pag. 80. col. 4
Effundit ſanguinem ſupra petram, quæ dura eſt, qui ex obſtinata malitia peccat, myſt. to. 5. p. 89. col. 2
Effundit ſanguinem ſuper terram ille, qui non ex obſtinatione, ſed ex ignorantia, vel infirmitate peccat, myſt. t. 5. p. 89. c. 2.
Effuſio ſanguinis quid, mor. t. 7. p. 268. c. 4
Effuſio phialæ quid, lit. t. 7. p. 410. c. 4
Effuſionis phialæ triplex effectus, lit. t. 7. p. 411. c. 2
Effuſio ſanguinis injuſta clamat ad Dominum, & petit vindictam, lit. t. 7. p. 417. c. 4
Egbathanam Caſtrum eſt, vel Civitas, exp. t. 5. p. 258. c. 4
Egenus, qui ab aliis quærit, mendicando quod non habet, mor. t. 2. pag. 88. col. 1
Egenus dicitur multis egens, mor. t. 2. p. 288. c. 2
Egenus Chriſtus eſt, myſt. t. 4. p. 55. c. 3
Egere, & eſurire, quomodo differant, mor. t. 2. p. 84. c. 2.
Egere divitum quale, ibid.
Egeſtas quid, lit. t. 7. pag. 270. c. 2
Eglon interpretatur feſtivitas inutilis, mor. t. 2. p. 201. c. 2
Ego ſto ad oſtium, & pulſo, &c. quo pacto intelligatur, Prol. t. 7 p. 5 c. 2
Egredi in campum eſt proximorum neceſſitatibus ſubvenire, mor. tom. 1. pag. 36. col. 2
Egreditur foras, qui mortem jugiter meditatur, mor. t. 1. p. 56. c. 3
Egredi de agro quid ſit, myſt. to. 6. p. 235. col. 2
Egreſſio a ſummo cœlo, idest a Patre, alleg. t. 2. p. 72. c. 1
Egreſſio, & ingreſſio Dei per uterum Virginis clauſum, mor. tom. 2. pag. 169. col. 4
Egreſſus Jacob de Berſabee, ſignificat egreſſum Chriſti a Patre per Incarnationis myſterium, myſt. t. 1. p. 38. c. 1
Egreſſus multiplex eſt, Dei, Chriſti, Angeli, Hominis, & dæmonis, myſt. to. 1. p. 47. col. 1
Egreſſus Dei duplex, unus per miracula, alter per humanam operationem, ibid.
Egreſſus Chriſti triplex, æternus per generationem a Patre, temporalis per nativitatem ex matre, & mortis per paſſionem, ibid.
Egreſſus Angeli triplex, ut vindicet, ut ducat, & ut certificet, ibid. c. 2
Egreſſus Domini qualis erit in judicio, mor. t. 2. p. 166. c. 4
Egreſſus de aquis deliciarum, mor. t. 2. p. 263. c. 3
Egreſſus triplex, & triplex regreſſus ad Deum, lit. t. 3. p. 108. c. 2
Egreſſus Domini duplex, quid faciet in primo, quidve in ſecundo, declaratur, lit. t. 4. p. 57. c. 3
Erectio ſuperborum Angelorum, mor. t. 2. p. 206. c. 2
Erectio infirmorum in plateas cur, lit. t. 7. p. 185. c. 3
Elam deſpiciens interpretatur, myſt. to. 4. p. 47. c. 4
Elam interpretatur Religioſus malus, & etiam Religioſus deſpiciens mundum, myſt. t. 4. p. 50. col. 2
Elam deſpiciens, vel tentans dicitur, myſt. t. 4. p. 273. c. 1
Elam regio eſt, ſive populus ſubjectus Aſſyrio, exp. t. 5. p. 108. c. 2
Elatio colli extenſione ſignificatur, lit. t. 1. p. 455. c. 4
Elatio reſpicit altum, ſuperbia excellentiam, lit. t. 7. p. 227. col. 1
Elati qui, lit. tom. 7. pag. 16. col. 3
Elati proprietas, lit. to. 7. p. 227. c. 1
Eleazarus interpretatur adjutorium Dei, myſt. t. 5. p. 232. c. 2
Eleazarus ſenex populum Chriſtianum ſignificat, exp. t. 5. p. 256. c. 4
Eleazar Deus adjutor meus interpretatus extat, lit. to. 6. p. 4. c. 2
Chriſtus ſub Eleazaris perſona oſtenditur, lit. t. 6. p. 4. c. 2
Electio Prælatorum debet eſſe Canonica, nam qui non intravit per Chriſtum, quid mirum ſi infideliter agat, & contra Chriſtum? mor. to. 1. p. 55. col. 4
Electio non prodeſt, niſi ſequatur aſſumptio, myſt. t. 2. p. 160. c. 1
Electio noſtra qualis eſſe debet, mor. t. 2. p. 199. c. 1
Electio Iſraelis, & Pharaonis quomodo intelligantur, & quæ ſint, mor. to. 2. p. 203. col. 2
Electio Chriſtianorum, alleg. t. 2. p. 207. c. 4
Electio Prælatorum a Deo, mor. t. 2. p. 207. c. 4
Electio, qua elegit Dominus, triplex, mor. t. 2. p. 335. c. 2
Electio quotuplex dicitur, myſt. to. 4. p. 98 c. 4
Electio Apoſtolorum notatur per recapitulationem, lit. t. 6. p. 164. c. 2
Electionis forma præſcribitur, mor. t. 6. p. 164. c. 4
Electio omnis Canonica, quæ debeat habere, hic determinatur, mor. to. 6. p. 164. col. 4
Electio in die fieri debet, & cur, mor. t. 6. p. 165. c. 1
Electio prædeſtinationis nec cauſam habet, nec rationem, to. 6. pag. 278. col. 1.
Electio quomodo ſit cauſa virginitatis, lit. t. 6. p. 278. c. 1
Electio eſt crux, non coictio, lit. t. 6. p. 351. c. 3
Electio prædeſtinationis eſt gratuita, ideſt, ſine meritis præcedentibus, vel cohærentibus, lit. t. 7. p. 51. c. 3
Electionem prædeſtinationis nullus poteſt mereri alii, ſed electione gratiæ bene eligitur aliquis meritis parentum, expoſ. Gloſ. tom. 7. pag. 52. col. 1
Eligi qui debeant, exp. Gloſ. to. 7. pag. 114. col. 4
Eligunt homines, ſed heu, quæ ſunt ſuæ electiones, mor. t. 7. p. 146. c. 4.
Electio duplicem habet effectum, mor. t. 7. p. 169. c. 2
Electionis modus, lit. to. 7. pag. 324. col. 1
Electores malorum ſunt cæci, pauperes, &c. & vocantur fabri, myſt. to. 4. pag. 99. col. 2
Electores malorum Prælatorum vocantur plaſtæ, myſt. to. 4. p. 99. c. 2
Elector mali quis primus fuerit, myſt. t. 4. p. 99. c. 2
Elector ad cuſtodiam animarum debet eſſe bonus in ſe, & per cuſtodiam animarum acquirere ſibi regnum cœlorum, mor. t. 1. p. 227. c. 2
Electi gaudebunt videntes reprobos puniri, in hoc, quod admirantur, & laudant juſtitiam Dei, lit. t. 1. p. 241. c. 3
Electi videbunt inimicorum vindictam, mor. t. 1. p. 45. c. 4
Electi dicuntur oſſa, mor. t. 2. p. 73. col. 4
Electus proprie dicitur homo, mor. t. 2. p. 92. c. 1
Electi, & aſſumpti non recedent ab Eccleſia, myſt. t. 2. p. 160. c. 1
Electus in Prælatum qualis debeat eſſe, mor. t. 2. p. 208. c. 2
Electi poſſunt dici milites boni, mor. t. 2. p. 275. c. 2
Electi ſoli videbunt Chriſtum placatum, quem reprobi videbunt tantum iratum, lit. t. 3. p. 34. c. 4
Electi ea miſericordia, & cum miſericordia corriguntur; mali autem ex ira, & cum ira, mor. t. 3. p. 356. c. 4
Electi in die mori dicuntur, & non in nocte, lit. t. 3. p. 271. c. 2
Electi laudant Sapientiam, quam reprobi vituperant, lit. t. 3. p. 213. c. 3
Electa, ex cunctis gentibus, mor. tom. 4. p. 13. c. 1
Electus, Deus Pater, lit. tom. 4. pag. 13. col. 2

Electi quid dicant in adventu Christi ; de fracta potentia Diaboli, myst. t. 4. pag. 36. col. 2
Electi perfectiores fide, servi vero imperfectiores dicuntur, myst. t. 4. pag. 165. col. 2
Electi quasi absorbentur a gaudio, myst. t. 4. p. 166. c. 4
Electi satiabuntur de visione malorum in tormentis, myst. t. 4. pag. 173. col. 4
Electi dicuntur Prælati Ecclesiæ, lit. t. 4. p. 290. c. 2
Enoch filius olei, lit. t. 4. pag. 13. c. 1
Electi tempore Antichristi affligentur, & cur; myst. t. 5. p. 220. c. 4
Electi dicuntur Meridies, & cur, exp. t. 5. pag. 224. c. 2
Electrum manifestat venenum, Imag. t. 5. p. 4. c. 3.
Electri tria genera, ibid.
Electrum significat Christum, lit. t. 5. p. 4. c. 4
Electri species est homo splendens sicut electrum, Imag. t. 5. p. 10. c. 1
Electi assumendi sunt in cœlum, lit. t. 6. p. 238. c. 4
Electi utrum sint plures, quam reprobi, exp. Glos. t. 7. p. 30. c. 2. & 3
Electi pauci in comparatione reproborum, sicut milium magnum est in comparatione, in se minimum, exp. Glos. t. 7. p. 30. col. 3
Electi, & boni sunt innumerabiles in se, idest, in se multi, etsi sint, quoad Deum, in numero definito quoad nos tamen, in numero indefinito, exp. Glos. tom. 7. p. 30. col. 3
Electi ab hominibus, & non a Deo, qui, mor. t. 7. p. 146. c. 4
Eleemosyna, & devota, ac frequens oratio sociandæ, mor. t. 1. pag. 33. col. 4
Eleemosyna, & oratio non debet sejungi, mor. to. 2. p. 257. c. 3
Eleemosyna est lavacrum, mor. t. 2. p. 59. c. 3
Eleemosyna ordinata a seipso debet incipere, lit. t. 2. p. 95. c. 4
Eleemosynæ largitas qualis sit, mor. t. 2. p. 228. c. 3
Eleemosynam pauperibus largiri, est Domino commodare ad usuram; quicquid enim fit pauperi propter Deum, fit Deo, lit. tom. 3. pag. 41. col. 2
Septem sunt eleemosynæ, ibid.
Eleemosyna, quæ labore propriæ manus acquiritur, est maxime grata Deo, mor. t. 3. p. 68. c. 1
Eleemosyna propter Deum facienda est, non propter affectum carnis, lit. t. 3. pag. 90. col. 1
Eleemosyna dilatata minus valet, nam quantum moræ addidisti, tantum gratiæ subtraxisti, lit. t. 3. p. 175. c. 4
Manus illa nunquam est vacua a munere, cujus arca cordis est semper plena bona voluntate, lit. t. 3. p. 175. c. 4
Eleemosyna peccatori, cum indiget, non est subtrahenda, nam Domini est peccatores punire loco, & tempore sibi beneplacito, lit. t. 3. pag. 192. col. 3
Eleemosynam pauperibus dare dicitur justitia, quia hoc potius est reddere suum pauperibus, quam illis dare alienum, lit. t. 3. p. 195. c. 1
Eleemosyna multiplicem retributionem habet, lit. t. 3. p. 200. c. 3
Eleemosynarum multiplex est retributio, nempe venia peccatorum, augmentum gratiæ, prolongatio vitæ, & multiplicatio temporalis substantiæ, lit. t. 3. p. 205. c. 3
Eleemosyna fœnus, & semen dicitur, quia cum multiplici lucro redditur, lit. t. 3. pag. 22 c. 2
Eleemosyna est fiducia coram Deo, myst. t. 4. p. 31. c. 4
Eleemosyna cui danda, docetur, lit. t. 4. p. 139 c. a
Eleemosyna de quibus sit facienda, lit. t. 4. p. 139. c. 1
Eleemosyna dicitur quasi præcursor hominis in æternam curiam, lit. t. 4. pag. 139. c. 3
Eleemosyna est cibus sine sapore, quando est sine compassione, lit. tom. 4. pag. 140. col. 1
Eleemosyna non satutis facienda est, sed esurientibus, nec dandus panis his, qui ructant plenitudine, sed his, qui inanitate cruciantur, mor. t. 5. p. 69. c. 2
Eleemosyna ab omni peccato, & a morte liberat, exp. t. 5. p. 191. c. 4
Eleemosyna est pars misericordiæ, lit. t. 6. p. 22. c. 1
Eleemosynam octo ornant, & declarantur satis per longum, lit. tom. 6. p. 22. col. 1
Eleemosyna quomodo facienda, docetur, lit. t. 6. p. 22. c. 2
Eleemosynæ fructus duodecim sunt, lit. t. 6. p. 22. c. 2
Eleemosyna a quo, & unde dicatur, lit. t. 6. p. 28. c. 3
Eleemosyna ad animam pertinet, ibid.
Eleemosyna quibus, & quomodo facienda, mor. t. 6. p. 150. c. 2
Eleemosynæ effectus quis, myst. t. 6. p. 164. c. 1
Eleemosyna ab omni peccato liberat, ibid.
Eleemosyna semen dicitur propter quinque rationes, lit. t. 6. p. 177. c. 2
Eleemosyna peccatis resistit, lit. t. 6. p. 204. c. 4
Eleemosyna duplex declaratur, lit. t. 6. p. 204. col. 4
Eleemosynæ fructus, sive effectus multiplex, diffuse tractatur, lit. tom. 6. pag. 204. col. 4
Eleemosynam multa ornant, lit. t. 6. p. 205. col. 1
Eleemosyna quomodo facienda, lit. t. 6. p 205. c. 1
Eleemosyna dicitur semen, lit. t. 6. p. 208. c. 1
Eleemosyna omnino facienda, lit. t. 6. p. 209. c. 3
Eleemosyna extinguit peccatum, mor. t. 6. p. 305. c. 2
Eleemosyna elicitive exit a misericordia, excitative autem a charitate, exp. Glos. t. 7. p. 27. col. 2
Eleemosyna in eleemosynis est apponendus modus, exp. Glos. tom. 7. pag. 62. col. 2
Eleemosynam dare, an sit amittere, vel seminare, exp. Glos. tom. 7. pag. 63. col. 2
Eleemosynarum collecta fructus appellatur, lit. t. 7. p. 7. c. 4
Eleemosynas faciens pro augmento temporalium, num committit nefas, exp. Glos. to. 7. p. 96. col. 2
Eleemosynæ non uni, sed multis sunt erogandæ, lit. t. 7. p. 4[illegible]. c. 3
Eleemosynæ semini comparantur, lit. t. 7. p. 109. c. 3
Eleemosynæ dandæ sunt non ad luxuriam, sed ad necessitatem pauperum, lit. t. 7. p. 109. c. 3
Eleemosynæ cur dicantur gratia, lit. t. 7. p. 120. c. 4
Eleemosynæ per quos debeant mitti, ibid.
Eleemosynæ quæ, & quomodo prosint, exp. Glos. t. 7. p. 134. c. 4
Eleemosynæ utrum peccatoribus prosint, exp. Glos. t. 7. p. 134. c.
Eleemosynas largiendi voluntas, est magnum donum Dei, lit. tom. 7. pag. 134. col. 4
Eleemosyna comparatur semini propter multas causas, lit. t. 7. p. 136. c. 3
Eleemosynæ cur faciendæ, lit. t. 7. p. 136. c. 3
Eleemosyna dicitur benedictio populi propter tria, lit. t. 7. p. 136. c. 3
Eleemosynis factis ex fervore charitatis succenditur munitio Diaboli, ibid.
Eleemosyna debet dari cum discretione, lit. t. 7. p. 137. c. 1
Eleemosynam dans, ut careat tædio interpellantis, non ut reficiat viscera indigentis, rem, & meritum perdit, lit. t. 7. p. 137. c. 1
Eleemosyna commendatur, describitur, & extollitur, lit. to. 7. pag. 137, col. 1
Eleemosyna data pauperibus bonis, & malis, num sit æqualis præmii? exp. Glos. to. 7. p. 137. col. 2
Eleemosynæ pulcherrima figura Genesis cap. 47. lit. to. 7. p. 137. c. 2
Eleemosynæ novem fructus, lit. t. 7. p. 137. c. 3
Eleemosynas dantium duo exempla, lit. t. 7. p. 176. c. 2
Eleemosyna, per eleemosynas fit homo fructuosus, & fertilis, lit. to. 7. pag. 235. col. 4
Eleemosyna est hostia, qua Deus placatur, mor. t. 7. p. 276. c. 2
Eleemosynæ perditorum non sunt recipiendæ, lit. t. 7. p. 289. c. 4
Elementa sunt tribulationes justorum, & quomodo, lit. t. 2. p. 94. c. 2
Elementa Hebræi vocant legalia, lit. t. 4. p. 209. c. 1
Elementa sumuntur dupliciter, lit. t. 7. p. 158. c. 1
Elementa sunt elevamenta, scilicet honores, & dignitates, mor. tom. 7. p. 158. col. 1
Elementa exordii sermonum Dei qualia, lit. t. 7. p. 248. c. 4
Elementum quodlibet habet duas qualitates, unam in summo, lit. t. 7. pag. 344. col. 2
Elementa mystice Sancti appellantur, lit. t. 7. p. 344. c. 4
Elementa quatuor utrum omnia sint ab igne judicii consumenda, longa quæstio, lit. to. 7. p. 345. c. 1
Elenchus quid, lit. tom. 7. p. 265. col. 3
Elephas dicitur homo magnus, & castus, & quomodo, mor. tom. 2. pag. 269. col. 2
Elephas castum animal, quid repræsentet, myst. t. 4. p. 217. c. 1
Elephanti fastum Principũ quodammodo denotant, myst. t. 5 p. 238 c. 4
Elephanti mali sunt Tyranni, myst. to. 5. p. 238. c. 4
Elephanti boni sunt viri sancti, myst. to. 5. p. 238. c. 4
Elevare oculos est cœlestia contemplari, myst. t. 5. p. 29. c. 1
Elevavit Dominus hominem, faciendo eum ad imaginem, & similitudinem suam, lit. t. 2. p. 260. c. 4
Elevari est evidentia miraculorum, lit. t. 4. p. 7. c. 1
Elevatio parvuli de aqua, Christi Resurrectionem designat, exp. Glos. tom 7. pag. 37. col. 2
Elevat Christus manus, & ostendit cicatrices Patri, lit. t. 7. p. 243. c. 2
Elias, & Enoch prædicantibus descendit super filios Israel Spiritus sanctus, myst. t. 4. p. 70. c. 2
Eliezer typus est Prælatorum, atque Doctorum, ac Prædicatorum, qui debent esse coadjutores Dei in regimine populorum, mor. t. 1. pag. 30. col. 4
Eligunt multi, Deus, sapiens, stultus, & Diabolus, myst. t. 2. pag. 160. col. 3
Eligi quis debeat, & quomodo, & ad quid, mor. t. 2. p. 208. c. 2
Eliget adhuc Israel, idest, Apostolos Deum videntes, myst. tom. 4. pag. 35. col. 2
Elimas interpretatur magus, lit. t. 7. p. 295. c. 2
Elisa Dei mei salvatio interpretatur, myst. t. 5. p. 95. c. 4
Elisæus significat Christum, alleg. t. 2. p. 172. c. 3
Eliud Deus meus interpretatur, Christumque signat, lit. t. 6. p. 4. c. 2
Elisabeth uxor Aaronis nubere potuit illi viro alienæ tribus, quia hæres non fuerat, lit. t. 6. p. 4. c. 3
Elisabeth est scientia sacræ Scripturæ, mor. t. 6. p. 127. c. 4
Elisabeth, Deus meus cognovit dicitur, mor. t. 6. p. 127. c. 4
Elisabeth Dei mei saturitas, mor. t. 6. p. 127. c. 4
Elisabeth cur occultabat se, lit. t. 6. p. 130. c. 1
Elisabeth cognata Mariæ, est timor fidei, mor. t. 6. p. 134. col. 3
Elisabeth quomodo cognata Mariæ, lit. t. 6. p. 134. c. 3
Elisabeth Dei mei saturitas interpretatur, mor. t. 6. p. 137. col. 2
Elisabeth Spiritu Sancto fuit repleta, & prophetavit, & ubi, & quam-

& quamdiu, docetur, liter. tomo 6. pagina 138. columna 2
Eloquentia Christi qualis fuit, alleg. t. 2. p. 116. c. 3
Eloquentia concionatorum est gratia gratis data, alleg. t.2.p.116.c.4
Eloquentia significatur per argentum, alleg. t. 2. p. 171. c. 1
Eloquia Domini sunt argentum, quod datur, & non minuitur, lit. tom. 1. pag. 62. col. 3
Eloquium duplex, pulchritudinis, & turpitudinis, myst.t.1.p.73.c.1
Eloquia Domini dicuntur casta propter multas pulchras rationes, mor. to 2. p. 23. col. 3
Eloquium divinum dicitur argentum, alleg. t. 2. p. 168. c. 1
Eloquia Dei frustra absconduntur in corde, nisi sequantur opera justitiæ, lit. to. 2. p. 305. c. 4
Eloquia sacra sunt carbones desolatorii, myst. t. 3. p. 55. c. 3
Eloquia sacra sunt suavissima aromata, quorum odor sentitur, quando a Prædicatoribus simplicibus exponuntur, lit. tom.3.p.58.col.1
Eloquium oris oculi nostri probant, myst. t. 5. p. 196. c. 4
Eloquia sua quando Dominus credit magnum est, myst. t.7.p.21.c.1
Eloquia Dei sunt credita, non tradita, myst. t. 7. p. 21. c. 2
Eloquium Domini comparatur cibo, & potui, lit. t. 7. p. 206. c.4
Emmanuel nobiscum Deus significat, myst. t. 2. p. 121. c. 1
Emmanuel, quomodo interpretatur, lit. t. 4. p. 20. c. 1
Emmanuel utramque Christi naturam exprimit, lit. t. 4. p. 20. c.1
Emmanuel auxilium etiam dicitur, ibid.
Emmanuel verus Deus, & verus homo, ibid. col. 4
Emmanuelis interpretatio, lit. t. 4. p. 22. c. 1
Emarcescet pinguedo carnis, idest, non habebunt prophetiam, neque signa, neque virtutes, neque regnum, &c. myst. to.4. p 41. c.3
Emarcescet, quia prædicabitur veritas Evangelii, myst.t.4.p.45.c.2
Emat dicitur, vel indignans, vel acceptio eorum, myst.t.4.p.28.c.1
Emath est Antiochia, lit. t. 4. p. 31. c. 3
Emath, secundum nonnullos, est civitas Celesyriæ, lit.t.4.p.80.c.1
Emath civitas Assyriæ, Emath est Antiochia, lit. t. 4. p. 80. c. 1
Emath interpretatur formido, & subditos significat, lit.t 4.p 80.c.1
Emath, & Arphat civitates pertinentes ad Damascum, lit. t. 4. pag. 272. col. 2
Epicurus divinam providentiam negat, myst. t. 4. p. 43. c. 1
Emath civitas est Syriæ, quæ nunc dicitur Antiochia, expos. tom. 5. pag. 187. col. 3
Emath est Antiochia civitas Syriæ, exp. t. 5. p. 219. c. 2
Emath est civitas, quæ postea dicta est Epiphania, ab Antiocho Epiphane, exp. t. 5. p. 142. c. 3
Emath civitas Syriæ, quæ nunc dicitur Antiochia, lit. t. 5 p. 187. c.3
Emath interpretatur formidans eos, mor. t. 6. p. 311. c. 4
Emaus interpretatur desiderium consilii, mor. t. 6. p. 274. c. 1
Emaus alio nomine dicitur Nicopolis, mor. t. 6. p. 274. c. 1
Emaus interpretatur mater festinans, mor. t. 6. p. 274. c. 1
Emaus quid sit, mor. t. 6. p. 274. c. 1
Embolismus quid sit, lit. t. 7. p. 210. c. 3
Eman interpretatur frater ejus, lit. t. 2. p. 227. c. 2
Eminentia Christi in quo fuerit ostensa, lit. t. 5. p. 2. c. 2
Eminentia prælationis abundat pilis vitiorum, myst.t.5.p.114.c.2
Eminentia Sacerdotii quanta sit, lit. t. 7. p. 252. c. 3
Emittere Spiritum suum quid sit, lit t. 2. p 269. c. 1
Emittere agnum dominatorem terræ, quomodo exponatur, lit. tom. 4. pag. 37. col. 1
Emitte agnum dominatorem terræ, loquitur Propheta de primo adventu Christi, myst. t. 4. p. 39. c. 2
Emitte agnum Domini, idest, da nobis Prælatum mansuetum, & humilem, qui nobis dominetur, clamat Ecclesia, mor.t.4.p.39.c.2
Emite, idest, venite, accedite, illuminamini, lit. t. 4. p. 129. c.1
Emitur paupertate regnum, vilitate gloria, dolore gaudium, labore requies, morte vita, lit. t. 3. p. 234. c. 3
Emere, & vendere, non est peccatum, nisi dolose fiat, myst. tom 6. pag. 238. col. 1
Emere in templo quid sit, lit. t. 6. p. 248. c. 3
Ementes, & vendentes in templo sunt simoniaci, & quomodo, myst. tom. 6. pag. 248. col. 3
Emmanuel a quibus vocabitur nomen Filii Dei, ac Virginis, lit. tom. 6. p. 5. col. 2
Emner filius, verbum interpretatur, lit. t. 4. p. 227. c. 2
Emolliuntur quidam per ignem tribulationis, ut metalla, quidam per verbum Dei, quidam per charitatem, mor. t. 7. p. 53. col. 1
Emorrhoissa fuit Martha soror Mariæ Magdalenæ, lit. t. 6. p. 181. c.3
Emorrhoissa post sanationem quid fecerit, optime exprimitur, lit. to 6. pag 181. col. 3
Emorrhoissa mulier, publicus, ac manifestus peccator est, mor. tom 6. pag. 181. col. 3
Empedoclis stultitia, qui, ut esset beatus, se in ignem projecit, lit. t. 7. pag. 109. col. 3
Emphasis est expressio loquendi, lit. t. 6. p. 76. c. 2
Emptor semper minuit pretium, quod venditor auget, lit. t. 3. p. 240. c.4
Emptor rem emendam vilificat quantum potest, etiam contra conscientiam, lit. t. 3. p. 250. c. 2
Enarrare Dei justitias quid sit, mor. t. 2. p. 130. c. 1
Encenia erat festivitas dedicationis templi, lit. t. 6. p. 352. c. 2
Encenia dicuntur quasi encenea, lit. t. 6. p. 352. c. 2
Enceniare quid sit, lit. t. 6. p. 352. c. 2
Endor quid sit, & ejus historia, alleg. t. 2. p. 218. c. 1
Endor interpretatur fons generationis, mor. t. 2. p. 218. c. 2
Endor interpretatur fons generationis, lit. t. 7. p. 361. c. 2
Enea sanatur a Petro, lit. t. 7. p. 291. c. 3
Engaddi interpretatur fons hœdi, mor. t. 2. p 178. c. 1
Engaddi est, ubi finitur, & consummatur mare mortuum, exp. tom. 5. pag. 142. col. 2
Engaddi quomodo interpretetur, lit. t. 7. p. 361. c. 2
Engallim est in principio maris mortui, ubi Jordanis ingreditur, exp. to. 5. pag. 142. col. 2
Ænigma est obscura allegoria, exp. t. 5. p. 146. c. 4
Ænigma, & parabola aliud proferunt in verbis, aliud tenent in sensibus, exp. t. 5. p. 64. c. 4
Ænigma sonat obscuritatem, parabola vero comparationem, sive similitudinem ad rem, de qua obscure fit sermo, exp. t 5. p. 64. c.4
Enoch optimus in generatione tota ipsius Seth, sicut Lamech fuit pessimus in tota generatione Caim lit. t. 1. p. 8. c. 3
Enoch ante diluvium ad Deum unum orationem ejus direxit, mor. t. 6. pag. 3. col. 2
Enoch ponitur in septuagesimo gradu, lit. t. 6. p. 152. c. 3
Enoch interpretatur dedicatio, mor. t. 6. p. 303. c. 4
Enoch quare in paradisum translatus fuerit, lit. t. 7. p. 266. c. 1
Enoch fidei exemplum, lit. t. 7. p. 266. c. 3
Enos primus dicitur invocasse Dominum, quia quædam deprecatoria verba primus composuit ad invocandum Dominum, lit t.1 p.8.c.1
Ennos Hebraice, idem est quod aqua, lit. t. 6 p. 300. c. 1
Ennos interpretatur aperiens, lit. t. 6. p. 300. c. 1
Ennon interpretatur fons tristitiæ, mor t. 6. p. 300. c. 2
Ensis nudus quare deferatur ante Imperatores, & Reges, lit. tom. 7. pag. 64. col. 3
Entia universa secundum se considerata bona sunt, sed Deo comparata quasi nihil sunt, lit. t. 3. p. 70. c. 3
Enunciabilia secundum Nominales sunt articuli, & quomodo, exp. Glos. t. 7. pag. 36. col 1
Epar est fons, unde ad omnia membra nutrimentum vitale derivatur, lit. t 3. pag 103. c. 3
Epha ad mensuram pertinet variarum frugum, exp. t. 5. p. 139. c. 3
Ephi habet tres modios, ibid. col. 4
Ephesum civitas Metropolis in medio Asiæ, lit. to. 7. p. 278. c. 3
Ephesum civitas Metropolis Asiæ, lit. t. 7. p. 169. c. 1
Ephebia quid signat, exp t. 5. p. 230. c. 3
Ephebia dicitur lupanar Epheborum, exp. t. 5. p. 254. c. 4
Ephot quid signat, exp. t. 5. pag. 169. c. 4
Ephot super indumentum interpretatur, mor. t. 6. p. 92. c. 3
Ephrata, & Bethlehem unius urbis vocabula sunt, interpretatur frugifera, & domus panis, lit. t. 1. p. 49. c. 4
Ephraim fructificans dicitur, mor. t. 2. p. 112. c. 1
Ephraim significat activos fructificantes, myst. t. 2. p. 152. c. 1
Ephraim laicos significat, Benjamin clericos, mor. t. 2. p. 211. c. 3
Ephraim potitur nomine decem tribuum, & cur, declaratur, lit. to. 4. pag. 59. col. 1
Ephraim populum gentilem denotat, lit. t. 4. p. 247. c. 1
Ephraim columba seducta, lit. t. 4. p. 266. c. 1
Ephraim significat multitudinem hæreticorum, myst. t. 5. p. 220. c.1
Ephraim denotat Gentiles, myst to 5. p. 220. c. 2
Ephraim est Judaicus populus, mor t. 5. p. 276. c. 2
Ephraim interpretatur fructiferus, lit. t. 7. p. 184. c. 4
Ephraim quomodo interpretetur, & quid significet, lit. t. 7. p. 205. c. 1
Ephraim quid significet, lit. t. 7. p. 231. c. 1
Ephraim tribus in numeratione signatorum non recensetur, & quare, lit. t. 7. p. 388. c. 3
Ephraim bonos conjugatos significat, lit. t. 7 p. 346. c. 4
Ephrata interpretatur speculum, mor. t. 1. p. 334 c. 1
Ephron interpretatur pulvis, alleg. t. 2. p. 115. c. 3
Ephrem interpretatur acutus, mor t. 2. p. 199. c. 4
Ephron interpretatur pulvis inutilis, mor. t. 5. p. 239. c. 2
Ephronitæ Judæos signant, myst. t. 5. p. 260. c. 4
Epicemya, idest emplastrum, unde dictum, exp. Glos t. 7. p. 143. c. 2
Epicureorum mensa cum retributione, mor. t 2. p. 175. c. 1
Epicurus summum bonum arbitrabatur voluptatem, myst. t. 3. p. 81. c. 1
Epicurei unde dicti, & quam opinionem haberent, lit. t. 7. p 300. c. 1
Epinichion non est Hebræum, sed forte Græcum, exp. t. 5. p. 230. c. 3
Epiphanes quomodo interpretatur, exp. t. 5. p. 130. c 3
Epiphaniæ solemnitas quomodo ab Armenis fortasse celebretur, lit. tom. 6. pag. 5. col. 3
Epiphaniæ nocte quare non canitur ab Ecclesia Psalmus ille, ut moris est: Venite exultemus Domino, lit. t. 6. p. 5. c. 3
Epiphania quid, lit. t. 7. pag 230 c. 1
Episcopus nunquam debet maledicere; nisi coactus, lit. tom. 1. pag. 170. col. 4
Episcopi nomen non est dignitatis, & dominii, sed officii, mor. tom. 1. pag. 105. col. 2
Episcopari significat operari, & non dominari, ibid.

Episcopi, & Sacerdotes dantes pœnitentias pecuniarias, male faciunt, mor. to. 2. p. 178. col. 4
Episcopus bonus duplici honore dignus, mor. t. 2. p. 208. c. 3
Episcopus dicitur intentus, & quare, mor. to. 2. p. 211. c. 1
Episcopi non prædicantes damnantur, mor. to. 2. p. 230. c. 2
Episcoporum cornua exaltantur in ira Dei, mor. to. 2. p. 232. c. 4
Equus significat aperte peccantes, mor. to. 2. p. 78. c. 2
Episcopi quomodo reddant Sacerdotes minores odibiles populis, lit. to. 4. p. 229. col. 4
Episcopi, & Sacerdotes cur post Missam lavant manus suas, exp. to. 5. pag. 137. col. 4
Episcopus quid attendere debeat, mor. to. 6. p. 127. col. 4
Episcopus cujus vicem gerat, attendere debet, mor. t. 6. p. 127. c 4
Episcopus utrum æqualiter debeat ire ad visitandos pauperes, & divites, exp. glos. to. 7. p. 19. col. 4
Episcopi, & Prælati Ecclesiæ libentius dant parentibus suis beneficia, & præbendas, quam alienis, licet sint meliores, exp. glos. tom. 7. pag. 51. col. 3
Episcopi nolite facere malam conscientiam, sed ite, & prædicate vetulis, & rusticis, bene scimus, quid sit agendum, &c. sig. Amos 7 cap. mor. to. 7. p. 53. col. 1
Episcopi cum fletu, & compassione debent tollere per excommunicationem flagitiosos de medio Ecclesiæ, lit. to. 7. p. 83. c. 3
Episcopi quibus vacare debeant, mor. to. 7. p. 85. col. 3
Episcopi multi sunt Jeroboam, mor. ibid.
Episcopi, & eorum socii, an debeant recipere sumptus, expos. gloss. tom. 7. pag. 94. col. 4
Episcopus cur deponit mitram, cum debet orare, exp. gloss. to. 7. pag. 101. col. 4
Episcopi locum Apostolorum tenentes, & vitam, & officium teneant, expos. gloss. t. 7. p. 108. col. 4
Episcopi tempore Eucharistiæ possunt facere collectas in Ecclesiis ad opus pauperum, & cogere subditos ad hoc, expos. to. 7. pag. 120. col. 4
Episcopus, vel Sacerdos, si recedat propter malitiam subditorum suorum, non potest cogi a superiore, ut revertatur ad eos, lit. tom. 7. p. 121. col. 1
Episcopus portat annulum quasi sponsus, exp. gloss. to. 7. p. 139. c. 1
Episcopus quid facere debeat in amputandu occasiones, mor. to. 7. pag. 140. col. 1
Episcopi comparantur locustis, mor. to. 7. p. 140. col. 1
Episcopus cur vertendo se ad populum dicat, Pax vobis, mor. tom. 7. pag. 169. col. 1
Episcopus unde dicatur, lit. to. 7. pag. 180. col. 1
Episcopus qualis esse debeat, lit. to. 7. p. 212. col. 2
Episcopus quare dicatur superintendens, lit. to. 7. p. 212. col. 2
Episcoporum conditiones, tom. 7. p. 212. col. 4
Episcopi in consecratione tres presbyteri ad minus requirantur, lit. to. 7. pag. 216. col. 1
Episcopus quando communicet peccatis alienis, lit. t. 7. p. 219. c. 1
Episcopi constituendi quales esse debeant, lit to. 7. p. 231. c. 2. & 3
Episcopus, & Prælatus avarus significatur per Nabuchodonosor, lit. to. 7. p. 231. col. 4
Episcopi quare abundantius, quam Sacerdotes oleo ungantur, lit. tom. 7. p. 247. col. 3
Episcopus quando consecratur, non ipse sponte librum sumit, sed ei imponitur ab aliis, quid denotet, lit. to. 7. p. 247. c. 4
Episcoporum est confirmare, lit. tom. 7. p. 289. col. 3
Episcopi commendantur, lit. tom. 7. p. 329. col. 1
Episcopus interpretatur superintendens, lit. t. 7. p. 331. col. 1
Episcopissæ Diaboli quæ sint, lit. to. 7. pag. 331. col. 3
Episcopus commendatur ab octo, lit. to. 7. p. 371. col. 1
Episcopus tanquam luminare in medio nationis pravæ, & perversæ, lit. t. 7. p. 373. col. 3
Episcopi, & Prælati debent omnes alios transcendere, mor. to. 7. p. 373. col. 4
Episcopatum invitus recipiens peccatne, exp. glos. tom. 7. p. 47. c. 4
Episcopatus qualiter debeat desiderari, lit. to. 7. p. 212. col. 1
Episcopatus multi male intrant in Episcopatus, & prælationes, & male desiderant exs multis de causis, ibid.
Episcopatum rari, aut nulli sunt bene desiderantes, lit. t. 7. p. 212. c. 3
Epistolæ Nabuchodonosor divisio, exp. tom. 5. p. 151. col. 1
Epistola Regis Nabuchodonosor, quæ post visionem arboris, & mutationem septem annorum missa est, exp. to. 5. p. 151. c. 1
Epistolæ Pauli quomodo dicantur Evangelium, lit. to. 7. p. 114. c. 4
Epistolas Pauli cur sedendo audiamus, lit. t. 6. p. 114. col. 4
Epistola D. Pauli ad Philippenses significatur per mulierem Apoc. 12. lit. to. 7. p. 179. col. 3
Epitaphium sepulturæ Christi conveniens nescit Propheta, myst. tom. 4. pag. 125. col. 1
Epulas, & convivia fere semper comitatur voluptas, & loquacitas, lit. tom. 1. p. 396. col. 3
Epulari, & gaudere, quomodo differant, ac conveniant, & quid sint, mor. to. 6. p. 227. col. 2
Epulatio, & comestio, lętitię sociata veræ, vel vanæ, lit. t. 6. p. 231. c. 2
Equites sunt dignitates, myst. tom. 4. p. 67. col. 4
Eques diabolus dicitur, sicut peccator equus, lit. t. 4. p. 18. c. 3
Eques quilibet sanctus, lit. to. 7. pag. 66. col. 3
Equi nomine plurimę res significatę in sacra Scriptura, lit. 1 p. 42. c. 1
Equus significat corpus, mor. tom. 2. p. 81. c. 4
Equi conditiones peccatori comparantur, mor. t. 2. p. 81. c. 4
Equus significat luxuriosos, mor. to. 2. pag. 126. col. 4
Equus in tribus probatur, mor. to. 2. pag. 344. col. 3
Equus umbraticus terretur umbra, & vetus homo divinis præceptis, lit. tom. 3. p. 21. col. 3
Equus indomitus evadit durus, & filius remissus evadet præceps, lit. to. 3. p. 28. col. 4
Equi sunt advocati, myst. tom. 4. pag. 67. col. 4
Equis, & peroicibus trahitur currus Diaboli, mor. t. 4. p. 81. c. 4
Equus fræno domatur, lit. to. 4. p. 82. col. 1
Equus est potestas sæcularis, exp. tom. 5. p. 124. col. 2
Eques est animus superbus, & immitis, exp. ibid.
Equus interpretatur luxuria, myst. to. 5. p. 178. col. 1
Equi, & bubali servant naturam, & cur, exp. to. 5. p. 187. c. 4
Equi dicuntur lascivi impetus, exp. to. 5. p. 198. col. 1
Equites dicuntur Diabolus, & sui ministri, myst. to. 5. p. 202. c. 4
Equus fremens dicitur Diabolus, ibid.
Equi Domini sunt Apostoli, & Prædicatores, myst. t. 5. p. 206. c. 3
Equi colores quid præfigurabant, exp. tom. 5. p 213. col. 1
Equi rufi varii, & albi qui sint, ibid. col. 2
Equi varii sunt omnes Sancti, & quomodo, myst. to. 5. p. 213. c. 4
Equi dicuntur Apostoli, & Apostulici viri, myst. t. 5. p. 217. c. 2
Equi rufi dicuntur Martyres, myst. to. 5. pag. 217. col. 2
Equi nigri dicuntur Confessores, ibid.
Equi albi dicuntur Virgines, myst. to. 5. p. 217. col. 2
Equi varii, & fortes erunt hi, qui in Antichristi tempore sunt futuri, ibid.
Equi diaboli qui sint, lit. to. 7. pag. 331. col. 3
Equus albus, numerus primorum Electorum, lit. to. 7. p. 385. c. 1
Equus rufus est tyranni, qui fideles occidebant, lit. to. 7. p. 385. c. 2
Equus primus significatus est in innocentia Abel, Isaac, Jacob, & David, ibid. col. 3
Equus secundus significatus in crudelitate Cain, Ismael, Esau, & Saul, lit. to. 7. p. 385. col. 3
Equus tertius niger, pravitas hæreticorum, lit. to. 7. p. 385. c. 3
Equus niger, cœtus Confessorum, ibid. col. 4
Equus pallidus est hypocrita, lit. tom. 7. p. 386. col. 2
Equi diaboli sunt detractores, mor. to. 7. p. 395. col. 3
Equus albus est caro Christi, lit. to. 7. p. 419. c. 2
Equi albi qui sint, lit. t. 7. pag. 419. c. 4
Eradicatio festinata, damnosa, suspiciosa prohibetur, lit. t. 6 p. 50. c. 4
Erecto collo adversus Deum currit, qui ea, quæ Creatori displicent, cum audacia perpetrat, lit. tom. 1. p. 414. col. 4
Erecti sunt argento, qui superbiunt in divitiis, myst. t. 5. p. 200. c. 4
Ereptio triplex, mor. tom. 6. p. 298. col. 4
Ergastulum locus laboris dicitur, lit tom. 4. p. 257. col. 4
Eripitur homo a Christo, & quomodo, mor. t. 7. p. 146. c. 4
Error Epicureorum, & Aristot. circa initium ipsarum rerum, lit. to. 1. pag. 1. col. 1
Error quorumdam, qui dicunt Deum prius creasse tenebras, deinde lucem, lit. to. 1. p. 1. col. 2
Error Judæorum, qui dicunt aliam mulierem esse factam, & prius, quam Eva de costa Adæ fieret, lit. to. 1. p. 5. col. 3
Error provenit a ratione, dolor a voluntate, & pavor a memoria, Pent. tom. 2. pag. 99. col. 1
Error veritatis significatur per symoniam, mor. to. 2. p. 301. c. 2
Error sponsus animæ peccatricis, alleg. to. 2. p. 166. col. 1
Errores multorum hæreticorum eliduntur, myst. t. 2. p. 231. col. 3
Error hominis errori ovis comparatur, lit. tom. 2. p. 321. c. 3
Errare quid sit, lit. to. 2. pag. 321. col. 4
Errat omnis, qui reputat esse mala, quæ optima sunt, nempe paupertatem, infirmitatem, tentationem, & ceteras Domini increpationes, lit. to. 3. p. 20. col. 4
Errant, qui putant, quod contumeliam pati, sit contumelia, cum sit honor, quo tamen non omnes sunt digni, lit. tom. 3. p. 36. c. 4
Error est per ignorantiam malum committere, sed stultitia est malum cognitum non vitare, lit. to. 3. p. 73. col. 4
Error est nescire, quod rectum est, stultitia scire rectum, & non sequi, lit. to. 3. p. 76. col. 2
Error stultorum circa quatuor potissimum consistit, scilicet circa substantiam, qualitatem, quantitatem, & possessionem ipsarum rerum, lit. to. 3. p. 90. col. 4
Errores quatuor pessimi, primus est excusatio peccati, secundus est peccatorum gloriatio, tertius est retorquere mala nostra in Deum, ut auctorem, quod est blasphemia, quartus est mendacium his, quæ fidei sunt, lit. to. 3. p. 99. col. 1. & 2.
Error circa fidem est execrabilis, lit. to. 3. p. 197. col. 1
Errror Præpositi dicentis suffragia Ecclesiæ prodesse damnatis, ut pœna illorum sit tolerabilior ad tempus, lit. t. 3. p. 200. c. 3

Error hæreticorum super illud: Accipite Spiritum sanctum, myst. tom. 4. pag. 18. col. 2
Error pertinet ad intellectum, duritia ad effectum, myst. to. 4. p. 159. col. 4
Error duplex de hac auctoritate David, Ut justificeris, &c. lit. tom. 7. p. 22. col. 1
Error in multas scinditur vias, lit. to. 7. p. 144. col. 3
Errorum defensiones in hæreticis, unde oriantur, lit. tom. 7. pag. 220. col. 1
Error numquam stat, sed serpit, lit. to. 7. p. 228. col. 3
Erubescentia est causa conversionis, mor. to. 2. p. 177. col. 1
Erubescentia est bona pars pœnitentiæ, lit. to. 3. p. 177. col. 2
Erubescit subire judicium cum servis suis, cum sit justissimus; mor. tom. 4. p. 13. col. 2
Erubescet Sol, & confundetur, idest, qui Lunam, & Solem adoraverunt, myst. tom. 4. p. 55. col. 1
Erubescere de peccatis optimum est, mor. to. 4. p. 248. col. 3
Erubescentia quid, exp. Glos. to. 7. p. 40. col. 3
Erubescentia quid, exp. Glos. to. 7. p. 47. col. 4
Eruca quid significet, lit. tom. 7. p. 393. col. 3
Eruditio sequitur ex tribulationibus, lit. to. 4. p. 283. col. 3
Eruere qui ducuntur ad mortem quomodo, myst. tom. 4. pag. 22. col. 2
Erui a peccato, est maxima difficultate ab ipso surgere, myst. tom. 4. p. 86. col. 3
Eruere multipliciter, lit. tom. 6. p. 106. c. 2
Erugo superbiam denotat, mor. to. 6. p. 25. col. 3
Esau prius natus quam Jacob, significat progressum hominis, quia prius est id, quod animale est, deinde quod est spirituale, mor. tom. 1. p. 33. col. 4
Esau primatum pro lenticula perdidit, lit. to. 1. p. 34. col. 1
Esau venator significat vitam illorum, qui exterioribus voluptatibus fusi, carnem sequuntur, myst. to. 1. p. 34. col. 2
Esau Typus est superborum, quorum opera rejiciuntur, mor. tom. 1. p. 37. col. 2
Esau iratus recessit ab Isaac patre suo, & abiit in Seir, ibique viginti annis habitavit, deinde reconciliatus Jacob fratri suo reversus est ad patrem suum, & habitavit usque ad illius obitum, & postea separatus est a Jacob, lit. to. 1. p. 50. c. 3
Esau, & Jacob signant corpus, & spiritum, myst. tom. 5. pag. 22. col. 2
Esau interpretatur vitia, alleg. tom. 5. p. 225. col. 4
Esau denotat Judæos, qui invident Christianis, exp. tom. 5. p. 190. col. 3
Esau denotat caro, quæ pugnat adversus spiritum, exp. tom. 5. p. 190. col. 3
Esau denotat hæreticos, sive mundum terrenum, & cruentum, exp. tom. 5. p. 190. col. 3
Esau asper, & hispidus fuit, & quid significet, lit. tom. 6. p. 3. col. 2
Esau Jacobum persequebatur, lit. to. 6. p. 3. col. 2
Esau quare prius nascatur, mor. to. 6. p. 5. col. 2
Esau interpretatur quercus, & quare, lit. to. 7. p. 52. col. 1
Esau, qui nimis tardando in venatione amisit benedictionem, quid significet, lit. tom. 7. p. 52. col. 1
Esau quare odio habebatur a Deo, & a matre sua, lit. to. 7. p. 52. col. 1
Esau fuit per justitiam reprobatus, quomodo intelligenda, exp. glos. tom. 7. p. 52. col. 1
Esau lacrymæ quales, lit. to. 7. p. 273. col. 2
Esse secundum carnem, quid, exp. glos. to. 7. p. 46. col. 2
Esse divinum est inseparabile a Deo, & actu, & potentia, & intellectu, exp. glos. tom. 7. p. 60. col. 4
Esto mansuetus ad audiendum verbum Dei, lit. tom. 7. p. 366. col. 2
Esca in laqueo est lucrum cum culpa, est prosperitas hujus mundi cum actione iniqua, lit. to. 1. p. 418. col. 2
Esca Diaboli delectatio, mor. tom. 2. p. 87. col. 2
Esca animæ triplex, mor. tom. 2. p. 281. col. 2
Esca, quam abominantur peccatores, triplex est, mor. to. 2. p. 281. col. 2
Esca spiritualis, quam dat Deus, quadruplex est, myst. to. 2. p. 341. col. 4
Esau omnes carnales, Jacob spirituales signat, myst. tom. 2. p. 342. col. 4
Esau cur sit appellatus Edom, myst. to. 2. p. 342. col. 4
Esca, & potus sunt proditores, qui blandiuntur hospiti, ingredientes domum carnis, & cum recepti fuerint, jugulant receptorem suum, lit. tom. 3. p. 27. col. 1
Escæ sunt Philosophorum scientiæ, mor. to. 6. p. 54. col. 1
Esdra reparante legem Judæi facti sunt videntes, lit. tom. 4. p. 77. col. 3
Esebon interpretatur cogitatio mœroris, sive cingulum tristitiæ, mor. tom. 3. p. 75. col. 2
Esebon & Eleale civitates Moab, lit. to. 4. p. 38. col. 3
Esebon Moabitarum nobilis civitas, lit. to. 4. p. 40. col. 1
Esebon cingulus mœroris interpretatur, & est habitus Monachorum, myst. tom. 4. p. 40. col. 2
Esebon congregationem mœroris dicit, ibid. col. 3
Esebon munitissimum præsidium Moabitarum, lit. tom. 4. p. 270. col. 3
Esebon cogitationes interpretatur, & quid sibi velit, dicitur, mor. tom. 4. p. 270. col. 3
Esebon interpretatur cogitatio, myst. to. 5. p. 84. col. 2
Esebon interpretatur cogitatio mœroris, mor. to. 6. p. 376. col. 3
Essæi vitæ religiosissimæ erant longius quam monachi nostri temporis, lit. tom. 6. p. 10. c. 1
Essæi erant non habitantes cum aliis, &c. lit. tom. 7. pag. 183. col. 4
Esron interpretatur, & significat Christum, lit. tom. 6. p. 3. col. 3
Esron sagitta interpretatur, lit. to. 6. p. 3. col. 3
Esron in Ægypto gignitur, lit. to. 6. p. 3. col. 3
Esron atrium interpretatur, lit. to. 6. p. 3. col. 3
Esse in morte æterna, non est esse, & sic vivere, non est vivere, lit. to. 3. p. 24. col. 4
Est quasi dives, sed non vere dives, qui tantum divitias hujus mundi habet, cum nihil habeat apud Deum, lit. to. 3. p. 27. col. 3
Esse similis Altissimo, est habere Prophetas, &c. myst. tom. 4. p. 36. col. 2
Erunt prava directa, &c. de beato Laurentio potest exponi, mor. tom. 4. p. 87. col. 4
Esse in manu Dei quid sit, lit. to. 4 p. 112. col. 3
Esse generat, & non generavit. Origenes, myst. to. 4. p. 208. col. 1
Esse in sanguine suo; est esse in proposito peccandi, vel fundendi sanguinem per homicidium, vel bestiarum idolis immolandum, exp. tom. 5. p. 57. col. 4
Esse in agro quid referat, mor. to. 6. p. 226. col. 1
Esseotia est nomen Dei, myst. to. 2. p. 67. col. 1
Essentia humanitati inseparabiliter unita, myst. to. 2. p. 213. col. 1
Essentia divina dicitur Sapientia, quia falli non potest, disciplina, quia omnia docet, scientia, quia scit omnia, lex, quia dirigit omnia, lit. to. 3. p. 191. col. 1
Essentia de essentia, idest, ens de ente, Prolog. tom. 7. pag. 4. col. 1
Essentia divina testimonium perhibuit de humanitate Christi, & quando, lit. tom. 7. p. 355. col. 3
Esus carnium concessus post diluvium homini propter ejus fragilitatem, & infœcunditatem terræ, lit. to. 1. p. 13. col. 5
Esus sanguinis vetitus in veteri lege, significat prohibitionem homicidii, lit. tom. 1. p. 13. col. 1
Esuriem habebunt divites mundi, mor. to. 2. p. 84. col. 2
Esuries atrii habet satietatem domus Domini, mor. tom. 2. p. 160. col. 3
Esurire dupliciter declaratur, lit. tom. 4. p. 24. col. 1
Esuries, & sitis aliquando significat ariditatem, myst. tom. 4. p. 512. col. 1
Et erit fortitudo, &c. ut favillæ, stupæ, quem sensum obtineat allegorice, myst. tom. 4. p. 7. col. 2
Et dices in die illa, alloquitur Ecclesia Dominus, myst. tom. 4. p. 32. col. 3
Et, pro idest, & quomodo legi debeat, lit. to. 4. p. 33. col. 3
Et, conjunctio, exponitur, lit. tom. 5. p. 2. col. 2
Et, sumitur pro idest, lit. tom. 5. p. 188. col. 4
Et sumitur pro cum, vel sumitur zeumatice, exp. glos. tom. 7. p. 8. col. 1
Ethan interpretatur fortis, & significat Gentiles, alleg. to. 2. p. 190. col. 5
Ethan interpretatur robustus, lit. to. 2. p. 230. col. 1
Etymologia hujus vocis interpretis, lit. to. 4. p. 98. col. 1
Ethnici ab Ethnos, quod est gens, idest tales, quales sunt geniti, exp. glos. tom. 7. p. 6. col. 3
Eva utrum peccaverit ante comestionem vetiti cibi, ex dubitatione aliqua, lit. tom. 1. p. 6. col. 1
Eva majori pœna est punita, quam Adam, lit. tom. 1. pag. 6. col. 3
Eva duos habet filios, idest, duo genera hominum, bonos, & malos. Caim primogenitus, significat animales, Abel secundo natus, spirituales, ex animali enim per Christum fit homo spiritualis, mor. tom. 1. p. 6. col. 4
Eva omnes nos servos peccati vocavit, sed Christus appellavit amicos, myst. tom. 1. p. 27. col. 5
Esca contemplativi est ipse Christus, mor. to. 1. p. 28. col. 4
Eva triplicem habuit maledictionem, lit. to. 6. p. 131. col. 4
Eva levis fuit corde, lit. tom. 6. p. 533. col. 4
Eva prima interpretatur furor, exp. glos. to. 7. p. 6. col. 2
Evagationis causa quæ sit, myst. to. 6. p. 200. col. 2
Evangelica promissa nullam habent mensuram, lit. tom. 1. p. 346. col. 4
Evangelica lex est doctrina filiorum, quæ per os Domini, idest,

Prædicatores annunciant, lit. tom. 3. pag. 111. col. 3
Evangelistæ quomodo annunciaverunt opera Dei, alleg. t. 2. p. 159. c. 2
Evangelista est Propheta bona annuncians, lit. to. 4. p. 94. col. 1
Evangelistarum libri a Divo Hieronymo in Latinum conversi, errata magna complectuntur, & quomodo, lit. to. 6. p. 1. c. 2
Evangelistarum intentio qualis extat, lit. to. 6. p. 2. col. 1
Evangelistarum materia, ac subjectum, quale existat, lit. to. 6. p. 2. col. 1
Evangelistæ nostrates longe accuratius ceteris Evangelicam Christi Domini nostri Historiam posteris tradidere, lit. to. 6. p. p. 2. c. 1
Evangelistæ diversa profecto quamplurima in diversam sententiã, sed nunquam sane adversa, sive oppugnantia in contrapositam, & adversam sententiam posteris temere prodiderunt, lit. to. 6. p. 2. c. 1
Evangelii vox, seu nomen unde emanat, lit. to. 6. p. 2. col. 1
Evangelium bonum nuncians dicitur, seu interpretatur, lit. t. 6. p. 2. c. 1
Evangelistæ quatuor sapientiores qui sunt, lit. to. 6. p. 2. col. 1
Evangelistarum doctrina a quadrupla morte liberat, lit. to. 6. p. 2. c. 1
Evangelistarum ordo, ac modus Christi Domini nostri vitam, acta, atque doctrinam agendi, ac ostendendi, qualis fuerit, lit. to. 6. p. 2. c. 1
Evangelistæ omnes cur ita concorditer Petri negationem scripserunt, lit. tom. 6. p. 391. col. 1
Evangelista interpretatur bonum nuncium, lit. to 7. p. 206. col. 4
Evangelistarum officium in primitiva Ecclesia, lit. to 7. p. 174 col. 4
Evangelium prædicantes, habent potestatem vivere de Evangelio, myst. tom. 1. p. 65. col. 4
Evangelium lex ignea est, quia docet, & prædicat charitatem, quæ est ignis inflammans in amorem Dei, & proximi, lit. to. 1. p. 178. col. 1
Evangelium de morte Christi est calceamentum, myst. to. 2. p. 152. c. 3
Evangelium dicitur currus Dei, mor. to. 2. p. 168. col. 4
Evangelia prophetantur per Zachariam, mor. to. 2. p. 194. col. 1
Evangelii verba, verba sunt oris, mor. to. 2. p. 198. col. 4
Evangelium a multis coacte observatur, myst. to. 2. p. 200. col. 1
Evangelium filii Dei est lumen vultus, mor. to. 2. p. 232. col. 4
Evangelium dicitur lux, quia continet nudam, & apertam veritatem, in Veteri autem Testamento spiritus erat in littera, & veritas in figura, lit. tom. 3. p. 13. col. 1
Evangelium docet, gratiam confert, & gloriam spondet, lit. tom. 3. p. 105. col. 3
Evangelium est via ita recta, in qua numquam contingit errare, qui diligenter attendit, myst. to. 4. p. 77. col. 4
Evangelium Christi, & Testamentum Novum cur dicatur sempiternum, myst. tom. 4. p. 129. col. 4
Evangelium sine lege nonnulli hæretici non sufficere dicebant, mor. tom. 4. p. 184. col 2
Evangelium dicitur suscitatum, quia de lege in qua erat occultatum, extractum est, exp. to. 5. p. 64. col. 3
Evangelia quatuor tantummodo existunt, lit. to. 6. p. 1. col. 1
Evangelium erat apud Ægyptios quoddam, lit. to. 6. p. 1. col. 2
Evangeliorum liber (ex Divi Hieronymi Annotatione) perscriptus colore nigro, habens sub se alium numerum discolorem, seu dissimilem miniatum, procedentem ad decem usque, indicat perspicue in quo Canone ex decem præscriptis canonibus, prior numerus debeat requiri, ac investigari, lit. to. 6. p. 1. col. 2
Evangeliorum singulorum liber, ab exordio ad calcem usque, numerum disparem, ac dissimilem continet, lit. to. 6. p. 1. c. 2
Evangelia quædam habent, quæ sunt, vel eadem, vel vicina, vel sola, lit. tom. 6. p. 1. col. 2
Evangelia distinctione cognoscentur a curiosis, lit. to. 6. p. 1. col. 2
Evangeliorum diversorum monumenta, atque scripta edita a diversis auctoribus, principia fuerunt, lit. to. 6. p. 1. col. 2
Evangeliorum narrationem multi, ac varii ordinare, atque disponere, sed non veram historiam texere, enixe elaboraverunt, lit. tom. 6. p. 1. col. 3
Evangelia scripta fuere a pluribus, lit. to. 6. p. 1. col. 2
Evangeliorum quam plures sine spiritu, gratiaque Dei scriptores extitere, lit. tom. 6. p. 1. col. 3
Evangelium prædicari, quare necessum fuit, lit. to. 6. p. 1. c. 4
Evangelium quampiures scripserunt, lit. to. 6. p. 1. col. 4
Evangelia aliorum scriptorum Apocryphorum, quare ceciderint, nec recepta fuerint ab Ecclesia, lit. tom. 6. p. 1. col. 4
Evangelica ista monumenta quaterna, quæ ab his quatuor Evangelistis nobis prodita sunt, nempe a Matthæo, a Marco, a Luca, necnon a Joanne, cur in Catholicam Ecclesiam adscribantur, atque universe colligantur, & admittantur, lit. to. 6. p. 3. col. 1
Evangelia aliorum quatuor Evangelistarum, scilicet Bartholomæi, Thomæ, Pauli, atque Nazaræorum, quare in fidem nostram ab Ecclesia Apostolica Romana nequaquam recipiantur, lit. t. 6. p. 2. c. 1
Evangelia quare numero quaterno litteris traduntur, lit. to. 6 p. 2. c. 1
Evangelia, quæ ab evangelicis scriptoribus nobis separate produntur memoriæ, quatuor utique existunt, lit. to. 6. p. 2. col. 1
Evangelia conjuncte, & in universum, sive unius veræ fidei ratione, unum tantum esse dicuntur, lit. to. 6. p. 2. col. 1
Evangelia, sive eloquia Evangelica quare a terrenis minima, vel modica, vel nulla æstimantur, neque censentur, ibid.
Evangelia qui audiunt, sed nequaquam faciunt juxta eorum dicta tantummodo auditores dicantur, lit. to. 6. p. 2. col. 2
Evangelistæ quare sapientiores dicantur, lit. to. 6. p. 2. col. 1
Evangelica historia sola, Antonomastice non abs re Evangelium dici solet, lit. tom. 6. p. 2. col. 1
Evangelii diffinitio, vel descriptio colligitur, nec spernenda, lit. tom. 6. p. 2. col. 1
Evangelium in collo portantes, quomodo reprehendantur, lit. tom. 6. p. 73. col. 1
Evangelium bona annunciatio dicitur, lit. to. 6. p. 91. col. 1
Evangelistæ quibus sunt figurati, Prolog. to. 6. p. 125. col. 4
Evangelistæ ubi Evangelium scripserint, declaratur exactissime, Prolog. tom. 6. p. 125. col. 4
Evangelium tres soli Græce scripserunt, lit. to. 6. p. 246. col. 3
Evangelium communiter excellit omnes alias scripturas, lit. tom. 6. p. 279. col. 1
Evangelium large dicitur bona enunciatio facta, exp. gl. to. 7. p. 6. c. 2
Evangelium utrum lege sit melius, exp. glos. to. 7. p. 10. col. 1
Evangelii effectus multi, mor. to. 7. p. 11. col. 1
Evangelium vultus Dei, lit. tom. 7. p. 11. col. 1
Evangelium licet mandet opera, denominatur tamen a nomine fidei a digniori, exp. glos. tom. 7. p. 26. col. 2
Evangelium non prohibet sub pœna infligenda ab homine, expos. glos. tom. 7. p. 29. col. 4
Evangelium licet magis expresse prohibeat peccatũ, non tamen irritat concupiscentiam propter gratiam, exp. glos. to. 7. p. 29. col. 4
Evangelium gratiam confert, quæ peccatum mundat, & ideo non irritat concupiscentiam, exp. glos. to. 7. p. 36. col. 3
Evangelium Sol, sive lux, lex, lucerna, quomodo, mor. to. 7. p. 41. col. 1
Evangelium est verbum consummans, lit. to. 7. p. 45. col. 3
Evangelium legens, cur faciat signum in fronte, in ore, & in pectore, exp. glos. tom. 7. p. 56. col. 1
Evangelium duo continet, lit. to. 7. p. 96. col. 3
Evangelium quid, & quot modis, lit. to. 7. p. 124. col. 4
Evangelium est verbum reconciliationis, lit. to. 7. p. 131. col. 1
Evangelium proprie est de præteritis, & præsentibus, lex vero tantum de futuris, lit. tom. 7. p. 148. col. 1
Evangelium creditum sicut pecunia, & semen, mor. to. 7. p. 150. col. 1
Evangelii veritatem quare voluerit Dominus tradere per nota exempla, & per parabolas, lit. to. 7. p. 211. col. 1
Evangelii prædicatio est lux, & quare ostenditur, lit. to. 7. p. 213. c. 2
Evangelium non est aliud, &c. sed novum, lit. to. 7. p. 256. col. 2
Evangelium quare dicatur sermo unus, lit. t. 7. p. 278. c. 3
Evangelium quando credibile sit Paulum didicisse, lit. to. 7. p. 290. c. 4
Evangelium an lege gravius, lit. to. 7. p. 297. col. 4
Evangelium quare dicatur perfecta libertas, lit. to. 7. p. 314. col. 1
Evangelium pondus leve habentibus charitatem, lit. to. 7. p. 376. c. 1
Evangelium propter quid dicatur, lit. to. 7. p. 407. col. 1
Eubolus quomodo interpretatur, lit. to. 7. p. 230. col. 4
Eucharistiæ Sacramentum accipiens, videat quomodo accipit, & custodiat in se, mor. to. 1. p. 7. c. 2
Eucharistiæ spiritualis comestio est fructus Passionis Christi, alleg. tom. 2. p. 51. col. 3
Eucharistiæ sacramentum non deficiet in Ecclesia usq; ad judiciũ, ib.
Eucharistiæ panis quomodo sit sapidus, alleg. to. 2. p. 52. col. 2
Eucharistiæ panis est jucundus, alleg. to. 2. p. 52. col. 1
Eucharistiæ præsentia turbat Diabolum, lit. to. 6. p. 157. col. 1
Eucharistiæ Sacramentum tria habet, lit. to. 6. p. 329. col. 3
Eucharistiæ per sumptionem an dimittantur mortalia, exp. gl. tom. 7. p. 99. col. 4
Eucharistiæ Sacramento homo Deo unitur, lit. to. 7. p. 99. col. 4
Eucharistiæ Sacramentum cum rancore, vel odio nemo accedere debet, exp. glos. tom. 7. p. 103. col. 2
Eucharistiæ Sacramentum plenum est miraculis, exp. glos. to. 7. p. 104. col. 2
Eucharistia interpretatur bonum donum, vel bona gratia, lit. tom. 7. p. 261. col. 1
Evidentia rei obtinet vim clamoris, lit. to. 7. p. 274. col. 1
Evellenda prius sunt vitia ab anima, & deinde plantandæ sunt virtutes in illa, mor. to. 3. p. 78. col. 1
Euge, interjectio habet diversa significata, alleg. to. 2. p. 89. col. 3
Euge, multas habet significationes, mor. to. 2. p. 177. col. 2
Euge exultatorium est, lit. tom. 6. p. 78. col. 4
Euge quid sit, diffuse tractatur, lit. to. 6. p. 245. col. 3
Evidentia publicati flagitii accusatore non eget, lit. to. 1. p. 23. col. 3
Evidentia patrati sceleris non indiget clamore accusatoris, ibid.
Evilmerodath crudelis, quid fecerit patri mortuo, lit. to. 4. p. 36. col. 3
Evilmerodath cujus sit filius, lit. to. 4. p. 36. col. 3
Eunuchorum genera tria, quidam de utero matris sic nascuntur, alii per violentiam facti sunt ab aliis, alii sponte se ipsos efficiunt, myst. tom. 1. p. 55. col. 3
Eunuchi in triplici genere, natura, violẽtia, gratia, myst. t. 1. p. 306. c. 3
Eunuchus quod nomen habebit in muris civitatis Ecclesiæ, myst. tom. 1. p. 152. col. 1
Eunuchi nõ quod castrati fuerint, sed quia caste vixerint, t. 4. p. 86. c. 3
Eunuchi qui fuerunt in domo Regis, qui fuerint, declaratur, lit. tom. 4. p. 86. col. 3

Eunuchi

Eunuchi prius consolantur quam proselyti, lit. to. 4. p. 132. col. 1
Eunuchus dicitur virgo, qui se castravit propter regnum cœlorum, myst. tom. 4. p. 131. col. 1
Eunuchi sunt Religiosi, myst. to. 4. p. 207. col. 2
Eunuchi duo, sunt vanitas, & voluptas hujus mundi, qui nos præcipitant, myst. tom. 4. p. 294. col. 1
Eunuchorum multa genera, lit. tom. 6. p. 63. col. 4
Eunuchus unde dicatur, lit. tom. 6. p. 64. col. 1
Eunuchus convertitur a Philippo, lit. to. 7. p. 290. col. 1
Eunuchorum officium, ibid.
Eunuchus sunt primitiæ gentium, lit. to. 7. p. 293. col. 4
Euphrates, scilicet torrens saliens, per quem captivi ducti fuerunt Moabitæ in Babyloniam, lit. to. 4. p. 38. col. 4
Euphrates fluvius est Assyriorum, lit. to. 4. p. 180. col. 1
Euphrates abundantiam rerum temporaliũ dicit, myst. to. 4. p. 265. c. 1
Euphrates quid significet, & quomodo interpretetur, lit. t. 7. p. 186. c. 2
Euphrates quomodo interpretetur, & quid significet, lit. t. 7. p. 395. c. 1
Eusebius explicatur, qui dicit Verbũ divinũ apparuisse in figura humana, primo ante omnes Prophetas ipsi Abrahæ, lit. to. 1. p. 23. c. 1
Eusebius Cæsariensis Episcopus, Ammonium Alexandrinum sequi litetur, lit. tom. 6. p. 1. col. 1
Eusebius Episcopus Cæsariensis ordinavit, atque disposuit Canones in decem numeros, ibid.
Eusebius perpulchram narrat historiã de sanata muliere a fluxu sanguinis, ac D. Ambrosii auctoritate comprobatur, lit. to. 6. p. 36. col. 4
Ex, extra significare videtur, mor. to. 4. p. 13. col. 1
Exacerbare Deum quid, lit. to. 7. p. 244. col. 3
Exacerbantes Deum qui sint, ibid.
Exactor Antichristus est, sive Diabolus, myst. to. 4. p. 35. col. 2
Exactor Diabolus est, lit. tom. 6. p. 213. col. 1
Exaggeratio pœnæ passionis Christi, alleg. to. 2. p. 174. col. 3
Exaggeratio pœnæ propter exaggerationem culpæ, lit. to. 4. p. 54. c. 3
Exaggeratio culpæ monstratur ratione evidentiæ justitiæ Dei, ibid.
Exaltare signum, est prædicare ad populos crucem Christi, myst. tom. 4. p. 113. col. 3
Exaltandus quis sit, mor. to. 2. p. 245. col. 1
Exaltatio judicii nota erit bonis & malis, mor. to. 2. p. 144. col. 4
Exaudire quare Dominus differat, lit. to. 2. p. 12. col. 3
Exaudire, & intendere quomodo distinguantur, lit. to. 2 p. 153. col. 1
Exauditus fuit Christus in suis orationibus, alleg. to. 2. p. 259. col. 3
Exaudiri Diabolum quid, exp. glos. to. 7. p. 143. col. 2
Excæcatio est pœna malorum in præsenti, mor. to. 2. p. 87. col. 1
Excæcatio Judæorum, alleg. ibid.
Excæca, expositio litteralis aptissima, lit. to. 4. p. 18. col. 1
Excæca, quomodo gloss. interpretetur, lit. to. 4. p. 18. col. 1
Excæcare, pro expectare, & quomodo, lit. to. 4. p. 18. col. 1
Excæcatio Judæorum declaratur, lit. to. 4. p. 62. col. 3
Excæcatio multiplex, mor. tom. 6. p. 344. col. 3
Excæcat Deus, non impertiendo malitiam, sed non largiendo gratiam, lit. tom. 7. p. 127. col. 1
Excæcantur alio modo superbi, alio avari, alio luxuriosi, lit. tom. 7. p. 127. col. 1
Excæcant tria, lit. tom. 7. p. 227. col. 2
Excellentia Sacramenti altaris, alleg. to. 2. p. 202. col. 1
Excelsum quomodo sumatur ibidem, lit. to. 4. p. 16. col. 1
Excellens multipliciter dicitur, exp. glos. to. 7. p. 104. col. 3
Excelsa auferre quid sit, mor. tom. 2. p. 206. col. 3
Excelsa superbiam significant, myst. to. 5. p. 59. col. 4
Excelsa facere de vestimentis, est studere, se bonis moribus ornare propter Prælationes habendas, & dignitates, myst. to. 5. p. 59. col. 4
Excelsum vocat, vel idolum in excelsis positum, vel loca excelsa, in quibus colebant idola, exp. glos. to. 5. p. 75. col. 3
Excelsior cœlis factus Christus, quomodo fuerit, lit. to. 7. p. 254. col. 3
Excelsa Ecclesiæ quæ sint, lit. tom. 7. p. 400. col. 4
Excessus duplex, pavoris, & contemplationis, alleg. to. 2. p. 76. col. 2
Excessus Judæorum duplex, lit. to. 4. p. 27. col. 3
Excessus Christi qualis fuerit, lit. to. 6. p. 187. col. 2
Excessus Christi quis, mor. to. 7. p. 168. col. 2
Excessus mentis Petri, lit. to. 7. p. 292. col. 2
Excidium quadruplex Jerusalem fletur, lit. to. 4. p. 303. col. 1
Excidunt homines ab æternis præmiis, præsumendo, desperando, perseverantiam interrumpendo, lit. to. 7. p. 195. col. 1
Excidere memoriale in petra, quid sit, ostenditur, myst. to. 4. p. 50. c. 4
Excidere quid importet, lit. tom. 6. p. 29. col. 3
Excidunt a veritate multi variis modis, lit. to. 7. p. 225. col. 3
Excitat Dominus persecutores, ut bene utatur eorum sævitia, mor. tom. 7. p. 53. col. 1
Exclusores sunt sculptores metallorum, alleg. to. 2. p. 171. col. 1
Excommunicationis gladio feriri debent stupratores animarum, ne impunes evadant, lit. to. 1. p. 48. col. 3
Excommunicatio est medicina, & quare, mor. to. 7. p. 84. col. 1
Excommunicatus exponitur Dæmonibus, & cur, mor. to. 6. p. 327. col. 4
Excommunicatus quomodo possit vexari a Diabolo, exp. glos. tom. 7. p. 83. col. 4
Excommunicatus quomodo Diabolo tradatur, lit. to. 7. p. 84. col. 1

Excommunicati omnes, & infideles foris sunt, mor. to. 7. p. 85. col. 1
Excommunicari potest, & debet aliquis pro quolibet peccato mortali, si non vult ab eo resipiscere, exp. glos. to. 7. p. 85. col. 1
Excommunicatur quis, lit. to. 7. p. 375. col. 3
Excusatio peccati tripliciter fit, vel nimia spe divinæ misericordiæ, vel desperatione, vel adulatione, lit. to. 1. p. 399. col. 3
Excusationes Diabolicæ peccatorum, mor. to. 2. p. 121. col. 3
Excusationes mundanæ sunt scuta, myst. to. 2. p. 153. col. 1
Excusatio prima ponitur, & refertur ad superbiam vitæ, lit. tom. 6. p. 220. col. 2
Excusatio secunda notatur, & refertur ad concupiscentiam oculorum, lit. tom. 6. p. 220. col. 2
Excusatio tertia datur, & refertur ad carnalem concupiscentiam, lit. tom. 6. p. 220. col. 3
Excusatio verisimilis hominem potest placare, Deum non potest fallere, lit. tom. 7. p. 167. col. 3
Excussio pulveris quodnam signum sit, lit. to. 7. p. 300. col. 4
Executio judicii notatur per justitiam, exp. to. 5. p. 139. col. 3
Exedræ dicuntur etiam Gazophylacia, exp. to. 5. p. 133. col. 2
Exedræ femininum est, & cur, exp. to. 5. p. 133. col. 2
Exemplaria Latinis fere tot sunt, quot codices existunt, lit. t. 6. p. 1. c. 1
Exemplaribus Latinis fides exhibenda est, lit. to. 6. p. 1. col. 1
Exempla quæ videntur plus movent, quam verba, quæ audiuntur, myst. tom. 1. p. 42. col. 3
Exempla Sanctorum aliquãdo secundũ litteram rejicienda sunt, sed mysteria imitanda, ut in facto David, & Uriæ, & Judæ furis, qui factus est a Christo dispensator, myst. to. 1. p. 42. col. 3
Exempla malorum causant, quod plerique male vivant, lit. tom. 1. p. 199. col. 1
Exempla prava sunt laquei, mor. tom. 2. p. 58. col. 2
Exemplum malum est oblatio Diaboli, mor. to. 2. p. 66. col. 4
Exemplum malum quid faciat in Ecclesia, alleg. to. 2. p. 74. c. 1
Exemplum vitæ Christi dicitur Deus Ecclesiæ, mor. to. 2. p. 111. c. 2
Exempla Sanctorũ nostram patientiam roborant, mor. to. 2. p. 112. c. 1
Exemplum blasphemantis ex divo Gregorio, mor. to. 2. p. 146. c. 4
Exemplum Sanctorum dicitur calceamentum, myst. to. 2. p. 152. c. 3
Exempla prava sunt vexilla mundi, myst. to. 2. p. 153. col. 1
Exempla bonorum aliquando movent malos ad pœnitentiam, mor. tom. 2. p. 159. col. 2
Exempla Prælatorum significantur per dorsum columbæ, mor. tom. 2. p. 168. col. 1
Exemplum a quibus sumendum sit, mor. to. 2. p. 232. col. 4
Exempla Sanctorum dicuntur carbones desolatorii, vel vastatorii, lit. tom. 2. p. 322. col. 4
Exemplo ostendit, quod Dominus poterit destruere Babyloniam, quia etiam Assyrios destruxit, qui tot annis regnaverint, lit. tom. 4. p. 37. col. 1
Exemplum ruinæ Judæorum a navi desumptum, lit. to. 4. p. 65. col. 2
Exempla Sanctorum Patrum pascunt bonos, myst. to. 4. p. 111. c. 4
Exemplo malorum multa mala committuntur, lit. to. 4. p. 122. c. 1
Exemplo justitiæ, & pietatis vocat nos Dominus, lit. to. 4. p. 182. c. 2
Exemplum pulchrum de volente ingredi Religionem, myst. to. 4. p. 214. col. 2
Exempla Sanctorum sunt somenta bonæ vitæ, & fidei in Ecclesia, exp. tom. 5. p. 224. col. 2
Exemplum catechizandi, & baptizandi infantes optimum datur, lit. tom. 6. p. 56. col. 4
Exemplum de passeribus cur datum, lit. to. 6 p. 207. col. 1
Exemplum pulchrum de speculis, lit. to. 7. p. 13. col. 1
Exempla cogunt, expos. glos. tom. 7. p. 151. col. 1
Exempla validiora sunt, quam verba, exp. glos. to. 7. p. 151. col. 1
Exemplum bene vivendi recipere debemus a bonis, sicut patet de pictore exemplo, lit. tom. 7. p. 185. col. 1
Exemplum de uno, qui vult Regi incarceratos reconciliare, &c. quid significet, lit. tom. 7. p. 239. col. 2
Exempla Sanctorum sunt veteres panni, lit. to. 7 p. 271. col. 1
Exemplum pastoribus Ecclesiæ sumendum, lit. to. 7. p. 279. col. 4
Exemplum Christi fuerunt Apostoli, lit. to. 7. p. 330. col. 2
Exenia, & dona excæcant oculos judicum, lit. to. 6. p. 179. col. 4
Exentare piscem, quid significat, myst. to. 5. p. 22. col. 2
Exercitatio duplex, corporalis, & interior, myst. to. 2. p. 138. c. 3
Exercitatio esse sicut cortex, pietas sicut medulla, lit. to. 7 p. 215. col. 1
Exercitatos habere sensus, quid sit, lit. tom. 7. p. 249. col. 1
Exercitia mala, in quibus exercentur homines, myst. to. 2. p. 196. c. 2
Exercitus Diaboli, est exercitus vitiorum, mor. to. 2. p. 300. col. 2
Exercitus, idest, Angeli, myst. tom. 4. p. 6. col. 2
Exercitus pro Angelis sumitur, lit. tom. 4. p. 23. col. 3
Exercitus Sennacherib exterminatus ab Angelo, & multa alia in obsidione declarantur, lit. tom. 4. p. 59. col. 3
Exercitus Romanorum favillæ comparatur ob maximam multitudinem, lit. tom. 4. p. 62. col. 1
Exercitus Sennacherib fuit quasi diluvium, & quomodo, exp. tom. 5. p. 201. col. 1
Exercitus Assyriorum fuit quasi alveus, & quomodo, exp. tom. 5. p. 201. col. 1

Exercitus Chaldæorum descriptio, exp. to. 5. p. 202. col. 1
Exercitus, & gloriæ Ninivæ descriptio, exp. to. 5. p. 202. col. 3
Exercitus in cauda, & capite, sicut ponuntur fortissimi milites, in medio autem debiles, sic in Ecclesia est, lit. to. 7. p. 82. c 3
Exercitus Domini tribulationes, lit. to. 7. p. 264. col. 3
Exhaurire peccata quid, lit. to. 7. p. 260. col 4
Exhortatio ad Moniales, & alios Religiosos, mor. to. 2. p. 170. c. 1
Exhortatio lenis multum juvat, myst. to. 4. p. 296. col. 2
Exitus corporalis de Ægypto, significat spiritualem exitum de peccato, Prolog. tom. 1. p. 75. col. 1
Exire de medio, est facere quod pertinet ad correctionem malorum, mor. tom. 4. p. 122. col. 4
Exitus in campum opus contemplationis significat, mor. to. 5. p. 16. c. 2
Exitus in campum denotat tria, mor. to 5. p. 16 col. 2
Exitus in agrum, denotat exercitium boni operis, mor. to. 5. p. 16. c. 2
Exire est facere quod pertinet ad correctione malorũ, lit. t. 6 p 50. c. 4
Exivi, idest, hominibus apparui, exp glos. to. 7. p 158 col. 4
Existimantes se aliquid esse, qui sint, lit. to. 7. p. 167. col. 1
Exorcismi modi, quos excogitavit Salomon, lit. to. 7. p. 301. col. 4
Exordium mundi, intelligas post diluvium, lit. to. 6. p. 179. col. 3
Exordium sermonũ Christi fuit penitentiam agere, lit to. 7. p. 248. c. 4
Expandere rete, est publice falsa pronunciare, myst to. 4. p. 45. col. 2
Expandere manum Domini in Cruce, multa denotat, & pulchre notatur, & declaratur, myst. to. 4. p. 163. col. 2
Expandere manus propter multa dicitur, mor. to. 4. p. 290. col. 3
Expectantes vere æternam salutem, non pauco tempore, sed in omni tempore vitæ suæ laudant Deum, lit. to. 1. p. 347. col. 1
Expectandus est Dominus, qui omnibus assignavit diem, in quo, omnibus jus planum, & apertum, sine appellatione, & reclamatione fiet, lit. tom. 3. p. 44. col. 3
Expectatio longanimis Dei post peccatum effectus ipsius misericordiæ, mor. tom 2. p. 92. col. 3
Expectationum Sanctorum Incarnatio fuit primus proventus, myst. tom. 2. p. 104. col. 1
Expectatio bona triplex est, lit. to. 6. p. 210. col. 3
Expectatio dotium est nobis, spes, Sancti autem, qui sunt in Patria, nõ quia vident illas, ac si essent in corpore, exp. glos. to 7. p. 49. c. 2
Expedire, duobus modis in Scriptura dicitur aliquid non expedire, lit. to. 7. p. 86. col. 3
Expellere quam violentiam denotet, lit. to. 6. p. 92. col. 1
Experimentum, quod Christus loquatur in aliquo, ex multis potest colligi, mor. to. 7. p. 145. col. 1
Expiatio peccatorum tempore legis, lit. to 2. p. 134. col. 1
Expiare, & mundare idem est, exp. tom. 5. p. 135. col. 4
Expiabat altare, & tabernaculum sanguine hircorum, & vitulorum in Veteri Testamento, exp. to. 5. p. 136. col. 1
Expiationibus Veteris Testamenti non tollebatur reatus, sive culpa per veritatem, sed per reputationem, lit. tom. 7. p 259. c. 3
Exploratores duo, quos recipere debemus, qui? myst. t. 7. p. 269. c. 2
Exploratores duo sunt duæ animæ affectiones, spes, & timor, lit. tom. 7. p. 269. col. 3
Expoliatores Ecclesiæ qui, lit. to. 7. p. 139. col. 3
Expositio Sacræ scripturæ, quadruplex, Historica, allegorica, Tropologica, Anagogica, myst. tom. 1. p. 38. col. 3
Expositio mystica munerum, quæ oblata fuere a Principibus familiarum, myst. to. 1. p. 133. col. 4
Expositio illius præcepti, diliges Dominum Deum tuũ, ex toto corde tuo, ex tota mente tua, &c. multiplex, lit. t. 1. p. 157 col. 3. & 4
Expositio moralis historiæ Samsonis, ut est figura hominis justi, mor. tom. 1. p. 210. col. 1
Expositio mystica Throni Salomonis, applicita Beatæ Virgini, myst. tom. 1. p. 276. col. 3. & 4
Expositio mystica horologii Ezechiæ Regis, quid, Sol, Horologium horæ, lineæ, umbra, &c. myst. to. 1. p. 305. col. 2
Expositio Antiphonarum Adventus, lit. to. 2. p. 102. col. 4
Expositores mali contaminant Testamentum Dei, myst. t. 2. p. 141. c. 2
Expositio versus, confessio, & pulchritudo, pro Sancto Laurentio, alleg. tom. 2. p. 251. col. 3
Expositio violenta, & extorta monstratur Judæorum, lit. to 4. p. 20. c. 2
Expositio, quæ videtur falsa, lit. to. 4. p. 24. col. 3
Expositio varia, clarissima tamen super illud: Replevit eum Spiritus timoris Domini, lit. to. 4. p. 30. col. 2
Expositio de captivitate Babylonica, lit. to. 4. p. 70. col. 1
Expositio 54. cap. tota a Judæis falsa est, cum nullo pacto verificetur, lit. tom. 4. p. 128. col. 1
Expositio 30. cap. varia datur, lit. to. 4. p. 244. col. 1
Expositio indumentorum Sacerdotalium, lit. to. 7. p. 371. col. 4
Expositiones decem dictum, lit. to. 7. p. 373. col. 1
Expositor a Scriptore differt, exp. glos. to. 7. p. 151. col. 2
Exprimit uvas in calice, qui per memoriam Passionis Christi corpus affligit, mor. tom. 1. p. 57. col. 2
Exprobrantes qui sint, lit. tom. 2. p. 306. col. 3
Exquirere extra alia requirere, myst. tom. 2. p. 83. col. 1
Extendere pellem est mortificationem Jesu Christi in corpore nostro portare, myst. tom. 4. p. 126. col. 2
Extendere linguam in cœlum, est blasphemiam facere, lit. to. 4. p. 202. col. 4
Extensio manus Dei iram illius consummatam significat, lit. tom. 4. p. 218. col. 1
Extento collo in maxima superbia, lit. to. 4. p. 19. col. 1
Extentum collum, superbum, & audacem exprimit, lit. to. 4. p. 198. c. 3
Exteriora non placent Deo, nisi propter interiora, mor. to. 7. p. 153. c. 3
Exterminare, extra terminos ponere significat, lit. to. 2. p. 94. col. 1
Exterminatio Sennacherib declaratur, lit. to. 4. p. 28. col. 1
Exterminator dicitur Diabolus, lit. to. 7. p. 99. col. 1
Exterminator Angelus bonus, lit. 7. p. 269. col. 1
Extollentia oculorum, & vagantia in puellis pessimum signum est, lit. tom. 3. p. 222. col. 2
Extollens vocem quædam mulier, &c. hæc fuit beata Marcella, mor. tom. 7. p. 145. col 2
Extraneus est a Deo, qui sibi subditos corrigere negligit, lit. tom. 1. p. 223. col. 4
Extrema gaudii mundani luctus occupat, pœnitentiæ nimirum, vel gehennæ, lit. tom. 3. p. 30. col. 1
Extrema terræ vocat Sem, & patrem ejus, lit. to. 4. p. 91. col. 1
Extrema terræ, quæ sint, lit. tom. 4. p. 204. col. 4
Extrema iniquitas qualis dicatur, exp. to. 5. p. 114. col. 1
Extrema linea amoris est, videre, quod amatur, exp. to. 5. p. 165. col. 2
Extrema medicina peccatorum quæ, myst. to. 5. p. 185. col. 4
Extremæ unctionis Sacramentum, lit. to. 7. p. 322. col. 4
Extunc a principio per Prophetas, per se, per Apostolos, myst. tom. 4. p. 40. col. 4
Extunc idest, ab æterno, lit. tom. 4. p. 40. col. 3
Exultandum est in Domino, non in propriis meritis, ut superbi; non in laudibus hominum, ut vani; non in vanitate sæculi ut avari, lit. to. 1. p. 224. col. 4
Exultare, & lætari quomodo differant, mor. to. 2. p. 73. col. 1
Exultatio Christi fuit continua fruitio, alleg. to. 2. p. 87. col. 3
Exultate Dominum Deum nostrum, exp. mor. to. 2. p. 256. col. 2
Exultatio est gaudium exterius, lit. to. 2. p. 274. col. 1
Exultatio, & lætitia quomodo differant, lit. to. 2. p. 274. col. 1
Exultaverunt filiæ Judæ, idest, Ecclesiæ de Gentibus, quas genuerunt Apostoli Judæ, idest, Christo de tribu Juda, alleg to. 2. p. 253. col. 4
Exultatio carnis, motus quidam extrinsecus est procedens de gaudio interiori, mor. tom. 3. p. 50. col. 3
Exultare in Deo quis dicatur, lit. to. 6. p. 176. col. 1
Exultatio de prosperitate non est ex voluntate Dei, exp. glos. tom. 7. pag. 190. col. 2
Exultatio post fletum sequitur, lit. to. 7. p. 104. col. 1
Exultatio maligna qualis, lit. to. 7. p. 320. col. 2
Exurere quid, lit. tom. 4. p. 15. col. 2
Exurget Dominus in judicio contra eos, qui oculos suos statuerunt declinare in terra, alleg. to. 2. p. 261. col. 1
Eyn interpretatur oculus, & cur, lit. to. 2. p. 314. col. 4
Ezechias ad dispersos Israel misit Epistolas, lit. to. 4. p. 28. col. 4
Ezechias scindit vestimenta sua, audita blasphemia, vel irascens peccato, quo affligi putabat civitas, lit. to. 4. p. 80. c. 2
Ezechias peccatorem denotat, mor. to. 4. p. 85. col. 4
Ezechias non habuit de se compassionem peccatum celando, nec de suis, lit. tom. 4. p. 86. col. 3
Ezechias fuit longe bonus, & pius, lit. tom. 6. p. 4. col. 1
Ezechias fortis Dei interpretatur, ibid.
Ezechielis visio de faciebus duabus Cherub, lit. to. 2. p. 133. col. 1
Ezechielis figura accommodatissima ad confessionem: Sume tibi gladium radentem pilos, lit. to. 2. p. 116. col. 2
Ezechiel vocatur a Deo filius hominis, & quare sic vocatur, myst. tom. 5. p. 17. col. 4
Ezechias cur ter dixit, Ah, ah, ah, exp. to. 5. p. 21. col. 3
Ezechiel cur ter dixit, Heu, heu, heu, exp. to. 5. p. 38. col. 3
Ezechiel dicit ego in singulari, & alios non computat, quia respectu damnatorum paucissimi erunt salvati, mor. to. 5. p 38. col. 4
Ezechiel uno loco nominat prunas, quia imminens erat destructio civitatis, alio autem dixit scintillas, quia adhuc erat remota, exp. tom. 5. p. 39 col. 3
Ezechiel cur prophetat, quod unus Principum moritur, & alter non, myst. tom. 5. p. 43. col. 2
Ezechiel ter dicitur, Ah, ah, ah, quia triplex est pœna inferni, prima est pœna damni, scilicet carentia visionis Dei; Secunda pœna sensus, & hæc est duplex, ignis exterius urens, & vermis interius rodens, mor. to. 5. p. 77. col. 2
Ezechiel cur ter dicat iniquitatem, exp. to. 5. p. 80. col. 1
Ezechiel servat metaphoram adulteræ, & parricidæ, & quomodo, exp. tom. 5. p 87. col. 3
Ezechiel cur non facit mentionem, nisi de mensis unius portæ, exp. tom. 5. p. 130. col. 1
Ezechiel cur de Sadoch Sacerdote tantum fiat mentio, exp. tom. 5. p. 130. col. 2
Ezechiel quare potius de Aquilonari, quam de Australi facie dixit, nempe quod facies gazophylaciorum erat ex latere Orientali, exp. tom. 5. p. 130. col. 2

Ezechiel cur dicat parietum in plurali, exp. to. 5. p. 132. col. 4
Ezechieli appropriatur facies Aquilæ, & cur, exp. to. 5. p. 212. c. 1
Ezechiel triginta annorum erat quando prædicare cœperat, lit. tom. 6. p. 9. col. 3
Ezechiel ubi fuerit lapidatus, lit. to. 7. p. 270. col. 1
Ezer interpretatur fortitudo, mor. to. 6. p. 310. col. 4
Ezer quid signat, mor. to. 6. p. 310. col. 4

F

Faba in Sacra scriptura quid sit, myst. to. 5. p. 20. col. 4
Faber est Diabolus, lit. to. 2. p. 346. col. 3
Faber ærarius Christus est, myst. to. 4. p. 91. col. 2
Fabri dicuntur adulatores, & cur, myst. to. 4. p. 99. col. 4
Faber dicitur Diabolus, & creatus a Deo, myst. to. 4. p. 128. col. 2
Fabri quatuor qui sint, mor. to. 5. p. 26. col. 4
Fabri quatuor qui denotant, exp. to. 5. p. 214. col. 2
Fabri quatuor dicuntur etiã quatuor Evangelistæ, myst. t. 5. p. 214. c. 2
Fabri quatuor, qui detinent quatuor cornua gentium, lit. tom. 6. p. 131. col. 2
Faber est Prædicator, lit. to. 7. p. 94. col. 3
Fabri habentes aquam ad refrigerandum, quid significent, lit. tom. 7. p. 206. col. 4
Fabula Judæorum clarissime patet, lit. to. 4. p. 124. col. 3
Fabulosa expositio Judæorum de Jerusalem, lit. to. 4. p. 127. col. 3
Fabulosa expositio Hebræorum super 60. cap. exprimitur, lit. tom. 4. p. 146. col. 1
Fabulosa expositio Judæorum de novo cœlo, &c. lit. to. 4. p. 166. col. 3
Fabulas quas appellat Apostolus, lit. to. 7. p. 208. col. 3
Fabula multiplex, lit. tom. 7. p. 229. col. 3
Facta Dei venerari debemus, quia injusta esse non possunt, non discutere, quia rationem ejus consilii quærere, lit. to. 1. p. 406. col. 3
Facta, & promissa Dei quomodo annuncientur, myst. to. 2. p. 141. c. 1
Facta hominũ in præsenti latet, cujus sint meriti, sed in futuro patebunt, cũ quasi de sinu divini judicii fuerint extracta, lit. t. 3. p. 35. c. 3
Facturam suam adorare, insanire est, lit. to. 3. p. 160. col. 2
Factus est mihi Dominus in salutem, quomodo dicatur, myst. tom. 4. p. 32. col. 4
Facta antiquorum si spectabimus, non erunt gravia, quæ sustinemus, myst. tom. 4. p. 258. col. 3
Facere justitiam, erat suscipere Christum, lit. to. 4. p. 12. c. 2
Facere justitiam, est agere pœnitentiam, lit. to. 4. p. 57. c. 1
Facta quatuor circa Christum nobis adaptantur per extensum, lit. tom. 6. p. 122. col. 2
Factum inter circumstantias magis aggravat, quam voluntas, lit. tom. 6. p. 156. col. 2
Facere panem suum in stercore boum, & stercus hominum refugere, quid sit, myst. tom. 5. p. 22. col. 1
Facere majus est, quam dare, lit. to. 6. p. 285. col. 4
Facere utrum sit melius, quam velle, exp. glos. to. 7. p. 135. col. 3
Facit tria Deus in homine, lit. to. 7. p. 277. col. 2
Factores verbi qui sint, lit. to. 7. p. 313. col. 4
Factus, est nomen æquivocum, exp. glos. to. 7. p. 7. col. 2
Factum ex muliere, cur non dicit natum, lit. to. 7. p. 158. c. 3
Facies, quæ est eminentior pars hominis, significat rationem, mor. tom. 1. p. 1. c. 2
Facies Domini sanæ menti delectabilis est, infirmæ offendiculum, lit. tom. 1. p. 7. col. 3
Facies Christi est ejus misericordia, quæ nisi præcederet, homo non recederet de carcere peccati, myst. to. 1. p. 67. col. 2
Facies Domini, ejus misericordia est, sive ejus notitia, lit. t. 1. p. 133. c. 2
Facies Dei accipere, est in prosperis Deum laudare, in adversis autem contra eum murmurare, lit. to. 1. p. 411. col. 2
Facies Dei significat illius voluntatem, mor. to. 2. p. 63. col. 1
Facies Dei irati quæ sit, lit. to. 2. p. 98. col. 1
Facies est gratia Dei, alleg. to. 2. p. 115. col. 3
Facies Christi significat divinitatem, alleg. to. 2. p. 166. col. 3
Facies Domini duplex, lit. to. 2. p. 133. col. 1
Facies hominum triplices, mor. to. 2. p. 211. col. 3
Faciem Domini quomodo requirere debemus, mor. to. 2. p. 213. col. 2
a Facie, idest, a memoria, lit. to. 2. p. 97. col. 4
a Facie Domini projici quid sit, lit. to. 2. p. 133. col. 2
Facies inimici est facies mulieris ornata, mor. to. 2. p. 153. col. 3
Facies Domini duplex, lit. to. 2. p. 253. col. 3
Facies Dei quadruplex, mor. to. 2. p. 295. col. 2
Facies Domini quæ sit, mor. to. 2. p. 295. col. 2
Faciem peccatoris accipit, qui peccatorẽ imitatur, mor. t. 2. p. 216. c. 2
Facies Domini quomodo potest præoccupari, mor. to. 2. p. 249. col. 4
Facies tristis linguam detrahentis dissipat, quia qui hilari fronte detrahentem audit, dat illi fomitem detrahendi, si vero se tristem auditor exhibuerit, finem dat detractioni, lit. to. 3. p. 55. col. 4
Facies sponsæ est intentio, genæ duæ sunt res, & causa, idest, ut quod fit, bonum sit, & finis, cur fit, bonus sit, mor. to. 3. p. 109. col. 2
Facies timoris, Romani, lit. to. 4. p. 8. col. 1
Facies timoris iram judicii denotat, myst. to. 4. p. 8. col. 1
Facies olei, idest præsentia Christi, lit. to. 4. p. 29. col. 2
Facies tribulantis est præsentia persequentis, myst. to. 4. p. 46. col. 2
Facies habere ad altare, cua autem ad fenestras quid sit, myst. tom. 4. p. 103. col. 2
Facies Dei propitiatio illius, myst. to. 4. p. 127. col. 2
Facies Domini multipliciter sumitur, myst. to. 4. p. 142. col. 1
Facies Dei ipsa misericordia est, lit. to. 4. p. 162. col. 1
Facies bovis signat laborem in aratro Prædicationis, mor. t. 5. p. 5. col. 2
Facies signat fidem, lit. to. 5. p. 7. col. 4
Facies hominis Medos, & Persos significat, lit. to. 5. p. 6. col. 2
Facies leonis Chaldæos significat, lit. to. 5. p. 6. col. 2
Facies bovis Macedones significat, lit. to. 5. p. 6. col. 2
Facies instructionem designat, myst. to. 5. p. 112. col. 2
Facies leonis Nabuchodonosor & Chaldæi, lit. to. 5. p. 187. col. 1
Facies animæ conscientia est, lit. to. 6. p. 25. col. 1
Facies hominem interiorem significat, lit. to. 6. p. 59. col. 3
Facies Moysis splendida, quid significet, lit. to. 7. p. 126. col. 2
Facies naturæ, & facies gratiæ, lit. to. 7. p. 122. col. 3
Facies multæ, ibid.
Facies hypocritæ est facies simiæ, lit. to. 7. p. 122. col. 3
Facies Dei Patris est Jesus Christus, lit. to. 7. p. 127. col. 1
Facie ad faciem quomodo dicatur Moyses Deum vidisse, exp. glos. tom. 7. p. 142. col. 3
Facie ad faciem revera Paulus Deum vidit, exp. glos. to 7. p. 142. col. 3
Facies mulieris est quasi venenosa, lit. to. 7. p. 342. col. 3
Facile contemnit omnia, qui se cogitat moriturum, mor. to. 1. p. 56. c. 3
Facilitas iræ Dei, mor. to. 2. p. 205. col. 2
Facilius est Doctoribus occurrere furori Gentilitatis, quam hæretico in suis dogmatis perfidia persistenti, lit. to. 3. p. 36. col. 3
Facilius est ferre massam ferri, aut arenæ vel salis, quam hominem imprudentem, fatuum, vel impium, lit. to. 3. p. 57. col. 4
Facile contemnit omnia, qui semper se cogitat moriturum, lit. tom. 3. p. 80. col. 4
Facilius est camelum, &c. quomodo intelligatur, lit. to. 6. p. 108. col. 1
Facilius est camelum per foramen acus intrare, quomodo exponatur, lit. tom. 6. p. 241. col. 3
Falsarius est Diabolus ipse, & quare, lit. to. 7. p. 358. col. 3
Facultas ascendendi ad Deum baptizatis datur post Baptismum, prolog. tom. 6. p. 126. col. 3
Fallax gratia est laus humana, quia nullus consequitur, quod illa promittit, myst. tom. 3. p. 69. col. 2
Falsitas adulantium, mor. to. 2. p. 20. col. 2
Falsi fratres inimici Christi, & Ecclesiæ, alleg. to. 2. p. 73. col. 4
Falsum testimonium deliquium linguæ, lit. to. 2. p. 101. col. 1
Falsi criminis impostores circumstantiæ, mor. to. 2. p. 130 col. 3
Falsa positio quomodo dicatur poni a Deo, alleg. to. 2. p. 186. c. 1
Falsa argumentatio a divitibus facta, alleg. to. 2. p. 186. col. 1
Falsi testes tenentur de omni damno irrogato propter eorum falsum testimonium, lit. tom. 3. p. 40. col. 2
Falsa est omnis doctrina, cui non subest vita bona, mor. to. 3. p. 166. c. 2
Falsi Prophetæ denotant adulatores, mor. to. 4. p. 241. col. 2
Falx sententiam Dei judiciariam, quæ cunctorum delicta succidit, insinuat, myst. tom. 5. p. 216. col. 3
Falsitas veritati insidiatur, lit. to. 6. p. 337. col. 2
Falsus qui recte dicatur, lit. to. 6. p. 119. col. 1
Falsitatem laudans peccat, exp. glos. to. 7. p. 115. col. 4
Falx recurva est, & prædicatio ei assimilari debet, mor. to. 6. p. 191. c. 4
Falx multa habet, quæ concioni debentur, mor. to. 6. p. 191. col. 4
Felix necessitas, quæ me ad meliora compellit, lit. to. 6. p. 221. col. 1
Fama hominis mali non transibit ad posteros, sine malis artibus, mor. tom. 2. p. 20. col. 3
Fama est ore multorum celebrata laudatio, lit to. 3. p. 47. col. 3
Fama bona Deus glorificatur, & homines ædificantur, ideoque ab homine non est negligenda, crudelis enim est, qui illam negligit, lit. tom. 3. p. 87. col. 3
Fama proximo conscientia tibi, lit. to. 7. p. 136. col. 2
Fama de fama quando curandum, & quando non, exp. glos. tom. 7. p. 136. col. 2
Famam negligens conscientiæ fidens crudelis est, lit. to. 7. p. 136. col. 2
Fama bona necessaria, lit. to. 7. p. 177. col. 1
Fama bona de quibus curanda, lit. tom. 7. p. 187. col. 1
Fama, oculus bonæ conversationis, lit. to. 3. p. 383. col. 3
Fames insatiabilis sunt omnia peccata, lit. to. 3. p. 19. col. 2
Fames duplex, materialis & verbi Dei, lit. to. 4. p. 13. col. 2
Fames impensabilis fuit in obsidione Jerusalem, lit. to. 4. p. 106. col. 1
Fames, & gladius manifesta flagella Dei, lit. to. 4. p. 216. col. 2
Fames est carentia omnium bonorum, lit. to. 4. p. 216. col. 3
Facies Dei misericordiam denotat, mor. to. 4. p. 224. c. 2
Sedechias percussit in maxillam Jeremiam, lit. to. 4. p. 225. col. 3
Fames spiritualis est defectus internæ refectionis, myst. t. 4. p. 262. c. 2
Fames potest dici defectus divini verbi, mor. to. 5. p. 27. col. 2
Fames est defectus verbi Dei, myst. to. 5. p. 53. col. 2
Fames signat subtractionem legis, & Prophetarum, lit. to. 5. p. 189. c. 2
Fames maxima quæ proprie dicatur, lit. to. 6. p. 224. col. 1
Famæ perit, qui gratia caret, lit. to. 6. p. 225. col. 1

Index in omnia Commentaria

Fames est appetitus calidi, & sitis appetitus frigidi, tepor autem nauseam provocat, lit. to. 7. p. 379. col. 2
Fames, duo sunt in fame, lit. to. 7. p. 389. col. 4
Familia Prædicatorum sunt sancta desideria, mundæ cogitationes, opera bona, mor. tom. 1. p. 75. col. 3
Familia gentium significat diversos peccatores, mor.to.2.p.52.col.3
Familia prædicatorum qualis esse debeat, mor. to. 4. p. 80. col. 4
Familia Semei denotat Doctores, myst to. 5. p. 223. col. 2
Familia domus omnes justi, lit. to. 6. p. 30. col. 2
Familia Christi omnes electi, lit. to. 6. p. 216. col. 2
Familia disciplinata est signum boni patrisfamilias,lit.to.7.p.216.c.2
Familiaritas nimia parit contemptum, & nimia elongatio generat oblivionem, lit. tom. 3. p. 55. col. 2
Familiaritas non est ita facile cum quovis homine contrahenda, lit. tom. 3. p. 179. col. 4
Familiarum genera duo hominum Den grata docentur, myst. tom. 6. p. 113. col. 3
Famuli omnes justi, lit. tom. 6. p. 171. col. 2
Famuli quales esse debeant, lit. to. 6. p. 210. col. 2
Famuli non quæ sua sunt, sed quæ Domini quærentes, majorem habent gratiam in magnis domibus, lit. to. 7. p. 230. c. 4
Faretra Dei ad venandos homines amor, mor. to. 2. p. 86. col. 2
Farina significat subtiles adinventiones in peccatis,myst.t.1.p.57.c.3
Farina sacram scripturam prænunciat, lit. to. 6. p. 51. col. 3
Farina fideles significat, myst. to. 6 p. 215. col. 3
Farina divinitas, tria sata personæ tres sunt, lit. to. 6. p. 215. col. 4
Farina sacra Scriptura est, sata tria farinæ tres status Ecclesiæ, & multa alia, quæ diffusius tractantur, lit. to. 6. p. 215. col. 4
Farisæi non errabant in confessione oris, sed in infidelitate cordis, lit. tom. 6. p. 160. col. 4
Farisæus cur rogat Dominum, ut prandeat apud se, lit.to.6.p.204.c.3
Fascia pectoris sapientiam denotat, vel intelligentiam sacræ doctrinæ, lit. tom. 4. p. 181. col. 4
Fasciculus multipliciter dicitur, est enim Electorum, reproborum, culpæ, & pœnitentiæ, lit. to. 1. p. 241. col. 1
Fasciculus viventium est congregatio Sanctorum, lit.to.2.p.96.col.3
Fasciculus mirrhæ sunt tribulationes hujus vitæ, quia jugum leve sunt, lit. tom. 3. p. 110. col. 1
Fasciculus signat collectionem mandatorum, bonorum operum, & virtutum, myst. tom. 5. p. 189. col. 4
Fasciculus signat Electos, quia sunt in minori numero, quam reprobi, lit. tom. 1. p. 190. col. 1
Fascinare, & fascinum quid, lit. to. 7. p. 152. col. 3
Fascinatio est incantatio, vel quoddam nocumentũ, lit.to.7.p.152.c.3
Fascinator quis dicatur, mor. tom. 7. p. 152. col. 4
Fascinationes quomodo damnet Ecclesia, exp.glos.to.7.p.152.col.4
Fatuitas maxima est honor, mor. to. 2. p. 126. col. 4
Fatuus habet cor in ore, quia cito diligit, & cito odit, etiam pro nihilo, idest, pro modico verbo, & levi suspicione, lit.to.3.p.20.col.4
Fatuus discernere nequit, utrum silere, vel loqui debeat, & quid distet inter facere contumeliam, & pati contumeliam, lit to.3.p.36.c.4
Fatui ædificant super arenam, myst. to. 4. p. 38. col. 1
Fatui qui de nimia scientia confidunt, mor. to. 4. p. 70. col. 2
Fatue quid, lit. tom. 6. p. 19. col. 1
Fatui cædi alapis solent, lit. to. 6. p. 392. col. 1
Fatum nihil est, lit. tom. 7. p. 53. col. 3
Favor humanus non est panis, sed ventus, mnr.to.6.p.225.col.2
Favus mellis est Christus, myst. to. 6. p. 276. col. 1
Favus est mel in virgine cæra, & significat Deitatem in carne incorrupta, myst. tnm. 6. p. 276. col. 1
Favus mellis est doctrina Christi, lit. to. 7. p. 191. col. 3
Febrem, & lepram curare solius Dei est, lit. to. 6. p. 157. col. 2
Febris est immoderatus calor circa cor interius, mor.to.6.p.311.col.2
Febricitans est frequens ad luxuriam, mor. to. 6. p. 33. col. 1
Fel quod est amarum, signat pœnitentiam, lit. to. 2. p. 304. c.2
Femur Jacob significat humanitatem Christi, de qua Sancti generati sunt, mor. tom. 1. p. 75. col. 4
Femur percutere est carnem suam crucifigere, mor.to.4.p.248.col.2
Fenestræ, per quas ad Deus respicere debemus, sunt quinque vulnera Christi, lit. tom. 3. p. 196. col. 1
Fenestræ hominis sensus sunt, myst. to. 4. p. 148. col. 1
Fenestræ domus Dei Doctores, lit. to. 6. p. 171. col. 2
Feræ silvarum sunt gentes indomitæ, & incultæ, myst.to.2.p.129.c.1
Fercula quatuor, quibus nos reficit Deus, alleg to.2.p.202.col.3
Feræ arundinis qui sint, ostendit, mor. to. 2. p. 170. col. 4
Fercula tot habet homo in pœnis, quot habuit in deliciis, myst. tom. 4. p. 114. col. 2
Fercula quatuor, quæ sunt in cœna, quæ sint, lit.to.6.p.219.col.3
Ferculorum omnium præparatoria dantur, lit. to. 6. p. 219. col. 4
Fercula plena divitum sunt, micæ autem pauperum sunt, mor. tnm. 6. p. 231. col. 4
Fercula duodecim in mensa Domini, myst.to.7.p.257.col.2
Ferculum Salomonis, quid figuret, lit. to. 7. p. 422. col. 3
Fercula duodecim in beatitudine, lit. to. 7. p. 428. col. 4
Feria secunda multa gesta narrantur, lit. to. 6. p. 79. col. 3
Feria primi, secundi, & tertii quid, lit. to. 6. p. 111. c. 2
Feria sexta cur crucifixus Dominus, lit. to. 6. p. 123. col. 2
Ferire pactum quid sit, & cur dixerit feriam, myst.to.4.p.153.col.2
Fermentum doctrina Evangelica est, vel fides, lit. to. 6. p. 51. c. 1
Fermentum cum sumatur in malum, cœlum ipsi comparatur, lit. tnm. 6. p. 51. col. 2
Fermentum Pharisæorum quid importet, quidve faciat, lit. to. 6. p. 57. col. 4
Fermentum quid, quidve faciat, lit. to. 6. p. 102. col. 4
Fermentum duplicis substantiæ est, lit. to. 6. p. 206. col. 2
Fermentum superstitio est, lit. to. 5. p. 206. col. 2
Fermentum hypocrisis est, lit. to. 6. p. 206. col. 2
Fermentum multiplex diffuse tractatur, lit. to. 6. p. 206. col 2
Fermentum corruptionem significat, myst. to. 6. p. 215. col. 3
Fermentum quomodo abscondatur in tribus farinæ satis, myst. tom. 6. p. 215. col. 3
Fermentum totam massam corrumpens, quid, lit.to.7.p.84.col.2
Fermento duplici est hodie fermentata Ecclesia Dei, lit.to.7.p.84.c.3
Fermentum quid significet, mor. to. 7. p. 164. col. 1
Ferocitas Persarum, & Medorum describitur, lit. to.4. p.34. col.1
Ferrum, quod omnia metalla domat, denotat audaciam, mor. tom. 2. p. 281. col. 1
Ferrum dicitur hoc loco Angeli percussio, lit. to. 4. p. 29. col. 3
Ferrum a feriendo dicitur, myst. to 4 p. 149. col. 4
Ferrum viros fortes denotat, myst. to. 4. p. 149. col. 4
Ferrum frigidissimum, & indomabiles Babylones denotat, lit. tom. 4. p. 219. col. 1
Ferrum, quod omnia metalla domat, Principum malitiam, quæ omnia conculcant, denotat, mor. to. 5. p. 82. col. 2
Ferrum oppressionem designat, myst. to. 5. p. 96. col. 2
Ferrum quando cessit lapidi in circumcidendo, exp.glos.t.7.p.21.c.1
Ferri opus est peccatoris duritia, lit. to. 7. p. 94. col. 3
Fertiles bonorum operum tribulatione purgantur, ut plures fructus faciant, sed steriles reservantur igni æterno, myst.to.1.p.59.col.4
Festinatio multiplex, & quæ sit reprobanda, lit. to. 7. p. 245. c. 4
Festinandum quare sit in requiem ingredi, rationes multæ, lit. tom. 7. p. 245. col. 4
Festinus pedibus dicitur ille, qui præter consilium sententiam præcipitat, qui audito verbo detractionis de aliquo, statim acquiescunt, & judicant illum, cui detrahitur, lit. to. 3. p. 40. col. 1
Festivitates Judæorum solemnes septem, scilicet, Sabbatum, Neomenia, Phase, Pentecostes, festum clangoris, festum propitiationis, & scenopegia, lit. to. 1. p. 124. col. 2
Festum Omnium Sanctorum quare celebretur in Ecclesia, mor. tom. 2. p. 128. col. 4
Festorum abusus damnatur, mor. to. 2. p. 188. col. 2
Festum agere Domino quomodo debeatur, alleg.to.2.p.195.col.1
Festivitates Hebræorum insignes tres, mor. to. 2. p. 214. col. 1
Festa non custodiuntur, mor. to. 2. p. 189. col. 1
Festa Hebræorum, occiso Sennacherib, quæ fuissent, lit.to.4.p.66.col.4
Festa celebranda esse, & custodienda ab epulis, & crapulis, & choreis, myst. tom. 4. p. 131. col. 3
Festa observantibus promittuntur boni Principes, mor.t.4.p.224.c.1
Festis diebus si studemus, non peccamus, mor. to. 4. p. 310. c. 4
Festus verus quomodo omnibus rebus ornetur, satis per extensum ostenditur, mor. tom. 6. p. 79. col. 4
Festa celebrare tenemur, ad Ecclesiam ire multis de causis, quæ dicuntur, lit. tom 5. p. 146. col. 4
Festus azymorum quot durabat, lit. to. 6. p. 257. col. 4
Festus Baal est festus ventris, quod non placet Deo, lit. to.6.p.258.c.2
Festivis diebus comedere lautius, non est peccatum, lit.to.1.p.357.c.2
Festiva debet esse omnibus dies pœnitentiæ, quando moritur, & sepelitur inimicus, & exaltatur, & glorificatur Deus, mor.t.5.p.123.c.4
Festum quid sit, lit. tom. 6. p. 303. col. 3
Fæces calicis Domini sunt tormenta damnatorum, mistum vinum est gaudium præsens, vinum merum, gaudia beatorum, mor. tom. 1. p. 21. col. 2
Fæx calicis Domini est pœna Inferni, mor. to. 2. p. 192. col. 4
Fæx calicis Domini, ejus passio, & mors, mor. to. 2. p. 193. c.1
Fæx calicis est peccatum, lit. tom. 4. p. 120. col. 3
Fæces cur vocantur Judæi, quia tempore Cyri erant pessimi, lit. tom. 4. p. 110. col. 3
Fæces Israel dicuntur Apostoli, myst. to. 4. p. 110. col. 4
Fæces sunt carnales Judæi, ibid.
Fæcem, quæ adhuc non est exinanita, bibunt Judæi, & hæretici, myst. tom. 6. p. 270. col. 4
Fæx, de fæcibus gloriantur se electos, & erectos Sancti, lit. tom. 7. p. 407. col. 3
Fiat fiat geminatum, quid significat, mor. to. 2. p. 279. col. 1
Fiat, multipliciter exponitur, lit. to. 6. p. 135. col. 1
Fiat voluntas tua, sicut in cœlo, & in terra, multas expositiones habet, lit. tom. 6. p. 198. col. 3
Fictiones hominum vanæ sunt, quibus homines fingunt bona sibi futura, quæ vane expectant, vel mala ventura, quæ male timent, lit. tom. 3. p. 246. col. 3

Fictor

Fictor locustæ Diabolus, mor. to. 7. p. 269. col. 1
Ficus fatua significat dulcem Dei justitiam, lit. to. 7. p. 81. col. 1
Ficus est castitas, lit. tom. 7. p. 92. col. 2
Ficus quid significet, & quare a Domino maledicta, lit. to. 7. p. 195. c. 3
Ficus est, qui aliud dicit, & aliud facit, lit. to. 3. p. 135. col. 4
Ficulnea Doctorem Theologicum denotat; & hoc triplici ratione, myst. tom. 6. p. 256. col. 2
Ficum fructiferam decorticare, est opera sua ad ostentationem magnificare, mor. tom. 1. p. 255. col. 2
Ficus dicitur devotio animæ, mor. to. 2. p. 273. col. 3
Ficus est sacra Scriptura, cujus fructus dulcissimi sunt, & folia medicinalia, myst. tom. 3. p. 58. col. 4
Ficus facit fructus dulces, folia vero amara, lit. to. 4. p. 167. col. 4
Ficus denotat Judæos, & omnes hypocritas, myst. to. 4. p. 232. col. 3
Ficus viros claustrales denotat, myst. to. 4. p. 236. col. 1
Ficus dicitur Spiritus Sanctus, myst. to. 5. p. 249. col. 1
Ficus dicitur Judaicus populus, myst. to. 5. p. 207. col. 2
Ficus perversam Judæorum ariditatem significat, myst. to. 6. p. 76. c. 3
Ficus libertatem arbitrii denotat, lit. to. 6. p. 110. col. 1
Ficus Sinagoga, vel Ecclesia, vel claustrum, myst. to. 6. p. 110. c. 2
Ficus cur ponatur in similitudine, lit. to. 6. p. 115. col. 1
Ficus Magistrum Theologum denotat, lit. to. 6. p. 115. col. 2
Ficus, qui prius fructum quam folia facit, quid nobis præstat, mor. tom. 6. p. 150. col. 1
Ficus, Claustrum quodlibet, vel Religio, mor. to. 6. p. 214. c. 1
Ficus designat omnes Doctores Synagogæ, lit. to. 6. p. 214. col. 1
Ficus multiplex declaratur, myst. to. 6. p. 213. col. 4
Ficus Synagoga est, mor. ibid.
Ficus est dulcedo peccati, mor. to. 6. p. 289. col. 4
Fidejussio multiplex, lit. to. 7. p. 237. col. 2
Fidejussio temeritatis, & cupiditatis in quibus, lit. to. 7. p. 237. col. 1
Fideles omnes dicuntur nati de utero Christi, myst. to. 1. p. 20. c. 2
Fideles comparantur stellis, pulveri terræ, & arenæ maris, myst. tom. 1. p. 30. col. 3
Fidelis ille est in custodia ovium, qui diligit Dominum ovium, mor. tom. 1. p. 51. col. 4
Fideles cum infidelibus, aut hæreticis, habitare non debent, lit. tom. 1. p. 121. col. 1
Fideles duplici vinculo ligati esse debent, scilicet timore, & amore, lit. tom. 1. p. 382. col. 1
Fidelium est tertius fructus passionis Christi, alleg. to. 2. p. 58. col. 3
Fideles in dilectione sunt, qui nec prosperis, nec adversis ab ejus amore retrahuntur, lit. tom. 3. p. 141. col. 2
Fidelis minister est, qui in nullo sibi usurpavit dominium, sed tantum ministerium, myst. tom. 3. p. 31. col. 2
Fidelis est ille, qui Domino jura sua fideliter reddit, & res suas fideliter custodit, & nihil inde sibi, nisi quod datur a Domino, retinet, lit. tom. 3. p. 42. col. 4
Fidelis quomodo, lit. tom. 4. p. 6. col. 2
Fideles sunt ipsi prædestinati, myst. to. 4. p. 55. col. 2
Fideles conversi nubibus comparantur, myst. to. 4. p. 148. col. 1
Fidelis dicitur, qui fidei opera habet, lit. to. 4. p. 189. col. 1
Fideles contra omnes persecutores, velint, nolint, timebunt Deum in corde per amorem tempore Antichristi, exp. to. 5. p. 163. col. 2
Fideles discretiores post mortem Antichristi ad hoc constituentur, qui ex officio pastorali Ecclesiam diligenter examinant, ne quis erroris Antichristi particeps remanserit, sed emundetur Ecclesia ab erroribus, & peccatis, exp. to. 5. p. 123. col. 3
Fideles sunt de familia Christi, myst. to. 5. p. 223. col. 1
Fideles dicuntur ligna, myst. to. 5. p. 249. col. 1
Fideles germina dant virtutum, myst. to. 5. p. 249. col. 1
Fideles armis virtutum se induunt, & exercent, myst. to. 5. p. 249. c. 1
Fideles vocantur a Domino quatuor modis, lit. to. 6. p. 65. col. 2
Fideles ante Tyrannos stare non dubitant, lit. to. 6. p. 85. col. 1
Fideles omnes in Christo vivunt solum, myst. to. 6. p. 188. col. 1
Fidelis dispensator quis sit, mor. to. 6. p. 320. col. 2
Fidelitas servi in pluribus attenditur, lit. to. 6. p. 77. col. 2
Fidelitas, quæ promissa complevit, maxime notatur, lit. to. 6. p. 138. c. 4
Fides triplex, præceptorum, miraculorum & promissorum, myst. tom. 1. p. 8. col. 4
Fides, & confessio fidei necessaria est ad salutem, myst to. 1. p. 36. c. 1
Fides sine operibus mortua est, sicut corpus sine spiritu mortuum est, mor. tom 1. p. 36. col. 2
Fidei nihil est addendum, aut diminuendum, moribus vero additio fieri potest, lit. tom. 1. p. 155. col. 3
Fides est via, qua Deus venit ad nos, charitas autem est via, qua nos imus ad Deum, lit. tom. 1. p. 261. col. 3
Fides vera debet habere invocationem cordis, oris & operis, mor. tom. 2. p. 26. col. 4
Fides, & spes in Christo simpliciter non fuerunt, alleg. to. 2. p. 28. c. 3
Fides Incarnationis dicitur pupilla, alleg. to. 2. p. 31. c. 3
Fidei janua Baptismus, lit. to. 2. p. 53. col. 2
Fides dicitur illuminans, mor. to. 2. p. 61. col. 2
1 Fideles dicuntur filii Dei multis respectibus, myst. to. 2. p. 66. col. 3
a Fide recedunt aliqui propter malum exemplum, alleg. t. 2. p. 74. c. 1
Fidei modicitas est causa fugæ a Domino, alleg. to. 2. p. 74. c. 2
Fides, & charitas meriti fundamenta, mor. to. 2. p. 109. col. 1
Fides sine charitate mortua est, mor. to. 2. p. 109. col. 2
Fides quid faciat in viro justo, lit. to. 2. p. 122. col. 3
Fides, & obedientia fiunt per auditum, lit. to 2. p. 132. col. 4
Fidei defensio necessaria Prædicatori, mor to. 2. p. 149. col. 1
Fides aufert confusionem a cordibus nostris, alleg to. 2. p. 173. col. 1
Fides intelligitur per olivam semper virentem, mor. to. 2. p. 135. c. 4
Fides, & charitas introducunt nos in Christum, alleg to. 2. p. 185. col. 3
Fideles Deum cognoscunt omni sensu, alleg. to. 2. p. 193. col. 3
Fides quatuor mirabilia fecit, alleg. to. 2. p. 194. col. 1
Fides quomodo proponatur ab initio, mor. to. 2. p. 198. col. 4
Fidem veram non habent, qui desiderant in his miseriis divites fieri, mor. tom. 2. p. 201. col. 4
Fides salvat credentes, alleg. to. 2. p. 211. col. 1
Fides, sine operibus dicitur mortua, lit. to. 3. p. 275. col. 2
Fides causa est confessionis, lit. to. 2. p. 298. col. 2
Fides est fundamentum, lit. to. 2. p. 328. col. 4
Fides quid sit, mor. to. 2. p. 334. col. 4
Fide, & misericordia purgantur peccata quoad culpam, & quoad pœnam, lit. tom. 3. p. 33. col. 2
Fides est scientia Sanctorum, quæ apud mundum stultitia est, myst. tom. 3. p. 63. col. 2
Fides sola non facit hominem rectum, quia sine operibus mortua est, lit. tom. 3. p. 106. col. 3
Fides viti comparatur, & virtutes palmitibus, quia sicut palmites sine vite, sic nec virtutes sine fide esse possunt, lit. to. 3. p. 107 col. 3
Fides Apostolorum fuit amplior fide Patriarcharum, atque Prophetarum, lit. tom. 3. p. 117. col. 4
Fides si habet hæsitationem, infirma est opinio; si habet assertionem, temeraria est, lit. to. 3. p. 137. col. 3
Fides est voluntaria quædam, & certa prælibatio nondum propalatæ veritatis, lit. to. 3. p. 137. col. 4
Sicut intellectus est rei cujuslibet invisibilis, certa, & manifesta notitia, ibid.
Fides, spes, & timor conferunt ad habendam patientiam, lit. tom. 3. p. 172. col. 3
Fides placita Deo, est illa, quæ per dilectionem operatur, lit. tom. 3. p. 197. col. 2
Fides est disciplina intellectus ipsum captivans in obsequium Dei, lit. tom. 3. p. 199. col. 4
Fides est, quæ facit cognoscere id, quod est timendum, & diligendum, unde timor sine fide non est principium dilectionis, lit. tom. 3. p. 220. col. 3
Fidei initium est charitas, myst. to. 4. p. 91. col. 2
Fides Altare dicitur, super quam omnia Deo offeruntur, myst. tom. 4. p. 132. col. 4
Fides est Altare placabile, myst. to. 4. p. 147. col. 4
Fides, vel Baptismus fundamentum, & exordium est ædificii, myst. tom. 5. p. 72. col. 2
Fides de filiis iræ facit filios dexteræ, exp. to. 5. p. 224. col. 3
Fideles quotidie corpore, & sanguine Christi reficiuntur, & Spiritus Sancti dulcedine delectantur, myst. to. 5. p. 249. col. 1
Fidei confirmationi necesse fuit, Evangelium adversus hæreticos describi, lit. tom. 6. p. 1. col. 4
Fides spem gignit, lit. tom. 6. p. 3. col. 1
Fides per Abrahamum intelligitur, mor. to. 6. p. 3. col. 2
Fides, & spes, & charitas simul sunt, lit. to. 6. p. 3. col. 2
Fides filium quamque animam facit, mor to. 6. p. 37. col. 1
Fides dicitur magna, myst. tom. 6. p. 56. col. 4
Fides salvat omnes, quando intelligatur, mor. to. 6. p. 98. col. 2
Fides Petri, Deum, & hominem credit, lit. to. 6. p. 103. col. 2
Fides nostra quot denariis emitur, lit. to. 6 p. 115. col. 4
Fides propria multum valet, lit. to. 6. p. 160. col. 4
Fides Centurionis quibus præferatur, lit. to. 6. p. 172. col. 1
Fides magna quæ sit, declaratur, lit. to. 6. p. 172. col. 1
Fides sine charitate non justificat, lit. to. 6. p. 176. col. 1
Fides filium, & filiam facit, lit. to. 6. p. 182. col. 1
Fidei fervor in duobus consistit, lit. to. 6. p. 234. col. 4
Fides non solum, sed fides, & opera salvant, lit. to. 6. p. 235. col. 3
Fidei natura quæ sit, docetur, lit. to. 6 p. 243. col. 2
Fidei contractus major est, quam pecuniæ, lit. to. 6. p. 251. col. 2
Fidem esse ex auditu verbi Christi necesse est, lit. to 6. p. 318. col. 1
Fides duo habet, & quæ, lit. tom. 6. p. 321. col. 3
Fides non est nisi volentis, lit. to. 6. p. 339. col. 1
Fides dicitur opus, lit. tom. 6. p. 345. col. 3
Fides sine Baptismo non sufficit, myst. to. 6. p. 345. c. 4
Fidei fructus duplex, lit. tom. 6. p. 356. col. 1
Fides est de re non visa, & inde meritum est, lit. to. 6. p. 370. col. 1
Fides quid sit, lit. tom. 6. p. 381. col. 3
Fides Apostolorum non est laudata, & cur, lit. to. 6. p. 381. c. 3
Fides utrum sit prima gratia, expos. glos. to. 7. p. 7. col. 4
Fidei obedire quid, expos. glos. tom. 7. p. 9. col. 1
Fides: Non inveni tantam fidem in Israel, idest, tam facilem, exp. glos. tom. 7. p. 9. col. 4

Fides sumitur pro articulo fidei, lit. to. 7. p. 11. col. 1
Fides quandoque dicitur ipse habitus, quandoque motus, exp. glos. tom. 7. p. 12. col. 1
Fides est substantia, idest, fundamentum, exp. glos. to. 7. p. 13. c. 1
Fides est credere pœnam malorum, & remunerationem bonorum, lit. tom. 7. p. 15. c. 1
Fides. Sine qua fide homines non possūt salvari, exp. glos. t. 7. p. 19. c. 3
Fides quomodo sit initium Sapientiæ, & prima virtutum, exp. glos. tom. 7. p. 23. col. 4
Fides implicita, vel explicita, exp. glos. to. 7. p. 25. col. 3
Fides sine passione quomodo, & utrum prosit, exp. gl. t. 7. p. 25. c. 3
Fides ostendit nobis, quod omnis gloria brevis, mor. to. 7. p. 16. col. 2
Fides, & non lex justificat, lit. tom 7. p. 26. col. 1
Fides ostendit, quod gloria decipit hominem, mor. to. 7. p. 26. col. 1
Fides utrum sit dilectione prior, exp. glos. to. 7. p. 26. col. 2
Fides cum non sit in patria, nec meritum ibi erit, exp. glos. tom. 7. p. 26. col. 4
Fidei motus descriptio, secundum quod fides versa est in amorem, exp. glos to. 7. p. 27. col. 2
Fides quomodo, & quando vertatur, & non vertatur in amorem, exp. glos. to. 7. p. 27. col. 2
Fides an possit absque charitate operari, exp. glos. to. 7. p. 27. col. 2
Fidem formatam contingit habere in triplici statu, exp. glos. tom. 7. p. 27. col. 2
Fidelitas recessit a Religiosis in multis, mor. to. 7. p. 28. col. 3
Fides immediate est a Deo, exp. glos. to 7. p. 29. col. 4
Fides utrum antiquitus esset efficacior, quam modo, exp. glos. tom. 7. p. 29. col. 2
Fides quomodo reputetur ad justitiam, exp. glos. to. 7. p. 30. c. 4
Fides non habet meritum, cui ratio humana, idest, necessaria præbet experimentum, expos. glos. tom. 7. p 31. col. 4
Fidem, seu gratiam qui habet majorem, magis elongatur a peccato, exp. glos. tom. 7. p. 31. col. 2
Fides quare dicatur aliis virtutibus major, exp. glos. to. 7. p. 32. col. 1
Fides purificat, exp. glos. tom. 7. p. 32. col. 1
Fides large sumitur pro quacumque virtute, & dicitur hæc remissio peccati, exp. glos. tom. 7. p. 33. col. 3
Fides formata est habitus infusus, exp. glos. to. 7. p. 47. col. 3
Fides compaginat, & charitas, sed fides primo, exp. gl. to. 7. p. 48. col. 2
Fidei confessione ubi est opus, non potest quis salvari per fidem cordis, nisi confiteatur eamdem, exp. gl. to. 7. p. 56. col. 1
Fides permanebit usque ad finem mundi in Gentibus, expos. glos. tom. 7. p. 58. col. 4
Fidelis dicitur dupliciter, exp. glos. to. 7. p. 62. col. 4
Fideles mali quo sint judicio judicandi, exp. glos. to. 7. p. 67. c. 3
Fidelitas Prælati consistit in quinque, mor. to. 7. p. 81. col. 4
Fidelitas Prædicationis, & doctrinæ in quinque consistit, mor. tom. 7. p. 82. col. 1.
Fides est inens, lit. tom. 7. p. 94. col. 3
Fides est via ad Deum, lit. tom. 7. p. 129. col. 1
Fidem habens scit se habere fidem, exp. glos. to. 7. p. 142. col. 1
Fides dicit quantamcumque credulitatem, charitas autem non dicit quantamcumque dilectionem, exp. glos. to. 7. p. 142. c. 2
Fidem formatam, sive charitatem se habere nemo cognoscit cognitione certitudinis, exp. glos. to. 7. p. 145. col. 4
Fidei veritas ad cognoscendum Deum, & proximum, expos. glos. tom. 7. p. 152. col. 2
Fidei potius, quam charitati cur miracula tribuūtur, lit. t. 7. p. 153. c. 3
Fides sumitur multis modis, lit. to. 7. p. 154. col. 2
Fides, in fide sunt tantum duo, exp. glos. to. 7. p. 155. col. 1
Fides sperat, idest habens fidem sperat, exp. glos. to. 7. p. 163. col 4
Fides quomodo prima virtutum, exp. glos. to. 7. p. 166. col. 2
Fides mundat, & præparat habitaculum Christo, lit. to. 7 p. 173. col. 1
Fides una, baptisma unum, quid, lit. to. 7. p. 174. col. 2
Fides cur dicatur scutum, lit. to. 7. p. 179. col. 2
Fidei effectus aliqui, lit. to. 7. p. 184. col. 2
Fides viva probatur per opera, lit. to. 7. p. 195. col. 2
Fides quare dicatur lorica, lit. to. 7. p. 202. col. 3
Fides Antichristi erit falsitatis, quia erit falsus Christus, lit. tom. 7. p. 206. col. 2
Fides vivificat, & in justitia conservat, lit. to. 7. p. 208. col. 3
Fides mentem quiescere facit, lit. ibid.
Fidei divisio triplex, lit. to. 7. p. 208. col. 4
Fides est navis munita, quæ tunc frangitur, quando, &c. lit. tom. 7. p. 210. col. 2
Fides interior ut servetur incorrupta, duo sunt necessaria, & cultus exterior divinus in omnibus teneatur, lit. to. 7. p. 210. col. 4
Fidelis quare Christus dicatur, lit. to. 7. p. 225. col. 2
Fides obtinet salutem gratiæ, & gloriæ, lit. to. 7. p. 228. col. 4
Fides est clavis, per quam reseratur sacra Scriptura, lit. to. 7. p. 228. c. 4
Fidem sequitur agnitio, lit. to. 7. p. 231. col. 1
Fides est caput, quod maxime servandum est in sanitate, sicut serpens facit, lit. tom. 7. p. 232. col. 2
Fides est oculus spiritualis, ibid.
Fides est sanitas rationabilis, lit. to. 7. p. 233. col. 1
Fides bona, & mala, ibid. col. 4
Fidelitas servi in hoc est, si suo Domino servat fideliter, quæ sūt ejus, hæc autem specialiter gloria, & vindicta, lit. to. 7. p. 233. col. 4
Fidelis servus, & prudens quis, lit. to. 7. p. 234. col. 3
Fides facit filios, & patres, ergo & fratres, lit. to. 7. p. 236. c. 1
Fides est fundamentum, lit. to. 7. p. 249. col. 1
Fides est via, qua spes ad Deum ducit, lit. to. 7. p. 254. col. 1
Fidei motus duplex, lit. tom. 7. p. 265. col. 2
Fides dicitur multis modis, ibid.
Fides quid sit, ibid.
Fides est principium in cognitiva, & operativa, lit. to. 7. p. 265. col. 3
Fides quare dicatur substantia rerum sperandarū argumentū, &c. ib.
Fides vera, & præceptorum executoria liberat nos a morte, lit. tom. 7. p. 266. col. 1
Fides informis non reddit animam Deo placitam, lit. to. 7. p. 266. c. 2
Fides quæ vincat, lit. tom. 7. p. 268. col. 3
Fide purificatur cor a peccato, mor. to. 7. p. 268. col. 4
Fides quare bis dicatur, & fundamentum, lit. to. 7. p. 272. col. 3
Fidem sine operibus non valere, duplici argumento probatur, lit. tom. 7. p. 315. col. 4
Fides sine operibus quare sit mortua, lit. to. 7. p. 315. col. 4
Fides quare per lapidem accipiatur, lit. to. 7. p. 327. col. 3
Fides animam illuminat ad videndum mirabilia, lit. to. 7. p. 328. col. 2
Fideles debent invicem bene conversari propter multas causas, lit. tom. 7. p. 332. col. 3
Fides non habet meritum, ubi humana ratio præbet experimentum sufficiens, lit. tom. 7. p. 333. col. 1
Fides Dæmonum qualis, lit. tom. 7. p. 354. col. 3
Fides informis quid, ibidem.
Fidei effectus qui, ibidem.
Fidei suavitatem qui non habent, neque Dei cognitionem habent, lit. tom. 7. p. 357. col. 3
Fidelitas Deo promissa in Baptismo, lit. to. 7. p. 373. col. 1
Fidelis anima cum cantat laudes Domino, Dominus virgam auream ad eam extendit, lit. to. 7. p. 382. col. 2
Fidentia nostra in Deo tantum, alleg. to. 2. p. 187. col. 1
Fiducia major non est, quam cum is, qui dat, rogat, mor. to. 2. p. 66. c. 2
Fiducia nostra sola in Deo sit, mor. to. 2. p. 179. col. 1
Figulo Deus comparatur, mor. to. 2. p. 81. col. 3
Fiducia mundi in tribus consistit, myst. to. 4. p. 67. col. 4
Fieri aliquid per aliud potest dupliciter, exp. glos. to. 7. p. 130. c. 1
Figere paxillum in loco fideli, quid denotet, myst. to. 4. p. 52. c. 3
Figuli potestas quæ sit, lit. tom. 4. p. 224. col. 3
Figulus dicitur ipse Deus, & quomodo, lit. to. 6. p. 84. col. 4
Figura corporis humani, attestatur rectitudini mentis, cum qua homo conditus est a Deo, mor. to. 3. p. 91. col. 2
Figura Liptote eleganter D. Hieronymus utitur, cum minus dicat, & plus significet eloquens in Prologo de Matthæo, quod ipse testimonium non negaret, idest, assereret, mor. to. 6. p. 2. col. 3
Figuræ quæ cessare debeant, & quæ non, exp. glos. to. 7. p. 126. col. 2
Figura substantiæ idest, expressiva imago, lit. to. 7. p. 238. col. 3
Filiæ Loth cum patre concubuere non voluptatis gratia, sed propagandæ humanæ generationis, putantes omnes homines igne incendii Sodomæ esse consumptos, & ipsas solas cum patre superstites remansisse, lit. to. 2. p. 25. col. 3
Filiæ Chanaam sunt omnes molliter in sæculo viventes, negotia sæcularia instabiliter tractantes, mor. to. 1. p. 30. col. 3
Filiæ majorem familiaritatem habent cum matre, quam cum patre, lit. tom. 1. p. 31. col. 3
Filia quia eam genuit in cruce, myst. to. 1. p. 59. col. 3
Filiæ debent esse participes patrimonii, sicut & filii, lit. to. 1. p. 457. c. 4
Filia Juda est anima confitens, myst. to. 2. p. 282. col. 2
Filiæ Sion Scribarum uxores, lit. to. 4. p. 11. col. 1
Filiæ Sion, animæ, myst. tom. 4. p. 12. col. 2
Filio cur, & non filiis, lit. tom. 4. p. 22 col. 2
Filiæ Moab, Civitates sunt Moabitarum, lit. to. 4. p. 39. col. 3
Filiæ Moab, sunt animæ peccatrices, myst. to. 4. p. 39. col. 4
Filia populi mei, idest Jerusalem, lit. to. 4. p. 49. col. 3
Filia Jerusalem, Templum, &c. lit. to. 4. p. 54. col. 1
Filii confidentes, effeminati Principes, mor. to. 4. p. 69. col. 4
Filia Sion ipsa plebs, lit. to. 4. p. 121. col. 3
Filia Sion primitiva Ecclesia, myst. to. 4. p. 156. col. 1.
Filiæ divitum melius faciunt intrare Religionem, quam de rapinis patrum suorum vivere, mor. to. 4. p. 270. col. 4
Filia Sion est Ecclesia, myst. tom. 4. p. 295. col. 1
Filia Sion, Religio ipsa est. Antemurale, sunt conversi, & officiales, myst. tom. 4. p. 295. col. 1
Filia Ecclesiæ, mater Synagoga, myst. to. 6. p. 41. col. 4
Filia Jairi plebs est subdita Prælato, myst to. 6. p. 181. col. 1
Filia Abrahæ, Ecclesia de utroque populo collecta est, myst. tom. 6. p. 215. col. 1
Filialis timor triplex separationis, offensæ, & reverentiæ, alleg. tom. 2. p. 42. col. 1
Filiatio probatur per operationem, mor. to. 6. p. 341. col. 4
Filia Sion dicitur fidelis anima, mor. to. 6. p. 360. col. 4

Filius per quadraginta dies apparuit Apostolis, & semper cum Patre, eis mansit invisibiliter, lit. to. 6. p. 372. col. 2
Filius, & Spiritus Sanctus æquales sunt cum Patre, & quomodo pateat, lit. to. 6. p. 382. col 3
Filii hujus sæculi in tribus gloriantur, in divitiis, in Sapientia, & potentia, myst. tom 1. p. 9. col. 3
Filii propter parentes nō debent ad carnalia declinare, mo. t. 1. p. 16. c. 4
Filii Christi veri sunt, qui stigmata crucis Christi gerunt, myst. to. 1. p. 20. col. 3
Filius est manus patris; umbra manus caro Christi est, sub hac protegimur ab ira Dei, alleg. to. 1. p. 31. col. 4
Filii prius afferunt dolorem matribus, deinde gaudium, sed Christus in nativitate gaudium attulit, sed in passione mærorem, myst. to. 1. p. 27. col. 1
Filii Esau ejecerunt Horræos de urbibus eorum, & eas inhabitaverunt, lit. to. 1. p. 51. col. 1
Filii Balæ, & Zelphæ ancillarum significant eos, qui de Ecclesia propter lucrum, & gratiam temporalem Christum annunciant, alleg. to. 1. p. 51. col. 4
Filii tenebrarum quinque sensibus dediti cœlestia non curant, lit. to. 1. p. 59. col. 1
Filii multoties puniuntur pœna temporali pro peccatis patrum, lit. to. 1. p. 138. col. 4
Filii succedentes patribus in hæreditate, obligantur ad onus hæreditatis, lit. to. 1. p. 172. col. 4
Filii contumaces, interdum sunt pœna irreligiosæ conjunctionis parentum, lit. to. 1. p. 219. col. 3
Filius Dei & brachium, & vox Dei nominatur: brachium, quia per ipsum omnia facta sunt: vox, quia pater gignendum ipsum dixit, lit. to. 1. pag. 453. col. 3
Filius hominis Christus, myst. to. 2. p. 16. col. 3
Filius quibus modis dicatur, alleg. to. 2. p. 6. col. 1
Filius Dei comparatur pupillæ, alleg. to. 2. p. 31. col. 3
Filius est manus Domini, mor. to. 2. p. 72. col. 4
Filius patris os, & quomodo, lit. to. 2. p. 80. col. 1
Filius Dei nomen dicitur, myst. tom. 2. p. 83. col. 1
Filius dicitur a philos, quod est amor, mor. tom. 2. p. 84. c. 3
Filius dicitur vultus Dei, mor. to. 2. p. 85. col. 1
Filius dicitur brachium, & manus patris, alleg. to. 2. p. 86. c. 1
Filius hominis accipitur in malo, mor. to. 2. p. 136. col. 3
Filius dicitur noster propter conformitatem naturæ, mo. t. 2. p. 165. c. 2
Filius Dei est vultus ejus, mor. to. 2. p. 164. col. 3
Filius Dei dicitur pluvia, alleg to. 2. p. 267. col. 1
Filius coæternus patri permanet in æternum, alleg. t. 2. p. 183, c. 3
Filius Dei multis modis efficitur, alleg. to. 2. p. 185. c. 4
Filius Dei dicitur Sol, mor. tom. 2. p. 190. col. 2
Filii sponsæ Apostoli, & Prædicatores, myst. tom. 2. p. 119. c. 3
Filii Core sunt filii Crucis, lit. to. 2. pag. 119. col. 4
Filii multis modis accipiunt paternā hæreditatem, mor. t. 2. p. 127. c. 3
Filii exemplo parentum peccantes dicuntur errare à vulva, mor. to. 2. p. 146. col. 3
Filius Dei antonomastice dicitur Sanctus, myst. to. 2. p. 151. c. 4
Filius lux est hujus mundi, mor. to. 2. p. 164. col. 3
Filius significatur per justitiam, mor. to. 2. p. 179. col. 4
Filius dicitur brachium Dei, myst. to. 2. p. 197. col. 3
Filiorum Dei ortus, & progressus enarratur, mor. to. 2. p. 199. c. 3
Filius facies patris, alleg. to. 2. p. 211. col. 1
Filius Dei est scutum, quo protexit nos pater, alleg. tom. 2. p. 251. col. 2
Filii imitatores Dei quomodo, mor. to. 2. p. 231. col. 2
Filius æqualis patri, alleg. to. 2. p. 233. c. 3
Filii Dei per adoptionem quomodo possunt peccare, & redire post peccatum ad numerum filiorum, alleg. t. 2. p. 234 c. 1
Filii nostri sunt opera bona, mor. tom. 2. p. 264. col. 2
Filii filiorum imitatores majorum, lit. to. 2. p. 264. col. 2
Filii hominum dicuntur Apostoli, & Prædicatores, lit. t. 2. p. 297. c. 1
Filius Dei dicitur manus, lit. to. 2. p. 321. col. 1
Filius Dei manus, quinque digiti cum suis articulis quid significat, lit. to. 2. p. 321. col. 1
Filii corripiuntur a patre, & ejus disciplinam reprobare non debent, lit. to. 3. p. 3. col. 1
Filius Dei dicitur esse super filios hominum, cum filiis hominum, & intra filios hominum, lit. to. 3. p. 16. col. 4
Filius Sapiens est quilibet homo justus, vel pœnitens, qui lætificat patrem suum Christum, & Ecclesiam matrem, myst. to. 3. p. 19. c. 1
Filii timoris dicuntur, qui divino timore reguntur; sicut filii resurrectionis, & virtutum, qui virtutibus student, ut ad gaudia resurrectionis perveniant, lit. to. 3. p. 30. col. 4
Filius indisciplinatus ruet in præceps, ut equus indomitus, lit. tom. 3. p. 60. col. 4
Filii erudiendi sunt verbo, exemplo, & flagello, lit. t. 3. p. 62. c. 2
Filius ancillæ est, qui Ecclesiæ propter temporalia commoda servit; qui vero propter spiritualia, est filius liberæ, mor. t. 3. p. 65. c. 1
Filii hujus sæculi sola carnis commoda respiciunt, sed animæ suæ detrimenta non aspiciunt, lit. to. 3. p. 76. col. 1
Filii triplices, reprobi, probi, & probati, lit. to. 3. p. 113. c. 3
Filii voluptatum sunt opera mala, & nequissimi sunt, quia gratiam auferunt, obligant pœnæ æternæ, & animam maculant, & turpem efficiunt, lit. to. 3. p. 141. col. 3
Filius dicitur speculum, & imago patris, & dicitur speculum sine macula, ad differentiam rationalis naturæ, & aliarum carentium mente, lit. to. 3. p. 150. col. 3
Filii Dei triplicem panem petunt, gratiæ, doctrinæ, & gloriæ, lit. t. 3. p. 195. col. 3.
Filia fatua est quælibet conscientia erronea, mor. t. 3. p. 209. c. 1
Filius indisciplinatus confundit patrem suum, quia signum est, quod pater illius eum non erudivit, li. to. 3. p. 209. col. 1.
Filius Dei ad hoc venit, ut medicus, in mundum, ut curaret omnes, ipse medicus, & medicina animæ est, myst. to. 3. p. 242. c. 3
Filios nutrire, est exaltare Clericos, myst. to. 4. p. 3. col. 1
Filius olei, hæc metaphora quomodo, exponatur, lit. t. 4. p. 13. c. 1
Filius olei plenum denotat Spiritu Sancto, mor. to. 4. p. 13. c. 1
Filius Romeliæ caput prælatorum, myst. to. 4. p. 19. col. 4
Filium pavit virgo, quem filium declarat, lit. t 4. p. 20. col. 1
Fides quomodo commendatur, & quæ fides, myst. t. 4. p. 32. c. 4
Filii Sedechiæ a quibus fuerint occisi, lit. t. 4. p. 34. col. 3
Filius Sapientum ego sum, cur sic dicerent Pharaoni Consiliarii ejus, declaratur, lit. to. 4. p. 45. col. 1
Filii Esau quid fecerint, lit. to. 4. p. 53. col. 3
Filium multiplex ostenditur, myst. to. 4. p. 56. c. 1
Filii desertores cur fuerint Hebræi, lit. to. 4. p. 63. col. 4
Filii desertores, hoc Hebræus vult esse dictum contra Elam Regem Israel, qui Deo relicto fugit ad Ægyptum, ibid.
Filius, justitia Dei dicitur, myst. to. 4. p. 70. col. 3
Filii proprietates passim describuntur, myst. to. 4 p. 76. col. 4
Filii Sennacherib, cur ipsum occiderint, lit. tom. 4. pag. 85. c. 3
Filius Dei persequetur inimicos suos, myst. t. 4. p. 90. col. 4
Filius dicitur in nobis fecisse dona, & Spiritus Sanctus similiter, vorum quomodo, docetur, myst. to. 4. p. 93 col. 2
Filius qui est Deus, dicitur servus patris ratione humanitatis, myst. tom. 4. p 94. col. 2
Filius Dei, a Patre, & in Patre est, lit. to. 4. p. 99. col. 1
Filius Dei occisus est propter delēda peccata nostra, myst. t. 4. p. 102. c. 2
Filius Dei absconsus est in humanitate, myst. to. 4. p. 102. col. 4
Filius dicitur judicium Dei, dicitur & justitia, quia omne judicium Pater dedit filio, myst to. 4. p. 104. col. 3
Filius quicquid loquitur, verba Patris sunt, myst. t. 4. p. 120. col. 2
Filius venit in testimonium illorum, quæ promisit Deus Pater, myst. to. 4. p. 129. c. 4
Filius Dei advocatus noster, & testis contra Diabolum, myst. to. 4. p. 128. col. 4
Filius in secundo adventu veniet ad salvandos bonos, & malos puniendos, myst. to. 4. p. 131. col. 3
Filii auguratricis, qui fuerint, lit. to. 4. p. 134. col. 1
Filius cur descenderit, lit. to. 4. p. 141. col. 2.
Filius Dei gloria ejus dicitur, myst. to. 4. p. 145. col. 3
Filii peregrinorum, sive pauperes imitatores Apostolorum, myst. to. 4. p. 148 col. 3
Filius Dei. Deus Ipse Pater dicitur creando, Redemptor moriendo, to. 4. p. 159. col. 4
Filii quomodo dent pro patribus pœnas, declaratur, lit. t. 4. p. 164. c. 3
Filii sunt nostri, quos spiritu generavimus, lit. to. 4. p. 167. col. 4
Filii Dei quotquot ad ipsum convertuntur, vocantur, lit. t. 4. p. 184. c. 4
Filii dexteræ sunt boni, & tribulati, filii sinistræ sunt, qui permanebant in prosperitate, mor. to. 4. p. 191. col. 4
Filii, qui sequuntur culpas patrū, sequentur & pœnas, lit. t. 4. p. 149. c. 1
Filius loquitur secundum carnem, mor. to. 4. p. 209. col. 3
Filii sæpe pro peccatis patrū temporaliter puniuntur, lit. t. 4. p. 217. c. 1
Filii parentibus carnalibus in tribus tenentur obedire, lit. to. 4. p. 255. col. 3
Filius hominis cur similis electro dicatur; lit. to. 5. p. 10. c. 2
Filios Sacra Scriptura vocat robustiores in fide, myst. to. 5. p. 60. c. 2
Filias Sacra Scriptura vocat infirmiores in fide, myst. t. 5. p. 60. c. 2
Filii sunt qui mystica quæque cognoscunt, myst. to. 5. p. 60. c. 2
Filiæ sunt, qui simplicem sequuntur historiam, myst. ibid.
Filii Orientales dicuntur Nabuchodonosor, & exercitus ejus, quia ad Orientem sunt respectu Ammonitarum, exp. t 5. p. 91. c. 1
Filii Orientales etiam vocantur filii Cedar, Ismaelitæ, & Saraceni, qui vocantur Saraceni, eo quod sibi nomen Saræ usurpant, exp. t. 5. p. 91. col. 1
Filii Orientis sunt Prædicatores, filii, & imitatores Christi, qui est verus Oriens, myst. to. 5. p. 92. col. 2.
Filii Israel cur terram promissam in exitu de Ægypto nunquam possederunt, exp. to. 5. p. 134. col. 4.
Filii Israel, & etiam Sacerdotes connubia fecerunt cum Gentilibus contra præceptum Domini, &c. exp. to. 5. p. 136. col. 4
Filius descendit in fornacē ad temperandam flammam, quando Christus natus apparuit in præsentem miseriam, exp. to. 5. p. 147. c. 1
Filius Dei in humana natura bajulis nubibus veniet ad judicium, exp. t. 5. p. 155. col. 4

Filii

Filii Israel multis modis fuerunt percussi a Deo, & tamen renuerunt recipere disciplinam, lit. tom. 5. p. 185. col. 3
Filii Israel longam penuriam passi sunt, lit. to. 5. p. 185. c. 4
Filios, & filias nostras Diabolo tradimus, quando opera nostra ad lucra temporalia, vel ad favorem mundi convertimus, sicut hypocritæ, myst. to. 5. p. 185. col. 4
Filii Israel in Bethel, & in Galgala idola colebant, lit. t. 5. p. 186. c. 2
Filii Israel non solum sua idola colebant, sed etiam ad aliena transibant, lit. tom. 5. p. 186. col. 2
Filii Israel omnia, quæ obtulerunt in deserto, vel idolis obtulerunt, vel metu pœnæ fecerunt, lit. to. 5. p. 187. col. 1
Filii Israel languidos vitulos, & pejores Deo offerebant, lit. t. 5. p. 187. col. 3
Filius Dei dicitur mons, exp. to. 5. p. 197. col. 1
Filia Israel est Ecclesia, exp. to. 5. p. 197. col. 3
Filii terræ fœderis denotant opera de genere bonorum simulatoria, & in hypocrisi facta, & per hoc notatur peccatum simulationis, myst. to. 5. p. 102. col. 2
Filii terræ fœderis Religiosos malos denotant, & quomodo, myst. tom. 5. p. 102. c. 3
Filii Sion dicuntur Apostoli, myst. to. 5. p. 220. col. 3
Filii Esau denotant idololatras, myst. to. 5. p. 236. col. 2
Filii Esau sunt etiam carnalia desideria, quæ militant adversus animam, mor. to. 5. p. 236. col. 2
Filii Jambri voluptuosos signant, mor. to. 5. p. 242. col. 4
Filii possunt dicere Abrahamum habere patrem, & quare, mor. to. 6. pag. 2. col. 3
Filii cum bonos parentes habent, tunc honorifice & ipsi nomen filiorum habent, mor. to. 6. p. 2. col. 2
Filii naturæ quales sint, lit. t. 6. p. 3. c. 1
Filii legis, sive legales quales sint, lit. ibid.
Filii lucis, non resistendo, sed cedendo, malorum impetus superant, & evadunt, lit. tom. 6. p. 3. col. 2
Filii eorum, qui in conjugibus optant, & quærunt, quæ in meretricibus optari, & quæri solent, quare sint patribus, & Deo ipsi contumaces, mor. tom. 6. p. 3. col. 4
Filii iræ, & lapsi ante legem prius fuimus, mor. t. 6. p. 9. col. 3
Filius cui factæ sunt nuptiæ, Christus est, lit. to. 6. p. 69. c. 3
Filii David, absque filiis concubinarum, quot fuerint, optime declaratur. Prolog. to. 6. p. 126. col. 3
Filius dicitur salutare, lit. to. 6. p. 136. col. 1
Filius brachium cur dicatur, lit. to. 6. p. 136. col. 3
Filius Dei jubetur occidi, lit. tom. 6. p. 142. col. 1
Filii Abrahæ, qui vere dicantur, lit. to. 6. p. 145. col. 4
Filii Abrahæ præsertim dicitur, qui sint imitatores fidei, lit. t. 6. p. 149. c. 4
Filius tribus modis dicitur, myst. tom. 6. p. 152. col. 2
Filius unicus matris, primus homo est terræ filius, lit. t. 6. p. 172. c. 2
Filius dilectus, idest, ejusdem mentis, lit. to. 6. p. 188. col. 1
Filius unicus plus diligendus, lit. tom. 6. p. 188. col. 3
Filii Judæorum Apostoli sunt, lit. to. 6. p. 202. col. 1
Filii duo, duo populi sunt, lit. to. 6. p. 224. col. 4
Filius prodigus quis dicatur, lit. to. 7. p. 225. col. 1
Filii qui vere dicuntur, mor. tom. 6. p. 225. c. 2
Filius Abrahæ dupliciter, mor. tom. 6. p. 244. col. 2
Filius qui ultimo mittitur gratia est, quæ occiditur per peccatum mortale, mor. to. 6. p. 249. col. 4
Filius Dei est vita æterna, & quomodo, mor. to. 6. p. 302. c. 4
Filius Salvator est, & Judex est, & quomodo, mor. t. 6. p. 317. c. 4
Filii Dei hodie pauci sunt, & cur, mor. to. 6. p. 318. c. 4
Filius æquivoce dicitur, expos. Gloss. to. 7. pag. 6. col. 4
Filiatio dupliciter dicitur, expos. Gloss. tom. 7. p. 6. col. 4
Filius hominis, idest, Beatæ Virginis, expos. Gloss. ibid.
Filius Joseph appellatione, expos. Gloss. ibid.
Filius Dei, idest, ad hoc, ut esset filius Dei, lit. to. 7. p. 7. c. 1
Filius Dei ab æterno quomodo prædestinatus fuerit, exp. Glos. to. 7. p. 8. col. 1
Filius Regis cœlorum non erubuit fieri Prædicator, mor. t. 7. p. 11. c. 1
Filius est manus, Spiritus Sanctus digitus, exp. Glos. t. 7. p. 125. c. 4
Filii Israel cur quadraginta annis fecerunt in deserto pœnitentiam, moral. to. 7. p. 40. col. 1
Filii est amare, & ex amore facere, lit. tom. 7. pag. 47. col. 3
Filius quandoque dicitur, qui habet gratiam gratum facientem, expos. Glos. to. 7. p. 47. col. 4
Filius quandoque dicitur a statu, expos. Glos. to. 7. p. 48. col. 1
Filius Dei, qui est Jesus Christus, quomodo dicatur nescire, exp. Glos. to. 7. pag. 49. c. 4
Filius Dei quomodo datus nobis, expos. Glos. t. 7. p. 50. c. 3
Filius cur ars, imago, & Archetypus dicatur, exp. Glos. t. 7. p. 61. c. 3
Filii essentia est a Patre, estne concedenda, exp. Glos. t. 7. p. 72. c. 1
Filius quomodo novit Patrem, expos. Glos. to. 7. pag. 73. c. 4
Filius Dei judicabit tantum, sed non excluduntur membra ejus mystica, exp. Glos. tom. 7. pag. 85. col. 4
Fidelis quomodo fit membrum Christi, exp. Glos. t. 7. p. 87. c. 2
Filius cur potius dicatur imago, quam Spiritus Sanctus, expos. Glos. to. 7. pag. 102. col. 2
Filius inquantum filius est Deus, & non creatura, aut Patre minor, exp. Glos. to. 7. p. 106. c. 3
Filius Dei quare dicatur Dominus noster, lit. to. 7. p. 107. c. 1
Filius an subjectus æterno Patri, lit. tom. 7. p. 117. col. 1
Filius cur Imago patris, exp. Glos. t. 7. p. 127. col. 2
Filius Dei quomodo dicatur factus, exp. Glos. to. 7. p. 158. c. 4
Filius Dei num fuerit missus in carnem, exp. ibid.
Filius Dei missus est visibiliter tribus modis, exp. Glos. t. 7. p. 159. c. 1
Filius Dei quando invisibiliter mittatur, exp. Glos. ibid.
Filius Sapiens est gloria patris, & filius stultus est indecentia ei, mor. to. 7. pag. 161. c. 2
Filiorum nomen interdum sumitur large, exp. Glos. t. 7. p. 161. c. 4
Filii ancillæ qui, mor. to. 7. p. 162. c. 3
Filii quasi bastardi Dei qui sint, mor. ibid.
Filii lucis qui, lit. tom. 7. p. 177. c. 2
Filius Dei factum tanquam servus, malisque servivit, lit. t. 7. p. 182. c. 2
Filius est advocatus noster apud Patrem, lit. t. 7. p. 195. col. 2
Filii lucis, filiique diei qui sint, lit. to. 7. p. 202. col. 2
Filius perditionis quis, lit. to. 7. pag. 205. col. 3
Filii optime sunt educandi, lit. tom. 7. p. 212. col. 1
Filius est dextera Dei Patris, per quam dedit Spiritum Sanctum, quod est donum, lit. to. 7. p. 235. col. 2
Filii quare dicantur viscera matrum, lit. to. 7. p. 236. col. 4
Filius est splendor patris, pater ignis, lit. to. 7. p. 238. c. 3
Filius est principium, lit. tom. 7. p. 240. col. 1
Filius Dei immutabilis, & simplex omnino, lit. to. 7. p. 241. c. 1
Filius hominis, & homo, significant multa, lit. t. 7. p. 241. col. 1
Filius hominis, & non hominum dicitur Christus, lit. t. 7. p. 241. c. 2
Filius quando apud Patrem consummatus, lit. t. 7. p. 241. col. 4
Filii Dan, sunt cogitationes distortæ, myst. tom. 7. p. 257. col. 2
Filios flagellat Deus, lit. tom. 7. p. 271. col. 4
Filii gratiæ de filiis iræ dupliciter simus, mor. to. 7. p. 354. c. 4
Filius masculus quid significet, mor. to. 6. p. 401. col. 4
Fimbriæ aureæ charitas, in qua sunt bona opera Ecclesiæ, myst. to. 2. pag. 119. col. 1
Fimbria dicuntur ipsi Apostoli, exp. to. 5. p. 219. col. 2
Fimbria dicitur humanitas Christi, expos. tom. 5. pag. 219. c. 2
Fimbria dicitur humilitas Christi, exp. ibid.
Fimbria Christi, caro ejus, mor. tom. 6. pag. 36. col. 4
Fimbriam vestimenti tangere, est aliquod minimum mandatum implere, mor. to. 6. p. 36. c. 1
Fimbria ultima pars vestis est, & quid significet, lit. t. 6. p. 100. c. 3
Fimbria vestimenti passio Christi, lit. to. 6. pag. 181. c. 4
Fimbria quid sit, exp. to. 5. pag. 219. col. 2
Fimbria dicitur unio divinæ naturæ, & humanæ, exp. t. 5. p. 219. c. 2
Finalis pedalis quid sibi velit, docetur, myst. t. 4. p. 278. c. 2
Finea invidiam significat, lit. to. 6. pag. 25. c. 2
Fingere habet multas significationes, mor. t. 2. p. 81. col. 3
Finis vitæ omnium hominum est mors, & ideo semper illius memores esse debemus, myst. to. 1. p. 9. col. 1
Finis omnium peccatorum idem, myst. to. 1. p. 15. col. 4
Finem præsentis vitæ oportet cohærere principio futuræ, myst. to. 1. p. 66. col. 1
in finem quæ sunt consideranda, mor. to. 2. pag. 18. col. 1
in finem corripere, idest, in Christum, alleg. to. 2. p. 188. c. 1
Finis quatuor modis dicitur, myst. to. 2. p. 8. c. 4
Fines terræ dicuntur avari, mor. to. 2. p. 52. c. 2
Finis duplex generalis, & propinquus, & specialis, & remotus, myst. to. 2. p. 16. col. 3
Finis dicit perseverantiam, & quomodo, lit. to. 3. p. 98. c. 3
Finis hominum multis modis accipitur, lit. to. 2. p. 101. c. 4
Finis omnium, & retributio est Christus, lit. ibid.
Finis duplex finis consummans, & finis consummatus, lit. to. 2. pag. 103. col. 4
Finis vitæ figuratur per fimbriam auream, mor. to. 2. p. 119. col. 2
Finis peccatorum infernus, mor. to. 2. p. 215. c. 1
Fides, spes, & charitas in homine quomodo, mor. t. 2. p. 225. c. 3
Finis, & consummatio ubi sit, ostenditur, alleg. to. 2. p. 227. c. 1
Finis circa intentionem intenditur, lit. to. 2. p. 322. c. 1
Finis duplex concionatorum. Primus, & proximus est morum informatio, alter est beatitudo æterna, Prol. to. 3. p. 1. c. 1
Fines terræ dicuntur Judæi, qui in omnibus Regionibus dispersi sunt, lit. to. 4. p. 103. col. 1
Finis triplex, judicium, scilicet, mors, & Christus, mor. t. 4. p. 287. c. 4
Finis tripliciter dicitur, exp. to. 5. p. 28. col. 1
Finibus peccatorum suorum quisque constringitur, myst. tom. 5. p. 71. col. 4
Finis, non pugna coronat, exp. to. 5. p. 159. c. 4
Finis consideratio prior est in omni opere, exp. t. 5. p. 167. c. 2
Finis judicii est juste judicare, expos. to. 5. p. 204. col. 2
Simeon interpretatur audiens mœrorem, myst. to. 5. p. 232. c. 1
Finis pravus quomodo fallatur, lit. tom. 6. p. 21. col. 4
Omnia opera bona quæ sint, lit. tom. 6. pag. 22. col. 1
Finem adventus tentationis maxime homo considerare debet, mor. to. 6. p. 83. c. 1

Finem

Finem æstimare est prius, quam moveri ad ipsum, exp. Gloss. to 7. p. 26. col. 3
Finem qui sibi non constituit Deum, est inimicus Deo, exp. Glos. tom. 7. p. 46. col. 3
Finis Prædicationis quando sit malus, exp. Glos. to. 7. p. 95. c. 2
Finis triplex est, lit. to. 7. p. 99. col. 1
Fines quinque, propter quos omnis doctrina, & Prædicatio spiritualis fieri debet, lit. tom. 7. p. 113. col. 1
Finis duplex, exp Glos. tom. 7. p. 158. col. 4
Fines creaturæ duo, exp. Glos. tom. 7. p. 159. col. 1
Finis consumens est peccatum, finis consummans est charitas, exp. to. 7. p. 167. col. 4
Finis orationis Pauli pro Philippensibus, lit. to. 7. p. 180. c. 2
Finis præcepti charitas, idest, consummatio, & completio præceptorum omnium est charitas, lit. to. 7. p. 208. col. 3
Finitus est pulvis, idest, exercitus fere infinitus Sennacherib in pulverem versus est, lit. to. 4. p. 39. col. 3
Finitus est pulvis, idest, Diaboli potestas, & Antichristi cito terminari docetur, myst. tom. 4. p. 39. col. 4
Firmamentum a Deo in creatione factum quid sit, & unde talis nominis impositio facta sit ei, lit. to. 1. p. 1. col. 3
Firmamenti proprietates, Prædicatorum proprietates debent esse, myst. to. 2. p. 40. col. 1
Firmamentum quid signat, lit. to. 5. p. 2. col. 1
Firmamentum sunt Angeli, lit. tom. 5. p. 9. col. 2
Firmamentum dicitur non solum Angeli, sed Deus Angelorum Christus Jesus, lit. to. 5. pag. 10. col. 2
Firmamentum est mens justi, myst. to. 5. pag. 32. c. 4
Firmamentum est super caput Cherubin, quia Sacra Scriptura eminet omni scientiæ, nec ab aliquo quantumcunque sciente potest comprehendi, mor. to. 5. p. 39. c. 2
Firmamento cur videatur lapis saphirus, mor. to. 5. p. 39. col. 2
Firmamentum dicitur esse super capita animalium, vel Cherubim, quia protectio divina est super mentes virorum spiritualium, mor. to. 5. p. 39. c. 3
Firmamentum est Sacra Scriptura, mor. to. 5. p. 39. col. 2
Firmamentum panis, idest, Prædicationis, est exemplum bonæ operationis, myst. to. 5. p. 53. col. 2
per Firmamentum crystallinum possunt intelligi cœlestes spiritus, lit. t. 5. p. 9. col. 2
per Firmamentum Christus intelligitur, lit. to. 5. p. 9. col. 1
Firmamentum cor denotat, lit. to. 6. p. 59. col. 2
Firmamentum Christus, lit. to. 7. p. 30. col. 1
Firmiores imbecillitates aliorum supportare debent, lit. tom. 7. p. 167. c. 1
Firmitas duo necessaria significat, lit. t. 2. p. 97. col 4
Fistula est arbor parva, robusti cortices, cujus tota virtus est medulla, lit. to. 3. p. 127. col. 1
Fistula est patientia, mor. to. 6. p. 349. col. 4
Fistula est spes in patientia, mor. tom. 6. p. 349. col. 4
Stacten est gutta mirrhæ, exp. to. 5. p. 96. col. 4
Flagella dicuntur verba Domini, myst. to. 1. p. 60. col. 3
Flagella duo genera hominum non emolliunt, neque corrigunt, pusillanimes nimirum, & insensibiles, lit. to. 4. p. 80. col. 2
Flagella ipsius Job gravia fuerunt & quantitate, & qualitate, lit. to. 1. p. 398. col. 2
Flagella infliguntur a Domino, quandoque ad majorem coronam; quandoque ad initium æternæ pœnæ, quandoque ad manifestationem gloriæ Domini, lit. t. 1. p. 400. col. 3
Flagella Domini vincula nominantur, ligant enim nos, ne ad vitia defluamus, lit. to. 1. pag. 443. col. 4.
Flagella, & correctiones Domini diligendæ propter multa, lit. to. 2. p. 36. col. 2
Flagella quid nobis boni faciant, lit. to. 2. p. 36. col. 3
Flagella virum justum consolantur, lit. to. 2. p. 53. col. 3
Flumina significant delectationes, mor. to. 2. p. 54. col. 4
Flagella multa peccatoris in præsenti, mor. to. 2. p. 79. col. 3
Flagella peccatorum in futuro, mor. t. 2. p. 79. col. 1
Flagella Dei sagittis comparantur, lit. t. 2. p. 94. col. 1
Flagella aliquando sumuntur pro pœnitentia, Pen. t. 2. p. 100. c. 1
Flagella præsentia tollunt æterna, lit. to. 2. p. 100. col. 2
Flagella ostendunt Discipulum Christi, ibid. col. 3
Flagellorum Dei diversitas, mor. t. 2. p. 110. col. 3
Flagella in peccatores visitæ Domini sunt, mor. t. 2. p. 161. c. 2
Flagella Domini sunt spes, mor. to. 2. p. 235. col. 4
Flagella Dei adjuvant multipliciter, lit. to. 2. p. 321. col. 3
Flagella non omnia erudiunt homines, sed quæ ex amore, & patientia sustinentur, lit. tom. 3. p. 24. col. 3
Flagella omnia, quæ patientibus videntur esse injusta, sunt æquitate divini judicis ponderata, atque librata, lit. to. 3. p. 34. col. 3
Flagella bonorum brevia sunt, & ad correctionem data, & signa sunt, & argumenta salutis æternæ, mor. t. 3 p. 164. c. 2.
Flagellum notatur in excessu numeri, & modi, lit. t. 4. p. 27. c. 4
Flagella ejus rationes sunt hæreticorum, vel pravæ consuetudines monachorum, quibus Ecclesia flagellatur, myst. to. 4. p. 40. c. 2
Flagellat Dominus in præsenti, & quos flagellat, non consumit, myst. to. 4. p. 188. col. 2
Flagella sunt signa æternæ dilectionis, lit. to. 4. p. 192. col. 3
Flagellis qui non corripitur, ejus plaga insanabilis dicitur, lit. tom. 4. p. 245. col. 1
Flagellum ad hoc mittit Dominus, ut parcat, lit. t. 4. pag. 245. c. 2
Flagella sunt pœnitentiæ, lit. to. 6. pag. 86. col. 1
Flagella in omni tempore Sapientia, lit. to. 6. p. 211. col. 3
Flagellum, duo sunt in flagello, exp. Glos. to. 7. p. 54. c. 1
Flagellat alio modo Dominus privatam personam, & alio modo populum, exp. Glos to. 7. p. 98. col. 2
Flagellum Magistri, & Sanctorum, lit. t. 7. p. 248. col. 2
Flagellum arguit hominem de peccato, & emendat, lit. t. 7. p. 271 c. 3
Flagellat Deus omnem filium, quem recipit, quomodo intelligatur, lit. t. 7. p. 271. col. 4
Flagellat, quos amat, Dominus ob multas causas, lit. t. 7. p. 271. c. 4
Flamma duplex docetur, lit. to. 6. p. 232. col. 4
Flamma, quæ hic urit, & illuminat, in inferno urit, & obscurat, exp. Glos. to. 7. p. 35. col. 2
Flamma purgandis, lux beatis, carbo damnatis, lit. t. 7. p. 158. c. 3
Flamma charitatis ardebat Christus, lit. to. 7. p. 369. c. 1
Flatus Domini, ira ejus, myst. to. 4. p. 67. col. 2
Flatus Dei est anima, quam creat, lit. tom. 3. p. 137. col. 1
Flatus, & spiritus idem sunt, & facere flatus est animam creare, myst. to. 4. p. 137. col. 1
Flendum est super eos, qui non bajulant crucem Cristi, myst. to. 1. pag. 27. col. 4
Fletus triplex super morte in peccatis, super miseriis hujus vitæ, & super afflictione proximorum, myst. to. 1. p. 62. col. 4
Fletus duplex, unus pro incolatu hujus miseræ vitæ, alter vero pro desiderio æternæ, lit. to. 1. p. 91. col. 3
Fletus, & satisfactio, medicina peccatorum, lit. t. 2. p. 12. c. 3
Fletus Prophetæ maximus, lit. to. 2. p. 187. col. 3
Fletus fit præcipue timore judicii, lit. to. 2. p. 260. col. 4.
Fletus fit ab aliquo propter peccatum originale, li. to. 2. p. 260. c. 4
Flentium duo genera, mor. to. 2. p. 295. col. 3
Fletus, & compassio Prophetæ, lit. to. 4. p. 49. col. 3
Fletus Domini succendet eam, Metaphora est, myst. t. 4. p. 67. c. 2
Fletus, extra Ecclesiam, est quasi excommunicatus, myst. t. 4. p. 57. c. 4
Fletus cordis quam utilis, Deoque charus, docetur, mor. t. 4. p. 83. c. 2
Flevit Ezechias, sed cur fleverit, dicitur, lit. t. 4. p. 83. col. 1
Fletus duplex est, lit. to. 4. p. 100. col. 3
Fletus duplex declaratur, myst. to. 4. p. 267. col. 4
Fletus, & jejunium sanctificatio dicitur, & cur, exp. t. 5. p. 217. c. 4
Fletus duplex declaratur in discipulis, lit. to. 6. p. 124. col. 4
Fletus æternus duplex erit, lit. t. 6. p. 167. c. 1
Fletus est brachium dextrum, oratio sinistrum, lit. to. 7. p. 52. c. 1
Flevit Christus super nos, qui super nosipsos flere debemus, quoniam causa fletus in nobis est, myst. to. 1. p. 65. col. 2
Flevisse Dominus ter legitur, lit. to. 6. p. 247. col. 4
Flevit Dominus passionis tempore, lit. to. 7. p. 248. col. 2
Flevit ter Christus, & cur, lit. ibid.
Flevit Christus tria incommoda nostra, lit. ibid.
Flevisse Dominum ter, legitur, lit. to. 7. p. 319. col. 4
Flevit ter Christus, lit. to. 7. p. 355. col. 4
Florere est prosperum se habere, vel prosperum habere auxilium, lit. to. 4. p. 43 col. 3
Flos in bono, & malo, mor. tom. 2. p. 65. col. 4
Flos septem proprietates conveniunt Christo, mor. t. 2. p. 65. c. 4
Flos bonum propositum significat, alleg. t. 2. p. 183. col. 3
Flores significant pia vota, & sancta desideria fidelium, quibus sponsa fulcitur, dum eorum orationibus, ne deficiat, adjuvatur, lit. to. 5. p. 114 col. 4
Mala sunt exempla bonorum operum, quibus stipatur Ecclesia contra insultus infidelium, & hæreticorum, & maledicorum, ibid.
Flos, secundum eamdem Glossam, quis sit, lit. to. 4. p. 29. c. 4
Flos decidens est ipsa carnalis voluptas, myst. t. 4. p. 59. c. 2
Flos mundana est prosperitas, mor. to. 4. p. 87. col. 4
Flos est dignitas Prælationis myst. to. 4. p. 268. col. 2
Flos primus fici quid significet, lit. t. 6. p. 68. col. 2
Flos Nazarenus interpretatur, lit. t. 6. p. 86. col. 3
Fluctuatio magna erit in inferno, nunc ad ignem, nunc ad aquam recurrens, & simul utramque pœnam sentiens, quia ibi nullus erit ordo, myst. to. 3. p 246. col. 4
Fluctus obedientiam denotat, mor. to. 6. p. 86. col. 2
Fluctus feri maris quos significent, lit. to. 7. p. 362. col. 2
Flui, efflui, & perefflui, quid significent, mor. to. 2. p. 30. c. 1
Fluent, ratione fidei, & quomodo, lit. tom. 4. p. 7. col. 1
Flere, in hoc verbo septem notantur pulcherrima, myst. t. 4. p. 7. c. 2
Fluere, accedere velociter significat, lit. ibid.
Flere per lapsum peccati, quid, lit. to. 7. p. 240. col. 3
Fluminis impetus significat missionẽ Spiritus Sancti, myst. t. 2 p. 120. c. 3
Flumina quatuor Paradisi, sunt quatuor expositiones Sacræ Scripturæ, mor. to. 2. p. 204. col. 2
Flumina quæ vocem elevaverunt, alleg. to. 2. p. 246. col 1

Flumina sunt Doctores legis divinæ, qui non debens relinquere semitam antiquorum, lit. to. 2. p. 255. col. 3
Flumina dicuntur quasi larga fluenta, lit. t. 2. p. 274. col. 1
Flumina vocatur doctrina, quæ fuit in Judæis ubi Prophetæ currebant, lit. t. 2. p. 282. col 4
Flumina sunt divitiæ, quæ fluunt, mor. to. 2. p. 282. col. 4
Flumina Israel tria, lit. tom. 2. p. 342. col. 3
Flumina Babylonis, idest, mundi quatuor, lit. tom. 2. p. 342. c. 2
Flumina sunt Doctores, & Prædicatores, qui totum mundum irrigant, pluvia Sanctæ Prædicationis, myst. tom. 3. p. 72. col. 1
Flumina omnia intrant in mare quasi matricem omnium aquarum, sed mare ob id non crescit, quia quantum ex una parte deorsum fluit in mare, tantum ex altera parte per occultos meatus revocatur ad ortum, lit. tom. 3. p. 72. col. 1
Flumina Ægypti, mundi vanitatem significant, myst. t. 4. p. 12. c. 2
Flumina Babylonis, Sapientia hujus mundi, myst. t. 4. p. 32. c. 4
Flumina Babylonis, superbiam, avaritiam, & luxuriam significant, myst. tom. 4. p. 43. col. 2
Flumen perversæ prædicationis, myst. to. 4. p. 45. col. 1
Flumina dicuntur doctrina, myst. tom. 4. p. 47. col. 2
Flumina connotant gratiam conservantem, myst. to. 4. p. 93. c. 1
Flumina sunt voluptates hujus sæculi, mor. to. 4. pag. 100. col. 4
Flumina, & aquæ aliquando denotant divitias, exp. to. 5. p. 105. c. 3
Flumina convertuntur in oleum, & quando, myst. t. 5. p. 107. col. 4
Flumina peccatorem significant, mor. tom. 6. p. 123. col. 2
Flumina, quæ irrigant Paradisum, qualia, & quos sint, myst. tom. 5. p. 247. col. 4
Flumina, idest, Sacramenta, lit. t. 7. p. 123. c. 4
Flumina quatuor Paradisi, quid significent, lit. to. 7. p. 186. c. 1
Flumina sunt Sacræ Scripturæ documenta, mor. to. 7. p. 392. col. 3
Fluvius sempiternus Christus est, qui a Patre nascendo semper fluit, & totam irrigat Ecclesiam, mor. to. 3. p. 156. col. 3
Fluvius, qui in multos rivulos dividitur, cito exsiccatur; sic qui sæcularibus negotiis implicatur, Deo vacare non potest, lit. t. 3. p. 190. c. 3
Fluvius significat homines fluxibiles ad peccandum, mo. t. 2. p. 147. c. 3
Fluvius dividens terram promissionis, lit. tom. 4. p. 58. col. 3
Fluvius, qui dicantur, myst. to. 4. p. 553. col. 1
Fluvius unus qui dicatur, & quomodo, myst. to. 4. p. 570. c. 4
Fluvius igneus, rapidusque, quid significat, exp. to. 5. p. 555. c. 3
Fluvii dicuntur Apostoli, myst. to. 5. p. 506. col. 4
Fluvius Doria interpretatur medicamentum generationis, mor. to. 6. p. 298. col. 4
Fluvius est concupiscentia carnis, & quomodo, lit. to. 6. p. 341. c. 2
Fluvius in quatuor capita divisus est Christus, lit. t. 7. p. 186. c. 2
Fluxus sanguinis sterilitatem dicit, mor. to. 6. p. 36. col. 4
Fluxus sanguinis duplex, lit. to. 6. p. 181. col. 4
Fodiunt multi, & qui sint, per longum declaratur, lit. t. 6. p. 78. c. 3
Fœcunditas sponsæ causa laudationis ejus, myst. to. 2. p. 119. c. 3
Fœcunditas quæ, & quando bona, exp. Gloss. to. 7. p. 92. col. 2
Fœditas carnis est causa libidinis, exp. Glos. to. 7. p. 28. col. 2
Fœdus pacis per præcones publice annunciatur, lit. to. 1. p. 14. col. 1
Fœdus inter Christum, & peccatores, mor. to. 2. p. 57. col. 4
Fœdus cum Diabolo est mala pax, lit. to. 2. p. 94. col. 3
Fœdus dissipaverunt, idest, pactum quod servare debebant, lit. tom. 4. p. 53. c. 3
Fœdus Novum, Testamentum Novum est, lit tom. 4. p. 249. col. 3
Fœdus duplex in perpetuitate charitatis, & continuatione divinæ laudationis, mor. to. 4. p. 145. col. 4
Fœdera hæreticorum quasi spinæ se invicem complectuntur, myst. tom. 5. pag. 201. col. 3
Fedus, idest, societas, lit. to. 7. p. 16. col. 4
Federis signa Judæorum, lit. to. 7. pag. 160. col. 1
Felicitatis amissio interrogat vim dilectionis, amici enim fortunæ cum prosperitate veniunt, & ex recedente recedunt, li. t. 1. p. 403. c. 2
Felicitas humana non est vera felicitas, sed summa miseria, & judicium æternæ reprobationis, lit. to. 1. p. 422. col. 1
Felicitas mundana in quibus abundat, mor. tom. 2. p. 81. col. 4
Felicitas temporalis, est desiderium semper vadens, æterna autem est desiderium semper veniens, & semper præsens, lit. t. 3. p. 28. c. 1
Felicitas impiorum extinguitur, lux lucernæ, quæ extincta, fumum facit, & fœtorem gignit, sic cum in morte felicitas impiorum extinguitur, eos projicit in infernum, ubi erit fumus, & fœtor, lit. t. 3. p. 27. col. 4
Felicitas fovea est, lit. to. 6. p. 78. col. 3
Felicitas terrena qualis, mor. to. 7. p. 162. col. 4
Felix Prælatus, qui habet subditos testimonium perhibentes conversationis suæ, lit. to. 7. p. 195. col. 3
Felix est, qui pudicitiam mentis, & corporis custodit, lit. tom. 3. pag. 141. col. 4
Felix, qui vivit, qualiter vivere debet, myst. t. 4. p. 134. col. 2
Feminæ in veteri lege salvabantur fide, & hostiarum oblatione, lit. t. 1. p. 22. col. 3
Femina circundabit virum suum, de Maria Virgine exponitur, Judæi tamen aliter exponunt, lit. tom. 4. p. 249. col. 1
Feminæ familiares nos exhibere non debemus, lit. t. 7. p. 357. c. 3
Fœminalia quid sint, exp. to. 5. p. 137. col. 3
Femur Christi, caro ejus est, alleg. to. 2. p. 116. col. 3
Femur Christi divinitas, alleg. to. 2. p. 180. col. 4
Femoralia quid denotans, mor. to 2. p. 272. col. 2
Fœnerari est verbum æquivocum, quandoque enim sumitur pro dare ad usuram, quandoque pro mutuare simpliciter, primum est opus impietatis, secundum est opus misericordiæ, lit. to. 1. p. 162. c. 4
Fœneratores sunt persecutores familiarum Dei, alleg. t. 2. p. 28. col. 2
Fœnerator comparatur inferno, alleg. to. 2. p. 28. col. 1
Fœneratur Domino, qui miseretur pauperi, lit. to. 2. p. 95. col. 4
Fœneratur Domino qui miseretur pauperis, lit. to. 2. p. 96. col. 2
Fœnerator spiritualis est Diabolus, & quomodo, lit. t. 2. p. 286. c. 3
Fœnerator dicitur etiam Dominus, & quomodo, li. t. 2. p. 286. c. 3
Fœnerare, sive fœnerari proprie idem est quod commodare, mor. to. 2. p. 292. col. 4
Fœnerator quomodo fœnerari possit, lit. t. 4. p. 218. col. 3
Feneratur ille Domino, qui pro eo aliquid patitur, myst. t. 5. p. 20. c. 2
Feneratores triplici de causa non peniteni, & quæ, mor. t. 5. p. 69. c. 4
Feneratores febrem habens continuam, mor. to. 6. p. 311. c. 2
Fenerantes Domino qui sint, lit. to. 7. p. 221. col. 4
Fenum aridum, sunt peccatores, mor. to. 2. p. 260. col. 4
Fenum multiplex, mor. to. 2. p. 67. col. 1
Fenus liberale, est retributio mutuatæ pecuniæ, in libera voluntate debitoris constituta, lit. to. 3. p. 60. col. 3
Fenum est ipse homo multis conditionibus, mor. t. 4. p. 87. c. 4
Fenum, & palea vitam carnalium denotant, myst. t. 4. p. 168. c. 4
Fenum large accipitur pro messe, & palea, exp. to. 5. p. 197. col. 2
Fenum denotat carnalitatem, vel carnales homines, mor. tom. 6 p. 323. col. 4
Fenum significat opus misericordiæ, mor. tom. 6. p. 368. col. 4
Fenum divitias denotat, lit. to. 6. p. 26. col. 3
Fenum bona temporalia, & vitam hominis denotat, mor. to. 6. pag. 54. col. 1
Fenum quid denotet, lit. to. 7. p. 392. col. 1
Fetor peccati in hoc sæculo non sentitur propter assuetudinem, lit. to. 3. p. 19. col. 4
Fetor intolerabilis, & ignis inextinguibilis erit in inferno, myst. tom. 4. p. 67 col. 2
Fetor est fumus de corporibus fœtidis, exp. to. 5. p. 181. col. 2
Fetus abortivus quando dicatur, lit. to. 7. p. 115. col. 1
Fodit Diabolus terrenus, & cur, dicitur, mor. to. 4. p. 82. col. 2
Folia ficus aspera sunt, sed fructus illius dulces sunt, sic opera pœnitentiæ amara sunt, fructus vero dulcissimi sunt, myst. t. 3. p. 59. c. 1
Folia cum fructu, sunt verba, quæ procedunt de radice charitatis per rectam lineam intentionis, lit. to. 3. p. 25. col. 4
Folium defluit ex defectu humoris, myst. to. 4. p. 75. col. 1
Folia ficus habent similitudinem manus humanæ, ut denotant opera Claustralium, mor. to. 6. p. 214. col. 1
Folles diaboli sunt omnes adulatores, detractores, lenones, &c. lit. to. 1. p. 455. col. 4
Fomes, & pronitas ad peccandum diminuitur assiduitate bonorum operum, lit. to. 1. p. 91. col. 3
Fomes est impedimentum ad bene agendum, lit. to. 2. p. 33. c. 3
Fomes peccati dicitur flamma, alleg. to. 2. p. 68. col. 1
Fomes interdicitur, non evellitur. ibid.
Fomes quid, exp. Gloss. to. 7. p. 27. col. 4
Fomes utrum sit peccatum, exp. Glos. to. 7. p. 18. col. 2
Fomes dicitur quasi corruptio, quia peccatum omne ex corruptione, exp. Glos. to. 7. p. 35. col. 1
Fomes quomodo videatur esse a Deo, exp. Gloss. to. 7. p. 37. c. 4
Fomes per passionem Domini debilitatus, mor. to. 7. p. 37. c. 4
Fomes non est a Deo simpliciter: Hic nota, quod quædam sunt simpliciter a Deo, quædam vero non simpliciter, exp. Gloss. to. 7. p. 38. col. 2
Fomes an sit peccatum originale, exp. Gloss. to. 7. p. 39. col. 1
Fomes in carne, idest a carne, idest in carnalitate, vel in sensualitate, sive in anima secundum sensualitatem, exp. Glos. to. 7. p. 42. c. 4
Fomes quomodo moveat ad malum, & impediat a bono, exp. Glossæ tom. 7. p. 42. col. 4
Fomes ante legem cur non tantum sollicitabat homines, lit. to. 7. p. 42. col. 1
Fomes est efficiens causa mortis ex vitio hominis, exp. Gloss. to. 7. p. 43. col. 1
Fomitem in aliquo habitare quid, mor. to. 7. p. 44. col. 1
Fomes alio modo est a Deo, alio modo a Diabolo, exp. Glos. tom. 7. p. 44. col. 1
Fomes est in me, idest, in carne mea, idest in me carnali, vel in me, idest contra salutem meam, exp. Gloss. ibid.
Fomitis substantia est a Deo, exp. Gloss. to. 7. p. 44. col. 3
Fomes cur dicatur lex, lit. ibid.
Fomites sunt plures in materia, unum in forma, quomodo? exp. Glos. to. 7. p. 45. col. 1
Fomes quomodo erit in damnatis, exp. Gloss. to. 7. p. 45. col 2
Fomes est in carne, idest a carne, exp. Gloss. to. 7. p. 152. col 2
Fontes quatuor, quibus Prædicatores irrigari debent, ut factum faciant,

ciant audientibus, primus est pietatis, secundus charitatis, tertius devotionis, quartus æmulationis, myst. to. 1, p. 73. c. 2
Fons bonus multiplex, alleg. to. 2. p. 349. col. 3
Fons malus multiplex, lit. to. 2. p. 349. col. 4
Fontes Israel sunt duo testamenta, mor. to. 2. p. 170. col. 2
Fontes Israel plures sunt in Ecclesia, ibid. col. 3
Fontes disrupti significant hæresiarchas, mor. to. 2. p. 190. col. 1
Fontes duodecim Helim, alleg. ibid.
Fons Sapientiæ est Novum testamentum propter manifestationem veritatis, quæ latuerat in figuris, lit. tom. 3. p. 38. col. 1
Fontes Salvatoris Apostoli, ceterique Doctores, myst. t. 4. p. 32. c. 4
Fontes in terra promissionis plures promittit Dominus, & abundantiam aquarum, lit. to. 4. p. 93. col. 1
Fons est ipsa gratia præveniens, myst. to. 4. p. 93. col. 1
Fons, & origo omnium gratiarum Deus est, myst. to. 4. p. 147. col. 3
Fons oculorum est abundantia lacrymarum exterior, lit. tom. 4. p. 100. c. 3
Fons sanguinis est origo peccati, mor. to. 6. p. 36. col 4
Fons dicitur ubicumque aqua manat de terra, lit. t. 6. p. 304. c. 1
Fons appropriate quis dicatur, lit. t. 6. p. 304. col. 1
Fons est bonum temporale, quod Jesus petit, & cur, mor. t. 6. p. 304. c. 2
Fons est Sacra Scriptura. ibid.
Fons denotat divitias temporales Abbatiarũ, & redditus annuales, ib.
Fontes duodecim minores, & majores quid, lit. to. 7. p. 266. c. 4
Fontes sine aqua, sint, lit. to. 7. pag. 343. col. 1
Fons vitæ, panisque vivus Christus, lit. tom. 7. p. 389. col. 4
Forameo mœroris latus ipsius Christi est, myst. t. 4. p. 267. c. 4
Foramen in pariete, est violatio integritatis io carne, & quomodo, myst. to. 5. p. 33. col. 4
Foramen parietis est apertum peccatum Sacerdotis, myst. t. 5. p. 37. c. 4
Foramina instrumenta sensuum vocantur, exp. to. 5. p. 98. col. 3
Foramina mentis etiam capacitatem denotant, myst. ibid.
Foramina dicuntur loca infernalia, myst. ibid.
Forceps, studium, oratio, myst. to. 4. p. 17. col. 2
Forcipes aurei quid significent, lit. to. 7. p. 53. col. 3
Fores meretriciæ domus sunt occasiones peccati, quibus noo est appropinquandum, mor. to. 3. pag. 10. col. 1
Fores animæ quibus assidet Christus, & pulsat, sunt amor, & timor, mor. tom. 3. p. 147. col. 1
Foris pugnæ, intus timores erant Paulo, cur, lit. to 7. p. 133. c. 4
Forma duplex, confusionis, & distinctionis, primam habuit materia, cum primum creata est, alteram postea, lit. to. 1. p. 1. col. 1
Forma dandi eleemosynam, mor. to. 2. p. 293. col. 1
Forma servi etiam in judicio servatur, & cur, lit. t. 6. p. 104. c. 2
Forma datur omnibus pro infirmis rogare Dominum, lit. to. 6, p. 157. col. 2
Forma ascendendi io cœlum, mor. to. 6. p. 297. col. 3
Forma servi est conversatio humilium, mor. to. 7. p. 161, col. 2,
Formæ malitiæ, lit. to 7. p. 172. col. 3
Forma Dei, idest, plena essentia, & æqualitas, lit. to. 7. p. 182. c. 1
Formam servi accepisse, quid, lit. ibid.
Format, & reformat imaginem suaio Deus in anima nostra, mor. to. 2. p. 81. col. 2
Formica si ejus natura intime consideretur, docet hominem adhibere cautelam fere contra omnia vitia, lit. tom. 3. p. 11. c. 4
Formica dicitur populus infirmus, lit. to. 7. p. 2. col. 1
Form..a est unum, imo primum ex quatuor terræ minimis, lit. 6. p. 1 col. 1
Formido significat divitias, mor. to. 2. p. 22. col. 4
Formido rek-tur ad avaritiam, lit. t. 2. p. 103. col. 1
Formido pœnæ, laqueus, ad quæ referantur, lit. ibid.
Formido, dicit hostium timorem ante captionem, lit. t. 4. p. 54. c. 3
Formini idem est quod calidum, myst. tom. 4. p. 156. col. 4
Fornax significat miseriam nostræ pœnalitatis, exp. to. 5. p. 147. c. 1
Fornacis calor est proximi dilectionis ardor, lit. t. 7. p. 94. col. 3
Fornax infirmitas nostra, Angelus, idest Christus, &c. lit. to. 7. p. 420. col. 4
Fornicarii turpitudinem, & ignominiam coogregaot sibi, liter. to. 3. p. 13. col. 3
Fornicator in corpus suum peccat, aolmam necat, opes annihilat, lit. to. 3. p. 186. col. 1
Fornicaria mulier in oculis maxime dignoscitur, lit. t. 4. p. 11. c. 1
Fornicarius neminem putat esse castum, lit. to. 6. p. 249. col. 1
Fornicator, cam fornicatur, in corpus suum peccat, cetera peccata, quæcumque fecerit homo, extra corpus sunt, mor. to. 6. p. 265. c. 4
Fornicatio dicitur majus peccatum aliis, quia communius, & immundius; peccata tamen spiritualia sunt graviora, lit. t. 1. p. 237. col. 3
Fornicatio per confessionem, & fluvium lacrymarum effugitur, mor. to. 1. p. 284. c. 1
Fornicatio spiritualis est simulata sanctitas, mor. to. 2. p. 218. c. 2
Fornicatio est in omni illicito opere, lit. to. 2. p. 278. col. 1
Fornicatio est causa dimissionis mulieris, lit. to. 6. p. 63. c. 4
Fornicatio quid, lit. tom. 6. p. 101. col. 2
Fornicatio interdum pro quolibet peccato sumitur, lit. t. 6. p. 227. c. 1
Fornicatio quid, lit. to. 7. p. 16. col. 1
Fornicationem esse contra Deum, scriptum est in corde hominis, exp. gloss. tom. 7. p. 16. col. 4
Foroicatio fuit majus peccatum post legem, quam ante, expos. glos. tom. 7. p. 36 col. 3
Fornicatio interdum est generalis ad omne peccatum, lit. t. 7. p. 84 c. 3
Fornicatio a qua septem rationibus revocamur, lit. t. 7. p. 86. col. 1
Fornicatio cum muliere sumitur quatuor modis, lit. ibid.
Foroicationem quædam antecedunt, quædam subsequuntur, lit. ibid.
Fornicatio simplex est peccatum mortale, exp. glos. t. 7. p. 86. col. 2
Fornicatio maculat corpus, & animam, lit. to. 7. p. 87. col. 3
Fornicationis remedium. ibid.
Fornicari dicit actionem, & deformitatem, exp. glos. t. 7. p. 106. c. 3
Fornicatio quid, lit. to. 7 p. 193. col. 1
Fornicatio ab adulterio differt, lit. tom. 7. p. 275. col. 1
Fornicati sunt filii Israel cum filiabus Moab, lit. to. 7. p. 373. c. 3
Fornicatio violat Templum Christi, lit. to. 7. p. 374. col. 1
Fornicatur cum Dæmonibus spiritualiter per idololatriam, lit. tom. 7. p. 375. col. 3
Forsao, puro, &c. multa notant, multisque modis, lit. to. 7. p. 91. c. 3
Fortis armatus dicitur Diabolus, mor. to. 2. p. 189 col. 4
Fortis est vir justus, qui omnia tam prospera, quam adversa pro amore Dei contemnit, myst. to 3. p. 66. col. 3
Fortes, idest, Principes, lit. to. 4. p. 15. col. 1
Fortes qui sint vocati, lit. to. 4. p. 33. col. 2
Fortis Israel Deus, lit. tom. 4. p. 66. col. 3
Fortis dicitur Diabolus, myst. tom. 4. p. 114. col. 1
Fortes justitia, non peccato vocantur ad Ecclesiam, myst. tom. 4. p. 151. col. 4
Fortis in fortem impegit, Diabolus in Christum tempore passionis, myst. to. 4. p. 265. col. 4
Forte, nota est liberi arbitrii, lit. t. 4. p. 240. col. 1
Fortes sunt ad tres civitates regni mundi ædificandas, avari, superbi, & deliciosi, &c. myst. tom. 5. p. 91. col. 2
Fortes hujus mundi per iniquitatem colligati fiunt lorica ad defensionem Diaboli, vel peccati, myst. tom. 5. p. 120. col. 2
Fortis impegit in fortem, quomodo, lit. tom. 6. p. 202. col. 2
Fortitudinem, & Sapientiam debent habere Rectores Ecclesiarum, myst. to. 1. p. 68. col. 2
Fortitudo duplex in prædicatore requiritur, scilicet sermonis, & operis, mor. to. 1. p. 251. col. 2
Fortitudo duplex necessaria, una ad bona agenda, altera ad mala sustinenda, lit. to. 1. p. 260. col. 3
Fortitudo bonorũ est vincere blandimenta carnis, & seculi, mala patienter hic tolerare, ut evitent æterna, malorum fortitudo est contra præsentia semper armari, contra flagella Domini indurari, ab appetitu temporalium, nec in adversis quiescere, lit. t. 1. p. 408. c. 2
Fortitudo in aggrediendo ardua, provenit a Deo, lit. t. 2. p. 33. c. 2
Fortitudo debet esse in dilectione, lit. ibid.
Fortitudo inimicorum nostrorum, mor. to. 2. p. 35. col. 3
Fortitudo consistit in duobus, alleg. to. 2. p. 67. col. 3
Fortitudo a Deo provenit, mor. to. 2. p. 81. col. 3
Fortitudo peccatoris quæ sit, lit. to. 2. p 99. col. 1
Fortitudo Diaboli in quibus coosistat, myst. t. 2. p. 137. col 4
Fortitudo naturalis quomodo sit custodienda, mor. t. 2. p. 149. c. 4
Fortitudo temporalis cito perit, mor. t. 2. p. 186. col. 1
Fortitudo duplex est, mor. to. 2. p 149. col 3
Fortitudo Diaboli crescit per luxuriam, mor. to. 2. p. 190. col. 1
Fortitudo duplex necessaria Prælatis, myst. to. 2. p 192. col. 2
Flumina mundi quomodo in sanguinem a Deo convertantur, mor. to. 2. p 204. col. 2
Fortitudo manus justorum consistit in quatuor, mor. to 2. p. 332. c. 4
Fortitudo simplicium, qui non noverunt secreta mysteria Scripturarum, est misericordia Domini, quæ est via recurrendi ad Deum, lit. tom 3. p. 21. col 3
Fortitudo, patientia, audacia, sunt arma, quibus contemnitur mors, lit. to. 3. p. 47. col 2
Fortitudo, & decor sunt indumentum Ecclesiæ, quia fortitudo est, qua patitur persecutiones propter justitiam, decor, quo operatur justitiam, myst. tom. 3. pag. 68. col 3
Fovea profunda est meretrix, & puteus angustus aliena, quia ex quo aliquis semel io eam lapsus est, via exire potest, lit. t. 3. p. 48. c. 1
Fortitudo membrorum consistit in recta membrorum commensuratione, lit. to. 4. p. 89. col. 3
Fortitudo Prædicatoris in omnibus membris esse debet, mor. to. 4 p. 219 col. 1
Fortitudo Jerusalem quæ fuerit, lit. tom. 4. p. 121. col. 3
Fortitudo geotium dicuntur Reges, & Principes, multitudo maris homines sunt populares, myst. to. 4. p 147. col. 2
Fortitudo gentium sunt Principes, vel Martyres fide fortes, myst. tom. 4. p. 149. col. 1
Fortitudo Sanctorum Palmæ assimilatur, mor. to. 4. p. 232. c. 4
Fortitudinis duplex est usus, lit. to. 7. p 425 col. 3
Fortunæ mensa ab antiquis ultimo die anni variis poculis parabatur, lit. to. 4. p. 165. col. 3

For-

Fortuna Dea felicitatis, vel divitiarum, lit. to. 4. p. 165. col. 3
Fortitudo, quæ divitiarum Dea dicitur, in toto mundo colitur, myst. to. 4. p. 165. col. 4
Fortuna prospera magis est timenda, quam adversa, & cur, mor. to. 5. p. 79. col. 2
Fortunæ insulrus duo, mor. to. 6. p. 294. col. 2
Forum proprie quid sit, lit. to. 6. p. 174. col. 2
Forum Ecclesia dicitur, myst. ibid.
Fosse altaris fortitudo, exp. to. 5. p. 135. col. 3
Fasciculus quadruplex docetur, myst. to. 4. p. 55. col. 1
Fossio triplex, per contritionem, per boni operis exercitationem, & per contemptum bonorum temporalium, prima convenit incipientibus, secunda proficientibus, tertia perfectis, myst. to. 1. p. 35. c. 4
Fossio circa ficulneam quid præstet, myst. to. 6. p. 214. col. 1
Fovea ad luxuriam refertur, lit. to. 2. p. 103. col. 1
Fovea desperetionis pessima est, lit. to. 4. p. 270. col. 2
Fractio panis est expositio legis, myst. to. 6. p. 185. col. 2
Fragmenta subtiliora, & secretiora Sacræ Scripturæ denotantur, mor. to. 6. p. 585. col. 2
Framea dicitur anima Christi, alleg. to. 2. p. 86. col. 3
Fremea dicitur angustia mortis, myst. to. 5. p. 223. col. 4
Frengere est discrete exponere, lit. to. 4. p. 139. col. 2
Fretres tripliciter aliqui dicuntur, oature, cognatione, gente, lit. to. 1. p. 18. col. 1
Fretres qui volunt occidere Joseph, significant pastores, qui male vivunt, & male docent, mor. to. 5. p. 52. col. 2
Fratrem non poteret ducere uxorem fratris sui, si liberos reliquisset, vel si eam repudiasset, lit. to. 1. p. 119. col. 3
Fratres errantes reducendi sunt, & corrigendi, & præcipue a Prælatis, qui ex officio ad id tenentur, lit. tom. 1. p. 166. col. 4
Frater non redimit, idest purus homo, myst. tom. 2. p. 125. col. 4
Freter, & frater sunt caro, & spiritus, intellectus, & affectus: hi cum se invicé adjuvant, sunt veluti civitas munita, & firma, li. t. 3. p. 39 c. 2
Frater, qui fratri auxiliatur, Civitas vocatur, myst. t. 4. p. 91. c. 2
Fratres dicuntur quatuor modis, exp. glos. to. 5. p. 183. col. 3
Frater omnium nostrum Christus est, myst. to. 6. p. 112. col. 2
Fratres septem, septem dona Spiritus Sancti, myst. ibid.
Fretres Jesu Judæi, lit. t. 6. p. 178. col. 4
Fretres quinque divitis qui sint, lit. to. 6. p. 233. col. 3
Fratres, & sorores, & socii, & sociæ erroris, lit. t. 6. p. 242. c. 2
Fratres duo sunt ordo clericorum, lit. to. 6. p. 226. col. 1
Fratres Christi qui sint, lit. to. 7. p. 242. col. 2
Fratres erant duodecim Apostoli quatuor modis, lit. t. 7. p. 279. c. 4
Fratribus debemus ex dilectione, compassionem malis, & bonis congratulationem, lit. to. 7. p. 203. col. 4
Frater idem est, quod ferens alterum, estque nomen amoris, lit. tom. 7. p. 311. col. 4
Frater Jesu qui vult esse, necesse est, ut tribulationibus, vel pœnitentia sit, lit. t. 7. p. 335. col. 4
Fratres Christi ex parte matris, & ex parte patris possimus esse, nos esse oportet prius, lit. ibid.
Fratres qui sunt Jerosolymis sunt Sancti jam coelestis pacis visione recepti: fratres in Regione Judæa: fratres per Ægyptum, quos significent, lit. tom. 7. p. 408. col. 1
Fraternitas per duo conservatur, lit. tom. 7. p. 332. col. 2
Fraudantur opera bona, quando pro bene actis, vel tacita hominum gratia, vel favoris aura, vel commodum aliquod reportatur, lit. tom. 1. p. 407. col. 3
Fraudulentus est populus Judaicus, mor. tom. 4. p. 69. col. 1
Fraudulentus est Prædicator, qui ore dicit, factis negat, mor. t. 4. p. 69. c. 2
Fraudem facit Deo, qui de bono opere seipsum laudare præsumit, mor. tom. 1. p. 291. col. 4
Fraus, & desidia in bonis operibus sunt timenda, alleg. t. 2. p. 42. c. 3
Fraus tribus modis committitur, mor. t. 4. p. 268. col. 2
Fraus tribus modis fit, mor. tom. 6. p. 310, col. 4
Fremitus duplex est, horror duplex, mor. to. 6. p. 357. c. 2
Frænum significat majorem tribulationem, mor. tom. 2. p. 78. c. 4
Frænum, quod de ferro fit, hominis potentiam connotat, mor. tom. 4. p. 82. col. 2
Frænum linguæ quid, lit. tom. 7. p. 316. col. 4
Frigiditas maxime locum habet in hæreticis, lit. to. 4. p. 192. col. 2
Frigus, & calor in inferno commixta sunt ad condemnationem malorum, myst. to. 3. p. 68. col. 1
Frontes Propheta Ezechiel vocat propter duas partes muri illius, exp. tom. 5. p. 128. col. 3
Frontes templi quid Ezechiel appellat, exp. tom. 5. p. 130. col. 3
Fructus justi quadruplex, myst. tom. 2. p. 10. col. 1
Fructus fossionis Christi, lit. tom. 2. p. 50. col. 3
Fructus terræ corporis Christi, lit. tom. 2. p. 93. col. 3
Fructus memoriæ mortis multi, lit. tom. 2. p. 101. col. 4
Fructus expectationis Incarnationis liberatio Sanctorum Patrum, myst. to. 2. p. 104. col. 1
Fructus justi in vita, & in patria, mor. to. 2. p. 147. col. 4
Fructus a fruendo, mor. to. 2. p. 165. col. 2
Fructus bonorum, & damnatorum duplex, alleg. t. 2. p. 46. c. 1
Fructus oris multiplex est, lit. tom. 3. p. 24. col. 4
Fructus boni oriuntur ex pinguedine terræ, & opera bona ex abundantia gratiæ, lit. tom. 3. p. 30. col. 3
Fructus oris multiplex, nempe modestia, abstinentia, veritas, confessio peccatorum, & laudis oratio, gratiarum actio, lit. t. 3. p. 77. c. 1
Fructus misericordiæ octo, lit. to 3. p. 89. col. 1
Fructus divitiarum, sive pecuniæ, quinque, lit. t. 3. p. 84 c. 3
Fructus quadruplex necessarius, pœnitentiæ, justitiæ, contemplationis, & prædicationis, lit. to. 3. p. 113. col. 4
Fructus auditorum est magis quærendus, quam ornatus verborum, lit. tom. 3. p. 177. col. 3
Fructus justitiæ apprehenditur ab his, qui corde, ore, & opere eam fuerint secuti, lit. to. 3. p. 223. col. 4
Fructus adinventionum merces pro peccatis, lit. to. 4. p. 11. col. 1
Fructus terræ sublimis Christus, sublime Judæorum, lit. t. 4. p. 12. c. 1
Fructus terræ Mariæ filius, myst. tom. 4. p. 12. col. 2
Fructus qui elicitur ex visione Dei, lit. tom. 4. p. 17. col. 1
Fructus prædicationis sibi ascribere, est non cognoscere Deum, myst. tom. 4. p. 101. col. 3
Fructus labiorum est fructus prædicationum, myst. t. 4. p. 137. col. 3
Fructus Religionis est refectio in contemplatione, myst. t. 4. p. 178. c. 3
Fructus animæ quomodo pereant, myst. tom. 4. p. 297. col. 2
Fructus quem habuit Ecclesia in conversione adversariorum suorum, exp. tom. 5. p. 224. col. 4
Fructus prædicationis Apostolorum, myst. to. 5. p. 223. col. 1
Fructum, & commodum, atque utile consequimur non modicum, quando affectu, & attentione historialia, seu litteralia, allegorica, necnon moralia percipimus, mor. to. 6. p. 5. col. 3
Fructus Mori primo candidus, deinde rubicundus, lit. t. 6. p. 17. c. 3
Fructus justitiæ in præsenti sunt duodecim, lit. tom. 6. p. 29. c. 1
Fructus justitiæ in Patria sunt duodecim, lit. t. 6. p. 29. c. 2
Fructus malæ arboris qui sint, lis. ibid.
Fructus circa multa attenduntur, lit. to. 6. p. 29. col. 3
Fructus conditiones per longum traduntur, lit. ibid.
Fructus quæritur ex plantis, lit. tom. 6. p. 55. col. 4
Fructus triplex declaratur, lit. tom. 6. p. 69. col. 2
Fructus ventris Beatæ Virginis singulariter benedictus dicitur, lit. tom. 6. p. 135. col. 3
Fructus, vel arrha, sive prægustatio internæ dulcedinis ducit hominé ad consummationem virtutis, & ad vitam æternam, lit. t. 7. p. 40. c. 1
Fructus gratiæ duplex, exp. glos. to. 7. p. 40. col. 4
Fructus terræ, cum licet Ecclesiæ Deum orare, exp. glos. t. 7. p. 96. c. 2
Fructuum dignitas attenditur dupliciter, exp. glos. t. 7. p. 118. col. 4
Fructus eleemosynæ novem, lit. tom. 7. p. 137. col. 3
Fructus virgæ Aaron qui fuerint, lit. tom. 7. p. 143. col. 1
Fructus virgæ pastoralis debet esse opus pietatis, lit. ibid.
Fructus duodecim sunt, lit. to. 7. p. 165. col. 3
Fructus fiunt terræ, ut proferentis, arboris, ut producentis hominis, lit. ibid.
Fructus a fruendo, fruimur autem bono, exp. glos. to. 7. p. 166. c. 2
Fructus rationis, sive animæ, qui sint, lit. to. 7. p. 187. col. 3
Fructus magistri quis, lit. tom. 7. p. 198. col. 2
Fructus disciplinæ, duplex, lit. tom. 7. p. 272. col. 2
Fructus justitiæ in pace seminatus quis, lit. t. 7. p. 318. col. 3
Fructus cœli quales, lit. tom. 7. p. 420. col. 1
Fruges quid significent, lit. to. 7. p. 137. col. 2
Frugum consumptores, & vastatores multi, cultores pauci, lit. tom. 7. p. 183. col. 4
Fruitio continua exultatio Christi, alleg. tom. 2. p. 87. col. 3
Fruitio in patria lætitia dicitur, mor. to. 2. p. 165. col. 4
Frui est inhærere amore alicui rei propter se, lit. to. 3. p. 74. c. 1
Fruitio dicitur summa merces, & cur? lit. to. 6. p. 386. col. 1
Frui, vel consummatio in charitate est, exp. glos. t. 7. p. 26. c. 4
Fruendum est Deo materialiter, virtutibus effective, delectatione informative, expos. glos. to. 7. p. 165. col. 4
Fruimur Deo, & creaturis diversimode, mor. t. 7. p. 166. col. 3
Frui large sumitur pro uti cum delectatione, vel pro uti simpliciter, lit. to. 7. p. 237. col. 1
Frui per se quid sit, & quibus fruendum, lit. tom 7. p. 237. c. 2
Fruitio ex cognitione, & dilectione surgit, myst. to. 7. p. 257. c. 3
Frumentum significat spiritualem intelligentiam, vinum spiritualem lætitiam, oleum nitorem conscientiæ, alleg. to. 1. p. 63. col. 2
Frumenti abundantia multitudinem bonorum significat, myst. to. 2. p. 162. col. 1
Frumentum dicitur sacra Doctrina, lit. to. 2. p. 306. col. 4
Frumentum omne alimentum denotat, vinum vero omne genus potus, lit. tom. 4. p. 247. col. 3
Frumentum, legem, qua pasci debuerant, designat, exp. t. 5. p. 168. c. 4
Frumentum si servas, perdis; si seminas, renovas, lit. to. 6. p. 186. c. 2
Frumentum quid significet, & quid efficiat, lit. to. 7. p. 186. c. 2
Frunium est pulvis corticis quercus contriti, in quo coria desiccantur, lit. tom. 3. p. 227. col. 2
Frustra aliquid dicitur, quádo ejus finis est extra ipsú, my. t. 4. p. 102. c. 4
Frutex peccati est ipse peccator in corde suo habens congeriem peccatorum fixam, lit. t. 3. p. 175. col. 2

Fuga

Fuga Domini non timoris, sed exempli, lit. to. 6. p. 8. col. 1
Fuga multiplex docetur, lit. to. 6. p. 8. col. 2
Fugere debemus propter duo, lit. to. 6. p. 41. col. 1
Fuga Christi triplex notatur, lit. to. 6. p. 149. col. 2
Fuga Christi quæ doceamur facere, lit. to. 6. p. 149. col. 3
Fugere homines, & tacere quid faciat, mor. tom. 6. p. 160. c. 2
Fuga bona, & mala, exp. Glos. to. 7. p. 141. col. 4
Fuga bona multiplex, exp. Glos. ibid.
Fuga mala multipliciter est, expos. Glos. ibid.
Fuga Apostolorum non est ex timore plus, quam ex amore verbi Dei erat, &c. lit. to. 7. p. 296. col. 4
Fuga dulcedinem fici, lit. to. 7. p. 374. col. 2
Fugere a gladio divini judicii, est cessare a malo, & facere bonum, lit. to. 1. p. 420. col. 3
Fugiunt a Domino multi, alleg. to. 2. p. 74. col. 2
Fugientes ad Deum consolationes inveniunt, myst. t. 1. p. 120. c. 1
Fulgentii sententia circa stellæ a Magis visæ qualitatem, lit. t. 6. p. 5. c. 4
Fulgur denotat terrorem divinæ adversionis, lit. to. 2. p. 337. c. 3
Fulgura de nubibus exire, quid significet, mor. to. 2. p. 23. col. 2
Fulgura cadebant prænuncia futuræ calamitatis, lit. t. 4. p. 62. c. 2
Fulgura sunt minæ, & flagella, quæ mali bonis inferunt, myst. to. 4. p. 205. col. 1
Fulgura ex quibus oriantur secundum Origenem, lit. ibid.
Fulgur terrorem facit, pluvia vero gaudium, lit. ibid.
Fulgure de cœlo immisso occidetur Antichristus, exp. t. 5. p. 112. c. 3
Fulgore stella illa a magis conspecta, atque intuita, a syderibus ceteris differens erat, lit. to. 6. p. 5. c. 4
Fulgura quæ, lit. t. 6. p. 104. col. 4
Fullo multa denotat, atque significat, lit. t. 6. p. 104. col. 2
Fullones utentes aqua ad abluendum, quid significent, li. t. 7. p. 206. c. 4
Fumarium est foramen, per quod fumus exit, exp. t. 5. p. 177. c. 2
Fumi conditiones quibus conveniant, lit. to. 2. p. 95. col. 3
Fumus significat peccatores, lit. ibid.
Fumi proprietates superbo conveniunt, lit. ibid.
Fumus tormentorum Dei furor ejus, mor. t. 2. p. 154. c. 1
Fumo Ecclesia comparatur, quia est agilis in opere, calida in amore, levis sine peccatorum pondere, ascendens in contemplatione, lit. to. 3. p. 120. col. 1
Fumus ex tribus nascitur, ex terra, ex aqua, & ex igne, li. t. 3. p. 120. c. 3
Fumus in ipso ascensu deficit, ita ambitio sub ipso ascensu dignitatis cadit, & deficit in spiritualibus, mor. to. 3. p. 144. c. 4
Fumus quid denotat ad litteram, to. 4. p. 17. col. 1
Fumus ænigmatica fidei cognitio, myst. to. 4. p. 17. col. 2
Fumus ignorantiam demonstrat, ibid.
Fumus suggestio dicitur excæcans, & incedens, myst. t. 4. p. 38. c. 1
Fumus famam denotat Sennacherib, lit. to. 4. p. 38. col. 1
Fumus multa facit, præsertim provocat lacrymas, lit. ibid.
Fumo comparantur mali propter multas rationes, mor. t. 4. p. 164. c. 2
Fumus compunctionis, & fletuum indicat incendium cordis, exp. to. 5. p. 235. col. 1
Fumo comparantur boni non bene, sed male agentes, li. t. 7. p. 123. c. 1
Fumus lædens oculos, quid significet, lit. t. 7. p. 355. col. 3
Fumus ascendens quid, lit. t. 7. p. 35. col. 3
Fumus quid significet, lit. t. 7. p. 418. c. 2
Fundamenta orbis terrarum sunt Prophetæ, vel eorum scripta, lit. to. 2. p. 35. col. 2
Fundamenta terræ sunt causæ cupiditatis, & avaritiæ, mo. t. 2. p. 120. c. 2
Fundamentum Ecclesiæ, & Religionis Christus, mor. t. 2. p. 208. c. 2
Fundamenta Ecclesiæ Prælati sunt, mor. to. 2. p. 216. col. 3
Fundamenta Religionis ubi sint posita, mor. to. 2. p. 225. c. 4
Fundamenti proprietates Christo conveniunt, alleg. t. 2. p. 226. c. 1
Fundamenta Sion sunt Apostoli, lit. to. 4. p. 60. col. 3
Fundamenta vocat divitias, honores, & delicias, in quibus volunt fundari homines mundi, myst. to. 4. p. 102. col. 2
Fundamentum dicitur active, & passive, exp. Glos. t. 7. p. 74. c. 1
Fundamenti ratio quare competat terræ, lit. t. 7. pag. 240. col. 1
Fundamentum dividitur ab Apostolo in sex, lit. tom. 7. pag. 249. c. 2
Fundamentum apud Hebræos læsum, lit. tom. 7. pag. 249. col. 2
Fundamentum spiritualis ædificii in summo est, terreni in imo, lit. t. 7. p. 327. col. 4
Fundare in saphyris, est fundare in Religiosis bonæ vitæ, sicuti debent esse, myst. to. 4 p. 127. col. 3
Fundator sanguis ejus, qui fundit sanguinem humanū, li. t. 4. p. 195. c. 1
Fundibalarii sunt, qui blandimentis ad idololatriam alios cogunt, mor. to. 5. p. 242. c. 1
Fundibularii sunt blandimenta adulationis male incendentis, & quomodo. ibid.
Fundunt sanguinem innocentem, qui peccata sua simplicibus imitanda proponunt, lit. to. 3. p. 3. col. 2
Fundus calicis est ultima profunditas passionis malorum, lit. to. 4. p. 120. col. 3
Funes sunt verecundia, & honestatis intuitus, propter quæ homo abstinet a peccatis, alleg. to. 1. p. 10. col. 2
Funes justorum sunt mandata Domini, & exempla Sanctorum, pudor, timor, & amor, myst. to. 1. p. 29. col. 2
Funes peccata sunt, sive obligationes ad pœnam pro peccatis, lit. to. 1. p. 260. col. 4
Funes in præclaris cecidere, quid significat, alleg. t. 2. p. 29. c. 3
Funis argenteus est cartilago continans spinalem medullam, eo quod argenteum habeat colorem post decoctionem, lit. t. 3. p. 103. col. 3
Funes sunt peccata, quæ ligant homines, myst. to. 4. p. 126. c. 2
Funes Christi quæ sint, mor. to. 6. p. 363. col. 2
Funes præcepta, Prolog. to. 7. p. 3. c. 2
Funes tribulationum, & persecutionum quæ, lit. to. 7. p. 390. c. 3
Funes septem, quos Samson dirupit, quid significent, lit. ibid.
Funiculi vanitatis sunt Sapientia sæculi, fortitudo corporis, & divitiæ temporales, mor. to. 1. p. 253. c. 1
Funiculi Adæ, quibus Dominus trahit peccatores ad se, sunt pœnæ, & tribulationes temporales, & corporeæ, Prolog. to. 1. p. 393. c. 4
Funiculus triplex difficile rumpitur, & ubi sit, mor. to. 2. p. 283. c. 4
Funiculus multiplex, lit. to. 2. p. 344. col. 4
Funiculus triplex est Fides, Spes, Charitas, myst. to. 3. p. 82. c. 3
Funiculus vanitatis iniquitas, lit. to. 4. p. 15. col. 1
Funiculus est, quando iniquitas iniquitati additur, lit. ibid.
Funiculi laxati sunt, idest præcepta laxata sunt, mor. to. 4. p. 74. c. 1
Funiculus Prædicationem connotat, myst. to. 4. p. 126. col. 2
Funiculus triplex pœnitentia, contritio, confessio, satisfactio, myst. to. 4. p. 258. col. 2
Funiculus triplex, duo sine tertio nunquam perfecte ligant, exp. to. 5. p. 258. col. 1
Funiculus, quo pœnitens ligatur, ex tribus filis fit, lit. t. 6. p. 84. c. 3
Funiculi sunt peccata, mor. to. 6. p. 292. col. 4
Funiculus est dahortatio a malo, lit. to. 7. p. 189. col. 4
Funiculus Christi, & virga idem, lit. to. 7. p. 239. col. 4
Fumigatio caudæ, quid, lit. to. 4. p. 18. col. 1
Funus compunctio, myst. to. 4. p. 13. col. 1
Furem nocturnum in Veteri lege licebat impune occidere, non autem diurnum, lit. to. 1. p. 90. col. 2
Fures sunt multi, mor. to. 2. p. 130. col. 2
Fures sunt pauperes mundi, sed Dei, alleg. to. 1. p. 181. col. 1
Fur non venit, nisi ut furetur, & mactet, & perdat, myst. t. 5. p. 87. c. 4
Fures, & latrones quales fuerint, & in præsentiarum etiam sint, liter. to. 6. p. 1. col. 3
Fures sunt Dœmones, & superbia, mor. to. 6. p. 25. col. 2
Fures hæretici, vel Dœmones, lit. ibid.
Fures hæretici sunt, & Dœmones, myst. to. 6. p. 109. c. 4
Fur Diabolus est, & quomodo, lit. tom. 6. p. 210. col. 4
Fur mors est, vel dies mortis, lit. ibid.
Fur quando domum ingrediatur, lit. to. 6. p. 211. col. 1
Furis est supersalire, & cum periculo omnia agere, lit. t. 6. p. 348. c. 3
Fur, & latro quomodo differant, ibid.
Fur large quis dicatur, lit. to. 6. p. 348. col. 4
Fur stricte quis dicatur, lit. ibid.
Fur non venit, nisi ut mactet, lit. to. 6. p. 350. col. 2
Fur, & latro non rapit, quos Dominus novit, lit. t. 6. p. 353. c. 1
Furca Diaboli quæ, quoque trabes, myst. to. 4. p. 309. col. 1
Furca rationis latratum Judæorū obtundit, & confutat, lit. t. 6. p. 55. c. 2
Fur si patienter sustinet suspendium, quod meruit, exaltabitur, exp. Glos. to. 7. p. 90. col. 4
Fures Dei qui sint dicendi, lit. to. 7. p. 182. col. 1
Fur veniens nocte, quid significet, lit. tom. 7. p. 201. col. 4
Fur veniens ad spoliandum, & occidendum quid significet, lit. to. 7. p. 201. col. 4
Fur est timendus, lit. t. 7. p. 377. col. 2
Furari Scyphum Joseph, est malum intellectum ponere in verbis Domini, vel malum, val inutilem, alleg. t. 1. p. 63. c. 3
Furari in summa necessitate, non est peccatum, exp. Glos. t. 7. p. 19. c. 4
Furor quid sit, lit. to. 2. p. 12. col. 1
Furor Dei contra peccatum, lit. to. 2. p. 13. col. 1
Furor Dei æterna damnatio, Pen. to. 2. p. 97. col. 3
Furor est respuere verbum Dei, mor. to. 2. p. 146. col. 4
Furor vindictam Dei denotat, lit. to. 4. p. 27. col. 1
Furorem brachii sui legunt Septuaginta, & quid sibi velit, lit. to. 4. p. 67. col. 1
Furor Dei super omnes peccatores, maxime super malitiam Clericorum, myst. to. 4. p. 74. col. 3
Furor Domini modo transit per justos, in futuro firmabitur super Dœmones, lit. t. 4. p. 146. c. 1
Furor ira magna dicitur, myst. to. 4. p. 302. col. 4
Furor est motus exterior ex abundantia interioris indignationis, cum impetu erumpens, exp. to. 5. p. 24. col. 4
Furor est exterior motus, expos. to. 5. p. 50. col. 3
Furor est ira apparens per effectum, expos. to. 5. p. 50. col. 3
Furti nomine intelligitur in communi quæcumque illicita usurpatio cujuslibet, lit. to. 1. p. 157. col. 2
Furti socii, quomodo postillæ, myst. to. 4. p. 6. col. 2
Furtum quid sit, declaratur ex mente D.P. Augustini, lit. to. 4 p. 195. col. 3
Futura enuncias, ac explanas tanquam præterita, lit. to. 4. p. 15. c. 2
Furtum quid, lit. to. 6. p. 102. col. 2

Fur-

Furtum facere, quid sit, lit. to. 6. p. 241. col. 1
Fuscinulæ quid significent, lit. to. 7. p. 53. col. 3
in Futura vita quæ gaudia erunt, mor. t. 2. p. 91. col. 1
in Futura vita pulchritudo pacis erit, lit. to. 2. p. 94. col. 2
in Futuro quomodo reddemus Deo vitulos, mor. to. 2. p. 138. col. 2
Futurum nihil est apud Deum, nec præteritum, exp. Glos. t. 7. p. 21. c. 4

G

GAbriel dicitur vir a virtute, non a sexu, exp. t. 5. p. 158. c. 3
Gabriel fortitudo Dei interpretatur, exp. t. 5. p. 214. c. 3
Gabriel de quo ordine sit, expos. ibid.
Gabriel cur missus sit, lit. to. 6. p. 130. col. 4
Gabriel quare fuit missus ad annunciandum Incarnationem, exp. Glos. to. 7. p. 75. col. 2
Gad succinctus latro, Melcham vero divites, qui regnant in hoc mundo, mor. to. 4. p. 270. col. 4
Gad tribus est, exp. to. 5. p. 144. col. 3
Galaad interpretatur acervus testimonii, myst. tom. 2. p. 152. c. 1
Galaad interpretatur acervus testimonii, lit. to. 2. p. 284. col. 3
Galaad civitas operantium idola, sanguine supplantata, liter. t. 4. p. 195. col. 3
Galaad Ecclesia, Resina vero pœnitentia, mor. to. 4. p. 200. c. 2
Galaad pars montis Libani eminentior est, lit. t. 4. p. 230. col. 1
Galaad mons uberrimus trans Jordanem est, lit. to 4. p. 265. c. 2
Galaad mons est collibus Libani colligatus, & exp. t. 5. p. 142. col. 4
Galaad civitas est, & qualis, myst. to. 5. p. 172. col. 1
Galaad interpretatur acervus testimonii, myst. to. 5. p. 236. c. 4
Galaad acervus testimonii Sacram Scripturam signat, myst. to. 5. p. 236. col. 4
Galaad interpretatur acervus testimonii, mor. to. 1. p. 43. col. 4
Galadithim mundum signat, mor. to. 5. p. 237. col. 1
Galadithim aquæ vetustæ interpretatur, mor. to. 5. p. 237. col. 1
Galathæ pseudo decepti, lit. to. 4. p. 209. col. 1
Galathæ Græci sunt, exp. to. 5. p. 240. col. 3
Galathæ interpretatur translati, lit. to. 7. p. 147. col. 3
Galbanum quid sit, & quid significet, myst. to. 7. p. 257. c. 4
Galea Diaboli, est spes vitæ longioris, myst. to. 5. p. 85. col. 4
Galea spem falsam longioris vitæ, vel promissionem impunitatis denotat, myst. tom. 5. p. 95. col. 4
Galea salutis est spes, lit. tom. 7. pag. 179. col. 2
Galgala civitas in tribu Juda juxta Bethel, myst. to. 5. p. 133. c. 1
Galgala locus, ubi colebant idola, lit. to. 5. p. 185. col. 3
Galgala interpretatur revelatio, myst. to. 5. p. 180. col. 3
Galgala civitas in confinio duarum, & decem, lit. to. 5. p. 186. c. 2
Galgal interpretatur rota, vel transmigratio, mor. to. 2. p. 140. c. 4
Galgal intrant, qui post Christi adventum rursus circumcidi volunt, myst. to. 5. p. 186. col. 2
Galli proprietates declarantur, mor. tom. 6. p. 81. col. 4
Gallus est Prædicator, vel quisvis Doctor, mor. ibid.
Gallus cur ter cantaverit, lit. to 6. p. 84. col. 1
Gallus Prædicator est, mor. to. 6. p. 117. col. 3
Gallus est Christus, myst. tom. 6. p. 261. col. 2
Gallus est Prædicator, mor. tom. 6. p. 264. col. 3
Galli proprietates, quæ conveniunt Prædicatoribus, mor. tom. 6. p. 264. col. 3
Galilæa interpretatur rota, mor. to. 6. p. 331. col. 4
Galilæa etiam interpretatur transmigratio, mor. t. 6. p. 331. col. 4
Galilæa significat miserias, in quibus rotantur, & affliguntur in hac vita Sancti, mor. to. 6. p. 331. col. 4
Galilæa transmigratio est, myst. to. 6. p. 124. col. 3
Galilæa rota interpretatur, lit. to. 6. p. 152. col. 4
Galilæa qui merito dicantur, myst. to. 6. p. 154. col. 2
Galilæa transmigratio dicitur, rota quoque interpretatur, & triplex rota per exteosum declaratur, mor. to. 6. p. 235. col. 3
Galilæa interpretatur transmigratio facta, mor. to. 6. p. 288. c. 4
Galilæa interpretatur transmigratio facta, mor. t. 6. p. 290. col. 2
Galilæa etiam interpretatur revelatio, ibid.
Galilæa interpretatur revelatio, mor. to. 6. p. 303. col. 2
Gallina quomodo se habeat circa suos pullos, lit. to. 6 p. 74. c. 3
Gallinacius quis sit, myst. to. 4. p. 51. col. 1
Galli cantus prædicatio divini verbi, lit. to. 6. p. 77. col. 1
Galilæa cur gentium dicatur, lit. to 4. p. 24. col. 3
Galilæa duplex, lit. ibid.
Galilæa quomodo vere dividatur, & quid dederit Salomon Hiram Regi, lit. t. 4. p. 24. col. 3
Gallina civitas est, lit. to. 4. p. 29. col. 2
Gallina transmigratio interpretatur, lit. to. 4. p. 29. col. 3
Gallina oppidum Moab, lit. to. 4. p. 39. col. 1
Gallim vituli, vel arenarum cumuli interpretatur, myst. tom. 4. p. 39. c. 1
Galfridi expositio super Quære Dominum, myst. to. 3 p. 130. col. 2
Gallus est bonus Prælatus, myst. to. 4. p. 51. col. 1
Gallice consolatio dicitur confortatio, lit. t. 4. p. 112. col. 3
Garrire cujus sit demonstratur, lit. to. 4. p. 28. col. 2
Gareb collis quidam, super quem reædificata fuit civitas, lit. to. 4. pag. 250. col. 2
Gaza civitas Philistinorum, expos. to. 5. p. 208. col. 3
Gaza superbos omnes denotat, myst. to. 5. p. 208. col. 4
Gaza fortitudo interpretatur, myst. ibid.
Gaza superbos omnes denotat, myst. ibid.
Gaza civitas Philisthium, exp. to. 5. p. 219. col. 3
Gazenses obstinatos denotant, moral. to. 5. p. 246. col. 1
Gazophylacia templi triginta, expos. to. 5. p. 128. col. 3
Gazophylacia templi quomodo erant, exp. ibid.
in Gazophilaciis quid agebatur, ibid. p. 129. col. 3
Gazophylaciorum templi ubi sunt ostia, expos. t. 5. p. 129. col. 3
Gazophylacia quomodo erant disposita, exp. to. 5. p. 150. col. 1
Gazophylaciorum longitudo ubi attendatur, exp. t. 5. p. 130. c. 2
Gazophylacium Aquilonare quantum distabat a templo, exp. to. 5 p. 133. col. 1
Gazophylacia, quæ juncta erant duabus porticibus interioribus Aquilonari, & Australi, ubi sita erant, exp. to. 5. p. 133. c. 2
Gazophylacia sunt etiam exedræ, ibid. col. 2
Gazophylacia ædificii separati in omnibus erant similia gazophylaciis ædificii Aquilonaris, expos. tom. 5. p. 133. col. 4
Gabaa, & Rama, & Bethaven, quid sint, exp. t. 5. p. 171. c. 2
Gabaa interpretatur collis, expos. to. 5. p. 171. c. 1
Gaudere de ruina inimicorum libidine vindictæ, malum est, & peccatum, gaudere vero de justitia Dei punientis, non est malum, lit. to. 1. p. 241. col. 3
Gaudia hujus vitæ vana sunt, at æterna, solida, & immensa, moral. tom. 1. p. 18. col. 4
Gaudium accidentale in beatis non auget gaudium essentiale, lit. to. 1. p. 442. col. 2
Gaudentes in malitia de libro Christi delentur, myst. t. 2. p. 135. c. 2
Gaudium Paradisi in quibus consistit, mor. to. 2. p. 21. col. 3
Gaudium justi in hac vita, mor. to. 2. p. 30. col. 2
Gaudium Christi in passione, alleg. to. 2. p. 87. col. 3
Gaudia Sanctorum in futura vita, mor. to. 2. p. 91. col. 1
Gaudia æterna describuntur, mor. to. 2. p. 92. col. 2
Gaudia Paradisi duodecim significantur per duodecim fructus arboris Paradisi, mor. to. 2. p. 161. col. 4
Gaudium in visione consistit, mor. to. 2. p. 232. col. 3
Gaudendum in solo Deo, alleg. to. 2. p. 244. col. 1
Gaudium magnum est, quando vir justus in Ecclesia promovetur in Dominum, & rectorem, mor. to. 2. p. 253. col. 2
Gaudium duplex in bello, lit. to. 2. p. 320. c. 2
Gaudium malorum, gaudium phreneticorum, lit. to. 3. p. 7. c. 3
Gaudium æternæ vitæ est æternum, quod nunquam finietur, lit. to. 3. p. 26. col. 2
Gaudere in tribulationibus, non est quorumlibet hominum, sed electorum, lit. to. 3. p. 20. col. 4
Gaudendum non est de ruina alicujus, nec etiam inimici, sed potius condolendum, lit. to. 3. p. 36. col. 2
Gaudio terrenæ felicitatis oculi cordis clauduntur, aures animæ obsurdescunt, & omnes sensus spiritus ligantur, & miris phantasmatibus illuduntur, lit. to. 3. p. 43. col. 3
Gaudium differt a risu, quia gaudium est intrinseca mentis lætitia, risus vero est præconceptæ interius lætitiæ quædam proditio exterius facta, & interdum sine modestia, lit. t. 3. p. 74. col. 2
Gaudium æternum oritur ex semine bonorum operum, lit. tom. 3. p. 141. c. 4
Gaudium Dæmonum dicitur irrisio, qua irrident homines, cum illos peccare fecerint, lit. to. 3. p. 203. col. 2
Gaudens de bono viæ, gaudebit quoque de bono patriæ, myst. to. 4. p. 153. col. 2
Gaudere ex corde quid sit, myst. to. 4 p. 171. col. 2
Gaudium Electorum exprimi non potest, mystic. to. 4. p. 54 c. 3
Gaudium Hebræorum destructis Moabitis tempore Machabæorum docetur, lit. to. 4. p. 56. col. 3
Gaudium triplex fuit Judæis tempore Neemiæ, & Machabæorum, lit. to. 4. p. 118. col. 1
Gaudium cordis sequitur laus vocalis, lit. to. 4. p. 166. col. 1
Gaudium magnum omnibus debet esse, quando vir bonus nascitur in Ecclesia Dei, mor. to. 6. p. 129. col. 1
Gaudium magnum quadruplici ratione dicitur Nativitas JESU CHRISTI, lit. to 6. p. 141. col. 3.
Gaudentes miraculis Christi Gentiles sunt, myst. to. 6. p. 215. c. 2
Gaudium triplex, mor. to. 6. p. 289. col. 4
Gaudia partialia sunt multa, præter substantiale gaudium, exp. Glos. to. 7. p. 11. c. 2
Gaudere duo importat, expos. Glos. to. 7. p. 40. col. 3
Gaudium aliud spirituale, aliud carnale, expos. Glos. tom. 7. p. 63. col. 4
Gaudium in Paradiso duplex, expos. Glos. tom. 7. pag. 80. col. 1
Gaudendum de pœnitentia, & correctione proximi, lit. t. 7. p. 153. col. 4
Gaudium Diaboli quid, gaudium carnis quid, lit. t. 7. p. 186. col. 2
Gaudium mundanum quid, lit. to. 7. p. 186. col. 2

Gaudere debemus, quando videmus hominem stabilem in bona vita lucentem scientia, & doctrina, lit. t. 7. p. 199. col. 1
Gaudium modo non est plenum, sed risus dolore miscebitur, lit. to. 7. p. 347. col. 1
Gaudia Paradisi duodecim, myst. tom. 7. p. 257. col. 2
si Gaudium est Angelis Dei super uno peccatore pœnitentiam agente, quanto magis eia est gaudium de totius generis humani redemptione, lit. tom. 7. p. 384. col. 3
Gaudia septem, quæ habebunt Sancti, lit. tom. 7. p. 417. col. 4
Gazam dicitur infirmus, lit. tom. 2. p. 281. col. 1
Gaza Civitas est Palestinæ, lit. tom. 4. p. 267. col. 2
Gaza munita interpretatur, lit. tom. 6. p. 89. col. 1
Gaza quid, lit. tom. 7. p. 290. col. 1
Gazer interpretatur robuste consurgens, mor. t. 6. p. 322. col. 4
Gazer interpretatur robuste vigilans, ibid.
Gazer significat strenuam operum multiplicationem, ibid.
Gazophylacium, arca, in qua Peregrinorum oblatio reponebatur, lit. tom. 4. p. 84. col. 4
Gazophylacium Dei est manus pauperis, mor. t. 6. p. 253. c. 1
Gazophylacium Dei est memoria, ibid.
Gazophylacium dicitur arca, foramen desuper habens, in quam templi donaria mittebantur, lit. tom. 6. p. 253. col. 1
Gazophylacium etiam dicitur porticus, in qua erat arca, lit. t. 6. p. 253. col. 1
Gazophylacium unde dicatur, lit. tom. 3. p. 253. col. 1
Gazophylacia etiam dicebantur domus Levitarum, & Sacerdotum, lit to. 7. p. 253. col. 1
Gazophylacium quid sit, lit. to. 6. p. 339. col. 1
Gazophylacium unde dicatur, ibid.
Gaza lingua Persa idem est quod opes, ibid.
Gebal interpretatur vallis vana, mor. to. 2. p. 217. c. 4
Gedeonis historia de vellere, & rore, alleg. to. 2. p. 181. c. 4
Gedeonis victoria contra quatuor Reges, alleg. to. 2. p. 218. col. 1
Gedeon Prælatum denotat, mor. tom. 6. p. 11. col. 2
Gedeon interpretatur tentatio humilitatis, myst. tom. 7. p. 5. c. 1
Geheana, idest locus, qui est gehenna, lacus, idast, pars laci, idest inferni, exp. glos. tom. 7. p. 33. col. 4
Gelboe interpretatur acervus arenarum, vel pluviarum, lit. to. 2. p. 326. col. 4
Gehenoa unde dicatur, & quæ vox sit, declaratur, myst. t. 4. pag. 67. col. 2
Genealogiæ series Davidis, & Abrahæ quomodo turbaretur, lit. tom. 3. p. 3. col. 1
Genealogia Jesu Christi Domini Nostri, descripta ab Evangelista Matthæo, primum tres principales Patriarchas, deinde illos, qui io Ægypto nascuntur, postea qui in deserto; tandemque eos, qui in terra promissionis orti sunt, complectitur, lit. t. 6. p. 3. c. 3
Genealogia per mulieres non texitur, lit. t. 6. p. 4. col. 4
Gemere quisquis debet pro desiderio cœlestis Patriæ, allegorice to. 4. p. 288. col. 2
Gemere debet, qui contemnitur a subditis, lit. tom. 7. p. 276. col. 4
Geminatio nominis, magnæ familiaritatis est indiciom, lit. to. 1 p. 28. col. 1
Geminatio nominis Abrahæ cum Deus illum vocavit, significat charitatem, quæ pulsabat viscera Patris æterni, etiam ante Incarnationem filii, myst. tom. 1. p. 28. col. 2
Gemina voce cur utatur Isaias, Recedite, recedite, Exite, exite, lit. to. 4. p. 122. col. 3
Geminata Amen, Ameo, in duplici lingua Latina, & Hebræa, ut ad judicium omnes venire ostendat, lit. to. 7. p. 367. col. 2
Geminatio est veritatis confirmatio, lit. tom. 4. p. 48. col. 3
Geminatio pacis utriusque populi reconciliatio Gentilis, & Judaici declaratur, mor. tom. 4. p. 58. c. 2
Geminatio nominis Ariel duplicem destructionem connotat, lit. to. 4. p. 61. col. 3
Geminatio verbi, est spei incitatio, lit. tom. 4. p. 120. col. 1
Geminatio notat certitudinem, lit. to. 4. p. 258. col. 1
Gemini Castores qui, lit. tom. 7. p. 309. col. 2
Gemmis, & monilibus ornatæ mulieres, ornamenta cordis, & pectoris amiseruot, lit. to. 7. p. 233. col. 1
Gemitus cordis contritio, aliter to. 2. p. 98. col. 4
Gemitus plures esse monstratur, myst. to. 4. p. 47. col. 4
Gena secundum Aymonem quæ sit, myst. tom. 4. p. 116. col. 2
Genitalia turpitudinis fœditatem indicant, exp. to. 5. p. 86. c. 3
Genu erectum est operatio ad cœlum erecta, myst. t. 4. p. 171. c. 1
Genua sunt exempla bonorum, ibid.
Generationum quatuor species, prima sine viro, & femina, secunda de viro sine femina, tertia ex viro & femina, quarta de femina sine viro, & per hanc quartam aliæ quæ corruerant reparantur, myst. tom. 1. p. 8. col. 4
Generationes filiorum Noe septuaginta duæ, ex Japhet quindecim, ex Cham triginta, ex Sem viginti septem, lit. to. 1. p. 14. col. 4
Generatio sumitur pro successione plurium ab ono, lit. t. 1. p. 21. c. 1
Generationes quatuor; prima naturæ, secunda culpæ, tertia gratiæ, quarta gloriæ: in hac homo ad patriam revertitur, cum fuerit peregrinus in via, mor. t. 1. p. 21. col. 2
Generationes Esau significant malos, quorum nomina scripta sunt in terra, ideo periit memoria eorum, mor. tom. 1. p. 50. col. 4
Generatio prima sine patre & matre, secunda de patre sine matre, tertia de patre & matre, istæ perierunt: quarta de matre sine patre, quæ omnes alias reparavit, mor. to. 1. p. 21. col. 2
Generationes quatuor, cogitationis, locutionis, operationis, & perseverantiæ, quæ sola coronatur, mor. tom. 1. p. 21. col. 2
Generatio æterna Verbi, alleg. tom. 1. p. 6. col. 1
Generatio duplex, mor. tom 2. p. 55. col. 2
Generatio exasperans Deum quæ sit, myst. tom. 2. p. 199. col. 3
Generatio bonorum duplex est, mor. tom. 2. p. 230. col. 2
Generatio quæ quærit Dominum qualis est, mor. tom. 2. p. 261. c. 3
Generatio duplex, mor. tom. 2. p. 311. col. 2
Generatio filii in divinis præcedit omnem operationem Dei ad extra, prius enim est interius dicere, quam operari exterius, lit. tom. 3. p. 16. col. 2
Generationes hominum quatuor nequissimę, secundum quatuor peccata, quę gravissima sunt: primum est ingratitudo, secundum hypocrisis, tertium superbia, quartum est detractio, lit. to. 3. p. 63. c. 4
Generatin veteris hominis præterit, quæ in declinatione, & defectu consistit, at generatio novi hominis tota in renovatione consistit, mor. tom. 3. p. 71. col. 1.
Generatio multiplex est, scilicet naturæ, culpæ, doctrinæ, gratiæ, & gloriæ, lit. tom. 3. p. 142. col. 2
Generatio Sapientiæ duplex est, una in affectu, altera in intellectu, lit. tom. 3. p. 180. col. 4
Generatio Sapientiæ est Deus pater, a quo genita est ab æterno, lit. tom. 3. pag. 151. col. 1
Generatio quadruplex est, myst. tom. 4. p. 91 col. 1
Generatio quadruplex declaratur, lit. tom. 4. p. 140. col. 3
Generatio persequentium Dominum duplex, myst. t. 4. p. 152. c. 2
Generatio filii per tempus præsens denotatur. myst. t. 4. p. 208. c. 1
Generatio quadruplex est, de terra, de viro, de viro & muliere, & de muliere sine viro, lit. to. 6. p. 3. col. 1
Genuit, quare dixit Matthæus, & non generavit, lit. t. 6. p. 3. c. 1
Generationes omnes cur Beatam dicant Mariam, lit. t. 6. p. 136. c. 2
Generatio quadruplex per longum declaratur, lit. to. 6. p. 136. c. 2
Generationes quantum ad homines multæ, quantum vero ad Deum duæ sunt, lit. tom. 6. p. 205. col. 4
Generatio duplex est, myst. tom. 6. p. 256. col. 3
Generationis quatuor sunt modi, lit. tom. 6. p. 296. col. 1
Geoeratio fit per influentiam lucis, mor. tom. 6. p. 299. col. 2
Generatio imperfecta quare fiebat tempore Abrahæ, exp. to. 7. p. 33. col. 3
Generatio perfecta in morte Christi, exp. gloss. tom. 7. p. 33. c. 3
Generationis duo sunt modi, exp. gloss. tom. 7. p. 61. col. 4
Generationes quatuor, lit. tom. 7. p. 102. col. 3
Generatio, sive genitura multiplex, lit. tom. 7. p. 189. col. 1
Generationes duæ sunt, lit. tom. 7. p. 282. col. 4
Generamur in utero, nascimur ex utero, mor. tom. 7. p. 354. c. 4
Generatio naturalis tria necessaria requirit, & quid significet, mor. tom. 7. p. 355. c. 4.
In Generali resurrectione, resurgent alii, ut pereant, alii, ut gaudeant, lit. tom. 7. p. 376. col. 2
Generalitas triplex, lit. tom. 7. p. 278. col. 2
Genezareth stagnum, mundum significat, myst. to. 6. p. 158. c. 1
Genesar est mare Galilææ, exp. tom. 5. p. 246. col. 4
Generositatis utilitas quæ, lit. tom. 6. p. 342. col. 1
Genimina Dei sunt bona proposita, mor. to. 2. p. 161. col. 3
Genimina vitis sunt cærimonialia legis, myst. to. 6. p. 117. col. 1
Genezareth cur sic dicatur, lit. tom. 6. p. 322. col. 2
Gens Diaboli gaudet de malo, mor. to. 2. p. 275. col. 2
Gens, pro populo gentili sumitur, myst. tom. 4. p. 25. col. 2
Gens, quæ conveniebat, Tyrus dicitur, lit. tom. 4. p. 52. col. 1
Gentes plures Deos colunt, lit. tom. 4. p. 80. col. 1
Gens abominata Apostoli, Nazaræi, &c. myst. to. 4. p. 111. c. 1
Gens abominata Medi, & Persi, ibid.
Gentes vocatæ per extensionem manuum in cruce, vel per beneficia, vel per afflictiones, &c. myst. tom. 4. p. 113. col. 3
Gentium multitudo claro exemplo demonstratur, myst. t. 4. p. 147. c. 3
Gens Arabum latrocinius dedita, lit tom. 4. p. 182. col. 3
Gentes de longinquo Dæmones dicuntur, myst. t. 4. p. 190. c. 2
Gentes ad Deum veneruot per Christum, lit. tom. 4. p. 221. col. 3
Gens prima Græci, mor. tom. 4. p. 285. col. 1
Gens incredibilis sunt advocati, myst. tom. 6. p. 266. col. 3
Gentes significant Dæmones gentiliter vivere suadentes, myst. t. 5. pag. 71. col. 4
Gentes ab Antichristo deceptæ, pro parte convertentur, exp. t. 5. pag. 124. col. 3
Gentiles ante prædicationem Evangelii erant veluti cisterna in solitudine sine aqua, & inveterata, alleg. tom. 1. p. 53. col. 1
Gentiles Deum exasperabant, idola colendo, alleg. t. 2. p. 166. c. 3
Gentiles significantur per Hermon, alleg. tom. 2. p. 232. col. 1
Gentilitaa dicta fuit solitudo, alleg. tom. 2. p. 139. col. 1

Gentilitas mari assimilatur, alleg. tom. 2. p. 198. col. 1
Gentilium & Judæorum insipientia, alleg. to. 2. p. 25. col. 2
Gentes restitutæ Christo per hæreditatem, alleg. to. 2. p. 29. c. 2
Gentium facilis conversio, alleg. tom. 2. p. 38. col. 4
Gentes possunt per creaturas intelligere Deum, lit. to. 2. p. 40. c. 3
Gentibus dies passionis fuit clara, Judæis tenebrosa, quia oppositum fuit in Ægypto, alleg. tom. 2. p. 43. col. 1.
Gentium conversio, quintus fructus passionis Christi, alleg. to. 2. pag. 52. col. 1
Gens, populus, & hæreditas differunt, mor. tom. 2. p. 81. c. 1
Gentes, & Hebræi convertuntur ad Christum, myst. t. 2. p. 104. c. 3
Gentes septem, septem criminalia peccata insinuant, mor. tom. 2 p. 112. col. 4
Gentilitas non habebat unitatem, quia habebat multiplicitatem Deorum, myst. tom. 2. p. 123. col. 3
Gentes significant Gentiles, vel malos homines, myst. t. 2. p. 125. c. 1
Gentium conversio, exaltatio Christi fuit, mor. tom. 2. p. 144. c. 4
Gentes omnes quomodo adorant Deum, mor. to. 2. p. 224. col. 3
Gentiles, qui lapides adorabant adorando idola, deserti vocantur, myst. tom. 4. p. 39. col. 2
Gentilitas dicitur deserta, & invia, myst. to. 4. p. 76. col. 4
Gentiles timuerunt, ne idola sua evacuarentur, lit. t. 4. p. 91. col. 1
Gentilitas adolescentula fuit in Noe, & filiis ejus, myst. t. 4. p. 126. c. 4
Gentiles multi confidunt in tempore, lit. to. 4. p. 192. c. 1
Gentilitas & sine lege, & sine Dei cognitione, myst. t. 6. p. 53. c. 4
Gentiles orabant in multiloquio confidentes triplici de causa, lit. to. 6. pag. 22. col. 4
Gentibus utrum Christus promissus fuisset, exp. tom. 7. p. 69. col. 4
Gentilitas quare non dilecta, lit. tom. 7. p. 54. col. 3
Gentiles conversi facti sunt caput, Judæi cauda, lit. t. 7. p. 58. c. 3
Gentiles comparantur oleastro, & quam ob causam, lit. t. 7. p. 58. c. 4
Gentiles antonomastice a Judæis vocabantur peccatores, lit. to. 7. p. 151. col. 3
Gentiles animales Paulus puer, &c. minavit docendo, lit. to. 7 pag. 172. col. 2
Gentilium stultus error, lit. tom. 7. p. 297. col. 1
Gentiles, qui faciunt in mente imagines masculinas, quid significent, lit. tom. 7. p. 358. col. 4
Genua sunt animæ, lit. tom. 7. p. 182. col. 3
Genua quid significent, lit. tom. 7. p. 272. col. 3
Genus humanum cum jam de sua salute desperaret, misit Deus filium suum, myst. tom. 1. p. 27. col. 1
Genus humanum mortuum erat, venit Christus plangere eum, mor. tom. 1. p. 29. col. 4
Genus humanum ante adventum Christi jacebat languens in terra, & infirmum, myst. tom. 1. p. 70. col. 1
Genus humanum dicitur inops, pauper & egenum, alleg. t. 2. p. 88. c. 1
Genera hominum diversa diversimode vident Deum, mor. tom. 2. pag. 91. col. 1
Genus humanum dicitur pauper, mor. tom. 2. p. 182. col. 3
Genus humanum flumini comparatur, quia sicut flumina fluunt ad mare, sic humanum genus fluit in mortem, & velut aqua per mortem dilabitur, myst. tom. 5. p. 71. col. 4
Genera duo contradicendi Christo, verbo scilicet, & facto, myst. tom 4. p. 116. col. 3
Genera diversa animalium sunt equi, muli, quadrigæ, & lecticæ, lit. tom. 4. p. 172. col. 3
Genus humanum totum in Cruce miseriarum positum est, myst. to. 6. pag. 86. col. 3
Genera necessariorum ad victum tria sunt, lit. t. 6. p. 183. c. 2
Genera duo hominum distinguuntur, lit. to. 6. p. 220. col. 4
Genus cum simus Dei, idest rationales, sicut Deus, lit. tom. 7. pag. 15. col. 1
Genus humanum utrum potuisset per purum hominem, liberari, exp. gloss. tom. 7. p. 33. col. 2
Geon significat avaritiam, mor. tom. 2. p. 267. col. 2
Geon quid denotet, lit. tom. 7. p. 186. col. 2
Geones, superbi, lit. tom. 4. p. 15. col. 2
Geon, idem quod Nilus, myst. tom. 4. p. 179. col. 4
Gergesæus interpretatur colonum ejiciens, vel habitatorem, myst. tom. 3. p. 341. col. 3
Gergesæus significat superbiam, myst. tom. 2. p. 341. col. 3
Germen gloriæ, Mariæ filius, myst. tom. 4. p. 12. col. 2
Germen quid sit, myst. tom. 4. p. 37. col. 2
Germen multitudinem hominum gradatim denotat, myst. to. 4 pag. 74. col. 2
Germinans in Prælatis, germinabit in subditis, myst. t. 4. p. 76. c. 4
Germinans in vita, germinabit in scientia, myst. tom. 4. p. 76. c. 4.
Germen in agro est quilibet fidelis per amorem plantatus in Christo, myst. to. 5. p. 59. col. 4
Germen agri sunt opes Christi, vel virtutes ejus, myst. t. 5. p. 57. c. 4
Germen in vineis non esse, quomodo intelligatur, myst. tom 5 pag. 207. col. 1
Gessen interpretatur desiderium, mor. to. 2. p. 280. col. 2
Gessen terra, est Religio, mor. Ibid.
Gestus externi, vel verecundia, modestia, incessus, habitus, produnt sapientiam cordis, lit. tom. 3. p. 37. col. 3
Geth torcular interpretatur, lit. tom. 2. p. 142. col. 2
Getæ sunt Gothi, exp. to. 5. p. 119. col. 3
Geth Civitas est Palæstinorum, exp. tom. 5. p. 187. col. 3
Geth est quinta Civitas Philisthinorum, exp. tom. 5. p. 119. c. 3
Gethsemani quid sit, lit: tom. 6. p. 388. col. 4
Gethsemani ubi sit, ibid.
Gethsemani villa in radice montis Sion, valde fertilis, lit. t. 6. p. 82. col. 1
Gethsemani pœnitentia est, mor. ibid.
Gethsemani torcular interpretatur, mor. ibid.
Gethsemani torcular interpretatur, mor. tom. 6. p. 117. col. 3
Giezitæ, & simoniaci in quo differant, lit tom. 1. p. 292. col. 3
Giezita quis sit, mor. tom. 6. p. 318. col. 4
Gigantes nati etiam post diluvium, lit. tom. 1. p. 9. c. 2.
Gigantes quasi terræ filii dicuntur, sive cadentes, lit to. 1. p. 9. c. 2
Gigantes fuerunt homines immanes corpore, superbi viribus, inconditi moribus, lit. tom. 1. p. 9. col. 2
Gigantes dicuntur potentes a sæculo, idest, multo tempore, lit. to. 1. p. 9. col. 3
Gigas multas habet significationes, mor. tom. 1. p. 81. col. 4
Gigantes dicuntur terrigenæ, myst. tom. 2. p. 125. col. 2
Gigantes eliguntur a mundo, mor. tom. 2. p. 207. col. 4
Gigantes terreni Principes dicuntur, & qui, lit. tom. 4. p. 35. c. 3
Gimel interpretatur plenitudo, alit. tom. 2. p. 304. col. 1
Gimel interpretatur retributio, ibid.
Gimel quid significat, alleg. tom. 2. p. 304. col. 1
Gimel interpretatur retributio, myst. tom. 3. p. 66. col. 4
Gimel plenitudo interpretatur, lit. tom. 4. p. 285. col. 1
Gladius triplex Diaboli, quem fugere debemus, est curiositas, vanitas, & voluptas, mor. tom. 1. p. 204. col. 4
Gladii effectus in Christo, myst. tom. 2. p. 15. col. 1
Gladius Dei judicium severum, mor. tom 2. p. 86. col. 2
Gladius est verbum Dei, mor. tom. 2. p. 86. col. 2
Gladium peccati evaginantes multos trucidant, lit. to. 2. p. 95. c. 1
Gladius dicitur peccatum, mor. tom. 2. p. 94. col. 4
Gladius Christi, potentiam Christi significat, alleg. tom. 2. p. 116. col. 3
Gladius Christi triplex, potentia, crux, & sermo, alleg. to. 2. pag. 116. col. 3
Gladius aliquando significat peccatum, lit. tom. 2. p. 131. col. 4
Gladius prædicatoris verbum Dei, mor. tom. 2. p. 149. col. 2
Gladius est vindicta, & pœna infernalis, mor. t. 2. p. 157. c. 2
Gladius Diaboli peccatum est, mor. to. 2. p. 207. col. 2
Gladius Christi Prædicatio ejus, alleg. tom. 2. p. 236. col. 1
Gladius duplex in Ecclesia, mor. tom. 2. p. 236. col. 2
Gladius quid faciat in Ecclesia, ibid.
Gladius triplex, verbum Dei, disciplina, & potestas judiciaria, lit. tom 3. pag. 120. col. 4
Gladius, Babylonii, vel Romani, lit. tom. 4. p. 6. col. 1
Gladius pestilentia, lit. tom 4. p. 6. col. 2
Gladius verbum Dei verba elimata, subtilia, myst. to. 4. p. 8. c. 1
Gladius, versutia hæreticorum, myst. tom. 4. p. 49. col. 2
Gladius, filius Dei patris est, per quem judicabitur mundus, lit. tom. 4. p. 57. col. 4
Gladius sententia terribilis diei extremi, lit. tom. 4. p. 57. c. 4
Gladius durus, sententia inflexibilis, lit. ibid.
Gladius durus contra mollitiem luxuriosorum, myst. ibid.
Gladius contritionis qui, myst. tom. 4. p. 68. col. 2
Gladius duplex, gladius triplex, &c. myst. tom. 4. p. 75. col. 2
Gladius Domini verbum Dei est, myst. tom. 4. p. 90. col. 4
Gladii proprietates convenientes prædicationi observantur, & docentur per longum, mor. tom. 4. p. 109. col. 2
Gladius mors corporis dicitur, myst. tom. 4. p. 165. col. 4
Gladius quamlibet afflictionem denotat, lit. to 4. p. 165. col. 3
Gladius persecutio Tyrannorum, lit. tom. 4. p. 216. col. 2
Gladius luxuria est, ibid.
Gladius superbiam dicit, myst. tom. 4. p. 217. col. 4
Gladius impugnationem hostis dicit, mor. tom. 4. p. 229. col. 1
Gladium vindictæ habuit Dominus in ore in primo suo adventu, lit. tom. 4. p. 232. col 2
Gladius dicit hæresim, vel schisma, myst. tom 4. p. 252. c. 1
Gladius dicit infernum, & etiam peccatum, myst. t. 4. p. 264. c. 2
Gladius multiplex per longum declaratur, myst. t. 4. p. 304. col. 4
Gladius dicitur sententia judicialis, mor. tom. 5. p. 25. col. 2
Gladius potest dici tentatio Diaboli, mor. tom. 5. p. 27. col. 2
Gladius intelligitur mulier, vel concupiscentia carnalis, mor. to. 5. pag. 27. col. 4
Gladii ruina luxuriam, sive peccatum carnale denotat, mor. Ibid.
Gladius, quo malos interficiet, quid sit, mor. tom. 5. p. 36. c. 2
Gladius est Nabuchodonosor, exp. tom. 5. p. 77. col. 1
Gladii metaphora crudelitatem exercitus Babylonii denunciat, exp. to. 5. p. 78. col. 2

Gladius gladius, bis dicit Propheta, ut ſignificet duplicem adventum hoſtilis exercitus, ibid.
Gladius gladius, etiam bis dicit Propheta propter duplicem diſpoſitionem gladii, quia exacutus eſt, & limatus, & propter duplicem effectum ejus, quia ſplendore terret, & acumine pungit, expoſ. gloſſ. tom. 5. p. 78. col. 1
Gladius eſt Nabuchodonoſor, vel exercitus ejus, exp. t. 5. p. 78. c. 1
Gladii effectus, mor. ibid.
Gladius etiam eſt actus peccati, & quomodo, mor. t. 5. p. 78. c. 2
Gladii acumen eſt ardor concupiſcentiæ, & mali deſiderii, ib.
Gladii ſplendor eſt ſimulatio boni, & cur, ibid.
Gladius eſt tentatio, & quomodo, ibid.
Gladius tenetur ex illa parte, qua non incidit, ita peccatum tenetur ex parte delectationis, vel palliationis virtutis, ibid.
Gladius bonus probatur, quando ſuper ferrum infixus ſcindit totum, & non hebetatur, exp. tom. 5. p. 78. col. 3
Gladius triplicatus eſt triplex percuſſio, exp. ibid.
Gladius Domini eſt mors, vel ſententia damnationis, quem inducit Dominus ſuper Ægyptum, ideſt, ſuper mundum, & occidit homines & jumenta, ideſt Clericos, & Laicos, Sapientes, & idiotas, peccantes ex induſtria, & peccantes ex ignorantia, myſt. tom. 5. p. 101. col. 2
Gladius eſt pœnitentia, ibid.
Gladius Spiritus eſt verbum Dei, myſt. to. 5. p. 101. col. 2
Gladius tunc volat ſuper faciem, quando vindicta Dei veniet Domini ad memoriam, & recordationem, myſt. t. 5. p. 107. c. 2
Gladius Regis Babylonis ſermonem Dei vivum, & efficacem poteſt etiam denotare, ibid.
Gladius hoſtem, vel latronem aliquando ſignat, exp. t. 5. p. 109. c. 1
Gladius denotat vindictam, vel ſupplicium, eap tom. 5. p. 122. c. 1
Gladius tentationem de prope venientem denotat, myſt. tom. 5. p. 130. col. 2
Gladius eſt actus peccandi, myſt. t. 5. p. 169. col. 2
Gladius amoris, quo caſtrum corporis exterius, & caſtrum animæ interius protegimus, oratio, mor. tom. 5. p. 233. col. 3
Gladius confeſſionem peccati ſignificat, mor. tom. 5. p. 22. col. 4
Gladio triplici nos impugnat Diabolus, & qui ſint, mor. t. 6. p. 12. c. 4
Gladius excommunicationem denotat, mor. to. 6. p. 83. col. 2
Gladius ſermo Dei eſt, mor. tom. 6. p. 83. col. 1
Gladium pertranſire animam Mariæ multiplicitet, & per extenſum optime exponitur, lit. tom. 6. p. 146. col. 1
Gladius verbum Dei eſt, lit. ibid.
Gladius, qui eſt ſermo Dei, diverſimode portatur, lit. t. 6. p. 212. c. 3
Gladius ad duo eſt neceſſarius, myſt. tom. 6. p. 261. c. 3
Gladii duo ſignificant duo Teſtamenta, myſt. tom. 6. p. 261. c. 4
Gladius dicitur lingua, ibid.
Gladius materialis, & ſpiritualis eſt in Eccleſia, ibid.
Gladius poteſtas temporalis dicitur, myſt. to. 6. p. 262. col. 1
Gladius poteſtas ſpiritualis dicitur, ibid.
Gladius dicitur conſolatio, ibid.
Gladius dicitur ſeparatio a malis, ibid.
Gladius dicitur Chriſtus, ibid.
Gladius dicitur increpatio, ibid.
Gladio dicitur pœnitentia, ibid.
Gladii duo poteſtatem duplicem ſignificant, mor. t. 6. p. 384. c. 2
Gladius verbi Dei, & mali exempli, mor. to. 7. p. 94. c. 1
Gladius acutus, & anceps verbum Dei, lit. tom. 7. p. 246. c. 2
Gloriæ poſterioris quæ ſint, lit. tom. 7. p. 325. col. 2
Glorificandus Deus eſt ea operibus bonis, lit. t. 7. p. 329. col. 1
Gloria: Quatuor erunt in gloria, lit. to. 7. p. 358. col. 2
Gladius acutus, ſententia judicis eſt, lit. to. 7. p. 369. col. 4
Gladius modo eſt in ore ad comminandum, ſed in die judicii erit in manu ad feriendum, lit. tom. 7. p. 374. col. 3
Gladius materialis, magnus pro multitudine occiſorum, lit. to. 7. pag. 385. col. 3
Gladius eſt prædicatio, cujus adjutorium eſt oratio, lit. t. 7. p. 390. c. 3
Gliris animal eſt, quod ſemper dormit in die, lit. to. 4. p. 172. c. 1
Gliris avaros divites ſignificat, mor. to. 4. p. 172. col. 1
Gloriam non quærens, non dolet, ſi inglorius erit, mor. t. 1. p. 19. c. 1
Gloria non eſt appetenda in hoc ſæculo, ſed in futuro, mor. tom. 1. p. 56. col. 1
Gloriam quærentes in hoc ſæculo, alienum uſurpant, & quod Domini eſt, injuſte ſibi vindicant, mor. to. 1. p. 56. col. 1
Gloria poſt bellum tantum eſt ſperanda, dum ergo vivimus, & ſumus in continuo bello, eam non debemus velle ſuper terram, mor. tom. 1. p. 56. col. 1
Gloria Chriſti fidelibus eſt annuncianda, ſed etiam ejus tribulationes, & paſſiones, cum ſint via ad gloriam, myſt. to. 1. p. 65. c. 2
Gloriantes de ſuis operibus, labores manuum ſuarum manducare dicuntur, mor. tom. 1. p. 76. col. 2
Gloria, & laus bonorum operum ſolo Deo adſcribenda eſt, lit. t. 1. p. 252. col. 4
Gloria hypocritæ, non res, ſed viſio, vel ſomnium eſt, lit. tom. 1. pag. 420. col. 4
Gloria multiplex, myſt. tom. 2. p. 14. col. 1
Gloria, & honor differunt inter ſe, mor. to. 2. p. 16. col. 4
Gloria regni Dei dicitur vultus, mor. to. 2. p. 85. col. 1
Gloria Eccleſiæ quæ ſit, myſt. tom. 2. p. 119. col. 1
Gloria animæ teſtimonium conſcientiæ, myſt. ibid.
Gloria animæ a Deo, & per Deum, mor. tom. 2. p. 119. col. 2
Gloriatio noſtri in quibus debeat eſſe, mor. ibid.
Gloria humanæ vanitatis, & tranſitus facilis, alleg. t. 2. p. 126. col. 3
Gloria mundana triplex, mor. tom. 2. p. 127. col. 1
Gloria Chriſti puteus bonus eſt, myſt. tom. 2. p. 142. col. 1
Gloria Domini quando dicatur ſuper terram peccatorum, mor. tom. 2. pag. 145. col. 4
Gloria Domini a longe in Eccleſia ſpeculatur, myſt. t. 2. p. 159. c. 4
Gloria Prædicatoris unde debeat provenire, mor. tom. 2. p. 167. c. 3
Gloriæ mutatio fiet de mortalitate ad immortalitatem, alleg. to. 2. p. 171. col. 4
Gloriæ cœleſtis conditiones, myſt. tom. 2. p. 219. col. 3
Gloria æterna promiſſa eſt humilibus, mor. to. 2. p. 221. col. 3
Gloria mundi dicitur tabernaculum, alleg. t. 2. p. 221. col. 2
Gloria non caret fine in die æternitatis, mor. t. 2. p. 232. c. 3
Gloria Patris, eſt Chriſtus filius, lit. tom. 2. p. 253. col. 3
Gloria eſt frequens fama cum laude, lit. tom. 2. p. 269. c. 2
Gloria hominum cito tranſit, mor. tom. 2. p. 269. col. 3
Gloria Domini manet in æternum, mor. ibid.
Gloria mundana eſt ad inſtar umbræ, quam nemo fugiendo poteſt effugere, nec ſequendo poteſt aſſequi, lit. tom. 3. p. 10. col. 3
Gloria hujus mundi vento, & oleo comparatur, quæ quo preſſius tenentur, tanto minus retinentur, ſic gloria mundi veluti umbra fugit, nec comprehendi valet, lit. tom. 3. p. 58. col. 4
Gloria inanis eſt, quando quis quærit ab hominibus laudari de bonis, quæ habet, lit. tom. 3. p. 63. c. 4
Gloria propriæ conſcientiæ melior eſt, quam omnis vana gloria mundi, & laudis humanæ, lit. tom. 3. p. 97. col. 1
Gloria mundi ſpumæ comparatur, nam ſicut ſpuma ex colliſione aquarum generatur; ita favor & gloriam temporalis ex concurſu diverſarum gratiarum, ex quibus homo favorem appetit, mor. to. 3. p. 144. col. 3
Gloria eſt frequens fama cum laude, lit. tom. 3. p. 190. col. 2
Gloria hujus mundi umbræ ſimilis eſt, quia fugientem ſequitur, & fugit ſequentem, lit. tom. 3. p. 190. col. 3
Gloria ejus de quo intelligatur, lit. tom. 4. p. 17. col. 1
Gloria Carmeli luxuriam denotat, myſt. tom. 4. p. 28. col. 3
Gloria mundi cito deſtruetur, mor. tom. 4. p. 41. col. 1
Gloria Cedar, gloria Saracenorum, lit. tom. 4. p. 49. col. 1
Gloria juſti, ideſt, Chriſti juſtificantis ſuos, myſt. t. 4. p. 54. c. 4
Gloria Domini, ideſt, Dominus glorioſus, lit. t. 4. p. 57. col. 2
Gloria mundi cito tranſit, ſicut torrens, mor. to. 4. p. 58. col. 4
Gloria Libani, ideſt decor ſcientiæ, myſt. tom. 4. p. 77. col. 2
Gloria Dei revelata multipliciter, mor. tom. 4. p. 87. col. 4
Gloria terminus ad quem Eccleſiæ, mor. tom. 4. p. 89. col. 4
Gloriam meam alteri non dabo, quomodo intelligatur, lit. to. 4. pag. 107. col. 3
Gloria Dei eſt converſio peccatorum, myſt. tom. 4. p. 107. col. 4
Gloria patris filius ſapiens eſt, & quomodo, mor. t. 4. p. 110. c. 2
Gloria Sion etiam quæ ſit dicitur, lit. tom. 4. p. 121. col. 3
Gloria Dei miracula, & magnalia opera ejus, myſt. t. 4. p. 146. c. 3
Gloria Chriſti, eſt Crux, in qua triumphavit, ibid.
Gloria Chriſti, Beata Virgo Maria, ibid.
Gloria eſt frequens fama cum laude, myſt. tom. 4. p. 158. c. 4
Gloriæ ſolium Beata Virgo Maria, myſt. tom. 4. p. 217. col. 2
Gloria Domini vocat Ezech. Cherubin quatuor, cum quatuor rotis, exp. tom. 5. p. 134. col. 3
Gloria Domini de templo egrediebatur per Portam Orientalem, Ezech. exp. ibid.
Gloria Domini de templo ubi oſtendatur, exp. ibid.
Gloria noſtra ſine fine clauditur, lit. tom. 6. p. 137. col. 1
Gloria multiplex declaratur, lit. tom. 6. p. 142. col. 1
Gloria in excelſis qui ſtatuerit, ut omnes Sacerdotes canere poſſent, cum tantummodo Epiſcopis liceret, lit. ibid.
Gloria in Excelſis tam ab Angelis, quam ab hominibus, & cur, lit. tom. 6. p. 247. col. 3
Gloria dicitur regnum Dei, & cur, lit. tom. 6. p. 256. col. 3
Gladius ſpiritualis eſt verbum Dei, lit. tom. 6. p. 261. c. 4
Gladius etiam denotat paſſionem Martyrii, ibid.
Gloria hominum ſpecialis quæ, mor. tom. 6. p. 289. col. 4
Gloria hominis ſtercus, & vermis eſt, mor. tom. 6. p. 319. c. 4
Gloria mundi omnes retrahit a ſervitio Dei, mor. t. 6. p. 321. c. 4
Gloria maxima eſt ſequi Dominum, mor. ibid.
Gloria hujus mundi, umbræ ſimilis eſt, mor. tom. 6. p. 331. c. 4
Gloria eſt frequens fama cum laude, mor. to. 6. p. 357. col. 4
Gloria humilem ſpiritu ſuſcipiet, lit. tom. 6. p. 361. col. 1
Gloria Dei eſt verbum celare, mor. tom. 6. p. 377. col. 1
Gloria magna eſt ſequi Dominum, mor. tom. 6. p. 378. col. 4
Gloriam, ideſt, cultum Deo debitum, lit. tom. 7. p. 14. col. 1
Gloria Dei, ideſt remiſſio peccatorum, ideſt, juſtificatio, lit. to. 7. pag. 24. col. 3

Gloria nostra est de nihilo, mor. to. 7. p. 26. col. 1
Gloria duplex est, lit. tom. 7. p. 20. col. 2
Gloriæ pondus habebimus secundum pondus tribulationum, lit. to. 7. pag. 31. col. 3
Gloriandum de nullo est dono, nisi inquantum est a datore, lit. to. 7. p. 33. col. 1
Glorificatio corporis quid, lit. tom. 7. p. 34. col. 1
Gloriam Christi homines videbunt boni, & mali, exp. gloss. t. 7. pag. 117. col 2
Gloria Apostolorum, & ignominia, lit. tom. 7. p. 132. col. 1
Gloria mundana non habet substantiam, & ideo inanis dicitur, quia cito evanescit, & comparatur vento, lit. to. 7. p. 140. col. 3
Gloria, quæ est in Domino, substantiam habet, & fundamentum, lit. tom. 7. p. 140. col. 3
Gloriatio magna est, si infirmus facit, quod fortis non potest, lit. to. 7. p. 142. col. 3
Gloriari non expedit, ne evanescat, & annihiletur gratia, lit. tom. 7. pag. 142. col. 1
Gloriandum est in infirmitatibus, & tribulationibus propter tredecim rationes, lit. t. 7. p. 143. col. 3
Gloriari est magna cum delectatione gaudere, & sic plus est, quam gaudere, exp. gloss. tom. 7. p. 143. c. 4
Gloriari in cruce quomodo magnum, exp. gloss. t. 7. p. 168. col. 4
Gladius spiritus, quod est verbum Dei, percutit carnem, mundum, & Diabolum, lit. tom. 7. p. 179. col. 2
Gloriandum est in tribulationibus, lit. to. 7. p. 183. col. 3
Gloria est Domini uxor, lit. to. 7. p. 188. col. 1
Gloriosus apparebit Christus in hoc, quod glorificabit Sanctos, lit. to. 7. p. 204. c. 3
Gloria æterna est fructus vocationis, lit. tom. 7. p. 206. col. 2
Gloria, & vindicta Deo sunt reservanda a famulo fideli, lit. t. 7. pag. 233. col. 4
Gloriæ splendor, idest, Patris gloriosi, lit. tom. 7. p. 238. col. 3
Gloriæ amplioris, quam Moyses, Christus, lit. to. 7. p. 243. col. 3
Gloriandum non est in malitia, sed potius flendum, myst. t. 2. p. 134. c. 4
Gloriatio vera est Deum scire, ac intelligere, lit. t. 4. p. 205. col. 1
Gloriatio est Christus in cruce, & ignorantia, lit. t. 2. p. 151. col. 3
Gloriosi adulterium committunt cum scientia, mor. to. 2. p. 311. c. 2
Gloriosa notitia, gloria dicitur, lit. to. 4. p. 17. col. 1
Gloriosi, nobiles, lit. tom. 4. p. 15. col. 1
Gloriantes inaniter, caveant, myst. tom. 4. p. 95. col. 1
Gloriosi terræ sunt magistri gloriantes de multitudine scholarium, myst to. 4. p. 101. col. 2
Gog, & Magog sunt gentes, & quæ, exp. to. 5. p. 119. c. 3
Gothi, & Magog filio Japhet nominati putantur, & quæ gentiles sint, exp. tom. 5. p. 119 col. 3
Gog, & Magog aliquando ponuntur pro nominibus Principum, aliquando pro Regionibus, aliquando pro gentibus, exp. t. 5. p. 119. c. 4
Gog, quod interpretatur tectum, significat superbos, vel ipsam superbiæ excellentiam, mor. to. 5. p. 119. col. 4
Gog est nomen Principis secundum Hieronymum, Magog nomen terræ, & populi, exp. tom. 5. p. 119. col. 4
Gog dicitur Princeps, & caput Mose, & Tubal, quia superbia habet istas duas filias speciales luxuriam, & avaritiam, mor. to. 5. pag. 119. col. 4
Gog interpretatur tectum, Magog de tecto, exp. ibid.
Gog, idest, tectum, dicitur Diabolus, & cur, mor. t. 5. p. 120. c. 2
Gog Antichristum denotat, exp. to. 5. p. 121. col. 3
Gog denotat Diabolum, vel Antichristum, exp. t. 5. p. 122. c. 2
Gog potentem aliquem denotat, qui debet esse tectum, & defensio pauperum, & Ecclesiæ, sed tectum est potius per superbiam, dominationem, & oppressionem, mor. t. 5. p. 122. col. 4
Gog amorem, vel honorem mundanum denotat, mor. t. 5. p. 123. c. 2
Goliath Diabolum designat, myst. t. 2. p. 86. col. 1
Golia dicitur Diabolus, alleg. to. 2. p. 306. c. 3
Glosa marginalis quid sentiat de initio 14. capituli, lit. t. 4. p. 35. c. 1
Gluten dicitur esse bonum charitatis, myst. tom. 4. p. 91. col. 3
Goatha, gyratio interpretatur, myst. to. 4. p. 250. col. 3
Godolias occiditur ab Ismaele, & cur, dicitur, lit. to. 4. p. 63. c. 4
Godolia Judæus Nepos Sapham, lit. to. 4. p. 260. col. 2
Godolias magnificans Deum interpretatur, lit. to. 4. p. 260. col. 4
Gog, & Magog, quid significent, lit. to. 7. p. 422. col. 1
Golgotha Syrum est, Calvariæ Hebraice, lit. tom. 6. p. 86. c. 2
Golgotha quid sit, lit. tom. 6. p. 368. col. 3
Golgotha est Syrum, lit. tom. 6. p. 393. col. 2
Golgotha interpretatur locus Calvariæ, lit. tom. 6. p. 393. c. 2
Gomer Synagogam insinuat, myst. tom. 5. p. 168. col. 1
Gomer assumpta interpretatur, mor. to. 6. p. 290. c. 1
Gomorrha asperitas peccati, lit. tom. 4. p. 1. col. 1
Gomorrha interpretatur aspera, myst. tom. 4. p. 234. col. 2
Gorgias Diabolum signat, myst. tom. 5. p. 234. col. 4
Gorgias qui in nocte quærit Judam in castris, & in montibus, quis sit, mor. tom. 6. p. 235. col. 3
Gorgias Præpositus Idumææ, Diaboli, qui carnalibus præest, typum gerit, myst. tom. 5. p. 261. col. 2.
Goza, & cetera, sunt nomina Civitatis, lit. to. 4. p. 81. col. 1
Goza nux, vel amygdalum dicitur, & patientes denotat, mor. to. 4. pag. 81. col. 2
Grabatum carnem significat, mor. tom. 6. p. 161. col. 1
Grabatum quid proprie sit, lit. tom. 6. p. 313. col. 3
Grabatum unde dicatur, lit. ibid.
Grabati, & lecti differentia quæ, mor. to. 6. p. 313. col. 2
Grabatus quid denotet, myst. tom. 7. p. 291. col. 3
Graditur ante faciem suam, & non revertitur omnis, qui a bono opere incepto nulla prava intentione avertitur, myst. to. 1. p. 225. c. 4
Gradus ascendendi a terra usque ad cælum, quatuor, scilicet, humilitas, paupertas, charitas, & obedientia, myst. to. 1. p. 38. c. 1
Gradus quatuor scalæ pœnitentiæ, recordatio vitæ præteritæ, peccati abominatio, peccati confessio, & satisfactio, mor. to. 1. p. 38. c. 2
Gradus sex, per quos ad veram confessionem pervenitur, hi sunt præteritæ vitæ recordatio, vitæ præsentis consideratio, præmeditatio futuri status, pudor, dolor, & timor, mor. to. 1. p. 189. c. 3
Gradus sex, quibus descendit homo se humiliando, myst. t. 2. p. 40. c. 2
Gradus sex, quibus ascenditur ad Deum, myst. to. 2. p. 40. c. 2
Gradibus sex acceditur ad Deum, myst. tom. 2. p. 83. c. 3
Gradus in Prælatis distinguendus a persona, mor. to. 2. p. 216. c. 3
Gradus novem ascensionis in cælum, mor. to. 2. p. 180. col. 1
Gradus apud Latinos æque est ascendentium, & descendentium; apud Græcos autem tantum est ascendentium, lit. to. 2. p. 322. c. 1
Gradus quinque, quibus vir justus in cælo sublimatur, tribulatio, patientia, probatio, spes, gloria, lit. to. 3. p. 62. c. 4
Gradus humilitatis sunt tres. Primus est subdere se majori. Secundus est subdere se æquali. Tertius est subdere se inferiori, & hic supremus est, lit. tom. 3. p. 182. col. 4
Tredecim autem gradus assignantur ex D. Benedicto, ibid.
Gradus, quibus gradibus ascendamus, myst. to. 4. p. 6. col. 2
Gradus monstravit Dominus, quibus ascendimus, myst. to. 4. p. 6. c. 2
Grando, adversitas, paupertas, & miseria, myst. to. 4. p. 70. c. 4
Grando tribulationes Sanctorum exprimit, myst. t. 4. p. 112. c. 2
Gradi ante faciem suam, est libere ire, quomodo volunt, lit. to. 5. pag. 6. col. 1
Graditur Dominus super excelsa terræ, quando superbos virtute conculcat, lit. tom. 5. p. 186. col. 1
Gradus quindecim competunt charitati, exp. gloss to. 7. p. 110. c. 3
Gradus, per gradus meritorum ad Prælaturas ascendendum, & non subito, lit. tom. 7. p. 213. col. 4
Gradus, quibus ascenditur ad portam Australem, idest, ad gloriam cælestem, qui sint, lit. to. 7. p. 739. col. 4
Gradus nullus in Trinitate Sanctissima datur: nihil prius, aut posterius, lit. to. 6. p. 44. col. 4
Gradus primus Sanctitatis qualis sit, lit. t. 6. p. 205. col. 3
Gradus septem erant, quibus ascendebatur in templum, per quos significantur septem dona Spiritus Sancti, lit. t. 6. p. 239. col. 3
Græcia Aquilonem versus est, lit. to. 4. p. 172. col. 3
Græcia vitam dicit Monachorum, alleg. to. 4. p. 172. c. 4
Græcia denotat Jones, qui hebraice appellantur Javam, exp. to. 5. p. 96. col. 1
Græcia interpretatur est, & non, & signat mendacium, &c. myst. tom. 5. p. 96. col. 2
Græcia est Occidentalis secundum situm Mediæ, & Persidis, exp. tom 5. p. 156. col. 3
Græci loquuntur per allusiones, exp. to. 5. p. 145. col. 2
Græci loco ablativi utuntur genitivo, myst. to. 7. p. 9. col. 1
Græcia interpretatur est, & non, per quod intelligitur mendacium mercatorum, lit. tom. 7. p. 200. col. 1
Græci dicunt, quod Dominus confecit corpus suum de fermentato, lit. tom. 6. p. 257. c. 4
Græcorum error, & deceptio in quo consistat, lit. to. 6. p. 258. c. 2
Græci qui Gentiles erant, peccatores, mor. to. 6. p. 312. c. 1
Grammatica carent, qui nunquam prædicant verbum Dei, cum tamen ad id teneantur, myst. tom. 3. p. 17. col. 2
Gramen quid sit, exp. tom. 5. p. 175. col. 1
Gramen herba est, per quam signantur novi in fide, exp. t. 5. p. 198. c. 1
Granes herba est, quæ semen impedit, lit. to. 4. p. 82. col. 1
Grana sunt electi, paleæ reprobi, flagella, quibus grana a paleis separantur, sunt Tyranni, mor. to. 3. p. 77. col. 4
Granum sinapi significat prædicationem actam cum fœnore, lit. tom. 6. p. 51. col. 1
Granum synapi, & notitiam Scripturarum, & multa alia denotat, lit. ibid.
Granum synapi Evangelii prædicatio est, lit. 6. p. 97. col. 1
Granum synapi Evangelii verbum, lit. tom 6. p. 97. col. 1
Granum synapi quid, circa quod tria pulcherrima notantur, per quæ mystice instruuntur humiles, &c. lit. to. 6. p. 215. col. 1
Granum synapi secundum Rabanum Corpus Christi est, lit. tom. 6 pag. 215. col. 2
Granum synapi multas patitur expositiones, & pulcherrimas, quæ diffuse tractantur, lit. ibid.
Granum frumenti quale sit, mor. tom. 6. p. 361. col. 3
Granum multiplicatur per putrefactionem, sic Sanctorum gloria, &

fama

fama crevit per eorum afflictiones, & mortes, mor. t. 6. p. 361. c. 3
Grando damnationem significat, mor. to. 6. p. 204. c. 4
Grando quara persecutionem magnam significet, lit. t. 7. p. 400. c. 3
Granum non crescit sine palea, sic & zelus non prodest, imo sæpe obest sine scientia, mor. tom. 1. p. 60. col. 2
Granum anima, lit. tom. 7. p. 94. col. 4
Gratiæ infusio dicitur mane multis de causis, myst. tom. 2. p. 10. c. 3
Gratia, & liberum arbitrium notantur per verba accipere, & assumere, mor. tom. 2. p. 35. col. 3
Gratiam, & liberum arbitrium quomodo concurrunt ad divinam misericordiam obtinendam, mor. to. 2. p. 52. col. 3
Gratiæ decem necessariæ viatori, lit. tom. 2. p. 53. col. 1
Gratiæ, & gloriæ sors in manu Dei, alleg. to. 2. p. 74. col. 4
Gratiæ infusio est videre Dei, alleg. tom. 2. p. 90. col. 1
Gratiæ bona quara non sint in omnibus, mor. to. 2. p. 91. col. 4
Gratiam consummatam quando petit pœnitens, alleg. to. 2. p. 100. c. 4
Gratiam quomodo debet petere pœnitens, alit. to. 2. p. 100. col. 4
Gratia Spiritus sancti dicitur ros, lit. tim. 2. p. 103. col. 4
Gratia culpam fugat, & pœnam mitigat, lit. to. 2. p. 103. col. 4
Gratiam, bona temporalia, & gratiam consummatam promittit intendenti super pauperem, alleg. to. 2. p. 107. col. 4
Gratia facit nos videre Deum, mor. to. 2. p. 112. col. 2
Gratiæ status dicitur juventua, mor. to. 2. p. 112. col. 2
Gratia est Dei facies, alleg. to. 2. p. 115. col. 3
Gratia Sancti Spiritus in lingua Prædicatoris est incaustum ad scribendum, lit. to. 2. p. 116. col. 2
Gratiarum abundantia in Christo fuit diffusa, non solum fusa ut in aliis, alleg. t. 2. p. 116. col. 3
Gratia per Christum fuit diffusa, alleg. ibid.
Gratia diffusa in labiis, est gratia in Apostolos, qui sunt labia Ecclesiæ, alleg. ibid.
Gratia gratia data est eloquentia, alleg. to. 2. p. 116. col. 4
Gratia facit animam pulchram, mor. to. 2. p. 117. col. 2
Gratia, & liberum arbitrium notantur, myst. to. 2. p. 121. c. 1
Gratia dicitur lux contra culpam, mor. to. 2. p. 122. col. 2
Gratia quæ pœnitentibus fit, est salva justitia, myst. t. 2. p. 143. c. 2
Gratiarum dona effunduntur ex domo Dei, mor. to. 2. p. 160. col. 4
Gratia notatur per flumen Dei, mor. to. 2. p. 161. col. 3
Gratia judicium est in præsenti, mor. to. 2. p. 180. col. 4
Gratia descendit in animas humilium, mor. to. 2. p. 181. col. 4
Gratiæ multiplex gradus, mor. tom. 2. p. 186. col. 4
Gratia significatur per auroram, mor. tom. 2. p. 190. col. 2
Gratia appellatur misericordia, lit. tom. 2. p. 210. col. 1
Gratia, & gloria nos pascit Dominus, lit. to. 2. p. 53. col. 1
Gratia prima est cognitio Sacræ Scripturæ, lit. ibid.
Gratiæ mutatio facta per secundum Adamum, qui est Christus, alleg. tom. 2. p. 171. col. 4
Gratia Dei assimilatur oleo propter plures ejus proprietates, mor. to. 2. p. 288. col. 4
Gratiæ semper sunt referendæ Deo post victoriam, & evasionem alicujus periculi, lit. tom. 2. p. 12. col. 3
Gratia recuperatur per contritionem, & confessionem, myst. to. 1. pag. 18. col. 2
Gratia causaliter præcedit remissionem peccati, lit. t. 1. p. 20. col. 3
Gratiam sibi collatam nolentes aliis communicare, sunt sicut ligna plantata secus stagna aquarum, mor. to. 1. p. 30. c. 2
Gratia liberat a culpa, justitia a cura & sollicitudine hujus vitæ, gloria ab omni miseria, myst. to. 1. p. 61. col. 2
Gratia excludit Dæmones, pravos motus, & peccata, mor. to. 1. pag. 64. col. 2
Gratia triplex, operans, cooperans, & consummans, lit. t. 1. p. 183. c. 3
Gratia major confertur in Baptismo sanguinis, quam in Baptismo aquæ, lit. to. 1. p. 202. col. 4
Gratia Spiritus Sancti privatur, qui blanditiis carnis consentit, lit. tom. 1. p. 212. col. 2
Gratia est, quæ attrahit hominem ad Deum, ut vivat in illo, & emittit, ut proficiat merito, lit. tom. 1. p. 260. col. 4
Gratia Dei liberum hominis requirit arbitrium, lit. to. 1. p. 267. c. 1
Gratia in justificatione præcedit motum liberi arbitrii, & in merito operum, lit. tom. 1. p. 336. col. 1
Gratia Dei prævenit, liberum arbitrium ei cooperatur, & sic quod facit gratia simul, & liberum arbitrium, & nos dicimus facere, & Deus, lit. tom. 1. p. 439. col. 2
Gratia Dei liberum hominis requirit arbitrium, sine quo nihil fit in nobis ad meritum, lit. tom. 3. p. 4. col. 3
Gratia summa est collata homini; nam assumptus est a verbo, ablutus a peccato, redemptus a supplicio, in cœlum evectus, lit. to. 3. pag. 201. col. 4
Gratia detestatur otium, lit. tom. 3. p. 29. col. 3
Gratius est modicum quod datur cum hilaritate, quam multum, quod datur cum tristitia, lit. tom. 3. p. 32. col. 3
Gratia lætificat animam in hac vita spe, re autem in futura, lit. to. 3. pag. 33. col. 3
Gratia Dei est, quæ rebelles carnis insultus comprimit, & carnem spiritui servire compellit, mor. tom. 3. p. 39. col. 1
Gratia est mater, & nutrix hominis interioris, lit. t. 3. p. 42. col. 1
Gratia est aqua frigida, quæ extinguit æstum concupiscentiarum carnalium, & sitim avaritiæ, myst. tom. 3. p. 55. col. 4
Gratiam custodientes percipient fructum gloriæ, lit. tom. 3. p. 59. c. 1
Gratia prædestinationis neminem perire sinit; gratia vero justificationis securitatem non habet, nam Judas illam habuit, & tamen periit, lit. tom. 3. p. 87. col. 3
Gratia efficit conversionem hominis a temporalium desiderio ad æternorum contemplationem, peccatum e contra convertit hominem ab æternis ad temporalia, quæ transeunt, lit. t. 3. p. 91. c. 3
Gratia divina trahit, & liberum arbitrium sequitur, lit. t. 3. p. 106. c. 1
Gratia triplex, operans, cooperans, & consummans. Prima hominem ad rectitudinem deducit. Secunda labores honestat. Tertia complet opera remunerando, mor. tom. 3. p. 157. col. 2
Gratia nulla major quam lætitia mentis, lit. to. 3. p. 220. col. 3
Gratia Dei mentem illuminat, falsa phantasmata fugat, quia simul esse non possunt error & veritas, lit. to. 3. p. 235. c. 3
Gaudium hujus mundi est breve, sed æterna est pœna gaudentium in hoc mundo, lit. to. 3. p. 30. col. 3
Gratiæ Dei adscribendum omne bonum, & cognitionis, & actionis, non nobis, myst. tom. 1. p. 5. col. 2
Gratia sua faciat Dominus, myst. tom. 4. p. 32. col. 2
Gratia quadruplex, operans, cooperans, conservans, & consummans, myst. tom. 4. p. 68. col. 1
Gratia quadruplex, &c. mor. tom. 4. p. 7t. col. 4
Gratiæ, quas reddidit Ezechias pro salute recepta, lit. t. 4. p. 84. c. 3
Gloria est principium bene operandi, mor. t. 4. p. 85. col. 4
Gratia quanta fuerit, quam dedit Deus Judæis revertentibus, lit. tom. 4. p. 113. col. 2
Gratia Dei sola, locus est, in quo conflatur Aurum, & Argentum, myst. to. 4. p. 194. col. 4
Gratia consecuta, revertentes ad vomitum qui dicantur, myst. to. 4. p. 207. col. 4
Gratia dicitur aqua, myst. tom. 4. p. 222. col. 2
Gratia nix refrigerans dicitur, myst. tom. 4. p. 225. col. 2
Gratia sola Dei surgimus a noxiis, & a peccatis nostris primo, liter. tom. 4. p. 315. col. 2
Gratia nos illuminat a tenebris ignorantiæ, & ipsam nobis confert Deus, myst. tom. 4. p. 316. col. 3
Gratia Dei interius Christum, & pœnitentiam exterius multum compellit Prædicatorem, ut aperte prædicet, & instanter, mor. tom. 5. p. 110. col. 2
Gratia contemplationis dicitur candelabrũ luminis, mo. t. 5. p. 231. c. 1
Gratia divina est nostra mater, lit. to. 6. p. 3. col. 2
Gratia divina nos adjuvat & custodit, lit. to. 6. p. 3. col. 2
Gratia veniens, cogitationes indomitas ejicit, mor. to. 6. p. 37. col. 1
Gratia expellit culpam, contritio autem pœnam, lit. t. 6. p. 105. c. 3
Gratiæ plenitudo Mariæ, quæ, lit. to. 6. p. 132. col. 2
Gratiam invenire, quid, lit. tom. 6. p. 133. col. 1
Gratia Dei fortior, quam natura, lit. to. 6. p. 192. col. 1
Gratia Dei dicitur fons, myst. tom. 5. p. 243. col. 4
Gratia occiditur, cum peccatum mortale committitur, mor. to. 6. pag. 249. col. 4
Gratia dicitur regnum Dei, & cur, lit. tom. 6. p. 256. col. 3
Gratia duplex, lit. tom. 6. p. 278. col. 2
Gratiæ plenitudini duo opponuntur, & quæ, mor. to. 6. p. 285. c. 3
Gratia humilibus datur, mor. to. 6. p. 309. col. 4
Gratia vera quæ, mor. tom. 6. p. 312. col. 1
Gratia Dei informat pœnitentem, mor. to. 6. p. 312. col. 4
Gratia ostendit nos innocentes, mor. tom. 6. p. 321. col. 1
Gratiæ effectus qui, lit. to. 6. p. 338. col. 1
Gratia sumitur large & stricte, Prolog. to. 7. p. 5. col. 2
Gratiam dare est solius Dei effective, exp. gloss. to. 7. p. 9. col. 3
Gratias agere, quid, ibid.
Gratias agere tripliciter, lit. tom. 7. p. 14. col. 3
Gratia in homine ordinat eum in se, & ad proximum, lit. t. 7. p. 16. c. 3
Gratia pro vita æterna, exp. gloss. tom. 7. p. 18. col. 3
Gratia reparans naturam, exp. gloss. tom. 7. p. 20. col. 4
Gratia Dei quomodo datur indigno, exp. gloss. to. 7. p. 21. col. 4
Gratiam habere quomodo teneamur, exp. gloss. tom. 7. p. 22. c. 1
Gratiæ est multiplex effectus, exp. gloss. to. 7. p. 29. col. 2
Gratia, qua beati sumus, major est, quam illa, qua sumus formaliter, exp. gloss. tom. 7. p. 30. col. 2
Gratiæ subtractio an sit causa pœnæ æternæ, exp. glos. t. 7. p. 32. c. 4
Gratia per voluntatem contrahitur, at quia non omnes habent bonam voluntatem, ideo non omnes vivificantur gratia Christi, exp. gloss. tom. 7. p. 35. col. 1
Gratiæ infusio est causa destructionis & remissionis peccatorum, exp. gloss. tom. 7. p. 35. col. 2
Gratia transfunditur per voluntatem, peccatum per naturam, exp. gloss. tom. 7. p. 35. col. 1
Gratia in Adam tametsi infinita fuerit respectu peccati, quare satisfacere non potuerit, exp. gloss. tom. 7. p. 35. col. 3
Gratiæ infusio quomodo sit prior remissione peccatorum, exp. gloss. tom. 7. p. 43. col. 2

I 3 Gra-

Gratiæ in tempore si vincimur, jam non sumus in statu gratiæ, exp. gloss. tom. 7. p. 47. col. 2
Gratiæ subtractio quomodo sit causa peccati, exp. glos. to.7.p.52.c.1
Gratia, & gloria est ex prædestinatione solius Dei, & quare, liter. tom. 7. p. 52. c.3
Gratiam subtrahere Deus quo pacto dicatur, exp.glos. t.7. p.52. c. 4
Gratia Spiritus Sancti juvat, nisi deficiat liberum arbitrium, exp. gloss. tom. 7. p. 54. col. 1
Gratia prima est fides, exp. gloss. tom. 7. pag 54. col. 4
Gratia operans quare dicitur alia a cooperante, exp. glos.t.7.p.56.c.4
Gratiæ fructus duplex, exp. gloss. tom. 7. p. 40. col. 4
Gratia est gratis data sine præcedentibus meritis, exp.gl.t.7.p.63.c.2
Gratiæ omnis humor est a Christo, lit. tom. 7. p. 70. col. 2
Gratia, & pax sunt causa salutis æternæ, lit. to. 7. p. 73. col. 1
Gratiam primam, & augmentum virtutum revera potest aliquis alii mereri, exp. gloss. tom. 7. p. 74. col. 1
Gratia baptismalis significatur per nubem, lit. tom. 7 p. 97. c. 4
Gratia, sine gratia superaddita libero arbitrio, potest quis facere, quod est de genere bonorum, exp. tom. 7. p. 106. col. 2
Gratia Dei quando non est vacua, lit tom. 7. p. 115. col. 3
Gratia est causa immortalitatis, exp. gloss. tom. 7. p. 116. col. 3
Gratia prima, & secunda quæ, lit. to. 7. p. 123. col. 2
Gratia per oleum significatur, lit. tom. 7. p. 123. col. 4
Gratia triplex est, lit. tom. 7. p. 131. col. 3
Gratia particularis triplex est, lit. ibid.
Gratia Spiritus Sancti nescit tarda rerum molimina, lit. t.7.p.142.c.3
Gratiam a Deo gratis emere cur dicamur, exp. glos. t.7. p.144. c.2
Gratiæ infusæ duplex effectus, mor. tom. 7. p. 162. c.4
Gratiarum abyssum misit Deus in mundum, cum misit filium suum, lit. to. 7. p. 169. col. 3
Gratias agere debemus Deo propter multas rationes, mor. tom. 7. p. 169. col. 2
Gratiarum actionem multi sequuntur effectus, mor. t. 7. p. 169. c.2
Gratia redemptionis universalis est, ideo præcedit gratiam remissionis, quæ particularis est, lit. tom. 7. p. 169. col. 3
Gratiarum diversitas facit ad unitatem corporis Ecclesiæ, lit. t. 7. p. 174. col. 2
Gratiarum actio mentalis, & vocalis, lit. tom. 7. p. 199. col. 1
Gratia crescit in angustiis, scilicet fides in Deum, & charitas in proximum, lit. tom. 7. p. 203. col. 4
Gratiarum actiones quid, & pro quibus, lit. t.7. p. 210. col. 3
Gratia a multis neglecta, in multis mortua, in aliis vacua manet, lit. tom. 7. p. 215. col. 4
Gratiæ fructus, ibid.
Gratia Dei apparuit, idest, Deus per gratiam, lit. t.7. p.234. col. 1
Gravitas culpæ, gratiæ, & gloriæ, lit. t. 7. p. 233. col. 3
Gravitas gratiæ duplex, ibid.
Gratiæ gravitas duplex, ibid.
Gratiæ copiositas, lit. tom. 7. p. 234. col. 1
Gratia justificat, lit. tom. 7. p. 235. col. 2
Gratiæ plenitudinem Christus habet, lit. tom. 7. p.239. col. 4
Gratiam contemnentes habent ostentui, idest derisioni Filium Dei, lit. tom. 7. p. 250. col. 1
Gratiæ aliquando deest homo, aliquando resistit, aliquando illam impugnat, lit. t. 7. p. 273. col. 3
Gratiarum actio perfecta quæ sit, lit. tom. 7. p. 274. col. 3
Gratia est stabilimentum cordis, lit. tom. 7. p. 275. col. 3
Gratia quare custodienda, lit. tom. 6. p. 277. col. 4
Gratia Spiritus Sancti tarda molimina nescit, myst. t. 7. p.280.c.4
Gratia Apostolorum quia vehemens dicatur, lit. to. 7. p. 281. col.1
Gratia Spiritus Sancti quæ, lit. tom. 7. p. 293. col. 2
Gratia præveniens & gratia subsequens, vel gratia in præsenti, & gloria in futuro sunt temporaneum, & serotinum, mor. t. 7. p.301.c.3
Gratia Dei quare multiformis dicatur, lit. tom. 7. p. 335. col. 2
Gratia triplex, lit. tom. 7. p. 337. col. 4
Gratiam, & pacem non habent ingrati, & invidi, lit. to. 7. p. 366. c.4
Gratia vita animæ, lit. tom. 7. p. 370. col. 2
Gratia vestis candida, lit. t. 7. p. 379. col. 4
Gratia comparatur aquis, lit. tom. 7. p. 369. col. 3
Gratia collata Ecclesiæ triplex est, lit. t. 7. p. 402. col. 3
Gratis prædicare dupliciter sumitur, exp. glos. tom. 7. p.139.c.4
Gratitudinis quatuor species, lit. tom. 7. p. 195. col. 3
Gratuita quomodo deficiant, mor. to. 2. p. 238. col. 4
Gratuita dona superadduntur bene utentibus naturalibus donis, lit. tom. 3. p. 3. col. 1
Gravitas cordis inclinat intentionem ad terrena, & separat cor a Deo, lit. tom 1. p. 80. col. 4
Gravitas triplex, myst. tom. 2. p. 3. col. 1
Gravitas plumbea mala in Scripturis, mor. to. 2. p. 89. col. 2
Gravitas Religionis est tristitia bona, mor. tom. 2. p. 110. col. 1
Gravis est jactura temporalis, quæ nunquam recuperari potest, liter. tom. 3. p. 195. col. 4
Gravitas multiplex, myst. tom 4. p. 4. col. 2
Gravitas aurea, & gravitas plumbea quæ sit, myst t. 4. p. 24. c. 4
Gravitate peccatorum prohibentur Sancti, ne orent, lit. t.4. p.216.c.1
Gregorius Nazianzenus legitur, quomodo oratione montem transportavit, lit. tom. 6. pag. 234. col. 4
Græci loco ablativi utuntur genitivo, lit. tom. 1. p. 78. col. 3
Greges accubantes juxta puteum expectantes aquæ potum, significant cogitationes simplices expectantes potum devotionis, myst. tom. 1 pag. 3. col. 3
Grex, qui prius pascebatur in Sichem, & postea in Dothaim, significat, quod Pastores in primitiva Ecclesia pascebant gregem Christi in patientia Martyrum, & Confessorum, sed hodie abierunt in defectionem virtutis, & scientiæ, & laboris, mor. to.1. p. 52. col.2
Greges sunt sancta desideria in corde, pecora sunt verba humilitatis in ore, armenta sunt fortia facta in exhibitione, myst. to.1. p.67.c.3
Greges ovium Christi tot sunt, quot sunt claustra Religiosorum in Ecclesia, mor. tom. 2. p. 205. col. 4
Greges sodalium sunt conventicula hæreticorum & falsorum fratrum, lit. tom. 3. p. 407. col. 4
Grex dicitur Ecclesiasticus, myst. to. 4. p. 41. col. 2
Grex sequitur Pastorem, myst. to. 4. p. 115. col. 1
Grex Domini quinque bona habet, lit. tom. 4. p. 231. col. 4
Greges cur dispersi, myst. tom. 5. p. 113. col. 3
Gregibus mutare pascua plurimum prodest, mor. t. 3. p. 305. c. 2
Grex quid, mor. tom. 7. p. 401. col. 4
Gressus nostri, ut dirigantur, quid facere debemus, lit. to.3. p. 96. c. 1
Gressus sunt animæ voluntates, & motus, lit. t.2 p. 316. col. 3
Grues dicuntur fovere parentes, lit. to. 6. p. 55. col. 3
Gryphus est animal pennatum, & quadrupes, nascens in montibus Hyperboreis, molestum equis, lit. tom. 1. p. 113. col.3
Gryphus invidus, lit. tom. 4. p. 15. col. 2
Gubernatio mala Prælatorum, mor. tom. 2. p. 123. col. 4
Gubernacula duo cuilibet necessaria, scilicet carnis, & conscientiæ, lit. tom. 3. p. 2. col. 4
Guerra non fuit in Beata Virgine, mor. tom. 2. p. 226. col. 3
Gulæ quinque vitia hoc versu contenta, *Præpropere, laute, nimis, ardenter, studiose*, myst. to. 1. p. 34. col. 2
Gulæ peccatum significatur per manducare, mor. to. 2. p 52. c.4
Gulæ peccatum per ventrem ostenditur, mor. tom. 2. p. 146. c.4
Gulæ peccatum quomodo olim punitum, lit. to. 7. p. 98. col. 3
Gula carnis vorax, mor. tom. 7. p. 152. col. 1
Gulosi qui voluptatibus carnis absorbentur, similes sunt mergulo, qui in aquis moratur, lit. tom. 1. p. 113. col. 4
Gulosi se interficiunt, myst. tom. 5. p. 92. col. 4
Gulosus ubi cor habeat, ceterique peccatores omnis generis, myst. tom. 6. p. 210. col. 1
Gulosi febrem habent quotidianam, mor. to. 6. p. 311. col. 2
Gulosi sunt ipsa latrina, lit. tom. 7. p. 53. col. 4
Gulosus quare profanus dicatur, lit. tom. 7. p. 273. col. 2
Gulosus spiritualiter est abominabilis, lit. tom. 7. p. 232. col 4
Gulosi, luxuriosi, aliique in quo summum bonum esse arbitrentur, mor. tom. 4. p. 89. col. 1
Gulosi fuerunt Doctores Theone, lit tom. 4. p. 133. col. 1
Gulosorum Deus est venter, mor. to. 4. p. 220. col. 4
Gustare, & videre Deum, quomodo, mor. to. 2. p. 84. col. 1
Gurges aquarum dicitur doctrina Apostolorum, myst. t. 5. p.206.c.4
Gustate virtutes sæculi venturi, quid sit, lit. to. 7. p. 249. col. 3
Gustus diversos habet homo, lit. to. 7. p. 249. col. 2
Gustus multi, ibid. col. 3
Gustare bonum Dei verbum quid, lit. to. 7. p. 249. col. 3
Gustus contemplationis non potest haberi sine obedientia mandatorum, myst. to 1. p. 71. col. 2
Gutta est species unguenti, alleg. to. 2. p. 118. col. 1
Guttur Ecclesiæ est cœtus Prædicatorum, atque Doctorum, per quos vox eruditionis sanctæ exit ad alios, lit. tom. 3. p. 113. col. 4
Gutta, quæ ammoniaca dicitur, pellit tumores, inflaturas, exp. tom. 5. p. 96. col. 2
Guttæ proprietates, ibid. col. 3
Gymnasium quid sit, exp. tom. 5. p. 230. col. 3
Gymnasium interpretatur exercitium, exp. ibid.
Gymnasium unde dicatur, exp. ibid.
Gymnasium qui sint, qui sibi faciant, mor. to. 5. p. 230. col. 4
Gymnasium quid significet, & unde dicatur, mor. t. 7. p.155. col. 3

H

HAbentes cor carneum, non lapideum veniant ad Deum, mor. tom. 2. p. 160. col. 1
Habentes curam animarum, debent earum causam apud Deum precibus, & meritis defendere, & illis providere pabulum verbi, exempli, & temporalis subsidii, myst. t. 3. p. 11. col. 2
Habenti dabitur & abundabit, quia habenti bonam voluntatem, dabitur perfectio boni operis, vel habenti usum naturalium dabitur gratia, vel habenti gratiam dabitur gloria, lit. to. 3. p 24. col.3
Habenti dabitur, tria optime notantur, lit. to. 6. p.78. col.4
Habere ad manducandum commune est justis, & injustis, lit. to. 6. p. 199. col. 1
Habenti dabitur, optime per extensum declaratur, lit. t. 6.p.246. c.2

Habi-

Habilis ad duo officia non debet majus dimittere propter minus, lit. to. 7. p. 74. col. 3
Habitatores civitatis mundi Perſæ, Lydii, & Lybies, myſt. to. 2. p. 153. col. 1
Habitandum eſt in tabernaculo Dei, mor. to. 2. p. 153. c. 3
Habitatio Sion eſt Eccleſia Chriſti, myſt. to. 4. p 33. col. 1
abſque Habitatore eſt Apoſiopiſis, & quomodo intelligatur, lit. to. 4. pag. 14. col. 2
Habitatores Jeruſalem, viri Clauſtrales, mor. to. 4. p. 13. col. 2
Habitatores terræ ſunt motus carnales, lit. tom. 4. p. 57. col. 2
Habitavit Dominus in excelſo, ideſt protexit Templum ſanctum ſuum, lit. tom. 4. p. 71. col. 3
Habitatores cœleſtis Patriæ qui fuerint, mor. to. 4. p. 72. col. 4
Habitatores, corde, ore, &c. laudabunt Dominum, lit. to. 4. p. 76. c. 4
Habitatores petræ ſunt cultores Chriſti, myſt. to. 4. p. 95. c. 2
Habitare æternitatem eſt ſine fine exiſtere, lit. t. 4. p. 136. c. 3
Habitatores Jeruſalem ſunt Clerici, qui conjurati videntur contra Dominum, myſt. to. 4. p. 297. col. 4
Habitare in domo Principum, eſt deſcendere ſpiritualiter, lit. to. 4. p. 229. col. 3
Habitator mundi debet tranſmigrare de amore mundi in amorem Dei, myſt. tom. 4. p. 266. c. 2
Habitare, & nidificare ſub cedro, & ſub frondibus ejus, eſt fiduciam magnam, & ſpem concipere ex his, quæ Chriſtus in corpore ſuo ſuſtinuit pro nobis, & in verbis quæ dixit, myſt. t. 5. p. 67. c. 3
Habitare in ruinoſis quid ſit, mor. tom. 5. p. 109. col. 4
Habitatores urbium Iſrael, ſunt Sancti, qui habitant in urbibus, ideſt, in manſionibus cœli, exp. t. 5. p. 122. col. 3
Habitatores Jeruſalem dicuntur converſi Eccleſiæ, non tamen in operibus ſuis, myſt. tom. 5. p. 222. col. 4
Habitare ſumitur quandoque pro perfecte, & firmiter confirmare in gratia, exp. gloſſ. to. 7. p. 80. c 4
Habitatio filiorum Iſrael, qua manſerunt in Ægypto, quot annorum fuerit, lit. tom. 7. p. 155. col. 3
Habitus mentis, & cordis frequenter cognoſcitur ex habitu corporis, lit. to. 3. p. 205. col. 1
Habitus Prophetæ plangentis qualis fuerit, lit. tom. 4. p. 46. c. 4
Habitus pœnitentium, & peccatorum, ſatis apte declaratur, myſt. tom. 4. p. 115. col. 4
Habitus non generat habitum, ſicut motus motum, exp. gloſſ. t. 7. p. 67. col. 2
Habitus ſunt proprie dotes, & non actus, exp. gloſſ. t. 7. p. 67. c. 3
Habitus Canonicorum quid ſignificet, lit. t. 7. p. 122. col. 4
Habitus duplex, lit. t. 7. p. 265. col. 2
Hedera Iſrael deſignat, & quomodo, myſt. to. 5. p. 194. col. 2
Hædus quando immolabatur, & vice cujus, declaratur, lit. to. 4. pag. 31. col. 2
Hædus animal laſcivum eſt, myſt. tom. 4. p. 130. col. 4
Hædi immolatio quomodo fiat, mor. tom. 6. p. 79. col. 3
Heliodorus Paganos, Judæos, & hæreticos ſignificat, & quomodo, alleg. tom. 5. p. 254. col. 2
Heliſæus inungens Azael cœpit flere, & cur, lit. t. 6. p. 295. c. 4
Hæreditatem promiſſam in Scripturis non accepit Synagoga, myſt. tom. 2. p. 10. col. 1
Hæreditas Synagogæ verſa ad Eccleſiam, myſt. ibid.
Hæreditas quæ eſt Chriſti, & non erit ſuorum, alleg. t. 2. p. 29. c. 2
Hæreditas quæ Deus eſt, non venit niſi per tribulationes, mor. ibid.
Hæreditatem temporalem amittere pro cœleſti, multa bona facit, mor. tom. 2. p. 29. col. 3
Hæreditas cœleſtis tribus generibus hominum non eſt præclara, ib.
Hæreditas viri Religioſi eſt ipſe Deus, mor. tom. 2. p. 39. col. 2
Hæreditas juſtorum quæ erit, lit. tom. 2. p. 95. col. 2
Hæreditas juſtorum terra viventium, lit. tom. 2. p. 97. col. 1
Hæreditas Domini quare dicatur ſpecies Jacob, myſt. to. 2. p. 122. c. 1
Hæreditatem oolentes in mundo expectant in æternum, mor. to. 2. p. 173. col. 2
Hæreditas Dei triplex, mundus, Eccleſia, cœlum, mor. tom. 2. pag. 209. col. 1
Hæreditas noſtra Patria cœleſtis eſt, alleg. to. 2. p. 262. col. 3
Hæreditas ſervorum Domini, vita æterna, myſt. to. 4. p. 128. c. 4
Hæreditas multiplex declaratur, myſt. to. 4. p. 136. col. 2
Hæreditas idem eſt, quod terra, lit. to. 4. p. 178. col. 3
Hæreditas dupliciter dicebatur in lege, & quomodo, cap. tom. 5. pag. 138. col. 3
Hæreditas differt a poſſeſſione, & quomodo, cap. to. 5. p. 141. c. 2
Hæreditas ad filios tranſibat, lit. tom. 6. p. 4. col. 3
Hæreditatem optimam dederunt Hebræi filiis ſuis, lit. t. 6. p. 85. c. 4
Hæreditas tantum filiis datur, mor. to. 7. p. 48. col. 1
Hæreditas ſequitur promiſſionem, non legem, lit. t. 7. p. 251. col. 2
Hæreditas Eccleſiæ eſt tribulatio, lit. to. 7. p. 373. col. 1
Hæreſiarchæ, & eorum diſcipuli ſemper, & nunc ſunt perſecuti Eccleſiam, ſed præcipue perſequentur in tempore Antichriſti, exp. tom. 5. p. 122. col. 2
Hæreſiarchæ multi noverunt veritatem, tamen impugnarunt ſuperbia vel avaritia, & luxuria trahebantur ad diverſas ſectas, lit. tom. 7. p. 235. col. 3
Hæreſiarchæ nihil boni habent, unde debeat ſuperbia naſci, lit. tom. 7. p. 343. col. 2
Hæredes dicimur, etiam ſi teſtator non diſcedat, exp. gloſ. t. 7. p. 48. c. 2
Hæres univerſorum Chriſtus, & aſſignatur ratio, lit. t. 7. p. 238. c. 2
Hæredes, & exhæredes habent teſtamentum, lit. tom. 7. p. 259. c. 3
Hæreſis ſignificat lacum, alleg. to. 2. p. 69. col. 1
Hæreſis eſt contradictio linguarum, alleg. to. 2. p. 76. col. 1
Hæreſis vultus hominis mali, mor. to. 2. p. 85. col. 2
Hæreſis Pauli Samoſateni damnatur, alleg. tom. 2. p. 117. col. 2
Hæreſis quadruplex eliditur, alleg. tom. 2. p. 189. col. 2
Hæreſes multas elidit Propheta, myſt. to. 2. p. 231. col. 3
Hæreſis unitati fidei opponitur, ſchiſma eſt contra unitatem charitatis, lit. tom. 3. p. 150. col. 1
Hæreſis quorumdam, quod in Adam fuiſſet reſervata quædam particula carnis incorrupta, lit. to. 4. pag. 30. col. 1
Hæreſim ſtruere nullus poteſt, niſi qui ardentis ingenii eſt, myſt. to. 5. p. 174. col. 4
Hæreſes diverſæ unde exordia traxerunt, lit. tom. 6. p. 1. c. 2
Hæreſes principales tres in Judæis, mor. tom. 6. p. 251. col. 2
Hæreſis totam unam congregationẽ cito corrumpit, mor. t. 7. p. 164. c. 1
Hæreſis ſola non ſub ſigillo confeſſionis tenenda, ſed revelanda, lit. tom. 7. p. 225. col. 3
Hæreſis eſt lepra, & cancer univerſalis, lit. tom. 7. p. 225. c. 3
Hæreſis morbus contagioſus eſt, lit. tom. 7. p. 235. col. 3
Hæreſis ſciſſio interpretatur, lit. tom. 7. p. 285. col. 3
Hæreſes Judæorum ſeptem, lit. ibid.
Hæreticum nullum intraturum, nec in Paradiſum, nec in infernum ante diem judicii confutatur, lit. tom. 7. p. 421. col. 3
Hæretici turbarum nomine merito deſignantur, lit. to. 6. p. 181. c. 4
Hæretici, & ſchiſmatici recedunt a Chriſto, myſt. t. 1. p. 15. c. 3
Hæretici ſunt præcipui filii Diaboli: Mendaces, & iniqui, mor. tom. 1. p. 47. col. 4
Hæretici conantur ſemper evertere fidem Chriſti, & Catholicæ Eccleſiæ, alleg. tom. 1. p. 53. col. 2
Hæretico, & ſchiſmatico, qui aliquem alias circumvenit, non eſt parcendum, lit. tom. 1. p. 173. col. 1
Hæreticorum congregatio ſignificatur per altare Jeroboam, lit. to. 1. p. 195. col. 2
Hæretici omnes inſtabiles, & incerti, myſt. tom. 1. p. 218. c. 4
Hæreticus in proſperitate poſitus, aperte ſimplices, & humiles deprimit; in adverſitate vero, & dejectione poſitus per iniqua conſilia latenter lædit, lit. tom. 1. p. 426. c. 1
Hæretici in cavernis terræ habitare dicuntur, quia delectantur occultis doctrinis eorum, ſcilicet qui terrena ſapiunt, lit. t. 1. p. 432. c. 3
Hæretici cognitionem ſupernæ ſcientiæ, quo plus appetunt, plus amittunt, lit. tom. 1. p. 432. col. 2
Hæretici licet inter ſe ſint multipliciter diviſi, unanimes tamen ſunt contra Eccleſiam Catholicam, lit. tom. 1. p. 418. col. 1
Hæretici aſſimilantur canibus, mor. to. 2. p. 50. col. 3
Hæretici ſunt vaſa mortis in Scripturis, myſt. tom. 2. p. 15. c. 1
Hæretici dicuntur Antichriſti, mor. tom. 2. p. 21. col. 4
Hæreticorum ſagittæ in obſcura Luna, mor. to. 2. p. 22. c. 1
Hæretici quomodo conſiliari ſunt accipere animam Chriſti, alleg. tom. 2. p. 74. col. 4
Hæretici ſunt vulpeculæ, mor. tom. 2. p. 105. col. 2
Hæretici quid exprobrent Eccleſiæ, mor. t. 2. p. 111. col. 2
Hæreticorum inſultus, & Tyrannorum contra Eccleſiam notantur per inſultus Amalechitarum contra Sicelech, myſt. t. 2. p. 136. c. 1
Hæretici, & Antichriſtiani contemptores animarum, & ſcripturarum, mor. to. 2. p. 136. col. 3
Hæretici videntur requirere Deum, ſed non intelligunt, mor. ibid.
Hæreticorum execratio contra Miſſam, myſt. tom. 2. p. 143. c. 1
Hæreticus fornicariam reddet Sacram Scripturam, myſt. tom. 2. pag. 142. col. 3
Hæretici dicuntur propter multa, mor. tom. 2. pag 170. col 4
Hæreticus eſt arundo propter multa, mor. ibid.
Hæreticus dicitur excluſor, alleg. tom. 2. p. 171. col. 1
Hæretici rumpunt unitatem fidei, myſt. t. 2. p. 180. col. 3
Schiſmatici ſcindunt unitatem charitatis, myſt. ibid.
Hæreticorum efficacia, eſt mala vita Prælatorum, mor. t. 2. p. 191. c. 2
Hæretici contra Sacratiſſimum Sacramentum Corporis Chriſti, alleg. tom. 2. p. 201. col. 1
Hæretici, & Philoſophi ſunt cyniphes, mor. tom. 2. p. 204. col. 3
Hæretici peccato infidelitatis addunt peccatum diſſenſionis, lit. tom. 2. p. 331. col. 1
Hæreticus eſt mulier fallax, & meretrix ſuavitate verborum decipiens incautos, myſt. tom. 3. p. 9. col. 4
Hæreticorum viæ inveſtigabiles propter hæreſum diverſitatem, contrarietatem, & quia, quæ dicunt, carent fundamento rationis, & vitia eorum infinita, myſt. to. 3. p. 10. col. 1
Hæretici obſtinati in ſuo errore, ſemper dicunt ſe pro Deo facere, quicquid faciunt, & pro ſervandis divinis præceptis, myſt. tom. 3. pag. 14. col. 2

Et & ornatus eloquentiæ, & versutia artis dialecticæ decipiunt simplices, ibid.
Hæretici verborum blanditiis simplices conantur decipere, myst. tom. 3. p. 14. col. 2
Hæretici in occultis tantum locis prædicant, lit. tom. 3. p. 14. col. 4
Hæretici vulpes vocantur, quia semper involute ambulant disputando, & colloquendo, lit. tom. 3. p. 118. col. 1
Hæreticus pro scientia perfidiam concipit, ut eam docendo decipiat, lit. tom. 3. p. 32. col. 1
Hæretici limpidissima verba Dei suscipiunt, sed illa sordida efficiunt perversa expositione, mor. tom. 3. p. 41. col. 1
Hæreticus non habet fundamentum rectæ intentionis, nec firmamentum veritatis, sed ventum vanitatis, & vacuum falsitatis, lit. to. 3. p. 48. col. 3
Hæretici multa docent in principio, quæ non credunt, sed ad sui palliationem in principio ea docent, lit. tom. 3. p. 50. col. 1
Hæretici venenum perfidiæ suæ blanda allocutione aliis infundere nituntur, myst. tom. 3. p. 64. col. 3
Hæreticorum multitudo multigena dicitur, quia multiplici errore, ex diversis capitibus generata est, lit. to. 3. p. 142. col. 2
Hæretici nituntur catholicam fidem evertere, lit. to. 5. p. 193. col. 1
Hæretici propria cæcitate, & nequitia cadunt in semita lucis, & veritatis, quæ plana, & aperta est, lit. tom. 3. p. 206. col. 2
Hæretici despicientes Ecclesiam, quomodo dicant, myst. t. 4. p. 26. c. 2
Hæretici confutantur de incarnatione Christi dicentes veram ex Virgine non assumpsisse carnem, sed de cælo portasse, lit. t. 4. p. 30. c. 1
Hæretici plangent suam falsitatem, quam alios docuerunt, myst. tom. 4. pag. 40. col. 2
Hæretici dicunt habere Ecclesiam, & virtutum eminentiam, myst. tom. 4. p. 43. col. 2
Hæreticus, vel peccator cum fuerit recordatus suarum iniquitatum, quid faciat, myst. tom. 2. p. 45. col. 4
Hæretici, falsi fratres quid faciant, myst. tom. 4. p. 49. col. 4
Hæretici hodie loquuntur Judaice, myst. tom. 4. p. 79. col. 4
Hæretici nonnulli dicunt animam esse creatam a Deo bono, & corpus a malo, reprehenduntur, myst. tom. 4. p. 103. col. 2
Hæretici tempore Sancti Jeronymi quid faciebant, quomodo fallebant simplices, lit. tom. 4. p. 182. col. 2
Hæretici variis dogmatibus credunt, propterea voluptatem & gulæ, & luxuriæ consequuntur, lit. tom. 4. 183. col. 4
Hæretici sumpserunt errorem ex verbis Jeremiæ, & Job, lit. to. 4. p. 228. col. 3
Hæreticis loquentibus minime tacere debemus ex jussione Domini in Scriptura, mor. tom. 4. p. 242. col. 2
Hæretici assimilantur pardis, myst. tom. 4. p. 270. col. 1
Hæretici Tyranni, & fratres falsi tempore Antichristi insurgent contra Ecclesiam, exp. tom. 5. p. 121. col. 4
Hæreticus pugnat contra hæreticum, Tyrannus contra Tyrannum, quorum inter se dimicatio victoria est Ecclesiæ, exp. t. 5. p. 122. c. 1
Hæretici, vel falsi fratres dupliciter Ecclesiam impugnant, vel mores subvertendo, vel fidem, exp. tom. 5. p. 123. col. 1
Hæretici mendacium jungunt veritati, exp. tom. 5. p. 146. c. 2
Hæretici immolant Baalim, & quando, exp. to. 5. p. 169. col. 1
Hæresis potest evenire ex solis omnibus inordinate prolatis, expos. tom. 5. p. 169. col. 2
Hæretici nunquam satiantur suo errore, & quid agunt, exp. to. 5. pag. 170. col. 2
Hæretici sublimitatem sibi dogmatum repromittunt, &c. exp. t. 5. p. 170. col. 2
Hereticorum sponsæ, & filiæ quæ sint, exp. tom. 5. p. 170. c. 3
Hæretici indigni sunt correctione Dei, & cur, exp. ibid.
Hæretici quid putant, exp. tom. 5. pag. 171. col. 1
Hæretici, qui in Ramaa, & in Gabaa excelsam sibi scientiam pollicentur, jubentur ululare in domo idoli, & cur, alleg. t. 5. p. 171. c. 2
Hæretici calumniam Dæmonum patientur, & divino judicio tanquam vas figuli confringentur, & cur, myst. to. 5. p. 171. c. 2
Hæretici, vel ceteri iniqui, aliquando cum se funibus peccatorum constrictos vident, ad quod auxilium confugiant, alleg. t. 5. p. 171. c. 3
Hæretici, & omnes falsi Sacerdotes conturbant aquas Ecclesiæ, myst. t. 5. p. 172. col. 1
Hæretici sunt quasi columba insipiens, vel seducta, myst. 5. p. 172. c. 4
Hæreticorum pravus intellectus dicitur vitulus Samariæ, myst. tom. 5. p. 173. col. 2
Hæreticus, vel superbus ad Assyrium ascendere dicitur, & quando, myst. tom. 5. p. 173 col. 4
Hæretici fuerunt vitis frondosa, myst. tom. 5. p. 174. col. 4
Hæreticorum nequitiæ erunt in Galgal, quomodo, mor. tom. 5 pag. 174. col. 4
Hæreticorum verba spumantia cito deficient, & excelsa eorum dogmata dispergentur, & quomodo, exp. to 5. p. 175. c. 2
Hæretici impietatem docendo seminant, & pœnam æternam metent, & mendaciorum suorum fructus recipient, & cur, myst. tom. 5. p. 175. col. 3
Hæretici in Ægypto habitant, & eorum Rex est Assyrius sensus, i. magnus, exp. tom. 5. p. 176. col. 1
Hæretici lætificant immundum spiritum, &c. myst. t. 5. p. 179. c. 4
Hæretici fœdus cum Assyriis ineunt, & quomodo, myst. to. 5. pag. 176. col. 4
Hæretici quicquid colunt, idolum est, myst. to. 5. p. 177. c. 1
Hæreticorum sacrificia sicut acervi, & cur, myst. ibid.
Hæreticus testudini comparatur, & quomodo, myst. t. 5. p. 177. c. 2
Hæreticus omnis perditus est, nec habet auxilium in Deo, nisi pœnituerit, myst. tom. 5. p. 177. col. 4
Hæreticorum Rex quis, myst. tom. 5. p. 177. c. 4
Hæretici gladio verbi Dei trucidantur, myst. to. 5. p. 178. c. 1
Hæreticorum doctrina quando arescit, myst. to. 5. p. 183. c. 2
Hæreticus dicitur pupillus, & quomodo, myst. tom. 5. p. 178. c. 2
Hæretici superbi, simplices Ecclesiæ Dei Diabolo vendunt, pauperes in capite percutiunt, myst. tom. 5. pag. 184. col. 2
Hæretici sub nomine Christiano fornicatores, suis erroribus ostendunt testimonia Scripturarum, & cur, myst. to. 5. p. 184. c. 1
Hæretici tot habent altaria, quot sunt eorum schismata, myst. tom. 5. pag. 185. col. 2
Hæreticorum quidam domos habent hyemales, qui continentia, & jejuniis inanibus, laborant, myst. t. 4. p. 185. col. 2
Hæreticorum quidam domos habent æstivas, ut Nicolitæ, qui omnem recipiunt voluptatem, myst. tom. 5. p. 185. col. 2
Hæretici dicuntur vaccæ Basan, & quomodo, myst. to. 5. p. 185. c. 2
Hæretici quid habebunt, cum venerit dies judicii, myst. ibid.
Hæreticus oves Ecclesiæ dilaniat. myst. to. 5. p. 186. col. 2
Hæretici tot habent altaria, quot sunt eorum schismata, myst. tom. 5. p. 185. c. 2.
Hæretici, quibus percutiuntur, ibid. col. 4
Hæretici diripiunt sensum simplicium, myst. t. 5. p. 186. col. 4
Hæretici, qui plebem Domini devorant, primi ducentur ad pœnas, &c. myst. tom. 5. p. 187. col. 4
Hæreticis superbis quid præcipiatur, myst. tom. 5. p. 187. col. 2
Hæretici uxor quæ, myst. tom. 5. p. 188. col. 4
Hæretici fures sunt, & latrones, & quomodo, myst. t. 5. p. 191. c. 2
Hæretici, & schismatici in arce superbiæ existentes a communione Ecclesiæ sequestrantur, myst. to. 5. p. 248. col. 3
Hæreticorum fœdera quasi spinæ se invicem complectuntur, myst. to. 5. p. 201. col. 3
Hæretici formidantes focos in castris accendunt, & cur, myst. tom. 5. pag. 247. col. 1
Hæreticorum semina olim in Asia pullulabant, ac germinabant D. Joannis Apostoli, & Evangelistæ tempestate, lit. tom. 6. p. 1. c. 3
Hæreticus, & qui tribulationi cedit uterque ejicitur, lit. t. 6. p. 17. c. 4
Hæreticis, Judæis, absconditus est Dominus, quia extra domum sunt, myst. to. 6. p. 18. col. 3
Hæretici cui comparentur, optime satis per longum traditur, lit. tom. 6. p. 28. c. 3
Hæretica in hoc mundo duo operum genera habens, lit. t. 6. p. 28. c. 4
Hæretici, & hypocritæ porcis comparantur, lit. to. 6. p. 38. col. 3
Hæretici quomodo arguantur a Jeronymo, quomodove suscipiant scandalum ex sententia Evangelii: quod intrat in os, non coinquinat hominem, lit. tom. 6. p. 56. col. 1
Hæretici, ex quo insultent fidelibus, maxime notantur, lit. to. 6. pag. 60. col. 2
Hæretici caput Christi percutiunt arundine, ejus divinitatem negantes, myst. tom. 6. p. 121. col. 1
Hæretici damnantes juramentum damnantur, lit. to. 6. p. 139. c. 1
Hæretici igne sunt comburendi, lit. to. 6. p. 132. col. 1
Hæretici malum fructum faciunt, lit. to. 6. p. 150. col. 1
Hæretici comprimunt Christum, myst. to. 6. p. 165. c. 3
Hæreticis, & malis Catholicis quæ prohibere debemus, lit. to. 6. p. 190. c. 1
Hæretici nuptias damnantes & convincuntur, & reprehenduntur, lit. to. 6. p. 220. col. 3
Hæretici multi fuerunt, & erunt, qui dicent esse Christum, lit. to. 6. p. 237. c. 2
Hæretici dicentes Vetus Testamentum datum fuisse a Principe tenebrarum, redarguuntur, & convincuntur, lit. to. 6. p. 242. c. 3
Hæretici fidem impugnant, myst. to. 6. p. 251. c. 2
Hæreticorum versutia urso assimilatur, mor. tom. 6. p. 255. col 4
Hæreticus dicitur lupus, lit. to. 6. p. 351. col. 1
Hæreticorum quorumdam falsissima dicta de munditie, li. t. 7. p. 19. c. 3
Hæretici repellendi sunt a nobis, lit. tom. 7. p. 71. col. 3
Hæreticorum mos, lit. ibid.
Hæretici non sunt oves, sed feræ rapaces, lit. 7. p. 144. col. 3
Hæreticus impugnans, & defendens hæresim suam, statim si sit certus, sine admonitione, & citatione posset excommunicari, expos. gloss. tom. 7. p. 147. col. 2
Hæretici statim facti Hæretici cadunt in Canonem latæ sententiæ ab Apostolo, lit. tom. 7. p. 148. col. 1
Hæretici admiscentes falsa veris comparantur lepræ, exp. gloss. to. 7. pag. 149. col. 4
Hæretici multis modis proscribunt Christum, mor. to. 7. p. 152. c. 4
Hæreticus non cognoscit Deum, lit. tom. 7. p. 184. col. 2
Hæreticus fere omnis est hypocrita, lit. tom. 7. p. 214. col. 2

Hære-

Hæreticorum doctrina venenoſa, lit. to. 7. p. 223. col. 4
Hæreticos quare Dominus ſuſtineat, lit. to. 6. p. 226. col. 1
Hæreticus homo poſt unam, & ſecundam correptionem quare devitandus, lit. tom. 7. p. 235. col. 3
Hæretici. Cum Hæreticis, & Judæis quare non ſit diſputandum, lit. tom. 7. p. 235. col. 3
Hæreticus quid ſit, lit. tom. 7. p. 341. col. 1
Hæreticus quis dicendus, lit. to. 7. p. 341. col. 4
Hæreticorum tria genera, lit. tom. 7. p. 342. col. 1
Hæretici, quantum in ſe eſt, iterum crucifigunt Chriſtum, lit. tom. 7. p. 343. col. 4
Hæreticus cur non ſalutandus, lit. to. 7. p. 358. col. 4
Hæreticorum tria genera per quos ſignificentur, lit. to. 7. p. 361. col. 4
Hæretici debent hic, & in futuro affligi, lit. to. 7. p. 376. col. 1
Hæretici ſunt comburendi, lit. to. 7. p. 376. col. 2
Hæreticorum merces, lit. to. 7. p. 416. col. 2
Hæretici unum extremum, Judæi unum extremum, Prædicatores Sancti medium tenent, lit. to. 7. p. 420. col. 2
Hamus Chriſtus eſt, lit. tom. 6. p. 60. col. 4
Hariolus Balaam, lit. tom. 4. p. 10. col. 1
Harioli ſapientes ſæculi, lit. tom. 4. p. 100. col. 3
Harioli, antequam naſceretur Cyrus, quid de illo ſentiret, docetur, lit. tom. 4. p. 102. col. 1
Harioli ſunt, qui per ſacrificia, & per aras a Dæmonibus dubia requirunt, exp. gloſſ. to. 5. p. 147. col. 1
Haruſpices ſunt, qui aras, vel horas inſpiciunt, conſiderantes, quid per ſingulas horas homo obſervare debeat, exp. to. 5. p. 148. col. 1
Haſta, quæ longa eſt, peccandi longam conſuetudinem denotat, exp. tom. 5. p. 123. col. 1
Haſta tentationem de longe venientem denotat, myſt. to. 5. p. 120. c. 2
Hauritorium aquæ eſt cooperatio gratiæ, mor. to. 6. p. 305. col. 4
Haymonis opinio de Sennacherib, & aliis, lit. to. 4. p. 26. col. 1
Haymon quomodo exponat illud: Neque cum eis ſepultum, lit. tom. 4. p. 36. col. 3
He interpretatur eſt, alleg. tom. 2. p. 305. col. 4
He interpretatur vivo, alleg. tom. 2. p. 305. col. 4
Heh interpretatur iſta pronomen demonſtrativum, lit. to. 4. p. 285. c. 3
He interpretatur vivo, vel eſſe, lit. to. 4. p. 299. col. 2
Habal interpretatur vetus vorago, lit. to. 2. p. 323. col. 2
Hebal interpretatur acervus lapidum, lit. to. 2. p. 323. col. 2
Hebenus arborem unde dentes non habet, exp. to. 5. p. 96. col. 1
Hebenus cur dicatur habere dentes, exp. to. 1. p. 96. col. 1
Heber quintus a Noe per filium Sem extitit, lit. to. 1. p. 15. c. 2
Hebionitæ, quid ſentiant, lit. to. 4. p. 5. col. 2
Hebræi per ſuperbiam diſcedunt a ſpirituali intelligentia, myſt. tom. 1. p. 60. col. 1
Hebræi per proximum intelligebant tantum illum, qui Religione, & beneficiis ſibi jungebatur, non autem natura, lit. to. 1. p. 120. c. 4
Hebræi quare dicuntur corrupti, alleg. to. 2. p. 25. col. 3
Hebræorum peccata contra Deum multa, alleg. to. 2. p. 89. col. 3.
Hebræus tranſiens interpretatur, lit. to. 2. p. 96. col. 3
Hebræorum gens iniqua, quia injuſte Chriſtum judicarant, alleg. tom. 2. p. 111. col. 3
Hebræus populus paſſus eſt dura, myſt. to. 2. p. 113. col. 3
Hebræorum humiliatio qualis fuit, alleg. to. 2. p. 141. col. 1
Hebræi in morte Chriſti quomodo teſtamentum Dei polluerunt, myſt. tom. 2. p. 141. col. 3
Hebræi quare dicantur catuli leonum, alleg. to. 2. p. 144. col. 3
Hebræorum lingua quando fuit gladius acutus, alleg. to. 2. p. 144. c. 3
Hebræi quomodo confuſi ſunt in morte Chriſti, alleg. to. 2. p. 150. c. 1
Hebræi quomodo dederunt Chriſto fel, & acetum, alleg. to. 2. p. 174. col. 3
Hebræorum pœnæ prophetantur, alleg. to. 2. p. 175. col. 1
Hebræi Scriptura ſacra tantum litteralem ſenſum excipiunt, & nolunt myſticum ſenſum, quod eſt eis ſcandaloſum, all. t. 2. p. 175. c. 1
Hebræorum miſeria multiplex, alleg. to. 2. p. 189. col. 1
Hebræorum dormitio qualis fuit, alleg. to. 2. p. 194. col. 1
Hebræi Chriſtum debebant agnoſcere ex veſtigiis, all. to. 2. p. 198. c. 1
Hebræorum cæcitas unde, alleg. to. 2. p. 198. col. 1
Hebræorum peccatorum aggravatio, ibid. col. 3
Hebræorum blaſphemia in deſerto, lit. to. 2. p. 201. col. 1
Hebræi duo peccata commiſerunt in comeſtione carnium, lit. tom. 2. p. 202. col. 3
Hebræorum ſimulata pœnitentia, lit. to. 2. p. 202. col. 4
Hebræorum ſimulata ſollicitudo, lit. to. 2. p. 302. col. 1
Hebræi in excidio inſepulti remanſerunt, lit. to. 2. p. 209. col. 1
Hebræorum infirmitas opprobrioſa, lit. to. 2. p. 207. col. 3
Hebræi in vindictam paſſionis Chriſti patiuntur fluxum ſanguinis, ib.
Hebræi quid ſentiant de Nabuchodonoſor, lit. to. 4. p. 36. col. 3
Hebræi quid ſentiant de Balthaſſare, & quomodo exponant, lit. tom. 4. p. 48. col. 1
Hebræus exponit prophetiam 24. capituli de everſione Idumææ, lit. tom. 4. p. 53. col. 2
Hebræi quando revertebantur de ſervitute Babylonica, nullam penuriam paſſi ſunt, lit. tom. 4. p. 108. col. 3
Hebræi cur grano botri aſſimilentur, mor. to. 4. p. 164. col. 4
Hebræi quid ſentiant de fulgure, & quomodo fiat, ac generetur, lit. tom. 4. p. 105. col. 1
Hebræi 27. cap. exponunt de deſtructione Idumæorum, & Aſſyriorum, &c. lit. tom. 4. p. 57. col. 4
Hebræi quid adhuc expectant declaratur, to. 4. p. 312. col. 2
Hebræi poſt ſex dies habebant unum ſolemnē in qualibet hebdomada, & poſt triginta dies, quando alterius menſis finis, & alterius exordium erat ſolemnitas Neomeniæ, exp. to. 5. p. 140. col. 3
Hebræi loquuntur per parabolas, exp. to. 5. p. 145. col. 3
Hebræus ſermo ab intimis formatur, exp. to. 5. p. 145. col. 3
Hebræa lingua, & Chaldæa valde affines ſunt, exp. to. 5. p. 145. col. 3
Hebræi habent dualē numerum, quo nos caremus, exp. to. 5. p. 156. c. 3
Hebræorum mos eſt præponere minorem numerum, & dividere etiam ſummas numerorum per partes, exp. to. 5. p. 159. col. 1
Hebræi qui fabulantur, myſt. tom. 5. p. 176. col. 2
Hebræi ter in anno ad idola aſcendebant, lit. to. 5. p. 185. col. 3
Hebræi cur unum vitulum pluraliter dixerint Dil, Prolog. t. 7. p. 5. c. 1
Hebræi quomodo unum Deum colebant, exp. Gloſ. to. 7. p. 11. c. 4
Hebræi noverant redemptionem futuram per Meſſiam, ſed etiam negabant completam eſſe in Chriſto, exp. Gloſ. to. 7. p. 20. col. 3
Hebræi num cognoſcebant Chriſtum, exp. Gloſ. to. 7. p. 77. col. 2
Hebræi delectabantur in colore cibi, exp. Gloſ. to. 7. p. 105. col. 4
Jeroboam interpretatur cauſa populi, lit. to. 7. p. 170. col. 3
Ebrietas maxima honor eſt, mor. to. 2. p. 126. col. 4
Hebron civitas in Tribu Juda, lit. to. 1. p. 18. col. 3
Hebron civitas Cariatharbe nuncupata, ideſt, civitas quatuor, quia ibi quatuor Patriarchæ conditi ſunt, lit. to. 1. p. 29. col. 3
Hectethecæ apud Hebræos dicuntur deambulationes quædam, quæ prominent in alto extra ædificia, & vocantur a nobis anteſolaria, a Romanis ſolaria, ſive meniana, a Græcis exedræ, exp. tom. 5. p. 132. col. 1
Hædus ſignificat deteſtationem peccati, mor. to. 1. p. 54. col. 4
Helchana fuit Levita de ſtirpe Chore, lit. to. 1. p. 221. col. 3
Helchis interpretatur Pater Domini, myſt. to. 4. p. 51. col. 2
Helim interpretatur fortis eorum, alleg. to. 2. p. 190. col. 1
Helen interpretatur poſtes, & Apoſtolos ſignificat, myſt. t. 4. p. 154. c. 4
Helem ſomnium interpretatur, exp. to. 5. p. 217. col. 3
Heli, & Jacob erant fratres, lit. tom. 6. p. 4. col. 3
Heli duxit uxorem, & obiit ſine ſemine, lit. to. 6. p. 4. col. 3
Heliachim filius Ezechiæ, ideſt, Chriſtus filius Dei, myſt. to. 4. p. 51. col. 2
Heliachim interpretatur Deus reſurgens, myſt. to. 4. p. 51. col. 2
Heliachim ſummus Sacerdos miſſus a Rege Ezechia ad Sennacherib, lit. tom. 4. p. 78. col. 3
Heliachim Dominus reſuſcitatus interpretatur, & Chriſtum oſtendit, lit. tom. 6. p. 4. col. 2
Helias immolans in monte Carmelo non peccavit, id enim fecit ex diſpenſatione divina, lit. to. 1. p. 28. col. 3
Helias filius olei, lit. tom. 4. p. 13. col. 1
Helias, qui fugit Jezabel, ſignat bonos ſæculares, & laicos, myſt. tom. 5. p. 19. col. 4
Helias pœnitentiam denotat, mor. to. 6. p. 104. col. 2
Heliam, & Moyſen cur duxerit in montem, per extenſum docetur, lit. ibidem.
Helias veniet ante adventum Chriſti, lit. to. 6. p. 104. col. 4
Helias eximius aſperitate vitæ, lit. to. 6. p. 187. col. 2
Helias Typum gerit pœnitentis, & quando, lit. to. 7. p. 260. col. 4
Helias cur dicatur Propheta eximius, exp. Gloſ. to. 7. p. 57. col. 3
Helias qui apparuit in transfiguratione Domini quid ſignificet, lit. tom. 7. p. 340. col. 2
Heliopolis civitas ſolis dicitur, lit. to. 4. p. 45. col. 3
Heliopoleos eſt Regio, exp. to. 5. p. 161. col. 3
Heliopolis filius Iſrael interpretatur civitas Solis, & hæc eſt ſuperbia, quæ vult lucere, myſt. to. 5. p. 92. col. 2
Heliopolis civitas Solis dicitur, lit. to. 6. p. 8. col. 2
Heliſæus non habuit majorem gratiam quam Helias, ſed ad plura, lit. tom. 1. p. 289. col. 1
Heliſæus vivens, & mortuus multa mirabilia opera fecit, lit. tom. 3. p. 261. col. 3
Heliſæus ex gratia ſui miniſterii meruit habere duplicem ſpiritum, myſt. tom. 4. p. 251. col. 3
Heliſæus deſignabat Chriſtum in Calvaria paſſurum, lit. t. 6. p. 393. c. 2
Heliſæus num peteret majorem ſpiritum magiſtro, exp. Gloſ. tom. 7. p. 63. col. 2
Helvidius hæreticus damnatur a Hieronymo, lit. to. 4. p. 20. col. 1
Helvidius confutatur, lit. tom. 6. p. 140. col. 3
Hennon oculus mœroris dicitur, myſt. to. 4. p. 226. col 4
Her filius abutens vaſculo uxoris ſuæ inventus eſt prope uxorem occiſus a Domino, lit. tom. 1. p. 54. col. 1
Her ſine ſemine moritur, lit. tom. 6. p. 3. col. 2
Her primogenitus Judæ conſilio matris uſus noluit Thamarem ejus uxorem contingere, & quare, lit. to. 6. p. 3. col. 3
Her vir Thamaris a Domino percuſſus fuit, & quare, lit. to. 6. p. 3. col. 3
Herbas comedere, eſt minora præcepta, gravioribus, atque majo-

majoribus spretis, & neglectis servare, lit. tom. 1. p. 432. c. 2
Heros fullonum Hebraice dicitur herba Borith, exp. to. 5. p. 227. col. 4
Herba, & universa ligna tradita ad vescendum primo homini, significat simpliciter exemplum Sanctorum, atque majora data ad imitandum nobis, mor. to. 1. p. 3. col. 4
Herba, virgultum, terra, & cœlum, hic quatuor hominum status signant, myst. to. 1. p. 4. col. 2
Herba signat propositum bonum, mor to. 6. p. 368. c. 4
Herbæ ex quibus fiunt unguenta quæ, lit. to. 6. p. 124. col. 1
Herbæ, quibus conficitur unguentum contritionis quæ, mor. to. 6. p. 272. col. 3
Herbæ, quibus conficitur unguentum compassionis quæ, mor. tom. 6. p. 272. col. 3
Herbæ, quibus conficitur unguentum devotionis quæ, mor. to. 6. p. 272. col. 3
Herba significat fidem, & bona opera, lit. to. 7. p. 250. col. 1
Heremitæ in extremis laborantis igniculo carnis sententias, exp. Glos. tom. 7. p. 128. col. 4
Heri, quæ dies sit, & quomodo, lit. to. 4. p. 67. col. 1
Hericii avari, lit. to. 4. p. 15. col. 2
Hericius hypocrita dicitur, & duplicitatem signat, myst. tom. 4. p. 75. col. 4
Hericius quid sit, exp. to. 5. p. 209. col. 1
Herim interpretatur Pardus, mor. to. 2. p. 273. col. 3
Hermagedon quomodo interpretatur, lit. to. 7. p. 412. col. 2
Hermon interpretatur separatio, mor. to. 1. p. 188. col. 2
Hermon interpretatur anathematizatio, mor. to. 2. p. 110. col. 2
Hermon interpretatur anathema ejus, alleg. to. 2. p. 232. col. 1
Hermon interpretatur lumen exaltatum, lit. to. 2. p. 336. col. 1
Hermon signat Christum, lit. tom 2. p. 336. col. 1
Hermogenes quomodo interpretatur, lit. to. 7. p. 223. col. 4
Herodem Magi fefellerunt, lit. to. 6. p. 5. col. 3
Herodes quando infantes interemit, ibid.
Herodes alienigena erat, lit. to. 7. p. 5. col. 3
Herodes jamdudum in solio regio collocatus, a Magis nequaquam inquiritur, lit. tom. 6. p. 5. col. 3
Herodes cur turbatus fuerit, lit. to. 6. p. 7. col. 1
Herodes ex quibus natus, & cur Rex, ibid.
Herodes Diabolum denotat, mor. to. 6. p. 7. col. 2
Herodes cur tantum distulit sævire in pueros, lit. to. 6. p. 8. col. 2
Herodes a quibus accusatur, & cui, & cur, lit. to. 6. p. 8. col. 2
Herodes dicitur vanagloria, persequens opus bonum, mor. to. 6. p. 8. col. 2
Herodes cur occiderit pueros a bimatu, & infra, & non solum anniculos cum Christus, &c. to. 6. p. 8. col. 3
Herodes pelliceus dolosus dicitur, mor. to. 6. p. 53. col. 1
Herodes Ascalonita totum regnum dolo obtinuit. Tres fuerunt Herodes, lit. ibid.
Herodes deceptorius dicitur, lit. to. 6. p. 99. col. 1
Herodes quo tempore natus est Joannes, quis fuerit, lit. tom. 6. p. 127. col. 3
Herodis dies prosperitas, mor. to. 6. p. 127. col. 3
Herodes glorians in pellibus, mor. ibid.
Herodes tres fuerunt, & qui, lit. to. 7. p. 127. col. 3
Herodes Christi qui sint, lit. to. 6. p. 147. col. 3
Herodes Ascalonita sex filios habuit, & qui fuerint, per longum exponitur, lit. tom. 6. p. 148. col. 2
Herodes glorians in pellibus est, mor. to. 6. p. 183. col. 4
Herodes Antipas fuit ille, sub quo passus est Dominus, lit. t. 6. p. 183. c. 4
Herodes quomodo volebat sequi Christum, lit. to. 6. p. 191. col. 1
Herodes cur voluerit Christum occidi, mor to. 6. p. 217. col. 1
Herodes Christo illusit, & remisit eum, lit. to. 6. p. 265. col. 4
Herodes populum Judaicum signat, myst. to. 6. p. 266. col. 3
Herodes, & Pilatus qui prius erant discordes, per mortem Domini facti sunt concordes in fide, myst. ibid.
Herodes interpretatur glorians in pelle, mor. to. 6. p. 266. col. 3
Herodes signat hypocritas, myst. ibid.
Herodes contrivit naves Tharsis, myst. to. 4. p. 124. col. 1
Herodes tres leguntur, lit. tom. 7. p. 294. col. 2
Herodius est avis velox, & rapida in præda, vulgo falco dicitur, lit. tom. 1. p. 113. col. 4
Herodius est magna avis rapax, quę dicitur Girfaut, lit. to. 2. p. 267. c. 4
Herodio quid denotat, exp. tom. 5. p. 216. col. 4
Herodias filia Aretæ Regis, lit. to. 6. p. 53. col. 1
Herodias concupiscentiam significat, mor. to. 7. p. 53. col. 2
Herodiani gloriantes in pellibus dicuntur, lit. to 6. p. 111. col 4
Herodias, idest Diabolus petit caput, &c. idest, finem, lit. to. 7. p. 232. col. 2
Herucha vermis est, quæ nascitur in arboribus, lit. to. 5. p. 185. col. 4
Herucha quid per seipsam intelligatur, exp. to. 5. p. 179. col. 1
Herucha quid sit, exp. tom. 5. p. 179. col. 2
Herucha vermis est, quæ nascitur in arboribus, exp. to. 5. p. 185. c. 4
Hester abscondita interpretatur, lit. to. 6. p. 131. col. 3
Hester interpretatur exaltata, mor. to. 6. p. 290. col. 1
Hester ab Ecclesia, ejus famulæ, &c. lit. to. 7. p. 423. col. 3
Heth interpretatur pavor, Glos. tom. 2. p. 308 col. 1
Heth interpretatur vita, vel pavor, myst. to. 3. p. 63. col. 3
Heth, vita dicitur, & est reciratio peccati, lit. to. 4. p. 287. col. 1
Heu, heu a Jeremia prolatum quid sibi velit, dicitur diversimode, lit. tom. 4. p. 186. col. 4
Heu mihi cur ter dicatur, myst. to. 5. p. 279. col. 4
Hyacinthus aerei coloris est, & signat viros sanctos, & Prophetas Spiritu sancto illuminatos, qui erant nutrimentum populi, myst. tom. 5. p. 58. col. 1
Hyacinthus etiam Evangelicam vitam, & conversationem Virginum demonstrat, myst. tom. 5. p. 58. col. 2
Hyacinthus cœlestis coloris est, myst. to. 5. p. 84. col. 2
Hyacinthus fervorem desiderii cęlestis designat, myst. to. 5. p. 95. c. 4
Hydraulia dicuntur ab hydor, quod est aqua, & cor, exp. to. 5. p. 166. col. 3
Hiena significat detractores, myst. to. 2. p. 11. col. 3
Hienæ sepulchra dicuntur Hebræorum domus, alleg. to. 2. p. 175. c. 3
Hierna nocturna bestia est, lit. to. 4. p. 211. col. 3
Hieronymus quid de hæreticis, Philosophis, &c. in Christianos sentiat, lit. tom. 4. p. 27. col. 4
Hieronymus exponit 59. capit. de Judæis, qui crucifixerunt Dominum, & occiderunt Sanctos, myst. to. 4. p. 141. col. 3
Hieronymus ad cujus petitionem transtulit de Chaldæo Danielem, exp. tom. 5. p. 145. col. 1
Hieronymus de Veteri Testamento, in Græcam linguam a septuaginta senioribus usque ad ejus ætatem disputare non præsumit, lit. tom. 6. p. 1. col. 1
Hieronymus ea, quæ sensum genuinum mutare videbantur, correxit, lit. tom. 6. p. 1. col. 1
Hieronymus non sponte, sed coacte novum translationis onus sacræ Bibliæ in lucem edidit, lit. tom. 6. p. 1. col. 1
Hieronymi præfatiuncula, quatuor Evangelia tantum promittit, lit. tom. 6. p. 1. col. 1
Hieronymus quosdam codices Luciani, atque Esitii mature prætermittit, lit. tom. 1. p. 2. col. 1
Hieronymus corrigit, & emendat ex Græcorum Codicum origine tria emendabilia, lit. tom. 6. p. 1. col. 1
Hieronymus de novo Testamento loqui præsumit, lit. to. 6. p. 1. c. 1
Hyeronymus, quasi quidam arbiter, sedere ad judicandum coactus, lit. tom. 6. p. 1. col. 1
Hieronymus Damasum Papam Beatissimum nuncupat, lit. t. 6. p 1. c. 2
Hieronymus Damasum Papam, in cujus gratiam Novum Testamentum, & Vetus diserte transtulit, in Christo valere sui ipsius merorem peroptat, lit. tom. 6. p. 1. col. 2
Hieronymi in codicibus qualis error magnus inolevit, lit. t. 6. p. 1. c. 2
Hieronymus omnia mista habet, atque confusa Librariorum, atque scriptorum errato, lit. to. 6. p. 1. col. 2
Hieronymi Damasum Papam Beatissimum præclare docet modum ad ordinem, quo facile perspicere poterit, cujus Canonis fuerit unumquodque Evangeliorum caput, ex numero subjecto, lit. tom. 6. p. 1. col. 2
Hieronymus sanctus, quare generationem Christi temporalem appellaverit, seu dixerit decursam, idest, completam, mor. tom. 6. p. 2. col. 2
Hieronymi solutio, lit. tom. 6. p. 4. col. 4
D. Hieronymi sententia circa Magorum iter, lit. to. 6. p. 5. col. 3
Hilaritas triplex, prima de æterni patris reconciliatione, secunda de regressu patriæ, tertia de restitutione perditorum, lit. tom. 1. p. 222. col. 3
Hymnus est laus Dei cum cantico, myst. to. 2. p. 159. col. 4
Hin est tertia para bati, exp. tom. 5. p. 140. col. 3
Hinnient de mari, hoc est, habitatores insularum maxime gaudebunt, & exultabunt, lit. tom. 4. p. 54. col. 1
Hinnitus multiplex commode declaratur, myst. tom. 4. pag. 126. col. 1
Hircus significat hypocritas, mor. to. 2. p. 119. col. 2
Hircorum proprietates notantur, mor. to. 2. p. 129. col. 3
Hircus præcedens gregem virorem arborum consumit, quod insinuat, exp. tom. 5. p. 113. col. 1
Hircorum, & arietum metaphora, ibid. col. 1
Hircus Alexandrum significat, & quomodo, expos. tom. 5. pag. 156. col. 4
Hirci sunt peccatores aperti, & per luxuriam fœtidi, expos. tom. 5. p. 124. col. 1
Hircus arietem percutiens significat regnum Græcorum, expos. tom. 5. p. 156. col. 2
Hircus offerebatur pro peccato Principis, lit. to. 7. p. 259. col. 2
Hirundo, quæ est nigra, & alba, significat homines justos, qui patienter sustinent tribulationes propter præmium vitæ æternæ, lit. tom. 1. p. 373. col. 1
Hirundo significat viros justos, myst. to. 5. p. 22. col. 2
Hirundinibus comparantur Sancti, lit. to. 7. p. 192. col. 4
Hirundines denotant contemplativos, alleg. to. 2. p. 304. c. 2
Hirundo justum significat, mor. to. 4. p. 85. col. 1
Hirundo significat adulatorem, ibid. col. 2

Hisopus

Hisopus herba humilis quid sit, ostenditur, lit. to. 2. p. 131. c. 3
Hisopus significat humilitatem, ibid.
Hisopi proprietates, quæ pœnitentiæ conveniunt, lit. to. 2. p. 132. c. 3
Hisopus humilitatem Christi significat, lit. to. 6. p. 122. col. 4
Hispani accincti, vel expediti interpretantur, mor. to. 5. p. 240. col. 4
Historia hæc etiam a Jeremia dicitur, lit. to. 4. p. 21. col. 3
Historiæ ordinatio non fit, & cur, lit. to. 4. p. 29. col. 4
Historia tangitur a Propheta, quæ habetur Josue cap. 10. lit. tom. 4. p. 61. col. 1
Historia Belis, & draconis, exp. to. 5. p. 166. col. 2
Historiæ ordo non est curandus, ubi de laudibus Dei agitur, myst. tom. 5. p. 184. col. 2
Historia secundi libri Machabæorum quid significat, myst. to. 5. p. 256. col. 2
Historici more procedit Evangelista, lit. to. 6. p. 140. col. 3
Historiæ ordo secundum Lucam notatur, lit. to. 6. p. 190. col. 4
Historia quid doceat, exp. Glos. to. 7. p. 161. col. 4
Histrionibus dare, nihil aliud est, quam Dæmonibus immolare, lit. tom. 3. p. 90. col. 1
Histriones, adulatores, & vetulæ mediatrices sunt Diaboli invitatores, lit. tom. 7. p. 200. col. 1
Histriones, & adulatores laborare nolentes, quales sunt, lit. tom. 7. p. 107. col. 4
Ho Civitas, myst. tom. 4. p. 202. col. 4
Hoc est corpus meum, est responsio illius quæstionis manhu, idest, quid hoc est? lit. tom. 7. p. 104. col. 1
Hodie, vitam præsentem significat, lit. to. 6. p. 23. col. 4
Hodie genui te, idest æternaliter, & exponitur optime, lit. tom. 7. p. 239. col. 1
Hodie generatur, cum Christus gignitur, quia Christus est dies, lit. ib.
Holocaustorum, sacrificiorum, & pacificorum differentia, lit. tom. 1. p. 88. col. 4
Holocaustum unde dicatur, alleg. to. 2. p. 43. col. 3
Holocaustum cordis nostri quare debet esse pingue, alleg. t. 2. p. 43. c. 3
Holocausta offerunt illi, qui abnegantes semetipsos Christum nudi sequuntur, lit. to 2. p. 134. col. 3
Holocaustum proprie est obedientia, mor. to. 2. p. 129. col. 2
Holocausta sunt contemplativi; victimæ vero activi, myst. to. 4. p. 132. col. 4
Holocaustomata, & sacrificia Sacramenta denotant, & virtutes, tom. 4. p. 254. col. 2
Holocaustomata majora sacrificia, lit. to. 5. p. 187. col. 1
Holocaustum est mortificatio carnis, vel devotio charitatis, lit. tom. 7. p. 207. col. 2
Holocaustomata quæ, lit. to. 7. p. 261. col. 3
Holocaustum, idest, totum incensum, ibid. col. 4
Holofernes vere omnes populos subjugarat, lit. to. 4. p. 56. col. 1
Holofernes interpretatur vitulus saginatus, lit. to. 4. p. 188. col. 3
Holofernes interpretatur vitulus saginatus, lit. to. 6. p. 257. col. 1
Holofernes vitulus saginatus denotat Prælatum impinguatum, lit. tom. 6. p. 257. col. 1
Holofernes significat Diabolum, lit. to. 7. p. 198. col. 5
Holofernes quomodo interpretetur, & quid significet, lit. tom. 7. p. 232. col. 1
Homicida gravissime peccat, quia occidit hominem, qui ad imaginem, & similitudinem Dei factus est, lit. to. 1. p. 13. col. 2
Homicidium contrahitur, manu, mente, verbo, exemplo, subtractione auxilii, vel consilii, consensu, lit. to. 7. p. 157. col. 1
Homicida dicitur non solum qui ferro, sed & qui verbo occidit, lit. tom. 6. p. 342. col. 4
Homicidium multiplex multipliciter declaratur, lit. to 6. p. 19. col. 1
Homicidia sunt actus intellectus, & voluntatis, lit. to. 7. p. 16. c. 3
Homicida cur sit, qui odit fratrem suum, lit. to. 7. p. 351. col. 2
Homicidii duo genera, lit. to. 7. p. 351. col. 3
Homicidium spirituale fit quinque modis, lit. to. 7. p. 351. col. 3
Homo ante adventum Christi similis erat abysso terræ, super quem erant tenebræ ignorantiæ, & malitiæ, mor. to. 1. p. 1. col. 2
Homines etsi per diversa peccata defluant, semper Spiritus sanctus ad eos clamitat, mor. to. 1. p. 1. col. 4
Homines justi lux, peccatores tenebræ appellantur, mor. to. 1. p. 1. c. 4
Homo in labore, & dolore pœnitentiæ vivens, dicitur facere fructum juxta genus suum, myst. to. 1. p. 2. col. 2
Homo meditari debet suæ carnis fragilitatem, quia mane viret, sed vespere decidit, & arescit, myst. to. 1. p. 2. col. 2
Homo tunc producit fructus juxta genus suum, quando sua bona aliis communicat per pietatem, & malis per compassionem compatitur, myst. tom. 1. p. 2. col. 3
Homo considerare debet se secundum animam ex Deo esse, secundum corpus ex putredine, myst. to. 1. p. 3. col. 2
Homo dicitur ad imaginem Dei, quoad potentiam non moriendi; ad similitudinem quoad morum sanctitatem, lit. to. 1. p. 3. col. 3 vel ad imaginem, quoad innocentiam, & similitudinem quoad justitiam, ibid.
Hominis dignitas ex tribus commendatur in ejus creatione, primo, ex divina quadam deliberatione, faciamus; secundo, quia factus est ad imaginem Dei, &c. tertio, quia constitutus est Dominus omnium rerum, lit. to. 1. p. 3. col. 3
Homini non est collata potestas in creatione, ut dominetur homini alteri; sed data est illi prælatio super bestias terræ, & animalia, & volucres, &c. lit. to. 1. p. 3. col. 3
Homo per peccatum in pluribus Dominum perdidit, lit. to. 1. p. 3. c. 3
Homo seipsum agnoscens humiliatur, humiliatus exauditur, exauditus assumitur ad gloriam, & tunc in æternum confitetur gratias agendo Deo, myst. to. 1. p. 4. col. 3
Homo contempsit obedire divino præcepto, ideo terram sibi rebellantem protinus invenit, myst. to. 1. p. 5. col. 1
Homo in Paradiso peccasset non comedendo sibi concessa, sicut peccavit comedendo de sibi vetito, lit. to. 1. p. 5. col. 1
Homo creatus est talis, qui posset statim, & loqui, & loquentem sibi intelligere, lit. tom. 1. p. 5. col. 1
Homo ut comedit, non statim mortuus est, sed mortalis effectus, lit. tom. 1. p. 5. col. 1
Homo in Paradisum terrestrem translatus, significat Christum Incarnatum, factum caput omnis Ecclesiæ, myst. to. 1 p. 5. col. 2
Homo extra Paradisum creatus, & in eum postea translatus, significat, quod Prælati debent per electionem secundum mores institui, & non hæreditaria fieri successione, mor. to. 1. p. 5. col. 2
Homo ejectus est de Paradiso hora nona, lit. to. 1. p. 6. col. 2
Homo non potest vitam æternam adipisci sine charitate, & tribulationum temporalium perpessione, lit. to. 1. p. 6. col. 4
Homo per peccatum damnatus in Adam, per Christum a morte est redemptus, & a damnatione, lit. to. 1. p. 6. col. 4
Homo dicitur factus ad similitudinem Dei quoad tria, scilicet, in intellectu sine errore, in voluntate sine contrarietate, in memoria sine oblivione, myst. to. 1. p. 8. col. 2
Homo natura prælatus est irrationabilibus tantum animalibus, & non rationabilibus, lit. tom. 1. p. 13. col. 1
Homines filii Adam dicti, quia fragiles, & mortales, lit. to. 1. p. 16. c. 1
Homo dicitur egredi de femore ratione corporis, lit. to. 1. p. 67. c. 2
Homo petere debet a Christo veritatem rationi, charitatem voluntati, fortitudinem corpori, mor. to. 1. p. 17. col. 2
Homo, cum rationis consilio in rebus agendis uti potest, non debet tentare Deum, lit. to. 1. p. 17. col. 3
Homo quilibet contēplari debet divini judicii diem humanæ naturę fragilitatem, pericula mūdi, & beneficia Christi, mor. to. 1. p. 18. c. 3
Homo in seipso magis humiliatur, quo perspicacius videt cœlestia, mor. tom. 1. p. 18. col. 4
Homo nequit contemplari cœlestia, nisi a carnalibus desideriis fuerit separatus, mor. to. 1. p. 18. col. 3
Homo proficiens in viis Domini recepit promissionem vitæ æternæ, mutationem nominis, & dilationem, lit. to. 1. p. 21. col. 4
Homo quo magis ingenio proprio divina vult perscrutari, eo magis Deus se incomprehensibilem ostendit, lit. to. 1. p. 23. col. 1
Hominum nemo excluditur a spirituali circumcisione, nisi qui seipsum vult excludere, lit. to. 1. p. 23. col. 1
Homo in hac vita est veluti in quadam domo undique obsessus, obsident enim prosperitas, & adversitates, & delectatio præcedentium, præsentium, & futurorum, mor. to. 1. p. 24. col. 2
Homo adversantibus pressus ad Dominum seipsum erigere debet, & cum fiducia auxilium implorare, mor. ibid.
Homo indiget sapientia, & intellectu, ne in affectu voluptatibus corrumpatur, & ab errore in intellectu ne decipiatur, mor. tom. 1. p. 24. col. 2
Homo semper paratus esse debet ad obediendum, mor. tom. 1. p. 28. col. 2
Homines sub Veteri Testamento tardi erant ad audiendum, at in Novo Testamento omnes dociles sunt, lit. to. 1. p. 28. col. 2
Homo justus præcipue in senectute debet habere odorem bonæ, & sanctæ conversationis, mor. to. 1. p. 33. col. 2
Homo quo magis proficit in bono, eo magis Diabolus illi insidiatur, myst. tom. 1. p. 35. col. 2
Homo si agnoscit peccatum suum, Deus illi ignoscit, mor. to. 1. p. 36. col. 4
Homo pluribus modis a Deo vocatus ad pœnitentiam, illi respondere renuit, mor. tom. 1. p. 37. col. 4
Homo qui gloriam non quærit, nec ignominiam sentit, vel reputat, mor. tom. 1. p. 38. col. 2
Homo cum exierit de puteo peccatorum, ascendere debet ad sublime virtutum, mor. tom. 1. p. 38. col. 2
Homo qui magis Deum cognoscit, tanto districtius judicat de peccatis suis, myst. tom. 1. p. 40. col. 4
Homo etiam naturalia bona, quæ sibi dederat Deus, male vivendo dissipaverat, myst. tom. 1. p. 42. col. 1
Homines mali non percipiunt luctam, quæ est inter spiritum, & carnem, quia mens est subdita carni, & quod ipsa concupiscit, approbat, myst. tom. 1. p. 42. col. 2
Homines dum differunt de die in diem sancta desideria exequi, eorum bona intentio perit, mor. to. 1. p. 44. col. 2
Homo debet se virtutibus præmunire ad tentationes, humilitate contra superbiam, mansuetudine contra iram, hilaritate

contra acediam, jejunio contra gulam, vigilia contra luxuriam, mor. tom. 1. p. 45. col. 2
Homines boni, & mali ad gratiam sunt provocandi, honore, verbis blandis, & muneribus, mor. to. 1. p. 46. col. 3
Homo egreditur a seipso tripliciter per curiositatem, per cupiditatem, per nimiam crudelitatem, myst. to. 1. p. 47. col. 2
Homo tunc legitime certat, cum declinet a malo, & bonum facit, lit. tom. 1. p. 49 col. 1
Homo per fidem humanitatis ducitur ad comprehensionem Divinitatis, lit. tom. 1. p. 49. col. 3
Homines interius visitantur per inspirationes, exterius per prædicationem, mor. tom. 1. p. 52. col. 2
Homines illi liberabuntur in finali judicio, qui in hoc sæculo habuerunt fidem, opera, & patientiam, mor. to. 1. p. 55. col. 2
Homo non debet cogitare aliquid, aut facere, quod Jesu Christo non placeat, myst tom. 1. p. 59. col. 2
Homo securum accessum habet ad Deum post incarnationem, myst. tom. 1. p. 65. col. 2
Hominum tria genera per Prædicatores portanda sunt, scilicet senes, parvuli, & mulieres: per senes intelliguntur inveterati in peccatis, per parvulos ignari, per mulieres infirmi, myst. to. 1. p. 66. c. 4
Homo qui vult perfecte adhærere Deo, primo debet abjicere a se bona temporalia, secundo omnem curam corporis, tertio abnegare proprium sensum, atque voluntatem, myst. to. 1. p. 68. col. 4
Homo in suis operibus non debet credere judicio proprio, sed debet requirere judicium Christi, myst. to. 1. p. 73. col. 4
Homo ore laudantium probatur, sicut aurum in fornace, & sicut argentum in conflatorio, myst. to. 1. p. 73. col. 4
Homo quo durior est, eo pluribus increpationibus eget, & a pluribus, lit. tom. 1. p. 81. col. 3
Homines se totos debent Deo, ut Creatori, se totos satisfactioni pro peccatis præteritis, se totos Redemptori, se totos futuræ gloriæ, myst. tom. 1. p. 61. col. 4
Homini nihil nocuisset, si in prima sui Institutione mansisset; sed naturæ destitutæ per peccatum, quod erat mundum, factum est immundum, lit. to. 1. p. 113. col. 2
Homo diligit proximum suum sicut seipsum, quando diligit eum, ut factum ad imaginem, & similitudinem Dei, non autē quando diligit eum, ut fratrem, filium, aut cognatum, lit to. 1. p. 120. col. 4
Homo antequam ad patriam æternæ claritatis perveniat, plurima sustinere debet, multas tentationes sufferre, & strenue multa bella pugnare, lit. tom. 1. p. 139. col. 2
Homo mutabilis est vitio fragilitatis humanæ, lit. to. 1. p. 145. col. 4
Homo bestialis alii præfici non debet, lit. to. 1. p. 163. col 4
Homo intrat in tentationem, quando sponte facit ea, quæ consueverunt sequi tentationes, ut sunt otium, somnus, divitiæ, saturitas, tom. 1. p. 188. col. 2
Homo cum fuerit separatus ab illecebris carnis, a vitiis, atque peccatis, tunc potest ad montem virtutum conscendere, mor. tom. 1. p. 188. col. 2
Homo traditur Satanæ dupliciter, quandoque occulte, cum Deus dimittit hominem sibiipsi, ut secundum desideria sua vivat, alias publice, quando quis excommunicatur, & a corpore Ecclesiæ separatur, lit. tom. 1. p. 199. col. 2
Homo abutendo rebus bonis efficit eas sibi funiculos iniquitatis, quibus ad infernum trahitur, mor. to. 1 p. 253. col. 1
Homo per peccatum a triplici bono cecidit, & in triplex malum incurrit, myst. tom. 1. p. 293. col. 3
Homo deberet Deum ex una parte, & peccatum ex alia ponderare: sic enim Deum attenderet peccato relicto, mor. to. 1. p. 361. c. 4
Homines primo debent adimplere opera præceptorum, & deinde conari ad opera supererogationis, myst. to. 1. p. 282. c. 4
Homo non est Dominus, sed custos tantum, & dispensator bonorum temporalium, mor. tom. 1. p. 397. col. 4
Homo conditus est in die justitiæ, sed nascitur in die culpæ, lit. tom. 1. p. 398. col. 4
Homo nascitur ad laborem, oportet itaque illum, vel in hac, vel in alia vita laborare, lit. tom. 1. p. 401. col. 4
Homo facilis est, & astutus ad mali executionem, lit. to. 1. p. 404. col. 2
Homo post accepta dona virtutum tentatur, ut & majestatem Dei, & propriam infirmitatem agnoscat, lit. to. 1. p. 405. col. 2
Homines perversi, quibus aliqua persona displicet, omnia, quæ audiunt, impugnant, sive recta, sive prava sint, quæ dicuntur, lit. tom. 7. p. 406. col. 2
Homo in bonis, quæ agit, timere debet duo, ne adsit desidia, vel fraus, lit. tom. 1. p. 407. col. 3
Homo, arbor, folium, & stipula nominatur, lit. to. 1. p. 412. c. 2
Homines quidam a subita suggestione, & tentatione vincuntur, aliqui a longa suggestione consumantur, myst. to. 1. p. 413. col. 3
Homo quo magis seipsum despicit, eo gratior est in oculis Domini, lit. tom. 1. p. 439. col. 3
Homines omnes natura pares sunt, unde sancti, & justi non potestatem, quam habent, aspiciunt, sed æqualitatem conditionis attendunt, lit. tom 1. p. 434. col 4
Homo ex se proprie nihil facit, nisi peccatum, lit. to. 1. p. 438. c. 2
Hominum commune vitium est committere peccatum, & commissum negando abscondere, vel convictum defendendo multiplicare, lit. t. 1. p. 435. c. 4
Homines ad verba, Deus vero ad cor, unde exeunt verba, attendit, lit. t. 1. p. 242. col. 1
Hominum genera quatuor in universali judicio, quidam judicantur, & pereunt, quidam non judicantur, & pereunt, alii judicantur, & regnant, alii non judicantur, sed regnant, lit. t. 1. p. 443. c. 3
Homo propter peccatum luxuriæ, maxime subjicitur potestati Dæmonis, lit. to. 1. p. 454. c. 1
Homo superbire non debet, cujus conceptio culpa, nasci pœna, vita labor, necesse est denique illi mori, lit. t. 1. p. 257. col. 1
Hominem miserum quæ faciunt, mor. t. 2. p. 4. c. 1
Hominem peccatorem miserum tria faciunt, mor. t. 2. p. 4. col. 2
Hominis mane quid significat, myst. t. 2. p. 10. c. 3
Homo fuit causa mortis, & peccati, myst. t. 2. p. 15. c. 2
Homo quomodo concepit, & peperit malum, myst. t. 2. p. 15. c. 2
Homo fragilis, brevis, putridus, fœtidus, imbecillis ad resurgendum, vanus, vanior, vanissimus, servus diaboli, mor. t. 2. p. 16. c. 4
Homini tria donata a Deo, mor. t. 1. p. 17. c. 1
Homo non cognoscit se in prosperitate positus, sed in adversitate, mor. t. 2. pag. 20. col. 1
Hominem ad peccatum cogere nihil potest, mor. t. 2. p. 21. c. 2
Homo non solum tenetur vitare mala, sed facere bona, mor. tom. 2. pag. 25. col. 4
Homines in charitate dicuntur carbones succensi, lit. t. 2. p. 34. c. 2
Homo ex duobus debet humiliari, mor. t. 2. p. 48. c. 2
Homo fuit factus ad imaginem, & similitudinem Dei, & in quibus consistunt, ibid.
Hominum tria genera, a quibus passus est Christus, mor. t. 2. p. 48. c. 3
Homo quomodo dicatur unus, & multiplex, mor. t. 2. p. 58. c. 2
Homo tentat multos, mor. t. 2. p. 59. c. 2
Homo in tentatione qualis debet esse, mor. t. 2. p. 59. c. 2
Homo silet a Deo tribus modis, mor. t. 2. p. 64. c. 2
Hominis suscitati per prædicationem, quæ signa, mor. t. 2. p. 67. c. 4
Homo quomodo suscipiatur a Deo, mor. t. 2. p. 69. c. 1
Homo a Deo derelictus labitur in peccatum, mor. t. 2. p. 70. c. 2
Homo quare habet duas manus, & unum os, mor. t. 2. p. 70. c. 4
Homo ut sit beatus, duo exiguntur, mor. t. 2. p. 71. c. 1
Hominum fictio duplex, ibid. col. 3
Hominis vultus habet multas significationes, mor. t. 2. p. 85. col. 4
Hominis boni anima quæ, alleg. tom. 2. p. 86. c. 1
Homo misericors a quibus benedicatur, mor. t. 2. p. 88. c. 4
Homo dimittit suam hæreditatem propter Christum, mor. to. 2. pag. 89. col. 4
Hominum genera diversimode vident Deum, mor. t. 2. p. 91. col. 1
Homo luctam habet cum diabolo, mor. t. 2. p. 92. c. 4
Homo quomodo redit ad gratiam, & postea ad gloriam, mor. tom. 2. pag. 92. col. 4
Homo decidens sicut olera, quomodo, lit. t. 2. p. 93. c. 2
Homo totus corruptus, & vulneratus, Pen. t. 2. p. 97. c. 4
Hominem miserum facit peccatum, Pen. t. 2. p. 98. c. 2
Homines fiunt viles per peccatum, ibid. col. 3
Hominis virtus consistit in donis gratuitis, & naturalibus, Pen. tom. 2. pag. 99. col. 1
Homo non audet multis de causis, alleg. t. 2. p. 99. c. 4
Homo debet esse paratus ad flagella, alit. t. 2. p. 100. c. 2
Homo punit in præsenti, Deus in futuro, alit t. 2. p. 100. col. 3
Homo quanto pronior est ad tolerandum, tanto Deus pronior ad miserendum, ibid.
Homo non solum vanus dicitur, sed ipsa vanitas, lit. t. 2. p. 102. c. 1
Homo quādo per orationē est ante Deū, tunc cognoscit se nihil esse, ib.
Homo quomodo pertransit in imagine, lit. t. 2. p. 102. c. 2
Homo bonus expectat Dei filium, ut Redemptorem, ut Judicem, ut glorificatorem, ut hæredem, mor. t. 2. p. 104. c. 2
Homini duo sunt necessaria, bona vita, & bona fama, mor. to. 2. pag. 105. col. 4
Homo Christianus discat persecutiones sustinere, non solum ab inimicis, sed etiam ab amicis, alleg. t. 2. p. 108. c. 3
Homo justus quando dicatur juvenescere, mor. t. 2. p. 109. c. 2
Homo per peccatum amittit gratuita, & vulneratur in naturalibus, mor. tom. 2. pag. 113. col. 4
Homo semper debet proficere in pœnitentia, mor. t. 2. p. 114. c. 4
Homo in Ecclesia quid videre debeat, mor. t. 2. p. 118. c. 4
Homo se totum debet committere Deo, & omnia relinquere, mor. tom. 2. p. 119. col. 2
Hominum genera tria, qui conculcandi sunt a Prælatis, mor. to. 2. pag. 122. col. 2
Hominum interitus dissimilis, & quomodo, alleg. t. 2. p. 126. c. 2
Homo habuit triplicem honorem, alleg. t. 2. p. 126. c. 3
Homo multis rationibus comparatur jumentis, myst. to. 2. p. 125. c. 4
Homo quando dicatur non intelligere, mor. t. 2. p. 126. c. 4
Homo propter diversa peccata similis efficitur diversis animalibus brutis, myst. t. 2. p. 126. c. 4
Homo cognoscitur per tria, mor. t. 2. p. 129. c. 2

Homo peccator petit lavari, quia Christi est vestis, lit.to.2.p.132.c.3
Homo concipitur in triplici iniquitate, lit. to. 2. p. 132. col. 2
Homines miseri diligunt vanitatem, non veritatem,lit.t.2.p.132.c.2
Homo humiliatur per peccatum, & amittit fortitudinem, lit. tom. 2. p. 132. col. 4
Homines quando denominantur a membris, in quibus maxime eminent, quid significet, myst. to. 2. p. 5. col. 2
Homo quando morietur,quæ erit ejus hæreditas,mor.to.2.p.138.col.1
Homines dicuntur peccatores, mor. to. 2. p. 144. col. 4
Homo quomodo est maceries inclinata, mor. to. 2. p. 154. col. 3
Homo quomodo dicatur stultus, mor. to. 2. p. 155. col. 3
Homines quare dicantur. mor. to. 2. p. 155. col. 3
Hominis boni altitudo quadruplex, mor. to. 2. p. 159. col. 1
Homo potest se in peccatum mittere, sed non potest ex se exire, myst. tom. 2. p. 160. col. 2
Homines quomodo suo capite Deum persequantur,mor.t.2.p 169.c.2
Homines,& mulieres exornantes capillos,maxime reprehendūtur,ib.
Homo de peccatore fit filius Dei, non merito, sed gratia, mor. tom. 2. p. 169. col. 4
Homo in via Dei se debet semper reputare incipientem, mor. tom. 2. p. 174. col. 2
Hominum tria genera reprehenduntur, mor. to. 2. p. 179. col. 4
Homo sanctus in Sapientia manet, ut Sol, mor. to. 2. p. 181. c.3
Homo Diabolum facit potentiorem, mor. to. 2. p. 182. col. 3
Homo accipit a Deo usuram, mor. to. 2. p. 183. col 1
Hominis labor hic debet esse, lit. to. 2. p. 184. col. 2
Homo & Deus quomodo possunt conjungi, mor. to. 2. p. 187. c. 2
Homo corrumpitur per infidelitatem,& errorem,lit.to.2.p.191.c.3
Homo in confessione semper loquitur Deo, myst. to. 2. p. 191. col. 3
Hominis principium,medium,& finis terribilia,mor.to.2.p.192.c.3
Homo quatuor debet habere, mor. to. 2. p. 193. col. 4
Hominum duo genera Deum adorant, aliqui ex compunctione, aliqui ex devotione, mor. tom. 2. p. 219. col. 2
Hominem justum tria infestant, mor to. 2. p. 4. col. 4
Homo ex nomine, facie, & voce cognoscitur, mor.to.2.p.129.col.2
Homo triplicem equum debet ascendere, mor. to. 2. p. 194. col. 2
Homo quando incipiat esse hominem, myst. to. 2. p. 197. col. 1
Homines navi comparantur, mor. to. 4. p. 103. col. 2
Homo est quasi anhelitus, lit. to. 2. p. 203. col. 3
Hominis ingratitudo maxima, mor. to. 2. p. 204. col. 1
Homo quando dicatur spernere hæreditatem suam,mor.t.2.p.207.c.1
Homo abscissus ab Ecclesia dicitur lignum vitis, myst.to.1.p.211.c.4
Hominum genera duo in plebe Dei, mor. to. 2. p. 222. col. 3
Homo quatuor modis avertitur a Deo, mor. to. 2. p. 222. col. 2
Homo in omni statu potest esse acceptus Deo, mor.to.2. p.222.col.4
Homo fugit cor suum, & aliquando cor fugit homines, mor. tom. 2. p. 222. col. 4
Hominum genera triplicia, mor. to. 2. p. 222. col. 4
Homo an possit justitiam facere, mor. to. 2. p. 223.col. 2
Homo in statu innocentiæ quibus virtutibus erat indutus, ostenditur, mor. tom. 2. p. 223. col. 3
Homo habet duo, quæ indigent auxilio Dei, mor.to.2.p.223.col.4
Homo ex seipso nihil potest, mor. ibid.
Homo non potest æquari Deo, mor. to. 2. p. 231. col. 1
Hominum duo genera exultabunt in Domino, mor.to.2.p.232.col.1
Homines infirmi ad condonandas injurias, mor.to.2.p.232.col.2
Homo a peccato ex se non potest resurgere, mor. to. 2. p. 237. c. 2
Homo multis modis est terra, mor. tom. 2. p. 237. col. 4
Homo quare factus sit rectus, mor. to. 2. p. 238. col. 2
Homo quare positus sit in tantis miseriis, alleg. to. 2. p. 239. col. 1
Hominis definitio quæ sit, alleg. ibid.
Hominum quatuor genera malorum, mor. to. 2. p. 219. col. 2
Homo in multa loca debet intrare, mor. to. 2. p. 257. col. 2
Hominum malorum memoria perit, mor. to. 2. p. 257. col. 2
Homo est pulvis propter quinque, mor. to. 2. p. 264. col. 1
Homo est sicut fœnum, mor. to. 2. p. 264. col. 1
Homo comparatur tribus, mor. to. 2. p. 264. col. 1
Hominum transeuntium in mare hujus mundi triplex ordo, mor. tom. 2. p. 268. col. 4
Hominum tres status, mor. to. 2. p. 270. col. 2
Hominum alii tres status, mor. to. 2. p. 270. col. 2
Hominum tria sunt genera in Ecclesia, mor. to. 2. p. 275. col. 2
Homo dum est in peccato, est in via ad portas mortis æternæ, mor. tom. 2. p. 281. col. 3
Hominū tria genera descendunt mare in navibus spiritualiter, ib.c.4
Hominibus mala jucunditas est videre Deum consortem suæ naturæ, tom. 2. p. 292. col. 3
Homo vocabitur Diabolus, & quomodo, mor. to. 2. p. 300. col. 1
Homo humiliatur, quando sentit tentationem, mor. to.2. p.300.c.3
Homo dicitur angulus creaturarum, & cur, mor to. 2. p. 301. c.4
Homo pronior ad peccatum in adolescentia, lit. to. 2. p. 203. col. 2
Homo factus est ad imaginem,& similitudinem Dei,lit.t.2.p.316.c.4
Homo probatur ad modum auri, & equi, & clerici, & quomodo, mor. tom. 2. p. 344. col. 3
Homo debet computare omnia tempora sua, alit.to.2.p.349.c.2
Homo debet prius discere bene vivere,sic enim contemnet mundum, & perfecte demum adhærebit Deo, Prol. to 3. p. 1. col. 1
Homines ut plurimum retinent in senectute formas illas, quas in juventute respiciunt, lit. tom. 3. p. 2. col. 3
Homini tria necessaria sunt, justitia in operatione, judicium quoad discretionem, æquitas quoad intentionem, lit. to. 3. p. 2. col. 1
Homines pravi dicuntur parvuli, & Infantes, quia lectulum propriæ conscientiæ semper inquinant; Prædicatores, quorum lacte nutriri debent, lacerant, lit. to. 3. p. 3. col. 3
Homini sapienti, & bono res sapiunt, ut sunt; nempe bona bene, & mala male, lit. tom. 3. p. 4. col. 1
Homo sæpe corruit vento adulationis, vel flatu detractionis, sive irrisionis, vel susurro pravi consilii, vel iniquæ suggestionis, lit. tom. 3. p. 25. col. 3
Homo in præsenti vita debet præparare sibi merita, ut in alia vita, quæ numquam deficiet, valeat semper vivere, ubi nulla merita amplius acquiruntur, alleg. to. 3. p. 11. col. 3
Homo si hominis dedignatur esse discipulus, discat a formica, ab ipsa enim apprehendet humilitatem, charitatem, sollicitudinem, providentiam, temporalium contemptum, lit. to. 3. p. 11. col. 2
Homo se solo non potest resurgere a peccato, sed indiget gratia, lit. tom. 3. p. 12. col. 1
Homines superflua nocuerunt; qui necessaria, & utilia ignorant, ibid. col. 3
Homo honorat Dominum, quando Illius Imaginem illæsam servat fide, spe, & charitate illum colendo, lit. to. 3. p. 13. col. 3
Homo laqueos comedit, & bibit, in laqueis dormit, & quiescit, quia creaturæ hominem ad sui amorem alliciunt, lit. to. 3. p. 13. col. 3
Homo quanto magis timet Deum, eo magis despicit mundum, lit. tom. 3. p. 30. col. 4
Homo stultus despicit matrem suam, nimirum carnalem, & spiritualem, scilicet Ecclesiam, gratiam, doctrinam, quia non paret monitis, præceptis, & consiliis ejus, lit. to. 3. p. 32. col. 4
Homo perversus est ille, qui penitus est a Deo, aversus, corde, ore, & opere, lit. tom. 3. p. 35. col. 2
Homo si laude humana afficitur, vel inficitur, non probatus est, sed reprobus, lit. tom. 3. p. 36. col. 1
Homo proponit,sed Deus disponit, quia quicquid cogitat homo, necesse est voluntatem Dei in omnibus adimpleri, lit.to.3.p.41.c.3
Homo in hac vita meditari debet, sursum gaudia Paradisi, deorsum supplicia inferni, ante, diem mortis, & judicii, retro peccata præterita, ad dexteram prosperitates, quæ cito transeunt, ad sinistram adversitates quam sint utiles, intra proprios defectus, extra pericula mundi, lit to. 3. p. 45. col. 2
Homo deberet appendere, & considerare dignitatem suam ex pretio, quo redemptus est, scilicet, in sanguine Jesu Christi agni immaculati, & incontaminati, lit. to. 3. p. 45. col. 4
Homo qui libenter irascitur, onerosas facit amicitias, & molestas; est itaque vitandus, lit. to. 3. p. 49. col. 1
Homo semper sibi timere debet, quia nescit, utrum amore, vel odio dignus sit, universa enim in futurum servantur incerta, lit. tom. 3. p. 57. col. 4
Homo justus, nec laudibus extollitur, nec vituperio frangitur, lit. tom. 3. p. 59. col. 1
Homines si cogitarent se reddituros esse rationem de administratione, prælationem non appeterent, lit. to. 3. p. 63. col. 3
Homo triplici vanitati est subjectus, est enim vanus in cogitatione, vanus in locutione, vanus in operatione, lit. to. 3. p. 70. col. 3
Homo flumini arefacto comparatur, myst. to. 3. p. 71. col. 4
Homo decipitur, quando malum, quod patitur, non videt, & non prævidet malum, quod patietur, lit. to. 3. p. 74. col. 2
Homo, luce veritatis amissa, umbram quærit, lit.to. 3. p.75.col.3
Homo non potest præscientiæ divinæ sua peccata tribuere; sic enim Deus præscit res esse futuras, ut nullam eis inducat necessitatem, lit. tom. 3. p. 86. col. 4
Homo debet esse solicitus ad comparandum sibi spiritualia bona, quia mors incerta, tempus breve, & ignorat, quid post mortem illi futurum sit, lit. to. 3 p. 87 col. 1
Homines sic debent vivere,ut dies præsentes sint sibi meliores, quam præteriti; semper est enim tempus operandi, lit.to.3.p.89.col.1
Homo vultu cognoscitur, & sapientia ea operibus, lit.to.3. p.91.c.3
Homines circa temporalia prudentes sunt, circa spiritualia stulti, & veluti noctuæ, lit. tom. 3. p. 91. col. 3
Homo cū moritur, quasi reus de carcere corpus rapitur ad Tribunal judicis, recepturus propria corporis, prout gessit,lit.t.3.p.92.c.3
Homo per se vadit in peccatum, sed inde non egreditur, nisi virtus divinæ misericordiæ erexerit illum, mor. to. 3. p. 101. col. 1
Homines propter quatuor amari solent, ista sunt potentia, sapientia divitiæ, & pulchritudo, lit. to. 3. p. 106. col. 3
Homo egreditur, ingreditur, aggreditur, congreditur, progreditur, & tandem regreditur, lit. to. 3. p 121. col. 3
Homo habens iniquitatem in manu sua, vel in corde suo non effugiet judicium Dei, esto ore bene loquatur, lit. to.3. p.138. col.1
Homo per peccatum perdidit esse gratiæ, atque gloriæ, lit. tom. 3. p. 138. col. 4

Homo primo fluit in culpam, secundo effluit in poenam temporalem, tertio pereffluit in gehennam, lit. to. 3. p. 139. col. 1
Homo ad imaginem Dei creatus est, quoad naturalia, ad similitudinem autem quoad gratuita, sive ad imaginem quoad innocentiam, similitudinem quoad justitiam, sive ad imaginem quoad potentiam diligendi, & ad similitudinem quoad potentiam cognoscendi, lit. to. 3. p. 140. col. 2
Homines ex fragilitate peccantes dicuntur peccare in Patré, ex ignorantia in Filium, ex malitia in Spiritum sanctum, mor. t. 3. p. 154. c. 2
Homo occidit animam suam, vel per consensum iniquæ suggestionis, vel per effectum iniquæ, & pravæ actionis, lit. to. 3. p. 164. c. 3
Homines diligunt temporalia bona, dignitates, honores, quia hujusmodi nec dinumerant, nec discernunt, mor. to. 3. p. 170. col. 3
Homo permanere dicitur multis modis, lit. to. 3. p. 181. col. 1
Homo timet Deum in tota anima sua, quia nihil timet nisi Deum, & propter Deum, lit. tom. 3. p. 183. col. 3
Homines, ut plurimum, de tribus superbiunt, de sapientia, de fortitudine, & de divitiis, lit. to. 3. p. 179. col. 3
Homo per poenitentiam redire potest ad rectitudinem, in qua creatus est, & a qua per peccatum cecidit, lit. to. 3. p. 200. col. 2
Homo est terra a conditione, cinis in resolutione, lit. to. 3. p. 201. col. 2
Homo per mortem transit a labore ad requiem, a lucto ad gaudium, ideo potius congaudendum est morti bonorum, lit. to. 3 p. 209. c. 3
Homo iniquus videt, & non videt plagam cordis sui, videt, quia intelligit, non videt, quia non corrigit, similiter videbit poena impiorum, quia eas cognoscet, sed non videbit, ut caveat, lit. tom. 3. p. 220. col. 4
Homo, qui, cum laudatur, gloriatur; & cum vituperatur dolet, stultus est, lit. tom. 3. p. 223. col. 4
Homo justus, & sanctus numquam avertit se a contemplatione, & ab amore veritatis, quicquid accidat illi, lit. to. 3. p. 224. col. 1
Homo in morte maxime indiget consolatore, quia tunc acrius diabolus tentat de desperatione, lit. to. 3. p. 243. col. 2
Homo ex se non potest bene agere, lit. to. 4. p. 5. col. 2
Homo debet mortem timere de hora in horam, mor to. 4. p. 85. col. 1
Homo peccator quomodo reputatur a Domino, myst. to. 4. p. 72. col. 2
Hominis in destructione omnia pejorantur, mor. to. 4. p. 66. col. 4
Homo ad suam justificationem, vel parum, vel nihil narrare potest, mor. tom. 4. p. 98. col. 2
Homo exprimitur pro Angelo, lit. to. 4. p. 105. col. 1
Homo vendidit se Diabolo, non Deus vendidit illum, imo recuperavit, per longum, myst. tom. 4. p. 114. col. 4
Homines erant effecti bestiæ ante adventum Christi, myst. to. 4. p. 115. col. 1
Homo tollitur a Deo male vivendo, mor. to. 4. p. 122. col. 1
Homo cogitat de vindicta; Deus de venia, lit. to. 4. p. 130. c. 1
Homines multis peccatis ornantur, ut Diabolo placeant, myst. tom. 4. p. 135. col. 3
Homo litigat cum Deo per superbiam, & per apertam iniquitatem, myst. tom. 4. p. 136. col. 4
Homo malus araneæ comparatur, mor. to. 4. p. 142. col. 3
Hominem mali principium suæ vitæ, medium, & finem, quibus tribuunt, mor. tom. 4. p. 127. col. 1
Homines, in quibus glorificabatur Deus, consumpti sunt ab igne, quomodo capiatur, myst. tom. 4. p. 162. col. 4
Homo quomodo habere se debeat ad præsentia, præterita, & futura, alit. tom. 4. p. 468. col. 4
Homo clare debet amplecti dexteram, mor. to. 4. p. 191. col. 4
Homo separatus a Deo per fidem non facit fructū, myst. t. 4. p. 192. c. 2
Homo morando diu a peccato congelatur, mor. to. 4. p. 102. c. 2
Homo loquens contra proximum suum falsum testimonium, jaculum, sagitta, & gladius dicitur, lit to. 4. p. 200. c. 4
Homo flere debet propter diversas causas, myst. to. 4. p. 200. c. 2
Homines quomodo dicuntur deleri de libro viventium, cum prædestinatio sit indelebilis, myst. to. 4. p. 223. col. 1
Homo quilibet Dei misericordia indiget, lit. to. 4. p. 245. col. 1
Homo justus adjutorio Dei fortior est Dæmone, lit. to. 4. p. 247. col. 2
Homo quicquid habet meriti, gratia donat, myst. to. 4. p. 251. col. 3
Homini impossibilia, Deo possibilia, myst. to. 4. p. 251. col. 3
Homo, & jumentum simplices, & prudentes dicuntur, myst. tom. 4. p. 251. col. 3
Homo sedere debet, &c. myst. tom. 4. p. 253. col. 4
Homo tria habere debet, ut sit avulsus a vitiis, lit. to. 4. p. 261. col. 1
Homines contra Diabolum, mundum, carnemque præliari debent, mor. tom. 4. p. 264. col. 4
Homo delectatur in contemplatione trium personarum, alit. tom. 4. p. 288. col. 3
Homo unusquisque tres habet amicos, alit. to. 4. p. 291. col. 2
Homines omnes ante passionem ibant ad infernum, alit. t. 4. p. 290. c. 2
Hominis uniuscujusque paupertatem declarat ad longum, myst. tom. 4. p. 298. col. 1
Homo triplici inimico circumdatus est, myst. to. 4. p. 298. c. 2
Homo aliquando non exauditur propter modum petendi, mor. tom. 4. p. 298. col. 4
Homo causam habebat contra Diabolum, myst. to. 4. p. 302. c. 3
Homo luxuriosus valde invidet fratri suo, myst to. 4. p. 311. c. 1
Hominis similitudo regno Persarum, & Medorum signatur, lit. tom. 5. p. 5. col. 2
Homo quando sequitur peccatum suum, tunc dicitur, quod portatur ab eo; quando autem pro peccato punitur, tunc portat ipsum, mor. tom. 5. p. 28. col. 2
Hominem justum mortalem dicitur esse inter cœlum, & terram, & quomodo, myst. tom. 5. p. 32. col. 4
Homo vere se probat mortuum, quando non curat, ubi projiciatur, mor. tom. 5. p. 38. col. 4
Homines illi sunt vani omnes, in quibus non subest scientia Dei, mor. tom. 5. p. 39. col. 3
Hominis est animum præparare, & Domini gubernare linguam, mor. tom. 5. p. 40. col. 2
Homo sedens in throno est Deus Israel, exp. to. 5. p. 42. col. 1
Homo prius debet præcepta facere, postea judicia, & cur, myst. tom. 5. p. 44. col. 2
Homo per diem præsentis vitæ debet portare, ut in caligine, idest, in vespere senectutis mereatur portari, myst. to. 5. p. 45. col. 4
Homo primo portat in actione, postea supra se fertur in contemplatione, myst. tom. 5. p. 45. col. 4
Homo simul non potest esse scriptus in cœlo, & in terra, myst. tom. 5. p. 49. col. 4
Homo, qui blandis, fictisque sermonibus loquitur amico suo, rete expandit gressibus ejus, tom. 5. p. 51. col. 2
Homo homo bis dicitur, ut interior, & exterior homo signetur, ut homo sit per naturam, & homo per gratiam, myst. to. 5. p. 51. c. 4
Homo homo bis dicitur, quia loquitur ad indigenas, & ad proselytos, exp. tom. 5. p. 52. col. 1
Homines aliqui sunt vulpes, & pecudes, & quomodo, myst. tom. 5. p. 52. col. 1
Homo debet esse homo in natura, & homo in gratia, myst. tom. 5. p. 52. col. 2
Homo homo est, qui & intus rationabiliter se habet in corde, & exterius in conversatione, myst. to. 5. p. 52. col. 2
Homo duplex, homo rationalis, & homo pecus, ibid.
Homo interius pecus est, qui satis mundat mente ab immunditiis, ib.
Homo exterius pecus est, quia exteriora signa pœnitentiæ non audet assumere, myst. tom. 5. p. 52. col. 2
Homo oritur in prælatione, vel sua conversione, quando scilicet convertitur ad religionem, vel assumitur ad prælationem, myst. tom. 5. p. 56. col. 2
Homo non debet sibi eligere pœnitentiam, sed impositam, & ordinatam a Prælato, vel Sacerdote debet ferre, myst. to. 5. p. 57. c. 4
Homo facit sibi cor novum, cum præparat se, ut habeat novitatem cordis, & spiritus, myst. to. 5. p. 71. col. 1
Homo quanto nobilior est; si fuerit peccator, tanto gravius punitur, mor. tom. 5. p. 81. col. 1
Homines in festivis diebus magis Deum offendunt, & magis gulæ, & luxuriæ vacant, myst. tom. 5. p. 86. col. 4
Homines a Dæmonibus præveniuntur, quando tentationibus præoccupantur, myst. tom. 5. p. 87. col. 2
Homines ingrediuntur ad meretrices, violentia, prece, pretio, myst. tom. 5. p. 87. col. 4
Homines, qui bene volunt vivere, numerant dies suos, myst. tom. 5. p. 88. col. 2
Homo dies suæ obsidionis scribit, qui circumstantias omnes peccati sui numerat, & attendit, & confitetur, myst. to. 5. p. 88. col. 2
Homo tunc patet quasi urbs dissipata, quando sensus suos nó cohibet, sed eos dimittit sine refrænatione, & custodia, ut quando loqui paratus est ad omnia immunda, vel respicere vana, & voluptuosa, & tunc ingreditur Diabolus sine difficultate aliqua, myst. t. 5. p. 94. c. 2
Homo deditus negotiis, & curis sæcularibus subtrahit se a meditatione, & studio sacrarum Scripturarum, myst. to. 5. p 99. col. 2
Homo quamdiu habet divitias multas non est desertus, & nó cognoscit Dominum, quia divitiæ excæcant oculos, myst. to. 5. p. 114. col. 2
Homines quid agant in hyeme, & quid in æstate, myst to. 5. p. 116. c. 4
Homines mali comparantur tempestati, & cur, mor. to. 5. p. 120. c. 4
Homines mali nubibus comparantur, & cur, mor. to. 5. p 120. c 4
Homines signant sapientes hujus mundi, mor. to. 5. p. 121. col. 4
Homo in suis operibus non debet credere proprio judicio, sed debet requirere judicium Christi, myst. to. 1. p. 70. col. 3
Homo carnalitatem denotat, mor. tom. 5. p. 124. col. 2
Homines reptiles probantur in camino humiliationis, exp. to. 5. p. 163. col. 2
Homo, & Diabolus tunc simul ambulant, quando homo peccato consentit, myst. tom. 5. p. 184. col. 4
Homo pro fide habebit nomine præmii vitam sempiternam, exp. tom. 5. p. 205. col. 1
Homo natus est ad laborem, exp. tom. 5. p. 223. col. 3
Homo debet ardere charitate, lucere discretione, mor. to. 6. p. 320. c. 4
Homines dicuntur tenebrosi, vel tenebræ, & cur, mor to. 6. p. 321. c. 1
Homo plus debet comedere de pane, & utilius est ei, quam de pisce, mor. tom. 6. p. 323. col. 4
Homines duplici morbo periclitantur, lit. to. 6. p. 337. col. 3

Homi-

Homines debent esse de cœlo, non de mundo, lit. to. 6. p. 339. c. 3
Hominis utilitas signatur per sputum, myst. to. 6. p. 345. col. 4
Hominis fragilitas significatur per terram, myst. to. 6. p. 345. col. 4
Homines quinq; de causis affligũtur molestiis carnis, lit. t. 6. p. 345. c. 1
Homo, qui non est lotus per Baptismum, & confessionem pœnitentiæ non habet partem cum Jesu, lit. to. 7. p. 366. col. 1
Hominum duo sunt genera, qui specialiter manducant de mensa Domini, & quare, mor. to. 6. p. 267. col. 2
Hominem de domo tria expellunt, & quæ, mor. to. 6. p. 372. c. 4
Homo quando sequitur Christum exhæredans se pro eo, testimonio probat, quod ipse diligit Deum, mor. to. 6. p. 376. col. 2
Homo qui vult salvari, debet relinquere suos, mor. to. 6. p 376. c. 4
Homo per quodlibet peccatũ mortale se interficit, mor. t. 6. p. 380. c. 4
Homo facile intelligit id, quod diligit, lit. to. 6. p. 384. col. 3
Hominis est pati, & non deliciari, & in quid, id notatur, lit. tom. 6. p. 392. col. 2
Signum nullum traxit turbam Judæorum, sicut Lazari, lit. tom. 6. p. 360. col. 1
Hominis status idem semper minime est, lit. to. 6. p. 5. col. 4
Homo baptizatus quomodo dicatur filius Dei, mor. to. 6. p. 11. c. 4
Homo sine Dei adjutorio nequaquam bonum facere potest, lit. tom. 6. p. 24. col. 2
Homines cur dicantur ibi discipuli, redditur ratio aptissima, lit. tom. 6. p. 34. col. 3
Homo accedit ad Deum tribus modis, lit. to. 6. p. 57. col. 2
Homo invenit cor suum tempore tribulationis, lit. to. 6. p. 59. c. 1
Homo quomodo Dei similis dicatur, ibid. col. 3
Homo valde infirmus demonstratur, lit. to. 6. p. 60. col. 1
Homo homini injuriam condonare tenetur, mor. to. 6. p. 62. col. 4
Honores quomodo videantur honores, lit. to. 6. p. 66. col. 3
Homo Rex Deus Pater est, lit. to. 6. p. 69. col. 3
Homo potest eligere vestem secundum locum, vel locum secundum vestem, lit. tom. 6. p. 70. col. 3
Homo circa mortem phantasias videt, lit. to. 6. p. 75. col. 1
Homo debet esse paratus ad multa, lit. to. 6. p. 77. col. 2
Hora sexta cur voluerit Dominus crucifigi, lit. to. 6. p. 87. col. 1
Homo mortuus peccator est, mor. tom. 6. p. 88. col. 3
Homo vetus per tria significatur, mor. to. 6. p. 93. col. 3
Hominum quatuor genera quomodo exprimantur, lit. to. 6. p. 96. c. 1
Homines peccatores quem sibi pro Deo fingent, per longum traditur, lit. tom. 6. p. 103. col. 1
Homo de facili in verbis capitur, lit. to. 6. p. 111. col. 4
Homo ex quibus cognoscatur, lit. tom. 6. p. 124. col. 4
Hominem quæ faciant Angelum, lit. to. 6. p. 132. col. 3
Hominem Deus multipliciter despicit, mor. to. 6. p. 136. col. 1
Homo cur mulo assimiletur, lit. to. 6. p. 145. col. 4
Homo cur cato dicitur, myst. tom. 6. p. 149. col. 1
Homo habens manum aridam, genus denotat humanum, myst. tom. 6. p. 163. col. 3
Hominum duo genera reprehenduntur, pauperes, ac divites, mor. tom. 6. p. 170. col. 2
Homo mollibus vestitus adulatores significat, mor. to. 6. p. 173. col. 3
Hominum genera quinque declarantur, myst. to. 6. p. 184. col. 4
Homini nihil prodest universa lucrari, seipsum vero perdere, lit. tom. 6. p. 186. col. 2
Homo, qui incidit in latrones, fuit Adam, myst to. 6 p. 194. col. 4
Homo descendens a Jerusalem in Jerico, est, qui a divitiis ad paupertatem vadit, mor. ibid.
Homo potest quasdam hominum cogitationes dignoscere; at singulas singulorum minime: Deus solus novit corda singula singulorum, lit. tom. 6. p. 201. col. 4
Homo quod non in solo pane vivere possit, probatur, lit. t. 6. p. 208. c. 1
Homo malus quomodo dividatur, & quibus detur, lit. to. 6. p. 211. c. 4
Homo quidam Christus Dominus est, myst. to. 6. p. 219. col. 3
Homo unus dicitur Christus, lit. ibid.
Homo propria voluntate Diabolo se subjicit, lit. to. 6. p. 224. col. 3
Homo duplici stola in creatione indutus est, myst. to. 6. p. 225. c. 3
Hominum cœlum possidentium quatuor genera dantur, lit. to. 6. p. 229. col. 4
Homo dives indutus purpura, & bysso populus Judaicus est, myst. tom. 6. p. 230. col. 2
Homo in operibus Dei decima creatura est, unde per drachmam, & per ovem centesimam significatur, lit. to. 6. p. 236. col. 3
Homines duo, ibi sunt duo genera Prælatorum, & boni, & mali, lit. tom. 6. p. 238. col. 4
Horæ septem specialiter institutæ ad orandum, lit. to. 6 p. 239. c. 1
Homo sputo jejuno serpentem interficit, ex quo virtus jejunii maxime videtur, lit. tom. 6. p. 240. col. 1
Homo nobilis Christus est, myst. to. 6. p. 244. col. 4
Homo quando fit factus imitator Christi, mor. to. 6. p. 248. c. 1
Homo secundum se existimat alterum, lit. to. 6. p. 249. col. 1
Homo qui plantavit vineam, Deus Pater est, myst. to. 6. p. 249. c. 2
Homo de facili capitur in sermone, lit. to. 6. p. 250. col. 4
Homines esse malos non est virtus Diaboli, lit. to. 6. p. 251. c. 3
Homo antropos dicitur, idest arbor conversa, myst. to. 5. p. 256. c. 2
Homines liberius peccant, cum credunt se a nemine videri, mor. tom. 6. p. 289. col. 4
Homo post justificationem a peccatis considerat, quod Dei gratia potuit resurgere in unitatem Corporis Christi, mor. to. 6. p. 294. col. 4
Hominum quatuor ordines apparebunt in judicio, lit to. 6. p 299. c. 1
Homo bonus de bono thesauro cordis profert bona, mor. t. 6. p. 302. c. 4
Hominem a domo exire tria faciunt, mor. to. 6. p. 306. col. 2
Homo conversus ad Deum statim invenit obstaculum, mor. to. 6. p. 314. col. 2
Homo oportet, ut sit insignis, & cur, mor. to. 6. p. 320. col. 1
Homo ille num sit assumptus, exp. Glos. to. 7. p. 8. col. 2
Homo est melior inter omnes creaturas visibiles, lit. to. 7. p. 15. c. 3
Homo ille quomodo dicatur factus Christus ex gratia, exp. Glos. tom. 7. p. 7. col. 4
Homo quomodo esse cœpit filius Dei, ibid.
Homo quandoque coarctatur pro hoc nomine, exp. Glos. to. 7. p. 8. c. 1
Homo etiam in peccato potest multa bona opera facere, exp. Glos. tom. 7. p. 10. col. 4
Homo ille est assumptus, idest humana natura, exp. Glos. to. 7. p. 8. c. 3
Hominem non poterat Deus amplius glorificare, quam quod eum coleret, lit. tom. 7. p. 15. col. 1
Homo non potest credere invitus, exp. Glos. to. 7. p. 20. col. 2
Homo debet esse utilis aliis, mor. to. 7. p. 23. col. 1
Homines per fidem impetrant voluntatem operandi ex gratia, exp. glos. to. 7. p. 26. col. 2
Homo ex se non potest facere, quod Deus jubet, quomodo intelligatur, ibid.
Homo sine gratia superaddita potest facere præcepta legis, exp. glos. tom. 7. p. 26. col. 2
Hominum totum genus dividitur in tres partes, scilicet in innocentes, pœnitentes, ac peccatores, exp. glos. to. 7. p. 30. c. 3
Hominum omne genus dividitur per contemplativos, activos, & neutros; & sic contemplativi, & activi duæ partes sunt respectu neutrorum, ibid.
Homo non potest facere quin impleatur promissio de numero Electorum, ibid. col. 4
Homo juste tenebatur in pœna; at non valet; Diabolus juste tenebat eum, exp. glos. tom. 7. p. 33. col. 2
Homines aliqui non credebant, quod puniret Deus aliquem æternaliter pro aliquo peccato, exp. glos. to. 7. p. 34. col. 2
Homo semper deserit Deum, priusquam Deus eum, exp. glos. tom. 7. p. 39. col. 2
Homo quomodo deseratur a Deo, & quando, exp glos. t. 7. p. 39. c. 2
Homo quando serviat peccato, mor. to. 7. p. 39. col. 3
Homini nolenti, & non facienti bonum, an sit imputandum, cum aliquid boni velle non possit, nisi adjuvetur a Deo, exp glos. tom. 7. p. 40. col. 4
Homo vincit per humilitatem quinque rationibus, mor. t. 7. p. 41. c. 3
Homo licet separet se ab omni sensu, & imagine, non tamen videt Deum facie ad faciem, exp. glos. to. 7. p. 142. col. 4
Homo quo pacto mortem faciat, exp. glos. to. 7. p. 43. col. 1
Homo venundatus est sub peccato Adæ, sicut vendita arbore venduntur rami, & fructus per consequens, mor. to. 7. p. 43. c. 2
Homo exterior, quod operetur, non intelligit, idest, non intus legit, ibid. col. 3
Homo non ideo mortaliter peccat, quia consentit primis motibus, sed quia consentit ei, ad quem trahunt, exp. glos. to. 7. p. 45. c. 1
Homo quomodo possit prohibere primis motibus, & quamdiu, exp. glos. ibid.
Homo ante peccatum habebat potentiam moriendi, quomodo, exp. glos. tom. 7. p. 47. col. 1
Homo in mundi creatione cur ultimo formatur, lit. to. 7. p. 48. c. 3
Homo est velut terra, quæ non profert ex se, & per se nisi spinas, & tribulos, nisi seminetur, sic nisi Deus seminet in homine gratiam, non habet ex se nisi peccatum, lit. to. 7. p. 52. col. 3
Homo ab humo fragilis, & miser in malum sperat, lit. to. 7. p. 53. c. 3
Homo quando transplantetur a Deo, lit. to. 7. p. 59. col. 1
Homo nihil boni habet a se, aut a suo merito, sed tantum a Deo, lit. tom. 7. p. 60. col. 1
Homo malus est in Deo, non inquantum est malus, sed inquantum est homo, exp. glos. tom 7. p. 60. col. 3
Homo unus non est pars alterius, nec membrum, lit. to. 7. p. 63. c. 1
Homines natura æquales genuit, quomodo, exp. glos. to. 7. p. 64. c. 2
Homo. In homine tria sunt, ex quibus oritur omnis humana gloriatio, lit. tom. 7. p. 76. col. 1
Homo spiritualis omne opus suum trina consideratione præveniet, lit. tom. 7. p. 78. col. 1
Homines boni, & mali cur ibant ad martyria Sanctorum, lit. tom. 7. p. 82. col. 4
Hominis conscientiam perturbant tria, lit. to. 7. p. 123. col. 1
Hominem tria expellunt de domo, ibid.
Homines quare dicantur patres, exp. glos. to. 7. p. 83. col. 2
Homines dicuntur Dii participatione judiciariæ potestatis: sic omnes Prælati, lit. tom. 7. p. 93. col. 3
Homines dicuntur Dii per adoptionem, ibid.

Homo quid facere debeat, quando Diabolus infestat eum, mor. tom. 7. p. 97. col. 1
Homo quomodo panis fieri debeat, mor. to. 7. p. 100. c. 1
Homo quare habeat rationem capitis, lit. to. 7. p. 101. col. 3
Homo quare tantum verecundetur, exp gloss. to. 7. p. 108. c. 2
Hominibus ut placeant, quid multi faciant, exp glos to. 7. p. 114. c. 3
Homo purus non potest inducere vitam, sed mortem potuit, exp. glos. tom. 7. p. 116. col. 2
Homines boni, & mali gloriam Christi videbunt, exp. glos. tom. 7. p. 117. col. 2
Homines ex pulveribus hominum resurrecturos per comparationem ad animalia imperfecta ostenditur, lit. to. 7. p. 118. col. 3
Homo verus prævaricator in manu, in corde, & in ore, mor. tom 7. p. 119. col. 2
Hominum tria genera, lit. tom. 7. p. 124. col. 1
Homo semper debet dolere, quod Deum offendit actu, vel habitu, exp. glos. tom. 7. p. 131. col. 2
Homo resurgit post lapsum in majori charitate, lit. to. 7. p. 134. c. 3.
Homo debet se comparare sibi secundum statum præteritum, & statum præsentem, secundum opus, & opus, lit. to. 7. p. 138. c. 3
Homo debet se comparare sibi secundum tempus, & tempus, opus, & opus; locum, & locum, lit. to. 7. p. 138. col. 3
Hominis bonitas per bona noscitur opera, exp. glos. to. 7. p. 144. c. 4
Homo potest se tentare, & probare multipliciter, mor. t. 7. p. 145. c. 3
Homo erat irretitus vinculis peccatorum, mor. to. 7. p. 146. col. 4
Homines quos eligant, ibid.
Homo mortalis simpliciter est homo, exp. glos. to. 7. p. 147. c. 1
Homo peccat tribus modis, ibid. col. 2
Homo tota natura ex septem est, exp. glos. to. 7. p. 150. c. 4
Homo quantum est in se, peccator est, & quod justificatur a Christo habet, mor tom. 7. p. 151. col. 3
Homo omnis alius a Christo, & a Virgine Matre, habet fomitem, & habuit, lit. to. 7. p. 156. col. 3
Homo cur debeat sua secreta Deus revelare, mor to. 7. p. 160. c. 1
Hominem in memoria habere statum malum, in quo fuit, quare velit Dominus, lit. to. 7. p. 171. col. 1
Homo interior roboratur, cum exterior infirmatur, lit. to. 7. p. 137. c. 1
Homo cur se non debeat dividere diversis Dominis, lit. tom. 7. pag. 174. col. 2
Homo renovatur spiritu, lit. to. 7. p. 175. col. 3
Homo verus dicitur de multis, ibid.
Hominis notatur triplex casus, lit. to. 7. p 177. col. 3
Hominem esse de cœlo tria maxime ostendunt, lit. to. 7. p. 185. c. 3
Homo in tribulationibus, cum libenter eas sustinet, & paratus est eas sustinere, tunc offert se Deo hostiam, lit. to. 7. p. 188. c. 3
Homo dicitur omnis creatura, lit. to. 7. p. 189. c. 3
Homo novus, homo vetus quid, tom. 7. p. 192. col. 4
Homines boni sunt virgæ variæ, de quibus Gen. 30. lit. to. 7. p. 196 c. 4
Homo potest proponere, sed Domini est diligere, lit. to. 7. p. 199 c. 1
Homo retinens fabulam, & stultitiam, & non unum sermonem, vel lectionem, est similis cribro, qui, &c. lit. to. 7. p. 205. c. 3
Homo frustra ad aures loquitur, nisi Deus cordi prædicet, lit. tom. 7. p. 206. col. 3
Homines mali quomodo proficiant in pejus, lit. to. 7. p. 228. c. 3
Homo tria debet Deo, qui est verus Deus, exhibere, lit. to. 7. p. 233. c. 4
Homo quare totum se debeat Deo, lit. to. 7. p. 233. col. 4
Homo ratione vitii increpandus, & castigandus est, ratione naturæ ut frater amplectendus, lit. to. 4. p. 234. col. 3
Homines terra, homines corona Regis, lit. to. 7. p. 239. c. 3
Homines, & Angeli partem gratiæ habent; Christus vero plenitudinem, lit. tom. 7. p. 239. col. 4
Homo fluit per lapsum peccati in cogitatione, & delectatione, effluit per lapsum peccati in locutione, & opere, perfluit autem usque ad infernum, lit. to. 7. p. 240. col. 3
Homo, & filius hominis quid, lit. tom. 7. p. 241. col. 1
Homo. Quid est homo, exponitur multis modis, lit. to. 7. p. 241. c. 1
Homines formidabant mortem suscipere, sicut infirmus cibaria; sed Christus illam, ut Medicus solet cibaria, gustavit, ibid. c. 4
Homo voluit ascendere ad alta Dei, & incurrit infirmitatem; ita Deus voluit descendere ad infima hominis, ut homo sanaretur, lit. to. 7. p. 242. col. 1
Homo vere passibilis, & mortalis Christus fuit, lit. to. 7. p. 242. c. 3
Homo, & non Angelus, cur Deus factus sit, quæritur, lit. tom. 7. p. 243. col. 1
Homo ex propria voluntate se obdurat; sed Deus ex gratia mollit, lit. tom. 7. p. 244. col. 1
Homo diversos gustus habet, & status, lit. to. 7. p. 249 col. 2
Homo per opera pietatis maxime redit ad statum gratiæ, lit. tom. 7. p. 250. col. 3
Homo Dei cum quis est, quomodo cognoscatur, lit. to. 7. p. 220 col. 4
Hominum tria genera contra Deum, lit. to. 7. p. 264. col. 2
Hominum tria genera ad Deum accedentia, lit. to 7. p. 266. col. 2
Homo Deus cœli, Deus terræ vocatur, lit. to. 7. p. 267. col. 4
Homo ex tribus constat, lit. to. 7. p. 313. col. 1
Homines mali non sunt, lit. tom. 7. p. 328. col. 3
Homo quomodo ex Diabolo dicatur, lit. to. 7. p. 350. col. 4
Homo alterius legis cur non salvetur, lit. to. 7. p. 358 col. 4
Homo quo pacto pro furto interficiatur, lit. to. 7. p. 360. col. 3
Homo nascitur ad laborem, mor. to. 7. p. 371. col. 2
Homo sex modis accipitur, lit. to. 7. p. 381. col. 4
Homo aliquando in malo accipitur, lit. to. 7. p. 381. col. 4
Homines habent quatuor, quæ Deo attribuunt, lit. to. 7. p. 384. c. 4
Homines in præsenti minores sunt Angelis, lit. to. 7. p. 384. col. 4
Homines & non Angeli dicunt Amen, quia in via non potest esse laus pura, sed in patria est purissima, lit. to. 7. p. 384. col. 4
Homines in futuro æquabuntur Angelis, & aliqui erunt majores, quam aliqui Angeli, ibid.
Honestas sepulturæ cum sine superfluitate, & superstitione est, opus est misericordiæ, tom. 3. p. 242 col. 4
Honestum est caput canum habere discretionem, & cognoscere consilium, idest aliis consulere, lit. tom. 3. p. 220. col. 1
Honores, & dignitates Ecclesiasticas non canonice acquirentes, spiritualiter moriuntur, lit. tom. 1. p. 131. col. 1
Honor parentum consistit in duobus, scilicet in voluntaria exhibitione honoris, & necessariorum voluntaria administratione, lit. tom. 1. p. 157. col. 1
Honor malorum brevis, lit. tom. 2. p. 95. col. 2
Honor bonorum consistit in multis, lit. to. 2. p. 95. col. 2
Honor hominis quem habuit, alleg. to. 2. p. 125. col. 3
Honores auferunt intellectum multis rationibus, mor. to. 2. p. 126. c. 3
Honor facit homines obdormire, ibid.
Honorem suum alteri dat, qui abutitur juventute sua in peccatis, se enim subjicit voluptatibus, & iniquitatibus, mor. to. 3. p. 10. col 2
Honorare personam potentis propter officium, & quia minister Dei est, bonum est, lit. tom. 3. p. 40. col. 2
Honores hujus sæculi sunt umbra, & ideo nulli sufficit honor suus, myst. tom. 3. p. 64. col. 2
Honor est homini, qui separat se a contentionibus, lit. t. 3. p. 308. col. 4
Honores mutant, monstrantque mores, lit. to. 6. p. 28. col. 3
Honor duplex declaratur, lit. tom. 6. p. 241. col. 2
Honor mundanus, & laus popularis similis est umbræ, lit. t. 6. p 260. c. 3
Honor est exhibitio reverentiæ in testimonium virtutis, lit. t. 6. pag. 317. c. 4
Honor in Rege est duplex, communis, & proprius, exp. glos. tom. 7. pag. 15. c. 4
Honor duplex exhibetur Deo, ibid.
Honores. Hodie ad sublimitates, & honores non oportet imperare, nec cogere, sed neque vocare, ipsi enim se ingerunt, lit. t. 7. pag. 208. c. 2
Honor, sive gloria latriæ, & est honor, sive gloria reverentiæ, lit. t. 7. p. 210. c. 1
Honor duplex, quem habent Presbyteri, lit. t. 7. p. 118 c. 2
Honorabilis maxime & proprie Domino est, qui in operibus suis humilitatem ostendit, mor. t. 4. p. 248. c. 4
Honoramus parentes duobus modis, lit. t. 6. p. 55. c. 3
Horæ Canonicæ quomodo dici debeant, myst. t. 4. p. 8. c. 1
Hora sexta diei quare crucifixoribus versa est in noctem, myst. tom. 5. pag. 186. col. 4
Aquæ maris sunt peccatores, myst. t. 5. p. 186. c. 4
Horæ vocationis quæ, quotque sint, lit. t. 6. p. 64. c. 4
Hora ultima vult ignorari Dominus, lit. t. 6. p. 211. c. 1
Hora Cœnæ quæ sit, lit. t. 6. p. 220. c. 1
Horæ Diaboli sunt vanæ cantilenæ, lit. t. 6. p. 232. c. 2.
Horæ duodecim, sunt duodecim Apostoli, &c. mor. t. 6. p. 355. c. 2
Hora mortis nihil incertius, mor. t. 6. p. 381. c. 2
Hora prædicantium quæ, mor. t. 6. p. 383. c. 4
Horis quadraginta mortuus fuit Christus, mor. t. 7. p. 278. c. 4
Hora tertia, sexta, & nona quid factum fuerit memorabile, aliter tom. 7. p. 283. c. 1
Hora tertia quare fuerit datus Spiritus Sanctus, lit. t. 7. p. 281. c. 3
Hordeum vetus Testamentum, triticum novum designat, myst. t. 1. p. 41. col. 2
Hordeum est littera legis, quæ Judæis tanquam jumentis data est ad pastum, myst. t. 1. p. 218. c. 2
Hordeum Sacram denotat Scripturam, myst. t. 4. p. 66. c. 2.
Hordeum in Sacra Scriptura quid sit, myst. t. 5. p. 20. col. 4
Hordeum significat Sanctos, qui Deo firmiter adhærent, mor. t. 7. p. 100. c. 1
Hordeum quid denotet, lit. t. 7. p. 386. c. 1
Horologium fuit confectum de altari æneo, lit. t. 4. p. 83. c. 2
Horologium Achaz quod esset, & quomodo factum, lit. t. 4. p. 83. c 3
Horrea sunt corda, in quibus segetes prædicationis verbi Dei congregantur, ut opere compleantur, myst. t. 1. p. 59. c. 4
Horrea Ecclesiæ sunt Prælati, myst t. 5. p. 180. c. 4
Horrent multi audire, vel dicere, quæ non horrent facere, lit. t 7. pag. 177. c. 2
Horrendum est incidere in manus Dei viventis, quomodo intelligatur, lit. t. 7. p. 264. c. 3
Horribilitas Adventus Christi ad judicium in duobus erit, t. 7. p. 344. c. 4
Horror duplex est, mor. t. 7. p. 232. c. 4

Hor-

Horror, & erubescentia differunt, exp. gloss. t. 7. p. 40. c. 3
Hortus conclusus est Beata Virgo, myst. to. 3. p. 126. col. 3. & 4
Hostus significat Claustrales, myst. tom. 4. p. 153. c. 4
Hortus Ecclesiæ persona bona, myst. to. 4. p. 242. c. 4
Hortus Ecclesia est, myst. tom. 6. p. 45. col. 3
Hortus, & locus, in quo crucifixus est Christus, quo in loco reperiantur, lit. tom. 6. p. 248. col. 1
Hortus Civitatis quid, lit. tom. 7. p. 266 col. 4
Hospitale pauperum est domus, mor. to 2. p. 60. c. 2
Hospites ab omni injuria sunt defendendi, lit. t. 1. p. 24. c. 1
Hospites non solum sunt invitandi, sed etiam trahendi, moral. tom. 1. pag. 290. col. 1
Hospites sunt cogendi, & trahendi, exp. gloss. to. 7. p. 63. col. 4
Hospites qui sint, lit. tom. 7. p. 267. col. 3
Hospes fuit Christus, & peregrinus, ibid.
Hospitalitas in viro justo est, sicut gemma fulgens in auro, mor. tom. 1. pag. 23. col. 4
Hospitalitas maxime commendatur, lit. t. 4. p. 139. c. 2
Hospitalitas maxime commendatur, lit. t. 6. p. 100. c. 4
Hospitalitas quid, lit. tom, 7. p. 274. col. 3
Hospitium mutare antiquitus opprobrium erat, lit. t. 6. p. 183. c. 3
Hostes nostri debellandi sunt humilitate, mansuetudine, misericordiæ operibus, jejuniis, orationibus, &c. mor. to. 1. p. 200. c. 4
Hostes undique hominem circumdant, supra sunt Dæmones, qui suggerunt iniquitatem: infra est caro, quæ suggerit voluptatem, a lateribus est mundus: a dextris prosperitates: ad sinistram adversitates, mor. tom. 3. p. 95. col. 2
Hostis atrocissimus est propria voluntas, sine quo alii hostes nihil nocere possunt, mor. tom. 3. p. 155. col. 3
Hostium multitudo Romanorum dicitur per Prophetam, lit. to. 4 pag 62. col. 1
Hostes tunc sanctificantur, quando faciunt, quicquid intendunt, lit. tom. 4. p. 230. col. 1
Hostium genera tria, lit. tom. 6. p. 75. col. 1
Hostes exteri sunt hæretici, mor. tom 6. p. 253. col. 4
Hostis quo pacto fiat inermis, mor. tom. 7. p. 39. col 1
Hostis peccati, & hostia pro peccato Christus est, lit. to. 7. p. 152. c. 3
Hostes Salomonis tres qui, lit. to. 7. p. 205. col. 1
Hostes nostri qui, lit. tom. 7. p. 224. col. 3
Hostes tres diripiunt totum hominem, scilicet, animam, corpus, & res, lit. tom. 7. p. 264. col. 3
Hostis non salutandus quis, lit to. 7. p. 358. col. 4
Hostiæ veteris legis fiebant de masculis animalium, raro de feminis, lit. tom. 1. p. 105 col. 2
Hostiarum diversitas tota, Christi unicam hostiam præsignabat, lit. tom. 1. p. 105. col. 1
Hostia pacifica duas habet species; una dicitur laudativa pro gratiarum actione, altera dicitur votiva pro vitando aliquo periculo, lit. tom. 1. p. 109. col. 2
Hostia oblata a peccatore non est Deo accepta, mor. t. 2. p. 129. c. 4
Hostes nostri quomodo nos invadunt, mor. t. 2. p. 5. c. 2
Hostes hominum tres, mor. tom. 2. p. 7. col. 4
Hostes quomodo diversimode nos invadunt, mor. to. 2. p. 61. c. 4
Hostium quatuor diversa genera, mor. t. 2. p. 62. c. 1
Hostium confusio qualis sit, myst. to. 2. p. 113. c. 3
Hostis crudelis, & callidus Diabolus est, mor. t. 2. p. 120. col. 2
Hostiæ abominales Domino sunt oblationes, & eleemosynæ impiorum, raptorum, furum, fœneratorum, lit. t. 3. p. 47. col. 1
Hostiæ tres partes quid significent, exp. gloss. t. 7. p. 67. c. 4
Hostiæ tres partes fiebant antiquitus, exp. gloss. to. 7. p. 105. c. 2
Hostia dicebatur in lege de animalibus, lit. t. 7. p. 176. c. 4
Hostia offerebatur pro hostibus vincendis, lit. to. 7. p. 187. col. 3
Hostia & Sacerdos fuit Christus, lit. to. 7. p. 255. c. 1
Hostia efficacior Christus, quam Veteris Testamenti, lit. t. 7. p. 260. c. 3
Hostia sufficiens fuit Christus, nec iteratur hæc hostia, sed occisum semel repræsentamus, lit. to. 7. p. 261. col. 2
Hostiam non relinqui pro peccatis, quid, lit. t. 7. p. 263. c. 4
Hostiæ in tres tantum cur fiant partes, & illæ quid significent, lit. to. 7. pag. 356. col. 4
Hostiam viventem offerre quid sit, lit. t. 6. p. 307. c. 3
Hostiæ omnes in lege sanctæ dicebantur, lit. to. 6. p. 387. c. 4
Hostia illa in lege pręcipue dicebatur sancta, quę Deo reponebatur, ib.
Hostia Deo placabilis est pura confessio, myst. to. 5. p. 178. c. 1
Hostiæ pro gratiarum actione non debebant remanere usque mane, sed totæ consumi debebant, lit. to. 5. p. 185. c. 3
Hostiæ, quæ remanebant in secunda die, erant immundæ tertia die, ibid.
Humanitas Christi dicitur cerva matutina, lit. t. 2. p. 47. c. 1
Humanitas Christi habitaculum, mor. to. 2. p. 81. c. 2
Humanitas Christi quomodo dicatur præparata, mor. t. 2. p. 81. c. 1
Humanitas Christi dicitur vultus Dei, mor. t. 2. p. 85. c. 1
Humanitas Christi delectatio justi, alleg. to. 2. p. 87. c. 4
Humanitas Christi dicitur pes, alit. to. 2. p. 100. c. 2
Humanitas Christi quare dicatur decora, alleg. to. 2. p. 128. col. 1
Humanitas Christi calceamentum est, myst. to. 2. p. 152. c. 3
Humanitas Christi est scabellum, & istud scabellum est adorandum, lit. tom. 2. p. 156. col. 2
Humana natura est pes, & cur, lit. t. 2. p. 289. c. 2
Humanitas in Christo nebulæ comparatur, myst. t. 3. p. 213. c. 3
Humanitas, thronus divinitatis, lit. t. 7. p. 367. c. 1
Humanitas Christi per plumbum designatur, myst. to. 4. p. 194. c. 3
Humanitas fuit quasi indumentum divinitatis, exp. t. 7. p. 32. c. 3
Humanitas dicitur pes, lit. to. 7. p. 117. c. 1
Humanitas Christi qua adoratione adoranda, exp. gloss. t. 7. p. 159. c. 4
Humanitas quare comparetur vesti, lit. t. 7. p. 182. c. 2
Humanitas quid, & quid benignitas, lit. t. 7. p. 235. c. 1
Humanitas Christi dicit velum, lit. t. 7. p. 263. c. 1
Humanum genus infirmum est per malitiam, & cæcutiens per ignorantiam, myst. tom. 1. p. 70. col. 1
Humanę brevitatis consideratio Deo est grata oblatio, lit. t. 4. p. 404. c. 3
Humanæ mentis proprium est hoc sibi fieri suspicari, quod alius fecit, lit. tom. 1. p. 414. col. 4
Humanæ naturæ exaltatio fuit causa desiderandi Christi adventum, mor. tom. 2. p. 24. col. 2
Humani generis clades, lit. tom. 2. p. 33. col. 3
Humani generis sex miseriæ, Pen. tom. 2. p. 97. c. 4
Humana natura triplici infortunio urgetur, myst. t. 2. p. 134. c. 4
Humanum est de sententia bene prolata lætari, lit. t. 3. p. 33. c. 1
Humanum est malum cogitare, Diabolicum tamen est opere cogitationem adimplere, lit. tom. 6. p. 183. col. 1
Humanum est peccare, sed Diabolicum est errorem confirmare, myst. tom. 5. pag. 49. col. 4
Humanum genus interemptum morte quadrifida, idest quæ in quatuor mundi partes findi potest, quatuor Evangeliorum prędicatione vivificandum erat, lit. tom. 6. p. 1. col. 4
Humana tentatio quid, lit. tom. 7. p. 99. col. 2
Humane timere quid, exp. gloss. t. 7. p. 143. c. 2
Humanam naturam ex tanto impetu fervoris, & amoris filius Dei assumpsit, quod videri poterit alienatus, lit. to. 7. p. 242. col. 4
Humanum genus totum ex trina generatione trium filiorum Noe derivatum est, lit. tom. 7. p. 384. col. 1
Humerus Philisthiim, vel. Apostolos, vel etiam Clericos significat, lit. tom. 4. p. 32. col. 2
Humerus dicit excusationem peccatorum, myst. to. 4. p. 105. c. 1
Humerus forte membrum est, & in eo onera sustinemus, exp. tom. 5. pag. 92. col. 1
Humerus Moab est fortitudo hominum peccatorum, qui fortes sunt in civitatibus construendis, myst. to. 5. p. 92. c. 2
Humeruli quid sint, exp. tom. 5. p. 132. col. 4
Humerus quid sit, lit. tom. 6. p. 351. col. 4
Humiliatio, & devotio faciunt exaudire orationes justorum, alleg. tom. 2. p. 76. col. 2
Humiliari est affectus cordis, alit. tom. 2. p. 98. col. 4
Humiliatio dicitur in bonum, & in malum, myst. t. 2. p. 141. c. 2
Humiliatio Christi multiplex, alleg. tom. 2. p. 265. col. 3
Humiliavit semetipsum filius Dei, quia non alius eum coegit, lit. tom. 7. p. 182. col. 2
Humiliari quare debeamus, lit. tom. 7. p. 337. c. 3
Humiliandi modus in quatuor consistit, lit. t. 7. p. 382. c. 2
Humiles spiritu habent vultum Christi, alleg. to. 2. p. 212. col. 1
Humilis adulationem declinat semper cogitans de sua utilitate, & patiens non timet detractionem, lit. to. 3. p. 47. c. 4
Humilis verus non vult humilis prædicari, sed vilis reputari, exp. tom. 5. p. 150. col. 3
Humiles dicuntur valles, myst. tom. 5. p. 194. col. 4
Humilibus nil durum, mitibus quoque nil asperum, lit. t. 6. p. 44. c. 4
Humiles sunt homines elati loco Dæmonum, myst. t. 6. p. 136. c. 4
Humilium vera diffinitio, mor. tom. 6. p. 136. col. 4
Humilis dicitur ab humo, mor. tom. 7. p. 42. col. 3
Humiles qui, lit. tom. 7. p. 134. col. 1
Humilibus Deus dat gratiam, lit. tom. 7. p. 319. col. 2
Humiles pœnitentes vocantur, lit. to. 7. p. 337. col. 2
Humilitas non potuit altius commendari in Christo, quam quod pateretur in Cruce pro nobis, myst. tom. 1. p. 4. col. 2
Humiles cancellis comparantur, qui stricti exterius sunt, & interius lati, myst. tom. 1. p. 16. col. 3
Humilitas maxima Christi in sustinendo tot contumelias, & tormenta, myst. tom. 1. p. 17. col. 2
Humilitas, & pœnitentia nos peregrinari faciunt ex hoc mundo ad cœlum, mor. to. 1. p. 21. col. 1
Humilitas parat locum gratiæ in anima, mor. tom. 1. p. 22. col. 2
Humilitas oritur ex propriæ infirmitatis consideratione, mystic. tom. 1. pag. 33. col. 2
Humilitas renuit præesse, amat subesse, amat pacem, contemnit sæculum, habet benevolentiam, zelum veritatis & amorem fraternitatis, lit. tom. 1. p. 84. col. 4
Humilitatis gradus tres, subdi majori, æquali, & minori, mor. tom. 1. pag. 262. col. 4
Humilitatis gradus quatuor, lit. tom. 1. p. 249. col. 2
Humilitatis veræ testimonia sunt, iniquitatem propriam cognoscere,

& cognitam in confeſſione aperire, lir. to. 1. pag. 435. col. 4
Humilitas Chriſti fuit cum altitudine, ne agnoſceretur, myſt. tom. 2. pag. 14. col. 2
Humilitas, & mors viæ vitæ, alleg. to. 2. p. 30. c. 1
Humilitas apud Deum maxime commendatur, lit. t. 2. p. 36. c. 4
Humilitatem tria radicant, & nutriunt, ibid.
Humilitas antonomaſtice dicitur virtus, quemadmodum ſuperbia maximum peccatum, myſt. tom. 2. p. 38. c. 3
Humilitatis meritum duplex, alleg. tom. 2. p. 74. c. 4
Humilitate Chriſtus Diabolum vicit, myſt. to. 2. p. 96. c. 1
Humilitas ad conſervandam gratiam maxime neceſſaria eſt, mor. tom. 2. pag. 92. col. 4
Humilitas debet præcedere orationem, lit. to. 2. p. 93. c. 4
Humilitatis gradus tres, alit. tom. 2. p. 98. c. 4
Humilitas Chriſti maxima, alleg. ibid.
Humilitas facit pœnas levios portari, lit. t 2. p. 103. c. 4
Humilitas virtutum divinum beneficium eſt, mor. t. 2. p. 110 c. 2
Humilitas Sanctorum dividitur in quatuor partes, myſt. t. 2. p. 113. c. 2
Humilitas provenit ex magnitudine cordis, mor. t. 2. p. 122. c. 2
Humilitas vera, & falſa, myſt. to. 2. p. 152. c. 1
Humilitas, & patientia bona paupertatis, mor. to. 2. p. 222. c. 4
Humilitatis exemplum oſtendit Chriſtus, alleg. t. 2. p. 200. col. 3
Humilitas maceries Religionis, mor. t. 2. p. 212. c. 2
Humilitatis gradus duodecim, per quos aſcenditur ad Deum, alleg. tom. 2. p. 220. col. 3
Humilitas in oratione neceſſaria, alleg. tom. 2. p. 227. c. 3
Humilitas exemplum Domini, mor. tom. 2. p. 232. col. 4
Humilitas præcedit gloriam, lit. t. 2. p. 272. c. 3
Humilitas neceſſaria eſt volenti ſcire teſtimonia Dei, alleg. t. 2. pag. 306. col. 1
Humilitas multiplex, lit. tom. 2. p. 318. col. 4
Humilitas vera quæ, lit. tom. 2. p. 332. col. 2
Humilitas ubi reperitur, ibi omne bonum, lit. t 3. p. 27. c. 3
Humilitas eſt fidelis comes orationis, quæ ipſam ducit ad Deum, & exaudiri facit, lit. to. 3. p. 33. c. 3
Humilitas præcedit gloriam, tempore, ordine, merito, & cauſa, lit. tom. 3. p. 33. col. 4
Humilitas non timet caſum, aut ruinam; ſuperbia vero quia in alto eſt, deprimitur, & conteritur, lit. tom. 3. p. 35. c. 1
Humilitas Chriſtum induxit in mundum, charitas deduxit, obedientia eduxit, lit. tom. 3. p. 50. col. 4
Humilitas eſt cuſtos omnium virtutum, & reparatrix omnium bonorum. Hæc de tepiditate aliarum virtutum inflammeſcit, de defecta abundat, de lucta gaudet, & de morte reviviſcit, lit. t. 3. p. 57. c. 1
Humilitas detractionis, & adulationis verba contemnit, lit. to. 3. pag. 90. col. 3
Humilitas viam parat Sapientiæ, quam obſtruit ſuperbia, lit. tom 3. pag. 93. col. 4
Humilitas triplex; Primam parit in corde propria cognitio. Secundam facit Sanctitas in opere ex contemptu mundanæ gloriæ. Tertiam format charitas in ſuſtinentia opprobriorum, lit. t. 3. p. 109. c. 4
Humilitas, & patientia ſunt duo latera ſcalæ, ceteræ virtutes ſunt gradus, lit. tom. 3. p. 140. col. 2
Humilitas contra ſuperbiam, puritas contra carnis concupiſcentiam, & ſimplicitas contra concupiſcentiam oculorum a Domino eſt petenda, lit. tom. 3. p. 153. col. 1
Humilitas, & patientia ſunt virtutes, ſine quibus homo in tribulationibus deficit, lit. tom. 3. p. 172. col. 2
Humiliare ſe ad pœnitentiam, eſt ire ad ſublimia, myſt. t. 4. p. 38. c. 4
Humilitas ſola poteſt mundi laqueum effugere, myſt. t. 4. p. 47. c. 4
Humilitas placet Domino, lit. t. 4. p. 80. c. 2
Humilitas præcedet gloriam, mor. to. 4. p. 82. c. 4
Humilitas ſola ſalvat hominem, mor. ibid.
Humiles, & mites in hoc mundo congregat Dominus per fidei unitatem in Eccleſiam militantem, mor. to. 4. p. 88. c. 2
Humilitas terminus a quo, unde incepit Eccleſia, mor. t. 4. p. 89. c. 4
Humilitas Chriſti ex miſſione declaratur, myſt. to. 4. p 108. col. 2
Humiliantes ſe, macerantes carnem ſuam, & erogantes ſua in pauperes quid mereantur, lit. to. 4. p. 141. c 2
Humilitas maxime Prælatis convenit, myſt. t. 4. p. 224. c. 2
Humilitas contumeliis nutritur, myſt. to. 5. p. 22. c. 1
Humilitas profundum non metitur, & cur, exp. t. 5. p. 214. col. 4
Humilitas caput eſt; & cuſtos omnium virtutum, mor. t. 6. p. 355. c 4
Humiliatio corporis humilitatem cordis frequenter excitat, t. 6. pag. 366. col. 3
Humilitatis perfectæ tres gradus docentur, mor. t. 6. p. 11. col. 3
Humilitatis gradus ſecundum Bernardum tredecim docentur, mor. tom. 6. p. 11. col. 3
Humilitas cur regnum cœlorum faciat ſuum, lit. t 6. p. 15. col. 3
Humilitas vera ſtabilis, ut terra, lit. t. 6. p. 62. c. 1
Humilitas centrum aliarum virtutum, ibid.
Humilitas triplex declaratur, lit. t. 6. p. 72. c. 4
Humilitas vera columba dicitur, mor. to. 6. p. 91. c. 4
Humilitas vera ſtabilis eſt, lit. to. 6. p. 105. c. 4
Humilitas eſt quaſi vas vacuum, lit. to. 6. p. 132. c. 3
Humilitate Mariæ, vitæ panditur introitus, lit. t. 6. p. 136. col. 1
Humilitas ſemper fructuoſa, lit. to. 6. p. 158. c. 4
Humilitas Petri, etſi erronea, non tamen mala, lit. t. 6. p. 159. c. 1
Humilitas vera ſtabilis, ut terra, lit. t. 6. p. 189. c. 4
Humilitas fundum tenet ædificii ſpiritualis, ibid.
Humilitas Chriſti notatur, mor. to. 6. p. 191. c. 1
Humilitatem tria nutriunt, lit. to 6. p. 211. c. 2
Humilitas proprie dicitur virtus Evangelica, lit. t. 6. p. 218. c. 2
Humilitas Turri bene comparatur, lit. to. 6. p. 221. c. 4
Humilitas ubi reperitur, ibi Sapientia eſt, lit. t. 6. p 229. c. 3
Humilitas pœnitentis, in quibus figuratur, mor. t. 6. p. 236. c. 1
Humilitas orationis plus valet, quam fidei jactantia, lit. t 6. p. 239. c. 3
Humilitas perducit orationem uſque ante Deum, myſt. t. 6 p. 262 c. 2
Humilitas: homo vincit per humilitatem quinque rationibus, mor. tom. 7. p. 42. col. 3
Humilitas ſolet comparari pallio magorum, ibid.
Humilitas ſola laqueos Diaboli evadere poteſt, mor. t. 7. p. 42. c. 4
Humilitas vera quæ, & quando fit, lit. t. 7. p. 63. c. 3
Humilitas quomodo virtutum prima, exp. gloſſ. t. 7. p. 166. c. 2
Humilitas interior proprie dicitur humilitas, lit. t. 7. p. 174. c. 2
Humilitas exterior humiliatio poteſt dici, ibid.
Humilitas Chriſti notatur, lit. t. 7. p. 182. c. 1
Humilitas, & laborioſitas, quare debeant ſociari, lit. t. 7. p. 188. c. 1
Humilitatem ſequitur gloria coronæ, lit. t. 7. p. 241. c. 2
Humilitas multum placet Deo, lit. t. 7. p. 248. c. 2
Humilitas Chriſti, lit. tom. 7. p. 262. c. 2
Humilitas colligit, concordiamque facit, myſt. to. 7. p. 281. c. 2
Humilitas Joannis cadendo ad pedes Angeli, lit. t. 7. p. 369. c. 4
Humilitas cecidit, quia neſcit deſcenſum, lit. t. 7. p. 383. c. 4
Humus ſua terram viventium, vel Eccleſiam connotat, myſt. tom. 4. pag. 35. col. 2
Humus Iſrael ſignat laicos, & agricolas, & quomodo, moral. tom. 5. pag. 77. col. 2
Humus dicuntur divites inter laicos, quia ſatis abundat in humore. Terra autem dicuntur Laici pauperes, qui a divitibus atteruntur, ibid.
Hun interpretatur unicus, lit. tom. 2. p. 313. col. 1
Hun interpretatur paſcua, & cur, ibid.
Hus fuit primogenitus Nachor fratris Abraham, lit. t. 4. p. 307. c. 1
Hyacinthus quid ſignificet, lit. tom. 7. p. 310 col. 1
Hyacinthus quam naturam, & ſignificationem habeat, lit. t. 7. p. 426. c. 4
Hyperbolicus ſermo eſt illa propoſitio; & omnes beſtiæ hyemaverunt ſuper eum, lit. tom. 4. p. 43. col. 3
Hydria in ſcapula eſt cor hominis in executione operis, mor. tom 1. pag. 31. col. 2
Hydriæ ſex quid denotant, mor. tom. 6. p. 290. col. 2
Hydria quid ſignat, mor. tom. 6. p. 308. col. 2
Hydria ab hydra ſerpente dicitur, & quomodo, mor. t. 6. p 308. c. 4
Hydriæ quid ſignificent, lit. tom. 7. p. 53. col. 3
Hydropici proprietas quæ ſit, lit. to. 6. p. 218. col. 1
Hydropici communia accidentia diffuſe tractantur, lit. t. 6. p. 218. c 2
Hyems eſt ſtatus culpæ, vel ſtatus pœnitentiæ, Æſtas ſtatus perfectæ juſtitiæ, Autumnus ſtatus mortis, lit. to 1. p. 49. c. 3
Hyems culpæ habet tria peccata, concupiſcentiam carnis, concupiſcentiam oculorum, & ſuperbiam vitæ, ibid.
Hyems triplex, pigritiæ, pœnitentiæ, & damnationis, ſeu ſententiæ finalis, lit. tom. 3. p. 117. col. 1
Hyems quid denotet, myſt. tom. 6. p. 114. col. 2
Hypocriſis vicus eſt civitatis Diaboli, myſt. to. 2. p. 140 c. 1
Hypocriſis dicitur fermentum, & quare, myſt. ibid.
Hypocriſis eſt cauda Diaboli, mor to. 2. p. 189. col. 4
Hypocriſis ſepulchris comparatur, mor. to. 2. p. 228 col. 1
Hypocriſis lumen eſt ad modum ſquammarum piſcium, mor. tom. 2. pag. 233. col. 1
Hypocriſis diſtorquet bona opera a bono fine, exp gloſſ. t. 7. p 148 c 3
Hypocriſi beneficia Eccleſiaſtica acquirentes ſubintraſſe dicuntur, mor. tom. 7. p. 249. col. 3
Hypocriſis qualis, lit. tom. 7. p. 394. col. 2
Hypocrita exterius rectus apparere appetit, ſed intus vitiis ſe totum ſubjicit, ſimilis tigri, quæ propter varietatem pellis pulchra eſt, ſed rapax, lit. tom. 1. p. 400. col. 4
Hypocrita ſimilis eſt ſcirpo, carecto, & ſepulchro exterius dealbato, intus pleno oſſibus, lit. tom. 1. p. 405. col. 4
Hypocritæ comparantur Lamech bigamo, mor. to. 1. p. 7. c. 4
Hypocritæ quærunt remunerationem ſuorum operum in hac vita, ſed boni eam quærunt in futuro ſæculo, myſt. to. 1. p. 14. col. 4
Hypocrita habet ſpeciem virtutis, ſed non operatur, ideo ſtruthioni comparatur, quæ habet alas, ſed non volat, lit. to. 1. p 113. c. 3
Hypocrita eſt lapis angularis, in ædificio diaboli, quia cum bonis habet ſpeciem ſanctitatis, cum malis intentionem iniquitatis, lit. tom. 1. p. 406. col. 1
Hypocrita dum laudatur, diſſipatur, ibid.
Hypocriſis ſpecies quatuor, lit. tom. 1. p. 453. col. 4
Hypocrita oſtentat quod non eſt, & occultat quod eſt, vera mala diſſimulat, & falſa bona prætendit, lit. t. 1. p. 443. c. 3

Hypo-

Hypocritæ ſimiles ſunt electis in ſpecie ſanctitatis exterioris, ſed non in veritate actionis, & converſationis, myſt. t. 1. p. 451. c. 3
Hypocritæ meritum, mor. t. 2. p. 3. col. 4
Hypocritæ ſunt portæ, quæ tegunt mortem, mor. to. 2. p. 18. c. 2
Hypocritorum ſimulationes dicuntur alæ, mor. t. 2. p. 32. c. 2
Hypocritæ ſignificantur per malum, mor. t. 2. p. 78. c. 4
Hypocritæ gaudium adinſtar puncti, & quare, mor. t. 2. p. 79. c. 2
Hypocritarum ſictio qualis, mor. t. 2. p. 81. c. 3
Hypocritæ Deum quærunt extra, mor. t. 2. p. 84. c. 2
Hypocritæ jejunium non animæ, non Deo, ſed populi fames, mor. tom. 2. p. 88. col. 4
Hypocritarum falſitas, quæ ſit, lit. to. 2. p. 103. c. 2
Hypocritæ ſignificantur per hircos, mor. t. 2. p. 129. c. 3
Hypocritarum proprietates hircorum ſunt, ibid.
Hypocritæ finis brevis, mor. t. 2. p. 129. c. 4
Hypocriſis ſignificatur per ſitum, lit. t. 2. p. 134. c. 3
Hypocrita non eſt oliva, ſed oleaſter, mor. t. 2. p. 135. c. 4
Hypocritæ mendaces ſunt in ſtateris, mor. t. 2. p. 155. c. 3
Hypocritæ ſunt ſimulatores callidi, mor. t. 2. p. 163. c. 1
Hypocritæ ſunt nive dealbati, mor. t. 2. p. 168. c. 2
Hypocrita dicitur callidus ſimulator, mor. t. 2. p. 172. c. 4
Hypocritæ licet habeant manus rectas, non habent cor rectum ad æternam retributionem, mor. t. 2. p. 199. c. 4
Hypocritæ quomodo juſtitiam prophanant, mor. t. 2. p. 234. c. 3
Hypocrita ſignificatur per Antichriſtum, mor t. 2. p. 242. c. 4
Hypocritæ ſeſe victimant, ſed in profundum inferni; boni vero tollunt, & elevant hoſtias, mor. t. 2. p. 252. c. 2
Hypocrita dicitur figmentum, lit. t. 2. p. 264. c. 1
Hypocriſis dicitur falſugo propter infructuoſitatem, mor. t. 2. p. 282. c. 4
Hypocritæ committunt adulterium cum virtute, mor. t. 2. p. 311. c. 2
Hypocritæ peccato iniquæ intentionis, & malæ actionis addunt peccatum ſimulationis, lit. t. 2. p. 331. c. 1
Hiebuſæus interpretatur conculcatio, myſt. t. 2. p. 341. c. 3
Hiebuſæus ſignat luxuriam, myſt. ibid.
Hypocritæ dupliciter ambulant, quia exterius ſpeciem Sanctitatis oſtendunt, interius vero rem veritatis non habent, lit. t. 3. p. 23. c. 3
Hypocritæ, & divites maxime diſplicent Deo: hypocritæ, quia quod non habent, ſe habere ſimulant, divites, quia quod ſuum non eſt, injuſte retinent, lit. t. 3. p. 42. c. 3
Hypocritæ ſimiles ſunt nubibus, & vento, quæ ſunt ſigna pluviæ, & non pluunt, mor. tom. 3. p. 55. col. 1
Humilitas, & manſuetudo pariunt gratiam, ſuperbia, & furor ruinam, lit. tom. 3. p. 574. col. 4
Hypocritæ ſunt vacui veritate, pleni autem vanitate, myſt. t. 3. pag. 118. col. 2
Hypocrita hæreticum ſignificat, myſt. to. 4. p. 26. c. 4
Hypocritæ dicuntur agni propter exteriorem manſuetudinem, myſt. tom. 4. pag. 75. col. 2
Hypocritæ delectantur ſcire, ſed non facere, lit. t. 4. p. 138. c. 1
Hypocritarum converſatio commode aſſimilatur nido, & nidi proprietates dicuntur, myſt. to. 4. p. 271. c. 4
Hypocritæ ſub cilicio portant ſanguinem, myſt. t. 4. p. 272. c. 2
Hypocrita propter multa ſtruthioni comparatur, myſt. t. 4. p. 304. c. 2
Hypocritæ ſunt agni, & quomodo, exp. gloſſ. t. 5. p. 124. c. 1
Hypocrita quid agat, exp. to. 5. p. 225. c. 2
Hypocritæ dicuntur loca humilia, myſt. to. 5. p. 239. c. 1
Hypocrita vulpi aſſimilatur, lit. t. 6. p. 51. c. 1
Hypocritæ quomodo Eunuchi dicantur, lit. t. 6. p. 64. c. 1
Hypocrita quid ſit, declaratur, lit. t. 6. p. 71. c. 1
Hypocritæ tribus maxime cognoſcuntur, lit. t. 6. p. 170. c. 1
Hypocritæ quibus merito comparantur, lit. t. 6. p. 170. c. 4
Hypocritæ quomodo mundum contemnant, lit. to. 6. p. 183. c. 2
Hypocritæ cur Galilæis aſſimilentur, myſt. to. 6. p. 213. c. 3
Hypocritæ mores corrumpunt, myſt. to. 6. p. 251. c. 2
Hypocritæ ſe macerant vane, lit. to. 6. p. 387. c. 4
Hypocritæ tantum corpore ſerviunt Deo, myſt. to. 7. p. 5. col. 2
Hypocrita qui, exp. gloſſ. to. 7. p. 16. c. 4
Hypocritæ, & mali Chriſtiani ſunt equus pallidus, & quare, mor. tom. 7. pag. 42. col. 2
Hypocrita, ſive adulator videtur lucerna, mor. t. 7. p. 53. col. 1
Hypocrita habet faciem Simiæ, lit. t. 7. p. 122. c. 3
Hypocritæ interius ſordentes volunt ſuperveſtiri, lit. t. 7. p. 128. col. 4
Hypocritarum vita quaſi candela ad vendendum, lit. to. 7. p. 137. c. 2
Hypocritæ ſimiles vulpi ſimulanti ſe mortuam, mor. t. 7. p. 140. col. 1
Hypocritæ nunquam haberent beneficia Eccleſiarum, niſi hypocriſim exterius oſtenderent, mor. t. 7. p. 140. c. 1
Hypocritæ latronibus quibuſdam comparantur, ibid.
Hypocrita comparatur Diabolo, ibid. col. 2
Hypocritæ quomodo peccent, quando non faciunt bona opera, ut videantur ab hominibus, ſed ut adipiſcantur temporalia, exp. gloſſ. tom. 7. p. 148. col. 3
Hypocritæ ſunt biſcolores, mor. to. 7. p. 162. c. 4
Hypocritæ motui violento comparantur, lit. to. 7. p. 175. c. 1
Hypocritæ docent, quæ neſciunt, & alios per ſpeciem Religionis fallunt, lit. tom. 7. p. 191. col. 4

Hypocritæ quomodo oſtendant omnibus ſuſtinentiam ſuam, lit. tom. 7. pag. 195. col. 1
Hypocritæ non ſunt Sancti in ſpiritu, ſed ſanctificationem carnis habent exterius, lit. to. 7. p. 206. col. 2
Hypocritæ quomodo patiantur, lit. to. 7. p. 207. c. 2
Hypocritæ exterius habent ſimilitudinem Dei, interius autem habent cauterium Diaboli, lit. to. 7. p. 214. c. 2
Hypocritæ ſunt peregrini coram mundo, non autem coram Deo, lit. to. 7. pag. 267. col. 3
Hypocritas quare Dominus regnare permittat, lit. t. 7. p. 289. c. 4
Hypocritæ quærunt, vel quærere videntur Chriſtum Dominum, ſed non inveniunt, mor. to. 7. p. 328. col. 3
Hypocrita eſt corpus ſine ſpiritu, lit. tom. 7. p. 376. col. 4
Hypocritæ a Diabolo in Eccleſia introducti, lit. t. 7. p. 386. c. 2
Hypocritarum merces, mor. tom. 7. p. 416. col. 2

I

JAcentes in lecto contemplativi, myſt. to. 6. p. 77. col. 1
Jacere ante aliquem, quid ſit, mor. t. 6. p. 231. c. 2
Jacob tenens plantam Eſau ſignificat, quod bonus motus vult retrahere malum motum, ne procedat ad conſenſum, mor. t. 1. p. 33. c. 4
Jacob an peccaverit, cum viderit Eſau fratrem ſuum quaſi fame morientem, & cogens eum vendere ſibi primogenituræ jus, quod eſt res ſpiritualis, myſt. to. 1. p. 34. c. 2
Jacob an licite potuerit ſubripere benedictionem Eſau fratris ſui primogeniti, lit. tom. 1. p. 36. col. 1
Jacob Typus Gentilium, Eſau Judæorum, dum iſti cum Eſau bona opera foris quærunt, Gentiles per gratiam Dei ſe introductos eſſe cognoſcunt, mor. to. 1. p. 36. col. 1
Jacob an dicens ſe eſſe Eſau mentitus ſit, lit. t. 1. p. 36. c. 3
Jacob indutus veſtibus Eſau, ſignificat Chriſtum indutum carne humana, myſt. tom. 1. p. 36. col. 3
Jacob Chriſtus, Iſaac Deus Pater, Meſopotamia Gentilitas, Chanaan Synagoga eſt, ſuſceptæ ergo ſunt gentes, Judæis in ſua perfidia manentibus, myſt. tom. 1. p. 37. c. 4
Jacob dormiens Angelos videt, quia illi divina conſpiciunt, qui ab appetitu rerum temporalium oculos claudunt, mor. t. 1. p. 38. col. 2
Jacob timens Eſau fratrem ſuum, an peccaverit, cum dictum ſibi eſſet ab Angelo, ne timeret, & credere deberet Angelo, lit. tom. 1. pag. 45. col. 1
Jacob quomodo videbantur tam multi dies, & anni eſſe pauci, cum maxime Rachel diligeret, lit. tom. 1. p. 40. c. 1
Jacob ſerviens pro Rachele ſignificat Chriſtum, qui exinanivit ſeipſum formam ſervi accipiens pro Eccleſia ex Gentibus congreganda, myſt. tom. 1. p. 40. col. 2
Jacob in decorticatione virgarum, quas aſpiciebant oves in ardore coitus, & maculoſus pariebant fœtus, non peccavit fraudem committens, quia id fecit diſpenſatione divina, lit. to. 1. p. 43. c. 2
Jacob ſic oravit Dominum, ut ſpem timore moderaretur, & timorem ſpe conſolaretur, lit. tom. 1. p. 45. c. 1
Jacob non vidit Dominum in faciem, ſed facie ad faciem, quia per ſimilitudinem eum aſpexit, mor. t. 1. p. 46. c. 2
Jacob peccavitne vocans Eſau Deum, lit. tom. 1. p. 46. c. 3
Jacob diſtribuens univerſam familiam ſuam, pertranſiens Jordanem, & properans in occurſum Eſau, figura eorum, quæ geſſit Chriſtus ante paſſionem, mor. to. 1. p. 46. c. 4
Jacob fugienti apparuit Dominus, quia fugientibus peccata Dominus apparet conſolans eos, mor. tom. 1. p. 48. col. 4
Jacob cur vocatus eſt a Domino, Iſrael mutato illo nomine, ſi ante idem nomen fuerat illi ab Angelo impoſitum, lit. tom. 1. p. 49. c. 1
Jacob natus eſt, cum eſſet Iſaac annorum ſexaginta, lit. to. 3. p. 51. c. 2
Jacob an benedixerit omnibus filiis ſuis, lit tom. 1. p. 71. c. 3
Jacob non peccavit ducendo in uxores Liam, & Rachel ſorores, lit. tom. 1. pag. 119. col. 3
Jacob dicitur primo, & poſtea Iſrael, quia oportet in via luctari, & in patria videtur Deus, alleg. to. 2. p. 27. c. 2
Jacob ſupplantator interpretatur, mor. to. 2. p. 108. col. 3
Jacob debemus aſſimilari, mor. tom. 2. p. 113. col. 1
Jacob cur a Deo poſt luctam vocatur Iſrael, mor. t. 2. p. 521. col. 4
Jacob duxit Rachel, & Liam, mor. to. 2. p. 122. c. 2
Jacob eſt tempus tentationis, mor. tom. 2. p. 129. c. 4
Jacob in dormitione aſſimilatur Chriſto in paſſione, quomodo, lit. tom. 2. p. 132. col. 3
Jacob ſomnus de Chriſti morte exponitur, ibid.
Jacob ſignificat activos luctantes, & Iſrael contemplativos videntes Deum in contemplatione, mor. t. 2. p. 137. col. 1
Jacob canticum cantare quid ſignificet, mor. t. 2. p. 193. c. 2
Jacob ſignificat Chriſtianum voventem in Baptiſmo, alleg. to. 2. pagin. 195. col. 1
Jacob ſignificat activos, Iſrael contemplativos, alleg. t. 2. p. 208. c. 3
Jacob, & Eſau in Eccleſia ſunt Principes Eccleſiaſtici, & ſæculares, mor. tom. 2. p. 236. col. 3
Jacob muneribus placatus eſt Eſau, mor. to. 2. p. 249. c. 4
Jacob munera, quid ſignificent, ibid.

Jacob interpretatur luctans, & signat scholares in lucta studii desudantes, mor. to. 2. p. 271. col. 1
Jacob signat poenitentem, mor. t. 2. p. 284. c. 3
Jacob denotat populum Gentilem, & quomodo, lit. t. 2. p. 287. c. 3
Jacob interpretatur luctator, lit. t. 2. p. 319. c. 3
Jacob interpretatur supplantator, lit. t. 2. p. 319. c. 3
Jacob significat spiritum, Esau carnem, inter quae est assidua pugna, sed caro spiritui subjicienda est, mor. to. 3. p. 155. c. 2
Jacob Praelatum denotat, myst. tom. 4. p. 16. c. 2
Jacob Ecclesia interpretatur, myst. tom. 4. p. 25. c. 4
Jacob activum, Israel contemplativum denotat, myst. t. 4. p. 96. c. 4
Jacob quando luctatus est cum Angelo, quod nomen impositum fuerit, lit. tom. 4. p. 97. col. 1
Jacob absolute positus duodecim tribus denotat, lit. to. 4. p. 244. col. 1
Jacob tota nocte luctare cum Angelo denotat Judaeos contra veritatem irruere, lit. t. 4. p. 246. col. 2
Jacob luctator est, alleg. tom. 4. p. 293. col. 2
Jacobus luctatur in pugna tribulationum, myst. t. 5. p. 53. col. 4
Jacobus in mola tribulationum premitur, myst. t. 5. p. 53. c. 4
Jacob, atque Israel Christi est, & quomodo, myst. to. 5. p. 177. c. 2
Jacob superbia, idest, duodecim tribuum, lit. t. 5. p. 187. c. 3
Jacob interpretatur virtus, alleg. to. 5. p. 225. c. 4
Jacob noster duodecim Apostolos spiritu, ac verbo genuit, mor. tom. 6. pag. 3. col. 2
Jacobus lenis, & nitidus fuit, & quid significet plantam Esau tenens, dum e ventre exibat, lit. t. 6. p. 3. c. 2
Jacob charitatem signat, quae in via habetur, & in patria, mor. to. 6. pag. 3. col. 2
Jacob in Ægyptum descendit cum suis, lit. t. 6. p. 3. c. 2
Jacob Esau manus crudeles fugiendo evasit, lit. t. 6. p. 3. c. 2
Jacob a matre ejus Rebecca adjutus fuit, lit. t. 6. p. 3. c. 2
Jacob medullam Ægypti manducavit, lit. t. 6. p. 5. c. 3
Jacob luctator, & supplantator interpretatur, Christumque significat, lit. tom. 6. p. 4. col. 2
Jacob, & Heli fratres fuerunt, lit. t. 6. p. 4. c. 3
Jacobus duxit uxorem eamdem Heli fratris sui, & suscitavit fratri ejus mortuo Heli semen, quia genuit Josephum, lit. t. 6. p. 4. col. 3
Jacobo similes sunt boni, & quare, myst. t. 6. p. 5. c. 1
Jacob prophetia quando fuit completa, lit. t. 6. p. 5. col. 3
Jacobus luctator est, lit. t. 6. p. 38. c. 1
Jacobus Alphaei, vel millesimus, vel doctus dicitur, lit. t. 6. p. 38. c. 2
Jacobus secundum Esytium historicum de ventre matris sanctus vocatus fuit, lit. t. 6. p. 38. col. 2
Jacobus Alphaei, & doctus, & docti filius extitit, lit. t. 6. p. 38. col. 2
Jacobus consilii luctator dicitur, mor. to. 6. p. 87. c. 4
Jacobus luctator, myst. tom. 6. p. 113. col. 3
Jacobus luctator, mor. tom. 6. p. 123. col. 2
Jacob est Praelatus bonus, myst. tom. 6. p. 257. c. 2
Jacob minor, cur dicatur minor, lit. t. 6. p. 273. c. 3
Jacob Genes. 35. infodit aures, & armillas subter terebinthum, quid significet, exp. gloss. tom. 7. p. 37. col. 4
Jacob. Tria commendantur in eo, & de ipso multa, lit. t. 7. p. 52. c. 1
Jacob qua dilectione, & cur fuit a Deo dilectus, lit. t. 7. p. 52. c. 1
Jacob duplicem habuit cognitionem, exp. glos. t. 7. p. 111. c. 3
Jacob verba ad Laban, Genes. 31. idest, Praelati ad Christum, lit. tom. 7. pag. 190. col. 1
Jacob quare Joseph, & Benjamin magis dilexerit, lit. t. 7. p. 236. c. 3
Jacobi morte convertitur ille, qui eum judici ad martyrium obtulit, lit. tom. 7. p. 274. col. 2
Jacobi Epistola est prima ob multas causas, lit. to. 6. p. 310. c. 3
Jactantiae vitium est, cum quis se laudat de bono, quod habet, si vero super alios seipsum extollat, & alios contemnat, elatio, seu indignatio est, lit. tom. 3. p. 63. col. 4
Jactantia totam congeriem bonorum operum corrumpit, lit. to. 3. pag. 179. col. 3
Jactantia saepe sequitur opera exteriora, lit. t. 4. p. 208. c. 2
Jactantia vitanda semper propter multa, lit. t. 6. p. 160. c. 1
Jactantia peccatum grave, majus autem ingratitudo, mor. t. 6. p. 227. c. 2
Jactantia rapina dicitur, lit. t. 7. p. 240. c. 1
Jactatores dicuntur loqui opera hominum, mor. t. 2. p. 31. c. 2
Jactatores intendunt arcum, lit. tom. 2. p. 94. col. 4
Jactatores, & hypocritae confitentur mundo, mor. to. 2. p. 274. col. 4
Jactura praeteriti temporis est redimenda velocitate boni operis, lit. tom. 3. p. 116. col. 4
Jactus lapidis est directio legis in Christum, myst. t. 6. p. 261. c. 2
Jacula ignis sunt instrumenta, quibus ignis jacitur, exp. t. 5. p. 239. c. 1
Jahel ascensio interpretatur, lit. t. 6. p. 119. c. 4
Janitores coeli qui sint, mor. tom. 5. p. 38. col. 4
Janitores domus Dei, ferentes claves, sunt Sacerdotes, lit. to. 6. pag. 171 col. 2
Janua misericordiae quibus clausa, lit. t. 7. p. 245. c. 4
Jamnitae sunt schismatici, myst. tom. 5. p. 260. col. 4
Jairus interpretatur illuminatus, vel illuminans, & quid praestet, myst. tom. 6. p. 181. col. 1
Jairus significat Praelatum Ecclesiae, myst. t. 6. p. 181. c. 1
Jair filia est plebs Judaica, alit. to. 6. p. 181. c. 3
Jasa civitas ubi finitur provincia Moabitarum, lit. to. 4. p. 38. c. 3
Jaspis Martyres significat, myst. to. 4. p. 127. c. 4
Jaspis lapis est viridis, & significat virorem fidei immarcescentem, myst. tom. 5. p. 98. col. 4
Jaspis phantasias pellit, myst. to. 5. p. 98. c. 4
Jaspidis virtus, & significatio, lit. to. 7. p. 426. c. 1
Jazer fortis dicitur, & accipitur ibi pro forti regula Divi Benedicti, vel pro dulci constitutione Patris Augustini, quae destructae sunt, myst. to. 4. p. 40. col. 3
Iberes sunt caprae sylvestres, lit. to. 1. p. 239. c. 2
Ibis avis aquatica, sive Ciconia est, lit. t. 4. p. 75. c. 3
Iboseth est aliquis magnus peccator, mor. t. 6. p. 360. c. 2
Idea dicit speciem re. exemplarem in ipsa Sapientia, lit. t. 6. p. 281. c. 4
Idea duplicem habet comparationem, lit. t. 6. p. 281. c. 4
Identitas essentiae notatur, cum dicit in quo mihi bene complacui, lit. tom. 6. p. 95. col. 4
Ideo, quomodo exactissime exponitur, lit. t. 4. p. 15. c. 2
Idioma, cum quo loquimur Deo, est devotio, mor. t. 2. p. 101. c. 4
Idiotae, & simplices praecepta Dei manifestant opere magis, quam literati, mor. t. 7. p. 24. c. 2
Idiota unde dicatur, lit. tom. 7. p. 284. c. 2
Idolothitum quasi idolo cauteriatum, sive signatum, exp. gloss. tom. 7. pag. 92. col. 4
Idololatriae Hebraeorum factae in deserto aggravatio, lit. t. 2. p. 102. c. 1
Idololatrae in collibus sacrificabant, lit. t. 2. p. 206. c. 3
Idololatria fornicatio spiritualis, ibid.
Idololatriae initium fuit superbia, & cupiditas, lit. t. 3. p. 161. col. 4
Idololatra pessimus fuit Achaz, lit. t. 4. p. 18. c. 2
Idololatrae multi noluerunt scire Incarnationem Domini nostri Jesu Christi, mor. t. 4. p. 103. c. 1
Idololatrae multis de causis reprehenduntur, lit. to. 4. p. 104. c. 2
Idololatriae cultus valde mendax, lit. t. 4. p. 185. c. 1
Idololatrae opera manuum suarum adorant, lit. t. 4. p. 221. col. 3
Idololatriam comitabantur fornicationes, & adulteria, exp. t. 5. pag. 119. col. 2
Idola Laban sunt vitia principalia, luxuria, superbia, & avaritia, mor. tom. 1. pag. 44. col. 2
Idola multa cupiditatis sub habitu asperitatis absconduntur, mor. tom. 1. p. 44. col. 2
Idola superbiae, avaritiae, & luxuriae non debent esse in domo Domini, mor. tom. 1. p. 48. c. 4
Idola abscondita sub terrebyntho a Jacob, significant peccata omnia a Christo fuisse deleta in Cruce, lit. t. 1. p. 49. c. 2
Idolum est imago nullius rei existentis repraesentativa, simulachrum est imago alicujus rei repraesentativa, lit. t. 1. p. 145. c. 4
Idololatria destruit fidem, quae est fundamentum omnis boni, lit. tom 1. p. 163. col. 4
Idola dicuntur surda, alleg. tom. 2. p. 99. col. 4
Idolorum vanitas quae, anag. to. 2. p. 295. c. 4
Idolum peccatum significat, myst to. 4. p. 8. c. 1
Idola quo tempore contrita, & comminuta sint, & a quibus, lit. tom. 4. p. 9. col. 1
Idola falsa dogmata, myst. tom. 4. p. 9. col. 1
Idola corruerunt confracto Templo a Dario, lit. to. 4. p. 48. c. 3
Idolum argenti peccatum locutionis, myst. t. 4. p. 68. c. 1
Idola, sive simulacra hominum sunt Praelati, myst. to. 4. p. 94. c. 1
Idola de quibus lignis fiant, myst. to. 4. p. 99. c. 4
Idolum nihil est, lit. tom. 4. p. 100. c. 1
Idola in locis occultis responsa dabant, lit. t. 4. p. 102. c. 3
Idola post ostium domorum posuerunt Hebraei, & cur, declaratur, lit. tom. 4. p. 135. col. 1
Idola cisternis comparantur, & cur, declaratur, lit. t. 4. p. 179. c. 1
Idola invenerunt Chaldaei, lit. t. 4. p. 181. col. 1
Idola faciebant ruere Judaeos in alia peccata, & infernum, lit. tom. 4. pag. 185. col. 3
Idola quae adoraverunt Judaei, dicuntur, lit. t. 4. p. 197. c. 1
Idoli mortalitas, atque temporalitas notatur, lit. t. 4. p. 203. c. 3
Idolorum impotentia describitur, lit. t. 4. p. 203. c. 3
Idolum palmis cur comparetur, ibid.
Idola nihil in se vitale habent, ibid. col. 4
Idola cur praesertim meminerit Propheta, declaratur, lit. t. 4. p. 48. c. 3
Idola induebant ad instar hominum, lit. t. 4. p. 404. c. 2
Idola in Jerusalem erant tot, quot viae, myst. t. 4. p. 208. c. 2
Idolum, idolique plastes nihil sunt, myst. t. 4. p. 278. c. 3
Idolorum cultores omnes superbi, lit. t. 4. p. 317. c. 3
Idolorum adoratio diversa ostenditur, ex quo videtur illorum ignorantia, lit. t. 4. p. 317. col. 3
Idola aliquando designant malos Praelatos, lit. t. 4. p. 317. col. 3
Idolum nullius potentiae est, ibid. col. 4
Idola comedebant serpentes nonnulla, quae erant terrea, lit. tom. 4. pag. 318. col. 1
Idola nequeunt aliquid facere, lit. t. 4. p. 319. c. 2
Idolum nihil est, lit. tom. 4. p. 320. c. 2
Idolorum tria sunt genera, mor. t. 5. p. 26. col. 2

Idola

Idola dicuntur domus Israel, quia in Ecclesia reperiuntur, myst. tom. 5. pag. 68. col. 3
Idola etiam dicuntur domus Israel, quia per illa figmenta simplices de domo Israel, idest, de Ecclesia seducunt, ibid.
Idola facere, est divitias & thesauros congregare, mor. t. 5. p. 80. c. 4
Idola facere etiam est novitates peccandi adinvenire, mor. t. 5. p. 80. c. 4
Idola facere est Prælatos inutiles promovere, mor. t. 5. p. 80. c. 4
Idolum delictum Samariæ, lit. tom. 5. p. 189. c. 3
Idolum quid, exp. tom. 5. p. 205. col. 3
Idola omnia a Belo originem traxerunt, lit. t. 6. p. 201. c. 2
Idola omnia sunt sortita a Belo, lit. tom. 6. p. 201. c. 3
Idola qui colit, pluribus vitiis se subdit, Prolog. t. 7. p. 5. col. 1
Idololatrarum genera duo, exp. gloss. tom. 7. p. 15. col. 4
Idololatriæ prohibitio in secundo præcepto, exp. gloss. t. 7. p. 26. c. 3
Idololatrę ex quibus fingerent idolum esse compactum, lit. t. 7. p. 93. c. 1
Idololatræ quomodo crederent divinitatem inesse idolo, expos. gloss. tom. 7. p. 93. col. 2
Idola erant statuæ sine voce, sed Diabolus loquebatur in eis, lit. tom. 7. pag. 106. col. 2
Idumæus significat terrenum, myst. tom. 2. p. 134. col. 4
Idumæa terra Esau significat Gentilitatem, myst. to. 2. p. 152. c. 3
Idumæa interpretatur terrena, & significat mundum, myst. t. 2. pag. 152. col. 3
Idumæa sanguinea interpretatur, myst. to. 2. p. 155. c. 4
Idumæi incenderunt templum, mor. tom. 2. p. 209. c. 1
Idumæa interpretatur terrena, vel sanguinea, lit. t. 1. p. 285. c. 1
Idumæa significat Gentilitatem, & quomodo, lit. t. 2. p. 285. c. 1
Idumæa denotat peccatores, mor. ibid.
Idumæa, & Duma idem esse declaratur, lit. t. 4. p. 48. c. 3
Idumæa quando evertetur, omnes peribunt, lit. t. 4. p. 53. col. 3
Idumæa populus dicitur interfectus, lit. t. 4. p. 75. col. 1
Idumæa omnis carnalis dicitur, myst. tom. 4. p. 75. col. 2
Idumæa Sacerdotes, & Prælatos carnales, myst. to. 4. p. 75. col. 2
Idumæa destruetur, & nunquam reparabitur, lit. to. 4. p. 76. col. 3
Idumæorum nequitia docetur, lit. tom. 4. p. 211. col. 1
Idumæi dicti sic sunt ab Esau, lit. to. 4. p. 271. col. 2
Idumæam Christus suo sanguine rubricavit, myst. t. 4. p. 271. c. 4
Idumæi homines terrenos significant, qui insurgunt contra filios Juda, idest, contra viros spirituales, myst. t. 5. p. 92. c. 2
Idumæa est a parte Australi, exp. t. 5. p. 92. col. 3
Idumæa terrena interpretatur, myst. ibid.
Idumæi semper filios Israel odio habuerunt, exp. t. 5. p. 190. c. 3
Idumæa urbs ubi sita sit, exp. tom. 5. p. 191. col. 2
Idumæa Azotum, & Jamniam, quid ista tria nomina designant, myst. tom. 5. p. 234. col. 4
Jechonias a Deo destitutus interpretatur, lit. t. 4. p. 231. col. 3
Jechonias autem genuit Salathiel, idest Joachim minorem, idest, filium, lit. tom. 6. p. 4. c. 2
Jechonias Domini præparari interpretatur, lit. t. 6. p. 4. c. 2
Jejunio sanantur infirmitates mentis, & corporis, mor. t. 1. p. 29. c. 2
Jejunium sine murmure agendum est, & sine vento inanis gloriæ, mor. tom. 1. p. 29. col. 2
Jejuniorum tempore non est bibendum ante prandium, nisi magna ex necessitate, alias solvitur jejunium, lit. to. 1. p. 247. c. 2
Jejunia aliquorum quibus facta sint, mor. t. 2. p. 88. c. 4
Jejunio sanantur passiones corporis, mor. t. 2. p. 88. c. 4
Jejunare quomodo debeamus, lit. t. 4. p. 5. c. 2
Jejunare quot modis conveniat, & quibus proficiat, lit. t. 4. p. 138. c. 3
Jejunando quid facere debeat homo, lit. t. 4. p. 138. c. 4
Jejunium sine eleemosyna lampas est sine oleo, lit. t. 4. p. 139. c. 1
Jejunii facti cum eleemosyna, & operibus pietatis, utilitates quinque, lit. to. 4. p. 139. col. 3
Jejunium nimis utile, ideo jubetur, myst. to. 4. p. 210. c. 4
Jejunium luxum tollit, lit. t. 4. p. 256. c. 3
Jejunii Adventus causa, exp. to. 5. p. 159. c. 4
Jejunium sanctum est, myst. tom. 5. p. 179. c. 4
Jejunium sanctificatur in tribus, mor. t. 5. p. 180. c. 4
Jejunium, & fletus sanctificatio dicitur, & cur, exp. t. 5. p. 217. c. 4.
Jejunium solum non facit placere Deo, sed per opera misericordiæ, exp. tom. 5. p. 218. col. 1
Jejunia Quatuor Temporum ubi ortum habuerunt, exp. t. 5. p. 219. c. 1
Jejunium quinque de causis commendatur, lit. t. 6. p. 12. c. 1
Jejunium contra carnis concupiscentiam, optimum remedium est, lit. tom. 6. p. 22. col. 1
Jejunium duplex, lit. tom. 6. p. 24. col. 4
Jejunium corporale multa bona facit, lit. to. 6. p. 24. c. 4
Jejunium corporale quid sit, lit. ibid.
Jejunium sequitur orationem, lit. tom. 6. p. 24. c. 4
Jejunium assiduum naturaliter facit hominem esse tristem, liter. tom. 6. pag. 25. col. 1
Jejunium corporale, & spirituale, & quod Deo gratum sit, dicitur, lit. tom. 6. p. 36. col. 1
Jejunium gaudii, & exultationis discipulis ascribendum non erat, & cur, dicitur, lit. tom. 6. p. 36. col. 2
Jejunium triduum quod sit, optime declaratur, lit. t. 6. p. 57. c. 1
Jejunium ordinatum est in eleemosyna, lit. t. 6. p. 60. c. 3
Jejunium duplex declaratur, lit. t. 6. p. 94. col. 1
Jejunium duplex declaratur, lit. t. 6. p. 162. c. 1
Jejunium omnes laudant, lit. t. 6. p. 174. c. 4
Jejunium pestem corporis sanat, lit. t. 6. p. 240. c. 1
Jejunio sanantur pestes corporis, oratione pestes mentis, expos. gloss. tom. 7. p. 47. col. 2
Jejunium: In jejunio debet apponi modus, exp. gl. t. 7. p. 62. c. 2
Jejunare, & comedere non nominant virtutem, exp. gl. t. 7. p. 89. c. 4
Jejunare non apponitur ad comedere, exp. gloss. t. 7. p. 89. col. 4
Jejunantibus, & manducantibus apparuit Dominus, lit. t. 7. p. 7. c. 1
Jejunium Hebræorum quando, lit. tom. 7. p. 308. col. 1
Jephte fuit vir spurius, meretricis filius, sed vir fortissimus pugnator, lit. tom. 1. p. 207. col. 3
Jephte an peccavit vovendo se immolaturum Domino quemcumque sibi obvium primum de domo sua, lit. to. 1. p. 208. c. 3
Jephte votum indiscretum; & ideo non reddendum, myst. t. 2. p. 163. c. 3
Jephte filia figurat oblationem voluntatis, lit. t. 7. p. 62. c. 1
Jerico significat mundum triplici muro vallatum, scilicet concupiscentia carnis, concupiscentia oculorum, & superbia vitæ, myst. tom. 1. p. 183. col. 4
Jeremias cur ter dicat, a, a, a, mor. t. 6. p. 309. c. 2
Jeremia quare dixit, a, a, a, nescio loqui, myst. t. 2. p. 155. c. 3
Jeremias prædixit reditum filiorum Israel de Babylonia, liter. tom. 2. pag. 159. col. 3
Jeremias in obsidione Civitatis, ad quem, lit. t. 4. p. 50. c. 3
Jeremias ivit in Ægyptum cum Judæis, lit. t. 4. p. 64. c. 1
Jeremias lapidatur a Judæis, & propter quid describitur, lit. tom. 4. pag. 64. col. 1
Jeremias futuram, & præsentem vidit captivitatem duodecim tribuum, Prol. tom. 4. p. 174. col. 1
Jeremias dicitur vir indutus lineis, quia sanctificatus fuit in ventre matris, Prol. tom. 4. p. 174. col. 1
Jeremias prophetavit destructionem gentium in consolationem Judæorum, lit. to. 4. p. 375. col. 3
Jeremiam antequam natus fuisset arbitrati sunt nonnulli hæretici, mor. to. 4. p. 175. col. 4
Jeremias tempore Josiæ exorsus est prophetare, lit. to. 4. p. 183. c. 3
Jeremias obstruxit locum, in quo arca Domini erat, ne amplius in ipsam confiderent, lit. t. 4. p. 184. c. 1
Jeremias ad quid populo missus, declaratur, lit. t. 4. p. 194. col. 4
Jeremias fuit vir maximæ pietatis, ac compassionis, lit. t. 4. p. 200. c. 3
Jeremiæ præcipitur, ne accipiat uxorem imminente captivitate, & in Jeremia omnibus Judæis, lit. t. 4. p. 220. c. 1
Jeremias quomodo eductus sit de carcere, lit. to. 4. p. 227. col. 1
Jeremias quomodo potuerit evadere mortem, lit. t. 4. p. 240. c. 2
Jeremias misit litteras ad illos, qui transmigraverunt, lit. t. 4. p. 243. c. 4
Jeremias in carcere prædicabat, & quid populo diceret, refert Josephus, lit. to. 4. p. 258. col. 4
Jeremias apertam captivitatem apertis verbis Judæis declarat, lit. tom. 4. pag. 259. col. 1
Jeremias cur voluerit in Judæa remanere, lit. tom. 4. p. 260. c. 2
Jeremias consolatur Baruch super afflictione sua, lit. to. 4. p. 264. c. 3
Jeremias multis diebus fuit in carcere, lit. t. 4. p. 298. c. 3
Jeremiæ Epistola, quam scripsit omnibus captivis, ne adorent idola, describitur, lit. to. 4. p. 317. col. 1
Jerusalem tribus Benjamin, lit. t. 4. p. 9. col. 2
Jerusalem Religiosi, myst. tom. 4. p. 9. col. 2
Jerusalem contemplatio pacis, myst. to. 4. p. 19. c. 2
Jerusalem Ecclesia militans, myst. to. 4. p. 18. c. 2
Jerusalem sola sperabat in Domino, propterea liberatur ab exercitu Sennacherib, lit. to. 4. p. 38. col. 1
Jerusalem, ubi Christus prædicavit, plura miracula fecit, passus est, mortuus, sepultus, & resurrexit, &c. myst. to. 4. p. 39. c. 2
Jeremias utrum meruit prædicando, cum invitus officium prædicationis recepit, exp. Glos. t. 7. p. 47. col. 4
Jeremias significat Christum, lumbare Judaicum populum, expos. Glos. to. 7. p. 162. col. 2
Jeremias quando lapidatus fuerit, lit. t. 7. p. 270. col. 1
Jeremiæ appropriatur facies vituli, & cur, expos. tom. 5. pagina 222. col. 1
Jerico corruit ad sonitum tubæ, mor. to. 2. p. 105. c. 2
Jericus interpretatur Luna, mor. t. 2. p. 110. c. 2
Jericus mundum signat, mor. t. 5. p. 251. c. 2
Jerico signat sæculum præsens, & quare, lit. t. 6. p. 3. c. 4
Jerico mundum denotat, lit. t. 6. p. 66. c. 3
Jerico urbs est, & ubi sita, docetur, lit. t. 6. p. 66. c. 3
Jerico mundum denotat, myst. to. 6. p. 242. c. 4
Jerico Luna interpretatur, lit. t. 6. p. 109. c. 1
Jerico quæ Civitas sit, & quis eam ædificaverit, liter. tom. 6. pag. 243. col. 3
Jerico septem circuitus quid significent, mystic. tom. 7. pagina 266. col. 2
Jeroboam de Tribu Ephraim, lit. t. 4. p. 26. c. 1
Jeroboam fuit nepos Jeu, myst. to. 5. p. 188. c. 3

Jerosolyma quid significet, mor. tom. 6. p. 6. col. 4
Jerosolyma quomodo turbara, lit. tom. 6. p. 7. col. 1
Jerosolyma Claustrales denotat, lit t. 6. p. 9. col. 1
Jerosolymitæ decem & octo fabricaverunt turrim Syolam, lit. tom. 6. pag. 213. col. 4
Jerosolymitæ turrim opprimentes omnes reprobos denotant, myst. ibid.
Jerosolyma locus passionis est, lit. t. 6. p. 242. col. 3
Jerusalem, & religio Judææ, destructa anno septuagesimoquinto post Nativitatem Domini, myst. t. 1. p. 17. c. 1
Jerusalem lupus est rapax, quæ effudit sanguinem Christi, & Prophetarum, lit. t. 1. p. 74. col. 1
Jerusalem, & legalia quomodo dicantur repudiata in finem, mor. t. 2. pag. 187. col. 3
Jerusalem dicitur religio, to. 2. p. 299. c. 1
Jerusalem interpretatur visio pacis, lit. t. 2. p. 339. c. 2
Jerusalem significat Ecclesiam triumphantem, lit. t. 2. p. 339. c. 2
Jerusalem quando capta fuerit, lit. t. 4. p. 45. c. 3
Jerusalem vallis despective dicitur, sicut & castellum, lit. t. 4. p. 49. c. 3
Jerusalem penuriam aquæ habebat, lit. t. 4. p. 50. c. 1
Jerusalem umbilicus terræ, myst. to. 4. p. 54. c. 2
Jerusalem sita super Gethsamini vallem pinguissimam, & fertilissimam, lit. t. 4. p. 59. col. 1
Jerusalem post septuaginta annos reædificatur sub Jesu magno Sacerdote, lit. to. 4. p. 62. col. 1
Jerusalem fit deserta, & habitatur a feris, lit. t. 4. p. 75. c. 3
Jerusalem cur filia Sion dicatur, lit. t. 4. p. 81. c. 3
Jerusalem cur virgo nominetur, ibid.
Jerusalem Ecclesia militans est, mor. t. 4. p. 100. c. 4
Jerusalem prius deserta, deinde captivata, lit. t. 4. p. 120. c. 1
Jerusalem generalis Ecclesia est, myst. t. 4. p. 122. c. 3
Jerusalem combusta a Romanis, lit. t. 4. p. 162. c. 3
Jerusalem deserta a Deo postquam Judæi negaverunt Christum, myst. to. 4. pag. 162. col. 3
Jerusalem captivata fuit propter tria peccata, Prolog. t. 4. p. 174. c. 2
Jerusalem solium, sedesque Domini dicebatur, lit. t. 4. p. 184. col. 2
Jerusalem tota in duas tribus divisa erat, lit. t. 4. p. 191. c. 3
Jerusalem comparatur olivæ, lit. t. 4. p. 208. c. 4
Jerusalem vocat animam, & cur dicitur, myst. t. 4. p. 211. col. 1
Jerusalem capta, captum statim fuit templum Dei, myst. to. 4. pag. 217. col. 4
Jerusalem cur dicatur solium Dei, lit. t. 4. p. 223. c. 1
Jerusalem est anima contemplativa, myst. t. 4. p. 240. c. 2
Jerusalem interpretatur visio, ibid.
Jerusalem ab amicis prius blandientibus derelicti gravius damnum, illi videbatur, lit. to. 4. p. 284. c. 3
Jerusalem cur virgo vocetur, lit. t. 4 p. 293. c. 1
Jerusalem ex rationabili causa destructa, lit. t. 4. p. 295. c. 1
Jerusalem ita destructi, ut facta sit bestiarum habitatio, liter. tom. 4. pag. 303. col. 3
Jerusalem nasus sunt Prophetæ, quia longe odorant futura, expos. tom. 5. pag. 85. col. 3
Jerusalem aures dicantur Prophetæ, qui secreta Dei audiunt, exp ibid.
Jerusalem nasus, & aures denotant dignitatem regalem, & potestatem judicialem, quia in narium, & aurium decore pulchritudo faciei est, ibidem.
Jerusalem nono anno, decimo mense igne comburenda obsidetur, quia mundus tempore judicii justa pœna ignis punietur; & tamen in punitione etiam parcitur ei, myst. t. 5. p. 88. col. 1
Jerusalem portis confractis, idest, Prælatis violentia oppressis, vel pusillanimitate dejectis, convertitur Jerusalem ad Tyrum, & impletur Tyrus, & Jerusalem deseritur, idest, membra Ecclesiæ convertuntur ad peccatum, & sic multiplicatur numerus perversorum, quia stultorum infinitus est numerus, myst. t. 5. p. 93. col. 2
Jerusalem quando fuit capta, exp. tom. 5. p. 100. c. 1
Jerusalem captionis sunt contrariæ opiniones, exp. t. 5. p. 110. c. 2
Jerusalem captionis opinionum reconciliatio, ibid.
Jerusalem quando fuit destructa, exp. t. 5. p. 127. c. 1
Hircus offerebatur pro peccato populi, exp. t. 5. p. 136. c. 4
Jerusalem in qua Tribu erat, exp. t. 5. p. 181. c. 1
Jerusalem dicitur anima pœnitens, myst. t. 5. p. 199. c. 4
Jerusalem reædificatio, & aliarum civitatum, exp. t. 5. p. 214. col. 2
Jerusalem dicitur Ecclesia militans, exp. t. 5. p. 219. c. 1
Jerusalem, & Templi conservatio, ibid col. 3
Jerusalem bis destructa fuit a Romanis, exp. t. 5. p. 224. c. 1
Jerusalem Religiosorum claustrum denotat, myst. to. 5. p. 33. c. 2
Jerusalem collegium Clericorum denotat, myst. t. 5. p. 33. c. 2
Jerusalem media inter Samariam, & Sodomam, pejora egit, quam Samaria, & Sodoma, exp. to. 5. p. 63. c. 1
Jerusalem sceleratiora, quam Samaria, & Sodoma perpetravit, quia in Templo idolum cœli adoravit, & filium Dei interfecit, exp. tom. 5. p. 63. col. 1
Jerusalem in antiquam beatitudinem revertitur, cum malus Christianus ad pœnitentiam compungitur, myst. t. 5. p. 64. c. 2
Jerusalem dicitur mater Principum Israel, sive populi, expos. tomo 5. pagina 71. columna 1
Jerusalem dicitur leæna propter crudelitatem habitantium in ea, ibid. col. 2
Jerusalem leænæ catulos, vocat filios Regum, qui enutriebantur inter malos, & crudeles Principes, exp. to. 5. p. 71. col. 2
Jerusalem pulchritudinem comparat vineæ, quando humor acinorum in mustum sanguineum convertitur, exp. to. 5. p. 72. c. 1
Jerusalem dicitur in terram prostrata, quantum ad dejectionem murorum, & munitionum, exp. to. 5. p. 72. col. 3
Jerusalem dicitur arefacta, & desiccata, quantum ad fructus terræ depopulationem, ibid.
Jerusalem virgæ roboris aruerunt, quia fortes in illo populo bellatores, & Reges dejecti sunt, exp. t. 5. p. 72. col. 2
Jerusalem succensio cur dicatur protensa esse ab Austro usque ad Aquilonem, mor to. 5. p. 77. col. 1
Jerusalem per Austrum etiam intelligitur, & Sanctuarium per Africum, ibid. col. 2
Jerusalem, quæ per Austrum intelligitur, denotat religiosos claustrales, qui Austro Spiritus sancti solent perflari, sed modo Austro perflantur favoris mundani, mor. t. 5 p. 77. col. 2
Jerusalem sanctuaria denotant Clericos, & Sacerdotes, qui supra comparantur Africo; quia fertiles, & aucti sunt divitiis temporalibus, ibid.
Jerusalem fuit capta non bello, sed fame, & longa obsidione, exp. tom. 5. pag. 78. col. 3
Jerusalem fuit destructa propter triplex peccatum Sedechiæ, exp. tom. 5. p. 80. col. 1
Jerusalem, & Samaria dicuntur filiæ unius matris Cethææ, qui Cethæorum plebem imitati sunt, exp. t. 5. p. 83. c. 3
Jerusalem vocat Castellum Dominus despective, lit. t. 6. p. 67. c. 3
Jerusalem despective Castellum dicitur, lit. t. 6. p. 246. c. 3
Jerusalem ire, ad Cœlum ascendere, mor. t. 6. p. 146. c. 3
Jerusalem plangit Dominus non mœnia domorum, verum animas, lit. tom. 6. p. 217. col. 3
Jerusalem, Jerusalem geminatur triplici ratione, lit. t. 6. p. 217. c. 3
Jerusalem, quæ visio pacis dicitur, significat triumphantem Ecclesiam, mor. tom. 6 p. 235 col. 3
Jerusalem nunquam reædificata in æternum, liter. tom. 6. pag. 248. col. 1
Jerusalem visio pacis interpretatur, mor. tom. 6. p. 274. col. 1
Jerusalem significat Ecclesiam triumphantem, mor. tom. 6. pag. 274 col. 1
Jerusalem. In Jerusalem, idest, in religiosis, myst. t. 7. p. 20. c. 3
Jeu Rex qualis, exp. tom. 5. p. 184. col. 3
Jesse incendium interpretatur, & Christum significat, lit. tom. 6. pag. 3. col. 4
Jesse geminam nomen habuit, quippe, Isai, & Jesse, & filius Obeth est, lit. tom. 6. p. 3. col. 4
Jesus clamat prædicando, alleg. tom. 2. p. 83. col. 3
Jesus nomen Domini Salvatoris, mor tom. 2. p. 104. col. 4
Jesus dicit Divinitatem, filius David humanitatem, mor. tom. 2. pag. 110. col. 4
Jesus nomen Dei nostri, mor. tom 2. p. 115. col. 2
Jesus quid erat, Bernardus ostendit, mor. tom. 2. pag. 136. col. 1
Jesus nomen salutis, est benedicendum in corde, in ore, & in opere, lit. tom. 2. p. 251. col. 1
Jesus est nomen terribile peccatoribus, lit. tom. 2. p. 256. c. 1
Jesus proficiebat Sapientia non incremento in se, sed in cordibus hominum, myst. tom. 3. p. 76. col. 1
Jesus benignissimus primus in accessu & ultimus in recessu, myst. tom. 4 pag. 114. col. 4
Jesus intus invenitur, non extra, lit. tom. 4. p. 219. col. 2
Jesus qui commoratur in deserto, significat bonos claustrales, & Religiosos, myst. tom. 5. p. 19 col. 4
Jesus filius Josedech Salvatorem nostrum denotat, myst. tom. 5. pag. 215. col. 2
Jesus torris de igne erutus dicitur, & cur, ibid.
Jesus dicitur oriens, myst. tom. 5. p. 217. col. 3
Jesus natus est ex misericordia, lit tom. 6. p. 3. col. 1
Jesus Christus terminus generationis est, lit. tom. 6. p. 3 c. 3
Jesus Christus tres dignitates adipisci debebat, & quales, lit. tom. 6. pag. 3. col. 1
Jesus Salvator dicitur, lit. tom. 6. p. 3. col. 1
Jesus Christus de Virgine editus est, lit. tom. 6 p. 3. col. 1
Jesus Josue spiritualis est, & quare, lit. tom. 6. p. 3. col. 1
Jesus Christus de Patriarcharum, ac Regum stirpe progenitus est, lit. tom. 6. p. 3. col. 1
Jesus Salvator dicitur, lit. tom. 6. p. 5. col. 2
Jesus fertur, ac tollitur a multis, diversimode tamen, quod satis apte per longum declaratur, mor. to. 6. p. 12. col. 4
Jesus quando intrare dicitur Capharnaum, docetur, myst. to. 6. pag. 32. col. 2
Jesum, cum sit filius Dei, & hominis, magis hominis quam Dei se dicat, quid nos doceat, mor. tom. 6. p. 33. col. 4
Jesus & in terra, & in mari potens ostenditur, lit. t. 6. p. 33. c. 4

Jesus

Jesus quando cœpit sedere in sede Majestatis suæ, dicitur, lit. tom. 6. pag. 64. col. 4
Jesum unusquisque crucifigit, quando mortaliter peccat, mor. tom. 6. pag. 85. col. 3
Jesus Salvator dicitur, lit. t. 6. p. 85. c. 3
Jesum sequi debemus euntem ad passionem, mor t. 6. p. 87. col. 4
Jesus Hebraice, Soter, Græce, Salvator Latine, lit. to. 6. p. 91. c. 2
Jesus quando baptizatus fuit, docetur, lit. t. 6. p. 92. c. 1
Jesus quot annis prædicaverit, ibid.
Jesus rectam intentionem Prædicatoris moraliter denotat, mor. tom. 6. pag. 95. col. 4
Jesus fatigatur tripliciter, mor. t. 6. p. 304. c. 1
Jesus nomen novum est, lit. t. 6. p. 133. c. 2
Jesus duo præcesserunt, lit. t. 6. p. 133. c. 2
Jesus vocatur est desiderium salutis, mor. t. 6. p. 290. c. 4
Jesus ubi, & per quos inveniatur, myst. t. 6. p. 142. c. 4
Jesum in patria cognoscemus, myst. to. 6. p. 142. c. 4
Jesus pluribus in locis portatur, mor. t. 6. p. 144. c. 2
Jesus quomodo dicebatur proficere Sapientia, & gratia, lit. to. 6. pag. 148. col. 1
Jesu Nazarene, hæc conjunctio primo inventa a Diabolo, liter. tom. 6. pag. 157. col. 1
Jesus comprimitur a quatuor turbis, lit. t. 6. p. 181. c. 2
Jesus cur dicatur in electione Apostolorum non Dominus, sed magister, lit. to. 6. p. 182. c. 4
Jesus quando lucernam accendit, myst. to. 6. p. 223. c. 3
Jesus salutaris, vel Salvator interpretatur, mor. t. 6. p. 235. col. 3
Jesum ne videre possimus, quæ impediant, lit. t. 6. p. 243. col. 1
Jesus filius David utramque naturam comprehendi, myst t. 6. p. 244 c. 4
Jesus est spiritus humanus: duo latrones caro, & mundus, mor. tom. 6. pag. 268. col. 2
Jesus interpretatur Salvator, lit. t. 6. p. 269. c. 2
Jesus accepit panem in manu, & cur, myst. to. 6. p. 275. c. 1
Jesus Salvator interpretatur, mor. t. 6. p. 288. c. 4
Jesus signat quemlibet virum sanctum, mor. t. 6. p. 288. c. 4
Jesus hujus nominis effectum exprimit Angelus, & quando, mor. tom. 6. pag. 299. col. 2
Jesus denotat Prædicatorem, & qualem, mor. t. 5. p. 322. c. 2
Jesus est Prædicator, & quomodo, mor. t. 6 p. 324. c. 2
Jesum hodie multi quærunt, & non inveniunt, & cur, liter. tom. 6. pag. 334. col. 2
Jesus cur lacrymatus sit, lit. t. 6. p. 357. col. 1
Jesus est, ubi est obedientia, vel obediens anima, mor. t. 6. p. 358. c. 4
Jesus non respondit Pilato, ut ejus passio non impediretur, lit. tom. 6. pag. 393. col. 3
Jesus etiam non respondit Pilato, ne Pilati peccatum aggravaretur, si eum postea traderet, lit. t. 6. p. 393. c. 3
Jesus non respondit Pilato, ut omnem mansuetudinem ostenderet, lit. to. 6. p. 392. col. 3
Jesus non respondit Pilato, ut omnes prophetias de se dictas impleret, lit. to. 6. p. 392. col. 3
Jesus in Jesu, quod est proprium ejus inquantum est homo, intelligitur humana natura, exp. gloss. t. 7. p. 6. c. 2
Jesus, & Christus, quia unius hominis nomina, ideo duæ naturæ unam personam testantur, exp. gloss. t. 7. p. 6. c. 2
Jesus est nomen humanitatis, exp. gloss. to. 7. p. 6. c. 2
Jesus hoc nomen impositum fuit ab Angelo, prout actu factus est Salvator secundum humanam naturam, exp. gloss. t. 7. p. 6. col. 2
Jesu convenit ab æterno Rex hujus nominis Jesus, inquantum est Deus, secundum quod Jesus nominat rem suam in habitu, exp. gloss. tom. 7. pag. 6. col. 2
Jesus num inquantum ille homo sit persona, exp. gl. t. 7. p. 8. c. 2
Jesus inquantum Jesus non est persona, exp. gloss. t. 7. p. 8. col. 2
Jesus utrum inceperit esse Deus, vel fuerit ab æterno, expos. gloss. tom. 7. pag. 77. col. 3
Jesus Nazarenus Rex Judæorum, singulæ dictiones habent mysteria, & declarantur, lit. t. 7. p. 124. c. 1
Jesus Christus est facies Dei Patris, lit. t. 7. p. 127. c. 1
Jesus Christus in gloria est Dei Patris, secundum quod Deus in ejus æqualitate, secundum quod homo in potioribus ejus bonis, lit. tom 7. p. 182. col. 3
Jesus est Rex ad milites suos, Medicus ad ægrotos, lit. t. 7. p. 196. c. 1
Jesus Christus spes nostra, lit. to. 7. p. 208. c. 2
Jesus est factus sponsor melioris Testamenti, lit. t. 7. p. 254. c. 1
Jesus quare fuerit visus stans a Stephano, lit. t. 7. p. 289. c. 1
Jesus est nomen personæ, in qua est associatio duarum naturarum; divinæ, scilicet, & humanæ, lit. t. 7. p. 352. c. 4
Jesus fuit aureus per patientiam, & æneus per sonitum prædicationis, lit. tom. 7. p. 369. c. 1
Jezabel uxor Episcopi, lit. tom. 7. p. 375. col. 3
Jezabel uxor Achab, lit. tom. 7. p. 375. col. 2
Jezabel uxor Episcopi introduxit sectam Mahometi, lit. t. 7. p. 375. c. 3
Jezabel uxor Achab, introduxit cultum Baal, lit. t. 7. p. 375. c. 3
Ignis in rubo est virginitas in partu illibatæ Virginis, alleg. to. 1. pag. 72. col. 2
Ignis in rubo significat legem in Synagoga, Spiritum in littera, Divinitatem in humanitate, filium Dei in utero Virginis, persecutionem in Ecclesia Dei, tribulationem in anima Justi, lit. tom. 1. p. 77. c. 3
Ignis supplicium significat quamcumque gravem pœnam, liter. tom. 1. pag. 55. col. 1
Ignem charitatis nutrire qui desiderat, reducat ad sui memoriam ea, quæ ipse Christus passus est in sua passione, lit. t. 1. p. 108. col. 3
Ignis in Sacra Scriptura accipitur multoties pro gravi culpę pęna, lit. tom. 2. p. 185. col. 1
Ignis inferni non studio creaturæ succenditur, aut lignis nutritur; sed semel creatus inextinguibilis permanet, lit. t. 1. p. 421. c. 3
Ignis significat tribulationem, quia exurit affectum, alleg. t. 2. p. 30. c. 3
Ignis Spiritus Sanctus de cœlo missus in Apostolos, alleg. t. 2. p. 87. c. 3
Ignis malus quis, lit. tom. 2. p. 94. col. 1
Ignis mansuetabitur, & quando, lit. t. 2. p. 94. c. 2
Ignis, qui præcedet judicium, erit bonorum illuminatiō, alleg. tom. 2. p. 128. col. 2
Igne examinat bonos, & malos Deus, myst. t. 2. p. 163. c. 2
Ignis urens Hebræorum castra, lit. t. 2. p. 201. c. 3
Ignis maximus in Ægypto, lit. t. 2. p. 205. c. 1
Ignem in sinu suo abscondit, qui mulieri libenter loquitur, lit. tom. 3. p. 13. col. 2
Ignis lucebit damnatis in inferno, non ad consolationem, sed ad damnationem, ut videant in pœna, quos socios habebant in culpa, lit. t. 3. p. 165. c. 4
Ignis ex abundantia lignorum crescit, ex subtractione decrescit, sic luxuria ex operibus, & collocutionibus, & ceteris occasionibus crescit, quibus subtractis, paulatim decrescit, lit. t. 3. p. 186. col. 2
Ignis avaritia, myst. tom. 4. p. 4. col. 2
Ignis materialis, & infernalis exprimitur, lit. t. 4. p. 25. c. 1
Ignis materialis & infernalis, & etiam Spititus Sanctus, myst. tom. 4. p. 26. col. 4
Ignis duplex, culpæ scilicet & pœnæ, myst. t. 4. p. 26. c. 4
Ignis Deus, lit. tom. 4. p. 27. col. 1
Ignis tribulationem denotat, lit. tom. 4. p. 27. col. 2
Ignis bonus & malus, & qui, ibid.
Ignis gehennæ nunquam extinguitur, sed semel accensus semper durat, myst tom. 4. p. 67. c. 2
Ignis infernalis qualis sit, declaratur, myst. t. 4. p. 106. c. 1
Ignis post judicium universale erit in Paradiso & in inferno, diversimode tamen, ibid.
Ignis triplex exponitur, lit. tom. 4. p. 117. c. 1
Ignis illius materia fuit lignum, fœnum & stipula, lit. t. 4. p. 157. c. 1
Ignis vis non potest sustineri ab aliqua re, lit. t. 4. p. 160. col. 2
Ignis est Deus illuminans, & consummans, & quomodo, myst. tom. 4. p. 160. col. 3
Ignis luxuriæ omnia comburit, myst. t. 4. p. 162. c. 4
Ignis inferni semper cruciabit, myst. t. 4. p. 173. c. 4
Ignis inferni cur dicatur inextinguibilis, myst. t. 4. p. 173. col. 4
Ignis habet formam in omnia convertentem, lit. t. 4. p. 219. c. 4
Ignis istius pœnæ dicitur æternus, qui ducit ad ignem inferni, myst. tom. 4. p. 224. col. 2
Ignis in saltu luxuria est, mor. t. 4. p. 229. c. 3
Ignis ad morem Sacræ Scripturæ pœnam gravissimam denotat, lit. tom. 4. p. 243. col. 3
Ignis de cœlo vindicta Dei est, lit. t. 4. p. 289. c. 1
Ignis multiplex per longum declaratur, myst. t. 4. p. 258. c. 4
Ignis multa significat, myst. t. 4. p. 305. c. 2
Ignis splendens in circuitu quid significet, lit. t. 5. p. 10. c. 1
Ignis interior est charitas, & ardens Dei dilectio, mor t. 5. p. 11. c. 1
Ignis exterior, est exterior afflictio, & carnis maceratio, mor. tom. 5. p. 11. col. 1
Ignis quanlibet pœnam gravem significat, exp. t. 5. p. 23. c. 1
Ignis significat Macedonum oppressionem, & tribulationem in Judæis, exp. tom. 5. p. 23. col. 3
Ignis cur sit in medio rotarum, mor. t. 5. p. 39. c. 4
Ignem de igne sumit, qui Dominicam passionem imitatur, mor. tom. 5. p. 40. col. 4
Ignis bonus qualis sit, myst. tom. 5. p. 55. col. 3
Ignis malus qualis sit, myst. tom. 5. p. 55. col. 3
Ignis ardens est vastatio, & depopulatio eorum, qui comedunt vineam, & fructus ejus, &c. myst. tom. 5. p. 72. c. 3
Ignis ardens est cupiditas divitiarum, myst tom. 5. p. 72. c. 3
Ignis culpæ non extinguitur in morte, sed mutatur in ignem gehennæ, mor. tom. 5. p. 76. col. 4
Ignis Jerusalem dicitur inextinguibilis, & gladius irrevocabilis, quia Jerusalem meruerat, ut non revocaretur sententia suæ vastationis, mor. tom. 5. p. 77. col. 2
Ignis luxuriæ egreditur de cogitatione hominis, myst. t. 5. p. 84. c. 2
Ignis de ossibus, sicut calidior est alio igne, ita tribulatio Judæis illata a Chaldæis gravior extitit omni tribulatione, exp. to. 5. p. 89. c. 1
Ignis gehennæ non solum comburet corpora, sed etiam animas ipsas, mor tom. 5. p. 122. col. 4
Ignis luxuriæ, vel gulositatis quid, myst. tom. 5. p. 180. c. 1
Ignis triplex declaratur, mor. tom. 6. p. 11. col. 1

Ignis iste, & inferni quomodo differant, lit. t. 6. p. 106. c. 2
Ignis inferni quid, ibid.
Ignis multiplex, ibid. col. 3
Ignis quatuor facit, & declarantur, lit. t. 6. p. 118. c. 4
Ignis multiplex, lit. t. 6. p. 119. c. 1
Ignis gehennam denotat, lit. t. 6. p. 150. c. 1
Ignis tribulatio est, ibid. col. 4
Ignis tria facit, quæ declarantur, lit. t. 6. p. 212. c. 2
Ignis est charitas, mor. t. 6. p. 320. c. 4
Ignem charitatis tria extinguunt, mor. t. 6. p. 320. c. 4
Ignis qui descendit super Sodomam sulphureus, sicut infernalis, tom. 6. pag. 238. col. 4
Ignis quot mala faciat, lit. t. 6. p. 263. c. 4
Ignis quatuor facit bona, lit. t. 6. p. 253. c. 4
Ignis Spiritus Sancti quatuor fecit super Apostolos Christi, ib.
Ignis multiplex datur diffuse, lit. t. 6. p. 212. c. 2
Ignis quomodo accendi debeat in cordibus hominū, facile docetur, ib.
Ignis significat castigationem acerrimam, lit. t. 7. p. 166. c. 4
Ignis præcedens diem judicii, multa mira faciet, lit. t. 7. p. 79. c. 3
Ignes duo leguntur futuri, exp. gloss. t. 7. p. 79. c. 4
Ignis qui præcedet Dominum ad judicium quis, exp. glos. t. 7. p. 79. c. 4
Ignis purgatorii ita se habet ad ignem nostrum, sicut ignis noster ad ignem depictum, exp. glos. t. 7. p. 80. c. 1
Ignis purgatorii gravior est in infinitum qualibet pena præsenti, ib.
Ignis gehennæ erumpet ad insumendum, exp. gloss. to. 7. p. 91. c. 4
Ignis in die judicii occidet malos, quos reperiet, exp gl. t. 7. p. 119. c. 4
Ignis inferni habet calorem, non splendorem, exp. t. 7. p. 142. c. 1
Ignis est Spiritus Sanctus, charitas, & tribulatio, lit. t. 7. p. 173. c. 1
Ignis est caro mulieris, exemplo patet, lit. t. 7. p. 177. c. 1
Igne tribulationis Dominus adurit servos, & amicos suos, lit. tom. 7. pag. 214. col. 2
Ignis, & splendor coæva quid significent, lit. t. 7. p. 238. c. 2
Ignis quamlibet pœnam significat, lit. t. 7. p. 239. c. 2
Ignis æmulatio quid, lit. t. 7. p. 264. c. 1
Ignis impalpabilis & inaccessibilis, quis, lit. t. 7. p. 277. c. 2
Ignis est Deus illuminans intellectum ad cognitionem, accendens affectum ad amorem, consumens peccatorum nostrorum rubiginem, lit. tom. 7. p. 274. c. 3
Ignis divinus consumit culpam, consummat naturam, lit. t. 7. p. 274. c. 3
Ignis, tanquam ignis Spiritus Sanctus, &c. quare, myst. t. 7. p. 281. c. 2
Ignis rubum non comburens Spiritus Sanctus est, myst. t. 7. p. 288. c. 1
Ignem de mari egressus Paulus accendens, quid significet, myst. tom. 7. pag. 309. col. 1
Ignis novissimus num sit consumpturus omnia quatuor elementa, vel aliqua, lit. t. 7. p. 345. c. 1
Ignis diei judicii qualis, & quis futurus sit, prolixe quæritur, ib. c. 2
Ignis consumens est Deus noster, lit. t. 7. p. 353. c. 4
Ignominia, & opprobrium æternæ damnationis sequuntur peccatores & impios, quæ ipsi nec cogitaverunt, nec timuerunt, vitare cum possent, lit. t. 3. p. 38. c. 1
Ignominia Monacho maxima est confidere in divitiis hujus sæculi, myst. tom. 4. p. 64. col. 2
Ignominia in Christo triplex notatur, lit. t. 6. p. 83. c. 4
Ignorans simpliciter excusatur. Ignorans scienter malitiosus, lit. tom. 6. pag. 212. col. 2
Ignorantia non omnis est peccatum, est tamen causa, vel occasio peccati: multa enim fiunt, quæ si putarentur esse peccata, non fierent, lit. t. 1. p. 106. c. 3
Ignorantia illa mala est, & peccatum, quando scire negligimus ea, quæ sunt necessaria ad salutem, lit. t. 1. p. 419. c. 1
Ignorantia triplex, invincibilis, simplex & affectata, mor. t. 2. p. 57. c. 1
Ignorantia, & juventus quomodo habeant excusationem in peccando, ibid.
Ignorantia, & impotentia impedimenta pugnantium, mor. t. 2. pag. 61. col. 3
Ignorantia est pœna malorum in præsenti, mor. t. 2. p. 87. col. 2
Ignorare flagella quid sit, mor. t. 2. p. 89. c. 1
Ignorantia in peccato maximum est periculum, Pen. t. 2. p. 98. col. 1
Ignorantia maxima est nescire, ubi sit ille, qui ubique est, mor. tom. 2. pag. 109. col. 4
Ignorantia est cæcitas Prædicatoris, lit. t. 2. p. 116. c. 1
Ignorantia significatur per tenebras, mor. t. 2. p. 204. c. 2
Ignorantia in Prælatis mala, mor. t. 2. p. 216. c. 2
Ignorantia est lapis caliginis, mor. t. 2. p. 228. c. 2
Ignorantia triplicem habet miseriam, mor. t. 2. p. 230. c. 4
Ignorantia quid faciat, myst. tom. 2. p. 338. c. 4
Ignorantia quomodo dicatur peccatum, docetur, lit. t. 4. p. 188. col. 1
Ignorantia non excusat a peccato infidelitatis, exp. t. 5. p. 225. c. 1
Ignorantia quæ, & quomodo sit peccatum, exp. gloss. t. 7. p. 17. c. 2
Ignorantia quomodo excusat, exp. gloss. t. 7. p. 19. c. 1
Ignorantia secundum causam materialem alia juris, alia facti, ib. c. 2
Ignorantia secundum causam efficientem crassa & affectata, secundum formalem vincibilis & invincibilis, exp. gloss. t. 7. p. 19. col. 2
Ignorantia sicut cæcitas ejus, quod est ruere in foveam, cæcum est causa deficiens, non autem efficiens, exp. gloss. t. 7. p. 66. col. 2
Ignorantia excusat a tanto, etsi non a toto, lit. t. 7. p. 209. c. 3
Ignorantia mater erroris, lit. t. 7. p. 247. c. 3
Ignorantia de Christo fuit minorum, & majorum Hebræorum, lit. tom. 7. p. 283. col. 3
Ignorantia multiplex, & quomodo sit peccatum, lit. t. 7. p. 320. col. 3
Ignorans ignorabitur, lit. to. 7. p. 325. col. 4
Ignorantia duplex, lit. tom. 7. p. 339. c. 3
Ignorantia negligentiæ filia est, lit. t. 6. p. 252. c. 1
Ignorantia voluntaria dupliciter est, lit. t. 6. p. 338. c. 2
Ignotus quare dicatur Deus, lit. t. 7. p. 300. c. 2
Ignotum Deum quare Athenienses colerent, lit. t. 7. p. 300. c. 2
Jephte triplex voluntas erat, lit. t. 4. p. 197. c. 3
Ilex quid sit, exp. to. 5. p. 165. col. 4
Illiteratus est vere pauper, alleg. t. 2. p. 107. c. 2
Illuminatio oculorum Jonathæ cum gustavit mel, quæ, & quomodo facta sit, lit. t. 1. p. 251. c. 3
Illuminatio refertur ad Spiritum Sanctum, salus ad Filium, protectio ad Patrem, myst. to. 2. p. 113. c. 2
Illuminatio Spiritus Sancti significatur per diluculū, mor. t. 2. p. 121 c. 1
Illuminatio fidelium quomodo fuit mirabilis, alleg. to. 2. p. 194. c. 1
Illuminatio cordium fit illuminatione fidei, lit. to. 6. p. 139. c. 3
Illuminat omnem hominem, idest nullus illuminatur, qui non illuminetur per Christum, lit. to. 7. p. 35. c. 3
Illuminatio Christi Salvatoris quæ, lit. t. 7. p. 223. c. 2
Illuminatio scientiæ activa, & passiva, lit. t. 7. p. 127. c. 1
Illuminatores multi dicuntur, mor. t. 2. p. 61. c. 2
Illusiones in lumbis sunt delectationes carnales, Pen. t. 2. p. 98. c. 3
Illusio quid, lit. to. 2. p. 209. c. 4
Illusores Dei qui sint, mor. to. 2. p. 128. c. 4
Illusorum plura sunt genera, lit. t. 3. p. 7. c. 2
Ille vere est dives, qui habet id, quod sibi sufficit, lit. to. 3. p. 60. c. 3
Illusores hodie in Ecclesia multi, alit. to. 4. p. 169. c. 2
Illustratio, sive illuminatio duplex, exp. gloss. t. 7. p. 76. c. 3
Imaginatio, memoria, intelligentia, & voluntas quatuor partes cordis sunt, mor. t. 2. p. 224. c. 4
Imago sumitur in homine quoad naturalia, similitudo quoad gradita, sive imago refertur ad potentiam cognoscendi, similitudo ad potentiam diligendi, lit. to. 1. p. 3. c. 1
Imago patris necessaria ad hæreditatem consequendam, lit. t. 1. pag. 94. col. 2
Imago triplex in homine, creationis, recreationis, & similitudinis, lit. to. 2. p. 102. c. 2
Imago recreationis menti infunditur, lit. t. 2. p. 102. c. 2
Imago est in superiore parte rationis, mor. t. 2. p. 164. c. 3
Imago Dei est anima, lit. t. 6. p. 251. c. 1
Imago mundi est pecunia, lit. t. 6. p. 251. c. 1
Imago quæ, lit. tom. 6. p. 122. col. 1
Imago dicitur filius, & gloria Dei, & nos, sed non similiter, lit. tom. 6. pag. 371. col. 3
Imagines dicuntur exempla Sanctorum, mor. t. 6. p. 373. c. 2
Imago significat personam, exp. gloss. t. 7. p. 50. c. 1
Imagines Regum, Principum, & Tyrannorum cur Parisiis in portica Dominæ nostræ sub pedibus Apostolorum & Martyrum ponantur, exp. gloss. t. 7. p. 50. c. 4
Imago formatur multipliciter, lit. t. 7. p. 62. c. 3
Imago sumitur pro naturalibus, quæ dicuntur amissa partim, exp. gloss. tom. 7. p. 62. col. 4
Imago dicit duplicem habitudinem, exp. gloss. t. 7. p. 102. c. 2
Imaginem tripliciter est considerare, exp. gloss. t. 7. p. 111. c. 2
Imago triplex, lit. tom. 7. p. 126. col. 3
Imago multiplex spiritualiter reperitur in nobis, mor. t. 7. p. 162. c. 3
Imagines delendæ a cordibus nostris quæ, lit. t. 7. p. 262. c. 3
Imaginem Dei non diligit, fratrem non diligens, lit. t. 7. p. 354. col. 2
Imagines a Prophetis visæ quales, lit. t. 7. p. 365. c. 2
Imaginem bestiæ hodie qui portent, lit. t. 7. p. 405. c. 1
Imber est damnatio iræ Dei, mor. t. 2. p. 157. c. 1
Imbri serotino comparatur clementia Christi, quia germina bonæ vitæ ad maturitatem perseverantiæ perducit; ipse enim est, qui dat & velle, & perficere, lit. t. 3. p. 34. c. 1
Imber triplex, pœnarum, scripturarum & lacrymarum, lit. to. 3. pag. 117. col. 1
Imber serotinus ille est, qui venit ad maturandum fructus, temporaneus, qui venit jactis seminibus, lit. t. 4. p. 182. c. 3
Imber gratia Dei est, ibid.
Imber inundans est hydropisis, myst. to. 5. p. 50. c. 2
Imber hostis exercitus multitudinem signat, exp. t. 5. p. 50. c. 3
Imber temporaneus quid sit, exp. t. 5. p. 171. c. 4
Imber serotinus quid sit, exp. t. 5. p. 171. c. 4
Imber quando sit, exp. to. 5. p. 188. c. 1
Imber serotinus dicitur Nabuchodonosor, & quomodo, expos. tom. 5. pag. 188. col. 1
Imber serotinus quotuplex, exp. t. 5. p. 188. c. 1
Imber duplex est, exp. to. 5. p. 220. c. 3
Imber serotinus, idest prædicatio, mor. t. 7. p. 10. c. 3
Imber quid significet, lit. t. 7. p. 250. c. 1

Imitator Christi timere non debet, sed esse robustus, mor. tom. 6. p. 5. col. 1
Imitabilis est Deus, non in creatione, vel potentia, sed pietate, & misericordia, lit. t. 7. p. 176 col. 3
Imitandi, & imitatores punientur poena consimili, lit. t. 7. p 361. c. 2
Immaculati qui sint, lit. t. 7. p. 189. col. 3
Imminente captivitate Jerusalem videbantur milites per aerem discurrere, lit. t. 4. p. 62. col. 2
Immisericorditer occiderunt Christum Judæi, immisericorditer occidentur, mor. t. 4. p. 58. col. 2
Imitatores Apostolorum qui sint, myst. t. 4. p. 153. col. 2
Immites quinam sint, lit. t. 7. p. 227. c. 2
Immolantis ex iniquo oblatio est maculata, mor. t. 5. p. 69. c. 2
Immolatio est beneficium devotionis, mor. t. 6. p. 325. col. 4
Immortalitas est hæreditas Christi, & erit etiam nostra, alleg. t. 2. pag. 27. col. 4
Immortalitas dicitur pes firmus, alleg. t. 2. p. 100. col. 2
Immortalitas vera est cœlestis patriæ, illa enim quam habuerunt parentes nostri in Paradiso non fuit vera, quia poterant mori, lit. t. 3. pag. 140. col. 4
Immortalitas & incorruptio corporis unde, lit. t. 7. p. 34. col. 1
Immortalitatem Deus solus habet a natura sua, Angelus, & anima ex gratia, exp. gloss. t. 7. p. 71. col. 4
Immortalitas vera quæ, & quando, exp. gloss t. 7. p. 71. c. 4
Immortale dupliciter dicitur, exp. gloss. t. 7. p. 104. c. 3
Immortalitas Dei, idest immortabilitas, quam habet ex se per naturam, sed aliis dat per gratiam, lit. t. 7. p. 221. col. 2
Immortalitas, vestis alba, lit. t. 7. p. 377. col. 3
Immunditia cogitationis est in corde, myst. tom. 5. p. 51. c. 4
Immunditiæ Judæorum sunt eorum abominationes, & luxuriæ, exp. t. 5. p. 224. col. 3
Immundi dicuntur infideles, mor. t. 6. p. 329. col. 4
Immundum tangere, quid, lit. t. 7. p. 133. c. 2
Immunditia quæ sit, lit. t. 4. p. 193. c. 1
Immunda immundis quomodo, lit. t. 7. p. 232. col. 3
Immutatio Solis in melius appellatur ejus defectus, & mors, lit. t. 3. pag. 203. col. 2
Impactio pedis mala mentis operatio, lit. t. 6. p. 51. col. 2
Impatientes homines frequenter ad juramenta prorumpunt, lit. t. 7. pag. 321. col. 2
Impedire malum, sine præjudicio alterius, non est proditio, lit. t. 1. pag. 256. col. 1
Impedimenta multa ne Spiritus Sanctus scribat in corde hominis, lit. t. 2. p. 116. col. 1
Impedimenta quæ sunt in pagina cordis, ne ibi scribantur verba Spiritus sancti, ibid. col. 3
Impedimenta quinque, ne oratio exaudiatur, myst. t. 2. pag. 137. col. 3
Impedientes ingressum religionis, mor. t. 2. p. 89. c. 3
Impediunt bene agere quatuor præsertim, amor parentum, fiducia longioris vitæ, multitudo consiliariorum, & timor propriæ debilitatis, lit. t. 3. p. 32. col. 4
Impedientibus Prædicationem multa comminatur Dominus, lit. t. 4. pag. 227. col. 2
Impedimenta ad salutem quatuor maxime notantur, lit. t. 6. p. 28. col. 2
Impedimentum primum quod sit, ne ad coenam accedamus, lit. t. 6. pag. 219. col. 4
Impedimenta tria tertiæ cœnæ dantur, lit. t. 6. p. 220. c. 1
Impedimenta multa tum interiora, tum exteriora notantur, lit. t. 6. p. 221. c. 1
Impedimenta pacis, quæ discordiam generant, sunt tria, lit. t. 7. pag. 62. col. 1
Impedimenta ad coenam Dominicam præcipue tria, mor. t. 7. p. 103. c. 4
Impedimenta accedendi ad Deum duo, lit. t. 7. p. 407. c. 2
Impediri contingit eumdem a Deo & a Diabolo, sed intentionibus diversis, lit. t. 7. p. 198. col. 2
Impensa quædam temporalium, quædam spiritualium, exp. glos. t. 5. pag. 168. col. 2
Imperator si aliud, quam Deus jubeat, contempto illo obtemperandum est Deo, lit. c. 7. p. 64. col. 3
Impetrat Deus nobis decem, mor. t. 2. p. 264. c. 3
Imperfectis licet movere litem ante judicem, lit. t. 6. p. 267. c. 4
Imperfectionis duæ causæ, lit. t. 7. p. 110. c. 3
Imperfecte cognoscimus duplici de causa, lit. t. 7. p. 110. c. 3
Imperiti præsumptores per versus latina emendaverunt, lit. t. 6. pag. 1. col. 1
Imperium multiplicari quid sit, & quomodo fiat, myst. t. 4. p. 25. c. 3
Imperium, idest fides, ibid. col. 4
Imperio proprio sanabat Christus infirmos, myst. t. 4. pag. 116. c. 1.
Imperium magnum, imperare sibi, lit. t. 7. p. 235. c. 3
Imperiū mortis quomodo dicatur Diabolus habuisse, lit. t. 7. p. 242. c. 3
Impetus duplex, malus & bonus, myst. t. 2. p. 120. c. 3
Impinguantur quidam ad interitum sicuti boves, lit. t. 7. pag. 185. c. 2
Impius, & peccator in quo differunt, lit. t. 1. p. 441. c. 2
Impii numquam carebunt supplicio, quorum mens in hac vita noluit carere peccato, lit. t. 1. p. 455. c. 4
Impiorum via reprobatur a Domino propter septem causas, mor. t. 2. pag. 4. col. 4
Impius quare vivat justo, mor. t. 2. p. 4. col. 2
Impius quomodo ambulat in circuitu, mor. t. 2. p. 24. c. 1
Impii vident nostras cruces, non vident nostras unctiones, mor. t. 2. pag. 83. col. 2
Impiorum præstolatio furor, mor. t. 2. p. 94. col. 2
Impii quibus comparentur, lit. t. 2. p. 95. col. 3
Impiorum justificatio est potentia Dei major, mor. t. 2. p. 179. c. 2
Impii non habent respectum, & quomodo, lit. t. 2. p. 184. c. 1
Impiorum pax quæ sit, ibid.
Impius abundans est in sæculo, non in Deo, lit. t. 2. p. 185. c. 1
Impius quatuor habet in justificatione sua, lit. t. 2. pag. 274. c. 3
Impie agit, qui peccata sua negligit, qui illa non confitetur, qui sine pudore peccata committit, lit. t. 3. p. 90. c. 1
Impius cor suum pro nihilo habet, quia nõ curat de ejus munditia, vel quia eum Diabolo pro nihilo dat, nempe pro humano favore, aut pro deliciis carnis, aut divitiis mundi, quę nihil sunt, lit. t. 3. p. 20. c. 4
Impius dicitur ille, qui scienter peccat, lit. t. 3. p. 22. c. 1
Impii propter peccata præveniuntur morte, lit. t. 3. p. 21. c. 2
Impii post mortem non invenient, quæ sperabant, sed sua spe frustrati pro præmiis æterna supplicia recipient, lit. t. 3. pag. 24. c. 4
Impii habent faciem ad temporalia bona, & dorsum ad spiritualia, ib.
Impii libenter loquuntur de moribus præcedentium malorum, quia eos imitari desiderant, lit. t. 3. p. 25. c. 3
Impii divites esse videntur, sed revera non sunt, ideo quasi divites vocantur, lit. t. 3. p. 27. c. 3
Impii, cives hujus mundi esse dicuntur; justi vero peregrinos se agnoscunt, lit. t. 3. p. 29. c. 4
Impio non sufficiunt mala consueta, sed per excogitatam adinventionem extrahit de profundo iniquitatis peccata, lit. t. 3. pag. 25. c. 2
Impius cum in profundum peccatorum venerit, contemnit peccare, contemnit se, contemnit Deum, quem absorptus a peccatis nec veretur, nec timet, lit. t. 3. p. 38. c. 1
Impius semper timet, justus vero confidit in Domino, tamen etiam in mediis fluctibus tribulationum, lit. t. 3. p. 59. c. 4
Impii aliorum malitiam laudant, & peccata, placet enim in aliis reperiri malum, quod in se habent, lit. t. 3. p. 60. c. 1
Impii sunt quasi scaturigines, & venæ quædam mortis, per quas defluunt scelera ad alios, mor. t. 3. p. 62. c. 2
Impium est, propria peccata non dijudicare, & alios velle judicare, aut contemnendo, aut detrahendo, mor. t. 3. p. 80. c. 1
Impius dicitur unus, & multiplex, lit. t. 3. p. 93. c. 1
Impii quo feliciores, eo ad peccata perpetranda sunt fortiores, & liberiores, ibid. c. 3
Impii sunt velut bruta animalia, quia amant tantum præsentia, despiciunt futura, & post hanc vitam nullam aliam, nec æternam sperant, aut credunt, lit. t. 3. p. 139. c. 2
Impii mala cogitant in corde suo, quia afficiuntur in ipsa cogitatione malorum, lit. t. 3. p. 152. c. 2
Impios non debet misereri Dominus, sed ipsos flagellare, docet Isaias, lit. t. 4. p. 57. c. 2
Impii lætantur, cum malefecerint, mor. t. 4. p. 70. c. e
Impii corpus lædere possunt, non autem animam, lit. t. 4. pag. 116. c. 3
Impiis pax nulla, quia etiam secum rixantur, myst. t. 4. p. 137. c. 3
Impii sunt furore, & rabie crudelitatis fervidi, myst. t. 4. p. 137. c. 3.
Impiorum caput Dæmones, vel blasphemantes Dei filium, vel prædicantes contra veritatem, lit. t. 4. p. 246. c. 1
Impii, qui sine lege, & fide, lit. t. 7. p. 19. c. 1
Impius adultus non justificatur, sine virtutibus interioribus, expos. glos. t. 7. p. 27. c. 1
Impii in justificatione non sola gratia requiritur, exp. glos. t. 7. p. 33. c. 4
Impietas dicitur dupliciter, exp. glos. t. 7. p. 66. c. 1
Impium laudare dupliciter contingit, exp. glos. t. 7. p. 130. c. 4
Impietas triplex, lit. t. 7. p. 234. c. 1
Impletionis verbo, in quibus, & quando utatur Scriptura, lit t. 6. pag. 137. c. 2
Impletio quædam est consummatio, sive accumulatio peccatorum, & hæc mala, lit. t. 7. p. 197. c. 4
Impletio multiplex, ibid.
Impletio erit in tribus, lit. t. 7. p. 358. c. 2
Implicare se sæcularibus negotiis quibus non liceat, lit. t. 7. p. 224. c. 4
Impoenitentia Judæorum declaratur, lit. t. 4. p. 50. c. 3
Impollutus ob multas causas Christus est, lit. t. 7. p. 254. c. 2
Importune quomodo instandum, lit. t. 7. p. 229. c. 1
Importune instandum an sit, lit. t. 7. 229. c. 1
Importunitas mala quæ, lit. t. 7. p. 229. c. 1
Impositio manus est multiplex, sive ad multa, lit. t. 7. p. 219. c. 1
Impossibile est, animum mundanum promereri scientiæ, lit. t. 2. pag. 258. c. 1
Impossibile est, quod misericordia Dei non protegat, lit. t. 2 p. 263. c. 4
Impossibilia, impossibilibus sæpe comparat Dominus, & cur, & quid sibi velit, lit. t. 4. p. 250. c. 2
Impossibilitatis serviendi duobus Dominis quatuor rationes redduntur, lit. t. 6. p. 229. c. 2

Im-

Impossibile Deum præcepisse asserentes maledicunt, exp. glos. t. 7. pag. 154. col. 2
Impostura quid, exp. glos. t. 7. p. 113. col. 4
Impotentia, & ignorantia impedimenta pugnantium, mor. tom. 2. pag. 61. col. 3
Impotentia malorum resistendi pœnis, mor. t. 2. p. 219. c. 1
Impressio bona in homine justo quomodo fiat, lit. t. 7. p. 226. c. 1
Improbæ cogitationes suavitatem devotionis perdunt orationis, sed non substantiam, & meritum, nisi præbeatur illis consensus, lit. tom. 3. pag. 96. c. 4
Improbatio Hieronymi in Judæos super illud verbum alma, lit. t. 4. pag. 20. c. 2
Improvidus est, qui non providet futura, neque quid, vel cui loquatur, lit. t. 3. p. 105. c. 2
Improperat Dominus Israelem sub metaphora vineæ, myst. to. 4. pag. 180. c. 2
Improperium Christi triplex notatur, lit. t. 6. p. 222. c. 2
Impudentis hominis est, tempore necessitatis quærere auxilium ab eo, quem in pace contempsit, lit. t. 1. p. 428. c. 2
Impudicus oculus impudici cordis est nuntius, lit. t. 3. p. 186. c. 1
Impugnationis duo genera notantur, alleg. t. 2. p. 121. c. 3
Impugnatio, quæ est peccatum in Spiritum sanctum, duplex est, lit. t. 6. p. 95. c. 3
Impulsus Diaboli pœna malorum, mor. t. p. 87. c. 1
Impunitas in peccatis est mala pax, mor. t. 2. p. 94. c. 3
Impunitatem sibi promittens de peccatis, iniquitatem loquitur contra Deum, myst. t. 2. p. 192. c. 3
In te, idest contra te, lit. t. 6. pag. 61. c. 4
In, multipliciter exponitur, Prol. t. 6. pag. 126. c. 4
In, præpositio dicit triplicem habitudinem, lit. t. 6. pag. 180. c. 2
In, hæc particula tripliciter legitur, lit. t. 7. p. 184. c. 3
Inæqualiter agit homo in testamento Dei, quando subtrahit se ab eo, quod facere debet, mor. t. 2. p. 114. c. 4
Inæqualitas vituperatur in Religione, mor. t. 2. p. 170. c. 1
Inanis gloria est ille pulvis, quem jubet Dominus excuti de pedibus, alleg. t. 1. p. 42. c. 2
Inanis gloria nititur corrumpere pulchritudinem Justorum, quomodo habent & in conscientia, & in exteriori conversatione, mor. t. 1. pag. 56. col. 1
Inanis gloria prius videt eos, qui ideo operantur, ut videantur ab hominibus, ille prius videt illam, qui totam operis intentionem refert ad Deum, mor. t. 1. p. 56. c. 1
Inanem gloriam vitat, qui opera bona, quæ facit, non a se, sed aliunde esse cognoscit, mor. t. 1. p. 56. c. 3
Inanis gloria quandoque occupat principium, quandoque medium, & quandoque finem operis, myst. t. 1. p. 56. c. 2
Inanis gloria exterior, & inepta lætitia interior vitio non carent, ib.
Inanis gloria tripliciter aggreditur homines, vel in principio, vel in medio, vel in fine bonorum operum, mor. t. 1. p. 291. c. 4
Inanis gloria etiam quæsita delectat, sed oblata a nemine respuitur, mor. tom. 3. p. 299. c. 4
Hæc oritur de opere bono, & devorat illud sicut tinea, quæ de vestimento nascitur, & comedit illud, mor. t. 3. p. 90. c. 4
Inanis gloria significatur per Herodiadem, mor. t. 7. p. 150. c. 3
Inanis gloria cur sic dicatur, mor. t. 7. p. 166. c. 3
Inane non replet, vacuum non est repletum, lit. t. 7. p. 174. c. 4
Inanis quisnam sit, lit. t. 7. pag. 196. c. 2
Inauris aurea est doctrina Catholica, margarita fulgens est Doctor virtutibus pollens, mor. t. 2. pag. 31. c. 4
Inaures duæ significant doctrinam, quæ in duabus consistit, in eruditione fidei, & in morum instructione, mor. t. 1. p. 31. c. 4
Incantatoribus assimilantur fœneratores, alleg. t. 2. pag. 18. c. 2
Incantatores, qui verbis invocant Dæmones, exp. t. 5. p. 147. c. 1
Incantatio cur dicatur fascinatio, lit. t. 7. p. 152. c. 3
Incantationes quid sint, exp. glos. t. 7. p. 97. c. 2
Incarnationis Mysterium obscurum, sed profundissimum est, lit. t. 1. pag. 260. c. 4
Incarnatio Verbi dicitur prospectio Domini de cœlo, alleg. to. 2. pag. 25. col. 4
Incarnationis beneficium quo Deus suum filium mirificavit, alleg. t. 2. pag. 28. c. 4
Incarnatio, Nativitas, Passio, sunt mirabilia, mor. t. 2. p. 59. c. 4
Incarnatio Christi dicitur nebula, lit. t. 2. p. 103. c. 4
Incarnatio, & manifestatio significantur per diluculum, myst. t. 2. pag. 121. col. 1
Incarnatio verbi Dei dicitur æquitas, mor. t. 2. p. 160. c. 4
Incarnationis Christi utilitates, alleg. t. 2. p. 221. c. 4
Incarnationis Christi promissio, alleg. t. 2. p. 230. c. 3
Incarnationis Christi duæ causæ, lit. t. 2. p. 292. c. 3
Incarnatio Christi omnem rationem, & intelligentiam excedit, & ideo sola fide tenetur, myst. t. 3. p. 64. c. 4
Incarnatio Christi fuit causa illuminationis fidei, & æternæ claritatis, myst. t. 3. p. 213. c. 4
Incarnatio filii precibus contenditura Propheta, myst. t. 4. p. 119. c. 1
Incarnationis promissio quibus facta fuerit, docetur, lit. t. 6. p. 71. c. 2
Incarnari voluit Dominus Angeli ministerio multis rationibus, lit. t. 6 pag. 131. c. 4
Incarnatio quomodo facta sit, exp. Glos. t. 7. p. 7. c. 2
Incarnatio quomodo dicatur facta, exp. Glos. t. 7. p. 7. c. 2
Incarnatio. Utrum sine Incarnatione possit quis liberari, sive salvari, exp. Glos. t. 7. p. 35. c. 4
Incarnationem vidit Adam, & non casum suum, cur, lit. t. 7. pag. 178. c. 3
Incarnationis tempus priusquam veniret, non erat quies Sanctis, sed erant cum Jacob in lucta continua, &c. lit. t. 7. p. 410. c. 1
Incarnationis fides modo exigitur explicite, sed antiquis implicite ad minus, exp. Glos. t. 7. p. 35. c. 4
Incarnatus significat divinam essentiam, exp. Glos. t. 7. p. 156. c. 4
Incendiarii Diaboli qui sint, mor. t. 7 p. 166. c. 3
Incendium novissimum quamdiu sit duraturum, lit. t. 7. p. 345. c. 2
Incendiarius sacri Templi fuit Diabolus, & quomodo, lit. t. 7. pag. 358. col. 3
Incendium Jerusalem clare designatur, lit. t. 4. p. 75. c. 3
Incendium Jerusalem tam grande, quod neque si torrentes super ipsum caderent, extingueretur, lit. t. 4. p. 75. c. 3
Incensum est devota oratio, mor. t. 6. p. 128. c. 3
Incentiva libidinum frequenter impediunt castitatem, lit. t. 1. p. 56. c. 1
Incentivum cur somitem appellent, exp. Glos. t. 7. p. 152. c. 2
Incerta septem manifestata Prophetis, lit. t. 2. p. 132. c. 2
Incerta, & occulta sunt Deus homo, mater Virgo, cor fidele, ib. c. 3
Incertitudo finis causa est humilitatis, nescit enim homo, utrum salvandus, vel damnandus sit, lit. t. 3. p. 93. c. 4
Incertum est, quod variatur, lit. t. 6. p. 119. c. 2
Incertitudo mortis quomodo monstretur, lit. t. 6. p. 150. c. 1
Inchoatio Antiphonæ in Choro quid sit, mor. t. 4. p. 85. c. 4
Incidit in linguam nequam, vel qui nequiter loquitur, vel impatiens est, ad ipsam, lit. t. 3. p. 225. c. 4
Incidere in laqueum Diaboli quid, lit. t. 7. p. 213. c. 2
Incidere in manus Domini dupliciter, lit. t. 7. p. 264. c. 2
Incipere multorum est, finire vero paucorum, lit. t. 6. p. 40. c. 4
Incipientes, proficientes, & perfecti quomodo se debeant habere in Ecclesia, mor. t. 2. p. 51. c. 4
Incipientes, proficientes, & perfecti notantur per vespere, mane, & meridie, myst. t. 2. p. 141. c. 1
Incipientes indigent astutia, idest cautela ad præcavendas insidias, & deceptiones, ne a simplicitate cadant, lit. t. 3. p. 2. c. 3
Incipientem in dignitate constituere, est quasi idololatriæ vitium, lit. t. 3. p. 56. c. 4
Incircuncisus, & immundus fuit Nabuchodonosor, lit. t. 4. p. 121. c. 3
Inclamaverunt Hebræi contra Christum, alleg. t. 2. p. 89. c. 3
Inclinatio Domini quid sit, mor. t. 2. p. 297. c. 2
Inclinatio nostra est nostra humiliatio, mor. t. 2. p. 297. c. 2
Inclinatio capitis super manus signum est torporis, mor. t. 2. p. 333. c. 4
Inclinationem ad malum procurat Diabolus, lit. t. 6. p. 214. c. 3
Incolatus hujus miseriæ lacrymabilis, mor. t. 2. p. 208. c. 4
Incolatus odiosus Sanctis quis, lit. t. 7. p. 326. c. 2
Incompositio corporis indicat inæqualitatem mentis, lit. t. 7. p. 16. col. 3
Incontaminatus, & immaculatus quasi agnus fuit Christus, lit. t. 7 pag. 326. col. 2
Incontinentes qui, lit. t. 7. p. 227. c. 2
Incorrigibilis est imitator Diaboli, & illius imago, lit. t. 3. p. 207. c. 2
Incorrigibilis similis est Diabolo, mor. t. 6. p. 306. c. 3
Incorrigibilitas peccatum satanicum est, mor. t. 6. p. 306. c. 3
Incredulitas quorumdam non evacuavit in aliis fidem Dei, quia Deus est verax, exponitur quinque modis, lit. t. 7. p. 22. c. 3
Incredulitatis exemplum quid, lit. t. 7. p. 246. c. 1
Increduli, & infideles nihil cogitant de futura vita, lit. t. 3. p. 191. c. 3
Increduli irrisio est non dubitatio Dei, lit. t. 6. p. 321. c. 3
Incredulus infideliter agit, mor. t. 6. p. 380. c. 4
Increpatio Jacob ad Joseph significat duritiam Judæorum, qui contemnunt Christum, quem ex sua gente natum cognoscunt, lit. t. 1. pag. 52. c. 1
Increpatio Domini in hac vita signum dilectionis est, lit. t. 1. p. 402. c. 2
Increpatio Domini quadruplex, lit. t. 2. p. 103. c. 2
Increpatio malorum ad quid, lit. t. 4. p. 121. c. 1
Increpet te Dominus, cur bis hoc Diabolo dicatur, myst. t. 5. pag. 215. col. 2
Increpatio quantum valeat, lit. t. 6. p. 106. c. 4
Increpandi qui sint, lit. t. 7. p. 229. c. 2
Increpationem patientia præcedere debet, lit. t. 7. p. 229. c. 2
Inculcatio verborum, cur ponatur, lit. t. 4. p. 62. c. 1
Incursus Dæmonum, atque peccata, & pericula non advertuntur ab homine, nisi levet oculos suos ad Dominum, mor. t. 1. p. 46. c. 2
Incurvatio corporis contra naturam corporis humani est, sic incurvatio mentis contra naturam humanæ mentis est, mor. t. 3. p. 91. c. 2
Incurvare se est idolum adorare, lit. t. 4. p. 8. c. 1
Incus est fides, lit. t. 7. p. 94. col. 3
Indevotus quando dicatur, exp. Glos. to. 7. p. 96. c. 2
Indiæ regio præ aliis abundat venis aureis, lit. t. 1. p. 4. c. 4

In-

Indicatio iræ festinata, & contumeliosa reprehensio procedit ex pravitate cordis, lit. t. 3. p. 25. col. 4
Indigenæ Nitriæ Provinciæ nitro utuntur ad lavandum se, qui etsi in aqua quasi calix viva crepitet, & depereat, aquam tamen lotioni aptissimam reddit, lit. t. 3. p. 55. c. 3
Indigentia æquivoce sumitur, exp. glos. t. 7. p. 137. c. 3
Indigentia est catena aurea, exp. glos. t. 7. p. 160. col. 3
Indignatio, & ira Dei duplex, mor. t. 2. p. 205. c. 1
Indignatio mentem obcæcat, & affectum absorbet, lit. t. 3. p. 62. c. 3
Indignatio mea, exponitur pro tribulatione Sanctorum, lit. to. 4. pag. 57. col. 3
Indignatio quid, & quot locos habeat, Prol. t. 4. p. 283. c. 2
Indignatio est interior motus animi, exp. t. 5. p. 24. c. 3
Indignatio est ira apparens per signa, exp. t. 5. p. 50. c. 3
Indignatio est exterior motus, exp. t. 5. p. 50. c. 3
Indignatio ex quatuor provenire solet, mor. t. 6. p. 226. c. 4
Indignitas illius, pro quo petitur, facit orationem inexaudibilem, myst. t. 2. p. 137. c. 3
Indignus omni bono, ob id non est dignus omni malo, l. t. 1. p. 21. c. 1
Indignius nasci non debet Dominus, quam servus, lit. t. 6. p. 4. c. 4
Indignis aliquando oportet dare sanctum, sed non ex voluntate, lit. t. 6. p. 27. col. 3
Indigni Eucharistiæ qui sint, lit. tom. 7. p. 105. c. 1. & 2
Indiscreta petitio impedit orationem, ne exaudiatur a Deo, myst. t. 2. p. 137. c. 3
Individuum dupliciter dicitur, exp. glos. t. 7. p. 156. c. 4
Indocti, idest, qui doceri nolunt in egestate spiritualis sapientiæ, morientur, lit. t. 3. p. 20. c. 4
Indulgentiam vocat culparum condonatio, myst. t. 4. p. 158. c. 2
Indulgentiæ omnium Pontificum, etiam malorum, laudantur a Domino, myst. t. 5. p. 228. c. 3
Indumenta Sacerdotum veteris legis quid significent, mor. to. 2. pag. 334. col. 3
Indumenta justitiæ est caro, in qua facta est justitia pro peccato Adæ, myst. t. 5. p. 136. c. 3
Indurari est persistere in peccato, quod diabolicum est, myst. t. 4. p. 159. col. 4
Induitur quisquis, quando a peccato surgit, myst. t. 4. p. 153. c. 3
Indurantur a frigore quædam, ut res humida nimis remota a Sole, idest Christo, mor. t. 7. p. 53. c. 1
Indurat quem vult Deus, quomodo, lit. t. 7. p. 53. c. 1
Indurantur quidam excussione, ut intus, mor. t. 7. p. 53. c. 1
Indurantur ex arefactione, ibid.
Indurantur quidam, ut coralli in aqua, sic & Theologi in sacra Scriptura, ibid.
Induunt multi Christum multis modis, lit. t. 7. p. 157. c. 3
Inebriari in Scripturis sacris, accipitur quandoque pro saturari, lit. t. 1 pag. 63. c. 1
Inebriabo te lacryma mea, quomodo debeat intelligi, lit. t. 4. pag. 40. col. 3
Inedia Pauli quid significet, lit. t. 7. p. 290. c. 4
Ineffabilia cur dicantur, quæ Apostolus vidit, exp. glos. tom. 7. pag. 130. col. 2
Inexcusabiles sumus omnes, quando Dominus omnibus & mala, & bona prædixerit, myst. t. 4. p. 106. c. 4
Infamia quomodo sit lumen malum, mor. t. 2. p. 233. c. 1
Infantes significant simplices, mor. t. 1. p. 77. c. 2
Infans Christus ipse est, innocens, humilis, &c. myst. t. 4. p. 31. c. 2
Infantes hæreticorum discipuli, myst. t. 4. p. 34. c. 2
Infantes ejusmodi merentur a Sapientia, myst. t. 4. p. 166. c. 4
Infans in utero bonum propositum est, mor. t. 6. p. 135. c. 2
Infantes laudantes in ramis Palmarum, an meruerunt, expos. glos. t. 7. pag. 122. c. 4
Infantium bonitas supplet ætatem, exp. glos. t. 7. p. 122. c. 4
Infatuatio sequitur fornicationem, & ebrietatem, lit. t. 7 p. 233. c. 1
Infernus, ad quem dixit Jacob se esse descensurum, ut lugeret filium suum Joseph, quisnam locus sit, lit. t. 1. p. 53. c. 3
Infernus proprie dicitur locus tormentorum, ubi animæ perpetuo igne cruciantur, lit. t. 1. p. 140. c. 2
Infernus in sacris litteris significat aliquando magnam afflictionem, lit. t. 1. pag. 223. c. 2
Inferni supplicia novem his versibus contenta:
Index, scriptura, caligo, vincla, flagella,
Frigus, flamma, tumor, vermis, confusio, fœtor.
lit. t. 1. p. 409. c. 1
Inferorum pœnæ cruciantes animas damnatorum, alleg. t. 2. p. 46. c. 2
Infernus dicitur lacus, mor. t. 2. p. 64. c. 2
Infernus convenit cum peccato propter multa, mor. t. 2. p. 69. c. 2
Inferni arma sunt pœnæ, alleg. t. 2. p. 86. c. 1
Infernus inexorabilis aura, myst. t. 2. p. 126. c. 1
Infernus est locus pascuosus, myst. t. 2. p. 127. c. 1
Inferni lex perversus notatur, myst. t. 2. p. 127. c. 1
Infernus puteus profundus est, myst. t. 2. p. 142. c. 1
Infernus terra mortuorum, mor. t. 2. p. 162. c. 3
Inferni pœna est fæx Calicis Domini, mor. t. 2. p. 192. c. 4
Infernus dicitur multipliciter, mor. t. 2. p. 225. c. 1
Infernus dicitur multipliciter, alleg. t. 2. p. 348. c. 1
Infernus est profunditas malarum cogitationum, perditio est malitia operationum, lit. t. 3. p. 32. c. 2
Infernus diabolum significat, lit. t. 4. p. 14. c. 2
Infernus dilatavit animam suam, quomodo accipiatur, lit. t. 4. p. 15. c. 3
Infernus, & Gethsemani juxta Hebræos quando facti, lit. tom. 4. pag. 67. col. 1
Infernus dicitur terra propter ponderositatem, myst. t. 4. pag. 75. c. 4
In inferno congregabuntur milvi, myst. t. 4. p. 76. c. 2
In inferno potest haberi pœnitentia, sed non agi, mor. t. 4. p. 85. c. 4
Infernus lacus ignis, & sulphuris, quem fecit Dominus propter Diabolum, lit. t. 4. p. 261. c. 2
Infernus pura tormenta habet sine gaudio, myst. t. 4. p. 276. c. 4
Infernus dicitur profundus pœnarum innumerositate, & immensitate, & latus ipsarum perennitate, myst. t. 5. p. 86. c. 2
In inferno cui tria locuta sunt, myst. t. 5. p. 86. c. 2
Infernus dicitur locus nominatus, quia a Prophetis, & a sanctis, & a Christo prænominatus est, & prædictus, exp. t. 5. p. 123. c. 2
Infernus dicitur vallis viatorum, quia ad hanc vallem omnes sordes vadunt, idest omnes mali, exp. t. 5. p. 123. c. 2
Inferni via lata est, expos. tom. 5. p. 123. c. 2
Infernus dicitur vallis viatorum, quia omnes fere illuc vadunt, exp. ib.
Infernus dicitur esse vallis ad Orientem maris, quia in inferno est origo, & fons omnis amaritudinis, exp. t. 5. p. 123. c. 2
Infernus est quicquid amorem fraternitatis separat, myst. t. 5. p. 177. c. 4
Infernus dicitur cor maris, myst. t. 5 p. 193. c. 2
Inferno, & abyssis quid præcipiatur, myst. t. 5. p. 193. c. 3
Infernorum pœnæ sigillatim declarantur, lit. t. 6. p. 32. c. 3
Inferni duplex pœna notatur, lit. t. 6. p. 216. c. 4
Infernus est locus, ubi includuntur animæ, exp glos. t. 7. p. 33. c. 4
Infernus. Utrum in inferno tantum sit una pœna, exp. glos. to. 7. pag. 35. col. 2
Infirmari quando quis dicatur, exp. glos. t. 7. p. 68. c. 4
Infernus. In inferno nullus erit ordo, & erit ordo, exp. glos. t. 7. pag. 118. c. 4
Infernum movit Dominus in passione, lit. t. 7. p. 274. c. 2
Infernus quos significet, & quid, lit. t. 7. p. 386. c. 3
Infernus, & mors, idest Diabolus, & quare, lit. t. 7. p. 423. c. 1
Infestatio corporis contra spiritum cessabit, lit. t. 2. p. 94. c. 2
Infidelitas in Deum, inobedientia in parentes, crudelitas in proximum, myst. tom. 2. p. 160. c. 1
Infideles dicuntur abyssi, qui sunt sine base, alleg. t. 2. p. 197. c. 4
Infidelitas est maximum peccatum, & opponitur maximæ virtuti, idest fidei, quæ est fundamentum omnium aliarum virtutum, lit. t. 3. p. 128. c. 4
Infidelis hic sumitur pro Dæmone, myst. t. 4. p. 34. c. 2
Infidelitas omne vitale tollit ab anima lit. t. 4. p. 186. c. 4
Infideles infideles, fideles fideles sepelire debent, lit. t. 6. p. 191. c. 2
Infidelitatem sequitur mora, lit. t. 6. p. 339. c. 4
Infidelitas Judæorum fuit causa motiva in judicio Apostolorum, exp. glo. t. 7. p. 60. c. 2
Infideles judicio condemnationis judicabuntur, expos. glos. tom. 7 pag. 67. col. 3
Infidelium omnis vita peccatum est, quomodo intelligatur, exp. glos. t. 7. p. 69. c. 2
Infideles cur dicantur, & sint iniqui, lit. t. 7. p. 85. c. 2
Infidelitas maximum malum, lit. t. 7. p. 244. c. 2
Infidelis si quærit, ut instruatur, jam non est canis, sed si ad conculcandum, lit. t. 7. p. 333. c. 2
Infirmitas multiplex, lit. t. 2. pag. 12. c. 2
Infirmitas duplex, mor. t. 2. pag. 17. c. 3
Infirmitas quid faciat patienti, myst. t. 2. p. 151. c. 1
Infirmitas, & peccatum muri sunt opprimentes malos, mor. t. 2. pag. 175. col. 2
In infirmitate peccati, & in carcere inferni visitavit Dominus hominem per sanguinem suum, lit. t. 2. p. 254. c. 1
Infirmitatis causam Ezechiæ Regis docent Hebræi, lit. t. 4. p. 83. c. 1
Infirmitas portat in lecto, de lecto in pheretrum, de pheretro quandoque in infernum, lit. t. 4. p. 90. c. 1
Infirmitas, & miseria humana quanta sit, myst. t. 5. p. 114. c. 1
Infirmitates septem declarantur, mor. t. 6. p. 14. c. 2
Infirmitas animæ causa exterioris morbi, lit. t. 6. p. 160. c. 4
Infirmitates nostras suscepit Dominus, idest, peccata nostra, mor. t. 6. p. 33. c. 2
Infirmitas nostra non finit nos sublimia intelligere, myst. t. 6. p. 165. c. 1
Infirmitas spiritus qualis sit, myst. t. 6. p. 214. c. 3
Infirmitatem habere non suam, quæ, lit. t. 6. p. 214. c. 4
Infirmitates nostras invicem sustinere debemus, sicut in Ecclesia materiali unus lapis alium lapidem, exp. glos. t. 7. p. 69. c. 2
Infirmitas Christi non minus profuit nobis, quam majestas, lit. t. 7. pag. 75. col. 3
Infirmitas generat odium vitæ præsentis, ex cujus dilectione veniunt omnia mala, lit. t. 7. p. 143. c. 1
Infirmitatibus gloriandū propter tredecim rationes, lit t. 6. p. 143. c. 3
In-

Infirmitates noftras Chriftus affumpfit, ut nos ab illis curaret, ficut Medicus, &c. lit. to. 7. p. 145. col. 3
Infirmitas gravis fobriam reddit animam, literal. t. 7. p. 145. c. 3
Infirmitas gravis fobriam facit animam, lit. t. 7. p. 183. c. 3
Infirmitas impetuofa comparatur vento, lit. t. 7. p. 202. c. 1
Infirmitas naturæ noftræ ut oftendatur, multa facit Deus, lit. tom. 7. pag. 230. col. 3
Infirmitas cum non fit peccatum, fed pœna, non folum debemus compati infirmo fratri, fed fuam infirmitatem noftram reputare, lit. t. 7. p. 322. c. 3
Infirmi in Ecclefia dicuntur pedes, alleg. t. 2. p. 100. c. 2
Infirmus in fide eft pauper, alleg. t. 2. p. 107. c. 2
Infirmi focietatem malorum vitare debent, quantum poffunt, ne mala, quæ frequenter afpiciunt, & corrigere non valent, incipiant imitari, lit. to. 3. p. 49. col. 2
Infirmi, ac debiles plus capiunt de paffione Chrifti, quam de ejus Divinitate, myft. tom. 4. p. 147. c. 1
Infirmo duo funt neceffaria, Medicus, & medicina, lit. t. 4. p. 200. c. 2
Infirmi, & idiotæ portant Dominum, mor. t. 6. p. 360. c. 4
Infirmis pro fuis repetendis licet movere caufam coram judice, lit. tom. 6. pag. 21. col. 2
Infirmis levia funt imponenda, mor. t. 7. p. 40. c. 1
Infirmus fumi poteft dupliciter, exp. Glof. t. 7. p. 76. c. 2
Inflammat cor ad cupiditatem fapientia mala, lit. to. 7. p. 106. c. 1
Infelicitas magna Judæorum defcribitur, lit. t. 4. p. 58. c. 3
Infelix eft, qui difciplinam abjicit male vivendo, vel murmurando, lit. t. 3. p. 141. col. 2
Infra quandoque ordinis, quandoque vero numeri ordinem dicit, lit. tom. 6. p. 8. col. 3
Infremuit Jefus, & quomodo, alleg. to. 2. p. 70. c. 1
Infrunitus vocatur, qui eft fine fræno, & fine fronte, lit. t. 3. p. 111. c. 2
Infundere oleum, eft gratiam conferre, myft. t. 6. p. 195. c. 1
Infufio gratiæ dicitur mane multis de caufis, myft. t. 2. p. 10. c. 3
Infuforia quid fint, expof. tom. 5. p. 215. col. 4
Ingemifcere quid, lit. t. 6. p. 128. c. 3
Ingluvies Dæmonum quæ, exp. to. 5. p. 177. col. 2
Ingluvies vitanda luxuriam vitare volenti, lit. t. 7. p. 185. c. 2
Ingratitudo facit nos confundere, mor. t. 2. p. 177. c. 2
Ingratitudo Hebræorum oftenditur, lit. t. 2. p. 206. c. 1
Ingratis quæ dicuntur, myft. tom. 4. p. 98. c. 2
Ingratus ob majus beneficium magis punitur, lit. t. 6. p. 57. c. 1
Ingrati myftice ignoti reputantur apud Deum, lit. t. 6. p. 236. c. 3
Ingratitudinis fpecies quatuor, lit. to. 7. p. 193. col. 4
Ingrati qui fint, lit. tom. 7. p. 227. col. 2
Ingratus quis fit, lit. tom. 7. p. 78. col. 1
Ingrati deferunt collectionem, lit. t. 7. p. 263. c. 3
Ingredere ad videndum cor quid fignificet, mor. t. 2. p. 107. c. 4
Ingredi terram duabus viis, eft aliud fcire, & aliud velle, lit. tom. 3. pag. 4. col. 4
Ingrediens ad mulierem proximi fui opere, vel confenfu totus in anima comburitur, lit. t. 3. p. 13 col. 2
Ingreditur in Ægyptum, hoc eft in mundum, vel cum Maria, & Jofeph ad litteram in Ægyptum, myft. t. 2. p. 44. c. 2
Ingreffus Religionis notatur per limen, lit. t. 4. p. 141. c. 2
Ingreffus hodie in Ecclefias, & maxime in electionibus eft procaciter rogando, & munera offerendo pro extorquendo confenfu aliorum, myft. to. 5. p. 87. c. 4
Ingreffus, five introitus in domum Simonis Petri, & fanatio focrus ejus, fidei reditus in fine mundi ad Judæos connotat, myft. tom. 6. p. 57. col. 2
Ingreffus in ovile Domini, ideft, in Ecclefiam, duplex eft, lit. tom. 6. pag. 347. col. 3
Ingreffus in requiem multas ob caufas feftinandus, lit t. 7. p. 245. col. 4
Inhabitare, & inambulare quid, lit. t. 7. p. 133. c. 1
Inhibitio in tantum in lege irritabat concupifcentiam, fed modus inhibendi, quia inhibitio fiebat fub pœna infligenda ab homine, expof. Glof. to. 7. p. 29. c. 4
Inimicorum noftrorum confilia, mor. t. 2. p. 3. c. 2
Inimici noftri tres, mor. t. 2. p. 3. c. 2
Inimici noftri figurantur in confilio fenum contra Sufannam, mor. tom. 2. pag. 3. col. 3
Inimicis quatuor debemus optare, lit. t. 2. p. 13. c. 2
Inimicus Dei peccator debet converti retrorfum, ut fiat amicus Dei, mor. t. 2. p. 17. c. 3
Inimicus gaudet fuper peccatum hominum, mor. to. 2. p. 25. c. 2
Inimicos profequi, eft profequi primos motus, vel peccata, myft. tom. 2. p. 38. c. 1
Inimicorum multitudo facit, ut Deus mifereatur noftri, mor. tom. 2. pag. 58. col. 3
Inimicorum duo genera, mor. t. 2. p. 61. c. 3
Inimicorum perfequentium quatuor genera, mor. to. 2. p. 62. c. 2
Inimici hoftes non prævalent adverfum juftum, mor. t. 2. p. 62. col. 1
Inimici funt Dæmones, mali homines, mor. t. 2. p. 69. c. 2
Inimicus triplex, & quilibet habet duas manus, mor. to. 2. p. 73. c. 2
Inimicus familiaris maxima peftis, mor. t. 2. p. 73. c. 4
Inimici diverfi contra Chriftum, alleg. to. 2. p. 2. p. 73. c. 4
Inimici Ecclefiæ multi, alleg. to. 2. p. 73. c. 4
Inimici locupletati in Ecclefia, qui funt, alleg. t. 2. p. 74. c. 1
Inimici duplices, alleg. to. 2. p. 74. c. 4
Inimicis conferre bona eft opus mifericordiæ, mor. t. 2. p. 82. col. 3
Inimici quomodo impugnant Sanctos, myft. t. 2. p. 85. c. 4
Inimici Domini, funt inimici veritatis, juftitiæ, & pacis, lit. tom. 2. p. 95. col. 3
Inimici Domini funt peccatores diligentes mundum, lit. t. 2. p. 95. c. 3
Inimici gaudent de impatientia peccatoris, alleg. t. 2. pag. 100. col. 2
Inimicis multa debemus optare, ut convertantur, alleg. t. 2. p. 106. c. 3
Inimicorum triplex peccatum oftenditur, alleg. t. 2. p. 106. col. 3
Inimicus quærit extinguere bonam vitam, & bonam famam, mor. tom. 2. pag. 107. col. 4
Inimici juftorum mundus, caro, Dæmon, mor. to. 2. p. 207. c. 4
Inimicus eft fupplantator, mor. t. 2. pag. 108. c. 3
Inimicis retribuere quid debemus, mor. t. 2. p. 108. c. 4
Inimicorum quatuor genera, myft. to. 2. p. 138. c. 3
Inimici quid fecerunt Chrifto, myft. to. 2. p. 114. c. 4
Inimici, & Dæmones quomodo fugiunt a Deo, myft. t. 2. p. 143. c. 3
Inimicorum genera quatuor, lit. t. 2. p. 147. c. 4
Inimici Chrifti funt amatores mundi, alleg. t. 2. p. 169. c. 3
Inimici Chrifti quomodo erubuerunt, alleg. t. 2. p. 177. c. 1
Inimicus familiaris maxime nocet, mor. t. 2. p. 177. c. 1
Inimici Ecclefiæ vaftantes Ecclefiam, myft. t. 2. p. 212. c. 3
Inimicus principaliter fit mala voluntate, alleg. t. 2. p. 217. c. 2
Inimici Chrifti hic nominantur, alleg. t. 2. p. 217. c. 3
Inimici Domini qui fint, mor. t. 2. p. 231. c. 4
Inimicus dicitur peccator, mor. t. 2. p. 244. c. 4
Inimicis ejus, qui funt in circuitu rotantes, & ad ipfum nunquam pervenientes, eft obmutilatio, & excæcatio, lit. to. 2. p. 253. c. 1
Inimici Dei qui dicantur, lit. t. 2. p. 312. c. 2
Inimici detrahendo ferviunt, ficut vepres, & fpinæ, & fi non proferant uvas, faciunt tamen ad cuftodiam vinearum, lit. t. 3. p. 35. c. 4
Inimici hominis domeftici ejus, quomodo, mor. t. 4. p. 74. col. 2
Inimicus familiaris peffimus eft, lit. t. 4. p. 201. c. 1
Inimicus in duobus affligitur; in propria tribulatione, & inimicorum profperitate, myft. t. 5. p. 99. c. 2
Inimicis benefacere propter duo tenemur, lit. t. 6. p. 21. c. 3
Inimici diligendi funt propter tria, lit. t. 6. p. 21. c. 3
Inimicus homo Diabolus, & cur dicatur homo, dicitur, lit. to. 6. pag. 50. col. 4
Inimici ob multa funt diligendi, quæ ante declarantur, lit. to. 6. pag. 167. col. 2
Inimicis quomodo benefacere debeamus, lit. to. 6. p. 167. c. 3
Inimicis cur non liceat imprecari, lit. to 6. p. 167. col. 4
Inimici veri Jerufalem Romani, lit. tom. 6. p. 248. c. 1
Inimici Dei funt multi, quia legi ejus non obediunt, lit. t. 7. p. 46. c. 3
Inimicos diligere poffumus fpe remunerationis, lit. t. 7. p. 63. col. 3
Inimicum corrigi magis, quam puniri cupit bonus, exp. glof. tom. 7 pag. 64. col. 1
Inimici capitales Chrifti peccata funt mortalia, exp. glof. t. 7. p. 105. c. 3
Inimici Ecclefiæ, vel errore excæcati, vel malitia depravati Ecclefiæ profunt, lit. tom. 7. p. 103. c. 1
Inimici Salomonis tres, caro, mundus, dæmonia, lit. to. 7. p. 170. c. 3
Inimicus duplex, lit. tom. 7. pag. 251. col. 4
Iniquitates, & peccata nullam habent fubftantiam, lit. t. 1. p. 347. c. 1
Iniquitas quæ a Deo approbatur, myft. tom. 2. p. 10. col. 4
Iniquitas quibus modis dividatur, myft. to. 2. p. 20. col. 4
Iniquitas, & juftitia differunt, myft. tom. 2. p. 15. c. 2
Iniquitas in divitiis in duobus modis contrahitur, mor. t. 2. p. 31. c. 1
Iniquitatis ethymologia, ideft, inæqualitas, mor. to. 2. p. 31. col. 1
Iniquitas, ideft, inæqualitas inter vitam, & fcientiam, mor. to. 2. pag. 91. col. 2
Iniquitatem facere, ideft, inæqualitatem, lit. to. 2. p. 93. c. 1
Iniquitates, & peccata funes impiorum, mor. t. 2. p. 106. c. 2
Iniquitas fubftantia terrena, myft. to. 2. p. 135. col. 1
Iniquitas duobus modis accipitur, myft. to. 2. p. 139. col. 4
Iniquitas, & contradictio funt in Religiofis, mor. to. 2. p. 139. c. 4
Iniquitatum ultor eft gladius, mor. tom. 2. p. 157. col. 3
Iniquitatem in corde fuo afpicit, qui in delectatione confentit, myft. tom. 2. p. 164. col. 1
Iniquitas hominum multiplex, lit. tom. 2. p. 184. col. 4
Iniquitatem in excelfo ponere quid fit, ibid.
Iniquitas redimitur mifericordia, & veritate, mor. t. 2. p. 221. c. 3
Iniquitas fedet in loco juftitiæ, quando fententia judicii, amore, vel odio prece, vel pretio pervertitur, differtur, aut accelaratur, mor. tom. 3. p. 80. col. 2
Iniquitates gentium funt idololatria, & fornicatio, lit. t. 2. p. 187. c. 3
Iniquitas fere infanabilis in hac vita triplex, vehementia concupifcentiæ, inveterata confuetudo, & jactantia peccati, lit. t. 3. p. 207. c. 1
Iniquitas, injuftitia, & peccatum differunt, quia iniquitas eft in Deum, injuftitia in proximum, peccatum in nofipfos, lit. to. 3. pag. 237. col. 2
Iniquitas, & peccatum quomodo differant, lit. t. 4. p. 17. c. 2

Pro iniquitate cadetis, lit. tom. 4 pag. 65. col. 1
Iniquitatibus vendit se homo, lit. tom. 4. p. 114. c. 3
Iniquitates cito tollant homines, sicut ventus folia siccat, lit. tom. 4. pag. 161. col. 3
Iniquitas ventus appellatur, myst. tom. 4. p. 161. c. 4
Iniquitas dicitur habere manus, quia retinet nos ad bene operandum, lit. tom. 4. pag. 162. col. 1
Iniquitas est in Deum, vastitas in proximum, lit. t. 4. p. 192. c. 3
Iniquitatis vincula quot sint, mor. to. 5. p. 16. c. 4
Iniquitas nulla substantia est, & ideo satiare non potest, exp. tom. 5. pag. 61. col. 2
Iniquitas solum nocet ejus actori, exp. to. 5. p. 68. c. 1
Iniquitas projicienda est per confessionem, vel per sui detestationem, vel per circumstantiarum peccati, & occasionum evitationem, mor. to. 5. p. 71. col. 1
Iniquitas extrema Idumæorum quæ fuit, exp. t. 5. p. 114. c. 1
Iniquitas extrema Chaldæorum quæ fuit, exp. t. 5. p. 114. c. 1
Iuiquitas extrema est cupiditas, & cur, myst. t. 5. p. 114. c. 2
Iniquitates vocantur minora peccata, exp. t. 5. p. 117. c. 3
Iniquitates tres mercatorum, lit. to. 5. p. 189. c. 1
Siclus pretium significat, lit. tom. 5. p. 189. c. 2
Iniquitates, idest peccatum infidelitatis, lit. t. 7. p. 27. c. 3
Iniquitas duplex, exp. Glos. tom. 7. p. 422. col. 4
Iniquitates sunt panni, quibus Diabolus induit suos, exp. Glos. tom. 7. pag. 135. col. 2
Iniquus in nocte conteritur, quando occulto Dei judicio interius cæcatur, & confusione præcedentium peccatorum damnatus lumen veritatis non invenit, & quid deinceps agere debeat, nescit, lit. tom. 1. p. 441. col. 2
Iniquus testis, cujus verba grana sunt, & vita est palea, mor. tom. 2. pag. 88. col. 2
Inique agit, qui Testamento accepto definit perire mortuo testatore, myst. to. 2. p. 114. col. 3
Iniqui insurgunt contra membra Christi, mor. t. 6. p. 225. c. 2
Iniquorum tria genera, lit. tom. 2. p. 314. col. 1
Iniquum facere aliquid in judicio, in regula, in pondere, & mensura abominabile est apud Deum, lit. t. 3. p. 43. c. 2
Iniqui qui nascuntur, testes sunt iniquitatum illorum, ex quibus nascuntur, myst. tom. 4. p. 36. col. 4
Iniquitas Manasses arguitur, lit. t. 4. p. 69. col. 3
Iniquus lactat amicum suum, quomodo, myst. t. 4. p. 303. c. 4
Iniquius nihil est quam amare pecuniam, mor. t. 6. p. 294. c. 4
Iuitium omnis peccati est superbia, sed radix omnium malorum est cupiditas, myst. to. 1. p. 57. col. 3
Initium in hac parte multas habet significationes, alleg. t. 2. p. 198. c. 4
Initium, & radix omnium peccatorum est amor sui, & contemptus Dei, lit. tom. 3. pag. 4. col. 2
Ab initio temporis, idest, parum post initium, lit. t. 4. p. 89. col. 1
Iuitium fornicationis est exquisitio idolorum, lit. t. 4. p. 135. c. 1
Initium tribulationis in obitu est securitas mentis, myst. t. 5. p. 53. c. 4
Ab initio mundi usque ad Resurrectionem Christi præcedit dies, lit. tom. 6. p. 48. col. 1
Initium vitæ hominis quod sit, lit. to. 6. p. 172. col. 1
Initium duplex est, exp. Glos. to. 7. p. 125. c. 4
Initium substantiæ quid, lit. to. 7. p. 244. col 3
Injuriam passus si orat pro inferente injuriam, citius parcitur illi, lit. tom. 1. p. 26. col. 2
Injuriarum remissio hic maxime commendatur, mor. t. 2. p. 160. col. 2
Injurias nostras sustinere debemus, Dei autem maxime, lit. t. 6. p. 13. c. 1
Injuriarum tres species declarantur, lit. t. 6. p. 20. c. 4
Injuria triplex, lit. tom. 6. pag. 21. col. 1
Injuria operis triplex, lit. tom. 6. pag. 21. col. 1
Injuria triplex, lit. tom. 6. p. 167. col. 3
Injuriam non dimittens non est Discipulus Christi, lit. t. 6. p. 199. c. 3
Injustitiam triplicem ad minus facit peccator, lit. t. 2. p. 93. c. 4
Injustitia summa est in pœnis accipiendis totum jus prosequi, lit. tom. 3. pag. 29. col. 4
Injustitia tripliciter fit, facto, verbo, & corde, lit. t. 3. p. 183. c. 4
Injustitiæ partes duæ, & quæ, lit. t. 6. p. 351. c. 2
Injustitia vocatur generaliter opus cujuslibet virtutis, mor. to. 6. pag. 381. col. 1
Justitiæ opera consona sunt naturæ, mor. t. 6. p. 381. c. 1
Justitia dicitur opus pœnitentiæ, mor. t. 6. p. 381. c. 1
Justitia quomodo nobis sit manifestata, mor. t. 6. p. 381. c. 2
Justitia fructuosa est, mor. t. 6. p. 381. c. 3
Justitia vera fidei, est credere, quod non videtur, lit. t. 6. p. 381. c. 3
Injustum est, ut homo qui factus est ad imaginem, & similitudinem Dei, idolis serviat, lit. t. 3. p. 158. c. 2
Inaniter gloriantes omnia ostendunt, myst. to. 4. p. 86. c. 3
Inniti super parietem est præsumere de operibus carnis, vel nimia sollicitudine terrenorum, myst. to. 1. p. 34. c. 4
In innocentia ingredere quid sit, mor. t. 2. p. 60. c. 3
Innocentiæ status fuit vita prima, mor. t. 2. p. 84. c. 3
Innocentia baptismalis est causa videndi Deum, mor. t. 2. p. 110. c. 4
Innocentia vera, bonam exigit operationem, myst. to. 2. p. 114. col. 3
Innocentia consistit in tribus, myst. to. 2. p. 114. c. 3
Innocentia triplex est in quolibet justo, myst. t. 2. p. 115. c. 1
Innocentia vera habet tria contraria, myst. t. 2. p. 115. c. 1
Innocentia necessaria ad bonum custodiendum, mor. t. 2. p. 221. col. 3
Innocentia favorabilis est hominibus, lit. t. 7. p. 32. c. 3
Innocentiæ causa est miserabilior, idest favorabilior, quam justitiæ, quomodo sit intelligenda, exp. Glos. t. 7. p. 32. c. 3
Innocentiæ status quando & quis, exp. to. 7. p. 47. c. 2
Innocentes qui sint, lit. to. 7. p. 203. c. 4
Innocens quare Christus dicatur, lit. t. 7. p. 254. c. 2
Innocentia juvat in tentationibus, lit. to. 7. p. 272. c. 4
Innocens multis modis dicitur, mor. t. 4. p. 58. c. 4
Innocentes multi dicuntur, mor. to. 2. p. 58. c. 4
Innocens est, qui alium non facit miserum, nec relinquit miserum, & qui non operatur malum, lit. t. 3. p. 27. c. 3
Innocentes ab Oriente, pœnitentes ab Occidente veniunt, mor. tom. 4. pag. 316. col. 2
Innova signa, & immuta mirabilia exponitur, lit. t. 3. p. 238. c. 3
Innovari debemus multis modis, mor. t. 6. p. 352. c. 4
Innovatio hominis fit multis modis, lit. t. 6. p. 255. c. 4
Innovatio cœli, & terræ fiet per illum maximum ignem, lit. tom. 7. pag. 423. col. 2
Inobedientes Prælatis absque quod illis causa reddatur, qui sint, mor. tom. 4. pag. 101. col. 4
Inobedientia est, velle uti sua potestate propria, quod est vitium maximum superbiæ, lit. to. 1. p. 4. c. 3
Inobedientia maxima, mor. t. 2. p. 215. c. 1
Inobedientia multa mala generat, mor. t. 2. p. 217. c. 3
Inobedientia quantum peccatum sit, lit. t. 7. p. 207. c. 3
Inobedientes collectionem deferunt, lit. t. 7. p. 263. c. 3
Inobedientiæ vitium magnum est, lit. t. 7. p. 337. c. 2
Inopia non est timenti Deum, mor. t. 2. p. 84. c. 1
Inopia triplex, mor. tom. 2. p. 84. col. 2
Inopia a Deo data multis modis adjuvat, mor. t. 2. p. 283. c. 3
Inopia maximam habet defensionem, mor. t. 6. p. 261. c. 3
Inops dicitur, qui sine ope amicorum est, mor. t. 2. p. 23. col. 3
Inops proprie quis dicatur, mor. t. 2. p. 87. c. 4
Inops qui caret gratia, & virtute, mor. t. 2. p. 88. c. 1
Inops, idest, sine operibus, lit. t. 2. p. 94. c. 4
Inops dicitur homo, qui est sine opibus, & sine ope, alleg. t. 2. p. 115. c. 3
Inquieti sunt corripiendi, & quare, lit. t. 7. p. 202. c. 4
Inquinatio corporaliter non est eadem in coitu matrimonii, & in gastrimargia, exp. Glos. t. 7. p. 40. c. 2
Inquisitio divinæ Majestatis, & cœlestium secretorum modesta, delectabilis est; sed si nimia, vel curiosa fuerit, necat, vel per errorem, aut inflat per elationem, lit. t. 3. p. 56. c. 3
Inquisitor malorum aliorum aliena peccata sua efficit inquirendo, lit. tom. 3. p. 24. col. 1
Insania maxima qualis sit, lit. tom. 2. p. 94. c. 1
Insania falsa est idololatria, myst. to. 2. p. 104. c. 3
Insania maxima est, propria peccata velle defendere, lit. t. 3. p. 9. c. 1
Insania magna qualis, mor. to. 6. p. 321. c. 4
Insanus qui idola fabricat, lit. to. 4. p. 99. c. 1
Insanabilia tria sunt, lit. tom. 2. p. 326. col. 1
Insatiabilia tria sunt, lit. tom. 4. p. 15. c. 1
Inscriptiones Pauli in Epistolis suis, mysteria, lit. t. 7. p. 121. c. 3
Insensatus est, qui Solem suum semper in ortu nititur definere, idest, prosperitates nititur retinere, & earum prohibere occasum, sive adversitates omnino nititur evitare, mor. to. 3. pag. 71. c. 2
Insidiæ diaboli significantur per arcum, mor. t. 2. p. 121. c. 3
Insidiæ multæ ex avaritia nascuntur, lit. t. 3. p. 3. c. 1
Insidiatores quomodo mala tendant, myst. t. 2. p. 143. c. 1
Insidiatores qui sint, lit. t. 6. p. 221. c. 4
Insidiæ Diaboli multæ, lit. t. 7. p. 179. c. 1
Insidiæ Judæorum laquei Diaboli, mor. t. 7. p. 291. c. 2
Insignia regalia quatuor sunt, & quæ, exp. t. 5. p. 243. c. 3
Insignis, idest, signatus charactere bestiæ, lit. t. 6. p. 85. c. 3
Insinuare invicem humilitatem quid, lit. t. 7. p. 337. c. 2
Insinuationis tres sunt species, lit. t. 7. p. 188. c. 2
Insipiens est, qui prævidet mala, & non præcavet, lit. t. 1. p. 175. c. 2
Insipiens vere est, qui dicit, non est Deus, myst. t. 2. p. 136. c. 1
Insipiens proprie est Diabolus, mor. t. 2. p. 136. c. 2
Insipiens est, cui bona sapiunt temporalia, mor. to. 4. p. 69. col. 2
Insipiens an sciat, vel intelligat, dicitur, lit. to. 4. p. 100. col. 1
Insipientes, idest, non discernentes inter bonum, & malum, lit. tom. 7. pag. 16. col. 3
Insipientem vocare aliquem, an sit peccatum, lit. t. 7. p. 118. c. 1
Insipientia, sive seductio sequitur peccatum, lit. to. 7. p. 227. c. 4
Insipientia in bello spirituali multiplex, lit. t. 3. p. 96. c. 1
Inspiravit Dominus Assyriis, quomodo declaretur, lit. t. 4. p. 21. c. 2
Inspiratio infusio gratiæ, & prædicatio sunt lingua Dei, lit. t. 7. p. 162. c. 3
In somnis Angeli apparent sine subjecta creatura, idest invisibiliter, & quomodo, lit. to. 6. pag. 5. col. 1
In somnis Angelum Josepho apparuisse eleganter, & accurate dicitur, lit. tom. 6. pag. 5. col. 1

In somnis quare Angelus Domini Josepho apperuerit, lit.t.6.p.5.c.2
Somnus, scilicet dubietatis ille Josephi erat, lit. t. 6. p. 5. col. 2
Somnus vita præsens est, mor. t. 6. p. 187. c. 2
Somnus mors spiritualis, mor. t. 6. p. 187. c. 2
Instabilitas Judæorum ostenditur, alleg. to. 2. p. 165. c. 3
Instabilitas sequitur peccatum, myst. to. 4. p. 137. c. 2
Instans remissionis peccati, & infusionis gratiæ idem, exp. Glos. tom. 7. pag. 9. col. 2
Instaurare quid, lit. tom. 7. pag. 169. col. 4
Institor vocatur mercator, qui in acquirendis mercibus sedulus instat, myst. tom. 3. p. 66. col. 4
Institores debent esse omnes Prædicatores, & Prælati, qui comparandis mercibus debent esse intenti, myst. t. 3. p. 67. c. 1
Institores ab instando dicuntur, quia instant super merces vendendas, exp. to. 5. p. 96. col. 1
Instituta Ecclesiæ, & regularis disciplinæ nunquam intermittenda sunt, & oblivioni mandanda, lit. t. 3. p. 12. c. 4
Iostitutio Prælatorum quomodo fieri debeat, & quæ, myst. to. 4. pag. 92. col. 4
Institutio alia Prælatorum ad longum declaratur, myst. t. 4. p. 92. c. 3
Instruat se primo, qui vult alios instruere, lit. to. 2. p. 332. c. 4
Instruit magis verbum visibile, quam audibile, myst. t. 5. p. 20. col. 2
Instrumento operans facit duo, exp. Glos. t. 7. p. 54. c. 1
Insulæ multæ, Ecclesiæ multæ, alleg. t. 2. p. 253. c. 1
In insulis maris pervenit Dominus, lit. t. 2. p. 253. c. 1
Insulæ dicuntur Sancti, qui continue fluctibus tribulationum tunduntur, mor. t. 4. p. 88. col. 4
Insulæ sunt Martyres, myst. to. 4. p. 90. col. 2
Insulæ gentes in circuitu Abrahæ positæ, lit. t. 4. p. 91. c. 1
Insulæ sunt gentes infructuosæ, lit. t. 4. p. 91. c. 1
Insulæ mali homines dicuntur, mor. t. 4. p. 145. c. 2
Insulæ a longe, vita Eremitica notatur, alit. t. 4. p. 172. c. 4
Insula dicitur Ecclesia, alleg. to. 7. p. 367. c. 4
Insula dicitur anima Justi, mor. t. 7. p. 367. c. 4
Insurgere, consurgere, assurgere, quid significant, alleg. t. 2. p. 7. c. 3
Intellectus, & affectus sunt duo labia, mor. t. 2. p. 44. c. 4
Intellectus, & affectus oculi interiores, mor. t. 2. p. 58. c. 1
Intellectus quid iotelligere debet, mor. t. 2. p. 79. c. 2
Intellectus, & affectus quomodo stabiliantur in Christo, mor. tom. 2. pag. 104. col. 2
Iotellectus excæcatur, voluntas incurvatur, mor. t. 2. p. 175. c. 2
Intellectus hebetatur in vi rationali per peccatum, mor. t. 2. p. 210. c. 3
Intellectus captivatur, qui vult probare fidem per orationem, lit. to. 2. pag. 215. col. 4
Intellectus delectatur io veritate, lit. t. 2. p. 311. c. 2
Intellectus qoomodo illuminatur, alleg. t. 2. p. 315. c. 2
Intellectus separatus est a carne, & cur, myst. t. 2. p. 340. col. 2
Intellectus est auris interior, qua divina mandata audimus, lit. tom. 3. pag. 4. col. 2
Intellectus humanus ita tenebris est obvolutus, ut vix pauca, etiam secundum superficiem possit attingere, lit. t. 3. p. 72. c. 2
Intellectum, & loquelam propter peccatum aufert Dominus, lit. tom. 4. pag. 65. col. 1
Intellectus doctrinis instruitur, lit. to. 6. p. 3. c. 1
Intellectus esurit veritatem, affectus autem charitatem, lit. t. 6. pag. 165. col. 4
Intellectus speculativi perfectio proprie dicitur veritas, lit. t. 6. pag. 281. col. 4
Intellectus divini, idest, allegorici in tria distinguuntur, lit. tom. 6. pag. 286. col. 2
Intellectus solus quoad partem superiorem comprehendit Deum, esp. Glos. tom. 7. p. 13. col. 3
Intellectus, vel ratio etsi vult bonum, vel virtutes assequi, tamen non potest nisi gratia præcedente, exp. Glos. t. 7. p. 22. c. 1
Intellectus, & affectus sunt duæ radices, mor. t. 7. p. 37. c. 3
Intellectus quomodo præcedat, & sequatur finem, expos. Glos. tom. 7. pag. 57. col. 2
Intellectus quandoque est oculus, quandoque est auris, lit. t. 7. p. 77. c. 1
Intellectus noster non est cohibendus a completione, sed a scrutinio, esp. Glos. to. 7. p. 102. col. 4
Intellectus quidam est discernens, quidam consentiens, expos. tom. 7. pag. 125. col. 2
Intelligentia perditur dissolutione negligentiæ, lit. tom. 1. p. 292. c. 3
Intelligere debemus tria, mor. t. 2. p. 6. c. 4
Iotelligere Dei est approbare, mor. t. 2. p. 81. c. 2
Intelligentiæ donum habentes debent aliis annunciare, mor. to. 2. pag. 159. col. 3
Intelligentia veritatis confertur mundis corde, lit. t. 3. p. 29. c. 2
Iotelligere quomodo accipiatur, lit. t. 4. p. 4. c. 2
Intelligere scientiam, est bene vivere, mor. t. 4. p. 69. c. 1
Intelligentia quomodo significetur, mor. t. 6. p. 6. c. 4
Intelligere sumitur pro credere, exp. Glos. to. 7. p. 22. c. 4
Intelligere quid moraliter sit, mor. t. 7. p. 43. c. 3
Intelligentia mentis est spiritus, lit. t. 7. p. 175. c. 4
Intendere Dei quid sit, lit. t. 6. p. 270. c. 2
Intentio in singulis actibus nostris debet esse consecutio gloriæ, & vitæ æternæ, lit. tom. 1. p. 116. col. 1
Intentio bona interdum in discretione obfuscatur, lit. t. 1. p. 398. c. 3
Intentio, & perseverantia ossa animæ, mor. t. 2. p. 87. c. 4
Intentio nomen imponit operi, lit. t. 2. p. 262. c. 4
Intentio operi nomen imponit, lit. to. 3. p. 34. c. 1
Intentio si unica fuerit, & non divisa, tota operum congeries bona erit, lit. tom. 3. pag. 60. col. 4
Intentiones, cogitationes, affectiones, & operationes hominum omnes sunt coram Deo, lit. t. 3. p. 200. c. 1
Intentio Prophetæ super initium 19. capituli quæ sit, lit. t. 4. p. 44. c. 1
Intentio ad unum esse debet, lit. t. 6. p. 25. c. 4
Intentio sordidatur appetitu, lit. t. 6. p. 204. c. 2
Intentionem Domini nullus impedire potest, lit. t. 6. p. 217. c. 2
Intentio, & voluntas Dei quæ, exp. Glos. t. 7. p. 17. c. 4
Intentio bona respicit principium, exp. Glos. t. 7. p. 62. c. 2
Intentionis divisio peccatum est, lit. t. 7. p. 92. c. 1
Intentionem dupliciter aliquis recipit, lit. t. 7. p. 118. c. 3
Intentio nomen imponit operi, lit. t. 7. p. 369. c. 2
Inter gazophylacium, & porticum quid esset, exp. to. 5. p. 133. c. 1
Intercessiones, orationes, obsecrationes, gratiarum actiones quatuor partes Missæ, per hęc quatuor intelliguntur, lit. t. 7. p. 210. c. 3
Interficere impium de Antichristo intelliguntur, lit. t. 4. p. 30. c. 4
Interficere dupliciter potest capi, ut patet, myst. t. 4. p. 37. c. 4
Interficere Domini est permissive, prophetari tamen certitudine, lit. tom. 4. p. 74. col. 3
Interficere illos, qui sunt in atriis quid signat, mor. t. 5. p. 38. c. 4
Interficere hominem, utrum sit meritorium, esp. Glos. to. 7. p. 24. c. 2
Interiora io Sanctis quomodo minuantur, & exteriora quo pacto crescant, exp. Glos. tom. 7. p. 28. col. 2
Interiora plus placent Deo, quam exteriora, mor. t. 7. p. 153. c. 3
Interior homo cum Deo est, & in Deo, exterior autem cum mundo, & in mundo, exp. Glos. t. 7. p. 131. c. 4
Interior homo quid, lit. to. 7. p. 173. col. 1
Ioteritus sapientis est via ad beatitudinem, Interitus stulti via est ad æternam damnationem, lit. t. 3. p. 76. c. 4
Interitus est unus omnium hominum, quoad substantiam mortis, quoad ignominiam, quia sapiens, & stultus ignominiosa morte affici potest quoad prævisionem, quia tam stultus, quam sapiens diem ignorat, lit. tom. 3. p. 76. col. 4
Interitus reproborum monstratur in die judicii, lit. t. 4. p. 55. c. 2
Interitus superveniens quale, lit. t. 7. p. 202. c. 1
Inter medios cleros male dormire, quid significet, mor. t. 2. p. 167. c. 4
Interouncium quid, exp. Glos. to. 7. p. 48. c. 4
Interpres dicitur, qui fideliter ea, quæ audit, vel videt, exponit, Prol. to. 1. pag. 221. col. 1
Interpretes tres, & Moyses, & Aaron, lit. t. 4. p. 98. c. 1
Interpretes Laicorum sunt Clerici, & magistri, mor. t. 4. p. 98. col. 2
Interpretes vitiosi male edidere latina, lit. t. 6. p. 1. c. 1
Interpretatio vera qualis sit, lit. t. 6. p. 1. c. 1
Interpretatio septem Ecclesiis, alleg. to. 7. p. 368. c. 3
Interrogare Dei, quomodo judicare significat, mor. t. 2. p. 12. c. 3
Interrogationum diversitas, myst. to. 2. p. 196. c. 4
Ioterrogatio ironica, lit. t. 4. p. 14. col. 1
Interrogare simulacra, hariolos, &c. quid sibi velit, myst. t. 4. pag. 44. col. 4
Interrogatio Angelorum, quare rubrum est vestimentum tuum, declaratur, myst. to. 5. p. 156. col. 4
Interrogatur Dominus, cur impii vivant, lit. t. 4. p. 210. c. 1
Interrogat Dominus, & cur, dicitur, lit. t. 6. p. 103. c. 1
Interrogatores qui faciles sint, lit. t. 6. p. 115. c. 3
Intrare Ægyptum, est prædicatione quærere salutem animarum, mor. to. 1. p. 75. col. 3
Intrant io Galgal, qui post Christi adventum rursus circumcidi volunt, myst. tom. 5. p. 186. col. 2
Intrant in Bersabee, qui dicunt, quod tantum novus est in Judæa Deus, myst. to. 5. p. 186. col. 2
Intrare in domum gaudii quid præstet, lit. t. 6. p. 226. c. 4
Inductio ad videndum suggestiones multorum, mor. t. 2. p. 72. col. 2
Iotroire in requiem, idest, gloriam æternam, vel terram promissionis, lit. to. 2. p. 251. col. 1
Introire in cubiculum conscientiæ puræ, quid, mor. t. 5. p. 57. col. 1
Introitus vocat illa ostia, quæ erant versus vulgi locũ, exp. t. 5. p. 133 c. 3
Intrusio Prælatorum mala est io Ecclesia, mor. t. 2. p. 137. col. 4
Intrusores sui reprehenduntur, lit. t. 7. p. 247. c. 3
Invectiva contra Doech sacerdotem Idumæum, myst. to. 1. p. 134. c. 4
Invectiva contra Hebræos, qui Barrabbam, & non Christum petierunt liberari, myst. to. 4. p. 13. c. 2
Invehitur Propheta in consiliarios Pharaonis, lit. to. 4. p. 45. col. 2
Invenire cor io pisce, quid significat, myst. t. 5. p. 22. c. 2
Invenire multiplex, lit. tom. 6. p. 100. c. 4
Inventores malorum qui sint, lit. to. 7. p. 16. c. 3
Investigare nimis qui dicatur, exp. Glos. t. 7. p. 62. c. 4
Inveteratus peccatorum dicitur gigas, mor. t. 2. p. 82. c. 4
Invidentia quid sit, lit. tom. 6. p. 96. c. 3

Invidia ex alienis virtutibus sæpe oritur, lit. t. 1. p. 116. c. 1
Invidia aliorum mala revelat; & bona celat, mor. t. 1. p. 283. col. 4
Invidens semper minor est eo, cui invidet, lit. to. 1. p. 401. c. 3
Invidia est maxima pœna in inferno, alleg. t. 2. p. 46. c. 2
Invidia est oculus malus, mor. to. 2. p. 73. c. 3
Invidia dicitur stupor, & quare, mor. to. 2. p. 112. c. 4
Invidia vicus est civitatis Diaboli, myst. to. 2. p. 139. c. 4
Invidiæ virus multiplex, myst. to. 2. p. 140 c. 1
Invidia multorum malorum causa, myst. to. 2. p. 143. c. 1
Invidia significatur per cyniphes, mor. t. 2. p. 204. c. 1
Invidia cruciat cor invidens, mor. t. 2. p. 275. c. 4
Invidia cunctis vitiis perniciosior est, nam alia vitia impugnant solum bona sibi contraria; hæc autem omnia bona impugnat, & in omnibus, lit. to. 3. pag. 50. col. 1
Invidia Diaboli introivit in orbem terrarum, si tamen homo voluntarie non consensisset suggestioni Diaboli non haberet mors potestatem in eo, lit. to. 4. p. 140. col. 3
Invidentia fraternæ charitatis, est odium alienæ felicitatis, & gaudium, sive desiderium alienæ infelicitatis, lit. t. 3. p. 175. c. 1
Invidia est fera pessima, & putredo ossium nominatur, lit. t. 3. p. 195. c. 2
Invidia maxime quid faciat, mor. to. 4 p. 85. c. 1
Invidia totum interiorem hominem marcescit, lit. t. 4. p. 140. c. 2
Invidia fera pessima dicitur, & cur, lit. t. 6. p. 85. c. 2
Invidi per quos significantur, lit. t. 6 p. 184. c. 1
Invidia circa bonum muta, circa mala loquax, lit. t. 6. p. 201. c. 3
Invidia omnia mala facit, ibid.
Invidia inter quos maxime fit, lit. to. 6. p. 226. c. 1
Invidia ubi non potest occulte, aperte nocet, lit. t. 6. p. 252. c. 1
Invidia vermis est, mor. tom. 6. p. 300. col. 3
Invidia malorum quæ, mor. tom. 6. p. 314. col. 4
Invidia homicidii mater est, mor. to. 6. p. 314. c. 2
Invidia fornicatione, & adulterio multum deterior, mor. tom. 6. pag. 315. col. 2
Invidia nihil videt, sed excæcat animam, lit. t. 5. p. 358. c. 1
Invidia bellum habet contra omne bonum, lit. t. 7. p. 16. c. 3
Invidia quid, ibid.
Invidia in duplici significatione, exp. Glos. to. 7. p. 45. c. 2
Invidia nascitur ex inani gloria, exp. Glos. to. 7. p. 103. c. 2
Invidia sola nescit de alio æstimare, lit. to. 7. p. 138. c. 1
Invidiæ quomodo ortæ in primo Apostata, lit. to. 7. p. 144. c. 3
Invidiæ effectus quamplurimi, exp. Glos. to. 7. p. 166. c. 3
Invidia occidit Abel, vendidit Joseph, tradidit morti Christum, Adam ejecit de Paradiso, mor. tom. 7. p. 166. col. 3
Invidia est tristitia de alieno bono, lit. to. 6. p. 199. col. 1
Invidia Diaboli qualis, lit. tom. 7. p. 351. col. 1
Invidiæ definitio, lit. tom. 7. p. 361. col. 4
Invidus describitur, ibid.
Invidus tabescit de bono aliorum, lit. t. 2. p. 103. c. 2
Invidus in bonis Dei contristatur, mor. to. 2. p. 244. c. 2
Invidorum verba sagittæ sunt parvulorum, mor. to. 2. p. 159. c. 2
Invidus non est particeps sapientiæ, quia in malevolam animam non introibit Sapientia, per invidiam intravit mors, a qua totum genus humanum liberatur per Sapientiam, tum quia invidia diruit fundamentum, in quo fundatur Sapientia, nempe virtutes animæ, lit. tom. 3. p. 147. col. 3
Invidi insultando, & exultando dicunt: Euge, euge, cum vident Justos peccare, vel cum vident eos tribulari aliqua persecutione, tunc enim insultando, modo apparet justitia eorum, myst. t. 5. p. 91. c. 2
Invidus quid faciat, myst. to 5. p. 238. c. 2
Invidus muscæ merito comparatur, lit. t. 6. p. 227. c. 1
Invidos ab invidia quiescere difficile est, lit. t. 6. p. 252. c. 1
Invidorum est semper, quod malum æstimatur, propalare, lit. tom. 6. pag. 314. col. 1
Invidus excæcatur de Sole, unde deberet illuminari, mor. to. 6. pag. 315. col. 2
Invidi mali fiunt de bono, mor. tom. 6. p. 35. col. 2
Invidi moriuntur de sanitate, & vita, mor. t. 6. p. 315. c. 2
Invidi contristantur de gaudio, & lætantur de dolore, mor. to. 6. pag. 316. col. 2
Invidi feris sunt deteriores, mor. tom. 6. p. 315. c. 2
Invidi etiam benefactoribus non parcunt, ibid.
Invidi prius suas animas torquent, & occidunt, ibid.
Invidus dolet bonum in altero, cui similis non est, exp. Glos. tom. 7. pag. 16. col. 2
Invidus alterius felicitate torquetur, & sic inducitur in duplicem passionem, lit. tom. 7. p. 16. col. 3
Invidus quomodo dicatur fidelis socius, mor. to. 7. p. 166. c. 3
Invidus condividit lucrum, & damnum cum Diabolo, ibid.
Invidus non potest audire bonum alterius, nec videre, lit. to. 7. pag. 197. col. 4
Invidi similes scabronibus, lit. to. 7. p. 253. c. 3
Invidi, & detractores per reptilia notantur, mor. t. 7. p. 293. c. 4
Invisibilitas quare Patri appropriatur, exp. Glos. to. 7. p. 14. c. 1
Invitat Propheta Judæos ad Deum laudandum, lit. t. 4. p. 32. c. 3
Invitatores Diaboli qui, lit. tom. 7. pag. 200. col. 1
Invitatoria Diaboli ad peccatum sex, ibid.
Invitatoria Domini quæ, lit. tom. 7. p. 200. c. 2
Invitus potest quis dici duobus modis, exp. Glos. t. 7. p. 44. col. 1
Invitus aliquis potest tripliciter dici, exp. Glos. t. 7. p. 47. c. 4
Invitus aliquis quando aliquid facere dicatur, expos. Glos. tom. 7. pag. 96. col. 2
Inundatio fluminis peccatorum in quo appareat, to. 7. p. 36. c. 3
Inundatio fluminis peccatorum supra alta montium, idest, supra Prelatos, & super eos, qui eminent in Religione, lit. to. 7. p. 36. c. 3
Invocare Dominum, est confiteri Deum corde, ore, & opere, lit. tom. 1. p. 170. col. 1
Invocare nomen Domini, est divinum Evangelium prædicare, lit. tom. 1. p. 175. col. 1
Invocare, idest, intus vocare Christum, & quomodo, mor. t. 2. pag. 129. col. 4
Invocare quid significet, lit. tom. 7. p. 56. c. 2
Joab interpretatur inimicus, myst. tom. 2. p. 151. c. 1
Joab Commendator, vel Cancellarius erat, lit. t. 4. p. 78. c. 3
Joab inimicus dicitur, myst. tom. 4. p. 299. col. 2
Joab inimicus Interpretatur, mor. tom. 6. p. 31. c. 1
Joab interpretatur inimicus, mor. tom. 6. p. 360. col. 2
Joab significat Diabolum, ibid.
Joachaz a quibus constituitur Rex, lit. t. 4. p. 21. col. 1
Joachim etiam Eliachim dictus, lit. t. 4. p. 175. col. 2
Joachim minor rex cum matre sponte se dederunt Nabuchodonosor, lit. tom. 4. p. 214. col. 1
Joachim quot annis regnaverit, disputatur, lit. t. 4. p. 230. col. 3
Joachim ad preces Judæorum sepelitur, ibid.
Joachim minor dictus fuit Jechonias, mor. to. 4. p. 231. col. 2
Joachim eduxit Jeremiam de Ægypto, lit. t. 4 p. 240. c. 3
Joachim Rex potens hujus mundi interpretatur, lit. t. 4. p. 256. col. 4
Joachim non regnavit nisi tribus mensibus, lit. t. 4. p. 257. c. 1
Joachim librum legis igne comburere fecit sedens in domo hyemali, & propterea insepultus remanet, lit. t. 4. p. 257. c. 1
Joachim fuit filius Josiæ, exp. tom. 5. p. 146. c. 1
Joachim undecim annis regnavit in Jerusalem, exp. t. 7. p. 146. col. 1
Joachim tribus annis tantum servivit sub tributo Nabuchodonosor, exp. to. 5. pag. 146. col. 1
Joachim in quo anno fuit factus tributarius, exp. t. 5. p. 146. c. 1
Joachim rebellavit contra Nabuchodonosor, & quid ei intervenit, exp. tom. 5. p. 146. col. 1
Joachim major, qui est pater, & Joachim minor, qui est filius, uterque vocatur Jechonias, lit. tom. 6. p. 4. col. 2
Joanna Dominus misericors interpretatur, myst. tom. 6. p. 176. c. 4
Joannes Baptista præparavit domum, & viam Christo; sicut famulus Domino, alleg. to. 1. p. 54. col. 4
Joannes per Aquilam designatur, myst. to. 2. p. 83. c. 3
Joannis vita a quibus sit imitanda, mor. t. 2. p. 118. c. 2
Joannes quare in cœna super pectus Domini recubuit, mor. to. 2. pag. 157. col. 2
Joannes Baptista dicitur justitia, alleg. to. 2. p. 223. c. 1
Joannes interpretatur gratia, mor. t. 2. p. 570. c. 3
Joannes Baptista præcessit Christum quadrupliciter, mor. t. 2. p. 335. c. 3
Joannes in utero nondum natus prædicat Dominum, myst. t. 4. p. 69. c. 1
Joannes Baptista ab originali peccato mundatus, myst. t. 4. p. 109. c. 3
Joannes Evangelista profunde, & acute locutus est, lit. to. 5. p. 1. c. 1
Joannes Evangelista Aquilæ comparatur, ibid.
Joannes virgo sublimatus ad intelligentiam cœlestium visionum, myst. tom. 5. pag. 53. col. 4
Joannes in lecto contemplationis, & quietis jacet, & meditatur, ibid.
Joannes interpretatur gratia, myst. to. 5. p. 232. c. 1
Joannes furentes, & fortes denotat, myst. to. 5. p. 250. c. 4
Joannes Evangelista quartus fluvius, nec non angulus, atque annulus Ecclesiæ Catholicæ jure merito extat, lit. t. 6. p. 1. col. 3
Joannes Apostolus, & Evangelista ille est, quem Jesus plurimum adamavit, lit. to. 6. p. 1. col. 3
Joannes Apostolus, & Evangelista super Domini pectus recubuit, ac quievit, ibid.
Joannes e Dominico pectore purissima doctrinarum divinarum fluenta, & flumina potavit, atque imbibit, ibid.
Joannes Apostolus, & Evangelista unus est, qui Christum expirantem audire meruit, sibi dicentem Ecce Mater tua, ibid.
Joannes in Asiæ Provincia permansit, ubi adjacet mari Jonio, Asiæ minoris Regio, hujus erat Civitas celebris Ephesus, ib.
Joannes Evangelista in sua Canonica Epistola Cerinthum, Ebionem, ac reliquos hujus farraginis, seu commistionis hæreticos, sive coævos, Antichristos consulto appellat, ibid.
Joannes quartus Evangelista in Aquilæ figura agnoscitur, & quare, lit. to. 6. p. 1. col. 4
Joannes Evangelista coactus fuit ab omnibus pene Episcopis Asiæ, & a multarum Ecclesiarum legationibus, eum rogantibus, ut adversus Cerinthum, & Ebionem, ac cæteros hæreticos pessimos altius de Salvatoris Christi Divinitate scriberet, lit. to. 6. p. 1. c. 3
Joannes a fratribus ad scribendum temeritate non tam audaci,
quam

quam felici, de ipso Dei verbo compulsus fuit, atque coactus, lit. tom. 6. pag. 1. col. 3
Joannes indixit, ac publicavit jejunium, ac deprecationem fieri, antequam scriberet, ibid.
Joannes expletis precibus, ac jejuniis communibus, illico in illud procemium de cœlo emissum eructavit, atque prorupit, scilicet, In principio erat Verbum, &c. lit. t. 7. p. 1. c. 3
Joannes quo sermone, & in qua Provincia Evangelium memoriæ mandavit, lit. t. 6 p. 2. col. 1
Joannes Evangelista universam omnium Evangelistarum sententiam, atque intentionem in capite vigesimo clare præ se ferre curavit, ibid.
Joannes quartus Evangelicus scriptor ob quam rem de Ascensione conscripserit, ibid.
Joannem Evangelistam quartæ aquilæ volantis facies indicare videtur, & quare, lit. tom. 6. p. 1. col. 4
Joannes in Apocalypsis volumine cap. 4. perspicue ostendit, quatuor Evangelia tantum suscipienda fore, atque credenda, ibid.
Joannes Evangelista quare in principio sui Evangelii ostenderit, & explicaverit Deitatis Christi naturam, lit. to. 6 p. 3. c. 1
Joannes Baptista triginta annorum erat, quando prædicare cœpit, lit. tom. 6 p. 9. col. 3
Joannes vox: Christus vero verbum dicitur in Joanne clamans, ib.
Joannes in omnibus est norma penitentibus, ibid.
Joannes tenet formam Prædicatoris, lit. tom. 6. p. 9. c. 4
Joannes cur scripserit Evangelium rogatus a fratribus, duabus de causis dicitur, lit. to. 6. p. 13. col. 2
Joannes in quo est gratia, lit. tom. 6. p. 38. col. 1
Joannes Baptista ad Jesum, cum ipse esset in vinculis, lit. t. 6. p. 42. c. 3
Joannes in vinculis quid sibi velit, mor. to. 6. p. 42. c. 4
Joannes a multis commendatur, mor. to. 6. p. 43. col. 1
Joannes apud Sebasten est occisus, apud Macheronta sepultus, lit. tom. 6. pag. 53. col. 3
Joannem multi incarcerant, & qui sint, mor. tom. 6. p. 53. col. 1
Joannes quando decollatus fuit, lit. tom. 6. p. 92. col. 1
Joannes Dei gratiam significat, & quomodo incarcerata, lit. to. 6. pag. 92. col. 2
Joannis discipuli in tribus reprehendendi, lit. to 6. p. 94. c. 1
Joannes primo commendatur a patre, deinde a matre, lit. to. 6. pag. 127. col. 3
Joannis pater, & mater Propheta, ibid.
Joannes Baptista Lucifer dicitur, ibid.
Joannis genitores senes antequam generarent, lit. to. 6. p. 128. c. 1
Joannes multipliciter, ibid col. 4
Joannis nomina multa indicant, ibid.
Joannes merito dicitur in quo est gratia, lit. t. 6. p. 129. c. 1
Joannes prædictus a Domino, lit. tom. 6. p. 128. col. 4
Joannes Eliæ in multis assimilatur, mor. tom. 5. p. 129. c. 1
Joannes quando concipi, quandove nasci dicatur, ibid.
Joannes conceptus est in Judæa, & passus in Galilæa, Christus vero e contrario, lit. to. 6. p. 130. col. 4
Joannes gratiam novi Testamenti inchoatá significat, lit. t. 6. p. 137. c. 3
Joannes viginti quinque annis fuit Eremita, lit. to. 6. p. 159. col. 4
Joannes vox Verbi dicitur, lit. tom. 6. p. 148. col. 4
Joanni conditiones vocis per extensum applicantur ad unguem, ib. c. 1
Joannes baptizavit Christum ante Incarnationem, lit. t. 6 p. 152. c. 2
Joannes cur credebatur Christus, lit. t. 6. p. 150. col. 4
Joannes cur plusquam Propheta dicatur, lit. t. 6. p. 173. c. 4
Joannes dicit Christum Agnum esse, Christus Joannem vocat Angelum, ibid.
Joannes gloriosior Angelis putatur, ibid.
Joannes a multis per longum optime commendatur, lit. t. 6. p. 174. c. 1
Joannes non sibi, sed discipulis dubitavit, lit. t. 6. p. 174. c. 4
Joannes in carcere, & Petrus quid denotent, optime docetur, mor. tom 6. p. 172. col. 4
Joannes Baptista gratia baptismalis est, myst. to. 6. p. 172. c. 1
Joannes lamenta pœnitentiæ prædicans, quid doceat, myst. to. 6. pag. 174. col. 3
Joanna bonos conjugatos significat, myst. to. 6. p. 176. c. 3
Joannes Apostolus quis fuit, lit. tom. 6. p. 277. c. 4
Joannes cur Evangelium suum: In principio, &c. sic incepit, lit tom. 6. pag. 280. col. 1
Joannem incarcerare, est scientiam in quaternis, & quaternos in arca recludere, mor. tom. 6. p. 183. c. 4
Joannes decollatur, quando mortale peccatum perpetratur, mor. tom. 6. pag. 184. col. 1
Joannes cur respondeat Domino discipulos interrogante, lit. to. 6. pag. 189. col. 4
Joannes typum quorum gerat, dicitur, ibid.
Joannes, & Christus contemporanei, lit. t. 6. p. 229. c. 3
Joannes revera solus Propheta, lit. tom. 5 p. 249. c. 2
Joannes figuratur per Aquilam, lit to. 6. p. 238. c. 2
Joannes præscivit mortem suam, lit. t. 6. p. 278. c. 3
Joannes rogatu Episcoporum Asiæ hunc librum composuit contra hæreticos, & cur, lit. t. 6. p. 280. col. 1
Joannes quare incipit ab æterna generatione, & alii Evangelistæ a temporali, lit. to. 6. p. 281. col. 1
Joannes quare faciens mentionem in principio de Patre, & Filio, nullam faciat mentionem de Spiritu sancto, ibid.
Joannes dicitur Angelus, & cur, lit. t. 6. p. 283. c. 1
Joannes interpretatur in quo est gratia, mor. to. 6. p. 286. c. 4
Joannes significat pœnitentem, ibid.
Joannes magnus habebatur in populo, lit. t. 6. p. 287. c. 3
Joannes Prælatum denotat, mor. to. 6. p. 287. c. 4
Joannis discipuli duo, significant duo genera subditorum, ibid.
Joannis respectus ad Jesum, quid significat, mor. t. 6. p. 288. c. 1
Joannes typum gerit Prælatorum, & quomodo, lit. to. 6. p. 300. c. 1
Joannes tribus de causis prædicavit, & baptizavit cum Christo, ib.
Joannes incarceratus qui non baptizat, quid denotat, mor. to. 6. pag. 300. col. 2
Joannes Baptista capite fuit truncatus, lit. t. 6. p. 301. c. 3
Joannis gaudium quale, mor. to. 6. p. 301. c. 4
Joannes interpretatur gratiosus, mor. to. 6 p. 303. c. 2
Joannes dicitur lucerna, non ignis, & cur, mor. t. 6 p. 310. c. 1
Joannes dicitur recumbere in sinu Christi, idest, secretarius ejus esse, lit. tom. 6. p. 367. col. 3
Joannis Evangelium quantum ad quædam Capitula est profundius Epistolis Pauli, Prol. tom. 7. p. 3. col. 2
Joannes quare non intravit sepulchrum, idest, claustrum, myst. tom. 7. pag. 21. col. 1
Joannes Baptista quando fuit decollatus, lex mortua est, mor. tom. 7. pag. 41. col. 2
Joannes, & Jeremias mundati fuerunt a peccato, non tamen fuit, quin venialiter possent peccare, quod non Beata Virgo, exp. Glos. tom. 7. pag. 46. col. 1
Joannes quomodo fuerit Baptismo Christi baptizatus, exp. Glos. tom. 7. pag. 144. col. 1
Joannes Baptista cur se vocem vocet, exp. Glos. to. 7. p. 151. c. 1
Joannis, idest, gratiæ in nativitate omnes gaudere debent, lit. tom. 7. pag. 188. col. 1
Joannes Dominum palpavit, lit. t. 7. p. 346. c. 4
Joanni Evangelistæ redeunti ex exilio omnis populi concursus, lit. tom. 7. pag. 363. col. 4
Joannes significatur per Asser, ibid.
Joannes sanctus fuit Propheta Testamenti Novi ceteris omnibus præstantior, lit. tom. 7. p. 364. col. 4
Joannes Apostolus scripsit Apocalypsim in solitudine, & Evangelium inter fratres, lit. tom. 7. p. 366. col. 4
Joannes introducit Christum loquentem in Apocalypsi, lit to. 7. pag. 367. col. 3
Joannis exilium, lit. tom. 7. p. 367. col. 4
Joannes Baptista uno anno ante Dominum fuit occisus, postquam uno anno fuit in carcere detentus, lit t. 7. p. 398. col. 3
Joannes Apostolus hunc scripsit librum ante Evangelium, lit. tom. 7. pag. 366. col. 1
Joarim interpretatur Dominus exaltans, myst. to. 5. p. 232. c. 1
Joas interpretatur temporalitas, lit. to. 2. p. 134. c. 2
Joathan perfectus interpretatur, lit. tom. 6 p. 4. c. 1
Job justus fuit in actibus suis, pius in proximi necessitatibus, strenuus in negotiis, & judiciis terminandis, fortis in oppressis liberandis, lit. tom. 1. p. 431. col. 3
Job maledixit diei suæ, non libidine vindictæ, sed zelo justitiæ, lit. tom. 1. pag. 398. col. 4
Job sententia notabilis, mor. tom. 2. p. 228. col. 2
Job in duplo redditus plusquam amiserat, lit. to. 2. p. 309. col. 4
Job conjugatus, & tribulatus significat conjugatos, qui patientes sunt in tribulationibus, myst. to. 5 p. 53. col. 4
Johel interpretatur incipiens, exp. tom. 5. p. 167. c. 2
Johel quis, & cujus filius fuit, exp. tom. 5. p. 178. c. 2
Jucunditas æterna dicitur vinum, myst. to. 2. p. 151. c. 3
Jojadas fuit Sacerdos, lit. tom. 4. p. 243. c. 4
Joas occidit Zachariam, quid præstet, mor. to. 6. p. 206. c. 1
Jonadab præceptum arduum, mor. to. 2. p. 124. c. 2
Jonadab filii significant obedientes, lit. t. 2. p. 177. c. 4
Jonadab obediens Domino dicitur, & Christum significat, myst. tom. 4. pag 255. col. 2
Jonæ significatio, alleg. tom. 2. p. 69. col. 1
Jonæ hedera temporalia significat, mor. to. 2. p. 159. c. 3
Josue, & Caleph dedit Deus verbum promissionis, lit. t. 2. p. 167. c. 3
Jona quomodo dicatur mentitus, lit. t. 4. p. 241. c. 4
Jonas interpretatur dolens, vel columba, exp. tom. 5. p. 167. c. 2
Jonas columba sonat, Prol. tom. 5. p. 192. col. 1
Jonas cujus filius fuit, ibid.
Jonas mira brevitate interrogatur, & quomodo, expos. tom. 5. pag. 192. col. 4
Jonas est Christus, myst. tom. 5 p. 193. col. 2
Jonæ fuga quid per ipsam potest significari, mor. to. 5. p. 193. c. 1
Jonæ gravis sopor quid significat, ibid.
Jonæ oratio typus est orationis Christi, myst. to. 5. p. 193. col. 2
Jonæ magnitudo quæ, exp. tom. 5. p. 193. col. 3

onas incertus erat de corporali subversione Ninive, exp. t. 5. p. 194. c. 1
Jona esse sub umbraculo quomodo intelligatur, myst. to. 5. p. 194. c. 2
Jonæ veri anima ejus tristis est usque ad mortem, & cur, exp. tom. 5. p. 194. col. 2
Jonas Ninivitas ad pœnitentiam convertit, sed ipsis post gravius peccantibus Naum contra eos mittitur, exp. to. 5. p. 200. col. 3
Jonæ significatum in Christo, lit. tom. 6. p. 3. col. 2
Jonæ absorptio mortem Christi præfigurat, lit. to. 6. p. 47. col. 4
Jonas fuit signum Ninivitis verbo, & opere, lit. to. 6. p. 203. col. 3
Jonas quia pœnituit in ventre ceti evomitatus fuit, lit. to. 6. p. 203. c. 3
Jonas nullum miraculum fecit, lit. to. 6. p. 203. col. 4
Jonæ protectio in mare quid denotat, mor. to. 6. p. 325. col. 4
Jona dormiens in sentina quid, lit. to. 7. p. 143. col. 3
Jonathas tres sagittas misit, ut signum daret David, lit. to. 4. p. 275. c. 4
Jonathas interpretatur columbæ donum, myst. to. 5. p. 232. col. 2
Jonathas interpretatur spontaneus, myst. to. 5. p. 232. col. 2
Jonathas interpretatur Spiritus sanctus, mor. to. 5. p. 242. col. 3
Jonathas viros sanctos etiam denotat, mor. to. 5. p. 244. col. 1
Jonathas, & Simon sanctos Prædicatores insinuant, myst. tom. 5. p. 244. col. 2
Jonathas significat Prælatos, & Doctores, myst. to. 5. p. 245. c. 3
Jonathan interpretatur donum Dei, mor. to. 5. p. 246. col. 3
Jonathas Aplus cognominabatur, mor. to. 5. p. 247. col. 4
Jonathas cantor erat, exp. tom. 5. p. 252. col. 2
Jonathas interpretatur donum columbæ, myst. to. 5. p. 299. col. 1
Joppen interpretatur vana mundi pulchritudo, myst. to. 5. p. 244. c. 2
Joppen Civitas describitur, lit. to. 7. p. 292. col. 1
Joppitæ sunt Hæretici, myst. to. 5. p. 260. col. 4
Joram quare dicatur Oziam genuisse, & non Ochoziam, lit. tom. 6. p. 4. col. 1
Joram seipsum Jezabelle genere miscuit, & quomodo, lit. to. 6. p. 4. col. 2
Joram memoria quare a sancta Christi generatione usque ad tertiam ejus generationem tollatur, lit. to. 6. p. 4. c. 1
Joram excelsus interpretatur, ac Christum signat, lit. to. 6. p. 4. col. 1
Joram non genuit Oziam, sed Ochoziam, lit. to. 6. p. 4. col. 1
Jordanis fluvius ex duobus fontibus oritur, quorum unus Jor, alter Dan nominatur, lit. to. 1. p. 19. col. 3
Jordanis significat Religionem, mor. to. 2. p. 217. col. 3
Jordanis interpretatur dissensio eorum, mor to. 2. p. 294. col. 4
Jordanis interpretatur rivus judicii; mor. to. 2. p. 294. col. 4
Jordanis illos signat, qui se judicant, & humiliant videntes peccata sua, ibid.
Jordanis humilis descensus dicitur, & claustrali appropriatur, myst. tom. 4. p. 272. col. 1
Jordanis proprietas, exp. tom. 5. p. 142. col. 1
Jordanis interpretatur amor mundanus, mor. to. 2. p. 237. col. 2
Jordam quid de Ipso dicant Hieronymus, & Josephus, ostenditur, lit. tom. 6. p. 57. col. 4
Jordanis descensus interpretatur, mor. to. 6. p. 91. col. 4
Jordanem in baculo transire quid, mor. to. 7. p. 97. col. 1
Josaba securitatem, & paupertatem denotat, mor. to. 6 p. 89. col. 3
Josabeth cujus filia, lit. tom. 6. p. 134. col. 3
Josaphat quid juxta Hebraicam veritatem signat, exp. to. 5. p. 181. c. 4
Josaphat judicans interpretatur, & Christum significat, lit. to. 6. p. 4. col. 1
Joseph non accusavit omnes fratres suos, at quosdam, lit. to. 1. p. 51. c. 3
Joseph in cisterna significat Christum positum in sepulchro, & descendentem ad infernum, alleg. to. 1. p. 53. col. 1
Joseph significat Christum, qui senescente mundo natus est de Virgine, alleg tom. 1. p. 51. col. 2
Joseph quomodo dicitur fuisse sexdecim annorum, quando mortuus est Isaac, lit. tom. 1. p. 51. col. 2
Joseph venditus est a fratribus suis vivente Rachele matre sua, & Isaac, lit. tom. 1. p. 51. col. 3
Joseph ductus in Ægyptum, typus fuit Christi, qui a Prædicatoribus annunciatus est mundo, myst. to. 1. p. 55. col. 3
Joseph ductus in Ægyptum significat hominem justum, qui seductus est in peccatum, mor tom. 1. p. 55. col. 4
Joseph prædicens duobus Eunuchi in carcere uni suspendium, alteri restitutionem ad pristinum officium, significat Christum, qui prædicit bonis liberationem, malis damnationem, myst. to. 1. p. 56. c. 4
Joseph cur somnia exposuit duobus Eunuchis in carcere, si levitates sunt, multos errare fecerunt somnia, lit. to. 1. p. 57. col. 3
Joseph distulit se cognoscendum fratribus exhibere, non causa ultionis, sed ut cognosceret, an Benjamin frater suus uterinus adhuc viveret, lit. to. 1. p. 61. col. 1
Joseph clarius exprimit Christum, quam alii Patriarchæ, tum propter nominis interpretationem, tum propter ea, quæ acciderunt circa ipsum, myst. to. 1. p. 73. col. 2
Joseph sponsus B. Mariæ fuit filius naturalis Jacob, & filius legalis Heli, lit. tom. 6. p. 169. col. 3
Joseph in carcere quomodo dicatur clamare, mor. to. 2. p. 169. c. 1
Joseph Princeps, & Dominus fratrum suorum, mor. to. 1. p. 183. col. 2
Joseph filii qui dicantur, mor. to. 2. p. 197. col. 3
Joseph præ omnibus nominatur inter Hebræos, quia sanctior apparebat, alleg. tom. 2. p. 207. col. 4
Joseph fuit proprie velut ovis, mor. to. 2. p. 211. col. 2
Joseph filius accrescens dicitur, mor. to. 2. p. 214. col. 2
Joseph fecit duas sortes, sed non fecit nisi unam Tribum, exp. tom. 5. p. 144. col. 4
Josephus, & Azarias quos signant, mor. to. 5. p. 237. col. 4
Joseph generatio deducta ex Davide quod Christi Genealogiæ deserviat, lit. tom. 6. p. 4. col. 3
Joseph augmentum exponitur, lit. to. 6. p. 4. col. 3
Joseph secundum legem fuit filius Heli, sed secundum naturam filius Jacob, quia ex uxore amborum nascitur, lit. to. 6. p. 4. col. 3
Joseph cogebatur accipere Mariam in uxorem, quasi ejus proximam, & quare, lit. tom. 6. p. 4. col. 3
Josephus consolari meruit, & quare, lit. to. 6. p. 4. col. 4
Josephus suum consilium meliori consilio mutavit, & quomodo, ib.
Josephus non cognovit Mariam de Spiritu Sancto in utero habere, sed quomodo cognoverit, lit. to. 6. p. 4. col. 4
Josephus quando per verba de præsenti Mariam Virginem desponsavit, ibid.
Josephus diligenter Mariam Virginem sibi desponsatam custodiens, gravidam apprehendit, lit. to. 6. p. 4. col. 4
Josephus quare in ambiguo stabat, lit. to. 6 p. 4. col. 4
Josephus filium Dei de Virgine oriturum credebat, lit. to. 6. p. 4. c. 4
Josephus quare se Mariæ Virginis sibi desponsatæ cohabitatione indignum censebat, lit. tom. 6. p. 4. col. 4
Josephus cohabitando cum Maria Virgine ejus Sponsa prægnante, quomodo visus fuisset adulterii conscius, & quare, ibid.
Josephus viam mediam elegit, & quare, & qualis fuit, ibid.
Joseph tres virtutes refulgent, pietas, justitia, atque prudentia, ibid.
Joseph Genealogia quid faciat, lit to. 6. p. 4. col. 4
Josephus Mariæ castitatis, seu Virginitatis testis optimus fuit, ibid.
Josephus Mariam ab infamiæ suspicione defendit, lit. to. 6. p. 4. col. 4
Josephus vir curiosus circa uxorem fuerat, lit. to. 6. p. 4. col. 4
Josephus quare ab Angelo Davidis filius nuncupetur, lit. to. 6. p. 5. c. 1
Josephus sopitus erat quasi somno ambiguitatis, lit. to. 6. p. 5. col. 1
Josepho ait Angelus noli timere, lit. to. 6. p. 5. col. 1
Josephi perfecta obedientia, lit. to. 6. p. 5. col. 2
Josephus quare Mariam non cognoscebat, lit. to. 6. p. 5. col. 2
Joseph cur non inventus in præsepio a Magis, lit. to. 6. p. 7. col. 3
Joseph triginta annos habebat, quando fuit constitutus Rex in Ægypto, lit. tom. 6. p. 9. col. 3
Joseph qui fuerit, mor. tom. 6. p. 88. col. 1
Joseph Prælatum denotat, mor. to. 6. p. 88. col. 1
Joseph ab Arimathia populus Judaicus est, myst. to. 6. p. 123. col. 3
Joseph Prælatum significat, mor. to. 6. p. 123. col. 3
Joseph accrescens interpretatur, mor. to. 6. p. 137. col. 3
Joseph, quatuor sunt hujus sancti nominis, lit. to. 6. p. 131. col. 2
Joseph creditur portasse Christum humeris in Ægyptum, lit. tom. 6. p. 145. col. 1
Joseph quid sentiat de filio Dei, quamve historiam afferat, lit. tom. 6. p. 213. col. 3
Joseph erat discipulus Christi, sed occultus, lit. to. 6. p. 271. col. 2
Joseph syndonem habuit, &c. lit. to. 6. p. 271. col. 3
Joseph qualis esset, mor. to. 6. p. 271. col. 2
Joseph apprehensus, & cur, lit. to. 6. p. 271. col. 3
Joseph est Prælatus, myst. to. 6. p. 271. col. 3
Joseph argentum non quærebat, quomodo intelligatur, expos. gloss. tom. 7. p. 144. col. 2
Joseph scyphus in sacco Benjamin, idest, Doctrina Christi in corde Pauli, lit. tom. 7. p. 183. col. 4
Joseph magna fides, lit. to. 7. p. 268 col. 2
Joseph qui vitam suam egit in Ægypto, sed mortuus vult efferri extra, & sepeliri, quid denotet, mor. to. 7. p. 268. c. 2
Joseph missus a patre, ut videret, quid agerent fratres sui, quid significet, lit. tom. 7. p. 353. col 1
Josias interpretatur in quo est sacrificium, myst. to. 2. p. 196. col. 1
Josiam quis occiderit, lit. to. 4. p. 21. col. 2
Josias quis fuerit, lit. tom. 4. p. 29. col. 4
Josias omnino ab idololatria immunis, lit. to. 4. p. 31. col. 3
Josias quid boni fecerit in Judæa demonstratur, lit. to. 4. p. 31. col. 3
Josias a quo vulneratur, myst. tom. 4. p. 43. col. 4
Josias magnus fuit in Regno, lit. to. 4. p. 123. col. 1
Josias a Pharaone viliter occisus fuit, lit. to. 4. p. 123. col. 1
Josias triginta unum annos regnavit, lit. to. 4. p. 237. col. 1
Josias Hebræi dicunt esse spiritum oris sui, lit. to. 4. p. 307. col. 1
Josue quando benedixit Rubenitis, & Gadditis ubi esset, lit. tom. 4. p. 24. col. 3
Josias valde bonus fuit, lit. tom. 6. p. 4. col. 1
Josias Domini salus, vel incensum interpretatur, & Christum demonstrat, ibid.
Josias tres filios habuit, quales sint, lit. to. 6. p. 4. col. 1
Josias filios genuit, ut transmigrarent ad Babylonem, lit. to. 6. p. 4. c. 1
Josias genuit Jechoniam, idest, Joachim majorem, idest, patrem, lit. tom. 6. p. 4. col. 2

Josue Christus est, exploratores sunt Prædicatores, myst.t.1.p.182.c.1
Josue fuit divisor terræ promissionis, exp.to. 5. p. 142. col. 3
Josue duodecim lapides de alveo Jordanis fecit exportari, lit. tom. 6. p. 10. col. 2
Josue suspendit Regem Hai in patibulo, idest, Christus Diabolum in Passione sua, mor to 7. p. 152. col. 1
Jota littera est, ex qua nomen Jesu sumit exordium, exp.t.5.p.219.c.2
Jota apud Hebræos & apud Græcos denariũ signat, exp.t.5.p.219.c.2
Jota quid sibi velit, quæve vox sit, lit. to. 6. p. 18. col. 3
Jota apud Græcos, quæ littera sit, lit. to. 6. p. 18. col. 1
Joth interpretatur scientia, to. 2. p. 309. col. 3
Joth interpretatur principium, lit. to. 2. p. 309. col. 3
Joth interpretatur confessio, lit. to. 2. p. 309. col. 3
Joth interpretatur desolatio, lit. to. 2. p. 309. col. 3
Joth principium interpretatur, lit. to. 4. p. 288. col. 1
Jovis dicitur Deus Moazim, idest fortitudinis, exp.to.5. p 163.c.3
Jovis apud Gentiles Deus magnus reputabatur, exp.to 5.p.163.col.3
Jovis a monte Olympo ubi colebatur, dictus est Olympius, vel Olympiacus, exp. tom. 5. p. 256. col. 3
Jovis dicebatur hospitalis, quia hospitibus favebat, exp.to. 5.p.256.c.3
Ipse pronomen quando attribuitur David, intelligitur no David carnaliter, sed David spiritualis, idest Christus, alleg.to.2.p 28.col.2
Ira Dei non est perturbatio mentis, sed judicium, quod irrogatur peccatori, lit. tom. 1. p. 9. col. 3
Ira Dei desævit in Principes, cum non admonuerint, corripuerint, docuerint, lit. tom. 1. p. 147. col. 2
Ira Dei in præsenti sæculo est adversus peccatores, sed in futuro erit super peccatores, lit to. 1. p. 346. col. 3
Ira judicii divini hic in correptione electorum inchoat, ot reproborum damnatione conquiescat, lit. to. 1. p. 443. col. 1
Ira duplex, myst. tom. 2. p. 9. col. 3
Ira Dei est punitio per gehennam, & inflictio pœnæ temporalis, myst. tom. 2. p. 14. col. 4
Ira Dei quadruplex, mor. tom. 2. p. 85 col. 1
Ira quando est in Prædicatoribus, mor. to. 2. p. 92. col. 1
Ira Dei poena est Purgatorii, Pen. to. 2. p. 97. col. 3
Ira Dei in judicio maxima, alit. to. 2 p. 98 col. 1
Ira Dei est major pœna, quam in via possit haberi, lit.to.2.p.112.c.1
Ira, vel odium vicus civitatis Diaboli, myst. to. 2. p. 140. col. 1
Ira Dei consummata erit in fine mundi, mor. to. 2. p. 150. col. 1
Ira & homicidium cognati sunt, mor. to. 2. p. 189. col. 1
Ira Dei in hæreticos, alleg. to 2. p. 201. col. 3
Ira Dei vindicta est, lit. to. 2. p. 202. col. 4
Ira Dei quando dicatur duplicari, lit. to. 2. p. 205. col. 1
Ira Dei est magnus ignis, lit. to. 2. p. 207. col. 1
Ira, & zelus non cadunt in Deum, sed est vindicta nostrarum iniquitatum, lit. tom. 2. p. 209. col. 3
Ira Dei duplex, temporalis & æterna, mor. to. 2. p. 209. col. 3
Ira Dei quanto prævalebit orationibus sanctorum, alleg.t.2.p.211.c.3
Ira Dei magna, derelinquere peccatorem, mor. to. 2. p. 215. c. 1
Ira Dei quomodo mitigetur, mor. to. 2. p. 222. col. 1
Ira dicitur vultus Dei, mor. to. 2. p. 85. col. 1
Ira per silentium magis æstuat, lit. to. 3. p. 23. col. 4
Ira Regis est nuncius mortis his, quibus irascitur, lit.to.3.p.74.col.4
Ira divini judicii dira dicitur, quia tunc erit sine misericordia liberante, lit. tom. 3. p. 145. col. 2
Ira non cadit in Deum secundum affectum, sed secundum effectum, & opinionem malorum, qui puniuntur, lit. to. 3. p. 158. col 4
Ira justa est mater misericordiæ & disciplinæ, lit.to. 3.p.205.col.1
Ira Dei maxima est, quando peccati frena relaxat, lit.to.3 p.238.col.4
Ire passibus fidei quomodo, lit to. 4. p. 7. col. 1
Ira vindictam denotat, lit. to. 4. p. 33. col. 2
Iræ Domini nemo resistere potest, myst. to. 4. p. 53. col. 3
Ira Domini contra Babylones, lit. to. 4. p. 66 col. 3
Ira paterna non est Tyrannica, mor. to. 4. p. 120. col. 4
Ira Dei est ejus punitio, vel pœna inflicta, myst. to. 4. p 137. c. 2
Ira furoris Domini satis aperta videtur, lit. to. 4. p 186. col. 3
Ira Dei duplex, cui possit resisti, cui vero minime, apte declaratur, myst. tom. 4. p 195. col. 4
Ira, & furor quomodo differunt, dicitur, myst. to. 4. p. 292. c. 4
Ira Dei vocatur aqua, & cur, optime declaratur, myst.to.4.p.294.c.1
Iræ increpatio est flagellum, vel ipse actus flagellandi ex ira procedens, exp. tom. 5. p. 24. col. 4
Ira est interior motus animi, exp. to. 5. p. 50. col. 3
Ira recedente luxuria mentem invadit, quę cum ad tempus intermittitur, elatio decontinentia subrogatur, & sic anima quot vitiis premitur, tot malignis Spiritibus vastatur, myst.to.5.p.93.col.2
Ira Domini cessavit propter Phinees, lit. to. 6. p. 3. col. 3
Ira triplex cui comparetur, & ejus effectus dicuntur, lit.to.6.p.19.c.1
Ira ventura judicium est, lit. to. 6. p. 149. col. 3
Ire non vocatus impudicitiæ est, lit. to. 6. p. 175. col. 1
Iræ materia clamor est, mor. to. 6. p. 315. col. 2
Ira Dei dicitur mors æterna, lit. to. 6. p. 302. col. 3
Ira etiam dicitur peccatum originale, & debitum pœnæ, cum qua nascitur homo, ibid.
Ira quid sit, mor. tom. 6. p. 344. col. 4
Ira Dei dicitur vindicta ejus in malos, Prol. to. 7. p. 5. col. 1
Iram suam quomodo posset Deus ostendere, lit. to. 7. p. 54. col. 1
Iram suam quot modis Deus possit ostendere, & similiter potentiam, mor. to. 7. p. 54. col. 1
Iræ si insurgant motus, non consentiendum, lit.to.7.p.176.col.1
Ira accipitur pro zelo, Ibid.
Ira omnino cur sit tollenda, lit. to. 7. p. 176. col. 2
Ira est zelus, & vitium, lit. to. 7. p. 313. col. 3
Iracundia igni comparatur, indiget itaque iracundus Sapientia, ne cito comburatur, lit. to. 3. p. 38. col. 4
Irascens facile nec seipsum sustinere potest, lit. to.3.p.38.col.4
Iracundia est janua omnium vitiorum, quæ clausa, virtutibus intrinsecus dabitur quies, qua aperta ad omne facinus armabitur animus, lit. tom. 3. p. 62. col. 3
Iracundiæ, & inimicitiæ tres sunt partes: Prima est quærere ultionem. Secunda movere lites. Tertia est detractionibus, conviciis, & contumeliis deservire, lit. to. 3. p. 224. col. 4
Iracundi pascitur proprio corde, & visceribus suis, mor.t.6.p.365.c.2
Irascantur populi contra quatuor, mor. to. 2. p. 256. col. 1
Irascibilis obduratur, mor. tom. 2. p. 210. col. 3
Iratus judicat qui consanguinitate, vel odio ducitur in judicando, myst. tom. 5. p. 188. col. 1
Irremissibile peccatum quid sit, lit. to. 6. p. 47. col. 1
Ire in domum suam est discutere conscientiã suam, myst.t.5.p.32.c.2
Ire in Deum est cujuslibet virtutis, utrum sit verum, exp. gloss. tom. 7. p. 27. col. 2
Irene interpretatur gyrus, & omnis malitia est quasi gyrus, myst. tom. 5. p. 101. col. 2
Irritatur Deus, quomodo, & quando, lit. to. 7. p. 110. col. 2
Ironia quid sit, exp. gloss. tom. 7. p. 82. col. 4
Ironica expositio de igne inferni, lit. to. 4. p. 117. col. 1
Ironice loquitur Dominus filiis Israel, cum dicit, venite in Bethel, lit. tom. 5. p. 185. col. 3
Irridentes, & irrisores qui, exp. gloss. to. 7. p. 151. col. 4
Irrisio ironica, quæ sarcasmos dicitur, scilicet hostilis irrisio, lit. tom. 2. p. 255. col. 4
Irrisio est eorum, quæ idola fabricant, lit. to. 4. p. 89. col. 1
Isaias Christum denotat, myst. tom. 4. p. 3. col. 2
Isaias cur occisus, lit. tom. 4. p. 5. col. 2
Isaias cur labia polluta habere dicatur, lit. to. 4. p. 16. col. 1
Isaias quomodo procedat in suis visionibus, lit. to. 4. p. 16. c. 2
Isaias typum Prælatorum gerit, myst. to. 4. p. 19. col. 2
Isaias cur loquatur ad populum, lit to. 4. p. 19. col. 4
Isaias prædixit partum Virginis, infantiam Salvatoris, & divinam ejus naturam, lit to. 4. p. 22. col. 1
Isaias Theologiæ Doctor, myst. to. 4. p. 22. col. 2
Isaias mystico sensu, quid sibi velit, dicitur, myst. to. 4. p. 33. c. 2
Isaias multitudinis impetus exercitus quomodo clare, & aperte describitur, lit. tom. 4 p. 33. col. 3
Isaias vidit destructionem Moab, lit. to. 4. p. 38. col. 1
Isaias quibus diebus nudus ambulaverit, declaratur, lit.to.4.p.47.c.1
Isaias cur leo dicatur, lit. tom. 4. p. 48. col. 1
Isaias quia serratus fuit, associat se aliis Martyribus, lit.to.3 p.57.c.3
Isaias, Jeremias & alii Prophetæ, quo tempore fuerint multi Judæis, lit. tom. 4. p. 59. col. 3
Isaias tangit historiam magnam, quæ habetur 2. Regum 5. de Philisthæis, &c. lit. tom. 4. p. 60. col. 3
Isaias cur Prophetam se non dicat, lit. to. 4. p. 80. col. 3
Isaias cap. sexagesimosecundo loquitur in persona omnium Prophetarum, &c. myst. tom. 4 p. 154. col. 1
Isaiam serra lignea serravit Manasses, lit. to. 4. p. 217. col. 4
Isaiæ appropriatur facies hominis, & cur, exp. to. 5. p. 222. col. 4
Isaias sacco induebatur, mor. to. 6. p. 91. col. 3
Isaac tertio anno suæ ætatis ablactatus est, lit. to. 1. p. 27. col. 1
Isaac octavo die circumcisus est, Ismael vero tertiodecimo anno ætatis suæ, ideo Judæi octavo die circumcidunt pueros, Arabes vero qui originem dicunt se habere ab illo, toto tempore circumcidunt, ibid.
Isaac natus est in Geraris Provincia Palęsthinorum, ubi est oppidum Bersabee, non autem in valle Aulone Mambre, lit.to.1.p.28.col.1
Isaac significat gaudium quodcumque, in quo delectari debet cor hominis justi, mor. tom. 1. p. 28. col. 2
Isaac offertur, sed non moritur, sed sanctificatur, mor.to.1.p.28.col.2
Isaac significat Christum qui fuit gaudium patris, gaudium matris, gaudium universorum, myst. to. 1. p. 28. col. 3
Isaac libenter immolari sustinebat, lit. to. 1. p. 29. col. 1
Isaac Deus, Esau populus Judæus, Jacob gentiles, senectus Isaac consummatio mundi, Arma, observantia mandatorum, Pharetra memoria, Arcus, sacra Scriptura, venatio, acquisitio, pulmentum, intelligentia Scripturarum, præparatio pulmenti est instructio, myst. tom. 1. p. 36. col. 1
Isaac est animus justi, uxor ejus caro, orat pro ea justus, ut concipiat fructum bonorum operum, mor. to. 1. p. 33. col. 1
Isaac cognovit divinitus, quod Esau vellet occidere Jacob, & ideo

prace-

præcepit illi, ut fugeret in Mesopotamiam, lit. to. 1. p. 37. c. 1
Israel interpretatur Princeps, lit. tom. 1. p. 46. col. 1
Isaac benedictiones sunt electorum benedictiones, mor. to 2. p. 45. c. 3
Isaac interpretatur risus, & signat claustrales, mor. to. 2. p. 271. col. 2
Isaac interpretatur risus, alit. to. 2. p. 304. col. 2
Isaac quid signat, alleg. to. 2. p. 304. col. 2
Isaac libenter voluit, & non repugnavit immolari, lit. to. 6. p. 3. col. 4
Isaac risus interpretatur, ibid.
Isaac est Christi Typus, & quomodo, necnon & quare, lit. to. 6. p. 3. c. 2
Isaac fuit in ultima parentum senecta mundo donatus, & non naturæ, sed gratiæ filius, ibid.
Isaac non est generationis terminus, sed Christus, lit. to. 6. p. 3. col. 1
Iris significat B. Virg. tom. 7. p. 38. col. 4
Isaac spem intelligere facit, spe in tribulationibus videmur, atque gaudemus, mor. tom. 6 p. 3. col. 2
Isaac quando immolatus fuit, ipsum mater ejus non agnovit, lit. tom. 6. p. 3. col. 2
Isaac interpretatur risus, mor. to. 6. p. 377. col. 3
Isaac quid signat, ibid.
Isaac significat Christum, & prædestinatos, & quare, lit. to. 7. p 51. c. 3
Isaac liberatus, aries sacrificatus, quid, lit. to. 7. p. 145. col. 3
Isaac Interpretatur risus, mor. to. 7. p. 153. col. 4
Isaac, qui non fuit sacrificatus, quid significet, lit. to. 7. p. 268. col. 1
Isachar filius Liæ, significat, quod merces retributionis æternæ procedit ex operibus vitæ activæ, alleg. to. 1. p. 41. col. 2
Isachar interpretatur vir mercedis, mor. to. 2. p. 114. col. 2
Isachar interpretatur, qui est memor, vel vir mercedis, sive merces mea, vel Dominum memorans, lit. to. 3. p. 58. col. 5
Isai dicitur Jesse, lit. tom. 6. p. 3. col 4
Isboseth vir confusionis interpretatur, lit. to. 6. p. 257. col. 1
Isboseth dicitur quilibet piger, & somnolentus in sua custodia, ibid.
Isidori multiplex oppositio in Astrologorũ sententias, lit. t. 6. p. 5. c. 4
Ismael vir auditus dicitur, lit. to. 4. p. 260. col. 4
Israelitæ diviserunt prædam, & quomodo, lit. to. 2. p. 167. col. 3
Israelitæ quare ab hominibus mala passi fint, lit. to. 2. p. 207. col. 3
Israel virga recta conversa in serpentem, alleg. to. 2. p. 187. col. 4
Israel in fine convertitur in virgam, alleg. to. 2. p. 187. col. 4
Israel denotat Clericos, mor. tom. 2. p. 299. col. 4
Israel per decem tribus exprimitur, ac declaratur, lit. to. 4. p. 26. col. 2
Israeliticus populus est, qui recta mente Deum conspicit, lit. tom. 4. p. 46. col. 3
Israel populus, dicitur hæreditas Dei, quia ibi natus, ibi nutritus, &c. est Dominus, ibid.
Israel Judæi dicuntur, qui crediderunt in Christum, lit. to. 4. p. 46. c. 3
Israel populus sanctus in adolescentia sua, lit. to. 4. p. 177. col. 4
Israel juste punitus fuit, vastatores tamen ejus peccaverant, lit. tom. 4. p. 178. col. 1
Israel secundum Origenem denotat Judæos, Juda vero Christianos, myst. to. 4. p. 183. col. 2
Israelis dispersio non hostium potentiæ, at Domini voluntati est ascribenda, lit. tom 4. p 247. col 2
Israel directus cum Domino dicitur, myst. to. 4. p. 292. col. 4
Israel durus ad credendum verum, lit. to. 4. p. 106. col. 3
Israel laicos multos denotat, Juda vero Clericorum multitudinem designat, myst. tom. 4. p. 183. col. 2
Italia in Occidente est, lit. tom. 4. p. 172. col. 3
Italia Tubal Hebraice dicitur, ibid.
Israel decem Tribus laicos omnes denotat, mor. to. 5. p. 39. col. 1
Israel ductus est ad Assyrios; Judas autem ad Chaldæos, exp. tom. 5. p. 91. col. 1
Israel convertitur visa morte illius, quem suum Messiam credebant, & in perpetuum regnaturum, exp. to. 5. p. 124. col. 2
Israel quot homines habuit, tot aras extraxit dæmonibus, exp. tom. 5. p 170. col. 2
Israel dicitur mens cernens Deum, alleg. to. 5. p. 225. col. 4
Israelis populus introivit terram promissionis 42. mansionibus, mor. tom. 6. p. 2. col. 3
Israel omnis salvus erit, quid præstet, myst. to. 4. p. 246. col. 2
Israel in Israel, idest in Clericis, myst. to. 7. p. 20. col. 3
Israel terra quid significet, exp. gloss. to. 7. p. 145. col. 4
Ismael Judaicum populum designat, lit. to. 1. p. 22. col. 3
Ismaelitæ, & Madianitæ, an una, vel plures sunt gentes, lit. tom. 1. p. 53. col. 1
Ismael denotat malos carnales, lit. to. 2. p. 323. col. 3
Ismael propter schisma fugit ad Ammonitas, myst. to. 4. p. 260. c. 3
Ismaelitæ proprie deberent dici Agareni; cur vero sic dicantur, declaratur, lit. tom. 4. p. 272. col. 3
Ita peccat, qui videt fratrem suum peccare, & tacet, sicut qui poenitenti non indulget, lit. to. 3. p. 177. col. 2
Itali adorabant Junonem, idest aerem, vel Jovem, idest diem, exp. gloss. tom. 7. p. 158. col. 2
Iter facere Deo, quomodo intelligatur, alleg. to. 3. p. 166. col. 1
Iter patriæ figuratum in itinere Hebræorum, alleg. to. 2. p. 221. col. 1
Iter mortis est carnalis voluptas, divitiarum vanitas, & appetitus honoris, hæc qui sequuntur, tendunt ad mortem, lit. tom. 3. p. 26. col. 4
Iter planum facit Prædicator, quando quod verbo docet probat exemplo, myst. tom. 4. p. 155. col. 4
Iter mendacii cultus idololatriæ est, myst. to. 4. p. 134. col. 1
Iteratio confirmationis indicium est, exp. to. 5. p. 215. col. 1
Iteratio Sacramenti dupliciter dicitur, lit. to. 7. p. 322. col. 4
Itineris timor ostendit hominem esse peregrinum, & hospitem, lit. tom. 7. p. 267. col. 2
Jubentes facere dicuntur, lit. to. 7. p. 282. col. 1
Jubilus quid sit, ostenditur, mor. to. 2. p. 79. col. 4
Jubilus ineffabile gaudium, myst. to. 2. p. 122. col. 1
Jubilus, in quo Christus ascendit, myst. to. 2. p. 122. col. 3
Jubilus est ineffabile gaudium, quod nec taceri potest, nec exprimi valet, ibid.
Jubilat terra, quæ aliquando flevit, myst. to. 2. p. 162. col. 2
Jubilus est exultatio mentis habita de æternis in laudem prorumpens, lit. tom. 2. p. 255. col. 1
Jubilare in Deo pro bonis, quæ nobis fecit, & pro regno æterno, quod nobis paravit, mor. to. 2. p. 257. col. 1
Jubilus quid arguit, ibid.
Jubilæus apud Hebræos, exp. gloss. to. 7. p. 160. col. 3
Jucunditas Judæorum de liberatione suæ captivitatis declaratur, lit. tom. 4. p. 78. col. 1
Judas Machabæus Typus Christi, myst. to. 1. p. 5. col. 2
Judas consolatus super morte uxoris suæ, significat Christum, qui consolationem accepit super mortem Synagogæ propter acquisitionem gentium, alleg. tom. 1 p. 54. col. 4
Judas significat confessionem, cujus fratres sunt dolor de præteritis, & propositum abstinendi a futuris, alleg. to. 1. p. 63. col. 4
Judæ scelus convertit Christus in misericordiam, alleg. to. 2. p. 13. c. 3
Judas ductor Pharisæorum dicitur nox, myst. to. 2. p. 40. col. 3
Juda, & Jerusalem sunt Clerici, & Religiosi, mor. to. 2 p. 65. col. 2
Judæ confessio quare non meritoria, lit. to 2. p. 93. col. 3
Judas, & Judæi vocantur amici, & proximi Christi, all. to. 2. p. 99. c. 2
Judæ peccatum fuit gravissimum, alleg. to. 2. p. 108. col. 2
Judas quomodo vivens descendit in infernum, mor. to. 2. p 140. col. 3
Juda interpretatur confessio, myst. to. 2. p. 152 col. 2
Judas discipulus vendidit, quod amarum fuit, alleg. to. 2. p. 158. col. 2
Judæ osculum quare recipere voluit Christus, mor. to. 2. p. 193. col. 4
Judas fuit peccator in se, & dolosus in Domino, quia proditor, alit. tom. 2. p. 285. col. 2
Judas seipsum judicavit, & quomodo, lit. to. 2. p. 286. col. 2
Judas confessio interpretatur, mor. to. 2. p. 301. col. 2
Juda, tribus Judæ, lit. tom. 4. p. 9. col. 2
Juda sæculares, myst. ibid.
Judas confessio laudis, myst. to. 4. p. 10. col. 2
Juda Clericos ostendit, myst. to. 4. p. 22. col. 4
Judas Ecclesiam confitentem Deum significat, lit. to. 4. p. 32. col. 2
Judæ, Israel, vallis visio, pro eadem gente sumitur, lit. to. 4. p. 64. col. 2
Judas portabat loculum, & communia habebat in loculo, mor. tom. 4. p. 310. col. 2
Juda est anima poenitens, myst. tom. 5. p. 201. col. 4
Judas significat cœtum Apostolorum, & quomodo, myst. t. 5. p. 233 c. 2
Judas interpretatur amor Dei, mor. to. 5. p. 233. col. 2
Judas, & Jonathas quid significant, myst. to. 5. p. 236. col. 4
Judas est Prælatus bonus, mor. to. 5. p. 237. col. 2
Judas dicitur vir justus activus, mor. to. 5. p. 237. col. 1
Judas mittens legatos ad Romanos, constituere cum illis amicitiam, quid signat, myst. tom. 5. p. 240. col. 4
Judas tepidos designat, mor. tom. 5. p. 250. col. 4
Judas habuit tres filios Her, Onam, & Selam, lit. to. 6. p. 3. c. 2
Judas quare solus punitur, lit. to. 6 p. 3. col. 2
Christus de Juda solum descendit, lit. to. 6. p. 3. col. 2
Judæ historia, lit. tom. 6. p. 3. col. 2
Judas moraliter confessio interpretatur, mor. to. 6. p. 3. col. 3
Judas confitens interpretatur, lit. to. 6. p. 3. col. 3
Judas fuit filius Dei, & non fuit in ipso nomen ejus confirmatum, lit. tom. 6. p. 17. col. 1
Judas confessio laudis dicitur, lit. to. 6. p. 38. col. 1
Judę successit Mathias, qui confitens Dominũ dicitur, lit. t. 6. p. 38. c. 2
Judas Typum Simoniacorum tenet, myst. to. 5. p. 80. col. 3
Judas confitens interpretatur, lit. to. 6. p. 84. col. 2
Judas qua poenitentia ductus retulerit triginta argenteos, lit. tom. 6. p. 84. col. 3
Judas quia retulerit triginta argenteos, reprehenduntur usurarii, & simoniaci, lit. tom. 6. p. 84. col. 3
Judas quomodo interpretatur, lit. to. 6. p. 95. col. col. 1
Judas cur murmuraverit, ac alii quoque Apostoli, lit. to. 6. p. 116. col. 1
Judas peccator poenitens, mor. to. 6. p. 116. col. 2
Judæ bonum, si natus non fuisset, & quomodo, lit. to. 6. p. 116. col. 4
Judas gerit Typum Prælatorum, & Judicum, & quomodo, myst. tom. 6. p. 258. col. 3
Judas cur dat signum osculi, lit. to. 6. p. 263. col. 1
Judas antequam reciperet corpus Christi in ipsa receptione habuit propositum tradendi eum, mor. to. 6. p. 365. col. 2
Judas sine consensu Christi non poterat eum morti tradere, lit. tom. 6. p. 368. col. 1

Judas beneficio Domini male usus est, & hæc præsumptio auxit peccatum, lit. tom. 6. p. 368. col. 1
Judas interpretatur laudans, vel glorificans, mor. to. 6. p. 389. col. 2
Judas Diabolum denotat, mor. to. 6. p. 389. col. 2
Judas quando fuit a Christo constitutus ad colligendas eleemosynas, bonus erat, lit. tom. 7. p. 126. col. 2
Judaicus populus significatur per piscinam quinque porticus habens, exp. gloss. tom. 7. p. 156. col. 2
Judas etsi animo liberandi genus humanum tradidisset Christum, adhuc peccasset, exp. gloss. tom. 7. p. 152. col. 3
Judas fuit vas aureum, factus est testeum, lit. to. 7. p. 226. col. 2
Judas proditor dignam poenam, atque locum invenit sibi, lit. tom. 7. p. 280. col. 1
Judæa multipliciter sumitur, videlicet pro terra promissionis, pro regno Juda tantum, & illa portione, quæ contigit Tribui Juda, lit. tom. 1. p. 192. col. 2
Judæa in torrentibus delectabatur peccare, lit. to. 4. p. 135. col. 1
Judæa Ecclesia interpretatur, myst. to. 4. p. 215. col. 1
Judæa Catholicos insinuat, myst. to. 5. p. 294. col. 4
Judæa ad austrum est, exp. to. 5. p. 220. col. 3
Judæa interdum dicitur terra missionis, lit. to. 6. p. 9. col. 2
Judæa clericos significat, lit. tom. 6. p. 9. col. 4
Judæa facta fuit tributaria per Augustum Cæsarem, lit. to. 6. p. 60. c. 3
Judæa multipliciter sumpta, lit. to. 6. p. 106. col. 4
Judæam relinquit Christus, & in desertum vadit ob tria, quæ dicuntur, lit. tom. 6. p. 184. col. 2
Judæa etiam denotat Religionem, mor. to. 6. p. 299. col. 4
Judæa interpretatur cõfessio, gloriatio, seu laudatio, mor. t. 6. p. 299. c. 4
Judæa Ecclesiam signat, mor. tom. 6. p. 299. col. 4
Judæa animam denotat, mor. tom. 6. p. 299. col. 4
Judæa significat Clericos, & Religiosos, & Galilæa Laicos denotat, mor. tom. 6. p. 303. col. 2
Judæorum deliramenta de Enoch, lit. to. 1. p. 8. col. 3
Judæi in primo adventu Christi reprobati sunt, quia non cognoverunt tempus suæ visitationis, mor. to. 1. p. 52. col. 2
Judæi similes Cham, ille risit, cum videret membra detecta parentis, & isti risere Dei poenam patientis, lit. to. 1. p. 14. col. 1
Judęi a quo denominari, an ab Heber, an ab Abraham, lit. t. 1. p. 15 c. 2
Judæi mala voluntate voluerunt mortem Christi, quam Deus etiam bona voluntate voluit, myst. to. 1. p. 29. col. 1
Judæi litteram tenentes spirituali intelligentia carent, myst. tom. 1. p. 36. col. 1
Judæi præcepta cæremonialia attendunt, sed moralia negligunt, myst. tom. 1. p. 36. col. 3
Judæi valde tristes fuerunt tempore gratiæ de promissione Ecclesiæ, myst. tom. 1. p. 57. col. 2
Judæi egressi sunt de Ægypto generatione quarta, secundum tribum sacerdotalem, quinta vero secundum Regum tribũ, lit. t. 1. p. 21. c. 1
Judæi legem Dei suis traditionibus corruperunt, alleg. to. 1. p. 50. c. 1
Judæi fratres Christi appellantur, quia secundum carnem ex illis natus est, alleg. tom. 1. p. 51. col. 4
Judæi triplici mendacio usi sunt in morte Christi, alleg. to. 1. p. 53 c. 1
Judæi qui antiquitus erant magistri veritatis, nunc facti sunt Magistri erroris, myst. tom. 1. p. 60. col. 1
Judæi legem Dei contaminaverunt male eam intelligendo, & exponendo, myst. tom. 1. p. 71. col. 4
Judæi hienæ comparati, myst. tom. 1. p. 72. col. 2
Judæi triginta diebus servabant corpora mortuorum, antequam ea sepelirent, lit tom. 1. p. 74. col. 3
Judæorum alii exterius pascebantur litterã legis attendentes, alii interius ducebantur spiritualiter legẽ attendentes, alleg. t. 1. p. 77. c. 2
Judæi quia credere veritati noluerunt, cognitionem legis perdiderunt, lit. tom. 1. p. 447. col. 4
Judæis internissio pro sua contumacia, alleg. to. 2. p. 251. col. 3
Judæi occasionem sumebant exprobrandi Christum, lit. t. 2. p. 260. c. 3
Judæorum triplex ingratitudo, alit. to. 2. p. 295. col. 3
Judæorum octo vitia, mor. tom. 2. p. 258. col. 4
Judæorum poena quæ, & quotuplex, lit. to. 2. p. 286. col 1
Judæi duobus modis circumdederant Christum, alit. to. 2. p. 300. c. 2
Judæi comparantur apibus, alit. tom 2. p. 300. col. 2
Judæorum tria genera, lit. tom. 2. p. 3. col. 2
Judæorum meditatio cõtra Christũ inanis tribus modis, all. t. 2. p. 5. c. 1
Judæorum inobedientiæ duplex causa, alleg. to. 2. p. 5. col 1
Judæorum poena duplex pro morte Christi, alleg. to. 2. p. 5. col. 3
Judæorum irrisio duplex, alleg. to. 2. p. 5. col. 3
Judæi Christum spreverunt in suo Adventu, alleg. to. 2. p. 25. col. 2
Judæi negabant Christum non esse Deum, alleg. to. 2. p. 25 col. 3
Judæi quomodo peccaverunt in Christum, alleg. to. 2. p. 26. col. 2
Judæi insidiantes Christum dicuntur patientia sepulchra, alleg. tom. 2. p. 26. col. 2
Judæi propter duo non credebant in Christum, alleg. to. 2. p. 26. col. 2
Judæorum poena duplex, contritio, & venditio facta per Titum, alleg. tom. 2. p. 26. col. 3
Judæi delectantur in morte Christi, & persecutione Ecclesiæ gentium, alleg. tom. 2. p. 26. col. 4
Judæi confundentes Christi consilium, alleg. to. 2. p. 27. col. 1
Judæi petunt, ut loquatur eis Moyses, non Dominus, & quare hoc petant, mor. tom. 2. p. 27. col. 2
Judæi circumdederunt Christum consiliis, conciliis, & insidiis, alleg. tom. 2. p. 32. col. 2
Judæi dupliciter circumdederunt Christum, alleg. to. 2. p. 32. col. 1
Judæi oculos statuerant in terra, ne hæreditatem amitterent, alleg. tom. 2. p. 32. col. 1
Judæi quomodo, & a quibus susceperunt Christum, alleg. t. 2. p. 32. c. 1
Judæorum poenæ eis a Deo inflictæ, alleg. to. 2. p. 38. col. 3
Judæi quare non habuerunt auxilium nec a Deo, nec ab alio, alleg. tom. 2. p. 38. col. 3
Judæorum damnatio, quia Novum Testamentum non recipiunt, alleg. tom. 2. p. 39. col. 1
Judæi claudicant in Scripturis, alleg. to. 2. p. 39. col. 1
Judæorum vituperatio, quia permanent in infidelitate, alleg. tom. 2. p. 39. col. 1
Judæorum mala duo blasphemiæ, & malitiæ, alleg. to. 2. p. 46. col. 3
Judæi quare dicuntur canes, alleg. to. 2. p. 50. col. 3
Judæi non intellexerunt opera Domini, alleg. to. 2. p. 65. col. 1
Judæi sunt unicornes, alleg. to. 2. p. 68. col. 1
Judæorum gaudium versum in tristitiam, alleg. to. 2. p. 69. col. 1
Judæorum cogitationes reprobavit Dominus, mor. to. 2. p. 80. c. 3
Judæorum cogitationes plus displicent Deo, quam consilia gentium, mor. tom. 2. p. 80. col. 3
Judæorum excæcatio, alleg. tom. 2. p. 87. col. 1
Judæi quare merito supradictas poenas patiantur, alleg. to. 2. p. 87. c. 1
Judæorum obstinatio dura, alleg. to. 2. p. 89. col. 1
Judæi numquam cessabant a maligna cogitatione, alleg. to. 2. p. 99. c. 4
Judæi quæsierunt animam Christi, alleg. to. 2. p. 99. col. 4
Judæi expectant Messiam cum asino, mor. to. 2. p. 104. col. 2
Judæorum animus contra Christum, alleg. to. 2. p. 107. col. 4
Judæorum tria mala in Christum, alleg. to. 2. p. 108. col. 1
Judæorum, & Gentium duplex generatio in Ecclesia, myst. to. 2. pag. 119. col. 3
Judæus in primo Adventu Christi fuit insipiens, alleg. to. 2. p. 136. c. 2
Judæorum exterminatio per populum Romanum, all. to. 2. p. 114. c. 3
Judæi quomodo obturaverunt aures suas, alleg. to. 2. p. 146. col. 3
Judæi quomodo alienati sunt a vulva, alleg. to. 2. p. 146. col. 3
Judæi erant aspides insidiando, leones in clamando, all. t. 2. p. 147. c. 1
Judæorum mala enumerantur, alleg. to. 2. p. 147. col. 1
Judæi Antichristum excipient in Messiam, alleg. to. 2. p. 147. col. 1
Judæi quomodo significantur per Ninivem, quæ interpretatur speciosa, alleg. tom. 2. p. 149. col. 3
Judæorum conversio in fine mundi, alleg. to. 2. p. 150. col. 2
Judæi adulatione multa dixerant Christo, alleg. to. 2. p. 158. col. 1
Judæorum dispersio prophetatur, alleg. to. 2. p. 165. col. 3
Judæi quomodo sunt purgati a Christo, alleg. to. 2. p. 165. col. 3
Judæi longe erant a Christo non corpore, sed voto, non corpore, sed corde, alleg. tom. 2. p. 172. col. 2
Judæi maxime timebant amissionem regni, & sacerdotii, alleg. tom. 2. p. 175. col. 1
Judæum, Arrium, Manichæum, & Nestorium hæreticos conculcat Propheta, alleg. tom. 2. p. 189. col. 3
Judæi magis dilexerunt temporalia, quam Christum, alleg. to. 2. p. 194. col. 1
Judæi quamdiu manna manducaverunt, numquam senuerunt, lit. tom. 2. p. 202. col. 1
Judæi non habuerunt Infirmitates in deserto, lit. to. 2. p. 202. col. 1
Judæus, & Gentilis fraterna charitate in Christo consentientes, unam Ecclesiæ Catholicæ constituunt unitatem, lit. to. 3. p. 30. col. 1
Judæi multa vana, & falsa, & fabulosa referunt de Messia, lit. tom. 3. p. 206. col. 1
Judæi quomodo blasphemaverunt, lit. to. 4. p. 4. col. 1
Judæi nonnulli salvandi, lit. tom. 4. p. 18. col. 1
Judæi fuerunt tributarii Hiram Gentilis, lit. to. 4. p. 24. col. 3
Judæis contra consilium Jeremiæ descendentibus in Ægyptum, quid evenerit illis, lit. tom. 4. p. 32. col. 1
Judæi fulgebant cognitione Dei inter alios, lit. to. 4. p. 36. col 1
Judæi adventante Nabuchodonosor ascenderunt super tecta, lit. tom. 4. p. 49. col. 3
Judæi ædificantes una manu malleum, altera ensem tenebant, lit. tom. 4. p. 55. col. 3
Judæi cur fuerint destructi, declarat Dominus, lit. to. 4. p. 60. col. 3
Judæi cur non intelligant Sacram Scripturam, & cui comparat eos Propheta, lit. tom. 4. p. 62. col. 4
Judæi cur descenderint in Ægyptum, lit. to. 4. p. 63. col. 4
Judæi dicunt, quod in extremis temporibus non solum sibi, verum & suis jumentis erit fertilitas, lit. to. 4. p. 66 col. 1
Judæi cum omni gaudio intrabunt Templum, myst. to. 4. p. 66. c. 4
Judæi etiam militia coelestis dicuntur, cum aliquando coelestes, ac boni fuerint, lit. tom. 4. p. 74. col. 3
Judęi aliquando fuerunt strenui, & potentes in bello, lit. to. 4. p. 74. c. 3
Judæi invitis nationibus contrariis, ædificaverunt Templum in Jerusalem, lit. tom. 4. p. 77. col. 1
Judæi tempore captivitatis Babyloniæ, erant quasi muti, & quasi cæci, lit. tom. 4. p. 77. col. 3

Judæorum descensus in Ægyptum describitur, lit. to. 4. p. 45. col. 3
Judæus claudus nuncupatur, quia claudicavit in via Dei, lit. tom. 4. p. 77. col. 3
Judæi dupliciter surdi, lit. tom. 4. p. 96. col. 1
Judæi dicunt filium non esse ejusdem potentiæ cum patre, propterea redarguuntur, mor. tom. 4. p. 101. col. 4
Judæi mortui propter infidelitatem, myst. to. 4. p. 110. col. 1
Judæi cur a gentibus abominabiles reputabantur, lit. to. 4. p. 111. col. 1
Judæi post mortem Christi a Romanis destructi, lit. to. 4. p. 116. c. 3
Judæi capti, in ipsa captivitate pro modico pretio vendebantur, lit. tom. 4. p. 121. col. 3
Judæi quid sentiāt de ultima parte cap. 52. declaratur, lit. t. 4. p. 123. c. 1
Judæi cur virgulto comparentur dicitur, lit. to. 4. p. 124. col. 1
Judæorum expositiones super cap. 53. magis extorsiones dici debent, quam expositiones, lit. to. 4. p. 124. col. 3
Judæi sperant ad litteram in auream Jerusalem, lit. to. 4. p. 128. col. 1
Judæi litterales, & Philosophi increpantur, myst. to. 4. p. 129. c. 2
Judæus iniquus dicitur, & cur, myst. to. 4. p. 130. col. 2
Judæi nimis fuerunt avari, lit. to. 4. p. 137. col. 1
Judæi quomodo Deum quærebant, lit. to. 4. p. 138. col. 1
Judæi cur non sint exauditi, myst. to. 4. p. 141. col. 4
Judæi qui Christum conveniunt semper Cyro, vel Zorobabel attribuunt, &c. suas fabulas, lit. to. 4. p. 145. col. 3
Judæi imaginati sunt Deum, ita lineamentis distinctum, ut attingat cælo usque ad terram, &c. lit. to. 4. p. 149. col. 2
Judæi invitantur ad gratiarum actionem propter beneficia accepta, lit. tom. 4. p. 155. col. 1
Judæi rudes, & carnales intendunt, Deum ita esse magnum, ut loco distendatur, lit. tom. 4. p. 167. col. 2
Judæi præsumptuosi cognitionem Sacræ Scripturæ amiserunt, myst. tom. 4. p. 160. col. 4
Judæi peccata antiquorum imitabantur, myst. to. 4. p. 163. col. 3
Judæi diversimode puniti sunt in obsidione Romanorum, lit. tom. 4. p. 165. col. 3
Judæi confunduntur videntes Resurrectionem, & alia mirabilia Christi, myst. tom. 4. p. 166. col. 2
Judæi confundentur in judicio, myst. to. 4. p. 166. col. 2
Judæus confitens, glorificans dicitur, sive laudans, myst. tom. 4. p. 166. col. 2
Judæi carnales reliquerunt juramentum suum in electis Dei, myst. tom. 4. p. 166. col. 2
Judæi rudes Deum loco capi credebant, lit. to. 4. p. 168. col. 3
Judæi rudes arbitrati sunt Deum in terra nullibi esse, solum tamen in Templo, quod est in Jerusalem, alleg. to. 4. p. 168. col. 4
Judæi advenientibus Romanis divisi sunt tres in partes contendentes de principatu, myst. tom. 4. p. 169. col. 4
Judæi vitia indicibilia, & turpia committebant, lit. to. 4. p. 171. c. 3
Judæi mulieribus abutebantur, lit. to. 4. p. 172. col. 3
Judæi dicuntur primitiæ Domini, lit. to. 4. p. 177. col. 4
Judæi frequenter idololatrabant, lit. to. 4. p. 178. col. 3
Judæorum maxima stultitia notatur, quia adoraverunt idola, lit. tom. 4. p. 178. col. 3
Judæi redarguuntur de impudentia peccandi, lit. to. 4. p. 180. c. 4
Judæi confugiebant ad Assyrios, ut fugerent Ægyptios, lit. tom. 4. p. 182. col. 1
Judæi fana Balaal faciebant in biviis, ubi erat concursus populorum, lit. tom. 4. p. 182. col. 3
Judæi negaverunt Deum omnium rerum esse factorem, lit. to. 4. p. 190. col. 1
Judæi quidam timore convertebantur, lit. to. 4. p. 193. col. 1
Judæorum doctores cur sapientes dicti, lit. to. 4. p. 198. col. 4
Judæi aliquando fuerunt obedientes, mor. to. 4. p. 209. col. 3
Judæi per illam captivitatem sunt purgati a peccato, & a multis peccatis, lit. tom 4. p. 210. col. 2
Judæi, de quorum carne Christus, pugnaverunt contra ipsum, myst. tom. 4. p. 210. col. 4
Judæi arguuntur de obstinatione, & impœnitentia, myst. t. 4. p. 214. c. 4
Judæi cur canibus assimulentur, lit. to. 4. p. 218. col. 1
Judæos nullo modo posse confœderari Chaldæis ostenditur, lit. tom. 4. p. 118. col. 4
Judæi non omnes fuerunt maledicti, lit. to. 4. p. 222. col. 2
Judæi bonos interfecerunt Prophetas, lit. to. 4. p. 126. col. 1
Judæorum prava expositio convincitur de aurea Jerusalem, lit. tom. 4. p. 226. col. 3
Judæi sperabant in auxilium Ægyptiorum, myst. to. 4. p. 231. c. 1
Judæi per David intelligunt Zorobabel, lit. to. 4. p. 244. col. 4
Judæi fuerunt primogeniti, lit. to. 4. p. 247. col. 2
Judæi idola in Ægypto coluerunt, lit. to. 4. p. 263. col. 1
a Judæa in Idumæam transitus fit per Jordanem, lit. to. 4. p. 272. col. 1
Judæi de Babylonia exire multi nolebant propter aggregatas possessiones, lit. tom. 4. p. 274. col. 1
Judæi adhuc jejunant decimo mense, lit. to. 4. p. 281. col. 1
Judæi cur in mense quanto jejunent, lit. to. 4. p. 281. col. 3
Judæi filiis suis nomina Dei imponere solent, lit. to. 4. p. 232. col. 1
Judæi ter in anno ascendebant, lit. to. 4. p. 295. col. 3
Judæi a juventute mandata Domini abjecerunt, lit. to. 4. p. 300. col. 3
Judæi dicunt, quod Romani fuerunt de Idumæis, lit. t. 4. p. 307. col. 1
Judæi ante captivitatem confidebant tantummodo in Arcam Testamenti, nec credebant captivari, quamdiu illam habebant, lit. tom. 4. p. 184. col. 1
Judæis de decem Tribubus licet a Cyro illis concessa fuerit licentia revertendi, tamen noluerunt, lit. to. 4. p. 184. col. 1
Judæi post reditum numquam leguntur fuisse idololatræ. Hoc autem melius verificatur post Incarnationem Domini nostri Jesu Christi, lit. tom. 4. p. 184. col. 3
Judæorum maximum peccatum declarator, lit. to. 4. p. 185. col. 4
Judæi non omnes perditi, at remanserunt reliquiæ, idest, Apostoli ad annunciandum Gentibus verbum Dei, myst. to. 4. p. 189. col. 4
Judæi perierunt propter inscientiam, lit. to. 4. p. 312. col. 4
Judæi propter legis inobedientiam perierunt: Hortantur propterea ad observationem illius, lit. to. 4. p. 314. col. 3
Judæi omnia præcepta, atque consilia spreverunt, lit. to. 4. p. 315. c. 1
Judæi idololatriam, & rapinam committebant, lit. to. 5. p. 186. col. 4
Judæi manibus offerebant sacrificia Deo, corde vero idolis, lit. tom. 5. p. 187. col. 1
Judæi in omnibus sensibus libidinem sibi quærebant, lit. t. 5. p. 187. c. 3
Judaicus populus dicitur situs propter circūcisione, lit. to. 5. p. 188. c. 2
Judæi ascribebant sibi, quod Deus faciebat per eos, lit. to. 5. p. 188. c. 2
Judæi radebant se præ tristitia, lit. to. 5. p. 189. col. 2
Judæi gloriabantur se esse de stirpe Abrahæ, & putabant se esse de numero Electorum, lit. to. 5. p. 190. col. 1
Judæi quid usque hodie sibi pollicentur, exp. to. 5. p. 199. col. 4
Judæi in primo die quolibet mense, jejunabant quasi pro primitiis, exp. tom. 5. p. 219. col. 1
Judaicus populus dicitur asinus, & cur, exp. to. 5. p. 224. col. 4
Judaicus populus dicitur camelus, & cur, exp. to. 5. p. 224. col. 4
Judæus sacrificans idolis, omnes malos Catholicos significat, mor. tom. 5. p. 232. col. 4
Judæi multa passi sunt sub quatuor Regnis, lit. to. 5. p. 5. col. 1
Judæi ante offensam decalogum tantum acceperunt post idololatriam, atque blasphemiam, multiplices legis cæremonias, & cur, exp. tom. 5 p. 75. col. 2
Judæi cur reprobati sunt, myst. tom. 5. p. 116. col. 4
Judæis multis modis polluerunt nomen Domini inter gentes, myst. tom. 5. p. 117. col. 1
Judæis quale magnum opprobrium erat eis, exp. to. 5. p. 117. col. 3
Justi cognoscunt astutiam Diaboli, & resistunt ei, mor. to. 5. p. 121. c. 2
Judæi, visa vindicta Dei super Antichristum, convertentur, exp. tom. 5. p. 122. col. 1
Judæi, & gentes in fine cognoscent Antichristum fuisse seductorem, & Deum esse Dominum, exp. to. 5. p. 122. col. 1
Judæi triplici anno utebantur, usuali, legitimo, & emergente, exp. tom. 5. p. 127. col. 1
Judæi peccabant in excelsis locis, & amœnis idola colendo, exp. tom. 5. p. 134. col. 4
Judæi quomodo polluebant nomen Domini, exp to. 5. p. 134. col. 4
Judæi propter quod peccatum specialiter in captivitatem traditi sint, exp. tom. 5. p. 134. col. 4
Judæi ex præcepto Domini aliquando vescebantur coram Domino in ædificiis, quæ erant in atrio Templi, quæ dicebantur pastophoria; idest, illi, qui offerebant sacrificia, & edebant de sacrificiis suis, exp. to. 5. p. 136. col. 3
Judæos qui idola colebant ex corde, & in opere, Ezech. vocat incircumcisos corde, & carne, & cur, exp. to. 5. p. 137. col. 1
Judæos vult Dominus arceri a Sanctuario suo, & cur, expos. tom. 5. p. 137. col. 1
Judæi Vetus testamentum dividunt in legem, & Prophetas, & Agiographa, exp. tom. 5. p. 145. col. 2
Judæi legem vocant quinque libros Moysi, exp. to. 5. p. 145. col. 2
Judæi quos Prophetas vocant, exp. to. 5. p. 145. col. 2
Judæi inter agiographa quos ponant, exp. to. 5. p. 145. col. 2
Judæi credunt Danielem, & socios ejus fuisse Eunuchos, exp. tom. 5. p. 146. col. 2
Judæis tempore Antichristi mala futura erunt, exp. to. 5. p. 163. col. 1
Judæi ponent Antichristū in Templo quasi Deū, exp. to. 5. p. 163. c. 2
Judaicus populus convertetur post mortem Antichristi, exp. tom. 5. p. 164. col. 1
Judæi sicut arena maris Domino, donec plenitudo gentium intraverit, reservantur, myst. to. 5. p. 168. col. 2
Judæorum mater est Synagoga, exp. to. 5. p. 168. col. 3
Judæi dolose machinati sunt mortem Christi, myst. to 5. p. 176. col. 2
Judæis comminatur, qui fræno suum populum Christianum prosequuntur, & non servant in eo jura naturæ, &c. myst. to. 6 p. 183 c. 4
Judæus, & Gentilis quando simul ambulent, myst. to. 5. p. 184. col. 4
Judæi duo mala perpessi sunt, quia fuerunt in corpore afflicti, & amiserunt res, lit. tom. 5. p. 186. col. 4
Judæi olim in Jesum Christum credentes, nequaquam Evangelii veritatem servabant, lit. tom. 6. p. 1. col. 3
Judæi interrogati circa Christum, cujus filius esset, quid responderint, lit. tom. 6. p. 3. col. 1
Judæi natum Regem obdurata mente negare non cessant, lit. tom. 6. p. 5. col. 3

Index in omnia Commentaria

Judæi progenies viperarum cur dicantur, cur autem modo Christiani, lit. tom. 6. p. 47. col. 1
Judæi signa quærunt, lit. tom. 6. p. 47. col. 4
Judæi plangent, Gentiles quoque plangent, quomodo, & quando, lit. tom. 6. p. 76. col. 3
Judæi cur scindebant vestimenta, lit. to. 6. p. 83. col. 4
Judæi verbum optimum responderant, lit. to. 6. p. 85. col. 4
Judaicus populus per merita Patriarcharum fuit illuminatus, lit. tom. 6. p. 109. col. 2
Judæi aperte filium Dei negant, lit. to. 6. p. 111. col. 1
Judæi, & Sadducæi duo genera tentationum dicunt, lit. tom. 6. pag 111. col. 3
Judæi quomodo errabant circa resurrectionem, lit. to 6. p. 112. col. 1
Judæi Christum in tribus maxime accusabant, lit. to. 6. p. 120. col. 3
Judæi non sunt occidendi, sed fame, & miseria cruciandi, lit. tom. 6. p 132. col. 1
Judæi Diabolo pejores, lit. to. 6. p. 156. col. 2
Judæi naturaliter sunt avari, lit. to. 6. p. 194. col. 4
Judæi sitiebant sanguinem Christi, lit. to. 6. p. 184. col. 2
Judæi post legem facti sunt pejores, quam ante, lit. to. 6. p. 202. col. 3
Judæi blasphemaverunt Christum, & quomodo, lit. to. 6. p. 202. col. 4
Judæi pejores fuerant Ninivitis, lit. to. 6. p. 203. col. 3
Judæi Clericos, Regina Austri mulieres, & laicos denotant, mor. tom. 6. p. 203. col. 4
Judæi semper fuerant Sanctorum præteritorum cultores, liter. tom. 6. p. 205. col 3
Judæi dupliciter testificabantur esse Imitatores patrum suorum, lit. tom. 6. p. 205. col. 4
Judæi utrumque Adventum Christi non attendunt, ideo expectant, lit. tom. 6. p. 212. col. 4
Judæi semper rebelles veritati, myst. to. 6. p. 215. col. 1
Judæi indignati de salute Gentilium, lit. to 6. p. 226. col. 3
Judæi gloriantur de justitia ad litteram, lit to. 6. p. 226. col. 3
Judæi quomodo tradiderint Christum, lit. to. 6. p. 250. col. 1
Judæi intellexerant vineam transferendam ad gentes, lit. tom. 6. p. 250. col. 2
Judæi tempore Antichristi sunt habituri Jerusalem, & reædificaturi Templum, & in Templo sessurus est Antichristus, myst. tom. 6. p. 257. col. 2
Judæi Dominatorem spernunt, majestatem autem blasphemant, lit. tom. 6. p. 265. col. 1
Judæi laboraverunt in quærendo falsos testes, nec testibus poterant eum convincere, lit to. 6. p. 265. col. 1
Judæi intelligebant Christum purum hominem, lit. to. 6. p. 265. col. 1
Judæi accusabant Dominum de blasphemia, & de calumnia, lit. tom. 6. p. 265. col. 1
Judæi in duobus erraverunt, lit. to. 6. p. 266. col. 4
Judæi, qui interpretantur laudantes, significant adulatores, & quomodo, mor tom 6. p. 314. col. 2
Judæi cur præ omnibus recipiunt Antichristum, lit. to. 6. p. 321. c. 3
Judæa interpretatur glorificatio, mor. to. 6. p. 331. col. 4
Judæa significat adulationem, mor. to. 6. p. 331. col. 4
Judæi duo Christo objiciebant, lit. to. 6. p. 333. col. 2
Judæorum gloriationes quales sint, lit. to. 6. p 340 col. 4
Judæi qui volunt consolari Mariam, & Martham, sunt adulatores, & quomodo, mor. tom. 6. p. 355. col. 4
Judæi quanta nunc agunt, nescitur, quid agunt, lit. to. 6 p. 363. col. 2
Judæo majus peccatum est, qui tradidit Christum invidendo, quam Pilato, qui exercet potestatem metuendo, lit. to. 6. p. 392. col. 4
Judæi quare populus peculiaris Domini, Prolog to. 7. p. 4. col. 4
Judæorum error asserentium Deum habere lineamenta corporea, lit. tom. 7. p. 14. col. 3
Judæi reputabant Gentiles canes: hi autem econverso reputabant Judæos spurcissimos peccatores, lit. to. 7. p. 17. col. 1
Judæus dupliciter transgreditur legem, exp. gloss. to. 7. p. 19. col. 1
Judæi unde dicti, exp. gloss. tom. 7. p. 20. col. 2
Judæi quo adjutorio faciebant opera legis, lit. to. 7. p. 20. col. 3
Judæi utrum, & etiam nos modo legem sine gratia implere possimus, exp. gloss tom. 7. p. 21. col. 1
Judæorum populus dicitur canis, exp. gloss. to. 7. p. 21. col. 2
Judæi peccaverunt in patrem, & filium, ideo per Titum, & Vespasianum patrem, & filium destructi sunt, exp. gloss. to 7. p. 23. col. 2
Judæi an cognoverant patrem, & filium, exp. gloss. to. 7. p. 23 col. 2
Judæi quomodo sint prævaricatores Evangelii, exp. glos. to. 7. p. 29. c. 4
Judæis principaliter datum est, & missum Evangelium, exp. gloss. tom. 7. p 29. col. 4
Judæi separati a Christo nūquā fuerunt prædestinati, lit. to. 7. p. 51. c. 2
Judæ quomodo Deus misericordiam dederit, exp. gloss. to. 7. p. 52. col. 3
Judæi saverunt Christum esse Messiam, sed non Deum, expol. gloss. tom. 7. p. 55. col. 2
Judæi comparantur animalibus ruminantibus, at non findentibus ungulam, & quare, exp. gloss. tom. 7. p. 55. col. 2
Judæus cognitum respuisse Christum efficaci argumento probatur, lit. tom. 7. p. 57. col. 1
Judæi licet pauci videantur salvandi, tamen multi salvabuntur in fine, quo Dominus elegit, lit. to. 7. p. 57. col. 3
Judæi intelliguntur per manum abstractam a sinu Moysis, exp. gloss. to. 7. p. 58. col. 2
Judæi figurantur per pueros Abrahæ expectantes cum asino, Genes. 22. lit. tom. 7. p. 59. col. 3
Judæorum cæcitas, sicut fuit occasio illuminationis Gentium, ita erit e converso in fine mundi, lit. to. 7. p. 59. col. 4
Judæi quotquot modo convertuntur, quales sint, exp. glos. t. 7. p. 59. c. 4
Judæorum consuetudo erat signa petere, mor. to. 7. p. 75. col. 3
Judæi petunt signa potentiæ, nos vero manifestamus Christum per signum infirmitatis, lit. to. 7. p. 75. col. 3
Judæi credebant Christum hæredem temporalem, cap. gloss. to. 7. pag. 77. col. 2
Judæi dicebant Deum esse mortuum, esse impossibile per legem, cap. gloss. tom. 7. p. 75. col. 4
Judæorum ministri, & maxime nutrices, quare excommunicantur, exp. gloss. tom. 7. p. 84. col. 4
Judæi inclusi inter montes, qui sunt juxta Regnum Gorgianorum, lit. tom. 7. p. 109 col. 3
Judæi, qui splendorem Moysis videre non poterant, quid significent, lit. tom. 7. p. 126. col. 1
Judæi fuerunt quasi parvuli, usque ad adventum Dñi, lit. t. 7. p. 158 c. 1
Judæi dicunt, quod per quædam signa ostendebatur, quod Dominus placatus erat eis, exp. gloss. tom. 7. p. 158. col. 2
Judæi comparantur parvulis, lit. tom. 7. p. 160. col. 1
Judæus cur Deum non cognoscit, lit. to. 7. p. 184. col. 2
Judex justus Deus, lit. tom. 7. p. 230. col. 1
Judæ pœnitentia qualis, lit. t. 7. p. 273. col. 2
Judæos in omnibus gentibus nasci fecit captivitas sub Antiocho, liter. t. 7. p. 281. col. 1
Judæi quid significent, lit. to. 7. p. 358. col. 4
Judæi incitabant gentes ad persecutionem Christianorum, lit. t. 7. pag. 371. c. 3
Judæi congregantur, ut bruchus, vel locusta, lit. t. 7. p. 372. c. 4
Judæi dicuntur mare, lit. tom. 7. p. 403. col. 2
Judaicus populus dicitur aqua, myst. to. 2. p. 67. col. 1
Judaicus populus, quia aures habet Asininas, ideo Dei verba non audit, myst. tom. 2. p. 118. col. 3
Judaicus populus significatur per aquam, alleg. to. 2. p. 172. c. 1
Judaicus populus in medio Ecclesiæ habitat, alleg. t. 2. p. 176. c. 3
Judices cavere debent, ne sint præcipites in judiciis ferendis, sed prius probare debent, deinde judicare, lit. to. 1. p. 23. c. 2
Judici quatuor necessaria sunt, ut sit sapiens, magnanimus, justus & avaritiam odire, lit. to. 1. p. 86. col. 3
Judices debent esse ornati virtute, & justitia, quia virtute excluditur acceptio personarum, & justitia fit executio judicii, lit. t. 1. p. 164. c. 1
Judices juste judicare debent, & peccata, quæ volunt corripere, a se ipsis abdicare, lit. to. 1. p. 120. col. 3
Judicis officium est condemnare impios, & innocentes justificare, lit. to. 1. p. 159. col. 2
Judex qui se primo non judicat, quid in alio judicet, ignorat, lit. to. 1. p. 419. col. 2
Judex in novissimo districtus convertet argumenta misericordiæ ad pœnam in his, qui accepta pœnitentiæ tempora divertunt ad culpam, lit. tom. 1. p. 426. col 3
Judicis fortitudo in die judicii, myst. tom. 2. p. 14. c. 4
Judices munera non accipient, lit. tom. 2. p. 28. col. 2
Judices accipientes munera quid accipient, mor. t. 2. p. 60. c. 3
Judicis commendatio multiplex, mor. to. 2. p. 111. col. 4
Judicis integritas, quia Deus est, alleg. tom. 2. p. 128 c. 3
Judex in judicando multa debet observare, mor. to. 2. p. 146. c. 1
Judicem bonum tria faciunt, potentia, scientia, & justitia, lit. to. 2. p. 131. col. 4
Judices Hebræorum in portis sedebant, alleg. to. 2. p. 173. c. 3
Judices, qui personas accipiunt, male faciunt, mor. t. 2. p. 216. c. 2
Judex sæcularis non potest digne punire peccata alicujus, sed solus Deus, mor. tom. 2. p. 210. col. 2
Judices arguuntur, mor. tom. 2. pag. 249. col. 1
Judicium detractorum iniquum, mor. tom. 2. p. 249. col. 2
Judex bonus animæ tria facit, lit. to. 2. p. 314. col. 4
Judex est vicarius Dei, & ideo juste debet judicare, & perversitas judicii impietas est, lit. tom. 3. p. 8. col. 1
Judex stateram æquam habere debet in judicando, ut scilicet, æqualiter se habeat ad utramque partem, ut nec pretio, nec prece, nec amore, nec odio inclinetur ad alteram partem, to. 3. p. 21. col. 4
Judices, & Prælati debent odire munera, sive a corde, sive ab ore, sive a manu, lit. tom. 3. p. 33. col. 2
Judex tenetur judicare secundum allegata, & probata, licet in conscientia sua cognoscat nocentem putatum, esse innocentem, quia judicare debet ut judex, non ut particularis homo, lit. t. 3. p. 36. c. 4
Judicans temere proximum suum, offendit & Deum, & proximum, Deum, quia ei aufert judicium: proximum, cui irrogat injuriam, & forte sine illius culpa, lit. tom. 3. p. 40. col. 1
Judices causas multiplicant, & protelant, vel propter cupiditatem propriam, vel propter Advocatorum malitiam, lit. t. 3. p. 57. c. 1
Judices aliorum debent esse liberi ab avaritia, & tales debent eligi, lit. tom. 3. p. 60. c. 4

Judex duo habere debet, & quod non timeat potentes, & quod diligenter inquirat merita causæ, lit. to. 3. p. 61. col. 4
Ideoque causa ignorata plerumque præcipitat sententiam, & pervertit judicium muneribus excæcatus, ibid.
Judex non debet proferre sententiam, nisi post diligentem causæ discussionem, lit. tom. 3. p. 92. col. 2
Judex iniquus impugnat veritatem justitiæ, hæreticus veritatem doctrinæ, detractor, & adulator veritatem vitæ, lit. to. 3. p. 179. col. 3
Judices Romani quinque fuerunt in Judæa ante Christi Nativitatem, lit. tom. 4. p. 10. col. 1
Judicare, idest, punire, lit. tom. 4 p. 11. col. 2
Judicare est aliquando punire: Brachia mea populos judicabunt, lit. tom. 4. p. 118. col. 1
Judicare in judicio est condemnare, lit. to. 4. p. 128. col. 3
Judicare alios qui digni erunt, docetur to. 4. p. 223. col. 1
Judices audire debent causas sedendo, alleg. to. 4. p. 239. col. 3
Judex videns mutata opera, libenter mutat sententiam, exp. tom. 5. p. 194. col. 1
Judices domus Israel, Episcopi sunt, Presbyteri, & Diaconi, myst. tom. 5. p. 196. col. 4
Judex Israel est Christus, exp. to. 5. p. 197. col. 3
Judices Ecclesiæ dicuntur lupi, & quomodo, myst. to. 5. p. 209. col. 3
Judex Christus est, lit. tom. 6. p. 19. col. 4
Judex mundi judicium Petri quærit, lit. to. 6. p. 60. col. 4
Judex iniquus in judicio non potest bene judicare, exp. gl. t. 7. p. 22. c. 4
Judex sæcularis non debet se intromittere de negotiis Ecclesiasticis, lit. tom. 7. p. 301. col. 1
Judex tenetur judicare secundum allegata, & approbata, lit. tom. 7. pag. 306. col. 2
Judiciaria potestas competit Christo, alleg. to. 2. p. 180. col. 4
Judicare de alienis cordibus temere non debemus, lit. to. 1. p. 396. col. 3
Judicare recte non valet, cui nocens conscientia judicii regulam præbet, lit. tom. 1. p. 419. col. 2
Judicium moris summa discretione procedere debet, lit. t. 1. p. 164. c. 1
Judicium multiplex, nempe discussionis, condemnationis, discretionis, & absolutionis, lit. tom. 1. p. 177. col. 2
Judicium finale turbini comparatur, quia subitum erit, & omnia commovebuntur, lit. tom. 1. p. 407. col. 1
Judicium Dei maxime timendum est, multæ sunt causæ hujusmodi timoris, lit. tom 1. p. 407. col. 2
Judicium divinum non finit hominum peccata esse inulta, lit. tom. 1. p. 221. col. 2
Judicii dies nocti comparatur propter repentinum ejus adventum, lit. tom. 1. p. 428. col. 4
Judicabit Dominus secundum legem fidei, non secundum statuta, & leges hominum, lit. tom. 2. p. 252. col. 4
Judicia duo facienda sunt a Domino, mor. to. 2. p. 312. col. 4
Judicia Dei cur incomprehensibilia, lit. to. 2. p. 313. col. 3
Judicia Dei quatuor sunt, a quibus discedentes spernuntur, lit. tom. 2. p. 314. col. 3
Judicium Dei multiplex, lit to. 2. p. 319. col. 2
Judicia justitiæ dicuntur flagella Dei, lit to. 2. p. 320. col. 2
Expectant multi, lit. tom. 2. p. 320. col. 3
Judicari a Domino secundum justitiam suam quomodo petere possumus, myst. tom. 2. p. 14. col. 3
Judicare est videre Dei, alleg. to. 2. p. 90. col. 1
Judicantes Christum qui sunt, alleg. to. 2. p. 90. col. 2
Judicare debemus recte de multis, mor. to. 2. p. 146. col. 2
Judicantes seipsos in præsenti, in futuro non judicabuntur a Deo, mor. tom. 2. p. 218. col. 1
Judicium quadruplex erit, mor. tom. 2. p. 4. col. 3
In Judicio quis erit ordo honorum, & malorum, mor. to. 2. p. 4. col. 3
Judicii tempus significatur per octavam, myst. to. 2. p. 11. c. 4
De judicii tempore opiniones, myst. to. 2. p. 11. col. 4
Judicii die timenda quæ erunt, lit. to. 2. p. 12. col. 1
Judicium extremum timendum propter quatuor, myst. to. 2. p. 14. col. 4
Judicium Dei manifestum, & occultum, alleg. to. 2. p. 17. col. 2
Judicii dies est porta cœli, mor. to. 2. p. 19. col. 2
Judicium ex Dei vultu, quid significat, mor. to. 2. p. 30. col. 4
Judicium sui ipsius consistit in duobus, mor to. 2. p. 30. col. 4
Judicii sententia dicitur torrens dividens peregrinos a lapidibus caliginis, mor. tom. 2. p. 32. col. 4
Judicia Domini aliquibus sunt post tergum, quibusdam a latere, sicut hypocritis, quibusdam sunt ante, ut bonis, lit. to. 2. p. 36. c. 2
Judicii Dei partes duæ in præsenti, lit. to. 2. p. 36. col. 4
Judicium Domini donum est Spiritus Sancti, alleg. to. 2. p. 42. col. 2
Judicia Dei quatuor habent, scilicet, veritatem, justificationem, desiderabilitatem, & dulcedinem, alleg. to. 2. p. 42. col. 2
Judicium divinum est gladius, mor. to. 2. p. 86. col. 2
Judicia duo a Domino, mor. tom. 2. p. 91. col. 4
Judicia Dei quare dicantur abyssus, mor. to. 2. p. 91. col. 4
Judicium aliquando prudentiam dicit, lit. to. 2. p. 93. col. 4
Judicium Dei quomodo superveniat operibus bonis, lit. to. 2. p. 93. c. 4
In judicio boni pacem habebunt a bestiis, lit. to. 2. p. 94. col. 2
Judicium dies Domini est, lit. tom. 2. p. 94. col. 4
In judicio quinque exiguntur, mor. to. 2. p. 111. col. 4
Judicium humanum statera confessionis, lit. to. 2. p. 116. col. 1
Judicium Dei occultum excæcatio Judæorum, & conversio Gentium, alleg. tom. 2. p. 124. col. 3
In judicio Deus non silebit, alleg. to. 2. p. 128. col. 2
Judicii testes qui erunt, alleg. to. 2. p. 128. col. 3
Judicii dies vocatur alta dies, myst. to. 2. p. 142. col. 4
Judicium universale erit exaltatio Christi, mor. to 2. p. 144. col. 4
Judicium bonum multas partes debet habere, mor. to. 2. p 146. col. 2
Judices, & Prælati in judicio sunt vicarii Christi, mor. to. 2. p. 146. c. 1
Judicium violatur propter multas causas, mor. to. 2. p. 146. col. 1
Judicium malum contra Susannam, mor. to. 2. p. 146. col. 2
Judicii memoria valde necessaria est, alleg. to 2. p. 172. col. 3
Judicium confessionis liberat nos a judicio futuro, mor. to. 2. p. 182. c. 4
Judicium a quibus incipiendum, alleg. to. 2. p. 181. col. 1
Judicium quale esse debeat, mor. tom. 2. p. 181. col. 2
Judicium occultum Dei quomodo significetur, mor. to. 2. p. 189. col. 2
Judicium præcedet terræ liquefactio, myst. to. 2. p. 192. col. 1
Judicium Dei de cœlo audietur, & quomodo, mor. to. 2. p. 192. col. 1
Judicium duplex discretionis, & condemnationis, alleg. t. 2. p. 216. c. 3
Judicii dies dicitur veritas Christi, alleg. to. 2. p. 234. col. 3
Judicia Dei quomodo convertuntur in misericordiá, mor. t. 2. p. 248. c. 3
Judicii duæ sunt partes, discretio, & executio, lit to. 3. p. 45 col. 3
Judicium futurum porta nominatur, quia per ipsum justi intrabunt in gloriam, & reprobi in gehennam, lit. to. 3. p. 52. col. 2
Judicio vultus, mentis mutatio deprehenditur, lit. to. 3. p. 59. col. 1
Judicium in præsenti vita, sæpe perversum est, dum impii, & digni morte a judicibus absolvuntur, & justi condemnantur, boni opprimuntur, & mali exaltantur, lit. to. 3. p. 80. col. 2
Judicium debet esse sententia diligenter examinata, procedens ex probationibus manifestis, vel præsumptionibus violentis, suum unicuique reddens, lit. to. 3. p. 83. col. 3
Judicium exercendum est amore justitiæ, non libidine vindictæ, lit. tom. 3. p. 137. col. 2
Judicium tripliciter pervertitur ex ignorantia, ex negligentia, & ex avaritia, lit. tom. 3. p. 273 col. 2
Judicium non cogit sequi, quod judicatum est, sed tantum dictat, & consulit, lit. tom. 3. p. 197. col. 2
Judicium temerarium, præsumptuosum, suspiciosum, indiscretum, malum est, lit. tom. 3. p. 205. col. 1
Judicium, hoc est, modus judicandi, lit. to. 4. p. 6. col. 2
Judicium cur toties reperitur in sacro eloquio, myst. to. 4. p. 11. col. 2
Judicium discretionis, judicium discussionis declaratur, myst. tom. 2. p. 39. col. 4
Judicium non juxta visionem oculorum, aut auditum aurium esse faciendum clare aperitur, lit. to. 4. p. 30. col. 3
Judicium, & consummatio cito venient, myst. to. 4. p. 61. col. 2
Judicii ordo totus describitur, myst. to. 4. p. 62. col. 2
Judicii, & justitiæ discrimen, , myst. to. 4. p. 131. col. 2
Ad judicium cur sæpe admoneat nos Dominus, mor. to 4. p. 98. col. 2
Judicium, & justitiam frequenter conjungit scriptura, myst. tom. 4. p. 131. col. 3.
Judicium, triplex necessarium in rebus agendis, mor. to. 4. p. 143. col. 2
Judicium dicitur metaphorice prædicatio Christi, myst t. 4. p 143. c. 2
Judicium quidve justitia dicatur, lit. to. 4. p. 138. col. 1
Judicium Dei multiplex, lit. tom. 4. p. 138 col. 1
Judicium hominis multiplex, lit. to. 4. p. 138. col. 2
Judicium Domini est ejus lex, vel voluntas, lit. to. 4. p. 198. col. 3
Judicium multiplex dicitur, myst. to. 4. p. 206. col. 2
Judith occidit Holofernem in obsidione Bethuliæ, lit. to. 4. p. 56. col. 4
Judicia sunt punitiones transgressionum, exp. to. 5. p. 117. col. 2
Judicium divinum nullum evadet, exp. to. 5. p. 124. col 3
Judicium Dei duo sunt, exp. to. 5. p. 149. col. 4
Judicium Dei peccatores in infernum trahet, sicut aqua rapida trahit lutum, exp. tom. 5. p. 155. col. 3
Judicium sic a potentibus incipiet, sicut aurora primum montes occupat, myst. to. 5. p. 180. col. 2
Judicium dicitur Nabuchodonosor, & quomodo, exp. to. 5. p. 188. c. 2
Judicii finis est juste judicare, exp. to. 5. p. 204. col. 2
Judicii diem nemo scit, nisi Deus solus, exp. to. 5. p. 224. col. 3
Judicii descriptio, exp. to. 5. p. 224. col. 3
Judicii ante diem omnes convertentur ad Dominũ, exp. t. 5. p. 225. c. 1
Judicium, consilium, & gehenna, quid sibi velint, lit. to. 6. p. 19. col. 1
Judicium hominis multiplex est, lit. to. 6. p. 27. col. 1
Judicium temeritatis triplex, lit. to. 6. p. 27. col. 1
Judicium duplex, lit. tom. 6. p. 27. col. 1
Judicium Dei multiplex, notatur, lit. to. 6. p. 27. col. 1
Judicium comprehendit voluntates, & opera, lit. to. 6. p. 27. col. 2
Judicium, & active, & passive capitur, lit. to. 6. p. 46. col. 2
Judicium Domini cur fulguri comparetur, lit. to. 6. p. 76. col. 4
Judicia fugienda sunt propter multa, quæ aptissime declarantur, lit. tom. 6. p. 168. col. 1
Judicium omne irritatio cordis est, lit. to. 6. p. 168. col. 1
Judicium multiplex, lit. tom. 6. p. 169. col. 1
Judicii dies omnibus ignotus, & soli Deo cognitus, lit. to. 6. p. 236. c. 4

Judicii rectitudo in tribus consistit, lit. to. 6. p. 319. col. 1
Judicium multiplex est, lit. to. 6. p. 333. col. 4
Judicium justum quare sit, lit. to. 6. p. 333. col. 4
Judicium multiplex est, mor. to. 6. p. 348. col. 2
Judicium damnationis in fine fiet, mor. to. 6. p. 348. col. 2
Judicis est arguere, mor. to. 6. p. 380. col. 3
Judicium Dei tribus modis nobis certum est, mor. to. 6. p. 381. col. 2
Judicio nihil certius, mor. to. 6. p. 381. col. 2
Judicium nemini parcit, mor. to. 6. p. 381. col. 3
Judicium quomodo generale erit, mor. to. 6. p. 381. col. 3
Judicium irrevocabile, & inevitabile erit, mor. to. 6. p. 381. col. 4
Judicii causa omnibus erit evidens, mor. to. 6. p. 581. col. 4
Judicium horrendum, & terribile erit, mor. to. 6. p. 381. col. 4
Judicare secundum allegata quid, exp. glos. to. 7. p. 17. col. 2
Judicium utrum fieri debeat de die, an de nocte, exp. gloss. tom. 7. p. 18. col. 3
Judicantes de occultis filium Dei exhæredant quantum in eis est, lit. tom. 7. p. 66. col. 4
Judicium suspicionis, judicium temeritatis, & judicium deffinitionis, quid sint, exemplis declarantur, exp. glos. to. 7. p. 66. col. 4
Judicia prava ob multas causas nobis prohibentur, lit. to 7. p. 67. col. 1
Judicium duplex, exp. glos. to. 7. p. 67. col. 3
Judicis non est sine accusatore damnare, idest sine testimonio, vel fama publica, ut nec Christus Judam, exp. glos. to. 7. p. 84. col. 2
Judicium universale quare futurum, lit. to. 7. p. 129. col. 3
Judicium universale, lit. to. 7. p. 201. col. 3
Judicium Dei justum, lit. tom. 7. p. 204. col. 1
Judicio proprio quis se condemnet, lit. to. 7. p. 235. col. 3
Judicium quare dicatur æternum, lit. to. 7. p. 249. col. 2
Judicium duplex, lit. to. 7. p. 260. col. 4
Judicii expectatio terribilis, lit. to. 7. p. 264. col. 1
Judicandi modus Domini, lit. to. 7. p. 264. col. 2
Judicia Dei duo sunt, lit. to. 7. p. 336. col. 3
Judicium per ignem probatur futurum, lit. to. 7. p. 344. col. 1
Judicium per aquam venit, sic & judicium per ignem veniet, lit. tom. 7. p. 344. col. 4
Judicii universalis figura, lit. to. 7. p. 361. col. 1
Judicii dies describitur, lit. to. 7. p. 362. col. 3
In die judicii fulgebunt justi, sicut Sol, lit. to. 7. p. 369. col. 4
Judicium cito terminabitur, lit. to. 7. p. 407. col. 3
Judicare malos Sancti quare dicantur, lit. to. 7. p. 409. col. 1
Judicium quare dicatur magnus dies, mor. to. 7. p. 411. col. 4
Judith non peccavit dicens se fugisse ex Bethulia, sciens, quod in brevi traderentur Holoferni, lit. to. 1. p. 384. col. 3. & 4
Judith historiæ explanatio perpulchra, mor. to. 2. p. 214. col. 2
Judith significat glorificans Deum, mor. to. 2. p. 214. col. 2
Judith interpretatur confessio, mor. to. 2. p. 301. col. 4
Juga multa declarantur, lit. to. 6. p. 38. col. 2
Juga boum quinque quid præstent, lit. to. 6. p. 220. col. 3
Juga boum Judæos denotant, alleg. to. 7. p. 220. col. 3
Jugerum quid sibi velit, cum Isidoro, lit. to. 4. p. 14. col. 2
Jugum linguæ portat, & trahit ille, qui contumelias timet, vel laudes quærit, lit. tom. 3. p. 225. col. 3
Jugum corporis pœna temporalis est, jugum animæ est culpa, lit. tom. 3. p. 246. col. 3
Jugum Christi Evangelii doctrinam denotat, myst. to. 4. p. 25. col. 2
Jugum culpam significat, jugum enim Diaboli culpa est, myst. tom. 4. p. 37. col. 4
Jugum Regis Babylonis, idest, imperium, lit. to. 4. p. 241. col. 4
Jugum Diaboli in judicio frangetur, lit. to. 4. p. 244. col. 3
Jugum multiplex, lit. to. 4. p. 289. col. 3
Jugum ducere cum infidelibus, quid, exp. glos. to. 7. p. 90. col. 4
Jugum Christi quidam projiciunt, & jugum Belial assumunt, mor. tom. 7. p. 147. col. 3
Jugum servitutis multiplex, lit. to. 7. p. 162. col. 4
Jugum triplex, lit. tom. 7. p. 163. col. 1
Julius Cæsar accepit in uxorem filiam Pompeji, numquam tamen fuit vera concordia, unde tandem occidit Julius Pompejum, exp. tom. 5. p. 148. col. 3
Jumentum quasi juramentum, mor. to. 2. p. 92. col. 1
Jumenta dicuntur peccatores, mor. to. 2. p. 92. col. 1
Jumenta dicuntur reprobi, mor. to. 2. p. 92. col. 1
Jumentis comparari pessimum est, alleg. to. 2. p. 126. col. 3
Jumenta significant simplices, myst. to. 2. p. 129. col. 1
Jumenta sunt Prælati, qui portant subditos, mor. to. 2. p. 129. col. 2
Jumenta Prælatorum subditi sunt, mor. to. 2. p. 204. col. 4
Jumenta dicuntur fideles, & quomodo, alit. to. 2. p. 267. col. 2
Jumenta sunt, qui brutaliter vivunt, nec fræno temperantiæ, & sobrietatis restringuntur, myst. to. 5. p. 107. col. 2
Jumenta dicuntur stulti, exp. tom. 5. p. 194. col. 1
Jumenta dicuntur homines bestialiter viventes, exp. to. 5. p. 225. col. 1
Jumentum caro propria est, myst. to. 6. p. 195. col. 1
Jumentum carnem significat, myst. to. 6. p. 195. col. 3
Jumentum velut factus sum apud te, quare, exp glos. to. 7. p. 47. col. 2
Jumentum Diaboli est omnis, qui in mortali est, lit. to. 7. p. 106. col. 1
Juncus maxime utilis apud Ægyptios, ex quo conficiebant chartas de papyro, lit. tom. 4. p. 44. col. 3
Juniores majoribus solent esse pulchriores, exp. to. 5. p. 146. col. 3
Juniperus dicitur Christus, myst. to. 6. p. 178. col. 3
Juniperus quid denotat, mor. tom. 6. p. 312. col. 4
Juniperi radix qualis sit, lit. tom. 6. p. 341. col. 1
Juramentum verum non est peccatum, sed assuetudo jurandi cavenda est, ne in perjurium incidamus, lit. to. 1. p. 158. col. 1
Juramenta quæ licita sunt, & quæ non, lit. to. 1. p. 186. col. 3. & 4
Juramentum bonorum prævisum, lit. to. 4. p. 166. col. 1
Juramentum omne tres comites habere debet, & licite, ac rationabiliter in judicio jurare licet, lit. to. 4. p. 185. col. 3
Juramentum in se, nec bonum, nec malum, lit. to. 6. p. 20. col. 2
Juramentum cur prohibetur, lit. to. 6. p. 20. col. 2
Juramentum omne debet habere tres comites, lit. to. 6. p. 20. col. 4
Juramentum quid, exp. glos. to. 7. p. 9. col. 4
Jurans per lapidem num idololatra, exp. glos. to. 7. p. 9. col. 4
Jurare per lapidem num sit idem, quod jurare per Deum, exp. glos. tom. 7. p. 9. col. 4
Jurare ego dico vobis non jurare omnino, Matth. 5. hoc omnino duplex, exp. glos. tom. 7. p. 9. col. 4
Jurans sine necessitate, vel causa utrum peccet, exp. glos. to. 7. p. 9. c. 4
Juramentum quomodo sit peccatum mortale, quomodo veniale, exp. glos. tom. 7. p. 10. col. 1
Juratio utrum sit bona, exp. glos to. 7. p. 17. col. 1
Jurare quandoque a malo culpæ, quandoque a malo pœnæ, exp. glos. tom. 7. p. 10. col. 1
Juramentum exigere num sit peccatum, exp. glos. to. 7. p. 10. c. 1
Jurare quid, exp. glos. tom. 7. p. 9. col. 4
Jurare falsum nullus debet, sed verum, potest pro aliqua necessitate, exp. glos. tom. 7. p. 117. col. 4
Jurare ex causa non est peccatum, exp. glos. to. 7. p. 149. col. 2
Juravit ideo Deus per se, quia majorem non habuit, lit. tom. 7. p. 251. col. 1
Juramentum finit lites, & altercationes, lit. to. 7. p. 251. col. 1
Juramentum omnino prohiberi nonnulli hæretici dicunt, lit. tom. 7. p. 322. col. 1
Jurandi modus, lit. tom. 7. p. 322. col. 1
Juramentum quomodo sit licitum, lit. to. 7. p. 322. col. 1
Jurare quid, lit. tom. 7. p. 322. col. 2
Jurare verum non est peccatum, lit. to. 1. p. 120. col. 2
Jurare quando tenemur, aut permittimur, lit. to. 1. p. 240. col. 4
Jurare prohibemur septem modis, indiscrete, præcipitanter, falso, erronee, otiose, assidue, & dolose, lit. to. 1. p. 240. col. 4
Juvare imbecillem opus est pietatis, juvare potentem est elationis, lit. tom. 1. p. 427. col. 2
Juratio perversa malum linguæ, lit. to. 2. p. 101. col. 1
Jurare quomodo sit licitum, & quomodo non, mor to. 2. p. 157. col. 4
Jurare in sancto, quid sit, alleg. to. 2. p. 234. col. 3
Jurare non est ex virtute, sed ex pœna peccati, propter incredulitatem enim hominum oportet aliquando jurare, lit. to. 3. p. 162. col. 1
Jurare Dei est immobiliter statuere, lit. to. 4. p. 127. col. 1
Jurare Domini in brachio, & levare manus, est jurare modo humano, lit. tom. 4. p. 155. col. 1
Jurandum esse in Deo non idolo docetur, lit. to. 4 p. 166. col. 1
Jurare debent Christiani necessitate compulsi, ad sustentandam aliorum fidem, myst. tom. 4. p. 166. col. 2
Jurare Dei in Sancto suo est jurare in templo, in filio, vel in quolibet homine, qui Sanctus est, lit. to. 5. p. 185. col. 2
Jurare non licet mendaciter, exp. to. 5. p. 216. col. 3
Juravit Dominus Davidi, & Abrahamo, & quare, lit. to. 6. p. 3. col. 1
Jurare frequenter est perjurium committere, lit. to. 6. p. 20. col. 3
Jurare permittitur pluribus de causis, quæ per extensum satis per longum optime declarantur, lit. to. 6. p. 20. col. 3
Jurgari cum accidit, ne vituperes eum, proferendo cito, quæ vidisti, vel audisti de ipso, lit. to. 3. p. 54. col. 3
Jura primogenitorum quinque, myst. to. 1. p. 34. col. 2
Jus primogenituræ non erat res spiritualis, sed sibi annexum erat spirituale, scilicet jus benedicendi, myst. to. 1. p. 34. col. 2
Juris astutia damnabantur plurimi litigatores, lit. to. 2. p. 255. c. 3
Jus profanum aqua, in qua coquebant carnes porcinas, lit. tom. 4. p. 163. col. 3
Jussio continet præceptum, & prohibitionem, lit. to. 1. p. 5. c. 1
Jussio, consilium, consensus, palpo, receptans, Participans, ad restitutionem hominem obligant semper, lit. to. 3 p. 62. col. 4
Justificari non poterit, qui sine timore est, alleg. to. 2. p. 306. c. 3
Justificatio peccatoris maximum miraculum, mor. to. 2. p. 150. col. 3
Justificationis opus, & opus auxilii divini hic notantur, myst. tom. 2. p. 162. col. 4
Justificationis sunt cæremonialia peccatorum, alit. to. 2. p. 304. col. 1
Justificationes quæ sint, alit. to. 2. p. 305. col. 2
Justificationes dicuntur mandata, alit. to. 2. p. 305. col. 2
Justificationes peccatorum dicuntur mirabiles, & cur, alit. tom. 2. p. 305. col. 2
Justificationes possunt dici opera pietatis, alit. to. 2. p. 307. col. 2

Justi-

Justificationes legis quæ sint, mor. t. 2. p. 312. col. 3
Justorum tribulationum quatuor genera, lit. t. 2. p. 322. c. 2
Justi sedula mente dijudicant, si sua facta placeant Deo, ne in die judicii condemnentur, lit. t. 3. p. 24. c. 4
Justificatio perfecti incipit a timore, & completur in amore: Timor autem oritur ex consideratione potentiæ; Amor ex contemplatione misericordiæ, lit. to. 3. p. 162. c. 2
Justificavit pater Christum, idest ostendit illum esse justum, myst. tom. 4. p. 116. col. 3
Justificationes legales quibus comparentur, lit. t. 4. p. 161. c. 3
Justificatio hominis, & misericordia, & justitia dicitur, lit. t. 4. pag. 204. col. 4
Justificatio prima in tribus consistit, lit. t. 6. p. 176. c. 1
Justificatio duo habet, lit. to. 6. p. 284. c. 1
Justificatio, in justificatione impii sunt quatuor, exp. glos. t. 7. p. 19. c. 2
Justificatio appellatur gratiæ infusio, exp. glos. t. 7. p. 19. c. 2
Justificeris, idest, verax sis in promissis cum aliis expositionibus, lit. t. 7. p. 21. col. 3
Justificatio impii quomodo, exp. gloss. t. 7. p. 22. c. 1
Justificatus an fuisset Abraham, cum non esset datum pretium, exp. gloss. tom. 7. p. 25. col. 2
Justificatus est ex operibus, idest manifestatus, quod esset justus, exp. gloss. to. 7. p. 26. col. 2
Justificat æqualiter omnes, idest, sine personarum acceptione, ib c. 3
Justificabitur nullus per fidem sine operibus concomitantibus, exp. gloss. tom. 7. p 31. col. 2
Justificatio appellatur peccatorum remissio, vel recessus a peccatis, & detestatio peccandi, exp. glos. t. 7. p. 31. c. 2
Justificare impium quare majus sit, quam creare cœlum, & terram, exp. gloss. t. 7. p. 32. col. 4
Justificatio, in justificatione impii tria ad minus sunt a fide, exp. glos. tom. 7. p. 55. col. 2
Justificatus nullus fuit per opera legis, lit. t. 7. p. 151. c. 3
Justificatio dicitur hic approbatio, vel augmentum justitiæ, mor. tom. 7. p. 162. col. 4
Justificatio, ad justificationem impii Deus occurrit gratiam faciens, lit. tom. 7. p. 184. col 3
Justitia paucorum impetrat misericordiam multorum, lit. t. 1. p. 23. c. 3
Justitia perfecta tria habet, pacem ab hostibus, quietem a laboribus, tranquillitatem a sollicitudinibus, lit. t. 1. p. 49. c. 3
Justitia nullam habet partem cum iniquitate, lit. to. 1. p. 91. c. 4
Justitia perfecta est declinare ab omni malo, & facere judicium, atque justitiam, idest, operari bonum, lit. t. 1. p. 396. c. 1
Justitia hominum comparata justitiæ Dei, injustitia est, lit. t. 1. pag. 401. col. 1
Justitia vel est ex fide, vel est ipsa fides, mor. to. 2. p. 30. c. 3
Justitiæ perfectissimæ viæ dicuntur semitæ, mor. t. 2. p. 31. col. 2
Justitiæ abundantia quæ est, & quis dicatur habere abundantiam justitiæ, ibid.
Justitiæ Domini commendatio, alleg. tom. 2. p. 42. col. 1
Justitiæ sacrificium est oblatio, myst. tom. 2. p. 66. col. 3
Justitia, & misericordia ad Dei similitudinem debent esse in Prælatis, mor. t. 2. p. 80. col. 1
Justitia est vindicta, quam homo sumit de seipso pro peccatis commissis, lit. t. 2. p. 93. col. 4.
Justitia in præsenti dicitur finis consummans, lit. t. 2. p. 103. c. 4
Justitia, & pax osculantur, idest, justitia pœnitentis, & pax Dei ipsum recipientis, mor. to. 2. p. 114. col. 4
Justitia quomodo servetur in collatione gratiæ pœnitentibus, myst. tom. 2. p. 143. col. 2
Justitiæ partes duæ, recedere a malo, & facere bonum, mor. to. 2. p. 148. col. 3
Justitia Dei corrigit & punit, mor. tom. 2. p. 164. col. 4
Justitia significat vetus Testamentum, mor. tom. 2. p. 179. col. 2
Justitia non potest esse sine potentia, mor. tom. 2. p. 180. col. 1
Justitia quomodo semper est in cœlo, alleg. to. 2. p. 182. c. 1
Justitia Dei diversis diversa tribuit, mor. to. 2. p. 192. col. 3
Justitia de cœlo orta quando dicatur, mor. t. 2. p. 223. col. 2
Justitia, & judicium dicuntur leones, mor. to. 2. p. 232. col. 2
Justitia quomodo facienda sit, mor. to. 2. p. 216. col. 1
Justitia, per quam homo se punit, mor. t. 2. p. 253. col. 1
Justitia est vindictam de carne sumere, mor. to. 2. p. 300. c. 4
Justitia in quatuor consistit, mor. tom. 2. p. 334. col. 3
Justitia, judicium, & æquitas diligunt hominem, justitia quoad proximum, judicium quoad se, æquitas quoad Deum, lit. to 3. p. 2. c. 3
Justitia est quædam generalis virtus universas alias quoquo modo continens, ibid.
Justitiæ partes duæ sunt, declinare a malo & facere bonum, lit. tom. 3. pag. 4. col. 4
Justitia divina non permittit innocentes perire, & licet ad tempus tribulari permittat: injurias tamen ipsorum graviter vindicat, lit. t. 3. p. 27. col. 3
Justitia triplex, sufficiens, abundans, & maxima: sufficiens est observantia præceptorum, abundans est observantia consiliorum, maxima est cuilibet se subjicere, lit. to. 3. p. 32. c. 4
Justitia octo bona causat in nobis, lit. tom. 3. p. 33. col. 4
Justitiæ naturalis duæ sunt partes, facere alteri, quod tibi vis fieri, & non facere alteri, quod tibi non vis fieri, lit. to. 3. p. 34. col. 1
Justitia est lorica animæ, & illius vestimentum, lit. t. 3. p. 143. c. 1
Justitia perit in judicio, quia Prælati non custodiunt legem justitiæ, nec subditi illam servare volunt, lit. tom. 3. p. 146. col. 2
Justitia sine benignitate severitas est, lit. tom 3. p. 158 col. 4
Justitia, timor, & oratio sunt præcipui custodes Sapientiæ, prima custodit operando bonum, timor declinando a malo, oratio auxilium impetrando, lit. tom. 3. p. 172. col. 2
Justitia operum dat firmitatem, & efficaciam doctrinæ, & auctoritatem docenti, lit. tom. 3. p. 177. col. 3
Justitia Dei lentis passibus incedit, sed tarditatem ejus gravitas compensat, lit. tom. 3. p. 178. c. 2
Justitia mulier, & virgo dicitur, mulier propter fœcunditatem operum, virgo propter integritatem, & rectitudinem intentionis, lit. to. 3. p. 196. c. 3
Justitiæ vocantur præcepta moralia, in quibus consistit justitia: judicia vocantur legalia, quæ ad tempus tradita sunt populo Judæo, lit. tom. 3. p. 200. c. 1
Justitiæ, & judicia Dei cognoscuntur, quando liberationes justorum laudantur, & punitiones impiorum factæ timentur, ibid. col. 4
Justitia Dei exigit, ut omnis homo moriatur, cui omnino consentiendum, & ideo modeste flendum est in morte amicorum, lit. tom. 3. p. 242. col. 4
Justitia Dei quomodo consoletur, myst. t. 4. p. 6. c. 2
Justitia, & fides fere eodem modo demonstratur, mor. t. 4. p. 30. c. 4
Justitia dicitur opus alienum a Deo, lit. to. 4. p. 61. c. 1
Justitia sedet in Clericis, ut gemma, mor. t. 4. p. 70. c. 4
Justitia opus alienum, & peregrinum a Deo, mor. t. 4. p. 88. c. 1
Justitiam prope vobis feci, quomodo intelligatur, myst. t. 4. p. 104. c. 3
Justitiæ partes quot sint, myst. tom. 4. p. 130. c. 2
Justitia liberat a morte, divitiæ non prosunt in die ultionis, myst. t. 4. pag. 136. col. 2
Justitiam non invocare, est non credere in Christum, myst. to. 4. pag. 142. col. 2
Justitia ad timorem refertur, mor. t. 4. p. 170. col. 4
Justitiam Dei in nostris tribulationibus laudare tenemur, lit. t. 4. p. 297. col. 1
Justitiam sequitur vita, mor. to. 5. p. 80. c. 3
Justitiæ opera non sunt sine misericordia, quia aliquando Deus punit, ut parcat: & dolorem inficit, ut sanitas consequatur, & etiam Deus semper punit damnatos cum misericordia, myst. t. 5. p. 88. c. 1
Justitia denotat executionem judicii, exp. tom. 5. p. 139. c. 3
Justitia quomodo in Josepho resplendet, lit. to. 6. p. 4. c. 4
Justitia Pharisæorum, quæ per lungum dicitur, lit. t. 6. p. 18. c. 4
Justitia dari debet, non vendi, lit. tom. 6. p. 38. col. 3
Justitia incipit a maximis, lit. tom. 6. p. 65. col. 2
Justitia fuit in Christo, quæ autem docetur, lit. to. 6. p. 117. c. 3
Justitia in corde, panis, quem esurit Deus, lit. t. 6. p. 140. c. 3
Justitia prima est cognoscere Deum, lit. t. 6. p. 194. col. 2
Justitia falsa non compassionem, sed dedignationem habet, lit. t. 6. p. 222. col. 3
Justitiæ partes duæ sunt, lit. tom. 6. p. 239. col. 4
Justitia humana Deo comparata, injustitia est, lit. t. 6. p. 240. c. 4
Justitiæ partes duæ, & quæ, mor. tom. 6. p. 308. col. 4
Justitia aut generaliter, aut specialiter sumitur, exp. glos. to. 7. p. 9. c. 4
Justitia, qua justificatur impius, incipit a Deo, & terminatur in hominem, qui justificatur per eam, lit. tom. 7. p. 11. col. 2
Justitiæ partes duæ, mor. ibid.
Justitia Dei est, quæ justificat impium, quomodo intelligatur, exp. glos. tom. 7. p. 11. col. 4
Justitia quatuor continet gradus, ibid.
Justitia fidei sumitur intransitive, idest, quæ est fides, exp. glos. to. 7. p. 12. col. 1
Justitia sumitur pro collectione virtutum, ibid.
Justitia Dei fuit ab initio creationis omnis, exp. glos. t. 7. p. 24. c. 4
Justitia quandoque dicitur exigentia meritorum, expos. Gloss. ibid.
Justitia quandoque dicitur fidelitas promissa, exp. glos. ibid.
Justitia sumitur pro fidelitate, exp. gloss. to. 7. p. 21. col. 4
Justitia sumitur large, & stricte, ibid.
Justitia sumitur pro fidelitate, exp. Gloss. tom. 7. p. 25. col. 3
Justitia Dei apparuit esse districtissima in passione filii sui, lit. tom. 7. p. 25. col. 3
Justitia aliquid severitatis habet, quæ communiter, & quasi naturaliter odio habetur, lit. tom. 7. p. 32. col. 3
Justitia Dei in potestate Diaboli traditum est genus humanum, quomodo intelligatur, exp. Glos. to. 7. p. 33. col. 2
Justitia nunquam odio habetur, in quantum est bonum, sed in quantum est punitiva, ibid.
Justitiæ adultæ servire, non est servire justitiæ perfectæ, exp. gloss. to. 7. p. 40. col. 2
Justitia quomodo sit suavior, quam iniquitas, ibid.
Justitia Dei consistit in duobus, exp. to. 7. p. 48. col. 3

Justi-

Justus debet exultare vehementer, mor. to. 2. p. 44. col. 3
Justus duo debet habere, humilitatem, & patientiam, mor. t. 2. p. 48. c. 2
Justus gaudet in ignominiis mundi, mor. to. 2. p. 48. c. 3
Justus petit non derelinqui a Domino propter sex causas, mor. to. 2. pag. 49. col. 2
Justus quomodo habet persecutiones, mor. to. 2. p. 49. col. 2
Justus debet animam levare ad Deum, mor. to. 2. p. 56. col. 1
Justus debet petere, ut dirigatur in via Domini, mor. t. 2. p. 56. c. 4
Justus quas debet petere vias, ibid.
Justus quomodo dicitur tribulari, mor. to. 2. p. 58. col. 3
Justus quando petit liberari a tribulationibus corporis, ibid.
Justus tripliciter inungitur, mor. tom. 2. p. 61. col. 1
Justus a quo protegatur, mor. tom. 2. p. 61. col. 3
Justus debet circuire multa, mor. to. 2. p. 62. col. 4
Justus quæ officia debet exercere, ibid.
Justus cum Deo quam familiarem confabulationem habeat, mor. to. 2. p. 63. col. 1
Justus quatuor petit, ne Dominus avertat faciem, mor. t. 2. p. 63. c. 2
Justus quare dicit me, & non res meas, vel corpus meum libera, Domine, ibid. col. 3
Justus clamat orando, confitendo, & prædicando, mor. t. 2. p. 63. c. 2
Justus quæ debeat observare in orando, mor. to. 2. p. 64. col. 3
Justus petit retributionem peccatis tripliciter, mor. to. 2. p. 65. c. 1
Justus debet gratias agere, quando Dominus illum exaudit, mor. tom. 2. pag. 65. col. 3
Justus debet gratias agere de bonis aliorum, mor. to. 2. p. 66. col. 1
Justus meditatur ut columba, mor. t. 2. p. 70. col. 2
Justus cupit conservari in bono, ibid.
Justi pulchritudo, & decor non ex meritis, ibid.
Justus quæ petat a Domino, mor. to. 2. p. 71. col. 4
Justus educitur, deducitur, & adducitur, mor. t. 2. p. 72. c. 1
Justorum tribulationes speciales, mor. to. 2. p. 73. col. 2
Justi conquestio lacrymosa, alleg. to. 2. p. 74. col. 3
Justorum sortes tres sunt in manu Dei, ibid. col. 4
Justus quomodo vincit mundum, alleg. to. 2. p. 76. col. 1
Justus debet cavere per confessionem, ibid.
Justus pro Christo debet mori, alleg. to. 2. p. 76. col. 3
Justus tam prospera, quam adversa sustinere debet propter Deum, mor. tom. 2. p. 82. col. 1
Justus suo exemplo debet alios excitare ad laudandum Deum, myst. tom. 2. pag. 83. col. 1
Justus tribulationes habet, mor. to. 2. p. 85. col. 2
Justus quomodo petit judicium contra malos, mor. tom. 2. p. 85. c. 4
Justus quæ mala imprecatur malis, mor. to. 2. p. 86. c. 4
Justus dicitur cœlum, nubes, & mons, mor. to. 2. p. 91. col. 3
Justus est cœlum per contemplationem, ibid.
Justus a Deo non derelinquitur, lit. tom. 2. p. 96. col. 1
Justus in quo debet confidere, ibid.
Justi comparantur pauperibus, lit. to. 2. p. 97. col. 2
Justus est subsannatio Diaboli, & malorũ hominũ, mor. t. 2. p. 109. c. 2
Justus quomodo dicatur vocare hydres, ibid.
Justus quomodo dicatur mutare cornua, ibid.
Justus quando fit surdus, mor. to. 2. p. 109. col. 3
Justorum salus est confessio Dæmonum, mor. to. 2. p. 113. c. 3
Justus de mali perditione quid accipiat, ostenditur, mor. tom. 2. p. 135. col. 3
Justus habet duplicem pulchritudinem, & duplicem ubertatem propter duplicem stolam, mor. tom. 2. p. 135. col. 4
Justus comparatur olivæ, & quare, ibid.
Justus petit liberari de flore malorum, myst. to. 2. p. 137. c. 4
Justus conculcatur ut uva, & ut vestis, myst. to. 2. p. 142. c. 2
Justi sunt vestes Dei, ibid.
Justus conculcatur, ut oliva, ut lutum, mor. to. 2. p. 142. c. 3
Justus quomodo lavat manus suas in sanguine peccatoris, mor. tom. 2. p. 147. col. 2
Justus petit liberari a multis, mor. tom. 2. p. 148. col. 2
Justi petitio contra inimicos spirituales, mor. tom. 2. p. 149. c. 2
Justi oratio directa dicitur, & quare, myst. to. 2. p. 153. c. 1
Justus in æterna hæreditate quid habebit, mor. to. 2. p. 153. col. 4
Justus quomodo habet a Deo, ut non timeat, mor. to. 2. p. 158. c. 1
Justus quando dicitur epulari, alleg. to. 2. p. 165. col. 3
Justus petit liberari ab illo infelici ternario, mor. to. 2. p. 173. c. 4
Justus remedium petit contra quatuor persecutiones, mo. t. 2. p. 176. c. 4
Justus simul est pauper, & egenus, mor. to. 2. p. 177. col. 3
Justus est Christi jaculator, mor. to. 2. p. 178. col. 2
Justus qui se bene regit, dicitur Rex, mor. tom. 2. p. 180. c. 4
Justus æquiparabitur Soli in charitate, mor. to. 2. p. 181. c. 4
Justus quomodo dicatur dominari a mari usque ad mare, mor. tom. 2. p. 182. c. 2
Justus fit jumentum Dei, mor. tom. 2. p. 186. col. 4
Justi quomodo sint semper cum Deo, ibid.
Justi corpus sanctum Dei est, mor. to. 2. p. 197. col. 3
Justus debet extendere palmites ad flumen, idest, ad humilitatem, mor. to. 2. p. 212. col. 2
Justus quid debeat contemplari, alleg. to. 2. p. 220. col. 4
Justus orans ad Dominum clamat de profundo, sicut clamabat Jonas, mor. tom. 2. p. 223. col. 4
Justus quomodo petit duci a Domino, mor. tom. 2. p. 224. c. 4
Justus est filius per gratiam, & servus per obedientiam, mor. tom. 2. pag. 225. col. 3
Justus quomodo, & a quibus tradatur, mor. to. 2. p. 228. c. 3
Justi gaudium differt a gaudio hypocritæ, mor. to. 2. p. 232. c. 3
Justi quare exaltabuntur, alleg. to. 2. p. 232. col. 1
Justus quomodo fit in protectione Dei, mor. to. 2. p. 240. c. 3
Justa petitio quæ sit, mor. to. 2. p. 243. col. 2
Justus comparatur palmæ, mor. to. 2. p. 245. col. 2
Justus comparatur cedro, ibid. col. 3
Judæi omnes mortui sunt in deserto præter Josue, & Caleph, lit. to. 2. p. 203. col. 1
Judæi ter repulsi fuerunt, lit. tom. 2. p. 208. col. 4
Judæi duriores quam terra, & lapides, alleg. to. 2. p. 216. col. 3
Judæi significantur per Tabor, alleg. to. 2. p. 232. col. 1
Judæi facti sunt spongiæ Regum, & principum, lit. to. 2. p. 236. c. 1
Judæi salvabuntur per Christum, lit. to. 2. p. 236. col. 4
Justi proprium quale, mor. to. 2. p. 297. col. 2
Justus in testimoniis Dei delectatur propter multas causas, alleg. to. 2. p. 303. col. 4
Justus in anima duos habet oculos, lit. tom. 2. p. 315. c. 1
Justi spiritus novem persecutores, lit. to. 2. p. 319. c. 3
Justus est Christus, lit. to. 4. p. 11. c. 1
Justi præcipue persequentur, myst. tom. 4. p. 35. col. 4
Justus nullum respicit, non enim est acceptio personarum apud justum, lit. tom. 4. p. 39. col. 3
Justus cui proprie comparari debeat, myst. tom. 4. p. 76. col. 3
Justus sagitta dicitur propter novem proprietates, quæ notantur, mor. tom. 4. p. 109. col. 4
Justus velut piscis aqua gratiæ nutritur, myst. to. 4. p. 115. c. 3
Justus, summeque justus dicitur Christus, myst. to. 4. p. 133. c. 4
Justus est in periculo, quamdiu vivit, myst. to. 4. p. 133. c. 4
Justi affliguntur in hoc sæculo, nec est, qui recogitet, ibid.
Justus folio virenti comparatur propter multa, myst. t. 4. p. 161. c. 4
Justus quilibet comparatur sicui feruli, alle. to. 4. p. 167. c. 2
Justus lignum pomiferum nuncupatur, myst. tom. 4. p. 222. c. 3
Justum germen Christus solus, lit. to. 4. p. 231. col. 1
Justus non impingit in via, lit. tom. 4. p. 247. col. 1
Justi vita una dies dicitur, myst. tom. 4. p. 298. col. 2
Justus accusator est sui primo, myst. to. 4. p. 301. col. 2
Justus per quatuor Ezechielis animalia significatur, alleg. t. 5. p. 6. c. 3
Justus in tentatione fit purior, mor. to. 5. p. 4. col. 4
Justi aliquando ex fragilitate, & surreptione invident malis, cum vident eos florere, myst. tom. 5. p. 105. col. 2
Justi vocantur leones pro constantia animi, mor. to. 5. p. 121. c. 2
Justi dicuntur fructiferi, sicut granum, graves, & solidi ut lapilli, exp. to. 5. p. 190. col. 1
Justi pro varietate meritorum varie remunerabuntur, myst. t. 5. pag. 123. col. 1
Justi dicuntur sepelire Gog, & multitudinem ejus, & cur, exp. tom. 5. pag. 123. col. 3
Justi, & electi Catholici post mortem Antichristi sepelient Gog, & ejus multitudinem, & cur, ibid.
Justus si per inanem gloriam ab hominibus tentatur, ingredi debet domum propriæ conscientiæ, & se dijudicare, mor. t. 1. p. 56. c. 2
Justorum non est resistere Tyrannis, sed declinare, lit. t. 6. p. 41. c. 1
Justi debent esse convivæ, & pauperes, lit. to. 6. p. 219. c. 1
Justi semper reprobos in tormentis intuentur, injusti autem, justos in gloria, usque in diem judicii solum, postea tollentur, ne videant gloriam Dei, vident tamen ad majorem pœnam, lit. t. 6. p. 232. c. 3
Justus prior accusator est sui, mor. to. 6. p. 306 col. 4
Justus clarificatur per opus bonum in consuetudinem deductum, mor. to. 6. p. 361. col. 2
Justi oratio multum valet, lit. to. 6. p. 371. col. 1
Justus ex fide vivit propter duo, mor. to. 7. p. 11. col. 3
Justus est revera, qui credit, exp. glos. to. 7. p. 23. c. 2
Justus sumitur pro exercitato, exp. glos. to. 7. p. 32. col. 3
Justi omnes ante Passionem in tenebris sternebant lectulum suum, & in lymbo detinebantur, exp. glos. to. 7. p. 38. col. 2
Justus Deus dicitur duobus modis, exp. Glos. tom. 7. p. 120. c. 1
Justus quis extat, lit. tom. 7. p. 137. col. 1
Justum est, ut permittat Dominus aliquos decipi, & peccare, exp. Glos. tom. 7. p. 140. col. 2
Justis Apostolus blandus erat, terribilis reprobis, lit. to. 7. p. 144. c. 3
Justus nunquam desinit orare, nisi desinat justus esse, lit. t. 7. p. 203. c. 1
Justis non est lex posita, lit. to. 7. p. 209. col. 1.
Justus non est sub lege, nec tamen est sine lege, ibid.
Justi comparantur operanti in vinea alicujus, lit. t. 7. p. 223. c. 3
Justus duo habet in memoria impressa, lit. tom. 7. p. 225. c. 4
Justus licet non habet peccati conscientiam, tamen potest habere peccatum quod nescit, ideo non debet dicere se mundum habere cor, lit. to. 7. p. 261. col. 3

Justus antonomastice dicitur Christus, lit. t. 7. p. 325. col. 2
Justum mori pro injustis est pietas, & benignitas admirabilis, lit. to. 7. p. 333. col. 2
Justus vix salvabitur, exponitur multipliciter, lit. t. 7. p. 336. c. 2
Justus semper debet esse in Asia, lit. to. 7. p. 366. col. 4
Justi videbant gloriam Dei, injusti autem non, lit. to. 7. p. 367. c. 2
Justus debet esse separatus a societate adversantium, lit. tom. 7. p. 367. col. 4
Justi tribulantur in corpore, & non in anima, lit. to. 7. p. 372. c. 2
Justus quilibet est domus, in qua Deus libenter habitat, & quiescit, lit. to. 7. p. 409. col. 3
Juvare proximum unusquisque tenetur & verbis, & factis, myst. to. 4. pag. 91. col. 2
Juvenes habent mortem a tergo, sed senes eam habent ante oculos, lit. to. 1. p. 36. col. 1
Juvenes, & senes significantur per Tabor, & Hermon, mor. to. 2. p. 232. col. 1
Juvenes exultant de fortitudine, & senes exultare debent de sapientia, & munditia conscientiæ, lit. tom. 3. p. 45. col. 1
Juvenes sunt cupidines, quia licet senes sint ætate, tamen pueri sunt sensibus, & mentis libidine, myst. to. 5. p. 84. col. 2
Juvenes duo, qui circumsteterunt Oniam, quid signant, alleg. to. 5. p. 254. col. 2
Juvenes maxime laborant in luxuria, & gula, lit. to. 1. p. 212. c. 2
Juvenes in Abbatiis recipi, ac fieri Abbatissas num Papa possit dispensare, lit. to. 7. p. 217. col. 2
Juventus quot modis dicatur, mor. to. 2. p. 57. col. 1
Juventus facilis ad peccandum, ibid.
Juventus triplex, alleg. to. 2. p. 317. col. 1
Juventus est velut fera indomita, lit. tom. 7. p. 312. col. 1
Juventus contemptibilis res facta est a communi præsumptione, lit. tom. 7. p. 255. col. 2
Juxta peccata qui dormiant, mor. to. 4. p. 122. col. 4
Juxta fluvium stare, est meditari legem divinam, mor. t. 5. p. 3. c. 4

L

LAban tondente oves Jacob fugit, quia multi Prælati lacte, & vellere ovium non contenti Christum amittunt, nec curant, mor. tom. 1. pag. 43. col. 3
Laban interpretatur vallis ejus, mor. to. 2. p. 256. col. 4
Laban interpretatur candidatio, mor. to. 2. p. 230. col. 4
Laban interpretatur candidatio, lit. tom. 2. p. 319. col. 3
Laban quid significat, ibid.
Laban interpretatur dealbatus, mor. to. 6. p. 359. col. 2
Laban significat Diabolum, ibid.
Labia dicuntur duo testamenta, mor. tom. 2. p. 31. col. 2
Labia malum occultum, mor. tom. 2. p. 84. col. 4
Labia Christi prædicatio Christi, alleg. tom. 2. p. 116. col. 3
Labia Concionatoris quomodo aperiantur a Deo, lit. to. 2. p. 133. c. 4
Labia Ecclesiæ sunt Testamenta, ibid.
Labia quæ debeat Sponsus osculari, mor. to. 2. p. 180. col. 3
Labia sunt duo Testamenta, mor. tom. 2. p. 234. col. 4
Labia Domini sunt duo Testamenta, quæ in adventu Jesu Christi in carnem fuerunt aperta, cum ante essent clausa, lit. to. 4. p. 15. c. 2
Labia sapientiæ sunt Apostoli, Doctores, & Prædicatores, ibid.
Labium veritatis, seu æneum est sacra Scriptura, quæ firma in immobili veritate permanet, deliramenta vero hæreticorum exterminabuntur, lit. tom. 3. p. 26. col. 1
Labia veritatis non sunt illi, quos polluit mendacii turpitudo, aut malæ conversationis macula, lit. to. 3. p. 26. col. 1
Labium mendax valde dedecet Prædicatores, Prælatos, & Principes, & omnes alios sive in judicio, sive in prædicatione, sive in consilio, sive in simplici locutione, lit. to. 3. p. 63. c. 2
Labia sua torquet, qui bene docet, & male agit, lit. t. 3. p. 39. c. 4
Et similis est illi, qui tota die conterit aromata, & non sentit odorem, ibid.
Labia Sponsi sunt misericordia, & veritas: labia Sponsæ sunt timor, & amor, quæ invicem uniuntur misericordia amori, & veritas timori, lit. tom 3. p. 105. col. 1
Labia dolosa sunt, qui aliud dicunt, & aliud cogitant, sunt detractores, adulatores, lit. tom. 3. p. 173. col. 1
Labia Diaboli suggestiones apertas demonstrant, mor. to. 4. p. 82. c. 2
Labia animæ pœnitentis duo, mor. tom. 6. p. 225. col. 4
Labiorum strepitus nihil valet, ubi mutum est cor, lit. t. 6. p. 307. c. 1
Labium cum basi quid significat, mor. to. 6. p. 311. col. 4
Labia Domini quæ, lit. tom. 7. pag. 195. col. 3
Labia exultationis duo, lit. tom. 7. p. 374. col. 3
Labin interpretatur sapientia sæculi, mor. tom. 7. p. 201. col. 2
Labin significat sapientes hujus mundi, mor. to. 2. p. 218. c. 2
Labor actionis præcedit vitam contemplationis, mor. to. 1. p. 4. c. 1
Labor prius est exercendus, & postea est quiescendum, mor. t. 2. pag. 83. col. 2
Labor non est respuendus, dummodo greges ovium Christi pascantur, mor. to. 1. p. 41. col. 4
Labor pugnæ protrahitur, ut crescat corona victoriæ, & quo ægri vocem audire Medicus dissimulat, eo ægritudinis finem procurat, lit. to. 1. p. 442. col. 4
Labor duplex, animæ, & corporis, lit. tom. 2. p. 12. c. 4
Laborare circa temporalia est ambulare in circuitu, mor. t. 2. p. 24. c. 1
Labor, & requies fuerunt in Christo, alleg. to. 2. p. 30. c. 1
Laboris præmium quale, alleg. tom. 2. pag. 76. col. 4
Labor acquisitionis rerum temporalium est maxima hominis miseria, lit. to. 2. p. 102. col. 3
Labores hominum recusantes labores Dæmonum sustinebunt, lit. tom. 2. pag. 184. col. 2
Labor bonus, & malus multiplex, lit. tom. 2. p. 184. c. 3
Labor duplex, animæ, & corporis, alleg. to. 2. p. 249. col. 1
Labor bonus triplex est, lit. tom. 2. p. 330. col. 1
Labor, & dolor vitia mentis fugant, lit. to. 3. p. 45. col. 1
Labor utilis non affligit, sed reficit spiritum, lit. to. 3. p. 73. c. 4
Labor hominis triplex, vanus, & vacuus. Primus est vanæ inquisitionis in cognoscendo. Secundus vanę sollicitudinis ad acquirendū. Tertius est labor eminentiæ, & dominationis, lit. t. 3. p. 70. c. 4
Laborare, & otium fugere bonum est, lit. to. 3. p. 172. col. 4
Laborare in iniquitatibus suis quomodo sumatur, lit. to. 4. p. 98. c. 1
Laborat Dominus in iniquitatibus nostris expectando nos ad pœnitentiam, myst. ibid.
Labor Ægypti, & Æthiopiæ diversi status conversorum, myst. tom. 4. pag. 102. col. 2
Laborare in malo quid sit, myst. tom. 4. p. 135. col. 4
Laborare frustra quid sit, alit. tom. 4. p. 167. col. 3
Labor major in satisfaciendo requiritur, quomodo in culpa; myst. to. 4. p. 315. col. 4
Labor in peccato, & in mundo est, mor. to. 6. p. 374. col. 3
Labor est proprie in animato, & sensibili, exp. Glos to. 7. p. 19. c. 3
Labor corporalis, & spiritualis, exp. Glos to. 7. p. 95. col. 2
Labor manuum Pauli, lit. tom 7. p. 141. col. 5
Labor premit mentem, nisi charitas relevet, lit. to. 7. p. 195. c. 2
Laborandum nobis prius est in hac vita, si in alia quiescere volumus, mor. tom. 1. p. 24. col. 1
Laborantes io agro sunt Ecclesiastici, myst to. 6. p. 76. col. 4
Laborantibus omnibus dulcis est finis, mor. tom. 6. p. 253. col. 3
Laborant multi parum, alii multum, sed fructus diversimode fit, mor. to. 7. pag. 79. col. 1
Laborans, qui non laborat, non manducet, quomodo sit intelligendum, lit. tom. 7. p. 207. col. 3
Laborantis consolatio quæ sit, lit. to 7. p. 263. col. 4
Labruscæ vineæ Domini quæ sint, alleg. to. 2. p. 236. col. 3
Labrusca Hebraice brusin, lit. to. 4. p. 13. col. 2
Labrusca degeneres fructus denotat, lit. tom. 4. p. 53. col. 1
Labrusca opera mala & vitia, ibid. col. 2
Labrusca opera omnium hypocritarum, mor. tom. 4. p. 13. c. 2
Labrusca avaritia est, vel inanis gloria, myst. tom. 4. p. 42. c. 2
Lac caprarum est doctrina peccatorum, supellex ipsa cogitatio, myst. to 1. p. 65. col. 3
Lac ex adjunctione fermenti coagulatur, & quid denotat, lit. tom. 2. p. 309. col. 3
Lac multiplex, lit. tom. 2. p. 331. col. 3
Lac humanitatem denotat, vinum vero consilium, vel sacram Scripturam, myst. tom. 2. p. 129. col. 2
Lac trahi ab uberibus quid significet, myst. to. 4. p. 170. c. 3
Lactatio, portatio, & blanditio, a quibus fieri debeat, declaratur, ibid. col. 4
Lac prosperitatem denotat, lit. to. 4. p. 171. col. 5
Lac mulieris Ægyptiacæ quid, lit. to. 4. p. 116. col. 3
Lactari quisque debet tripliciter, myst. to. 4. p. 303. col. 4
Lac duo habet, candor, & dulcedo, quid, myst. t. 4. p. 304. c. 3
Lac cibus est parvulorum, myst. to. 5. p. 91. col. 3
Lac consolationem designat, myst. tom. 5. p. 112. col. 1
Lac consolationem signat, ibid. col. 2
Lac denotat substantiam temporalem, vel amorem carnalem, mor. tom. 6. p. 362. c. 2
Lac compressis labiis ab ubere sugi, quid, lit. to. 7. p. 182. c. 2
Lac quid significet, lit. tom. 7. p. 248. col. 4
Lac quid significet, lit. tom. 7. p. 327. col. 2
Lactantes sunt hæretici, vel adulatores, myst. tom. 4. p. 34. c. 4
Lacedæmones sunt Spartiatæ, cognati, & confœderati Judæorum, exp. to. 5. pag. 256. col. 1
Lachis urbs est inter Samariam, & Jerusalem, exp. to. 5. p. 195. c. 2
Lacus denotat aliquando carcerem, exp. tom. 5. p. 105. col. 4
Lacus dicitur lymbus, exp. to. 5. pag. 220. col. 1
Lacrymæ pœnitentia provocant Dominum ad veniam præbendam, mor. tom. 1. p. 197. col. 4
Lacrymarum differentiæ quæ sint, lit. tom. 2. p. 12. col. 4
Lacrymæ lavant peccata, ibid.
Lacrymæ habent sationem vocis, lit. to. 2. p. 13. col. 2
Lacrymæ sunt aqua benedicta ad fugandum Dæmones, mor. to. 2. pag. 22. col. 2
Lacrymarum generatio ex igne charitatis, lit. to. 2. p. 33. c. 4

Lacrymæ justorum Domini manu absterguntur, mor. to. 2. p.85.c.2
Lacrymæ quomodo percipiantur n Deo, declaratur, lit. tom. 2. pag. 203. col. 3
Lacrymæ nostræ quid petant, ostenditur, lit. to. 2. p. 103. c. 3
Lacrymas comedentes fitiunt propter salsedinem, mor. t.2. p.109. c.3
Lacrymæ sunt panes, & quomodo, mor. to. 2. p. 109. c. 4
Lacrymæ vinum Domini sunt, myst. tom. 2. p. 143. col. 2
Lacrymæ, quæ sunt pro peccatis, placent Deo, myst. t.2. p.143. c.2
Lacrymæ pœnitentis sunt imber temporaneus, mor. t. 2. p. 167. c.2
Lacrymarum pluvia debet esse voluntaria, mor. to. 2. p. 167. c. 1
Lacrymæ adjuvant confessionem, myst. to. 2. p. 196. c. 3
Lacrymæ vinum delectabile Domino, mor. to. 2. p. 207. c. 2
Lacrymarum panis quid, alleg. tom. 2. p. 211. col. 3
Lacrymæ Sanctorum ex compassione, & charitate, ibid.
Lacrymæ Sanctorum sunt cum mensura, lacrymæ desperatorum sunt sine mensura, ibid.
Lacrymarum quinque genera, lit. to. 2. p. 318. col. 2
Lacrymarum effectus, ibid.
Lacrymæ magna virtus, ibid.
Lacrymæ sunt vinum spirituale, myst. to. 3. p. 75. col. 1
Lacrymarum genera quatuor, quibus irrigari debet anima cujuslibet viri, lit. tom. 3. p. 107. col. 3
Laciniæ sunt vel extremitates vestium, vel ligulæ, quæ habentur in vestibus, lit. to. 4. p. 306. col. 1
Lacrymæ multæ, myst. tom. 4. p. 77. col. 4
Lacryma cogit Deum, mor. to. 4. p. 83. col. 4
Lacryma denotat contritionem, lit. to. 4. p. 83. col. 3
Lacryma & retinet, & cogit Deum, myst. to. 4. p. 162. c. 1
Lacrymæ bonorum ubi sunt, lit. tom. 4. p. 200. col. 4
Lacrymæ proprietates describuntur, ibid.
Lacrymæ interiores sunt in potestate nostra, lit. to. 4. p. 216. c. 3
Lacrymæ dum descendunt, faciunt pœnitentes ascendere, myst. to. 4. p. 267. col. 4
Lacrymas quadruplices debemus effundere, lit. t. 2. p. 203. c. 3
Lacrymarum quinque genera declarantur, lit. to. 6. p. 16. c. 1
Lacrymarum triplex efficacia in Deum, ibid.
Lacrymarum efficacia triplex in Deum notatur, lit. t. 5. p. 166. c. 1
Lacrymarum quatuor species notantur, ibid.
Lacryma tria facit, mor. to. 6. p. 300. col. 2
Lacrymæ Christi, oratioque cum clamore valido ubi, & quando, lit. to. 7. p. 248. col. 1
Lacryma pœnitentis cur dicatur aqua munda, lit. to. 7. p. 263. c. 2
Lacrymæ Esau non fuerunt ex humili corde, sed ex indignatione, &c. lit. tom. 7. p. 273. col. 2
Lacrymæ felices, quas manus conditoris abstergent, lit. tom. 7. p. 424. col. 1.
Lacrymatus quando, & quoties fuerit Dominus, lit. t. 7. p. 248. c. 2
Lactant peccatores adulando, præterita mala extollendo, præsentia laudando, & ad futura suadendo, lit. 1. 3. p. 3. c. 1
Lacus significat peccatum, myst. tom. 2. p. 15. col. 3
Lacus significat peccatum, & infernum, mor. to. 2. p. 64. c. 2
Lacus significat multa, alleg. tom. 2. p. 69. col. 2
Lacus significat peccatum, mor. tom. 2. p. 69. col. 2
Lacus miseriæ lymbus Sanctorum Patrum, myst. to. 2. p. 104. c. 1
Lacus dicitur torcular, alleg. to. 2. p. 228. col. 1
Lacus dicit cupiditatem, myst. tom. 4. pag. 50. col. 2
Lacus inter duos muros est lucrum iniqui per Doctrinam, & Prædicationem, ibid.
Lacus, & lymbus tormentorum lacus dicitur, lit. to. 4. p. 85. c. 3
Lacus multiplex datur, & quid sit, myst. to. 4. p. 302. col. 2
Lacus est ipsa paupertas, myst. to. 4. p. 258. col. 3
Lacus vorago peccatorum, Prol. to. 7. p. 2. col. 2
Lagena contringitur in contritione, lit. to. 4. p. 241. col. 4
Laguncula caro Christi fictilis denotatur, lit. to. 4. p. 29. col. 4
Lagunculæ sunt corpora nostra fragilia, myst. to. 4. p. 268 c. 4
Laguncula metaphorice est omnis homo, myst. to. 4. p. 213. c. 2
Laguncula fragilitatem humanæ carnis designat, myst. t. 4. p 226. c. 2
Lætantur in Domino justi, & quare, alleg. to. 2. p. 222. col. 3
Lætari debent boni viri, quia totum est ad suum profectum, lit. to. 2. p. 252. col. 4
Lætatur anima sublimis per contemplationem, mor. t. 2. p. 253. c. 4
Lætitia spiritualis arma contra Diabolum, mor. to. 2. p. 25. c. 2
Lætitia perfecta quæ sit, alleg. to. 2. p. 30. col. 1
Lætitia pleni in patria quomodo dicantur, mor. tom. 2. p. 30. c. 2
Lætitia, & exultatio quomodo differant, alleg. to. 2. p. 44. c. 3
Lætitia spiritualis est quarta gratia, lit. tom. 2. p. 54. col. 1
Lætitiæ spiritualis utilitates, mor. to. 2. p. 79. col. 2
Lætitia temporalium bonorum non est jubilatio, mor. to. 2. p. 79. c. 4
Lætitia Sanctorum in præsenti vita, mor. to. 2. p. 91. col. 1
Lætitia spiritualis dicitur pax, lit. tom. 2. p. 94. col. 3
Lætitia bonorum duplex, alleg. to. 2. p. 106. col. 4
Lætitia Beatæ Virginis, myst. to 2. p. 120. col. 4
Lætitia salutaris quæ sit, ostenditur, lit. 2. p. 233. c. 2
Lætitia spiritualis a Deo, non ab homine est, mor. to. 2. p. 177. c. 2
Lætitia boni, & luctus mali, mor. to. 2. p. 254. col. 2
Lætitia finis est, & consummatio omnis boni, lit. t. 2. p. 254. c. 1
Lætitia est gaudium interius, lit. tom. 2. p. 274. col. 1
Lætitia bona prorumpit in laudem Dei, & Sanctorum, mor. tom. 2. p. 275. col. 2
Lætitia præsentis prosperitatis superbiam gignit, lit. t. 3. p. 45. c. 3
Lætitia nimia dissolutionem inducit, mor. to. 6. p. 290. c. 4
Læva Sponsi sub capite Sponsæ, est comminatio supplicii, dextera illius est promissio regni æterni, lit. to. 3. p. 115. c. 1
Laicus non videt, & timet Deum, mor. to. 2. p. 91. col. 2
Laicorum honesta vita significatur per agrorum multitudinem, mor. tom. 2. p. 129. col. 1
Laici vox quæ est, mor. to. 2. p. 179. col. 1
Laici quales esse debeant respectu clericorum, mor. to. 2. p. 199. c. 4
Laici non debent amare temporalia propter duas causas, mor. tom. 2. p. 268. col. 2
Laici, & clerici quomodo se habeant, mor. t. 4. p. 70. c. 4
Laici pessime legunt in libris Prælatorum, myst. to. 4. p. 75. c. 1
Laicis stando prædicare debet Prædicator; religiosis vero sedendo, myst. to. 4. p. 239. col. 2
Laici boni possunt dici ostium exterius, & quomodo, myst. to. 5. pag. 33. col. 2
Laici simplices sunt limen, clerici sunt limen domus, mor. to. 5. p. 40. col. 2
Laici inscribuntur nomine Joseph, & Ephraim, & cur, mor. tom. 5. p. 119. col. 2
Laici respectu quorum dicantur profani, exp. to. 5. p. 143. c. 4
Laicus dicitur mare, myst. to. 5. p. 247. col. 4
Laici dicuntur lapides, ibid.
Laici dum peccant, male prætereunt mandatum Domini, qui de patrimonio Christi vivunt pejus, sed qui scientiam, & patrimonium Christi habent pessime, mor. to. 6. p. 367. col. 2
Laici omnes quid scire debeant, lit. to. 7. p. 97. col. 4
Lambere sanguinem, quid significet, Gloss. t. 7. p. 36. col. 2
Lamech, qui fuit septimus ab Adam, interfecit Cam, lit. tom. 1. pag. 7. col. 3
Lamech primus duas uxores accepit, ibid.
Lamech dicitur punitus septuagies septies, quia septuaginta septem animæ egressæ de illo in diluvio perierunt, lit. to. 1. p. 8. c. 1
Lamech duas uxores accipiens cur reprehenditur; Abraham vero, & Jacob minime, lit. tom. 1. p. 21. col. 3
Lamech interpretatur cor servio, lit. to. 2. p. 311. col. 1
Lamech interpretatur cor servitutis, & cur, ibid.
Lamech interpretatur doctrina disciplinæ, myst. to. 3. p. 68. c. 1
Lamech disciplina interpretatur, vel contritio, est autem vox reliquiarum plangentium Jerusalem destructionem, lit. 4. p. 288. c. 3
Lamech interpretatur labor, lit. to. 7. p. 262. col. 2
Lamentationes decantatæ per Jeremiam cur vocentur Threni, lit. to. 4. p. 174. col. 4
Lamentatio Nabuchodonosor, lit. to. 4. p. 35. col. 1
Lamentationes ab animabus in Purgatorio dicuntur, myst. t. 5. p. 211. c. 4
Lamentatrices sunt Sancti viri, myst. to. 4. p. 202. col. 2
Lamentum refertur ad voces flebiles, lit. t. 4. p. 209 col. 3
Lamia genus est monstri pedes habens quinos, &c. lit. to. 4. p. 76. c. 1
Lamiæ sunt hujus seculi prudentes, myst. tom 4. p. 76. c. 2
Lamiæ Sacerdotes Judæorum, Scribæ, & Pharisæi, myst. tom. 4 pag. 303. col. 3
Lamia monstrum est habens caput virgineum, corpus porcinum, pedes equinas, crudelissimum, lit. to. 4. p. 303. col. 3
Lamiæ quid sint, lit. to. 6. p. 239. col. 2
Lamina argentea sculptilium erant idola, lit. to. 4. p. 66, c. 1
Lamias dicitur vir justus, mor. tom. 2. p. 288. col. 4
Lampades sunt corda justorum, lit. to. 3. p. 135. col. 2
Lampas flamma est, myst. tom. 4. p. 154. col. 1.
Lampas dicitur fides, mor. to. 6. p. 373. col. 1
Lampas in medio Ecclesiæ sicuti est, ita Christus, lit. t. 7 p. 242. c. 2
Lampades quid significent, myst. to. 7. p. 302. col. 4
Lana, & linum simul jungenda sunt, opera bona, & carnis mortificatio, myst. to. 3. p. 68. col. 3
in Lana ovium intelliguntur opera pietatis, & simplicitatis, quæ proximis impenduntur, in lino candido intelliguntur opera contemplationis, myst. to. 3. p. 66. col. 4
Lancea dicitur aspersorium sanguinis Christi, myst. to. 4. p. 123. c. 3
Lanceæ tres, quibus Absalon confixus fuit, quid significent, lit. tom. 7. p. 170. col. 4
Lanceæ tres, quibus transfoditur Absalon, quid significent, mor. tom. 7. p. 411. col. 4
Languor amoris Sponsæ triplex, lit. to. 3. p. 114. col. 4
Languor multiplex, fomes peccati, ægritudo corporis, languor studii, scilicet, curiositas, tædium, timor, lit. tom 3. p. 188. c. 1
Languere magis refert, quomodo mœrere, mor. to. 4. p. 83. c. 1
Languor morbus inveteratus dicitur, myst. to. 4. p. 124. c. 2
Languidum dicitur genus humanum, mor. to. 6. p. 311. col. 4
Languidus significat quemlibet peccatorem, mor. to. 6. p. 313. c. 2
Languidus specialiter signat inveteratum in peccatis, mor. tom. 6. p. 313. col. 2

Languor, idest, fomes, quomodo obluctetur saluti, exp. gloss. tom. 7. p. 45. col. 3
Languor quid, & a quibus inducantur, lit. t. 7. p. 219. c. 4
Lapides torrentis quinque sumpti a David significant quinque documenta, quæ Prædicatores habere debent, & alios docere, scilicet, quid credendum, quid agendum, quid fugiendum, quid timendum, quid desiderandum, mor. to. 1. p. 36. col. 2
Lapis significat humanam naturam in peccatis obduratam, myst. tom. 1. p. 38. col. 1
Lapides vocantur sancti, & justi constantes, & firmi in opere bono, mor. tom. 1. p. 38. col. 2
Lapis supponitur capiti, quando quis mente inhæret Christo a terrenis remotus, & ad cœlestia intentus, mor. to. 1. p. 38. c. 2
Lapides defendentes, munientes, & decorantes Ecclesiam, qui sunt, mor. to. 2. pag. 16. col. 4
Lapidum acervus bona opera, mor. to. 2. p. 57. col. 4
Lapis quadratus sex habet superficies, mor. to. 2. p. 73. c. 2
Lapis significat cor durum peccatoris, alleg. to. 2. p. 76. col. 4
Lapides duri, tribulationes sunt, quæ placent servis Domini, mor. tom. 2. p. 261. col. 2
Lapis est Christus, alleg. to. 2. p. 301. col. 3
Lapides dicuntur viri sancti, quia sunt graves, & constantes contra ventum adulationis, & detractionis, lit. to. 3. p. 34. c. 3
Lapis homo nocivus docetur, lit. tom. 4. pag. 13. col. 2
Lapis peccatum connotat, mor. to. 4. p. 13. col. 2
Lapis offensionis quis dicatur, lit. to. 4. p. 23. col. 1.
Lapis angularis Christus est, lit. tom. 4. p. 60. c. 3
Lapides arenæ steriles, quibus comparantur, myst. to. 4. p. 108 c. 4
Lapis quadrus sex connotat, quæ declarantur, myst. t. 4. p. 135. c. 2
Lapis angularis Christus est, & bonus Prælatus, myst. t. 4. p. 279. c. 1
Lapis prægrandis est aliqua infirmitas subita, & gravis gutta, scilicet aliquos graviter affligens, myst. to. 5. p. 50. col. 2
Lapides hostilis exercitus fortitudinem denotant, exp. to. 5. p. 50. c. 3
Lapis excisus de monte, sine manibus, est Christus conceptus de Virgine artificio Spiritus sancti non opere naturæ, exp. t. 5. p. 147. c. 1
Lapis etiam dicitur Zorobabel, exp. to. 5. p. 217. col. 1
Lapis primarius Christus dicitur, qui est primogenitus mortuorum, exp. tom. 5. p. 216. col. 1
Lapides extracti de alveo Jordanis Gentiles, lit. to. 6. p. 10. c. 2
Lapides Jordanis religiosos denotant, mor. to. 6. p. 10. c. 2
Lapides qui in panem vertant, docetur, mor. to. 6. p. 12. c. 2
Lapidis advolutio est propositum perseverandi, mor. t. 6. p. 88. c. 2
Lapis velamen literæ denotat, myst. tom. 6. p. 124. col. 1
Lapis est pœnitentiæ asperitas, mor. to. 6. pag. 153. col. 3
Lapis molaris, quemlibet grandem lapidem denotat, lit. tom. 6. p. 234. col. 1
Lapidem super lapidem non relinquere quid sit, mor. to. 7. p. 148. c. 2
Lapis super lapidem, cogitatio est super cogitationem, mor. to. 6. p. 248. col. 2
Lapides Judæi, Gentiles, & hæretici, & omnes infideles, quomodo, myst to. 6. p. 249. col. 2
Lapis magnus positus in templo Salomonis, in conjunctione duorum parietum denotat Christum, & quomodo, mor. t. 6. p. 250. c. 2
Lapis supra aliquem cadere quid, lit. to. 6. p. 250. col. 3
Lapides significant legem, & cur, myst. tom. 6. p. 262. col. 2
Lapides tres sunt abrenunciatio trium in voto, mor. to. 6. p. 376. c. 4
Lapis probatus, idest Christus, Prol. to. 7. p. 4. col. 1
Lapis Christus est, lit. tom. 7. pag. 55. col. 1
Lapides pretiosi denotant opera bona, mor. tom. 7. p. 79. c. 2
Lapidum novem nomina, novem Angelorum choros significant, exp. Glos. to. 7. p. 109. col. 4
Lapides quinque David contra Goliam, quid significent, liter. tom. 7. p. 113. col. 4
Lapides hyemales qui, lit. tom. 7. p. 217. col. 4
Lapis reprobatus quid sit, cum de ipso habeatur historia, liter. to. 7. p. 284. col. 1
Lapis qui redegit in pulverem statuam, quam vidit Nabuchodonosor, quid, lit. tom. 7. p. 327. c. 2
Lapis summus, angularis, &c. Christus, lit. to. 7. p. 327. c. 4
Lapis quare fidem significet, lit. to. 7. p. 327. col. 3.
Lapides quinque, quos David in pera pastorali posuit, quid significent, lit. to. 7. p. 406. col. 4
Lapis quasi immolaris magnus, quid significet, lit. t. 7. p. 417. col. 4
Lapides pretiosi duodecim, quas virtutes habeant, & quid significent, lit. to. 7. p. 427. col. 2
Lappa genus herbæ valde tenax, exp. to. 6. p. 174. col. 2.
Lapsis post mortem Antichristi dabuntur quadraginta quinque dies ad pœnitentiam, exp. to. 5. p. 164. col. 4
Laqueus multiplex, & rete, lit. tom. 1. p. 418. col. 2
Laqueus Antichristi est promissio felicitatis, & divitiarum, mor. to. 2. p. 20. col. 4
Laqueus significat peccati consensum, mor to. 2. p. 22. col. 4
Laquei in mundo multi, mor tom. 2. p. 58. col. 2
Laqueus contritus, mors devicta, alleg. to. 2. p. 72. col. 1
Laqueus significat tentationem, mor. ibid.
Laqueus Diaboli habet duo, mor. to. 2. p. 87. col. 2
Laqueus peccatoris peccatum, ibid.
Laqueus, & calamitas idem significant, mor. tom. 2. p. 87. c. 3
Laqueus dicitur subtilis tentatio superbiæ, lit. to. 2. p. 103. c. 2
Laqueus significat superbiam, mor. tom. 2. p. 145. col. 1
Laqueus Domini ad quid deserviat, myst. tom. 2. p. 163. c. 2
Laqueus Domini probatio, & pœnalitates, ibid.
Laqueus multiplex, lit. tom. 2. p. 326. col. 3
Laquei parati pedibus hominum, sunt error, & volupeas, lit. tom. 3. p. 6. col. 4
Laqueus juvenum domus carcerum sunt aulæ causarum, mor. tom. 4. pag. 96. col. 3
Laquei mortis, idest, peccata originalia, mor. to. 7. p. 24. c. 3
Laquei Diaboli qui, lit. tom. 7. p. 213. c. 2
Laqueus Diaboli quomodo divitiæ sint, lit. 7. p. 220. col. 2
Laqueos Diaboli significant Judæorum insidiæ, mor. to. 7. p. 295. c. 2
Largitas Dei notatur in quatuor, myst. tom. 2. p. 16. col. 1
Largitio eleemosynarum justitia est, exp. gloss. to. 7. p. 137. c. 2
Largitio rerum pauperibus est sacrificium Deo, lit. t. 7. p. 187. c. 3
Lartham Interpretatur coangustiatio eorum, mor. to. 7. p. 39. c. 4
Latitudo multiplex, alit. tom. 3. p. 307. col. 2
Lassis Dominus dat consolationem, mor. tom. 4. p. 90. col. 2
Latenter intrare quid, & quot modis, exp. Glos. to. 7. p. 36. c. 2
Latera significant duo peccata, & quæ, myst. to. 5. p. 17. c. 4
Latera Aquilonis significant gentes conversas, myst. t. 2. p. 123. c. 3
Latera Aquilonis sunt omnes, qui Diabolo adhærent, myst. to. 5. pag. 123. col. 3
Latus Christi quid, al. to. 2. pag. 241. col. 4
Lateres imbecilles, &c. myst. tom. 4. p. 26. col. 2
Latus Templi vocat illam portam porticus, quæ erat ex una parte aperturæ, exp. to. 5. p. 129. col. 4
Latera templi qui sint, exp. tom. 5. p. 131. col. 1
Latera quanta erant in templo, exp. tom. 5. p. 121. col. 2
Latera sunt quædam deambulationes, secundum Bedam, quæ erant contra tres mansiones templi, exp. to. 5. p. 131. c. 1
Latera etiam sunt sedilia, & quomodo, exp. t. 5. p. 131. c. 2 3
Latera quantum distarent a pariete templi, ibid.
Latitudo Dei est charitas, lit. tom. 7. p. 173. col. 2
Latitudo quomodo erit in patria, ibid.
Latitudo totius porticus templi, exp. to. 5. p. 128. col. 2
Latitudo attenditur dextrorsum, & sinistrorsum, exp. t. 5. p. 134. c. 2
Latria quid sibi velit, docetur, cuique docetur, lit. to. 6. p. 13. c. 2
Latronis vias custodivit Christus, alleg. to. 2. p. 31. c. 1
Latro a sinistris crucifixus significat facientes pœnitentiam corpore, & non corde, mor. t. 2. p. 124. c. 4
Latrones in spelunca conveniunt, lit. t. 4. p. 195. col. 2
Latrones dicuntur fatui sicarii, lit. tom. 4. p. 276. col. 2
Latrones multi in Jericho, lit. to. 6. p. 66. col. 4
Latrones duo populi duo sunt, qui Deo furati fuerunt, myst. tom. 6. pag. 86. col. 3
Latro quomodo pœnituit, lit. to. 6. p. 87. col. 1
Latro dexter caro, mor. tom. 6. pag. 121. col. 4
Latro sinister est mundus, ibid.
Latroni sinistro cur non respondeat Dominus, lit. to. 6. p. 122. c. 2
Latrones Dæmones sunt, myst. to. 6. p. 194. col. 4
Latrones multi sunt, & diffuse de hoc tractatur, myst. t. 6. p. 95. c. 1
Latrones sunt Medici, mor. tom. 6. p. 195. col. 1.
Latro sinister est populus Judaicus, qui adhuc blasphemus existit, myst. to. 6. p. 268. col. 2
Latrones duo denotant totum genus humanum, & quomodo, ibid.
Latro dexter caro est, mor. tom. 6. p. 268. col. 2
Latro sinister mundus est, ibid.
Latrones duo, sunt duo populi, myst. to. 6. p. 268. col. 2
Latro dexter pœnitet, & confitetur, & significat populum Gentilem, qui per fidem passionis salvatur, myst. t. 6. p. 168. c. 2
Latro bonus est, qui coram oculis rapit, lit. to. 6. p. 268. col. 4
Latrones duo, duo populi, myst. to. 6. p. 121. col. 4
Latrones dicuntur pseudo-prophetæ, lit. to. 6. p. 350. col. 2
Latronum neuter fuit Martyr, exp. Glos. to. 7. p. 50. c. 4
Latro succinctus fuit, Paulus cæsus, & fugatus, lit. t. 7. p. 127. c. 4
Latrones quidem significant hypocritas, mor. to. 7. p. 140. c. 1
Latro penitens legit in Christo suspenso, tanquam in libro carmen, latro blasphemus, væ, Maria lamentationes, lit. t. 7. p. 175. c. 3
Latrones cũ Christo crucifixi quomodo passi fuerint, lit. t. 7. p. 207. c. 2
Latrones Syriæ qui, & quid, lit. tom. 7. p. 205. col. 1
Latronem, quem in dolore suo genuit in cruce Christus, affectuose dilexit, lit. tom. 7. p. 236. col. 3
Latrunculi Syriæ, Moab, & Ammon sunt voluptas carnis, vanitas mundi, & Dæmonum suggestiones, lit. to. 3. p. 34. c. 4
Latrunculi Dæmones sunt, mor. to. 6. p. 88. col. 3.
Latrunculi Syriæ qui sint, lit. to. 6. p. 256. col. 1.
Latus Christi petra dicitur, mor. tom. 4. p. 108. col. 4
Laterem cavare quid sit, mor. tom. 4. p. 163. col. 4
Later caro est, mor. tom. 4. pag. 163. col. 4

Latus

Latus Christi cur fuerit apertum, lit. tom. 7. p. 178. col. 3
Lateris percussio quid significet, mor. tom. 7. p. 294. col. 4
Lava me ab iniquitate mea, idest, per iniquitatem meam recognitam, & reprobatam, exp. Glos. to. 7. p. 51. col. 4
Lavacrum aquæ quid, & quale, lit. tom. 7. p. 178. col. 1
Lavacrum regenerationis quale, lit. tom. 7. p. 367. c. 1
Lavacrum quadruplex, mor. tom. 2. p. 59. col. 3
Lavanda sunt peccata, lit. to. 2. p. 131. col. 3
Lavatur peccator multis modis, ibid.
Lavare se in salutem est peccata sua deplorare, & non amplius redire ad eadem, myst. to. 5. p. 56. col. 3
Lavare retia quid sit, myst. to. 6. p. 158. col. 2
Laurentio fuit difficilius pati, quam Tyburtio, exp. glos. t. 7. p. 151. c. 1
Laudem Domino qui annunciant, myst. to. 4. p. 147. col. 3
Laus est de præteritis, oratio de futuris, myst. t. 4. p. 208. c. 2
Lauda parce, parcius vitupera, dicebat Seneca, myst. t. 4. p. 260. c. 4
Laudare Deum prius debemus operibus, deinde vocibus, mor. tom. 2. pag. 18. col. 3
Laudare hominem in voluntate peccati gravissimum malum, mor. tom. 2. p. 20. col. 2
Laus Dei, & oratio arma contra inimicum, mor. t. 2. p. 25. c. 1
Laudes Dei, quomodo sunt faciendæ, ut ei placeant, alleg. to. 2. p. 42. col. 4
Laudis hostia est oratio, mor. to. 2. p. 62. col. 4
Laudandus est Dominus multis de causis, mor. tom. 2. p. 79. col. 4
Laudanti plura necessaria, myst. tom. 2. p. 82. col. 3
Laudare debemus Deum semper, alleg. to. 2. p. 106. col. 4
Laudes Christi hic commendantur, alleg. to. 1. p. 116. col. 2
Laus perfecta consistit in tribus, mor. tom. 2. p. 12. col. 4
Laudis sacrificium duplex, myst. tom. 2. p. 129. col. 3
Laus quomodo immoletur, mor. to. 2. p. 129. col. 4
Laudandi Deum duplex modus, mor. to. 2. p. 156. col. 4
Laudes David filii Jesse, quæ erant, lit. tom. 2. p. 183. col. 4
Laudes Dei quæ sint, Glos. to. 2. pag. 244. col. 1
Laus impiorum brevis, & gaudium ipsorum ad instar puncti, lit. to. 3. p. 24. col. 4
Laudanda semper est justitia Dei, quæ reddit iniquitati supplicium, & æquitati præmium, lit. to. 3. p. 86. col. 4
Laudes hominum non sunt appetendæ, quia cito transeunt, & sicut ventus extollunt homines, & inflant, lit. to. 3. p. 178. c. 3
Laudatio matris, & filii communis est, lit. to. 6. p. 202. c. 4
Laude mea, idest, prædicatione, myst. to. 7. p. 20. col. 2
Laudans se propter se peccat, propter Deum autem non, exp. gloss. to. 7. p. 140. c. 2
Laudans falsitatem peccat, exp. glos. to. 6. p. 115. col. 4
Laus Dei est effectus verbi Dei, lit. tom. 7. p. 170. col. 1
Laudatur Deus in congregatione, lit. to. 7. p. 242. col. 2
Laudari Deum in tympano, & choro quid, lit. t. 7. p. 242. c. 2
Laudis divinæ exhibitio, in tribus consistit, lit. to. 7. p. 382. c. 2
Laurentii martyrium prophetatur, mor. to. 1. p. 31. col. 2
Laurentius quomodo Domini portam intravit, myst. t. 1. p. 163. c. 3
Laus dum bono operi obviat, mentem operantis immutat, mor. to. 1. p. 19. col. 2
Laudem non quærere, facile est, sed oblatam respuere, difficillimum est, myst. to. 1. p. 56. col. 2
Laudibus divinis oportet clericos præsertim insistere, strenue, pure, alacriter, & reverenter, mor. to. 1. p. 72. col. 2
Laus humana mentem operantis sæpe immutat, mor. t. 1. p. 291. c. 4
Laus in patria duplex, mentalis, & vocalis, myst. t. 1. p. 457. c. 4
Laus Christi est honor totius Trinitatis, unde in Cantico novo pro novitate Incarnationis cantato: tota Trinitas honoratur, lit. to. 2. p. 251. col. 1
Laus perfecta erit in cœlo in patria, lit. tom. 2. p. 251. c. 3
Laus facit conversionem peccatorum, mor. to. 2. p. 255. c. 3
Laus Dei qualis fuit, mor. tom. 2. p. 274. col. 4
Lais interpretatur leo, lit. tom. 2. p. 335. col. 4
Laus non est speciosa in ore peccatoris, exp. to. 5. p. 150. c. 3
Laus hominum fugienda est, lit. to. 6. p. 100. col. 1
Laus hominum non est claritas, sed obscuratio, mor. t. 6. p. 321. c. 1
Laus, quæ ab hominibus qualiscunque fuerit, simul ac apparuerit, perit, mor. tom. 6. p. 321. col. 4
Laus non est speciosa in ore peccatoris, mor. to. 6. p. 352. c. 1
Laus Dei est nostra beatitudo, lit. to. 6. p. 386. col. 1
Lautitia ciborum species gulæ est, lit. to. 4. p. 138. col. 2
Lazarus quatriduanus quid significet, lit. to. 2. p. 95. col. 1
Lazarus ulceribus plenus populum Gentilem denotat, myst. to. 6. p. 230. col. 2
Lazarus peccatores prædestinatos indicat, mor. t. 6. p. 238. c. 2
Lazaro Prælati assimilantur, mor. tom. 6. p. 354. col. 2
Lazarus interpretatur adjutus Domini, ibid.
Lazarus etiam interpretatur auxiliatus a Domino, ibid.
Lazarus mortuus erat hominibus, sed sibi & Christo dormiebat, lit. tom. 6. p. 355. col. 1
Lazari mors dicitur somnus, lit. to. 6. p. 355. col. 1
Lazarus in sepulchro quid significat, mor. to. 6. p. 377. c. 3
Lazarus resuscitatus, si vellet redire ad uxorem suam, quia solutum fuit matrimonium, non posset, mor. to. 7. p. 37. c. 2
Lazarus, qui surgit a tenebris ad lucem, quid significet, myst. tom. 7. pag. 257. col. 1
Lazarus post resurrectionem suam iterum moritur, lit. t. 7. p. 390. c. 1
Leæna significat Ecclesiam, myst. to. 6. p. 25. col. 2
Leænæ semper gestiunt coitum, cetera animalia certo tempore appetunt, exp. tom. 5. p. 154. col. 4
Leæna dicitur habere alas Aquilæ propter longævitatem, ibid.
Lebes est studium, in quo caro hominis decoquitur, & consumitur, mor. tom. 2. p. 284. col. 4
Lectica lectus infirmorum est, & quid significet, declaratur, alleg. to. 4. p. 172. col. ...
Lectio, oratio, & meditatio debent esse tria tabernacula, in quibus mens habitare debet, & se exercere, mor. to. 1. p. 41. c. 4
Lectio, & meditatio cibus in religione, mor. to. 2. p. 178. c. 1
Lectiones de onere Assyriorum ad quem sensum referantur, amplissime describitur, lit. to. 4. p. 37. col. 2
Levi interpretatur datus, vel donum, mor. to. 6. p. 383. c. 4
Lectio interior, & exterior quæ, mor. tom. 7. p. 43. col. 3
Lectio Evangelii Matthæi, vel Marci, sed secundum Matthæum, & secundum Marcum cur dicitur, & non sicut Lectio Isaiæ, & Epistolæ Pauli, exp. Glos. tom. 7. p. 74. col. 2
Lecto comparatur conscientia, exp. glos. to. 7. p. 123. col. 1
Lectus inferni, impudicitiæ, consuetudo mala, lit. t. 7. p. 375. c. 4
Lectulus floridus est munda conscientia, mor. tom. 3. p. 110. c. 4
Sive gratia, sive quies contemplationis, ibid.
Sive uterus beatæ Virginis omnium virtutum varietate refertus, pag. 111. col. 2
Lectulus triplex: tenebrosus, armatus, & floridus, in primo jacent pœnitentes, in secundo, qui tentationibus agitati proficiunt, in tertio jacent vacantes otio contemplationis, mor. t. 3. p. 119. c. 3
Lectus Elisæi est ipsa Crux Christi, mor. to. 1. p. 290. col. 4
Lectus dicitur caro, amor temporalis, & conscientia, alleg. to. 2. pag. 108. col. 3
Lectus argenteus, Scriptura, vel conscientia, mor. t. 2. p. 130. c. 1
Lectus domus, claustrum, sive Religio, lit. to. 6. p. 30. c. 2
Lectus multiplex per longum declaratur, lit. to. 6. p. 35. col. 2
Lectus, quo paralyticus fertur, Dei patientia est, mor. t. 6. p. 93. c. 3
Lectus, Religio, sive Claustrum, lit. tom. 6. p. 171. col. 2
Lectulus Salomonis est Ecclesia, myst. tom. 6. p. 257. col. 2
Legalium abolitio, & institutio Evangelii, alleg. to. 2. p. 128. c. 4
Legalia, vel moralia quomodo consumebant peccatum, expos. gloss. tom. 7. p. 24. col. 2
Legalia pro operibus operantibus erant meritoria, quando fiebant ex charitate, exp. Glos. to. 7. p. 36. col. 4
Legalia num essent, & quando observanda, opinio D. Hieronymi, & D. Augustini, exp. gloss. to. 7. p. 151. col. 1
Legaliter uti lege quid sit, lit. tom. 7. p. 209. col. 1
Legalia dicuntur umbra, multis rationibus, lit. to. 7. p. 261. c. 1
Legalia sacrificia voluit sibi offerri Deus pluribus rationibus, lit. tom. 7. p. 261. col. 4
Legalium observantia ante Christi passionem utilis fuit, & necessaria, & erat peccatum non servare, post passionem vero non servanda, lit. tom. 7. p. 298. col. 1
Legaliter incipere, legalius proficere, & legitime perseverare, lit. tom. 7. p. 374. col. 2
Legati Ægyptiorum sunt Prædicatores, alleg. to. 2. p. 171. c. 1
Legatus fidelis sanitas, lit. to. 4. p. 271. col. 4
Legatus est homo Christus, & quomodo, alleg. to. 5. p. 191. c. 1
Legati Domini Papæ debent recipi cum Processione, lit. t. 7. p. 136. c. 2
Legati Domini Papæ quos ducant secum, lit. to. 7. p. 183. c. 2
Legati, & Prælati moderni arguunt maxime, lit. to. 7. p. 195. c. 3
Legationem mittit, qui orat, lit. to. 6. p. 222. c. 1
Legere in libro præscientiæ quid sit, lit. tom. 4. p. 27. c. 1
Legere, & docere tenentur Doctores, myst. to. 6. p. 194. c. 2
Legistæ, & Advocati reprehenduntur, lit. to. 7. p. 232. col. 2
Legio non est nomen Diaboli, lit. to. 6. p. 180. col. 4
Legitimus dicitur sanctus, mor. tom. 2. p. 224. col. 1
Lens in sacra Scriptura quid sit, myst. tom. 5. p. 20. col. 4
Lentiscus quid sit, exp. tom. 5. p. 235. col. 2
Lentiscus etiam genus est virgulti, & cur, exp. t. 5. p. 166. c. 1
Lentos apud Græcos plenitudinem significat, ut somnolentus, vinolentus, &c. exp. tom. 5. p. 152. col. 3
Leo significat Principem crudelem, per draconem significatus hæreticus, per mulierem nequam, carnis voluptas, myst. t. 3. p. 221. c. 1
Leo de tribu Juda, tutor bonorum omnium, tam Claustralium, quam sæcularium, myst. to. 4. p. [illegible] c. 1
Leo etiam Prædicator dicitur, qui absque timore clamare debet, ut peccata cognoscere faciat, myst. to. 4. p. 48. col. 2
Leo clamavit, idest Christus clamavit, ibid.
Leo clamavit, idest speculator, & est Isaias, lit. to. 4. p. 48. c. 1
Leæna, Jerusalem est, lit. tom. 4. p. 64. col. 3
Leo, Joanna Dux, & alii Principes, ibid.
Leo, crudelis Prælatus, myst. tom. 4. p. 64. col. 4

Leo de Tribu Juda Christus, myst. tom. 4. p. 67. col. 4
Leo in malo, exponitur de Diabolo, ibid.
Leo Diabolus est, alleg. ibid.
Leo est audax, & superbissimus, lit. tom. 4. p. 189. col. 3
Leone dormiente in Hain periclitatur navis, myst. to. 4. p. 274. c. 3
Leo significat Diabolum ob novem causas, myst. tom. 2. p. 13. c. 3
Leo rugiens est lingua magniloqua, mor. to. 2. p. 26. c. 2
Leo est persecutor manifestus, catulus in abditis, inimicus occultus, mor. tom. 2. p. 31. col. 2
Leonis rabiem habuerunt Hebræi in passione Christi, alleg. to. 2. pag. 49. col. 3
Leones significant Prælatos, & Principes raptores, mor. t. 2. p. 84. c. 2
Leo manifesta tentatio, mor. to. 2. p. 89. col. 2
Leo ostendit inconsideratos in audacia, myst. to. 2. p. 126. c. 4
Leones dicuntur Principes Dæmonum, alit. to. 2. p. 268. col. 1
Leonum catuli dicuntur contemptibilia Dæmonia, alleg. t. 2. p. 268. c. 1
Leo dicitur homo potens, superbus, & raptor per potentiam, vel usuram, vel fraudem, mor. tom. 2. p. 268. col. 2
Leo significat regnum Chaldæorum ferox, lit. to. 5. p. 5. c. 2
Leones sunt justi, mor. tom. 5. p. 121. col. 2
Leone nihil fortius, myst. to. 5. p. 171. col. 3
Leonis catulus est Antichristus, myst. tom. 5. p. 179. col. 2
Leo est Diabolus, ibid.
Leo vestigia sua impressa in terra cauda delens, significat ædificantes, & destruentes, mor. to. 7. p. 152. col. 1
Leo rugiens Diabolus est, lit. to. 7. p. 230. col. 3
Leoni quare Diabolus comparetur, lit. to. 7. p. 337. col. 4
Lepra corporalis, & spiritualis multiplex, lit. tom. 1. p. 115. c. 4
Leprosæ reddendum est debitum, sed non petendum ab illa, lit. to. 1. p. 119. col. 4
Lepra peccati multa notantur, & per longum declarantur, mor. to. 6. pag. 31. col. 1
Lepra non nisi per miraculum cur sanatur, mor. to. 6. p. 31. c. 2
Lepra peccatum carnis significat, lit. to. 6. p. 159. col. 2
Lepra multiplici de causa peccatum carnis denotat, myst. t. 6. p. 159. c. 3
Lepra peccatum denotat, mor. to. 6. p. 236. col. 1
Lepræ decem declarantur, quæ decem specialia peccata præmonstrant, mor. tom. 6. p. 326. col. 1
Lepra dupliciter in corde, dupliciter in ore, tripliciter autem in opere reperitur, mor. to. 6. p. 236. col. 2
Lepra septuplex reperitur, quæ a septuplici mersione in Jordane mundatur, ibid.
Lepræ mundationis auctor est Jesus, lit. to. 6. p. 236. col. 3
Leprosus de quo dubitat, cum dixit: Domine, si vis, lit. t. 6. p. 31. c. 3
Leproso propter multa bona jubetur, ut ostendat se Sacerdotibus, lit. tom. 6. p. 3. col. 3
Leprosus ubi mundetur, locus certus non exprimitur, & cur, dicitur, lit. tom. 6. p. 93. col. 1
Leprosi multi hodie in Ecclesia reperiuntur, & fere insanabiles ex parte leprosorum, lit. to. 6. p. 156. col. 2
Leprosus genus humanum significat, myst. to. 6. p. 159. c. 3
Leprosus eo modo quo postulat, eo modo sanatur, lit. t. 6. p. 159. c. 4
Leprosus dum sanatur, tria notantur contra hæreticos, ibid.
Leprosi ejiciebantur extra castra, lit. tom. 6. p. 160. col. 1
Leprosi sunt hæretici, & cur, myst. tom. 6. p. 235. col. 3
Lepusculus ubi sibi cubile collocare soleat, lit. to. 6. p. 2. c. 1
Lepusculus dicitur plebs invalida, ibid.
Lepusculus est secundum minimum ex quatuor terræ minimis, ibid.
Lepusculus significat Sanctos de se non confidentes, mor. t. 7. p. 100. c. 1
Leporis proprietates, ibid.
Læsis a Prælatis Dominus satisfaciet, mor. to. 2. p. 49. col. 4
Læsio triplex, propriæ conscientiæ, alterius, & famæ, mor. to. 2. p. 126. col. 4
Lavare manus, est eas ab omni munere excutere, mor. to. 1. p. 20. c. 2
Levare oculos, & declinare in bonum, & in malum accipitur, lit. tom. 2. p. 323. col. 2
Levare gens contra gentem quomodo accipiatur, myst. t. 4. p. 8. c. 1
Levant oculos ad idola minores decepti ab hæresiarchis, qui eorum figmentis attendunt, & mendacium veritatem putant, myst. tom. 5. p. 68. col. 3
Levare oculos ad idola, est nondum habitas dignitates ambire, & in hac expectatione spem figere, mor. ibid.
Levare vocem quid præstet, mor. tom. 6. p. 236. col. 1
Levi significat Clericos, mor. tom. 2. p. 234. col. 4
Levi faciebat tribum, sed non sortem, exp. tom. 5. p. 144. col. 4
Levi interpretatur assumptus per gratiam, mor. to. 6. p. 161. c. 2
Levi decimatus est per Abraham, tripliciter exponitur, lit. to. 7 p. 253. col. 1
Levith collis in Moab, lit. tom. 4. p. 38. col. 3
Levitarum munera, & ordo in deserviendo tabernaculo, lit. to. 1. p. 131. col. 1. & 2
Levitarum familiæ quatuor fuerunt, Aaronitæ, Caathitæ, Gersonitæ, & Meraritæ, lit. tom. 1. p. 194. col. 1
Leviathan Diabolus est, lit. tom. 4. p. 57. col. 4
Leviathan dicitur additamentum, bene significat peccatum, ibid.
Leviathan, secundum Hebræos, est serpens in profundo maris, exp. to. 5. p. 189. col. 4
Levitas, qui colunt idola, vult Dominus degradari ab officio suo, exp. to. 5. p. 137. col. 1
Levitæ secum fecerunt errare filius Israel, ibid.
Levitæ pœnam pro iniquitate sustinebunt, & cur, ibid.
Levitis erat commissa custodia ædium, & portarum templi, ibid.
Levitæ erant Sacerdotes, qui erant majores janitores, & habebant sub se minores, ibid. col. 2
Levitæ Sacerdotes quantæ dignitatis erant, exp. to. 5. p. 137. c. 2
Levitæ redigentur in ultimum gradum, & cur, ibid.
Levitæ habebunt vilissimum officium in Templum, & quale sit, ib.
Levitæ quales vestes debent habere, cum ingredientur in Sanctuariũ, & quales cum egredientur ad populum, exp. to. 5. p. 137. col. 3
Levitæ Sacerdotes habebant camisias albas lineas, in quibus ministrabant, ibid.
Levitæ Sacerdotes non induebantur laneis, quando ministrabant, & quæritur quomodo hoc poterant sustinere, quando erat magnum frigus, ibid.
Levitæ Sacerdotes habebant feminalia quotidiana, exp. t. 5. p. 137. c. 3
Levitarum Sacerdotum mos, exp. to. 5. p. 137. col. 4
Levitæ caput suum non radebant, & cur voluit Dominus ut facerent, exp. to. 5. p. 138. col. 1
Levitæ non exibant ad populum vestibus sacerdotalibus, exp. to. 5. p. 237. col. 4
Levitæ non accingentur ita stricte, quod graventur usque ad sudorem, & cur, ibid.
Levitis prohibitum fuit non habere hæreditatem, & quomodo, exp. tom. 5. p. 138. col. 3
Levitæ est chorus Prophetarum, myst. to. 6. p. 195. c. 1
Levitæ agros habebant ad alenda pecora, lit. to. 7. p. 284. c. 4
Levitas peccatorum notatur, myst. tom. 4. p. 214. col. 4
Levitas animi ad credendum damnatur, non autem promptitudo voluntatis ad omne bonum, lit. tom. 3. p. 103. col. 4
Leunculus fit leo, quando Canonicus crudelis, & immisericors promovetur, qui fit de genere leonum, idest Principum, & Tyrannorum sæcularium, myst. to. 5. p. 72. col. 4
Lex Moysis terra inanis, & vacua dicitur, quia neminem ad perfectum adduxit, alleg. tom 1. p. 1. col. 2
Lex in omni opere suo tenebat Christum clausum, significative, lit. tom. 1. pag. 78. col. 1
Legis Intentio tota est, ut homines declinent a malo, & faciant bona, lit. tom. 1. p. 119. col. 1
Lex talionis tantum habebat locum in his, qui erant æqualis conditionis, lit. tom. 1. p. 167. col. 2
Lex calefacit corda, & purgat peccata, lit. to. 1. p. 178. c. 1
Lex est quasi lux ostendens viã, per quam eundũ est, lit. t. 1. p. 181. c. 2
Lex quadruplex est, carnis, mentis, Diaboli, & Dei, myst. to. 2. p. 13. col. 4
Lex nova præcipit propter præsentiam Principis, myst. t. 2. p. 14. c. 2
Lex vetus mandat propter absentiam Principis, myst. t. 2. p. 14. c. 2
Legis insufficientia ad ostendendum non esse aliam viam ad salutem, quam per passionem, alleg. to. 2. p. 28. col. 4
Legis commendatio multiplex, alleg. tom. 2. p. 41. col. 4
Lex dicitur charitas, veritas, fomes peccati, quodcumque peccatum, Mosaica, naturalis, Novum Testamentum, ibid.
Lex propter trasgressores posita, mor. to. 2. p. 57. c. 2
Lex Christi, lex amoris, non timoris, ibid.
Lex timoris non est posita justo, mor. to. 2. p. 57. col. 2
Lex dicitur charitas, ibid. col. 4
Leges, & directiones patris, & matris, mor. to. 2. p. 63. c. 3
Legis Dei, Diaboli, & carnis differentia, mor. to. 2. p. 88. c. 3
Lex Moysi ministra umbrarum, alleg. to. 2. p. 144. c. 1
Lex Novi Testamenti perpetua est, mor. tom. 2. p. 179. col. 2
Lex non justificabat, alleg. tom. 2. p. 179. col. 3
Lex Evangelica est dilectio Dei, & proximi, myst. t. 2. p. 199. c. 1
Lex Domini una, leges mundi multæ, mor. to. 2. p. 198. c. 4
Legem Domini debemus attendere propter multa, mor. t. 2. p. 198. c. 4
Lex est vinculum, & via, mor. tom. 2. p. 200. col. 2
Lex Diaboli est injustitia, mor. tom. 2. pag. 247. col. 2
Lex, & cæremoniæ, testimonia erant Novi Testamenti, alleg. to. 2. p. 256. col. 3
Lex tria habet, lit. tom. 2. p. 270. col. 3
Lex Domini immaculata est religio, alleg. tom. 2. p. 302. col. 4
Lex Domini est misericordia, & quomodo, alit. to. 2. p. 305. c. 3
Lex Dei armat animam in meditatione, & in sermone, mor. tom. 2. p. 311. col. 3
Lex diligibilis est, & cur, lit. tom. 2. p. 312. col. 1
Lex lux est, lit. to. 2. p. 313. col. 1
Lex multiplex, lit. tom. 2. pag. 319. c. 2
Lex Dei quinque bona præcipua efficit in custodiente illius præcepta, lit. tom. 3. p. 13. col. 1
Lex Moysi fons vitæ dicebatur, non quod vitam tribueret, sed quia illam observantes faciebat declinare a ruina mortis, lit. t. 3. p. 28. c. 1
Lex Dei quæ docet recte vivere, significata per arborem vitæ,

tæ, quæ est in medio paradisi, lit. tom. 3. pag. 37. col. 1
Lex spiritualis mente inspicienda est, sensus tamen corporis dirigendi sunt ratione mentis, lit. to. 3. pag. 181. col. 1
Lex naturæ hæreditaria est homini, quia Deus illam inscripsit in cordibus hominum, ut esset illis regula vivendi, lit. to. 3. p. 199. c. 4
Lex Testamentum æternum vocatur, quia bona æterna promittuntur his, qui legem Domini servant, lit. to. 3. p. 200. c. 1.
Locutio inconsiderata interdum nocet infirmis, lit. to. 3. pag. 228. c. 1
Lex communis omnibus hominibus est, ut non sit, qui vivat, & non videat mortem, lit. to. 3. p. 243. col. 1
Lex beneficii inter duos, quod alter statim oblivisci debet dati, alter memor debet esse accepti, lit. to. 3. p. 249. col. 2
Lex spiritualis intelligentia, lit. to. 4. pag. 8. col. 1
Lex Domini exercituum legem novam significat, lit. t. 4. p. 15. c. 2
Lex vetus infirmitatem demonstrabat, sed non curabat, myst. to. 4. p. 78. col. 1
Lex prohibet Pythonissas consulere, lit. to. 4. p. 62. col. 1
Lex Theologia dicitur, myst. tom. 4. pag. 170. col. 4
Lex naturæ, scripturæ, gratiæ, mor. tom. 4. p. 53. col. 4
Lex dicitur pactum sempiternum, quia diu stetit, vel propter Evangelium, quod profiguravit, exp. tom. 5. p. 64. col. 3
Lex dicitur sempiterna, quia si modo debito eam observassent Judæi, ei fortassis non successisset aliud Testamentum, exp. t. 5. p. 64. c. 3
Lex Evangelii proprie dicitur pactum sempiternum, quia post hanc legem non erit alia, ibid.
Lex dicitur privilegium, exp. tom. 5. pag. 135. col. 1
Lex dissipatur, quando cultores Dei cruciando lacerantur, exp. tom. 5. pag. 150. col. 1
Lex universalis falli non potest, exp. to. 5. p. 154. col. 1
Lex dicitur lux, quia ipsa est præceptum illuminans oculos, & sapientiam præstans parvulis, exp. tom. 5. p. 157. col. 1
Lex Christi dicitur testamentum sanctuarii, exp. t. 5. p. 162. c. 4
Lex jubebat judices sedere in porta, lit. t. 5. p. 186. col. 3
Lex dicitur frumentum electorum, quæ cibat electos, & delectat spiritualiter, exp. tom. 5. p. 210. c. 3
Legis umbra secedebat, lit. to. 6. pag. 1. col. 3
Lex simpliciter solvi docetur, lit. to. 6. p. 18. col. 3
Lex, & Prophetæ, quomodo sint in duobus mandatis dilectionis declaratur, lit. to. 6. pag. 71 col. 4
Lex divina jubet nullum aure præcisa optari esse Sacerdotem, Prol. t. 6. p. 90. col. 4
Lex lacus, vel torcular, lit. tom. 6. p. 111. col. 2
Lex quid jubeat illi, qui nolebat eam uxorem ducere, quæ sibi competebat, lit. to. 6. p. 150. col. 4
Lex omnis data est cum exceptione necessitatis, lit. t. 6. p. 163. c. 3
Lex vult aliquem perire, ibid.
Lex vindictа quærebat, lit. to. 6. p. 190. col. 3
Legisperitus Dominum interrogans, arrogantes denotat, myst. tom. 6. p. 194. col. 2
Legisperitus cur magistrum vocet, & non Dominum, lit. ibid.
Lex via est, qua itur ad Deum, mor. t. 6. p. 195. col. 2
Lex Moysi, præcepta, & prohibitiones dat, mor. to. 6. p. 233. c. 4
Lex humana quæ, mor. to. 6. pag. 298. col. 2
Lex Dei quæ, ibid.
Lex quibus datur, lit. tom. 6. p. 304. col. 3
Legis plenitudo est dilectio, mor. to. 6. p. 369. c. 1
Lex quid sit, ibid. col. 3
Lex subintravit, ut abundaret delictum, quomodo intelligatur, Prol. tom. 7. p. 3. col. 1
Legem appellat cæremonias, Prol. to. 7. p. 4. col. 2
Lex naturalis duobus modis dicitur, exp. glos. t. 7. p. 10. col. 2
Lex naturalis in Gentili, & Judæo obligat diversimode, expos. glos. to. 7. p. 19. col. 1
Lex utrum sit Evangelio melior, ibid.
Lex dicitur a ligando, ibid.
Lex, per legem naturalem nescitur plene, & explicite quid credendum, vel sperandum, vel diligendum, exp. glos. t. 7. p. 19. c. 2
Lex naturalis ad quid sufficiat, & non sufficiat, ibid. col. 4
Lex dabat exemplum, quod valebat præceptum, exp. glos. to. 7 pag. 20. col. 4
Lex, in lege veteris sacramentis non conferebatur gratia virtute sacramentorum, exp. glos. tom. 7. p. 21. col. 1
Lex quare non sit necessaria, nec sufficiat ad salutem, lit. to. 7. p. 22. col. 2
Lex divinæ providentiæ, mor. tom. 6. p. 23. col. 1
Lex per Moysen, & Prophetæ perhibent testimonium de his, quæ Christus prædicavit, mor. tom. 7. p. 24. col. 3
Lex virtute sua non justificabat, sed tantum imperabat, expos. gloss. to. 7. p. 25. col 4
Lex Evangelii, dicitur lex fidei, quare, exp. glos. t 7. p. 26. c. 1
Lex graviter puniebat peccatum, sed non diluebat, lit. t. 7. p. 29. c. 3
Lex ubi non est, nec prævaricatio: hoc verbum multum deberet retrahere Prælatos a constitutionibus, lit. to. 7. p. 29. col. 3
Legis naturalis tres partes, exp. gloss. tom. 7. p. 34. col. 2
Lex est remedium peccati faciendi, non perpetrati, ibid.
Lex iram operatur, idest per occasionem, exp. gloss. t. 7. p. 34. c. 4
Lex quomodo subintravit latenter, lit. to. 7. p. 36. col. 3
Lex proprie data est in remedium, occasionaliter in peccati augmentum, exp. tom. 7. p. 36. col. 2
Lex aliquando dicitur tota Scriptura, exp. gloss. to. 7. p. 36. c. 4
Lex multipliciter significat, ibid.
Lex quomodo sit mortua, lit. to. 7. pag. 40. col. 4
Lex fuit lucerna; Christus Sol justitiæ, ideo exsufflavit legem, exp. gloss. ibid.
Lex data fuit quasi in Sponsam populo Judæorum, lit. to. 7. p. 41. c. 3
Lex, quia lux a Deo tenebrarum esse non potest, mor. t. 7. p. 41. c. 3
Legi peccati quinam serviant, exp. Glos. to. 7. p. 41. col. 4
Lex ad quid fuerit data, ibid.
Lex naturalis licet prohiberet peccatum ante legem scriptam, non tamen sub pœnæ comminatione, exp. gloss. to. 7. p. 42. c. 2
Lex ad vitam spiritualem habendam fuit data, lit. t. 7. p. 42. c. 3
Lex est utilis ad bonum, & impedit a malo, lit. to. 7. p. 44. c. 3
Leges quare sunt quatuor, & plures esse possunt, exp. glos. t. 7. p. 44. c. 4
Lex prohibetne concupiscentiam, vel consensum, exp. glos. t. 7. pag. 45. col. 1.
Lex quæ in membris est, quid, exp. glos. to. 7. p. 45. col. 2
Lex spiritus dupliciter exponitur, lit. to. 7. p. 45. col. 3
Lex quomodo erat remedium, & quod remedium, exp. gloss. to. 7. pag. 47. col. 2
Lex vetus habuit tria, exp. gloss. tom. 7. p. 50. col. 2
Lex non destruitur, cum impleta secundum spiritum, cessat secundum litteram, exp. gloss. to. 7. p. 59. col. 4
Lex Domini an liget ad opposita, exp. gloss. tom. 7. p. 69. c. 2
Lex naturalis quid dictet, lit. tom. 7. p. 94. col. 3
Lex dupliciter sumitur large, & stricte, lit. to. 7. p. 113. col. 2
Lex quando cessavit, & quomodo, exp. gloss. tom. 7. p. 130. c. 2
Lex nullum habet locum post Christum, exp. gloss. t. 7. p. 150. c. 4
Lex quomodo non sit ad salutem necessaria, & non justificet, mor. to. 7. p. 155. col. 1
Leges debent ancillari Sacræ Scripturæ, & filiis legum filii ancillarum, ibid. col. 3
Lex non evacuat promissionem, lit. to. 7. p. 155. col. 2
Lex divina occasio est in multis, quod promissio Dei in eis non impletur, quia ex ex inflantur, & fiunt ambitiosi, mor. t. 7. p. 156. c. 3
Lex quare pedagogo comparetur, lit. to. 7. p. 157. c. 1
Lex quo tempore viva, & quo tempore mortua fuerit, expos. gloss. to. 7. p. 163. col. 2
Lex naturalis docet diligere invicem, lit. tom. 7. p. 200. c. 2
Lex bona quare sit, & quibus, lit. to. 7. p. 209. col. 1
Lex alio modo duris, alio rudibus & servis, alio perfectis, & filiis est posita, ibid.
Lex alia promulgata a spiritu servitutis in timore, alia a spiritu libertatis data in suavitate, lit. to. 7. p. 209. col. 1
Lex morbum ostendebat, sed non sanabat, lit. to. 7. p. 253. c. 3
Lex neminem justificatione perfecit, ibid col. 4
Lex Christi, quare dicatur testamentum, lit. to. 7. p. 255. col. 3
Lex vetus habebat umbram futurorum, idest quandam similitudinem rerum futurarum, in Novo Testamento, lit. to. 7. p. 261. c. 1
Lex an Evangelio gravior, lit. tom. 7. p. 297 col. 4
Lex est bona, quæ dum concupiscentiam prohibet, omne malum prohibet, lit. to. 7. p. 338. col. 4
Lex Moysi dura, lex Evangelii, quæ est lex gratiæ, suavis, & mitis, lit. to. 7. p. 360. col. 3
Lia interpretatur laboriosa, Rachel videns principium, quia vita activa est laboriosa, sed contemplativa fertur in Deum, mor. tom. 1. pag. 40. col. 1
Lia supposita Jacob ante Rachel, est typus Synagogæ, nam prius Ecclesia congregata est ex Judæis, deinde ex Gentibus, mor. ib. c. 2
Lia ponitur in itinere ante Rachel, quia timor servilis ut plurimum antecedit timorem filialem, lit. to. 1. p. 46. col. 3
Lia, & Rachel conjunctæ Jacob, & quare, mor. 1. 2. p. 128. c. 3
Libamina facta Deo, sunt opera bona ad facta ad imitationem Christi, lit. to. 1. p. 49. col. 3
Libamina erant oblationes liquidorum, scilicet, vini, & olei, & lactis, & mellis, & hujusmodi, lit. to. 1. p. 93. col. 1
Libanus est mons in confinibus Syriæ, & Palestinæ, lit. t. 1. p. 260. c. 2
Libanus candidatio interpretatur, mor. tom. 2. p. 183. col. 1
Libanus cum excelsis cadet, de Sennacherib interpretatur, lit. tom. 4. p. 29. col. 3
Libanus cadet cum excelsis, de Christi passione dicitur, myst ibid.
Libanus pro templo, quia de Libano factum erat, accipitur, lit. tom. 4. p. 29. col. 4
Libanus, populus gentilis candidatus, lit. tom. 4. p. 63. col. 2
Libanus lacus est, quia incultus, myst. ibid.
Libanus, hoc est templum factum de lignis Libani, lit. t. 4. p. 72. c. 3
Libanus adulatores denotat, myst. tom. 4. p. 72. col. 4
Libanus dicitur candidatio, myst. to. 4. p. 77. col. 1
Libanus pro nemore ponitur, lit. to 4. p. 81. col. 3
Libanus templum illud Judæorum, myst. to. 4. p. 149. col. 1

Libanus mundus interpretatur, myst. tom. 4. p. 149. col. 1
Libani gloria, testimonium bonæ conscientiæ est, ibid.
Libanus dicitur Jerusalem, & cur, exp. tom. 5. p. 65. col. 1
Libanus dicitur etiam religio, & quomodo, myst. t. 5. p. 65. c. 2
Libanus in Sacris Scripturis appellatur templum, quod erat inclytum, atque sublime, exp. tom. 5. p. 65. col. 1
Libanus est arbor, a qua thus emanat, & quid significet, lit. to. 4. pag. 173. col. 1
Libationes, de quibus erant, exp. tom. 5. p. 138. c. 3
Libatio dicebatur in lege de liquidis, lit. tom. 7. p. 176. col. 4
Libare significat multa, lit. to. 7. p. 229. col. 3
Libamen, sive libatio cur dicatur mors Pauli, lit. to. 7. p. 229. col. 4
Libellum permiserat in lege dari Dominus ob duritiam cordis eorum, lit. to. 4. p. 183. col. 2
Libellum qui dabat, de cetero non poterat ducere uxorem, ibid.
Liber generationis Adæ terrena bona tantum pollicetur, sed liber generationis Christi cœlestia, myst. tom. 1. p. 8. col. 2
Liber Exodi inter alios libros scriptos a Moyse primum locum obtinet, Prol. to. 1. p. 75. col. 1
Libri quinque Moysis dicuntur esse quinque civitates, & quinque panes, & quinque lapides quinque porticus piscinæ, ibid.
Liber Exodi congruo ordine sequitur statim librum Genesis, ibid.
Liber Genesis quatuor præcipue considerat, videlicet de creatione mundi, de universi cataclysmo, de circuncisionis charactere, & de ingressu filiorum Israel in Ægyptum, Prol. to. 1. p. 75. col. 2
Liber multiplex: Nempe, Naturæ, Doctrinæ, Conscientiæ, Præscientiæ, justitiæ, Divinæ dispensationis, Divinæ condemnationis, lit. tom. 1. p. 100. col. 4
Liber multis modis accipitur in Sacra Scriptura, mor. t. 2. p. 105. c. 3
Libri Moysi sunt panes, mor. to. 2. p. 108. col. 3
Liber signatus sigillis septem, lit. to. 3. p. 132. col. 2
Liber vitæ duplex, præsentis justitiæ, & prædestinationis, de primo multi delentur, de secundo non, alleg. tom. 2. p. 175. c. 2
Liber est Christus, lit. tom. 2. p. 323. col. 2
Liber est quilibet Sanctus, ibid.
Liber Proverbiorum in sermone est paucus, & planus, sed multus in sententia, & obscurus in mysteriis, Prol. to. 3. p. 1. c. 2
Liber vitæ, testamentum altissimi, agnitio veritatis, pro eodem accipiuntur, myst. tom. 3. p. 218. col. 2
Liberum arbitrium est facultas rationis, & voluntatis, idest, libera potestas eligendi, & discernendi, lit. tom. 3. p. 197. col. 2
Liber vitæ est passio, & tota vita Christi, hanc meditari debemus, & in illa legere quid imitari debemus, lit tom. 3. p. 200. c. 4
Liber vitæ, est ipsa prædestinatio, myst. tom. 4. p. 12. col. 2
Liber grandis Bibliotheca, myst. tom. 4. p. 22. col. 2
Liber grandis quomodo, ibid.
Liber multiplex notatur, myst. to. 4. p. 62. c. 4
Liber cœli est ipsa conscientia, myst. tom. 4. p. 74. col. 4
Libri Domini præsertim sunt legendi, lit. tom. 4. p. 76. col. 3
Liber Diaboli conscientia peccatorum est, mor. tom. 4. p. 81. c. 2
Liber Jeremiæ in tres partes principales dividitur, lit. t. 4. p. 175. c. 1
Liber signatus est Vetus Testamentum, myst. tom. 4. p. 251. c. 2
Liber Baruch benedictus interpretatur, ibid.
Libri divisio, lit. tom. 5. p. 1. col. 2
Liber Sapientiæ, & Ecclesiasticus, & Judith, & Tobias, & Pastor non sunt in Canone, nec libri Machabæorum, sed inter apocrypha reputantur, exp. to. 5. p. 145 col. 2
Liber vitæ est prædestinatio divina, exp. tom. 5. p. 164. col. 1
Liberum arbitrium quilibet habet, quo potest eligere, quod vult, exp. tom. 5. p. 222. col. 1
Liber generationis Christi assimilatur apothecæ prædiviti, atque copiosæ, & quare, lit. tom. 6. p. 2. col. 4
Liber generationis, subaudi, hic est, & quomodo, ibid.
Liber generationis, idest, Christi, & quare, dicitur, ibid.
Liber generationis quare dicitur in singulari numero, & non generationum, in plurali, lit. to. 6. p. 3. col. 1
Libri seu voluminis Matthæi pars prava cum sit, quæ de generatione tractat, quare sic nominetur liber generationis, ibid.
Liber iste Evangelii D. Matthæi Evangelistæ, cum alia multa complectatur, & teneat, quare liber generationis vocetur ab Evangelista, ibid.
Liber de infantia Christi apocryphus est, & a quo factus nescitur, lit. to. 6. p. 9. col. 2
Libellus repudii quid contineret, dicitur, lit. tom. 6. p. 83. col. 3
Libri cur a Ministris Christo traditi, lit. to. 6. p. 154. col. 4
Liber Sapientiæ, an sit Salomonis, exp. gloss. tom. 7. p. 14. c. 1
Liber vitæ duas habet paginas, exp. gloss. to. 7. p. 54. col. 2
Liber quando, & a quo fuerit apertus, exp. gloss. to. 7. p. 147. c. 2
Liber Christus est, scriptus intus, & foris, scripturaque fuerunt lamentationes, carmen, & væ, lit. tom. 7. p. 175. col. 3
Liber Laicorum quare hodie falsificatus, lit. tom. 7. p. 185. c. 1
Liber vitæ quid lit. tom. 7. p. 186. col. 1
Liber conscientiæ, ibid.
Liber subditorum quilibet Prælatus esse debet, lit. t. 7. p. 215. c. 3
Liber descriptus portari in humero, quid significet, lit. t. 7. p. 255. c. 3
Liber Novi Testamenti, qui in præsenti onerat, in futuro coronat, lit. tom. 7. p. 255. col. 3
Liber humani generis Christus, liber vitæ, & veritatis, lit. to. 7. p. 272. col. 1
Liber dicitur falsus duobus modis, vel tribus, lit. t. 7. p. 262. c. 1
Liber multiplex, ibid.
Liber Actuum Apostolorum qualis, & cujus, lit. to. 7. p. 278. col. 2
Liber Apocalypsis est Divi Joannis, & Cherinti, lit. t. 7. p. 364. c. 2
Liber vitæ est Christus, lit. t. 7. p. 377. col. 4
Liber, quem ducit ad dexteram, in qua agni ponuntur, lit. to. 7. p. 382. col. 3
Liber scriptus intus, & foris, & septem obscuritates ejus, ibid.
Liber signatus est Christus, cujus signacula sunt septem opera nostræ redemptionis, lit. tom. 7. p. 382. col. 4
Liber scriptus, est corpus Christi in Sacramento Altaris, ibid.
Liber quid denotet, lit. tom. 7. p. 397. col. 1
Liber est ipse agnus, lit. to. 7. p. 404. col. 2
Liber vitæ agni quid, lit. tom. 7. p. 427. col. 3
Liberatio Judæorum fiet per licentiam Cyri, lit. to. 4. p. 66. col. 3
Liberationem a multis innuit Dominus filiis Israel, si conversi fuerint ad Deum, lit. tom. 5. pag. 186. col. 1
Liberationis duo signa dedit Dominus in monte Sina, lit. to. 7. pag. 288. col. 1
Liberatio Petri animæ liberationem denotat, mor. to. 7. p. 294. c. 4
Libertas triplex quam nobis attulit Christus, Gratiæ, Justitiæ, & Gloriæ, myst. tom. 1. p. 61. col. 2
Libertas opponitur servituti, lit. t. 6. p. 340. col. 4
Liberum arbitrium, & gratia quomodo conducant ad divinam misericordiam obtinendam, mor. tom. 2. p. 82. col. 3
Libertas, & latitudo cœlestis designatur per campos, mor. to. 2 p. 162. col. 1
Libertas multiplex, lit. tom. 2. p. 308. col. 4
Liberum arbitrium dicitur filius Regis, mor. tom. 2. p. 181. c. 1
Liberum arbitrium sine gratia non potest bonum ex se ipso facere, alleg. tom. 2. p. 121. col. 1
Liberum arbitrium terra arens dicitur, ibid.
Liberi arbitrii electio, & gratiæ infusio concurrunt ad bonum operandum, ibid.
Liberum arbitrium debet sedere a dextris, & quomodo, mor. tom. 2. pag. 289. c. 2
Liberum arbitrium ad modum avis volitat, ibid.
Liberum arbitrium reservatur sine præjudicio Dei, lit. t. 4. p. 6. c. 2
Liberi sumus, antequam peccemus, lit. tom. 6. p. 67. col. 3
Liberum arbitrium dicitur paterfamiliar, myst. to. 6. p. 258. c. 4
Liberi arbitrii familia quæ, myst. tom. 6. p. 259. col. 1
Liberior potestas non quia plura, sed quia melius potest, exp. gloss. tom. 7. pag. 7. col. 4
Liberum arbitrium aliqua, exp. gloss. tom. 7. p. 8. col. 3
Liberum arbitrium non est omnino annihilatum in homine, exp. gloss. to. 7. p. 40. col. 4
Liberum arbitrium est principium naturale, sed non per modum naturæ, sed voluntatis, exp. gloss. t. 7. p. 60. col. 3
Liberum arbitrium non sufficit sine gratia, lit. t. 7. p. 115. c. 3
Liberum arbitrium dicitur terra, lit. tom. 2. p. 250. col. 1
Libertas servi Diaboli, vel peccati quando sit, exp. glos. t. 7. p. 40. c. 3
Libertas a justitia, quid sit, exp. gloss to. 7. p. 40. col. 4
Libertate Christi abutuntur multi, mor. to. 7. p. 150. c. 1
Libertas multiplex in Ecclesia triumphanti, mor. to. 6. p. 162. c. 1
Libertatis lex est charitas, & quare, lit. to. 7. p. 315. col. 2
Libertas bene operandi in quo consistat, lit. t. 7. p. 421. col. 2
Libido est comes satietatis, lit. tom. 1. pag. 14. c. 1
Libido peccatum est, nisi per bona conjugii excusetur, lit. t. 2. p. 131. c. 1
Libido mentiendi peccatum est, lit. tom. 3. p. 12. col. 4
Libido quomodo sit, & non sit peccatum, exp. glos. t. 7. p. 18. c. 2
Libido, idest, fœditas carnis, ibid.
Libido quid sit, mor. tom. 7. p. 153. col. 3
Libyes os loquaces histriones, qui toti sunt in ore, denotat, myst. tom. 5. pag. 91. col. 4
Libyes dicuntur voventes, vel introeuntes, myst. t. 5. p. 120. col. 2
Librarii sunt, qui libros manu sua, pretio conducti, describunt, lit. tom. 6. pag. 1. col. 1
Librarii dormientes, seu addiderunt, seu mutaverunt, dum describebant Latina, lit. tom. 6. p. 1. col. 1
Licentia voluptatis malus pes, alleg. tom. 2. p. 100. col. 2
Ticonii Regula declaratur, lit. tom. 4. p. 20. c. 1
Cidaris quid sit, exp. tom. 5. p. 215. col. 2
Ligare testimonium quid denotet, lit. tom. 4. p. 23. col. 2
Ligationis genus triplex, lit. to. 6. p. 58. col. 2
Ligari in cœlo, quod ligatum fuerit in terra, quid sibi velit, ibid.
Ligatio duplex exprimitur, lit. to. 6. p. 62. col. 3
Ligato Sathana soluta est nostra ligatura, quæ erat duplex, lit. to. 7. p. 421. col. 2

Lignum vitæ quas utilitates afferebat homini, lit. to.1. p.4. col.3
Lignum scientiæ boni, & mali, fuit corporea arbor, sicut aliæ arbores, nec ex se erat noxia, lit. tom. 1. p. 4. col. 3.
Ligna holocausti, sunt Christi beneficia, & exempla Sanctorum, mor. tom. 1. p. 28. col. 4
Ligna colligere, est animo pertractare circumstantias passionis Christi, myst. tom. 1. p. 281. col. 4
Lignum in panem mittere, est Christum crucifigere, alleg. to.2 pag. 46. col. 3
per Lignum Deus devicit mundum, & mortem, lit. t.2. p.252. c. 1
Lignum finium est oliva, mor. tom. 2. p. 237. col. 2
Ligna sunt cibus ignis, & susurra sunt fomenta jurgiorum, lit. tom. 3. pag. 57. col. 2
Lignum fructuosum Christus est, myst. tom. 4. p. 134. col. 4
Lignum frondosum mundus est, qui habet folia, non autem fructus, myst. tom. 4. p. 134. col. 4
Ligna sunt beneficia pauperibus data pro Christi amore, lapides vero verba probrosa, myst. tom. 5. p. 150. col. 1
Lignum triplex, cui assimilatur justus, alleg. tom. 4. p. 167. c. 2
Ligna malæ concupiscentiæ, mor. tom. 4. p.196. col. 2
Lignum in panem mittere, est memoriam passionis Jesu Christi in lacrymis habere, quæ sunt panis lacrymarum, mor t.4. p.209. c. 2
Lignum in panem mittere, est Crucis imitationem in suo corpore portare, mor. tom. 4. p. 209. col. 3
Lignum aliquid venenosum, vel toxicatum signat, lit. t.4. p.209. c.1
Lignum suavitatis congregatio justorum, lignum enim est arbor a terra præcisum, myst. tom. 4. p. 316. col. 4
Lignum nemorosum potest dici prosperitas temporalis in divitiis, mor. tom. 5. p. 27. c. 3
Ligna saltuum sunt laici mali, myst. tom. 5. p. 54. col. 4
Ligna pomifera sunt boni laici, ibid.
Lignum quod tollitur de vinea, est clericus, vel Sacerdos, vel religiosus, & quomodo, ibid.
Lignum humile dicitur Crux, mor. tom. 5. p. 67. col. 3
Lignum sublime est populus Judæorum superbus, ibid.
Lignum humile, est humilis populus gentium, ibid.
Lignum viride sunt hypocritæ, & cur, mor. to.5. p. 67. col. 4
Lignum aridum sunt illi, qui mali sunt, & videntur, mor. to. 5. pag. 76. col. 4
Lignum viride est Christus, lignum aridum sunt peccatores, & postea dicitur: si in viridi, quid in arido? myst. to. 5. p. 91. c. 2
Lignum vitæ, & ager dicitur Christus, myst. tom. 5. p. 117. c. 4
Ligna duo, quid signant, myst. tom. 5. p. 118. col. 4
Ligna sunt Judæi, & Gentiles, qui ad fidem jungentur, ibidem.
Lignum unum clericos denotat, aliud vero laicos, mor. t.5 p.118. c.2
Ligna duo sunt, lignum scientiæ, & lignum vitæ, mor. t.5. p. 119. c.2
Lignum scientiæ debet inscribi nomine Judæ, & cur, mor. ibid.
Lignum vitæ debet inscribi nomine Joseph, & Ephraim, mor. ibid.
Ligna dicuntur fideles, myst. tom. 5. p. 249. col. 1
Lignum viride Christus est, mor. tom. 6. p. 268. col.1
Ligna viridia sunt etiam omnes Sancti, ibid.
Lignum vitæ quam vim haberet, exp. gloss. to. 7. p. 120. col. 2
Ligna quatuor Crucis quid significent, lit. to. 7. p. 173. col.2
Lignum vitæ quid, lit. tom 7. p. 427. col. 4
Ligones dicuntur per contrarium, & cur, exp to. 5. p. 182. c. 1
Lilium triplex, & spinarum genera tria, lit. tom. 3. p. 112. c 2
Lilium, qui dicatur, myst. tom. 4. p. 76. col. 4
Lilia fastus mundi designat, myst. tom. 5. p. 234. col. 2
Lilium munditiam carnis denotat, myst. tom. 5. p. 57. col. 4
Lilia agri virgines sunt, lit. tom. 5. p. 26. col. 2
Lilia activos, volatilia contemplativos denotant, mor. t.6. p.26. c.2
Lima instrumentum fabri est, quod corrodit terram, lit. t.4. p.99. c.3
Lymbum spoliavit Christus, alleg. tom. 2. p. 168. col. 1
Lymbus enim vasis dicitur os ejus, alit. tom. 2. p. 174. col. 1
Lymbus dicitur umbra mortis, lit. tom. 4. p. 24. col. 4
Lymbus dicitur thesaurus & cur, myst. tom. 5. p. 178. col. 1
Limites tres significant statum incipientium, proficientium, & perfectorum, myst. tom. 5. pag. 186. col. 2
Limus est terra tenax, & tractabilis, cui comparatur Beata Virgo, quæ fuit tenax in proposito, & omnibus tractabilis, myst. t. t. p.4. c.4
Limus dicitur peccatum, quia sicut aqua mixta terræ facit limum; sic concupiscentia admixta terrenis facit peccatum tenacissimum, lit. tom. 3. p. 154. col.3
Linum simulata sanctitas, myst. tom. 4. p. 45. col. 2
Linum cur dicantur Judæi, lit. tom. 4. p. 94. col. 3
Linum fumigans significat vitam hominum, mor. to. 4. p. 94 col. 3
Linum significat sacerdotium, myst. ibid.
Linum fumigans peccatorem denotat, myst. tom. 4. p. 301. col. 2
Linitores parietis sunt pseudo-Prophetæ, & quomodo, exp. t.5. pag. 50. col. 3
Lingentes pulverem qui sint, lit. tom. 7. p. 185. col. 2
Linitio quid sit, myst. tom. 5. pag. 188. col. 3
Linire parietem luto absque paleis, est dicere istam vitam cito transire, nec post hoc esse vindictam pro peccatis, myst. to. 5. p. 50. c. 2
Linire parietem, est peccata aliorum palpando excusare, & extenuare, ibid.
Linire, est peccata carnis ejus fragilitate excusare, & palpare, ib.
Linguæ Græcorum quinque, Attica, Eolica, Dorica, Jonica, communis, lit. tom. 1. p. 14. c. 4
Lingua Ecclesiæ, Prædicator est, myst. tom. 2. p. 18. col. 3
Lingua dicitur magniloqua propter jactantiam, & propter arrogantiam, mor. tom. 2. p. 23. col. 2
Linguæ vitia quinque, mor. t. 2. p. 26. col. 2
Lingua impudica assimilatur sepulchro patenti, ibid.
Lingua adulantis venenosa, ibid.
Lingua sagitta vulnerans, alleg. tom. 2. p. 27. col. 4
Linguam quare nobis dedit Dominus, alleg. tom. 2. p. 75. col.2
Liberat Dominus tripliciter a tribulationibus, mor. to. 2. p. 83. c.2
Lingua, & cor debent concordare in viro justo, alleg. t. 2. p.90. c. 4
Linguæ mala, vel aperta, vel occulta, mor. to. 2. p. 91. col. 3
Lingua offendiculum maximum, lit. tom. 2. p. 101. col. 1
Linguæ refrænatio sit prima petitio, ibid.
Lingua multis modis delinquit, ibid.
Lingua propria est lingua cœlestis, aliena est lingua mundi, lit. to. 2. pag. 101. col. 4
Lingua quomodo comminuit ossa, mor. to. 2. p. 111. col. 1
Lingua Prophetæ Spiritus Sanctus est, lit. tom. 2. p. 115. col. 4
Lingua Prædicatoris, ut sit calamus Spiritus Sancti, debet habere multas conditiones, lit. tom. 2. p. 116. col. 2
Linguæ duplicem peccatum tangit, mor. tom. 2. p. 130. col. 3
Lingua Diaboli suggestio sua est, myst. tom. 2. p. 135. col. 2
Linguarum divisio rixas significat, mor. to. 2. p. 139. col. 4
Linguæ Advocatorum, & litigatorum linguæ corneæ, & venenatæ, quia duræ & malitiosæ, mor. tom. 2. p. 158. col. 2
Lingua omnis, quæ Deum non confitetur, barbara est, alleg. tom. 2. pag. 294. col. 3
Lingua mendax est lingua Advocati, quæ omnem veritatem odit, lit. tom. 2. p. 317. col. 3
Lingua mala multiplex est, lit. tom. 2. p. 322. col. 2
Lingua mendax est lingua hæreticorum, & lingua adulatorum, & lingua detractorum, lit. tom. 3. p. 12. col. 3
Lingua justi est tanquam argentum electum, quia antequam loquatur, est probata, & examinata igne discretionis, lit. t. 3. p. 20. c.4
Lingua indiget Deo gubernatore ad loquendum bona, & utilia, & ad tacendum mala, & inutilia, lit. tom. 3. p. 34. col.1
Lingua triplex, carnis, mundi, & Diaboli, lit. to. 3. p. 36. c.1
Et omnis mala, ibid.
Lingua est origo discordiæ, & contentionis, lit. tom. 3. p. 36. c. 4
Lingua detractoris dicitur sacculus, gladius & sagitta, lit. t. 3. p 55. c.2
Lingua hæretici, hypocritæ, adulatoris & detractoris fallax est, primum namque impugnat veritatem doctrinæ, secundus viam justitiæ, tertius vitam proximi, lit. tom. 3. p. 57. col. 4
Lingua detractoris lingua tertia nominatur, quia uno ictu tres interficit, seipsum, illum, qui audit, illum, cui detrahit, lit tom. 3. pag. 138. col. 3
Lingua data est ad benedicendum, consolandum, & laudandum, & ideo cum solvitur ad blasphemias, maledictiones, & detractiones, violentia fit illi, ibid.
Lingua dignoscitur sapientia, sensus & doctrina hominum, lit. tom. 3. p. 152. col. 3
Lingua fallax non audit veritatem, & os lubricum operatur ruinas, lit. tom. 3. p. 184. col. 2
Lingua multipliciter homines peccant, nempe adulando, detrahendo, mentiendo, falsum testimonium ferendo, deridendo, clamando turpia, vana, otiosa, perniciosa loquendo, lit. to. 3. p. 204. c. 3
Lingua tertia est lingua Advocatorum, qui medii sunt inter actorem, & reum, & inter litigantes, hæc plurimas lites commovet, & dispergit litigantes illos depauperando, lit to. 3. p. 225. col.2
Lingua nequam ferrum est indomabile, lit. tom. 3. p. 225. col.4
Lingua locutionem demonstrat, myst. tom. 4. p. 10. col. 2
Lingua maris sapientia mundi, myst. tom. 4. p. 32. col. 2
Lingua quot modis loquatur, ibid.
Lingua Cananæa, vult Josephus esse ipsam linguam Hebræam, lit. tom. 4. p. 45. col. 3
Lingua Cananæa, dicit linguam commutatam de bono in malum, myst. tom 4. p. 45. col. 4
Lingua altera est allocutio justitiæ, myst. tom. 4. p. 60. col. 2
Lingua Syra, Chaldæa est, lit. tom. 4. p. 79. col. 1
Lingua Græca, & Latina communis erat Clericis Græcis, & Latinis, ibid. col. 3
Lingua erudita quæ sit, myst. tom. 4. p. 116. col. 1
Lingua detractoris maxime dicitur sagitta vulnerans, lit. to. 4. p. 201. col. 2
Linguæ tres fuerunt, exp. gloss. tom. 5. p. 146. col. 2
Lingua Syra est una cum Chaldæa, exp. tom. 5. p. 146. col. 2
Intentio prævalet verbis, ibid.
Lingua detractoris comparatur gladio, myst. to. 5. p. 174. col. 2

Linguam senum immutare quid sit, lit. tom. 6. p. 1. col. 1
Lingua bona quæ sit, declaratur, lit. tom. 6. p. 101. col. 3
Linguam habere aridam quid præstet, myst. t. 6. p. 163. c. 3
Lingua cur crucietur in flammis, lit. to. 6 p. 232 col. 3
Lingua Græca eminens est ceterarum propter sapientiam Græcorum, lit. to. 6. p. 269. col. 4
Lingua Latina eminens est ceterarum propter potentiam Romanorum, ibid
Lingua Hebraica eminens est ceterarum propter mansuetudinem, & Religionem Judæorum, lit. t. 6. p. 269. c. 4
Lingua ista est pretiosa, quæ nonnisi de divinis novit construere sermonem, mor. to. 6 p. 302. col. 2
Lingua nostra tunc est, quando abutimur ipsa, exp. glos. t. 7. p. 23 c. 2
Lingua, de qua attenduntur quinque, mor. t. 7. p. 23. c. 3
Lingua detractoris quid, mor. to. 7 p. 40 col. 1
Lingua Confessorum, & Prædicatorum, lit. to. 7. p. 109. col. 1
Linguæ Advocatorum quæ, ibid.
Linguæ multæ, ibid.
Lingua quid significet, exp. gloss. tom. 7. p. 111 col. 4
Lingua, mores, affectio, sive amor ostendunt hominem esse de cœlo, lit. tom. 7. p. 185. col. 3
Linguæ tres detractoris, lit. tom. 7. p. 213 col. 2
Lingua Diaboli quæ, & quomodo debeat alligari, lit. t. 7. p. 225. c. 1
Lingua sapientum ornat scientiam dupliciter, lit. tom. 7 p. 233. c. 4
Lingua Veteris Testamenti ænigmatica, Novi Testamenti aperta, & debet esse ultima, lit. tom. 7. p. 238 col. 2
Lingua tertia est Diaboli, ibid.
Lingua Dei quid sit, lit. tom. 7. p. 262 col. 3
Linguæ dispertitæ quare dicantur Apostolorum, lit. t. 7. p. 281. c. 1
Linguæ omnes septuaginta duæ dicuntur, ibid.
Linguam refrænare quam utile sit, lit. to. 7. p. 316. col. 4
Linguam refrænandam ob multas causas, lit. to. 7. p. 317. c. 1
Lingua media est inter cognitionem, & opus, lit. t. 7 p. 332. c. 4
Lingua duplex erat laudatura Deum, Græca videlicet, & Latina, taciturna tertia, scilicet Hebræa, lit. to. 7. p. 418 col. 1
Linquere, relinquere, & derelinquere quid significent, mor. to. 2 pag. 30. col. 1
Linteum denotat pœnitentiam, mor. tom. 6 p. 365. col. 4
Linteum etiam denotat innocentiam, ibid.
Lignum significat bonos, & malos, lit. tom. 6. p. 45 col. 1
Lignum significat secretum, lit. tom. 6. p. 367. col. 3
Lignum virens de terra tollitur, & multo labore ad candorem perducitur, sic caro per longam castigationem ad candorem munditiæ perducitur, myst. tom. 3 p. 66 col. 4
Liptote figura utitur Dominus, & quæ sit, lit. t. 4. p. 226. c. 2
Liquefactio multiplex, & multa significat, myst. to. 2. p. 192. c. 2
Liquor in uva est peccatum in corde, exp. tom. 5 p. 182 col. 2
Lites, & bella divitias comitantur, lit. tom. 3. p. 85. col. 2
Lis quare dicatur negotium, lit. tom. 7 p. 85. col. 2
Litigare utrum sit peccatum, exp. gloss. tom 7. p. 85. col. 4
Litigare non debemus propter duas causas, lit. to. 7. p. 86. col. 1
Lites in disputationibus unde oriantur, lit. to. 7. p. 220. c. 1
Litigatores Chaldæis assimilantur, mor. to. 2 p. 158. col. 3
Litigatores vocem habent maris, myst. tom. 2. p. 195. col. 3
Litigatio est ex ira Dei, & quomodo, mor. to. 2. p. 222. col. 2
Lites dicuntur mors, lit. t. 2. p. 316. col. 3
Lisania quid, lit. to. 6. p. 148 col. 2
Lisias generatus potentes mundi significat, myst. t. 5. p. 235. col. 1
Lisias denotat persecutores Ecclesiæ, exp. gloss. to. 5. p. 260. col. 1
Litteras nescit, qui sacras ignorat, mor. to. 2. p. 179. col. 2
Litteratura quæ non placet Domino, ibid. col. 3
Littera sine spirituali intelligentia mortua est, & causa mortis, lit. to. 3. p. 213. col. 1
Litteræ sine sigillo nihil valent, mor. tom. 4. p. 120. col. 2
Litteræ quibus scribuntur homines in terra, sunt divitiæ, deliciæ & honores, myst. to. 4 p. 223. col. 1
Littera duplex notatur, lit. tom. 6. p. 578. col. 1
Litteræ sunt duo Testamenta, lit. tom. 6. p. 192. col. 2
Litteræ sunt Decretales, myst. tom. 6. p. 228 col. 3
Litteræ sanctæ intelliguntur per litteras, exp. gloss. tom. 7 p. 6 c. 3
Littera occidit, quomodo intelligatur, lit. to. 7. p. 126. c. 1
Lithostratos Græce dicitur judicium, vel judiciale, lit. t. 6. p. 392. c. 4
Lithostratos, quid secundum Isaiam significet, ibid.
Livorem Christi fecit Amor, lit. tom. 7. p. 331. col. 1
Livore Christi sanati sumus, &c. exponitur, ibid.
Lobna interpretatur arbor, vel candidatio, & significat innocentes, mor. to. 4. p. 80. col. 4
Loculus, quo defertur mortuus, est securitas stultæ conscientiæ, mor. tom. 6. p. 172. col. 2
Loculus conscientia peccatoris est, lit. tom. 6. p. 172. col. 3
Locus hypocritæ est cor adulantium, lit. tom. 1. p. 420 col. 4
Loca bonorum non ponuntur in hac vita, quia nondum determinata sunt, mor. tom. 2. p. 17. col. 1
Locus proprius animæ Deus est, mor. tom. 2. p. 25. col. 1
Locus spatiosus est patria cœlestis, mor. to. 2. p. 73. col. 2
Locus peccatorum non invenietur, lit. tom. 2. p. 94. col. 1
Locum tenere significat aliquando esse utilem, ibid.
Locus refectionis dicitur stratum, mor. tom. 2. p. 157. col. 1
Locus sanctus Dei Ecclesia militans est, alleg. tom. 2. p. 166. c. 1
Locus Religionis dicitur sanctus propter multa, mor. tom. 2. pag. 166. c. 2
Locus, & habitatio Dei in Sion, idest in pace, alleg. t. 2. p. 193. c. 3
Loca infima plus abundant aquis, & inter sapientes ille sapientior est, qui est humilior, lit. tom. 3. p. 22. col. 1
Locus divitiarum est hic mundus, ideo nobis abeuntibus in mundo remanent, sunt itaque divitiæ mundi, non nostræ, mor. tom. 3. p. 71. col. 2
Locus sæpe excitat ad illicitas, & malas cogitationes, lit. to. 3 pag. 186. col. 2
In Loco meo, dicit Dominus, hoc est in cœlo, cœlum enim sedes Dei, & quid facere intendat, declaratur, lit. to. 4. p. 43. c. 1
Locus in monte Sion omnis Judæa, ubi invocatum est nomen Domini, lit. tom. 4. p. 13. col. 1
Locus Dei quis sit, dicente Ipso: Factus est in pace locus ejus, myst. tom. 4. pag. 43. col. 2
Locus fidelis Ecclesia Gentium, myst. tom. 4 p. 52. col. 4
Locus in quo facta fuerit exterminatio exercitus Sennacherib, designatur, lit. tom. 4. p. 67. col. 1
Locus fidelis templum est, quo fideles conveniebant, lit. tom. 4 pag. 51. col. 3
Locus Domini misericordia, & pietas, lit. tom. 4. p. 57. col. 3
Locus ubi præ amœnitate elegerant Judæi, ut sacrificarent idolis, myst. tom. 4. p. 67. col. 2
Locus fluviorum, abundantia Sacræ Scripturæ, mor. to. 4. p. 73. c. 4
Locus angustus conscientia est peccatoris, myst. to. 4 p. 113. c. 2
Locus charitatis ingenuus, ibid.
Locus Conceptionis, & modus exprimitur, myst. t. 4 p. 123. c. 4
Locus pedum Domini fuit Beata Virgo Maria, quam super Choros Angelorum glorificavit, myst. tom. 4 p. 149. col. 2
Loci mutatio multum inservit ad fugiendum peccatum, mor. t. 4 p. 268. col. 3
Locus primus conquestionis signatur, in quo & mala acquisita, & bona deperdita plorantur, lit. t. 4 p. 284. col. 1
Locus sextus conquestionis, lit tom. 4. p. 289. col. 3
Locus quartus conquestionis assignatur, lit. tom. 4. p. 290. col. 1
Locus quintus conquestionis assignatur, lit. tom. 4. p. 291. col. 3
Locus octavus conquestionis datur, lit. to. 4. p. 296. col. 2
Locus primus conquestionis datur, lit. to. 4. p. 304. col. 1
Locus primus indignationis assignatur, ibid.
Locus nominatus dicitur infernus, & cur, exp. t. 5. p. 125. col. 2
Locus ad orationem extra Templum erat, & quomodo, expos. tom. 5 pag. 131. col. 3
Locus, & oculus generant libidinem, exp. tom. 5. p. 165. c. 1
Locus Dei Majestas ejus est, myst. to. 5. p. 171. col. 3
Locus Dei Patris Filius est, myst. tom. 5. p. 194. col. 4
Locus Dei Patris sunt etiam Sancti, in quibus habitat, ibid.
Locus cujusque est, ubi se plus exercet, exp. ibid.
Locus ubi Christus veniet, exp. tom. 5. p. 197. col. 1
Loca humilia dicuntur hypocritæ, myst. tom. 5. p. 239. col. 1
Loca humilia dicuntur pauperes iniqui, ibid.
Locus sanctus Ecclesia ipsa est, lit. tom. 6. p. 75. col. 4
Locus, cur non tempus determinetur, lit. to. 6 p. 124. col. 3
Locorum distantia, secundum distantiam meritorum notatur, lit. to. 6. p. 233. col. 2
Locus, in quo fiet judicium universale, non determinatus adhuc, at in aere judicabit Dominus, & cur, diffuse dicitur, lit. t. 6. p. 237. c. 1
Loca, quæ frequenter visitare vult Dominus, quæ sint, lit. to. 6. p. 246. col. 3
Locus ubi Joannes baptizabat, lit to. 6 p. 300. col. 1
Locus sacratus Deo, & benedictus aptior, & utilior est ad orandum, & cur, mor. to. 6. p. 307. col. 2
Locus proprie diffinitur per operationem, lit. t. 6. p. 307. col. 3
Locus justorum est distributio, mor. to. 6 p. 377. col. 2
Locus quandoque ponitur pro parte loci, exp. gloss. t. 7. p. 33 c. 4
Locusta, & bruchus denotant adulatores, mor. to. 2. p. 273. c. 2
Locustæ proprietates convenientes adulatori, ibid.
Locustæ veniunt abundanter flante Austro, alit. to. 2. p. 288. c. 1
Locustæ flante Aquilone disperguntur, ibid.
Loquaces de nugis loquuntur, alleg. tom. 2. p. 307. col. 2
Locustæ moderni habitatores Ecclesiæ, mor. tom. 4. p. 89. col. 2
Locusta, quid per ipsam intelligatur, exp. to. 5. p. 179. col. 2
Locustæ quando a Deo mittuntur, ita sonum faciunt, ut a sexto milliario audiri possint, exp tom. 5. p. 180. col. 2
Locustis, cum a Deo pro flagello mittuntur, nihil est invium, ibid.
Locustas dum legimus, Babylonicos intelligimus, ibid.
Locustæ dicuntur dæmones, vel venialia peccata, myst. tom. 5 p. 188. col. 2
Locusta numquid Regem habeat, lit. tom. 6. p. 2. col. 1
Locusta turmatim egredi solet, ibid.

Locusta tertium est ex quatuor terræ minimis minimum, lit. t. 6. p. 2. col. 1
Locusta quod genus comestionis esset, lit. tom. 6. p. 9. col. 4
Locustæ in lege, quæ non erant prohibitæ, lit. tom. 6. p. 91. c. 3
Locustæ significant Prælatos, mor. tom. 7. p. 140. col. 1
Locustæ fuctor est Diabolus, mor. tom. 7. p. 169. col. 1
Locutionum quatuor genera, nam malum vel male dicitur, vel bonum bene, vel malum bene, & bonum male, lit. to. 1. p. 436. c. 2
Locutio transit, sed quæ scribimus manent, tunc ergo scribit Deus contra nos amaritudines, quando tribulationes, & ejus flagella perdurant, lit. tom. 1. p. 412. col. 2
Locutio discreta bonorum meritum, lit. tom. 2. p. 96. col. 4
Locutio importuna malum linguæ, lit. tom. 2. p. 101. col. 1
Locutio sapientiæ nihil est aliud, quam inspiratio intelligentiæ, mor. tom. 3. p. 18. col. 1
Loqui, aut disputare de Scripturis sacris cum Hæretico non est bonum, quia tantum intendit decipere, & non instruere, lit. tom. 3. p. 50. col. 1
Locutio immoderata in docente odibilis est, sicut nimia perscrutatio in discente reprobabilis est, lit. tom. 3. p. 56. col. 1
Locutio immoderata excitat iram, moderata illam extinguit, lit. to. 3. pag. 225. col. 2
Locutio sapientium suffulta est sententiis veritatis, non fuco verborum, lit. tom. 3. p. 208. col. 3
Locutio ut bona sit, quinque habere debet, lit. to. 7. p. 47. c. 3
Locutionis diversitas, & multitudo quomodo accipiatur, liter. tom. 7. p. 238. col. 2
Locutio Christi ante resurrectionem, lit. tom. 7. p. 282. col. 2
Longanimitas Dei facit nos erubescere, mor. tom. 2. p. 177. col. 2
Longanimitas Dei in quo sit, lit. tom. 7. p. 18. col. 1
Longa oratio lancea dicitur, quæ Cœlum penetrat, myst. to. 4 p. 178. col. 2
de Longinquo veniet Dominus, idest, post multa tempora, myst. tom. 4 p. 66. col. 4
Longitudo arcæ est patientia Christi ad pœnitentiam expectans, latitudo ejus charitas, altitudo ejus humilitas, alleg. to. 1. p. 10. c. 2
Longitudo liminis Templi, exp. tom. 5. p. 128. col. 1
Longitudo attenditur ante, & retro, exp. tom. 5. p. 134. col. 2
Longitudo Charitatis est perseverantia, lit. tom. 7. p. 173. col. 2
Longitudo habet fatigare, lit. tom. 7 p. 277. col. 3.
Longitudo Dei quæ sit, lit. to. 7. p. 173. col. 2
Loquaces significantur per ranas, mor. tom. 2. p. 204. col. 1
Loquentium diversitas, mor. tom. 2. p. 23. col. 2
Loqui est hominis rationalis, non brutorum, mor. to. 2. p. 129. c. 1
Loquentes contra proximum falsum testimonium qui sit, ostenditur, alleg. tom. 2. p. 144. col. 3
Loquela labii, suavis locutionis Dei est, myst. tom 4 p. 60. c. 2
Loquela grandis fuit blasphemia in Christum, lit. t. 4 p. 208. col. 4
Loquela grandis est adulatio, myst. ibid.
Loquela data est homini propter tria, quæ diffusius declarantur, lit. tom. 6. pag. 201. col. 2
Loquela multa facit, ibid.
Loquela orationis est fervor desiderii, exp. tom. 5. p. 158. c. 3
Loquuntur vanitates. Ova aspidum ruperunt quid, lit. to. 4. p. 15. c. 1
Locutio Isaiæ hyperbolica, lit. tom. 4. p. 35. col. 3
Loquitur Dominus quotidie per Prædicatores, mor. to. 4. p. 41. c. 2
Locutio Domini per scripturas, myst. tom. 4. p. 49. col. 2
Loquimini nobis placcotia, quomodo explanatur, clare videtur, myst. tom. 4 p. 64. col. 4
Locutio ad modum Palæsthinorum ponitur, qui habitabant in tabernaculis, lit. tom. 4. p. 126. col. 3
Locutio genitivi casus ponitur pro ablativo, lit. to. 4. p. 162. c. 1
Loquendi modus in tribus consistit, lit. tom. 6. p. 47. col. 3
Loqui Angelos sumitur dupliciter, videlicet proprie, & improprie, exp. gloss. to. 7 p. 109. col. 3
Loqui breviter, distincte, & utiliter, quid sit, significatur Canticorum 4. Favus distillans labia tua sponsa, lit. t. 7. p. 172. c. 1
Loquitur duobus modis Deus homini, lit. tom. 7. p. 203. col. 2
Locutus est multis modis Deus, lit. to. 6. p. 238. col. 1
Loquitur Deus Pater per Filium dupliciter, lit. tom. 7. p. 238. c. 1
Loquitur nunc Deus differenter, sed non diversa, lit. t. 7. p. 238. c. 2
Locutus in Filio, loquens in Prophetis, hæc variatio temporum quid, ibid.
Loquentium ordo notandum, lit. tom. 7. p. 207. col. 4
Loquitur Dominus ad Angelum, & Angelus ad Deum loquitur, Deus ad animam, & anima ad Deum, loquitur Dominus ad Diabolum, & Diabolus ad Deum, diverso tamen modo fit hæc locutio, lit. tom. 1. p. 396. col. 4
Loquitur cum Deo, qui ejus misericordiam deprecatur, disputat autem cum illo, qui præmeditatur, ac præparat se per opera bona, ut in judicio respondeat illi, lit. t. 1. p. 411. c. 3
Lorica Diaboli est perplexitas peccati, myst. to. 5. p. 85. col. 4
Loricæ quibus armantur equites Diaboli, qui sint, myst. t. 5. p. 120. c. 2
In Lorica una macula tenet aliam, ita in congerie peccatorum una culpa tenet, & roborat aliam, myst. tom. 5. p. 120. c. 2
Lorica est justitia, lit. tom. 7. p. 179. col. 2
Loricæ significant corda obstinata, lit. to. 7. p. 394. c. 2
Loramentum est congeries lignorum, sibi firmiter compaginatorum in fundamento ædificii, vel etiam supra firmamentum, lit. tom. 3 pag. 209. col. 4
Loricatus non ascendet, hoc est Prælatus, myst. to. 4 p. 74. c. 4
Lorica corpus custodit, lit. tom. 4. p. 145. col. 1
Loricatus est vir justus lorica justitiæ, myst. tom. 4. p. 276. c. 4
Loth sedebat in foribus, expectans hospites, quos in domo sua recipiebat hospitio, mor. tom. 1. p. 23. c. 4
Loth exposuit se periculo vitæ, ut hospites ab improbitate hominum impiorum eriperet, mor. tomo 1. p. 24. col. 2
Loth educto de Sodomis pluit Dominus ignem, & sulphur super Sodomam, quia in fine mundi vocatis bonis ad vitam æternam, reprobi igne sempiterno ardebunt, mor. tom. 1. p. 25. c. 1
Loth, qui consilio Angeli divertit in Segor, metuens ascendere montem, proprio consilio, relicta Segor urbe, ascendens montem peccavit, mor. tom. 1. p. 25. col. 4
Loth infidelitatis notatus, quod timuerit non posse salvari in Segor, in qua primum salvari ab Angelo petierit, sed in montem ascendit, qui prius ire, consilio Angeli neglecto, noluit, lit. tom. 1. pag. 25. col. 3
Loth primo non credidit Angelo, secundo inebriatus est, tertio incestum perpetravit, & sic peccatum fuit causa peccati, lit. tom. 1. pag. 25. col. 3
Loth liberatus est de incendio Sodomæ propter merita Abrahæ, quem justum Scriptura appellat, sed justior eo erat Abraham, lit. tom. 1. p. 25. c. 3
Loth, quem Sodoma non vicit, vina vicere, lit. to. 1 p. 26. c. 1
Loth interpretatur declinans; & significat homines mundanos, mor. tom. 2. p. 173. col. 4
Loth exitus de civitate Sodomorum, mor. tom. 2. p. 186. c. 4
Loth quomodo Diabolum significet, mor. tom. 2. p. 218. c. 1
Loth interpretatur scientia, vel dominatio, myst. t. 3. p. 67. c. 4
Loth ex qua Civitate fuerit, lit. t. 4. p. 38 c. 3
Lotio triplex, Baptismalis, pœnitentialis, & Martyrium, lit. to. 2. p. 131. col. 3
Lotio quomodo fieri debet, lit. tom. 4. p. 6. col. 1
Lotio pœnitentia, myst. tom. 4. p. 12. col. 2
Lotio peccatorum a tribus esse debet, lit. tom. 6. p. 158. col. 2
Lucas cur de igne sumpsit carbonem, mor. tom. 5. p. 40. col. 4
Lucas Circumcisionem denarrat, lit. tom. 6. p. 5. col. 3
Lucæ testimonium de pluribus Evangeliorum Scriptoribus, lit. tom. 6. p. 1. col. 2
Lucas tertium flumen, angulusque, & annulus Ecclesiæ extat, ibid.
Lucas tertius Evangelista est, ibid.
Lucas natione Syriæ Regionis fuit, ibid.
Lucas patria Antiochiæ Civitatis existit, ibid.
Lucæ laus in Evangelio ab eo graphice conscripto existit, ibid.
Lucas Divi Apostoli Pauli Discipulus fuit, ibid.
Lucas in Achaja (quæ Græcia est,) & in Bœotiæ partibus (quæ etiam Græciæ Regio est,) Evangelii volumen condidit, atque composuit, ibid.
Lucas gesta audita ab aliis magis, quam visa ab eo, diserte describit, ibid.
Lucas Evangelista quædam acta altius repetiit, & longe assumpsit, ibid.
Lucam Evangelistam tertii vituli facies ostendit, & quare, lit. tom. 6. pag. 1. col. 4
Lucas tertius Evangelista sub bovis figura dignoscitur, & quare, ibid.
Lucas quo stylo, ac quæ in regione Evangelica monimenta tradidit, lit. tom. 6. p. 2. col. 1
Lucas tertius Evangelista, cur de sacrificio prolixe agit, myst. ibid.
Lucas de Domini nostri Jesu Christi genealogia ascendendo præclare sermocinatur, myst. tom. 6. p. 2. col. 2
Lucas quare scribere nequivit, Qui genuit, ut Matthæus præscripserit, sed dicit, qui fuit, lit. tom. 6. p. 3. col. 1
Lucas Evangelista filios legales quandoque interposuit, ibid.
Lucas Evangelista asserit, Josephum esse filium Eli, Etiam Eli filium esse Mathatiæ, lit. tom. 6. p. 4. col. 3.
Lucas Evangelista quamplura Christi Domini, ac ejus Genitricis Mariæ mysteria profundissima, a sapientissimo Evangelista Matthæo consulte intermissa, accuratius exprimit, & enarrat, lit. tom. 6. pag. 4. col. 1
Lucas ex qua gente, patria, &c. fuerit, optime narratur, Prolog. tom. 6. p. 125. col. 4
Lucas Bithiniæ obiit, Prol. tom. 6. p. 126. col. 1
Lucas ante fidem Medicus, post vero fidem Evangelista, Prol. ibid.
Lucas Virgo fuit, ibid.
Lucas elevans, vel consurgens dicitur, & cur, Prol. t. 6. p. 126. c. 3
Lucas posuit Dominum in genealogia Patrum, Prol. to. 6. p. 126. c. 4

Lucas quibus de causis post alios Evangelistas scripserit Evangelium, Prol. tom. 6. p. 127. col. 4
Lucas cur a Sacerdotio incipit, lit. tom. 6. p. 154. col. 3
Lucas tres tantum vigilias assignat noctis, lit. to. 6. p. 210. col. 4
Lucas merito in figura vituli pingitur, & cur, lit. t. 6. p. 268. c. 4
Lucas indivulse se habuit ad Paulum, lit. to. 7. p. 230. col. 2
Lucas Evangelista ubi scripserit Actus Apostolorum, quoto anno animam reddidit Creatori, lit. tom. 7. p. 278. col. 3
Lucani Versus, lit. tom. 4. p. 23. col. 4
Lucerna Ecclesiæ Prælatus, lit. tom. 2. p. 37. col. 1
Lucernæ acceptio in Scripturis Sacris, ibid.
Lucerna gratiæ accenditur a Deo flatu tribulationum, myst. to. 3. p. 67. col. 3
Lucerna paratur de divitiis, quæ sunt quasi oleum, cum homo ex charitate largitur eas indigenti, myst. tom. 5. p. 107. c. 4
Lucerna intentio est, lit. tom. 6. p. 178. col. 3
Lucerna proprie dicitur lux in testa, lit. tom. 6. p. 204. col. 1
Lucerna multiplex declaratur, ibid.
Lucerna Verbum incarnatum est, ibid.
Lucerna fides Incarnationis est, ibid.
Lucerna duo facit, quæ diffuse dicuntur, lit. tom. 6. p. 210. c. 1
Lucerna quatuor habet, quæ debent esse in Prælatis, lit. t. 6. p. 210. c. 2
Lucerna multiplex, & quæ, lit. tom. 6. p. 210. col. 2
Lucerna prædicatio est, mor. tom. 6. p. 223. col. 3
Lucerna est lux intra vas, mor. tom. 6. p. 320. col. 4
Lucernæ conditiones, ibid.
Lucerna etiam est candela in vitro, ibid.
Lucerna est quilibet fidelis, & martyr, mor. to. 7. p. 340. col. 3
Lucianum, & Esitium, quid in Novo Testamento emendasse dignoscatur, nihil utilitatis fuit, lit. tom. 6. p. 1. col. 1
Luciano, & Esitio ambobus interpretibus non licuit aliquid in toto Veteri Testamento corrigere, nec emendare, ibid.
Luciferi mens quomodo extitit vulnerata, myst. to. 2. p. 231. c. 3
Lucifer propter superbiam de cœlo corruit, & Adam de Paradiso terrestri ejectus est, lit. tom. 3. p. 63. col. 4
Lucifer Nabuchodonosor interpretatur, lit. tom. 4. p. 36. col. 3
Lucifer per quot gradus distet a Sole, mor. tom. 6. p. 7. col. 1
Luciferi genus quale, lit. tom. 6. p. 108. col. 3
Luciferi tempus quod sit, lit. tom 6. p. 127. col. 3
Lucifer quam villam emerit, lit. tom. 6. p. 220. col. 2
Lucifer subornavit se in propria persona sub specie serpentis decipientis Evam, exp. gloss. tom. 7. p. 50. col. 4
Lucrum damnosum est invenire pecuniam, & perdere justitiam, lit. tom. 3. pag. 3. col. 3
Lucra quinque quæ, lit. tom. 6. p. 78. col. 2
Lucrum turpe quid, lit. tom. 7. p. 96. col. 1
Lucrari plura, & plures, quid, ibid.
Lucta Jacob cum Angelo, an fuerit corporea, vel spiritualis, & imaginaria tantum, lit. tom. 1. p. 45. col. 3
Lucta multiplex declaratur, alleg. tom. 4. p. 293. col. 2
Luctandum est cum Angelo magni Consilii, duobus brachiis, lit. to. 7. p. 252. col. 1 & 2
Luctus signum veræ conversionis ad Deum, myst. tom. 1. p. 60. c. 4
Luctus pœnitentiæ tegit peccata, lit. tom. 1 p. 399. col. 1
Luctus donum quasi probatica piscina, lit. tom. 6. p. 105. col. 4
Luctus circa multa debet esse, quæ optime notantur, lit. tom. 6. pag. 166. col. 1
Ludificatio quid, exp gloss. tom. 7. p. 152. col. 4
Ludus duplex, bonus & malus, primus est in exercendis divinis mandatis, alter in malis faciendis, myst. t. 1. p. 27. col. 2
Ludus Christi cum Ecclesia sunt ludibria, quæ passus est in Cruce, cum illusus fuit a Judæis, myst. tom 1. p. 35. col. 1
Ludus fuit prævisio mortis Christi, lit. tom. 7. p. 326. col. 3
Lugere mortuos non est actus illicitus, lit. tom. 1. p. 29. col. 3
Lugere debemus nostras miserias, mor. tom. 2. p. 230. col. 4
Luisa Civitas Juda, lit. tom. 4. p. 29. col. 3
Luith gena interpretatur, myst. tom. 4. p. 267. col. 2
Lumbare populum Judæorum denotat, lit. to. 4. p. 212. col. 4
Lumbare Jeremiæ quilibet justus, ibid.
Lumbare in aquam non ferre, est post concupiscentias, ibid.
Lumbi dissoluti pariunt semen carnale, at lumbi succincti pariunt semen spirituale, lit. tom. 1. p. 49. col 3
Lumbi quomodo impleantur illusionibus ad humiliandum hominem, alit. tom. 2. p. 98. col. 4
Lumbi Ecclesiæ sunt Prædicatores, & Doctores, quia in illis est via spiritalis generativa, myst. tom. 3. p. 67. col. 3
Lumbi mentis succincti quid, lit. tom. 7. p. 325. col. 4
Lumbi multi declarantur, lit. tom. 6. p. 210. col. 1
Lumborum genera duo sunt, ibid.
Lumen vultus Dei dicitur ratio, myst. tom. 2. p. 9. col. 4
Lumen fidei infunditur per incarnationem, alleg. to. 2. p. 211. c. 1
Lumen nomen, & justitia in patria, quid sint, mor. to. 2. p. 232. c. 3
Lumen bonum, & lumen malum multiplex, mor. tom. 2. pag. 233. col. 1
Lumen, fides, lit. tom. 4. p. 8. col. 1
Lux Christus, myst. tom. 4. p. 15. col. 2
Lux Christus Jesus benedictus, myst. tom. 4. p. 24. col. 4
Lux Christus, myst. tom. 4. p. 15. col. 2
Lux prosperitas dicitur, myst. tom. 4. p. 24. col. 4
Lumen Israel Angelus custos Hebræorum, lit. to. 4. p. 28. col. 3
Lumen in die judicii, sive lux quæ fuerit, myst. to. 4. p. 34. c. 2
Lumen Solis in die judicii erit, sicut in primo septendio, myst. tom. 4. pag. 66. col. 4
Lumina argentea sunt dogmata omnium Philosophorum, myst. tom. 4. p. 66. col. 1
Lumen est cognitio veritatis, quæ illuminat intellectum, liter. tom. 4. p. 139. col. 3
Lux malorum eis convertitur in tenebras, mor. to. 4. p. 143. c. 4
Lumen dicit prosperitatem, lit. tom. 4. p. 146. col. 2
Lumen Christi fides est, qui est lux mundi, myst. to. 4. p. 146. c. 3
Lux prosperitatem denotat, lit. tom. 4. p. 150. col. 2
Lumen cognitio naturalis est, lit. tom. 4. p. 313. col. 3
Luna Regina, Balthasaris uxor, lit. tom. 4. p. 34. col. 1
Lumen vultus Domini est Crux Christi, mor. to. 5. p. 37. col. 3
Lumen est intentio, & cur, lit. tom. 6. p. 25. col. 4
Lumen non est lux, sed a luce, lit. tom. 6. p. 283. col. 3
Lumen de lumine filius est, lit. tom. 7. p. 188. col. 4
Luminum Pater Deus, idest; spiritualium bonorum, lit. tom. 7. pag. 313. col. 1
Lumina animæ spiritualia bona, lit. tom. 7. p. 313. col. 1
Lumen admirabile quid sit, lit. tom. 7. pag. 328. col. 2
Luminaria Cœli, & Stellæ sunt signa temporum, dierum, & annorum non eventuum, ut omnia ex necessitate talium constellationum efficiantur, lit. t. 1. p. 2. col. 3
Luminare majus, Novum Testamentum est, luminare minus, Antiquum sive Doctores majores, atque minores designantur, mor. ibid.
Luminare majus Christus est, luminare minus Moyses, Stellæ sunt Prophetæ, & Apostoli, mor. tom. 1. p. 2. col. 4
Lumbi qui sint, declaratur optime, lit. tom. 4. p. 30. col. 4
Luna significat Ecclesiam, alleg. tom. 2. p. 181. col. 3
Luna mutabilitatem insinuat, ibid.
Luna Virginem Beatissimam significat, mor. tom. 2. p. 235. c. 2
Luna dicitur Ecclesia, alit. tom. 2. p. 268. col. 1
Luna Beata Virgo dicitur, myst. tom. 5. p. 340. col. 2
Luna denotat donum scientiæ, alit. tom. 2. p. 340. col. 3
Luna est scientia inferiorum, mor. to. 5. p. 39. col. 4
Luna illuminatur nox, idest, activi incipientes scientia, mor. tom. 5. p. 39. col. 2
Luna Ecclesia elevabitur, & cur, my. tom. 5. p. 206. col. 4
Luna quolibet mense æstatem, & hyemem facit, mor. tom. 6. pag. 60. col. 1
Luna Ecclesiam significat, myst. tom. 6. p. 76. col. 2
Luna est Ecclesia, & quomodo, myst. tom. 6. p. 255. col. 3
Lunares dies, qui, exp. gloss. tom. 7. p. 158. col. 1
Luna quid significet, lit. tom. 7. p. 387. col. 2
Lunatici dicuntur avari, & cur, mor. tom. 6. p. 14. col. 3
Lunatici qui sint, declaratur, lit. ibid.
Lunaticus instabilis ex divitiis, & est luxuriosus, mor. t. 6. p. 60. c. 1
Lunaticus significat instabiles, & avaros, mor. to. 6. p. 188. col. 2
Lunulæ bona naturalis, myst. tom. 4. p. 11. col. 2
Lupanar, est prostibulum, myst. tom. 5. p. 60. col. 4
Lupanar, vel prostibulum in platea ædificat, qui in aperto peccat, ibid.
Lupanar Jerusalem vocat templum Baal, & aras totius Civitatis vel etiam ipsum templum Domini, in quo idola coluerunt, quæ omnia combusta sunt a Chaldæis, exp. tom. 5. p. 62. col. 1
Lupi proprietates convenientes Principibus, & malis Prælatis, tom. 2. p. 218. col. 3
Lupus rapacitatem, & famem avaritiæ designat, quæ est in divitibus hujus mundi, pauperum innocentia, & mansuetudo Agno, lit. tom. 3. p. 194. col. 2
Lupus Saulus Paulus factus, lit. tom 4. p. 31. col. 1
Lupus, & agni simul habitabunt, quomodo intelligatur, lit. tom. 4. pag. 31. col. 1
Lupus quid significet, ibid.
Lupus habitabit cum agno, quomodo exponant Hebræi, ibid.
Lupus, & agnus, Philosophus, & ignarus exprimuntur, lit. to. 4. p. 31. col. 2
Lupi in vespere sæviores sunt, famis rabie concitati, exp. tom. 5. pag. 204. col. 2
Lupi hæretici sunt, Scribæque, Pharisæi, & clerici Judæorum, lit. tom. 6. p. 192. col. 2
Lupus habitat cum agno, idest, Paulus cum Anania, Prolog. to. 7. pag. 2. col. 4
Lupus videns prius vocem aufert, exp. tom. 7. p. 152. col. 4
Lupus, & maxime lupa nihil rapit in loco proximo cubili catulorum suorum, & quid significet, lit. tom. 7. p. 76. col. 1
Lupi quare sint hæretici, lit. tom. 7. p. 303. col. 2
Lusus Isaac, & Ismaelis qualis, lit. to. 7. p. 162. col. 3

Lusus Isaac cum Ismaele quis fuerit, variæ sententiæ, lit. to. 1. pag. 27 col. 1
Lutum est iniqua doctrina, lit. tom. 1. p. 456. col. 2
Lutum, & pulvis, duæ portæ, per quas transit homo, mor. to. 2 pag. 264. col. 1
Lutum septuaginta legunt baratrum, myst. to. 4. p. 37. col. 2
Lutum cum simus, misericordia Dei indigemus, lit. t. 4 p. 162. c. 1
Lutum est homo, quantum ad corporalem conditionem, myst. tom. 4 pag. 162. col. 2
Lutum est fragilitas carnis nostræ, myst. tom. 5 p. 50. col. 2
Lugere debemus eos, qui descendunt in infernum, compatientes creaturæ, nihilominus tamen applaudere debemus divinæ justitiæ, myst. tom. 5. p. 107. col. 4
Lutum ex sputo, & terra est Christus in utraque natura, myst. tom. 6 p. 345. col. 4
Lutum quis super oculos habeat, ibid.
Lux quæ primo dicitur esse creata, cum dixit Deus, fiat lux, quid fuerit, & an ex nihilo producta, lit. tom. 1. p. 1. col. 3
Lux auroræ, est gratia pœnitentiæ, quæ illuminat pœnitentem, & pellit ab eo tenebras peccatorum, mor. tom. 1. p. 262. c. 2
Lux gaudium oculorum nostrorum, mor. to. 2 p. 161. col. 4
Lux oculorum lætificat animam, mor. to. 2. p. 283. col. 4
Lux fulgebit, quare in nativitate canitur, lit. tom. 2. p. 254. c. 1
Lux gratiæ quam infundit Deus in corda hominum, lit. t. 2. p. 254. c. 2
Lux justorum est tribulatio præsens, atque tentatio, quia illa illuminante se, vident qualiter, & quomodo sit ambulandum, lit. tom. 3. p. 27. col. 4
Luxuriam non resecat, qui in die Paschæ, vel Natalis Domini vadit ad choreas, myst. tom. 5. p. 56. col. 2
Lux sunt boni, exp. tom. 5. p. 147. col. 4
Luxuriosi conteruntur per dolorem, myst. tom. 5. p. 234. col. 4
Lux dicitur vita, & doctrina Christi, lit. tom. 6. p. 282. col. 3
Lux, & lumen differunt, sicut fons, & rivus, lit. to. 6. p. 283. c. 2
Lux est in propria natura existens, lit. to. 6. p. 283. col. 2
Lumen est actus lucis, ibid.
Lux est divinitas in se, ibid.
Lumen est veritas, ibid.
Lucia veræ signum quale, mor. tom. 6. p. 283. col. 4
Lux gratiæ tria facit, mor. tom. 6. p. 299 col. 2
Lux infœcunditatem frigiditatis sanat, ibid.
Lux confusum, & inordinatum ordinat, & ornat, ibid.
Lux quæ est sine ardore non est lux vera, sed ficta, sive picta, mor. tom. 6. p. 320. col. 4
Lucis effectus, lit. tom. 6. p. 338. col. 1
Lux illuminat, & securos reddit, lit. tom. 6. p. 355. col. 1
Lucem habere, quid sit, lit. tom. 6. p. 363. col. 1
Laterna dicitur quasi lucerna, mor. to. 6. p. 389. col. 2
Lux gratiæ, fidei, & scientiæ, lit. tom. 7. p. 66. col. 2
Lux Christus, & Apostoli, exp. gloss. tom. 7. p. 74. col. 1
Lux Beatis, flamma purgandis, carbo damnatis, lit. t. 7. p. 118. c. 3
Lucis qui sint fructus, & quot, lit. to. 7. p. 177. col. 2
Lux significat discretos, & doctos alios docentes, lit. t. 7. p. 77. c. 2
Lux quæ de cœlo Paulum circumfulsit, quid, & quæ, lit. t. 7. p. 290. c. 3
Lux multiplex, lit. tom. 7. p. 304. col. 3
Lux nos ambulare in luce, Christum esse in luce, quid, lit. to. 7. pag. 347. col. 1
Luxuriæ vitium simile corvo, qui non est regressus ad arcam, sic luxuriosus Dominum non cognoscit, mor. to. 1. p. 12. col. 1
Luxuria causa extitit diluvii, lit. tom. 1. p. 9. col. 1
Luxuria absorbet lumen rationis, mor. tom. 1. p. 44. col. 2
Luxuria carnem consumit, similis tineæ de carne exortæ, mor. to. 1. pag. 76. col. 2
Luxuria habet ingluviem ventris, mollitiem vestis, voluptatem carnis, lit. tom. 1 p. 84. col. 3
Luxuriæ incentivum, ubi locum habet, mor. tom. 2. p. 29. col. 4
Luxuria dicitur aliquando fovea, mor. tom. 2. p. 145. col. 1
Luxuriæ foveam qui fodiunt, ostenditur, mor. to. 2. p. 145. c. 2
Luxuriosus dicitur iniquus, mor. to. 2 p. 178. c. 2
Luxuria, & gula sunt cognatæ, mor. tom. 2. p. 189. col. 1
Luxuria assimilatur igni, mor. tom. 2. p. 201. col. 4
Luxuria intelligitur per posteriora, mor. tom. 2. p. 207. col. 3
Luxuria facit Clericos infames, ibid.
Luxuriosus vere pauper, & cur, mor. tom. 2. p. 294. col. 1
Lux Prælatis necessaria duplex, mor. tom. 2. p. 302. col. 2
Luxuria amaram efficit conscientiam fornicantis, lit. t. 3. p. 9. c. 4
Luxuria similis est igni, qui devorat ligna usque ad consumptionem, & omnia genimina eradicat, lit. tom. 4 p. 64. col. 2
Lætitia carnalis per motum carnis facillime aperitur, lit. to. 3 pag. 74. col. 2
Luxuria magis submergit, quam cetera alia peccata, ideo aqua vocatur, myst. tom. 4. pag. 59. col. 4
Lux Solis, & lux Lunæ felicitatem indicant, lit. t. 4. p. 66. c. 3
Luxuria quomodo facile contrahatur, ostenditur, mor. to. 4. p. 73. col. 2
Luxuria, & cetera peccata nihil dicuntur, myst. t. 4. p. 159. col. 4
Luxuriosi intelliguntur per fœm, mor. tom. 4. p. 172. c. 1
Luxuriæ adustio, ignis dicitur, myst. tom. 4. p. 217. c. 1
Luxuria trahit hominem ad adorationem idolorum, lit. t. 4. p. 318. c. 4
Luxuria in mulieribus est in umbilico, in viris est in lumbis, myst. tom. 5. p. 56 col. 2
Luxuria facit homines instabiles, ibid.
Luxuria omnia consummat, lit. tom. 6. p. 224. col. 1
Luxuriæ flumen excedit metas matrimonii, & naturæ, lit. to. 7 pag. 36. col. 3
Luxuria, & pigritia frequenter ex gula sequuntur, lit. t. 7. p. 66. c. 3
Luxuriæ gladius, lit. tom. 7. p. 71. col. 3
Luxuriæ peccatum est quasi gluten, lit. to. 7. p. 87. col. 3
Luxuria designatur quercu, mor. tom. 7. p. 102. col. 3
Luxuriosi excæcantur luto, lit. tom. 7. p. 127. col. 1
Luxuriæ causa per quæ abscindatur, exp. to. 7. p. 145. col. 2
Luxuria sus immunda, mor. to. 7. p. 152. col. 1
Luxuria quid sit, & unde dicatur, exp. gloss. to. 7. p. 165. c. 3
Luxuriæ verba non debent sedere in ore Christiani, lit. t. 7. p. 177 c. 3
Luxuria quomodo fit in vino, lit. tom. 7. p. 177. col. 3
Luxuriæ peccatum comparatur stercoribus, lit. t. 7. p. 184. col. 1
Luxuria comprehenditur sub gula, lit. to. 7. p. 185. col. 2
Luxuriosorum doctrina fœtida, lit. tom. 7. p. 223. col. 4
Luxuriosus quare spiritualiter sit abominabilis, lit. t. 7. p. 232. c. 4
Luxuria valde indecens seni, lit. tom. 7. p. 223. col. 1
Luxuriosi, & gulosi fiunt raptores, lit. tom. 7. p. 374. col. 2
Luxuriosi vendunt in foro carnis, mor. tom. 7. p. 405. col. 2
Luxuriosi jumentis, superbi bestiis, avari reptilibus comparantur, mor. tom. 1 p. 3 col. 2
Luxuriosi cynnamomum tantum considerant: sed aloen, & myrrham in lectulo meretricis non sentiunt, mor. to. 1. p. 5. col. 2
Luxuriosi fœtorem non sentiunt, quia aspiciunt tantum ad pulchritudinem mulierum, & non ad spurcitias peccati, mor. to. 1. pag. 25. col. 2
Luxuriosi dicuntur pecora, myst. tom. 5. p. 207. col. 4
Luxuriosi quid comedant in mensa Diaboli, mor. t. 6. p. 365. c. 2
Luxus vestium duo vitia comprehendit, lit. tom. 6. p. 230. c. 3
Lybia interpretatur os, & significat peccatum loquacitatis, myst. tom. 5. p. 102. col. 2
Lydii periti sagittarii sunt, lit. tom. 4. p. 272. col. 3
Lydia superior para mundi meridiana, lit. tom. 4. p. 172. col. 3
Lydia vita Artificum, alit. tom. 4. p. 172. col. 4
Lydii interpretantur generati, vel generantes, myst. t. 5. p. 95. c. 4
Lydii dicuntur adulatores luxuriosi, & cur, myst. to. 5. p. 95. col. 4
Lydii interpretantur ædificantes, & significant ædificium pravi operis, myst. tom. 5. p. 102. col. 2
Lynteamina, & sudarium invenire sine Christo, quid significet, mor. tom. 6. p. 89. col. 2

M

MAcedones interpretantur comburentes, lit. t. 2. p. 308. col. 3
Maceratio remedium contra carnem, mor. t. 2. p. 88. c. 4
Maceratione minuitur concupiscentia, exp. gloss. to. 7. p. 47. col. 2
Macerationis carnis opera significantur per ligna, &c. lit. t. 7. p. 353. c. 4
Maceria Synagogæ Principes, & Prophetæ, lit. to. 2. p. 211. col. 3
Maceries est stulta fiducia sine charitate, mor. t. 2. p. 154. col. 3
Maceries quid sit, & quid significet, mor. t. 2. p 154. col. 3
Maceria sepes humilitatis, & patientiæ, mor. to. 4. p. 154. c. 2
Maceria quid significet, lit. tom. 7. p. 171. col. 2
Machabæus interpretatur bellator, lit. tom. 2. p. 134. col. 3
Machabæorum liber dicitur apocryphus, & cur, exp. t. 5. p. 229. c. 1
Machabæorum liber historialis, & planus est, ibid.
Machabæorum librum Hieronymus transtulit, & Rabanus exposuit, ob gratiam Regis Ludovici, exp. tom. 5. p. 229. col. 2
Machabæi qui, & quales sint, Prol. tom. 5. p. 229. c. 4
Macheronta oppidum ultra Jordanem est, lit. to. 6. p. 53. col. 2
Machinando mali persequuntur bonos, lit. to. 2. p. 94. col. 4
Machina est fabrica instrumentum insidiæ compositio, exp. t. 5 pag. 239. col. 1
Machinari dicitur moliri, fabricare, cogitare, instruere, conficere, ibid.
Machmas interpretatur vile tributum, vel decretum, mor. to. 5. pag. 243. col. 1
Macrobii falsa opinio de animabus peccantibus, exp. gloss. to. 7 pag. 53. col. 2
Macula in ove est fatuitas in simplicitate, macula in bove est prava intentio in opere, lit. tom. 1. p. 163. col. 4
Maculæ quædam sunt in anima, exp. gloss. to. 7. p. 20. col. 2
Maculæ charitatis quæ, lit. tom. 7. p. 202. col. 3
Maculæ undecim enumerantur, propter quas quilibet debet amoveri a Sacerdotio, lit. tom. 7. p. 212. col. 3
Macula quid, lit. tom. 7. p. 178. col. 2
Madaba interpretatur nativitas, mor. tom. 5. p. 242. col. 4
Madian, & Epha regiones fertiles camelorum, myst. tom. 4 p. 147. col. 2

Madian iniquitas interpretatur, myſt. tom. 4. p. 147. col. 3
Madian, Epha regiones ſunt trans Arabiam, lit. t. 4. p. 147. col. 4
Median ex judicio interpretatur, myſt. to. 5. p. 206. col. 3
Madianitæ habitant in tentoriis pellium, exp. ibid.
Mœchari dupliciter, lit. tom. 6. p. 241. col. 1
Mœchia ſpiritualis, & mœchia corporalis declaratur, lit. to. 6 pag. 19. col. 4
Magdalena nubi comparata, & arcui cœleſti, myſt. t. 1. p. 13. c. 4
Magdalena nuncia reſurrectionis Chriſti dicitur dies, myſt. tom. 2. pag. 40. col. 3
Magdalena fuit olla Moab, & olla ſpei, myſt. to. 2. p. 152. c. 2
Magdalena quare invenit Dominum, myſt. to. 2. p. 156. col. 1
Magdalenæ pœnitentia proprie dicitur calceamentum Domini, lit. tom. 2. p. 285. col. 1
Magdalo civitas eſt Ægypti, lit. to. 4. p. 265. col. 4
Magdalena interpretatur magnifica, mor. to. 6. p. 87. col. 4
Magdalenæ remiſſa ſunt multa peccata, cur, & quomodo, lit. to. 6. pag. 174. col. 4
Magdalena fuit vallis Achor, lit. tom. 7. p. 209. col. 4
Magdalon Turris interpretatur, lit. tom. 6. p. 176 col. 3
Mageddo interpretatur fructus cœnæ, mor. tom. 6. p. 310. col. 4
Mageddo ſignat jejunium, ſive parcitatem in cibo, mor. t. 6. p. 310. c. 4
Magica ars prohibita, exp. gloſſ. tom. 7. p. 100. col. 4
Magis laborandum eſt ad habendum charitatem, quam ſcientiam, mor. tom. 2. p. 211. col. 2
Magis retinetur quod oculis cernitur, lit. tom. 4. p. 224. col. 2
Magiſter dignus beatitudine quis ſit, myſt. tom. 4. p. 72. col. 2
Magiſter lathomorum chirotecas, & virgam habens in manu omnia jubet, & nihil facit, mor. to. 4. p. 102. col. 1
Magiſter Chriſti, & Sanctorum quis fuerit, myſt. tom. 4. p. 116. c. 1
Magiſtri operum ſunt ipſæ tribulationes, myſt. to. 4. p. 116. c. 2
Magiſter virtutis quis ſit, lit. tom. 6. p. 148. col. 1
Magiſtro in tribus non creditur, exp. gloſſ. tom. 7. p. 7. col. 2
Magiſtri diſcipulis ſuis invidentes arguuntur, mor. to. 7. p. 73. col. 1
Magiſtrali poteſtate qui abutantur, lit. tom. 7. p. 96. col. 1
Magiſtri habebant duplicem coronam, lit. tom. 7. p. 198. col. 2
Magiſtri fructus, lit. tom. 7. p. 198. col. 2
Magiſter, a quo didicit Chriſtus, fuit flagellum, lit. to. 7. p. 248. c. 2
Magiſter idem, & Chriſto, & Sanctis præfectus, lit. t. 7. p. 248. c. 2
Magiſtros plures eſſe, qui veritatem doceant, quomodo bonum ſit, lit. tom. 7. p. 336. col. 3
Magiſterium minime prohibetur, ſed ambitio, lit. tom. 6. p. 72. c. 3
Magiſterii gradus eſt candelabrum, mor. to. 7. p. 150. col. 1
Magiſterii ab appetitu qui dehortentur, lit. to. 7. p. 316. col. 3
Magiſterium non eſt ſimpliciter malum, imo bonum, & a quibus appetendum, lit. tom. 7. p. 316. col. 4
Magmas interpretatur motus, lit. tom. 6. p. 46. col. 3
Magnalia quæ facta ſunt tempore incarnationis, myſt. t. 2. p. 119. c. 4
Magnes lapis ferrum trahit, &c. lit. tom. 6. p. 161. col. 3
Magnificamus Deum, quando opera noſtra ipſi Deo tribuimus, non nobis, lit. tom. 1. p. 175. col. 1
Magnificat Deum, qui divitias relinquit propter eum, mor. to. 2. pag. 265. col. 4
Magnificat Dominum Beata Virgo multipliciter, & per extenſum datur, lit. to. 6. p. 135. col. 4
Magnificationem Dei ſtatim ſequitur exultatio mentis, lit. to. 6. pag. 136. col. 1
Magnificare, ideſt, magnum oſtendere, lit. tom. 7. p. 14. col. 1
Magnificentia in Chriſto notatur utraque natura, myſt. t. 2. p. 16. c. 2
Magnificus, metaphorice ſuperbus dicitur, lit. tom. 4. p. 28. col. 1
Magnitudo præmii conſiderata minuit vim flagelli, lit. t. 1. p. 32. c. 2
Magnitudo præmii minuit vim flagelli, lit. to. 1. p. 49. col. 2
Magnitudo dulcedinis Dei non poteſt exprimi, alleg. t. 2. p. 75. c. 3
Magnitudo miſericordiæ Dei attenditur in multis, mor. t. 2. p. 82. c. 3
Magnitudo Dei quid ſit, in multis oſtenditur, mor. t. 2. p. 178. c. 3
Magnitudo creaturarum ducit nos ad potentiam, ordo, & pulchritudo ad ſapientiam, gubernatio, & conſervatio ad bonitatem, lit. tom. 3. p. 16. col. 1
Magnitudo creaturæ cognoſci facit Creatorem, lit. t. 4. p. 89. c. 3
Magna miſericordia eſt in præſenti miſericordiam non conſequi, mor. to. 2. p. 110. col. 4
Magnus Dominus apparet, quia mundum Apoſtolis pauperibus ſubjecit, myſt. tom. 2. p. 122. col. 1
Magni peccatores quomodo ſunt Dei ſpes, myſt. to. 2. p. 152. c. 2
Magna quæ a Deo debemus petere, ſunt cœleſtia, parva vero ſunt mundana, mor. tom. 2. p. 173. col. 4
Magnus factus eſt parvus, Deus factus eſt homo, lit. t. 2. p. 251. c. 3
Magnus Dominus, & terribilis in anima contemplativa, alleg. tom. 2. p. 256. col. 1
Magni fures quandoque parvum furem ſuſpendunt, lit. t. 3. p. 34. c. 4
Magna eſt conſolatio bonis inter tot mala præſentia, firmam de divina providentia tenere ſententiam, lit. to. 3. p. 84. col. 2
Magniloqui ſuperbiæ dicuntur ſuperbi Scribæ, & Pharisæi, expoſ. tom. 5. p. 210. col. 1
Magnus in regno cœlorum, qui? lit. tom 6. p. 18. col. 3
Magnus quomodo fuerit Jeſus, lit. tom 6. p. 133. col. 2
Magnat quomodo infirmantur, rumor multum diffunditur, liter. tom. 6. pag. 354. col. 1
Magnum eſt, quod Deus miſit auxilium, majus quod filium miſit, maximum quod in veritate carnis, lit. to. 7. p. 170. col. 4
Magnum nomen Domini, multi volunt tenere, lit. t. 7. p. 373. c. 4
Magna Diaboli invidia, lit. tom. 7. p. 378. col. 4
Magog, ideſt, de tecto dicuntur omnes mali, & cur, mor. to. 5. p. 120. col. 2
Magog malos ſæculares denotat, mor. tom. 5 p. 122. col. 4
Magog interpretatur de tecto, & ſignificat filios ſuperbiæ, mor. tom. 5. pag. 119. col. 4
Magi hic prophetantur, alleg. tom. 2. p. 181. col. 2.
Magi Chriſto quæ munera obtulerunt, mor. tom. 2. p. 183. c. 1
Magi hic prophetantur, mor. tom. 2. p. 224. col. 3
Magus dicitur medicus, mor. tom. 2. p. 229. col. 1
Magi ſunt qui de ſingulis philoſophantur, exp. t. 5. p. 147. c. 1
Magi illi qui ad Chriſtum venerunt, dicti ſunt a magica arte, &c. exp. tom. 5. p. 147. col. 1
Magi etiam dicuntur a magnitudine ſcientiæ, exp. t. 5. p. 147. c. 1
Magos ſermo communis apud nos pro maleficis ponit, exp. t. 5. p. 147. c. 1
Magi quales fuerunt, & quare ſic nuncupati fuerunt, lit. t. 6. p. 5. c. 3
Magi de ſtirpe Balaami nati ſunt, lit. tom. 6. p. 5. col. 3
Magi Herodem deceperunt, ibid.
Magi viſa ſtella, per annum integrum unum, antequam Chriſtus naſceretur, ſe ipſos viæ commiſerunt, ibid.
Magi quotis diebus miraculoſe Jeroſolyma applicuerunt, ibid.
Magi quem Regem quæritabant, ibid.
Magi locum nati Regis ignorantes, cujus ortum prædicare conantur, ibid.
Magi, quaſi magni, ſubtracta, littera, n, dicti ſunt, & quare, ibid.
Magi, ſapientes, Philoſophi, ac Perſarum Reges fuere, ibid.
Magi quanto a Jeroſolyma diſtabant, lit. tom. 6. p. 5. col. 3
Magi in Jeruſalem poſt annum ad Chriſtum adorandum non pervenerunt, ſed quando, & quare, ac quomodo, ibid.
Magi quando iter Jeruſalem verſus habere cœperunt, ibid.
Magi dromedariis die decimaquarta Jeruſalem appulerunt, ibid.
Magi Reges illi ſapientiſſimum tres, an plures fuerunt, lit. tom. 6. p. 5. col. 4
Magi in quo Chriſtum Deum eſſe inſinuant, lit. to. 6. p. 6. c. 1
Magi tria quæſita de Chriſto, Rege cœlorum, ſicut fieri ſolet de homine, Rege terrarum orbis, ſubtiliter contexere, mor. to. 6. p. 6. col. 4
Magi unde dicti fuere, ibid.
Magna quanta ab homine dimanare debent, ibid.
Magi quaſi magni, vel quaſi magici, ibid.
Magos Diabolus habet, ibid.
Magi Pharaonis quid ſignificent, ibid.
Magi Dæmoniaci, vel Diabolici quare in tertio ſigno, & quare ita deficiunt, ibid.
Magi Salvatoris noſtri Jeſu opere magis, quam ſermone abundarent, & quare, ac quomodo, ibid.
Magi quomodo in tertio ſigno deficiant, & quas propter cauſas, ibid.
Magi fidem ſuam muneribus præſtiterunt, lit. tom. 6. p. 7. c. 3
Magorum nomina aperte declarantur, ibid.
Magi Pharaonis quamobrem defecerunt in tertio ſigno, expoſ. gloſſ. tom. 7. p. 14. col. 1
Magi quomodo intellexerunt, dixeruntque, Digitus Dei eſt hic, exp. gloſſ. tom. 7. p. 14. col. 2
Magi Pharaonis an fecerint contra naturam vertentes virgam in colubros, exp. gloſſ. tom. 7. p. 51. col. 1
Magi Pharaonis tria fecerunt, lit. tom. 7. p. 227. col. 4
Magi Pharaonis deficientes in tertio ſigno quid ſignificent, lit. tom. 7. p. 228. col. 1
Magi de ſingulis philoſophantur de natura mundi, curſu, & motibus ſyderum, lit. tom. 7. p. 289. col. 3
Magorum, qui Moyſi reſtiterunt, plagæ, lit. to. 7. p. 362. col. 1
Majeſtati Dei multa conveniunt, alleg. tom. 2. p. 183. col. 4
Majora ſupplicia quis metetur quandoque, qui non meretur minora, lit. tom. 1. p. 21. col. 1
Majores conſideratione minorum multoties convertuntur ad Dominum, & qui fuerunt miniſtri erroris, fiunt diſcipuli religionis, myſt. tom. 1. p. 28. col. 1
Major filius qui de reditu ſui fratris prodigi non lætatur, ſignificat præſumentes de ſua juſtitia, & innocentia, qui peccatoribus non compatiuntur, myſt. tom. 1. p. 65. col. 3
Majora crimina tarde ſunt credenda, ſed veraciter agnita, citius ſunt punienda, lit. tom. 1. p. 162. col. 1
Majus peccatum laudare hominem in voluntate peccandi, quam in ipſo facto, mor. tom. 2. p. 20 col. 2
Majus eſt dare animam, quam pecuniam, alleg. to. 1. p. 107. col. 2

Ma-

Majores Deum, & viam ſapientiæ non intelligentes, mor. to. 2. p. 26. col. 1
Majoris gloriæ eſt mala bene ordinare, & ex illis bona elicere, quam ſola bona diſponere, lit. to. 3. p. 84. col. 1
Majus gaudium quod ſit, mor. to. 6. p. 7. col. 4
Majus pretium ſanguinis Chriſti, quam debita noſtra, lit. to. 6. p. 85. col. 4
Majus gaudium eſt Angelis, &c. quomodo intelligenda ſit hæc propoſitio, optime dicitur, lit. to. 6. p. 223. col. 2
Major an bene dicatur a minori, lit. to. 7. p. 252. col. 4
Majores, & ſeniores laudare debent, & non proprie confirmare, lit. tom. 7. p. 418. col. 2
Malachias interpretatur Angelus, vel nuncius Dei, exp. t. 5. p. 167. c. 2
Malachias quis fuit, exp. tom. 5. p. 225. col. 2
Malachias interpretatur Angelus Dei, exp. to. 5. p. 225. col. 2
Malachias quæ prædicabat, opere adimplebat, exp. to. 5. p. 225. col. 3
Malachiam Angelum fuiſſe Dei, exp. to. 5. p. 225. col. 3
Maledictio Cain multiplex, lit. to. 1. p. 7. col. 3
Maledictio duplex, in nativitate hominum una eſt pœna mulieris parientis, altera eſt originalis peccati ex parte ipſius partus, myſt. tom. 1. p. 74. col. 2
Maledicit Chriſto etiam omnis qui ſub nomine Chriſtiani male agit, turpiter vivit, & nomen ejus verbis, vel factis facit blaſphemari, lit. tom. 1. p. 145. col. 3
Maledicere Diabolum, ejus culpam deteſtando non naturam, eſt peccatum, lit. 1. p. 399. col. 1
Maledictus qui accipit munera, ut faciat injuſta, lit. to. 4. p. 15. col. 1
Maledictio duplex, culpæ, & pœnæ, lit. to. 4. p. 228. col. 4
Maledictio culpæ peccatum eſt, lit. tom. 4. p. 228. col. 3
Maledicti qui faciunt ſervitium Domini fraudulenter, mor. to. 4. p. 268. col. 2
Maledictus doloſus dicitur populus Judæorum, lit. to. 5 p. 226. col. 3
Maledicta hominum boni haud timere debent, & quibus de cauſis, lit. tom. 6. p. 17. col. 3
Maledicere quando ſine peccato contingat, lit. to. 7. p. 148. col. 1
Maledictio eſt optanda, ubi Chriſtus eſt in cauſa, lit. to. 7. p. 286. col. 2
Maledictus omnis, qui pendet in ligno, ideſt, in Cruce pœnitentiæ, vel religionis non debet contriſtari, ſi maledicitur, lit. to. 7. p. 154. col. 3
Maledictum quid, exp. gloſſ. to. 7. p. 154. col. 4
Maledici a malis benedici eſt, lit. to. 6. p. 167. col. 2
Maledicus qualis, lit. tom. 7. p. 317. col. 3
Maleficia, & incantationes quantum Deo diſpliceant, lit. tom. 4. p. 105. col. 3
Maleficia, & incantationes opprimunt Eccleſiam, myſt. t. 4 p. 105. c. 4
Malefici Pharaonis cur in tertio ſigno defeciſſe dicantur, lit. tom. 1. p. 80. col. 3
Malefici in Ægypto magicis artibus deludebant ſpectantium oculos, ut virgæ ſerpentes apparerent, lit. to. 1. p. 79. col. 2
Potuerunt etiam a Dæmonibus ſerpentes adduci, ibid.
Malefici ſunt, qui ſanguine utuntur, & victimis, & ſæpe contingunt corpora mortuorum, exp. to. 5. p. 147. col. 2
Malignitas quid ſignificet, mor. to. 2. p. 50. col. 3
Malignitas eſt occulta tentatio, mor to. 2. p. 89. col. 2
Malignare quid ſignificet, lit. to. 2. p. 93. col. 1
Malignitas Judæorum qualis fuit, alleg. to. 2. p. 139. col. 3
Malignitas malorum quatuor modis inſurgit contra bonos, lit. tom. 2. p. 94. col. 3
Malignitas quid, lit. tom. 7. p. 16. col. 3
Malignus dicitur a malo igne, alleg. to. 2. p. 27. col. 4
Maligni declinandi ſunt, lit. to. 2. p. 314. col. 2
Maligni dicuntur Dæmones, lit. to. 2. p. 314. col. 2
Maligna, &c. habent multas etymologias, lit. to. 7. p. 320. col. 2
Malignus dicitur mundus, Diabolusque, lit. to. 7. p. 357. col. 2
Malitia nimia eſt, & ſpecies proditionis poſt oſcula retinere rancorem, lit. tom. 1. p. 65. col. 1
Malitia Judæorum a Chriſto eſt increpata, ſed non conſumpta, ſimilis rubo qui ardebat, & non conſumebatur, alleg. to. 1. p. 77. col. 2
Malitiam concomitantur ſimulatio, & diſſimulatio, malevolentia, & fraus, tergiverſatio, lit. to. 1. p. 48. col. 4
Maligni ſpiritus intus tentant, perverſi homines exterius perſequuntur, mor. to. 1. p. 76. col. 1
Malitia Antichriſti blaſphemia, & comminationes, mor. tom. 2. p. 20. col. 3
Malitia cordis clamat ad Dominum, alleg. to. 2. p. 74. col. 4
Malitiam hominis quibus armis Deus vincat, mor. to. 2. p. 86. col. 2
Malitia malorum opprimit bonos, alleg. to. 2. p. 100. col. 3
Malitia opponitur patientiæ, luxuria pudicitiæ, avaritia charitati, lit. tom. 3. p. 108. col. 3
Malitiæ currus habet quatuor rotas, ſcilicet ſævitiam, impatientiam, audaciam, impudentiam, lit. to. 3. p. 108. col. 3
Malitia, & nequitia non ſinunt hominem eſſe ſenem, lit. t. 3. p. 139 c. 3
Malitia habet ſeptem gradus, quibus ſapientiam impugnat, ſed totidem oppoſitis gradibus ſapientia vincit malitiam, liter. tom. 3. p. 150. col. 4. & 151. col. 1
Malitia arguit ex ſe ipſa propter damnum, lit. to. 4. p. 180. col. 1
Malitia ſumitur aliquando pro conſcientia, lit. to. 4. p. 180. col. 1
Malitia confunditur aliquoties, corrigitur autem numquam, lit. tom. 6. p. 250. col. 4
Malitia quando ſit, lit. tom. 7. p. 16. col. 1
Malitia quomodo ſit res, exp. gloſſ. to. 7. p. 22. col. 2
Malitia pertinet ad manus, lit. to. 7. p. 176. col. 2
Malitiæ tres gradus, lit. to. 7. p. 288 col. 4
Malitiæ abundantia in quo conſiſtat, lit. to. 7. p. 313. col. 3
Malevola anima eſt, quæ ſemper parata eſt contradicere veritati, lit. tom. 3. p. 137. col. 4
Malevoli arguuntur, lit. tom. 7. p. 110. col. 2
Malleus repercutiens eſt remorſus conſcientiæ, lit. to. 3. p. 42. col 2
Malogranata, & tintinnabula in fimbria Sacerdotis, quid ſignificent, oſtenditur, mor. to. 2. p. 156. col. 4
Malogranata ſuper Capitella nonaginta ſex, lit. to. 4. p. 282. col. 1
Malogranatum dicitur Eccleſia, myſt. to. 5. p. 212. col. 3
Malogranata quæ dantur infirmis, quid ſignificent, lit. to. 7. p. 124. c. 1
Mali comparantur terræ inani, & vacuæ, ſuper quos ſunt tenebræ ignorantiæ, & peccati, mor. to. 1. p. 1. col. 2
Mali perſequentes bonos ſunt veluti fabri igne perſecutionis illos probantes, alleg. tom. 1. p. 2. col. 2
Mali congregãt delectationes in corde, ut in illis opere & cogitatione delectentur, boni autem in mente ad dolendum, myſt. t. 1. p. 2. c. 2
Mali etſi vivunt, ſunt tamen ſine ſenſu, mor. to. 1. p. 2. col. 4
Mali de terra eſſe dicuntur, verbo, & opere, myſt. to. 1. p. 3. col. 2
Mala tria in quæ incurrit intellectus, & voluntas, & memoria poſt peccatum, myſt. tom. 1. p. 8. col. 3. & 4
Mala paſſionum, & tribulationum præcedunt bona gloriæ, lit. to. 1. p. 6. col. 1
Mali diverſas vias ſectantur, & ad varia peccata declinant, myſt. tom. 1. p. 15. col. 4
Malorum conſortium eſt vitandum, lit. to. 1. p. 19. col. 3
Mali cadunt retro, non videntes ubi cadunt, lit. to. 1. p. 22. col. 1
Mala hominum non antea credamus quam ea probemus, lit. tom. 1. p. 23 col. 3
Mali habent dies ſuos vacuos, noctes vero plenas, mor. to. 1. p. 33. c. 2
Mali in hac vita habitant in Oriente, quia in hoc mundo quærunt delectationes, mor. tom. 1. p. 33. col. 2
Mali ſe mori exiſtimant, ſi temporalibus non abundant, myſt. tom. 1. p. 34. col. 2
Mali nequeunt ſuſtinere conſortium bonorum, myſt. to. 1 p. 34. c. 2
Mali quod faciunt ob corporis voluptatem referunt ad neceſſitatem, & ſub velamine infirmitatis, vitium voluptatis excuſant, myſt. tom. 1. p. 135. col. 3
Mali recedunt a ſtatu juſtitiæ in ſtatum peccati, boni autem procedunt a bono ad melius, mor. to. 1. p. 50. col. 4
Mali ſi cœperint aliquid bonum facere, ſtatim mutant propoſitum, & retrocedunt, mor. tom. 1. p. 50. col. 4
Mali cadunt in conſpectu gloriæ bonorum, & quando non eveniunt ei, quæ contra ipſos machinabantur, mor. to. 1. p. 52. col. 2
Malorum proprium eſt quieſcere in peccato, & præſertim eorum, qui temporalibus abundant, alleg. to. 1. p. 53. col. 1
Mali quia prædicant cum remorſu conſcientiæ, ideo quia violenter extrahere dicuntur verba prædicationis de corde ſuo, lit. tom. 1. p. 53. col. 4
Malos contriſtat remorſus conſcientiæ, bonos vero conſideratio propriæ vitæ, neſciunt enim utrum amore, vel odio digni ſint, mor. tom. 1. p. 57. col. 3
Malum eſt, quod homines tanto affectu temporalem proſperitatem amplectuntur, & adverſitates fugiunt, myſt. to. 1. p. 71. col. 1
Malum duplex, culpæ, & pœnæ, culpæ duplex, originale, & actuale, actualis duplex, commiſſionis, & omiſſionis, utrumque dividitur in mortale, & veniale, lit. to. 1. p. 100 col. 2
Malum pœnæ duplex, ſenſus, & damni, ſenſus duplex, temporale, & æternum, temporalis duplex, præſens, & purgatorii; æterni duplex, internus vermis conſcientiæ, externus ignis inferni, lit. tom. 1. p. 100. col. 2
Mali ſecum deferunt cauſam propriæ damnationis, ſcilicet, opera mala, lit. tom. 1. p. 176. col. 3
Malis impedienda, & præſcindenda eſt executio malorum operum, & pravorum affectuum, mor. to. 1. p. 198. col. 2
Malorum ſolatium eſt bonorum vitam carpere, lit. to. 1. p. 222. col. 1
Mali gaudent de proximorum ſuorum ærumnis, lit. to. 1. p. 223. c. 1
Malum eſt pacem habere cum mundo, quia Diabolus eam ſuadet, & Chriſtus eam improbat, mor to. 1. p. 153. col. 1
Mali ſunt in multitudine, boni in paucitate, lit. to. 1. p. 381. c. 2
Mala plurima, quæ parit peccatum, lit. to. 1. p. 399. col. 3
Mali quia non cogitant de morte, & de judicio divino, ideo non timent, & in malo perſeverent, lit. to. 1. p. 420. col. 3
Malum male dicitur, cum mala intentione res perverſa ſuadetur, lit. tom. 1. p 436. col. 2
Malæ conſcientiæ mens loqui trepidat, ſenſum perdit, & in verbis errat, lit. tom. 1. p. 440. col. 2
Mali plerique florent proſperis, & boni deprimuntur adverſis, lit. tom. 1. p. 440. col. 2

Malis quod parcitur hic, potius est ira Dei, quam misericordia, lit. tom. 1. p. 443. col. 1
Mala graviora esse cognoscuntur, quo magis æterna vita amatur, lit. tom. 1. p. 443. col. 3
Malorum pœna, lit. tom. 2. p. 3. col. 2
Malorum multiplicatio quadruplex, alleg. to. 2. p. 7. col. 3
Malos debemus increpare multis de causis, myst. to. 2. p. 9. col. 1
Malus decipi a Scripturis, non est a vitio Scripturæ, sed ab eorum vitio, mor. tom. 2. p. 12. col. 1
Malum abscondere sub lingua, quid sit, mor. to. 2. p. 20. col. 3
Mala nobis proveniunt, quia deficit fides, mor. to. 2. p. 21. col. 1
Mala fiunt a malis, quia putant Deum non videre, mor. to. 2. p. 21. c. 1
Munera cavenda, lit. tom. 2. p 28. col 2
Malorum pars quæ erit, alleg. to. 2. p. 29. col. 2
Malis quomodo clamant, mor. to. 2. p. 31. col. 4
Mali religiosi progressus in malum, mor. to. 2. p. 39. col. 2
a Malis dividi quomodo debemus, mor to. 2. p. 58. col. 4
Malorum consortium est fugiendum, mor. to. 2. p. 59. col. 1
Mala, quæ sunt in Ecclesia, sunt turpitudo Ecclesiæ, mor. to. 2. p. 60. col. 1
Mala, quæ nos perturbant, mor. to 2. p. 73. col. 2
Mali quomodo commorantur in malo, alleg. to. 2. p. 74. col. 3
Malorum damnatio in tribus consistit, alleg. to. 2. p. 75. col. 1
Malorum meritum quintuplex, alleg. to. 2. p. 75. col. 1
Mali tempore abutuntur, alleg. to. 2. p. 75. col. 2
Mali habitant orbem, non autem boni, myst. to. 2. p. 80. col. 3
Malum occultum dicuntur labia, mor. to. 2. p. 84. col. 4
Majestas Dei patris dicitur vultus, mor. to. 2 p. 85. col. 1
Mali hominis vultus qui sint, mor. to. 2 p. 85. col. 2
Mali hominis arma quæ, alleg. to. 2. p 86. col. 1
Mali coercentur a Diabolo multis modis, mor. to. 2. p. 86. c. 4
Mali homines ministri Diaboli, mor. to. 2. p. 87. col. 2
Malus suam parat ruinam, quando alium ad peccandum invitat, mor. tom. 2. p. 87. col. 2
Mali non delectantur in Domino, alleg. to. 2. p. 87. col. 3
Malus dissimilis in multis a Deo, mor. to. 2. p. 87. col. 4
Mali sunt Christiani testes iniqui, mor. to. 2. p. 88. col. 2
Mala pro bonis Christo retribuere quid sit, mor. to. 2. p. 88. c. 3
Mala, quæ Christus contulit Judæis, alleg. to. 2. p. 88. col. 3
Male agunt, qui se Deo non committunt, alleg. to. 2. p. 90. c 3
Mala, quæ ab homine proveniunt, mor. to. 2. p. 91. col. 3
Malis hominibus etiam de sua misericordia Deus dat bona temporalia, mor. tom. 2. p 92. col. 1
Mala sunt ab homine, & a Diabolo, mor. to. 2. p. 92. col. 4
Malus nihil habet in cœlo, lit. to. 2. p. 93. col. 1
Mali quatuor modis malignantur contra bonos, lit. to. 2. p. 94. col. 3
Mali sunt utiles bonis in multis, lit. to. 2. p. 94. col. 1
Mali sunt instrumenta, quibus Dominus fabricat vasa gloriæ, lit. tom. 2. p. 94. col. 1
Malorum prosperitas dicitur mala pax, lit. to. 2. p. 94. col. 3
Malorum, & annorum comparatio, lit. to. 2. p. 95. col. 1
Malum exemplum non solum occidit, sed corrumpit, lit. t. 2. p. 95. c. 1
Malum considerat, ut malignetur, lit. to. 2. p. 96. col. 4
Mali pedes qui sunt, alit. to. 2. p. 100. col. 2
Malorum falsa beatitudo, alit. to. 2. p. 100. col. 3
Male non est esse, lit. to. 2. p. 103. col. 4
Mali quando dicantur quærere animam justi, alleg. to. 2. p. 106 col. 3
Malum congregantes in corde tacere non possunt, mor. t. 2. p. 108. c. 2
Malus panis habet multa significata, mor. to. 2. p. 108. col. 3
Mala duo, dura, & turpia passus est Israel, myst. to. 2. p. 113. col. 3
Mala quæ facit peccatum in respectu aliorum, mor. to. 2. p. 114. col. 2
Malorum miseria translatio quæ fit, mor. to. 2. p. 120. col. 2
Mali Prælati se faciunt adorare sicut Dei, mor. to. 2. p. 123. col. 1
Malorum pœna incipit a timore, myst. to. 2. p. 125. col. 3
Mali erunt sicut oves in inferno, mor. to. 2. p. 127. col. 1
Malorum pœna duplex, mor. to. 2. p. 127. col. 1
Malorum prosperitati non est invidendum, mor. to. 2. p. 127. col. 2
Malus exaltatus est mercenarius, mor. to. 2. p. 127. col. 3
Malorum pœnæ quatuor in inferno, mor. to. 2. p. 127. col. 3
Mali quomodo sint in circuitu, alleg. to. 2. p. 128. col. 2
Mala aurea verba Concionatoris, mor. to. 2. p. 130. col. 1
Malus quomodo prævaleat in iniquitate sua, mor. to. 2. p. 135 col. 4
Malum suggestionis in caput Diaboli convertetur, mor. t. 2. p. 138. c. 1
Mali homines dicuntur tenebræ, myst. to. 2. p. 138. col. 4
Mala, quæ patitur Ecclesia a falsis fratribus, myst. to. 2. p. 140. c. 2
Mala a fratribus, & amicis, quare sint intolerabilia, myst. to. 2. p. 140. col. 2
Mali quomodo dividentur a Deo, myst. to. 2. p. 141. col. 3
Mala multa contra Ecclesiam, myst. to. 2. p. 143. col. 1
Mala quare Deo debemus annunciare, myst. to. 2. p. 143. col. 2
Mala in insurgentes in justum, quæ sint, mor. to. 2. p. 148. col. 2
Malorum pœna duplex, mor. to. 2. p. 149. col. 2
Mali dicuntur prævalere super bonos, non in bonis, mor. t. 2. p. 160. c. 2
Mali Prælati in quo configunt Christum, mor. to. 2. p. 166. c. 3
Mali Prælati tantum habent speciem pietatis, mor. to. 2. p. 168. c. 4
Mali semper oderunt bonos, mor. to. 2. p. 172. col. 4
Malus non dicitur quis, mor. to. 2 p. 175. col. 2
Mali quomodo occidunt Christum in seipsis, mor. to. 2. p. 184. c. 1
Mali homines habent labores bestiarum, lit. to. 2. p. 183. col. 3
Malum narrare pejus est, quam cogitare, lit. to. 2. p. 185. col. 2
Malus desolabitur ab amicis, & maxime in morte, mor. to. 2. p. 186. c. 1
Malis Episcopis quare obediendum sit, alleg. to. 2. p. 186. col. 1
Mala tria, quæ sunt in anima malorum, mor. to. 2. p. 186. col. 2
Mali in persecutione liquefient, myst. to. 2. p. 192. col. 1
Malorum auditus damnatur propter multa, mor. to. 2. p. 199. c. 2
Male loqui de Deo, quid sit, mor to. 2. p. 201. col. 2
Mali Angeli tantummodo Deo permittente nocere possunt hominibus, mor. tom. 2. p. 205. col. 1
Mali bonum inceptum relinquentes, mor. to. 2. p. 206. col. 2
Mali Prælati veniunt, ut gentes in Ecclesia, mor. to. 2. p. 209. c. 1
Male judicantes reprehenduntur, mor. to. 2. p. 216. col. 2
Mali adjutores sunt Diaboli, & boni cooperatores Dei, mor. tom. 2. p. 218. col. 1
Mala, quæ fuerunt in Christo non culpæ, sed pœnæ fuerunt, alleg. tom. 2. p. 227. col. 3
Mali quomodo utiles sint bonis, alleg. to. 2. p. 249. col. 1
in mala vita Christianorum blasphematur Deus, mor. to. 2. p. 183 c. 1
Mala vita fœno comparatur, alleg. to. 2. p. 183. col. 3
Mali impugnant tribus modis, lit. to. 2. p. 346. col. 3
Mali invident, & detrahunt, lit. to. 2. p. 355. col. 4
in Malo igne totus mundus positus est, lit. to. 2. p. 258. c. 3
Malorum congregatio non est Ecclesia Dei, sed Synagoga satanæ, mor. tom. 2. p. 276. col. 3
Mala est reprobanda in Judæa, & Judæis, lit. to. 2. p. 287. c. 1
Mala quinque, ex quibus consequenter pervenitur in scandalum, mor. tom. 2. p. 278. col. 1
Mali cum non possunt alios ad malum trahere, procurant aliorum profectum impedire, lit. to. 5. p. 8. col. 4
Malorum viæ sunt honores sæculi, divitiæ, voluptates, quæ a sinistris esse dicuntur, lit. tom. 3. p. 9. col. 3
Malæ taciturnitatis causæ octo, lit. to 3. p. 20. col. 2
Mala plurima bona esse videntur, quia vel non recto oculo cordis, vel nimis a longe, vel superficialiter tantum homo illa intuetur, lit. tom. 3. p. 29. col. 4
Male vivere, & bene docere, nihil est aliud, quam seipsum lingua propria damnare, lit. to 3. p. 32. col. 1
Malorum orationes non exaudiuntur pluribus de causis, liter. tom. 3. p. 33. col. 3
Mala quinque illius, qui negligit discere legem Dei, lit. to. 3. p. 37. c. 1
Mala cum gratiarum actione recipere debemus de manu Domini, sicut cum hilaritate bona ab eodem accepimus, lit. to. 3. p. 44. c. 4
Eadem quippe affectione recipienda sunt bona, & mala a Domino, quia eadem charitate donantur ab ipso, ibid.
Malorum proprium est abire, bonorum autem venire. Electis namque dicet Christus: Venite benedicti: reprobis, discedite maledicti, lit. to. 3. p. 74. col. 1
Mali semper serviunt bonis, velint, nolint, lit. to. 3. p. 97. col. 4
Malum a domesticis illatum molestius sustinetur, lit. to. 3. p. 107. col. 1
Male alios custodire poterit, qui seipsum custodire ignorat, & alienam domum regere, qui propriam negligit, lit. to. 7. p. 107. c. 3
Mala punica sunt opera in charitate facta, lit. to. 3. p. 126. col. 3
Malum nullum impunitum, aut enim homo punit, aut Deus puniet, lit. tom. 3. p. 138. col. 2
Malorum congregatio arundineto comparatur, arundo enim in luto crescit, omni vento cedit, vacua est, sonora, sic mali in luto vitiorum sunt fixi, omni tentationi cedunt, vacui sunt a gratia Dei, lit. tom. 3. p. 411. col. 2
Malæ nationes iniquæ dicuntur, quia sicut nascuntur filii iræ, sic moriuntur filii iræ propter actualem iniquitatem, lit. to. 3. p. 142. c. 1
Mala hominum tria, infirmitas conditionis, brevitas temporis, obtusitas mentis, lit. tom. 3. p. 153. col. 1
Malum est nolle scire ea, quæ Dominus præcipit sciri, & velle scire ea, quæ Dominus prohibet inquiri, lit. to. 3. p. 175. col. 2
Mali in hac vita sustinent maledictionem pœnæ, sed non pœnam, lit. tom. 3. p. 188. col. 2
Malum duplex, culpæ, & pœnæ, primum est a sola hominis prava voluntate, alterum est a Deo, lit. to. 3. p. 191. col. 1
Mali comparantur paleis, nam cum malis boni commisti sunt, sicut granum, & palea: paleæ igne comburuntur, sic reprobi igne inferni cremabuntur; paleæ a quolibet vento disperguntur, sic reprobi a quolibet peccato commoventur, lit. to. 3. p. 210. c. 1
Mala permittuntur a Deo propter bona, & impii justorum profectui deserviunt, lit. to. 3. p. 234. col. 2
Malum magnum est, quod ubi speratur fides, inveniatur malignitas, ubi speratur amicitia, inveniatur perversitas, lit. to. 3. p. 240. c. 1
Malum, idest vitium, & quomodo capiatur, myst. to. 4. p. 15. col. 2
Malis in die judicii quid dicetur, & bonis quoque, myst. to. 4. p. 39. c. 4
Malum, discutitur hæc quæstio, & solvitur, quomodo dicatur Deus causa mali, lit. tom. 4. p. 44. col. 1
Mali in nihilum redigentur, myst. tom. 4. p. 66. col. 4

Malum

Malum omne cur Hebræis contigerit, lit. to. 4. p. 72. col. 1
Malum est esse in loco sicco, lit. to. 4. p. 73. col. 3
Malorum summa, quod vivitur ad exemplum, myst. to. 4. p. 75. col. 1
Mali folio diffluenti assimilantur, myst. to. 4. p. 75. col. 2
Mali qui sunt in mundo, quidam aperte cognoscuntur, quidam secrete, propterea mali diversis animalibus comparantur, myst. tom. 4. p. 76. col. 2
Mala animalia post captivitatem Hebræis non nocuerunt, lit. tom. 4. p. 77. col. 3
Malis apparet Dominus, quando destruit illos, mor. to. 4. p. 88. c. 1
Malum facit Dominus, idest discordiam passive, vel malum pœnæ in culpam, lit. tom. 4. p. 101. col. 3
Malum extremum est non habere solatium in extremitate, mor. tom. 4. p. 120. col. 4
Mali sunt unum in malo, plures in numero, myst. to. 4. p. 121. c. 4
Mali in judicio perdentur, boni salvabuntur, myst. to. 4. p. 127. c. 3
Mali saliuncæ comparantur, myst. to. 4. p. 331. col. 1
Malum omne quomodo dicatur aliquod, & econtra, myst. to. 4. p. 151. col. 4
Mali ad loquendum mala sunt loquaces, myst. to. 4. p. 133. col. 2
Mali cur luto comparentur, lit. to. 4. p. 137. col. 3
Mali gaudent in mundo, tristantur postea, myst. to. 4. p. 149. c. 3
Mali comparantur fumo, mor. to. 4. p. 164. col. 2
Mala nostra scripta sunt in cordibus nostris per obstinationem, & sic Deus illa videt, mor. to. 4. p. 164. col. 3
Mali in futuro seculo patientur famem, myst. to. 4. p. 166. col. 1
Mali in terra sua omni supplicio replebuntur, lit. to. 4. p. 166. col. 1
Mali omnes dicuntur cibus Diaboli, quos ipse manducat, myst. tom. 4. p. 168. col. 1
Malus aptissime comparatur pulveri, myst. to. 4. p. 168. col. 1
Malis displicere, laudari est, lit. to. 4. p. 175. col. 1
Malorum evulsio est peccatorum cessatio, lit. to. 4 p. 176. c. 3
Malorum summa, quod vivitur ad exemplum, myst. to. 4. p. 178. c. 4
Malum culpam dicit, amarum vero pœnam, lit. to. 4. p. 180. c. 1
Malum est peccare, at pejus est peccatum factum manifestare, pessimum denique est defendere, lit to. 4. p. 182. col. 1
Mali nihil prosperum habent in veritate, lit. to. 4. p. 182. c. 1
Mali quicquid habent, & quoquo modo sortem vocant, reddent tamen, myst. tom. 4. p. 185. col. 1
Mali in hoc mundo florent, mor. to. 4. p. 185. col. 1
Malum quod nobis accidit, vitii nostri est, non Dei, lit. to. 4. p. 187. c. 2
Mala a nobis multis de causis, ac rationibus declaratur, lit. 4 p. 187. c. 3
Malum Jerusalem evenit Domino permittente, non præcipiente, lit. tom. 4. p. 192. col. 1
Mali comparantur lacui, sive cisternæ, lit. to. 4. p. 192. col. 2
Malos alloquitur, & impatientes Dominus, mor. to. 4. p. 194. c. 2
Mali implentur vino peccati, myst. to. 4. p. 213. col. 2
Mali hic non sepeliuntur, quomodo intelligatur, lit. to. 4. p. 220. c. 2
Mali in inferno continuo flagellabuntur a Dæmonibus, mor. tom. 4. p. 220. col. 4
Malorum adinventiones maxime Deo displicent, myst. t. 4. p. 222. c. 4
Mali potestas data est persequendi bonos usque ad judicium, lit. tom. 4. p. 227. col. 2
Malo moriente nullus plangit, myst. to. 4. p. 231. col. 1
Mola Superior prædicationem de superbis, mola Inferior de infernis prædicationem dicunt, lit. to. 4. p. 237. col. 3
Mali continuo habent remorsum conscientiæ, mor to. 4. p 244. c. 3
Malum est transmigrare de Jerusalē in Babylonē, mor. to. 4. p. 260. c. 1
Malis etiam Dominis subditi obedire debent, myst. to. 4. p. 260. c. 3
Mali Myricæ comparantur, quia extrinsece emittunt flores, myst. to. 4. p. 265. col. 2
Malorum genera duo, & quæ, mor. to. 5. p. 36. col. 4
Mali in hoc maxime affligentur, quod scient scientiam divinam non esse revocandam, nec placandum judicem, mor. to. 5. p. 77. c. 4
Mali in præsenti gaudent, & dolent boni, in futuro erit e converso, myst. tom. 5. p. 115. col. 1
Mala quæ nos hic premunt, ad Deum ire compellunt, mor. tom. 5. p. 118. col. 4
Mali punientur in inferno pro sanguine, idest, pro peccato, quod fecerunt, mor. to. 5. p. 122. col. 1
Mali in inferno puniuntur pro peste, quia alios suo pravo exemplo corruperunt, ibid.
Mali in inferno punientur pro imbre vehementi, idest pro prædicatione, quam contempserunt, mor. to 5. p. 122. col. 1
Mali dicuntur nebulæ, myst. to. 5. p 201. col. 3
Malitiæ temporis Antichristi, myst. to 5. p. 207. col. 1
Malum ex nobis est, exp. to. 5. p. 212. col. 2
Mali dicuntur Aquilo, & cur, exp. to. 5. p. 224. col. 2
Mali palea dicuntur, & cur, mor. to. 6. p. 11. col. 1
Malum quomodo sumatur, quando dicit: nec malo resistatis, lit. tom. 6. p. 20 col. 4
Malum temporale tribus modis fit, lit. to. 6. p. 21. col. 1
Malum, mundus, peccatum, vel Purgatorium, lit. to. 6. p. 24. col. 3
Mali in inferno erunt ligati manibus, & pedibus, & cur, lit. tom. 6. p. 70. col. 3
Mali conantur propria virtute, Prol. to. 6. p. 117. col. 1
Mala nostra sunt pure mala, mor. to. 6. p. 143. col. 2
Mali derident bonos, divites pauperes, mor. to. 6. p. 182. c. 2
Malum multa sunt, & quæ, diffuse tractantur, lit to. 6. p. 199. c. 3
Mali duplici malitia qui sint, mor to. 6. p. 201. col. 1
Mali dicuntur amatores sæculi, mor. to. 6. p. 201. col. 1
Malos vocat Dominus Apostolos, & quomodo erant mali, dicitur, mor. tom. 6. p. 201. col. 1
Malum quamdiu vivat dicitur, quandove cadat, lit. to. 6. p. 212. col. 3
Mali vero per numerum duo, myst. to. 6. p. 212. col. 3
Mali mercenarii sunt hypocritæ, & avari, mor. to 6. p. 224. col. 4
Mali hanc vitam vocant Sabbatum, & cur, mor. to. 6. p. 315. col. 4
Mali custodiunt Sabbatum in hac vita, mor. to. 6. p. 315. col. 4
Mali in judicio quinque habebunt accusatores, mor. to. 6. p. 321. c. 4
Mali ejicientur de societate bonorum, lit. to. 6. p. 328. col. 1
Mali obstinati in malitia abominatur correctiones, mor. t. 6. p. 366. c. 2
Mali dicuntur comburendi quatuor modis, mor. to. 6. p. 375. c. 4
Mali odiunt bonos multis de causis, mor. to. 6. p. 378. col. 2
Mala quæ nos hic premunt, ad Deum ire compellunt, mor. tom. 6. p. 38. col. 4
Malum apprehendere contingit dupliciter, exp. Glos to. 7. p. 16. c. 4
Malum pro malis reddi dupliciter potest, exp. Glos. to. 7. p. 18. c. 3
Mala pro bonis non reddentur in futuro, exp. Glos. to. 7. p. 18. c. 3
Malum commendat bona creata, exp. Glos. to. 7. p. 22. col. 2
Mala actio, inquantum actio a Deo est, inquantum vero mala a Diabolo, vel ab homine est, exp. Glos. to. 7. p. 22. col. 2
Mali reconciliari sunt per causam sufficientem, quia Christi mors sufficit ad reconciliandum omnes, exp. Glos. to. 7. p. 33. col. 2
Mala quædam sunt per se, & secundum se, quæ licet non essent prohibita, tamen sunt mala, exp. Glos. to. 7. p. 36. col. 4
Mala quædam sunt secundum se tantum, quæ nisi addatur bona circumstantia, semper sunt mala, exp. Glos to. 7. p. 36. col. 4
Mali semper corrumpentur, & erunt incorruptibiles, semper morientur, & erunt immortales, exp. glos. to. 7. p 49. col. 3
Malum, sive peccatum quid, exp. glos to. 7. p. 50. col 2
Malum unde habeat, quod sit malum, exp. glos. to. 7. p. 50. col. 2
Mali quandoque mittuntur ad prædicandum a Domino, expos. glos. to. 7. p. 56. col. 3
Malum est corruptio speciei, modi, & ordinis, exp. glos. to. 7. p. 59. c. 4
Malum pro malo reddere, quid sit, exp. glos. t. 7. p. 63. col. 4
Malos puniri amore justitiæ, non libidine vindictæ volunt Sancti, exp. glos. tom. 7. p. 64. col. 1
Malum, negationes, & privationes alieno ordine sunt ordinata, ibid. col. 2
Malum ideo non est bonum, quia non est ordine in se ordinatum, ib.
Malis quare det potestatem Deus, exp. glos. to. 7. p. 64 col. 4
Male agens estne minister Dei, exp. glos. to. 7. p. 64. col. 4
Malus numquam eligi debet, exp. glos. to. 7. p. 114. col. 4
Mali nudi invenientur, lit. to. 7. p. 128. col. 3
Malus non potest bona facere, lit. to. 7. p. 133. col. 1
Mali non debent institui ad eleemosynas colligendas, lit. tom. 7. p. 126. col. 1
Mali, inquantum mali, non sunt diligendi, exp. glos. to. 7. p. 161. c. 2
Malis dat Dominus florem, idest temporalem prosperitatem, mor. tom. 7. p. 162. col. 3
Malum incurritur dupliciter, lit. to. 7. p. 133. col. 3
Mala, quæ proveniunt ex operibus carnis, sunt septem, & octo, lit. tom. 7. p. 165. col. 1
Mali redempti sunt per sufficientiam, lit. to. 7. p. 169. col. 3
Mali cur non occurrent Christo, lit. to. 7. p. 184. col. 3
Mali remanebunt in terra in die judicii, lit. to. 7. p. 201. col. 3
Mali mala in juventute discentes, in eisdem frequenter senescunt, lit. tom. 7. p. 228. col. 4
Mali timent adventum Christi, lit. to. 7. p. 230. col. 1
Mala multa narrantur, quæ oriuntur ab amore sui, lit. to. 7. p. 227. c. 1
Mala duo incurreramus, a quibus Christus nos redemit, & mundavit, lit. tom. 7. p. 234. col. 2
Malum quaternarium, ibid. col. 4
Malum est occasio boni, lit. to. 7. p. 236. col. 4
Mali sunt quasi torrens culpæ, lit. to. 7. p. 242. col. 3
Mali dicuntur arena, lit. to. 7. p. 267. col. 2
Mali nihil habent in cœlo, boni nihil habent in terra, lit. t. 7. p. 311. c. 4
Malum Deus quomodo facere dicatur, lit. to. 7. p. 312. col. 4
Malum quomodo dicatur placere Deo, lit. to. 4. p. 414. col. 4
Malum agere, non est agere, sed bene agere, est agere simpliciter, lit. tom. 7. p. 320. col. 3
Malum quo pacto deleatur, lit. to. 7. p. 334. col. 4
Mala conversatio fugienda, lit. to. 7. p. 371. col. 2
Mambre, Escol, & Aner fratres, a primo, qui fuit primogenitus, est appellata vallis Mambre, lit. to. 1. p. 18. col. 3
Mami qui sint, lit. tom. 6. p. 104. col 4
Mamilla temporalia denotat, quæ dantur pueris, myst to. 4. p. 149. c. 3
Mammas nudant, qui bona exterius ostendunt, myst. to. 4. p. 303. col. 4
Mammæ sunt ratio, & voluntas, myst. to. 5. p. 84. col. 4
Mammona Syra lingua divitiæ dicuntur, lit. to. 6. p. 26. col. 1

Mammon pecunia dicitur, myst. tom. 6. p. 228. col. 3
Mammon, & mammona reperiuntur, & quid præsteot, myst. tom. 6. p. 228. col. 4
Manahen interpretatur consulens, vel consolatio, myst. to. 5. p. 255. c. 2
Manahen dicitur Christus, ibid.
Manasses interpretatur obliviosus, Ephraim fructificans, cuilibet enim Christiano duo sunt necessaria, oblivio sæculi, & profectus in operibus bonis, myst. to. 1. p. 69. col. 4
Manasses interpretatur oblivio, mor. to. 2. p. 112. col. 1
Manasses oblivio interpretatur, myst. to. 2. p. 152. col. 1
Manasses interpretatur oblivio, mor. to. 2. p. 220. col. 2
Manasses interpretatur oblivio, lit. to. 2. p. 284. col. 3
Manasses quid signat, ibid.
Manassis fatuitas, atque impietas exprimitur, lit. to. 4. p. 68. c. 2
Manasses fraudulentus, lit. tom. 4. p. 69. col. 1
Manasses captivus ductus propter peccata, lit. to. 4. p. 116. col. 3
Manasses, & Ephraim fratres sunt, quid sibi velit, mor. to. 4. p. 144. c. 4
Manasses implevit Jerusalem cruore multorum occisorum, lit. tom. 4. p. 217. col. 4
Manasses obliviosus interpretatur, & Christum significat, lit. tom. 6. p. 4. col. 1
Manasses malus fuit una cum Ammone filio, lit. to. 6. p. 4. col. 1
Manasses interpretatur oblivio, lit. to. 7. p. 184. col. 4
Manasses quid significet, lit. tom. 7. p. 231. col. 1
Mancipia sunt servi quasi manucapti in bello, exp. to. 5. p. 96. c. 1
Mancipia etiã sunt servi quasi manu capientes, quia serviendo manu capiuntur ea, quæ necessaria sunt ad serviendum, exp. to. 5. p. 95. c. 1
Mancipia dicuntur omnia, quæ manu capi possunt, idest, utensilia quælibet, ibid.
Mancipia quid, lit. tom. 7. p. 416. col. 3
Manda, remanda, expecta, reexpecta, &c. lit. to. 4. p. 263. col. 4
Mandatum de Sabbati observatione est cæremoniale, lit. t. 1. p. 156. c. 4
Mandata sunt viæ Domini, mor. to. 2. p. 56. col. 3
Mandatum lucerna est, lex lux, lit to. 2. p. 96. col. 4
Mandata sunt via, consilia semitæ, myst. to. 2. p. 104. col. 1
Mandata Evangelica debent custodiri, mor. to. 2. p. 234. col. 3
Mandatum maximum quale, mor. to. 2. p. 297. col. 2
Mandatum lucerna est, lit. tom. 2. p. 313. col. 1
Mandatorum, & præceptorum differentia quæ sit, myst. tom. 2. p. 14. col. 2
Mandata Dei æterna dicuntur, quia immobilia sunt, & quia ordinantur ad charitatem, quæ numquam excidit, & quia perducunt homines ad vitam æternam, lit. to. 3. p. 171. col. 4
Mandata Domini sunt testamentum, in quo stare debemus, si hæreditatem volumus habere, lit. to. 3. p. 191. col. 2
Mandata Dei honesta, faciliaque sunt, & secura, myst. to. 4. p. 108. c. 2
Mandata Domini via sunt, & quomodo, myst. to. 5. p. 53. col. 4
Mandata quomodo impleantur, lit. to. 6. p. 116. col. 1
Mandata ossti, multipliciter potest legi, lit. to. 6. p. 241. col. 1
Mandatum Novum dicitur charitas, lit. to. 6. p. 368. col. 3
Mandatum Novum dicitur dilectio, & cur, mor. to. 6. p. 368. col. 2
Mandatum Novum, & Vetus charitas est, lit. to. 7. p. 348. col. 1
Mandatum dilectionis quale, lit. to. 7. p. 352. col. 2
Mandata Christi non sunt gravia, imo sunt levia, & quare, lit. tom. 7. p. 354. col. 3
Mandragora est pulchra visu, habens gratum odorem, sed saporem insipidum, lit. tom. 1. p. 41. col. 1
Manducatio fuit prima causa humanæ miseriæ, mor. to. 2. p. 201. c. 2
Manducatio pluribus nocuit, mor. to. 2. p. 202. col. 3
Manducare, & bibere coram Domino quid sit, myst. to. 6. p. 219. col. 3
Manducantibus, & jejunantibus Dominus apparuit, lit. to. 7. p. 94. c. 1
Mane duplicem habet respectum, est finis præcedentis diei, & initium sequentis, accipiendo diem naturalem viginti quatuor horarum, lit. tom. 1. p. 1. col. 3
Mane multiplex est, prosperitatis, Dominicæ Resurrectionis, Mundi, Hominis, Temporis, Æternitatis, lit. to. 1. p. 426. col. 2
Mane significat juventutem, myst. to. 2. p. 156. col. 2
Mane multiplex est, mor. tom. 2. p. 229. col. 2
Mane in juventute incipiendum est bene vivere, & non incipere velle, cum per mortem definendum est, myst. to. 3. p. 101. col. 3
Mane hoc est in principio regni, metaphora est, lit. to. 4. p. 36. c. 1
Mane tempus liberationis denotat, lit. to. 4. p. 49. col. 1
Mane, cito, lit. tom. 4. p. 71. col. 3
Mane semina semen tuum, Proverbium est, myst. to. 4. p. 195. c. 4
Mane, Latina lingua potest significare numerum, Thetel significat pondus, Phares lingua Romana significat fragmentum, exp. tom. 5. p. 153. col. 2
Mane juventutia rubere, futuræ tribulationis est signum, mor. tom. 6. p. 57. col. 3
Manere apud Christum quid sit, mor. to. 6. p. 288. col. 3
Manichæorum hæresis pessima, mor. to. 2. p. 122. col. 2
Manichæorum error, asserentium sola invisibilia esse a Deo, visibilia autem ista esse a malo Deo, lit. to. 3. p. 201. col. 3
Manichæi confunduntur ex ambulatione Petri super aquas de corpore Christi, lit. tom. 6. p. 55. col. 1
Manichæi dicunt legem Moysis non esse a Deo bono, lit. t. 6. p. 252. c. 1
Manichæi hæresis quæ, lit. tom. 6. p. 280. col. 1
Manichæi opinio de duobus rerum principiis falsissima, expos. Glos. to. 7. pag. 45. col. 3
Manifestatio Christi in carne quare Propheta petit, ut sit coram Ephraim, Benjamin, & Manasse, quid sit, alleg. to. 2. p. 211. c. 1
Manifestata Prophetis, sunt nobis manifestata per rei exhibitionem, lit. tom. 2. pag. 132. col. 3
Manifesta probatione non egent, lit. to. 6. p. 70. col. 1
Manifestari coram Ephraim, Benjamin, & Manasse quid sit, lit. to. 7. pag. 231. col. 1
Manipulus Christi est ejus humanitas, alleg. tom. 2. p. 52. c. 1
Manipulorũ congregatio significat Apostolorum Congregationẽ, ib.
Manipulus est Ecclesia ex diversis gentibus congregata, ibid.
Manipulos facit, qui prædicationis verbum opere complet, myst. to. 1. p. 59. col. 4
Manipulus, & cingulum, & stola quid significat, lit. t. 6. p. 266. c. 2
Manna exprimit Sacramentum altaris, aqua de Petra doctrinã Christi, sordes Ecclesiæ abluentem, Prol. to. 1. p. 75. col. 1
Manna sapiebat Hebræis, quod volebant, mor. tom. 5. p. 167. c. 1
Manna Filium Dei significat, alleg. to. 2. p. 201. col. 3
Manna quomodo a ventis generatum fuit, lit. to. 2. p. 202. col. 1
Manna dicitur panis cœli, & cur, lit. to. 2. p. 274. col. 1
Manna interpretatur quid est hoc, lit. to. 6. p. 69. col 4
Manna corpus Domini denotat, mor. to. 6. p. 365. col. 2
Manna die Dominico, exp. Glos. tom. 7. p. 97. col. 4
Manna intelligitur gloria æterna, lit. tom. 7. p. 374. col. 1
Manna gloria animæ, ibid. col. 4
Mansionarius quis sit, mor. tom. 7. pag. 328. col. 4
Mansiones in Templo Salomonis tres, lit. to. 4. p. 16. col. 2
Mansio triplex erat in Templo, exp. to. 5. p. 131. col. 2.
Mansiones multæ sunt, quomodo intelligatur, lit. t. 6. p. 369. c. 4
Mansiones Diaboli, lit. tom. 3. pag. 373. col. 3
Mansiunculæ in arca quid significent, mor. to. 2. p. 9. col. 4. & myst. tom. 1. pag. 10. col. 1
Mansiunculæ arcæ quinque varias Christi actiones designant, alleg. tom. 1. pag. 10. col. 4
Mansio non est quærenda in hoc mundo, ubi dolor est in ingressu, dolor in progressu, & dolor in egressu, myst. to. 1. p. 68. c. 1
Mansuetudinis gradus tres, contumeliarum perpessio, injuriarum tolerantia, verberum sufferentia, mor. to. 1. p. 262. col. 4
Prælati debent esse ad contumelias surdi, ad injurias muti, ad verbera mortui, myst. ibid.
Mansuetudo necessaria laudanti, myst. to. 2. p. 82. col. 4
Mansuetudo imaginem Dei servat in nobis, lit. t. 2. p. 94. col. 2
Mansuetudinis merita ostendit, lit. tom. 2. p. 103. col. 1
Mansuetudo abscondit contumelias, eas patienter sustinendo, lit. tom. 3. pag. 171. col. 4
Mansuetudo est virtus, qua quis provocatus opprobriis, nec patitur, nec deducitur, nec irritatur, lit. tom. 3. p. 174. col. 3
Mansuetudo neminem spernit, humilitas se omnibus subjicit, decet autem Christianum æqualibus, & inferioribus affabilem esse, & mitem, & senioribus humilem, lit. to. 3. p. 176. c. 2
Mansuetudo Christi declaratur, & quod non aperuit os suum coram Herode, & Pilato, myst. to. 4. p. 124. col. 4
Mansuetudo etiam in corripiendo errantes, mor. to. 5. p. 5. c. 2
Mansuetudo injuriis rerum, & damnis nutritur, myst. t. 5. p. 21. c. 2
Mansuetudo Christi exprimitur suo adventu, lit. t. 6. p. 67. c. 4
Mansuetudo omnium potentior est, lit. to. 6. p. 160. col. 4
Mansuetudinem in rebus melius est videre, quam in verbis, lit. to. 6. pag. 222. col. 2
Mansuetudo, & lenitas non ubique utilis est, lit. t. 6. p. 326. c. 2
Mansuetudo, & bonitas, idest, dulcedo animi bene junguntur benignitati, sive largitati, exp. Glos. tom. 7. p. 163. col. 4
Mansuetudo attrahit affectus auditorum, lit. to. 7. p. 226. c. 3
Mansuetudo perfecta qualis, lit. tom. 7. p. 234. col. 4
Mansuetudo quid, lit. to. 7. p. 317. col. 4
Mansuetus, quasi manu assuetus, mor. to. 2. p. 57. col. 2
Mansuetus quomodo ducitur in judicio, mor. to. 2. p. 57. col. 2
Mansuetus differt a mite, ibid.
Mansueti qui sint, & qui dicantur, myst. tom. 2. p. 82. c. 4
Mansuetus, idest manui assuetus, myst. tom. 2. p. 83. col. 1
Mansueti animi mollescunt ad verbum Domini, lit. t. 7. p. 244. c. 2
Manubiæ quid sint, exp. tom. 5. pag. 121. col. 3
Manubiæ sunt spirituales divitiæ, mor. to. 5. p. 121. col. 4
Manubiæ sunt spolia, vel rapinæ, sive res de præda manu collectæ, exp. tom. 5. pag. 101. col. 4
Manus Jacob exprimentes manus Esau, sunt opera pœnitentis, quæ in satisfactione debent esse fortia, mor. to. 1. p. 37. col. 1
Manu tenere mandata Dei, est illa opere complere, & jugiter meditari, lit. tom. 1. p. 158. col. 1
Manus Domini aliquando vocantur homines mali, per quos Deus punit alios malos, lit. tom. 1. p. 199. col. 1.
Manum contra Deum tendere, est in oratione prava perseverare, despectis Dei judiciis, lit. tom. 1. p. 414. col. 4

Maous Diaboli quæ sint, mor to. 2. p. 17. col. 3
Manus Dei exaltabitur in judicio, ut fortius verberet, mor. tom. 2. p. 21. col. 1
Maous Ecclesiæ fodere, est bonis operibus detrahere, mor. to. 2. p. 50. col. 4
Munus triplex, a manu, a lingua, a corde, mor. to. 2. p. 60. c, 3
Maaus Domini multiplex, mor. to. 2. p. 72. col. 4
Manus Domini quandoque dicitur gravis, quandoque levia, mor. tom. 2. p. 77. col. 3
Manus patris dicitur filius, alleg. to. 2. p. 86. col. 2
Manus significat operationem, impulsum, vel tentationem, mor. tom. 2. p. 92. col. 4
Manus Diaboli tenet omnes peccatores, mor. to. 2. p. 92. col. 4
Manus Diaboli est docta ad decipiendum, myst to. 2. p. 135. col. 2
Manus Hebræorum contra Christum, alleg. to. 2. p. 145. col. 1
Manus levat, qui operatur propter cœlestia, mor. to. 2. p. 156. c. 4
Manus innocentium quare lavandæ sint, lit. to. 2. p. 185. col. 2
Manum dexteram nostram quomodo tenet Deus, mor to. 2. p. 186 c. 4
Manus Deus levare dicitur, quando Deus punit, mor. t. 2. p. 188 c. 1
Manus operatur, quod cor concipit, alleg. to. 2. p. 195. col. 1
Manus Dei multiplex, mor. to. 2. p. 203. col. 4
Manus Christi docent nos multa, alleg. to. 2. p. 208. col 3
Manus Christi affixas debemus summopere intelligere, ibid.
Madian, & Sisaræ historia, alleg. to. 2. p. 218. col. 1
Manus expandere quid significet, mor. to. 2. p. 228. col. 3
Manus in sede Salomonis quid significent, mor. to. 2. p. 232. c. 2
Manus quinque digiti quid denotant, lit to. 2. p. 321. col. 2
Manus dextera bonam operationem denotat, lit. to. 2. p. 323. col 3
Manus sinistra intentionem malam, vel bona temporalia designat, lit. tom. 2. p. 323. col. 3
Manus excelsi Christus est, qui est sapientia, & virtus Dei, secundum quam Deus operatur omnia, lit. to. 3. p. 252. col. 3
Manus in manu, non est innocens, quia qui bonum quod debet operari, non operatur, damnabitur, lit. to. 3. p. 23. col. 3
Manus sub ascella abscondunt, qui a recta operatione cessant, sicut manus ad os convertere, est ea, quæ quis docet, opere adimplere, lit. tom. 3. p. 57. col. 2
Manus, quæ ad accipiendum est porrecta, ad dandum non debet esse collecta, mor. tom 3. p. 68. col. 1
Manus a muneribus excutiendæ sunt, quia munera pervertunt judicium etiam sapientium, lit. to. 3. p. 209. col. 1
Manus aliquando dicitur potentia, lit. to. 4. p. 28. col. 1
Manus Dei opus misericordiæ dicitur, lit. to. 4. p. 31. col. 3
Manus bona opera significant, myst. to. 4. p. 33. col. 2
Manus vindictam dicit, lit. to. 4 p. 45. col. 3
Manus, & quis sit, declaratur, lit. to. 4. p. 50. col 3
Manus Domini potentia dicitur divinitatis, myst. to. 4. p. 56. c. 2
Manus Domini multipliciter sumitur, myst. to 4. p. 56. col. 2
Manus a munere, & munus a manu dicitur, mor. to. 4. p. 73. c. 1
Manus, & genua totius corporis infirmitatem denotant, lit. tom. 4. p. 77. col. 1
Manus perforata dicitur, quasi impotens ad bene operandum, myst. tom. 4. p. 79. col. 2
Manus pro potestate sumitur, lit. to. 4. p. 81. col. 3
Manus Domini benignitas, & sapientia, myst. to. 4. p. 102. col. 2
Manus Prælatorum debent sumere exemplum a manibus Christi, mor. tom. 4. p. 112. col. 4
Manus Domini multa dicuntur, per longum declarant, mor. tom 4. p. 112. col. 4
Manus Domini duæ sunt secundum latitudinem, & fortitudinem, myst. tom. 4. p. 115. col. 2
Manus fortitudinis dat, & abfluenter dat, myst. to. 4. p. 115. c. 2
Manus fortitudinis conservat, & fortiter conservat, myst. tom. 4. p. 115. col. 2
Manus Domini potentia illius est, lit. to. 4. p. 12. col 1
Manus Dei tenet anima nostram Ecclesiam suam, myst. to. 4. p. 112. c. 3
Manus Domini operatio ejus, myst. to 4. p. 125. col. 2
Manus Domini multas habet proprietates, & munera, myst. tom. 4. p. 241. col. 4
Manus Domini longa dicitur, ibid.
Manus Domini filius, vel potentia ejus, myst. to. 4. p. 171. col. 2
Manum qui elevat, nondum percutit, sed minatur, lit. to. 4. p. 193. c. 1
Manus suas cur levaverit in Cruce Dominus, per longum dicitur, lit. tom. 4. p. 249. col. 4
Manus Diaboli habet quinque digitos, qui sint, lit. to. 4. p. 288. c. 2
Manus expanduntur largiendo eleemosynas, mor. to. 4. p. 290 col. 2
Manus Domini potestas, & fortitudo Domini, lit. to. 4. p. 4 col. 3
Manus Domini inspirata visionis intelligentia, lit. to. 5. p. 4. col. 1
Manos Domini Filius incarnatus, lit. to. 5. p. 4. col. 1
Manus hominis, potentia, & operatio Christi incarnati, alit. tom. 5. p. 6. col. 2
Manum ad aratrum mittere, quid sit, alit. to. 5. p. 6. col. 2
Manum super os ponere, est peccata locutionis per virtutem boni operis tegere, ibid. col. 4
Manus Domini Dei est Spiritus Sanctus, myst. to. 5. p. 32. col. 3
Manus Domini est divina gratia, myst. to. 5. p. 32. col. 3
Manus Domini super quem cadat, myst. to. 5. p. 32. col 4
Manus hominis est sub pennis, idest discretio operationis est sub volatu contemplationis, mor. to. 5. p. 40. col 4
Manus dicitur fortes, & potentes bellatores in populo, exp. t. 5. p. 55. c. 3
Manus elevatur dupliciter, & ad percutiendum, & ad subveniendum, & quomodo, exp. to. 5. p. 73. col. 3
Manus populi sunt bellatores, myst. to. 5. p 88. col. 3
Manum Christus suam levavit, hostes nostros exterminando, beneficia conferendo, vel flagellis castigando, & Patrem pro nobis orando, myst. tom. 5. p. 73 col.
Manus Jerusalem vocat bellatores fortes, mor. to. 5. p. 77. col. 2
Manus, & pedes præciduntur, cum cogitatio, vel operatio a fine debito avertitur, myst. to. 5. p. 85. col 4
Manus Domini dicitur extenta super malos, ut notetur, quod manum ejus nemo potest evadere, myst. to. 5. p 91. col. 4
Manus Domini, quæ tangit, & percutit filium, est paterna ejus correctio, mor. tom. 5. p. 118. col. 1
Manus vocatur munus, & oblatio facta ad altare, & quomodo, exp. tom 5. p. 136. col. 1
Manus altaris est sinus altaris, & quomodo, exp. to. 5. p. 136. c. 1
Manus expandere, maximum significat dolorem, mor. to. 4. p. 90. col. 2
Manus Moysi cur graves dicantur, lit. to 6. p. 18 col. 4
Manus Christi gratiam denotat, mor. to. 6. p. 31. col. 4
Manus Domini, vel potentiam, vel illius misericordiam exprimit, lit. tom. 6. p 36. col. 4
Manus bis imponere Dominum, quid sibi velit, lit. to. 6. p. 103. c. 1
Manus dextera voluntas animæ, lit. to. 6. p. 106. col. 2
Manus sinistra voluntas corporis, lit to. 6. p 106 col. 2
Manus Dæmonum triplex est, lit. to 6. p. 139. col. 1
Manus extenduntur propter multa, quæ maxime notantur, lit. tom. 6. p. 159. col. 4
Manus aridæ sanatio, animæ sanationem significat, lit. to. 6 p. 164. c. 1
Manus cur teneat Dominus suscitando, docetur per extensum, mor. tom. 6. p. 182. col 3
Manus ad aratrum mittere, quid sit, lit. to. 6 p. 191. col. 3
Manus Dei filius, quia per seipsum operatur: Spiritus sanctus digitus, qui ab utroque procedit, lit. to. 6. p. 202. col. 1
Manus qua aqua sint lavandæ, lit. to 6. p. 204. col. 4
Manus significat beneficia, lit. to. 7. p. 57. col. 3
Manus Domini sunt Prædicatores, lit. to. 7. p. 94. col. 3
Manus Ecclesiæ quæ, lit. to. 7. p. 107. col. 4
Manus Ecclesiæ sunt milites, lit. to. 6. p 108. col. 2
Manus Ecclesiæ debent habere digitos, & qui sint, lit. to. 7 p. 108. c. 2
Manus est filius, exp. glos. to. 7. p. 125. col. 4
Manus Moysi graves sunt, idest, præcepta legis, sed non ita Pauli, lit. tom. 7. p. 138. col. 2
Manus Domini qualis, & quid det, lit. to. 7. p. 174. col. 1
Manus Diaboli effectus, lit to. 7. p. 174. col. 1
Manum aperire quid, ibid. col. 4
Maous sanctæ sunt, quæ eleemosynas operantur, lit. to. 7. p. 211. c. 2
Manus quare elevet Sacerdos in Præfatione Missæ, cum dicit Sursum corda, lit. tom. 7. p. 211. col. 2
Manuum elevatio quid significet, lit. to. 7. p. 211. col. 2
Manus impositio multiplex, sive ad multa, lit. to 7. p. 219. c. 1
Manus Dei est potentia, quæ jubet, & facta sunt, lit. to 7. p. 240 col. 1
Manum hominem oportet habere, illamque Deo porrigere, si vult, quod Dominus eam apprehendat, lit. to. 7. p. 256. col. 1
Manum auxilii quibus Dominus attrahat, lit. to. 7. p. 256. col. 1
Manum apprehendit Dominus, sicut mater, medicus, nauta, & nutrix, ibid.
Manus sollicitæ operationis, & fatigatio operantis ostendit exilium, & dolorem nostræ peregrinationis, lit. to. 7. p. 267. col. 3
Manus quid significent, lit. to. 7. p. 272. col. 3
Manuum impositio quorum sit, lit. to. 7. p. 286 col. 3
Manus opera malorum, bonorum operimentum, mor. to. 7. p. 294. c. 2
Manzer, spurius, & nothus differunt, quia manzer dicitur, qui ex scorto natus est, spurius, qui de concubina, nothus, qui de adultera, lit. tom. 1. p. 167. col. 4
Maozem sonat præsidium, vel fortitudinem, exp. to. 5. p. 163. c. 3
Maradach fuit pater Nabuchodonosor magni, qui postea captivavit Judæos, lit. tom. 4. p. 86 col 1
Maradach cur miserat præsertim nuncios, declaratur, lit. tom. 4. p. 86. col. 1
Maradach Baladam post Solis divulgationem, misit Ezechiæ munera, & nuncios, ibid.
Maradach Baladam, duo sunt nomina, vel Berodach debet legi, ibid.
Maradach amara continentia interpretatur, mor. to. 4. p. 86 c. 2
Maradach, & filius ejus Nabuchodonosor abstulerunt omnia, quæ erant in domo Ezechiæ Regis Juda, lit. to. 4. p. 86. col. 3
Marcella, beata fuit illa mulier, Lucæ undecimo: Extollens vocem quædam mulier, &c. mor. to. 7. p. 145. col. 2
Marcus plura continet, quæ ceteri Evangelistæ, scilicet Lucas, & Matthæus conscribunt, lit. to. 6. p. 1. col. 2
Marcus D. Apostoli Petri interpres dicitur, lit. to. 6. p. 1. col. 3

Marcus primus Episcopus Ecclesiæ Alexandrinæ, lit.to.6. p.1.col.3
Marcus Evangelista Dominum Salvatorem prædicantem minime vidit, ibid.
Marcus Evangelista ea descripsit, quæ ab audientibus Christum Magistrum prædicantem sedulo hauserat, ibid.
Marcus Evangelista rerum gestarum fidem magis quam ordinem narravit, ibid.
Marcus 2. flumen, angulus, & annulus Ecclesiæ est, ibid.
Marcum secunda leonis facies demonstrat, & quare, ibid.
Marcus 2. Evangelista quare de Resurrectione loquitur, mor. tom. 6 p. 2. col. 1
Marcus quo Idiomate, & qua oratione Evangelium prodidit, lit. ibid.
Marcus sanctissimum digitum sibi amputavit, ut Sacerdotio reprobus haberetur, Prol. tom. 6. p. 90. col. 1
Marcus multis relictis transit statim ad miracula, & cur, & quando ordinem sequatur, lit. tom 6. p. 92. col. 3
Mardochæus interpretatur amare conterens impudicum, quod fecit in Cruce Diabolo Christus, mor. to. 7. p. 37. col. 4
Mardochæus quomodo interpretatur, lit. to. 7. p. 196. col. 4
Mare significat mentem hominis: hujus aquæ sunt cogitationes, ex hoc mari separantur aquæ, cum in die judicii, & mortis, pereunt omnium mortalium cogitationes, myst. to. 1. p. 423. col. 1
Maria Virgo quinque specialia gaudia habuit, in Annunciatione, in Nativitate, in Resurrectione, in Ascensione, & in sua Assumptione, mist. tom. 2. p. 27. col. 1
Maria fuit benedicta benedictione uberum, & vulvæ, quando prædicata fuit esse Beata, quia genuit Christum, & ubere eum lactavit, myst. tom. 1. p. 74. col. 2
Mare æneum est sacra Scriptura, mor. to. 2. p. 22. col. 3
Maris congregatio a Domino, lit. tom. 2. p. 80. col. 2
Mare quomodo convertatur in aridam, mor. to. 2. p. 162. col. 4
Mare mundi quando dicitur interrumpi a Domino, mor. t. 2. p. 200. c. 3
Maris rubri divisio ostenditur, lit. to. 2. p. 200. col. 3
Maris potestas est altitudo sæculi, myst. to. 2 p. 231. col. 3
Per Mare intelligitur status mercatorum, lit. to. 2. p. 252. c. 4
Per Mare intelliguntur pœnitentes, mor. to. 2 p. 255. col. 3
Mari positi sunt termini, ut ibi quiescat, & non exeat, lit. tom. 2. p. 266. col. 3
Mare magnum, & spatiosum dicitur concupiscentia, mor. to. 2. p. 268. col. 4
Mare magnum dicitur præsens sæculum amarum, & fluctuans, ibid.
Mare dicitur amara pœnitentia, mor. to. 2. p. 282. col. 1
Mare dicitur peccator, mor to. 2. p. 294. col. 4
Mare dicitur tumultus dæmonum, Anagog. to. 2. p. 294. col. 4
Mare rubrum dicitur præsens sæculum, myst. to. 2. p. 340. col. 4
Mare dicuntur persecutores fidelium, & quomodo, alleg. tom. 2. p. 294. col 3
Mare significat multitudinem impiorum, myst. to. 3. p. 72. col. 1
Mare mundum denotat, & mundum dimiserant ipsi Monachi, myst. tom. 4. p. 40. col. 2
Mare ibi quale sit, lit. tom. 4. p. 43. col. 1
Mare mundus dicitur, quia amarum est, myst. to. 4. p. 47. col. 2
Mare cor est peccatoris tumens superbia, myst. to. 4 p. 115. col. 1
Mare lacrymas compunctionis denotat, flumina Babylonis, ibid.
Mare sæculum, profundum maris claustrum inferni nihil prohibet intelligi, myst. to. 4. p. 119. col. 2
Maris proprietates declarantur, myst. to. 4 p. 137. col. 3
Mare Gentilitas est, myst. tom. 4. p. 147. col. 2
Mare vitam mercatorum significat, alleg. to. 4. p. 172. col. 3
Mare elementum per se instabile, myst. to. 4. p. 190. col. 4
Mare tumultum facit, quando intumescit, lit. to. 4. p. 294 col. 1
Mare cœli speciem habet, & quid sibi velit, docetur, myst. tom. 4. p. 204. col. 2
Mare dicuntur Sacerdotes, quorum munus est baptizare, myst. tom. 4. p. 241. col. 3
Mare quandoque ascendit, quandoque refluit, sic maligni spiritus aliquando tentando super hominem ascendunt, aliquando a tentatione refluunt, ut post gravius ascendant, myst. to. 5. p. 93. c. 2
Mare sævum est, & bulliens; ita dæmones, myst. to. 5. p. 93. c. 2
Mare projicit mortuos, ita Diabolus non multum curat de vilibus personis, sed meliores, & nobiliores vult ad se trahere, ibid.
Mare ubicumque in veteri Testamento ponitur sine determinatione, intelligitur mare Tyrrhenum, exp. to. 5. p. 131. col. 4
Mare Sufil quid significat, exp. to. 5. p. 167. col. 1
Mare secundum Hebræos generaliter vocatur Tharsis, exp. to. 5. p. 192. col. 3
Mare sunt superbi, & tempestuosi, myst. to. 5. p. 205. col. 2
Maris fretum dicitur Hellesponticum mare, exp. to. 5. p. 221. c. 2
Mare novissimum dicuntur Judæi, & quomodo, exp. to. 5. p. 214. c. 3
Mare orientale dicuntur electi, & cur, exp. to. 5. p. 224. col. 3
Mare novissimum dicuntur reprobi, & cur, exp. to. 5. p. 224. c. 4
Mare Orientale Gentiles denotat, in quibus orta est lux gratiæ, ibid.
Mare mortuum in se pati non potest, mor. to. 6. p. 5. col. 1
Maris proprietates dicuntur, mor. to. 6. p. 13. col. 4
Mare mundus est, mor. to. 6. p. 95. col. 4
Mare significat omnes, qui sunt in amaritudine peccati, ibid.
Mare Galilææ, & Tiberiadis idem esse notatur, lit. to 6. p. 158. col. 1
Mare mundum denotat, navis vero Crucem significat, myst. tom. 6. pag. 179. col. 1
Mare est mundus tumens superbia, spumans luxuria, & fervens avaritia, lit. tom. 6. p. 257. col. 2
Mare dicitur mundus, & cur, mor. t. 6. p. 325. c. 1
Mare tribulationem significat, lit. t. 7. p. 30. c. 2
Mare rubrum significavit Baptismum, lit. t. 7. p. 97. c. 4
Mare rubrum quare mundus, myst. tom. 7. p. 269. c. 2
Mare rubrum est Baptismus, ibid.
Mare expumat, ecce luxuria, & tumet, ecce superbia, lit. to. 7. pag. 388. col. 2
Mare dicuntur Gentiles, lit. tom. 7. p. 392. col. 2
Mare significat mundum, mor. tom. 7. p. 423. col. 2
Margaritæ origo, & natura, lit. tom. 7. p. 426. col. 4
Maria Virgo est porta cœli, mor. tom 2. p. 15. c. 2
Maria Virgo Sanctissima multa habet privilegia, myst. t. 2. p. 41. c. 1
Maria Virgo assimilatur Soli, ibid.
Maria est virga, lit. tom. 2. p. 53. col. 3
Maria habet proprietates terræ, mor. to. 2. p. 54. col. 4
Maria amaritudines mundi significat, ibid.
Maria Virgo habet sex gradus, ibid.
Maria Virgo est domus Dei, mor. t. 2. p. 60 c. 2
Maria Virgo quid vidit, & quid audivit, mor. t. 2. p. 128. c. 4
Maria habet velleris conditiones, alleg. t. 2. p. 181. c. 4
Mariæ virginitas dicitur vellus, ibid.
Maria fuit rore gratiæ, & Divinitatis repleta, ibid.
Mariæ Virginis beatissimæ miraculum, mor. t. 2. p. 214. c. 3
Maria Virgo mulier fortis dicitur, myst. to. 2. p. 222. c. 1
Maria Virgo quare dicatur ex Sion, mor. t. 2. p. 226. c. 4
Mariæ portæ dicuntur portæ Sion, & quæ fuerunt, mor. t. 2. p. 226. c. 2
Mariæ Magdalenæ Prophetia, ibid. col 3
Maria Virgo dicitur Thronus, Sol, Luna, & testis, mor. t. 2. p. 235. c. 2
Maria Virgo quomodo fuit Martyr, mor. to. 5. p 235. c. 2
Maria interpretatur amarum mare, significat pœnitentes, mor. to. 2. pag. 272. col. 4
Maria interpretatur illuminatrix, & cur, lit. to. 2. p. 316. col. 4
Maria Virgo mari comparatur, in qua omnia flumina gratiarum, atque virtutum, & donorum spiritualium congregantur, myst. tom. 3. pag. 72. col. 1
Mariæ Virginis octo privilegia, fuit enim humilis, solitaria, tacens, strenua, pia, Mater, & Virgo, prudens, mitis, myst. t. 3. p. 213 c. 4
Nebulæ comparatur propter novem effectus nubis, qui omnes in Maria Virgine reperiuntur, ibid.
Maria Virgo multos a peccatis protegit, & comparatur nubis columnæ, quæ præcessit filios Israel in deserto, myst. to. 3. p. 214. col. 1
Maria est navis, per quam peccatores pœnitentes perveniunt ad portum salutis, Arcam, & Castellum, myst. to 3. p. 214. col. 2
Maria Virgo detinet Christum, ne peccantibus irascatur: detinet Dæmones, ne noceant: virtutes, ne fugiant: merita, ne pereant, myst. to. 3. p. 215. col. 2
Maria comparatur Cedro, Cypresso, Palmæ, Rosæ, Olivæ, Platano, Cynnamomo, ibid. col. 3. & 4
Maria Virgo vocatur hæreditas Jacob, promissio Israel, liber vitæ, Testamentum Altissimi, agnitio veritatis, Arca Noe, Arca fœderis, urna aurea, rubus ardens, virga Aaron, vellus Gedeonis, Templum Salomonis, myst. to. 3. p. 218. col. 2
Maria Virgo est mulier fortis, pia in opere, benigna in corde, modesta in sermone, casta in corpore, & mente, fortis in laborum, & tribulationum firma perpessione, lit. to. 3. p. 221. col. 4
Maria Virgo comparatur Soli, lucernæ, columnæ, fundamento, myst. tom. 3. p. 222. col. 4
Maria mortua est mense Aprili in deserto Sin, myst to. 5. p 221. c. 4
Maria parens sancta Christi, necessario ex legis sanctione debuit nubere Josepho viro, de ejusdem Tribu, & cognatione, quia hæreditaria fuerat, & quare, lit to. 6. p. 4. col. 3
Maria fratres, vel sorores non habuit, ibid
Maria, & Josephus de una, & eadem Tribu fuerunt, lit. to 6. p. 4. col. 3
Maria stella maris, vel amarum mare interpretatur, lit. tom. 6. p. 4. col. 3
Maria opere Spiritus sancti conceperat, lit. to. 6. p. 4. col. 4
Mariæ partus Diabolum latuit, ibid.
Mariæ Genealogia per Josephi Genealogiam texitur, lit to. 6 p. 4. c. 4
Mariam conjugem quis moraliter habere debeat, & quomodo, lit. tom. 6. p. 5. col. 1
Maria, idest amaritudo pœnitentiæ, ibid.
Maria Josepho conjux erat affectu, & in copulatione animorum, ib.
Mariam accipere nonnulli timent, & quare, mor. to. 6. p. 5. col. 1
Mariæ Angelus dixit: Ne timeas, lit. ibid.
Maria Virgo quando inventa habens de Spiritu sancto, lit. t. 6. p. 4. c. 3
Mariam matrem suam octo de causis Christus voluit desponsari, & quales sint, lit. ibid.
Mariæ duæ solum venerunt ad monumentum secundum nonnullos, lit. tom. 6. p. 88. col. 2

Maria Illuminata interpretatur, & multa alia declarantur, mor. tom. 6. p. 123. col. 1
Mariæ tres quæ, quidve significant, lit. to. 6. p. 123. col. 4
Maria fuit omni gratia plena, mor. to. 6. p. 129. col. 2
Mariæ dignitas in tribus commendatur, lit. to. 6. p. 130. col. 3
Maria in Nazareth concepit Jesum, in Jerusalem vero amisit illum, lit. tom. 6. p. 131. col. 2
Maria Virgo stellæ assimilatur, ibid. col. 4
Maria cur de domo David dicatur, lit. to. 6. p. 131. col. 2
Maria hæres humilitatis David, ibid.
Maria quando stella, ibid.
Maria triplicem benedictionem recepit in salutatione Angelica, ibid. col. 4
Maria Virgo qualiter sit salutanda, docetur, lit. to. 6. p. 132. c. 1
Mariæ nomen cur taceat Angelus, lit. to. 6. p. 132. col. 2
Mariæ nomen quod, qualeque sit, lit. to. 6. p. 132. col. 2
Maria optimam partem elegit, &c. lit. to. 6. p. 132. col. 3
Beata Virgo Maria cui assimiletur, ibid. col. 4
Beata Virgo Maria, quomodo dicatur mulier sensata, ibid.
Beata Virgo Maria quando locuta fuerit, & cui docetur, lit. tom. 6. p. 133. col. 1
Maria optime cogitabat, ibid.
Maria invenit quod Eva amiserat, ibid.
Maria legerat in Isaia: Ecce Virgo, lit. to. 6. p. 133. col. 4
Maria verecundiam maxime servavit, & ob multa notatur, ibid.
Maria Virgo & puritatem, & firmitatem signat, lit. to. 6. p. 133. c. 4
Maria Virgo quomodo dubitaverat se matrem Dei esse, lit. tom. 6. p. 134. col. 1
Maria concipit Jesum, cum anima pœnitens, ac dolens concipit bonum propositum, mor. to. 6. p. 135. col. 1
Maria cur mulier dicatur, lit. ibid.
Maria tria habuit, propter quæ præsertim fuit benedicta, ibid.
Maria cur in montana ascenderit, declaratur, lit. to. 6. p. 137. c. 2
Maria quo mense ascenderit, quandiuque in montana permanserit, docetur, ibid.
Maria, & Joseph ministri fuerunt Nativitatis Domini, quomodo, lit. tom. 6. p. 142. col. 4
Maria pœnitentiam denotat, Joseph vero argumentum, myst. ibid.
Mariæ Virginis magna discretio notatur, lit. to. 6. p. 143. col. 1
Maria Virgo non minus ore, quam corpore pudica, lit. to. 6. p. 143. c. 1
Maria quæ conferebat in corde, quæve conservabat, lit. t. 6. p. 143. c. 1
Maria quæ a Pastoribus discit, quid nobis præstet, lit. to. 6 p. 143. col. 1
Maria duplicem vitam denotat, actualem scilicet, & contemplativam, mor. tom. 6. p. 143. col. 4
Maria, etiamsi non eget, purificatur tamen, lit. to. 6. p. 144. col. 4
Maria Virgo triplici ratione purificari voluit, lit. to. 6. p. 144. col. 1
Maria autem Magdalena ex dimissione, lit. to. 6. p. 176. col. 1
Maria Ecclesiam prænunciat a sordibus mundatam, myst. t. 6. p. 196. c. 3
Maria refertur quasi ad dilectionem Dei, lit. to. 6. p. 195. col. 4
Beata Virgo Maria perfecta fuit in utraque vita, myst. to. 6. p. 196. c. 1
Beata Virgo Castellum est, in quo intravit Jesus, myst. to. 6. p. 196. c. 1
Beata Virgo Maria omnium virtutum gratia plena, atque erudita, ib.
Beata Virgo Maria octo specialia privilegia habet, myst. t. 6. p. 166. c. 1
Beata Virgo Maria omnia habet, eminentiori modo tamen, quæ castellum habet, myst. tom. 6. p. 196. col. 2
Beatæ Virginis Mariæ laudes per extensum optime declarantur, ib.
Beata Virgo Maria naturali compassione satagebat liberare filium a morte, &c. ibid. col. 4
Beata Virgo Maria dupliciter commendatur, idest, de duplici parte corporis in hoc Evangelio, lit. to. 6. p. 202. col. 4
Maria quæ sedet ad pedes Domini designat contemplativos, mor. tom. 6. p. 354. col. 2
Maria soror Marthæ communiter habet Ecclesia, quod sit illa peccatrix, lit. tom. 6. p. 354. col. 3
Maria soror Marthæ interpretatur stella maris, mor. to. 6. p. 355 c. 4
Maria soror Marthæ signat rationem, &c. mor. to. 6. p. 355. col. 4
Maria domi sedet, quia contemplativi quietem desiderant, mor. tom. 6. p. 356. col. 2
Maria unxit pedes Domini in sabbato ante ramos Palmarum, lit. tom. 6. p. 359. col. 1
Maria Magdalena signat pœnitentes, mor. to. 6. p. 377. col. 3
Mariæ quomodo dicatur apertam esse vulvam, exp. glos. to. 7. p. 7. c. 2
Mariæ Magdalenæ inter mulieres, Petro inter viros Christus apparuit primo post resurrectionem, exp. glos. to. 7. p. 115. col. 2
Maria Alphæi fuit soror matris Domini, exp. glos. to. 7. p. 149. c. 2
Maria legit in Christo in Cruce suspenso lamentationes, latro pœnitens Carme, latro blasphemus Væ, lit. to. 7. p. 175. col. 3
Maria Magdalena quos significet, myst. to. 7. p. 257. col. 1
Marmor de monumento Christi, qui, lit. to. 6. p. 123. col. 3
Mariotidis lacus Ægypto utilissimus, lit. to. 4. p. 44. col. 3
Mariti quid faciant uxoribus adulteris, & quid facere debeant, lit. tom. 4. p. 181. col. 1
Maritatorum tribulationes plures sunt, quam justorum, myst. tom. 7. p. 91. col. 2
Maritimi adorabant Neptunum, exp. glos. to. 7. p. 158. col. 2
Marsi sunt quidam populi, qui extrahunt de cavernis serpentes cum incantatione, exp. Glos. t. 7. p. 97. c. 2
Marsupium significat voluntatem malignandi, ubi nequitiæ omnes tanquam thesauri Diaboli reservantur, lit. t. 3. p. 3. col. 1
Martha specialiter quasi refertur ad dilectionem proximi, lit. tom. 6. pag. 195. col. 4
Martha quæ satagebat circa frequens ministerium, signat activos, mor. t. 6. p. 354. col. 2
Martha interpretatur dominans, mor. to. 6. p. 355. c. 4
Martha significat animositatem, sive generositatem animæ, ib.
Martha signat timorem, mor. tom. 6. p. 366. c. 4
Martha Domino facit convivium in recordatione beneficiorum, & Lazarus in contritione peccatorum, mor. to. 6. p. 358. c. 4
Martha quæ ministrat, signat Prædicatores bonos, mor. t. 6. p. 377. c. 3
Martha quos denotet, myst. to. 7. p. 257. col. 1
Martyrium medicina peccatorum, lit. to. 2. p. 12. c. 3
Martyrium est lavacrum, mor. to. 2. p. 59. c. 3
Martyrium consolatio triplex, myst. to. 2. p. 114. c. 3
Martyres significantur per Galaad, myst. to. 2. p. 152. c. 1
Martyrum gladius exultatio erat, myst. to. 2. p. 162. c. 1
Martyres facit causa, non pœna, myst. to. 2. p. 163. c. 3
Martyrum persecutio prophetatur, alleg. to. 2. p. 176. c. 1
Martyrum tolerantia, exemplum Christi, mor. t. 2. p. 169. c. 1
Martyrii calicis jucunditas ex mixtione vini procedit, mor. to. 2. pag. 192. col. 2
Martyres significantur per Joseph, mor. to. 2. p. 214. c. 1
Martyr testimonium significat, ibid.
Martyres in tormentis orationibus quid petebant, mor. t. 2. p. 214. c. 3
Martyres probati sunt tanquam aurum, ibid.
Martyr quilibet consummatus in brevi explevit tempora multa, quia brevi martyrio consumptus, æternum præmium est adeptus, lit. tom. 3. pag. 143. col. 2
Martyres sunt holocausta, & victimæ Domini simul, & Confessores, myst. tom. 4. p. 132. c. 4
Martyres, & Apostoli plantaverunt deserta a sæculo, myst. tom. 4. pag. 152. col. 1
Martyres duplicem habent aureolam, myst. to. 4. p. 316. c. 2
Martyres dicuntur montes sempiterni, & cur, myst. t. 5. p. 115. c. 2
Martyrum fructus, & merces est ipse Christus, myst. t. 5. p. 116. c. 2
Martyr quid sibi velit, lit. tom. 6. pag. 8. col. 3
Martyrium triplex, ibid.
Martyr multis modis dicitur, ibid.
Martyres, ut pariant, quæ habere debeant, mor. t. 6. p. 137. c. 4
Martyres mortui quare plus possunt, quam vivi, exp. Glos. t. 7. p. 14 c. 4
Martyr licet sit Confessor, denominatur tamen martyr, quare? exp. Glos. tom. 7. p. 26. col. 2
Martyres significantur per Gedeonem, & quomodo, expos. Glos. tom. 7. p. 50. col. 4
Martyres comparantur silici, ibid.
Martyrem non facit pœna, sed causa, ibid.
Martyres, quia erant in charitate, meruerunt sustinendo pœnam, exp. Glos. tom. 7. pag. 64. col. 4
Martyres unde dicti, lit. tom. 7. p. 181. col. 1
Martyres sunt proprie Sacerdotes, qui se Deo obtulerunt, ib. c. 2
Martyres dicuntur victorum genus optimum, ibid.
Martyres sancti statim in egressu animæ coronantur stola prima, lit. tom. 7. pag. 265. col. 1
Martyrum fides, mor. tom. 7. p. 269. col. 4
Martyrum angustiæ, lit. tom. 7. p. 270. col. 2
Martyres nubibus quare comparentur, lit. t. 7. p. 271. c. 1
Martyres in martyrio cantabant Domino canticum lætitiæ spiritualis, lit. tom. 7. p. 372. col. 1
Martyres in sua morte suis occisoribus condonaverunt, lit. t. 7 p. 373 c. 4
Martyrium Stephani quale, lit. t. 7. p. 289. c. 1
Masacharca, in qua Regis oblatio ponebatur, lit. t. 6. p. 84. c. 4
Masculus populus fortis est, myst. to. 4. p. 170 c. 2
Massa ficuum significat congeriem peccatorum, quorum memoria abominationem parturit, & abominatio ad confessionem inducit, myst. tom. 2. pag. 305. col. 2
Massa plumbea gravitatem, & enormitatem scelerum patrum Judæorum signat, exp. to. 5. p. 216. col. 4
Massagetæ ex Scytharum origine sunt, & dicti Massagetæ, quasi graves, idest fortes gestæ, exp. to. 5. p. 119. c. 3
Matathias significat Christum, myst. to. 5. p. 232. c. 1
Matathias interpretatur datus a Deo, ibid.
Matathiæ filii sunt Prælati, myst. to. 5. p. 248. c. 4
Matathias dicitur Christus, mor. ibid.
Matathias quinque filios habuit, ibid.
Matathias carnales signat, mor. tom. 5. p. 250. c. 4
Matathias fuit de filiis Joarim, exp. to. 5. p. 256. c. 2
Matathias non legitur fuisse summus Sacerdos, exp. t. 5. p. 256. c. 2
Mater concupiscentia est, mor. tom. 2. p. 49. c. 2
Mater peccatorum concupiscentia est, alleg. t. 2. p. 166. c. 1
Mater duplex, lit. tom. 2. p. 332. col. 3
Mater Maria beata fuit, lit. to. 4. p. 22. col. 3

Index in omnia Commentaria

Mater duo habet, foecunditatem, & fœditatem, myst to.4.p.104.col.4
Mater Judæorum Synagoga, myst. to. 4. p. 114. col. 4
Mater nostra Christus est, myst. to 4. p. 118. col. 2
Mater dupliciter consolatur infantem flentem, myst to.4.p.171.c.2
Mater Christi Synagoga dicitur, & quomodo, lit. to. 4. p. 210 c.1
Matres duas habemus, & quæ sint, mor. to 4. p. 295. col. 4
Mater materno nomine oblita, nomine matris est indigna, lit. tom. 4. p. 297. col. 3
Matrum misericordia in filios in obsidione dicitur, lit.to.4.p.305.c.1
Mater nostra Ecclesia est, myst. to. 4. p. 308. col. 2
Mater Cethæa est concupiscentia mundana, quæ homines facit insanire, myst. tom 5 p. 56. col. 2
Mater est vanitas fæcularis, filia anima peccatrix, myst.to.5.p.62.c 4
Mater est Ecclesia, quæ hominem parit, idest promovet, & Prælatum facit, myst tom. 5. p. 71. col. 2
Mater Ecclesia leæna dicitur, & cur, myst. to. 5. p. 71. col. 2
Mater Ecclesia, cur dicatur inter leones cubare, myst.to.5.p.71.col.2
Mater quæ habet septem filios, Ecclesiam signat, myst.to.5.p 257.c.2
Matris septem filii Martyrum universitatem denotant, myst. tom. 5. p. 257. col. 2
Mater, idest Ecclesia post singulos triumphos filiorum suorum, idest, fidelium omnium, in finem mundi consummabitur, myst. tom. 5. p. 257. col 4
Mater Jesu moraliter dicitur Religio, & quare, mor to.6.p.5.col.1
Mater, ratio est, filia sensualitas, mor. to. 6. p. 101. col. 3
Mater Jesu omnis bonus dicitur, mor. to. 6. p 178. col. 4
Mater Jesu Synagoga, alii to. 6. p. 178 col. 4
Mater Christi Ecclesia est, myst. to. 6. p. 202. col. 4
Mater quando abstergit oculos filii sui flentis provocat ad majores lacrymas, ita Dominus Sanctis suis in præsenti, expos. glos. tom. 7. p. 122. col. 2
Mater, & uterus quid significent, mor. to. 7. p. 148. col 4
Mater Virgo est miraculum, in quo est contrarietas proprietatis, lit. tom. 7. p. 153. col. 3
Materia de nihilo facta est, mundus vero ex ipsa materia informi, lit. tom. 1. p. 1. col. 1
Materia informis creata dicitur, non quod facta sit denudata ab omni forma, sed quia sine aliqua venustate, lit. to. 1. p. 1. col 1
Materia offensionis fit interdum a Domino materia ultionis, tom. 1. p. 79. col. 2
Materia, & paries significat cumulum iniquitatum, quæ dividunt inter nos, & Deum, myst. to. 1. p. 74. col. 3
Materia sacræ Scripturæ est litteralis sensus, forma est spiritualis intelligentia, hanc amant Sancti, & non ejus materiam, lit. tom. 3. p. 151. col. 1
Materia idolorum describitur, lit. to. 4. p. 203. col. 3
Materia libri, lit. tom. 5. p. 1. col. 1
Materia idoli est a Deo, forma nequaquam, lit. to. 7. p. 93. col. 2
Materia, & forma peccati quæ, lit. to 7. p. 313. col. 1
Materia Ecclesiæ duplex, lit. to. 7. p 357. col. 4
Matthæi Evangelium ex uno fonte, videlicet Hebraismi, dumtaxat perquirendum est, lit. to. 6. p. 1. col. 1
Matthæi Apostoli, & Evangelistæ Evangelium Hebraicum in nostro Latino sermone discordat, lit. to. 6. p. 1. col. 1
Matthæus Apostolus, & Evangelistarum primus litteris Hebraicis sanctum Jesu Christi Evangelium conscripsit, lit. to. 6. p. 1. c. 1
Matthæus in Judæa idiomate Judaico edidit, lit. to. 6. p. 1. col. 3
Matthæus qua de re Evangelium in Judæa Hebraice scripsit, lit. tom. 6. p. 1. col. 3
Matthæus plura habet, quæ Joannes, ac Marcus etiam in eorum Evangelus describunt, lit. tom. 6. p. 1. col. 2
Matthæus Evangelista, primum flumen, angulus, atque annulus extat Ecclesiæ, lit. to. 6. p. 1. col. 3
Matthæus cognomento dicitur Levi, lit. to. 6. p. 1. col. 3
Matthæus publicanus fuit, lit. to. 6 p. 1. col. 3
Matthæi Evangelium legentes intus, & accurate dilectionem Dei, & hominis Christi in carne nascentis prorsus intelligent, mor. tom. 6. p. 1. col. 4
Matthæum prima hominis facies signat, & quare, lit. to. 6. p. 1. c. 4
Matthæi Evangelica historia, bipartita est, mor. to. 6. p. 1. c. 4
Matthæi ipsius vocatio in prima parte historiæ Evangelicæ collocatur, mor. tom. 6. p. 1. col. 4
Matthæus primus Evangelista in hominis figura intelligitur, & quare, lit. tom. 6. p. 1. col. 4
Marcus secundus Evangelista in Leonis figura noscitur, & quare, lit. tom. 6. p. 1. col. 4
Matthæus primus quatuor Evangelistarum ad quid de humanitate peragat in ejus Evangelio, mor. to. 6. p. 2. col. 1
Matthæus Evangelista quomodo, seu quo ordine, dum ejus Evangelium sacrum Hebraico calamo præclarissime describit, utatur, lit. tom. 6. p. 2. col. 1
Matthæus Evangelista Historiam Jesu Christi Evangelicam, perquam optime tenens, perplura sane quam ad posteros in quatuor & decem sententias transtulit, quibus in divinis Jesu Christi factis, ac prodigiis memoriæ prodendis omnem ejus curam, ac studium adamussim consumpsit, atque finivit, lit. to. 6. p. 2. col. 1
Evangelistarum ex ordine ostenso, & eorumde quatuor, lit. to. 6. p. 2. col. 1
Matthæus unus ex quatuor Evangelistis per hominem agnoscitur, lit. tom. 6. p. 2. col. 1
Matthæus qua lingua, & quo loco Evangelium exaravit, lit. t. 6. p. 2. c. 1
Matthæus publicanum se esse propalavit calamo, atque scriptura, mor. tom. 6, p. 2. col. 4
Matthæus sibi merito hominis faciē quatenus ab Ezechiele Propheta conspicue prædictum fuit, quadrare significat, mor. to. 6 p. 2. col. 2
Matthæus propter quid ipse etiam vectigalia, velut verus Publicanus, recipere tenebatur, mor. to. 6. p. 2. col. 2
Matthæus duos homines tangit, scilicet Abrahamum, atque David, mor. tom. 6. p. 2. col 2
Matthæus ad quid prædicavit Evangelium, lit. to. 6. p. 2. col. 2
Matthæus Evangelium exarando, misericordiam Dei magnam erga seipsum, vocatione sui ad sequendum eam quamprimum, consulte demonstrat, mor. to. 6. p. 2. col. 2
Matthæus de Christi Domini nostri nativitate descendendo egregie pertractat, mor. tom. 6. p. 2. col. 2
Matthæus quomodo de Evangelio concionem habuerit, mor. tom. 6. p. 2. col 2
Matthæi dignitas ex loco, mor. tom. 6. p. 2. col. 2
Matthæus quem ordinem in Evangelistarum catalogo consequatur, myst. tom. 6. p. 2. col. 2
Matthæi dignitas ex loco, mor. com. 6. p. 2. col. 2
Matthæus quid scripserit, & ubi scripserit, mor. to. 6. p. 2. c. 2
Matthæus est, ante quem nullus alius Evangelice scripserit, mor. tom. 6. p. 2. col. 2
Matthæus est ille, post quem ceteri Evangelium sancte contexerunt, mor. tom. 6. p. 2. col. 2
Matthæus quamobrem evasit Christi Discipulus, Apostolus, & Evangelistarum primus, mor. tom. 6. p. 2. col. 2
Matthæus est præcipuus peccatorum Evangelista, necnon etiam Sanctorum est, mor. tom. 6. p. 2. col. 2
Matthæi Evangelium desiderantibus vere, & ex corde Deum habere, utile, atque fructuosum est, mor. to. 6. p. 2. col. 2
Matthæus Evangelista exorditur a generatione carnali, peragens de Christi humanitate, lit. tom. 6. p. 2. col. 4
Matthæus Evangelista filios tantum naturæ recensuit, lit. tom. 6. p. 3. col. 1
Matthæo Evangelistę, cur non satis fuit dicere, Jesum Christum fuisse filium, aut solius Abraham, aut solius Davidis, lit. to. 6 p. 3. c. 1
Matthæus Evangelista duabus de causis scripsit, Abrahamum genuisse, & non dixit generasse, lit. to. 6. p. 3. col. 1
Matthæi ordo in texendo genealogiam Christi, lit. to. 6. p. 3. c. 3
Matthæus quare in genealogia Christi Jesu, David solum Regem appellat, lit tom. 6. p. 3. col. 4
Matthæus Evangelista quare unum tantum nomen ex illis tribus vocatis nomine Booz, descripsit, lit. to. 6. p. 3. col. 4
Matthæus Evangelista tres tessera decades contexere intendit, lit. tom. 6. p. 4. col. 1
Matthæus Evangelista in Genealogia Christi omnes describit, qui aut ipsi boni sunt, aut patres eorum boni sunt, aut filii patrum bonorum sunt, lit. tom. 6. p. 4. col. 1
Matthæus Evangelista non abs re in Christi genealogia, & Reges Ochoziam, scilicet Joam, atque Amasiam, Patrem, Filium, & Nepotem, prætermisit, & quare, lit. to. 6. p. 4. col. 1
Matthæus Evangelista Jacobum patrem Josephi nominat, & quare, lit. tom. 6. p. 4. col. 3
Matthæus Evangelista multa mysteria ab Evangelista Luca conscripta in cap. 1. prætermittit, & quæ sint, lit. to. 6. p. 4. col. 2
Matthæus Evangelista Isaiæ Prophetæ sensum, & non verba describit, lit. tom. 6. p. 5. col. 2
Matthæus Circumcisionem intermittit, lit. to. 6 p. 5. col. 3
Matthæus tribus compendiariis verbis, ac in tribus locis Nativitatem Christi summatim strinxit, lit. to. 6. p. 5. col. 3
Matthæus Evangelista Nativitatem Christi summarim, cap. lit. tom. 6. p. 5. col. 3
Matthæus Evangelista quare trium tantum Regum Magorum, ac munerum meminerit, lit. tom. 6. p. 5. col. 4
Matthæus primum Evangelium in Judæa prædicavit, lit. tom. 6. p. 5. col. 4
Matthæus Apostolus, & Evangelista fuit primus, qui Evangelium, post prædicationem illius descripsit sermone Hebraico, & quando, & quare, lit. tom. 6. p. 1. col. 4
Matthæus unde electus dicitur, lit. to. 6. p. 31. col. 1
Matthæus unde dicitur, tom. 6. p. 31. col. 1
Matthæus gentilitatem præmonstrat, lit. to. 6. p. 35. col. 4
Matthæus donatus interpretatur, lit. to. 6. p. 35. col. 4
Matthæus binomen habebat, & cur, lit. to. 6. p. 35. col. 4
Matthæus licet vectigalia acciperet, erat tamen Judæus, quod optime declaratur, lit. tom. 6. p. 36. col. 1
Matthæus dicitur spes, quæ ea magna Dei liberalitate habetur, lit. tom. 6. p. 38. col. 1

Matthæus sedens ad theloninm, Sacerdos est recipiens tributa animarum, lit. tom. 6. p. 93. col. 4
Matthæus, & Levi idem sunt, lit. to 6. p. 161. col. 2
Matthæus cur aliquando Levi, aliquando vero Matthæus, lit. tom. 6. p. 161. col. 2
Matthæi electio, gentium electionem denotat, myst. to 6. p. 161. c. 2
Matthæus quando electus, lit. tom. 6 p. 165. col. 2
Matthæi Evangelium, & Pauli Epistolæ cur maxime cum Psalmis David sint in usu, lit. to. 7. p. 209. col. 4
Mathat duxit in uxorem Hestam, de qua genuit Helim, & obiit, lit. tom. 6. p. 4. col. 3
Mathan accepit eamdem Hestam pro uxore, de qua genuit Jacobum, lit tom. 6. p. 4. col. 3
Mathan donans, vel donatus interpretatur, Christumque significat, lit. tom. 6. p. 4. col. 2
Mathan, & Mathat fratres fuerunt, lit. to. 7. p. 152. col. 2
Mathias Evangelii auctor fuit, lit. to. 6 p. 1. col. 2
Mathias quomodo interpretatur, lit. to. 7. p. 280. col. 2
Mathias congrue eligitur sorte, lit. to. 7. p. 280. col. 3
Mathusalem creditur Hebræis post diluvium duodecim annis vixisse, at fabulosum, lit. to. 6. p. 152. col. 3
Matrimonium quare non sit simpliciter bonum, lit. to. 2. p. 132. c. 2
Matrimonium non est necessarium Clericis, alit. to. 2. p. 307. col. 1
Matrimonium est institutum ad bonum prolis educandæ propter Deum, & causa vitandæ fornicationis, lit. to. 3. p. 10. col. 3
Matrimonium Christi cum Ecclesia fuit figuratum in Paradiso in Adam, & Eva, initiatum in fide, & promissione Patriarcharum, & Prophetarum, consummatum in assumptione humanæ naturæ, myst. tom. 3. p. 66. col. 3
Matrimonii spiritualis sponsalia quando contrahuntur, myst. tom. 6. p. 5. col. 1
Matrimonium spirituale pœnitentiæ satisfactione consummatur, mor. tom. 6. p. 5. col. 1
Matrimonium spirituale per confessionem ratificatur, mor. tom. 6. p. 5. col. 1
Matrimonium spirituale quomodo inchoatur, mor. to. 6. p. 5. col. 1
Matrimonium non facit coitus, sed voluntas, lit. to. 6. p. 20. col. 2
Matrimonium spirituale simile matrimonio carnali, lit. t. 7. p. 41. c. 1
Matrimonium quid, & unde dicatur, exp. glos. to. 7. p. 88. col. 2
Matrimonii multæ sont causæ, exp. glos. to. 6. p. 88. col. 2
Matrimonium quando fuerit institutum, exp. glos. to. 7. p. 88. c. 2
Matrimonium propter quid fiat, exp. glos. to. 7. p. 88. col. 2
Matrimonii sufficiens causa, exp. glos. to. 7. p. 88. col. 4
Matrimonium qui possint contrahere, eap. to. 5. p. 88. col. 4
Matrimonium fuit in præcepto, & obsequio ante peccatum, exp. glos. tom. 7. p. 91. col. 2
Matrimonium de lege naturæ, exp. glos. to 7. p. 92. col. 1
Matrimonium probatur non esse peccatum, lit. to. 7. p. 214. col. 2
Matrimonium fuit factum ante peccatum, & comestionem pomi, lit. tom. 7. p. 214. col. 2
Maturitas mentis, & innocentia vitæ sunt causa vitæ æternæ, lit. tom. 3. p. 35. col. 3
Mathusalem an mortuus sit ante, vel post diluvium, lit. to. 1. p. 8. c. 3
Matutini, & vespere exitus in vita Christi, quid, myst. to. 2 p. 161. col. 1
in Matutino die judicii, Dominus interficit omnes habitantes terram, alleg tom 2. p. 259. col. 1
in Matutino resurrectionis quid erit, lit. to. 2. p. 219. col. 1
in Matutino in ultimo die omnes peccatores judicabuntur, mor. tom. 2. p. 259. col. 1
Matutina lux pro prosperitate accipitur, lit. to. 4. p. 24. col. 1
Matutinum quod, lit. tom. 6. p. 100. col. 2
Matutinas suas aliquis indevote cantans, facitne invitus, exp. glos. tom. 7. p. 96. col. 2
Maxillam dat percutienti, qui paratus est pro Christo sostinere mala, myst. tom. 4. p. 300. col. 4
Maxillæ Diaboli sunt detractores, & adulatores, per quos loquitur Diabolus, vel gulosi, myst. to. 5. p. 100. col. 2
Maxillæ Diaboli sunt suggestiones, & tentationes ejus, quibus loquitur Diabolus ad animam, myst. to. 5. p. 100. col. 2
Maxillæ auctoritas sacræ Scripturæ est, mor. to. 6. p. 21. col. 1
Maxilla pro toto corpore ponitur, lit. to. 6. p. 167. col. 4
Maxilla apertam læsionem denotat, lit. to. 6. p. 167. col. 4
Maxima misericordia Dei in hoc apparet, quod & peccatores non solum suscipit, sed reducit, mor. to. 2. p. 166. col. 2
Maxima proditio, & infidelitas est, non diligere sapientiam, quæ pulsat, quærit, circuit, & prævenit, lit. to. 3. p. 15. c. 4
Maximum signum odii est, quando Deus non corrigit peccatores, lit tom. 3. p. 28. col. 4
Mea doctrina non est mea, exponitur multis modis, exp. glos. tom 7. p. 159. col. 4
Meum, & tuum, si de medio tollerentur, quietissimam vitam ducerent homines, mor. tom. 7. p. 318. col. 4
Medeba saltus interpretatur, myst. to. 4. p. 38. col. 2
Medeba civitas est in Media, lit. to. 4. p. 47. col. 3
Medeba fames antiqua dicitur, & significat avaros, myst. to. 4. p. 47. c. 4
Medenna civitas Judæ, lit. tom 4. p. 29. col. 3
Medi interpretantur mensuratores, mor. to. 2. p. 83. col. 4
Medi, & Persæ, quid Babylonis fecerint, lit. to 4 p. 34. col 3
Medi sunt Prædicatores, qui mensurant capacitatem audientium, mor. tom. 4. p. 34. col. 4
Medi invitantur ad destruendos Chaldæos, lit. to. 4. p. 132. c. 3
Medi, & Persæ extra Babylonem locum habebant eminentem, de quo videre poterant, quid fiebat in civitate, lit. to. 4. p. 278. c. 1
Mediatio duplex, substantialis, & accidentalis, lit. tom. 7. p. 156. col. 1
Mediatio duplex est in Christo, lit. to. 7. p. 211. col. 1
Mediator amat medium, lit. to. 6. p. 62. col. 3
Mediator, idest Christus non est unius naturæ, sed tamẽ ipse est unus conjungens duas naturas in unam personam, lit. to. 7. p. 156. col. 1
Mediator ad minus est inter duos, lit. to. 7. p. 156. col. 1
Mediator conqueritur, mor. to. 7 p. 156. col. 3
Mediatrix fuit Beata Virgo dupliciter, lit. to 7. p. 156. col. 3
Mediator principaliter significat quid creatum, secundario vero increatum, exp. glos. to. 7. p. 156. col. 4
Mediator Christus quare dicatur, lit. to. 7. p. 255. col. 3
Mediator cur dicatur Christus, lit. to. 7. p. 259. col. 3
Medicina spiritualis duplex, myst. to. 2. p. 114. col. 3
Medici mali, & boni qui sint, alleg. to. 2. p. 228. col. 4
Medici multi qui sint, mor. to. 2. p. 229. col. 1
Medicus infirmo jam desperato, quæcumque desiderat, porrigit, mor. tom. 2. p. 276. col. 4
Medicina, doctrina, myst. tom. 4. p. 10. col. 2
Medicina tunc sanat animam, quando Christus animam ipsam recipit, lit. tom. 4. p. 223. col. 2
Medicinæ æstimatio, doloris exaggeratio est, lit. to. 4. p. 142. col. 1
Medicina laudabilis quomodo sit, exp. glos. to. 7. p. 22. col. 2
Medicina Christus post multa peccata conveniens suis, lit. to. 7. p. 260. col. 3
Medici faciunt interdum morbos esse longos, quos facile curare possent, lit. tom. 1. p. 292. col. 1
Medici corporales quid infirmis dicere debeant, mor. tom. 4. p. 83. col. 1
Medicus non quæritur, ubi infirmitas ignoratur; sic peccator, quia plagam cordis sui non videt, medicinam non quærit, lit. tom. 3. p. 220. col. 3
Medicus non vendit usum artis, sed locat laborem suum, lit. tom. 3. p. 241. col. 4
Medici falsi Theologi, vel Philosophi sunt, mor. to. 6. p. 181. c. 3
Medici cur latrones dicantur, mor. to. 6. p. 195. col. 1
Medicus prudens, & fidelis est Dominus noster in infirmitatibus nostris, lit. tom. 7. p. 143. col. 3
Medicus compatiens infirmis, fit tanquam infirmus, ita Christus nostras infirmitates assumpsit, lit. to. 7. p. 145. col. 3
Medicus est Christus, & quare, lit. to. 7. p. 182. col. 1
Medico Christo pio non compassus est homo, sed lapides, terra, Sol, petrarumque duritia, lit. to. 7. p. 182. col. 2
Medicus ad ægrotos est Jesus, lit. to. 7. p. 196. col. 1
Medici Christi qualis visitatio, lit. tom. 7. p. 241. col. 2
Medicus Lucas fuit, lit to. 7. p. 278. col. 1
Mediocritas servanda in rebus, mor. to. 2. p. 216. col. 2
Meditatio divini judicii sollicitum reddit hominem, ut possit reddere rationem, mor. tom. 1. p. 18. col. 3
Meditatio jugis vitæ Christi est altare, quod Christo erigere debemus, lit tom. 1. p. 35. col. 3
Meditatio assidua dicitur requiri, mor. to. 2. p. 26. col. 1
Meditatio sancta merito bonorum, lit. to. 2. p 96. col. 4
Meditari debemus prius, quam loqui, lit. to. 2. p. 96. col. 4
Meditatio, & oratio sunt duæ alæ, myst. to. 2. p. 139. col. 1
Meditatio passionis Christi necessaria est, alleg. to. 2. p. 171. col. 4
Meditationis delectatio, myst. to. 2. p. 196 col. 1
Meditatio cordis discreta, & sapiens, myst. to. 2. p. 196. col. 2
Meditatio operum Dei utilis, myst. to. 2. p. 196 col. 2
Meditationis cordis humani octo differentiæ, lit. to. 3. p. 45. col. 2
Meditatio est, quæ quærit Dominum, contemplatio invenit, oratio vocat, humilitas adducit, lit. to. 3 p. 151. col. 4
Meditatio legis sufficiens non est, nisi consequatur operatio, lit. tom. 3. p. 181. col. 3
Meditationes Prædicatoris sunt septem, mor. to. 5. p. 54. col. 3
Meditatio optime definitur, lit. to. 6. p. 186. col. 3
Meditari, ut columba, idest, gemere, mor. to. 7. p. 25. col. 3
Meditatio, & actio necessaria sunt Prælato, lit to. 7. p. 216. col. 1
Medium terræ Jerusalem, lit. tom. 4. p. 29. col. 1
Medium Ægypti Heliopolis civitas, lit. to. 4. p. 45. col. 3
Medium dicitur respectu duorum extremorum, exp. to. 5. p. 531. col. 2
Medium dicitur quicquid est inter extrema, exp. to. 5. p. 206 col. 1
Medium est duplex, exp. gloss. to. 7. p. 13. col. 2
Mediam partem nobis retinere debemus, aliam vero pauperibus erogare, exp. gloss. tom. 7. p. 135. col. 4
Medium parietem maceriæ cur Paulus appellat, lit. to. 7. p. 171. c. 2
Medio in Ecclesiæ multis modis Christus est, lit. to. 7. p. 242. col. 1

Medium Christus est in medio animalium, latronum, discipulorum, Doctorum, quare, & quid significet, lit. to. 7. p. 242. col. 2
Media persona in Trinitate, in medio temporum, incarnata est, lit. tom. 7. p. 368. col. 3
Medium coeli pulcherrime describitur, mor. to. 7. p. 420 col. 1
Medullam rerum spiritualium comedere debemus, non corticem rerum terrenarum, myst to. 1. p. 65. col. 3
Medullæ ossium sunt mansuetudo, benignitas, patientia, charitas, lit. tom. 3. p. 5. col. 3
Medulla sensuum magis attendenda est, quam spuma verborum, lit. tom. 3. p. 27. col 2
Medulla cedri Deitatem significat, lit. to. 4. p. 232. col. 2
Medulla mundi homines sancti sunt, lit. to. 6. p. 3. col. 2
Medullæ arboris sanæ, & marcidæ proprietas, lit.to.6.p.3.col.2
Medullæ, idest, intentiones, & delectationes, lit to.7.p.246.c.2
Mel, & lac in Christo humanitatem, & Divinitatem significant, myst. tom. 2. p. 164. col. 1
Mellis proprietates, mor. to. 2. p. 215. col. 3
Mel significat sapientiam divinam, mor. to. 2. p. 215. col. 3
Mellis proprietates malæ, mor. to. 2. p. 215. col. 3
Melchisedech fuit sine genealogia, mor. to. 2. p. 289. col. 4
Melchisedech fuit Gentilis, mor. to. 2. p. 290. col. 1
Melchisedech, quid significat, mor. to. 2. p. 290. col. 1
Metropologia prænunciat, myst. to. 4. p. 21. col. 4
Mel Deitatis dulcedo, myst. to. 4. p. 20. col. 4
Mel dulcedo contemplationis, myst. to. 4. p. 20. col. 4
Mel dulcedinem devotionis significat, lit. to. 4. p. 261. col. 2
Mel ad dona Spiritus Sancti dulcia refertur, myst. to. 5. p. 59. c. 2
Mel exhortationem perfectorum signat, myst.to.5.p.112 col.1
Mel dilectionem signat, myst. to. 5. p. 112. col. 2
Mel prædicationem, & contemplationem docet, lit. to. 6. p.9. c.4
Melis triplex effectus, Prol. tom. 7. p. 2. col. 4
Mel quid significet, mor. to. 7. p. 164. col. 1
Mel verba Christi, lit. tom. 7. p. 192. col. 3
Melchisedech proferens panem, & vinum figura fuit Christi, qui carnem, & sanguinem suum pro nobis obtulit, mor.to.1.p.20.col.1
Melchon est Deus Ammonitarum, myst. to. 5. p. 183. col. 4
Melchon interpretatur Rex meus, & cur, mor. to. 4. p. 270. col. 4
Melchisedech quomodo fuerit sine patre, & matre, exp. gloss. tom. 7. p. 154. col. 2
Melchisedech sine genealogia, quid significet, lit.to.7.p.248 col. 1
Melchisedech fuit Rex Salem, lit. to. 7. p. 251. col. 1
Melchisedech quomodo interpretatur, & quid significet, lit. to. 7. p. 252. col. 2
Melchisedech sine genealogia, quid significet, lit.to.7.p.252.col.2
Melchisedech quare dicatur assimilatus, & non similis filio Dei, lit. tom. 7. p. 252. col. 2
Melech parturientem significat, cui assimilatur Ecclesia, myst. tom. 2. p. 136. col. 1
Melius est in humili statu fidelium salvari, quam in Dei sublimitate deterius vivere, & districtius judicari, mor. to. 1. p. 25. col. 4
Melius est justus, & pauper, quam peccator, & dives, lit. to. 3. p. 95. col. 1
Melius est aperte peccare, quam sanctitatem simulare, lit.t.3.p.30.c.1
Melius est pravum bonum cum charitate, quam magnis fulgere virtutibus cum admistione discordiæ, lit. to. 3. p. 33. col. 3
Melius est parum cum lætitia mentis, quam multum cum iniquitate, tribus ex causis, lit. tom. 3. p. 34. col. 2
Melius est cum humilibus injuriam pati, quam cum potentibus alii injuriam irrogare, lit. to. 3. p. 35. col. 1
Melius est paucos Psalmos canere cum hilaritate animi, quam totum Psalterium cum tristitia transcurrere, lit. to. 3. p. 35. col. 4
Melior est dies mortis die nativitatis, quia in morte patet qualis fuit homo, qui moritur, sed in nativitate nescitur, qualis erit, qui nascitur, mor. tom. 3. p. 87. col. 3
Melior est bona vita sine scientia, quam multa scientia sine bona vita, lit. tom. 3. p. 204. col. 4
Melius est non vovere, quam post votum, promissa non solvere, lit. tom. 4. p. 254. col. 4
Melior semper præponendum est in electione, si fieri potest cum pace Ecclesiæ, exp. gloss. to. 7. p. 114. col. 4
Meliorem se præbere solet, qui de se videt bene sentiri, lit. tom. 7. p. 237. col. 2
Mello interpretatur plenitudo, sive adimpletio, mor.to.6.p.310.c.4
Mello significat eleemosynam, mor. to. 6. p. 310. col. 4
Melota quid, lit. to. 7. p. 270. col. 2
Mem interpretatur viscera, lit. to. 2. p. 312. col. 1
Mem quid denotat, lit. tom. 2. p. 312. col. 1
Mem interpretatur viscera, sive ex ipsis, myst. to. 3. p. 68. col. 2
Mem, quod interpretatur ex ipsis, denotat incendium templi, lit. tom. 4. p. 289. col. 1
Membra corporis arma hominis mali, alleg to. 2. p. 86. col. 1
Membra Christi faciunt illum pauperem, & egenum, alleg. to. 2. p. 107. col. 2
Membra omnia Christi passa sunt propter hominé, myst.t.4.p.97.c.4
Membrum Christi triplici modo esse solemus, lit.to.6.p.58.col.2
Membra abscindere opus ab initio Diaboli fuit, lit.to.6.p.64.col.1
Membrorum nobilior est oculus, lit. to. 6. p. 345. col. 3
Membra servientia immunditiæ, quæ? mor. to. 7. p. 40. col. 2
Membrum unum maxime pro alio patitur, quando dividitur ab eo, sic nos, & cetera, lit. to. 7. p. 108. col. 3
Membra invicem sumus, lit. to. 7. p. 176. col. 1
Membra cum capite debent infirmari, lit. to. 7. p. 181. col. 4
Membra Christi nunc reputantur multi, qui in ultimo examine invenientur membra Diaboli, lit. to. 7. p. 184. col. 2
Membrum mortuum, quod non movetur, est fides sine operibus, lit. tom. 7. p. 233. col. 1
Membra Ecclesiæ ligantur per charitatem, sed religantur per compassionem, lit. tom. 7. p. 314. col. 2
Memoria Sanctorum multum prodest ad incitamenta bonorum, lit. tom. 7. p. 198. col. 4
Memoria Passionis Christi, medela contra omnem morbum peccati, lit. tom. 7. p. 238. col. 4
Memorari Dominum, non memorari peccata, quid? lit. tom. 7. p. 256. col. 2
Memoria Passionis Salvatoris Nostri multa nobis præstat, lit. tom. 7. p. 334. col. 1
Memoria Passionis Christi maxime valet contra tentationes, mor. tom. 1. p. 10. col. 1
Memoria Crucis, præcipue in exitu hujus vitæ est habenda, lit. tom. 1. p. 49. col. 3
Memoria Passionis Domini elationem reprimit, & excitat devotionem, alleg. to. 1. p. 297. col. 2
Memoria Dominicæ Passionis est scutum militiæ nostræ, lit. tom. 2. p. 37. col. 4
Memoria Christi est corona, mor. to. 2. p. 45. col. 2
Memores esse debemus operum Dei, myst. to. 2. p. 197. col. 1
Memoria lubricitatis est tribulatio justi, mor. to. 2. p. 73. col. 2
Memoria mortis est cautela contra omne peccatum, lit.t.2.p.101.c.4
Memoria Dei est remedium contra malam turbationem, mor. tom. 2. p. 110. col. 2
Memoria judiciorum Dei retrahit animam a peccato, & provocat ad virtutem, lit. tom. 3. p. 102. col. 2
Memorialia multa reliquit nobis Dominus, nempe signaculum suæ similitudinis, signaculum Sacramentorum, veritatem Sacræ Scripturæ, beneficia, tot comminationes, lit.to.3. p.102.col.2
Memoria malorum mortalis est, quia cito finitur post mortem; justorum vero immortalis est, quia vivunt apud Dominum semper, lit. tom. 3. p. 142. col. 1
Memorari debemus in cunctis operibus nostris, mortem esse incertam, judicium justum, gehennam interminabilem, gloriam æternam, lit. tom. 3. p. 184. col. 1
Memoria novissimorum revocat hominem a peccato, nec eorum unquam oblivisci debemus, lit. to. 3. p. 243. col 1
Memoria mortis quinque generibus hominum est amara, scilicet infidelibus, divitibus, otiosis, fortunatis, & sanis, lit to.3.p.248.col.2
Memoria propriæ fragilitatis dat intelligentiam, myst.to 4.p.224.c.4
Memphis significat ex ore, mor. to. 2 p. 126. col. 3
Mempheos civitas, quæ magicis artibus dedita erat, lit.to.4.p.45.c.1
Memphis interpretatur ex ore, sive os ejus, myst.to.4.p.179.col.4
Memphis Civitas ubi fieri solebant artes, & incantationes Magicæ, inhabilis reddita, myst. to. 4. p. 166. col. 2
Memphis interpretatur ex ore, myst. to. 5. p. 103. col. 2
Memphis idola, sive simulacra, sunt appetitus humanæ laudis, & favoris, qui surgunt ex Prædicatione, myst. to. 5. p. 103. col.2
Memphis, quæ interpretatur ex ore, loquacitatem denotat, myst. tom. 5. p. 103. col. 2
Memphis civitas est Ægypti, exp. to. 5. p. 174. col. 1
Mendacium summopere cavendum est, quamvis sit culpæ levioris, si quisquam mentiatur præstando beneficium, lit.to.1. p.76.col.3
Mendacium fugiendum est, ne dum quærimus alienæ carni prodesse, propriæ animæ nostræ noceamus, lit. to. 1. p. 76. col. 3
Mendacium obstetricum Hebræorum, an fuerit peccatum mortale, vel veniale, lit. tom. 1. p. 76. col. 3
Mendacium nullum est dicendum, neque illud, quod alteri prodest, & nemini nocet, nam & hoc peccatum est, lit.tom.1. p.88.col.3
Mendaciorum genera octo, lit. to. 1. p. 90 col. 4. p. 91. col. 1
Mendacium triplex, perniciosum, jocosum, officiosum, lit. to. 1. p. 120. col. 2
Mendacium officiosum, & jocosi in hominibus imperfectis est peccatum veniale; in perfectis vero est damnabile, lit to.1.p.120.c.2
Mendacium non est, cum quis aliquod mysticum pronunciat, quod falsum esse apparet alteri, qui loquitur, lit. to. 1. p. 120. col. 3
Mendacium meditari pejus est, quam illud simpliciter loqui, nam primum est studiosæ pravitatis, alterum plerumque est præcipitationis effectus, lit. to. 1. p. 428. col. 1
Mendacium multiplex, alit to. 2. p. 298. col. 2
Mendaciorum genera octo, myst. to. 2. p. 11. col. 1
Mendacium triplex, myst. to. 2. p. 11. col. 1
Mendacium, quod est mortale peccatum, quomodo distinguitur a men-

mendacio, quod est veniale, myst. tom. 2. p. 11. col. 1
Mendacia Hebræorum contra Christum, alleg. to. 2. p. 150. col. 1
Mendacii idolum videtur vivere, at non vivit, lit. to. 4. p. 60. col. 1
Mendacio confidentibus, quid accidat, lit. to. 4 p. 60. col. 2
Mendacium multiplex declaratur, myst. to. 4. p 60. col. 2
Mendacium est vanitas rerum temporalium, lit. to. 4. p. 198. col. 2
Mendacium est omne peccatum, lit. to. 4. p. 204. col. 1
Mendacium aquarum infidelium, vanitas est deliciarum præsentium, lit. tom. 4. p. 219. col. 3
Mendacium duplex, proprium, & improprium, lit. to. 4. p. 241. col. 4
Mendacium est in ore eorum, qui aliis peccandi ansam præbent, lit. to. 4. p. 225. col. 3
Mendacium divitias, & veritas paupertatem facit, exp. to. 5. p. 199. c. 1
Mendacium Diaboli in tentatione videtur, lit. to. 6. p. 153. col. 4
Mendacia & aliis, & sibi mentiuntur, lit. to 6. p. 249. col. 2
Mendacium sibi ipsi obviat, lit. to. 6. p. 346. col. 4
Mendacii natura, lit. tom. 6. p. 347. col. 2
Mendacium triplex in homine sequitur vanitatem triplicem, myst. tom. 7. p. 21. col. 4
Mendacium facit avatum, superbum, luxuriosum, myst. to. 7 p. 21. c. 4
Mendacia tria quid promittant, myst. to. 7. p. 21. col. 4
Mendacia admiscentes in sermonibus, ut credatur veritas, arguuntur, mor. tom. 7. p. 22. col. 3
Mendacium obstetricum, quomodo peccatum fuit, exp. gloss. tom. 7. p. 45. col. 1
Mendacium quid, exp. gloss. to. 7. p. 123. col. 2
Mendacium jocosum num sit mendacium, exp. gloss. to. 7 p. 123. col. 4
Mendacium Ananiæ, & Saphiræ, lit. to. 7. p. 285. col. 1
Mendax dicitur pauper, alleg. to. 2. p 107. col. 2
Mendaces in stateris qui dicuntur, mor. to. 2. p. 155. col. 3
Mendax promissio semper lacerat conscientiam, quæ dictat esse solvenda promissa, lit. to. 3. p. 26. col. 1
Mendaciorum genera octo, quæ omnia sunt peccata, sed non omnia mortalia, lit. tom. 3 p. 138. col. 3
Mendicus fuit Christus, quærens necessaria, alleg. to. 2. p. 106. col. 4
Mene Græce Lunam denotat, myst. to. 4. p. 161. col. 3
Mene Græce, Luna Latine, mor. to. 5. p 68. col. 4
Mens supernæ felicitatis amore sauciata, universa etiam prospera hujus vitæ tolerat, mor. to. 1. p. 41. col. 4
Mens humana, quo altius æterna considerat, tanto de temporalibus tremefacta formidat, lit. to. 1. p. 491. col. 1
Mens humana mari comparatur, quæ modo adversitatis amaritudine afficitur, modo prosperitatis dulcedine repletur, modo tumet per superbiam, fervet per iram, stridat per invidiam, spumat per luxuriam, myst. to. 1. p. 413. col. 2
Mens perversa se in laqueos peccatorum venisse videns, plerumque hos evadere quærit, sed terrores, vel opprobria hominum timens, elegit, potius in æternum mori, quam ad tempus aliquid adversitatis pati, lit. to. 1. p. 418. col. 2
Mens in diversa rapitur, quando modo mala, quæ egit, modo bona, quæ neglexit, modo justitiam judicis, modo pœnas inferni, sollicita mente perpendit, lit. tom. 1. p. 420. col. 4
Mens justi dicitur caput, mor. to. 2. p. 45. col. 2
Mens quomodo habeat illusiones in lumbis, Pen. to. 2. p 98. col. 3
Mens hominis excæcatur a peccato, Pen. to. 2. p. 99. col. 1
Mens transit in opere, pertransit in obstinatione, lit. to. 2. p. 102. c. 2
Mens prava in laboribus semper, mor. to. 2. p. 226 col. 4
Mens hominis est altare, mor. ro. 2. p. 59. col. 3
Mens mala semper in laboribus est, sicut bona semper tranquilla, lit. to. 2. p. 252. col. 2
Mente nil fugacius, mor. tom. 2. p. 289. col. 2
Mens domus est, ejus fores sunt sensus corporis, mor. to. 3. p. 18. col. 3
Mens in peccatoribus semper est indistincta, atque confusa, lit. tom. 3. p. 19. col. 3
Mens humana sine Deo est vacua, & inquieta, lit. to. 3. p. 23. col. 4
Mens, quæ sine cura est, & sollicitudine temporalis, est veluti juge convivium, cujus convivæ sunt virtutes, lit. to. 3. p. 31. col. 3
Mens hominis, quo magis in varias sollicitudines distenditur, tanto amplius interius evanescit, mor. to. 3. p. 73. col. 1
Mens lubrica semen perversum, quod primo sine modestia concipit, quasi parturiens, postmodum sine pudicitia effundis, lit. tom. 3. p. 74. col. 2
Mens cum a suo Creatore avertitur per infidelitatem, prope est, ut omnibus sceleribus implicetur, lit. to. 3. p. 161. col. 4
Mens est oculus animæ, qua potest discernere cogitationes proprias, & videre magnalia Dei, lit. to. 3. p. 199. col. 4
Mens nescit per torporem veterascere, quæ semper studet per desiderium inchoare, lit. tom. 3. p. 201. col. 4
Mens pia non recolit mala audita, sive de se, sive de aliis, lit. tom. 3. p. 249. col. 3
Mentis operatio quomodo nutriatur, myst. to. 4. p. 21. col. 4
Mens humana varias tentationes patitur, myst. to. 4. p. 161. col. 3
Mens sex modis incurvatur, & quomodo, myst. to. 5. p. 42. col. 4
Mens sex modis elevatur, & quomodo, myst. to. 5. p. 42. col. 4
Mens æquo gaudio gaudet, cum sustinet adversa, mor. to. 6. p. 7. col. 4
Mens hominis naturaliter gaudet, cum ei succedunt prospera, mor. tom. 6. p. 7. col. 4
Mens devota sepulchrum Jesu, lit. to. 6. p. 80. col. 2
Mens spiritus est, lit. to. 7. p. 175. col. 4
Mentem, & conscientiam inquinari, quid, lit. to. 7. p. 231. col. 4
Mensæ bonæ sunt multæ, lit. to. 2. p. 53. col. 4
Mensæ malæ multæ, lit. tom. 2. p. 54. col. 1
Mensa dicitur Sacra Scriptura, alleg. to. 2. p. 174. col. 4
Mensa magna est Sacra Scriptura, quæ prius est addiscenda, quam docenda ab aliquo, myst. to. 3. p. 219. col. 4
Mensa, pone mensam, loquere ad Sacerdotem, &c. myst. t. 4. p. 47. c. 4
Mensa est doctrina, & multi super hanc mensam voment, quomodo intelligatur, myst. to. 4. p. 59. col. 4
Mensarum Templi mensura quæ, exp. to. 5. p. 129. col. 4
Mensarum labia quid sint, exp. to. 5. p. 130. col. 1
Mensarum labia unius palmi erant in altitudine, exp. to. 5. p. 130. c. 1
Mensa propositionis est affectus compassionis, mor. to. 5. p. 231. c. 1
Mensam propositionis tollunt hæretici, & quomodo, myst. to. 5. p. 231. col. 2
Mensæ propositionis vasa dicuntur, studentes Sacram Scripturam, myst. tom. 5. p. 321. col. 2
Mensæ cibus quatuor sensus Sacræ Scripturæ, & qui sint, dicitur, lit. tom. 6. p. 30. col. 2
Mensa nummulariorum Sacra Scriptura est, lit. to. 6. p. 68. col. 1
Mensa Sacra Scriptura est, lit. to. 6. p. 171. col. 2
Mensa accipitur pro Sacra Scriptura, lit. to. 7. p. 58. col. 1
Mensa Domini sunt Prælati, lit. to. 7. p. 158. col. 4
Mensa tabernaculi quid significet, myst. to. 7. p. 257. col. 1
Mensa dilectionis, & charitatis habet duodecim panes, myst. tom. 7. p. 257. col. 2
Mensa significat dilectionem, myst. to. 7. p. 257. col. 2
Mensæ Domini fercula duodecim, myst. to. 7. p. 257. col. 2
Menses vacui sunt opera sine fructu, lit. to. 1. p. 404. col. 1
Mensis Adar, est mensis Martii, lit. to. 1. p. 350. col. 4
Mensis defectum denotat, & egestatem inferni, quæ tanta est, quod nec etiam aquæ gutta haberi possit, myst. to. 4. p. 135. col. 1
Mense quarto, quinta die capta fuit civitas, lit. to. 4. p. 259. col. 1
Mensis septimus vitæ perfectionem denotat, lit. to. 4. p. 260. col. 4
Mensis quartus quis sit, alit tom 5. p. 3. col. 3
Menses quatuor, defectus significant, mor. to. 5. p. 3. col. 4
Mensis primus apud Judæos est Aprilis, exp. to. 5. p. 40. col. 1
Mensis defectum insinuat, exp. to. 5. p. 123. col. 3
Mensæ, super quas immolabatur, & quot, vide, exp. to. 5. p. 129. col. 3
Mensæ super quas Levitæ immolabant, ubi essent, exp. to. 5. p. 137. c. 3
Mensæ quot, exp. tom. 5. p. 137. col. 3
Mensis nonus, qui est Casleu, apud nos dicitur December, exp. tom 5. p. 217. col. 4
Mensis Nisan, dicitur mensis Aprilis, myst. to. 5. p. 221. col. 4
Mensis Casleu dicitur, December, exp. to. 5. p. 251. col. 4
Mensis Xandicus Græce, Nisan Hebraice, Aprilis Latine, exp. tom. 3. p. 260. col. 2
Mensis sextus Martius est, mor. to. 6. p. 134. col. 3
Menses quatuor, sunt quatuor defectus Ecclesiæ universalis, lit. tom. 7. p. 408. col. 3
Menstruum venit ex superfluitate, & immundum est, myst. tom. 4. p. 180. col. 4
Menstruum de carne oritur, exp. to. 5. p. 213. col. 3
Mensuræ, & lineæ dividentes terram significant occulta judicia Dei, quibus homines distinguuntur, dum alii ad Prædicationem Apostolorum ad fidem, alii in sua infidelitate obstinati permanserunt, myst. to. 1. p. 447. col. 2
Mensura duplex, mensura mensurans, quæ Deus est, mensura mensurata, est cujuslibet rei certa quantitas, quæ dicitur magna, vel parva, vel mediocris sibi a Deo præfixa, lit. to. 3. p. 157. col. 3
Mensura culpæ, & mensura pœnæ, lit. to. 4. p. 58. col. 1
Mensura pertinet ad meriti qualitatem, myst. to. 4. p. 76. col. 2
Mensurato uno semper intelliguntur duo esse mensurata, & quomodo, exp. tom. 5. p. 128. col. 2
Mensuram bonam, confertam, & coagitatam, supereffluentem, & cetera, lit. tom. 6. p. 169. col. 2
Mensura alterius non debet esse defectus proprius, lit. to. 7. p. 138. c. 3
Mentiri numquam licet, nec hostem mendacio circumvenire, licet tamen eum decipere per simulationem operis in justo bello, lit. tom. 1. p. 185. col. 3
Mentiri in doctrina, & Prædicatione gravissimum peccatum est, lit. tom. 3. p. 19. col. 2
Mentitur qui aliud ore, aliud corde loquitur, lit. to. 4. p. 136. col. 1
Mentiri Diabolicum est, lit. to. 6. p. 341. col. 4
Mentiri num quis possit pro vita alicujus servanda, exp. gloss. tom. 7. p. 141. col. 2
Mercatores in confessione justificare, difficile est, lit. to. 1. p. 120 c. 3
Mercatores poma portantes in navibus, sunt Sancti veteris Testamenti, qui odore spei potiti sunt, sed fructus nobis allatus est, mor tom. 1. p. 407. col. 4
Mercatorum mensa plena dolo, mor. to. 2. p. 175. col. 1

Mercatores sunt mercenarii, & quomodo, mor. to 2. p. 281. col 4
Mercatores volatilia animalia dicuntur, quia sicut illa ad sibi similia coveniunt; sic mercatores conveniunt invicem, ubi sunt nundinæ, lit. tom. 3. p. 223. col. 2
Mercatores tam vendentes, quam ementes, undique a peccatis opprimuntur, ibid.
Mercatores tria vitia solent habere, & quæ, myst. to. 5. p. 96. c. 2
Mercatorum iniquitates tres, exp. to. 5. p. 189. col. 1
Mercatorum vitia quanta, exp. to. 5. p. 199. col. 1
Mercatores dicuntur maligni spiritus, myst. to. 5. p. 234. col. 2
Mercatorum astutia in vendendo pannum, lit to. 7. p. 200. col. 1
Mercatum Christi quale, lit. to. 7. p. 197. col. 3
Mercatura hypocritarum, mor. to. 7. p. 416. col. 3
Mercenarii, & non Pastores sunt, qui magis appetunt præesse, quam prodesse, & plus amant honorem quam onus, & sollicitiores sunt de temporalibus, quam de spiritualibus, lit. to. 3. p. 59. col. 2
Mercenariorum defraudatio mercedis clamat ad Dominum, mor. tom. 2. p. 206. col. 4
Mercenarius quis, lit. tom. 6. p. 65. col. 1
Mercenarii boni, qui sint, mor. to. 6. p. 225. col. 2
Mercenarius tolerandus est, lit. to. 6. p. 348. col. 4
Mercenarius neque rapit, neque mactat, sed facientibus non resistit, lit. tom. 6. p. 350. col. 3
Mercenarius duplex, ibid col. 4
Mercenarius cur fugiat, lit. to. 6. p. 351. col. 2
Mercedis spes facit labores esse leviores, lit. to. 1. p. 40 col. 1
Mercenarii tolerandi sunt in Ecclesia, quia fructum aliquem faciunt, fures vero ejiciendi sunt, mor. to. 1. p. 51. col. 4
Mercedes operariis sunt quam primum reddendæ, & eas differre grave peccatum est, lit. to. 1. p. 110. col. 3
Merces bonorum in passione filii venalis erat, ante passionem clausa erat, mor. tom. 4 p. 88. col. 2
Merces in patria in Dei visione, lit. to. 4. p. 203. col. 1
Merces aureola, vel aurea est, lit. to. 6. p. 17. col. 3
Merces datur sero, non mane, quid, lit. to. 6. p. 65. col. 2
Merces tota, idest, perfecta dicitur laus, & cur, lit. to. 6. p. 386. c. 1
Merces summa dicitur fruitio, ibid.
Mercedis integritas complectitur visionem, dilectionem, fruitionem, ibid.
Merces summa quæ, ibid.
Mercedis quantitas secundum quantitatem charitatis attenditur, lit. tom. 7. p. 79. col. 1
Merces multiplex est, mor. to. 7. p. 95. col. 4
Mercenarius quo pacto tolerandus, lit. to. 7. p. 180. col. 3
Merces operariorum quomodo clamet, lit. to. 7. p. 321. col. 1
Merces iniquitatis quid, lit. to. 7. p. 342. col. 4
Merces Hæreticorum venalis, lit. to. 7. p. 416. col. 3
Mercedem alio modo justi, alio sani expectant, lit. to 7. p. 223. col. 3
Mercurius quomodo notitiam de Trinitate habuerit, exp. gloss. tom. 7 p. 14. col. 2
Mercurius quare sic dicatur & Hermes, lit. to. 7. p. 297. col. 1
Mærens spiritus est dolor intrinsecus, idest ipsa contritio, ac peccatorum vetus dolor, mor. to. 4. p. 127. col. 1
Meretris dicitur anima peccatrix, alleg. to. 2. p. 76. col. 1
Meretrices duæ sunt in mundo, cum quibus fornicatur, & quæ, mor. tom. 2. p. 278. col. 2
Meretrix Jerusalem, quomodo, lit. to. 4. p. 6. col. 2
Meretrix fovea profunda, lit. to. 4. p. 270. col. 2
Meretrix quid agat, ut placeat, amatoribus, exp. to. 5. p. 169. c. 1
Meretrici comparatur caro, lit. to. 7. p. 235. col. 1
Meretrix magna quid significet, lit. to. 7. p. 412. col. 4
Meremur duobus modis, exp. gloss. to. 7. p. 9. col. 4
Merendi prima radix est in fide, exp. gloss. to. 7. p. 26. col. 4
Meretur aliquis vitam æternam ex condigno, exp. gloss. to. 7. p. 27. c. 4
Merendi principalitas est penes gratiam, exp. gloss. to. 7. p. 31. c. 2
Mereri sapientiæ nomen, & sapientiam ipsam recta ratione merendi nemo potest, de congruo utique, exp. gloss. to. 7. p. 107. col. 2
Merendi ratio alia est in Angelis, alia in animabus sanctis, exp. gloss. tom. 7. p. 129. col. 4
Meridiana lux dicit Domini illuminationem, myst. to. 4. p. 43. col. 2
Meridie comedere, est quærere delicias in futura vita cum Christo, myst. tom. 1. p. 62. col. 4
Meridies apertam monet esse persecutionem Judæorum, lit. to. 4. p. 39. col. 3
Meridies significat Clericos, & Sacerdotes, mor. to. 5. p. 28. col. 2
Merita rectorum, & plebium ita connectuntur, est sæpe ex culpa Pastorum, quod fiat deterior vita subditorum, & sæpe ea merito plebium, quod mutetur vita Pastorum, lit. to. 1. p. 441. col. 3
Merita bonorum operum facillime a vento inanis gloriæ exsufflantur, lit. tom. 1. p. 240. col. 1
Meritum duplex, activum, & qualitativum: activum duplex, condigni, & congrui: qualitativum duplex, absolutum, & comparativum, lit. tom. 1. p. 249. col. 1
Merita hominum, si desit gratia, & pietas Dei, nulla sunt, lit. tom. 1. p. 407. col. 1
Meritum tribus modis accipitur, mor. to 2. p. 21. col. 1
Meritis non est adscribenda prædestinatio, mor. to. 2. p. 81. c. 1
Meritum Christi multiplex, alleg. to. 2. p. 144. col. 1
Meritum spei, & perseverantiæ, mor. to. 2. p. 178. col. 2
Meritum Christi triplex, alleg. tom. 2. p. 28. col. 3
Meritum, cui fit retributio, est triplex, lit. to. 2. p. 36. col. 2
Meritum malorum quintuplex, alleg. to. 2. p. 75. col. 1
Meritum triplex justorum, lit. to. 2. p. 96. col. 4
Merita Sanctorum dicuntur pedes, alit. to. 2. p 100. col. 2
Meritum duplex viri justi: primum est transitus a mundo ad regnum Christi: secundum ad virtutes, lit. to. 2. p. 103. col. 3
Merita incipientium, & proficientium, lit. to. 2. p. 103. col. 3
Meritis justorum integræ civitates liberantur quandoque, quia propter paucos justos Dominus sæpe parcit multitudini malorum, lit. tom. 3. p. 22. col. 3
Merita modo latent, sed in futura vita apparebunt, cum præmium merito reddetur, lit. tom. 3. p. 29. col. 4
Merito dilectionis datur lumen cognitionis, lit. to. 3. p. 173. col. 2
Merito eleemosynæ conferuntur a Deo multa bona spiritualia, & temporalia, lit. tom. 3. p. 174. col. 3
Meritum passionis Christi fuit effectus causæ, lit. to. 6. p. 79. col. 3
Meriti quantitati, præmii quantitas respondebit, lit. to. 2. p. 169. c. 3
Meritorum collatio parit invidiam, & arrogantiam, mor. t. 6. p. 226. c. 4
Merita quo pacto præcedant remissionem peccati, exp. gloss. tom. 7. p. 9. col. 1
Meritum est tantum, quanta est charitas, exp. gloss. to. 7. p. 10. col. 4
Meritis in nostris præcessit nihil, per quod vitare possemus damnationem, exp. gloss. tom. 7. p. 25. col. 2
Meritum, plura exiguntur ad meritum, quam ad demeritum, exp. gloss. tom. 7. p. 26. col. 4
Merita nostra nulla sufficiunt ad vitam æternam, sine merito, & gratia Christi, lit. tom. 7. p. 36. col. 3
Meritum rei in quo constet, exp. gloss. to. 7. p. 49. col. 4
Merita sunt causa declarationis, sed numquam sunt causa reprobationis, & patet exemplo, exp. gloss. to. 7. p. 52. col. 3
Meritum misericordiæ, quod sit habentis misericordiam non invenitur, exp. gloss. tom. 7. p. 53. col. 2
Meriti in ratione sunt duo, exp. gloss. to. 7. p. 129. col. 4
Meritum quodcumque, alio modo in fide, & alio in charitate consistit, exp. gloss. to. 7. p. 62. col. 4
Mesopotamia Provincia fertilis est inter Tigrim, & Euphratem media constituta, lit. tom. 1. p. 33. col. 2
Mesopotamia Syriæ interpretatur elevata vocatio, myst. t. 2. p. 151. c. 1
Mesopotamia interpretatur elevatio vocationis, mor. to. 6. p. 290. c. 1
Mesopotamia humanam naturam significat, mor. to. 6. p. 290. c. 1
Mesopotamia quomodo interpretetur, lit. to. 7. p. 281. col. 2
Messiæ tempore hæreditas Dei Gentilitas, alleg. to. 2. p. 167. col. 1
Messias est Deus, & homo, lit. to. 6. p. 252. col. 2
Messias secundum carnem vere filius David erat, lit. to. 2. p. 252. col 2
Messias Dominus erat secundum Divinitatem, lit. to. 6. p. 252. col. 2
Messias major est David, ibid.
Messias idem est, quod unctus, vel unctio, mor. to. 6. p. 307. col. 4
Messes tres, prima fructuum, secunda frugum, tertia vindemiæ, lit. tom. 1. p. 41. col. 1
Messis Ecclesiæ duplex, una Prædicationis, & justificationis, altera glorificationis, lit. tom. 1. p. 431. col. 4
Messis significat bonorum spiritualium copiam, lit. to. 3. p. 12. col. 1
Messis quæ, myst. tom. 4. p. 25. col. 2
Messis fructum dicit bonæ Prædicationis, myst. to. 4. p. 42. col. 2
Messis consummationem sæculi denotat, myst. to. 4. p. 43. col. 3
Messis, per hanc intelliguntur legumina, myst. to. 5. p. 179. col. 3
Messis judicium denotat, lit. to. 6. p. 51. col. 2
Messis multa, populus multus, mor. to 6. p. 191. col. 4
Messis corda hominum denotat, lit. to. 6. p. 192. col. 1
Messis quid dicatur, lit. to. 6. p. 308. col. 3
Messis tempus dupliciter computatur, lit. to. 6. p. 308. col. 3
Messores dicuntur Apostoli, myst. to. 5. p. 190. col. 2
Messui myrrham, mortificatione carnis denotat, myst. to 5. p. 112. c. 1
Messui myrrham, disciplinam etiam denotat, myst. to. 5. p. 112. col 2
Metalla etiam dicuntur loca, ubi fodiuntur aurum, & argentum, exp. tom. 5. p. 240. col. 3
Metaphora, qua utitur Isaias, lit. to 4. p. 22. col. 3
Metaphora elegans demonstratur, lit. to. 4. p. 22. col. 4
Metaphora Prophetæ de destructione Ægypti, desumpta ab arboribus florentibus ante tempus, lit. to. 4. p. 43. col. 3
Metaphora, qua usus est Isaias de Heliachim, lit. to. 4. p. 51. col. 3
Metaphorica locutio Hebræis apta, lit. to. 4. p. 64. col. 3
Metaphora speculatoris Prophetæ adaptatur, exp. to. 5. p. 109. col. 1
Metaphora speculatoris, exp. to. 5. p. 109. col. 2
Metaphora mali Pastoris, quid signat, exp. to. 5. p. 111. col. 3
Metaphora hircorum, & arietum, exp. to. 5. p. 113. col. 2
Metaphora ossium, exp. tom. 5. p. 118. col. 1
Metaplasmus est, quando Propheta mutat personam, alleg. tom. 2. p. 149. col. 3
Metaplasmum per totum probat Auctor, lit. to. 4. p. 18. col. 2

Metaplasmus quid, lit tom. 4. p. 65. col. 3
Metaplasmus appellatur in Scriptura mutatio subita personarum, sed aliter sumitur a Grammaticis, lit. to. 7. p. 59. col. 3
Metere est fructum recipere in futuro, mor. to. 6. p. 309. col. 2
Metiri se quisque debet pro viribus suis, lit. to. 7. p. 138. col. 3
Metonymia quid significet, alleg. to. 2. p. 127. col. 4
Metonymia figura, est accipere continens pro contento, lit. tom. 4. p. 72. col. 3
Metreta dicitur a metron, quod est mensura centum sextariorum, lit. tom. 6. p. 291. col. 1
Metropolis Syriæ Damascus est, lit. to. 4. p. 27. col. 4
Metunt diversi diversa, prout seminant, lit. to. 7. p. 167. col. 3
Misericordia sine veritate non convertitur in remissionem, veritas sine misericordia degenerat in severitatem, lit. to. 3. p. 329. col. 4
Micæ, quæ cadunt de mensa Domini, quæ sint, mor. to. 6. p. 185. col. 2
Mica multiplex declaratur, mor. to 6. p. 231. col. 4
Michael Princeps, mor. to. 2. p. 83. col. 4
Michaelis interpretatio, & officium, mor. to. 2. p. 217. col. 1
Michael de quo ordine sit, exp. to. 5. p. 214. col. 3
Michael præpositus paradisi, idest, Ecclesię, exp. gloss. to. 7. p. 142. col. 4
Michaelis disceptatio de corpore Moysis, qualis, lit to. 7. p. 361. col. 3
Michael, & Angeli ejus significant Prælatos, mor. to. 7. p. 402. col. 1
Michael Archangelus cur non fuerit ausus judicium inferre blasphemiæ Diabolo, lit. tom. 7. p. 148. col. 1
Michæas interpretatur quis est hic, exp. to. 5. p. 167. col. 2
Michæas humilitas interpretatur, exp. to. 5. p. 194. col. 3
Migma est hordeum mistum cum palea, mor. to. 1. p. 60. col. 2
Migma proprie hordeum est cum palea, exp. to. 5. p. 165. col. 2
Migma etiam quoddam unguentum est, quod fit ex hordeo cum palea, & ad quid, exp. to. 6. p. 165. col. 2
Milech interpretatur chorus, lit. to. 2. p. 227. col. 2
Milites Christi quomodo percusserunt septem Reges, idest, septem vitia, myst. tom 2. p. 341. col. 3
Milites Dei sunt omnes boni, mor. to. 4. p. 89. col. 4
Milites, ac balivi temporibus nostris quid faciant, lit. to. 4. p. 144. col. 1
Milites possunt dici colles, exp. to. 5. p. 25. col. 2
Milites Christi, idest, Clerici, & Religiosi ornari appetunt, non armari, myst. tom. 5. p. 121. col. 4
Milites boni, & sancti sunt, qui Deo serviunt, myst. to. 6. p. 32. col. 4
Milites quatuor, quibus divisa sunt vestimenta Christi, sunt quatuor genera hominum, quibus data sunt præcepta, & quæ, myst. tom. 6. p. 169. col. 2
Milites, qui Christum crucifixerunt, fuerunt quatuor, & ubi id appareat, lit. tom. 6. p. 393. col. 4
Milites cur nullam habebant portionem in Civitate, quæ describitur in Timæo Platonis, lit. to. 7. p. 65. col. 1
Milites Domini sunt Prædicatores, lit. to. 7. p. 94. col. 4
Milites sunt Ecclesiæ manus, lit to. 7. p. 108. col. 2
Miles compositus Christus, lit. tom. 7. p. 131. col. 4
Militum gaudium comparatur tribulatis, & infirmis, lit. tom. 7. p. 143. col. 3
Milites quatuor principaliter Christum crucifixerunt, & qui fuerint, declaratur, mor. tom. 7. p. 166 col. 1
Milites boni qui sint, lit. tom. 7. p. 210. col. 2
Miles armans se pro musca capienda quid significet, lit. t. 7. p. 210. c. 2
Milites Christi qui sint, lit. to. 7. p. 224. col. 2
Milites duo mundus, & caro, mor. to. 7. p. 294. col. 2
Miletum, vel Miletene, quid, lit. to. 7. p. 309. col. 1
Militibus Christi scutum fidei necessarium, mor. to. 7. p. 328. c. 4
Militanti, vel pugnatori tria sunt necessaria, mor. to. 2. p. 61. col. 1
Militia tabernaculum habet, pax domum Domini, myst. t. 2. p. 160 c. 3
Milites sunt brachia corporis Ecclesiæ, mor. to. 2. p. 176. col. 2
Militum labor duplex, lit. to. 2. p. 184. col. 3
Militia cœli bona, & mala describitur, myst. to. 4. p. 54. col. 4
Militia cœlestis Congregatio Clericorum, myst. to. 4. p. 74. col. 3
Militia cœlestis tabescet, idest Sol, Luna, &c. lit. to. 4. p. 74. col. 3
Militia cœlestis tabescet, idest, Dæmones in inferno punientur, myst. tom. 4. p. 74. col. 4
Militia cœlorum, vel Angeli, vel stellæ, mor. to. 4. p. 89. c. 4
Militia cœlorum sunt ministri, & coadjutores Prælatorum, myst. tom. 4. p. 302. col. 2
Militia cœlestis cur facta, lit. to. 6. p. 142. col. 1
Militia non est damnabilis, milites patriam tueri debent, lit. tom. 7. p. 150. col. 3
Militia bona, & mala, lit. to. 7. p. 210. col. 1
Militare qui, & quales debeant, pro quo, quibus armis, & contra quos hostes, lit. to. 7. p. 224. col. 2
Militia cœli quæ, & quid sit? lit. to. 7. p. 288. col. 2
Milium in Sacra Scriptura quid sit, myst. to. 5. p. 20. col. 4
Mille, & decem millia, quid significent, mor. to. 2. p. 242. col. 1
Mille vites, mille Ecclesiæ, myst. to. 4. p. 25. col. 4
Mille argentei, mille Prædicatores, myst. to. 4. p. 21. col. 4
Millenarius numerus consummationis dicitur, myst to. 4. p. 150. c. 3
Mille equites denotant superbos omnes, myst. to. 5. p. 234. col. 4
Millenarius, & septenarius, ac denarius, pro indeterminato numero frequenter ponuntur, exp. to. 5. p. 152. col. 3
Millenarii numeri perfectio quid designat, myst. to. 4. p. 249. col. 4
Milliarium passus mille continet, mor to. 6 p. 274. col. 1
Millenarium significat perfectionem, exp. gloss. to. 7. p. 97. col. 4
Mille anni apud Dominum, sicut dies unus, lit. to. 7. p. 344. col. 3
Millenarii tres quid notent, lit. to. 7. p. 389. col. 4
Milvus significat detractores, myst. to. 2. p. 11. col. 3
Milvus cognovit in cœlo tempus suum, &c. lit. to. 4. p. 42. c. 1
Milvus quid denotat, exp. to. 5. p. 256. col. 4
Mina Græce appellatur mna, exp. to. 5. p. 139. col. 4
Mina habet sexaginta siclos, qui faciunt obolos mille ducentos, ib.
Mina ex quot siclis constat, exp. to. 5. p. 159. col. 1
Minatio Isaiæ in Judæos, ad litteram, quomodo intelligitur, lit. tom. 4. p. 21. col. 3
Minatio contra legentes magis decretalia, & alios libros, quam sacram Scripturam, myst. tom. 4. p. 63. col. 2
Minare ducere est, & quid sibi velit, allegorice dicitur, myst. tom. 4. p. 298. col. 2
Minea herba infructuosa, lit. to. 4. p. 41. col. 2
Minimæ res concordia crescunt, discordia etiam maximæ dilabuntur, lit. tom. 3. p. 207. col. 1
Minima terræ sunt sapientiora sapientibus, lit. to 6. p. 2. col. 1
Messis præparatur sibi cibus a formica, lit to. 6. p. 2. col. 1
Minima terræ quatuor sunt, & quæ? lit. to. 6. p. 2. col. 1
Minima præcepta quæ vocentur, dicitur, lit. to. 6. p. 18. col. 3
Minimus in regno cœlorum quis? lit. to. 6. p. 18. col. 3
Minimus in Ecclesia, qui dicatur, lit. to. 6. p. 229. col. 1
Minimum Apostolorum cur se dicat Paulus, exp. gloss. to 7. p. 115. c. 4
Minores quando Prælatum reprehendere possint, exp. gloss. to. 7. p. 150. col. 4
Minori quando majorem arguere liceat, lit. to. 7. p. 293. col. 3
Ministri Sathanæ transfigurant se in ministros justitiæ, ut decipiant animas sua superstitione, lit to. 1. p. 48. col. 1
Ministri nihil debent dare sine Dominorum suorum voluntate, alleg. tom. 1. p. 63. col. 2
Minister Christi malus servit Antichristo, mor. to. 2. p. 88. col. 2
Minister Christi debet esse pauper & mendicus, mor. to. 2. p. 106. col. 1
Minister Antichristi radices ejus sunt, myst. to. 2. p. 135. col. 3
Ministri mali condentes leges iniquas, mor to. 2. p. 181. col. 2
Ministri Principum stultorum Pharisæi, &c. myst. to. 4. p. 69. col. 1
Ministrorum Dei numerus finitus est, exp. to. 5. p. 155. col. 3
Minister & exactor Diabolus est, lit. to. 6. p. 19. col. 4
Minister domus Dei Prælatus est, lit. to. 6. p. 30. col. 2
Minister domus Dei Prælatus est, lit to. 6. p. 171. col. 2
Ministri charitatis sunt omnes, exp. gloss. to. 7. p. 131. col. 4
Ministrorum diversitas ubi significata in Scriptura, lit to. 7. p. 174. c. 4
Ministros Antichristi quo tempore gavisuros, lit. to. 7. p. 202. col. 1
Minister ille verus erit, qui non audire, quod voluerit paratus est, sed velle quod audierit, lit. to. 7. p. 234. col. 4
Ministerium suum implere, quos spectet, lit. to. 7. p. 229. col. 3
Ministerium quid, lit. to. 7. p. 280. col. 1
Minores plus arctantur, quam majores, lit. to. 4. p. 209. col. 4
Mirabilis, & miraculosa est tantum læta Gentium conversio ad Christum, myst. tom. 1. p. 37. col. 1
Mirabilia nominis Domini, myst. to. 2. p. 16. col. 1
Mirabilia quæ facta fuerunt pro nobis a Deo per Christum, alleg. tom. 2. p. 28. col. 4
Mirabilia quæ debemus enarrare, mor. to. 2. p. 59. col. 4
Mirabilia in Nativitate Christi, mor. to. 2. p. 59. col. 4
Mirabilia Christi multa fuerunt, alleg. to. 2. p. 117. col. 1
Mirabilia tria, quæ fecit Deus in mundo, myst. to. 2. p. 191. c. 4
Mirabilia Dei sunt Incarnatio, Passio, Resurrectio, & alia, lit. tom. 2. p. 251. col. 3
Mirabilia Dei in creatione, recreatione, & justificatione, lit. tom. 2. p. 251. col. 4
Mirabilia magna solius Dei, lit. to. 2. p. 339. col. 4
Mirabile opus est, quod Deus de malis tot elicit bona, gloriosum, cum Martyr inermis Tyrannum devincit: abscondita & impenetrabilia opera sunt, prædestinationis & justificationis arcana, & gratuita dona, lit. tom. 3. p. 190. col. 2
Mirabilia opera Domini in Incarnatione præsertim agnoscuntur, nempe quod Deus est homo, Mater Virgo, Summus humilis, Immensus parvus, Æternus temporalis, Immortalis mortalis, Creator creatura, lit. tom. 3. p. 199. col. 4
Mirabilia operatus est Dominus in sua Incarnatione, lit. t. 3. p. 238. c. 3
Mirabile fuit opus creationis, mirabilius opus recreationis, mirabilissimum erit opus glorificationis, myst. to. 3. p. 242. col. 2
Mirabilia Domini in Ægypto, lit. to. 4. p. 32. col. 3
Mirabilia Dei sunt bonis bona, malis mala tribuere, quia justus Judex, myst. tom. 4. p. 55. col. 2
Mirabilia Dei multa describuntur, myst. to. 4. p. 55. col. 2
Mirabilia magna in suo primo adventu fecit Dominus, myst. tom. 4. p. 161. col. 1
Mirabilia sunt quælibet opera admiratione digna, exp. tom. 5. p. 151. col. 1

Mirabile quod in aliquibus religiosibus esse dicitur, completum est in Apostolo, & sanctis viris, lit. to. 7. p. 141. col. 2
Miraculorum multiplicatio fuit necessaria Apostolis, lit. t. 2 p. 35. c. 2
Miracula dicuntur virtutes, mor. to. 2. p. 55. col. 3
Miraculorum operatio dicitur illuminans, mor. to. 2. p. 61. col. 2
Miraculum in morte beatæ Marthæ, mor. to. 2. p. 178. col. 4
Miraculum a solo Deo potest fieri, alleg. to. 2. p. 183. col. 4
Miracula coruscationibus assimilantur, alleg. to. 2. p. 198. col. 1
Miracula, quæ facta fuerant in deserto, lit. to. 2. p. 200. col. 3
Miraculum est signum divinæ potentiæ, præter consuetum cursum naturæ, myst. tom. 4. p. 47. col. 4
Miracula Dei non sunt trahenda in exemplum operationis nostræ, mor. tom. 5. p. 3. col. 3
Miraculorum fructus est, ut nomen Dei exaltetur, exp. tom. 5. p. 154. col. 3
Miracula tria Christi narrat Matthæus, lit. to 6. p 31. col. 1
Miracula ibi pauca fecit Dominus de misericordia, ne multi plus damnarentur, lit. to. 6. p. 52. col. 4
Miraculum proprie quid sit, narratur, lit. to. 6. p. 165. col. 2
Miraculum quatuor habet, lit. to. 6. p. 175. col. 2
Miracula tria, peccata tria principalia relaxata connotant, lit. tom. 6. p. 179. col. 3
Miracula Domini tria narrantur circa demoniacū, lit. to. 6. p. 201. c. 2
Miracula data sunt ad instruendum ad fidem, lit. to. 6. p. 320. c. 3
Miracula faciendo potest faciens non mereri, exp. gloss. to. 7. p. 27. c. 2
Miracula possunt fieri per fidem informem, sicut Alexander fecit, ib.
Miracula faciendi tantam habuit potentiam Paulus, quantam Petrus, exp. gloss. tom. 7. p. 144. col. 1
Miracula cur potius fidei, quam charitati tribuuntur, lit. t. 7. p. 153. c. 3
Miracula, & inaudita solent admiratione demonstrari, lit. to. 7. p. 261. col. 4
Miracula dicuntur fulgura, lit. to. 6. p. 400. col. 3
Mira res ubi notetur, lit. tom. 6. p. 5. col. 3
Mirari, & dilatari, quid important, myst. to. 4. p. 117. col. 2
Miratur Dominus, & quomodo, lit. to. 6. p. 172. col. 1
Mirificas misericordias quando fecit Deus, alleg to. 2. p. 31. col. 3
Mirum, quod non creditur inter Christianos, mor. to. 2. p. 203. col. 2
Mirum est, quod artem bene vivendi in juventute non addiscimus, cū alias res mechanicas in juventute addiscamus, lit. to. 3. p. 180. col. 3
Mirum, miraculum, & mirabile quomodo differant inter se invicem, lit. tom. 7. p. 403. col. 4
Miser quare fieri Dominus voluerit, lit. to. 7. p. 248. col. 2
Miseratio hominis arcta est, sed misericordia Domini extensa, lit. tom. 3. p. 282. col. 2
Miseriæ hujus vitæ aquis prætereuntibus comparantur, quia mentes electorum calamitas temporalis non subvertit, sed abluit, lit. tom. 1. p. 409. col. 4
Miserias proprias confiteri debemus Domino, si ab eo exaudiri cupimus, myst. tom. 1. p. 68. col. 4
Miseria notatur per lacum, alleg. to. 2. p. 69. col. 1
Miseriæ humani generis sex, Pen. to. 2. p. 97. col. 4
Miseria, & beatitudo contraria sunt, Pen. to. 2. p. 98. col. 2
Miseria triplex est, mor. tom. 2. p. 121. col. 4
Miseria magna eget magna misericordia, lit. to. 2. p. 131. col. 2
Miseria nostra excitat Dei misericordiam, lit. to. 2. p. 203. col. 3
Miseriæ multiplices sunt, mor. to. 2. p. 230. col. 4
Miseria humana quanta sit, myst. to. 5. p. 114. col. 1
Miserans miserebitur, idest, plena miseratione, myst. to. 4. p. 65. col. 4
Miseria in paupere, cæco, & nudo, lit. to. 7. p. 379. col. 3
Misericordia est naturalis homini, myst. to. 1. p. 2. col. 2
Misericordia Domini est major quovis peccato, mor. to. 1. p. 7. col. 4
Misericordiam, & justitiam in omnibus Scripturis uniri invenitur, lit. tom. 2. p. 69. col. 3
Misericordia designatur per favum mellis, mor. to. 2. p. 24. col. 4
Misericordia, & veritas sibi obviare quomodo dicatur, ibid.
Misericordia interficitur a fœnore, alleg. to. 2. p. 28. col. 1
Misericordia Domini quomodo mirificetur in homine, mor. tom. 2. p. 31. col. 4
Misericordia Dei quomodo sit ante sæculum, mor. to. 2. p. 56. col. 4
Misericordia est causa efficiens remissionis peccatorum, mor. tom. 2. q. 57. col. 1
Misericordia est Dei facies, mor. to. 2. p. 63. col. 2
Misericordia Dei efficacia in justo, mor. to. 2. p. 70. col. 4
Misericordiam Deus mirificavit multis modis, alleg. to. 2. p. 76. col. 1
ad Misericordiam obtinendam duo necessaria, mor. to. 2. p. 82. c. 1
Misericordiam petendo antiqui patres filii Incarnationem petebant, ibid. col. 2
Misericordiarū Dei magnitudo attenditur in multis, mor. t. 2. p. 82. c. 3
Misericordia remedium contra mundum, mor. to. 2. p. 88. col. 4
Misericordiam scientibus, & justitiam rectis corde, dare quomodo intelligantur, mor. tom. 2. p. 92. col. 4
Miseretur in affectu, qui commodat in effectu, lit. to. 2. p. 96. col. 2
Misericordia suscipit fugientem mala mundi, mor to. 2. p. 106. col. 2
Misericordia operibus sex assignantur, alleg. to. 2. p. 107. col. 3
Misericordia Domini in communi posita est, mor. to. 2. p. 124. c. 2
Misericordia, & miseratio in quo differant, lit. to. 2. p. 131. c. 2
Misericordiæ multitudo attenditur secundum multitudinem offensionum, ibid.
Miserationis magnitudo attenditur juxta magnitudiné miserentis, ib.
Misericordia infundit gratiam, justitia est, quæ parcit jam pœnitenti, lit. tom. 2. p. 133. col. 4
Misericordia Dei quando dicatur speciosa, mor. to. 2. p. 138. col. 1
Miseria triplex, carnis, mundi, & spiritus, myst. to. 3. p. 144. c. 1
Miseria in Christo duplex, assumpta, & illata, alleg to. 2. p. 144. c. 1
Misericordia, & veritas sunt duæ alæ, alleg. to. 2. p. 144. col. 2
Misericordiam requirens multa bona facit, mor. to. 2. p. 154. col. 1
Misericordia Dei quomodo melior super vitas, mor. to. 2. p. 156. c. 4
Misericordia, & veritas custodiunt Regem, myst. to. 2. p. 163. col. 1
Misericordia Dei dirigit, mor. to. 2. p. 164. col. 4
Misericordia dicitur locus proprius Dei, mor. to. 2. p. 166. col. 2
Misericordiæ Dei meditatio valde utilis, mor. to. 2. p. 194. col. 4
Misericordia quando contineatur, myst. to. 2. p. 196. col. 4
Misericordia Dei quomodo assimiletur telæ, myst. to. 2. p 196. col. 4
Misericordia Dei super malitiam Hebræorum, lit. to. 2. p. 203. col. 1
Misericordiæ rivuli, remissio culpæ, & remissio pœnæ, mor. ibid. c. 2
Misericordia Dei diluvium, ubi submerguntur Dœmones, & peccata, lit. tom. 2. p. 203. col. 3
Misericordia eligit, justitia reprobat, lit. to. 2. p. 207. col. 1
Misericordia vera a quo incipienda sit, mor. to. 2. p. 221. col. 3
Misericordia Dei in homines, mor. to. 2. p. 222. col. 3
Misericordia, & veritas comites Christi, alleg. to. 2. p. 223. col. 1
Misericordia, veritas, justitia, & pax, quomodo in homine sint osculatæ, mor. tom. 2. p. 223. col. 2
Misericordia Dei quomodo ostenditur magna, mor. to. 2. p. 225. c. 1
Misericordia in Deo quomodo veritatem præcedit, all. to. 2. p. 228. c. 4
Misericordia Dei una, & multiplex, alleg. to. 2. p. 230. col. 2
Misericordia Dei septem facit in nobis, mor. to. 2. p. 230. col. 3
Misericordia delet peccata, veritas solvit promissa, all. to. 2. p. 232. c. 1
Misericordia in duabus manibus consistit, mor. to. 2. p. 232. col. 2
Misericordia quæ non datur sine aliquo merito præcedenti, mor. tom. 2. p. 234. col. 2
Misericordiæ primæ, & antiquæ quæ fuerunt, mor. to. 2. p. 237. col. 2
Misericordia antiqua in malo, quæ fuit, mor. to. 2. p. 237. col. 2
Misericordia est potestas iræ Dei, mor. to. 2. p. 239. col. 2
in Misericordia venit Christus in mundum, in veritate veniet in judicium, mor. tom. 2. p. 105. col. 4
Misericordia Domini memoriale dicitur, lit. to. 2. p. 361. col. 1
Misericordia in habitu, & miseratio in effectu, mor. to. 2. p. 263. c. 1
Misericordia Dei continua, & discreta est, ib. lit. to. 2. p. 264. col. 2
Misericordia sola comes est defunctorum, mor. to. 2. p. 273. col. 2
Misericordia Dei cur dicatur gloria ejus, mor. to. 2. p. 284. col. 2
Misericordiæ Dei multæ, & magnæ, secundum multiplices ejus effectus, lit. tom. 2. p. 319. col. 2
Misericordiæ duplex effectus, lit. to. 2. p. 339. col. 3
Misericordia triplex, ibid.
Misericordia Dei, & bonitas differunt, mor. to. 2. p. 57. col. 1
Misericordiæ Dei septem, mor. to. 2. p. 283 col. 4
Misericordia, pietas, & clementia in quo differant, lit. to. 3. p. 23. c. 2
Misericordia, & veritate redimitur iniquitas, lit. to. 3. p. 27. col. 4
Misericordia, & veritas præparant bona æterna, misericordia enim erigit spem, veritas incutit timorem, lit. to. 3. p. 30. col. 2
Misericordia facit nos amare Deum; Veritas facit nos eum timere, lit. tom. 3. p. 45. col. 1
Illa custodit a malo desperationis, & Veritas a periculo præsumptionis, ibid.
Misericordia, & Veritas custodiunt Regem, & roboratur clementia thronus ejus, lit. tom. 3. p. 54. col. 1
Misericordia Dei juvat, ut non solum in tribulatione non cadamus, sed ut proficiamus, mor. to. 3. p. 164. col. 2
Misereri eorum, qui patiuntur, solius Dei est, qui pius, & misericors est, pius in conferendo beneficia, & misericors in liberando homines a miseria, lit. to. 3. p. 173. col. 1
Misericordia facienda est pupillis, & viduis propter quatuor, lit. tom. 3. p. 176. col. 2
Misericordia Dei est, quod in hoc sæculo boni affliguntur, & mali prosperitatibus florent, lit. to. 3. p. 198. col. 1
Misericordia sola comes est defunctorum, lit. to. 3. p. 200. col. 2
Misericordia Domini magna est, quia omnia peccata non semel, sed frequenter dimittit, lit. to. 3. p. 201. col. 1
Misericordia, & miseratio differunt sicut fons, & rivulus: nam misericordia est fons in affectu, miseratio est velut rivulus in effectu, lit. tom. 3. p. 202. col. 2
Misericordia Domini semper parata est pœnitenti, mor. to. 4. p. 86. c. 4
Misericordia Domini, quia malis miseretur, temporalia est, non æterna, mor. tom. 4. p. 227. col. 2
Misericordiæ multitudo sequitur punitionem divinæ justitiæ, myst. tom. 4. p. 185. col. 1
Misericordiæ Domini semper sunt, quomodo, myst. to. 4. p. 300. col. 2
Misericordia in affectu, veritas in intellectu debent describi, myst. tom. 4. p. 44. col. 2

Mise-

Misericordia, & veritate iniquitas redimitur, exp. to. 5. p. 151. col. 4
Misericordia sonat affectum, & propitiatio in effectum, exp. tom. 5. p. 158. col. 1
Misericordia Dei, licet sit offensa, tamen ipsa non detestatur nos, sed expectat, exp. tom. 5. p. 193. col. 3
Misericordiam Dei in Evangelio Matthæi, seu in Christo, cujus pietas, & alia cujus acta in eo produntur, lectores equidem recognoscent, mor. tom. 6. p. 1. col. 4
Misericordiam Dei ab eo apprehendimus, mor. to. 6. p. 1. col. 4
Misericordia a multis commendatur, lit. to. 6. p. 16. col. 3
Misericordia hominis triplex declaratur, lit. to. 6. p. 16. col. 3
Misericordia Prælati in subditos triplex ostenditur, quæ esse debet, ibid. col. 4
Misericordia Dei triplex ostenditur, lit. to. 6. p. 16. col. 4
Misericordiam utique vult Dominus, at quomodo, declaratur, lit. tom. 6. p. 36. col. 1
Misericordia nimia ordinem non aspicit, lit. to. 6. p. 65. col. 3
Misericordia Domini multiplex, lit. to. 6. p. 67. col. 4
Misericordiæ opera sex tanguntur in verbis Evangelii, & quæ sint, lit. tom. 6. p. 79. col. 2
Misericordia expectat ad pœnitentiam, lit. to. 6. p. 236. col. 4
Misericordia ad pœnitentiam vocat, lit. to. 6. p. 264. col. 4
Misericordia Dei in quo appareat, lit. to. 7. p. 17. col. 3
Misericordia Dei erga peccatores consistit in tribus, lit. to 7. p. 17. c. 3
Misericordiæ duplex membrum, exp. gloss. to. 7. p. 63. col. 3
Misericordia, & patientia sunt Christi virtutes, lit. to. 7. p. 143. col. 4
Misericordia est tristitia de alieno malo, lit. to. 7. p. 199. col. 1
Misericordia superexaltat judicium, exponitur quinque modis, lit. tom. 7. p. 315. col. 3
Misericordiæ opera quantum valeant, lit. to. 7. p. 316. col. 2
Misericordia quomodo inchoetur, atque quo pacto perficiatur, lit. tom. 7. p. 360. col. 2
Misericordia Domini nostri Jesu Christi est vita æterna, lit. tom. 7. p. 363. col. 2
Miseri, & debiles in quo libro sint scripti, myst to. 4. p. 112. col. 3
Missa prius est audienda quam commendatur, lit. to. 1. p. 170. col. 1
Missa in quinque partes dividitur, lit. to. 2. p. 47. col. 2
Missæ tres cur in Nativitate Domini celebrentur, lit. t. 2. p. 345. col. 2
Missa quando fuit instituta, mor. to. 6. p. 259. col. 4
Missa, quæ celebratur in commemorationem Passionis Christi, quare in quinque partes dividatur, lit. to. 7. p. 210. col. 3
Missio Christi propter mala sæculi, mor. to. 2. p. 23. col. 1
Missio Dei significat naturarum distantiam inter ipsum, & hominem, lit. tom. 2. p. 35. col. 2
Missi a superioribus Prælatis, vel ad docendam veritatem, vel ad corrigendos mores, aut reformandos, multoties vacui revertuntur, vel propter ignorantiam, vel propter malitiam, quia plus pecuniæ attendunt, quam officio, mor. to. 3 p. 21. col. 1
Missorum virorum venientium servitutis obsequium est, lit. to. 6. p. 1. col. 3
Missio septuaginta duo discipulorum ante passionem fuit, missio Apostolorum post passionem, exp. gloss. to. 7. p. 8. col. 4
Missus filius a quo, & quot modis, exp. gloss. to. 7. p. 159. col. 1
Missio Prædicatorum quantam sollicitudinem requirat, lit. to. 7. p. 198. col. 3
Missus est Christus a Patre, lit. to. 7. p. 243. col. 2
Mittit Diabolus, ut affligat, & Dominus verbum, ut sanet, mor. tom. 7. p. 294. col. 2
Missio verbi Dei in mundum ubi figurata, lit. to. 7. p. 353. col. 2
Missio, vel apparitio Angeli sunt opus totius Trinitatis, lit. tom. 7. p. 355. col. 3
Mystica expositio nativitatis, & ablationis Isaac, per totum, myst. tom. 1. p. 27. col. 1. & 2
Mystica expositio candelabri aurei, & suæ expositionis, lit. tom. 1. p. 93. col. 4
Mystica expositio illius sententiæ: Sapientia excidit sibi columnas septem, artibus liberalibus applicatur, & qua ratione homo careat his artibus septem, myst. to. 3. p. 171. col. 2
Mitis differt a mansueto, mor. to. 2. p. 57. col. 2
Mites, & humiles per agnos exprimuntur, mor. to. 4. p. 88. col. 2
Mititas, & rabies opponuntur, lit. to. 6. p. 15. col. 4
Mititas multa operatur, quæ per longum declarantur, lit. to. 6. p. 15. col. 4
Mititas pluribus modis commendatur, lit. to. 6. p. 16. col. 1
Mitra capitis, æterna lætitia mentis, myst. to. 4. p. 326. col. 2
Mitra quid significat, lit. to. 6. p. 266. col. 2
Mitra Episcopi quid significat, mor. to. 6. p. 266. col. 3
Mitra in capite Episcopi quid sibi vult, mor. to. 6. p. 266. c. 3
Mitra Pontificalis vocatur Cidaris, exp. to. 5. p. 215. col. 2
Mittam quid denotet, lit. tom. 4. p. 18. col. 1
Mittunt Prædicatores, & cetera, lit. to. 4. p. 18. col. 1
Mittere plures nuncios post peccatum, quid sit, myst to. 5. p. 86. c. 4
Mittimus nuncios ad viros, ad quos prius miseramus, cum Dæmonum suggestionibus præbemus assensum, quibus prius præbuimus sensum, ibid.
Mittere aquam in pelvim, quid sit, mor. to. 6. p. 365. col. 4
Mitte manum tuam, idest, laxa mihi habenas, Diabolus dixit Domino, exp. gloss. tom 7. p. 143. col. 1
Mista expositio, idest, litteralis, & mystica in novum caput, lit. tom. 4. p. 24. col. 1
Mistura est inseparabilis miscibilium unio, ideoque stulti immiscent se rixis, quia inseparabiles sunt a contentionibus, quibus adhærent, lit. tom. 3. p. 38. col. 2
Moab ex patre interpretatur, mor. to. 2. p. 119. col. 3
Moab significat luxuriosos, mor. to. 2. p. 217. col. 4
Moab interpretatur ex patre, & cur, mor. to. 2. p. 279. col. 4
Moab interpretatur aqua paterna, mor. to. 2. p. 284. col. 4
Moab significat sapientiam patrum, mor. to. 2. p. 284. col. 4
Moab tota Provincia Moabitarum vastata, lit. to. 4. p. 38. col. 1
Moab ululabit super magistris otiosis, sedentibus in peccatis in die judicii, myst. tom. 4. p. 38 col. 2
Moab dicitur ex aqua paterna, & Diabolum, hæreticum, ac Philosophum significat, ibid.
Moab quis subjugaverit declaratur exactissime, lit. to. 4. p. 39. col. 1
Moab, mundani, & hæretici dicuntur, myst. to. 4. p. 40. col. 1
Moab triturabitur, idest, superbus, myst. to. 4. p. 92. col. 4
Moab peccatores significat, lit. to. 4. p. 167. col. 3
Moab interpretatur ex patre, per quod significantur superbi, qui sunt ex patre Diabolo, myst. to. 5. p. 91. col. 4
Moab cum suis Civitatibus traditur filiis Orientis, cum aliquis potens conversus ad pœnitentiam, se, & sua exponit ad voluntatem sacerdotis, myst. tom. 5. p. 92. col. 2
Moab Metropolis est, a qua tota regio nomē habuit, exp t. 5. p. 183. c. 4
Moab, & Ammon dicuntur Judæi, & hæretici, myst. tom. 5. p. 208. col. 4
Moab significat patrem Diabolum, mor. to. 6. p. 3. col. 4
Moabites dicitur superbus, mor. to. 6. p. 322. col. 2
Moab interpretatur ex patre, mor. to. 6. p. 382. col. 1
Moab, quid significat, mor. to. 6. p. 381. col. 1
Moab, & Ammon an habuerit originale, exp. gloss. to. 7. p. 45. col. 4
Moabites pejores Philisthæis ostenduntur, lit. to. 4. p. 38 col. 1
Moabitæ quid fecerint Hebræis, lit to. 4. p. 38. col. 1
Moabitæ cur recipere debeant Judæos, lit. to 4. p. 39. col. 3
Moabitæ, & Ammonitæ non intrabunt Ecclesiam Dei, lit. to. 4. p. 40. col. 3
Moabitæ confidebant in thesauris suis, lit. to. 4. p. 268. col. 1
Moabitæ lagunculæ vini cur comparantur, mor. to. 4. p. 268. c. 3
Moderata refectio, & operatio somnum dulcem reddunt, otium vero, & ingurgitatio somnum turbant, & digestionem impediunt, lit. tom. 3. p. 84. col. 4
Moderatio supradictæ comminationis, lit. to 4. p. 63. col. 2
Modestia, & discretio sermonis in omnibus observanda est, in judicando, in ordinando, in orando, in prædicando; & corrigendo, lit. tom. 3. p. 205. col. 1
Modestia proprie est in dictis, & quandoque in factis, exp. gloss. tom. 7. p. 165. col. 4
Modestia virtutum prima, exp. to. 7. p. 166. col. 2
Modestia multiplex, lit. tom. 7. p. 186. col. 3
Modestia proprie est virtus modificans verba, lit. to. 7. p. 331. c. 4
Modestia quid, lit. tom. 7. p. 333. col. 2
Modica pars salvabitur, lit. to 4. p. 18. col. 1
Modus triplex ascendendi ad Deum, alleg. to. 1. p. 120. col. 3
Modus optimus contra tentationes docetur, myst. to. 4. p. 80. col. 2
Modus vincendi superbiam, patientia est, myst. to. 4. p. 80. c. 2
Modus plagæ justa mensuram delicti, mor. to. 4. p. 88. col. 4
Modus deridendi declaratur, lit. to. 4. p. 134. col. 3
Modus procedendi Jeremiæ describitur, lit. to 4. p. 244. col. 2
Modus scribendi Evangelistæ declaratur, Prol. to. 6. p. 125. col. 4
Modus serviendi Deo, lit. to. 6. p. 139. col. 2
Modus dilectionis quatuor habet, myst. to. 6. p. 194. col. 2
Modi tres errandi contra Deum, lit. to. 7. p. 14. col. 3
Modus est ex parte materiæ, ex parte formæ species, ex parte privationis ordo, & stabilitas, exp. gloss. to. 7. p. 59. col. 3
Modus utendi armis nobis traditis, lit. to. 7. p. 202. col. 3
Modi loquendi Dei quindecim, lit. to. 7. p. 238. col. 1
Modus prædicandi diversus esse debet, & qualis, lit. to 7. p. 317. col. 4
Mœnia sunt, quibus Civitas extra cingitur quæ animas denotant. Munitiones vero habitus virtutum, myst. to. 4. p. 294. col. 2
Mœror in corde viri justi humiliat eum, myst. to. 5. p. 106. col. 4
Molam non accipere loco pignoris, lit. to. 2. p. 71. col. 2
Mola farinæ: Tolle molam, & mole farinam, lit. to. 4 p. 104. c. 4
Molæ duæ, altera ad timorem, altera vero ad spem movet, mor tom. 4. p. 122. col. 4
Mola spei, & justitia conficitur verus panis, myst. to. 5. p. 104. c. 4
Mola asinaria pœna, quæ debetur inferenti scandalum, mor. tom. 6. p. 61. col. 1
Mola asinaria multis proficit, mor. to. 6. p. 61. col. 1
Mola superior spes, mola inferior timor est, myst. to. 6. p. 215. c. 3
Mola in circuitu semper agitur, lit. to. 6. p. 234. col. 2
Mola multiplex declaratur, lit. to. 6. p. 238. col. 4

Moles terræ, peccator ipse est, quem Dominus tribus digitis appendit, & quibus, mor. tom. 4. p. 58. col. 4
Molentes activi dicuntur, myst. to. 6. p. 77. col. 1
Molestia spiritualis est cessatio cultus divini, myst. to. 5. p. 179. c. 3
Molestius est ab eo supplicium pati, a quo debuit accipere beneficium, lit. tom. 6. p. 154. col. 2
Mollibus vestiri, est vitia palpare, mor. to. 1. p. 158. col. 2
Mollia vestimenta mollitiem animi denotant, myst. to. 4. p. 204. col. 2
Molles in verbis, & in vestibus, qui? lit. to. 7. p. 231. col. 4
Mollit gratia, indurat se sua voluntate homo, lit. to. 7. p. 244. c. 1
Moloch fuit idolum Ammonitarum, & erat Princeps aliorum idolorum apud ipsos, lit. tom. 1. p. 119. col. 4
Moloch Rex interpretatur, myst. to. 4. p. 252. col. 3
Momentanea est voluptas fornicationis, sed æterna pœna fornicantis, mor. tom. 3. p. 16. col. 2
Momentaneum est, quod delectat, æternum, quod cruciat, lit. tom. 3. p. 495. col. 3
Momentum est pars quadragesima horæ, lit. to. 6. p. 153. col. 3
Monachi non debent habere aliquid proprium, lit. to. 1. p. 292. col. 4
Monachum in curiis habitare, turpe est, lit. to. 1. p. 295. col. 1
Monachorum mala excusatio, mor. to. 2. p. 206. col. 2
Monachus causidicus, aut litigator, omnibus iniquior, myst. tom. 4. p. 65. col. 1
Monachi aliquando pro victu, & vestitu, vendunt sacra, & quomodo liceat, tom. 4. p. 71. col. 1
Monachus qualis esse debeat, lit. to. 5. p. 38. col. 4
Monachi Diaboli prius sedent, quam bibant, lit. to. 6. p. 35. col. 4
Monachi reprehenduntur, myst. to. 7. p. 20. col. 3
Monachi habent Eliæ, idest beati Benedicti pallium, non vero spiritum duplicem, myst. tom. 7. p. 21. col. 1
Monachi assimilantur simulacro David super lectum, quod habebat pelle caprarum ad caput, & manus, myst. to. 7. p. 21. col. 1
Monachorum hypocrisis, myst. to. 7. p. 21. col. 3
Monachorum processio exercitui comparatur, lit. to. 7. p. 82. col. 3
Monachi albi, & nigri arguuntur, mor. to. 7. p. 173. col. 1
Monachi olim fuerant honorati, nunc despecti, mor. to. 7. p. 373. col. 1
Monachus cum incipit esse malus, nullus pejor; quando incipit esse bonus, nullus melior, mor. to. 7. p. 373. col. 1
Monarchia cito transit, lit. tom. 4. p. 62. col. 3
Monarchia primo fuit apud Assyrios, & Chaldæos, deinde apud Medos, & Persas & cetera: apud omnes cito transivit, lit. t. 4. p. 62. c. 3
Monarchia fuit apud Assyrios tépore Sennacherib, exp. t. 5 p. 104. c. 1
Monarchia Imperii Romani dividetur in decem Regna, & tunc veniet Antichristus, lit. tom. 7. p. 205. col. 2
Monas feminini generis est, idem Græce, quod unitas latine, & sic est nomen essentiale, Prol. to. 7. p. 3. col. 4
Monas masculini generis supponit personam, & est idem quod unus, Prol. tom. 7. p. 4. col. 1
Monas genuit Monadem, idest, unus unum, Prol. to. 7. p. 4. col. 1
Monas, idest Christus, Prol. tom. 7 p. 4. col. 1
Monachus post tergum est ipse Christus, myst to. 4. p. 65. col. 4
Monere, & moneri officium est veræ amicitiæ, ita tamen, ut adulatione careat admonitio, & contumelia objurgatio, lit. to. 3. p. 25. c. 3
Moneta, qua Cœlum emitur, Jejunia, Eleemosyna, & Oratio, lit. tom. 6 p. 28. col. 3
Monetarii falsi morte secundum leges plectuntur, lit. to. 6. p. 180. c. 3
Moniales quid facere debeant, relinquendo mundum, mor. to. 2. p. 118. col. 4
Moniales dicuntur filiæ Judæ, mor. to. 2. p. 254. col. 1
Moniales sunt maritatæ, mor. to. 2. p. 254. col. 1
Moniales operantes bursulas, & chirotecas, & hujusmodi munuscula, lascivia arguuntur, lit. to. 7. p. 176. col. 1
Monilia pro quolibet ornamento sumuntur, lit. to. 4. p. 112. col. 2
Monilia sunt illa, quæ monent, myst. to. 4. p. 153. col. 4
Montes Armeniæ sunt superbi homines, qui in judicio subjicientur Sanctis, quos in præsenti sæculo conculcant, myst. to. 1. p. 11. col. 4
Mons Calvariæ populum Judæum designat, myst. to. 1. p. 16. c. 3
Mons, in quo Abraham debebat immolare Isaac, est Moria, in quo postea factum est Templum a Salomone, lit. to. 1. p. 28. col. 3
Montis acceptio multiplex, alleg. to. 2. p. 8. col. 1
Mons Ecclesiam militantem significat propter multa, all. t. 2. p. 27. c. 3
Montem Domini propter sex debemus ascendere, mor to. 2. p. 54. c. 4
Montes Dei qui sunt, mor. tom. 2. p. 91. col. 4
Mons significat culmen virtutum, mor. to. 2. p. 110. col. 2
Montes propter multa significant Apostolos, myst. to. 2. p. 120. c. 1
Montes sunt superbi, mor. tom. 2. p. 120. col. 2
Mons Sion significat Judaicum populum, myst. to. 2. p. 123. col. 3
Mons Sion generalis Ecclesia, alleg. to. 2. p. 124. col. 3
Mons honorum omnium solus Christus fuit, alleg. to. 2. p. 168. col. 3
Mons desertus significat vitam hominis, mor. to. 2. p. 192. col. 3
Montes æterni sunt duo Testamenta, mor. to. 2. p. 194. col. 1
Mons Sion fuit de sorte Benjamin, lit. to. 2. p. 207. col. 3
Mons Sion quare dicatur de tribu Juda, lit to. 2. p. 207. col. 3
Montem Sion eligit Dominus, & quare, mor. to. 2. p. 207. col. 4
Mons myrrhæ, est pœnarum cumulus æterni, mor. to. 2. p. 227. col. 4
Montes sunt superbi, & elati & etiam Prælati, lit. to. 2. p. 253. col. 3
Montes dicuntur Apostoli, alleg. to. 2. p. 265. col. 3
Montes dicuntur Prælati primi Ecclesiæ, alleg. to. 2. p. 266. col. 3
Montes sunt veri contemplativi, & quomodo, mor. to. 2. p. 266. col. 4
Montes sunt duo Testamenta, alit. to. 2. p. 266 col. 4
Montes dicuntur Sancti, mor. tom. 2. p. 267. col. 2
Mons Seir est congregatio divitiarum, mor. to. 2. p. 280. col. 3
Mons Gelboe interpretatur acervus arenarum, mor. to. 2. p. 290. c. 2
Montes dicuntur Apostoli, alit. to. 2. p. 294. col. 3
Montes dicuntur etiam Angeli, anag. to. 2. p. 294. col. 4
Montes debent esse Prælati. & quomodo, mor. to. 2. p. 294. col. 4
Montes, & colles sunt majores, & minores Prælati, Anagogice, tom. 2. p. 294. col. 4
Montes dicuntur Dæmones, lit. to. 2. p. 323. col. 1
Montes dicuntur homines superbi, lit. to. 2. p. 323. col. 1
Montes dicuntur Sancti, lit. to. 2. p. 323. col. 1
Montes possunt dici duo Testamenta, lit. to. 2. p. 323. col. 2
Montes dicuntur Sancti, lit. tom. 2. p. 326. col. 4
Mors æterna habet tot portas quot vitia, mor. to. 2. p. 281. col. 3
Monstrum est lingua magniloqua, & manus otiosa in Doctore, lit. tom. 3. p. 123. col. 4
Montes Christus, Angeli, Patriarchæ, Prophetæ, Apostoli, lit. tom. 4. p. 7. col. 1
Mons Domini Jerusalem coelestis, myst. to. 4. p. 7. col. 2
Mons excelsus, superbum signat, lit. to. 4. p. 8. col. 1
Montes, viri religiosi, myst. to. 4. p. 22. col. 1
Mons dignitas sæcularis, myst. to. 4. p. 33. col. 2
Mons Testamenti est ipsa Ecclesia, myst. to. 4. p. 36. col. 1
Montes Sancti, terra mea, Ecclesia Dei, myst. to. 4. p. 37. col. 2
Montes contemplativi sunt, & boni, myst. to. 4. p. 37. col. 2
Mons filiæ Sion sunt ipsa Jerusalem, lit. to. 4. p. 39. col. 2
ad Montem nominis terra est, ad quam mittuntur Angeli, lit. tom. 4. p. 43. col. 1
Mons Sion Ecclesia militans est in eminentia virtutum, & in aere contemplationis posita, myst. to. 4. p. 44. col. 1
Mons Sanctus dicitur Bethulia, lit. to 4. p. 56. col. 1
Mons excelsus, vir justus est, myst. to. 4. p. 66. col. 2
Mons fertilissimus arboribus consitus pomiferis, & vineis dicitur Carmelus, lit. tom. 4. p. 77. col. 1
Mons excelsus Christus est, lit. to. 4. p. 87. col. 3
Montes, idest, superbos liberat Dominus in pondere, mor. t. 4. p. 88. c. 4
Montes, Reges, & majores Principes, lit. to. 4. p. 92. col. 3
Mons dicitur omnis malus, in quo ros gratiæ haud pluit, myst. tom. 4. p. 92. col. 4
Montes dicunt Sanctos superiores, saltus vero mediocres, myst. tom. 4. p. 100. col. 2
Montes dicuntur impedimenta mundi, quæ ponit Deus in via, myst. tom. 4. p. 112. col. 1
Montes Prophetæ, Patriarchæ, & Apostoli, myst. to. 4. p. 130 col. 4
Mons Sanctus Jerusalem, vel Templum Dei, lit. to 4. p. 132. col. 3
Montes Syna, & Ephraim, lit. to. 4. p. 160. col. 3
Mons Sanctus Christus est, myst. to. 4. p. 165. col. 4
Mons excelsus, superbia est; lignum frondosum, carnis voluptas, luxuria, myst. tom. 4. p. 183. col. 2
Mons pestifer Diabolus, vel malus Prælatus, myst. to. 4. p. 279. col. 1
Montes sunt inflati scientia, mor. to. 5. p. 25. col. 2
Montes sunt, qui ad perfectam scientiam pervenerunt, mor. tom. 5. p. 25. col. 3
Montes dicuntur Sancti viri per vitam eminentem, & valles per humilitatem, myst. tom. 5. p. 106. col. 4
Mons Seir est aliquis potens in sublimitate constitutus, & divitiis abundans, myst. tom. 5. p. 114. col. 3
Mons Seir est Diabolus, myst. to. 5. p. 114. col. 2
Montes Israel sunt Ecclesiastica beneficia, vel Prælationes, myst. tom. 5. p. 114. col. 4
Montes dicuntur Martyres, myst. to. 5. p. 115. col. 2
Montes expositi sunt omnibus procellis, & Martyres omnibus tribulationibus afflicti sunt, myst. to. 5. p. 115. col. 2
Montes, & colles, torrentes, & valles, denotant personas Ecclesiasticas diversas, myst. tom. 5. p. 115. col. 4
Montes etiam sunt Apostoli, & Apostolici viri, myst. to. 5. p. 115. c. 4
Montes sunt Angelici Spiritus, exp. to. 5. p. 122. col. 1
Montes sunt etiam Apostoli, vel Apostolici viri, exp. to. 5. p. 122. c. 3
Mons Oliveti dicitur inclytus, & sanctus, quia ex eo Dominus, atque Salvator ascendit ad Patrem, exp. to. 5. p. 164. col. 1
Mons Sanctus, dicitur mons Oliveti, exp. to. 5. p. 164. col. 1
Montes dicuntur majores Sancti, & colles minores, exp. t. 5. p. 182. c. 3
Mons Remmon ubi sit, exp. tom. 5. p. 185. col. 2
Montes significant Sanctos, lit. tom. 5. p. 186. col. 1
Montes dicuntur viri virtutibus eminentes, myst. to. 5. p. 190. col. 3
Mons Esau idem est, qui & mons Seir, exp. to. 5. p. 191. col. 1
Montes, & valles dicuntur potentes, & pauperes, exp. to. 5. p. 195. c. 1
Mons est filius Dei, exp. tom. 1. p. 197. col. 1
Montes dicuntur majores Angeli; qui præsunt provinciis, exp. tom. 5. p. 197. col. 2

Montes, & colles multi intelligunt Abraham, Isaac, & ceteros sanctos Patres, & quomodo, exp. gloss. t. 5. p. 198. col. 2
Montes sæculi possunt dici Electi, myst. tom. 5. p. 206. col. 2
Montes sæculi dicuntur superbi de mundo, myst. t. 5. p. 206. c. 2
Montes sæculi dicuntur hæretici, myst. t. 5. p. 206. c. 3
Montes sæculi dicuntur Principes Chaldæorum, exp. t. 5. p. 206. c. 1
Montes sunt Prælati, & Principes, myst. tom. 5. p. 206. col. 3
Montes doluerunt, quid per hoc significatur, myst. t. 5. p. 206. c. 4
Montes subvertentur, quia in judicio Prælati majores, quanto superiores sunt, tanto inferiores erunt, mor. to. 5. p. 121. col. 4
Montes sunt majores Prælati, ibid.
Mons magnus dicitur Diabolus, exp. to. 5. p. 216. col. 1
Mons Olivarum dicitur Ecclesia, exp. tom. 5. p. 224. col. 2
Mons Olivarum dicebatur mons luminis, & cur, ibid.
Montes Gelboe qui sint, myst. tom. 5. p. 234. col. 4
Montes excelsi dicuntur superbi aperti, myst. to. 5. p. 239 c. 1
Mons, super quem posita est Civitas, Christus est, lit. t. 6. p. 18. c. 1
Mors justorum, bonis in adjutorium, malis vero in testimonium, lit. tom. 6. p. 40. col. 2
Mons est coelum, lit. to. 6. p. 54. col. 3
Mons Oliveti excellentia pacis, mor. to. 6. p. 67. col. 3
Mons Oliveti, cumulum medicinæ denotat; ibid.
Mons Oliveti cumulum misericordiæ prænunciat, ibid.
Mons cor hominis significat, mor. to. 6. p. 88. col. 4
Mons vitæ eminentiam denotat, mor. tom. 6. p. 104. col. 1
Mons Oliveti cumulum pietatis denotat, myst. tom. 6. p. 109. c. 3
Mons Diabolum significat, myst. to. 6. p. 110. col. 4
Mons excelsus, fastigium Prælationis, mor. to. 6. p. 144. c. 2
Mons in quo orat Dominus, altitudinem justitiæ significat, lit. to. 6. pag. 164. col. 2
Montes Apostoli sunt, ibid.
Mons Oliveti cumulum medicinæ spiritualis denotat, vel cumulum pietatis, myst. to. 6. p. 246. col. 3
Montes Samariæ dicuntur Prælationes Ecclesiæ, myst. t. 6. p. 247. c. 3
Montes dicuntur Principes sæculares, myst. to. 6. p. 255. col. 4
Mons dicitur misericordia, myst. to. 6. p. 262 col. 1
Mons Olivarum est cumulus pacis, quam vult Dominus discipulos suos habere, mor. tom. 5. p. 262. col. 2
Montes dicunt omnes fideles propter vitæ eminentiam, lit. to. 6 p. 277. c. 3.
Mons dicitur altitudo contemplationis, mor. tom. 6. p. 322. c. 4
Montes exultaverunt, sicut arietes, idest, justi congratulantes peccatoribus conversis, mor. to. 7. p. 39 col. 3
Mons Sina quantus, lit. to. 7. p. 161. col. 3
Montes suscipiant pacem populo, idest, Prælati accipiant pacem a Deo, ut dent populo, mor. tom. 7. p. 169. col. 1
Mons duplex est fugiendus a nobis, lit. to. 7. p. 174. col. 3
Montes plures Christus ascendit, & quid in illis egerit, ibid.
Mons, quem ascendit Angelus, & Diabolus factus est, quis sit, ibid.
Montem scientiæ qui cum Adam ascendant, ibid.
Mons est mens, lit. tom. 7. p. 255. col. 2
Mons Christus est, ibid.
Mons Sion dicitur Ecclesia triumphans, lit. tom. 7. p. 273. col. 4
Mons Oliveti, quare mons luminum dicatur, lit. tom. 7. p. 279 col. 3
Mons domus Domini est Christus, lit. tom. 7. p. 326. col. 3
Mons in vertice montium, quid, lit. tom. 7. p. 327. col. 4
Montes sunt Sancti, lit. tom. 7. p. 387. col. 3
Montes, quos significent, lit. to. 7. p. 392. col. 2
Montes quinque, sunt quinque sensus, lit. to. 7. p. 414. c. 1
Mons, quid significet, myst. to. 7. p. 424. col. 4
Montana vitæ altitudinem denotant, lit. tom. 6. p. 135. col. 1
Montana conscendens, amplius sapere terrena non quærit, ideo Petrus Dominus, mor. tom. 6. p. 187. col. 3
Monumenta pessimorum, sunt corda eorum qui prava desideria, & noxias cogitationes intus nutriunt, lit. tom. 3. p. 23. c. 3
Monumenta claustra sunt, mor. to. 6. p. 34. col. 3
Monumenta corda hominum sunt, mor. to. 6. p. 87. c. 3
Monumenta aperta, peccata revelata in confessione denotant, myst. tom. 6. p. 123. col. 1
Monumentum Domini quomodo factum, lit. to. 6. p. 123. col. 3
Monumentum Sacra Scriptura est, myst. to. 6. p. 124. col. 1
Monumentum Ecclesiam militantem denotat, myst. t. 6. p. 124. c. 2
Monumentum foetor malitiæ est, mor. to. 6. p. 179. col. 4
Monumentum, quid signat, myst. to. 6. p. 272. col. 4
Mora convertendi se ad Deum, displicet Deo, myst. to. 1. p. 65. c. 1
Moralitas reficit, delectat, & sanat, lit. to. 3. p. 106. c. 2
Moralitas quomodo ab Evangelistarum historia, nec non a nominibus eorumdem educi pedetentim queat, mor. to. 6. p. 2. col. 1
Moralitas Evangelii, Cum natus esset Jesus, &c. mor. t. 6. p. 5. c. 4
Morasthin nomen vici Jerusalem est, lit. to. 4. p. 240. col. 1
Morasthi hæredem sonat, exp. t. 5. p. 194. col. 3
Morbus Regius, quo laborabat Ezechias, quis sit, lit. t. 4. p. 83. c. 1
Morborum varietas medicinæ varietatem requirit, lit. t. 6. p. 215. c. 3
Mori peccato, sive sepeliri, quid, lit. to. 7. p. 37. c. 3
Mori perfecte peccato, quomodo, lit. to. 7. p. 38. col. 2
Mortui, licet Sancti; an sciant, quæ vivi faciunt, exp. gloss. to. 7. p. 99. col. 3
Mori in vulva, quid, mor. to. 7. p. 148. c. 4
Mori peccato, quid, lit. tom. 7. p. 170. c. 4
Moritur Adam, ut fiat Eva; moritur Christus, ut fiat Ecclesia, id est, ut uniatur ex militante, & triumphante, lit. to. 7. p. 178. c. 3
Mori pro Christo lucrum, lit. tom. 7. p. 181. col. 1
Mortui, cur dormientes dicantur, lit. to. 7. p. 200. col. 3
Mortuos non debemus plorare propter quatuor rationes, lit. t. 7 pagin. 200. col. 4
Mortui qui in Christo sint, resurgent primi, quomodo intelligenda, lit. to. 7. p. 201. col. 3
Mortui mundo qui, lit. tom. 7. p. 267. col. 3
Mortuus est pro nobis Christus dupliciter, lit. t. 7. p. 330. c. 3
Morientes in Domino sunt Beati, lit. to. 7. p. 408. col. 1
Mors Christi, sopor appellatur, propter celeritatem, & facilitatem resurgendi, & voluntatem moriendi, myst. to. 1. p. 5. col. 3
Mors bonorum non gravat eos, lit. to. 1. p. 12. col. 1
Mors ante judicii diem in omnes debacchatur, at post diem judicii in perpetuum vivent; mali autem in æterna morte erunt, lit. tom. 1. p. 15. col. 2
Mors triplex, naturalis, culpæ, & gratiæ; in prima moritur caro, in secunda anima, in tertia totus homo: separatur enim a curis, & sollicitudinibus mundi, mor. to. 1. p. 29. col. 4
Mors naturæ est omnium, mors culpæ est malorum, mors gratiæ est justorum, mor. tom. 1. p. 29. col. 4
Morte appropinquante, majori sollicitudine in agrum pœnitentiæ secedere debemus, & passionem Christi meditari, mor. t. 1. p. 32. c. 3
Mortis assidua cogitatio summa prophetia est, myst. to. 1. p. 35. c. 2
Mortuus mundo, vere ejus contumelias non sentit, mor. t. 1. p. 43. c. 3
Mortis status habet laborem, dolorem, atque timorem, laborem mortis, dolorem de peccatis, & timorem suppliciorum, lit. tom. 1. p. 49. col. 3
Mors omnia domat, nemini parcit, myst. t. 1. p. 211. c. 3
Mors est via universæ terræ, per quam omnes cujusvis conditionis existant, transire coguntur, mor. to. 1. p. 265. col. 3
Mortis memoria similis cineri juniperi, mor. t. 1. p. 284. col. 1
Mors acceleratur hominibus aliquando propter eorum bonum, ne a malitia mutentur, aliquando propter eorum peccata, myst. to. 1. p. 305. col. 1
Mors inopinata perturbat, sed deliberatione præventa lætificat, lit. to. 1. p. 452. col. 3
Mors est angusta porta, & periculosus erat transitus per eam ante passionem Christi; sed post illius mortem facta est suavis, & facilis, myst. to. 1. p. 64. col. 3
Mors Christi quare somnus dicitur, alleg. to. 2. p. 8. col. 1
Mors significat peccatum, lit. to. 2. p. 12. col. 4
Mors Christi dicitur justa, mor. to. 2. p. 17. col. 4
Mortis portæ quæ sint, ostenditur, mor. to. 2. p. 19. col. 1
In Morte obdormire, quid significet, mor. to. 2. p. 24. c. 4
Mors peccati triplex, Delectationis, Consuetudinis & Obstinationis, ib.
Mors, & humilitas viæ vitæ, alleg. tom. 2. p. 30. col. 1
Mors multiplex, quarum quælibet habet laqueos suos, lit. t. 2. p. 33. c. 3
Mors quæ excludat ab homine mortuo, mor. to. 2. p. 70. col. 3
Mors quomodo non confiteatur Domino, ibid.
Mors devicta dicitur laqueus contritus, alleg. to. 2. p. 72. c. 1
Mors triplex, mor. tom. 2. p. 85. col. 3
Mors æterna est laqueus, mor. tom. 2. p. 87. col. 2
Mors pestifera quis dicatur, lit. tom. 2. p. 93. col. 2
Mors iniqui est malus pes, alit. to. 2. p. 100. col. 2
Mors finis omnium, lit. tom. 2. p. 101. col. 4
Mortis memoria multis modis est necessaria, ibid.
Mors non habet remissionem, nec refrigerium, lit. to. 2. p. 103. c. 4
Martyr dicitur pauper, alleg. to. 2. p. 107. col. 2
Mors Christi dicitur dormitio, alleg. tom. 2. p. 108. col. 1
Mors corporalis est umbra, mors spiritualis est vera mors, myst. to. 2. pag. 115. col. 1
Mors pastor malorum, & quomodo, myst. to. 2. p. 127. col. 2
Mors quomodo dicatur depascere, ibid.
Mors triplex, culpæ, naturæ, & gehennæ, myst. to. 2. p. 138. c. 3
Mors malorum differt a morte bonorum, myst. to. 2. p. 148. c. 3
Mors est torrens dividens vitam, mor. to. 2. p. 147. col. 4
Mortis Christi eventus contra opinionem Hebræorum, alleg. to. 2. p. 150. col. 1
Mortis Christi exitus, ejus resurrectio, alleg. to. 2. p. 169. col. 2
Mortis sapientia Dei donum est, mor. tom. 2. p. 183. col. 2
Mortis meditatio facit contemnere omnia, mor. to. 2. p. 200. c. 4
Mors mala, & bona, mor. tom. 2. p. 215. col. 2
Moab interpretatur aqua paterna, mor. to. 2. p. 226. col. 4
Mors Christi dicitur somnus, alleg. tom. 2. p. 228. col. 2
Mors carnis quare dicatur umbra, ibid.
Mors viri justi dicitur mane, mor. to. 2. p. 228. col. 3
Mors quomodo non habet spatium pœnitentiæ, mor. t. 2. p. 228. c. 4

Mors

Mors spiritualis, quam pretiosa sit in conspectu Domini, mor. tom. 2. pag. 298. col. 4
Mors senibus est in januis, juvenibus est semper in insidiis, lit. tom. 3. pag. 4. col. 1
Mors a bonis non est timenda, sed diligenda propter multa, est enim finis peregrinationis, portus navigationis, contritio laquei, depositio veteris indumenti, depositio ponderis, solutio debiti naturalis, diruptio carceris, acceleratio glorificationis, lit. to. 3. p. 6. c. 4
Mors, & vita in manu linguæ, idest, usus, & abusio illius, lit. to. 3. p. 39. col. 2
Mens dura, quæ sine timore Domini est, corruet in malum culpæ, & gehennæ, lit. to. 3. p. 60. col. 4
Mortis encomia, atque utilitates plurimæ, lit. to. 3. p. 87. c. 5
Mors Sanctorum est pretiosa in conspectu Domini, in talibus enim dies mortis est egressus de præsenti miseria, sicut dies nativitatis est ingressus in illam, ibid.
Mortis tempore, maxime maligni Spiritus, ostium nostrum obsident, & adventum nostrum illæ malignæ effigies præstolantur, lit. to 3. pag. 92. col 3
Mors ut privatio est, a nullo est, Ipsa vero separatio animæ a corpore, quæ dicitur mors, & angustia talis separationis, est pœna inflicta a Deo, lit. tom. 3. p. 138. col. 4
Mors omnes tangit, sed tormentum mortis non omnes, lit. to. 3. p. 540. col. 3
Mors sensus, & intelligentiæ est magis ploranda, quam sit mors naturæ, lit. to 2. p. 209. col. 3
Mors particularis judicium vocatur, quia qualis erit homo in morte, talis apparebit ante judicem, ut recipiat secundum opera sua bona, vel mala, lit. to. 3. p. 243. col. 5
Mors Christus, lit. tom. 4. pag. 7. col. 1
Mors Domini Christus est, refugium peccatorum, myst. t. 4. p. 7. c. 2
Mors quando destruetur, myst. to. 4. p. 35. c. 4
Mors, & vita pœnam, & gloriam denotant, myst. to. 4. p. 37. c. 2
Mors, & Diabolus, lupus, & pastor, &c. myst. to. 2. p. 60. c. 2
Mors Christi vocatur opus alienum a Deo, quia innocens debebat mori, lit. to. 4. p. 61. col. 1
Mori in Ægypto, mori in deserto, & alibi, quid sibi velit, mor. tom. 4. pag. 84. col. 4
Mors aliquando dupliciter perdit hominem, myst. to. 4. p. 92. c. 4
Mors Sanctorum dicitur collectio, lit. to 4. p. 539. col. 4
Mors communis est, & nulli parcit, mor. to. 4. p. 198. c. 2
Mors sumitur pro peccato, mor. to. 4. p. 202. col. 3
Mors Jesu spica frumenti facta est, lit. to. 4. p. 209. col. 3
Mors luxuriam denotat, myst. tom. 4. p. 217. col. 4
Mors duplex, naturalis, & spiritualis, lit. to. 4. p. 220. c. 3
Mors est sagena Domini, & cur sic dicatur, myst. to. 5. p. 46. c. 3
Mors, & afflictio Sanctorum est ad meritum, malorum autem ad supplicium, exp. to. 5. p. 77. col. 1
Mors nemini parcit, ita & divinum judicium, sed & Prælatos, & populares homines æqualiter judicat, mor. t. 5. p. 78. c. 2
Mors, & vita in manibus linguæ, myst. to. 5. p. 177. c. 4
Mors, & vita in manibus linguæ, exp. to. 5. p. 192. col. 4
Mors peccati pejor est quam vitæ, exp. to. 5. p. 192. col. 4
Mors peccati pejor est quam vitæ terminantur ejus terrores, &
in Morte hominis simul cum vita terminantur ejus terrores, &
imperia, myst tom. 5. p. 72. col. 2
Mors depascet eos, dupliciter exponitur, active scilicet, & passive, mor. tom. 6. p. 15. col. 5
five, mor. tom. 6. p. 15. col. 5
Mors munus naturæ corrumpet, lit. to. 6. p. 45. col. 3
Mors non metuenda docetur, lit. to. 6. p. 58. col. 3
Mors non metuenda Angelorum coetus reparantur, lit. to. 6. p. 87. c. 2
Morte Christi Angelorum coetus reparantur, lit. to. 6. p. 103. col. 4
Mors temporalis quid sit, lit. to. 6. p. 545. c. 1
Mors multiplex notatur, lit. to. 6. p. 545. c. 1
Mors multiplex notatur, lit. t. 6. p. 182. col. 2
Mors portus tranquillus est, lit. t. 6. p. 182. col. 2
Mors portus tranquillus est, summa Philosophia est, lit. to. 6. p. 211. c. 1
Mors meditatio, summa Philosophia est, lit. to. 6. p. 212. col. 2.
Mors Christi Baptismus dicitur, lit. to. 6. p. 212. col. 2.
Mors Christi Baptismus dicitur, myst. tom. 6. p. 232. col. 1
Mors triplex declaratur, myst. tom. 6. p. 232. col. 1
Mons Olivarum dicitur cumulus misericordiæ, mor. t. 6. p. 262. c. 1
Mors dicitur lux, & cur, lit. to. 6. p. 273. col. 3
Mors Sanctorum est via ad vitam, mor. tom. 6. p. 306. c. 2
Mors dicitur nox, mor. tom. 6. p. 345. col. 2
Mors Christi fuit causa, & meritum, & figura in nobis remissionis peccatorum, & quomodo, exp. glos. to. 7. p. 31. col. 5
Mors Christi fuit causa meritorum, & figura destructionis nostræ mortis æternæ, ibid.
Mors æterna appellatur pœna, quæ quibusdam data erit æterna, exp. gloss. tom. 7. pag. 33. col. 2
Mors intravit, &c. idest, necessitas moriendi, lit. to. 7. p. 34. c. 1
Mors peccati effectus indicavit peccatum, lit. to. 7. p. 34. c. 3
Mors corporalis regnavit per passiones corporales, ibid.
Mors sumitur privative, & possessive, exp. glos. to. 7. p. 38. c. 4
Mors quomodo bona, quomodo delectabilis, & optabilis, ib.
Mors duplex, exp. Glos. tom 7. p. 39. col. 2
Mors Christi data est nobis odio habitis ad reconciliationem, exp. Glos. to. 7. p. 36. col. 5
Mors potest esse sine somite, licet somes sit causa mortis exp. gloss. tom. 7. p. 43. col. 1
Mortis nexus triplex est, ibid.
Mors Christi fuit violenta, & naturalis, exp. glos. t. 7. p. 77. c. 5
Mors Diabolum, & membra ejus significat, lit. to. 7. p. 81. c. 3
Mors peccatorum non est proprie compendium, sed mors martyrum, exp. gloss. tom. 7. p. 84. col. 4
Mors dicitur originale peccatum, exp. gloss. tom. 7. p. 120. c. 2
Mors in nobis operatur, &c. tripliciter exponitur, lit. t. 7. p. 127. c. 3
Mortem cur omnes naturaliter timent, exp. Gloss. to. 7. p. 129. c. 1
Montes, idest majores in Ecclesia, vel Christum, lit. to. 7. p. 131. c. 3
Morti se exponere qui, & quando debeant, exp. gloss. to. 7. p. 144. c. 4
Mors separatio est, mor. tom. 7. p. 152. col. 1
Mortem quare exhorrescant omnes, exp. Gloss. to. 7. p. 154. c. 4
Mors peccatoris dicitur egressus a paterna hæreditate, mor. to. 7. p. 162. col. 3
Mortis duæ portæ, lit. tom. 7. pag 176. col. 1
Mortes sunt duæ, lit. tom. 7. p. 592. col. 2
Mors, de amicorum morte non inconsolabiliter contristandum, lit. to. 7. pag. 200. col. 3
Mors cur somnus, ibid.
Mors est ab ærumnis hujus mundi liberatio, carceris eductio, debiti solutio, laborum merces, exilii finis, vitæ terminus, &c. ib. c. 4
Mors superveniens describitur, lit. to. 7. p. 202. col. 1
Mortem corporis, & animæ Christus destruxit, lit. to. 7. p. 223. c. 2
Mors bonorum est carceris eductio, hostis dejectio, exiliique terminatio, lit. to. 7. p. 242. col. 3
Mors jam evacuata per mortem non formidanda, lit. to. 7. p. 242. col. 4
Mortis imperium quomodo Diabolus habuisse dicatur, lit. to. 7. pag. 242. col. 3
Mortem formidans servus est, lit. tom. 7. p. 242. col. 3
Mors cur timeatur a malis, ametur a bonis, ibid.
Mortis Christi duplex effectus, lit. tom. 7. p. 259. col. 3
Mors Christi quid nobis præstet, ibid.
Mors Christi cultores suos perfecte mundat, lit. to. 7. p. 261. c. 3
Mors post nos festinat velociter, lit. to. 7. p. 368. col. 1
Mors Christi, & resurrectio, lit. tom. 2. pag 370. col. 5
Mors secunda, est mors gehennæ, lit. to. 7. p. 373. col. 1
Mors pessima, lit. tom. 7. p. 375. col. 4
Mors prima, & secunda quæ, lit. tom. 7. p. 421. col. 4
Mors prima, atque secunda, lit. tom. 7. p. 423. col. 1
Mortaliter peccantes obliviscuntur Deum, mor. to. 2. p. 19. c. 3
Mortalitas est inopia generis humani, alleg. tom. 2. p. 228. c. 1
Mortalitas nostra est aqua decurrens, mor. tom. 2. p. 147. col. 2
Mortalitas ad immortalitatem transitus, mor. to. 2. p. 210. c. 4
Mortale committentes peccatum, cadunt a corona gratiæ, & gloriæ, myst. tom. 4. p. 309. col. 3
Mortalis posteritas cur dicatur, exp. gloss. to. 7. p. 33. c. 3
Mortariola quid denotent, lit. tom. 7. p. 53. col. 4
Mortalitas corpus in quatuor vacuum facit, lit. to. 7. p. 358. c. 2
Morticinium quid sit, exp. tom. 5. pag. 21. col. 3
Mortificatio carnis dicitur cithara, mor. to. 2. p. 79. col. 3
Mortificatio, intentio pura, & perseverantia, partes veræ pœnitentiæ, mor. to. 2. p. 115. col. 2
Mortificatio carnis, oratio devota, & humilitas pura facilem ascensum præbent animæ ad Deum, & removent omnia impedimenta, lit. to. 3. pag. 120. col. 2
Mortificatio carnis nisi fiat in gratia, non valet ad dimissionem peccatorum, vel ad adeptionem præmiorum æternorum, myst. to. 5. p. 45. col. 2
Mortificati qui sint, lit. tom. 7. p. 132. col. 2
Mortificatio illa placet Deo, quæ fit in choro, idest in communitate, lit. to. 7. p. 242. col. 2
a Mortuo quæ excludantur, mor. tom. 2. p. 70. col. 3
Mortui quare non habent mercedem, alleg. to 2. p. 74. col. 1
Moritur Christus, sed non perit, alleg. to 2. p. 108. col. 2
Mortuorum resurrectio prophetatur, myst. to. 2. p. 160. col. 2
Mortui dicuntur clamare, & quomodo, myst. to. 2. p. 195. c. 3
Mortuos sepelire, est peccatores in peccato fovere, mor. to. 2. p. 213. col. 2
Mortui non narrant misericordiam, sed casu suo narrant Dei justitiam, mor. tom. 2. p. 218. col. 4
Mortui quando deglutiontur, lit. to. 2. p. 325. col. 4
Mortuus mortuum sepelit, cum peccator peccatorem aggere adulationis premit, lit. tom. 3. p. 20. col. 5
Mortui in culpa, semper vivunt in pœna, lit. tom. 3. p. 22. c. 2
Mortui mortuos sepeliunt, cum peccatores peccatores favoribus premunt, lit. tom. 3. p. 35. col. 2
Mortui ante Evangelii legem multis diebus plorabant, ut patet de Moyse, Jacob, Joseph, lit. to. 3. p. 209. col. 3
Mortui vivent, idest, mortui resurgent, lit. to. 4. p. 57. col. 3
Mortui, etiam Sancti, nesciunt quid agant, secundum Augustinum, secundum vero Gregorium sciunt, lit. to. 4. p. 159. c. 1
Mortuos flere licet, & honorifice sepeliri, lit. to. 4. p. 220. c. 3
Mortuus mortuum sepelit, cum peccator peccatorem aggere adulationis premit, myst. to. 5. p. 50. col. 4

Mortuos veniſſe in Templum Chriſti morte aſſerunt Nazareni, lit. to. 6. p. 87. col. 3
Mortuum deflere licet, lit. to. 6. p. 172. col. 3
Mortuus cur non ſtatim ſurrexit, ſed prius reſedit, lit. t. 6. p. 172. c. 3
Mortuus mortuum quando ſepelire dicatur, lit. to. 6. p. 191. c. 2
Morbus eſt fovea, alleg. to. 2. p. 145. c. 1
Morbus multiplex naſcitur in homine, mor. to. 2. p. 229. c. 3
Morſus ſerpentum habet periculum mortis, lit. to. 4. p. 200. c. 1
Morus arbor diabolum denotat ſex rationibus, quæ per longum diſcutiuntur, myſt. to. 6. p. 235. c. 1
Mos eſt carnalium flere, quando vident filias, vel filios convolare ad ſtatum Religionis, myſt. to. 1. p. 27. c. 4
Mores ſunt veſtimenta interioris hominis, mor. to. 1. p. 48. c. 4
Mores ex convictu hominum formantur, lit. to. 3. p. 203. c. 3
Mos ruſticorum de reliquiis, myſt. to. 4. p. 203. col. 4
Mos adulatorum, & proprium eſt mentiri, exp. t. 5. p. 259. c. 1
Mos orationis Judaicæ notatur, lit. to. 6. p. 22. col. 3
Mores, & vitia patriæ ſuæ quilibet melius cognoſcit, quam alienæ, Prol. to. 7. p. 4. col. 2
Morum honeſtas ad diligendum Deum, & proximum, expoſ. Gloſ. to. 7. p. 153. c. 2
Mores, lingua, & amor hominem eſſe de cælo oſtendunt, liter. tom. 7. p. 185. col. 3
Mores honeſti exterius ſunt quaſi flores, ſuper quos bonæ apes reſident, & inde trahunt dulcedinem per exemplum, lit. t. 7. p. 187. c. 1
Mores mali ſunt mali animi humores, lit. t. 7. p. 214. c. 2
Mores aliquando pro ætate computantur, lit. t. 7. p. 217. c. 2
Moſoch cappadoces denotat, exp. to. 5. p. 96. col. 1
Moſoch interpretatur capiens, vel captura, & ſignat dolum, & fraudem mercatorum, qui homines capiunt in verbo, myſt. ibid.
Moſoch etiam poteſt denotare ſuperbos, myſt. to. 5. p. 96. c. 2
Moſoch Cappadoces denotat, exp. to. 5. p. 119. c. 4
Moſoch interpretatur amentia, vel inſania, & ſignat carnis concupiſcentiam, quæ facit homines inſanire, mor. to. 5. p. 119. c. 4
Moſoch denotat inſaniam, exp. to. 5. p. 122. c. 2
Moſoch quomodo interpretetur, & quid ſignificet, lit. t. 7. p. 200. c. 1
Motus primos homo patitur, velit, nolit, lit. t. 1. p. 434. c. 2
Motus hoſtium in bello qualis ſit, mor. to. 2. p. 88. c. 4
Motus primus dicitur facies peccati, Pen. t. 2. p. 98. col. 1
Motus ſignificat Clericos propter multa, mor. to. 2. p. 204. c. 4
Motus rationis ſubjiciens paſſiones ſignificatur per gentem ſubjectam, mor. to. 2. p. 122. c. 2
Motus carnis mitigantur, ſi ſubtrahas otia, vina, dapes, lit. to. 3. p. 57. col. 2
Motus charitatis, & effectus illius multi ſunt, ſcilicet zelus, benevolentia, pietas, omnium temporalium rerum contemptus propter Deum, lit. t. 3. p. 114. c. 3
Motu ſtella a Magis inſpecta a ceteris ſtellis differebat, lit. t. 6 pag. 6. col. 2
Motus exterior quid indicat, mor. to. 6. p. 83. col. 4
Motus primos repellere, vel vitare tenemur, exp. Gloſ. t. 7. p. 28. c. 2
Motus primus cum non ſit voluntarius, eritne peccatum, exp. Gloſſ. to. 7. p. 49. c. 1
Motus primi quomodo mali, exp. Gloſſ. to. 7. p. 45. c. 2
Motus voluntarius, & naturalis in fine intenditur, ſed violentus e converſo remittitur, ſic hypocritæ, lit. t. 7. p. 175. c. 1
Motus naturalis, aſſecuto fine, quieſcit, lit. to. 7. p. 261. c. 2
Motus fidei duplex, lit. to. 7. p. 265. c. 2
Moventur, qui de ſtatu bono ad malum vadunt, lit. t. 2. p. 28. c. 2
Movent ſe nunquam aliqui, licet ſe movere videantur, mor. to. 7. pag. 96. col. 3
Movent ſe aliqui lente, unde non corrunt, mor. t. 7. p. 96. c. 3
Moyſes quomodo ſe ineloquentem dicit, cum Stephanus in Actis Apoſtolicis dicat ipſum fuiſſe virum eruditum in omni ſapientia Ægyptiorum, potentem in verbis, & operibus, lit. t. 1. p. 78. c. 2
Moyſes defunctus eſt, cum eſſet centum & viginti annorum, lit. t. 1. p. 79. c. 2
Moyſen, & Aaron Aquilis comparantur propter acumen intelligentiæ, & altitudinem vitæ, lit. to. 1. p. 87. c. 1.
Moyſes cum non eſſet Sacerdos, neque Pontifex, qua poteſtate conſecravit Aaron, & filios ejus, lit. t. 1. p. 111. c. 1
Moyſes duxit Æthiopiſſam, mor. to. 2. p. 118. col. 4
Moyſes quomodo vidit Dominum, alleg. to. 2. p. 193. c. 3
Moyſes interpretatur aquaticus, mor. t. 2. p. 198. c. 2
Moyſes quid denotare poteſt, alit. to. 2. p. 272. col. 1
Moyſes, qui fuit aſſumptus de aquis, ſignat activos, mor. t. 2. p. 272. c. 4
Moyſes interpretatur de aqua, mor. to. 2. p. 276. col. 3
Moyſes ſignat eos, qui ſeparati ſunt a deliciis, & voluptate peccati, mor. to. 2. p. 276. col. 3
Moyſes dicitur quilibet Sacerdos, mor. t. 2. p. 277. col. 1
Moyſes ſignat Chriſtum, ibid.
Moyſes quod ſignum acceperit contra Pharaonem, lit. t. 4. p. 19. c. 4
Moyſes, & Saul unde, & a quo conſilium requirebant, myſt. tom. 4. pag. 24. c. 1
Moyſes, & Samuel viæ Dei reſtiterunt, lit. t. 4. p. 217. c. 2
Moyſes, & Samuel ſolum in Veteri Teſtamento pro inimicis oraſſe legitur, lit. tom. 4. p. 227. col. 2
Moyſes ſignat Sacerdotes, & Prælatos, myſt. t. 5. p. 19. c. 4
Moyſes, & Samuel tantum in Veteri Teſtamento oraverunt pro inimicis, exp. to. 5. p. 148. c. 1
Moyſes, & Elias cur apparuerint in transfiguratione, lit. to. 6. pag. 59. c. 3
Moyſes baptizatos ſignificat, mor. to. 6. p. 104. c. 2
Moyſes, & Elias cur apparuerint cum Domino, & quomodo, diffuſius tractatur, lit. to. 6. p. 187. c. 1
Moyſes dicitur accuſare, & quomodo, mor. to. 6. p. 321. c. 4
Moyſes etiam denotat legem, quæ data eſt a Moyſe, mor. to. 6. pag. 321. c. 4
Moyſes ſacram Scripturam denotat, mor. to. 6. p. 321. c. 4
Moyſes fecit tabulas ſecundas, poſtquam fregit primas, Prol. tom. 7. p. 3. col. 4
Moyſes dedit legem, quantum ad legalia, & judicia, Prolog. ibid.
Moyſes dedit legem miniſterio, quod accepit, ut daret, Prol. ibid.
Moyſes, Apoſtoli, & alii Sancti ſunt miniſtri, exp. Gloſ. to. 7. pag. 9. col. 4
Moyſes noverat Chriſtum promiſſum, exp. Gloſ. t. 7. p. 9. col. 2
Moyſes quomodo intelligatur invitus accepiſſe officium liberandi populum Dei a ſervitute Ægyptiorum, exp. gloſ. to. 7. p. 47. c. 4
Moyſes quomodo fuerit Prophetarum maximus, expoſ. Gloſ. to. 7. p. 57. col. 3
Moyſis tabernaculum erat figura Eccleſiæ, lit. to. 7. p. 108. c. 1
Moyſes quomodo Deum noverit, exp. Gloſ. to. 7. p. 111. c. 3
Moyſis facies cur appareret luminoſa, exp. Gloſ. t. 7. p. 117. c. 3
Moyſis ſplendor quid ſignificet, lit. t. 7. p. 126. c. 2
Moyſis manus cur graves, lit. to. 7. p. 138. col. 2
Moyſes dicitur vidiſſe Deum facie ad faciem, ideſt familiariter, exp. gloſſ. to. 7. p. 142. col. 3
Moyſes intrans in tabernaculum, quid ſignificet, lit. t. 7. p. 213. c. 3
Moyſi duo oſtendit Dominus in monte, lit. to. 7. p. 255. c. 2
Moyſi per ſubjectam creaturam, ideſt, per Angelum loquebatur Deus, lit. to. 7. p. 273. c. 3
Moyſes eſt Chriſtus, & quare, myſt. to. 7. p. 287. c. 4
Moyſes, qui interfuit Chriſti transfigurationi, quid ſignificet, lit. to. 7. p. 340. col. 2
Moyſis de corpore diſceptatio quatuor modis exponitur, lit. to. 7. p. 361. col. 3
Moyſis fidei exemplum, lit tom. 7. p. 268. col. 3
Moyſes per fidem tria negavit, ibid.
Mucro pœnam dicit, vagina patientiam, mor. to. 4. p. 267. c. 2
Mucro cur bis dicatur, exp. gloſſ. tom. 5. p. 80. col. 1
Mula quid ſignificet, mor. to. 7. p. 152. c. 1
Muliebre genus compaſſibile eſt, & ad propitiationem receptabilius, lit. to. 6. p. 272. col. 2
Mulier cur de coſta viri formata, lit. to. 1. p. 5. col. 3
Mulieres raro in publicum prodire debent, lit. to. 3. p. 23. c. 2
Mulieri poteſt dici: maledicta tu, & maledictus eſt fructus ventris tui; ſoli Mariæ dictum eſt: benedicta tu, & benedictus fructus ventris tui, myſt. to. 1. p. 74. col. 2
Mulier proſtituta eſt cauſa multis perditionis, lit. t. 1. p. 121. c. 3
Mulier recte docere neſcit, & nihil iniquius lingua ſtultæ mulieris, lit. tom. 1. p. 398. col. 2
Mulier laqueus eſt Diaboli, mor. to. 2. p. 148. col. 2
Mulieribus eſt cavendum, ne Sacerdotibus malis, & laſcivis confiteantur, myſt. tom. 2. p. 196. col. 3
Mulieres Hebræorum fecerunt planctum amarum, lit. t. 2. p. 207. c. 3
Mulier extranea, & aliena eſt ipſa carnalis concupiſcentia, quia conſentientes ſibi alienat a Deo, lit. to. 3. p. 4. c. 4
Mulieris malæ fallaciæ ſeptem, eſt enim fallax, garrula, curioſa, inconſtans, adulatrix, amara, pertinax, lit. t. 3. p. 9. c. 4
Mulier mala, quæ blanditur, & decipit, eſt ipſa caro, ipſa carnalis voluptas, & doctrina hæretica, lit. tom. 3. p. 13. c. 1
Mulier garrula vix eſt caſta, lit. to. 2. p. 14. c. 4
Mulier gratioſa eſt Eccleſia, quæ eſt plena chariſmatibus gratiarum, lit. tom. 3. p. 23. col. 1
Mulier caſta bene, & diligenter vivens præbet honorem viro ſuo, lit. to. 3. p. 24. col. 3
Mulier litigioſa eſt conſcientia ſcrupuloſa, quæ omnia dubitat, & de omnibus diſputat, mor. to. 3. p. 41. col. 1
Et tectis ſtillantibus comparatur, ibid.
Mulier adultera eſt ipſa anima peccatrix, quæ uno peccati genere non eſt contenta, ſed exquirit nova genera peccatorum, myſt. to. 3. pag. 64. col. 4
Mulieres, opes, corpus, animam, famam, & virtutem auferunt, ideoque luxurioſa eſt fugienda, lit. to. 3. p. 66. col. 1
Mulier doctrina hæretica, carnalis concupiſcentia, dignitas humana, & adulatores maxime enervant potentes, myſt. to. 3. p. 66. c. 1
Mulier amarior eſt morte, quia mors ſeparat tantum animam a corpore; mulier autem ſeparat Deum ab anima, lit. tom. 3 p. 90. c. 4

Mulier quot membra, vel membrorum ornamenta habet, tot laqueos habet, lit. tom. 3. p. 91. col. 1

Sagenæ comparatur, ibid.

Mulieres sunt carnis voluptates animæ vigorem emollientes, & enervantes, & hæ insensatæ dicuntur ab effectu, quia efficiunt homines insensatos, lit. to. 3. p. 141. col. 3

Mulier quanto pluribus se exponit, tanto amplius fœtet, lit. to. 3. p. 186. col. 2

Mulier adultera multa mala, & peccata committit, peccat enim in Deum, in virum suum, in seipsam, & in legitimos filios, lit. tom. 3. pag. 212. col. 3

Mulier leoni comparatur propter iracundiam, atque libidinem, comparatur etiam draconi, sed leo aperte nocet; draco occulte, lit. tom 3. p. 221. col. 1

Mulier quem semel oderit, vix, aut nunquam diliget, lit. to. 3 pag. 221. col. 2

Mulier si fuerit ebriosa, & comessatrix, & meretrix erit, liter. tom. 3. pag. 222. col. 2

Mulier quod odit, nimis odit, & quod diligit, nimis diligit, lit. to. 3. p. 240. col. 3

Mulieres metaphorice civitates intelliguntur, lit. to. 4. p. 11. c. 1

Mulieres opulentæ, sunt Prælati divites, mor. to. 4. p. 69. c. 4

Mulieres, & quæ a vetulis magicis artibus ventura scire volunt, maxime reprehenduntur, myst. to. 4. p. 102. c. 1

Mulier quando magis ornata dicitur, myst. to. 4. p. 123. c. 1

Mulier multoties fornicaria est, at quandoque facultatem non habet explendi luxuriam, quomodo, lit. to. 4. p. 183. c. 3

Mulieres consperguntur adipem, mor. tom. 4. p. 196. c. 2

Mulier pharetra dicitur, myst. tom. 4. p. 299. c. 2

Mulieres sunt molles, & teneræ deliciis corporis deditæ, quæ nihil pro Christo volunt pati, mor. tom. 5. p. 38. col. 1

Mulier Sunamitis est synderesis, myst. to. 5. p. 57. c. 2

Mulieres Ezechiel vocat alias nationes, vel civitates circumjacentes Judææ, vel omnes Provincias, exp. to. 5. p. 87. c. 3

Mulieres respicere, & frequentare eas, periculosum est, exp. t. 5. p. 165. col. 1

Mulieres duæ quid denotant, myst. to. 5. p. 217. c. 1

Mulieres inquantum peccaverunt ex infirmitate, minus graviter puniuntur, myst. to. 5. p. 223. col. 2

Mulier cur particeps hominis dicatur, exp. to. 5. p. 227. c. 2

Mulieres dicuntur molliter viventes, myst. to. 5. p. 231. c. 2

Mulieres tres quare in Christi genealogia nominentur; nempe Thamar, Raab, & Ruth, & Bersabee non exprimitur, lit. to. 6. pag. 3. col. 4

Mulier hæreditaria nubere non poterat viro de aliena tribu, lit. to. 6. pag. 4. col. 3

Mulierum ordo in generationibus texi non solet, lit. t. 6. p. 4. c. 3

Mulier Æmorrhoissa, inferior pars carnis, mor. to. 6. p. 37. c. 1

Mulier tarda fidelior, lit. tom. 6. p. 56. col. 4

Mulier unguentum effundens, est anima pœnitens, myst. to. 6 pag. 80. col. 1.

Mulieres, quæ sequebantur Christum, denotant Prælatos, mor. tom. 6. pag. 87. col. 4

Mulier sanguinaria peccatorem apertum significat, mor. t. 6. p. 98. c. 2

Mulier prægnans quid cogitet, lit. to. 6. p. 113. col. 3

Mulier effundens unguentum, quæ sit, myst. t. 6. p. 115. c. 4

Mulieres sequentes Christum, Prælatos significant, mor. to. 6. p. 123. col. 1

Mulieres scholares significant, myst. to. 6. p. 124. c. 1

Mulieres tres, omnes fideles denotant, myst. to. 6. p. 124. c. 2

Mulier, & Angelus dederunt occasionem mundo perditionis, & salutis quoque, lit. to. 6. p. 130. col. 4

Mulieres omnes maledictæ, Maria autem Virgo sanctissima benedicta, lit. to. 6. p. 132. col. 3

Mulieres multis modis peccant, lit. to. 6. p. 175. c. 1

Mulier incurvata, Ecclesiam denotat, myst. to. 6. p. 214. c. 3

Mulier, quæ accepit fermentum, Ecclesia est, myst. t. 6. p. 215. c. 3

Mulier Prædicatores, tria sata, vita, sapientia, ac eloquentia, mor. to. 6. p. 215. col. 4

Mulier quando drachmam perdidit, myst. tom. 6. p. 223. c. 2

Mulier Prælatum indicat, propter tria, mor. ibid.

Mulier est Dei sapientia, myst. ibid.

Mulier, & lucerna, idem sunt, myst. to. 6. p. 223. c. 3

Mulier prægnans, semper de decimo mense cogitat, mor. t. 6. p. 253. c. 3

Mulier amicta Sole, est Ecclesia informata conversatione Christi, myst. t. 6. p. 255. c. 3

Mulieres, quæ Christum sequebantur, & ei necessaria ministrabant, significant Prælatos Ecclesiæ, & quomodo, mor. to. 6. p. 271. c. 2

Mulier ubi non est, ingemiscit æger, lit. to. 6. p. 271. c. 4

Mulieres, quæ cum Domino venerant de Galilæa, quid significant, mor. to. 6. p. 272. col. 2

Mulieres sunt animæ fideles, & quomodo, mor. to. 6. p. 272. c. 3

Mulieres sunt scholares ad studium venientes, & quomodo, myst. tom. 6. p. 273. col. 1

Mulier dicitur Ecclesia, mor. tom. 6. p. 383. c. 2

Mulier dicitur anima fidelis, ibid.

Mulier nulla fuit sine peccato originali ad minus, mor. t. 7. p. 23. c. 1

Mulier, quæ est in menstruis, in novum inspiciens speculum, inficit illud, sed quando semel infectum, si centies in illud inspiceret, non magis inficeretur, exp. Gloss. to. 7. p. 28. c. 2

Mulier sola, si sine viro peccasset, non esset traductum peccatum originale usque ad nos, lit. to. 7. p. 34. col. 1

Mulier significat molles, & effeminatos peccatores, lit. t. 7. p. 62. c. 3

Mulieres in Ecclesia taceant, idest, non prædicent in Ecclesia, exp. Glos. tom. 7. p. 71. col. 2

Mulieres leguntur prædicasse aliis, exp. Gloss. t. 7. p. 94. c. 4

Mulieres cur debeant velato orare capite, lit. to. 7. p. 101. c. 4

Mulieres ornantes quorum sint causa malorum, ibid.

Mulier gloria viri, expos. tom. 7. p. 102. col. 2

Mulier dicitur pars rationis inferior, lit. ibid.

Mulieres cur in Ecclesia tacere jubentur, lit. t. 7. p. 114. c. 1

Mulieres præsentibus viris non debent docere publice, vel prædicare, vel sacram Scripturam exponere, nisi sint privilegiatæ, exp. Gloss. t. 7. p. 114. col. 2

Mulier habitu meretricio ornata, est pulvis Diaboli, lit. t. 7. p. 120. c. 3

Mulierum privilegium, lit. to. 7. p. 157. col. 4

Mulier pura est super choros Angelorum, non autem purus homo, lit. tom. 7. p. 157. c. 4

Mulierum velamen capillorum quid significet, mor. t. 7. p. 164. c. 3

Mulieris caro ignis est, lit. to. 6. p. 177. col. 1

Mulieres viris suis quomodo subditæ esse debeant, lit. t. 7. p. 177. c. 4

Mulier Apocalypsis duodecimo quid significet, lit. to. 7. p. 179. c. 3

Mulier sobria esse debet, lit. t. 7. p. 211. col. 3

Mulieris ornatus, ibid.

Mulier quare nec dominari, nec docere debeat, duæ assignantur rationes, præter alias multas, lit. to. 7. p. 211. col. 4

Mulieres quales esse debeant, ibid.

Mulieres pudicæ multis modis, lit. tom. 7. pag. 213. col. 3

Mulier quare multivola dicatur, lit. to. 7. p. 217. col. 4

Mulieres qualiter debeant esse ornatæ, lit. to. 7. p. 233. c. 1

Mulierum conditiones, lit. tom. 7. pag. 233. col. 2

Mulieribus quomodo nocere permittatur, ibid.

Mulieres filios suos magis diligunt, quos in majori angustia pepererunt, lit. to. 7. p. 236. col. 3

Mulier, vel homo solus, an sit factus ad similitudinem Dei, lit. tom. 7. pag. 317. col. 3

Mulieres reprehenduntur circa ornamenta sua, lit. to. 7. p. 331. c. 2

Mulier comparatur ad virum dupliciter, lit. to. 7. p. 332. c. 1

Mulier sedens in medio Amphoræ, Zach. 5. quid significet, lit. tom. 7. pag. 354. col. 4

Martyres mundi, lit. tom. 7. pag. 371. col. 2

Mulier amicta Sole, est Ecclesia, lit. to. 7. p. 400. col. 3

Mulier amicta Sole, & Luna sub pedibus ejus, & in capite ejus corona stellarum duodecim, est beata Virgo Maria, mor. tom. 7. p. 400. col. 4

Mulieres dicuntur omnes mali, lit. to. 7. p. 413. c. 2

Multiloquium hypocritæ habet peccatum, mor. to. 2. p. 129. c. 4

Multiplex sedes, mor. tom. 2. pag. 294. col. 3

Multiplex vestis, lit. tom. 7. pag. 377. col. 3

Multiplicatio prædicationis, & Madian virtutem in Prædicatores, mor. tom. 7. pag. 377. col. 4

Multiplex nuditas, lit. tom. 7. pag. 379. col. 3

Multiplex paupertas, lit. tom. 7. pag. 379. col. 3

Multiplicatio temporalium diminuit spiritualia bona, mor. to. 1. pag. 22. col. 1

Multiplicatio seminis, & multiplicatio bonarum cogitationum, atque desiderium, lit. to. 1. pag. 35. col. 3

Multiplicatio triplex in numero, in merito, & in præmio, mor tom. 2. pag. 24. col. 1

Multiplicari dupliciter, lit. tom. 4. pag. 18. col. 1

Multiplicavit victuaria Hebræis Dominus, &c. lit. to. 4. p. 82. c. 2

Multiplicatio prolis, & aliorum bonorum promittitur Hebræis, lit. tom. 4. pag. 98. col. 3

Multiplicare pigmenta, est invenire peccata, vel peccatorum circumstantias, myst. tom. 4. p. 135. col. 3

Multiplicatione impiorum multiplicantur etiam impietates, mor. to. 4. pag. 268. col. 3

Multiplicitas respicit numerum, curiositas autem studium, lit. to. 6. pag. 230. col. 3

Multitudo ministrorum inutilium non placet Deo, mor. t. 1. p. 75. c. 4

Multitudo misericordiarum Dei attenditur in multis, mor. to. 2. pag. 82. col. 3

Multitudo laudantium in Jerusalem, quæ est Ecclesia, Tropol. to. 2. pag. 262. col. 1

Multitudo gentium quid denotat, myst. to. 2. p. 338. col. 1

Multitudo verborum frequenter indicat egestatem sensus, lit. to. 3. pag. 205. col. 2

Multitudo Pastorum hæreticorum multitudinem denotat, myst. tom. 4. p. 67. col. 4

Multitudo conversorum ad Ecclesiam notatur, myst. to. 4. p. 113. c. 1

Multi-

Multitudinis laudantium Dominum numerus exprimitur, mor. tom. 4. pag. 145. col. 4

Multitudo gentis subita, & insperata declaratur, lit. to. 4. p. 190 c. 1

Multitudo credentium ædificat Ecclesiam Domino, myst. to. 2. pag. 217. col. 3

Multi in hac vita ornare contendunt corpora, quorum animæ coram Deo nudæ, & turpes propter vitia sunt, myst. t. 1. p. 4. c. 4

Multi vitia superant, sed per superbiam succumbunt, lit. t. 1. p. 5. c. 1

Multi Crucis molestias prædicant, sed eam cum Christo ferre recusant, myst. tom. 1. p. 14. col. 3

Multi suggestione Diaboli se transformantis in Angelum lucis viam perfectionis aggrediuntur, qui ab eodem gravius præcipitantur, mor. tom. 1. p. 25. col. 4

Multi proponuntur se velle facere bonum, sed propositum eorum non est stabile, myst. to. 1. pag. 35. col 4

Multi præsumunt spem veniæ sine labore pœnitentiæ, mor. to. 1. pag. 36. col. 4

Multi odiunt peccata, sed eorum occasiones vitare negligunt, lit. to. 1. pag 44. col. 4

Multi agunt bona multa exterius, sed non habent puritatem conscientiæ interius, myst. tom. 1. p. 70. col. 4

Multi vituperant divitias, antequam eas habeant, sed tamen eas summo affectu insequuntur, & illis habitis obsequuntur, myst. to. 1. pag. 73. col. 2

Multa promittuntur a Domino sub conditione, qua deficiente promissa non implentur, lit. to. 1. p. 91. col. 3. & 4

Multi solliciti sunt ad præcipiendum, sed tardi in opere exercendo, lit. to. 1. p. 175. col. 4

Multi majora peccata interdum devitant, qui minora evitare non possunt, mor. to. 1. p. 198. c. 2

Multa soli capiti, idest, Christo conveniunt, multa soli corpori, idest, Ecclesiæ tribuuntur, multa sunt communia corpori, & capiti, lit. to. 1. p. 260. c. 4

Multi in paupertate habent memoriam Domini, quam amittunt in tempore prosperitatis, alleg. to. 1. p. 296. c. 4

Multi pietatem habent ad proximum, qui justitiam non habent in seipsis, lit. to. 1. p. 431. col. 2

Multi quoad ætatem crescunt, qui ab innocentia decrescunt, lit. to. 1. pag. 434. col. 1.

Multi inter malos bene vivunt, myst. to. 1. p. 451. c. 4

Multa petentes non postulant vitam æternam, mor. t. 2. p. 62. c. 1

Multa impediunt, ne Spiritus sanctus scribat in corde hominis, lit. tom. 2. p. 116. col. 1

Multi quærunt adjutorium a mundo proditore, non a Deo Salvatore, mor. to. 2. pag. 210. col. 1

Multæ occasiones facientes amovere orationem, myst. tom. 2. p. 164. col. 2

Multa a multis scrutantur, mor. tom. 2. p. 158. c. 4

Multi plantant super filios jumentorum, mor. to. 2. p. 213. c. 1

Multæ sunt Ecclesiæ, tamen omnes in unam conveniunt, lit. tom. 2. pag. 252. col. 1.

Multi seipsos exaltant, non Deum, lit. tom. 2. p. 256. col. 4

Multi vituperant nomen Domini verbo, & facto, lit. t. 2. p. 257. c. 4

Multi nutriunt malos mores usque ad mortem, mor. t. 2 p. 259. c. 1

Multa impediunt cantum, mor. to. 2. pag. 254. col. 3

Multæ sunt infirmitates animæ, quas sanat Dominus, lit. t. 2. p. 263. c. 1

Multa dona largitur nobis Deus, Ibid.

Multi potentes non virtute, sed vitio, mor. to. 2. p. 264. col. 4

Multi sunt de Synagoga Satanæ, & qui fiot, mor. t. 2. p. 291. c. 1

Multa sunt, quæ ducunt ad pacem civitatis Jerusalem, lit. to. 2. pag. 323. col. 1

Multi, qui in sua virtute, & non in Domino confidunt, liter. tom. 2. p. 326. col. 4

Multæ victoriæ factæ sunt in mane, lit. to. 2. p 259. c. 1

Multi palliantes suam pigritiam nomine contemplationis, otium petunt, mor. to. 3. p. 41. c. 1

Multi Ecclesiasticas dignitates reputant sibi esse honori, non oneri, myst. to. 3. pag. 11. col. 2

Multorum scientia inutilis est, & sunt multa quæ minus scientur, quo magis investigantur, lit. to. 3. p. 12. c. 3

Multiloquio non deest peccatum temeritatis, superfluitatis, & otiositatis, lit. to. 3. p. 20. col. 4

Multi sunt, qui sciunt judicium esse futurum, & malos fore puniendos, & nihilominus negligentia, vel desperatione, vel etiam ex industria peccant, lit. to. 3. p. 21. col. 3

Multi aperte nocere non audent, qui dolo nocere cogitant, lit. tom. 3. pag. 26. col. 1

Multi vellent bene mori, sed nolunt bene vivere, lis. t. 3. p. 27. c. 2

Multi cibi in novalibus patrum, est ipsa fertilitas multa, & spiritualis refectio, quæ reperitur in libris, & in eloquiis patrum, lit. to. 3. pag. 28. col. 3

Multo tempore non finere peccatoribus ex sententia agere, sed statim ultiones adhibere, magni beneficii indicium est, lit. to. 3. p. 28. col. 4

Multi revera Ecclesiam non ædificant, sed ædificatam destruunt, ponentes bestias loco hominum, & loco columnarum festucas, mor. tom. 3. pag. 29. col. 1

Multo utilius est, simplicis vitæ innocentiam cum charitate servare, quam virtutum fulgere exterius miraculis, & interiora mentis ab odiorum sordibus non purgare, lit. to. 3. p. 32. c. 4

Multi ignem tribulationis æquanimiter ferunt, qui laudes, & vituperia pati nesciunt, sine elatione, vel odio, lit. to. 3. p. 36. c. 1

Multi se homines esse obliti peccatoribus insultant, & mirantur, quod talia aliis accidant, cum ipsi non tenentur, lit. t. 3. p. 41. c. 4

Multi sunt, qui facta sua quasi fortia laudant, & aliorum quasi vilia vituperant, lit. to. 3. p. 43. col. 2

Multi in prælatione damnantur, qui salvi fuissent, si in statu simplici mansissent, lit. to. 3. p. 58. col. 3

Multi paupertatem timent, nec sciunt uti bene divitiis, lit. to. 3. pag. 63. col. 4

Multi in prosperitate sunt devoti, qui in adversitate sunt dejecti, myst. tom. 3. p. 67. col. 3

Multi volunt esse cauti, ubi timendum non est, qui imprudentes, & stulti sunt, ubi grave imminet periculum, & intolerabile detrimentum, lit. to. 3. p. 176. col. 1

Multi sunt temporalium suorum bonorum contemptores, qui non sunt suorum vitiorum correctores, lit. t. 3. p. 76. c. 2

Multi sunt in afflictionibus, quas tamen non vident, lit. t. 3. p. 79. c. 3

Multi gladium habent, sed nesciunt uti illo, lit. t. 3. p. 120. c. 4

Multi non inveniunt necessaria, quia occupantur in quærendo superflua, lit. to. 3. p. 175. col. 1.

Multi in prosperis se profitentur amicos, qui in adversitatibus fideles non inveniuntur, lit. to. 3. p 179. c. 4

Multi sunt Doctores, sed non omnes habent doctrinam intellectus, quia non faciunt intelligi, quod dicunt, lit. to. 3. p. 184. c. 4

Multi sunt amici solo nomine, & recedente fortuna insultante, cui prius adulabantur, lit. to. 3. p. 192. c. 4

Multi appetunt nomen potentiæ, & dominationis, similiter nomen scientiæ, cupiunt enim vocari magistri, sed pauci nomen sanctificationis volunt, lit. tom. 3. p. 199. col. 4

Multi propter aurum in varia peccata inciderunt, & tandem in inferno punientur, lit. to. 3. p. 229. c. 3

Multa videntur esse bona inexpertis, quæ ab expertis mala judicantur, lit. to. 3. p. 235. col. 4

Multi hodie imitantur ferrum per impatientiam, &c. myst. to. 4. pag. 194. col. 4

Multi superantur a levissima tentatione, lit. t. 4. p. 257. c. 3

Multum corde suo seminare, & parum inferre quid sit, mor. to. 5. p. 12. c. 3

Multa, quæ in se bona sunt, malis sunt occasiones peccati, mor. to. 5. pag. 16. col. 1

Multi sunt, qui in principio feminee cogitant, sed in progressu animum inferunt, quidam e converso, myst. to. 5. p. 257. c. 3

Multi recipiunt Dominum in domo sua, sed turpiter postea ejiciunt, lit. tom. 6. pag. 244. col. 1

Multa, quæ in figura fiebant Veteri Testamento, fiunt in nobis spiritualiter per Christum, lit. to. 7. p. 262. col. 4

Multa claudunt oculos, lit. tom. 7. p. 366. col. 2

Multi habent blanda verba, & mala opera, lit. t. 7. p. 378. c. 1

Multi hodie habent modicam virtutem, & propter hoc sustinere non possunt magnam tentationem, mor. to. 7. p. 378. c. 2

Mulus significat sensualitatem, mor. tom. 1. p. 257. c. 4

Muli fabulæ applicatio subtilis, mor. to. 2. p. 78. col. 4

Mulus significat hypocritam, ibid.

Mulus quid significet in sacra Scriptura, mor. to. 2. p. 155. c. 2

Mulus superbiam prædocet, lit. to. 6. p. 145. col. 4

Munahen qualis, exp. to. 6 p. 184. col. 3

Mundana sunt vana, & vanitate plena, mor. to. 2. p. 99. col. 3

Mundana thesaurizare quomodo dicatur, mor. to 2. p. 102. c. 3

Mundani fontes sunt sine aqua, mor. to. 2. p. 170. col. 2

Mundanum, & carnale desiderium compleri non potest, lit. to. 3. p. 28. col. 2

Mundatio fit per confessionem, completio per prædicationem, mor. to. 5. p. 82. col. 4

Mundatio aliud est a consecratione, lit. to. 7. p. 260. c. 1

Munditia duplex, una a culpa, & hæc est a gratia, & præcedit opus, altera est a reatu, & a reliquiis peccatorum, lit. to. 1. pag. 113. col. 2

Munditiam cordis sequitur rectitudo operationis, lit. t. 1. p. 405. c. 3

Munditiam conscientiæ, & humilitatem cordis habet religiosus, mor. to. 2. p. 114. col. 1

Mundare, & lavare in pœnitente, quomodo differant, lit. to. 2 pag. 132. c. 3

Munditia addit manibus fortitudinem, mor. to. 2. p. 159. c. 2

Munditia hominis triplex est, mor. to. 6. p. 366. col. 2

Munditia intellectus, munditia affectus demonstratur, lit. to. 6. p. 16. col. 4

Munditia, & patientia, vestimenta animæ, lit. to. 6. p. 26. c. 3

Munditiæ interiori, quæ fit in Baptismo, non cooperatur baptizans, sed exteriori tantum, exp. Gloss. to. 7. p. 74. c. 2

Mundi nomine multa vocantur, universum, regio tantum sublunaris, Cœlum Empyreum, homo, sydereſis, to. 1. p. 2. c. 1
Mundi productio in Vere, an Autumni tempore facta sit, non est certum, lit. to. 2. p. 2. col. 1
Mundi solatia plerique quærunt, spreto solatio Christi, mor. to. 1. pag 6. col. 1
Mundus est pater, & concupiscentia est mater, hos parentes relinquere jubemur, mor. to. 1. p. 16. col. 4
Mundus corpore, sed non mente, a plerisque relinquitur, mor. to. 1. pag. 17. col. 2
Mundus tamen abjicit hominem defatigatum, sicut Agar projecit filium præ siti morientem, myst. to. 1. p. 27. c. 4
Mundus odit, nec videre vult eos, qui diligunt Crucem, myst. to. 1. pag. 27. col. 4
Mundus reputat Crucem mortem, & omnes, qui se pro Christo mortificant, reputat mortuos, myst. to. 1. p. 27. c. 4
Mundus medius est inter cœlum, & infernum, quem nox peccati, & ignorantiæ totum involverat, myst. to. 1. p. 38. c. 1
Mundus habet duo genera hominum, aperte malos, & ficte bonos, myst. tom. 1. p. 42. col. 1
Mundus circumvenit, & decipit omnes, qui serviunt illi, mor. to. 1. p. 43. col. 1
Mundus reputat omnes bonos alienos, Ipse enim neque cognovit Creatorem suum, mor. to. 1. p. 43. c. 2
Mundus osculo suo tradit homines in manus Diaboli, mor. to. 1 pag. 44. col. 1
Mundus suggerit vanitatem, & caro voluptatem, mor. t. 1. p. 253. c. 1
Mundus est contemnendus, atque fugiendus, propter multa, lit. tom. 1. p. 177. col. 2
Mundus est mare, quia tumet per superbiam, spumat per luxuriam, fervet per iracundiam, nubilum est per tristitiam, mor. t. 2. p 283. c 4
Mundus nunquam, vel raro nocet servientibus Diabolo, lit. to. 1. p. 384. col. 4
Mundus opprimit blandiendo, & juvat justos premendo illos, lit. to. 1. pag. 442. col. 2
Mundi amatores sunt inimici, myst. to. 2. p. 16. col. 2
Mundus dicitur malignus, alleg. tom. 2. p. 28. col. 1
Mundus habet multa impedimenta contra pœnitentiam, mor. tom. 2. pag. 31. col. 2
Mundi divitiæ ad quatuor genera reducuntur, alleg. to. 2. p. 42. c. 2
Mundus spernit Deo servientes, mor. tom. 2. p. 48. col. 3
Mundus, & Diabolus, sunt pater, & mater nos derelinquentes, mor. to. 2. p. 63. col. 2
Mundus munitus quomodo debellandus, alleg. to. 2. p. 76. c. 1
Mundus quomodo debellatur, ibid.
Mundus quomodo dicatur frater noster, mor. tom. 2. p. 82. c. 4
Mundus quomodo dicat non habere Deum, mor. t. 2. p. 83. c. 2
Mundi vita est punctum æternæ vitæ, lit to. 2. p. 95. c. 3
Mundum contemnere est Dei beneficium, mor. to. 2. p. 110. c. 2
Mundus dicitur locus afflictionis, mor. to. 2. p. 115. c. 2
Mundus est hospes, qui libenter recipit, multa promittit, & tandem nudos expellit, alleg. to. 2. p. 126. c. 2
Mundus non ducit suos per vias rectas, sed per labyrinthum, myst. tom. 2. p. 153. col. 2
Mundus dicitur sine acqua, & quare, myst. to. 2. p. 156. c. 2
Mundus multis caret, myst. to. 2. p. 156. col. 2
Mundani sunt malignantes, mor. to. 2. p. 158. c. 2
Mundus significatur per mare, mor. to. 2. p. 161. col. 1
Mundi exitus est terminatio exilii, mor. to. 2. p. 161. col. 4
Mundus dicitur limosus propter luxuriam, mor. to. 2. p. 172. col. 2
Mundi mala notantur, quæ sunt quatuor, ibid.
Mundus bonus dicit hypocritas, mor. to. 2. p. 173. col. 3
Mundus amisit misericordiam, mor. tom. 2. p. 174. col. 4
Mundus spernit laudatores Dei, mor. to. 2. p. 178. c. 3
Mundus, Diabolus, & caro, quæ dicunt bona, mor. to. 2. p. 178. c. 4
Mundus totus in mano Domini, mor. to. 2. p. 192. col. 3
Mundus improperat illis, qui volunt servire Deo, mor. t. 2. p. 192. c. 1
Mundi flumina quatuor, mor. to. 2. p. 204. col. 2
Mundus pervertitur quinque generibus ranarum, mor. t. 2. p. 204. c. 3
Mundi primogeniti dives, mor. tom. 2. p. 205. col. 3
Mundus quos elegit in Prælatos, mor. tom. 2. p. 207. c. 4
Mundus est lacus, acquæ sunt divitiæ, mor. to. 2. p. 228. c. 2
Mundi delectatio significatur per aspidem, mor. to. 2. p. 243. c. 1
Mundum crucifigere, & crucifigi a mundo, quid significet, mor. tom 2. p 62. col. 3
In Mundo quicquid videtur, laqueus est, vel fovea, mor. t. 2. p. 145. c. 2
Mundus totus commotus in operatione miraculorum Christi, & Apostolorum, alleg. to 2. p. 253. col. 2
Mundum benedicunt, qui magis diligunt mundum, quam Deum, mor. tom. 2. p. 265. col. 2
Mundus multis occupationibus, & turbationibus impugnat activos, mor. tom. 2. p. 272. col. 4
Mundus maledicit, quibus Dominus benedicit, mor. t. 2. p. 296. c. 4
Mundus non est regio, sicut cœlum, sed carcer non solum hominum, sed & Dæmonum, anag. to. 2. p. 298. col. 1
Mundum cur despicere debemus, mor. to. 2. p. 300. col. 1
Mundus Ægypto comparatur, & quomodo, myst to. 2. p. 337. c. 4
Mundus dicitur desertum, myst. tom. 2. p. 342. col. 2
Mundus meretrici comparatur, quia in flore divitiarum arridet, sed risus ejus error est, lit. tom. 3. p. 9. col. 4
Mundi delectatio mulier extranea dicitur, quia non potest esse cum delectatione divina, mor. tom. 3. p. 11. col. 1
Mundus totus est contemnendus, dummodo memoria maneat inter Sanctos, & electos Dei, lit. tom. 3. p. 47. c. 3
Mundus conatur auferre ab homine pietatem, caro castitatem, Dæmones humilitatem, mor. tom. 3. p. 155. col. 3
Mundus amicus nomine est, sed reipsa inimicus, lit. t. 3. p. 186. c. 3
Mundum diligentes, vel mundani hienæ assimilantur, mor. to. 4. pag. 28. col. 4
Mundus, quæ cosulet, clare ostenditur, myst. to 4. p. 39. c. 4
Mundus, Diabolus, & caro, quomodo abscondi debeant a nobis ex præcepto, myst. to. 4. p. 39. c. 4
Mundus duo quærit, divitias scilicet, & delicias, myst. t. 4. p. 52. c. 2
Mundus uberibus comparatur, myst. to. 4. p. 52. col. 4
Mundus quibus enronis sit coronatus, demonstratur, ibid.
Mundi amatores somniantibus comparantur, myst. to. 4. p. 62. c. 4
Mundus consulit vanitatem, caro voluptatem, Dominus veritatem, myst. to. 4. p. 64. col. 2
Mundana prosperitas torrenti assimilatur, quia sicut torrens transit, myst. tom. 4. p. 134. c. 4
Mundus mare dicitur spumans luxoriam, mor. to. 4. p. 172. c. 2
Mundus debet esse a sorde, qui alienas spurcitias curat, lit. to. 4. pag. 199. col. 1
Mundus terraqueus est, ac dicitur, myst. tom. 4. p. 220. c. 4
Mundus vallis lacrymarum, mor. to. 4. p. 229. c. 3
Mundi habitator malus, justus enim peregrinus dicitur, myst. to. 4. pag. 243. col. 2
Mundus fere totus ludus pilæ videtur, mor. to. 4. p. 245. c. 3
Mundus senuerat triplice senectute, lit. to. 4. p. 248. c. 4
Mundus fere totus in primitiva Ecclesia credidit, & cur, lit. to. 4. pag 250. col. 1
Mundus quomodo vincatur, myst. tom. 4. p. 270. c. 2
Mundus hic transitus est, non permanens via, mor. t. 4. p. 288. c. 4
Mundus multis amicus, Diabolus, caro, & omnes fallaces, mor. to. 4. p. 291. col. 3
Mundi cor dicuntur sapientes ejus, mor. tom. 5. p. 77. c. 4
Mundi manus dicuntur potentes, ibid.
Mundi spiritus dicuntur generosi, & nobiles, ibid.
Mundi genua, quæ omnia portant, dicuntur homines inferiores, qui sustinent pondus, & æstus, ibid.
Mundus est pater incestuosus, quia animam, quam tanquam parens nutrivit, tanquam adulteram corrumpit, & sibi inseparabiliter conjungere intendit, tanquam uxorem, mor. tom. 5. p. 81. c. 2
Mundus regio dicitur, quia latus est amplitudine cupiditatis, myst. tom. 5. pag. 92. c. 4
Mundus dicitur maritimus amaritudine immisericordiæ, & crudelitatis, myst. to. 5. p. 92. col. 4
Mundus dicitur mare, myst. to. 5. p. 207. col. 1
Mundus positus in maliguo, dicitur Aquilonis terra, myst. t. 5 pag. 214. col. 4
Mundum jam senescentem, atque canescentem velle revocare ad infantiam, initia, & ad parvulorum cunabula, qualis præsumpta opinio sit, lit. to. 6. p 1. col. 1
Morbus iste, quamdiu fideles sunt, existit, lit. to. 6. p. 3. c. 2
Mundus iste, quando casurus est, ibid.
Mundum occulte fugere debemus, mor. to. 6. p. 8. col. 2
Mundus mare dicitur, mor. to. 6. p. 13. col. 4
Mundus mare tumens dicitur, & cur, lit. to. 6. p. 54. c. 4
Mundus Calvatiæ locus dicitur, mor. to. 6. p. 86. col. 2
Mundus tot genera hominum, quot semina habet, mor. tom. 6. pag. 94. col. 2
Mundus Castellum Christo, & Apostolis oppositum, & quomodo, myst. tom. 6. p. 109. col. 3
Mundus Civitas dicitur, myst. tom. 6. p. 245. col. 1
Mundi ruina signum erit proximæ beatitudinis, myst. t. 6. p. 256. c. 2
Mundi ruina bene fructui comparatur, myst. to. 6. p. 256. c. 3
Mundi septem considerationes, mor. to. 6. p. 311. col. 2
Mundus iste est quasi campus plenus ossibus mortuorum, mor. tom. 6. pag. 319. col. 2
Mundus debet esse a vitiis, qui curat aliena corrigere, lit. t. 6. p. 337. c. 1
Mundus vindicabitur Diabolo, lit. to. 6. p. 362. col. 3
Mundus incedit blande, ut scorpio, sed cauda pungit, mor. tom. 6. p. 384. col. 2
Mundus crucifixus est cum Christo, mor. tom. 7. p. 37. col. 4
Mundus alio modo est fornax Dei, alio modo Diaboli, expos. Gloss. tom. 7. p. 64. col. 2
Mundi sex ætates, expos. Gloss. tom. 7. p. 98. c. 4
Mundo, qui vilis apparuit, non fuit repulsus a Tertio cœlo, lit. to. 7. pag. 137. col. 4
Mundi consilium, lit. tom. 7. pag. 138. col. 1

Mundus

Mundus tripliciter sumitur, exp. Gloss. to. 7. p. 158. c. 4
Mundus invitando quasi cogit ipsum ad idololatriam spiritualem, mor. to. 7. p. 162. col. 3
Munda mundus quomodo, lit. tom. 7. p. 237. c. 2
Mundus non fruendum, sed utendum est, lit. to. 7. p. 237. c. 2
Mundus totus est domus Christi generaliter, Sancti specialiter, lit. to. 7. p. 243. col. 3
Mundus, in mundo quidam peregrini, quidam mortui, quidam crucifixi, lit. tom. 7. p. 267. col. 3
Mundus quare dicatur mare rubrum, myst. t. 7. p. 269. col. 2
Mundus pauperem abjicit, divitem colit, fides Christi e contra docet, lit. to. 7. p. 314. col. 4
Mundus, & ea, quæ sunt in eo, cur non sunt diligenda, lit. to 7. p. 348. col 3
Mundus suos novit, igitur quos haud novit non sunt sui, lit. tom. 7. p. 350. col. 2
Mundus quomodo, & a quibus vincatur, lit. to. 7. p. 354. c. 4
Mundus salutat in horto cum Juda, lit. to. 6. p. 358. c. 4
Mundus duplici nativitate nascitur, mor. to. 7. p. 355. c. 2
in Mundo hoc habemus vitam scoilem, in alio habebimus vitam Regalem, lit. to. 7. p. 373. col. 1
Mundi septem munitiones per Jericho significantur, lit. t. 7. p. 390. c. 3
Mundus tribus modis accipitur, lit. to. 7. p. 399. col 4
Munitiones doctrinæ hæreticorum, lit. to. 7. p. 138. c. 8
Munitio contra Diabolum quæ, lit. to. 7. p. 179. c. 6
Munitiones mundi septem, lit. to. 7. p 390. col. 3
Munimenta sunt castra, lit. tom. 4. p. 62. col. 1
Munimenta quinque necessaria ad veram securitatem, mor. to. 4. p. 73. col. 1
Munitiones Diaboli, quibus Ecclesiam Dei oppugnat, sunt validæ sentationes, frequentes tribulationes, hæreticorum versutiæ, tyrannorum persecutiones, propria malitia hominis, myst. to. 3. pag. 95. col. 2
Munera plerique non quærunt, sed oblata sibi respuere nolunt, sed libenter accipiunt, mor. to. 1. p. 20 c. 2
Munera gratis data benedictiones vocantur, lit. to. 1. p. 245 c. 1
Munera quid faciant, mor. to. 2. p. 276. col. 1
Munera accipere ad nutrimentum mutuæ charitatis, vel causa necessitatis, bonum est, lit. tom. 3. p. 33. col. 2
Munera prava non offerenda Deo, idest male acquisita, aut male retenta, aut pravo fine oblata, lit. to. 3. p. 237. col. 4
Munera diligere, quid importet, lit. to. 4. p. 6. col. 1
Munus veri Prælati qualis sit, ostenditur, myst. to. 4. p. 61. c. 4
Munus cujuslibet Christiani, vel Prælati, vel Religiosi docetur, myst. to. 4. pag. 78. col. 2
Munera Deo accepta, Fides, Spes, Charitas, aliter t. 4. p. 172. c. 4
Murus æneus est ipsa perseverantia, vel audacia increpationis, myst. tom. 4. p. 177. col. 3
Munus cur præcepit Moyses offerri, lit. to. 6. p. 93. c. 1
Munus cordis optimum, exp. Gloss. to. 7. p. 135. c. 4
Munus manus bonum, munus linguæ melius, ibid.
Munera tria Magorum quid significent, lit. tom. 7. p. 187. c. 1
Munera, quæ nostri Sacerdotes deberent offerre Deo, lit. t. 7. p. 255. c. 1
Murena, piscis est longus, & rotundus, per quem Christi æternitas, & Ecclesiæ longanimitas designantur, lit. to. 3. p. 109. c. 3
Murmur pœnitentium, mor. tom. 2. p. 150. col. 4
Murmur omne displicet Deo, unde qui murmurat, & inchoatum perdit, & se ab obedientia non absolvit, lit. to 3. p. 238. c. 2
Murmuratio, & indignatio in flagellis Domini, initia sunt opprobrii sempiterni, quod excæcati impatientia non intelligunt, lit. to. 3. p. 159. col. 2
Murmuratio contra Aaron, & contra omnes Sacerdotes, & ministros Christi, mor. to. 2. p. 225. c. 2
Murmuratio nihil prodest, lit. to. 7. pag. 182. col. 3
Murmurantibus etia caponit Dominus sua mysteria, lit. t. 6. p. 244. c. 3
Murmuratores, & detractores appellantur incorrigibiles, expos. Glos. to. 7. pag. 148. col. 3
Muri Jericho est peccati defensio, mor. to. 1. p. 184. c. 2
Muri conditiones peccati conditiones ostendunt, lit. t. 2. p. 37. c. 2
Muri civitatis Jerusalem a multis fuerunt ædificati, & destructi, lit. tom. 2. p. 134. col. 2
Muri Jerusalem, idest Ecclesiæ, quomodo ædificentur, ibid.
Muri Jerusalem cœlestis sunt cognitio, pax, & charitas, ibid.
Murus dicitur Christus, lit. tom. 2. pag. 324. col. 3
Murus Apostoli interpretantur, lit. tom. 4. p. 56. col. 3
Murus, Divinitas Christi, ibid.
Murus, Novum Testamentum est, ibid.
Muri Ecclesiæ, sunt Prælati, mor. to. 4. p. 112. c. 3
Muri Jerusalem, sunt chori Prælatorum, myst. to. 4. p. 155. c. 1
Muri Ecclesiarum fuerunt ipsi Discipuli, ibid.
Murus fictile corpus est, myst. to. 4. pag. 269. col. 4
Muri custodiæ sunt sensuum, myst. to. 4. p. 294. c. 4
Muri dicuntur Doctores Ecclesiæ, myst. tom. 5. p. 23. c. 2
Murus Israel corruet in terram, idest omnis defensor Ecclesiæ tempore Antichristi cadet a fide, exp. to. 5. p. 122. c. 1
Murus plastratus, & ornatus, quid denotet, myst. tom. 5. pag. 188. col. 3
Murus qui cecidit super torrentem ab ortu Solis, quid significet, myst. tom. 5. p. 247. col. 1
Murus humilitatem significat, mor. tom. 5. p. 237. c. 1
Muri Galilææ erat stagnum dulcis aquæ, quod influit ura Jordanoe, lit. tom. 6. pag. 322. col. 2
Muri civitatis Ecclesiæ, qui, lit. tom. 7. p. 267. col. 1
Muri Jericho quare corruerint, myst. tom. 7. p. 269. c. 2
Murus sunt Prælati, mor. tom. 7. p. 425. col. 1
Muscarum tria genera homines infestantium, mor. to. 2. p. 204. c. 3
Musca dicitur detractor, mor. tom. 2.. p 273. col. 1
Muscæ sunt immundæ, & importunæ cogitationes, quæ graviter pungunt, & sua præsentia molestæ sunt, mor. t. 2. p. 164. c. 2
Musca curarum importunitas, myst. to. 4. p. 21. c. 2
Musca quid faciat, mor. tom. 6. pag. 296. col. 2
Muscæ caninæ quos significent, mor. tom. 7. p. 561. c. 1
Muscas multas auribus immittentes, faciunt eas prurire, lit. to. 7. pag. 229. col. 3
Muscus quomodo recuperet odorem suum amissum, exp. Gloss. to. 7. p. 42 col. 2
Musica omne augmentum significat, mor. to. 4. p. 54. col. 2
Mussitare quid sit, expos. Gloss. to. 7. p. 56. col. 4
Musto pleni, & cetera quamvis irrideat, verum dicunt Judæi, myst. to. 7. pag. 281. col. 3
Mutabilitas triplex, lit. tom. 7. p. 397 col. 1
Mutatio, quæ fit de peccatore ad statum gratiæ, alit. t. 2. p. 99. c. 2
Mutatio a commutatione differt, myst. to. 2. p. 141. c. 2
Mutatio peccatorum quadruplex, alleg. to. 2. p. 171. c. 4
Mutatio de incipiente in profectum, myst. tom. 2. p. 197. c. 1
Mutatio triplex, qua homines a Deo mutantur, lit. to. 3. p. 91. c. 4
Mutatio est in mense patientis, non in qualitate ferientis, myst. to. 4. pag. 158. col. 3
Mutatio nominis, & privilegium, & supplicium denotat, lit. tom. 4. pag. 227. col. 2
Mutatio est personæ, myst. tom. 5. pag. 223. col. 1
Mutatio hospitiorum, & animorum mutationem denotat, liter. tom. 6. pag. 192 col. 3
Mutatio subita personarum in sacra Scriptura appellatur Metaplasmus, sed aliter sumitur in Grammatica, lit. to. 7. p. 59. c. 3
Mutare sententias suas ubi patet veritas exemplum minimum erubescendi, lit. to. 7. p. 291. col. 1
Mutatio patrum nostrorum qualis, lit. tom. 7. p. 355. col. 1
Mutuatur peccator Diabolo, lit. to. 2. pag 95. col. 4
Mutuare est committere alii, spe recipiendi, t. 2. p. 292. c. 2
Mutuare censum alienum quid sit, myst. to. 4. p. 114. c. 4
Mutus est quoddam genus ranarum, quod calamitum appellatur, quod projectum in ore canis latrantis, statim obmutescere illum facis, lit. to. 3 p. 207. col. 4
Mutis multis reddidis Deus loquelam, myst. to. 4. p. 77. c. 3
Mutus naturaliter est surdus, lit. tom. 6. p. 37. col. 3
Mutus, qui nec laudes, nec peccata confitetur, mor. to. 6. pag. 188. col. 2
Mutuum significat meum, & tuum, mor. to. 2. p. 183. c. 1
Mutuum est opus misericordiæ, cum sit gratis, & propter Deum, lit. tom. 3. pag. 226. col. 2
Mutuum dare debemus, non tamen sub usura, lit. t. 6. p. 21. c. 2
Mutuum est de præcepto, lit. tom. 6. p. 168. col. 3
Myrica, & Aroer quæ civitates sint, myst. to. 4. p. 126. c. 4
Myrrha significat pœnitentiam, quæ non debet fieri pro terrenis, sed pro recordatione propriæ infirmitatis, sed pro fecunditate bonorum operum, myst. to. 1. p. 62. col. 1
Myrrha est pietas Salvatoris, indignus est homo omni bono, & tamen Deus non potest continere misericordiam suam ab eo, mor. to. 1. p. 64. col. 1
Myrrha est species unguenti myrrhæ amaritudinis, alle. t. 2. p. 118. c. 1
Myrrha significat mortificationem carnis, ibid.
Myrrha, & gutta competunt Religiosis, ibid.
Myia Græce, musca Latine, lit. to. 2. p. 273. c. 1
Myrrha est arbor Arabiæ, quinque cubitorũ altitudinis, dicitur etiam myrrha gutta ab ea emanans, viridis, & amara, lit. t. 3. p. 110. c. 1
Myrrha triplex in sacra Scriptura invenitur, prima, electa, & probatissima, prima significat pœnitentiam peccatorum, secunda pœnitentiam justorum, tertia est perfectorum, lit. t. 3. p. 124. c. 3
Myrrha probatissima, est pristinæ conversationis immutatio, lit. to. 3. p 128. col. 4
Myrrha est arbor, quæ Græce Smyrna dicitur, quinque cubitorum, quæ est in Arabia, exp. tom. 5. p. 96. col. 4
Myrrha servat a corruptione, mor. to 6. p. 388. col. 4
Myrtus arbor aromatica imputribilis, lit. to. 4. p 93. c. 1
Myrthi sunt ligna odorifera, & frondosa, exp. to. 5. p. 213. c. 3
Myrthi ubi magis solent ambulare, ibid.
Mysterium Crucis a multis contemnitur, quia ignorant causam, propter quam tot Christus passus est, myst. to. 1. p. 14. c. 1
Mysteria divina aliquando tacenda justis de causis, quæ his versibus

compre-

comprahenduntur: Os justi, Locus, & Tempus, Persona, Reatus, Infirmus, Rudis, Indignus claudere possunt, lit. t.3. p.20.c.2
Mysterium Incarnationis, Passionis, Resurrectionis, Ascensionis, &c. misericordia Domini nominatur, quia per hoc Dominus toti mundo misertus est, lit. tom. 3. p. 201. col. 3
Mysterium dulce quomodo, myst. to. 4. p. 20. col. 2
Mysterium aptissimum prædicationis, & passionis Christi declaratur, myst. to. 4. pag. 116. col. 1
Mysterium Nativitatis Christi nemo novit, myst to.4. p. 222.c.3
Mysteria profundiora tractantur tam in tertio capitulo, quam in aliis, lit. tom. 4. p. 297. col. 4
Mysteria regni Dei, quibus data sunt intelligi, dicitur, liter. tom. 6. pag. 177. col. 4
Mysterium Trinitatis, in Baptismo, & in monte monstratur, lit. tom. 6. p. 188. col. 1
Mystica expositio in nonum caput, secundum aliam divisionem, lit. to. 4. pag. 24. col. 2
Mystica, & Prophetica expositio videtur, myst. to 4. p. 53. c. 3
Mysticus ordo duodecim Prophetarum, exp. to. 5. p. 167. c.2
Myrteta quid in Judæis significabant, exp. to. 5. p. 213. col. 1
Myrteta dicuntur loca, ubi crescunt myrti, ex. to. 1. p. 213. c.3
Myrteta quid denotant, ibid.
Myrteta dicuntur Angeli, myst. to. 5. p. 213. c. 4

N

NAaman leprosus, populum gentilem denotat, myst.t.6.p.156 c.2
Naas interpretatur serpens, Ammon populus mœroris, Jabes sensus, lit. tom. 1. p. 229. col. 1
Naas Ammonites denotat Diabolum, mor. to. 2. p. 275. c. 2
Naamas serpentinus signat hæreticos, mor. to. 6. p 344. c. 4
Naason augurium in bono, & præscius futurorum interpretatur, & Christum significat, lit. to. 6. p. 3. col. 3
Naason mortuus fuit in deserto, ibid.
Naason in Ægypto ex patre Aminadab gignitur, ibid.
Naason serpentinus interpretatur, & Christum significat, ibid.
Naason quis fuit, & quid fecit sub Moyse, ibid.
Naason una cum aliis Principibus suspensus fuit, ibid.
Nabajoth filius Ismaelis fuit, myst. tom. 1. p. 60. col. 1
Nabajoth sedens dicitur, & quid significat, mor. t. 4 p. 286.c 2
Nabajoth Prophetia, vel filia Prophetarum, lit. to. 4. p. 40. c. 1
Nabal quis fuerit, myst. tom. 4. pag. 70. col. 3
Nabath quid significet, mor. to. 2. p. 217. col. 4
Nabo, sessio, vel Prophetia interpretatur, myst. to. 4. p. 38. c.2
Nabo idolum Babyloniorum, & interpretatur Prophetia, lit. to. 4. pag. 103. col 3
Naboidem, quod septuaginta legunt Dagon, ibid.
Nabo superbos significat, myst. ibid.
Naboth interpretatur prophetans, myst. tom. 4. p. 18n. c. 2
Nabuzardan princeps coquorum, mor. to. 2. p. 188. col. 4
Nabuchodonosor revera non fuit mutatus in bovem, sed ita videbatur ei, quod ex anteriori parte esset bos, & leo in posteriori, lit. tom. 3. p. 37. col. 2
Nabuchodonosor quo in loco dicatur columba Dei, lit. t.5. p.21.c 2
Nabuchodonosor, & alii, qui venerunt ad destruendum Jerusalem, lit. tom. 4. pag. 31. col. 3
Nabuchodonosor Diabolus est, myst to. 4. p 33. c. 2
Nabuchodonosoris immensa crudelitas, lit. to. 4. p. 36. col. 1
Nabuchodonosor duxit omnes in Babyloniam, lit. to.4. p.63. c.4
Nabuchodonosor interfecto Godolia, venit in Jerosalem, lit. to. 4. pag. 64. col. 1
Nabuchodonosor exprimitur sub nomine Austri, lit. to. 4. p186. c.4
Nabuchodonosor emphatice idolum dicitur, mor. to 4. p.187. c.1
Nabuchodonosor Diabolus dicitur, cujus filius unusquisque malus princeps est, mor. tom. 4. p. 241. col. 2
Nabuchodonosor pugnavit contra Pharaonem, lit. t. 4. p.264. c.4
Nabuchodonosor ter ascendit contra Pharaonem, lit. t. 4. p.265. c.3
Nabuchodonosor destructis Hebræis, fortior venit in Idumæam, lit. tom. 4. p. 272. col. 1
Nabuchodonosor ita crudelis fuit, ut vastaret omnes antiquas nationes, lit. tom. 4. p. 274. col. 2
Nabuchodonosor voluerat Dominus virgam correctionis, at ipse fuit furoris, propterea castigatur a Domino, myst. to. 4. p. 227. c.2
Nabuchodonosor pestifer dicitur maxima crudelitate, quia nimis sævus in omnes, myst. to. 4. p. 279. col. 1
Nabuchodonosor tres vastationes fecit, & omnes enumerantur, atque declarantur, lit. to. 4. p. 282. col. 2
Nabuthæi prophetantes interpretantur, mor. to. 5. p. 242. c. 3
Nabuthæi dicuntur hæretici, ibid.
Nabuthæi prophetantes, sapientes sunt hujus mundi, mor. to.5 pag. 242. col. 4
Nabuthæi, & Damascum peccatores denotant, mor. t.5.p. 246. c.4
Nabuchodonosor duo quæsierunt a pueris, exp. to. 5. p. 149. c. 3
Nabuchodonosor significat Diabolum, vel hæreticum, & quomodo, exp. to. 5. pag. 146. col. 2
Nabuchodonosor potentem etiam aliquem, & divitem significat: videt somnium, quando statum vitæ præsentis, & transitum contemplatur, exp. tom. 5. pag. 147. col. 2
Nabuchodonosor dicitur judicium, & quomodo, exp. t.5. p.188.c.2
Nabuchodonosor dicitur leo, myst. to. 5. p. 202. c. 1
Nabuchodonosor superbia inebriavit, excæcavit, expos. t. 5. pag. 205. col. 1
Nabuchodonosor quid Sedechiæ fecit, myst. to. 5. p. 205. c. 3
Nabuchodonosor catuli, dicuntur sui principes, myst. t.5 p.202.c.2
Nabuchodonosor leænæ dicuntur suæ uxores, & concubinæ, ib.
Nabuchodonosor cubile dicitur Babylon, ibid.
Nabuchodonosor speluncæ, dicuntur suæ civitates, ibid.
Nabuchodonosor cur Danieli non credidit, exp. to.5. p. 151. c. 4
Nabuchodonosor comparatur bovi propter statum animi eversum, propter corpus pilosum, & propter cibum bovis proprium, expos. to. 5. pag. 152. col. 1
Nabuchodonosor quomodo veniet in derisum Gentium, exp. to. 5. pag. 205. col. 1
Nabuchodonosor in quinque gloriabatur, & quæ, ibid.
Nabuchodonosor quomodo interpretetur, & quid significet, lit. tom. 7. pag. 231. col. 4
Nabuzardan muros evertere fecit Jerusalem, lit. to. 4. p. 50. c. 1
Nabuzardan obsidebat civitatem, non Nabuchodonosor, lit. t. 4 p. 250. col. 4
Nabuzardan dicitur Propheta alieni judicii, lit. to. 4. p. 281. c.3
Nabuzardan destruxit Jerusalem, ibid.
Nebulæ dicuntur animæ sanctæ, & cur, myst. to. 5. p. 201. c.2
Nebulæ etiam dicuntur mali, ibid.
Naim motus, vel motio dicitur, mor. to. 7. p. 172. c. 2
Napta est genus fomitis apud Persas, quo nutriuntur incendia, lit. to. 3. pag. 207. col. 2
Nardus quid sit, lit. to. 6. pag. 358. col. 4
Nares, Diaboli suggestiones occultas significat, mor. t.4. p.82.c 2
Nares, sive nasus Ecclesiæ, lit. to. 7. p. 108. col. 1
Narrare, & annunciare quomodo differant, myst. t.2. p. 142.c.1
Nasci in ea, & nasci de ea, differunt ab invicem, & quomodo, lit. 6. pag. 5. col. 1
Nascitur ex circumciso incircumcisus, ex grano palea, quæ non est granum, ita ex baptizato, qui mundus est, nascitur immundus, exp Gloss. t. 7. p. 29. col. 2
Nasci spiritualiter, est ingredi in esse spirituale, & hoc est dupliciter, mor. to. 7 p. 354. col. 4
Nasdrach interpretatur tenera tentatio, mor. to. 4. p 82. col. 4
Nasdrach adorat post reditum Deum suum in templo, lit. t.4. p.82.c.3
Nasus illi præciditur, qui non sentit fœtorem gehennæ, nec odorem cœlestis patriæ, myst. to. 5. p. 85. c. 4
Natalitio die Regum ab ipsis occisi, Sedechias a Nabuchodonosor, Joannes ab Herode, Judas ab Antiocho, Pistor a Pharaone, lit. tom. 1. pag. 57. col. 3
Natalis Domini si cadat in die Veneris, an teneamur comedere carnes, exp. Gloss. to. 7. p. 67. col. 2
Natanael significat pœnitentes, mor. to. 2. p. 77. col. 2
Natantes, & navigantes in lacu mundi sunt activi, & contemplativi, mor. tom. 2. p. 228. col. 3
Natatori Diabolus assimilatur, & quomodo, declaratur, myst. to. 4. pag. 56. col. 2
Naratoria cur sic dicatur, lit. to 6. p. 346. col. 1
Nathan donans interpretatur, Prolog. to. 6. p. 126. col. 4
Nativitas multiplex, in utero, ex utero, ex aqua, & Spiritu sancto, & ex Resurrectione ultima, lit. to. 3. p. 142. c. 2
Nativitas Christi per Angelos nunciatur Judæis, per stellam Magis, idest, Gentibus, alleg. tom. 1. p. 53. col. 4
Nativitas hominum est immunda, vita perversa, mors incerta, & periculosa, lit. to. 1. p. 267 col. 1
Nativitas Christi a nostra nativitate maxime discrepat, alleg. to. 1. pag. 49. col. 1
Nativitatis beatæ Virginis appositissimum thema, mor. t.2. p.214.c 2
Nativitas Christi triplex est, mor. to. 2. p. 292. col. 2
Nativitas Cyri describitur secundum Judaicam expositionem, ac secundum veram prophetiæ veritatem Christi Nativitas exprimitur, lit. to. 4. pag. 101. c. 3
Nativitatis ipso Christi die iter Palæstinam versus a Magis a Perside decedentibus cœptum fuit, lit. to. 6. p. 5. c. 3
Nativitas Jesu Christi paucis a Divo Matthæo concluditur, lit. ibid.
Nativitas Christi cur tot testimonia habeat, lit. to. 6. p 144. c.3
Nativitas duplex, mor. to. 6. p. 296. col. 2
Nativitas carnis potest intelligi tripliciter, ibid.
Nativitas secundum tempus dicit quasi quoddam accidens, cap. Gloss. to. 7. p. 6. col. 4
Nativitas æterna dicit identitatem essentiæ, ibid.
Nativitas æquivoce sumitur simul, & semel, ibid.
Nativitas duplex, exp. Gloss. tom 7. pag. 50. col. 2
Nativitas duplex in utero, ac ex utero, exp. Glos. t.7. p.159.c.4
Nativitas multiplex, lit. tom. 7. p. 353. col. 1

Nativitas duplex est, mor tom. 7. p. 354. col. 4
Nativitas hominis est oriens, mor. tom. 7. p. 425. col. 2
Nato Christo populi Judæorum irati sunt cum Herode, lit. to. 2. p. 255. col. 4
Naturale est inter superbos semper jurgia esse, & schismata, lit. tom. 1. p. 16. col. 1
Naturale est homini benefacere, & ideo cum peccat, opus facit alienum, & quasi cogit Deum facere opus non suum, scilicet punire, cum proprium sit illius misereri, lit. to 3. p. 46. col. 1
Naturale plene vitium est, post vina mulierem in corde concupiscere, concomitante etiam verborum turpitudine, lit. to. 3. p. 51. col. 3
Natura dicuntur esse quædam vis, lit. to. 3. p. 71. col. 3
Naturæ bona a Deo sunt, vitia vero a Deo non sunt, tamen omnis ordinatio bonorum, & malorum a Deo est, lit. to. 3. p. 340. col. 2
Naturalia utrum gratuita fiant, idest, naturales habitus gratuiti, exp. glos. tom. 7. p. 12. col. 2
Naturale cuique rei, idest, ut Deus faciat de ea, id quod facit, exp. glos. tom. 7. p. 12. col. 2
Naturale esse aliquid dupliciter dicitur, exp. glos. to. 7. p. 60. col. 3
Naturalia habentem meliora, majorem gratiam habere non est necesse, exp. glos. tom. 7. p. 107. col. 2
Natura est quædam vis insita rebus, ex similibus similia producens, lit. tom. 1. p. 2. col. 1
Natura omnes homines æquales genuit, sed pro variis meritis aliis alios dispensatio Dei justa, & occulta præponit, lit. to. 1. p. 13. col. 1
Naturæ duæ in Christo designantur per favum mellis, mor. tom. 2. p. 24. col. 4
Natura Christi quare dignissima, myst. to. 2. p. 113. col. 1
Naturalia, & gratuita dona quomodo significatur, mor. t. 2. p. 117. c. 1
Naturæ mutatio qualis, alleg. to. 2. p. 171. col. 4
in Natura, vel potentia nullus similis Deo, mor. to. 2. p. 80. col. 1
Natura miratur, quod aurum nascatur de auro, mor. to. 2. p. 183. col. 2
Naturæ duæ in Christo prophetantur, mor. to. 2. p. 226. col. 4
de Natura Aquilæ in suo rostro duro, mor. to. 2. p. 263. col. 2
Natura in Christo duplex, alit. to. 2. p. 302. col. 1
Natura cœlorum, quasi natura nubium, lit. to. 4. p. 118. col. 3
Natura ventorum ignoratur, lit. to. 4. p. 295. col. 1
Natura omnis humana, vel scientia pueritia dicitur ad comparationem Angelorum, & cur, exp. to. 5 p. 214. col. 3
Naturæ humanæ imbecillitates quæ, lit. to. 6. p. 302. col. 1
Naturam humanam quasi habitum assumpsit, exp. glos. to. 7. p. 7. col. 1
Natura divina & humana, est falsa, exp. glos. to. 7. p. 7. col. 2
Natura in se violatur per homicidium, in suo simili per sodomiam, mor tom. 7. p. 15. col. 3
Naturæ clamor proprie est in duobus peccatis, mor. to. 7. p. 15. c. 1
Natura omnis in quantum natura, est bona, exp. glos. to 7. p. 22. col. 4
Natura. Aliud est fieri secundum naturam, aliud contra naturam, exp. glos. tom. 7. p. 59. col. 2
Natura appellatur solitus cursus naturæ, contra quem facit Deus, exp. glos. tom 7. p. 81. col. 2
Naturæ communis lex, lit. tom 7. p. 81. col. 3
Natura in Christo duplex, lit. tom. 7. p. 334. col. 2
Natura æquales genuit omnes, & Deus omnes condidit sine personarum acceptione quemlibet gubernatas, lit. to. 7. p. 237. col. 1
Natus Ecclesiæ Prædicatorum discretionem designat, mor. tom. 5. p. 15. col. 2
Naufragorum quatuor remedia, mor. to. 2. p. 172. col. 2
Nardus spicata quæ sit, lit. tom. 6. p. 115. col. 4
Naves Tharsis, Gentium superbiam significant, myst. to. 2. p. 124. col. 1
Navis via in mari, idest Christi passio, anagog. to. 2. p 164. col. 3
Navis, in qua debemus transire mare mundi, est pœnitentia, mor. tom. 2. p. 171. col. 4
Navis Charitas est, & quomodo, mor. to. 2. p. 268. col. 4
Navis dicitur Ecclesia, mor. tom. 2. p. 281. col. 4
Navis dicitur Religio, mor. tom. 2. p. 282. col. 1
Navis Religionis quando frangatur, mor. to. 2. p. 282. col. 1
Navis sine gubernatore perit, & populus sine Rectore corruet in peccatum, lit. tom. 3 p. 23. col. 1
Navis in medio mari, est Ecclesia in mediis fluctibus tribulationum hujus mundi, cujus viam Spiritus sanctus solus dirigit, & dux ejus est, myst tom. 3 p. 64. col. 4
Navis Ecclesiæ periclitatur, quando Prælati sopore negligentiæ torpent, lit. tom. 3. p. 128. col. 1
Navis, qua mare transitur, Crux Christi est, cujus auxilio fideles transeunt secure fluctus sæculi, myst. to. 3. p. 160. col. 2
Naves Tharsis avarum denotant, myst. to. 4. p. 9. col. 2
Naves maris, ululate, hoc est, divites curiosi, &c. myst. tom. 4. p. 52. col. 1
Naves Tharsis, exploratio gaudii dicitur, myst. to. 4. p. 52. col. 1
Naves maris, negotiatores sunt, lit. to. 4. p. 52. col. 1
Navis dicitur quadruplici adminiculo, myst. to. 4. p. 119. col. 2
Naves maris sunt antiqui Sancti, myst. to. 4. p. 148 col. 3
Naves sunt Ecclesiæ, & cur, & quomodo declaratur, myst. tom. 4. p. 148. col. 3
Naves maris, curium vitæ præsentis denotant, myst. to. 5. p. 96. col. 4
Naves diversæ, sunt diversi status, sive diversi modi vivendi, myst. tom. 5. p. 95. col. 4
Naves omnes maris, & nautæ earum cur negotiantur in Tyro, myst. tom. 5. p. 95. col. 4
Navis quæ solet habere, exp. to. 5. p. 97. col. 1
Navis est Tyrus, & quomodo, exp. glos to. 5. p. 97. col. 1
Navis, idest Tyri gubernatores, qui, &c. exp. to. 5. p. 97. col. 1
Naves, quæ portaverunt Magos in patriam suam, combustæ ab Herode, lit. tom. 6. p. 8. col. 1
Navis animam denotat, mor. tom. 6. p. 33. col. 4
Navis Salomonis, quæ deferat, & omnia rectissime per longum explanantur, mor. tom. 6. p. 34. col. 1
Navicula Ecclesiam exprimit, myst. to. 6. p. 34. col. 1
Navicula Crucem Christi significat, & omnia ad navem pertinentia dicuntur, myst. tom. 6 p. 34. col. 1
Navicula beatam Virginem Mariam connotat, myst. to. 6. p. 34. c. 2
Navis est quilibet justus, mor. tom. 6. p. 49. col. 1
Navicula Ecclesia in principio, lit. tom. 6. p. 54. col. 4
Navis multiplex per extensum describitur, lit. to. 6. p. 97. col. 4
Navis turbatur merito, ubi proditor est cum bonis, myst. t. 6. p. 129. c. 2
Navis Simonis est Ecclesia ipsi commissa, lit. to. 6. p. 158. col. 2
Navis Simonis Crux est, lit. tom. 6. p. 158. col. 2
Navis ubi securior dicitur, lit. tom. 6. p. 158. col. 3
Navem in altum ducere, est prædicationem ad gentes portare, lit. tom. 6. p. 158. col. 4
Navem qui ascendent cum Jesu, myst. to. 6. p. 179. col. 2
Navis est generalis Ecclesia, quæ est magna navis, myst. to. 6. p. 257. c. 2
Naves minores sunt particulares Ecclesiæ, myst. to. 6. p. 257. col. 2
Navis magnæ rector est Dominus Papa, myst. to. 6. p. 257. col. 2
Navis magnæ rectores minores, qui sint, myst. to. 6. p. 257. c. 2
Navis, qua transitur mare hujus mundi, est pœnitentia, mor. tom. 6. p. 325. col. 1
Navis Simonis est pœnitentia, mor. to. 6. p. 325. col. 2
Navis Joannis est innocentia, mor to. 6 p. 325. col. 2
Navis pœnitentiæ omnibus necessaria est, & quomodo, mor. tom. 6. p. 325. col. 2
Navis Christi fuit Crux, & quomodo, mor. to. 6. p. 325. col. 2
Navis quanto longior, & latior est, tanto securior, sic pœnitentia, mor. tom. 6. p 325. col. 2
Navi duo necessaria, quid significent, lit to. 7. p. 207. col. 1
Navis munita est fides, & hanc frangi quid sit, lit. to. 7. p. 210. col. 2
Navis, suæque proprietates, quid significent, lit. to. 7. p. 251. col. 2
Navis anchora, spes, lit. tom. 7. p. 251. col. 3
Navis animas ferens, quæ, lit. tom. 7. p. 277. col. 4
Naves in mari habentes, sunt Rectores Ecclesiæ, lit to. 5. p. 417. col. 1
Nahum interpretatur consolator, exp. to. 5. p. 167. col. 2
Nahum locutio contra hæreticos, myst. to. 5. p. 201. col. 2
Nahum immediate post Jonam ponitur, apud Hebræos quidem post Michæam, & cur, exp. tom. 5. p. 200. col. 3
Nahum Helchesæi dicitur a viculo quodam, qui in Galilæa est, sic dictus, exp. tom. 5. p. 200. col. 3
Nauseam provocantes corporaliter, provocant etiam spiritualiter Deo, mor tom. 2. p. 136. col. 2
Nauta dirigens, & ventus impellens, navi necessarii, quid significent, lit. tom. 7. p. 207. col. 1
Nautæ sunt Prælati, lit. tom. 7. p. 417. col. 1
Nazaræus interpretatur sanctus, flores germinans, nam Nazaræi sanctitate, & virtutibus florebant, lit. to. 1. p. 132. col. 4
Nazaræis vinum propinant, qui pravo exemplo alios corrumpunt, myst. tom. 5. p. 184. col. 2
Nazareth interpretatur flos, mor tom. 6. p. 289. col. 2
Nazareth significat principium bonæ conversationis, mor. tom. 7. p. 289. col. 2
Nazaræus separatus interpretatur, & denotat claustralem, mor. tom. 6. p. 9. col. 2
Nazaræus interpretatur unctus, & flos, mor. to. 6. p. 9. col. 2
Nazareth, timor mundi interpretatur, mor. to. 6. p. 91. col. 4
Nazaræus Sanctus Sanctorum dicitur, lit. to. 6. p. 130. col. 4
Nazareth flos interpretatur, & Sanctus quoque dicitur, lit. tom. 6. p. 131. col. 1
Nazareth visitat Deus quotidie, myst. to. 6. p. 154. col. 3
Nazareth bis venisse Dominum legitur, lit. to. 6. p. 154. col. 3
Nazarenus floridus interpretatur, lit. to. 6. p. 243. col. 1
Nazareuus interpretatur floridus, lit. to. 6. p. 334. col. 3
Nazarenorum hæresis, lit. tom. 7. p. 306. col. 1
Nebula divisa, videtur Sol, qui prius ab ea abscondebatur, sit in passione Christi, divisa illius carne, virtus divinitatis est agnita, myst. tom. 3. p. 213. col 4
Nebula est incarnatio Christi, lit to. 2. p. 103. col. 4
Nebula denotat peccatum veniale, mor. to. 4. p. 100 col. 2
Nebulæ, & aqua debent esse Prælati, lit. to. 7. p. 343. col. 1
Necessaria est misericordia ob pœnitentiam, necessaria est justitia ob delicta, si enim Deus tantum benignus esset, benignitatem ejus contemneremus, si tantum justus, desperaremus, lit. to. 3. p. 158. col. 4
Necessaria vitæ humanæ decem sunt, scilicet ignis, aqua, fer-

rum, sal, lac, panis, mel, vinum, oleum, vestimentum, lit. tom. 3. p. 246. col. 1
Necessaria in via Domini quatuor sunt, lit. to. 2. p. 36. col. 2
Necessaria euntibus in Paradisum tria sunt, myst to.2 p.41.col.3
Necessaria sunt tria, ut quis bene doceatur, myst.to 2.p.112.col.3
Necessaria Prælato, & Prædicatori, mor. to. 2. p. 172. col. 3
Necessaria quatuor, quæ non sunt dimittenda, mor.to 2.p 134.col.2
Necessaria quatuor in bello spirituali, mor. to. 2. p. 250. col. 1
Necessarium est, ut Prælati præcipue custodiant præceptum charitatis, lit. tom. 2. p. 256. col. 4
Necessaria oris, quæ, lit. tom 2. p. 315. col. 3
Necessaria duo ad hoc, ut semen, & planta fructificet, mor. tom. 2. p. 283. col. 1
Necessitas, & voluptas, sunt duo pedes, quibus homo ambulat, ille claudicat cum Jacob, qui necessitatem in rebus temporalibus quærit, non voluptatem, mor. to. 1. p. 46. col. 2
Necessitates septem, de quibus Dominus liberat, mor.to.2.p.280.col.2
Necessitas clamare facit ad Dominum, lit. to. 2. p. 322. col. 2
Necessitates peccandi multæ sunt in mundo, mor.to.2. p.280.col.2
Necessarium triplex, exp. tom. 5. p. 21. col. 3
Necessitas ubi fuerit, dispensandum est ab habente auctoritatem, mor. tom. 6. p. 45. col. 3
Necessitates, quæ a Deo, quæ ab omnibus, quæ a nullo dispensandæ traduntur, mor. tom. 6. p. 45. col. 3
Necessitas ubi urget, excusabilis est dispensatio, myst.to 6.p 94.col.2
Necessaria ad Ecclesiam, qui habet potestatem, dispensare potest, lit. tom. 6. p. 163. col. 2
Necessitas sine dispensatione non excusat, lit. to. 6. p. 163. col. 2
Necessitas triplex distinguitur, lit. to. 6. p. 163. col. 2
Necessitas nulla cogit humana corda esse iniqua, lit.to.6.p.234.col.1
Necessaria sunt quatuor ad docendum, myst. to 7. p. 20. col. 1
Necessaria ad salutem, sine quibus non est salus, non sunt dimittenda propter aliquod scandalum, exp. glos. to. 7. p. 68. col. 4
Necesse est divisio boni a malis in hac vita, lit. to. 7. p. 373. col. 2
Necessitas moriendi, quam habuit homo post peccatum, & potentia moriendi, quam habuit ante peccatum, suntne idem, exp. glos. tom. 7. p. 46. col. 4
Necessitas, & potentia moriendi removebuntur in resurrectione a Deo, exp. glos. tom. 7. p. 47. col. 1
Necessitas moriendi Christi, quæ fuerit, exp.glos.to.7.p.115 col.2
Necessitas sumendi armaturam virtutum, consistit in duobus, lit. tom. 7. p. 179. col. 1
Necessitas magna bene agendi, quare nobis indita, lit.to.7.p.246 c.3
Necessitas bene agendi magna, quare nobis indita, lit.to 7.p.321.c.4
Nechao, Rex fuit Ægypti, lit. tom. 4. p. 31. col. 3
Negant Deum aliqui corde, aliqui ore, aliqui opere, mor.to.2.p.26.c.4
Negatio præposita totum negat, mor. to. 2. p. 92. col. 4
Negantes Christum, qui sint, lit. to. 7. p. 225. col. 2
Negare Deum facto, quam verbo, an gravius sit peccatum, lit. tom 7 p. 232. col. 4
Negare Deum, ut verbi est, proprie sumitur, ut facti est, improprie sumitur, lit. tom. 7. p. 232 col. 4
Negare verbo, & facto, non sumitur univoce, lit.to.7.p.232.col.4
Negatio cum verbo potentiæ, quandoque negat possibilitatem cum actus, quandoque actum tantum, exp. glos. to. 7. p. 57. col. 2
Negligentia interdum corrumpit omnia semina bonorum operum, lit. tom. 1. p. 202 col. 4
Negligentia quid sit, & quomodo ab omissione differat, exp. glos. tom. 7. p. 63. col. 4
Negligentia non omnis inducit maledictionem, exp.gl.t.7.p.63.c.4
Negotiatio bona justorum, qui pro tecto recipiunt cœlum, pro veste immortalitatem, mor. tom. 1. p. 43. col. 3
Negotiatio felix, ubi salus emitur, & vita morte redimitur lit. tom. 1. p. 53. col. 1
Negotiatores, & caupones habent difficile negotium, quod via sine periculo animæ exerceri potest, difficile enim est negotiatorem liberum fore a mendacio, & perjurio: Et cauponem a turpiloquio, execramento, mendacio, & perjurio, lit.to.3.p.223.col.1
Negotiator abominabilis est, qui per immoderatam ambitionem merces suas onerat perjurio, quam pretio, lit to. 3.p.223.col.2
Negotia sancta cum injunguntur, sunt suscipienda propter proximi charitatem, lit. tom. 1. p. 77. col. 3
Negotia sæcularia dicuntur abyssus terræ, mor.to.2.p.180.col.2
Negotium in tenebris duplex, alleg. to. 2. p. 241. col. 3
Negotia bonorum nos procurare debere instruimur, lit.to.7.p.71.c.2
Negotium unde dicatur, lit. to. 7. p. 134. col. 3
Negotia sæcularia, & spiritualia, quæ sint, lit.to.7.p.224.col.3
Negotiatio fere semper cum fornicatione reperitur, lit.to.4 p.53.c.1
Negotiatores, qui ex diversis partibus steterunt ad affligendam Babylonem, lit. tom. 4. p. 106. col. 1
Negotiatores dicuntur magi, vel incantatores, lit.to.4.p.106.col.1
Negotiatores sunt ipsi Clerici, myst. to. 4. p. 106. col. 2
Negotiationi frequenter comes est peccatum, unde dicit Leo Papa, inter ementis, & vendentis commercium difficile est non intervenire peccatum, myst. to. 5. p. 95. col. 1
Negotiator ille abominandus est, qui per immoderatam ambitionem merces suas plus perjurio onerat, quam pretio, myst.to.5.p.95.col.1
Negotiatores Tharsis justi, mor. tom. 5. p. 121. col. 2
Negotiatores Tharsis sunt, qui per bona opera præsentia negotiantur æterna, mor. tom. 5. p. 121 col. 2
Negotiatio quando honesta, quando vero illicita, lit. to. 6. p. 70. c. 1
Negationes Petri tres de Cristo, quid importent, mor.to.6.p.81.c.4
Negotiatio est commutatio dati, & accepti, myst to.6.p.245.col.1
Neherim, oppidum supra mare, lit. to. 4. p. 38. col. 3
Nembroth significat Prælatos, & Principes, qui cupiditate imperandi ardent, & cum austeritate imperant, lit. to. 1. p. 15. col. 1
Nembroth primus Tyrannus alienorum invasor, lit to.1.p 15.col.1
Nemo ima deserens repente fit summus, sed quibusdam ascensionis gradibus ad virtutum celsitudinem pervenitur, lit.to.1.p.436.col.1
Nemo ingeris alicui contumeliam, aut illatam magnifacit, nisi per superbiam, lit. tom. 3. p. 22. col. 1
Nemo est ita præpositus alteri, ut sit meritorum retributor, sed salutis adjutor, lit. tom. 3. p. 29. col. 4
Nemo sibi ascribere debet, quod sit eruditus, sapiens, vel obediens, quia hoc totum est a Domino, lit. to. 3. p. 43. col. 3
Nemo invito auditore libenter refert, & ideo si non esset auditor, nullus esset detractor, lit. to. 3. p. 55. col. 4
Nemo potius alii nocet, quam sibi ipsi, mor. to. 3. p. 57. col. 3
Nemo secundum speciem exteriorem laudandus, vel spernendus est, lit. tom 3 p. 189. col. 3
Neminem in hac vita laudes, stultum enim est laudare pugnantem, ut victorem, quia ille, qui bene agit, nescimus, si velit perseverare, aut si perseverabit, lit. to. 3. p. 191. col. 4
Nemo comprehendere potest magnitudinem pœnæ æternæ, aut terrorem judicii, lit. tom. 3. p. 198. col. 3
Nemini mandavit Deus inique agere, mor. to. 4. p. 14. col. 2
Nemo contemnendus est, lit. to. 6. p. 61. col. 3
Nemini dixeris, non est præceptum, aut propositum in forma præcepti, lit. tom. 6. p. 159. col. 4
Nemo scit, an odio, vel amore dignus sit, valet de scientia certitudinis, non autem de scientia conjecturæ, sive revelationis, exp. glos. tom. 7. p. 57. col. 4
Neminem per viam salutaveritis, quomodo sit litteraliter, & moraliter intelligenda, exp. glos. to. 7. p. 146. col. 2
Nemo facis columnas, nisi domus minetur ruinam, lit.to.7.p.378.c.4
Nœniæ omnes Apocryphorum (quæ sunt inepti sermones dubiorum, ac incertorum dubiorum, & etiam invenusti cantus) canendæ quippe magis sunt, hæreticis illis scelestis mortuis, quam Ecclesiasticis vivis Doctoribus, lit. to. 6. p. 1. col. 4
Neomenia quid significet, ostenditur, myst. to. 2. p. 214. col. 1
Nequitia efficit senes esse juvenes, & pueros, lit to. 1. p. 259. col. 1
Nequitia reproborum purgat vitam justorum, lit.to.1.p.442.col.2
Nequitia, quæ ad scelus perpetrandam instigat, eadem impunitas facit, ut scelus perpetratum vilipendat iniquus, lit.to.3.p.92.col.4
Nequitia, propter quam corpus in judicio perditur, ab anima est, & gaudium dat Diabolo, non quod ipse gaudeat unquam, sed quia impletur desiderium ejus, lit. to. 3. p. 179. col. 3
Nequitia mulieris est causa omnis mali, quia ex peccato primæ mulieris originem habuit omne malum, lit. to. 3. p. 220. col. 3
Neomenia, quid? lit. tom. 4. p. 5. col. 1
Neomeniæ festum in quolibet mense fiebat, lit. to. 7. p. 173. col. 1
Neomeniæ solemnitas est solemnitas novæ Lunæ apud Hebræos, exp. tom. 5. p. 140. col. 3
Neomenia quid sit, declaratur? lit. to. 6. p. 163. col. 2
Neomenia unde dicta, cap. gloss. to. 7. p. 26. col. 2
Neophytus, quis sit, lit. tom. 7. p. 213. col. 1
Nepotes Prælatorum in Scripturis dicuntur sanguines, mor. toio. 2. p. 29. col. 1
Nepotes Pontificii non possunt dicere pauper sum, mor.t.2.p.229 c.4
Nepotes nostri sunt, qui filios spirituales genuerũt, mor.t.4.p.167.c.4
Nepotes impiorum, sunt Dœmonum imitatores, lit.to.6.p.50.col.3
Nephtalim dicitur comparatio, lit. tom. 4. p. 24. col. 4
Neptar interpretatur purificatio, exp. tom. 2. p. 252. col. 1
Nequitia, quid? lit. tom. 7. p. 16. col. 3
Neronis sævitia bene usus est Dominus, & quomodo? mor. tom. 7. p. 53. col. 1
Nero, quare dicatur leo? lit. tom. 7. p. 230. col. 3
Nero Paulo quare propitius? lit. tom. 7. p. 309. col. 4
Neronem in balneum auri fusi, mor. to. 7. p. 378. col. 3
Nemroth significat Diabolum, cap. to. 5. p. 198. col. 1
Nervus multiplex, myst. tom. 4. p. 106. col. 3
Nervus tormenti genus, vel carcer, lit. to. 4. p. 227. col. 1
Nescire, & scire noluisse, differunt, quia nescire, ignorantia est, scire nolle, est superbia, lit. to. 1. p. 441. col. 2
Nescio vos, quomodo exponatur, lit. to. 6. p. 216. col. 3
Nescierunt, idest, nescire voluerunt, & propter a vino, & luxuriæ se dederunt, lit. to. 4. p. 59. col. 3
Nesciens litteram, laqueus, vel gentilis est, lit. to. 4. p. 62 col. 4
Nescire, aliquando est velle non scire, lit. to. 4. p. 103. col. 1
Nescire erubescere, durum est, lit. to. 4. p. 193. col. 2

Nestorii,

Nestorii, & Claudii hæresis, quæ? lit. to. 6. p. 280. col. 1
Neumat significat, quod ad illud, ad quod suspiramus, perveniemus in fine, mor. tom. 4. p. 85. col. 4
Nexus patris, & filii intelliguntur in patre, & filio, lit. to 7. p. 93. col 4
Nicanor statuta lucida, vel stans lucerna interpretatur, mor. tom. 5. p. 239. col. 4
Nicanor stans lucerna, gloria mundi est, myst. to. 5. p. 240. col 2
Nicanor Præpositus elephantorum, pseudo-Apostolos signat, & quomodo, myst. tom. 5. p. 240. col. 3
de Nihilo aliquid efficitur, mor. to. 2. p. 261. col. 3
Nihil iniquum debet fieri in judicio, in regula, in mensura, & in pondere, lit. tom. 3. p. 21. col 4
Nil tam fugiendum, quam dissimilium societas, lit. to. 3 p. 29. col. 3
Nihil perniciosius est, quam sapientem se reputare, lit. t. 3. p. 57. col. 1
Nihil scelestius, quam Ecclesiasticum virum amare pecuniam, mor. tom. 3. p. 61. col. 3
Nihil infelicius felicitate peccantium, lit. to. 3 p. 65. col. 2
Nihil sub Sole novum esse dicitur, quia cunctæ res sic in suis generibus sunt institutæ a principio, ut unumquodque secundum similitudinem suæ propriæ originis propaginem extendat, nec terminum ejus excedat, lit. tom. 3. p. 72. col. 3
Nihil adeo avertit hominem a præcipitio peccati, & ab amore mundi, ut memoria mortis, & ideo summa Philosophia est assidua mortis meditatio, lit. tom. 3. p. 80. col. 4
Nihil iniquius, quam amare divitias, lit. to. 3. p. 84. col. 3
Nihil in terra fit sine culpa, sed omne quod fit, a Deo fit vel justa permissione, vel salubri ordinatione, aut efficaci voluntate, lit. tom. 3. p. 84. col. 2
Nihil horribilius morte, nihil terribilius extremo judicio cogitari potest, nam quid ultra metuet, qui est securus ad ista, lit. tom. 3. p. 284. col. 1
Nihil iniquum faciendum est, sive in judicio, sive in pondere, aut mensura, lit. tom. 3. p. 205. col. 2
Nihil melius homini, quam timor Dei, quia incipienti nihil utilius, proficienti nihil cautius, pervenienti nihil tutius, lit. to. 3. p. 112. c. 4
Nihil magis manifestat hominem, quam ejus sermo, lit. to. 3. p. 223. c. 3
Nihil magis reddit gratiosum hominem, quam linguæ modestia, lit. tom. 3. p. 249. col. 4
Nihil apponitur justo, quod non sit illi cibus alicujus virtutis, contumeliæ enim sunt cibus mansuetudinis, injuriæ mititatis, verbera patientiæ, lit. tom. 3. p. 28. col. 4
Nihil in divinis Scripturis inaniter positum est, a Spiritu enim sancto dictatæ sunt, lit. to. 6. p. 333. col. 4
Nihilum apprime declaratur, myst. tom. 4. p. 93. col. 4
Nihil iniquius, quam amare pecuniam, mor. to. 4. p. 120. col. 4
Nihil temporalia, & peccatum denotat, lit. to. 6. p. 158. col. 4
Nihil infelicius felicitate peccantium, exp. to. 5. p. 170. col. 3
Nicodemus interfuit sepulturæ Domini, propter quod Judæi posuerunt eum in carcere, lit. tom. 6. p. 123. col. 3
Nicodemus aufugit, & cur, lit. to. 6. p. 271. col. 3
Nicodemus attulit myrrham, & aloes, & cur, lit. to. 6 p. 271. col. 3
Nicodemus interpretatur effusio terrenitatis, mor. to. 6 p. 294. col. 4
Nicopolis interpretatur Civitas Victoriæ, mor. to. 6. p. 274. col. 2
Nicolaus ab Apostolis reprobatus, fuit unus de septem primis diaconibus, lit. tom. 7. p. 371. col. 3
Nidus multipliciter sumitur, lit. tom. 4. p. 28. col. 1
Nigredo pellis Æthiopis malá dicit consuetudine, myst. t. 4. p. 214. c 4
Nigredo Divinitatem humanatam significat, Prol. to. 6. p. 125. col. 4
Nigredo ex timore accedit, exp. to. 5. p. 217. col. 1
Nimis effrænis est, qui illuc ire contendit, ubi conspicit alios cecidisse, lit. tom. 3. p. 9. col. 4
Nimis difficile, vel impossibile est, multa loqui sine peccato, lit. tom. 3. p. 46. col. 1
Nimis delicatus est miles, qui in hoc sæculo vult regnare cum mundo, & in futuro gloriari cum Christo, lit. to. 3. p. 278. col. 3
Nilus flumen Ægypti, lit. tom. 4. p. 32. col. 1
Nilus, Geon nominatur, lit. to. 4. p. 42. col. 4
Nili proprietas, exp. to. 5. p. 142. col. 1
Nilus flumen, myst. to. 5. p. 188. col. 1
Nilus semel in anno totam terrá Ægypti irrigat, myst. t. 5. p. 189. c. 2
Nilus, quid significet, lit. to. 7. p. 186. col. 2
Ninivem quis fundavit, lit. to. 4. p. 52. col. 3
Ninives, metropolis Syriæ, lit. to. 4. p. 82. col. 1
Ninive a quo Rege fuit subversa, exp. to. 5. p. 192. col. 3
Ninive quia ad vomitum rediit, ex ira Dei subversa fuit, exp. tom. 5. p. 192. col. 3
Ninive amplitudo quæ, myst. to. 5. p. 193. col. 2
Ninive dicitur mundus iste, myst. to. 5. p. 202. col. 2
Ninive descriptio sub metaphora mulieris captivæ, cap. t. 5. p. 202. c. 1
Ninive præ superbia non poterat credere, quod capi posset, myst. tom. 5. p. 202. col. 4
Ninive dicitur anima peccatrix, myst. to. 5. p. 203. col. 2
Ninive custodes dicuntur Prælati, myst. to. 5. p. 203. col. 2
Ninive denotat Ecclesiam, & quomodo, myst to. 5. p. 208. col. 4
Ninivites viri cũ inobedietibus Christianis surget, mor. t. 6 p. 204. c. 4
Ninus Ninivem condidit, patrem habuit Belum, quem tenerrime diligebat, pro cujus morte valde dolens auream statuam fieri fecit, & cetera, lit. tom. 6. p. 201. col. 2
Nisan apud Hebræos est decima quarta Luna mensis Aprilis, exp. tom. 5. p. 140. col. 1
Nisi dicit exclusionem non personalis, sed essentialis, lit. tom. 6. p. 293. col. 4
Nisi ego abiero, idest, nisi a vobis recesserit carnalis intellectus, quem de me habetis, non potestis ita plene capere, exp. gloss. tom. 7. p. 130. col. 4
Neemias interpretatur consolator, lit. to. 2. p. 134. col. 2
Non sunt tepida verba Dei, sed ignita, mor. to. 2. p. 228. col. 2
Nivis, timorem Dei denominat, mor. to. 5. p. 247. col. 4
Nisan Hebraice, Aprilis Latine, exp. to. 5. p. 260. col. 2
Nitrum lapis est, a Nitria Provincia dictum, ubi nascitur, lit. tom. 3. p. 55. col. 3
Sali, vel glaciei simillimus est, sed tamen nec salis saporem, nec glaciei rigorem habet, sed juxta salis saporem in calore durescit, & in vere nubiloso liquescit, lit. to. 3. p. 55. col. 3
Nitria, vel India quædam Regio, ubi cum in æstate pluit, est vehementia caloris, & humor statim condensatur in modum lapidis, vel crystalli, lit. tom. 4. p. 180. col. 3
Nitrum, & Doreth, austeram pœnitentiam, myst. to. 4. p. 180. col. 4
Nivis, & pluviæ nomine persecutionum Ecclesiæ tempestas accipitur, nomine æstatis præsens tempus, lit. to. 3. p. 56. col. 2
Nia candorem habet, & refrigerium, myst. to. 4. p. 304. col. 3
Nia innocentiam dicit, myst. tom. 4. p. 117. col. 2
Nix scripturam significat, lit. tom. 6. p. 51. col. 4
Nobiles, qua peste necantur, est superbia, lit. to. 4. p. 216. col. 2
Nobiles genere excusantes se de malis suis dicentes, quod oportet eos rapere, & dare, cum nobiles sint, dicuntur habere velamen malitiæ, myst. tom. 5. p. 92. col. 4
Nobilitas comparatur stercoribus, lit. to. 7. p. 184. col. 1
Noe interpretatur requies, & significat Christum, in quo sola requies est perfecta, myst. tom. 3. p. 255. col. 2
Nomen justorum, quod modo mortuum est, in futuro reviviscet, lit. tom. 3. p. 19. col. 4
Nomen spiritus multa significare docetur, lit. to. 3. p. 71. col. 3
Nomina figurarum quibus Patres in Biblia exponenda utuntur, lit. tom. 3. p. 30. col. 4
Nomen Christi tribulatis est Turris fortissima, si confugiant ad ipsum, lit. tom. 3. p. 38. col. 3
Nomina in cœlis scripta, & ipsa notitia, qua agnoscuntur filii Dei, lit. tom. 3. p. 47. col. 3
Nomen bonum habet, qui fidelium testimonio laudatur, licet paucorum, non vulgi imperiti, lit. to. 3. p. 47. col. 3
Necessitas tentationum, lit. tom. 7. p. 267. col. 4
Naturam spiritualem facientes notantur, myst. to. 2. p. 136. col. 2
Natura humana dicitur tabernaculum, lit. to. 6. p. 285. col. 1
Nexus Patris, & Filii, est Spiritus Sanctus, mor. to. 2. p. 179. col. 4
Nolentes duobus Dominis servire, sunt simplices, lit. to. 2. p. 93. col. 4
Non tentari est omnium gravissima tentatio, lit. to. 3. p. 141. col. 1
Novale dicitur illa terra, quæ cum prius inutilis foret, per culturam novam facta est utilis, myst. to. 3. p. 28. col. 3
Novatiani hæretici negabant pœnitentiam post Baptismum dicentes hominem post Baptismum non posse resurgere, myst. to. 3. p. 64. c. 1
Novum nihil laudabile cogitari, vel dici potest, quod non jam diu ante, vel dictum, vel factum, vel inventum fuerit, lit. to. 3 p. 72. c. 4
Novit Deus pios de tentatione eripere, iniquos vero in die judicii cruciandos reservare, lit. tom. 3. p. 164. col. 1
Novit Dominus vias justorum ad remunerandum, & iter impiorum ad puniendum eos, lit. tom. 3. p. 200. col. 1
Noctem peccati sequitur dies divini judicii, tunc enim cessabit omnis carnalis voluptas, lit. tom. 3. p. 14. col. 3
Nox aptior est contemplationi, meditationi, orationi, lectioni, & devotioni, myst. tom. 3. p. 67. col. 1
Dies autem aptior est ad operandum, & ad insistendum operibus pietatis, ibid.
Nox quadruplex. Prima est ignorantia naturalis. Secunda est peccatorum caligo. Tertia est hæreticorum deceptio. Quarta mundana sapientia, & in his sponsus non invenitur, lit. to. 3. p. 119. col. 4
Nubes ardorem Solis compescunt, caro Christi iram patris æterni compescit, myst. tom. 3. p. 213. col. 4
Nubes vi ventorum agitatæ, & collisæ adinvicem generant coruscationes, tonitrua, & fulgura, & grandines, lit. to. 3. p. 232. col. 2
Nullus per ignorantiam potest excusari, quia tot Doctores habet, quot creaturas videt, lit. tom. 3. p. 12 col. 4
Nullus adeo tarde convertitur ad Dominum, quin sufficiat illi residuum tempus vitæ, quantumlibet bene ad peragendum Iter peregrinationis velit, lit. tom. 3. p. 24. col. 1
Nulla mensura est iniquior judicio detractorum, lit. to. 3. p. 27. col. 1
Nullus superbire debet de prosperitate, quam habet, quia incerti sunt exitus rerum, lit. tom. 3. p. 35. col. 3
Nullum animal bilingue dicitur præter hominẽ, indiget ergo duplici fræno, utrumque modestiæ, & abstinentiæ, lit. to. 3. p. 38 col. 2

Nullus homo potest intelligere finem vitæ suæ, utrum brevis, vel longus, bonus, vel malus, lit. t. 3. p. 44. c. 4
Nulli Sanctorum tanta gratia est concessa, & charitas, quantum vellet, lit. t. 3. p. 45. col. 1
Nullus confidere debet in opere proprio, etiamsi bonum esse sibi videatur, lit. t. 3. p. 45. c. 2
Nullum peccatum tantum diminuit fortitudinem mentis, sicut desperatio, lit. t. 3. p. 52. c. 2
Nullus etsi nunc serviat Domino, scit qualis futurus sit, aut quomodo vitam suam finiturus, prævidere valet, lit. t. 3. p. 57. c. 4
Nulla pœna major est quam carere Dei visione, lit. to. 3. p. 81. c. 3
Nulla præsumptio perniciosior, quam de propria justitia, aut scientia superbire, lit. t. 3. p. 182. c. 1
Nullus peccator est despiciendus, nisi sit pertinax in peccato, mor. to. 3. p. 184. col. 3
Nullus ab eleemosyna est excludendus, justus tamen pauper injusto est præponendus, alias omnibus est dandum, lit t. 3. p. 192. c. 2
Nullius boni sine socio est jucunda possessio, lit. t. 3. p. 206. c. 4
Thesaurus sapientiæ distributus aliis suscipit incrementum, lit. tom. 3. pag. 206. c. 4
Nulla pestis ad nocendum efficacior, quam domesticus inimicus, lit. t. 3. p. 220. col. 4
Nullus debet sibi usurpare officium vindictæ, quia solius Domini est, lit. t. 3. p. 224. c. 4
Nullus scit se habere gratiam, & charitatem scientia certitudinis, nisi forte per revelationem, lit. t. 3. p. 93. col. 4
Nuditas multiplex, lit. t. 7. p. 379. c. 3
Nulla mulier fuit sine peccato originali ad minus, mor. t. 7. p. 23. c. 1
Numerus septenarius significat perfectionem, mor. t. 2. p. 13. col. 4
Numerans alius est numerus, alius numeratus; numerus numerans est ipse Deus, numeratus est cujusque rei propria qualitas, qua distinguitur ab alia, lit. t. 3. p. 157. col. 3
Numeri quindenarii mysteria declarantur, mor. t. 4. p. 83. c. 4
Numerus quinarius quinque sensuum disciplinam denotat, myst. tom. 5. pag. 32. c. 2
Numerus septenarius perfectus est, tum quia demonstrat septem dona Spiritus Sancti, tum quia comprehendit interiorem, & exteriorem hominis substantiam, in ternario animam, in quaternario corpus, lit. t. 7. p. 237. c. 4
Numerus septenarius est sacratus, exp. to. 5. p. 123 c. 1
Numerus ministrorum Dei est finitus, exp. t. 5. p. 155. c. 3
Numerus quadraginta est pœnitentiæ, & totam vitam præsentem designat, per quam pœnitentiæ opera debemus agere, myst. to 5. p. 101. c. 2
Numerus quaterdenarius idem est, quod tesseradecas, quæ dicitur a tessera, idest, quatuor, & a decas, idest, decem, vel quaterdena, mor. t. 6. p. 2. c. 2
Numeri quaterdenarii solum quatuor spectant ad novum Testamentum; decem vero ad vetus Testamentum attinere videntur, ibid.
Numerus quinarius quid denotet, myst. t. 6. p. 184. col. 4
Numerus quinquagenarius est quietis, & remissionis, ibid.
Numerus quinquagenarius multa præmonstrat, quæ declarantur, myst. t. 6. p. 183. c. 4
Numerus quadragenarius quid significet, lit. to. 7. p. 244. c. 3
Numerus octonarius qualis, & quid significet, myst. t. 7. p. 291. c. 3
Numerus quinquagenarius mirabilis est, lit. t. 7. p. 302. c. 1
Numerus octonarius significat resurrectionem, lit. t. 7. p. 333. c. 2
Numerus sexaginta duplicem perfectionem significat, lit. to. 7. pag. 405. col. 3
Numerus sexcentenarius significat perfectionem tripliciter, ibid.
Nummi genus est quadrans, lit. to. 6. p. 16. col. 4
Nun, interpretatur piscis unicus, vel sempiternus, myst. to. 3. pag. 68. col. 2
Nuncii mortis sunt Angeli Sathanæ, omnes hæretici, omnes vani Philosophi, detractores, adulatores, lit. t. 3. p. 34. c. 4
Nuncius verus Jesu Christi, & doctrinæ opus, & operi patientiam adjungit, sine his non potest esse nuncius, myst. to. 3. p. 56. c 3
Noctes quatuor docentur, mor. t. 6. p. 141. c. 1
Nox distinguitur in quatuor partes, lit. t. 6. p. 210. c. 4
Nox significat litteram legis, lit. to. 6. p. 294. c. 4
Nox significat ignorantiam cordis, ibid.
Nox significat timorem de Judæis, ibid.
Nobe Civitas est in Juda secundum Haymonem, lit. to. 4. p. 29. c. 3
Nobilis Ecclesiæ nullus erit in inferno, myst. t. 4. p. 76. c. 2
Nobiles in Palæstina in domibus suis nutriebant columbas myst. t. 4. p. 239. col. 1
Nobiles hujus mundi per familiares, & collaterales suos, qui sunt quasi latera Aquilonis, promoventur, & attendunt ad dignitates Ecclesiæ, mor. t. 5. p. 122. c. 4
Nobilitas nil aliud est, quam diu divitiæ inveteratæ, lit. t. 6. p. 342. c. 1
Nobilitas sanguinis nihil prodest malis filiis, Prol. t. 7. p. 4. col. 1
Nobilitas animorum quandoque prodest, ibid.
Nobiles qua peste necantur, est superbia, lit. t. 4. p. 216. c. 2
Nobis tria debemus, lit. t. 7. p. 203. c. 4
Noe Typus fuit, & figura Christi, tum ratione nominis, tum etiam actuum, myst. t. 1. p. 8. c. 4
Noe annum integrum stetit in arca eodem die egrediens, quo ingressus erat, lit. t. 1. p. 12. c. 3
Noe dicitur ingressus fuisse in arcam die decima septima mensis secundi, & egressus de illa die vigesima septima, quo modo integrum annum stetit, alit. t. 2. p. 12. c. 3
Noe egressus de arca offerens holocausta Deo, Typus fuit Christi, qui egressus de utero Virginis, in Cruce seipsum obtulit, myst. tom. 1. p. 12. c. 4
Noe post diluvium inebriatus est nesciens virtutem adhuc vini, lit. t. 1. p. 14. c. 1
Noe cur maledixit nepoti, & non filio, lit. t. 1. p. 14. c. 3
Noe noluit maledicere Cham filio suo, qui deriserat eum, quia benedictus fuerat a Domino in exitu de arca, sed maledixit Chanaan filio filii sui, lit. t. 1. p. 144. c. 4
Noe qui fuit Rector arcæ, significat Rectores, & Prælatos Ecclesiæ, myst. t. 5. p. 53. c. 4
Noe, Daniel, & Job, pœnitentes, innocentes, & glorificatos signat, ibid.
Noe arcæ longitudo, exp. t. 5. p. 127. c. 3
Noe ante diluvium ad unum Deum orationem ejus direxit, myst. to. 6. pag. 3. c. 2.
Noe Christus assimilatur per multa, lit. to. 6. pag. 122. c. 2
Noe erexit arcam in fluctibus, Christus vero Ecclesiam in perturbationibus, lit. to. 6. p. 138. c. 4
Noe per lignum, & aquam salvavit genus humanum; sic Christus per crucem, & Baptismum, myst. t. 6. p. 227. c. 1
Noe Christum significat, & requies dicitur, myst. t. 6. p. 237. c. 3
Noe interpretatur requies, ad quam per laborem venitur, lit. tom. 7. p. 262. c. 2
Noe exemplum fidei, & fidelitatis, lit. to. 7. p. 266. c. 3
Nocturno somno polluitur, qui occulta cogitatione peccat, myst. to. 1. p. 6. col. 2
Nocumentum fit quibusdam occasionaliter quatuor modis, mor. t. 1. p. 52. col. 1
Nolentes quandoque cum delectatione recordamur eorum, quæ volentes fecimus, quod tantum est pœna peccati, si de ipsa delectatione dolemus; si vero placati graviter peccamus, mor. tom. 1. p. 24. c. 4
Nolite aspicere nobis ea, quæ recta sunt, idest, opera misericordiæ, vel pœnitentiæ, myst. t. 4. p. 64. c. 4
Noli esse nimis justus, ne declines ad dexteram, vel sinistram, myst t. 4 p. 66. c. 1
Noli orare pro populo isto, quomodo intelligatur, myst. t. 4. p. 195. c. 4
Nolite flere mortuum, de quo exponunt Judæi, lit. to. 4. p. 230. c. 3
Nolite judicare, per longum exponitur, lit. t. 6. p. 169. c. 1
Nomina imponebantur Hebræis in die circumcisionis, & nunc in Baptismate imponuntur, lit. tom. 1. p. 22. col. 1
Nomina imposita filiis a matribus per patres mutata multoties, myst. t. 1. p. 27. c. 1
Nomina mutata, Abrahæ, Saræ, Jacob, Joseph, Josue, Petro, filiis Zebedæi, Benjamin, lit. to. 1. p. 59. c. 1
Nomen proprium Dei admirabile, myst. tom. 2. p. 16. c. 1
Nomen Domini admirabile triplici terra, ibid.
Nomen Domini multa significat, ibid.
Nomen Domini admirabile, ibid.
Nomen Christi magnificum, alleg. to. 2. p. 43. c. 4
Nomen Dei quare scribebatur in lamina aurea in fronte Sacerdotis, ibid.
Nominis Domini manifestatio provenit ex Christi passione, alleg. to. 2. p. 51. col. 2
Nomen quod meruit Christus in passione, alleg. t. 2. p. 90. col 1
Nominis tam excelsa plasmatio effectus misericordiæ, mor. t. 2. pag. 93. col. 3
Nomen Domini est Turris fortitudinis, myst. t. 2. p. 120. c. 1
Nominis Dei excellentiæ multæ, myst. to. 2. p. 137. c. 2
Nomina Dei multa exprimere debet, myst. to. 2. p. 173. col. 3
Nominis Dei duplex bonitas, mor. t. 2. p. 138. c. 2
Nomen Dei quare sit glorificandum, alleg. to. 2. pag. 224. c. 3
Nomen Dei Omnipotens, alleg. to. 2. p. 243. c. 1
Nomen Domini laudandum est propter quatuor, lit. t. 2. p. 256. c. 1
Nomen, cur aliquando taceatur, lit. t. 4. p. 19. c. 2
Nominis iteratio quid significet, lit. to. 4. p. 22. col. 2
Nomen Domini Jesus, myst. tom. 4. p. 33. c. 1
Nomen Domini dicitur venisse contra Sennacherib, lit. t. 4. p. 66. c. 4
Nomen Christi magnificatum est, quando pependit in ligno, mor. t. 4. p. 71. c. 4
Nomen bonum, bonaque fama a Domino habetur, mor. t. 4. p. 109. c. 2
Nomen continentis, melius est, quam conjugati, myst. t. 4. p. 132. c. 2
Nomen Christianum nomen sempiternum dicitur, ibid.
Nomen Dei filius est, myst. t. 4. p. 132. c. 2
Nomen Domini in cœlo immobiliter laudatur, lit. t. 4. p. 136. c. 3
Nomen Domini filius dicitur, mor. tom. 4. p. 145. col. 2
Nomen novum Christiani habent, myst. to. 4. p. 154. c. 3

Nomen Domini invocatur primo in Baptismo super Baptizatos, myst. t. 4. p. 159. c. 4
Nomen novum est Christianorum, & plura denotat, myst. to. 4. pag. 166. col. 2
Nomen Domini nostri Jesu Christi misericordia est, myst. tom. 4. pag. 215. col. 4
Nomen Domini est Turris fortissima, lit. t. 6. p. 385. c. 2
Nomina hæc, nempe, Judas, Phares, Zara, & Thamar secundum Dei providentiam posita esse credimus, lit. t. 6. p. 3. c. 3
Nominis Jesus vocationis causam reddit Angelus, lit. t. 6. p. 5. col. 2
Nomina in circumcisione imponebantur, lit. t. 6. p. 5. c. 2
Nomina tria tantum mutata a Domino, lit. t. 6. p. 37. c. 4
Nomen Dei sanctum apparet per triplicem notitiam, lit. t. 6. p. 23. c 4
Nominis mutatio, vitæ mutationem denotat, lit. t. 6. p. 95. col. 1
Nomen quibus mutaverit Dominus, lit. t. 6. p. 95. c. 1
Nomina duorum tantum in novo Testamento dicuntur, lit. to. 6. pag. 128. col. 4
Nomen Domini sanctum dicitur ab effectu, lit. t. 6. p. 136. c. 3
Nomen cur post circumcisionem ponatur, mor. t. 6. p. 137. c. 4
Nomen cum tacetur indignitatis est, myst. t. 6. p. 194. c. 2
Nomen Dei pater est, mor. to. 6. p. 198. c. 2
Nomen Dei Jesus est, mor. t. 6. p. 198. col. 2
Nomen Dei Christus est, mor. t. 6. p. 198. col. 2
Nomen Dei quomodo sanctificetur in nobis, mor. to. 6. p. 198. c. 2
Nomen bonum maximi æstimandum, lit. to. 7. p. 177. col. 1
Nomen, quod super cetera portabat Sacerdos, quale, lit. to. 7. pag. 182. col. 2
Nomen Domini per quosdam obscuratur, lit. t. 7. p. 204. col. 4
Nomen suum, ac dignitatem quare tacuerit Apostolus in principio Epistolæ ad Hebræos, lit. t. 7. p. 237. c. 3
Nomine carentes multi, lit. t. 7. p. 360. col. 3
Nomina bonorum scripta sunt in cœlis, & malorum in terra, lit. t. 7. pag. 377. c. 3
Nomen Dei apportabant Sacerdotes in lamina super frontem, lit. t. 7. pag. 379. c. 1
Nomina capitum tribuum quomodo interpretentur, & quid denotent, lit. to. 7. p. 388. col. 4
Nomen bestiæ quod sit, & quale, mor. to. 7. p. 405. col. 2
Nominatur quidam, Quidam vero non, & cur, docetur, lit. tom. 6. pag. 181. col. 1
Non est, qui faciat bonum, non est usque ad unum, quomodo intelligatur de Judæis, alleg. to. 2. p. 25. c. 3
Non exaudire est tacere Dei, mor. to. 2. p. 77. col. 3
Non esse peccatores quomodo dicatur, lit. to. 2. p. 94. col. 1
Non sunt tepida verba Dei, sed ignita, mor. t. 2. p. 128. c. 2
Non est usque ad unum exponitur de Christo, myst. t. 2. pag. 136. col. 3
Non misereri quando non sit bonum ad similitudinem chirurgi, mor. to. 2. pag. 148. c. 4
Non habet cor purum, qui non odit malum, lit. t. 2. p. 254. col. 1
Non semper dimittit pœnam, cum culpam dimittit, lit. t. 2. p. 256. c. 4
Non placent Deo opera de genere bonorum, nisi omnia opera mala relinquantur, mor. to. 2. p. 258. c. 1
Non despicit Deus preces humilium, & mansuetorum, mor. t. 2. pag. 261. col. 3
Non debent aliqui se existimare supra id, quod possunt, mor. to. 2. pag. 262. col. 3
Non sufficit pœnitentiam agere de commissis, nisi etiam committere desistat quis peccata, mor. t. 2. p. 262. c. 2
Non sufficit tantum semel laudare Deum, mor. t. 2. p. 262. c. 4
Non dimittis, idest, dimittes, lit. t. 4. p. 8. c. 1
Non putabitur falce, quomodo intelligatur, lit. t. 4. p. 14. c. 1
Non fodietur, quomodo interpretatur, lit. t. 4. p. 14. c. 1
Non putari, est non corripi, mor. t. 4. p. 14. col. 2
Non intelligetis, quomodo interpretetur, lit. t. 4. p. 18. c. 1
Non cogit Dominus, jura servat libertatis arbitrii, lit. t. 4. p. 18. c. 1
Non valebit, littera hæc involuta est, propterea sensus clarus ponitur, lit. t. 4. p. 40. c. 3
Non dormiunt, nisi cum malefecerint, lit. to. 4. p. 63. col. 3
Non reverti est ad præterita relicta peccata non redire, alit. to. 5. pag. 6. col. 2
Non erat, qui requireret cur bis dicatur, myst. t. 5. p. 112. c. 4
Non reverti, est ad præterita relicta peccata non redire, alit. to. 5. pag. 6. col. 2
Non videbit me homo, & vivet, idest, videndo me non utetur aliquo sensu corporeo, exposit. gloss. to. 7. p. 142. c. 1
Non peccare dupliciter dicitur, exp. gloss. to. 7. p. 145. c. 4
Non occides, quomodo intelligatur, mor. to. 7. p. 147. c. 4
Non habet scientiam Sacræ Scripturæ, qui seipsum non circumcidit, alleg. to. 7. p. 366. c. 3
Non debet timere pro Christo pati, lit. to. 7. p. 370. c. 2
Non amanti divitias promittitur regnum cœlorum, lit. t. 7. p. 372. c. 2
Non est eligendum in dignitate Ecclesiastica nisi virum, qui mandata Dei custodiat, lit. to. 7. p. 376. c. 2
Nonaginta novem, novem Angelorum ordines significant, myst. to. 6. pag. 222. col. 4

Nonagintanovem justi Angeli sunt, vel justi simpliciter, lit. to. 6. pag. 223. col. 1
Nonagintanovem quando Christus in deserto reliquit, myst. to. 6. pag. 223. col. 1
Noscere Dei est approbare, lit. to. 2. p. 95. c. 2
Noscere est approbare aliquando, non noscere, idest, non approbare, exp. gloss. to. 7. p. 45. c. 1
Notantur novem chori, vel ordines Angelorum in uno versu Psalmi David, lit. to. 2. p. 265. col. 1
Notitia de viis Domini, mor. to. 2. p. 263. col. 2
Notatu digna in Joanne Baptista tria fuerunt, mor. to. 4. pag. 87. c. 2
Nota magnæ affectionis, & contritionis est repetitio clamoris, lit. to. 2. pag. 318. c. 1
Notio patris triplex, innascibilitas, paternitas, & communis spiratio, lit. to. 1. p. 162. col. 2
Notiones patris sunt duæ, exp. gloss. to. 7. p. 34. col. 2
Notio patris est alia, & alia notio filii, lit. to. 7. p. 358. col. 3
Notitia propriorum delictorum valde humiliat, & facit vitare vanam gloriam, myst. to. 1. p. 56. col. 2
Notitia duplex, creata, & increata, lit. to. 6. p. 44. col. 4
Notitia gratiæ quæ, lit. t. 6. p. 44. col. 4
Novitas bona triplex, Potentiæ, Gratiæ, & Gloriæ: Novitas mala etiam triplex est vanitatis, curiositatis, & impietatis, mor. to. 1. pag. 76. col. 1
Novacula acuta sunt Prælati, mor. to. 2. p. 91. c. 2
Novaculæ acutæ proprietates notantur, myst. to. 2. p. 135. col. 2
Novacula acuta Diabolum denotat, myst. to. 4. p. 21. col. 3
Novem significat divinam justitiam, sive vindictam, myst. t. 5. p. 87. c. 4
Novem pœnæ infernales solent describi principales, Ardor, fletus, fœtor, fumus, tenebræ, vermis, terror, odium, & desperatio, myst. to. 5. p. 87. col. 4
Novem pœnis exercebitur vindicta Dei, quæ ventura est super eos, qui usque ad observationem Decalogi non perveniunt, myst. t. 5. pag. 88. col. 1
Novem ordines in Ecclesia militante, sicut in triumphante, lit. to. 7. pag. 108. col. 4
Novas vestes induere super veteres, quid significet, mor. to. 2. pag. 60. col. 4
Novum Testamentum dicitur finis consummatus, lit. to. 2. p. 103. c. 4
Novum fecit Dominus in Christo, myst. to. 2. p. 104. c. 3
Novum quod fecit Dominus super terram, alleg. to. 2. pag. 251. c. 1
Novissimum quadrans quid sibi velit, docetur, lit. to. 6. p. 19. c. 4
Nova, & Vetera sunt authoritates Novi, & veteris Testamenti, lit. to. 6. pag. 52. c. 3
Nova, & Vetera, promissa, & minas prænuntiant, lit. t. 6. p. 52. c. 3
Novitas triplex, gratiæ, perfectæ justitiæ, & gloriæ, exp. gloss. tom. 7. p. 62. c. 1
Novitas triplex, naturæ, gratiæ, & Evangelicæ doctrinæ, lit. to. 7. pag. 120. col. 4
Novitas quædam vocum, & rerum non est profana, lit. tom. 7. pag. 222. col. 1
Novitii primo magnum ardorem concipiunt, & cetera, mor. t. 7. pag. 72. col. 4
Novitiorum tentationes quinque, mor. to. 7. p. 98. c. 3
Novitii in quibusdam religionibus, quare tempore probationis teneantur in loco separato, lit. to. 7. p. 217. col. 4
Novissimum tempus, finalem ætatem, & novissimam horam connotat, lit. to. 4. pag. 2. c. 4
Novissimi dies, quomodo accipiantur, lit. to. 4. p. 7. col. 1
Novus homo quis, lit. to. 7. p. 171. col. 3
Novissime diebus istis, & cetera, exponitur multis modis, lit. to. 7. pag. 238. col. 2
Novum Testamentum inscribitur liber generationis Jesu Christi, sed Vetus Testamentum dicitur liber generationis Adam, myst. to. 1. p. 8. c. 2
Novum Testamentum cur sic dictum, lit. to. 7. pag. 255. c. 4
Novum Testamentum significatur per vinum, & oleum, lit. t. 7. pag. 386. col. 1
Nox significat tempus naturæ, & legis Mosaicæ, dies tempus gratiæ, myst. to. 1. p. 28 col. 3
Nox dividitur in quatuor partes, Intempestum, Canticinium, Antelucanum, Gallicinium, lit. to. 1. pag. 267. c. 2
Nox significat tribulationem, quia obtenebrat intellectum, allegor. to. 2. p. 30. col. 3
Nox tribulationes denotat, mor. to. 2. p. 109. c. 4
Nox significat Ecclesiam militantem, mor. to. 2. p. 190. col. 2
Nox ignorantiam significat & culpam, mor. to. 2. p. 195. col. 4
Nox tribulationis igne Spiritus Sancti illuminatur, ut spem habeant in Deo, mor. to. 2. p. 200. col. 4
Nox dividitur in quatuor custodias, alleg. to. 2. p. 238. col. 1
Nox dicitur cæcitas mentis, mor. to. 2. p. 268. c. 2
Nox dicitur sæculi adversitas, mor. to. 2. p. 345. c. 3
Nox dicitur totum sæculum, lit. to. 2. p. 318. col. 1
Nox triplex, in qua manus sunt lavandæ, lit. to. 2. p. 336. c. 3
Nox culpam, vel ignorantiam exprimit, myst. to. 4. p. 38. c. 2

Noctem cur taceat Propheta, lit. to. 4. p. 7. col. 1
Nox ut videri licet multipliciter capitur ab expositore, myst. to. 4. pag. 48. col. 4
Nox tempus tribulationis significat, lit. t. 4. p. 49. c. 1
Nox adversitatis quæ sit, lit. t. 4. p. 56. c. 4
Nox multiplex declaratur, lit. to. 4. p. 49. col. 2
Nox senectutem dicit, myst. tom. 4. p. 49. c. 3
Nox mysteriorum obscuritas designat, myst. to. 5. p. 213. c. 4
Nox culpæ infidelitatis, & ignorantiæ, lit. to. 7. p. 66. c. 1
Noctes tres, lit. tom. 7. p. 66. col. 2
Nocte Christus passus, idest, ad patiendum captus, expos. glos. to. 7. pag. 104 c l. 2
Nox quare peccatum denotet, lit. to. 7. p. 202. col. 2
Nox est peccator, Deus dies plenus, lit. t. 7. p. 211. c. 1
Nox est obscuritas Scripturarum, myst. to. 7. p. 302. c. 4
Nubecula Christus, lit. to. 7. p. 174. col 2
Nubes vocantur Apostoli, quia coruscaverunt miraculis, pluerunt doctrinis, tonaverunt minis, myst. to. 1. p. 73. c. 2
Nubes dicuntur Justi propter pluviam doctrinæ, mor. t. 2. p. 91. c. 3
Nubium proprietates Prędicatoribus accommodatæ, mor. t. 2. p. 91. c. 4
Nubes significant peccatores, lit. t. 2. p. 95. col. 3
Nubes male clamantes, fuerunt Judæi, alleg. to. 2. p. 198. c. 1
per Nubem, quæ aquam portat, & pluit, significatur compunctio, vel devotio, lit. t. 2. p. 253. c. 3
Nubes etiam denotat confusionem mentis, lit. t. 2. p. 337. c. 3
Nubes dicuntur Prædicatores, qui pluunt aquam doctrinæ, mor. tom. 2. p. 365. col. 4
Nubes multiplex declaratur, myst. t. 4. p. 13. c. 1
Nubes per diem, favor Spiritus Sancti, myst. t. 4. p. 13. c. 1
Nubes, & columna, quorsum datæ fueriat, lit. to. 4. p. 13. c. 1
Nubes mala quadruplex videtur, myst. t. 4. p. 44. c. 2
Nubes bona quadruplex declaratur, myst. t. 4. p. 44. c. 2
Nubes significat peccatum mortale, mor. t. 4. p. 100. c. 2
Nubes a terra decem solum stadiis elevantur, lit. t. 4. p. 125. c. 3
Nubes caro Christi dicitur, myst. t. 4. p. 126. c. 2
Nubes fuit passio Christi, myst. t. 4. p. 126. c. 2
Nubes potest sumi dupliciter, exp. t. 5. p. 40. c. 1
Nubes sunt Prædicatores, myst. tom. 5. p. 206. c. 3
Nubes superbiam dicunt, & quomodo, mor. t. 6. p. 13. c. 1
Nubes lucida gratia est, lit. t. 6. p. 104. c. 3
Nubes, in quibus apparebit Dominus, quæ sint per extensum, lit. tom. 6. p. 114. col. 4
Nubes caro Christi est, myst. to. 6. p. 212. c. 4
Nube gratia refrigerans significatur, mor. to. 6. p. 187. c. 4
Nube caro Christi significatur triplici ratione, lit. to. 6. p. 187. c. 4
Nube cur obumbantur Discipuli in monte, lit. t. 6. p. 187. c. 4
Nubes dolorem, vel tristitiam denotat, mor. t. 6. p. 212. c. 4
Nubes signat gratiam, quæ datur in Baptismo, lit. t. 7. p. 97. c. 4
Nubes, idest, figura, lit. to. 7. p. 97. col. 4
Nubes est B. Virgo, lit. t. 7. 247. c. 1
Nubibus quare comparentur Martyres, lit. to. 7. p. 271. c. 1
Nubes sine aqua qui sint, lit. to. 7. p. 362. c. 1
Nubes Cæli, Sancti Dei, lit. t. 7. p. 367. c. 2
Nubere mulierum proprium, virorum autem ducere est, lit. to. 6. pag. 112. col. 2
Nubere probatur non esse peccatum, lit. t. 7. p. 214. c. 2
Nudatio Christi in Cruce, est assumptæ humanitatis, & infirmitatis manifestatio, myst. t. 1. p. 14. c. 1
Nuditas duplex declaratur, myst. t. 4. p. 47. c. 1
Nuditas bona dicit revelationem peccatorum, myst. to. 4. p. 47. c. 1
Nuditas mala est carentia virtutum, myst. t. 4. p. 47. c. 1
Nugæ Judæorum, & fabulæ rejiciuntur, circa expositionem illorum verborum, Non permanebit Spiritus meus in homine, lit. to. 1. pag. 9. c. 2
Nullus piger invenitur in domo sapientum, lit. to. 1. p. 53. c. 2
Nullus debet desperare de venia, nec de se ipso confidere, myst. to. 1. p. 65. col. 3
Nullus excipitur ab observatione mandatorum Dei, lit. t. 1. p. 120. c. 2
Nullus cadit a prædestinatione, nec aliquis de novo loco ejus prædestinatur, certus quippe est prædestinatorum numerus, ac definitus soli Deo cognitus, lit. t. 1. p. 441. c. 1
Nullus in hac vita scit, an iniquus in iniquitate moriturus sit, & justus in justitia, cum mutari possit iniquus ad justitiam, & justus ad impietatem, mor. t. 1. p. 448. col. 2
Numerus mensium vitæ humanæ soli Deo notus est, qui ab æterno præscivit, dies, menses, & annos uniuscujusque, lit. t. 1. p. 412. c. 4
Nullus terrenus regnat super omnem terram, lit. t. 2. p. 254. col. 1.
Numerale quid significat, mor. t. 2. p. 272. c. 2
Nullum vestigium colubri fuit in Beata Virgine Maria, & probatur apprime, myst. t. 4. p. 39. c. 2
Nullus debet sibi assumere munus prædicationis, nisi sit missus, mor. t. 4. p. 87. c. 4
Nullus mecum, non excludit Filium, neque Spiritum Sanctum, mor. t. 4. p. 100. c. 2
Nullus est, qui recogitet, multas habet expositiones, lit. t. 4. p. 212. c. 1
Nullus est absque peccato, mor. to. 5. p. 180. c. 4
Nullus meretur salvari, quomodo intelligitur, Prol. t. 7. p. 5. c. 2
Nullus facit bonum, nisi Christus, lit. t. 7. p. 23. c. 1
Nullus, qui non observat mandata Dei, salvatur, lit. t. 7. p. 373. c. 1
Nullus ausus est mutare, vel interpretari, Amen, lit. t. 7. p. 379. c. 2
Num sempiternum interpretatur, lit. t. 4. p. 289. c. 3
Numenius decorus interpretatur, mor. to. 5. p. 249. c. 4
Numenius etiam fidelis interpretatur, mor. to. 5. p. 249. c. 4
Numina Sanctorum habentur in veneratione magna etiam a potentibus sæculi, myst. tom. 4. p. 113. c. 4
Numeratio capillorum quid præstet, myst. to. 6. p. 207. col. 1
Numero, & nomine filiorum Israel, tria notantur, paucitas salvandorum, diligentia Pastorum, & familiaritas Domini erga suos, mor. t. 1. p. 75. col. 3
Numerus dierum vitæ hominum, mor. to. 4. p. 88. c. 4
Numerus centenarius numerus perfectus est, myst. to. 4. p. 167. c. 1
Numerus undenarius transgressionis, & imperfectionis est, mor. tom. 6. p 89. col. 3
Numerus undenarius peccata, & omissionis, & commissionis denotat, mor. tom. 6. p. 89. col. 3
Numerus quadragenarius quid præstet, lit. to. 6. p. 152. c. 4
Numerus denarius quid indicet, lit. to. 6. p. 152. c. 4
Numerus senarius ex quatuor oritur, lit. t. 7. p. 381. c. 1
Numerus: Per numerum perfectum significatur Christus, lit. t. 7. pag. 399. col. 4
Numisma quid sit, excepta dicitur, lit. to. 6. p. 71. col. 1
Numisma Cæsaris est aurum, lit. t. 6. p. 251. c. 1
Numisma Dei est homo, lit. t. 6. p. 251. c. 1
Nummularii sunt Clerici mercatores, myst. t. 6. p. 110. c. 2
Nummularii qui sint, mor. tom. 6. p. 292. c. 4
Nummularii qui sunt in templo, quid significant, mor. t. 6. p. 292. c. 2
Nũmularius duobus modis potest ethymologizari, mor. t. 6. p. 292. c. 2
Nummus argenteus novæ monetæ dabatur pro professione, non pro tributo, lit. t. 6. p. 140. c. 2
Nummus a numismate dicitur, & quomodo, mor. t. 6. p. 251. c. 1
Nunc ergo quibus alloquatur Dominus satis per longum, & per diversos Authores ostenditur, lit. t. 4. p. 64. col. 3
Nunquam revocabitur, de quo verificetur, lit. t. 4. p. 36. c. 3
Nuntii dicuntur Angeli, qui provinciis præsunt, lit. to 4. p. 38. c. 1
Nuncii gentes diversæ Jerusalem missæ, lit. t. 4. p. 38. c. 1
Nuncius Prædicator est nuncii tui, myst. t. 4. p. 64. c. 2
Nuncii qui missi fuerint in Jerusalem pro liberatione Judæorum, lit. t. 4. p. 122. c. 1
Nuncii Domini veniunt in trieribus, idest, in tribus ordinibus, & cur, myst. t. 5. p. 102. c. 4
Nuncii Domini veniunt ad conterendam confidentiam Æthiopiæ, idest, falsam spem prosperitatis mundanæ, mor. t. 5. p. 102. c. 4
Nuncii Domini sunt flagella, & dolores, vel infirmitates, vel damna rerum, quæ immittit, & per quæ vocat nos ad se, myst. t. 5. p. 102. c. 4
Nuptiæ repleri possunt sine peccato mortali, lit. t. 1. p. 3. c. 3
Nuptiæ in statu innocentiæ quoad conjunctionem viri cum uxore potuissent esse sine pruritu inordinato, lit. t. 1. p. 3. col. 3
Nurus Synagogæ est Ecclesia, quæ nupsit Christo de Synagoga nato, myst. t. 1. p. 219. c. 3
Nuptias Christi, & Ecclesiæ canit David, lit. t. 2. p. 195. c. 4
Nuptias duas fecit Dominus, & quando, lit. t. 6. p. 210. col. 3
Nuptiæ sunt Christi, & Ecclesiæ conjunctio, myst. t. 6. p. 218. col. 3
Nuptiæ dupliciter dicuntur, lit. t. 6. p. 278. c. 1
Nuptiæ multiplices sunt, mor. t. 6. p. 290. c. 1
Nuptiæ utrum possint esse invitæ, exp. gloss. to. 7 p 92 c. 2
Nuptiæ primæ cur solum institutæ a Domino dicuntur, exp. gloss. t. 7. p. 92. c. 3
Nuptiæ secundæ quomodo sint permissæ, exp. gloss. t. 7. p. 92. col. 2
Nuptiæ agni quæ, & quando factæ, lit t. 7. p. 418. c. 4
Nurus ratio est, filia sensualitas, mor. t. 6. p. 41. c. 4
Nutrimentum ignis inferni corpora malorum, myst. to. 4. p 67. c. 2
Nutritio Cyri declaratur, & quomodo ab avo projectus fuit in nemore, &c. lit. t. 4. p. 210. c. 1
Nutrientes qui sint per extensum, myst. t. 6. p. 114. c. 2
Nutrientes sunt omnes divitias habitas avare custodientes, myst. to. 6. pag. 255. c. 2
Nutrientes sunt Peccata sua palliantes, excusantes, & defendentes, ibid. c. 2
Nutrientes sunt propositi, vel voti sui exitum differentes, myst. tom. 6. pag. 255. c. 2
Nutritus in nemore ab aliqua bestia, an sit excusatus, exp. gloss. to. 7. pag. 19. c. 1
Nutrix Christus, ob multos in nos affectus, lit. t. 7. p. 182. c. 1
Nutrices malæ, significant Prælatos malos, lit. t. 7. p. 196. col. 4
Nutrix non pascitur, sed pascit Filium, quid notet, lit. t. 7. p. 196. c. 4
Nutrix nutriens alienos pro mercede quid significet, lit. t. 7. p. 196. c. 4
Nutrix quare esset Moyses, & Paulus, lit. t. 7. p. 196. c. 4
Nutus oculorum signum lasciviæ, lit. tom. 4. p. 19. c. 1
Nutuum quinque genera, exp. gloss. t. 7. p. 109. c. 4

O

OB aliquando dicit contrarietatem, mor. to. 2. p. 72. c. 4
Obduratio vocatur subtractio gratiæ, vel non datio, vel non conservatio, exp. gloss. to. 7. p. 53. col. 2
Obduratio temporalis, & temporalium quæ, exp. gloss. t. 7. p. 53. c. 2
Obduramus corda nostra ad Christi voces, lit. t. 7. p. 243. c. 4
Obdurat se homo ex propria voluntate, lit. t. 7. p. 244. c. 1
Obediendum est præcepto divino, & non causa præcepti inquirenda, alleg. tom. 1. p. 78. c. 1
Obedientia est virtus præcipua, per quam meretur homo, sic dicitur, quia per eam subditur Deo, lit. to. 1. p. 4. c. 3
Obedientia debet esse sine mora, alleg. to. 1. p. 52. c. 3
Obedientia est abundans justitia, mor. t. 2. p. 31. c. 2
Obedientia Dei facit multiplicare bona, mor. t. 5. p. 104. c. 4
Obedientiam vult Deus, & non sacrificium, mor. to. 2. p. 203. col. 2
Obedientiæ votum, *myst. to. 2. p. 165. col. 2
Obedientia significatur per aures, mor. t. 2. p. 247. c. 4
Obedientiæ quinque competunt, lit. t. 2. p. 308. c. 5
Obedientia mandatorum Dei parit quietem conscientiæ, & tandem gloriam, lit. tom. 3. p. 4. col. 2
Obedientia est melior, quam indiscretæ afflictiones, lit. t. 3. p. 45. c. 2
Obediens vere, mandatum non procrastinat, sed parat aures auditui, linguam voci, manus operi, pedes itineri, & se totum intra se colligit, ut mandatum peragat imperantis, lit. t. 3. p. 47. c. 1
Obedientia sola verissime virtus est, quæ totaliter vivit contra se, ubi enim aliquid suum habet, aut nulla, aut minima est, lit. tom. 5. pag. 47. col. 2
Obedientia, & dilectio est justorum datio, quia circa obedientiam, & charitatem tota illorum vita versatur, mor. t. 3. p. 173. c 5
Obedientia melior, quam victima, mor. t. 4. p. 250. c. 2
Obedientia perfecta in quo collocatur, lit. t. 6. p. 5. c. 2
Obedientes asinis comparantur, myst. to. 6. p. 109. c. 4
Obedientia posuit sola animam, lit. t. 6. p. 210. c. 1
Obedientia scientiam generat, lit. t. 6. p. 159. c. 1
Obedientia velox non quærit inducias faciendi pœnitentiam, myst. tom. 6. pag. 164. col. 1
Obedientia est prope pacem, myst. to. 6. p. 355. c. 4
Obedientia Christi fuit nobis necessaria, & quare, mor. t. 7. p. 55. c. 5
Obedientia melior, quam victimæ, exp. gloss. to. 7. p. 155. c. 4
Obedientia cæca, quæ sit, lit. t. 7. p. 254. c. 4
Opprobrium nostrum Christus abstulit, lit. t. 7. p. 242. c. 1
Obedientiæ filii qui sint, lit. to. 7. p. 325. c. 4
Obedientia est verissime virtus, ibid.
Obex in via morum quid sit, lit. t. 6. p. 61. c. 2
Obdormire rursus, est in præterita peccata relabi post penitentiam, mor. tom. 1. p. 284. c. 2
Objectio circa virtutum Theologicarum generationem, lit. t. 6. p. 7. c. 2
Objectio circa juramentum David, Abrahamoque factum a Domino Deo, & solutio, lit. to. 6. p. 3. c. 1
Objectio de Jechonia, filio Josiæ, & solutio multifaria, lit. to. 6. pag. 4. col. 2
Objectio, seu quæsitum circa Josephi generationem, una cum solutione, lit. to. 6. pag 4. c. 3
Objectio, & quæsitum circa Patrem Josephi, cum solutione, lit. ib.
Objectio in diebus Herodis cum resolutione, lit. t. 6. p. 5. c. 3
Objectio cum solutione circa conjuges ex eadem, vel diversa Tribu, lit. tom. 6. p. 4. col. 3
Oblatio partim Sacerdotis, partim vero offerentis, mor. t. 6. p. 46. c. 2
Oblationes erant ad usum Sacerdotis, lit. t. 6. p. 144. c. 1
Obitus justorum proprie non est mors, sed dormitio, lit. t. 3. p. 180. c. 3
Objurgare contra Prælatos gravissimum peccatum est, mor. t. 1. pag. 207. col. 1
Objurgatio quid, Prol. tom. 7. p. 5. col. 2
Oblata non debemus statim recipere, & si proponamus ea post instantiam recipere, lit. tom. 1. p. 24. col. 1
Oblata, & sacrificia quid significent, alleg. to. 2. p. 129 c. 1
Oblatio ante votum est spontanea, post votum est debita, & necessaria, lit. to. 1. p. 109. col. 5
Oblationibus annexa est cura orationis faciendæ pro peccatis offerentium, lit. tom. 1. p. 141. c. 2
Oblationem quadruplicem Deo debemus offerre, myst. t. 2. p. 66. c. 3
Oblationes bonæ in quibus fiant, ibid.
Oblationes bonæ quæ sunt, myst. tom. 2. p. 66. c. 3
Oblatio alia debetur patri, alia filio, alia Spiritui Sancto, myst. tom. 2. p. 66. col. 4
Oblatio trina ostendit Trinitatem personarum, myst. t. 2. p. 67. c. 1
Oblatio Christi in ara Crucis admirabilis, alleg. t. 2. p. 105. c. 1
Oblationes quatuor, quæ Deo offeruntur, mor. t. 2. p. 182. col. 5
Oblatio de alienis non placet Deo, lit. t. 5. p. 5. c. 4
Oblationes, sacrificia, & dona, si fiant in peccato mortali, non placent Deo, nec valent ad salutem, lit. t. 3. p. 236. c. 4
Oblatio spontanea Isaiæ, lit. t. 4. p. 17. c. 2
Oblatio quæ proprie dicatur, quodve sacrificium, lit. t. 4. p. 135. c. 1
Oblatio dicebatur in lege de aridis, ut panem, lit. t. 7. p. 176. c. 4
Oblationes non sunt extorquendæ a Prælatis, lit. t. 7. p. 247. c. 5
Oblatus est semel Christus, qui fuit hostia, & Sacerdos, lit. t. 7. pag. 260. col. 4
Oblatio pro duobus tantum fit, lit. t. 4. p. 427. c. 1
Oblectamentorum nullum majus est, quam gaudium cordis, lit. tom. 3. pag. 74. col. 2
Oblita es legis Dei tui, Ironia est, lit. t. 4. p. 42. c. 1
Oblivio non cadit in Deum, nec recordatio, sed cum non adjuvat, dicitur oblivisci, cum adjuvat, recordari, lit. t. 1. p. 11. c. 5
Oblivioni duo sunt danda, unum est bona præterita, ne recordentur ad gloriam; alterum est mala præterita, ne recordentur ad delectationem, mor. to. 2. p. 25. c. 5
Oblivio peccandi, exercitium bene imperandi, & patientia in adversis, viro Christiano necessaria sunt, myst. t. 1. p. 70. col. 2
Oblivio duplex, bona, & mala, mor. t. 1. p. 191. c. 2
Obliviscitor sapientiam ille, qui quod scit, non facit, lit. t. 3. p. 7. c. 4
Obscuritas prius fit in vallibus, quomodo denotat, docetur, lit. tom. 6. pag. 65. col. 2
Obscuritas mentis triplex, scilicet, vespera, nox, & caligo, idest, prava cogitatio, opus peccati, & consuetudo peccati, lit. t. 3. p. 14. c. 1
Obscuratur cor per inflexionem rationis ad creaturas, quæ sunt tenebræ, mor. tom. 7. p. 14. col. 3
Obscurati oculos aliquorum quomodo intelligatur, lit. t. 7. p. 58. c. 2
Obscuratio quid, lit. tom. 7. p. 199. col. 3
Obscuratio quid, & pro quibus, lit. t. 7. p. 210. c. 3
Obsequium funeris in quatuor consistit, in lacrymis, in vigiliis, in orationibus, & in oblationibus, mor. t. 1. p. 59. c. 4
Observatores vanitatis qui sunt, mor. t. 2. p. 73. c. 1
Observatio mandatorum dicitur initiata justitia, impletio consiliorum est consummata, lit. t. 3. p. 34. c. 2
Observantia præceptorum legis est fructus dulcis, quia per ipsam promeretur homo beatitudinem, lit. t. 5. p. 113. c. 3
Observantias legales Dominus omnes eliminat, lit. t. 6. p. 55. c. 4
Observantia quædam bona, quædam mala, exp. gloss. t. 7. p. 160. c. 5
Observare accipitur in bono, & in malo, lit. t. 7. p. 185. col. 1
Observantia legalium quando fuerit necessaria, & quando non, lit. tom. 7. pag. 298. col. 2
Observantia Episcopi, lit. tom. 7. p. 377. col. 1
Obsessi in quibus maxime confidere solent, lit. t. 4. p. 202. col. 1
Obsessio gravissima peccatoris declaratur, mor. t. 6. p. 248. col. 2
Obstacula graviora hostis antiquus semper objicit Evangelicæ prædicationi, lit. tom. 7. p. 391. col. 5
Obstinatio Judæorum qualis, alleg. to. 1. p. 146. c. 5
Obstinatus in peccato dicitur mortuus, alleg. t. 2. p. 228. c. 4
Obstinatio est pertinacia induratæ mentis in malitia, per quam homo fit impœnitens, lit. t. 3. p. 175. c. 1
Obstinatio, ac perfidia Sedechiæ maxime notatur, lit. t. 4. p. 250. c. 4
Obstinatio Judæorum, lit. tom. 5. p. 187. c. 4
Obstinatio in duobus consistit, lit. t. 6. p. 95. c. 3
Obstinati quasi comminationibus potius, quam promissionibus sunt arguendi, Prol. tom. 7. p. 3. col. 2
Obturandæ sunt aures, ne audiant sanguinem vindictæ contra detrahentem, & audientem, lit. t. 3. p. 55. c. 4
Obsurduit quomodo exponatur, lit. t. 4. p. 72. c. 3
Obtemperari sibi velle a minoribus, & nolle obtemperare majoribus valde magnum est, exp. gloss. tom. 7. p. 103. c. 1
Obtemperandi fructus est salus æterna, lit. to 7. p. 248. c. 3
Obtenebratus est Sol in ortu suo, de quo exponatur, myst. t. 4. p 34. c. 1
Obtulerat se Isaias, licet nesciret, quid esset populo dicturus, lit. tom. 4. p. 18. col. 1
Obviare Sponso quomodo debeamus, lit. t. 7. p. 201. c. 5
Obumbrare quid sit, lit. tom. 6. p. 134. col. 2
Obumbrabit tibi, alia littera refrigerabit te, & quare, moral. tom. 7. pag. 57. col. 4
Occasiones peccatorum habent pericula inferni, alleg. t. 2. p. 297. c. 3
Occasiones peccatorum faciunt ruere in peccata, peccata vero in infernum, lit. tom. 4. p. 185. col. 3
Occasione accepta per legem revivisciit peccatum, quomodo sit intelligenda, Prol. tom. 7. p. 3. col. 1
Occasiones peccati devitare, est separari, lit. t. 7. p. 133. c. 2
Occasus hominis mors est, mor. to. 2. p. 127. c. 4
Occasus casum peccati significat, mor. t. 6. p. 212. c. 4
Occasus tempus post Antichristum, mor. t. 7. p. 425. c. 2
Occisio est pœna æterna, myst. tom. 4. p. 36. col. 4
Occidere hominem per alium, magis peccatum est, quam per se ipsum dicit Glossa Interlin. lit. tom. 4. p. 81. col. 3
Occidimus tot, quot ad mortem quotidie ire tepidi, & tacentes videmus, mor. tom. 5. p. 15. col. 4
Occidens significat Religiosos, mor. tom. 5. p. 28. col. 2
Occisio Antichristi fiet in terra Israel, in monte Oliveti, exp. tom. 5. pag. 124. col. 1
Occisio Antichristi dicitur victima, & cur, exp. to. 5. p. 124. c. 1
Occisi ab Herode quot annis erant, lit. to. 6. p. 8. col. 3
Occisorum non timere, durum homini videtur, lit. t. 6. p. 206. c. 4
Occidere multipliciter declaratur, lit. to. 6. p. 341. col. 1

Otium & deliciæ non decent Prædicatores, myst. t. 1. p. 56. col. 1
Otium dicitur lectus, alleg. t. 2. p. 107. c. 3
Otium humanam mentem excæcat, exercitatio vero salutaris studii illam exacuit, & conservat, lit. t. 3. p. 98. c. 3
Otiositas multorum malorum est occasio, animam enim otiosam Diabolus facile inclinat de cogitatione in cogitationem, & a cogitatione in voluptatem affectionum, & tandem ad consensum, & operationem, lit. t. 3. p. 235. c. 1
Otiositas nunquam sola est, sed cum multa mala comitantur, lit. t. 7. pag. 217. col. 4
Otium corpori nocet, & animæ, lit. t. 7. p. 250. c. 4
Octava quare dicatur tempus judicii, myst. t. 2. p. 11. c. 4
Octo dies ad carnalem circumcisionem requisiti, significant octo virtutes ad spiritualem circumcisionem necessarias, mor. t. 1. p. 22. c. 4
Octo causæ quare in Deo sit sperandum, lit. t. 2. p. 93. c. 2
Octo partes ingratitudinis, quæ procul esse debent a viro Religioso, mor. t. 1. pag. 140. col. 2
Octo primates denotant bonos Principes sæculares, exp. t. 5. p. 198. c. 1
Octo hic numerus qualis, & quid significet, myst. t. 7. p. 261. c. 3
Octonarius numerus resurrectionem significat, lit. t. 7. p. 333. col. 3
Octo tanguntur in Lucæ authoritate, quæ faciunt convivium jucundum, lit. t. 6. p. 17. col. 2
Oculi clauduntur eorum, qui propriam voluntatem sequuntur, lit. tom. 1. p. 6. col. 1
Oculus impudicus pulchritudinem animæ non novit considerare, sed corporum, mor. to. 1. p. 47. c. 4
Oculi sunt deprimendi, quia rapiunt ad culpam, lit. t. 1. p. 434. c. 1
Oculus duplex amoris, & cognitionis, alleg. t. 2. p. 42. c. 1
Oculos in pauperem habere Deum, est habere oculos in Christum resuscitando, alleg. t. 2. p. 22. c. 4
Oculus duplex interior, & exterior, quid significent, mor. t. 2. p. 24. c. 4
Oculi nostri quomodo illuminentur a Christo, ibid.
Oculi peccatorum aperientur in futuro judicio, mor. t. 2. p. 26. col. 4
Oculi interiores, intellectus, & affectus, mor. t. 2. p. 58. c. 1
Oculi dirigendi sunt ad Deum multis rationibus, ibid.
Oculus aliquando dicitur cor, mor. t. 2. p. 73. c. 2
Oculus habet multas significationes, mor. t. 2. p. 73. c. 3
Oculi Dei gratia, & misericordia, mor. t. 2. p. 78. c. 4
Oculi Domini super humiles, mor. t. 2. p. 82. c. 1
Oculi quomodo languent præ inopia, mor. to. 2. p. 218. c. 3
Oculi Domini lucidiores super Solem, mor. t. 2. p. 238. c. 3
Oculis misericordiæ respicit humiles Christus Deus, lit. t. 2. p. 261. c. 1
Oculi interiores clauduntur multipliciter, alleg. t. 2. p. 304. col. 2
Oculi avertendi sunt a vanitatibus propter multas causas, alit. tom. 2. pag. 306. col. 3
Oculi Ecclesiæ sunt Clerici, qui deficiunt hodie, lit. t. 2. p. 310. c. 3
Oculus multiplex, alit. tom. 2. p. 315. col. 1
Oculi duo in anima, ibid.
Oculi levandi sunt ad Deum multis de causis, lit. t. 2. p. 325. c. 2
Oculus impudicus impudici cordis est nuncius, lit. to. 3. p. 12. c. 2
Oculi Domini sunt justitia, & misericordia, quibus respicit bonos, & malos, lit. t. 3. p. 34. c. 1
Oculorum, & aurium situs in capite humano homines quomodo docet, tota nostra intentio debet primo dirigi ad Deum, deinde secundario in proximum, lit. t. 3. p. 72. c. 3
Occupatio hominum triplex, mala, pejor, pessima, prima est necessitatis, secunda curiositatis, tertia cupiditatis, lit. t. 3. p. 37. c. 1
Oculus est intentio, corpus congeries operum, si intentionis oculus fuerit simplex, totum corpus bonorum operum lucidum erit; si autem oculus intentionis fuerit nequam, & opera erant prava, lit. tom. 3. p. 230. col. 1
Oculus sublimis, superbia, lit. tom. 4. p. 9. col. 1
Oculos levare in directum est respicere, & sperare in Deum, myst. tom. 4. pag. 182. col. 3
Oculi Dei, & mundi multum differunt, lit. t. 4. p. 189. c. 2
Oculus humanus ad quid se convertat, myst. t. 4. p. 161. c. 1
Oculi multi declarantur, & qui sint, myst. t. 4. p. 306. c. 1
Oculus primus Deus est, oculus secundus Prælatus bonus, myst. tom. 4. pag. 305. col. 4
Oculus fides est, vel intentio, lit. t. 6. p. 25. c. 3
Oculo misericordiæ respexit Dominus Petrum, lit. to. 6. p. 84. col. 2
Oculi intentio est nostræ mentis intentio, lit. t. 6. p. 204. c. 2
Oculus in toto corpore magis necessarius est, quam cetera membra, lit. tom. 6. p. 345. col. 3
Oculos quos culpa claudit, pœna aperit, myst. t. 5. p. 100. col. 4
Oculus & locus generant libidinem, exp. t. 5. p. 165. c. 1
Oculi septem Domini sunt septem Spiritus Domini, exp. t. 5. p. 216. c. 2
Oculi significant rationem, quæ per se videre potest, exp. glos. tom. 7. pag. 58. col. 1
Oculis corporeis videbimusne animas, cum non sint coloratæ, exp. tom. 7. p. 77. col. 3
Oculi eorum qui ducuntur ad suspendium, cur velentur, liter. tom. 7. pag. 102. col. 1
Oculi Ecclesiæ, lit. tom. 7. p. 108. c. 1
Oculorum virtus magna, exp. gloss. t. 7. p. 152. c. 4
Oculus est ingenium humanum, lit. tom. 7. p. 246. col. 1
Oculo cognitionis simpliciter videt Dominus omnia, & bona, & mala, sed oculo misericordiæ, & approbationis tantum videt bonos, vel bona, lit. tom. 7. p. 246. col. 3
Oculo justitiæ Dominus videt malos, lit. t. 6. p. 246. c. 3
Oculus impudicus qualis, lit. to. 7. p. 341. c. 3
Oculi Ecclesiæ sunt Prælati propter quatuor, lit. t. 7. p. 369. c. 2
Oculi quid significent, lit. to. 7. p. 419. col. 2
Occultantes, & defendentes peccata sua verbis, perizomata sibi facere dicuntur de foliis ficuum, myst. to. 1. p. 6. col. 2
Occultus est qui corde tenetur, lit. t. 2. p. 337. c. 3
Occupationes diei, ac noctis veri Christiani, myst. t. 2. p. 152. c. 1
Odium in corde occultum diu latere non potest, sicut nec ignis sub cinere, quin fumum aliquem, vel flammam evaporet, lit. t. 3. p. 57. c. 3
Odium cordis, inimicitia operis, & contumelia oris differunt, quia odium est mala voluntas, qua quis vult alii malum, inimicitia est machinatio mali ex odio proveniens, contumelia est turpis verborum infamatio, lit. t. 3. p. 179. c. 2
Odium fraternum simile est peccato in Spiritum Sanctum, lit. tom. 3. pag. 225. col. 1
Odire animam David, est odire animam Christi, mor. t. 5. p. 15. c. 1
Odire eum, qui non læsit, Diabolicum est, lit to. 6. p. 342. c. 4
Odisse quid sit, lit. tom. 7. p. 351. col. 2
Odium Dei nunquam excidit, lit. tom. 6. p. 47. c. 1
Odium est spiritus tenebrarum, lit. t. 6. p. 168. col. 3
Odium, & invidia tenebræ, quibus oculi excæcantur, lit. t. 6. p. 170. c. 1
Odium habere simpliciter valde iniquum, lit. t. 6. p. 221. c. 2
Odii causa multiplex, mor. to. 6. p. 332. col 4
Odium, & rancor quid sint, & quomodo differant, exp. gloss. tom. 7. pag. 57. col. 2
Odolla interpretatur Testimonii probatio, mor. t. 6. p. 376. col. 2
Odor vestimentorum Jacob, quem sensit Isaac, est conversatio bona Sanctorum, myst. tom. 1. p. 12. col. 4
Odor bonorum est impermistus, malorum vero mistus est fœtore, mor. tom. 1. pag. 33. col. 5
Odor temporalium impedit, ne sentiatur odor rerum spiritualium, lit. tom. 1. pag. 260. col. 4
Odor in Scripturis multa significat, alleg. t. 2. p. 118. c. 1
Odor unguentorum est devotio, & gratiarum actio, quam Ecclesia persolvit Deo donis acceptis, lit. t. 3. p. 125. c. 4
Odor significat Christum, & miracula ejus, lit. t. 7. p. 125. col. 1
Odor bonus fama bona, lit. tom. 7. p. 125. col. 1
Odor vitæ, & odor mortis, lit. tom. 7. p. 126. col. 1
Odor suavitatis tria maxime redolentia sunt, propter illa omnia Christus est odor, &c. lit. tom. 7. p. 176. c. 4
Odor passionis Christi Dæmones expulit de mundo, lit. t. 7. p. 176. c. 4
Odorem Christi, & Sanctorum suorum Diabolus, & ministri ejus ferre non possunt, lit. tom. 7. p. 176. col. 4
Odor suavitatis quis, ibid.
Offendiculum quis, exp. gloss. tom. 7. p. 68. col. 2
Offendiculum quando dicatur, exp. gloss. t. 7. p. 68. col. 4
Offendiculum ponere quid, lit. t. 7. p. 164. c. 1
Offerre debemus Deo oblationes quatuor, myst. t. 2. p. 66. col. 3
Offerentes sacrificia, oblationes, & holocausta qui sint, lit. to. 2. pag. 134. col. 3
Offerunt multi multa, mor. t. 2. p. 170. c. 4
Offerentium quatuor genera, mor. t. 2. p. 182. c. 3
Offerre sacrificium de substantia pauperis, est victimare filium in conspectu patris, mor. t. 5. pag. 69. c. 2
Offertorium in Missis pro defunctis intelligitur de pœna Purgatorii, exp. gloss. tom. 7. p. 130. col. 1
Offerens, postea sedens Christus quid denotet, lit. t. 7. p. 262. c. 2
Officia viri justi, mor. tom. 2. p. 62. col. 4
Officium religiosi est laudare Deum, mor. t. 2. p. 89. c. 2
Officium prælati in Ecclesia, mor. t. 2. p. 159. c. 4
Officia hominum habent aliquid laboris, & aliquid delectationis, lit. tom. 2. p. 584. col. 2
Officium prædicationis Psalmus dicitur, lit. t. 2. p. 213. c. 4
Officium Prædicatoris quid, mor. t. 2. p. 231. c. 1
Officiis divinis unusquisque interesse tenetur, mor. t. 4. p. 310. c. 1
Officium speculatoris quale sit, mor. t. 5. p. 15. c. 2
Officium, dignitas, & ætas augmentant peccatum, exp. t. 5. p. 164. c. 4
Officium interioris hominis per quod exprimatur, lit. t. 6. p. 115. c. 1
Officium diversarum vitarum quod sit, lit. t. 6. p. 198. c. 4
Officium est pœnitentes absolvere, & absolutos ostendere, mor. tom. 6. pag. 225. col. 4
Officium in templis multorum non fit, nisi semel in anno, mor. tom. 7. pag. 81. col. 1
Officio prædicationis tria sunt maxime necessaria, lit. t. 7. p. 224. c. 1
Officia Prælati quatuor, lit. tom. 7. p. 247. c. 2
Officium sacerdotale habet duas partes, lit. t. 7. p. 316. c. 3
Officiales male in Religionibus quid faciant, myst. t. 6. p. 359. c. 4
Orationis puræ magna est virtus, & quæ, mor. t. 6. p. 354. c. 4
Obfirmatio vultus contra urbem, severitatis indicium est, exp. tom. 5. pag. 18. col. 3

Og Rex Basan qualis, myst. tom. 5. p. 184. col. 2
Olsgri honor debetur, devotio in Sacerdote honoratur, lit. t. 4. p. 294. c. 3
Olera herbarum quomodo decidant, lit. t. 2. p. 93. c. 2
Oleum hilaritatem, & pietatem intentionis significat, lit. t. 1. p. 49. c. 3
Oleum est pabulum luminis medicina vulnerum, refectio esurientium, lit. t. 1. p. 255. col. 4
Oleum significat gaudium ineffabile, mor. t. 2. p. 45. c. 3
Oleum lætitiæ plenitudinem charismatum significat, al. 1. 2. p. 117. c. 3
Olei proprietates comparantur ad Sacram Scripturam, myst. to. 2. pag. 141. col. 3
Oleum misericordiam, vinum compunctionem, frumentum scientiam significant, myst. tom 2. p. 163. c. 4
Oleo sancto ungi quid sit, mor. t. 2. p. 233. c. 3
Oleum denotat nitorem conscientiæ, mor. t. 2. p. 270. c. 2
Olei proprietates, mor. t 2. p. 258. col. 4
Oleum denotat gratiam & cur, alit. to. 2. p. 306. c. 3
Oleum misericordia dicitur, lit. t. 2. p. 308. c. 4
Oleum est spes etiam de misericordia, ibid.
Oleum, vino miscere quid, myst. tom. 4. p. 6. c. 2
Oleum misericordia, lit. tom. 4. p. 13. c. 1
Oleum eleemosynam significat, mor. t. 4. p. 29. c. 2
Olea excussa paucas retinet olivas, myst. to. 4. p. 41. c. 4
Oleum infusum & effusum ipsa gratia, myst. t. 4. p. 160. c. 2
Oleum est patris gratia, quæ lassos sustentat, & reficit, & lumen nutrit, myst. tom. 5. p. 59. col. 2
Oleum sanat, ita & eleemosyna, & quomodo, myst. t. 5. p. 104. c. 4
Oleum illuminat, ita eleemosyna, &c. myst. t. 5. p. 107. c. 4
Oleum multa denotat, lit. tom. 6. p. 25. c. 1
Olei proprietates per longum dicuntur, myst. to. 6. p. 117. col. 2
Oleum prædicatio consolationis est, myst. t. 6. p. 196. c. 1
Oleum multa dicit, quæ extense declarantur, myst. t. 6. p. 195. col. 1
Oleum pietatis opera indicat, myst. t. 6. p. 258. c. 3
Olei septem proprietates, myst. t. 6. p. 262. c. 1
Oleum significat gratiam, lit. t. 7. p. 123. c. 4
Olei proprietates, lit. tom. 7. p. 186. col. 2
Oleum lætitiæ quid, lit. tom. 7. p. 239. c. 4
Oleum lætitiæ dicitur hilaritas, & serenitas conscientiæ, quam meruit Christus, &c. lit. tom. 7. p. 240. col. 1
Oleum significat Prædicatores, lit. t. 7. p. 389. c. 1
Olivæ proprietates comparantur justis, mor. to. 2. p. 135. c. 4
Oliva, quæ pinguis est, significat donum pietatis, myst. t. 4. p. 215. c. 3
Oliva synagogam denotat, myst. tom. 4. p. 41. c. 4
Olivarum numerus cur ponatur a Propheta, & quid sibi velit per duo, aut tria, myst. tom. 4. p. 41. c. 4
Oliva innocentes etiam significat, myst. tom. 4. p. 54. c. 2
Oliva Confessores denotat, myst. to. 4. p. 54. c. 2
Oliva Deus Pater est: Vinea Deus Filius: Ficus Spiritus Sanctus, myst. tom. 5. p. 212. col. 3
Oliva signum pacis, mor. tom. 6. p. 67. col. 2
Oliva activos denotat, & cur, mor. t. 6. p. 250. c. 2
Oliva signum victoriæ est, & pacis, myst. t. 2. p. 246. c. 3
Oliva signum est pacis, mor. t. 6. p. 262. c. 2
Olivæ ramus pacem denotat, lit. t. 6 p. 277. c. 1
Oliva erat Ecclesia, & quando, mor. t. 7. p. 155. c. 4
Oliva quilibet justus, lit t. 7. p. 374. c. 4
Olivetum dicitur multitudo olivarum, & quid significet, liter. tom. 7. pag. 279. col. 3
Olla succensa est mens humana Diaboli suggestionibus instigata, lit. tom. 1. pag. 455. col. 4
Olla malos significat, myst. to. 2. p. 152. c. 2
Olla tribulationis oportet, ut habeat farinam charitatis, myst. tom. 2. pag. 152. col. 2
Olla Jerusalem est, in qua Judæi erant congregati, quæ succensa fuit a Nabuzardan, lit. t. 4. p. 176. c. 4
Olla quando succenditur, quandove ferveat, myst. t. 4. p. 176. c. 4
Olla dupliciter potest succendi, lit. t. 4. p. 177. c. 1
Olla succensa est tribulatio Jerosolimitarum, lit. tom. 5. p. 4. col. 3
Olla interpretatur tabernaculum, exp. tom. 5. p. 83. c. 3
Olla laicos denotat, myst. tom. 5. p. 83. c. 4
Ooliba clericos denotat, ibid.
Ollæ parabolæ sensus qualis sit, exp. tom. 5. p. 88. c. 1
Olla ænea quæ comburenda ostenditur, mundum denotat, myst. tom. 5. pag. 88. col. 1
Qui ante diem judicii per ignem transibit, & qui quotidie diversis afflictionibus uritur, ibid.
Olla ænea significat mundum, infernum, garrulam levatricem, vel quamlibet animam peccatricem, & obstinatam in peccatis, ibid.
Olla ænea mundum significat, quia æs sonorum, & mundus totus non quærit sonum, & favorem, ibid.
Olla ænea dicitur mundus, quia in mundo coquuntur mali igne cupiditatis, ibid.
Ollam æneam ponere, est mundi vanitatem auditoribus exponere, ibid.
Olla succensa pœnam inferni denotat, ibid.
Olla ænea denotat infernum, sive pœnam infernalem, in quam projicientur usurarii, & malefici, sed cum aqua ponentur in ea, quia simul torquebuntur cum malitia sua, ibid. col. 3
Olla est etiam Jerusalem, & quomodo, exp. to. 5. p. 88. c. 3
Olla ænea est levatrix garrula, & vaga meretrix, sonoritas enim æris est garrulitas mulieris, myst. t. 5. p. 88. c. 4
Olla ænea, quæ est meretrix, ardet per luxuriam, ebullit per stultitiam, fœtet per malam famam, myst. ibid.
Olla ardens in coquina fœtet, ita mulier ardens in lupanari, vel in camera sua, usque ad domum vicinam fœtet, quia fama ejus corrumpit omnes vicinos, ibid.
Olla plena est aqua, quia mulier meretrix plena est carnalitate, & malitia, & lascivia, & in hanc ollam ponitur pinguissimum pecus, idest, aliquis fortis, & potens, & dives Dominus, quia & potentes, & divites frequenter capiuntur a mulieribus, ibid.
Olla ænea est etiam anima peccatrix, ibid.
Olla notat æstuationem peccati, quia mens æstuat ad similitudinem ollæ, quando non potest complere, quod desiderat, ibid.
Olla nigrescit per ignem, & anima per peccatum, ibid.
Olla, idest, anima dicitur ænea per obstinationem, & peccati diuturnitatem, æs enim durabile est, ibid.
Ollam æneam est mentem duram, & æstuantem in peccato habere, ante oculos mentis, ibid.
Ollæ ignis adhibetur, quia fames, & pestis crevit in Jerusalem, exp. tom. 5. p. 89. col. 1
Ollæ ossa ad nutriendum ignem supponuntur, quia exercitus fortis Nabuchodonosor civitatem obsidens victualia ei prohibuit, & ita fames, & pestilentia increscere cœpit, itant carnes in illa cum ossibus decoquerentur, idest, & debiles, & fortes in Jerusalem fame, & peste periclitarentur, ibid.
Ollæ carnes ab ossibus in olla separatæ sunt, quia factum schisma, & discordia in obsidione inter illos, qui erant in Jerusalem, ibid.
Ollæ ossa quoque supposita nihilominus concremata, & decocta sunt, quia etiam Chaldæi in illa longa obsidione multum afflicti, & extenuati sunt, ibid.
Olla est conscientia, tunc rubigo est in olla, quando peccatum est in anima, quod non potest purgari per ignem tribulationis, sed solum ejiciendum est, quæ sacramentum confessionis, per partes, & per partes, quia singulatim omnia debemus confiteri unum peccatum post aliud, myst. to. 5. p. 89. c. 2
Olla vacua posita super ignem, significat, quod omne corpus corruptibile in fine deficiet, & qui operatur illud ibit cum illo, myst tom. 5. p. 89. col. 4
Olla vacua est, quando anima non potest assequi sua desideria, ibid.
Olla vacua, idest, anima ponitur super prunas, quando privatur eis, quæ desiderabat, & patitur ea, quæ refugiebat, ibid.
Ollæ sunt civitates, sive munitiones, in quas compelluntur intrare reliqui, idest, qui remanserunt gladio, lit. t. 2. p. 185. c. 3
Olla significat Jerusalem, exp. tom. 2. p. 88. c. 1
Omissionis peccatum, myst. to. 2. p. 192. c. 2
Omissio omnis hominem nocentem facit, sicut & commissio, lit. tom. 3. pag. 23. col. 3
Omissio quid, & quomodo differat a negligentia, exp. gl. t. 7. p. 63. c. 4
Omnia sunt munda, quæ a Deo facta sunt, & ipsa institutionis authoritate, lit. tom. 1. p. 13. col. 2
Omnes peccaverunt in Adam, & fere omnes in se, myst. t. 1. p. 56. c. 4
Omnes sunt in afflictione, & miseria, innocentes, & pœnitentes, & impœnitentes, sed isti soli moriuntur, mor. t. 1. p. 57. c. 2
Omnia pro Christo danda sunt, sive verba, sive opera, sive eleemosynæ, myst. to. 1. p. 62. col. 3
Omnia bona mundi sunt justorum, omnia enim propter electos, myst. tom. 1. pag. 65. col 3
Omnis non semper est dictio, notaque universalitatis, sed interdum est nota significans perfectionem, lit. 1. t. p. 81. c. 2
Omnis, hæc dictio significat interdum distributionem pro generibus singulorum, non autem pro singulis generum, lit. to. 1. p. 315. c. 3
Omnes mali motus pariunt iniquitatem, lit. t. 2. p. 259. c. 1
Omnis homo non est filius hominis, myst. to. 2. p. 16. c. 3
Omne bonum ex divina misericordia, mor. t. 2. p. 82. c. 1
Omnes Gentes, etiam non credentes, quomodo dicantur esse sub pedibus Ecclesiæ, myst. tom 2. p. 122. c. 1
Omnia quomodo in futurum reserventur incerta, lit. to. 2. p. 132. c. 3
Omnia relinquere opus terribile est sæcularibus, mor. to. 2. p. 162. c. 4
Omnibus modis cum quibus potest laudare Deum, lit. to. 2. p. 255. c. 1
ab omnibus, & ubique est laudandus, & benedicendus Deus, lit. tom. 2. p. 265. col. 1
Omnia per sapientiam facta sunt quasi per artem, exemplar, sive sigillum universalis conditoris, lit. t. 3. p. 16. c. 1
Omnia non solum facta, sed & cogitata pensantur a Domino, sola enim mala voluntas etiam sine opere facit hominem nocentem, & damnat, lit. tom. 3. p. 23. col. 3
Omnia infirmitas animæ, vel est tenebræ intellectus, vel putredo affectus, lit. t. 3. p. 26. col. 1

Omnis via sine discretione præcipitium habet, lit. t. 3. p. 35. c. 2
Omnis homo necessarium habet, aut valde amicum, aut valde inimicum ad sui custodiam, lit. t. 3. p. 35. c. 4
Omni iniquitati annexa est timiditas, semper enim præsumit sæva conturbata conscientia, lit. t. 3. p. 59. c. 4
Omnes homines judicantur a Domino in præsenti, & in futuro, etsi in præsenti tempore occulta sit justitia judicii sui, myst. tom. 3. pag. 62. col. 2
Omnia discrete, & consulte facienda sunt, ut ne quid nimis, ut ne quid parum, myst. tom. 3. p. 66. col. 4
Omnes communi morte pereunt, & simili miseria in hoc mundo premuntur, lit. tom. 3. p. 76. col. 4
Omnia metas suas præfixas habent a Domino, lit. t. 3. p. 77. c. 3
Omnia sunt mendacia præter Christum, quia solus, quod promittit, exolvit, mor. to. 3. p. 85. col. 2
Omnes diu volunt vivere, nemo bene, lit. t. 3. p. 94. c. 1
Omnes homines æqualiter diligendi sunt, & pari voluntate omnibus hominibus vita æterna optanda est, lit. t. 3. p. 134. c. 3
Omnia sunt justorum, superiora, media, & inferiora, superiora ad fruendum, media ad convivendum, inferiora ad utendum, fruimur enim Deo, utimur mundo, convivimus Angelis, lit. tom. 3. pag. 154. col. 4
Omnia in pondere, numero, & mensura facta sunt; pondus refertur ad potentiam operantis, numerus ad sapientiam ordinantis, mensura ad clementiam conservantis, lit. t. 3. p. 157. c. 3
Omnia bona sunt bona per participationem primæ bonitatis, a qua sunt, & in quam ducunt, lit. t. 3. p. 159. c. 4
Omnis avarus, & superbus mendax est, lit. t. 3. p. 178. c. 4
Omnibus est compatiendum, atque dolendum, quia natura ipsa hoc docet, lit. tom. 3. pag. 209. col. 3
Omne quod caret mensura, malum est, lit. t. 3. p. 250. c. 2
Omnes creaturæ ordinem sibi inditum servant præter ordinem, lit. tom. 3. pag. 233. col 3
Omnes postpositis spiritualibus, corporalibus incumbunt, mor. tom. 4. pag. 72. col. 1
Omnis vallis exaltabitur, & collis humiliabitur, ad litteram quomodo exponatur, lit. tom. 4. p. 87. c. 3
Omnes filii Adæ in originali peccato concepti, myst. to. 4. p. 90. col. 2
Omnia ex humore, & calore procreantur, lit. t. 4. p. 150. col. 3
Omnes ad salutem vocantur, nullus excipitur, lit. t. 4. p. 247. c. 1
Omnis homo sibi thesaurizat, vel bene, vel male, vel venite, vel discedite, lit. t. 4. p. 275. c. 2
Omnia, quæ dicuntur de Babylon, & Nabuchodonosor, ad quos dicuntur referri, myst. to. 5. p. 205. c. 2
Omnia cur a Christo dicantur, & quid importent, lit. t. 6. p. 44. c. 3
Omnia parata, quæ sint, optime notatur, lit. t. 6. p. 69. c. 4
Omnia in die judicii stabunt contra nos, lit. t. 6. p. 70. c. 3
Omnia non omnibus dicenda moventur, lit. t. 6. p. 155. c. 3
Omnia per Crucem perficiuntur, lit. t. 6. p. 186. c. 1
Omnia mea tua sunt, multas patitur expositiones, quæ diffuse tractantur, lit. to. 6. p. 227. col. 1
Omnia vestra sunt, &c. omnia possidentes Glos. non solum temporalia, sed etiam spiritualia, mor. to. 7. p. 29. c. 1
Omnis gratiæ Deus, &c. exponitur multi fariam, lit. t. 7 p. 337. c. 4
Omnes, qui dormiunt, evigilabunt in die judicii, mor. t. 7. p. 376. c. 3
Omnino quomodo exponatur, lit. t. 6. p. 20. c. 3
Omnipotentia Dei declaratur per multa supra naturam facta, lit. tom. 4. pag. 88. col. 1
Onager diabolum propter indomitatem significat, mor. t. 2. p. 155. c. 2
Onagri asini sunt silvestres, lit. to. 2. p. 267. c. 1
Onagri proprietas, ibid.
Onagri dicuntur superbi, mor. Ibid.
Onagri asini silvestres, myst. tom. 4. p. 70. col. 2
Onagri significant Clericos, qui debent portare onera populi, myst. ib.
Onager agrestis asinus est, myst. to. 4. p. 180. c. 4
Onager assuetus in solitudine est ipse Religiosus, ibid.
Onager non audit vocem exactoris, quid significet, lit. t. 7. p. 66. c. 3
Onagri significant inanis gloriæ cupidos, mor. t. 7. p. 166. c. 3
Onam interpretatur mœror populi, significat Prælatum cupidum, & avarum, myst. to. 1. p. 54. c. 2
Onias, qui fecit Heliopolim, quis fuerit, declaratur, lit. t. 4. p. 45. c. 3
Onias magni Oniæ filius, quid fecerit in Ægypto, quando illuc profecti fuerunt Israelitæ, lit. tom. 5. p. 45. c. 3
Onias vir sanctus, & justus, exp. to. 5. p. 255. c. 2
Onias tres fratres habuit, expos. ibid.
Onias Christum significat, alleg. to. 5. p. 254. col. 2
Onix est lapis habens candorem permixtum, ad similitudinem unguis humani, lit. to. 1. p. 4. c. 4
Onix diversi coloris est, myst. tom. 5. p. 98. c. 4
Onesiphorus quomodo interpretatur, lit. t. 7. p. 223. c. 4
Onocentaurus quod animal sit, & ex quo fiat, lit. t. 4. p. 76. c. 1
Onocrotolus est avis, quæ sonum facit in aquis, similitudinem habens Cygni, lit. to. 1. p. 113. col. 4
Onocrotolus proprios filios rostro interficit, myst. to. 4. p. 75. c. 4
Onocrotolorum duo sunt genera, exp. to. 5. p. 209. c. 1
Onus est in præsenti reprobari a Deo, mor. t. 2. p. 85. c. 1
Onus, & jugum sunt temporalia, lit. t. 2. p. 93. c. 1
Onus peccati quare non sentiant homines, Pen. t. 2. p. 98. c. 1
Onus mundi quid, mor. tom. 2. p. 214. col. 3
Onus administrationis rerum temporalium asinaria vocatur, lit. tom. 3. pag. 85. col. 2
Onera, ac Deum vidit Isaias sub Ezechia filio Achaz, lit. t. 4. pag. 18. col. 2
Onus Diaboli, & jugum, est peccatum, mor. t. 4. p. 29. c. 2
Onus Moabitarum decimoquinto capite exponitur, lit. to. 4. p. 38. c. 1
Onus Assyriorum, ubi incipiat, ostenditur, lit. t. 4. p. 37. c. 1
Onera duo promissa a Propheta in consolationem Judæorum, quæ sint, lit. tom. 4. p. 37. c. 3
Onera prædicit aliarum gentium, quæ occuparent Hebræos, Propheta, lit. to. 4. p. 73. c. 3
Onera prima sub quibus viderit Propheta, videtur, lit. t. 4. p. 37. c. 3
Onera sub Ezechia quæ fuerint, ibid.
Onus pœna denotat, myst. tom. 4. p. 97. c. 4
Onus Moab subversum, Philosophorum, ac hæreticorum subversio interpretatur, myst. to. 4. p. 38. c. 2
Onus Syrorum post onus Moabitarum, lit. t. 4. p. 41. c. 1
Onus Damasci subversio Edmicorum, myst. to. 4. p. 41. c. 2
Onus quid importat, lit. tom. 4. p. 33. c. 2
Onus apud Hebræos massam denotat, hoc est maximum pondus, lit. tom. 4. p. 44. col. 1
Onus Ecclesiæ per tyrannos, hæreticos, per falsos fratres, myst. tom. 4. pag. 49. col. 3
Onus Jerusalem describitur, lit.
Onus Jerusalem describitur maxime a Joele, Ezechiele, Michæa, Sophonia, lit. tom. 4. p. 49. c. 3
Onus jumentorum austri, idest, monachorum claustri, myst. to. 4. pag. 64. col. 2
Onus jumentorum quomodo intelligitur, & quod fuerit, lit. t. 4. pag. 64. col. 2
Onera pœnitentiæ non sunt abjicienda, lit. t. 4. p. 223. c. 4
Onus Dei quid significet, declaratur, lit. t. 4. p. 235. c. 3
Onus Ninive dicitur calamitas, quæ oppressura est Ninivem, exp. tom. 5. pag. 200. col. 3
Onus Domini leve multipliciter declaratur, & per extensum ostenditur, lit. tom. 6. p. 45. col 1
Onus compassionis, & onus culpæ, lit. to. 7. p. 124. c. 3
Onyca quid sit, & quid significet, myst. to. 7. p. 257. c. 4
Operimenta tabernaculi quatuor, cortinæ, saga cilicina, pelles rubricatæ, pelles hyacinthinæ, Prol. to. 1. p. 220. c. 4
Opertimentum Judæ, templum pollutum, & clausum a gentibus, lit. tom. 4. p. 50. col. 1
Operata possunt esse multa, licet sit unum operans, & una operatio, lit. tom. 1. pag. 4. col. 1
Operatio bona est quædam vox apud Deum, mor. t. 2. p. 39. c. 3
Operatio significatur per manus, mor. t. 2. p. 92. c. 4
Operatio, devotio, & confessio, veræ laudes, mor. t. 2. p. 121. c. 4
Operationes in Ecclesia distinguuntur, myst. t. 2. p. 162. c. 2
Operandum est, dum tempus est, mor. t. 2. p. 189. c. 3
Operatio est probatio dilectionis, mor. t. 2. p. 191. c. 2
Operatio bona duo requirit, alleg. tom. 2 p. 221. c. 1
Operarii prædicatores sunt, mor. to. 6. p. 192. c. 1
Operarius corporalis, & spiritualis, esp. Glos. t. 7. p. 95. c. 2
Operatio bona fit per scientiam, & bonam conscientiam, mor. tom. 5. pag. 119. col. 2
Operire panem nostrum stercore quid significat, myst. t. 5. p. 21. c. 2
Opertorium est cœlum, & est anima, & confessio, mor. t. 2. p. 262. c. 2
Opertoria multiplex, lit. tom. 2. p. 262. col. 4
Opes volentes multiplicare, divites sequantur perpulchre, lit. tom. 6. pag. 191. col. 1
Ophel interpretatur nebulosa, exp. to. 5. p. 197. c. 2
Opinio falsa transgressionem mandatorum Dei causat, mor. t. 1. pag. 212. col. 4
Opinio quorumdam dicentium nullos esse Sanctos, mor. t. 2. p. 23. c. 1
Opiniones de judicii tempore, myst. to. 2. p. 11. c. 4
Opiniones diversæ de horologio declarantur, lit. t. 4. p. 84. c. 1
Opiniones nonnullæ de Christi transfiguratione, lit. to. 6. p. 104. c. 2
Opinio duplex notatur, lit. tom. 6. p. 128. col. 2
Opportunitas veterem hominem tradendi in multis consistit, mor. to. 6. pag. 80. col. 3
Opportunitas pœnitentiæ in tribus consistit, mor. t. 6. p. 116. c. 2
Opprobrium quid sit, ostenditur, alleg. to. 2. p. 48. c. 2
Opprobrium illatum a domesticis in Ecclesia est septima tribulatio, mor. to. 2. pag. 73. col. 4
Opprobrium est convitium, quod infertur absenti, lit. t. 2. p. 209. c. 3
Opprobrium triplex, mor. tom. 2. p. 204. col. 4
Optima agere, & pauca loqui, conciliat gratiam apud Deum, & homines, lit. tom. 3. p. 36. col. 3
Optimi sermonis quinque sunt partes, lit. t. 3. p. 33. c. 1
Opulenta potentia est radix pravarum cogitationum, lit. tom. 3. pag. 31. col. 4

Opus conjugii extra paradisum celebratur, quod tamen in paradiso etiam honestum fuisset, lit. t. 1. p. 6. c. 4
Opera bona non pereunt, sed veluti æternitatis semina jaciuntur, lit. t. p. 18. c. 3
Opus sic fiat in publico, ut intentio maneat in occulto, mor. tom. 1. pag. 19. c. 2
Opus humanum nequit esse tam bonum, quin aliqua purgatione indigeat, mor. t. 1. p. 22. c. 2
Opus est vita fidei, & discretio est vita operis, mor. t. t. p. 21. c. 4
Opera neophitorum non sunt usquequaque pura, mor. t. 1. p. 35. c. 4
Opera sine gratia nihil valent, quia sine illa impossibile est placere Deo, myst. t. 1. p. 51. c. 3
Opus bonum inchoatum perseverante fine est complendum, alleg. to. 1. pag. 51. col. 3
Opera bona bonorum interdum occasionaliter nocent quibusdam, mor. t. 1. p. 52. col. 1
Opera justorum servantur in corde Dei, myst. t. 1. p. 68. col. 3
Opera Christi quædam a nobis sunt admiranda, quædam imitanda, myst. to. 1. p. 70. col. 2
Opera nostra debent fieri in fide, cum spe, & charitate, myst. to. 1. pag. 70. col. 4
Opera illa summopere placent Christo, quæ procedunt de corde bono, myst. t. t. p. 70. col. 4
Opus ita ex affectu dependet, sicut manus a brachio, mor. to. 1. pag. 73. col. 4
Opera sine fide sunt quasi cursus extra viam in solitudine, alleg. to. 1. pag. 78. col. 2
Opera operum vocantur a Moyse opera illa visibilia, quibus inerat mystica intelligentia, lit. to. t. p. 131. c. 4
Opera deservientium ministerio Domini, debent esse exempla aliorum, & ideo excellentiora, lit. t. t. p. 131. c. 4
Opera, quæ fecit Deus in populo Judæorum eripiendo illum de manibus Ægyptiorum, & per desertum in terram promissionis dirigendo, & tot nationes ad introitum ejus delendo, nulla sunt respectu eorum, quæ fecit ipse Deus pro nobis factus homo, lit. to. 1. p. 198. c. 4
Opus sine perseverantia parum prodest, lit. to. 1. p. 201. c. 4
Opera sunt corrigenda, & cogitationes cordium custodiendæ, lit. t. t. p. 396. col. 3
Opera sua bona perdit, qui aliena mala perpeti renuit, lit. t. t. pag. 435. col. 1
Opera communia Dei sunt omnes creaturæ, myst. to. 2. p. 16. c. 3
Opera manuum Dei sunt specialia, & sunt homines, & Angeli, myst. to. 2. p. 16. col. 3
Opera digitorum Dei sunt singularia, & discreta, & sunt Apostoli, myst. ibid. 3
Opera linguæ jactantium, & arrogantium, mor. t. 2. p. 23. c. 2
Opus bonum telum contra inimicum, mor. to. 2. p. 25. c. 2
Opera ad laudem Dei facta, & quare, mor. t. 2. p. 25. c. 2
Opera facientes de genere bonorum, non propter amorem patriæ, sed timore, privantur hæreditate, ut Ismael, mor. t. 2. p. 29. c. 3
Opera dicuntur filii, alleg. t. 2. p. 32. c. 3
Opera dicuntur impura ratione carnalis affectus, propter mundi concupiscentiam, & propter inanem gloriam, lit. t. 2. p. 36. col. 1
Opera sunt vestigia, quæ linquuntur ex pedibus, lit. t. 2. p. 38. c. 1
Operum claritas per Solem manifestatur, myst. to. 2. p. 41. c. 1
Opera bona sunt Sol in fulgore, mor. t. 2. p. 51. c. 2
Opera bona sunt acervus lapidum, mor. t. 2. p. 57. c. 4
Opera nostra sine Christi passione non sufficiunt ad salutem, mor. t. 2. pag. 60. c. 4
Opere, & oratione debemus petere, & requirere vitam æternam, mor. to. 2. p. 62. c. 2
Opera fiunt, vel pro redemptione peccatorum, vel pro merito vitæ æternæ, mor. t. 2. p. 63. c. 1
Opera ad fidei veritatem confirmandam, mor. t. 2. p. 79. c. 4
Opera Judæorum contra Christum, alleg. t. 2. p. 90. c. 2
Opus Dei misereri, lit. t. 2. p. 93. c. 4
Operis exemplum necessarium Prædicatori, mor. t. 2. p. 105. c. 2
Operibus misericordiæ sex assignantur, alleg. t. 2. p. 107. c. 3
Opera magnifica, quæ Deus fecit Judæis, myst. t. 2. p. 112. c. 3
Opera absque charitate meritoria non sunt, myst. t. 2. p. 114. c. 3
Opera misericordiæ, dextera Domini, mor. t. 2. p. 117. c. 2
Opera bona finalia significantur per fimbriam, mor. t. 2. p. 119. c. 2
Opera Doctoris sunt glossa doctrinæ, myst. t. 2. p. 125. c. 3
Opus bonum quodcumque sacrificium est Deo, lit. t. 2. p. 134. c. 1
Opera mortificata per peccatum exurgunt per gratiam in pœnitentia, mor. t. 2. p. 145. c. 3
Opera Dei, quæ nos considerare debemus, myst. t. 2. p. 161. c. 3
Opera, quæ Deum faciunt a nobis amari, myst. t. 2. p. 162. c. 4
Opera facta in egressione filiorum Israel de Ægypto per desertum, lit. t. 2. p. 166. c. 4
Opera Prædicatorum opera Dei sunt, mor. t. 2. p. 172. c. 3
Opera hominis non placent Deo, si non habet pacem ad proximum suum, mor. t. 2. p. 193. c. 4
Opera Christi principalis est salvare, mor. t. 2. p. 194. c. 4
Opera Dei maxima notatur, myst. t. 2. p. 197. c. 2
Opera bona dicuntur pulli, alleg. tom. 2. p. 220. c. 1
Opera misericordiæ modus ascendendi ad Deum, alleg. t. 2. p. 220. c. 4
Opera facta in spe remunerationis æternæ dicuntur dextera, & quomodo, mor. t. 2. p. 232. c. 2
Opera dicuntur semen præparatum, mor. t. 2. p. 230. c. 4
Opera bona sanctificare quid sit, mor. t. 2. p. 234. c. 3
Opera bona justitia Dei dicuntur, ibid.
Opera satisfactoria in confessione, mor. t. 2. p. 243. c. 4
Opera Antichristi erunt falsitas, & cur, lit. t. 2. p. 291. c. 1
Opera Domini sunt homines, & Prælati, mor. t. 2. p. 265. c. 1
Opus debet præcedere prædicationem, mor. t. 2. p. 267. c. 2
Operum Domini duo sunt genera, mor. t. 2. p. 269. c. 3
Opus magnum Dei quale, lit. t. 2. p. 290. c. 3
Opera Sanctissimæ Trinitatis indivisa sunt, mor. t. 2. p. 288. c. 1
Opera eorum, qui de eis gloriantur, non permanent, sed pereunt, mor. t. 2. p. 290. col. 4
Operatio vera est laus Dei, alleg. t. 2. p. 320. c. 3
Opera testimonia ferent de nobis coram judice, mor. t. 2. p. 312. col. 3
Opus omne malum, & consensus in illud prohibetur, lit. t. 3. p. 7. c. 2
Opera sapientiæ sunt labores, quia omnis virtus in arduo sita est, lit. t. 3. p. 151. c. 3
Opera virtutum, & pœnitentiæ hæretici fingunt habere exterius, & humilitatem, sed intus timidi, & vitiis pleni, myst. t. 3. p. 14. col. 2
Opera impii dicuntur fructus ejus, quia illis pascitur, & fruitur in præsenti, lit. t. 3. p. 20. c. 3
Opus necessarium ad perficiendam, & consummandam vitam gratiæ, nam fides sine operibus mortua est, lit. t. 3. pag. 20. col. 3
Opera, & consilia stultorum recta ipsis esse videntur, in oculis tamen aliorum, neque recta, nec justa videntur, lit. t. 3. pag. 25. c. 4
Opera bona sunt cibus, & refectio animæ, sine quibus extenuatur, & marcescit, lit. t. 3. p. 27. c. 2
Opera bona fructus, & fruges sunt, lit. t. 3. p. 30. c. 3
Opera bona præter fidem videntur esse currus celerrimus præter viam, lit. t. 3. p. 40. c. 1
Opera Dei, suprema, media, & infima, omnia imperscrutabilia sunt, lit. t. 3. p. 54. c. 4
Opera nostra debent cum recta intentione fieri, idest, pro gloria Dei habere charitatem, ut sint in ædificationem proximi, & humilitate sociata, ne per superbiam pereant, mor. t. 3. p. 74. c. 4
Operari oportet cum lætitia, hæc enim est veluti condimentum operum, atque laborum, lit. t. 3. p. 79. c. 4
Opera bona, quæ sunt dona Dei in nobis, perseverant in æternum, quoad fructum æternæ retributionis, mor. t. 3. p. 80. c. 1
Opus omne exigit temporis opportunitatem, & mentale, & corporale, lit. to. 3. p. 92. c. 2
Opera justorum in manu Dei sunt, idest, a Deo disponuntur, sunt in ejus dispositione, conservatione, judicio, & voluntate, lit. t. 3. p. 93. c. 4
Operatio hominis propria debet esse, timere Deum, & mandata ejus custodire, hac enim acquiritur beatitudo, lit. t. 3. p. 104. c. 2
Opera Trinitatis sunt indivisa, quia indivisa est potestas, sapientia, atque voluntas, lit. t. 3. p. 105. c. 4
Opera malorum inutilia sunt, & amara ad imitandum, imo mortifera, lit. t. 4. p. 142. c. 3
Opera recreationis vitam æternam conferunt credentibus, & imitantibus illa, lit. t. 3. p. 152. c. 3
Opera Domini narrari quidem possunt, sed non enarrari, quia causæ factorum Domini investigari non possunt, lit. t. 3. p. 165. c. 2
Opera Domini sunt mirabilia, gloriosa, abscondita, & impenetrabilia, lit. t. 3. p. 190. c. 2
Opera creationis, dispositionis, propagationis, recreationis, glorificationis inenarrabilia sunt ab homine, lit. t. 3. p. 201. c. 3
Opera misericordiæ hoc versu continentur: Visito, poto, cibo, redimo, colligo, condo, tego, lit. t. 3. p. 226. c. 2
Opera creationis sunt necessaria ad vitam naturæ, opera justificationis ad vitam gratiæ, opera reparationis ad vitam gloriæ, myst. t. 3. p. 242. c. 3
Opus manuum Dei anima nostra, myst. t. 4. p. 162. c. 2
Opera mala, omnia vitia labrusca, lit. t. 4. p. 13. c. 3
Opera manuum tuarum, idest, pauperes, lit. t. 4. p. 14. c. 2
Opera manuum Domini omnes creaturæ denotantur, lit. to. 4. pag. 14. col. 2
Opera manuum cicatrices, & plagæ Jesu Christi, myst. t. 4. p. 14. c. 2
Operator est Christus, qui fecit, & docuit, myst. t. 4. p. 50. c. 4
Opera terrena ad nihilum redigentur, mor. t. 4. p. 53. c. 4
Opera multa explanantur, quæ fecit Dominus, ut credant Judæi, lit. t. 4. p. 94. c. 3
Opus primum misericordiæ est deponere peccata propria, lit. to. 4. pag. 139. col. 1
Opus justorum quale esse debeat, myst. t. 4. p. 148. c. 1
Opera operata Hebræorum nunquam absoluta voluntate jussit Dominus, lit. to. 4. p. 193. c. 4
Opera interiora Deo nos assimilant, myst. t. 4. p. 207. c. 2
Opera facta in peccato mortali non merentur, myst. t. 4. p. 217. c. 4

Operibus bonis, per quæ boni Dominum, & graciam javenimus, myst. t. 4. p. 243. col. 2
Opera Christi sigillum ejus sunt, mor. t. 5. p. 35. col. 3
Opera Clericorum, & laicorum debent separari ab inviecm, expos. tom. 5. pag. 139. col. 3
Opera Dei quot sint, exp. tom. 5. p. 149. col. 4
Opus Dei misericordia est, myst. t. 6. p. 2. col. 2
Opus Evangelii est gesta Christi, lit. t. 6 p. 2. col. 4
Opus bonum bona doctrina est, lit. t. 6. p. 18. col. 2
Opera, quæ proprie operantur in nobis, quæ sint, lit. t. 6 p. 24. c. 4
Opera Christi sunt nobis vincula ad Deũ amandum, mor. t. 6. p. 42. c. 4
Opus Christi est congregare ad cultum unius Dei, lit. t. 6. p. 46. c. 4
Opus Diaboli est dispergere, lit. ibid.
Opera prava, atque inepta infidelium portæ inferni dicuntur, & quomodo, lit. t. 6. p. 58. col. 1
Opera nostra opera justitiæ, lit. t. 6. p. 65. col. 1
Opera nostra dicuntur viæ, licet diversæ, lit. t. 6. p. 90. col. 1
Opus misericordiæ triplex faciebat Christus turbis, quæ dicuntur, lit. tom. 6. p. 184. col. 3
Opera coquinæ servilia sunt, lit. t. 6. p. 214. c. 4
Opera bona panes dicuntur, mor. t. 6. p. 225. col. 2
Opera misericordiæ panes de simila dicuntur, mor. t. 6. p. 225. c. 2
Operibus bonis duo sunt timenda, mor. t. 6. p. 310. col. 4
Opera Christi quæ, mor. t. 6. p. 315. col. 2
Opera laboriosa nostra quid faciant, mor. t. 6. p. 321. c. 1
Opera bona offerre debemus Domino, non quorum fructus hic, sed in futuro expectatur, mor. t. 6. p. 360. c. 2
Operibus nostris est confidendum, lit. t. 6. pag. 235. c. 3
Operibus bonis debemus occurrere Christo venienti ad judicium, mor. t. 6. p. 360. col. 2
Opera misericordiæ sex, mor. t. 6. p. 365. col. 4
Opera disciplinæ sex, ibid.
Opera debent sequi post verba, mor. t. 6. p. 388. c. 4
Opera Dei fuerunt adminiculativa, sive motiva, & excitativa rationis humanæ, ut erigeret se ad cognoscendum Deum, exp. Glos. tom. 7. pag. 13. col. 2
Opus malum in genere quod, exp. Glos. to. 7. p. 17. c. 2
Opus duplex, opus operans, & opus operatum, exp. Glos. t. 7. pag. 24. col. 1
Operibus bonis nihil meretur quis in mortali, quare, expos. Glos. tom. 7. pag. 25. col. 2
Operibus gratiæ servit homo Deo, & ideo meretur apud eum vitam æternam, exp. Glos. t. 7. p. 25. col. 2
Opera illa bona non erant computanda in meritis, quia illis nihil merueramus, exp. Glos. to. 7. p. 25. col. 2
Opera bona sunt signa, quod gratia regnet in nobis, l. t. 7. p. 36. c. 3
Operari bene nullus est, qui non possit, quomodo, exp. Glos. tom. 7. pag. 40. col. 2
Opus aliquando large sumitur ad locutionem, & opera exteriora, exp. Glos. to. 7. p. 42. c. 2
Operari, signum est, quod homo sit mortuus spiritualiter, qui non bene operatur, lit. t. 7. p. 62. col. 2
Opera, quæ sunt bona, fiunt ab homine, sed non fiunt ab homine bona, exp. Glos. t. 7. p. 63. col. 1
Opera bona dicuntur arma lucis, lit. tom. 7. p. 66. col. 3
Opera licet fiant cum amore temporalium, tamen sunt meritoria, exp. Glos. t. 7. p. 80. col. 1
Opera bona extra charitatem facta valent ad diminutionem pœnæ, quomodo intelligatur, exp. Glos. t. 7. 84. c. 3
Operum meritoriorum quot sunt genera, exp. Glos. t. 7. p. 91. c. 2
Operationum divisio patri attribuitur, lit. to. 7. p. 107. col. 1
Opera duplicia sunt, lit. t. 7. p. 110. col. 1
Opera in Prælatis, & Prædicatoribus cur dicantur signa, lit. tom. 7. pag. 144. col. 1
Operum quædam sunt bona, quædam mala, lit. t. 7. p. 144. col. 3
Operis exhibitio probatio est dilectionis, exp. Glos. t. 7. p. 144. c. 4
Opera bona in faciendo quatuor possunt esse peccata, exp. Glos. tom. 7. pag. 148. col. 3
Operum tria genera, propter quæ gloriantur homines, mor. tom. 7. pag. 152. col. 1
Opera legis bipartita, exp. Glos. t. 7. p. 153. col. 2
Opera corporalia, & non spiritualia hodie commendantur, mor. ib.
Opera mala spiritus sunt occulta, sed opera carnis quasi grossa, & vincula videntur, lit. t. 7. p. 165. col. 1
Opus bonum est Dei, virtutis, & hominis, lit. t. 7. p. 165. c. 3.
Operatio bona, quæ est inscriptio, vel sigillum inscriptionis, mor. tom. 7. pag. 168. col. 1
Opus nostræ salutis tria præcipue continet, mor. t. 7. p. 168. col. 2
Operandum manibus suis, idest, propriis, & non vicariis, ut nunc cannonici, lit. tom. 7. p. 176. col. 1
Opus olivæ, idest, opus pietatis, & misericordiæ, lit. to. 7. p. 195. c. 3
Opera melius prædicant, quam verba, lit. to. 7. p. 223. c. 1
Opus facere Evangelistæ, quid, lit. 7. p. 229. col. 3
Opertaiones sunt testes, & vim habent vocis, lit. to. 7. p. 232. c. 4
Operum tria genera fecit Deus a principio, lit. to. 7. p. 238. c. 3
Opera mortua quæ dicantur, & sint, lit. tom. 7. p. 249. col. 1
Opera mortificata reviviscunt; opera vero mortua nequaquam, & quare? lit. tom. 7. p. 250. col. 3
Operari justitiam quid, mor. t. 7. p. 269. col. 4
Operum utilitas maxima, lit. t. 7. p. 315. col. 4
Operum Abrahæ exemplum, lit. tom. 7. pag. 316. col. 2
Opus primum esse in confusione, maxime fuit conveniens, lit. tom. 7. pag. 344. col. 1
Opera hypocritæ non sunt plena, lit. tom. 7. pag. 377. c. 2
Opera majorum debent fieri in publico, ut inde minores capiant exemplum, mor. t. 7. p. 382. col. 2
Opera Antichristi describuntur, lit. to. 7. p. 404. col. 4
Opera sequentia mortuos qualia, lit. to. 7. p. 408. col. 2
Oportet annunciare omnibus hominibus de vita, & moribus Salvatoris nostri, lit. tom. 2. p. 251. col. 4
Oportet permanere in fide usque ad mortem, lit. t. 7. p. 378. c. 3
Opportune, importune instare, quomodo intelligatur, exp. Glos. tom. 7. pag. 63. col. 4
Opportune, importune insta, quomodo intelligendum, lit. to. 7. pag. 229. col. 1
Opportunitas lectionis est tranquillitas mentis, sobrietas, & attentio, lit. to. 3. p. 91 col. 3
Oraculum, & propitiatorium idem erat diversa ratione, lit. t. 1. pag. 134. col. 2
Oracula Prophetarum, & Patriarcharum pertinent ad dispensationem mysteriorum Christi, myst. t. 1. p. 219. c. 3
Orandum est pro stantibus, ne cadant in peccatũ, & pro lapsis, ut resurgant, & redeant ad patriam, & viam salutis, myst. t. 1. p. 61. c. 2
Orandum est ante oblationem, ut sit accepta, & post oblationem orandum est pro gratiarum actione susceptæ oblationis, myst. t. 1. p. 62. col. 4
Orandus est Dominus, ut conservet benedictionem, quam per gratiam ejus suscepimus, lit. t. 1. p. 133. col. 2
Orandum est maxime tempore persecutionum, ne deficiamus in fide, qua negata omnis fructus justitiæ congregatus perit, & omnis labor effunditur, lit. t. 1. p. 202. c. 4
Orandum est in Ecclesia præsertim propter loci sanctitatem, & propter reliquias Martyrum, & multa alia bona, lit. t. 1. p. 331. c. 3
Orandi formam Dominus discipulis tradidit propter multa, lit. tom. 6. pag. 23. col. 1
Orare ter tenemur, & cor, dicitur, myst. t. 6. p. 82. c. 4
Orandi formam Christus nobis tradidit, quando, lit. t. 7. p. 117. c. 4
Orat unusquisque quod credit, & sperat, lit. to. 6. p. 135. c. 1
Orare in monte quid denotet, lit. to. 6. p. 154. col. 1
Orat Christus non pro se, at pro nobis orat, lit. t. 6. p. 164. c. 2
Orat Christus, & nocte orat, quid hoc sibi velit, docetur, ibid.
Orare quomodo debeamus, per extensum optime docetur, lit. ibid.
Orandum semper est, quomodo intelligatur, lit. to. 5. p. 197. c. 1
Orandi formam brevem tradidit Christus discipulis, ibid.
Orandi instantia docetur, lit. tom. 6. p. 211. col. 1
Orandum pro omnibus, sed magis pro quibus, docetur, mor. tom. 6. pag. 219. col. 2
Orare semper est septies in die orare, lit. to. 6. p. 239. col. 1
Orandum est tempore adversitatis, myst. to. 6. p. 257. col. 3
Orandi modus, mor. t. 6. p. 384. col. 2
Orare proprie est spei, & charitatis, & per eas fidei, sed improprie, exp. Glos. to. 7. p. 56. col. 2
Orans indevote judicium sibi postulat, idest, contra devotionem, exp. Glos. to. 7. p. 68. col. 2
Orare justus nunquam desinit, nisi desinat justus esse, lit. to. 7. pag. 203. col. 1
Orandi quatuor modi, lit. to. 7. p. 210. col. 3
Orandi modus, & pro quibus, ibid. col. 4
Orans quis non exaudiatur, lit. to. 7. p. 211. col. 3
Orandum quomodo sit omni in loco, ibid. col. 2
Orationis universitas, lit. to 7. p. 211. col. 2
Orare an possit Ecclesia pro impœnitentibus vita functis, si sciret, lit. to. 7. p. 356. col. 4
Orandum utrum sit pro hæreticis, lit. to. 7. p. 357. col. 1
Orandum qualiter sit, lit. to. 7. p. 363. col. 1
Orare pro aliis quid importet, mor. t. 2. p. 28 col. 3
Orat Christus, ut ad orationem nos provocet, alleg. t. 2. p. 30. c. 3
Orandum est apud secretum conscientiæ, myst. t. 2. p. 120. c. 4
Orantes pro temporalibus, in corde suo aspiciunt iniquitatem, myst t. 2. p. 164. col. 1
Orando Christus veritatem carnis suæ ostendit, alleg. t. 2. p. 172. c. 4
Orare nunquam desinit, qui nunquam desinit esse justus, lit. tom. 3. pag. 202. col 4
Orans, vel legens, & non attendens, videtur Deum irridere, myst. t. 4. p. 169. col. 3
Orare possumus pro infidelibus principibus, & pro malis hominibus, mor. to. 4. p. 310. col. 3
Orandum maxime esse pro malis docetur, mor. t. 4. p. 310. col. 2
Orationes Sanctorum retinent iram Dei, ne super peccatores severitatem suæ justitiæ exerceat, mor. tom. 1. pag. 45. col. 4.

Ora-

Oratio humilis impetrat efficaciam prædicationis, myst. t. 1. p. 161 c. 3
Oratio confessionem impetrat, & impetratam adjuvat, & e converso, confessio impetrat orationem, & impetratam adjuvat, alleg. to. 1. p. 64. col. 1
Oratio, & lacrymæ sunt veluti brachia duo, quibus luctari possumus cum Domino, & exaudiri, lit. to. 1. p. 222. col. 1
Oratio evolat ante Deum, quo caro pervenire nequit, lit. t. 1. p. 377. c. 3
Oratio qualis debet esse, alleg. to. 2. pag. 8. col. 1
in Oratione tria debemus facere, mor. to. 2. p. 8. c. 3
Orationes diversimode Deus exaudit, myst. to. 2. p. 8. col. 4
Oratio est medium ad acquirendam vitam æternam, myst. t. 2. p. 10. c. 1
Oratio debet esse multiplex intenta, devota, perseverans, & efficax, ibid.
in Oratione, quæ placeant Deo, ibid. col. 2
in Oratione debemus considerare Deum, ut Dominus, ut Regem, & Deum, myst. to. 2. p. 10. col. 2
ad Orationem tria concurrunt, myst. ibid.
Oratio quid, myst. ibid.
Oratio dicitur tuba contra adversarios, mor. to. 2. p. 25. c. 1
Oratio plurium facilius exauditur a Deo, mor. to. 2. p. 28. c. 3
Oratio debet esse intenta, & devota, mor. to. 2. p. 30. c. 4
Orationis Dominicæ petitiones declarantur, mor. ibid.
Oratio, & deprecatio differunt, mor. ibid.
Oratio in tribulationibus qualis debet esse, lit. to. 7. p. 37. c. 5
Oratio Christi in horto quomodo, & pro quibus fuit facta, alleg. to. 2. pag. 47. col. 3
Orationes aliquando Deus non exaudit propter multas causas, mor. to. 2. p. 47. col. 4
Orationis circumstantiæ multæ, mor. to. 2. p. 48. col. 1
Oratio debet provenire ex corde accenso charitate, ibid.
Oratio debet procedere de fonte compunctionis, & contritionis, mor. to. 2. p. 55. col. 4
Oratione, & opere debemus petere, & requirere vitam æternam, mor. to. 2. p. 62. col. 2
Oratio quot conditiones debet habere, mor. to. 2. p. 63. c. 1
Oratio Christi in Cruce, alleg. to. 2. p. 64. col. 3
Oratio debet esse instans, & vocalis, mor. ibid.
Oratio justi qualis, mor. ibid.
Orationis comites, qui sint, mor. to. 2. p. 64. c. 4
Oratio remedium contra pavorem, alleg. to. 2. p. 71. c. 2
Orationis bonæ multæ conditiones, mor. to. 2. p. 79. c. 4
Oratio remedium contra Diabolum, mor. to. 2. p. 88. col. 4
Orationis modus ostenditur, mor. ibid.
Orationes sanantur pestes mentis, mor. ibid.
Oratio Christi contra Judæos, alleg. to. 2. p. 90. c. 3
Orationem debet præcedere humilitas, lit. to. 2. p. 93. col. 4
Orationes offerre debemus Deo, mor. to. 2. p. 110. col. 4
Oratio, & deprecatio dicunt duos terminos, lit. to. 2. p. 103. c. 3
Oratio est ad bonum obtinendum, deprecatio ad malum removendum, ibid.
Orationi quatuor necessaria, mor. tom. 2. p. 111. col. 1
Oratio non exauditur propter quinque impedimenta, myst. to. 2. pag. 137. col. 3
Orationes debent procedere a ratione, non a sensualitate, ibidem.
Oratio, & deprecatio differunt, & quomodo, myst. t. 2. p. 138. c. 3
Oratio est de bonis adipiscendis, myst. ibid.
Oratio Christi in passione, alleg. ibid.
Oratio cui sit dirigenda, myst. to. 2. p. 138. c. 3
Orationi duo sunt necessaria, lit. to. 2. p. 153. col. 1
Oratio, & deprecatio quomodo distinguantur, ibid.
Oratio est scutum animæ, myst to. 2. p. 164. col. 1
Oratio multipliciter amovetur, ibid. col. 2
Oratio debet esse commata, mor. to. 2. p. 173. col. 4
Oratio est scutum bellantium, mor. to 2. p. 178. c. 1
Oratio recta quomodo esse debeat, myst. to. 2. p. 195. c. 3
Orationis conditiones multæ, myst. ibid.
Oratio incipere debet a corde, myst. to. 2 p. 195. col. 1
Oratio viduarum, & pupillorum excitat Dominum, mor. tom. 2. pag. 207. col. 2
Oratio, laus, & confessio vinum est, ibid.
Oratio duo habet ex parte Dei, mor. to. 2. p. 223. col. 4
Orationi multa necessaria, alleg. to. 2. p. 227. c. 2
Oratio debet esse pia, & perseverans, ibid.
Orationis puræ virtus magna, mor. to. 2. p. 227. col. 4
Oratio leprosa non intromittitur in cœlo, mor. ibid.
Oratio quomodo videtur a Deo, mor. ibid.
Oratio multis de causis repellitur, mor. to. 2. p. 229. col. 2
Orationes sex pro diversis gradibus Ecclesiæ, mor. to. 2. p. 240. c. 1
Orationis clamor tria habet, lit. to. 2. p. 322. col. 1
Oratio quid sit, & multa de oratione, ibid. lit. t. 2. p. 259. c. 3
Oratio in præsenti fit in peccatum propter quinque causas, mor. tom. 2. pag. 286. col. 2
Oratio Christiani qualis debet esse, mor. to. 2. p. 288. col. 2
Orationis perseverantia, mor. to. 2. p. 297. col. 2
Oratio debet esse instans, lit. to. 2. p. 308. col. 2
Oratio debet esse humilis, lit. ibid.
Oratio debet fieri cum fiducia impetrandi, lit. ibid.
Oratio humiliantis se nubes penetrabit, lit. to. 2. p. 318. c. 4
Oratio dirigitur ad Deum per rectæ mentis devotionem, lit. to 2. p. 321. col. 2
Oratio perseverantis multum valet contra importunas tentationes, lit. to. 3. p. 9. c. 1
Orationes, sacrificia, & opera hæreticorum, sunt victimæ execrabiles Domino, quicquid enim non est ex fide, peccatum est, lit. tom. 3. p. 32. col. 3
Orationes justorum exaudiuntur, malorum vero orationes non audit Dominus, lit. to. 3. p. 33. col. 3
Oratio humilis est nuncius fidelis ingrediens ad Deum, & ibi mandatum peragens, quo caro pervenire nequit, mor. to. 3. p. 55. c. 1
Oratio, lectio, contemplatio, doctrina, judicium, & qualibet actio tempus suum habet, lit. to. 3. p. 92. c. 2
Oratio est omnino mura, si pia intentio illi deest, lit. to. 3. p. 118. c. 1
Oratio cum peccato non valet, & si temporalibus cogitationibus fuerit obvoluta, non erit grata, lit. t. 3. p. 200. c. 4
Oratio illa est efficax, qui bonis operibus adjuvatur, lit. to. 3. p. 237 c. 2
Oratio est pius animi affectus in Deum, directus pro bonis æternis adipiscendis, lit. to. 3. p. 240. col. 2
Oratio quomodo fieri debeat, myst. to. 4. p. 70. col. 3
Oratio levatur per bonam operationem, mor. to. 4. p. 80. c. 4
Oratio Ezechiæ ad Dominum contra Sennacherib declaratur, lit. to. 4. p. 81. col. 1
Oratio lacrymis conditur, mor. to. 4. p. 83. col. 4
Oratio Prophetæ, ut potentia Dei insurgat contra adversarios, lit. to. 4. p. 119. col. 1
Oratio clamosa quæ dicatur, vel clamor, lit. to. 4. p. 138. c. 3
Orationes propter duo non exaudiuntur a Deo, lit. t. 4. p. 196. c. 1
Oratio humiliantis quid faciat, myst. to. 4. p. 208. c. 1
Orationes justorum quandoque evacuantur propter merita eorum, pro quibus oratur, mor. to. 4. p. 298. c. 4
Oratio cur aliquando excludatur, ibid.
Oratio Jeremiæ Prophetæ quæ, & cur, lit. to. 4. p. 307. c. 4
Orationis effectus multi, & qui sint, lit. to. 6. p. 22. c. 1
Oratio Dominicalis exponitur, commendatur, & præcellit in tribus, lit. to. 6. p. 23. c. 1
Oratio quid sit, declaratur, lit. tom. 6. p. 28. col. 3
Oratio cujus vis, atque vigoris sit, exemplo sanctorum Patrum demonstratur, lit. to. 5. p. 60. c. 2
Orationis tempore a turba discedere debemus, mor. to. 6. p. 82. c. 1
Orationis tempore quid facere debeamus, mor. t. 6. p. 117. c. 3
Oratio in humilitate facienda docetur, lit. to. 6. p. 117. c. 4
Oratio hominis mundi cœlos penetrat, lit. to. 6. p. 151. c. 4
Orationi duobus festis vacandum est, mor. to. 6. p. 154. c. 4
Oratio nuncius est, mor. to. 6. p. 190. c. 2
Orationis cur magis Christus discipulis jubet, ut incumbant, quam alterius pietatis operæ, docetur, lit. t. 6. p. 197. c. 2
Orationis maxima dignitas est, lit. ibid.
Orationis fructus per extensum optime declarantur, lit. ibid.
Orationis Dominicalis, laudes, & multiplices expositiones traduntur, in quibus perpulchra videntur, ibid. c. 2
Oratio Dominicalis quid petat, exactissime dicitur per totum, ibid. col. 3. & 4
Oratio Dominicalis docet nos petere bona æterna, lit. t. 6. p. 200. c. 4
Oratio quæ vere dicatur prandium, mor. to. 6 p. 219. c. 2
Oratio frequens quid facit, lit. to. 6. p. 239. c. 1
Oratio nuncius, & interpres nostræ voluntatis, ibid.
Orationis vis, ac virtus, viduæ oratione demonstratur, lit. to. 6 p. 239. col. 2
Oratio placentis sibi non ascendit ad Deum, lit. t. 6. p. 239. c. 4
Orationis clamor quid faciat, lit. tom. 6. p. 262. col. 2
Oratio omnibus necessaria, lit. to. 6. p. 163. col. 1
Oratio tria facit, mor. to. 6. p. 300. col. 2
Oratione sanantur pestis mentis, idest, peccata spiritualia, mor. to. 6. p. 287. col. 2
Oratio patris boni prodest filio, si oret pro eo, exp. Glos. t. 7. p. 19. c. 1
Oratio in Oratione Dominica sunt tres petitiones in præsenti de bono temporali, exp. Gloss. to. 7. p. 21. c. 2
Oratione, & consideratione fragilitatis minuuntur cogitationes superbiæ, inanis gloriæ, & invidiæ, exp. Glos. t. 7. p. 47. c. 2
Oratio sanantur pestes mentis, ibid.
Oratio qualis debeat esse, mor. t. 7. p. 112. col. 4
Oratio vocalis valet ad sex, mor. ibid.
Oratio Pauli pro discessu stimuli an indiscreta fuerit, exp. Glos. to. 7. p. 143. col. 2
Orationes omnes fere in Ecclesia diriguntur ad Patrem, lit. to. 7. pag. 172. col. 4
Oratio munit, & percutit, lit. tom. 7. p. 179. col. 2
Oratio quid, lit. ibid.
Orationis duæ alæ, lit. to. 7. p. 186. col. 4
Oratio penetrans qualis, ibid.

Orationis tres sunt species, lit. to. 7. p. 188. col. 2
Orationi instandum, lit. tom. 7. p. 194. c. 2.
Oratio quid, unde dicta, & pro quibus, lit. to. 7. p. 210. c. 3
Oratio clamoris validis, &c. Christi ubi, & quando, lit. t. 7. p. 248. c. 1
Oratio nostra, exemplo Christi, quomodo debeat esse perfecta, ib. c. 2
Orationem non esse efficacem in impetrando quiaque impediunt, lit. to. 6. p. 312. c. 1
Orationis finis, efficacia, fructus, ac meritum, lit. to. 7. p. 323. c. 2
Oratio somnolenta, & tepida parum valet: orationis fructus, & utilitas, lit. to. 7. p. 334. c. 4
Orationis instantia, oratio vocalis, bona; mentalis melior, lit. tom. 7. pag. 335. col. 1
Oratio pro indigno in sinum nostrum revertetur, lit. t. 7. p. 352. c. 2
Orationes comparantur odoribus, lit. to. 7. p. 384. col. 2
Orationes Sanctorum ad omnes se extendunt, ibid.
Oratio est pro nobis tantum, lit. tom. 7. p. 427. c. 1
Orator pauperi currenti ad eleemosynam contra Regem assimilatur, myst. to. 2. p. 195. col. 4
Orbis terrarum dicitur Ecclesia universalis, lit. to. 2. p. 35. c. 2
Orbem habitare multis modis accipitur, myst t. 2. p. 125. c. 2
Orbis esse Dei, quomodo intelligatur, mor. to. 2. p. 129. c. 3
Orbis terræ sunt justi, mor. to. 2. p. 252. c. 3
Per orbem terræ possunt intelligi laici, & per populos Domini Clerici, lit. to. 2. p. 252. col. 4
Orbis, idest, tota terra in circuitu, lit. to. 4. p. 74. col. 2
Ordinate oportet orare, mor. to. 2. p. 259. col. 3
Ordinatio consistit in tribus, lit. t. 7. p. 36. col. 4
Ordinatores laguncularum Prædicatores sunt, myst. t. 4. p. 268. c. 4
Ordo, & timor an sint in inferno, & quomodo, lit. t. 1. p. 409. c. 1
Ordo passionis Christi, mor. to. 2. p. 49. col. 3
Ordo damnationis qualis, alleg. to. 2. p. 75. col. 2
Ordo non est quærendus in Prophetis, alleg. to. 2. p. 145. c. 2
Ordo conversionis peccatorum, myst. to. 2. p. 151. c. 2
Ordo triplex in religione orantium, meditantium, vel studentium, & ministrantium, mor. to. 2. p. 160. col. 2
Ordines Ecclesiæ notantur in Noe, in Daniele, & Job, mor. to. 2. p. 161. col. 2
Ordo non est necessarius laicis, aliter to. 2. p. 307. col. 2
Ordo in dilectione servandus est, ut primo diligamus Deum, qui supra nos est, secundo animam nostram, tertio proximum, qui juxta nos est, quarto corpus nostrum, quod infra nos est, lit. to. 3. pag. 114. col. 3
Ordo justificationis est iste, ex timore oritur cognitio, ex cognitione sollicitudo, ex sollicitudine contritio, ex contritione confessio, ex confessione verecundia, ex verecundia reverentia, ex reverentia gratia, ex gratia gloria, lit. t. 3. p. 232. col. 3
Ordo damnatorum in die judicii, myst. to. 4. p. 34. c. 2
Ordo infirmitatis Ecclesiæ, ordinem peccatorum significat, & repræsentat, mor. to. 4. p. 85. col. 4
Ordo Ecclesiæ notatur, myst. to. 4. p. 94. col. 2
Ordo rectus pœnitentiæ, qui, qualisque sit, myst. t. 4. p. 105. c. 1
Ordo detrahentium notatur, ac docetur, mor. to. 4. p. 143. c. 4
Ordo lacrymarum, & planctus Jeremiæ optime notatur, lit. to. 4. p. 296. col. 1
Ordo Evangelistarum qualis sit, lit. tom. 6. p. 1. col. 2
Ordo septem parabolarum ædificationem Ecclesiæ per omnia denotat, lit. 6. p. 52. c. 2
Ordo is est, quod prius eos ponit Matthæus, qui ante legem vixerunt, mor. to. 6. p. 2. col. 3
Ordo circa peccatorem optimus notatur, mor. to. 6. p. 87. c. 3
Ordo rectus circa prædicationem notatur, myst to. 6. p. 163. c. 1
Ordo, & progressus hominis a statu culpæ usque ad statum gloriæ exprimitur, mor. to. 6. p. 133. col. 2
Ordo mundandi alios datur, lit. to. 6. p. 170. col. 2
Ordo congruus notatur, de infirmorum sanatione, lit. t. 6. p. 184. c. 3
Ordo mysterii mystice observatur, myst. ibid.
Ordo datur volentibus paria habere, & multa optime dicuntur, lit. to. 6. pag. 221. col. 2
Ordo revertendi ad Deum describitur, mor. to. 6. p. 224. c. 4
Ordines quatuor erunt in futuro judicio, lit. to. 6. p. 261. c. 1
Ordines novem in Ecclesia militante, lit. to. 7. p. 108. c. 4
Ordo charitatis non tollit magis, & minus, sed ponit prius, & posterius, exp. Gloss. ibid.
Ordo erit, & non erit in inferno, exp. Glos. t. 7. p. 118. c. 4
Ordines Angelorum in ordinibus Angelorum diversi resultant, lit. to. 7. p. 239. col. 3
Ore eodem Deum laudare, & proximum lacerare grave peccatum est, mor. to. 2. p. 130. col. 3
Ordo interpretatur mensa, & significat cœlestem patriam, mor. to. 1. p. 288. col. 3
Oreb interpretatur siccitas, & cur, exp. to. 5. p. 220. c. 4
Oreb interpretatur mensa, mor. to. 2. p. 267. col. 4
Oreb significat gulam, quæ generat lasciviam, ibid.
Oreb, & Zeb significant Diabolum, mor. to. 6. p. 374. c. 4
Oreb interpretatur mensa, mor. to. 6. p. 381. col. 1
Oreb interpretatur mensa, lit. tom. 6. p. 261. col. 4
Orphanus est, cui pater mundus, & mater concupiscentia mortui sunt, mor. tom. 2. pag. 21. c. 2
Orphani sunt illi, qui sunt conversi ad Dominum, alleg t. 2. p. 166. c. 1
Orphanorum, & viduarum causas judicabit Dominus, mor. to. 2. pag. 166. col. 2
Oriens divino judicio, occidens morti, aquilo versutiæ Dæmonum comparantur, mor. to. 1. p 18. col. 3
Oriens est lumen fidei, occidens occasus peccati, meridies charitatis fervor, septentrio carnis mortificatio, myst. t. 1. p. 38. col 3
Orientis filii, dicunt filii patris, oriens est nomen ejus, lit. t. 4. p. 32. c. 2
Orientis filii sunt omnes prædestinati ad vitam, ibid.
Oriens partes mundi denominat per circumlocutionem, lit. to. 4 pag. 112. c. 1
Oriens nativitas cujuscunque, occidens vero mors, mor. t. 4. p. 326. c. 1
Oriens significat nobiles, mor. to. 5. p. 28. col. 2
Orientis regio qualis sit, mor. to. 6. p. 6. col. 4
Oriens quid significet bifariam, mor. ibid.
Oriens ex alto verbum Patris est, lit. to. 6. p. 139. col. 3
ab Oriente, & ab aquilone qui veniet, lit. to. 6. p. 216. c. 4
Oriens significat Judæos, myst. to. 7. p. 425. col. 2
Oris eloquium oculi nostri probant, myst. to. 5. p. 196. c. 4
Orion in hyeme oritur, & ortu suo excitat tempestates, exp. to. 5. p. 186. col. 3
Orion sunt martyres, & quomodo, myst. to. 5. p. 186. c. 4
Orion martyres significat, qui contra semetipsos persecutorum excitant tempestates, ibid.
Ossa Christi virtutes, & opera ejus fortia, & virtuosa sunt, mor. to. 5. p 35. col. 3
Ossa supposita ollæ sunt fortiores de populo, qui fuerunt causa tribulationis Jerusalem, exp. to. 5. p 89. col. 1
Ossa peccata malitiæ, & obstinationis denotant, quæ omnia componit Dominus, & decoquit in igne contritionis, vel corporalis afflictionis, exp. to. 5 p. 89. col. 4
Ossa vehementius ardent, quia fortioribus fortior instat cruciatio, myst. ibid.
Ossa Regum Idumææ spiritualem significant intelligentiam, &c. myst. tom. 5. p. 183. col. 4
Ossa Regis Idumææ combusit, & quis, ibid.
Ossa contringere quid sit, myst. to 5. p. 196. col. 3
O Sion fuge, cur bis monet hoc, myst. to. 5. p. 214. c. 4
Ordo pœnarum sit secundum ordinem peccatorum, exp. tom. 5. p. 195. col. 1
Ordo, quo destructa est civitas Jerusalem a Chaldæis, vel a Romanis, myst. tom. 5. p. 208. col. 1
Oratio Jonæ typus est orationis Christi, myst. to. 5. p. 193. c. 2
Originale peccatum dicitur mortis laqueus, lit. to. 2. p. 33. c. 3
Originale peccatum non fuit in Virgine, myst to. 2. p. 121. c. 1
Originale peccatum per Baptismum deletum, an debeat confiteri, lit. to. 2. p. 132. col. 1
Originalia quare dicantur in numero plurali, lit. to. 2. p. 132. c. 1
Originale peccatum dicitur Jacob captivitas, alleg. t. 2. p. 228. c. 4
Originale peccatum in anima quid sit, exp. Glos. to. 7. p. 24. c. 4
Originale peccatum tolli per Christum, non posset melius significari, quam in circuncidendo in tali membro, & cultro lapideo, expos. Glos. to. 7. p. 29. col. 2
Originale peccatum unum tantum ab Adam transit in nos omnes, a Christo autem plura dona, lit. to. 7. p. 34. c. 3
Originale peccatum ab Adam cur omnes habuerint, exp. Glos. tom. 7. p. 34. col. 4
Origenes legitur exarsisse, ac sæpe tentasse pro Christo pati, lit. to. 7. p. 181. col. 2
Originalis pulchra expositio de flore, & virga, lit. t. 4. p. 29. c. 4
Origenis error ostenditur, mor. to. 4. p. 55. c. 1
Origeni hæresis imposita, Dominum scilicet adhuc passurum in aere pro Angelis, confutatur illis verbis, jam non moritur, mor. to. 7. pag. 38. col. 3
Originale peccatum quomodo dicatur voluntarium, exp. Gloss. to. 7. p. 48. col. 4
Origo omnis sapientiæ a verbo Dei procedit, lit. to. 3. p. 170. c. 4
Origo malorum omnium est propriam sequi voluntatem, lit. to. 3. p. 185. col. 2
Ornamenta pedum, exempla Sanctorum, myst. to. 4. p. 11. c. 2
Ornamenta mulierum omnia clare explicantur, lit. to. 4. p. 11. c. 1
Ornamenta omnia Sacerdotum, & Prælatorum 16. myst. ibid.
Ornamenta mulierum monilia cur, lit. ibid.
Ornamentum capitis, pectoris, &c. quid moneant, lit. ibid.
Ornamenta virtutes animæ dicunt, lit. to. 4. p. 181. col. 4
Ornatus, vel ordinatio, quæ attribuitur Spiritui sancto, lit. t. 4. p. 204. c. 3
Ornatus meretricium est ipsa verborum compositio, & sophistica deceptio hæreticorum, myst. to. 3. p. 14. c. 2
Ornatus duplex, lit. to. 7. p. 212. col. 3
Oronaim civitas juxta collem Moab, lit to. 4. p. 38. col. 3
Oronaim civitas, quæ est terminus terræ Moab, lit. t. 4. p. 267. t. 4
Oronaim formam mœroris denotat, mor. ibid.

Orpha-

Orphanus est, cui pater mundus, & concupiscentia mater mortua fuat, mor. to. 5. p. 72. col. 4
Orosius narrat modum, quo capta fuit Babylon; lit. to. 4. p. 47. c. 2
Ortus Solis super terram significat Christi incarnationem, mor. tom. 1. pag. 25. col. 1
Ortus prosperitatem denotat, lit. tom. 4. p. 146. col. 2
Ortum luminis in coelo materiali videmus quadrupliciter, lit. tom. 6. p. 277. col. 3
Ortyx animal immundum, & dicitur mus aquaticus, lit. t. 4. p. 121. c. 1
Ortyx ad quod aptum, per longum dicitur, & quid sit, lit. t. 4. p. 121. c. 4
Os multiplex, scilicet oris, cordis, & operis, lit. to. 1. p. 212. c. 4
Ossa Christi sunt Apostoli, alleg. tom. 2. p. 50. col. 1
Ossa Christi sunt Prælati, quia candida, fortia, & portantia carnem, mor. to. 2. pag. 50. col. 2
Ossa quid significent, mor. tom. 3. p. 73. col. 4
Ossa significant virtutes animæ, mor. tom. 2. p. 77. col. 2
Ossa Ecclesiæ Clerici, mor. tom. 2. pag. 85. col. 3
Ossa animæ multa dicuntur, alleg. to. 2. p. 87. col. 4
Ossium proprietates in religiosis, alleg. to. 2. p. 88. c. 1
Ossa sunt vires interiores animæ, Pent. to. 2. p. 98. c. 1
Ossa Ecclesiæ quando confringuntur, mor. to. 2. p. 122. c. 2
Ossa Ecclesiæ quomodo arescant, ibid.
Ossa sunt virtutes humiles, lit. to. 2. p. 132. col. 4
Ossium conditiones conveniunt Principibus, ibid.
Ossa carnis fortitudinem significant, ibid.
Ossa arida sunt hypocritæ, myst. to. 2. p. 163. col. 4
Os Dei dicitur filius, & sacra Scriptura, & quilibet Doctor, atque Prædicator, lit. tom. 3. p. 4. col. 4
Os justi debet esse vena benedicta, quia nihil aliud nisi benedictionem loqui debet, mor. to. 3. p. 10. c. 4
Os bilingue monstrum maxime detestabile, modo enim adulatur, modo detrahit, modo spiritualia, modo carnalia loquitur, habetque mel, & venenum sub lingua, lit. to. 3. p. 15. c. 3
Os impiorum clausum ad confitendum peccata, lit. to. 3. p. 19. c. 4
Os impiorum operit iniquitatem, eam excusando, vel non confitendo, vel alienam impietatem adulando, lit. to. 3. p. 20. c. 1
Os justi dicitur vena vitæ, quia per ipsum vita venit ad alios, lit. ib.
Os impiorum ex industria perversa loquitur, detrahendo, & discordias seminando, lit. tom. 3. p. 21. col. 2
Os sapientis semper discrete loquitur, modeste, & utiliter, lit. to. 3. pag. 35. col. 1
Os, unde suscipitur osculum, multipliciter, dicitur, est enim os carnis, os dæmonis, os hominis, os Dei, lit. to. 3. p. 105. c. 2
Os Dei dicitur sacra Scriptura, & cœtus Prædicatorum, lit. to. 3. pag. 105. col. 2
Ossa sunt naturales potentiæ, quæ si non junguntur gratia Dei, quasi ossa sine medulla putrescant, lit. to. 3. p. 5. col. 3
Os Dei, Jeremias Propheta, lit to. 4. p. 64. col. 1
Os multipliciter sumitur, ibid.
Os Diaboli adulatores, & detractores, myst. to. 4. p. 113. c. 1
Os occidit animam, quando mentitur, myst. to. 4. p. 142. c. 2
Os fortitudinem habet, caro infirmitatem, myst. t. 4. p. 153. c. 4
Ossa Ecclesiæ dicuntur Sacerdotes, Clerici, & Religiosi, lit. to. 4. p. 140. col. 2
Os Domini est ille, qui peccata sua discrete confitetur, ut sic anima ab ipso peccato purgetur, mor. to. 5. p. 58. col. 3
Os populi sunt Doctores, myst. ibid.
Os Prophetæ quando aperiatur, exp. to. 5. p. 110. col. 1
Os sacerdotis secundum Malachiam, est oraculum Domini, myst. to. 5. p. 196. col. 4
Os animæ est cor, exp. to. 5. p. 219. col. 4
Os lampadis dicitur, qui habet oleum adulationis in ore, myst. to 5. pag. 238. col. 2
Os duplex carnis, & cordis, lit. to. 6. p. 55. c. 4
Os Diaboli suggestio noxia, mor. to. 6. p. 83. col. 1
Os nostrum dicitur affectus, mor. ibid.
Os Diaboli quando nostro jungatur, & quomodo docetur, mo ib.
Os draconis, os prædicationis dicitur, mor. to. 6. p. 89. c. 3
Ossa Christi tangere quid sit, docetur, mor. to. 6. p. 88. c. 3
Ossa Christi sunt Prælati, myst. to. 6. p. 275. col. 4
Os dilatatum quale, lit. tom. 7. pag. 132. col. 3
Ossa significant Religiosos, lit. to. 7. p. 134. c. 1
Os significare solet plenitudinem, lit. to. 7. p. 137. c. 2
Ossa, quæ ferunt carnem qualia, exp. Glos. to. 7. p. 141. c. 3
Os diaboli detractor, lingua detractio, lit. to. 7. p. 225. c. 1
Osanna Hebræum verbum est, lit. to. 6. p. 360. c. 1
Osanna unde derivatur, ibid.
Osanna secundum Hieronymum, idest, salva obsecro, lit. to. 6. p. 360. col. 2
Osanna est vox obsecrantis, dicit Augustinus, ibid.
Osanna alii interpretantur gloriam, ibid.
Osanna dicit Gregorius, quod idem est, quod salus, ibid.
Osea interpretatur Salvator, exp. to. 5. p. 167. col. 3
Osee de Tribu Issachar fuit ortus in Bethlemoth, exp. t. 5. p. 167. c. 4
Osee quando prophetavit, expos. ibid.
Osee Salvator interpretatur, exp. to. 5. p. 167. c. 4
Osee Christum nomine, & opere præfigurat, exp. t. 5. p. 167. c. 4
Osee Christum significat, myst. to. 5. p. 167. col. 3
Osculari manum, est de suis operibus gloriari, mor. to. 1. p. 285. c. 2
Osculum triplex, ad pedes, ad manus, ad os, primum est pœnitentium, secundum est proficientium, tertium est perfectorum, mor. to. 1. pag. 37. col. 2
Osculum significat reconciliationem, myst. to. 1. p. 39. c. 4
Osculum mundi est impressio memoriæ suæ in illis, qui eum relinquere volunt, & ad religionem accedere, mor. to. 1. p. 44. c. 1
Osculum triplex, adulationis, proditionis, & reconciliationis, lit. tom. 1. pag. 255. col. 2
Osculum Isaac significat conjunctio Christi cum Ecclesia, mor. tom. 2. p. 45. col. 4
Osculum Christi, labia fuerant, alleg. to. 2. p. 116. c. 3
Osculum multiplex bonum, & malum, mor. to. 2. p. 223. c. 3
Osculum pacis, & amoris signum est, lit. to. 3. p. 53. c. 2
Oscula tria figurantur, lit. to. 3. p. 105. c. 1 Et triplex osculum legitur, ad pedes, ad manus, & ad os, ibid.
Osculum signum est amoris, lit. to. 6. p. 175. c. 3
Osculum mundi quale, lit. to. 6. p. 263. col. 2
Osculum datum a Sacerdote in Missa, quare communicetur omnibus audientibus Missam, lit. to. 7. p. 71. col. 3
Osculum sanctum quod, lit. tom. 7. p. 121. col. 2
Osculi sancti consuetudo, lit. to. 7. p. 146. col. 1
Ostensio oris quid importet, lit. t. 4. p. 18. col. 1
Ostensio faciei Dei concipit timorem in peccatore, ut pœniteat, mor. tom. 2. p. 211. col. 2
Ostensio humanitatis, quam Christus facit patri, quid sibi velit, exp. Glos. to. 7. p. 50. col. 4
Ostensio duplex, lit. to. 7. pag. 112. c. 1
Ostium peccatum est, pessulum consuetudo peccandi, myst. t. 1. pag. 111. c. 2
Ostium est cor humanum, ejus postes sunt intellectus, & affectus, lit. to. 3. pag. 16. col. 4
Ostiariæ, quæ faciunt Petrum negare Christum, quæ sint exacte, mor. to. 6. p. 84. col. 1
Ostium Christus, myst to. 6. p. 124. c. 1
Ostium Christus est, lit. to. 6. p. 171. c. 2
Ostium, quod pulsare debemus, docetur, lit. to. 6. p. 200. c. 3
Ostium templi est Christus, qui est porta paradisi, myst. t. 2. p. 34. c. 4
Ostia duo erant in duobus templi lateribus, per quæ ostia introibatur, exp. tom. 5. p. 131. col. 3
Ostia dicuntur aperturæ, exp. to. 5. p. 132. col. 4
Ostis dicuntur valvæ, ibid.
Ostiarius dicitur Christus, lit. to. 6. p. 349. col. 1
Ostium est scriptura, lit. to. 6. p. 348. col. 3
Ostii nomen duobus modis sumitur, exp. Glos. to. 7. p. 73. col. 4
Ostium quid, & quot modis claudatur, lit. to. 7. p. 121. c. 1
Ostium multa significat, lit. to. 7. p. 124. c. 4
Ostium sermonis quid, lit. to. 7. p. 194. col. 3
Ostia ferrea quare Petro cedant, myst. to. 7. p. 294. c. 4
Ostium quinque sensuum pulsat mundus, & Diabolus, lit. t. 7. pag. 380. col. 1
Ostium interius, est mentis aditus, ubi pulsat Christus, ibidem.
Ostium cœli latus Christi, apertum in Cruce, lit. t. 7. p. 380. c. 3
Ostium sacræ Scripturæ, lit. ibid.
Otium fugere debemus, myst. to. 4. p. 280. c. 2
Oves signant simplices, boves prudentes, argentum eloquentes, aurum sapientes, lit. tom. 1. p. 31. col. 3
Oves sunt cogitationes simplices, armenta fortia facta, familia significat obsequia mutuo exhibita, myst. to. 1. p. 35. c. 2
Oves Christi sunt variæ diversitate virtutum, & unicolores concordia morum, mor. to. 1. p. 43. col. 2
Oves Diaboli sunt variæ varietate vitiorum, & unicolores uniformitate errorum, ibid.
Oves tondere, est innocentiam hominibus exterius ostentare, mor. t. 1. p. 253. col. 2
Oves Prælati commisisse traduntur lupis, strangulandæ in contemptum Christi, mor. to. 4. p. 48. c. 4
Ovis quomodo habeat malam significationem, myst. t. 2. p. 126. c. 4
Ovium electorum signa prædestinationis, mor. to. 2. p. 189. c. 2
Oves suas quomodo deducat Christus, alleg. tom. 2. p. 211. c. 1
Oves pascuæ Dei sunt simplices, mor. to. 2. p. 257. c. 2
Oves inveniunt sibi pascua, ubi non alia animalia, quid hoc importet, docetur, myst. to. 4. p. 111. c. 4
Oves dicuntur Apostoli simplices, myst. to. 5. p. 223. c. 4
Oves dicuntur simplices, qui audiunt verbum Dei, mor. to. 5. p. 207. c. 2
Oves nonagintanovem statum Angelicum denotant, lit. t. 6. p. 61. c. 3
Ova pestifera mala exempla malorum, mor. t. 6. p. 200. c. 4
Oves Christi sunt & Angeli, & homines, myst. t. 6. p. 222. c. 4
Ovem unam quando perdidit Christus, myst. to. 6. p. 213. c. 1
Ovis quid denotat, mor. tom. 6. p. 292. c. 4
Ovium genera duo sunt, lit. to. 6. pag. 349. col. 1

ves ad interiora deserti ducere quid sit, mor. to. 6. p. 250. c. 4
Oves suas quomodo signet Dominus, lit. to. 7. p. 176. c. 2
Ovi, & agno quare comparetur Christus, lit. to. 7. p. 290. c. 1
Ovile dicitur Ecclesia, myst. to. 5. p. 207. col. 1
Ova aspidum, sunt pravæ cogitationes, quas Diabolus fovet in corde nostro, ut in opus prodeant, lit. to. 3. p. 9. col. 3
Ona secundo filius Judæ nequam fuit, & a Domino interemptus fuit, & quare, lit. to. 6. p. 3. col. 2
Ona semen suum in terram fudit, & hic a Domino percussus fuit, ibid. col. 3
Ovum denotat spem, & quomodo, mor. to. 6. p. 384. c. 2
Ozias interpretatur videns Deum, lit. to. 2. p. 134. c. 2
Ozias fuit genitus ab Amasa, lit. to. 6. p. 4. c. 1
Ozias robustus Domini interpretatur, & Christum significat, lit. ib.
Oza quare fuerit a Domino percussus, cum tetigisset arcam, lit. to. 7. p. 212. col. 3
Ozias cur lepra percussus, lit. to. 7. p. 301. c. 1

P

PAbulum, & cibus ingeniorum, contemplatio, atque consideratio naturæ æternæ, lit. t. 3. p. 72. col. 3
Pacificus est verus contemplativus, myst. to. 2. p. 193. c. 4
Pactio conjugalis quæ sit, exp. Glos. to. 7. p. 88. col. 4
Pactum initum factum est in quinque generibus hominum, myst. to. 4. p. 72. col. 2
Pactum Dei æternum est, nisi peccata rumpant, lit. to. 4. p. 229. c. 3
Pactum David quod fuerit, lit. tom. 4. p. 129. col. 3
Pactum dicitur feriri, eo quod feriatur hostia, myst. t. 4. p. 129. c. 4
Pactum inter hominem, & Diabolum quando confirmatur, myst. tom. 4. p. 135. col. 1
Pactum Evangelii pactum est æternum, myst. to. 4. p. 153. c. 1
Pactum fœderis, quod fecerit nobiscum Deus, est Evangelium, myst. m. 4. p. 207. col. 1
Pactum baptismale, vel pœnitentiale reperitur, myst. t. 4. p. 208. c. 1
Pactum triplex, docetur, myst. to. 4. p. 239. col. 2
Pactum novum in cordibus scriptum, lit. to. 4. p. 249. c. 4
Pactum Prælatorum cum Diabolo, & inferno, lit. to. 7. p. 144. c. 2
Pactum Dei cum homine duplex, lit. to. 7. p. 255. c. 4
Paganus non videt, nec timet Deum, mor. to. 2. p. 81. c. 2
Pagani venientes ad Ecclesiam projiciebant se ad pedes Sanctorum, myst. tom. 4. p. 113. col. 4
Pagani, ac hæretici concitantur contra Ecclesiam, myst. t. 2. p. 187. c. 3
Pagani quomodo dicantur servire elementis, exp. Glos. t. 7. p. 158. c. 2
Pagellæ significatio per longum dicitur, myst. t. 4. p. 256. c. 4
Pagina Spiritus sancti est cor hominis, lit. to. 2. p. 116 col. 1
Palea sunt simplicia verba sacræ Scripturæ, myst. t. 4. p. 167. c. 4
Palea sunt ipsi peccatores, myst. to. 4. p. 235. col. 2
Palea litteram, vel figuram significat, mor. to. 6. p. 11. c. 2
Palea, quam removit Christus, venialia Mariæ, vel tribulationes illius, ibid.
Paleæ mali sunt, lit. tom. 6. pag. 151. c. 1
Paleæ sunt temporalia, lit. to. 7. p. 194. col. 4
Paleæ non pascentes, sed inflantes quæ sint, mor. to. 7. p. 145. c. 1
Palatæ sunt massæ ficuum, lit. to. 1. p. 256. col. 1
Palatus animæ quomodo corrumpatur, lit. to. 2. p. 93. c. 3
Palestes est sicut cubitus humanæ manus, exp. t. 5. p. 127. c. 3
Palestes quid sit, exp. to. 5. p. 254. c. 4
Palestes est sexta pars cubiti geometrici, exp. to. 5. p. 135. c. 2
Palæsthina interpretatur os malleatoris, mor to. 2. p. 226. c. 4
Palæsthina post totam vindemiam completam, convivium magnum vindemiatoribus faciebat, lit. to. 4. p. 238. col. 3
Palesthini idem sunt, quod Philisthiim, exp. to. 5. p. 61. c. 1
Palesthini sunt gulosi, myst. to. 5. p. 61. col. 2
Palæsthina paucas habet aquas, lit. tom. 6. p. 291. c. 1
Paleæ quæ combutentur, quæ sint, mor. to. 2. p. 244. c. 3
Paliurus plus quam spinæ pungit, myst. to. 4. p. 76. col. 2
Palliatio iniquitatis notatur per verbum temperandi, myst. to. 5. pag. 93. col. 4
Pallium relictum ab Elia Elisæo significat tribulationes, & angustias, quas Christus sustinuit, & nos hoc pallio ornari debemus, mor. to. 1. p. 22. c. 3
Pallium quo quis operitur, est confusio peccati, lit. t. 1. p. 32. c. 3
Pallium relinquere in manus mulieris, quid, mor. to. 2. p. 88. c. 4
Pallium mutatur in solemnitatibus, ita homo in resurrectione induet novum, alleg. to. 2. p. 262. col. 3
Pallium Christi charitas, quod Diabolum, &c. operit, myst. to. 4. p. 60. c. 4
Pallium quod Diabolum operit, hypocrisis, ibid.
Pallium laudabile est corpus mortale impassibile, & agile, & subtile, myst. to. 4. p. 151. col. 4
Pallium Domini custodiam denotat, exp. to. 5. p. 23. c. 3
Pallii summitas significat excellentiam prælationis, & dignitatis alicujus, mor. to. 5. p. 23. c. 4
Pallium potest designare religionem, ibid.
Pallii summitas austeritatem in Religione denominat, mor. to. 5 pag. 23. col. 4
Pallor fit, quando ex timore sanguinis ad interiora fugit, exp. tom. 5. 180. col. 2
Palma significat Ecclesiam, alleg to. 2. p. 45. col. 1
Palma significat virum justum, mor. to. 2. p. 245. c. 2
Palma alta, & annosa, significat donum consilii, quod est in antiquis, myst. to. 3. p. 215. c. 3
Palma in medio concordiam claustrorum connotat, myst. t. 4. p. 61. c. 4
Palma initium cubitus significat, myst. to. 4. p. 297. col. 3
Palmes, de qua uva nascitur, significat peccatum, lit. t. 7. p. 124. c. 1
Palmus est mensura, quam facit manus extensa a summitate pollicis usque ad summitatem minoris digiti, exp. t. 5. p. 127. c. 3
Palmi quinque faciunt duos cubitos & dimidium, ibid.
Palmira interpretatur formidans eos, mor. to. 6. p. 310. c. 4
Palpare, & non fodere parietem, quid sit, myst. to. 5. p. 34. c. 1
Palpatores, & linitores parietis sunt adulatores, ibid.
Palpebræ Dei sunt duo testamenta, mor. to. 2. p. 22. c. 3
Paludes aquarum sunt luxuriæ, & avaritiæ, quibus maxima pars mundi occupatur, myst. to. 4. p. 37. col. 2
Panes septem significant septem effectus misericordiæ Dei, myst. to. 1. p. 63. col. 1
Panes isti quilibet ex triplici grano constat, ibid.
Panes tres postulandi a Domino, scilicet panis intellectus, affectus, & fortitudinis, myst. to. 1. p. 70. col. 1
Panis nomine omnis cibus intelligitur, & nomine salis omne sacrificium, sicut enim panis cum omni cibo comeditur, sic omne sacrificium cum sale offerebatur, lit. to. 1. p. 142. c. 1
Panes quinque quibus satiatur turba fidelium sunt, cognitio sui, dolor amissi, pudor commissi, timor supplicii, spes æterni gaudii, mor. to. 1. p. 234. col. 3
Panis doloris est amara peccatorum recordatio, mor. t. 1. p. 284. c. 3
Panis subcinericius significat memoriam mortis, mor. t. 1. p. 284. c. 2
Panis nomine in sacra Scriptura plurima, & inter se contraria significantur, & sumitur in bonum, & in malum, lit. t. 1. p. 483. c. 3
Panis designat congregationem fidelium, myst. to. 1. p. 36. c. 3
Panis Eucharistiæ reficit, & quomodo, alleg. to. 5. p. 52. c. 2
Panis spiritualis quæsitus a justis, lit. to. 2. p. 96. col. 1
Panis bonus multas habet significationes, mor. to. 2. p. 108. c. 3
Panis Christus omnibus necessarius est, alleg. to. 2. p. 202. c. 1
Panis cinericius est panis falsitatis, mor. to. 2. p. 201. c. 4
Panis Angelorum quare dicebatur manna, lit. to. 2. p. 202. c. 1
Panis multiplex, scilicet, doloris, mendacii, voluptatis, & cupiditatis, lit. tom. 3. p. 8. col. 4
Panis absconditus sunt oblationes hæreticorum, vel blandimenta adulatorum, lit. to. 3. p. 18 col. 4
Panis triplex, vanitatis, voluptatis, & impietatis, lit. t. 3. p. 43. c. 4
Panis Ecclesiæ est panis pœnitentiæ, laboris, & doloris, quo pascitur, dum est in via, myst. to. 3. p. 67. c. 1
Panes Christiani est omnis virtus, qua homo interius reficitur, nutritur, confortatur, & crescit, lit. to. 3. p. 94. c. 3
Panem, & aquam sunt Judæi, ac sine robore, myst. t. 7. p. 19. c. 2
Panis noster voluntatem patris designat, myst. to. 4. p. 12. c. 1
Panis noster sanguis, & caro Christi, myst. tom. 4. p. 12. c. 2
Panis impulsus dicitur Christus, myst to. 4. p. 55. c. 4
Panis arctus, aqua brevis, doctrina est Evangelii, myst. t. 4. p. 65. c. 4
Panis multiplex est, & declaratur per multa, ibid.
Panis dicitur carnis fragilitas, mor. tom. 4. p. 83. col. 2
Panis corpus, & sanguis Christi, myst. to. 4. p. 120. c. 2
Panem frangere Christum docere nescientes, lit. to. 4. p. 139. c. 2
Panis luteus est caro nostra, mor. to. 4. p. 143. c. 4
Panis refectio verbi Dei, vel corporis Christi, vel cognitionis Dei in futuro est, myst. tom. 4. p. 165. col. 4
Panis pauperibus est erogandus non lapis, lit. to 4. p. 189. c. 1
Panis doctrina Christi, lit. to. 4. p. 209. col. 2
Panis, & vinum sacramentum corporis, & sanguinis Domini nostri Jesu Christi significant, myst. to. 4 p. 247. c. 3
Panibus, vel manibus, vel dentibus frangitur, myst. t. 4. p. 303. c. 4
Panis hordeaceus denotat temporalia, & delectabilia hujus mundi, mor. tom. 5. p. 12. c. 2
Panes significant opus pœnitentiæ, myst. to. 5. p. 21. c. 2
Panem scripturæ primo debemus nostrum facere, & cur, mor. to. 5. p. 69 col. 2
Panis spiritualis secundum appetitum, & desiderium debet dari, mor. ibid.
Panis non est dandus his, qui manducaverunt, & biberunt, & saturati sunt, & incrassati calcitraverunt, ne evomant eum, & cur, mor. to. 5. p. 69. col. 2
Panis materialis debet sumi secundum defectum, non secundum appetitum: e converso spiritualis, ibid.
Panis nomine intelligitur omnis cibus, exp. to. 5. p. 136. c. 3
Panis virtutum justificat, lit. to. 6. p. 3. c. 1
Panis sacramentum sanctificat, lit. ibid.
Panis Angelorum beatificat, lit. ibid.
Panis Deus dicitur, qui pascit Angelos, lit. to. 6. p. 23. c. 4

Panis cur noster dicatur, lit. to. 6. p. 24. col. 2
Panis mendacii suavis homini, lit. to. 6. p. 26. col. 1
Panes quinque libri Moysis, mor. to. 6. p. 54. c. 2
Panis fidei religionem significat, lit. tom. 6. p. 55. c. 1
Panes Diabolici septem notantur, lit. tom. 6. p. 56. c. 1
Panis omnis, vel hominis, vel canis, ibid. c. 3
Panis doctrinæ catholicæ quibus detur, lit. to. 6. p. 57. col. 1
Panes septem quid significent per longum, ibid.
Panes quinque qui, quidque sunt, multipliciter declaratur, myst. to. 6. pag. 99. col. 4
Panes quinque libri Moysis sunt, myst. ibid.
Panes septem plura indicant, myst. tom. 6. p. 102. col. 1
Panes septem moraliter quid, mor. to. 6. p. 102. col. 2
Panes septem anagogice quid dicant, alleg. ibid.
Panis vitæ, & intellectus in patria, lit. to. 6. p. 165. c. 4
Panes tres quid significent, myst. to. 6. p. 181. col. 1
Panes quinque quid sint satis per longum exprimitur, lit. t. 6. p. 185. c. 1
Panis cur noster ditatur, duæ rationes potissimæ assignantur, lit. tom. 6. pag. 199. col. 1
Paois quotidiaous, necessaria vitæ significat, lit. to. 6. p. 199. c. 1
Panem nostrum quotidianum, hæc particula, quibus solum competere videtur dicitur, ibid.
Panis noster quotidianus multiplex, ibid. col. 2
Panis sacra Scriptura est, & cur dicat: da nobis hodie, lit. to. 6. pag. 199. col. 2
Panes tres qui, qualesve sint, myst. to. 6. p. 200. c. 1
Panes tres, tres gratias denotant, myst. ibid.
Panis charitas est, lit. tom. 6. pag. 200. col. 4
Panem manducare est esse beatum, lit. to. 6. p. 219. col. 1
Panis in regno cœlorum non est corporalis, ibid.
Panis, qui Christus est, dupliciter manducatur in via, simpliciter autem in patria, lit. to. 6. p. 219. col. 2
Paois multa dicuntur, & quæ sunt diffuse declaratur, lit. to. 6. pag. 219. col. 3
Panis est dolor, lit. tom. 6. pag. 260. col. 4
Panis est verbum Dei, myst. to. 6. pag. 275. col. 1
Panes cur hordeacei, mor. tom. 6 p. 323. col. 3
Panes quioque quid significant, ibid. col. 4
Panis est memoria mortis, mor. to. 6. p. 324. col. 2
Paois est cognitio, vel cogitatio miseriæ præsentis, ibid.
Panis est recordatio vitii præteriti cum dolore, ibid.
Panis est recordatio peccatorum, ibid.
Panis dicitur pœnitentiæ, mor. to. 6. p. 324. col. 2
Panis est recognitio ignorantiæ, vilitatis, & fragilitatis propriæ, ibid.
Panes quinque sunt quinque libri Moysis, ibid.
Panis significat corpus Christi, & cur, mor. to. 6. p. 329. c. 4
Panis intinctio, quid significat, lit. to. 6. p. 367. c. 4
Panis dicitur gratia, vel vita æterna, mor. to. 6. p. 384. c. 1
Panis denotat etiam claritatem, & quomodo, ibid. col. 2
Panis, idest delectatio carnalis, myst. to. 7. pag. 20. c. 1
Panis coctus, idest, ustus igne tribulationis, lit. to. 7. p. 84. c. 2
Panis subcinericius est servitus Dei, lit. to. 7. p. 90. c. 4
Panis quomodo homo debeat fieri, mor. to. 7. p. 100. c. 1
Panis, idest hominis conversi multi effectus, mor. t. 7. p. 100. c. 1
Panis substantia non est post consecrationem, exp. Glos. t. 7. p. 104. c. 4
Panis quid significet, lit. to. 7. pag. 137. col. 1
Panes duodecim meosæ dilectionis, atque charitatis, myst. t. 7. p. 257. c. 2
Pane grosso fidei in hac vita vivimus, in futuro vero quandn divites erimus pane sinceræ cognitionis, lit. to. 7. p. 265. c. 1
Panis pinguis est doctrina Evaogelii D. Joannis, lit. t. 7. p. 363. c. 4
Panus qui ponitur, ubi legitur Evangelium in Ecclesia, significat nationes subjectas, myst. tom. 2. p. 222. c. 1
Pannis involvitur, & quandn, myst. to. 5. p. 56. col. 1
Panni veteres, quibus extrahitur Jeremias de lacu, sunt exempla Sanctorum antiquorum, myst. tom. 5. p. 56. c. 4
Panni Sanctorum exempla, Prol. tom. 7. p. 3. c. 2
Panni Epistolæ Pauli, ibid.
Panni iniquitatis quid, exp. Gloss. to. 7. p. 135. col. 2
Pannus quanto magis conculcatur, tanto mundior efficitur, lit. tom. 7. pag. 143. col. 4
Pannus tinctus in lana, & tinctus in filo quid significet, li. t. 7. p. 157. c. 3
Panni veteres exempla Sanctorum, lit. to. 7. p. 271. col. 1
Panthera nihil velocius, myst. tom. 5. p. 171. col. 3
Papa vocat Cardinales fratres exemplo Christi, qui Apostolos vocavit fratres, mor. to. 5. p. 51. col. 3
Papa ubi habeat titulum, myst. tom. 4. p. 46. col. 2
Papa omnium primus ratione humilitatis vocat se servum servorum, quia quanto humilior, tanto major, lit. tom. 6. p. 189. c. 3
Papæ mandata, & decimarum solutio utrum sint de fide, aut de lege naturali, exp. gloss. to. 7. p. 10. c. 2
Papa nolens priorem, nec parem pati, ao sit elatus, exp. Glos. to. 7. pag. 16. c. 4
Papæ in coronatione coram eo succenditur parum de stuppa, &c. mor. to. 7. p. 26. col. 1
Papa faciens decretum contrarium alicui decreto, quod prius fecit, non facit contra se, sed magis pro se, exp. glos. t. 7. p. 59. c. 3
Papa, vel Prælati quare debent ire honorifice, exp. glos. tom. 7. pag. 82. col. 3
Papa habet potestatem ad tradendum Diabolo, sed non habet potestatem cogendi Diabolum, ut vexet illum, exp. glos. to. 7. pag. 83. col. 4
Papa non debet magistros Theologiæ constituere judices temporalium, lit. tom. 7. p. 85. col. 3
Papæ dictum, quod sufficit ad bonam electionem si bonus est, qui eligitur, quomodo sit intelligendum, exp. glos. t. 7. p. 114. c. 4
Papæ in Bullis cur caput Pauli est a dextris, & Petri a sinistris, exp. glos. to. 7. p. 115. col. 2
Papa potest relaxare aliquid de pœna debita peccato, & ita valent indulgentiæ, exp. glos. to. 7. p. 124. c. 4
Papa posset præcipere alicui nolenti intrare claustrum, quod intraret, si votum fecisset, aliter non, exp. glos. to. 7. p. 135. c. 2
Papæ legati cum processione recipi debent, lit. to. 7. p. 136. c. 2
Papa potest hodie dicere Legatis, & Prælatis, ecce ego mitto vos sicut lupos in medio agnorum, lit. to. 7. p. 173. c. 2
Papa potest dispensare cum aliquo minoris ætatis ad Episcopatum, si sit utilis, lit. tom. 7. p. 215. col. 2
Papa non potest abrogare præceptum de confessione, sed tempus potest mutare, lit. to. 7. p. 323. col. 1
Parabola Græce occulte similitudo Latine, myst. to. 2. p. 155. c. 3
Parabolæ definitio, & quæ sit, ostenditur, myst. t. 2. p. 125. c. 3
Parabolæ definitio per Hieronymum ostenditur, all. t. 2. p. 198. c. 4
Parabola est collatio rerum discrepantium natura sub aliqua similitudine facta, Prolog. tom. 3. p. 1. col. 2
Parabola est sententia vera, congrua similitudine inducta, lit. tom. 3. pag. 206. col. 1
Parabola Isaiæ quid sibi velit, lit. tom. 4. p. 35. col. 2
Parabola quid sit, mor. tom. 6. pag. 49. col. 1
Parabolæ tres ultimæ tria genera perfectorum significant, lit. tom. 6. pag. 52. c. 3
Parabola optime definitur, lit. tom 6. p. 96. col. 1
Parabola duplex declaratur, lit. ibid.
Parabola prima quæ sit, notatur, lit. to. 6. p. 178. col. 1
Parabola, quæ proprie dicatur, lit. to. 6. p. 218. c. 2
Parabola de homine habente centum oves dupliciter reperitur, & optime, lit. to. 6. p. 222. c. 4
Parabola drachmæ, quid denotat, lit. to. 6. p. 223. col. 2
Parabola multipliciter, & diversimode ponitur a Domino, lit. tom. 6. pag. 239. c. 1
Parabola de homine, qui abiit in regione longinqua, &c. duplici de causa portatur a Dominn, lit. to. 6. p. 244. c. 3
Parabolice loquitur Dominus minus intelligentibus, lit. t. 6. p. 244. c. 3
Paradigma est exemplum facti, vel dicti, ex simili, vel dissimili, mor. to 1. p. 206. c. 2
Paradigmata proponit Dominus, per quæ convincitur Pharisæus, lit. to. 6. p. 175. col. 3
Paradisus est locus paratus bonis, myst. to. 1. p. 35. c. 2
Paradisus noster Christus est, mor. to. 2. p. 92. c. 3
Paradisi portæ contra portas inferorum, myst. to. 2. p. 213. c. 1
Paradisi via in tribulationibus est, alleg. to. 2. p. 297. c. 3
Paradisus hortus Domini antonomastice dicitur, lit. to. 4. p. 118. c. 1
Paradisus quæ habebit, alleg. to. 4. p. 285. col. 2
Paradisus dicitur anima justi, cujus deliciæ sunt multæ, & quæ myst. tom. 5. p. 98. col. 2
Paradisus dicitur locus amœnus, exp. to. 5. p. 104. col. 3
Paradisi ubertas amœnitatis, & jucunditatis, myst. to. 5. p. 112. c. 4
Paradisus multiplex, lit. to. 6. p. 108. c. 3
Paradisi significata quæ, lit. tom. 6. p. 270. c. 4
Paradisus appellatur visio Dei, lit. tom. 7. p. 142. col. 3
Paradisus dicitur præsens Ecclesia, exp. glos. to. 7. p. 142. c. 4
Paradisi quatuor flumina quid significent, lit. to. 7. p. 186. c. 1
Paradisi duodecim gaudia, myst. tom. 7. p. 257. col. 2
Paralipomenon liber continet multa truncata, ac depravata scriptorum vitio, lit. to. 6. p. 4. col. 2
Paralysis dissolutio membrorum est, mor. to. 6. p. 14. c. 3
Paralysis luxuriosos denotat, mor. ibid.
Paralyticus avarus est, quia tremulus, lit. to. 6. p. 93. c. 2
Paralyticus peccatorem denotat, præsertim autem luxuriosum, myst. to. 6. p. 160. col. 2
Paralyticus pusillanimis dicitur propter quinque, lit. t. 6. p. 160. c. 3
Paralyticus est aoimus dissolutus, ibid.
Parare cor duobus modis possumus, mor. to. 2. p. 145. c. 2
Parare viam Domioi quomodo exponant Judæi, & quæ vox sit illa & cujus vox clamantis in deserto, lit. to. 4. p. 87. col. 1
Parare viam Domioi quot modis contingat, mor. to. 4. p. 87. col. 2
Parare vias Domini attinet ad sæculares, facere rectas semitas ad claustrales, mor. to. 4. p. 87. c. 2
Parasceve nomen Græcum est, lit. to. 6. p. 123. col. 1
Parasceve Græcum est, non Hebræum, lit. to. 7. p. 272. col. 1
Parasceve Latine sonat præparatio, ibid.

Parasceve quid sit, lit. tom. 6. pag. 272. col. 1
Parasceve quid significat, lit. ibid.
Parasceve quasi parans cœnam, lit. to. 6. p. 393. col. 1
Parasceve Græce præparatio Latine, ibid.
Parati quomodo esse debeamus ad satisfactionem omni poscenti nos rationem de ea, quæ in nobis est spe, & fide, lit. to. 7 pag. 333. col. 2
Parcere, & misereri proprium Dei est, lit. to. 4. p. 61. c. 1
Parcere in parte est misericordia, parcere in toto miseratio, lit. to. 4. pag 220. col. 3
Parce, cur bis dicatur, exp. tom. 5. p. 281. col. 1
Pardus significat varios, myst. to. 2. p. 126. col. 4
Pardus est varii coloris, mor. to. 5. p. 273. col 3
Pardus denotat Alexandrum magnum, quia omnes varietates gentium subjugavit, lit. to. 4. p. 189. col. 3
Pardus optime hypocrisi assimilatur, ideo coronatus piagitur, myst. to. 4. p. 214 col. 4
Pardi varietas hypocritarum duplicitatem significat, ibid.
Parentes ad dexteram debent haberi, idest, diligendi sunt ad bona vitæ æternæ, & gratiæ Dei committendi, mor. to. 1. p. 16. c. 4
Parentum consilia aliquando fugienda, mor. to. 2. p. 89. col. 4
Parentes offerre debent filios Deo, mor. t. 6. p. 144. col. 2
Parentes Domini sunt Prælati, lit. tom. 6. p. 147. col. 2
Parentes carnales, vel spirituales, lit. to. 7. p. 16. col. 3
Parentes pro loco, & tempore honorare tenemur, exp. gloss. t. 7 pag. 16. col. 4
Parentes, multi hodie nascuntur in promotione Prælatorum nostrorum, lit. to. 7. p. 149. col. 1
Parentum lacrymæ, aut necessitas num debeant, ac possint introitum claustri impedire, lit. to. 7. p. 217. col. 1
Parentibus non obedientes jussit Dominus lapidari, lit. t. 7. p. 227. c. 1
Parentes sunt honorandi, lit. to. 7. p. 178. col. 3
Parere quisque debet masculos non feminas quomodo, mor. t. 6 pag. 383. col. 4
Parere quisque debet, & cur, mor. ibid.
Paries triplex ad quem faciem nostram convertere debemus, caro Christi, caro proximi, & caro nostra, myst. to. 1. p. 34. c. 4
Paries triplex, post quem stat ipse sponsus, primus est ipsa humana natura, secundus est congeries peccatorum, tertius est sollicitudo hujus vitæ: qui vult videre sponsum, oportet diripere parietem peccatorum, transgredi sollicitudinem temporalium, & acumine fidei, illum hominem Deum esse credere, lit. to. 3. p. 115. c. 3
Parietes domus Dei, duo populi, lit. to. 6. p. 171. col. 2
Parietes turris qui sint, lit. t. 6. p. 221. col. 4
Parochianus non solum Parochiam, super quam positus est, sed alias debet per doctrinam, & vitam illuminare, exemplum de face, lit. to. 7. p. 30. col. 1
Parochiani reprehenduntur, mor. to. 7. p. 88. col. 3
Partes veræ scientiæ quæ sint, mor. to. 2. p. 59. col. 3
Partes pœnitentiæ tres a Propheta tanguntur, mor. t. 2. p. 145. c. 2
Pars sacrilegii est, res pauperum non dare pauperibus, lit. t. 3. p. 50. c. 3
Partes detractionis tres sunt, scilicet falsi criminis impositio, veri mali diffamatio, & veri boni denigratio, lit. to. 3. p. 55. col. 2
Pars Domini dicebatur populus Judæorum, lit. t. 3. p. 200. c. 2
Partes mundi quatuor quæ denotent, declaratur, mor. t. 4. p. 112. c. 2
Pars malorum in tribus consistit, myst. to. 4. p. 134. col. 4
Pars bonorum, æterna retributio, myst. to. 4. p. 152. col. 4
Partes mundi per nonnullas regiones denotantur, mo. to. 4. p. 172. c. 3
Para domini, animæ sunt, quas ipse suo sanguine redemit, myst. to. 4. p. 211. col. 4
Partes Philippi Cæsareæ, quomodo primo dictæ, lit. t. 6. p. 57. c. 4 scripturæ quatuor, mor. to. 6. p. 183. c. 4
Pars vitæ activæ, lit. to. 6. p. 196. col. 2
Parthi fugiendo pugnant melius, lit. to. 7. p. 141. c. 3
Particeps fieri quid, lit. to. 7. p. 177. col. 2
Participes effecti sumus Christi, lit. to. 7. p. 243. c. 2
Participes Christi, quomodo effecti simus, lit. to. 7. p. 244. col. 2
Participantes cum fure currunt cum eo, mor. to. 2. p. 130. c. 2
Partus Christi fuit immunis a maledictione, & pœna parientis, & originali culpa ex parte geniti, myst. to. 1. p. 74. col. 2
Pariet filium, quare dixit absolute Angelus, & non addit, tibi, sicut Zachariæ dixit, lit. to. 6. p. 5. col. 2
Partus Ecclesiæ multiplex docetur, & per excursum declaratur exactius, mor. to. 6. p. 137. col. 3
Parturitio præcedens ortum fœtus quid significet, lit. to. 7. p. 196. c. 2
Parvuli duo, qui collidebantur in utero Rebecchæ figurabant in Ecclesia futuros esse bonos, & malos, inter quos est perpetua pugna, mor. to. 1. pag. 33. col. 4
Parvulus est qui terrena diligit, magnus qui cœlestia contemplatur, lit. to. 1. p. 401. col. 3
Parvuli dicuntur primi motus, mor. to. 2. p. 83. c. 4
Parvulus quomodo dicetur occidi ab invidia, lit. to. 2. p. 73. c. 1
Parvuli sunt qui non habent longitudinem fidei, spei altitudinem, & latitudinem charitatis, lit. to. 3. p. 3. col. 3
Parvulus natus est nobis, quomodo exponant Judæi, lit. tom. 4. pag. 24. col. 2 ex maxima humilitate, lit. tom. 4. p. 25. c. 1
Parvuli initia significant bonæ conversationis, myst. to. 4. p. 297. col. 3 sunt, qui caduca diligunt, & magna, idest, æterna, & spiritualia non cupiunt, mor. tom. 5. p. 38. col. 1
Parvulis non est pœna materialis, sed damni tantum, mor. to. 5. p. 80. col. 2
Parvuli baptizandi sunt in forti manu inter Hæreticos, expos. to. 5. p. 233. c. 1 sunt humiles, lit. to. 6. p. 44. col. 3
Parvulus in respectu dicitur, lit. to. 6. p. 64. col. 1
Parvuli qui, lit. to. 6. p. 104. col. 4
Parvulus per longum optime declaratur, lit. 6. p. 107. col. 3
Parvulus Christus, cui omnia pater tradidit, cur, &c. lit. t. 6. p. 193. c. 4 invidia occiditur, & cur, mor. t. 6 pag. 300. col. 4
Parvulorum status, qui modo decedunt sine Baptismo, an sit melior statu illorum, qui ante Christi adventum erant in lymbo, exp. gloss. to. 7. p. 25. col. 4
Parvuli utrumque parentem habentes infidelem, vel unum fidelem, & alterum infidelem, per circumcisionem salvabantur, exp. gloss. to. 7. p. 29. col. 2 quare dicantur potius salvari in fide parentum, quam in charitate, ibid. quomodo salvabantur in fide parentum, ibid.
Parvulus, Idest, non exercitatus, exp. gloss. to. 7. p. 32. col. 3
Parvuli baptizantur in remissionem peccatorum, sumitur singulare pro plurali, idest, peccati originalis, exp. glos. t. 7. p. 35. c. 2
Parvuli justificantur, & quomodo, exp. glos. to. 7. p. 35. col. 4 quomodo habeant originale peccatum contra Julianum, & Pelagianos, exp. glos. to. 7. p. 36. c. 1. & 2 sumus in hac via in cognitione Dei, lit. to. 7. p. 111. col. 1
Parvulorum conditiones, mor. ibid.
Parvulum se esse spiritualiter, potest se quis cognoscere per quatuor, mor. to. 7. p. 157. c. 4
Parvuli fluctuantes qui, lit. to. 7. p. 175. c. 1 quinam sint dicendi, lit. tom. 7. p. 248 col. 4
Parvulus unde dicatur, ibid.
Pascha quadruplex, in Ramasse, in deserto prope montem Sinai, in Galgalis, in Jerusalem, lit. to. 1. p. 185. col. 1
Pascua Sacræ Scripturæ sunt quatuor expositiones, quatuor diversa fercula, lit. to. 2. p. 53. c. 1
Paschæ dies dicitur alta dies, myst. to. 2. p. 142. c. 4 proprietates Prælatis conveniunt, mor. tom. 2. p. 210. c. 3
Pascua hircorum, & arietum referuntur ad quemlibet cibum aqua ad potum, & quid per id significatur, exp. to. 5. p. 123. col. 2 dicitur pœnitentia, mor. to. 2. p. 302. c. 2 quomodo manducare debemus, optime docetur ex verbis Salvatoris, mor. to. 6. p. 81. c. 2 manducat nobiscum Dominus duobus modis, mor. t. 6. p. 87. c. 2
Pasce, pasce, pasce, cur Petro ter dictum fuerit, lit. t. 6. p. 99. c. 4
Pascha quid, & quando, lit. t. 6. p. 115. c. 3. septem modis dicitur, lit. t. 6. pag. 258. c. 1 dicitur etiam ipse Christus, ibid. passio vel transitus interpretatur, lit. tom. 6. pag. 258. col. 4 cur dicatur dies festus Judæorum, mor. to. 6. p. 322. col. 4 in Græco passionem sonat, mor. to. 6. p. 364. col. 2. in Hebræo transitum sonat, ibid. quid significabat, liter. to. 6. p. 374. col. 3
Paschæ nomen a Græco, & ab Hebræo sumitur, exp. gl. t. 7. p. 84. c. 4
Pascha triplex cur repræsentatur in Ecclesia, exp. gloss. t. 7. p. 84 col. 4 dicitur multipliciter, lit. to. 7. p. 84. c. 2 unde dicatur, ibid.
Paschali tempore cur soleant accedere pestes, lit. to. 7. p. 105. c. 3
Pascha nostrum quomodo celebratur a nobis, & quo tempore, exp. gloss. to. 7. p. 158. col. 1
Paschæ tempus, & Pentecostem temporibus Apostolorum celebratum constat, lit. tom. 7. p. 303. c. 1
Paschalis solemnitas erat, quando Romani populum Hebræum destruxerunt, alleg. to. 2. p. 188. col. 1
Pascit Dominus malos, quomodo pastor arietes, mor. to. 4. p. 88. c. 2
Passibus boni operis ad Dominum proficiscimur, myst. t. 4. p. 129. c. 2
Passeres dicuntur viri spirituales, alleg. to. 2. p. 267. col. 3
Passeris proprietates, quæ religiosis conveniunt, mor. t. 2. p. 220. c. 2
Passeres quinque omnes pœnitentes significant, mor. to. 6. p. 206. col. 4 masculi uno anno tantum vivere dicuntur, a Rab feminæ vero plus, & cur, lit. to. 6. p. 207. col. 1
Passer immolatus Christus est, myst. to. 7. p. 107. c. 1 pœnitens est, ibid.
Passeres duo corpus, & animam denotant, myst. to. 6. p. 207. c. 2
Pascendi gregem modus, lit. to. 7. p. 336. c. 4
Passer vivus, & mortuus alter quid significent, lit. to. 7. p. 145. c. 3
Passiones bonorum in hac mortali vita signa certissima sunt, quod mali tandem non erunt impuniti, mor. to. 1. p. 2. col. 4
Passio Christi propter multitudinem dolorum calici comparatur, myst. to. 1. p. 14. c. 1 præeminet passionibus omnium sanctorum, tempore, multitudine, vilitate, acerbitate, causa, utilitate, myst. to. 1. p. 29. c. 2 comparatur balsamo quod odoriferum est, & putredinem arcet, sic passio Christi omnium peccatorum putredinem sanat, si ad memoriam revocetur, mor. to. 1. p. 31. col. 1 superavit passiones omnium Sanctorum, lit. to. 1. p. 255 col. 4 manifesta profetata, alleg. tom. 2. p. 45. col 1

Passionis

Passionis fructus spiritualis, non carnalis, alleg. to. 2. p. 29. c. 1 memoria facit vias pœnitentiæ dulces, mor. tom. 2. p. 31. c. 2
Passio Christi fuit dies, quia tunc luxit dies justitiæ super terram in cruce, alleg. tom. 2. p. 43. col. 1
Passionis dies Judæis fuit calamitatis, & miseriæ, ibid.
Passio & propassio fuerunt in Christo, alleg. to. 2 p. 45. c. 3
Passio Christi fuit raptus, & mugitus leonis, alleg. to. 2. p. 49. c. 3 duobus modis describitur, lit. to. 2. pag. 50. col. 3 fuit causa universæ laudationis Ecclesiæ, alleg. to. 2. p. 51. col. 3
Passionis Christi quatuor fructus, ibid.
Passio Christi, quæ mirabilia habuit, mor. tom. 2. p. 59. c. 4 fuit indignatio primorum parentum, alleg. tom. 2. p. 69. c. 3. debet esse exemplum nostræ pœnitentiæ, mor. t. 2. p. 72. c. 3
Passionibus sex ascenditur ad Deum, myst. to. 2. p. 83. c. 3
Passionis fructus laus, & confessio, alleg. to. 2. p. 89. c. 2
Passio Christi est sacrificium justitiæ, lit. t. 2. p. 134. c. 3 quomodo in corpore sit portanda, myst. to. 2. p. 137. col. 2
Passionis eventus est redemptio, myst. tom. 2. p. 161. c. 1
Passionis Christi progressus prophetatur, alleg. t. 2. p. 174. col. 1
Passio Christi fuit voluntaria, alleg. to. 2. p. 174. col. 3 quomodo omnibus non profuit, mor. to. 2. p. 228. c. 3
Passio cur dicatur calix, alit. to. 2. p. 298. col. 3
Passionem suam, & ingratitudinem nostram ostendit Dominus, myst. to. 4. p. 110. c. 2
Passio, & resurrectio Christi, explanantur, myst. t. 4. p. 121. c. 2
Passio Christi nostra curatio fuit, myst. to. 2. p. 124. c. 2
Passio tota Christi exprimitur, myst. to. 4. p. 124. c. 3
Passio Domini scutum dicitur, myst. to. 4. p. 303. col. 1 Deo placuit, actio displicuit, myst. to. 4. p. 125. col. 2
Passio Christi refrigerium præbet contra omnia adversa, myst. to. 4. p. 307. col. 2
Passionum merito augmentata est fides Ecclesiæ, myst. t. 5. p. 116. c. 2
Passionem & proditorem prædixit Dominus, lit. to. 6. p. 116. c. 3
Passio, & Resurrectio assumptio cur dicantur, lit. to. 6. p. 190. c. 1
Passio, & tribulatio dicuntur dies, quia illuminant, mor. to. 6. pag. 190. col. 2
Passiones mundi via sunt ad gloriam, myst. to. 5. p. 247. c. 3
Passiones Domini secuta est vocatio gentium per Apostolos, lit. to. 6. p. 352. col. 3
Passio est fortissimum vinculum attrahendi, lit. to. 6. p. 340. c. 2
Passiones ignominiæ cur sic dicantur, mor. to. 7. p. 15. col. 3
Passio appellatur peccatum contra naturam, ibid.
Passiones hujus, &c. quomodo non sint condignæ, &c. expos. gloss. to. 7. p. 27. col. 4
Passio Christi aperuit januam per pretii solutionem, exp. gloss. t. 7. p. 29 c. 1 cum remissione peccatorum convenit in tribus, in duobus cum justificatione, exp. gloss. to. 7. p. 32. c. 1
Passiones generales sex sunt sex viri, &c. Ezech. 9. lit. t. 7. p. 34. c. 3
Passio Christi data est nobis vulneratis in medicinam, mor. to. 7. p. 36. c. 1
Passionem Domini quis obliviscatur, & alio colore se tingat, mor. to. 7. p. 37. col. 1
Passio aliquid abjicit a substantia, ita peccatum quodlibet semper aliquid diminuit de anima, lit. tom. 7. p. 41. col. 1
Passiones simul omnes non sunt condignæ, idest, sufficientes ad promerendam futuram gloriam, exp. gloss. to. 7. p. 48. col. 2
Passionis Christi sex sunt causæ, sive concausæ, exp. gloss. tom. 7. pag. 50. col. 3
Passio Pauli illi, & nobis utilis fuit, sed non redemit seipsum, sed passio Christi omnium redemptio fuit, exp. gloss. to. 7. p. 74. c. 4
Passionis de memoria fluunt inæstimabiles delectationes in cordibus fidelium, lit. to. 7. p. 98. col. 1
Passio Christi est nobis adeo nota, ac si coram nobis facta fuisset, mor. to. 7. p. 152. col. 4 quare dicatur specialiter secretum Christi, lit. t. 7. p. 190. c. 2
Passio divi Pauli quare dicatur libamen, lit. to. 7. p. 229. c. 4
Passionis Christi memoria contra omnem morbum peccati est medela, lit. to. 7. pag. 238. col. 4 plures effectus, lit. tom. 7. pag. 259. col. 2
Passio Christi dicitur combustio, myst. to. 7. p. 276. col. 1
Passionis Christi memoria, vel cogitatio est maxima fortitudo, & arma potentia contra Diabolum, lit. to. 7. p. 334. col. 1
Passio Christi licet sufficiat ad mundandum nos ab omni peccato, non tamen sufficit nisi volentib. vel per se, sicut in adulto, vel per alium, sicut in parvulo, lit. tom. 7. p. 347. col. 1
Passiones quomodo dicantur de Deo, lit. tom. 7. p. 412. col. 3
Pastophoria quid essent in veteri testamento, exp. gloss. tom. 5. pag. 235. col. 3
Pastores Geraræ sunt, qui pascunt carnem in deliciis, myst. to. 1. pag. 35. col. 2
Pastorum munus est sedulitas, & fidelitas, myst. to. 1. p. 42. c. 3
Pastores felices illi, qui poterunt reddere rationem ovium sibi creditarum, myst. to. 1. p. 41. c. 3 lucrum non fructum animarum quærentes sunt adulteri, mor. to. 1. p. 47. col. 4
Pastorum tria genera quidam male vivunt, & male docent, alii bene docent, sed male vivunt, tertii bene vivunt, & bene docent, mor. to. 1. p. 52. col. 4
Pastores cum nimium ad temporalia attendunt, perit verbum Dei de ore eorum, mor. to. 1. p. 53. c. 4 qui quærunt tantum lac, & lanam sumere ex ovibus, & eas pascere negligunt verbo, & exemplo, non pastores, sed tonsores ovium sunt dicendi, alleg. tom. 1. p. 54. c. 3 & præfecti regimini aliorum debent esse sapientes, myst. tom. 1. pag. 62. col. 2
Pastor bonus extitit Christus, qui carnem suam dedit in cibum, & sanguinem in potum, animam in pretium, myst. t. 1. p. 73. c. 4
Pastores diligentem debent adhibere curam eorum, quibus præsunt, & agnoscere animos, actusque singulorum, & si quid vitii invenerint, quam citius corrigere, lit. tom. 3. p. 59. col. 2
Pastores multi demoliti sunt vineam, myst. to. 4. p. 81. c. 3
Pastores, Doctores, & Prædicatores, mor. to. 4. p. 34. c. 4
Pastor quomodo gregem suum consolatur, mor. to. 4. p. 88. c. 3
Pastor, & idolum qui, mor. to. 4. p. 89. col. 1
Pastor Ecclesiæ his, quibus sua sufficiunt, non debet aliquid erogare, quoniam nihil aliud est habenti dare, quam perdere, exp. to. 5. p. 138. col. 3
Pastoris officium ad litteram, exp. tom. 5. p. 111. col. 3
Pastores boni sex debent habere, myst. to. 5. p. 112. c. 1 mali pascere nolunt, sed pasci volunt, ibid. col. 2
Pastor Ecclesiæ duo crura excutit, cum deceptum simplicem ad viam bonæ operationis reducit, myst. to. 5. p. 185. c. 2 ovium excutit, & quando, ibid
Pastoris mali operum, & actuum descriptio, exp. to. 5. pag. 222. col. 2
Pastoris boni operum, & actuum descriptio, exp. t. 3. p. 222. c. 2
Punitur aliter nesciens Deum, & aliter a Deo recedens, exp. tom. 5. pag. 173. col. 4
Pastores mali sex mala faciunt in oves suas, myst. tom. 5. pag. 111. col. 4
Pastoribus Angelus dixit: nolite timere, lit. to. 6. p. 5. col. 1
Pastores vigilantes bonos Prælatos significant, mor. t. 6. p. 141. c. 1 dupliciter honorantur, lit. tom. 3. p. 141. col. 2
Pastoribus Angelus tria signa dat, ut Dominum invenire possint, lit. t. 6. p. 141. c. 3
Pastores animarum quomodo transire debent, mor. tom. 6. pag. 143. col. 1
Pastores boni, & mercenarii quomodo distinguantur, lit. to. 6 pag. 224. col. 4
Pastor bonus quid faciat, lit. tom. 6. pag. 262. col. 2
Pastoris perfectio consistit in sex, mor. tom. 6. p. 348. c. 4
Pastores mali dicuntur fures, mor. to. 6. p. 310. col. 3
Pastoris bonitas in tribus præcipue attenditur, lit. to. 6 p. 351. c. 2 vita sigillum ad ceram, lit. to. 7. p. 94. c. 3
Pastor, & Doctorum munus in primitiva Ecclesia quale, liter. to. 7. p. 174. col. 4
Pastor gregis quæ debeat annunciare, lit. to. 7. p. 189. c. 4 eam sollicitudinem pro grege habere debet, quam mater de parvulo habet, lit. to. 7. p. 190. col. 1
Pastor quare Christus, lit. to. 7. p. 277. col. 2
Pastores hodie non animas, non oves quærunt, sed lanam, & pelles, lit. to. 7. p. 83. col. 2
Pastoralis baculus multa significat, mor. tom. 2. pag. 235. col. 4 officii executio in tribus potissime consistit, mor. tom. 6. pag. 266. col. 3
Pastus triplex, & quid denotat, mor. to. 2. pag. 287. c. 2 & to. 6. pag. 350. col. 4
Pater, Filius, & Spiritus Sanctus, sunt unum principium creaturarum, lit. to. 1. p. 1. c. 2 est principium totius Deitatis, quia est principium eorum, in quibus est tota Deitas, ibid. & mater a conjugio excepta in principio mundi, lit. to. 1. p. 5. c. 3 & filius viderunt locum passionis procul a longe, id est, ab æterno, myst. tom. 1. p. 29. col. 1 æternus ante Incarnationem filii latebat quasi dormiens, tunc surrexit, cum se omnibus cognoscendum exhibuit, myst. to. 1. p. 37. col. 1
Patri debemus obedientiam, & reverentiam, fratri consilium, & auxilium, alleg. to. 1. p. 64. col. 1
Patres antiqui curam maximam habuerunt sepeliri in illa terra, in qua sciebant Christum fore resuscitandum, ut cum ipso resurgerent, lit. to. 1. pag. 69. col. 3
Patrum authoritates dicuntur clypei, myst. to. 2. p. 11. c. 4
Patres desiderabant adventum Christi propter delectationem, quam sperabant habere in videndo ipsum, mor. to. 2. pag. 24 col. 2 desiderabant adventum Christi ad Limbum expoliandum, mor. to. 2. pag. 24. col. 2
Partum antiquorum quæstiones solutæ fuerunt in adventu Christi, mor. tom. 2. p. 24. col. 3
Pater non est spes filii secundum Deitatem, alleg. to. 2. p. 49. c. 1 non dicitur Deus filii secundum Deitatem, ibid. Pater, & mater nos derelinquentes fuerunt Adam, & Eva, mor. tom. 2. p. 63. col. 2 multipliciter dicitur in Sacra Scriptura, mor. tom. 2. p. 63. col. 3

Patris, & matris leges, & directiones, mor. to. 2. p.63. col. 3

Pater deduxit Christum per multas vias, alleg. to. 2. p. 72. c. 1

Patris os est filius, lit. tom. 2. p. 80. col. 1

Patri, Filio, & Spiritui Sancto appropriata, mor. t.2.p.164.c.4

Pater, Filius, & Spiritus Sanctus dicuntur fontes, mor. tom. 2. p. 170. col. 3

Patres, qui in Limbo erant, dicebantur pauperes, alleg. tom. 2 p. 176. col. 1

Patres Hebræorum qui fuerunt, lit. to. 2. p. 199. c. 1 peccatorum sunt, qui dant occasionem peccandi, mor. to. 2. p. 199. c. 4

Pater, Filius, & Spiritus Sanctus quomodo signum faciunt in Prælatum, & in hominem justum, mor. tom. 2. p. 225. col. 3

Patres, qui annunciaverunt mysteria Dei per Christum, nihil terrenum sapiebant, lit. to. 2. p. 253. c. 3. dicuntur Dæmones, mor. to. 2. p. 275. c. 2 nostri sunt Prælati, ibid.

Pater dicitur principium, similiter & filius, mor. t. 2. p. 289. c. 3

Patres nostri sunt Prælati, lit. t. 2. p. 316. c. 3. non ita lætantur sicut matres, cum aliquod bonum audiunt de filiis, sicut matres citius compatiuntur filiis, quam patres, lit. t. 3. p. 19. c. 1

Patres, & Doctores veteris testamenti per septenarium numerum designantur, novi vero per octonarium, myst. tom. 3. p. 233. c. 4

Pater carnalis tenetur docere filios fidem Christi, mor. t. 4. p. 85. c. 4 primus Hebræorum, vel Adam, vel Abraham, lit. t. 4. p. 98. c. 1

Patres laicorum Prælati sunt, mor. tom. 4. p. 98. col. 2

Pater filium, vel filius per seipsum consolatus est nos, myst. t. 4 p. 112. c. 2 & mater vocatur Deus, & quibus rationibus demonstratur, ibid. col. 3 venit in filio, Deus erat in Christo, myst. tom. 4. p. 118. c. 4

Patres sancti ardebant in amorem venturi, myst. to. 4. p. 160. c. 1 quomodo dicantur succendere ignem, mor. tom. 4. p. 196. c. 2

Pater omnium malorum Diabolus est, myst. to. 4. p. 208. col. 1 omnia ostendit filio in quantum homini, lit. t. 4. p. 209. c. 2 caussam filii nunquam ignoravit, ibid. c. 3

Patri displicuit mors Christi ratione Judæorum, lit. t. 4. p. 219. c. 1

Patres novi testamenti reversi sunt ad statum perfectionis, in quo erant Abraham, Isaac, & Jacob, mor. to. 4. p. 245. c. 4 qui comederunt uvam acerbam sunt Adam, & Eva, qui comederunt pomum vetitum, cap. tom. 5. p. 68. col. 2

Pater manu, vel virga percutit filium, non baculo, vel gladio, & Deus flagellat omnem filium, quem recipit, mor. to. 5. p. 158. c. 2

Patres omnes trium temporum prædicti, rationabiliter Christum significant, mor. t. 6. p. 2. c. 3 omnes quaterdenæ prædictæ boni, vel in seipsis, vel in ipsis filiis sane quidem fuerunt, ibid. possunt dicere, se habere filios alios imitatione, ibid.

Pater Diabolus, mater vero concupiscentia est, mor. t. 6. p. 41. c. 4 familias domus Christus est, lit. tom. 6. p. 65. c. 1 quando, & quomodo vocandus sit, lit. t. 6. p. 87. c. 2 quid significet, lit. to. 6. pag. 110. col. 4. dicitur ignorare, lit. to. 6. p. 111. c. 3

Patres fuerunt Patriarchæ, filii autem Judæi, lit. to. 6. p. 129. c. 2 quibus tradere debeant proprios filios ad instruendum, mor. t. 6 pag. 137. c. 4 sancti uno ore locuti sunt, lit. t. 6. p. 138. c. 4

Pater multa dat, & declarantur, lit. to. 6. p. 147. col. 4 non exaudit orationem, quæ filius non dictavit, lit. t. 6. p. 199. c. 3. familias, quia largus dispensator non debet esse avarus, lit. t. 6. p. 205. c. 3

Patres sancti cum gaudio magno expectaverunt nuptias Incarnationis, lit. to. 6. p. 210. c. 3

Pater mundus, mater autem caro, mor. t. 6. p. 212. c. 3. familias Christus est, lit. to. 6. p. 216. col. 2. duorum filiorum Christus est, mor. to. 6. p. 224. col. 2

Patrisfamilias servi sunt Angeli, mor. to. 6. p. 225. c. 4 Abraham Deus omnium Pater est, mor. tom. 6. p. 232. col. 4

Patrem, & matrem quomodo honorare debemus, lit. to. 6. p. 241. c. 2

Pater non est corpus, lit. to. 6. pag. 363. col. 4 dicitur lux, ib. attribuitur Patri potentia, Filio sapientia, & Spiritui Sancto charitas, & benignitas, mor. to. 6. p. 374. c. 4 generando filium dedit ei eamdem substantiam, & totam, expos. gloss. to. 7. p. 8. col. 2 aliquo modo significat divinam essentiam, ibid. c. 3 est nomen affectus, expos. gloss. to. 7. p. 9. col. 3

Patres in operibus legis fide, & opere merebantur, exp. gloss. t. 7 p. 20. c. 4 antiqui quomodo meruerunt, exp. glos. t. 7. p. 21. c. 4 antiqui non meruerunt Incarnationem, ibid. antiqui vitam æternam, & benedictionem meruerunt non simpliciter, sed soluto pretio, quod est, sub conditione, ib. existentes in limbo, & alii omnes inibi morantes utrum ante Christi adventum aliquem sentirent dolorem, exp. gloss. to. 7. p. 25. col. 4 in limbo revera dolebant, sed nullam pœnam sustinebant ab extrinseco, ibid. antiqui per charitatem non meruerunt carere pœna, ibid.

Patrum multiplex officium, ut filios spirituales generet, lit. t. 7. pag. 30. col. 1 illi sunt, quos Dominus posuit, & non qui seipsos ponunt, ibid.

Pater, hoc nomen, pater, quandoque est nomen essentiale, quandoque est nomen relationis, exp. gloss. t. 7. p. 60. col. 3 cur nulli proprie adæquetur, exp. gloss. to. 7. p. 61. col. 2 quomodo dicatur frui filio, ibid. col. 3

Patris nomen æquivoce sumitur, exp. gloss. to. 7. p. 69. c. 4 est sapiens sapientia genita, pater diligit Spiritu Sancto, quomodo sint intelligendæ, exp. gloss. t. 7. p. 76. c. 2 sumitur essentialiter, & personaliter, exp. gloss. t. 7. p. 93. c. 4 dicitur Deus alio modo respecto creaturarum, & alio modo respectu filii, exp. gloss. to. 7. p. 101. c. 4 utrum potuerit incarnari, exp. gloss. t. 7. p. 117. c. 2

Patri attribuitur operationum divisio, lit. to. 7. p 107. c. 1

Pater est Brachium, exp. gloss. to. 7. p. 215. c. 4 hoc nomen pater secundum quod sumitur, ab innascibilitate bene cognoscitur pater sine filio, exp. gloss. tom. 7. p. 127. col. 2

Patris nomen sumitur ab innascibilitate, & a paternitate, exp. gloss. tom. 7. p. 127. col. 2

Pater utrum possit peccare, exp. to. 7. p. 131. c. 1 spiritualis diligit spiritum, carnalis carnem, pecunialis pecuniam, lit. to. 7. p. 144. col. 3

Patres sancti cur post prædicationem suam collationem faciebant, lit. to. 7. p. 249. col. 3

Pater bonus cur, & quando in bono dicatur vivere filio, lit. to. 7 pag. 152. c. 2 Pater dicitur multis modis, lit. to. 7. p. 172. c. 4 in filio laudandus est, & filius in patre, lit. to. 7. p. 177. c. 4 spirituum Deus quare dicatur, lit. to. 7. p. 272. col. 1 loquitur per filium dupliciter, lit. tom. 7. p. 238. c. 1

Patribus in Prophetis, quomodo sit locutus Deus, lit. t. 7. p. 238. c. 2

Pater quomodo filio conferat totam substantiam, lit. to. 7. p. 238. c. 3 unxit Christum ob multas caussas, lit. to. 7. p. 239. c. 4 sine acceptione personarum Deus, lit. to. 7. p. 326. col. 1

Patres veteris testamenti quare metuerunt mori, novi autem testamenti cupiunt omnes mori, lit. to. 7. p. 334. col. 4

Patrem Judæi quomodo cognoscebant, lit. tom. 7. p. 349. c. 3

Pater ad quid miserit filium suum in mundum, lit. to. 7. p. 353. c. 2 noster est tota Trinitas, lit. tom. 7. p. 360. c. 2

Pater familiæ debet corrigere suos, lit. to. 7. p. 377. col. 1

Patres antiqui de dilatione reparationis dolebant, & non intelligebant, lit. tom. 7. p. 383. c. 2 veteris testamenti dicuntur Angeli propter unitatem fidei, lit. tom. 7. p. 383. col. 1

Patres antiqui inquirebant tempus adventus Christi, lit. to. 7. pag. 383. c. 1 antiqui desiderium suæ liberationis a limbo, desiderium reconciliationis cum Deo, & multa alia, ibid.

Paternitas filiationis, prævisionis, dilectionis, quæ sit, lit. to. 7. p. 51. c. 1 in cœlis quantum ad Angelos, & Sanctos, qui ibi sunt fratres, & in terra quantum ad Prælatos, lit. to. 7. p. 172. c. 4

Pathmos insula est, & qualis, lit. to. 6. p. 278. col. 3

Patibulum ex tribus lignis fit, lit. to. 6. p. 84. col. 3

Patientia de domo patientiæ oritur, lit. to. 1. p. 32. c. 2 est firmamentum omnium virtutum, mor. to. 1. p. 194. col. 2 tribulationibus augetur gratia remunerationis, lit. t. 1. p. 398. col. 1

Patientia in paupertate est digna remuneratione, mor. t. 2. p. 19. c. 4 viri justi consistit in tribus, mor. tom. 2. p. 48. col. 2 & gaudium in tribulatione ex sexta gratia, lit. to. 2. p. 53. c. 3

Patienter ferre est tacere Christi, mor. t. 2. p. 77. c. 3

Patientiam dando Deus dicitur eripere a tribulationibus, mor. to. 2. p. 83. col. 3

Patientia pœnitentis describitur, pen. t. 2. p. 99. c. 3 Christi maxima, alleg. t. 2. p. 99. c. 4 non debet esse tristis nec amara, alleg. t. 2. p. 154. c. 2 ostendit bonitatem Dei, myst. tom. 2. p 184. c. 1 Dei magna, quia a domesticis servis contumelias sustinet, mor. t. 2. p. 203. c. 4 est melior fortitudine, quia per patientiam vincitur proprius animus, per fortitudinem exteriora superantur, lit. t. 3. p. 35. c. 3 & sapientia sunt sorores inseparabiles; patientia munit contra ictus flagellorum, sapientia contra jacula verborum, lit. to. 3. p. 62. col. 1 duplex est necessaria fideli animæ, una in labore actionum, altera in tolerantia passionum, lit. to. 3. p. 122. c. 2 Christi notatur & declaratur.

Patientia dicitur succus custodiens omnes virtutes, myst. to. 4. p. 147. c. 1 & misericordia Dei, in hoc maxime dignoscitur, quia non statim punit peccatores, lit. to. 4. pag. 249. col. 3 nutritur flagellis, myst. to. 5. pag. 22. col. 1. perfectio in quo, quibusve consistat, lit. to. 6. p. 21. col. 2. Sanctorum declaratur, lit. to. 6. pag. 113. col. 3. radix est, & custos omnium virtutum, lit. tom. 6. p. 254. col. 4

Patiens melior est viro forti, lit. tom. 6. p. 254. col. 1

Patientia tripliciter exercetur, lit. to. 6. p. 254. col. 4

Patientia vera, quæ, ibid.

Patientia specialiter requiritur in Prædicatore, exp. gloss. to. 7. p. 8. col. 4. per longum, myst. tom. 4. p. 116. col. 2

Patientia Dei in quo consistat, lit. tom. 7. p. 17. col. 3. sumitur pro expectatione, exp. gloss. tom. 7. p. 18. col. 4 Dei in quo extendatur, mor. tom. 7. p. 54. col. 1

Patientiæ clypeo qui male, & bene utantur, mor. to. 7. p. 97. col. 2 qui clypeus sit, mor. tom. 7. p. 97. col. 2

Patientia commendatur, lit. tom. 7. p. 110. col. 1 est arma protectionis, exp. gloss. to. 7. pag. 110. col. 3 magna qualis sit, lit. tom. 7. pag. 131. c. 4 aliquanta quænam sit, lit. tom. 7. pag. 131 col. 4 maxima quæ, lit. tom. 7. pag. 131. c. 4 est venter animæ, lit. to. 7. p. 134. col. 3 magna virtus, lit. tom. 7. pag. 140. col. 3.

col. 3. Christi ubi demonstrata, lit. tom. 7. p. 182. c. 1. & fides quare conjungantur, lit. tom. 7. p. 203. col. 4 Christi quæ, lit. to. 7. p. 207. col. 1. via est in adversis, & in mari, ibid.
Patientia est sanitas irascibilis, lit. to. 7. pag. 233. c. 1. sicut saccus pauperi, ut in eo reportet eleemosynam, est necessaria, lit. t. 7 p. 265. c. 1. quomodo habeat opus perfectum, lit. to. 7. p. 312. c. 1
cum Patientia oportet orare, lit. to. 7. p. 391. c. 2. Sanctorum qualis, lit. tom. 7. p. 404. col. 3
Pati dupliciter declaratur, lit. tom. 6. pag. 17. col. 1
Patiens sui ipsius possessor est, lit tom. 3. pag. 41. col. 3. in tribulatione est bonus, mor. to. 7. p. 31. col. 3. comparatur auro, mor. tom. 7. pag. 97. c. 2 non tenetur ad ictus verberum, & tribalationis, mor. tom. 7. pag. 97. col. 2
Pati pro Christo est dignitas, lit. tom. 7. p. 196. c. 2. oportet, vel in præsenti, vel in futuro, lit. tom. 7. p. 204. col. 1
Patitur quidam cum tristitia, ut Symon Cyrenæus, lit. t. 7. p. 207. c. 1
Patiuntur multi multipliciter, ibid.
Patiens cui comparetur, lit. tom. 7. p. 226. col. 3
Patiuntur Sancti a mundo, a se, a Deo, a Diabolo, lit. t. 7. p. 228. c. 2
Pati dedecore Christum pro homine, quatuor assignantur rationes, lit. t. 7. p. 241. c. 4 quare voluerit Christus in meridie, & in monte in loco communi, lit. t. 7. p. 246. c. 4. voluit Christus, ut compati sciret, miser voluit fieri, ut misereri disceret, lit. t. 7. p. 248. c. 2
Passus est in carne Redemptor noster, lit. tom. 7. p. 334. col. 2
Patientes libenter non sunt de domo Diaboli, lit. t. 7. p. 336. c. 2
Patria cœlestis habet habitationem, & requiem, Ecclesia militans habet habitationem, & persecutionem, alleg. to. 2. p. 27. c. 3
in Patria erit vita tertia, mor. tom. 2. p. 84. col. 3
Patriæ cœlestis tria sunt, tabernacula, atria, domus, myst. to. 2. p. 219. col. 4
In Patria omne bonum, omnesque deliciæ erant, mor. t. 4. p. 73. c. 4
Patriarchæ laudantur contra Manichæos, lit. 6. p. 32. col. 3
Patricidæ, & matricidæ qui sint, lit. tom. 7. p. 209. col. 1
Patrimonium amplum habentes etiam res pauperum sibi vindicare contendunt, mor. to. 2. pag. 46. col. 4
Patrimonia pauperum sunt facultates Ecclesiarum, myst. tom. 5. pag. 114. col. 4
Patrimonium dividere, avaritia est, & quomodo declaratur, liter. tom. 6. p. 207. col. 4
Patruel quid importet, lit. tom. 4. p. 23. col. 2
Pauci considerant peccata propria, & quid peccando faciunt, & ideo non agunt pœnitentiam, mor. t. 1. p. 7. c. 2 sunt, qui dicant, non quæro datum, sed fructum in gentibus, mor. t. 1. p. 42. c. 2 sunt qui virtutem humilitatis non obliviscantur, mor. to. 3. p. 95 c. 3
Pauci sunt, qui faciant id, quod docent, aut discunt, mor. t. 3. p. 95. c. 4. de decem tribubus rediesunt de captivitate, lit. t. 4. p. 184 c. 1 his diebus qui Domino possint occurrere, mor. t. 4. p. 141. c. 3 sunt, qui non glorientur si boni dicantur, myst. t. 7. p. 20. c. 1
Pavimentum significat temporalia, alleg. to. 2. p. 215. c. 3. unde dicatur, alleg to. 2. p. 305. col. 1 dicuntur temporalia & terrena, alleg. t. 2. p. 305. c. 2 est humilitas, quæ ab hominibus conculcatur, lit. to. 2. pag. 329. c. 1. templi erat de tabulis abiectionis, & significat subditos, mor. to. 4. p. 81. c. 4. templi ubi jacebat, exp. to. 5. p. 128. c. 3. templi inferius erat quam porticus, exp. t. 5. p. 128. c. 4. templi habebat centum cubitos in quolibet latere, ibid. templi habebat gazophylacia in doobus lateribus, & quomodo, exp. to. 5. p. 129. c. 3
Paulum, & modicum quando sit impletum, lit. tom. 4. p. 19. c. 2 respectu cujus dicatur, lit. tom. 4. p. 29. col. 2
Paulus conversus ad fidem cæremonias Judæorum destruxit, ac spiritualem diligentiam manifestavit, myst. to. 1. p. 60. c. 4 cum se per murum in sporta dimitti fecit, non peccavit diffidens de protectione Dei, sed prudenter egit, lit. t. 1. p. 17. col. 3
Pauli conversio habet tria notabilia, alit. to. 2. p 99. col. 2
Paulus non habebat vitam malorum, alit. tom. 2. p. 100. col. 3
Pauli, & Barnabæ electio ad prædicandum, mor. to. 2. p. 160. c. 2
Paulus dicitur vexillarius Christi, mor. t. 2. p. 204. c. 1. quo titulo gaudeat, mor. to. 4. p. 46. c. 2 Apostolus de longe venit, & quisque peccator, myst. to. 4. p. 146. col. 4
Pauli exemplum erigit nos ad sperandum, quando de persecutore Apostolus est effectus, myst to. 4. p. 165. col. 4
Paulus peccatores Sathanæ subjecit, & Dominus omnes peccatores Nabuchudonosor, lit. to. 4. p. 241. c. 1 Apostolus Cerinthum, & Ebionem, ac id genus hæreticos omnes scelestissimos, frequentius percutit pluribus in locis suarum Epistolarum, pestiferæ eorum doctrinæ vehementer reluctando, ac repugnando, lit. to. 6 pag. 1. col. 1 fuit lupus, & leo, prolog. to. 7. p. 2. col. 4
Pauli modus agendi in omnibus epistolis, prol. t. 7. p. 2. c. 4 epistolarum difficultas quanta, ibid.
Paulus significatur per Benjamin propter septem rationes, ibidem.
Pauli epistolæ profundiores quantum ad totam textus seriem Evangelii Joannis, prol. to. 7. p. 3. c. 2. & difficiliores ad intelgendum ceteris epistolis, ibid.
Paulus quare aliis expeditior in docendo, prol. tom. 7. pag. 3. col. 3
contra Manichæos, ibid. commendat se a nomine, a conditione, a dignitate, ab officio, lit. tom. 7. pag. 5. c. 1. vocatus Apostolus, idest, ad hoc, ut esset Apostolus, vel ad Apostolatum, vel authoritate Apostolus vocatus, vel ex humilitate, ibid. segregatus dupliciter, primo, a numero fidelium, secundo a grege fidelium, ibid. diminutivum est de parvis, & est idem, quod modicus, myst. to. 7. pag. 5. col 1 interpretatur quietus, admirabilis, os tubæ, vel os eorum, seu electum mirabile, ibid. quare voluit sic vocari, ibid.
Pauli nomen est hebraicum origine, lit. tom 7. p. 5. col. 2
Paulo quando immutatum fuit nomen sicut Petro, gloss. t. 7. p. 6 c. 1
Pauli nomen a Saulo, exp. gloss. tom. 7. p. 6. c. 1
Paulus adolescens erat, sed tamen jam in fine triginta annorum quando jam incipit ætas virilis, exp. gloss. t. 7. p. 6. c. 2. talis erat in se, quod posset esse Doctor, ibid. potuit omnibus prædicare, ubicumque veniret, ibid.
Pauli prædicatio generalior fuit prædicatione aliorum, ibid.
Paulus principaliter fuit missus gentibus, per accidens Judæis, exp. gloss. t. 7. p. 9. c. 1 velut bonus Medicus, & apis, myst. t. 7 p. 9. c. 3 cur prohibitus ire ad Romanos, lit. to. 7. p. 10. c. 3 secundum diversos status quatuor designat actus, exp. gloss. to. 7. pag. 42. col. 4 quomodo vellet non concupiscere, expos. gloss. to. 7. p. 45. c. 1 cur oraret pro his, quos reprobos esse sciebat, exp. gloss. to. 9. p. 55. col. 2
Pauli Prædicatio figuratur in scypho, & pretio posito in ore facci Benjamin Gen. 44. lit. t. 7. p. 57. c. 3 postquam natus fuit per fidem incepit persequi matrem suam synagogam, & figuratur per Rachel periclitantem in partu Benjamin, Gen. 35. lit. t. 7. p. 57 col. 3 fuit Apostolus, & legatus, exp gloss. to. 7. p. 69. c. 4 cur dicatur Evangelium sanctificans, lit. to. 7. p. 70. col. 2 qui est columna tanta Ecclesiæ, & qui fuit raptus usque ad tertium cœlum, petit orationibus salvari, quid nos, lit. to. 7. p. 71. c. 1 ter se dicit servum, lit. to. 7. p. 72. c. 3 quam ob causam noluerit uti sublimitate sermonis, neque Philosophicis, lit. to. 7. p. 76. col. 3 quibus rationibus suaderet, lit. tom. 7. pag. 77. col. 1
Paulus quomodo Petro par, utque major esset, exp. gloss. t. 7. p. 81. col. 2
Paulo tanta gratia concessa erat, ut ubiconque esset, per spiritum sanctum cognosceret, quid alibi gereretur ab his, quibus evangelizaverat, lit. tom. 7. p. 83. col. 4
Paulus Apostolus poterat cogere Diabolum, ut vexaret a se excommunicatum, lit. to. 7. p. 84. col. 1. velle omnes continentes sicut se ipsum, quomodo sit intelligendum, lit. t. 7. p. 94. col. 4 reprehendit Petrum propter simulationem ejus, exp. gloss t. 7. p. 96 c. 4 quare non scribit se Saulum, sicut Petrus scribit se Simonem Petrum, lit. to. 7. p. 121. col. 3 fuit latro succinctus, quando cæsus, & fugatus, lit. to. 7. p. 127. c. 4 significatur per Benjamin adolescentulum in mentis excessu, quando fuit raptus usque ad tertium cœlum, lit. to. 7. p. 130. col. 2 bis raptus fuit, exp. glos. to. 9. p. 141. c. 4 vidit Deum, sicut sancti vident modo, exp. glos. to. 7. p. 142. c. 1 num Petro esset minor in signis, exp. gloss. t. 7. p. 144. col. 1 cur in Bullis Domini Papæ collocetur a dextris, & Petrus a sinistris, expositio gloss. to. 7. pag. 147. c. 2. scientiam, & auctoritatem docendi a Deo habuit, lit. to. 7. pag. 148. col. 2. quo anno post Domini passionem fuerit factus Apostolus, exp. glos. to. 7. p. 149. col. 2 interpretatur modicus, lit. tom. 7. p. 188. c. 1 fuit vas testeum, factus est aureum, lit. t. 7. p. 226. col. 2
Pauli mutatio nominis, quod prius habebat, lit. t. 7. p. 295. c. 3
Paulus fuit eo anno conversus, quo Christus passus est, lit. t. 7. p. 297 c. 3. in medio Areopagi loquitur, lit. t. 7. p. 300. col. 2
Paulo quater apparuit Dominus, lit. to. 7. p. 305. col. 3
Paula matrona Romana describitur, lit. tom. 7. p. 311. col. 1
Pavones quid significent, lit. tom. 7. p. 183. col. 2
Pavor dicitur excessus mentis, alleg. t. 2. p. 298. c. 2. humilium est egestas spiritualium donorum, & spiritualis vitæ, nam egestatem hujus vitæ minime timent, lit. to. 3. pag. 20. col. 3. duplex, naturalis, & rationalis, Christus naturali pavore timuit mortem, non autem rationali, lit. tom. 3. p. 63. col. 3
Pauperes respiciuntur a Deo, miserendo, & protegendo, mor. to. 2. p. 22. col. 3
Pauper dicitur, quia parum habet in pera, mor. to. 3. p. 23. c. 3
Pauperum manus Christi gazophylacium, alleg. to. 2. p. 74. c. 3
Pauper spiritualis qualis dicatur, myst. to. 2. p. 83. col. 3
Pauper dicitur Christus quinque rationibus, alleg. ibid. egenus, & inops quis dicatur, alleg. to. 2. p. 87. col. 4. superbus malus Prælatus, mor. to. 2. pag. 91. col. 3
Pauperes excipientes Deum excipiunt, lit. tom. 2. p. 96. col. 2
Pauperes Christi dicuntur pedes, alleg. tom. 2. pag. 100. col. 2
Pauper multis modis sumitur, alleg. to. 2. p. 107. col. 2 dicitur percussus a Deo, mor. tom. 2. p. 175. col. 2
Pauperes quare debeant lætari, mor. to. 2. p. 176. col. 3
Pauperum, & divitum diversitas, alleg. to. 2. p. 182. col. 1
Pauperes de Lugduno hæretici pauperes fuerunt Diaboli, alleg. ibid.

Pauperes fuerunt Sancti fundatores ordinum, mor. t. 2. p. 181. col. 3
Pauper qui non habet necessaria, mor. tom. 2. p. 182. c. 3
Pauperem hominem usura, & aperta rapina molestant, mor. tom. 2. pag. 183. col. 4
Pauperum nomen famosum in cœlo, ibid.
Pauperes omnibus odiosi, ibid.
Pauper bonus quinque habet coram Deo, ibid.
Pauperes omnibus cornibus ventilentur, mor. to. 2. pag. 193. col. 2. multum inveniet post mortem, mor. to. 2. pag 194. col. 2
Pauperum oppressio Deo maxime displicet, mor. to. 2. p. 206. c. 4
Pauper nimis est, qui nec in cœlo, nec in terra habet aliquid, mor. to. 2. p. 210. col. 1
Pauperes non habent amicos, & quare, mor. to. 2. pag. 229. c. 4 a Deo exaudiuntur, mor. tom. 2. p. 239. col. 3
Pauper qui virtutibus caret, non sustinet increpationes verborum, caret enim patientia, atque justitia, & spe, lit. to. 3. p. 27. col 4
Pauperi quidquid fit, fit ipsi Christo, qui est factor & pater, & tutor pauperum, lit. tom. 3. p. 36. col. 1
Pauperes non sunt despiciendi ut egeni, sed rogandi ut patroni, lit. to. 3. p. 84. c. 3. & pupilli, & viduæ, & senes a Domino præcipue proteguntur, & se eorum protectorem specialem fore testatur, lit. tom. 3. p. 139. col. 4
Pauper in judicio si causam habet injustam, non est ei miserendum, quin juste judicetur, ubi vero justam habet causam, fovendus est, & defendendus, lit. to. 3. p. 176. c. 1. pauperis societatem debet quærere, & non divitis, lit. tom. 3. p. 194. col. 2
Pauperes Judæi humiles intelliguntur, lit. to. 4. p. 37. col. 3. recte exponitur, qui dicantur, myst. to. 4. p. 37. col. 4
Pauper multiplex est, myst. to. 4. p. 55. col. 4. Christus est, qui pro nobis egenus factus est, myst. to. 4. p. 69. c. 3
Pauperibus, & tentatis prædicari debet, myst. to. 4. p. 77. c. 2
Pauperes quærunt aquas doctrinæ, myst. to. 4. p. 92. c. 4. vere omnia possident, lit. to. 4. p. 240. c. 4. præ fame hodie ingemiscunt, alit. to. 4. p. 292. col. 2
Pauperum res non pauperibus dare, par sacrilegii crimen esse dignoscitur, myst. tom. 5. p. 114. col. 4
Pauperes dicuntur valles, exp. t. 5. p. 195. col. 1. iniqui dicuntur loca humilia, myst. to. 5. p. 239. c. 1. greges dicuntur populus Israel, & cur, exp. t. 5. p. 222. c. 1
Pauperum regnum cœlorum esse multis rationibus probatur, lit. to. 6. pag. 15. col 3
Pauper verus Monachus in claustro, lit. tom. 6. p. 15. c. 3
Pauperes, esurientes, flentes, patientes, beati, & miseri, lit. t. 6 pag. 166. c. 2 suscipientes, antiquitus, oculo eos recipiebant, mor. to. 6. p. 175. col. 4
Pauper auxilio divitum eget, mor. to. 6. p. 195. col. 1
Pauperum tres species notantur, mor. to. 6. p. 231. c. 2 mors transitus est ad vitam, lit. tom. 6. p. 231. col. 3
Pauperes antiqui non ita importuni, sicut moderni, notatur, myst. to. 6. p. 243. c. 1 sunt membra Christi, mor. to. 6. p. 354. c. 2
Pauperis est numerare pecus, & cur, mor. to. 6. p. 367. c. 2
Pauperibus ad erogandum solliciti esse debemus, lit. t. 7. p. 70. c. 3
Pauperes divitum, & divites pauperum sunt debitores, lit. to. 7 pag. 70. col. 4
Pauperibus libenter providere divites debent, lit. t. 7. p. 120. c. 3
Pauperes recipiunt eleemosynas quasi stipendia a divitibus, exp. gloss. to. 7. p. 137. c. 3
Pauperibus subditis quomodo eruantur oculi a Prælato, mor. t. 7 pag. 161. col. 1 affligentes magis peccant, quam affligentes divites, exp. gloss. to. 7. p. 168. col. 4
Pauperi qui benefacit, non bene facit, sed magis ipse beneficia suscipit, lit. to. 7. p. 217. col. 3
Pauper Christus in membris est, & in se fuit, lit. t. 7. p. 242. c. 1
Pauperem Christum fugerunt multi, & adhuc fugiunt, lit. t. 7. pag. 242. c. 1. quo pacto a divite debeat provocari, lit. t. 7. p. 265. c. 3
Pauperes quem Dominum habeant, lit. to. 7. p. 321. col. 1
Paupertas est odibile bonum, sanitatis mater, curarum remotio, reparatrix sapientiæ, negotium sine damno, possessio absque calumnia, & felicitas sine sollicitudine, mor. to. 1. p. 200. c. 3. & charitas non sinit perire memoriam Domini, alleg. to. 1. p. 296, c. 4. multiplex, mor. t. 2. p. 19. col. 3. rerum duplex abjectionis, & subjectionis, ibid.
Paupertas amplectenda est propter sex causas, ibid. Deum revocat ad memoriam, mor. to. 2. p. 19. col. 4. spiritualis quæ sit, mor. to. 2. p. 58. c. 2 pretium regni cœlorum, mor. to. 2. p. 58. c. 2, quomodo dicatur refrigeratio charitatis, mor. to. 2. p. 73. c. 4
Paupertatem prædicando Christus dicitur pauper, alleg. t. 2. p. 83. c. 4
Paupertas est prima virtus, mor. t. 2. pag. 161. col. 2. multiplex, mor. tom. 2. p. 175. col. 4
Paupertas quomodo sit causa salvationis, mor. t. 2. p. 175. co. 4 uxor Christi, mor. to. 2. p. 194. col. 2
Paupertatis comites veri qui, mor. to. 2. p. 229. col. 3
Paupertas sine voluntate propria nullius apud Deum posset esse meriti vel momenti, mor. t. 2. p. 268. c. 4 exterior voluntaria habet tantum speciem paupertatis, non veritatem, lit. t. 3. pag. 17. col. 3 odibilis est toti mundo, & maxime impiis, mor. t. 4. p. 95. c. 4. quadruplex, census, sensus, fructus, spiritus, lit. t. 3. p. 124. c. 1 est custodia humilitatis, & humilitas est custodia aliarum virtutum, lit. to. 3. p. 189. c. 1. facit maxime scire quis vere te diligat, & in adversis facilius probatur amicus, & inimicus, lit. to. 3. p. 192. c. 4. voluntaria est quoddam martyrii genus, ibid.
Paupertatis commendatio, myst. to. 4. p. 107. c. 2 quare sit eligenda, myst. to. 4. p. 107. c. 4 hominem denominat, myst. t. 4. p. 213 c. 2 Christi per longum ante declaratur, myst. to. 4. p. 298. col. 1 facit generosam, & nobilem animam, quia facit filiam Dei, & reginam paradisi, mor. t. 5. p. 81. c. 1 prima inter virtutes omnes quid sibi velit docetur, lit. t. 6. p. 14. c. 4. maxime laudatur, ac commendatur, lit. t. 6. p. 15. c. 2 Christi tribus locis exprimitur, lit. t. 6. p. 33. c. 3 nostra, quæ esset ante adventum Christi, lit. t. 6. p. 155. c. 1. vera quæ sit, myst. t. 6. p. 165. c. 3. Dæmonium ejicit, mor. t. 6. p. 183. c. 1. cur esset sterilis, mor. t. 7. p. 162. col. 2
Pax triplex in mente, in carne, & in mundo, myst. t. 1. p. 35. c. 6
Pacem in hac vita capere debemus, hanc enim Christus annunciavit, & Christo nato Angeli eam annunciant, mor. t. 1. p. 56. col. 1
Pascha solemne Judæorum diversis temporibus a laicis celebratum est, primum sub Moyse in finibus Ægypti, secundum in deserto, tertium in Galgalis trans Jordanem, quartum in terra promissionis, lit. tom. 1. p. 82. col. 4
Pax, quæ est finis omnium benedictionum, est quies in Deo, quæ in triplici dote animæ consistit, nempe visione, delectatione, & laude, lit. to. 1. p. 133. col. 2
Pacem habere cum mundo, & carne, non est vera pax, mor. to. 1. pag. 253. col. 1
Pax est verbum labiorum Dei, alleg. tom. 2. p. 31. col. 1 futura præparata fidelibus, alleg. to. 2. p. 68. c. 4. Ecclesiæ quomodo facta est amarissima, alleg. to. 2. p. 74. c. 1
Pacem inquirere est effectus divini timoris, mor. t. 2. p 84. c. 4
Pax bonorum multiplex erit in judicio, lit. to. 2. p. 94. c. 2 malæ multiplex, lit. to. 2. p. 94. c. 3. debet habere duo innocentiam, & æquitatem, lit. to. 2. p. 97. col. 2. quæ sit inter Deum, & hominem, quomodo concilietur, mor. to. 2. p. 114. c. 4
in Pace Deus affert misericordiam, homo veritatem in confessione, mor. tom. 1. p. 114. col. 4
Pax propagata a Christo, alleg. to. 2. p. 121. col. 2 Christus ad omnes se extendit, mor. to. 2. p. 121. c. 2. Ecclesiæ amarissima, & quare, myst. to. 2. p. 140. col. 2. triplex mundi, peccatoris & æternitatis, myst. tom. 2. p. 184. col. 1
Pacis necessitas operandi bonum, mor. tom. 2. p. 193. col. 4
Pax triplex, mor. tom. 2. p. 222. col. 4. inter beatitudines ultima ut supra recensetur, sic discordia quæ opponitur illis, ut maximum malum ultimo recensetur, & ideo qui seminant jurgia filii Diaboli sunt, lit. to. 3 p. 15. col. 2
Pacem conservant, contemptus temporalium, patientia, humilitas, hæ tres virtutes omnem actionem bellorum, litium, & inquietudinum auferunt, lit. tom 3. p. 26. col. 2
Pax summa fuit in adventu Christi, lit. to. 4. p. 46. c. 1. duplex temporalis, & æterna, lit. t. 4 p. 56. col. 3 multipliciter sumitur, & declaratur, lit. to 4. p. 56. col. 3
Pacis geminatio, certitudinis demonstratio, lit. to. 4. p. 58. col. 1
Pax quatuor habet utilitates, myst. to. 4. pag. 108. col. 3. peccatoris quæ sit, mor. tom. 4. p. 108 col. 4
Pax, quam dat Deus in tempore, permanet secundum Septuaginta, in æternum, myst. to. 4. p. 127. col. 3
Pax multa imo infinita bona contulit, ac confert, myst. t. 4. p. 137. c. 2 impiorum bellum est, myst. t. 4. p. 137. c. 3. creata quæ sit, ibid. Christus ipse est, myst. to. 4. pag. 143. col. 1
Pacem ignorare est illam non approbare, lit. to. 4. p. 143. col. 1
Pax invenitur in solitudine, lit. to. 4. p. 219. col. 3
Pacis tempore omnia pulchra, myst. tom. 4. p. 238. col. 4
Pax triplex declaratur, myst. to. 4. p. 253. c. 2 quinque habet contraria, lit. to. 6. p. 16. col. 4 domus, quæ sit, lit. to. 6. p. 39. c. 3 tanta non erat tempora prædicationis Apostolorum, quanta quando ortus est Christus, lit. to. 6. p. 140. c. 1. quadruplex per extensum optime declaratur, lit. to. 6. p. 142. c. 1 perfecta nullam habet vindictam, lit. tom. 6. p. 167. c. 4 sex gradus habet, quibus ad ipsam ascendimus, ibid. peccatorum guerra mortalis est, lit. tom. 6. p. 202. c. 2 Ab Angelis cantatur Domino nascente, moriente vero ab hominibus, lit. to. 6. p. 247. c. 3 in cœlo, quæ sit, ibid.
Pacem temporalem, & transitoriam quæ sint quæ eam faciunt, myst. tom. 6. pag. 247. col. 4
Pacem spiritualem quæ sint, quæ eam auferunt, ibid.
Pax quotuplex, lit. tom. 6. p. 275. col. 3. vobis, quare in Missa dicatur, lit. to. 6. p. 275. col. 3
Pacem habere ad Deum, & cum Deo quid, expos. Glos. to. 7. p. 31. c. 2. quare sit cum Superioribus habenda, lit. to. 7. pag. 65. c. 1 non est virtus, sed status, & effectus virtutis, expos. Gloss. t. 7. p. 68 c. 4 Pax triplex, mor. to. 7. pag. 162. col. 1. est hominum ordinata concordia, lit. tom. 7. pag. 165. col. 3. nostra Christus multis modis, lit. to. 7. p. 171. col. 2. dicitur vinculum

San-

Sanctorum, lit. t. 7. pag. 174. col. 1. quædam Diaboli, lit. to. 7. p. 186. col. 4

Pax nostra quam fecit Deus, est multiplex, lit. to. 7. p. 186. c. 4 æternitatis in cœlo, pax tranquillitatis in corde proprio, lit. tom. 7. pag. 208. col. 1

Pacem sequi quid, lit. tom. 7. p. 272. col. 4

Pax ubi non sit perfecta, lit. tom. 7. p. 318. col. 3

Pacem corporis servare in angustiis est difficile Dño, lit. t. 7. p. 321. c. 4

Pax, & salus cum quibus, & in quibus, lit. to. 7. p. 359. c. 1. quomodo inchoetur, atque perficiatur, lit. to. 7. p. 360. c. 2

Paxillus bonus Prælatus, myst. tom. 4. pag. 51. col. 4. sustinet onera ædificii, expos. tom. 5. pag. 220. col. 4. dicitur sacerdos, & cur, expos. to. 5. p. 220. col. 4. dicitur Pontifex, & cur, exp. tom. 5. p. 220. col. 4

Peccantes in proximum, in Deum peccant, lit. t. 1. pag. 26. col. 1. ex malitia sunt objurgandi, ex ignorantia sunt erudiendi, ex infirmitate sunt exhortandi, myst. to. 1. p. 66. col. 4

Peccans tempore gratiæ meretur gravius puniri, quam ille qui peccabat antea, lit. to. 1. p. 183. col. 4

Peccans iterum post dimissa sibi peccata, & acta pœnitentiam gravius peccat, lit. to. 1. p. 207. col. 2

Peccandi studiosam voluntatem plus abominabitur Dominus quam ipsum peccatum, mor. to. 2. p. 25. col. 3. aviditas ostenditur in verbo devorandi, mor. to. 2. p. 26. col. 4

Peccator omnis vagus, & instabilis est, mor. t. 1. p. 7. c. 4. nunquam de venia desperet, cum plerique peccatores famosi in sæculo per pœnitentiam inter sanctus connumerentur, myst. to. 1. p. 13. c. 4

Peccatores in Ecclesia sunt tolerandi, nec omnino abjiciendi exemplo Christi, qui nos patienter tolerat, mor. t. 1. p. 14. c. 2. qui modo ut fures latent in tenebris, in die judicii comprehendentur, & in lumine apparebunt opera eorum mala, mor. to. 1. p. 25. col. 2. cæci sunt, & ideo cum Samsone volunt potius in mola servire, quam libere servire Deo, mor. tom. 1. p. 43. col. 1

Peccare Deo, & Peccare in Deum differunt, peccat in Deum qui committit peccatum circa ea, quæ pertinent ad cultum Dei, &c. lit. tom. 1. p. 175. col. 1

Peccator non est blandiendus, sed aspere increpandus, & hoc est non coquere hædum in lacte matris suæ, lit. tom. 1. p. 91. col. 2

Peccatores in maximo periculo sunt, quãdo securi manent in suis peccatis, nec attendunt justi judicis adventum, mor. t. 1. p. 205. c. 1

Peccatorum genera quatuor, recens mali perpetratio, novorum peccatorum adinventio, superbia atque desperatio, myst. t. 1. p. 211. c. 4

Peccatores vocantur a Deo quadruplex, lit. tom. 1. p. 255. col. 1

Peccator spinæ comparatur, sicut enim spina se tangentem lacerat, sic peccator corrigentem se, dente detractionis lacerat, mor. to. 1. p. 262. col. 2

Peccator tunc malo insidet, cum delectatur in sensualitate, mor. tom. 1. p. 257. col. 4

Peccator dum in luxuria detinetur, caro paulatim declinat ad mortem, mor. to. 1. p. 257. col. 4. peccatorem in suo peccato defendit, lit. to. 1. p. 454. col. 2. quilibet est umbra Diaboli, ibid. col. 3

Peccatorum viæ quæ, mor. tom. 2. p. 3. col. 4

Peccator miser, quia non resurgit a peccato, mor. to. 2. p. 4. col. 2. miser, quia amittit consortium justorum, mor. tom. 2. p. 4. c. 3

Peccatores quomodo non resurgent in judicio, mor. t. 2. p. 4. c. 3

Peccatorum vincula quomodo abjicienda, mor. t. 2. p. 5. c. 2. vinum, frumentum, & oleum, myst. tom. 2. p. 10. col. 1

Peccatoris manus quid significat, myst. to. 2. p. 10. col. 3

Peccatorum sanitas a quibus proveniat, lit. to. 2. p. 12. col. 3

Peccator assimilatur sensibus, lit. tom. 2. p. 13. col. 1.

Peccatorum pœnæ quæ sunt in hac vita, myst. to. 2. p. 13. c. 4

Peccator secum portat funes, vincula, & tormenta, unde sustineat mala, mor. tom. 2. p. 15. col. 2

Peccatorum reliquiæ multæ, mor. tom. 2. p. 33. col. 1

Peccatores dicuntur carbones propter multa, lit. to. 2. p. 34. col. 1

Peccator eripitur de manu Diaboli a Deo per gratiam, & violentiam, & quomodo, mor. to. 2. p. 35. col. 3

Peccatores aliqui non expectant tentari, sed tentationes quærunt, mor. t. 2. p. 35. c. 4. per prædestinationem sunt Ecclesiæ, lit. to. 2. p. 37. col. 1. habent conditiones pulveris, mor. to. 2. p. 38. c. 3

Peccator dicitur duplex, quia vellet Deum habere & mundum, mor. tom. 2. p. 38. col. 4

Peccatores dicuntur filii alieni, mor. tom. 2. p. 39. c. 1

Peccatorum laquei tres, divitiæ, voluptates carnales, & honores, mor. to. 2. p. 22. col. 3

Peccator odit animam suam, & quomodo, ibid.

Peccatorum incommoda quatuor, mor. tom. 2. p. 22. col. 4

Peccator non potest facere opus meritoriũ vitę æternę, mo. t. 2. p. 22 c. 4

Peccatori quid faciat inimicus, ut non refugiat a peccato, mor. to. 2. pag. 25. col. 1

Peccator veram sapientiam amittit, mor. to. 2. p. 25. c. 2. quando peccatum committit, dicit in corde suo, non est Deus, mor. t. 2. p. 25. c. 2. quando peccat, ostendit se non habere fidem, ibid.

Peccatores obstinate peccant, quia dicunt, Dominus non videt, mor. to. 2. p. 24. col. 4

Peccatorum similitudines diversæ, mor. to. 2. p. 25. c. 4. labor, & miseria, contritio & infelicitas, mor. t. 2. p. 26 c. 3. oculi clausi in peccato, mor. t. 2. p. 26. c. 4. divisio vel in Deum, vel in proximos, vel in seipsum, mor. to. 2. p. 26. col. 4

Peccator diu a Deo expectatur, mor. to. 2. p. 29. col. 1

Peccatorum tentationes reprimit meditatio Domini ut inspector, ut judex, ut remunerator, ut auxiliator, mor. to. 2. p. 29. col. 4

Peccator offendit Christum peccando, mor. to. 2. p. 50. c. 1. debet inire fœdus cum Christo, mor. tom. 2. p. 57. col. 4

Peccatorum alicujus partices effici, est comedere illius carnes, mor. to. 2 p. 61. col. 4. & operans peccatum differunt, mor. t. 2 p. 64. c. 4

Peccatores lactare quid significat, mor. to. 2. p. 65. col. 1

Peccator non potens amplius peccare provocat alios ad peccandum, mor. tom. 2. p. 65. col. 2

Peccatores reddunt Deo mala pro bonis, ibid.

Peccator debet facere cor suum, ut sit sacra insula, mor. t. 2. p. 65. c. 4. quomodo concilietur accipere animam Christi, all. t. 2. p. 74. c. 4

Peccatorum remissio quomodo, alleg. to. 2. p. 76. col. 4

Peccator est ærumnosus, mor. to. 2. p. 77. col. 4. celans peccatum quomodo sit figuratum in Jacob, mor. to. 2. p. 78. col. 1

Peccatores, peccatoribus sunt flagella, mor. to. 2. p. 79 c. 1

Peccator debet magis flere quam gaudere, mor. to. 2. p. 79. c. 2. est currus, mor. to. 2. p. 79. c. 3. obstinatus quomodo commoveatur ad Dei flagellum, myst. tom. 2. p 80. c. 3. quadrupliciter peccat, & quadrupliciter clamat ad Deum, mor. to. 2. p. 86. c. 4. prius in se quam in alio peccat, alleg. to. 2. p 87. col. 1

Peccatorum causæ duæ, mor. tom. 2. p. 91. col. 1. non potest excusari, ibid.

Peccatorum profunditas dicitur abyssus, mor. to. 2. p. 91. c. 4

Peccatores dicuntur jumenta, mor. tom. 2. p. 92. col. 1

Peccator ad minus tripliciter facit injustitiam, lit. to. 2. p. 93. c. 4

Peccatorum vilitas declaratur, lit. to. 2. p. 94. col. 1

Peccator quomodo dicatur non esse, ibid.

Peccatorum animæ in manu Diaboli, lit. tom. 2. p. 95. col. 3

Peccator est cæcus, quia non habet lumen, quod est Christus, pen. t. 2. p. 99. c. 1. quare non reclamat in tribulatione, alit. to. 2. pag. 100. c. 1. dicitur dormire, mor. t. 2. p. 108. col. 2

Peccatoris tristitiæ causa, mor. t. 2. p. 111. col. 1

Peccator relictus a Deo qualis sit, mor. t. 2. p. 113. c. 4. seipsum vendit vili pretio, mor. t. 2. p. 114. col. 2

Peccatori superveniunt multa, mor. t. 2. p. 114. c. 4

Peccatorum quatuor defensiones, mor. t. 2. p. 121. c. 3

Petrus Prædicator Judæorum, Paulus Gentium, alleg. t. 2. p. 124. c. 3

Peccatorum genera quatuor notantur, myst. t. 2. p. 125. col. 2

Peccator quomodo sit in manu, in ore & in ventre Diaboli, mor. t. 2. p. 127. c. 2 est qui in peccato moratur, & est notorius, mor. t. 2 p. 129. c. 4. notorius non debet prædicare, mor. t. 2. p. 129. c. 4

Peccatores obliviscuntur Deum, mor. t. 2. p. 130. c. 4

Peccatoris speranda venia ex remissione Davidis, lit. t. 2. p. 131. c. 2

Peccatori tria objiciuntur, lit. tom. 2. 131. c. 1

Peccatorum gradus multiplex multiplicem misericordiam exigit, ibid. col. 2

Peccatur alicui tripliciter, lit. to. 2. p. 131. c. 4

Peccator de peccatore fit Prædicator, lit. t. 2. p. 133. c. 3 quomodo debet laudare justitiam Domini, ibid. col. 4

Peccantes contra totam sanctissimam Trinitatem, myst. t. 2. p. 137. c. 4

Peccatoris dimidietas dierum quid sit, myst. t. 2. p. 141. col 4

Peccatorum profunditas puteus malus est, myst. t. 2. p. 142. c. 2

Peccator quomodo a Diabolo conculcetur, mor. t. 2. p. 142. c. 3 propter multa peccata dicit miserere, mor. t. 2. p. 144. c. 2

Peccatorum alienatio a Deo diversa, mor. t. 2. p. 146. c. 2 aures terra obturantur, mor. t. 2. p. 146. c. 3 quomodo obturat aures, ibid.

Peccatores aliquando infirmantur ad pęnitentiam, alleg t. 2. p. 147. c. 1

Peccator quare dicatur ad nihilum devenire, mor. t. 2. p. 147. c. 2 in judicio tanquam cera fluet, ibid. ad similitudinem exsicatur igne peccatorum, ibid.

Peccatores non sinere agere ex sententia maxima misericordia est, mor. t. 2. p. 148. c. 4

Peccator clamat ad Dominum a finibus terræ, mor. t. 2. p. 153. c. 2

Peccatores antonomastice sunt Hebræi, alleg. t. 2. p. 165. c. 3. deficiunt sicut fumus, mor. t. 2. p. 165. c. 4 magni significantur per Achor, mor. t. 2. p. 166. c. 2. magni aperiunt nobis spem, ib

Peccator videtur se habere decorem, mor. t. 2. p. 169. c. 3

Peccatores excæcantur a Diabolo, mor. t. 2. p. 175. c. 2. dicuntur colles, alleg. tom. 2. p. 181. c. 1

Peccator dicitur Æthiops, mor. t. 2. p. 182. c. 2. non poterat liberari nec ab homine, nec ab Angelo, nec a lege, nec a libero arbitrio, ibid. c. 3 amittit suffragia Ecclesiæ, mor. tom. 2 p. 182. c. 4 est pauper quia vulneratus in naturalibus, & spoliatus in gratuitis, ibid.

Peccatorum genera quinque, lit. to. 2. p. 184. c. 4

Peccator fit jumentum Diaboli, mor. tom. 2. p. 186. c. 3. proditus est, mor. tom. 2. p. 187. c. 2 quomodo a Deo repellatur in finem, mor. to. 2. p. 187. col. 4

Peccatores vocantes Deum ad cor vocant ad cloacam fœtidam, myst. to. 2. p. 191. col. 3
Peccatorum cornua sunt corpus, & anima, mor. t. 2. p. 193. c. 2 cornua tria sunt, ibid.
Peccatores diversi diversas habent voces, myst. to. 2. p. 195. c. 3 dicuntur aquæ multis rationibus, mor. to. 2. p. 197. col. 4
Peccatores ad amaritudines inferni currunt, ibid.
Peccator non potest stare nisi in malo, ibid.
Peccatores opprobrium faciunt Deo, mor. tom. 2. p. 210. col. 3
Peccatorum confessio debet fieri in hoc mundo, ibid.
Peccatorum differentia, myst. tom. 2. p. 213. col. 1
Peccatores aliqui proprie dicuntur infensi, ibid. col. 3
Peccatores suffodientes qui sint, mor. to. 2. p. 213. col. 2
Peccatorum accumulatio pœna maxima, mor. tom. 2. p. 215. c. 1
Peccatorum ultio duplex, mor. to. 2. p. 215. c. 1
Peccatores diversi diversas habent facies, mor. t. 2. p. 216. c. 2. multi significantur per diversas nationes idololatras, mor. to. 2. p. 219. c. 4
Peccator quomodo potest dicere sanctus sanctorum, mor. t. 2. p. 223. c. 4
Peccator quomodo dicitur pauper, ibid.
Peccatorum spes fuit Maria Magdalena, mor. to. 2. p. 226. c. 4
Peccatores, pœnitentes, & innocentes primogenitorum tria genera, mor. tom. 2. p. 234. c. 2
Peccator ubi habet refugium, mor. to. 2. p. 235. c. 2
Peccatorum confessio, mor. to. 2. p. 243. c. 4
Peccatorum diversa genera dicuntur inimici, mor. t. 2. p. 244. c. 4
Peccatorum jactantia pessima est, alleg. to. 2. pag. 247. c. 1
Peccatores sunt sicut phrenetici, mor. to. 2. pag. 181. c. 3
Peccatores, qui erant olim ligna silvarum infructuosa, nunc exultant, quoniam per pœnitentiam facti sunt ligna domus Dei, mor. t. 2. p. 252. c. 3
Peccatores committunt adulterium in conspectu Domini, lit. to. 2. pag. 354. c. 2
Peccatorem justificare majus est, quam cœlum, & terram creare, mor. to. 2. pag. 270. col. 3
Peccans valde humiliatur & cur, mor. to. 2. p. 278. c. 4
Peccatum dicitur umbra, mor. to. 2. p. 280. c. 4
Peccator comparatur mortuo, ibid.
Peccator efficitur ponderosus per ignaviam, ibid.
Peccatores exarcebant eloquia Dei dupliciter, ibid.
Peccator licet contireatur Sacerdoti, hoc tamen facit Deo, cujus loco est sacerdos, mor. to. 2. pag. 290. c. 2
Peccator in limbo profundi infixus non venit ad misericordiam, sed ipsa desuper venit ad eum, alit. tom. 2. p. 306. col. 3
Peccatores dicuntur dæmones, mor. to. 2. p. 311. col. 4
Peccator tot Deos habet quot vitia, mor. to. 2. p. 214. c. 4
Peccatores dicuntur motus carnales, mor. to. 2. pag. 311. c. 4. dicuntur mali homines, ibid.
Peccatur jurando multis modis, lit. to. 2. p. 313. c. 2
Peccatores terræ differunt a peccatoribus cœli, lit. t. 2. p. 314. c. 3
Peccata clericorum, & laicorum differunt, & quomodo, lit. t. 2. pag. 114. c. 3
Peccator dicitur pauper, lit. t. 2. p. 316. c. 4. dicitur aqua propter quatuor, lit. t. 2. p. 316. c. 1. debet erubescere de peccato propter sex causas, & cur, lit. t. 2. p. 340. c. 4. debet dolere de peccato propter sex causas, & cur, myst. to. 2. p. 341. c. 1
Peccatores sapientes sunt, ut faciant mala, bene autem facere ignorant, lit. to. 3. p. 91. c. 3
Peccatori omnis creatura hostis est, bonis vero serviunt omnia, lit. to. 3. pag. 246. c. 1
Peccatores fatui, & imprudentes sunt, quia de præsentibus bonis tantum gaudent, nihil prævidentes de futuris, lit. to. 3. p. 30. c. 3
Peccantium schola odiosa, carnis nimirum, mundi, & diaboli, lit. to. 3. pag. 32. c. 1
Peccator infernus dicitur, in eo enim sunt tenebræ profundissimæ errorum, non lucet Sol justitiæ, ubi tot Dæmones, quot vitia, ibi algor infidelitatis, ibi ardor iniquitatis, lit. to. 3. p. 32. c. 2
Peccatorem digne reprehendere nemo potest, qui in eadem est damnatione, lit. t. 3. p. 39. c. 1. Vir vero injustus non videt peccata sua, nisi ab aliis prius accusetur, ib.
Peccator inde voluntatem Dei implet, unde se contra Dei dispositionem erigit, lit. to. 3. pag. 47. col. 2 quasi ebrius vino voluptatis, palatum cordis omnino emortuum habet, nec vulnera spiritualia, nec delectationem cordis sentit, lit. t. 3. p. 51. c. 3
Peccatores cibandi sunt pane eruditionis, & pœnitentiæ, atque doctrinæ, myst. t. 3. pag. 55. c. 3
Peccator etiam si pacem cum proximo suo habeat, semper tamen insidias suspicatur, lit. to. 3. p. 59. col. 4
Peccatores vadunt cogitando, cadunt consentiendo, conteruntur operando, illaqueantur per consuetudinem, capiuntur in morte, lit. t. 3 p. 60. c. 4 terram lingere dicuntur, quia suavitatem quandam in superficie ex peccato degustant, sed illius amaritudinem in profunditate non sentiunt, lit. t. 3. p. 74. c. 2. obtinent divitias quæ tandem illis deficiunt, sed præparantur illis miseriæ, quæ nunquam deficient, lit. t. 3. p. 77. c. 2. dicuntur muscæ, quia inquieti sunt, & immundi, importuni, semper immunditiis intenti, lit. t. 3. p. 96. c. 4
Peccatorum fermenta amputanda sunt, memoria mortis, verecunda confessione, & labore satisfactionis, lit. to. 3. p. 127. c. 2
Peccant homines non ex necessitate, sed ex perversa voluntate, quæ procedit ex qualitate liberi arbitrii, lit. to. 3. p. 138. c. 4
Peccat qui scit, & non vult docere proximum suum, peccat & ille, qui nescit, & vult docere, & esse magister, lit. t. 3. p. 179. c. 1
Peccatori pœnitenti ne improperes, neque eum despicias, sed memento, quod fuisti peccator sicut ille, vel si non fuisti, esse potuisti, lit. to. 3. pag. 184. col. 3
Peccantibus non est consentiendum, quod si fuerit consensus, opere non est implendum, quod si feceris, non permaneas, sed per pœnitentiam recedas, lit. to. 3. p. 191. col. 2
Peccator debet dulciter corripi, lit. t. 3. p. 204. c. 2. nequam est in actione peccati, sed nequior est in illius excusatione, nequissimus in ejus gloriatione, lit. tom. 1. pag. 209. c. 3
Peccata animæ, & corpora punientur, myst. to. 4. p. 33. c. 4
Peccator peccatorem ad malum provocat, myst. t. 4. p. 77. c. 2
Peccatores, Judæi, avari, gulosi, cui Deum assimilent, mor. t. 4. p. 88. c. 4. per obedientiam Prædicatori subjecti esse debent, myst. t. 4. p. 101. c. 1. omnes vendunt se Diabolo, & quomodo, myst. to. 4. p. 114. c. 4. accendunt sibi ignem infernalem, & flammas ardentes peccatis, myst. tom. 4. pag. 117. c. 2
Peccavimus omnes in Adam, myst. tom. 4. p. 124. c. 4
Peccator advena dicitur, & filius advenæ, idest, Diaboli, myst. to. 4. p. 131. c. 4. Eunuchus dicitur, ibid. desperare non debet, myst. to. 4. p. 132. col. 1
Peccatores revertentes ad vomitum impudentissimi canes nuncupantur, myst. t. 4. p. 133. c. 2. folio arido assimulantur ob multa, myst to. 4. p. 161. c. 4. centum annorum quomodo hæc propositio sit intelligenda, declaratur per longum, lit. to. 4. p. 167. c. 1
Peccatores diaboli linguam agnoscunt, Dei autem ignorant, myst. to. 4. p. 190. c. 2
Peccator voluntarie impingit in peccatum, lit. t. 4. p. 198. c. 3. stercori comparatur propter fœditatem, mor. to. 4. p. 202. c. 4
Peccantibus Angelis non pepercit Deus, lit. to. 4. p. 244. c. 4
Peccatoribus reddet Deus juxta vias suas, myst. t. 4. p. 251. c. 4
Peccat magis, qui quærit consilium, & habito non facit, quam qui non quærit, lit. to. 4. p. 262. c. 3. virgo dicitur propter sterilitatem, & filia propter vitæ mollitiem, mor. t. 4. p. 265. c. 2
Peccatores vocantur parvuli, & cur dicitur, myst. t. 4. p. 267. c. 4
Peccatores punire, est quærere ejus peccatum, myst. t. 4. p. 274. c. 4
Peccator proprie propter multa mari assimilatur, myst. t. 4. p. 296. c. 1
Profundum est cor hominis, & inscrutabile, myst. t. 4. p. 63 col. 2 est ipsa Babylon civitas, lit. to. 4. p. 100. c. 3. peccator est, & desolatur, mor. to. 4. p. 100. col. 4
Protestatio Judæorum ad Jeremiam, lit. to. 4. p. 64. c. 4
Peccator quare later dicatur esse terreus per avaritiam, myst. tom. 5. p. 17. c. 4. quare later dicatur esse acquosus per carnalem concupiscentiam, ibid.
Peccat gravius, qui scienter peccat, myst. to. 2. p. 19. c. 1
Peccatores intelliguntur per aquilonares, mor. to. 5. p. 36. c. 3
Peccat magis Propheta respondens, quam idiota interrogans, exp. to. 5. pag. 53. c. 1 magis clericus quam laicus, Prælatus quam subditus, & ille cui plus commissum est de gratia, & scientia, quam ille, cui minus commissum est, myst. to. 5. p. 59. c. 4
Peccator æri comparatur per impatientiam, quia æs, cum percutitur, remurmurat, mor t. 5. p. 81. c. 2. stanno comparatur per hypocrysim, & simulationem, quia stannum simulatur argento, ib. ferro comparatur per aliorum depressionem, & crudelitatem, quia ferrum alia metalla domat, ibid. plumbo comparatur per pravum exemplum, & inconstantiam, quia plumbum polluit tangentem, & de facili flectitur, ibid. miser in morte omnia amittit, substantiam, vitam corporis, famam nominis, & animam, quæ traditur Dæmonibus, myst. to. 5. p. 91. c. 4
Peccatoribus est succurrendum, & consilium dandum, ut non cadant in desperationem, myst. to. 5. p. 90. c. 4
Peccator nihil meretur ex condigno, sed potius ex congruo, & hoc est ex misericordia Dei, non opere suo, exp. to. 5. p. 101. c. 4. per pravam voluntatem, & per pravam concupiscentiam levat oculos ad res concupiscibiles, & immundas, mor. t. 5. p. 110. c. 4. fit quasi hortus deliciosus Domini, & quando, myst. to. 5. p. 117. c. 4
Peccatores sunt hirci, & quomodo, exp. t. 5. p. 124. c. 1
Peccatores immolant se totos Diabolo, corpus enim immolant per luxuriam, animam per superbiam, res per avaritiam, ibid.
Peccator dicitur pupillus & quomodo, myst. to. 5. p. 178. c. 2
Peccatorum extrema medicina quæ, myst. to. 5. p. 185. c. 4
Peccatores sunt aquæ maris, myst. to. 5. p. 186. c. 4 dicuntur abyssus, & quomodo, myst. t. 5. p. 206. c. 4
Peccatorum patrum commemoratio, exp. t. 5. p. 216. col. 3. oris, cordis, & operis prohibitio, exp. to. 5. p. 218. c. 1
Peccatores pro varietate peccatorum varie torquebuntur, myst. t. 5. p. 223. c. 1. qui in uno peccato tenetur sive sit sacerdos, sive laicus, una maledictione ferietur, myst. t. 5. p. 227. c. 1
Peccator quomodo ad Deum reverti debeat, docetur, mor. t. 6. p. 8 c. 2
Peccant homines maledicendo, lit. tom. 6. p. 17. c. 2
Peccans parum, parum quoque punitur, lit. to. 6. p. 27. c. 2

Pecca-

Peccator vinculo culpæ ligatur, lit. tom. 6. p. 58. col. 3. ligatur vinculo pœnitentiæ, lit. tom. 6. p. 58. col. 3
Peccatores mortui dicuntur, non otiosi, lit. to. 6. p. 65. col. 1
Peccatur in Spiritum sanctum sex modis, lit. to. 6. p. 77. col. 1
Peccatóres quasi vasa argentea fracta, lit. to. 6. p. 80. col. 4
Peccator tangat ossa Christi, si vult citari a morte peccatorum, mor. tom. 6. p. 88. col. 4
Peccans infinitum bonum effundit, lit. to. 6. p. 96. col. 4
Peccator mutus dicitur, & cur, lit. to. 6. p. 105. col. 1
Peccantes mortaliter clamant contra Jesum, lit. to. 6. p. 120. col. 4
Peccator quantumcumque gravis numquam omnino ab eo recedit Deus, lit. tom. 6. p. 132. col. 1
Peccatum multiplex circa mutuum, lit. to. 6. p. 168. col. 3
Peccator, & mortuus nihil differunt, mor. to. 6. p. 191. col. 2
Peccare in cœlum, & in terram quid sit, mor. to. 6. p. 225. col. 2
Peccator qua morte moristur, mor. to. 6. p. 231. c. 4. duos habet patres, & quos, mor. to. 6. p. 233. col. 4
Peccator quatuor modis circa correctionem, lit. to. 6. p. 234. col. 3
Peccator quibus funibus alligatur, mor. to. 6. p. 246. col. 4
Peccatores conditione Dei sunt, voluntate tamen Diaboli, myst. tom. 6. p. 247. col. 1
Peccatores equi sunt Diaboli, justi vero sunt equi Dei, myst. tom. 6. p. 247. col. 2
Peccatorum differentia, mor. to. 6. p. 250. col. 3
Peccator ille super lapidem cadit, qui peccat venialiter, nec tamen fundamentum evertit, mor. to. 6. p. 250. col. 3
Peccatorum differentia traditur, lit. to. 6. p. 250. col. 3
Peccator pluribus modis peccat, lit. to. 6. p. 264. c. 3. quotiescumque peccat mortaliter, clamat cum Judæis crucifige, imo quod plus est, ipsemet crucifigit Christum, lit. to. 6. p. 267. col. 2
Peccatores de duobus dolere debent, mor. to. 6. p. 291. c. 2. qui peccant mortaliter, & pertinaciter, illi vendunt Christū, mor. t. 6. p. 298. c. 4
Peccatores qui omnino sine spe Deum abnegant, & contemnunt, illi etiam vendunt Christum, mor. to. 6. p. 298. col. 4
Peccatores aliqui Deum invadiunt, & qui sint, mor. to. 6. p. 298. c. 4
Peccatores alii Deum excoriant in membris suis, & qui sint, mor. tom. 6. p. 298. col. 4
Peccatores dicuntur Dei venatio, lit. to. 6. p. 308. col. 3
Peccatorum felicitate nil infelicius, mor. to. 6. p. 311. col. 2
Peccator fit sanus a peccatis per contritionem, mor. to. 6. p. 313. col. 4. a somno peccati multipliciter excitatur, mor. to. 6. p. 355. col. 2. deposita veteri consuetudine debet se præcingere linteo, mor. tom. 6. p. 365. col. 3
Peccant quinque modis non communicantes statutis temporibus, mor. tom. 6. p. 329. col. 4
Peccatorum genera multa sunt, mor. to. 6. p. 322. col. 2
Peccator multiformis est, & quomodo, mor. to. 6. p. 322. col. 2
Peccatores sunt servi peccati, lit. to. 6. p. 341. col. 1. cæci sunt multis rationibus, mor. tom. 6. p. 344. col. 4
Peccatorum status comparatur hyemi, mor. to. 6. p. 352. col. 3
Peccator dum contemnit quasi sepultus jacet, quando pœnitet surgit, quando confitetur, prodit quasi de occultis exeundo manifestus, mor. to. 6. p. 357. c. 4. de magnis flagitiis conversus magis fervet in bonum, mor. to. 6. p. 359. c. 1. sicut Judas prodit Dominum, quando veniens ad confessionem non habet propositum dimittendi peccatum, mor. to. 6. p. 359. c. 2. depositis vestimentis debet se pręcingere linteo, & quomodo, mor. to. 5. p. 365. col. 4
Peccatori per fidem redduntur sensus spirituales, mor. to. 7. p. 11. c. 3
Peccator tenetur facere quod prædicat, sicut Doctor, quæ docet, lit. tom. 7. p. 17. col. 1
Peccatores tribus modis abutuntur misericordia Dei, lit. to. 7. p. 17. c. 3
Peccans non nocet Deo, nec justus prodest, mor. to. 7. p. 22. col. 1
Peccantis mortaliter imago Dei conteritur in corde, mor. t. 7. p. 24. c. 3
Peccatori illuditur sicut pisci, aut avi, mor. to. 7. p. 27. col. 3
Peccatoribus viventibus in deliciis quid fiet? ex quo religiosi, qui boni sunt, tam aspera sustinent, mor. to. 7. p. 28. col. 3
Peccatoris, qui vetus homo dicitur, singula membra pulcherrime describuntur, mor. tom. 7. p. 38. col. 1
Peccator est quandoque simia, & aliquando cunctis membris caret, mor. tom. 7. p. 38. col. 1
Peccatoris in corde est contrarietas, mor. to. 7. p. 43. col. 3
Peccans utrum contra rationem peccet, exp. gl. to. 7. p. 43. col. 3
Peccatoribus quomodo condolendum, exp. gl. 7. p. 51. col. 4
Peccatores comparantur herinaciis, exp. gl. to. 7. p. 54. col. 4
Peccatoribus salutem desiderare, & pro illis orare debemus, mor. tom. 7. p. 55. col. 2
Peccator somno comparatur, lit. to. 7. p. 66. col. 1
Peccatoris duritia est ferrum, lit. to. 7. p. 94. col. 3
Peccator est diaboli jumentum, lit. to. 7. p. 106. col. 1
Peccatori volenti esse Pręlatum quid respondendū, lit. to. 7. p. 108. c. 2
Peccatores significantur per aves, lit. to. 7. p. 109. col. 2
Peccantem coram omnibus argue, ly coram omnibus diasyrticum est, mor. tom. 7. p. 150. col. 3
Peccator in flore prosperitatis existens subito morietur, mor. tom. 7. p. 162. col. 3
Peccatores ultimos Dominus vocat, lit. to. 7. p. 171. col. 1
Peccator quilibet quomodo non cognoscit Deum, lit. to. 7. p. 184. c. 2
Peccatoris scriptura non invenitur in cœlo, lit. to. 7. p. 186. col. 1
Peccator non est dignus pane, quo vescitur, lit. to. 7. p. 232. c. 4. quilibet juste abominabilis est Deo, & assignatur ratio, lit. to. 7. p. 232. c. 4
Peccatorum Deum non memorari quid, lit. to. 7. p. 256. c. 2
Peccatorum commemoratio intelligitur dupliciter, lit. to. 7. p. 261. c. 2. consuetudinarius quasi quatriduanus est, & jam fœtet, lit. to. 7. p. 263. c. 4. consequitur pacem reconciliationis, justus vero fraternitatis, mor. to. 7. p. 276. col. 2
Peccatores prius non quærentes Dominum, nec invenientes, postea quærunt ubi est, & inveniunt, lit. to. 7. p. 328. col. 3
Peccatum de fructu terræ contractum aquis deletum, lit. to. 1. p. 6. c. 3
Peccatum prius est in voluntate, & ex illa ut janua egreditur ad actum; lit. tom. 1. p. 7. col. 1
Peccata graviora fiunt propter quatuor, scilicet, qualitatem criminis, frequentiam, diuturnitatem, & impœnitentiam, mor. t. 1. p. 7. c. 4
Peccata in statera posita Crucis in infinitū exceduntur, mor. t. 1. p. 7. c. 4
Peccata trahunt ad infernum, sed pœnitentia elevat ad Cœlum, mor. tom. 1. p. 7. col. 4
Peccatum est gluten, & vinculum, quo peccator tenetur, alleg. tom. 1. p. 10. col. 2
Peccata singula purganda sunt lacrymis, confessione, & oratione, myst. tom. 1. p. 18. col. 2
Peccatum coram Domino dicitur illud, quod homines parvi faciunt, sed Deus maxime odit, lit. to 1. p. 18. c. 3. mortale efficit hominem indignum omni bono, etiam vita, lit. to. 1. p. 2. c. 1. originale transit in omnes, & ideo pereunt omnes, qui per regenerationem non liberantur, lit. tom. 1. p. 22. col. 3
Peccata quatuor, quorum clamor pervenit ad Deum, peccatum contra naturam, homicidium, pupillorum & pauperum oppressio, & mercenariorum detenta merces, lit. to. 1. p. 23. c. 3
Peccatum cum voce est culpa in ratione, peccatum cum clamore est culpa cum libertate, lit. to. 1. p. 23. col. 3
Peccata minora non sunt facienda a nobis, ut laudemus in aliis peccata graviora, lit. tom. 1. p. 24. col. 1
Peccata non sufficit demoliri, nisi & omnis eorum circumstantia, & adjacentia, & occasio destruantur, mor. to. 1. p. 24. col. 4
Peccatum contra naturam gravissimo supplicio punitur a Deo, lit. tom. 1. p. 25. col. 1
Peccata manifesta exterius deferentes, & præcepta custodientes, interius tamen sunt gloriæ cupidi, ambitionis amatores, &c. comparantur domui bene ornatę, & mūdatę, sed vacanti, mor. t. 1. p. 25. c. 3
Peccatum tanto est gravius, quanto major est ille, cui infertur injuria, lit. tom. 1. p. 26. col. 2
Peccata Principum redundant in populos, lit. tom. 1. p. 26. col. 3. detestanda sunt corde, ore, & opere, mor. to. 1. p. 38. c. 2. alia sunt contra naturam, alia contra mores, alia contra præcepta, lit. to. 1. p. 40. c. 1. plurima latent, & Christus ea dissimulat, sed veniet tempus, in quo omnia manifestabuntur, mor. to. 1 p. 44. c. 2. quot qui habent, tot idola colunt, mor. to. 1. p. 44. c. 2. sunt murus, sartago, quæ separant nos a Deo, lutum, lateres, & palea, in quibus servimus Diabolo, lit. to. 1. p. 45. c. 1. & circumstantiæ peccatorum sunt confitendæ, lit. to. 1. p. 49. col. 2
Peccatum illud in quo qui gravius deliquit, præ aliis in memoria semper est habendum, myst. to. 1. p. 60. col. 3
Peccata dimittuntur ex virtute passionis Christi, lit. to. 1. p. 69. c. 3
Peccatum est damnosum, turpe, pœnale, mor. to. 1. p. 72. c. 2. tria habet, afflictionem in procuratione, illusionem in brevi usu, & amaritudinem in fine, mor. to. 1. p. 76. col. 2
Peccatum omne, vel est commissionis, vel omissionis, lit. to. 1. p. 106. col. 3. Sacerdotum sunt graviora, quia trahuntur in exemplum, lit. to. 1. p. 106. col. 3
Peccati, & delicti multiplex differentia, quamvis unum pro alio usurpetur frequenter, lit. to. 1. p. 109. col. 2
Peccator pœnitentiam agens comparatur pluribus rebus, lit. tom. 1. p. 112. col. 4
Peccatum in Spiritum sanctū irremissibile est perseverare in sceleribus usque ad finem vitę, de sua salute desperare, de potentia, & misericordia Redemptoris diffidere, lit to. 1 p. 113. c. 1. sequens mortificat omnia opera præcedentia, lit. to. 1. p. 133. c. 1. cum omnibus suis circumstantiis in confessione est destruendū, lit. to. 2. p. 154. c. 4
Peccata spiritualia, difficilius extirpantur, quam vitia carnalia, lit. to. 1. p. 158. c. 4. omnia simul delentur, quoad maculam, & reatum æternæ pœnæ, sed non quoad reliquias, & inclinationem pravam, lit. to. 1. p. 158. c. 4. fide, & memoria passionis Christi expelli possunt, lit. to. 1. p. 177. col. 1
Peccati memoria ad illud exprobrandum maxime expugnat Diabolum, mor. tom. 1. p. 185. col. 4
Peccata cum amaritudine, & contritione animi sunt confitenda, & non ex consuetudine, lit. tom. 1 p. 190. col. 1
Peccatum simile scorpioni est, quia in principio blanditur per delectationem, sed in fine pungit per æternam conscientiæ remorsionem, myst. tom. 1. p. 190. col. 2
Peccata multa venire dicūtur ex ira Dei, idest, ex subtractione gratię,

qua

qua absente homo in alia prolabitur peccata, lit. to. 1. p. 198. c. 4
Peccatum via clarissima nominatur, quia ducit ad infernum, lit. tom. 1. p. 199 col. 1
Peccata subditorum requiescunt sub peccatis Prælatorum quasi sub arbore, lit. tom 1. p. 202. col. 3
Peccatum æs alienum nuncupatur, quia est introductum suggestione diaboli, qui est aliena a regno Dei, myst. to. 1. p. 208. col. 4. dicitur porta inferni, myst. to. 1. p. 211. col. 3
Peccata filiorum Heli sacerdotis plurima, lit. to. 1. p 223. col. 4 majores, & plurima perpetrantur in diebus festis, quam in aliis diebus, lit. to. 1 p. 135. c. 3. carnalia sunt majoris infamiæ, sed minoris, quam spiritualia, lit to. 1. p. 237. col. 3
Peccatum laborũ duplex, vel cum injusta dicimus, vel cũ justa tacemus, lit to. 1. p 398. c. 1. dicitur dies, & nox, dies cum delectatio suadetur, nox, quia errore involvit intellectum, & amaritudine affectum, lit. to. 1. p 399. c. 1. quatuor modis committitur, scilicet suggestione, delectatione, opere, & defensione, lit. to. 1 p. 399. col. 2
Peccata quot facimus, tot arma Diabolo contra nos exhibemus, lit. tom. 1. p. 401. col. 3
Peccatum disjungit, quos virtus jungit, lit. to. 3 p. 405. col. 2
Verba ædificationis gravia sunt viro iniquo, qui corrigi non vult, lit. tom 1. p. 405. col. 3
Peccatum nomine sanguinis, ut plurimum significatur in scripturis, lit. tom. 1. p. 231. col. 4
Peccata nostra Deus denumerat cum nos ad singula, quæ fecimus, deflenda convertit, lit. to. 1 p. 413. col. 3
Peccatum calcat hominem, cum revertitur in consuetudinem, lit. to. 1. p. 418. col. 3. dulce est propter delectationem, quæ comitatur illud, sed amarum, cum factum fuerit, propter pœnam, quæ illud sequitur, lit. to. 1. p. 424. col. 2
Peccata omnia possunt esse simul quantum ad reatum, sed non quantum ad habitum, lit. to. 1. p. 421. col. 3
Peccata dicuntur esse abscondita Deo, non quia non videt illa, sed quia non approbat, lit. to. 1. p. 435. col. 3.
Peccatores multi se esse fatentur, sed cum peccata sua veraciter aliis arguentibus audiunt, summopere tristantur, & murmurant, lit. tom. 1. p. 439. col. 1
Peccatum tripliciter committitur, scilicet ignorantia, infirmitate, & studio, lit. to. 1. p. 441. col 2. os angustum vocatur, quia & si facilis sit ingressus, difficilis tamen est egressus, & illius derelictio, lit. to 1 p. 444 c. 1. fundamentum non habet, qui semper ad deteriora demergit, lit to. 1. p. 444. c. 2
Peccata mortalia designantur per septem gentes, mor. to. 2. p. 4. c. 4
Peccata spiritualia difficiliora sunt ad confitendum, myst. to. 2. p. 9. c. 4
Peccatum significatur per sanguinem, myst. to 2. p. 10. c. 1
Peccata faciunt Deum amarum, myst. to. 2. p. 11. col. 3
Peccatum significatur per mortem, lit. to. 2 p. 12. col. 4
Peccata mortalia sunt portæ, per quas itur ad mortẽ, mor. t. 2. p. 19. c. 1
Peccatum dicitur laus propter multa, myst. t. 1. p. 15. c. 3. abominandũ, quia vilissimum, quia sordidum, quia parum durat, quia laboriosũ, mor. to. 2. p. 21 col. 1. secum affert infamiam, mor. to. 2. p 22. col. 4
Peccata spiritus, quomodo committantur, mor. to. 2. p. 25. c. 4
Peccata omissionis, mor tom. 2. p. 25. col. 4
Peccati conclusio est dolor, mor. to. 2. p. 32. col. 2
Peccatum absconditum a Deo, non quantum ad cognitionem, sed quantum ad approbationem, alleg. to. 2. p. 32. c. 2. comparatur torrenti, lit. to. 2. p. 33. col. 3. dicitur murus, lit. to. 2. p. 37. c. 2. habet vilitatem, & fœditatem, mor. to. 2. p. 38. col. 4. & delictum, quomodo differant, alleg. to. 2. p. 42. col. 3
Peccata, quæ dicuntur aliena, alleg. to. 2. p. 42. c. 4. excusantes in Deum culpam retorquent, mor to. 2. p. 46. col. 4
Peccatum, vel peccatores dicuntur umbra mortis, lit to. 2. p. 53. col. 3 quatuor modis committitur, myst. to. 2. p. 55. col. 1. multum numero, genere, circumstantiis, intensione, læsione, & reputatione, mor. to. 2. p. 57. c. 1 dicitur lacus, mor. to. 2. p. 64. col. 2
Peccata hominum operiunt adulatores, mor. to. 2. p. 65. col. 1
Peccati fomes dicitur flamma, alleg. to. 2. p. 68. col. 1
Peccatum dicitur infernus, mor. to. 2. p. 69. c. 2 dicitur lacus, mor. to. 2. p. 69. c. 2. dicitur sanguis, mor. to. 2. p. 70. col. 3. habet sex, mor. to. 2. p. 73. col. 2. a Deo remittuntur, mor. t. 2. p. 77. col. 1
Peccata tegũtur dupliciter, vel a Deo, vel a Diabolo, mor. t. 2. p. 77. c. 1
Peccatum significatur per spinam, mor. to. 2. p. 77. col. 4. consuetudinis difficile eradicatur, mor. to. 2. p. 77. c. 4. facit nos Deus contrarios, mor. to. 2. p. 85. col. 1
Peccati arma quæ, alleg. to. 2. p. 86. col. 1. laqueus peccatoris, mor. tom. 2. p. 87. col. 2
Peccata quomodo in tormentis interrogabant Christum, alleg. tom. 2. p. 88. col. 2
Peccatum multiplex, alleg. to. 2. p. 89. col. 3
Peccatum ab homine non a Deo, mor. to. 2. p. 91. col. 1
Peccata excusantes dolore anguntur, mor. to. 2. p. 91. col. 2
Peccato adhærere, est Deum odire, mor. to. 2. p. 91. col. 2
Peccata excusantes quid dicant, mor. to. 2. p. 91. col. 2
Peccata quærit Deus ad mortem nunc in morte ad vindictam sempiternam, mor. tom. 2. p. 91. col. 2
Peccatum est via non bona, mor. to. 2. p. 91. col. 3
Peccatis quid dicatur pejus, mor. to. 2. p. 91. col. 3
Peccatum, vel spirituale, vel corporale, mor. to. 2. p. 92. col. 4 est gladius peccatoris, mor to. 2. p. 94. col. 4. quomodo hominem occidat, lit. tom. 2. p. 95. col. 1
Peccata non habere pacem cum ossibus quid significet, alleg. tom. 2. p. 98. col. 1. cicatrices vocantur, Pen. to. 2. p. 98. col. 1
Peccati facies motus primus, Pen. to. 2. p. 98. col. 1
Peccatum ubi est, facit separationem, Pen. to. 2. p. 98. col. 1
Peccata superant rationem tripliciter, Pen. to. 1. p. 98. col. 1
Peccatum incurvat mentem ad terrena, Pen. to. 2. p. 98. col. 2
Putrescere peccata, significat peccata carnalia, Pen. to. 2. p. 98. col. 2
Peccata faciunt hominem miserum, & quare, Pen. to. 2. p. 98. col. 2
Peccatum non satiat peccatores, Pen. to. 2. p. 98. col. 3. multum facit laborare hominem, Pen. to. 2. p. 98. col. 3. abbreviat vitam, Pen. tom. 2. p. 98. col. 3
Peccatum debilem, & impotentem reddit hominem, Pen. to. 2. p. 99. col. 1. aufert ab homine velle bonum, posse bonum, & nosse bonum, Pen. tom. 2. p. 99. col. 1
Peccati perversitas ostenditur, Pen to. 2. p. 99. col. 3
Peccatum debet recoli ad dolendum, Pen. to. 2. p. 100. col. 1
Peccata quomodo sint ignis ostenditur, lit. to. 3. p. 103. col. 4
Peccatum dicitur lacus, mor. to. 2. p. 104. col. 2. facit hominem miserum, mor. tom. 2. p. 104. col. 2
Peccata dicuntur insaniæ, mor. tom. 2. p. 104. col. 4
Pro peccato multa erant sacrificia, alleg. to. 2 p. 105. col. 1
Peccata comparantur capillis, mor. to. 2. p. 106. col. 2
Peccatum inimicorum triplex, alleg. to. 2. p. 106. col. 3. per Abyssum significatum, vocat peccatum, mor. to. 2. p. 110. col. 3
Peccata capitalia per septem gentes declarantur, mor. to. 3. p. 112. c. 4
Peccator pœnitens debet, & potest judicare, mor. to. 2. p. 130. col. 1
Peccata multa quare Deus non recipit sacrificium laudis a peccatoribus, mor. tom. 2. p. 130. col. 2
Peccata arguent in judicio peccatorem, mor. tom. 2. p. 130. col. 4. mortalia dicuntur nubes, lit. to. 2. p. 131. col. 2. venialia dicuntur nebulæ, lit. to. 2. p. 131. col 2.
Peccati differentiæ, impietas est in Deum, iniquitas in proximum, peccatum in seipsum, lit. to. 2. p. 131. col. 3.
Peccatum multis modis cognoscitur, lit. tom 2. p. 131. col. 3. originale multa habet nomina, lit. to. 2. p. 132. col. 1.
Peccata venialia delentur per multa, lit. to. 2. p. 132. col. 3. quomodo sint delenda, lit. to. 2. p. 133. col. 1.
Peccatum est hamus quo capiuntur homines, myst. to. 2. p. 134. col. 4. in Spiritum Sanctum, hic notatur, myst. tom. 2. p. 135. col. 2. aliquando dicitur, myst. to. 2. p. 142. col. 4. effundendum est à corde, & quomodo, mor. tom. 2. p. 155. col. 1.
Peccata multa ostendit, myst. to. 2. p. 160. col. 1.
Peccatum duplici respectu committitur, myst. tom. 2. pag. 163. col. 3. significatur per somnium, mor. tom. 2. p. 165. col. 1.
Peccata dealbantur nõ meritis nostris, sed gratia Christi Regis virtutum, alleg. t. 2. p. 168. col. 2. nostra, quomodo fuerunt Christi, alleg. to. 2. p. 172. col. 4. & infirmitas duo muri sunt, mor. t. 2. p. 175. col. 2.
Peccatum mortale elongat à Deo, mor. tom. 2. p. 187. col. 2.
Peccati Chaldæorum conditiones, mor. tom. 2. p. 188. col. 3. consuetudo est bellum contra Deum, mor. tom. 2. p. 193. col. 4. operationes quatuor, mor. to. 2. p. 193. col. 4. genus est cogitandum, ut quis bene confiteatur, mor. tom. 2. p. 194. col. 4.
Peccatum quadruplex damnum infert in hominem, mor. tom. 2. p. 194. col. 4. est coluber tortuosus, myst. to. 2. p. 195. col. 3.
Peccata venialia scopantur non mortalia, myst. to. 2. p. 196. col. 2.
Peccatum, & peccatores dicuntur nubes, mor. to. 2. p. 198. col. 1.
Peccata aliquando, permittente Deo, ligant Principes, & Prælatos, mor. to. 2. p. 203. col. 1.
Peccatum idololatriæ in deserto, lit. tom. 2. pag. 201. col. 1. Hebræorum magnum ex multitudine, lit. tom. 2. pag. 203. col. 3.
Peccata, & Dęmones submergit Deus in Baptismo, mor. t. 2 p. 205. c. 4.
Peccata quatuor, quæ clamant ad Deum, mor. tom. 2. p. 206. col. 4. Sacerdotum periculosiora, mor. to. 2. p. 207. col. 3.
Peccatum septem inducit pœnas, mor. t. 2. p. 210. col 3. amovere, & peccatorem justificare magnum opus est Dei, mor. to. 2. p. 211. c. 2.
Peccata faciunt, ut Christum non cognoscamus, mor. tom. 2. p. 211. col. 2. Hebræorum multa, alleg. to. 2. p 217. col. 3. purgantur per misericordiam, & fidem, mor. tom. 2. p. 221 col. 3. nostra, quomodo operuit Deus, alleg. tom. 2. p. 222. col. 1.
Peccatum est umbra mortis, mor. to. 2. p. 228. col. 2. est terra oblivionis, alleg. tom. 2. p. 229. col. 1.
Peccata filiorum remittuntur propter merita patrum, mor. tom. 2. p. 234. col. 2. quando ponuntur in aperto, alleg. to. 2. pag. 238. c. 3. venenatis animalibus appropriantur, mor. to. 2. p. 243. col. 1.
Peccatum aggravatur, alleg. tom. 2. pag. 247. col. 2. duo mala facit, mor. tom. 2. p. 263. col. 1.
Peccatorum multa incommoda, mor. tom 2. p. 280. col. 3.
Peccata mortalia sunt portæ, & introitus mortis æternæ, lit. tom. 2. pag. 281. col. 3.
Peccatorum miseriæ, mor. tom. 2. p. 286. col. 1.

Pec-

Peccati stipendia mors, mor. tom. 2. p. 287. col. 1

Peccatum assimilatur oleo, mor. to. 2. p. 287. col. 4

Peccata circumdat peccatores, & quomodo, mor. to. 2. p. 297. col. 3

Peccatum assimilatur acquæ, mor. tom. 2. p. 287. col. 4. dicitur mendacium, alit. to. 2. p. 298. col. 2. est nox, quam fecit Diabolus, mor. tom. 2. p. 301. col. 4

Peccatum carnis magis proprie dicitur opprobrium, alleg. to. 2. p. 306. col. 2

Peccata sunt homicidæ, & cur, lit. to. 2. p. 314. col. 4

Peccatum omne est via iniqua, lit. to. 2. p. 315. col. 4. debemus odio habere, lit. tom. 2. p. 315. col. 4

Peccata dicuntur funes, & cur, lit. to. 2. p. 346. col. 3

Peccata insidiantur his, qui operantur illa, lit. to. 3. p. 11. col. 1

Peccata carnalia plus habent amaritudinis, quam delectationis, lit. to. 3. p. 14. c. 2. gravissimum est prævenire tentationes, lit. to. 3. p. 14. c. 3. est opus instabile, stabilemque efficit peccantem, lit. to. 3. p. 23. col. 2. bona naturalia corrumpit, & gratuitis privat, lit. to. 3. p. 24. col. 3 si per pœnitentiam non diluitur, mox suo pondere ad aliud trahit, lit. to. 3. p. 25. col. 3. ubi oritur ibi moritur, lit. to. 3. p. 26. col. 3

Peccata proprie sunt opera hominum, lit. to. 3. p. 34. col. 1

Peccata aliorum, quæ videmus, magna esse judicamus, peccata vero nostra, aut nulla, aut parva esse judicamus, quia illa non videmus, lit. tom. 3. p. 43. col. 2

Peccata maxima sunt peccata excusationum, & defensionum, & gloriationis, lit. tom. 3. p. 97. col. 3

Peccatum nullum in judicio erit impunitum, a minimo usq; ad maximum, a minima cogitatione mala usq; ad ultimum peccatū, quod opere fuerit perpetratum, lit. to. 3. p. 143. col. 3. originale causat in nobis tria mala, nam ratio cecidit a sapientiā per ignorantiā, memoria a potentia in impotentiam, voluntas a benevolentia in malitiam, mor. to. 3. p. 154. col. 2. est carcer in quo custoditur peccator, quousque ad judicium ducatur immundus, lit. to. 3. p. 165. c. 4

Peccatum glaciei comparatur, gratia vero sereno tempori, lit. tom. 3. p. 174. col. 3

Peccati in Spiritum Sanctum species sex, quæ sunt induratio mentis, finalis impœnitentia, invidentia fraternæ charitatis, impugnatio agnitæ veritatis, desperatio, & præsumptio, lit. to. 1. p. 175. col. 1

Peccata non cuilibet homini sunt confitenda, sed tantum illis, qui cōfulere, vel absolvere possunt, lit. to. 3. p. 177. c. 3. Deo non sunt imputanda, quia homines sic facti sunt a Deo, ut possint vitare peccata, si velint, & bona facere, si velint, lit. to. 3. p. 197. col. 2

Peccatorum venialium contemptus potest esse mortalis, sive illorum multitudo potest esse occasio ruinæ, lit. to. 3. p. 203. col. 2

Peccatum actuale voluntarium est, originale involuntarium, lit. tom. 3. p. 205. col. 2

Peccata quædam sunt, quæ tantum fugiendo vincuntur, ut peccata carnis, lit. to. 3. p. 206 col. 4. quatuor clamant ad Dominum, scilicet homicidium, oppressio pauperum, peccatum contra naturam, & detentio operis mercenarii, lit. to. 3. p. 236. col. 4

Peccatum ortum habuit a muliere, & in mysterio Incarnationis, mulier facta est signum omnium virtutum, lit. to. 2. p. 238. c. 4. in Deum, in proximum, in seipsum, quomodo, lit. to. 4. p. 4. col. 1

Peccata omnia sub quaternario contineri clare monstratur, lit. tom. 4. p. 4. col. 2

Peccatum veniale, & mortale quomodo describitur, mor. to. 4. p. 11. col. 2. funiculus dicitur, lit. to. 4. p. 17. col. 1

Peccata amarissima, quæ ratione sui amarissima sunt, dulcia reputantur, & cur, myst. to. 4. p. 15. col. 2. per ordinem Judæorum exprimantur, lit. to. 4. p. 142. col. 1. quæ per confessionem sunt opera, myst. tom. 4. p. 50. col. 2

Peccati vox peccatum Domino revelat, & multæ sunt voces, quæ acta nostra Domino revelant, myst. to. 4. p. 50. col. 4

Peccatum Judæorum, quando remittetur, lit. to. 4. p. 58. col. 2

Peccata gentium demonstrantur, lit. tom. 4. p. 53. col. 2. expiare docet Dominus, myst. to. 4. p. 60. col. 2. scriptum est stilo ferreo in ungue adamantina, myst. to. 4. p. 64. col. 4. maxima, sunt peccata operationis, myst. to. 4. p. 68. col. 2

Peccata, & peccatorum circumstantias confiteri debemus, myst. tom. 4. p. 68. col. 2

Peccatum Israel fuit magis confidere in hominibus quam in Deo, mystice to. 4. p. 67. col. 4. auferetur ab ea, hoc est, idololatria tolletur a Jerusalem, lit. to. 4. p. 74. col. 1

Peccata nostra Dominus post tergum suum projecit in Cruce, tanquam trossellum latronum, mor. to. 4. p. 85. col. 3. quod in corde habemus, tot simulacra sunt, myst. to. 4. p. 103. col. 4

Peccatum duplex omissionis, & commissionis, myst. to 4. p. 104. col. 4. labor dicitur, myst. to. 4. p. 129. col. 2

Peccata quatuor combinatione notantur, mor. to. 4. p. 120. col. 4. Regum, ac Principum enumerantur, lit. to. 4. p. 133. col. 1

Peccati publica operatio, quæ sit, myst. to. 4. p. 135. col. 2

Peccatum Adæ avaritiæ peccatum dicitur, myst. to. 4. p. 137. col. 1. locutionis declaratur, lit. tom. 4. p. 140. col. 1

Peccatum dicitur tenebræ, lit. to. 4. p. 140 col. 2

Peccata omnia ad tria reducuntur, myst. to. 4. p. 141. col. 4

Peccatum, & labor, & laboris causa dicitur, mor. to. 4. p. 142. col. 2

Peccata omnia manifesta erunt in judicio universali, mor. to. 4. p. 142. col. 4

Peccata quomodo debeant esse cum homine, mor. to. 4. p. 144. col. 2 respondere est secundum merita eorum puniri, mor. to. 4. p. 144. col. 2

Peccatum omne facit hominem cadere in conspectu Domini, lit. to. 4 p. 225. col. 4. omne manifestum est Domino, lit. to. 4. p. 225. c. 4. ex infirmitate habet excusationem, lit. to. 4. p. 231. col. 4. consentiens a gratiæ lumine privatur, lit. to. 4. p. 234. col. 1

Peccatum hominis cur remediabile dicatur, Dæmonis vero irremediabile, myst. tom. 4. p. 236. col. 3

Peccata confiteri debemus, minutatimque ipsa recolere, lit. tom. 4. p. 242. col. 1

Peccatum in judicio erit in discussione, mor. to. 4. p. 242. col. 2

Peccator tunc occultatur in vaginam quando expectatur ad pœnitentiam, mor. tom. 4. p. 267. col. 3

Peccata modo permittit Dominus fieri ad majorem justorum utilitatem, mor tom. 4. p. 274. col. 4

Peccata in festivitatibus maximis, maxima perpetrantur, mor. tom. 4. p. 287. col. 1

Peccatum antonomastice dicitur peccatum infidelitatis, mor. tom. 4. p. 287. col. 1

Peccatum non est acceptione malorum naturalium, sed desertione meliorum, lit. t. 4. p. 312. c. 4. expellunt homines a regionibus, lit. to. 4. p. 313. c. 1. qui non planget, remissionem minime speret, lit. t. 4. p. 292. c. 1. nostra faciunt nobis Deum inimicum, myst. to. 4. p. 294. c. 2

Peccatum nullam veram habet consolationem, myst. to. 4. p. 301. c. 4. est ignis consumens omnia bona gratiæ, lit. to. 4. p. 258. col. 2

Peccata nova, & nova idola invenit populus Israel, lit. to. 4. p. 163. col. 1. levia leviter, & facile purgantur, peccata vero graviora, nec nitro, nec Berith, lit. to. 4. p. 180. col. 3. cujuslibet in judicio coram judice apparebunt, myst. to. 4. p. 181. col. 1

Peccatum facit mundum sitire, myst. to. 4. p. 181. col. 1. aggravatur diuturnitate, lit. to. 4. p. 181. col. 4. omnia mala causat, lit. tom. 4. p. 182. col. 3

Peccata duarum Tribuum exprobrantur, lit. to. 4. p. 183. col. 1

Peccatum in memoria esse debet non ad delectandum, verum ad dolendum, lit. to 4. p. 183. col. 4. omne est aversio ab incommutabili bono ad immutabile bonum, lit. to. 4. p. 183. c. 4. idololatriæ amaritudinem habet, lit. to. 4. p. 183. col. 3. Proximorum sunt frixoria justorum, myst. to. 4. p. 178. col. 4

Peccata prævaricationes dicuntur, quia sunt contra præcepta Dei, myst. tom. 4. p. 189. col. 3

Peccatum congelat animam cum peccatis, sicut lignum cum lapide congelat frigus, lit. to. 4. p. 192. col. 3. est ad mortem, quadrupliciter exponitur, lit. to. 4. p. 196. col. 1. occultum, per quid significetur, lit. to. 4. p. 196. col. 1. absynthium est, & fel, myst. to. 4. p. 202. col. 1

Peccati status formæ dicitur, myst to. 4. p. 206. col. 4

Peccatum notorium non sinit redire ad dignitatem Ecclesiasticam, nisi dispensatione, & privilegio, myst. to. 4. p. 213. c. 2

Peccata ex consuetudine quasi in naturā vertuntur, myst. t. 4. p. 214. c. 4

Peccatum Clericorum stilo ferreo scribitur, myst. to. 4. p. 221. col. 4. Judæ cur scriptum esse dicatur in ungue adamantino stilo ferreo, lit. to. 4. p. 221. col. 4. Judæorum cur indelebile, & quomodo dicatur, lit. to. 4. p. 222 col. 1. ingreditur per virtutem, quia sub specie boni maxima mala fiunt, lit. to. 4. p. 223. col. 4

Peccata tegimus, cum bona facta malis actibus superponimus, alleg. tom. 5. p. 6. col. 4

Peccatum sartagini comparatur, exp. to. 5. p. 18. col. 3

Peccata malorum frixoria sunt bonorum, myst. to. 5. p. 19 col. 1

Peccatum magis homini inhæret, & conjungitur cum opere perpetratur, myst. to. 5. p. 21. col 4. morticinium, & laceratum a bestiis ab effectu dicitur, & cur, myst. to. 5. p. 21. col. 4. in laico dolus, vel proditio in clerico est, mor. to. 5. p. 22. col. 4. sæcularium est superbia, mor. to. 5. p. 27. col. 2. clericorum est lascivia, & luxuria, mor. to. 5. p. 27. c. 2. claostralium est avaritia, mor. to. 3. p. 27. c. 2

Peccati diffinitio est spreto incommutabili bono rebus commutabilibus adhærere, myst. tom. 5. p. 52. col. 2

Peccatum duplex, peccatum interius quod cor maculat, & peccatum exterius, quod alios scandalizat, myst. to. 5. p. 52. c. 2. duo habet, conversionem, & adhæsionem ad creaturam, & aversionem, & a Deo, myst. tom. 5. p. 57. col. 2.

Peccata duo dicuntur clamare ad Dominum, sanguis Abel, & clamor Sodomorum, exp. tom. 5. p. 63. col. 3

Peccatum quod non statim per pœnitentiam diluitur, ad aliud trahit, mor. tom. 5. p. 71. col. 1

Peccata sunt vulnera ab ipsis Dæmonibus per suggestionem illata, myst. to. 5. p. 72. col. 1. communia, quæ ex infirmitate, vel ignorantia committuntur, exp. to. 5. p. 76. col. 2. adinventa, quæ ex malitia oriuntur scelera dicit, exp. to. 5. p. 76. col. 2

Peccatum habet duas vias ad intrandum ab homine, divitias, & delicias, mor. to. 5. p. 79. col. 2. in laico, scelus est in clerico, vel Prælato, tom. 5. p. 81. col. 2

Peccata monstruosa clericorum vocantur scelera, mor. to. 5. p. 81 c. 2

Peccatum Prælati sui diffamando revelare, & ei detrahere, est verenda patris detegere, & isti maledicti sunt sicut Cham, mor. to. 5. p. 81.

p. 81. col. 4. libidinis de facili non deseritur in ætate matura, quando ab adolescentia addiscitur, myst. to. 5. p. 84. col. 2
Peccata quanto plura, & nova committimus, tanto profundius ad infernam descendimus, myst. to. 5. p. 86. col. 4. quæ sunt quasi exercitus Diaboli, excæcant animam sicut pulvis, quæ est orta propter multitudinem equorum, &c. & tumultum inducunt in animam, myst. to. 5. p. 94. col. 2
Peccatum dicitur quasi lapis quadratus, qui habet sex latera, mor. tom. 5. p. 110. col. 4
Peccati primum latus est delectatio prava, mor. to. 5. p. 110. col. 4. secundum latus est prava voluntas faciendi, mor. to. 5. p. 110. col. 4. tertium latus locutio prava, mor. tom. 5. pag. 110. col. 4. quartum latus est opus pravum, mor. to. 5. p. 110 col. . quintum latus est consuetudo mala, mor. to. 5. p. 110. c. 4. sextum latus est gloriatio de peccato, vel desperatio, mor. to. 5. p. 110. col. 4
Peccata duo maxima, in quibus assueti erant Judæi, homicidium, & idololatria, exp. tom. 5. p. 116. col. 3
Peccata nova maxime excogitant clerici, & istud multum displicet Deo, myst. tom. 5. p. 116. col. 4
Peccata ipsa sunt ignis inferni materia, quia animam cremabilem, & combustibilem faciunt, exp. to. 5. p. 123. col. 1
Peccatum comparatur homini mortuo, mor. to. 5. p. 123. col. 2. mortem vocat, exp. tom. 5 p. 165. col 2
Peccata conscientiam amaricant, & ad amaritudinem ducunt, to. 5. p. 177. col. 1. quot, & quæ, myst. to. 5. p. 183. col. 2
Peccati catena quæ, myst to. 5. p 184. col. 4
Peccatum tertium Judæorum est, quia injusta faciebant judicia, lit. tom 5. p. 185. col. 1
Peccata multa, & gravia Judæorum, lit. to. 5. p. 186. col. 4. numquam redimuntur eleemosynis factis de rapina, exp. to. 5. p. 187. col. 2. Samaria quarta, exp. to. 5. p. 199 col. 1
Peccati omnis initium superbia est, mor. to. 5. p. 241. col. 4
Peccatis nostris quatuor debemus attendere, mor. to. 5. p. 23. col 2
Peccata errorum de facili domantur, præsertim, cum intuitu pietatis committuntur, lit to 6. p. 9. col. 1
Peccatum quando bonum scienti est, mor. to 6. p. 6. col. 4
Peccata dimittebantur in confessione, non in Baptismo Joannis, lit. to. 6. p. 9. col. 4. umbra mortis dicuntur, mor. to. 6. p. 13. col 3
Peccata pungunt usque ad mortem, mor. to. 6. p. 28. col. 4. septem modis dimittuntur, lit. to. 6. p. 35. col. 1
Peccatum prius dimittitur, postea subintrat gratia, & quomodo, mor tom. 6. p. 37. col. 1
Peccata notantur per undecim onera, lit. to. 6 p. 44. col. 4
Peccatum irremissibile dicitur octo de causis, lit. to. 6. p. 46. c. 4. Diaboli inexpiabile est, lit. to. 6. p. 47. col. 1. ut sit in Spiritum sanctum tria requiruntur, lit. to. 6. p. 47. col. 1
Peccata arguere cui competat, lit. to. 6. p. 55. col. 2
Peccati vinculum multiplex declaratur, quam longum, lit. to. 6. p. 58. col. 2
Peccata duo synagogæ notantur, lit. to. 6 p. 60. col. 1
Peccata Cain declarantur, lit. to. 6. p. 62 col. 4. qui timere debeant, docetur, lit. to. 6. p. 63. col. 1. sunt projicienda, lit. to. 6. p. 84. col. 3. videntur triplici scriptura, mor. to. 6. p. 86. col. 3. omnia peccatoribus dimittuntur, si pœniteant, lit. to 6. p. 95. col. 3
Peccatum in Spiritum sanctum, est peccatum ex certa malitia, lit. to. 6. p. 95. col. 3. quomodo irremissibile, lit. to. 6. p. 95. col. 3. quinque partes habet, lit. to. 6. p. 95. col. 3. quia adversatur forti remissionis, ideo irremissibile, & propter alias multas causas, lit. to. 6. p. 95. col. 3. filius Diaboli est, lit. to. 6. p. 97. c. 3. non est nisi voluntarium, lit. to. 6. p. 108. col. 2
Peccato vigilare quid, vigilare ad peccatum quid, lit. to. 6. p. 157. c. 4
Peccatum regnavit ab Adam usque ad Christum, lit. to. 6. p. 145. col. 4. lepra est, quia inficit, lit. to. p. 156. col. 2
Peccata febris duo habet, myst. to. 6. p. 157. col. 2
Peccatum semper in natura bona est, lit. to. 6. p. 171. col. 1. acediæ languor dicitur, mor. to. 6. p. 173. col. 3
Peccata senum prædicantur in quid, lit. to. 6. p. 179. col. 4
Peccatum Sodomorum maxime gehennæ assimilatur, lit. t. 6. p. 180. c. 3
Peccata debita dicuntur, lit. to. 6. p. 199. col. 4
Peccatum de facili in pane multiplici, & quomodo, lit. to. 6. p. 199. c. 4
Peccata carnalia sunt majoris infamiæ, minoris vero culpæ, at peccata spiritualia e converso, lit. to. 6. p. 204. col. 3. in Spiritum sanctum secundum Patres enumerantur, lit. to. 6. p. 207. col. 3
Peccatorum nonnullorum distinctio optima, lit. to. 6. p. 207. col. 3
Peccatum Diaboli irreparabile, lit. to. 6. p. 207. col. 3. in Spiritum sanctum, ejusque species diffusius tractatum: lit. to. 6. p. 207. col. 3
Peccata stercora dicuntur, mor. to. 6. p. 214. col. 3
Peccatum exuit hominem utraque stola, myst. to. 6. p. 225. col. 3. longe facit hominem a Deo, mor. to. 6. p. 232. col. 4
Peccata maxima cur sileantur, & minima dicantur, optime docetur, myst. tom. 6. p. 238. col. 1
Peccatum Sodomiæ execrabile propter quatuor, quæ maxime habet, lit. tom. 6. p. 238. col. 2
Peccata venialia octo modis dimittuntur, & diffuse declaratur, lit. tom. 6. p. 240. col. 2
Peccatum non est natura subsistens, lit. to 6. p. 281. col 3. inquantum participat communem rationem entis est a Deo, lit. to. 6 p. 281. c. 3
Peccatum inquantum deficit ab ente, non est a Deo, lit. to. 6. p. 282. c. 3
Peccata dicuntur opera tenebrarum propter tria, mor. to. 6. p. 299. c. 2
Peccatorum ablutio fit in dolore continuo, & cauto proposito, mor. tom 6. p. 300. col. 2
Peccati abundantia causa quæ, mor. to. 6. p. 310. col. 4
Peccata dolere naturale est, lit. to. 6. p. 314. col. 3
Peccatum quid sit, lit. to. 6. p. 348. col. 1. sic ponderosum est, quod ad imum, idest, ad infernum trahit, mor. to. 6. p. 345. col. 4. est frigidum, & quomodo, mor. to. 6. p. 345. col. 4. dupliciter deseritur, mor. tom. 6 p. 350. col. 4
Peccata gelicidium quid faciat, mor. to. 6. p. 352. col. 4
Peccatum dimittitur, quando non est, quomodo, exp. glos. to. 7. p. 9. col. 2. propter peccata populorum pluries claudit Dominus ora Prophetarum, mor. to. 7. p. 10. col. 3. peccati quomodo sit causa, exp. glos. to. 7. p. 15. col. 1. quo pacto sit pœna peccati, exp. glos. tom. 7. p. 15. col. 2
Peccato contra naturam reperitur, quod in peccato homicidii, mor. tom. 7. p. 15. col. 3
Peccatum triplex, mor. tom. 7. p. 14. col. 4
Peccata capitalia sunt septem, tripliciter contingunt, scilicet, corde, ore, & opere, lit. to. 7. p. 16 col. 1
Peccare in Filium, & in Spiritum sanctum quid, exp. glos. tom. 7. p. 17. col. 4
Peccare sub Deo, contra Deum, exp. glos. to. 7. p. 18. col. 1
Peccati in Spiritum sanctum divisio, exp. glos. to. 7. p. 18. col. 2
Peccatum committitur tribus modis, exp. glos. to. 7. p. 18 col 3
Peccata nostra an faciant elucescere justitiam Dei, exp. glos. to. 7. p. 22. col. 2. esse ex voluntate peccantium multis modis sacra Scriptura testatur, exp. glos. to. 7. p. 22. col. 2
Peccato Deum esse propitium non dicere quomodo, exp. glos. tom. 7. p. 22 col. 4
Peccati impetuositas in quo notetur, mor to. 7. p. 23. col. 3
Peccati propalatio in quo notetur, mor. to. 7. p. 23. col. 3. cognitio quomodo esset per legem, exp. glos. to. 7. p. 24. col. 2. quodlibet vitari potest, non tamen omne, exp. glos. to. 7. p. 24. col. 2
Peccatum an possimus cavere solis naturalibus, exp glos. to. 7. p. 14. col. 2. quodlibet citari potest, non tamen omne, exp. glos. tom. 7. p. 24. col. 2
Peccaverunt omnes quantum ad originale in Adam, mor. t. 6. p. 24. c. 3
Peccata originalia, laquei mortis, mor. to. 7. p. 24. col. 3
Peccatum originale in Baptismo transit reatu, sed remanet actu, exp. glos. tom. 7. p. 25. col. 1
Peccato mortali infectus licet hoc sciat, non tamen mentitur, cum dicit, credo in Deum, quia hoc dicit in persona Ecclesiæ, exp. glos. tom. 7. p. 27. col. 1
Peccatum originale remittitur in Baptismo, lit. to. 6. p. 27. col. 3
Peccatorum tres gradus distinguuntur, lit. to. 7. p. 27. col. 3
Peccata dicuntur aliquando remitti, quandoque tegi, mor. to. 7. p. 27. col. 3. dicuntur aliquando solvi, quandoque non imputari, mor. tom. 7. p. 27. col. 4
Peccatum est diminutio boni naturalis, exp. glos. to. 7. p. 28. col. 1. si est pœna peccati est gravius, quam quod non est, exp. glos. to. 7. p. 28. col. 4. originale proprie, & substantialiter est macula, vel reatus existens in anima absolute, exp. glos. to. 7. p 28. col. 2
Peccaverunt omnes in Adam peccato originali, quod est causa mortis, lit. to. 7. p. 33 col. 3. per unum hominem, ergo per unum vita quomodo valeat, exp. glos. to. 7. p. 33. col 3. quomodo imputabatur ante legem, exp. glos. to. 7. p. 33. col. 4. & mors regnavit usque ad adventum exclusive, lit. tom. 7. p. 34. col. 1. est dictum, vel factum contra legem Dei, exp. glos. to. 7. p. 34. col. 1
Peccata quædam sunt, quæ licet numquam fuissent prohibita, tamen in se essent peccata, exp. glos. to. 7 p. 34. c. 1. regnavit usq; ad legem, lit. to. 7. p. 34. c. 3. contrahitur per naturam, quæ est in omnibus, & ideo peccatum contrahitur ab omnibus, exp. glos. to 7. p. 35. c. 1
Peccato unicuique utrum respondeat sua damnatio, & pœna, exp. tom. 7. p. 35. col. 2
Peccatum transfunditur per naturam; gratia per voluntatem, exp. glos. tom. 7. p. 35. col. 3. originale ante Christi passionem nulli plene dimissum erat, exp. glos. to. 7. p. 35. col. 4. novum est introductum per legem quantum ad moralia, sed augmentatum, exp. glos. to. 7. p. 36. col. 2. originale est voluntarium, hoc est improprie, exp. glos. tom. 7. p. 36. col. 2
Peccatum abundat, sive inundat dupliciter, lit. to. 7. p. 36. c. 3. proprie quid, exp. tom. 7. p. 36. col. 4
Peccatum an sit res, exp. glos. to. 7. p. 38. c. 2. est aliquid inquantum actio, & sic dici potest a Dan, non autem inquantum est actio, sub deformitate, exp. glos. to. 7. p. 38. c. 4. utrum sola voluntate, si diu mansERimus in peccato habiles ad gratiam esse possimus, exp. glos. to. 7. p. 39. c. 2. an in infinitum possit augeri, exp. glos. to. 7. p. 39. c. 2
Peccato quidam quasi professionem faciunt, & qui, mor. to. 7. p. 39. c. 3
Peccatum quando serviat homini, mor. to. 7. p. 39. col. 3
Peccati aliqui pessimi effectus, exp. glos. to. 7. p. 39. col. 3
Peccatum unum suo pondere ad aliud trahit, lit. to. 7. p. 40. col. 1.

quoddam est ex libidine, & cum libidine, quoddam ex libidine, exp. glos. tom. 7. p. 40. col. 2
Peccatum sequens est fructus peccati praecedentis, occasionaliter, non originaliter, exp. glos. to. 7. p. 40. col. 3
Peccato quamdiu quis est infectus, parum, aut nihil erubescit, exp. glos. tom. 7. p 40. col. 3
Peccata sunt spinae, ex quibus nihil est nisi punctio, idest, conscientiae remorsio, & erubescentia coram hominibus, & coram Deo, mor. tom. 7. p. 40. col. 3
Peccatum aliquis dum in peccato existit, diligit magis iniquitatem quam justitiam, exp. glos. to. 7 p. 40. col. 3. multipliciter dicitur, exp. glos. to. 7. p. 41. col. 2. bene dicitur passio, mor. to. 2. p. 41. col. 2. morbo caduco comparatur, mor. to. 7. p. 41. col. 2
Peccatum quomodo, & quam causam possit habere, exp. glos. tom. 7. p. 41. col. 4
Peccatores quinam appellentur, exp. to. 7. p. 41. col. 4
Peccatum ob quatuor causas occasione accepta per mandatum operatum est concupiscentiam, mor. to. 7 p. 42. c. 1. sine lege mortuum erat, quid haec verba significent, mor. to. 7. p. 42. c. 1. seducit falsa dulcedine, & decipit per eam in tribus, mor. to. 7. p. 42. col. 3
Peccatorum genera sunt duo, exp. to. 7. p. 42. col. 2
Peccatorum omnium prima radix quomodo sit concupiscentia, exp. tom. 7. p 42. col. 2
Peccatum omissionis in quo consistat, exp. glos. to. 7. p. 43. c. 4. commissionis, & omissionis quando sit, exp. glos. to. 7. p. 43. col. 4
Peccato mortali infectus, an possit naturali pietate dare eleemosynam, aut aliquid de genere bonorum facere sine gratia superaddita, exp. glos. tom. 7. p. 43. col. 4
Peccata venialia quomodo sint voluntaria, exp. glos. to. 7. p. 43. col. 4
Peccatum ideo peccatum, quia voluntarium, de qua voluntate sit intelligendum, exp. glos. to. 7. p. 43 col. 4. quodcumque quomodo ex concupiscentia oriatur, exp. glos. tom. 7. p. 44. col. 2. mortale tenemur vitare antequam sit mortale, exp. glos. tom. 7. p. 45. col. 1. estne qualitas, exp glos. to. 7. p. 46. col. 1. veniale non est a Spiritu sancto, sed est cum eo, exp. glos. to. 7. p. 47. col. 4. mortale, nec est a Spiritu sancto, nec cum eo, exp. glos. to. 7. p. 47. col. 4. mortale quodlibet, secundum proportionem in infinitum, magis malum est, quam poena aeterna, & quare, exp. glos. tom. 7. p. 48. col. 4
Peccati poena in fallacia, exp. glos. to. 7. p. 49. col. 1. sive malum quid, exp. glos. tom. 7. p. 50. col. 2
Peccata originalia quomodo sint aequalia, exp. glos. to. 7. p. 53. c. 4
Peccatum est in nostra potestate, sed quod hoc bonum, vel illud eliciatur a malitia, non est in nostra potestate, exp. glos. to. 7. p. 60. c. 1
Peccatum quomodo resultet in speculum aeternitatis, declaratur exemplo, exp. glos. tom. 7. p. 60. col. 3
Peccata non sunt ex Deo, quomodo intelligatur, exp. glos. to. 7. p. 60. col. 3. venialia an vulnerent naturalia, & charitatem diminuant, exp. glos. tom. 7. p. 63. col 2
Peccatum quare sit peccatum & mortale, & veniale, exp. glos. tom. 7. p. 68. col. 2
Peccata pessimorum frixoria sunt sanctorum, lit. to. 7. p. 71. col. 1. venialia utrum puniantur aeternaliter, exp. glos. to. 7. p. 80. c. 2
Peccatum an possit diminui, exp. glos. to. 7. p. 84. col. 1
Peccatorum duo genera, exp. glos. to. 7. p. 88. col. 1
Peccatum quodlibet quomodo sit in Deum, exp. glos. to. 7. p. 88. col. 2
Peccare in Christum sumitur tribus modis, exp. glos. to. 7. p. 94. col. 1
Peccata mortalia significantur per Ægyptios, lit. to. 7. p. 97. col. 4
Peccatum originale est romphaea ignea, exp. glos. to. 7. p. 98. col. 2
Peccata mortalia sunt inimici capitales Christi, exp. gl. to. 7. p. 105. c. 2
Peccatum est naturaliter prius, quam destructio gratiae, exp. glos. tom. 7. p. 115. col. 4
Peccatorum remissio in Baptismo quomodo fiat, exp. glos. to. 7. p. 117. col. 4
Peccatum est morbus contagiosus, lit. to. 7. p. 133. col. 1
Peccata sua, qui defendant, lit. to. 7. p. 134. col. 2. tua eleemosynis redime, quomodo intelligatur, exp. glos. to. 7. p. 135. col. 2
Peccare aliquos, atque decipi, justum est, ut Dominus permittat, exp. glos. tom. 7. p. 140. col. 2
Peccare, non peccare dupliciter est, exp. glos. to. 7. p. 145. c. 4
Peccat homo tribus modis, exp. glos. to. 7. p. 147. col. 2
Peccata quatuor possunt esse in bona opera faciendo, exp. glos. tom. 7. p. 158. col. 3
Peccatum alterius nullus portabit, exp. glos. to. 7. p. 167. col. 2. finis consumens, charitas consummans, exp. glos. to. 7. p. 167. col. 4. an sit poena peccati, exp glos. to. 7. p. 154. col. 4
Peccata nostra meruerunt quidquid mali patimur, exp. glos. to. 7. p. 155. col. 1
Peccato mori quid, lit. tom. 7. p. 170. col. 4
Peccata quare sint mors animae, lit. tom. 7. p. 170. col 4. dicuntur mortua ab effectu, lit. to. 7. p. 184. col. 3
Peccatum in morte Christi mortuum, & in crucifixione Domini crucifixum, similiter diabolus, lit. to. 7. p. 191. col. 3. quomodo mortificetur, quomodoque deponatur, lit. to. 7. p. 193. col. 1. quo pacto expolietur, lit. to. 7. p. 193. col. 2. contra triplex peccatum dicuntur tria, lit. to. 7. p. 196. col. 4. quare dicatur nox, lit. tom. 7. p. 202. col. 1
Peccatum omne est inordinatio, lit. to. 7. p. 207. col. 2. & materia peccati, quomodo fugienda, lit. to. 7. p. 220. col. 4. solum ardere facit in inferno, lit. to. 7. p. 223. col. 2
Peccata tria, in quibus Cretenses erant notabiles, lit. to. 7. p. 231. c. 4. dicuntur mortua ab affectu, quia occidunt animas, lit. tom. 7. p. 249. c. 1. vocantur spinae, lit. to. 7. p. 250. col. 2
Peccatum est sanguis, mor. to. 7. p. 268. c. 4. circumstat, & obsidet animam, lit. to. 7. p. 270. c. 4. vocatur amarum, lit. tom. 7. p. 273. col. 1. perficiunt duo, lit. to. 7. p. 313. col. 1. quando est in consuetudine tractum, jam quasi nulla spes est, aut parva de reditu, lit. tom. 7. p. 313. col. 1
Peccatum Christus minime fecit, lit. to. 7. p. 330. col. 3. omne in lingua, lit. tom. 7. p. 332. col. 4
Peccatorum multitudinem alio modo charitas, alio oratio operit. lit. tom. 7. p. 335. col. 1
Peccatum diaboli majus est, quam peccatum hominis, lit. to. 7. p. 341. c. 2. quodcumque ex tribus radicibus provenit, lit. to. 7. p. 341. c. 2. an sint aliqui non habentes, lit. to. 7. p. 347. c. 2. habet duo, lit. to. 7. p. 347. c. 2. quid sit, lit. to. 7. p. 350. col. 3
Peccata sunt gravia, & ponderosa in tantum, quod in puncto ad infernum demergant, lit. to. 7. p. 354. col. 4
Peccatum quare dicatur talentum plumbi, lit. to. 7. p. 354. c. 4
Peccatum ad mortem quod sit, lit. to. 7. p. 356. col. 3
Peccatur in Spiritum sanctum, aut in se, aut in suis donis, si in se dupliciter, lit. tom. 7. p. 356. col. 4
Peccatum Sodomiae quomodo fuerit olim punitum, lit. to. 7. p. 361. c. 2. gulae, & luxuriae maxime sunt nota, lit. to. 7. p. 374. col. 1
Peccata sunt latrones, qui suspendi debent, lit. to. 7. p. 384. c. 2
Pecora pinguia sunt signum boni pastoris, lit. to. 7. p. 216. c. 2
Pectus discretionem indicat, lit. to. 6. p. 240. col. 2
Pectoris percussione venialia peccata relaxantur, lit. to. 6. p. 240. c. 2
Pecunia usuraria cui comparetur, lit. to. 6. p. 21. col. 2
Pecuniam amare nil iniquius, mor. to. 6. p. 89. col. 3. & lit. tom. 6. p. 103. col. 4
Pecunia in sacculo est sapientia clausa in anima, myst. to. 6. p. 192. col. 2. duplex significat verbum, & opus, quae in praedicatione debent esse conjuncta, myst to. 1. p. 65. col. 2. vanitas est, ideo satiare non potest, crescente namque pecunia amor illius magis accenditur, sicut ignis ex lignorum appositione, lit. to. 3. p. 84. col. 2
Pecuniae obediunt omnia, myst. to 4. p. 165. col. 4. obediunt omnia, mor. tom. 5. p. 111. col. 2
Pecunia est magna abbatissa, & quomodo, mor. to. 5. p. 111. col. 2. est Deus mortuus, lit. to. 7. p. 211. col. 3. est velut aqua, lit. tom. 7. p. 227. col. 1
Pecudes simplices denotant, & idiotas populi, myst. to. 4. p. 147. c. 4
Pecus homo sunt hypocritae, & qui intus sunt pleni iniquitate, & exterius sunt quasi sepulcra dealbata in conversatione, myst. to. 5. p. 52. col. 2. pinguissimum quid significat, myst. to. 5. p. 88. col. 2. pinguissimum ponetur in hanc ollam infernum, idest dives, & malus Praelatus incrassatus, impinguatus, dilatatus, & omnia frusta ejus simul cum eo, femora quibus sustentatur ad malum, & armus quo operatus est opus antiquum, myst. to. 5. p. 88. col. 3. pingue est totus populus Judaeorum inter omnes populus egregius, exp. t. 5. p. 88. c. 3
Pecoris frusta sunt homines diversae conditionis, exp. to. 5. p. 88. col. 3. femur, quod sustentat corpus, signat Regem, & Principes, quorum est portare alios, exp. to. 5. p. 88 col. 3. armus significat bellatores, & defensores civitatis, ibid.
Pecoris membra ossibus plena erant, quia populi, &c. fortes erant, & strenui, exp. to. 5. p. 88. col. 3. pinguedo est materia ignis, myst. tom. 5. p. 88. col. 3
Pecus pinguissimum est genus electum, regale sacerdotium, gens sancta, populus acquisitionis, idest populus Christianus, pingue in laicis, pinguius in Clericis, pinguissimum in Praelatis, myst. tom. 5. p. 88. col. 3
Pecoris femur in quo est vis generativa clericos denotat, myst. to. 5. p. 88 c. 3. armus laicos denotat, qui sunt operosi, myst. to. 5. p. 88. col. 3 strues ossium, quae accendunt ollam, sunt congeries peccatorum, vel fortium hominum nobilium, vel potentũ, quę sunt causa persecutionis in mundo, & ultimae suae combustionis, myst. to. 5. p. 88. col. 3
Pecus pinguissimum assumitur, etiam qui exempla alicujus sancti charitate sagiati recolit, vel Laurentii, vel Vincentii istius, scilicet Laurentii, & Vincentii, myst. to. 5. p. 88. col. 4
Pecoris frusta congerere, est omnem vitam, sive omnia opera ejus sibi in mente colligere, & ordinate recondere, maxime femur, & armum electa, & ossibus plena, myst. to. 5. p. 88. c. 4. istius scilicet Laurentii, vel alterius femur, fructum praedicationis denotat, quia in femore est vis generationis, myst. to. 5. p. 88. col. 4
Pecus pinguissimum assumit, qui alterius peccatum imitans, & exemplum peccandi in corde suo coquit, per femur intelligi potest peccatum delectationis, per armum operationis, per ossa fortitudo ad peccandum, strues ossium est societas malorum, myst. alleg. tom. 5. p. 89. col. 2
Pecora non poterat habitare in Babylone post ejus destructioné pro-

pter

pter monstra, exp. to. 5. p. 91. c. 1. dicuntur luxuriosi, myst. to. 5. p. 207. c. 4. occisiones dicuntur Judæ, & quomodo, exp. tom. 5. p. 221. c. 3. dicuntur brutaliter viventes, myst. to. 5. p. 231. col. 2
Pædagogus unde dicatur, lit. to. 7. p. 83. col. 1. & Synagoga unde dicatur, exp. glos. to. 7. p. 157. col. 3
Pædagogi officia hoc versiculo explicantur: Dux, docet, accusat, tentat, custos Pædagogus, mor. to. 7. p. 157. col. 2
Pædagogo non subjicimur in hac vita, lit. to. 7. p. 177. col. 4
Pedica, & muscipula significat duo genera tentationum: unum est apertum, quod ab omnibus cognoscitur esse peccatum, ut fornicatio, furtum; aliud est occultum, quod vix a sapientibus deprehenditur, lit. to. 1. p. 418. col. 3
Pelagii hæresis de operibus damnatur, alleg. to. 2. p. 28. col. 3
Pellis nomine multa intelliguntur, scilicet bona fortuna, pœnitentia, mortalitas, prava consuetudo, ipsa fragilitas vitæ, exterior conversatio, virtutes, denique immortalitas, lit. to. 1. p. 398. col. 1
Pellem pro pelle dare, est omnia bona a se abdicare propter gloriam immortalitatis, lit. to. 1. p. 398. col. 1
Pellis hypocritarum sola chara est, mor. to. 2. p. 157. col. 4
Pelles a mortuo animali extrahitur, Prædicatores sunt, mor. tom. 2. p. 265. col. 4
Pellis pilosa in manu quid significat, mor. to. 2. p. 296. col. 1
Pelles rubricatæ in tabernaculo Moysi, Martyres designant, myst to. 4. p. 126. c. 2. multipliciter exponuntur, myst. to. 4. p. 126. col. 2
Pelles extenduntur, quando Prædicatores mittuntur ad colligendam Ecclesiæ messem, myst. to. 4. p. 126. col. 2
Pellem extendere, est carnem affligere, myst. to. 4. p. 126. col. 2. proximi spiritualiter tollere, quid sit, myst. to. 5. p. 196. col. 3
Pellices quare meretrices dicantur, lit. to. 7. p. 342. col. 4
Pelvis frigida non excæcat ursum, sed calida, mor. to. 6. p. 344. c. 3. sine aqua parum, aut nihil valet, & econverso; sic nec confessio sine compunctione, vel e contrario, mor. to. 6. p. 365. col. 4
Pelusium civitas est Ægypti, quæ robur Ægypti appellatur, exp. to. 5. p. 203. col. 1. quod in Hebræo dicitur Sain, & interpretatur omnis tentatio, significat illos, qui circumferuntur omni vento tentationis, qui sunt quasi nubes sine aqua, quæ a ventis circumferuntur, myst. to. 5. p. 103. c. 2. quod interpretatur os malleatoris, significat Principes, & Tyrannos, qui devorant pauperes, & malleant eos, myst. tom. 5. p. 103. col. 2
Pelusium quod interpretatur os malleatoris, significat rapacitatem, quia potentes devorant bona pauperum, & premunt eos malleis angariarum, & servitutum, myst. tom. 5. p. 103. col. 2
Penna significat contemplationem, alleg. to. 5. p. 5. col. 4
Pennæ significant Reges, qui erant veloces, & impetuosi, lit. to. 5. p. 6. c. 1. junctæ significabant successionem Regnorum, lit. t. 5. p. 6. c. 1. Superius junctæ cur extenduntur, alleg. to. 5. p. 6. c. 4
Per pennas intelliguntur Principes, vel exercitus multitudo, lit. tom. 5. p. 9. col. 3
Penna scandalizantium qualis sit, myst. to 5. p. 43. col. 2. gehennalis comparatur imbri, lapidibus, & vento procellæ, & quomodo, myst. tom. 5. p. 50. col. 2
Pennæ Diaboli sunt sicut squammæ, myst. to. 5. p. 100. col. 4. patrum commemoratio, exp. to. 5. p. 216 col. 3
Pennula, quæ facit piscem salabilem ad cœlum, significat charitatem, & quomodo, myst. to. 6 p. 276. c. 2. data Patri Pauli a Romanis quid esset, exp. glos. to. 7. p. 76. c. 2. quid, lit. to. 7. p. 230. col. 2
Pentapolis Regio minor fuit terra Samariæ, & terra Judææ, quia Jerusalem habebat duplicem legem, & Prophetas, qui docebant eam, exp. t. 5. p. 63. col. 1. secundum D. Hieron. quid significat, exp. glos. tom. 5. p. 63. col. 1
Pentecostes dicebatur apud Hebræos festum hebdomadarum, festum primitivorum, festum novorum, lit. to. 1. p. 149. col. 2
Pentecostes dicitur septimanarum, cur, exp. glos. to. 5. p. 261. c. 1. dies quomodo sit quinquagesimus a Pascha, lit. to. 7. p. 280. col. 3
Penticontarchi qui sint, exp. to. 5. p. 234. col. 3
Per invisibilia intelligitur Pater, per virtutem Filius, per Divinitatem Spiritus Sanctus, quare, & quomodo, exp. to. 7. p. 13. col. 2
Pera instrumentum in quo Peregrini ponunt necessaria, myst. to. 4. p. 266. col. 2. negotia hujus sæculi denotat, myst. to. 6. p. 192. c. 2. est memoria, & quomodo, myst. to. 6. p. 261. c. 3. est pœnitentia, & quomodo, myst. tom. 6. p. 261. col. 3
Perambulare terram secundum longitudinem, & latitudinem est considerare æternam, & immensam præmiorum collationem, mor. tom. 1. p. 18. col. 4
Percussiones Christi dicuntur fluctus, mor. to. 2. p. 228. col. 2
Percussit Hebræos, & quando, lit. to. 4. p. 15. col. 2
Percute, quomodo accipi possit, & quotupliciter, lit. to. 4. p. 29. col. 4
Percussit Pater Christum permissive, myst. to. 4. p. 125. col. 1
Percutientes conscientiam eorum infirmam, in Christum peccant, lit. tom. 4. p. 138. col. 2
Percutimus manu spiritualiter, quando a malis nos operibus separamus, mor. tom. 5. p. 26. col. 4
Percussio femoris signum est doloris, exp. to. 5. p. 78. c. 3. pectoris tria dicit, lit to. 6. p. 140 c. 2. pectorum, & exclamatio vocis facta a Centurione in Canone repræsentatur, & quomodo, lit. to. 6. p. 271. col. 2
Percuti cardines, &c. Amos 9. fere dixit percute Cardinales, myst. to. 7. p. 9. col. 3. qui possunt, qui prædicationem, vel divinum officium, vel negotium fidei impediunt, lit. to. 7. p. 301. col. 1
Perditio quare non interrumpatur, lit. to. 7. p. 341. col. 2
Perdix Diabolus est, myst. to. 4. p. 222. col. 4. omnem fraudulentum significat, myst. tom 4. p. 222. col. 4
Peregre proficisci quid sit, myst. to. 6. p. 249. col. 3
Peregrinationi possessio patriæ, servituti libertas, afflictionibus deliciæ succedunt, mor. tom. 1. p. 21. col. 2
Peregrinatio, servitus, & afflictio propria Christianorum, mor. to. 1. p. 21. c. 2. Abrahæ de Hur terra Chaldæorum in Charam Mesopotamiæ, deinde Sichem, inde in vallem illustrem, & tandem in Mambre, ibique mortuus est, lit. to. 1. p. 33. c. 1. triplex, a mundo, a cœlo, a Deo, myst. to. 1. p. 293. c. 4. facta pro Deo ad multa utilis est, myst. to. 5. p. 45. c. 2. debet fieri in die gratiæ, ut valeat ipsi peregrinanti, non in die laudis humanæ, myst. to. 5. p. 45. c. n
Peregrinari debemus in prosperitate, myst. to. 5. p. 45. c. 2
Peregrinationem multi assumunt, quando cadunt in adversitatem, quia pauperes videri in terra sua erubescunt, myst. to. 5. p. 45. c. 2
Peregrinari a Domino quid, lit. tom. 7. p. 129. col. 1
Peregrinatio a Deo est duplex, exp. glos. to. 7. p. 129. col. 2
Peregrinantes tantum in hoc mundo regnum cœlorum possident, mor. tom. 1. p. 21. col. 2
Peregrini, & laborantes tempore quadragesimæ bis refici possunt, lit. tom. 2. p. 161. col. 2
Peregrinorum associatio qualis, tom. 2. p. 171. col. 2
Peregrinis duo necessaria, lit. to. 2. p. 322. c. 1. vel totum desiderium quale, lit. to. 2. p. 322. col. 1. aggredientes peregrinationem, vel ad Religionem intrantes coronam debent sibi circumcingere, idest, æternam retributionem habere jugiter præ oculis, & calceamenta debent habere in pedibus, idest, Sanctorum exempla in affectibus, myst. to. 5. p. 90. col. 2. & Religiosi duo debent considerare, æterna præmia, & Sanctorum exempla, myst. tom. 5. p. 90. col. 2. in cæmeterio sepelitur non civis, qui hoc sibi velit, lit. tom. 6. p. 84. col. 4
Peregrinatur a nobis Dominus, & a Judæis multis modis, myst. tom. 6. p. 249. col. 4
Peregrini non solum ad hospitium sunt vocandi, sed etiam trahendi, lit tom. 5 p. 275. col. 1. multi coram mundo, non autem coram Deo, lit. to. 7. p. 267. col. 3
Peregrinus fuit scriptus, & hospes, lit. to. 7. p. 267. col. 3
Peregrini qui non sint, lit. tom. 7. p. 267. col. 3
Peregrinus quis sit, mor. to. 7. p. 328. col. 4
Peregrinum ostendunt tria, lit. to. 7. p 267. col. 3
Pereuntes significantur per sinistrum latus, myst. to. 5. p. 19. col. 2
Perfectio multiplex, sufficientiæ, comparationis, ordinis, Religionis, Prælationis, securitatis, lit. to. 1. p. 9. col. 3
Perfectio per septenarium numerum designata, mor. to. 2. p. 23. col. 4
Perfectio immatura quid sibi velit, docetur, myst. to. 4. p. 43. c. 3
Perfectio Josiæ, & Ezechiæ proprius similitudinibus declaratur, lit. tom. 4. p. 68. col. 3
Perfectio multiplex docetur, lit. to. 6. p. 21. col. 4. duplex datur in vita, & in scientia, mor. to. 6. p. 94. c. 4. significatur per duodecim, lit. to. 6. p. 242. c. 2. multiplex notatur, lit. to. 6. p. 242. c. 3. instructio morum consistit in duobus, lit. to. 7. p. 165. col. 3
Perfectio vitæ, & perfectio patriæ, lit to. 7. p. 184. c. 3. animæ duplex, lit. tom. 7. p. 278. col. 3
Perfectionis ad opera an teneantur omnes, & quomodo, lit. tom. 7. p. 351. col. 3
Perfectio multiplex, lit. to. 7. p. 354. col. 1. nostræ fidei significantur per denarium, lit. tom. 7. p. 386. col. 1
Perfectio duplex, exp. tom. 7. p. 167. col. 4
Perfecta obedientia est in abrenunciatione propriæ voluntatis, mor. tom. 2. p. 105. col. 2
Perfectus dicitur sanctus, mor. tom. 2. p. 224. col. 1
Perfecti perversos proximos suos non debent fugere, quia sæpe illos ad bonum trahunt, nec ab aliis pervertuntur, lit. to. 3. p. 49. col. 1
Perfectum odium est, si propter vitia non odiuntur homines, nec homines propter vitia diliguntur, lit. to. 3. p. 192. col. 4
Perfecti viri hortabantur infirmos resistere Antichristo, exp. to. 5. p. 165. col. 2
Perfectis non licet movere causam coram judice, lit. to. 6. p. 21. col. 2
Perfecti saltem venialiter peccant, mor. to. 6. p. 55. col. 1
Perfectorum distinctio notatur, lit. to. 6. p. 167. col. 3
Perfectis sua licet repetere sine lite simpliciter, & quomodo per longum, lit. to. 6. p. 167. c. 4. aut numquam, aut raro litigandum est increpationibus, vel comminationibus, Prol. to. 7. p. 3. col. 2
Perfecti sunt multi multis modis, exp. glos. to. 7. p 86. col. 2
Perfectum illum vocamus, qui cum fide vitam habet rectam, lit. tom. 7. p. 248. col. 4
Perfectus, & justus homo quando, lit. to. 7. p. 258. col. 3
Perfecta charitas foras mittit timorem, quomodo, lit. to. 7. p. 354. c. 1
Perfecti sunt bilibres, imperfecti vero tres bilibres, lit. tom. 7. p. 386. col. 2
Perfectorum quidam sunt in statu filiorum, exp. glos. to. 7. p. 59. c. 2

Perfidia hæreticorum ficut excitat lacrymas Doctoribus, Prædicatoribus, & Prælatis, fic Catholicus male vivens gravis eft his, qui infectant eum, ut doceret viam vitæ, & fidem fuam operibus demonftraret, myft. tom. 3. p. 21. col. 1
Perfluere per lapfum peccati quid, lit. to 7. p. 140. col. 3
Pergere ad gregem, eft confiderare exempla Sanctorum, mor. tom. 1. p. 36. col. 3
Periboli ædificii funt muri, qui claudebant eafdem porticus verfus vulgi locum, exp. tom. 5. p. 133. col. 3
Peribolus dicitur a peri, quod eft circum, & alios, quod eft totum, quafi murus circumiens extra totam porticum, exp. tom. 5. p. 133. col. 3
Peribolon unde dicatur, exp. to. 6. p. 149. col. 1
Peribolus eft muri circuitus, exp. to. 5. p. 249. col. 4
Pericopea unde dicatur, exp. to. 5. p. 145. col. 2
Periculofum eft præterita peccata recordari, ne forte fua delectatione ad illicita nos trahant, mor. to. 1. p. 28. col. 4
Periculofum eft amicum fieri cum eo, a quo neceffe habet feparari, lit. tom. 3. p. 37. col. 2
Periculofa res egeftas, fed periculofiores funt divitiæ, quia plures corruunt, lit. tom. 3. p. 63. col. 4
Periculum peccati eft valde cogitandum, mor. to. 2. p. 194. c. 4
Periculum duplex animæ, & famæ, mor. to. 2. p. 218. col. 2
Periculum triplex, mor. tom. 2. p. 268. col. 4
Pericula inferni dicuntur laquei avaritiæ, & quomodo, mor. to. 2. p. 297. c. 3. inferni dicuntur tentationes, & cur, alleg. to. 2. p. 297. c. 3. inferni funt in occafionibus peccatorum, alleg. to. 2. p. 297. c 3
Periculum eft quærere rumores, quid fcilicet de nobis, vel de aliis dicatur, lit. tom. 3. p. 90. col. 2
Pericula multa funt in lingua, lit. to. 7. p. 144. col. 3
Periplema unde dicatur, & quid fignificet, lit. to. 7. p. 83. col. 1
Peris, qui fe a vita elongas, mor. to. 2. p. 187. col. 2
Perjurium, & dolum fequuntur negotiationes, myft. to. 4. p. 106. col. 2. quanto pœnalius fit, lit. to. 6. p. 73. col. 2
Permanebitis aliter legere feptuaginta declaratur, lit. to. 4. p. 19. col. 3
Permiffio triplex, myft. to. 2. p. 9. col. 3. multiplex per longum declaratur, lit. to. 6. p. 20. c. 2. Dei eft non cohibitio a malo, exp. glof. to. 7. p. 10 col. 2. Dei nullo modo caufa eft malorum, exp. glof. to. 7. p. 10. c. 2. Ifte peccat per Dei permiffionem, quomodo intelligatur, exp. glof. to. 7. p. 10. col. 2
Permiffum duobus modis dicitur, exp. glof. to. 7. p. 92. c. 2
Perpendiculum proprie dicitur regula cæmentarii, lit. to. 4. p. 76. col. 1. eft æquitas fententiæ Dei, myft. to. 4. p. 76. col. 2. quid fit, exp. to. 5. p. 214. c. 1. extendetur, ideft exemplum Prælatorum, lit. tom. 7. p. 138. col. 4
Perpetua Religionis obfervantia promittitur, lit. to. 4. p. 153. c. 1
Perpetuum quid, exp. glof. tom. 7. p. 13. col. 2
Perfi Babyloniam deftruxerunt, & Balthaffar occiderunt, lit. tom. 4. p. 66. col. 3
Perfarum, & Medorum deftructio prædicitur, lit. to. 4. p. 273. col. 1
Perfæ dicuntur adulatores luxuriofi, & cur, myft. to. 5. p. 95. c. 4. interpretantur tentantes, myft. to. 5. p. 95. c. 4. dicuntur latera fua diffuentes, myft. tom. 5. p. 120. col. 2
Perfarum victus qualis fit, exp. to. 5. p. 155. col. 1
Perfecutionum genera, quæ fuerunt facta Chrifto, alleg. tom. 2. p. 4. col. 4
Perfecutio bonorum facta per Dæmones, Pen. to. 2. p. 99. c. 3
Perfecutiones Ecclefiæ quatuor notantur, mor. to. 2. p. 138. c. 2
Perfecutiones quinque corporis Chrifti, myft. alleg. to. 2. p. 148. c. 1
Perfecutio interpolata triplex in Ecclefia, alleg. to. 2. p. 216. c. 4
Perfecutiones impiorum, quibus juftos affligunt, cito deficiunt cum ipfis impiis, lit. to. 3. p. 21. c. 1. Ecclefiæ quatuor, prima eft a falfis fratribus, fecunda ab hæreticis, & tyrannis, tertia eft a blafphemiis hæreticorum, quarta eft a fchifmaticis, lit. to. 3. p. 222 col. 1
Perfecutio infidelium, etfi noceat infirmis, probat tamen electos, ut fornax probat aurum, fed promotio indocti ad cathedram, & imperiti ad dignitatem, ita fibi, & aliis nocet, quod nemini prodeft, lit. to. 3. p. 56 c. 2. eorum quæ fuerit, & quo zelo, lit. to. 4. p. 35. c. 3. malorum in fanctos cui comparetur, myft. to. 4. p. 137. c. 3. temporalis dicitur gladius pertingens ufque ad animam, lit. to. 4. p. 186. c. 4
Perfecutiones feptem Judæorum, lit. to. 5. p. 1. col. 1
Perfecutio beftiarum, ideft, hæreticorum, & gladius tyrannorum, & peftilentia falforum fratrum, ideft, perniciofum exemplum malorum Chriftianorum totam Ecclefiam diripiunt, myft. to. 5. p. 54. col. 2. contra Ecclefiam quotidie excitatur a Diabolo, exp. to. 5. p. 121. col. 4. removet rubiginem peccati ab anima ficut lima a ferro, & fimilia, mor. to. 5. p. 81. col. 4. quadruplex notatur, lit. tom. 6. p. 168 col. 2
Perfequi eft vim inferre, vel infidiis appetere, lit. to. 6. p. 17. c. 3
Perfecutiones dicuntur fluctus inundationum, lit. to. 6. p. 171. c. 1. quatuor, quas exercent Dæmones contra Ecclefiam Dei, lit. tom. 7. p. 198. col. 1
Perfecutio ad patriam ducit, lit. to. 7. p. 228. col. 2. futura tempore Antichrifti eft duplex, lit. to. 7. p. 387. col. 1. bonorum triplex erit tempore Antichrifti, lit. to. 7. p. 295. col. 3
Perfecutores bonorum ante judicium erunt leo, urfus, & coluber, ideft, tyranni, hæretici, & falfi fratres, mor. to. 2. p. 20. c. 4. juftorum præveniuntur a Deo ne malum inferant, quod cupiunt, mor. to. 2. p. 32. c 3. Ecclefiæ dicuntur gigantes, mor. to. 2. p 81. c. 4. majeftatis funt, qui nituntur comprehendere Divinitatem, mor. to. 4. p. 89. col. 4. hominum qui fint, mor. to. 4. p. 285. c. 2
Perfecutorum fævitia de quibus non fit contenta, myft. tom. 7. p. 238. col. 4. genera duo, lit. to. 6. p. 41. col. 2. duo genera declarantur, lit. tom 6. p. 206. col. 3
Perfecutores corpus poffunt opprimere, fed nihil animæ nocere, lit. tom. 7. p. 313. col. 4
Perfequi quomodo dicatur a viro jufto, & a Dæmone, myft. tom. 2. p. 38. col. 2
Perfequebatur Chriftus Judam, ut erubefceret, alleg. to. 2. p. 258. c. 3
Perfequentes Chriftianos, & Chriftum perfequuntur, lit. tom. 4. p. 228. col. 3
Perfeverantia eft decima gratia, lit. to. 2. p. 52. col. 1. neceffaria in orationibus, & bonis operibus, mor. to. 2. p. 62. col. 2. neceffaria laudanti, myft. to. 2. p. 82. col. 3. acceditur ad Deum, myft. to. 2. p. 83. col. 3. neceffaria, mor. to. 2. p. 84. col. 4
Perfeverantia neceffaria eft in pœnitentia, mor. to. 2. p. 115. c. 2. neceffaria in oratione, myft to. 2 p. 153. c. 2. In oratione, mor. tom. 2. p. 224. c. 2. neceffaria ad falutem, mor. to. 4. p. 90. col. 1
Perfeverare ufque ad finem eft certitudo falutis, lit. to. 6. p. 40. c. 4
Perfeverantiam tolle, nec palmam, nec beneficium, nec gratiam, lit. tom. 6. p. 40. col. 4
Perfeverantia commendabilis multis modis, lit to. 6. p. 75. col. 2
Perfeverantiæ effectus multiplices, lit. to. 6. p. 75. col. 3
Perfeverantiam tria impediunt, lit. to. 6. p. 75. col. 3
Perfeverantia refpicit finem, exp. glof. to. 7. p. 62. col. 2. eft fignum, quo Dominus fignat fuos, lit. to. 7. p. 225. col. 4
Perfonam accipit, qui hominem, non ex eo quod homo eft, fed ex his, quæ circa ipfum funt, veneratur, lit. to. 1. p. 440. c. 3. mutare more prophetico, quid importet, lit. to. 4. p. 28. col. 1. hominis accipere quid fit, lit. to. 6. p. 71. col. 1
Perfonæ quinque, quæ interfuerunt fufcitationi puellæ, quid denotent, docetur, myft. to. 6. p. 182. c. 2
Perfonæ quinque in una domo dividentur, quid hoc fibi velit, docetur, lit. to. 6. p. 212. col. 3. quæ invitari debent ad nuptias, lit. tom. 6. p. 219. col. 1
Perfonarum Trinitas quomodo fignificetur, exp. to. 7. p. 60. c. 4. Religiofæ non omnes debent laborare manibus, lit. to. 7. p. 207. c. 3
Perfona una in duabus naturis eft Chriftus Dominus, lit. t. 7. p. 272. c. 3
Perfonam unam de Trinitate perfecte credens, fide aliarum duarum carere nequit, lit. to. 7. p. 289. col. 3
Perfona eft idem, quod per fe una, lit. tom. 7. p. 314. col. 3. accipitur quandoque in bonum, quandoque in malum, lit. to. 7. p 314. c. 3
Perfonam accipere quid fit, lit. to 7. p. 314. col. 3
Perfona quid, lit to. 7. p. 314. c. 3. divitum ob multas rationes non eft propter divitias accipienda, lit. to. 7. p. 315. c. 1
Perfonatus exigit hominem virtuofum, & prudentem, lit. t. 3. p 206. c. 2
Perfuafor debet fe habere ad modum incantantis, mor. t. 2. p. 146. c. 3
Perverfitas Judæorum in deferto, lit. to. 2. p. 203. c. 1. magna hominum eft, fi quid mali egerint Deo tribuere, & fi quid boni egerint fibi, lit. to. 3. p. 99. c. 2. rectitudini infidiatur, lit. t. 6. p. 337. c. 1
Perverfi quo magis unanimes funt, eo deteriores, & magis incorrigibiles funt, lit. to. 1. p. 455. col. 4. afflictionem fuam non fentiunt, fed delectantur in ea, putantes fibi bene effe, dum male eft, mor. to. 3. p. 73. col. 1. Difficile corriguntur, quia nullius confiliis acquiefcunt, ibid. col. 3. palpant parietem, & quomodo, & quando, mor. tom. 4. p 143. col. 4
Pertranfibo, quoties hoc verbum ponatur in facra Scriptura ex perfona Domini, pro pœna accipiendum eft, exp. to. 5. p. 186. col. 4
Pedes Chrifti in afcenfu crucis nudi fuerunt, fed caput fuit opertum, quia tunc manifeftata eft carnis Infirmitas, fed abfcondita fuit fortitudo Divinitatis, myft. to. 1. p. 65. col. 2. Divinitas, & humanitas, mor. tom. 2 p. 17. col. 1
Pedes cervorum pedes Chriftiani militis, lit. to. 2. p. 37. col. 3
Pes duplex in fcripturis fanctis, pes litteræ, & pes fpiritus, alleg. tom. 2. p. 39. col. 1
Pedes noftri quomodo dirigantur, mor. to. 2 p. 6. col 4
Pes triplex affectionis, rationis, & operationis, mor. to. 6. p. 60 c. 4
Pedes fuperbiæ duo, mor. to. 2. p. 92. col. 4. habent multas fignificationes, alleg. tom. 2. p. 100. col. 2
Pedibus propriis ambulare, vel adminiculo adduci, quid fignificet, oftenditur, myft. tom. 2. p. 119. col. 2
Pedes duo neceffitas, & voluptas, myft. to. 2. p. 162. c. 4. fuperborum pedes podagrici, & inflati, myft. to. 2. p. 163. c. 2. animæ intellectus, & voluntas, myft. to. 2. p. 184. c. 1. Chrifti, qui fint oftenditur, alleg. to. 2. p. 242. c. 3. dicuntur affectus, mor. to. 2. p. 272. c. 2. dicuntur affectus, mor to. 2. p. 296. c. 1. duo in homine, intellectus nimirum, & affectus; cavendus eft autem, ne intellectus capiatur errore, & affectus a voluptate, lit. to. 3. p. 6. c. 4. primo caftigantur, quia extento collo incedebant, lit. to. 4. p. 19. col. 4
Pedes fubditos fignificat, lit. to. 4. p. 21. col. 3. motus etiam illicitos

licitos significant, & malas affectiones, myst. to. 4. p. 21. c. 4. Christi fuerunt Apostoli, myst. to. 4. p. 122. col. 2

Pes affectus est, lit. tom. 4. p. 141. col. 1

Pedes Domini humanitas ejus intelligitur, myst. to. 4. p. 149. c. 2. Christi pauperes prædicatores, alleg. to. 2. p. 168. c. 2. sunt affectiones, & diversimode per longum declarantur, lit. to. 4. p. 516. c. 1

Pedes recti sunt uniformes, & æquales, mor. to. 5. p. 4. col 4. hominis dicuntur affectus ejus, myst. to. 5. p. 207. c. 2. Domini sunt prædicatores, mor. tom. 6. p. 89. col. 2

Pes animæ timor est, lit. tom. 6. p. 96. col. 3

Pedes Domini Prædicatores sunt, lit. to. 6. p. 113. col. 1. duo sunt necessitas, & voluptas, mor. to. 6. p. 173. col. 2

Pedibus Christi quinque officia exhibuit Maria Magdalena, lit. tom. 6. p 175. col. 2

Pedes Domini, & alæ idem sunt, mor. to. 6. p. 175. c. 2. Domini misericordia, & justitia, mor. to. 6. p. 175. c. 2. pauperes sunt, mor. to. 6. p. 175. c. 4. Apostolorum affectus Prædicatorem significat, myst. to 6. p. 192. c. 4. Christi significant ejus humanitatem, & Divinitatem, lit. to. 6. p. 252. c. 2. Discipulorum contrahunt sordes, & cur, mor. tom. 6. p. 365. col. 4. abluti, & non tersi, magis vicini sunt inquinationi, mor. to. 6. p. 365. col 4

Pes, vel caput, &c. per se non insunt filio Dei, sed per hominem, exp. glos. tom. 7. p. 7. col. 2

Pedes significant affectus, myst. to. 7. p. 10. c. 3. Evangelizantium pacem, & exponitur de pedibus Christi, & Apostolorum, lit. to. 7. p. 56. c. 3. Christi, qui & pedes Apostolorum, lit. to. 7. p. 56. c. 3. dicuntur dupliciter pulchri, lit. to. 7. p. 56. c. 3. Ecclesiæ, qui sint, lit. to. 7. p. 107. c. 4. significant humanitatem, & Deitatem, lit. to. 7. p. 117. c. 1. sunt affectiones, quæ debent muniri virtutibus, lit. to 7. p. 179. c. 2 duo sustinentes hominem qui, lit. to 7. p. 186 c. 1. Domini sunt Apostoli, & alii Sancti, qui malos judicabunt, lit. to. 7. p. 240 c. 2. quid denotent, lit. to. 7. p. 272. c. 3. Ecclesiæ sunt Doctores moderni, lit. to. 7. p. 369. col. 2

Pedes Religiosi, mor. to. 7. p. 375. col. 5. Domini fuerunt Apostoli, lit. tom. 7. p. 396. col. 2

Pes est infirmitas Christi, mor. to. 7. p. 396. col. 1. dexter, & sinister quid significet, mor. tom 7. p. 396. col. 2

Pessimus est in dubiis angor, timor, nam si quæ lateant, pejora putat, lit. tom. 3. p. 165. col. 3

Pessimum est, dolos contra proximum cogitare, & in ore pacem loqui cum amico suo, & occulte ponere illi insidias, lit. to. 2. p. 7. c. 1. est inter homines seminare errorem, lit. to. 4. p. 191. col. 3

Pestilentia dicitur quasi pastulentia a pastu, scilicet, & est morbus pecudum a pastu nocivæ herbæ proveniens, mor. to. 5. p. 69. c. 4

Pestilens dicitur, qui universa consumit, & quomodo, mor. tom. 5. p. 69. col. 4

Pestilentia dicitur mali exempli pernicies, lit. to. 6. p. 254. c. 1

Pestilentia etiam dicitur erroris pestifera prædicatio, lit. tom. 6. p. 254. col. 2

Pastinare vineam quid, lit. to 6 p. 121. col. 1

Pestis superba est, quia nobiles moriuntur, lit. to. 4. p 216. c. 2. potest dici pernicies pravi exempli, mor to. 5. p. 27. c. 2. sanguis, imber, & lapidis ignis, & sulphur Antichristi, diaboli, & omnium malorum pœnam in inferno insinuant, exp. to. 5. p. 122. col. 1. quæ sit, quæ dicatur, lit. tom. 6. p. 75. col. 1. qui sit, lit. tom. 6. p. 254. col. 2

Petitiones quas docuit Christus septem sunt, tres ad bona adipiscenda, tres ad mala amovenda, media confirmat alias, alleg. tom. 1. p. 43. col. 4

Petere a Domino quid debemus, & quomodo debemus petere, mor. tom. 2. p. 62. col. 1

Petitiones quatuor facit justus, ne Dominus avertat faciem, mor. tom. 2. p. 63. col. 2

Petitio debet procedere ex corde, lit. to. 2. p. 93. col. 3. prima est refrænatio linguæ, lit. tom. 2. p. 101. col. 1

Petentes temporalia in oratione ponunt stercora super altare cordis, myst. tom. 3. p. 138. col. 3

Petitiones Dominicæ orationis septem, & quæ sint, lit. to. 3. p. 194. c. 2

Petitio rara, post errorem memorare nomen Domini, lit. to. 4. p. 57. c 1

Petitiones pertinentes ad vitam temporalem, quæ sint, lit. tom. 6. p. 23. col. 3. tres primæ attinent ad statum, ubi Trinitas omnia erit in omnibus, quatuor ultimæ ad statum viæ, ubi multis simul indigemus, lit. to. 6. p. 199. col. 4

Petitionum sunt quatuor conditiones, lit. to. 6. p. 371. col. 1

Petitio Pauli pro remotione stimuli est multum indiscreta, exp. glos. tom. 7. p. 143. col 2

Petitiones quales debeant esse, ut innotescant apud Deum, lit. tom. 7. p. 186. col. 4

Petitores tria faciant, ut exaudiri mereantur, lit. to. 6. p. 27. c. 3

Petenti nociva porrigens, non pater, sed inimicus dicitur, lit. tom 6. p. 18. col. 1. manum, cor, & linguam tribuere debemus, lit. tom. 6. p. 168. col. 2

Petimus duo in oratione, & quæ, lit. to. 6. p. 199. col. 3

Petendum, & quærendum, lit. to. 6. p. 200. col. 3

Petra significat Christum, beatam Virginem, cor impœnitens, lit. to. 1. p. 453. c. 1. firmissima Christus, quia multa sustinuit, mor. to. 2. p. 41. c. 2. dicitur Christus, mor. to. 2. p. 62. col. 4. quam unxit Jacob quid significet, mor. to. 2. p. 153. col. 3. percussa Christus est, alleg. tom. 2. p. 200. col. 3

Petræ percussio in eremo moralizatur, mor. to. 2. p. 200. col. 4

Petra interrupta in eremo, cor durum est peccatoris, mor. to. 2. p. 200. col. 4

De petra saturare quid sit, mor. to. 2. p. 215. col. 2

Petra est Christus, alleg. to. 2. p. 267. col. 4. dicuntur corda Judæorum, & quomodo, alleg. to. 2. p. 295. col. 1

Petrarum fissuræ, exempla Sanctorum, myst. to. 4. p. 8. col. 2

Petra deserti, beata Virgo, de qua excisus est lapis parvus sine manibus, & crevit in montem magnum, myst. to. 4. p. 39. c. 2. excisa, & cavi laci convenienter competunt Christo passo, myst. to. 4. p. 217. c. 4. significant gentiles, quos mollivit Dominus, lit. to. 4. p. 108. col. 3. fidem denotat, myst. to. 4. p. 258. col. 2. Christus est, myst. tom. 4. p. 269. col. 3

Petræ dissolutæ dicuntur Assyrii indomabiles, & invincibiles, exp. to. 5. p 201. c. 4. dicitur Christus, exp. to. 5 p. 204. c. 4. quæ est in eremi terra inter duos montes, in quibus jacent Moyses, & Aaron, quæ, & qualis sit, exp. to. 5. p. 253. c. 1. Christus est, lit. to. 6. p. 30. c. 2. stabilitas doctrinæ Christi est, mor. to. 6. p. 30. c. 3. scissa in deserto notat Christum, lit. to. 7. p. 97. col. 4

Petrarum scissuræ quæ, lit. to. 7. p. 143. col. 1

Petra scandali, & lapis offensionis quid, lit. to. 7. p. 328. c. 1

Petræ significant Angelos confirmatos, lit. to. 7. p. 387. col. 3

Petrus ideo permissus est cadere, ut sciret compati peccatoribus, myst. tom. 1. p. 65. col. 3

Petri navis etsi concutiatur, non submergitur, alleg. to. 2. p. 56. col. 2

Petrus quando non agnovit plene semitam charitatis, mor. to. 2. p. 56. col. 4

Petrus in quo sensu dixit: non lavabis mihi pedes, alleg. tom. 2. p. 70. col. 1. in ablutione pedum præsumit se numquam casurum, alleg. tom. 2. p. 70. col. 1

Petrus introductus a Joanne in domum Principis Sacerdotum quid significet, mor. to. 2. p. 109. col. 1

Petri, & Pauli successores qui sint, mor. to. 2. p. 191. col. 2. navicula non potest submergi, alleg. to. 2. p. 529. col. 3

Petrus dicitur fundamentum habens fortitudinem, alleg. t. 2. p. 235. c. 3

Petri navis quæ concutitur, & submergi non potest fluctibus, alleg. tom. 2. p. 246. col. 1

Petrum permisit Dominus peccare, & cur, myst. to. 4. p. 107. col. 2

Petrus interpretatur agnoscens, myst. to. 5. p. 45. c. 2. rector fuit Ecclesiæ, & Princeps Apostolorum, myst. to. 5. p. 53. c. 4. in agro Ecclesiæ excolendo exercetur, myst. to. 5. p. 53. c. 4. & Latine, & Græce idem non est, Syriace tamen Cephas, lit to. 6. p. 58. col. 1. veram solus inter omnes Discipulos confessionem protulit de Christo, lit. to. 6. p. 58. col. 2. triplex incusatio datur, mor. tom. 6. p. 81. col. 4

Petrus spei confidentia dicitur, mor. to. 6. p. 81. col. 4

Petrum permisit Dominus multiplici de causa cadere, lit. t. 6. p 81. c. 4

Petrus cur aurem percusserit, maxime observatur, mor. to. 6. p. 83. col. 2. quando, & ubi negavit Christum, & cur, lit. to. 6. p. 84 col. 2. agnoscens dicitur, myst. to. 6. p. 113. col. 3. multorum gerit typum, lit. tom. 6. p. 117. col. 3

Petri excusatio triplex monstratur, myst. to. 6. p. 119. col. 4

Petrus cur neget, myst. tom. 6. p. 119. col. 4

Petri negatio quæ, quomodo, & quando declaratur, lit. to. 6. p. 120 col. 2. fides quæ fuerit, lit. to. 6. p. 185. col. 4

Petrus, Jacob, & Joannes, quid præstent, lit. to. 6. p. 187. col. 1. cur dixerit, bonum est nos hic esse, lit. to. 6. p. 187. c. 3. quomodo noverit Moysen, & Eliam, lit. to. 6. p. 187. col. 3. quomodo videndo gloriam nesciebat, quid diceret, optime dicitur, lit. to. 6. p. 187. col. 3. quomodo reliquerat omnia, lit. to. 6. p. 242. col. 2. & Joannes denotant cogitationem, & affectionem, mor. to. 6. p. 259 col. 1. a longe insequens quid denotat, mor. to. 6. p. 263. col. 4. cur negat in prætorio, & in domo Principis Sacerdotum, lit. tom. 6. p. 264. col. 1

Petri negationes in quo loco factæ sint, lit. to. 6. p. 264. col. 2

Petrus cur ter interrogatur de charitate antequam curam de pascendis agnis suscipiat, mor. to. 6. p. 266. col 2. græcum est, lit. to. 6. p. 288. col. 3. interpretatur agnoscens, mor. to. 6. p. 288. col. 4. significat fidem, mor. to. 6. p. 323. col. 2. interpretatur agnoscens, mor. tom. 6. p. 323. col. 2

Petro ter dictum est, pasce, sed nec semel dictum est, tonde, vel mulge, mor. tom. 6. p. 349. col. 2

Petrus erat oculus, & interpretatur agnoscens, mor. to. 6. p. 366. c. 2

Petri trina negatio ante primum galli cantum inchoata est, & ante secundum completa, lit. to. 6. p. 369. col. 3

Petrus negat Christum, cum se negat ejus discipulum, lit. to. 6. p. 390. col. 2. in quo loco negaverit, lit. to. 6. p. 391. col. 1

Petri negatio trina inchoata fuit in Annæ, & consummata in atrio Caiphæ, lit. tom. 6. p. 391. col. 1

Petrus caput Judæorum, Paulus gentium, exp. to. 7. p. 94. col. 4. reprehenditur a Paulo propter simulationem, exp. glos. to. 7. p. 96. col. 4

Petri caput car a sinistris, & Pauli a dextris sit in bullis Papæ, exp. glos. tom. 7. p. 115. col. 2
Petrus num Paulo in signis esset major, exp. glos. to. 7. p. 144. c. 1. quem mulium probavit Dominus, antequam navem Ecclesiæ ei committeret, quid significet, lit. to. 7. p. 229. col. 1
Petrus quo timore negaverit Christum, lit. to. 7. p. 22. c. 4
Petri mentis excessus, lit. tom. 7. p. 292. col. 2
Petro quare ostia cedant ferrea, myst. to. 7. p. 294. col. 4
Petrus quot annis Romæ Episcopus sederit, lit to. 7. p. 297. c. 3. & Paulus anno trigesimonono post passionem Christi, idest, Neronis anno ultimo passi sunt, lit. to. 7. p. 297. col. 3
Petro Dominus nomen imposuit, lit. t. 7 p. 323. c 4. & Magdalenę cur prius apparuerit Christus post Resurrectionem, lit. to. 7. p. 115. c. 1
Petrus, Jacobus, & Joannes assumpti a Domino in montem Thabor, quid significent, lit. to. 7. p. 340. c. 2. an peccaverint, exp. glos. tom. 7. p. 151. col. 2
Phacee aperiens dicitur, myst. to. 4. p. 18. col. 2. quot de Juda occiderit, monstratur, lit. to. 4. p. 19 c. 1. Rex Samariæ, diabolus, myst. tom. 4. p. 18. col. 2
Phagoledori qui sint, lit. tom. 5. p. 1. col. 1
Phantasma carnem, & ossa non habet, lit. to. 6. p. 284. col. 4
Pharao diabolo assimilatur, mor. to. 2. p. 78. col. 3
Pharao os videntis interpretatur, myst. to. 5. p. 206. c. 2
Pharao draco vocatur a similitudine, lit. to. 4. p. 119. c. 1. proprio nomine dicebatur Nechao, lit. to. 4. p. 257. c. 2. Nechao interfecit, lit. to 4. p. 264. c. 4. cur dicatur draco, exp. to. 5. p. 100. c. 1. aliquem superbum denotat, qui non credit habere similem, cui Dominus ostendit exemplum illorum, qui majoris sunt gloriæ, & potentiæ, qui tamen decidunt a gloria sua, myst. to. 5. p. 104. c. 2. nomen est regiæ dignitatis apud Ægyptios, exp. to. 5. p. 106. col. 1. comparatur leoni, & draconi, & quomodo, exp. tom. 5. p. 106. col. 1
Pharaonis societas in inferno quæ, cur, exp. to. 5. p. 108. c. 1
Pharao quare quasi dormire dicatur, lit. to. 7. p. 53. col. 1
Phares, & Zara significant populum Judæum, & gentilem, mor. to. 2. p. 55. c. 2. gentilis populi typus extitit, qui Judaicum populum in conversione prævenit, myst. to. 5. p. 219 col. 2
Phares divisio dicitor, lit. to. 6. p 3. c. 3. dicitur Christus, myst. tom. 6. p. 3. col. 3
Phares interpretatur transitus ad Dominum, mor. to. 6. p. 259. col. 1
Phares, idest, divisio a terrenis, lit. to 7. p. 184. col 4
Pharetra officium venatoris, myst. to 4. p. 50. c. 2. desertum denotat, myst. to. 4. p. 110. col. 1
Pharetra caro quoque dicitur, myst. to. 4. p. 110. col. 1. diaboli lingua detractoris, myst. tom. 4. p 190. col. 2
Pharetræ aliquando deceptiones linguæ denotant, myst to. 5. p. 96. c. 2
Pharisæi in corde habuerunt invidia, in opere exasperationem, myst. to. 1. p. 73. c. 3. finxerunt Christum ablatum ab Apostolis, myst. tom. 4. p. 102. col. 4
Pharisæi cujus vitæ fuerunt declaratur, lit. to. 6. p. 10. c. 1. cur spinas in fimbriis portarent, lit. to. 6. p. 10. c. 1. quid credebant de animabus defunctis circa resurrectionem, lit. tom. 6 p 10. col. 1. opera tantum externa faciebant, lit. to. 6. p. 30. c. 4. corporis, & animæ resurrectionem fatebantur, lit. to. 6. p. 71. col. 1
Pharisæi alliciebant homines ad oblationes faciendas, lit. to. 6. p. 73. c 2. interpretantur divisi, lit. to. 6. p. 151. col. 3. reproborum vicem gerunt, myst. to. 6. p. 161. c. 4. dupliciter peccabant, lit. tom. 6. p. 222. col. 3
Pharisæus claustrales connotat, mor. to. 6. p. 175. c. 1. reprehensibilis in quinque, lit. tom. 6. p. 175. col. 3
Pharisæi ab aliis divisi erant propter proprias traditiones, lit. to. 6. p. 239. c. 3. hypocritas denotant, lit. to. 6. p. 239. c. 4. denotant hæreticos, myst. to. 6. p. 251. c. 2. interpretantur divisi, myst. to. 6. p. 251. c. 2. in quid se jactabant, lit. to. 6. p. 348. c. 3. qui & unde dicti, lit. tom. 7. p. 183. col 4
Pharisæorū secta quare esset inter alias minus mala, lit. t. 7. p 307. c. 2
Phassur Pontifex templi noviter factus, lit. to. 4. p. 227. c. 1. nigredo oris dicitur, lit. to. 4. p. 217. c. 2. melius illi erat, si natus non fuisset, lit. to. 4. p. 228. col. 2
Phassur percussit Jeremiam, & incarceravit, lit. to. 4. p. 228. c. 4. duplex alter filius Emner, alter vero Melchia, liter. to. 4. p. 228. col. 4
Phatures civitas, & regio Ægypti, lit. to. 4. p. 263. c. 4. interpretatur conculcatio panis, & significat contemptores verbi Dei, vel illos qui recipiunt indigne corpus, & sanguinem Domini, myst to. 5. p. 103. c. 2. interpretatur panis conculcator, myst. to. 5. p. 201. c. 2. & urbs metropolis Ægypti, myst. to. 5. p. 201. col. 2
Phe, dolor interpretatur, eo quod maximus fuerit dolor, & inexplicabilis, lit. to. 4. p. 290. col. 1
Pherezeus interpretatur dividens, seu divisio, myst. to. 2. p. 341. c. 3. significat invidiam, & quomodo, myst. to. 2. p. 342. c. 3
Phetros cujus fuerit filius ostenditur, lit. to. 4. p. 31. col. 3
Philadelphus fuit filius Ptolomæi, exp. to. 5. p. 161. col. 1
Philateriæ quid sint, lit. to. 6. p. 72. col. 2
Philareria multis modis dicitur, lit. to. 6. p. 72. col. 3
Philaxe græce quid, lit. tom 6. p 113. col. 2
Philaxe græce servare dicitur, lit. to. 6. p 339. col. 1
Philetus, & Philgelus quomodo interpretantur, lit to. 7. p 223. col. 4
Philippus frater Alexandri regnavit in Græcia post Alexandrum, exp. tom. 5. p. 160. col. 4
Philippus dicitur os lampadis, lit. to. 6. p. 38. c. 1. os lampadis Christus est, mor. tom. 6. p. 183. col. 4
Philippi vocatio est laudatio peccatoris, mor. to. 6. p. 289. col. 4
Philippus interpretatur os lampadis, mor. to. 6. p. 323. c. 2. significat intellectum, & quomodo, mor. to. 6. p. 323. col. 2. interpretatur os lampadis, mor. to. 6. p. 361. c. 1. oculis carnis volebat videre patrem, lit. to. 6. p. 370. c. 2. exiens ad meridiem quid denotet, myst. tom. 7. p. 290. col. 1
Philisthæorum, quinque civitates præcipue, Azotus, Gaza, Ascalon, Geth, & Accaron, lit. to. 1. p. 323. col. 3
Philisthiim interpretatur ruina duplex, mor. to. 2. p. 217. col. 4
Philisthinorum pugna contra Saulem, mor. to. 2. p. 206. col. 4
Philisthiim interpretatur potione cadentes, mor. to. 2. p. 280. c. 3. significat luxuriosos, mor. tom. 2. p. 280. col. 4
Philisthæus dicitur diabolus, lit. to. 2. p. 313. col. 4
Philisthæi occidentales sunt, lit. to. 4. p. 32. col 1
Philisthæa quid significet, per longum, myst. to. 4. p 37. col. 4. prostrata est, hoc est, totus mundus ad terrena est inclinatus, myst. tom. 4. p. 57. col. 4
Philisthiim interpretatur potione cadentes, myst. to. 5. p. 92. c. 3
Philisthæi, & Chananæi dicuntur peccatores diversi, myst. to. 5. p. 208. c. 4. licet essent modicus populus, tamen sperabant habere imperium omnium gentium, exp to. 5. p. 219. col. 3
Philisthinorum Rex destructus ab Alexandro, exp. to. 5. p. 219 c. 3
Philisthæus dicitur gulosus, scilicet potione cadeos, mor. tom. 6. p. 322. col. 4
Philomena quomodo interpretatur, myst. to. 2. p. 196. col. 2
Philosophia summa est meditatio mortis, mor. to. 2. p. 183. col. 2
Philosophiæ mundanæ significantur per fluvios Ethan, alleg. tom. 2. p. 190. col. 1
Philosophia summa est assidua mortis cogitatio, lit. to. 3. p. 40. c. 3. docet facere, & non dicere, lit. to. 3. p. 99. c. 2. si dirigatur, & supponatur Theologiæ non despicienda, exp. glos. to. 7. p. 10. col. 4. est mulier, de qua Deuteron. 21. lit. to. 7. p. 75. c. 1. quare inanis, lit. tom. 7. p. 190. col. 4
Philosophi ex lumine naturæ tantum nullius personæ habuere notitiam sub personali distinctione, lit. to. 1. p. 80. col. 3
Philosophorum vana studia sunt consilia gentium, mor to. 2 p. 80. c. 4
Philosophi conturbantur in fortitudine prædicationis Apostolorum, myst. to. 2. p. 120. c. 3. sunt insipientes corde, mor. to. 2 p. 194. col. 2
Philosophantes in Theologia derisores sunt, & cur, lit. to 2. p. 316. c. 2
Philosophorum plurima sunt figmenta, atque vanitates; paucæ vero veritates, & nullæ utilitates, mor. to. 3. p. 84. col. 1
Philosophi putantes se, humana sapientia posse cuncta comprehendere, evanuerunt in cogitationibus suis, lit. to. 3. p. 206. c. 1. dicuntur montes, myst. to. 5. p. 194. c 4. quare in tertio signo defecerunt, exp. glos. to. 7. p. 14. c. 2. quomodo potuerint habere distincte notitiam de personis, exp. glos. to. 7. p. 14. c. 2. cognoverunt bonitatem Dei imperfecte, exp. glos. to. 7. p. 14. c. 2. cur non dicantur rapti usque ad tertium cœlum, exp. glos. to. 7. p. 142. c. 2. evisceraverunt se sicut aranea, lit. tom. 7. p. 290. col. 4
Philosophorum doctrina infirma, lit. tom. 7. p. 223. col 4
Philosophi gentium multa legendo, vel scribendo sectas mutabant, lit. tom. 7. p. 307. col. 4
Philtias malum Prælatum significat, myst. to. 5. p. 43 col. 2
Phinees dicitur Prælatus habens zelum Dei, mor. to. 1. p. 177. c. 2
Phœnices ex pulveribus fiunt phœnicia, lit to. 7. p. 118. col. 3
Phul Rex Assyriorum sub Manasse Rege Israel vastavit decem Tribus, lit. to. 4. p 78. c 1. & Sennacherib aliqui dicunt, quod sunt nomina ejusdem, alii diversorum, exp. to. 5. p. 175. col. 1
Phialæ vitreæ erant ad probandum vinum libaminum, lit. to. 4. p. 281. col. 4
Phialæ, quæ sunt lucidæ, significant corda sanctorum, lit. to. 7. p. 384. col. 1
Phialæ quid significent, lit. to. 7. p. 53. c. 4. aureæ plenæ iracundiæ Dei, quid significent, lit. to. 7. p. 410. col. 2
Phiala cadens super flumina quid significet, mor. to. 7. p. 410 col. 4
Physici consulentes Constantino quomodo decepti, lit. to. 7. p. 178. c. 1
Phytones ventriloqui dicuntur, myst. to. 4. p. 23. col. 4
Phyton nomen maligni spiritus dicitur, lit. to. 4. p. 23. col. 4
Phytones tuos dissipabo, idest, ventriloquos, lit. to. 4. p. 44. c. 3
Phyton filius Israel interpretatur os abyssi, & hæc est avaritia, quæ sicut infernus non potest satiari, myst. to. 5. p. 91. col. 2
Phyton interpretatur os abyssi, lit. tom. 6. p. 25. col. 4. ventriloquus, vel abyssus, quid significet, mor. to. 6. p. 88. col. 4
Phytonissæ quæ, lit. tom. 7. p. 299. col. 2
Phyton nomen maligni spiritus, lit. to. 7. p. 299. col. 3
Pictura pyxidis, paupertas, tribulatio, fames, & hujusmodi, lit. to. 6. p. 192. c. 2. spiritualis virginitas est quasi albedo, charitas est color rubeus, humilitas violaceus, lit. to. 7. p. 115. col. 3

Pietas in intentione, hilaritas in affectione, & humilitas in executione efficiunt, ut labor delectet, myst. to. 1. p. 70. col. 3
Pietas remuneratur, non mendacium, lit. to. 1. p. 76. col. 3
Pietatis rivulus oriri debet ex fonte justitiæ, lit. to. 1. p. 431. col. 2
Pietas triplex, in Deum, in parentes, in proximum, myst. to. 1. p. 160. c. 1. Christi est virtus, alleg. to. 2. p. 67. c. 3. in quibus consistat, alleg. to. 2. p. 67. c. 3. dicitur virtus antonomastice, alleg. tom. 2. p. 67. col. 3
Pietatis operationes quæ sint erga proximum, mor. to. 2. p. 98. c. 4. Christi major, quam quævis iniquitas, lit. to. 2. p. 132. c. 1. alienorum malis compatitur, & propria bona aliis communicat, lit. to. 3. p. 114. c. 3. in prosperis est exercenda, & in adversis toleranda, lit. tom. 3. p. 152. col. 3
Pietas Dei initium est justificationis humanæ, lit. to. 3. p. 158. c. 4. tria includit, scilicet sanctorum cultum, parentum reverentiam, & subversionem miserorum, lit. to. 3. p. 240. c. 4. divina, & nostra perversitas quomodo notentur, mor. to. 4. p. 108. c. 2. est Theosebia, iniquitas est peccatum contra proximum, quod facilius, & remissibilius, myst. to. 4. p. 191. c. 1. quomodo in Josepho enituit, lit. tom. 6. p. 4. col. 4
Pietatis primus gradus quis sit, lit. to. 6. p. 74. col. 1
Pietas quid, lit. to. 6. p. 148. c. 1. ad omnia valet, per longum, lit. tom. 6. p. 148. col. 1
Pietatis mensura servanda est pro possibilitate humanæ conditionis, mor. to. 6. p. 150. col. 2
Pietas mater pauperum, lit. tom. 6. p. 185. col. 4
Pietatis primus gradus est honorare patrem, & matrem, lit. tom. 6. p. 241. col. 2
Pietatis conditio quadruplex notatur, lit. to. 6. p. 244. c. 2. dignitas, per quæ notetur, lit. to. 6. p. 244. col. 2
Pietas dicitur dupliciter, exp. glos. to. 7. p. 66. c. 1. duobus modis sumitur, exp. glos. tom. 7. p. 107. col. 2
Pietas dicitur multipliciter, lit. to. 7. p. 215. c. 1. ad omnia quare utilis, lit. to. 7. p. 215. c. 1. est quasi vita omnium actionum, lit. tom. 7. p. 215. col. 1
Pietatis opera quare specialiter dicantur bona, lit. to. 7. p. 232. c. 4
Pietas quid, lit. tom. 7. p. 446. col. 2
Piger, & somnolentus est omnino ille, quem nec tonitrua divinarum comminationem, nec tuba sanctæ prædicationis a somno corporis, vel peccati excitat, lit. to. 3. p. 12. col. 2
Pignus, vel arrha hæreditatis æternæ est effectus verbi Dei, lit. tom. 7. p. 170. col. 1
Pigri, cum viam pœnitentiæ aggredi cogitant, animadvertunt amaritudinem pœnitentiæ, & quasi a spinarum sepibus resiliunt, lit. tom. 3. p. 32. col. 4
Piger in stercore vitiorum suorum putrescit, nec vult ab ipsis se excutere, lit. to. 3. p. 209. col. 1
Pigrorum tarditas ornate reprehenditur, lit. to. 6. p. 8. col. 2
Piger debet stimulari sicut asinus, lit. to. 7. p. 228. col. 4
Pigritia, sive otiositas multam malitiam docuit, lit. to. 6. p. 326. col. 4
Pigmei sunt homines minimi, minores etiam nanis, exp. to. 5. p. 96. c. 1. interpretantur bellatores, sive certatores, exp. to. 5. p. 96. c. 1. qui ad bella promptissimi, & impugnant grues, denotant advocatos, legistas, & decretistas, & quomodo, myst. to. 5. p. 96 col. 2
Pigritia hominis excitatur ex consideratione sollicitudinis formicæ, si enim tam parvum animal tantum laborat pro conservanda vita naturali, quanto magis debet laborare homo pro acquirenda, & conservanda vita gratiæ? lit. to. 3. p. 11. col. 4
Pigritia nutrix est paupertatis, & penuriæ, lit. to. 3. p. 12. col. 1
Pigritia maxime cibus periens est, lit. to. 6. p. 326. col. 4
Pila vocatur vallis siloe, myst. to. 5. p. 208. c. 1. etiam vocatur tota Jerusalem, myst. to. 5. p. 208. c. 1. quid sit, myst. to. 5. p. 208 col. 2
Pilati verba geminata de titulo crucis scilicet, quod scripsi scripsi, notant regni Christi confirmationem, lit. to. 2. p. 28. col. 2
Pilatus os malleatoris, & litigantis, mor. to. 6. p. 85. col. 3
Pilati milites, atque custodes sunt principes, & tyranni, mor. tom. 6. p. 89. col. 1
Pilatus hæreticos significat, lit. to. 6. p. 120. col. 2. gentilitatem denotat, lit. to. 6. p. 120. col. 2. multas quæsivit occasiones dimittendi Jesum, lit. tom. 6. p. 120. col. 3
Pilati milites Dæmones sunt, myst. to. 6. p. 120. c. 4. milites mali Prælati, mor. tom. 6. p. 120. col. 4
Pilati multi reperiuntur, & qui, mor. to. 6. p. 123. col. 3
Pilosi papelardos denotant, lit. to. 6. p. 165. col. 1
Pilatus erat procurator non tetrarcha, lit. to. 6. p. 250. col. 4
Pilatus significat gentilitatem, & quomodo, lit. to. 6. p. 265. c. 3. mollis & inviriliz erat, lit. to. 6. p. 265. c. 3. cur non interrogavit Dominum super hoc, unde accusabant eum principes Sacerdotum, lit. to. 6. p. 265. c. 4. Pilatus misit Christum ad Herodem, lit. tom. 6. p. 265 c. 4. cur primo misit Jesum ad Herodem, & Herodes postmodum remisit ad illum, & quid significat, myst. to. 6. p. 266. col. 3
Pilati, & Herodis concordia quid significat, myst. to. 6. p. 266. col. 3
Pilatus interpretatur os malleatoris, myst. to. 6 p. 266. c. 3. significat advocatos, per quos diabolus malleat totam Ecclesiam, myst. to. 6 p. 266. c. 3. multas occasiones quæsivit, ut cum populi benevolentia posset Jesum liberare, & quæ, lit. to. 6. p. 267. c. 1. valde reprehendendus, & cur, lit. tom. 6. p. 267. col. 2
Pilati epistola ad Claudium de morte Christi, lit. to. 6. p. 392. c. 3
Pilatus cur titulum illum scripsit, lit. to. 6. p. 393. c. 3. effugit, quando Christum liberare voluit, lit. to. 7. p. 343. col. 2
Pilosi qui sint, secundum Hymonem, docetur, lit. to. 4. p. 34. c. 3. homines qui sint, exponit Greg. lit. to. 4. p. 34. c. 3. homines sunt Dæmones, ut refert Hier. lit. to. 4. p. 34. c. 4. divites avari dicuntur, mor. tom. 4. p. 34. col. 4
Pilos pedum asperitatem esse pœnitentiæ demonstratur, myst. tom. 4. p. 21. col. 4
Pili pedum multitudo desideriorum, myst. to. 4. p. 21. c. 4. barbæ sunt virtutes: barba Doctores, myst. to. 4. p. 270. c. 1. capitis Prophetæ, idest, Christi, sunt clerici, mor. to. 5. p. 22. c. 3. idest, clerici quomodo dividuntur a capite, mor. to. 5. p. 22. c. 3. superfluitates divitiarum denotant, mor. to. 5. p. 22. c. 3. capitis significare possunt peccata cogitationis, & noxiæ affectionis, mor. to. 5. p. 22. col. 4
Pilos dispersos colligere, & conservare quid significat, expos. tom. 5. p. 23. col. 3
Pili barbæ peccata operis, & locutionis denotant, mor. to. 5. p. 22. c. 4
Pilus barbæ est superflua fortitudo ad male operandum, mor. tom. 5. p. 22. col. 4
Pilos tollere quid fit, mor. tom. 5. p. 23. col. 4
Pinguedo duplex, una dicitur adeps, & significat charitatem, & devotionem, altera externa, & significat templum divinum, all. to. 1. p. 7. c. 2. significat exteriorem alacritatem, mor to. 2. p. 156. col. 4
Pinguedinem duplicem habuit Christus, alleg. to. 2. p. 168. col. 3
Pinguedo gulam ostendit, mor. to. 2. p. 169. c. 3. triplex, myst. tom. 4. p. 129. col. 3
Pinguedo animæ fit per auditum verbi divini, lit. to. 4. p. 140. c. 3
Pingues, Principes intelliguntur, mor. to. 4. p. 28. c. 2. sunt delitiosi, & gulosi, exp. tom. 5. p. 124. col. 1
Pinnaculum templi quid, lit. to. 6. p. 153. col. 4
Piratæ sunt fures, & latrones, mor. to. 2. p. 282. col. 1
Peccatores peccantes in proximos, lit. to. 4. p. 7. col. 1
Piscatores etiam hæretici nuncupantur, quia sunt contrarii piscatoribus veri Evangelii, myst. t. 4. p. 14. c. 4. parvi Prædicatores, venatores magni, myst. to. 4. p. 221. c. 2. sunt Doctores, mor. to. 6. p. 158. c. 1
Piscator volens capere piscem, & tegens hamum sub pane diabolum significat, lit. tom. 7. p. 214. col. 3
Pisciculi triplicem spiritualem intelligentiam denotant, lit. to. 6. p. 57. c. 1. triplicem intelligentiam denotant, mor. to. 6. p. 102. col. 2
Piscina superior in Jerusalem quæ, lit. to. 4. p. 18. c. 1. superior quid sit de illa, lit to. 4. p. 22 c. 3. superior Dei Sapientiam denotat, myst. to. 4 p. 50. c. 2. inferior mundi sapientiā, myst. to. 4. p. 50. c. 2. vetus, Doctrina veteris testamenti, myst. to 4. p. 50. c. 2. superior in Jerusalem quæ, & similiter inferior, declaratur, lit. to 4. p. 78 c. 2. inferior dicitur cor nostrum, myst to. 4. p 78. c. 3. quid sit, lit. to. 6. p. p 311. c. 3. dicitur per antiphrasim, eo quod minime pisces habebat, lit. to. 6. p. 311. c. 3. est sacra scriptura, mor. to. 6 p. 311 col. 4
Piscinæ, idest, sacræ Scripturæ quinque porticus sunt quinque libri Moysi, mor tom. 6. p. 311. col. 4
Piscina est pœnitentia, mor. to. 6. p. 311. c. 4. aquam non habet a se, sed a pluvia, mor. to. 6. p. 311. col. 4
Piscinæ tres erant in Jerusalem, lit. to. 6. p. 312. col. 1
Piscina græce dicebatur probatica quod interpretatur peculiaris, mor. to. 6. p. 312. c. 1. hebraice dicebatur Bethsaida, quod interpretatur domus frugum, mor. to. 6. p. 31. c. 1. quæ dicitur Siloe, quid sit, lit. to. 6. p. 346. c. 1. significat Judaicum populum, exp. gl. to. 7. p. 156. col. 2
Pisces significant curiosos, & cupidos hujus mundi, mor. to. 2. p. 17. c. 1
Piscis luxuriam denotat, mor. tom. 2. p. 268. col. 4
Pisces Ecclesiæ dicuntur simplices, & pauperes, quomodo, mor. tom. 2. p. 273. col. 1
Piscis curiosus auditor intelligitur, myst. to. 4. p. 45. col. 2
Pisces secundum Hieronymum animæ interpretantur semper more Hebræorum, myst. tom. 4. p. 45. col. 2
Pisces qui dilatantur, & vivunt in aquis, sunt homines, qui volunt vivere in deliciis, myst. to. 5. p. 100. c. 4. maris significant avaros, & curiosos, qui nesciunt vivere nisi in amaritudine curarū hujus mūdi, mor. to. 5. p. 121. c. 4. maris, & volucres cœli, & bestiæ agri, & omne reptile denotant omnia genera personarum, quæ sunt in Ecclesia, exp to. 5. p. 121 c 4. dicuntur cupidi, myst. to. 5. p. 207. col. 4
Piscis non vivit nisi in aquis, lit. tom. 6 p. 55. col. 1
Pisces sunt homines, mare vero mundus, lit. to. 6. p. 158. c. 2. duo quid præstent, diffuse docetur, mor. to. 6. p. 185. col. 1
Piscis fidem significat multis de causis, quæ narrantur, lit. to. 6. p. 201. c. 1. assus est Christus, & quomodo, myst. to. 6. p. 276. col. 1
Piscem assum, & favum mellis qui offerat Christo, myst t. 6. p. 276. c. 4
Pisces in vivario sunt Religiosi in claustro, & quomodo, myst. to. 6. p. 276. c. 2. in mari, vel in fluvio sunt homines in sæculo, & quomodo, myst. to. 6. p. 276. c. 2. semper sequuntur libenter aquam ascendentem; ita sancti gratia ducente ad cœlestem patriam rapiuntur, mor. tom. 6. p. 306. col. 2
Piscis nunquam offerebatur Domino, & cur, mor. to. 6 p. 312. c. 1
Pisces duo fides, & pœnitentia, mor. to. 6. p. 123. c. 4. duo sunt spes, & cha-

& charitas, mor. to 6. p. 323. c. 4. duo fides, & spes, mor. to. 6. p. 123. c. 4. est propositum melioris vitæ, mor. to. 6. p. 324. col. 2. est spes veniæ, mor. to. 1. p. 324. col. 1

Piscis elixus sunt exempla Sanctorum, mor. tom. 6. p. 314. col. 1. assus, sunt exempla Martyrum, mor. to. 6. p. 324. c. 2. denotat fidem, & quomodo, mor. to. 6. p. 384. c. 2. assus est Christus passus, lit. tom. 7. p. 191. col. 3

Pistrinum, est locus, in quo fit panis, exp. to. 5. p 145. col. 2

Pius Deus pie petentibus aut non intellecta peccata cognoscere facit, aut non intellecta condonat, lit. to. 3. p. 43. col. 1

Pii meritis Christi communicant, impii demeritis diaboli, lit. tom. 6. p. 205. col. 4

Pix tenax pecuniam denotat, mor. tom. 6. p. 49. col. 3

Pixis cor est, lit. to. 6. p. 292 col. 1

Placere hominibus duplex bonum, & malum, mor. t. 2. p. 137. c. 1. quomodo possit esse veniale, & mortale peccatum, exp. gl. to. 7. p. 18. c. 1

Placentes Deo qui sint, lit. tom. 7. p. 188. col. 3

Plagæ omnes Ægypti uno anno factæ fuerunt, lit. to 1. p. 80. c. 4. & 81. c. 1. Ægypti omnes in uno anno contigerunt, lit. to. 1. p. 79. c. 2

Plagæ peccati quomodo sanabilis, & insanabilis, alleg. to. 1. p. 107. c. 4

Plagæ Christi quomodo fuerunt plagæ sagittæ parvulorum, all. to. 2. p. 159 c. 1. Ægyptiorum, & Philisthinorum a Propheta recensentur, mor. to. 2 p. 207. c. 3. septem in Ecclesia, mor. to. 2. p. 171. c. 4. septem præcedunt in corde peccatoris ad vocem prædicantis verbum Dei, mor. tom. 2. p. 173. col. 3

Plaga linguæ detrahentis pejor est, quam plaga flagelli, & gladii, lit. to. 3. p. 225. c. 3. orientalis die judicii, myst to. 4. p. 11. col. 4

Plagæ terræ, partes terræ nuncupantur, lit. to. 4. p. 31. col. 1

Plaga est ipsa tribulatio metaphorice, lit. to. 4. p. 40. c. 1. culpam significat, loquimini Prædicatores plagas: & etiam pro pęna sumitur: loquimini igitur plagas, culpæ scilicet, & poenæ, myst. to. 4. p. 40. c. 2. orientalis declinat ad aquilonem, & quomodo, lit. to. 4. p. 93 c. 3. Ecclesiæ mala tempore matricidarum, myst to. 4. p. 216. c. 4. pessima tempore Antichristi, myst. to. 4. p. 216. col. 4

Plagiarii qui sint, lit. tom. 7. p. 209. col. 2

Placentas Reginæ cœli facere quid sit, mor. to. 4. p. 196. col. 2

Planctus bonus non est hodie, lit. to. 1. p. 207. c. 1. contra luxuriam carnis, lit. to. 4. p. 286. c. 3. sanctorum quatuor modis, lit. to. 6. p. 166. c. 1. damnatorum, lit. to. 7. p. 367. col. 1

Planetæ, qui procellæ sunt causa efficiens in his inferioribus, quos significent, lit. to 7. p. 362. col. 2

Planguntur tria bona, quæ solent esse in civitate, lit to. 4. p. 283. c. 4

Plangimus atque ploramus, quando nobis displicent, quæ geruntur, mor. tom. 5. p. 26. col. 4

Plangere multum debemus, quando aliquis magnus Religiosus, vel Prælatus, qui multa dona virtutum a Domino receperat, per peccatum cadit, & ea amittit, myst. tom. 5. p. 98. col. 2

Planta, & herba quælibet, etsi infructuosa videatur, habet tamen aliquas utilitates, quæ latent homines, lit. to. 1. p. 3. c. 1

Plantam habemus, perfectionem non, mor. to. 2. p. 112. c. 4

Planta pedis, &c. quomodo intelligatur, lit. to. 4. p. 4. col. 1

Plantavit vineam Christus, irrigavit, & quomodo, mor. to. 4. p. 14. c. 2

Planta, quæ sæpe transfertur, non coalescit, myst. to. 4. p. 154. c. 3

Plantare est bonum confirmare, lit. to. 4. p. 176. col. 3

Platanus, quæ frondosa est, & ramos suos late diffundit, refertur ad conjugatos, &c. myst. to. 5. p. 104. col. 4

Plantatio adulterina non dat fructum in tempore, mor. to. 1. p. 175. c. 1. fidelis est, quæ cultori suo fructum reddit, lit. to 4. p. 42. c. 1

Plantatio fidelis est illa, quæ secundum cultoris sui laborem reddit multiplicem fructum, lit. to. 4. p. 42 c. 1. infidelis est, non credere Deum trinum, & unum, myst. to. 4. p. 42. c. 2. fidelis est vera doctrina œcumenica, atque orthodoxa, myst. to. 4. p. 42. c. 2

Plantationes doctrinæ falsæ hominis, lit. to. 6. p. 55. c. 4. adulterinæ non dant radices, lit. tom. 6. p. 55. col. 4

Plantare quomodo sit peccatum, myst. to. 6. p. 238. col. 1. construere est, myst. tom. 6. p. 249. col. 3

Plantatores vinearum dicuntur, mor. to. 6. p. 114. col. 1

Plantati in terra qui sint, mor. to. 7. p. 37. col. 3

Plantati in cœlo qui sint, mor. to. 7. p. 37. col. 3

Plantatus an aliquis sit in mala terra, potest cognosci ex tribus, mor. tom. 7. p. 37. col. 4

Plasmare malum Dei, est prævidere malum, lit. to. 4. p. 81. col. 1

Plastes est idem, quod figulus, lit. to. 4. p. 93. col. 3

Plastes Græcum est, idem valet quod formator, lit. to. 4. p. 99. col. 1

Platea est via lata luxuriæ, mor. to. 2. p. 38. c. 4. latitudo vitæ sæcularis, mor. to 4 p. 144. c. 4. ducens ad infernum, quæ sit, lit. to. 4. p. 172. c. 3. est quoddam spatium in parte vacuum, exp to. 5. p. 131. c. 2. Ezech. vocat quoddam rotundum spatium in parte vacuum, in quo erant gradus dispositi in ascensu orbiculariter factum, exp. to. 5. p. 131. c. 2

Plateæ quid significent, lit. to. 7. p. 266. c. 4. quid significent, myst. tom. 7. p. 427. col. 1

Platanus extra aquas significat donum scientiæ, myst. to. 3. p. 215. c. 3

Plato posuit tria principia rerum æterna, Deum, Ideas, Hylem, lit. to. 1. p. 1. c. 1. cum sapientissimus esset dicebat, hoc unum scio, quod nihil scio, lit. tom. 3. p. 41. col. 4

Plato græce latitudinem dicit; mor. tom. 4 p. 144. col. 4

Plaudere debemus Deo omnes, myst. to. 2. p. 121. col. 4. ludere denotat, lit. tom. 4. p. 111. col. 1

Plaustra Ægypti sunt Prædicatores, qui subvehunt infirmos docendo & compatiendo, myst. tom. 1. p. 65. col. 3

Plaustrum quod est in se quadratum, & in rotis est rotundum, significat stabilitatem pœnitentiæ, & æternitatem futuræ gloriæ, myst. to. 1. p. 65. c. 4. sicut conterit grana, sic tu inimicos, lit. to. 4. p. 92. c. 3. fit, exp. to. 5. p. 183. col. 2

Plausus duplex, mor to. 1. p. 152. col. 1. bonum multiplex, ibidem, malus multiplex, myst. to. 4. p. 296. col. 2

Plebem Christi devorantes, qui sint, mor. to. 1. p. 136. col. 4

Plebs obediens affert gaudium Prælato, myst. to. 3. p. 24. c. 3. Justi sedula mente dijudicant, si sua facta placeant Deo, ne in die judicii condemnentur, lit. tom. 3. p 14. col. 4

Cogitant quoque semper de judicio Dei, qualiter tunc ei valeant respondere, ibid.

Plebs pes, myst to. 4. p. 4. c. 1. Babylonis cur virgo vocetur, lit. to. 4. p. 104. c. 4. Judaica mollis, & effeminata, lit. to. 4. p. 296. c. 1

Plebes dicuntur frondes, quia sicut frondes decorant arborem, & tegunt, & muniunt, ita subditi Dominum, exp. to. 5. p. 104. col. 3

Plebs nobilis est, sicut frondes moventur de facili, exp. to. 5. p. 104. c. 3

Plenaria remissio a Deo, mor. tom. 2. p. 77. col. 1

Plenitudo maris intelligitur perfectio penitentię, mor. to. 1. p. 155. c. 3

Plenitudo gratiæ triplex, apta, æqua, & cumulata, prima fuit in Sanctis, secunda in Maria, tertia in Christo Jesu, lit. to. 3. p. 138. c. 2. sapientiæ est timere Dominum, & ubi est major timor, ibi major est sapientia quoad effectum, non autem semper quoad cognitionem in via, lit. t. 3. p. 171. c 3. legis est dilectio, myst. to. 5. p. 150. c. 2. scientiæ est charitas, myst. to. 5. p. 150. c. 1. gratiæ alio modo in Christo, alio in Ecclesia, & alio in habente charitatem, exp. to. 7. p 63. c. 2. temporis dicitur adventus Domini propter octo rationes, mor. t. 7. p. 158. c. 3. temporis pluribus exponitur modis, lit. to. 7. p. 158. col. 3. gratiarum, & virtutum habitavit in Christo, lit. to. 7. p. 189. c. 1. Divinitatis corporaliter, quomodo in Christo, lit. to 7. p. 191. col 1. quam sumunt fideles a Christo quæ, lit. to. 7. p. 195. c. 3

Plenitudinis signum, lit. tom. 7. p. 281. col. 1

Plenus quis, lit. tom. 4. p. 5. col. 1

Pleonasmos figura quid sit, mor. to. 6. p. 244. col. 2

Plerique sub specie virtutis vitia nutriunt, a quibus maxime cavendum est, alleg. to. 1. p. 1. c. 4. fugiunt opera prava, opere, sed non cogitatione, & delectatione, lit. to. 3. p. 8. c. 3

Plerique semper discunt, & quo plura volunt scire, minus sciunt, lit. to. 3. p. 12. c. 3. alios docent vias mandatorum, & semitas consiliorum, sed ipsi semper sunt in invio, & non in via, lit. to. 3. p. 16. c. 1. in silentio humiles sunt, qui dum docendi officium assumunt, aut ex ipsa re, aut ex vana laude, aut ex propria placentia loquuntur, lit. to. 3. p. 26. col. 3

Plerique dicunt Deo, Pater & Domine mi, sed nec filios, nec servos se esse opere ostendunt, solo ore sunt filii, & servi, opere vero sunt filii, & servi diaboli, lit. to. 3. p. 41. col. 2

Plerique sua aliis largiuntur, sed qualiter, vel unde habeant, quæ possideot, non attendunt, lit. to. 3. p. 52. c. 1. iniquitates suas palliunt verbis doctrinæ sacræ, nam verba sancta habent in ore, sed vitam sceleratam in opere, myst. tom. 3. p. 58. col. 4

Plerique sedent in loco sancto Ecclesiasticæ dignitatis corpore, non mente, numero non merito, falsa positione, non rei veritate, lit. t. 3. p. 92. c. 4. attendunt festucam, quæ est in oculo fratris sui, trabem vero in oculo proprio non vident, lit to. 3. p. 220. col. 4

Plorare debemus propter Dei injuriam, & propter nostrum incommodum, mor. tom. 2. p. 208. col. 4

Plorare permittitur super mortuos morte naturæ, non tamen desperando de resurrectione, ibid.

Plorandum est de defectu gratiæ, & de defectu intellectus, nam per gratiam vivit affectus, & per intelligentiam vivit intellectus, lit. tom. 3. p. 109. col. 3

Plorandi verbū cur ter a Propheta proferatur, dicitur, lit. t. 4. p. 114. c. 2

Plumbum consolationem denotat, sufflatorum tribulationem significat, myst. to. 4. p. 194 c. 3. quod est ponderosum, & facile flectitur pondus peccatorum in laicis significat, qui facile ducuntur, & ad voluntatem tangentis flectuntur, mor. to. 5. p 82. col. 1

Plumbum malum exemplum, vel consuetudinem significat, myst. tom. 5. p. 96. col. 2

Plura sunt præcepta, sed unum in radice charitatis, lit. to. 1 p. 16. c. 3

Plures hodie videntur sequi Baal, quam Deum, lit. to. 2. p. 257. c. 2

Plures sunt species eleemosynæ, quæ cum animi hilaritate exercenda est, lit. tom. 3. p. 175. col. 3

Plus duplicem retinet expositionem, lit. to. 6. p. 36. col. 3

Pluit Dominus super partem animæ, & super aliam non, quando quis deserit fornicationem, & tamen manet usurarius, mor t. 5. p. 195. c. 4

Pluvia temporanea, & serotina dicitur dupliciter, lit. to. 1. p. 160. col. 4. est verbum prædicationis, unde Prædicatores nubes vocantur, lit. tom. 1. p. 161. col. 1

Pluvia dicitur doctrina multis de causis, alleg. to. 1. p. 167. c. 1. significat fluxum carnalis concupiscentiæ, guttæ pluviæ sunt partia-

les concupiscentiæ, mor. tom. 3. p. 170. col. 3. concupiscentia carnalis, myst. tom. 4. p. 13. col. 1
Pluvia de aere veniens, diaboli tentatio est, mor. to. 6. p. 30. col. 3
Pluvia, idest, Prædicatio, mor. to. 7. p. 10. col. 3
Pluvia temporanea, quæ dicatur, lit. to. 7. p. 322. col. 3. non est pondus avibus, lit. tom. 7. p. 376. col. 1
Plato, & alii magni Philosophi dicuntur inspexisse libros Moysis, & alios Hebræorum libros, exp. glos. to. 7. p. 40 col. 4
Poderis est vestis talaris, & significat virtutem perseverantiæ, lit. tom. 3. p. 223. col. 4
Poder quid sit, exp. tom. 5. p. 215. col. 1
Pœna aperit oculos, quos culpa clausit, lit. to. 1. p. 6. col. 1
Pœna semper est comes peccati, lit. to. 1. p. 7. c. 1. temporali interdum multi puniemtur pro peccato unius, alleg. to 1. p. 63. c. 4. triplex peccati, subtractio gratiæ, carentia divinæ visionis, & tormentum gehennæ, lit. to. 1. p. 176. c. 2. multiplici de causa infligitur alicui, unde versus, ut probet, aut purget, aut puniat, aut veneretur: Ut Christi pateat gloria, pęna datur, lit. t. 1. p. 398. c. 2 seper comitatur culpam, sed non semper, ubi pena, ibi culpa, lit. to. 1. p. 400. c. 3
Pœna præsens pruinæ comparatur, quæ cito transit, æterna vero nivi, quæ est diuturna, lit. to. 1. p. 403. c. 3 est iniquo tacere, nec patienter audit, qui negligit corrigi, lit. to. 1. p. 409. col. 2
Pœna, & ærumnæ pęnitentium quæ, lit. to. 2. p. 12. c. 4. peccatorum in præsenti vita, myst. tom. 2. p. 13. col. 4
Pœna præsens, quæ ad comparationem æternæ, mor. to. 2. p. 27. c. 1
Pœna sunt laquei, mor. tom. 3. p. 58 col. 2
Pœna significatur in diluvio, alleg. to. 2. p. 68. col. 3
Pœnæ enumerantur inimicorum, & Dæmonum in futurum, alleg. tom. 2. p. 86. col. 3
Pœnalitates vitæ hujus sunt sagittæ, pen. to. 2. p. 97. col. 4
Pœna temporalis est mala tristitia, mor. to. 2. p. 110. col. 1. malorum incipit a timore, myst. to. 2. p. 125. col. 3
Pœnæ æternæ acerbitas notatur, alleg. to. 2. p. 126. c. 1. quatuor malorum in inferno, mor. to. 2. p. 127. c. 3. Antichristi quæ erunt, myst. tom. 2. p. 135. col. 3
Pœna duplex amissio bonorum præsentium, & confusio æterna, mor. to. 2. p. 137. c. 1. eorum, qui nolunt converti, alleg. to. 2. p. 148. c. 3. peccatorum quadruplex, mor. to. 2. p. 165. c. 2. æterna est aqua supplicii, alleg. tom. 2. p. 172. col. 1
Pœnæ in passione Christi quæ fuerunt, alleg. to. 2. p. 174. c. 3
Pœna malorum maxima est rui de peccato in peccatum, alleg. tom. 2. p. 175. col. 3
Pœna peccati dicitur usura, mor to. 2. p. 182 c. 4. quæ non refertur ad gloriam mala est, mor to. 2. p. 193. col. 1
Pœnæ acerbitas notatur per ignem, & flammam, mor. to. 2. p 219. c. 1. miseriæ gravissimæ, & quæ, mor. to. 2. p. 230. col. 4
Pœnæ sunt sancta desideria, & virtutes, myst. to. 2. p. 239. c. 1. inferni septem vitia, mor. to. 2. p. 266. col. 4
Pœna magna est habere Pręlatum cupidum, vel avarum, mor. to. 2. p. 286. c. 1. major est habere Prælatum stultum, mor. to. 2. p. 286. c. 1
Pœna maxima est habere Prælatum perniciosum, mor. to. 2. p. 286. c. 1. oculos aperit, quos culpa claudit, aliter to. 2. p. 304. col. 2. quanto plus timetur, tanto magis cavetur culpa, ideo vir justus semper est pavidus, lit. to. 3 p. 60. col. 3
Pœna injustorum inde cumulatur ex eo, quod diutius vivunt, nec tamen convertuntur ad exempla justorum, lit. to. 3. p. 143. col. 2. bonorum est purgatio, vel promotio, malorum vero pęna est initium condemnationis, & vindicta peccati, lit. to. 3. p. 157. c. 1. in inferno aperit oculos cordis, quos hic culpa clauserat, myst. to. 3. p. 246. c. 4. æterna describitur, lit. to. 4. p. 35. c. 3. auctoris est altera a pęna discipuli; myst. to. 4. p. 36. col. 4
Pœna Dæmoniorum, & superborum, lit. tom. 4. p 54. c. 3. quadruplex assignatur propter quadruplicem culpam, myst. to 4. p. 54. c. 4. diaboli exprimitur in die judicii post pęnas reproborum, lit. to. 4. p. 57 c. 3. oculos aperit quos sola culpa claudit, myst. to. 4. p 60. c. 4. malorum exprimitur per diem propter durationem, myst. to. 4. p. 75. c. 4. debitæ jactantiæ demonstratur, mor. to. 4. p. 86. col. 3
Pœna inferni morti comparatur, & quomodo, myst. to. 4. p. 114. c. 2. malorum combustio, quam passi sunt a Chaldæis primo, postea a Romanis, lit. to. 4. p. 117. c. 1. comminata per Moysen Hebræis, quæ fuerit, lit. to. 4. p. 143. col. 3
Pœna compescit actum, sed gratia peccandi voluntatem, & habitum absnibet, myst. tom. 4. p. 160. col. 2
Pœnam temporalem sequitur in reprobis pęna æterna, lit. to. 3. p. 173. col. 3
Pœna est judicium, vel etiam ostensio pęnæ, myst. to. 4. p. 214. c. 3. par datur magistro, & discipulo, myst. to. 4 p. 234. c. 2. inferni respectu præsentis pęnitentiæ dicitur ferrea, mor. to. 4. p. 242. c. 4. & labor Judæorum, qui Jeremiam affixerunt, describitur, lit. to. 4 p. 303. c. 1
Pœnæ Christi fuerunt sapientia, & patientia, lit. to. 4. p. 139. col. 3
Pœna inferni comparatur lapidibus, quia punit avaros duros, & immisericordes, myst. to. 5. p. 62. c. 2. inferni comparatur gladio, quia trucidat, secat, & diminuit superbos erectos, myst. to. 5. p. 61. c. 2. inferni comparatur igni, quia punit, & comburit luxuriosos, myst. to. 5. p. 60. c. 2. inferni dicitur profunda secundum culpæ profunditatem, myst. to. 5. p. 86. c. 2. inferni dicitur lata, secundum culpæ perpetuitatem, & peccantium innumerositatem, myst. to. 5. p. 86. c. 2. inferni dicitur profunda, quia nullus inde exit, myst. to 5. p. 86. c. 2. subditur reproborum post flagella populi Domini ad significandum, quod boni hic puniuntur, & in futuro gloriabuntur, mali e contrario hic gloriantur, & in futuro cruciabuntur, myst. to. 5. p. 91. c. 1. pari non omnes puniuntur, sed secundum exigentiam meritorum, exp. to. 5. p. 113. c. 1. ipsa signatur per hos duos accusativos ignem, & sulphur, quæ consistit in ardore, & fętore, mor. tom. 5. p. 122 col. 2
Pœna merito inferni, significatur per hos quatuor ablativos peste, sanguine, & imbre vehementi, & lapidibus immensis, mor. tom. 5. p. 122. col. 2
Pœna peccatorum est mensa Dæmonum, exp. to. 5. p. 124. col. 2
Pœnæ Judæorum determinatio, exp. to. 5. p. 159. col. 2. excidi, & in ignem mitti, lit. to. 6. p. 29. col. 3. æternæ reatus divisio est a Deo, lit. to 6. p. 58. col. 2
Pœna mitissima erit eorum, qui præter originale peccatum nullum addiderunt, lit. to. 6. p. 212. col. 1
Pœnæ divitis multiplices dicuntur, lit. to. 6. p. 232. col. 2
Pœna duplex in inferno, mor. to. 6. p. 302. c. 4. duplex, exp gl. to. 7. p. 28. col. 1. una est in inferno aliter, & aliter affligens secundum diversa peccata, exp. glos. to. 7. p. 35. col. 2
Pœnam æternam merentur peccatores simpliciter ex condigno, & quare, exp. glos. tom. 7. p. 48. col. 4
Pœna in inferno duplex, exp. glos. tom. 7. p. 80. col. 2
Pœnam maximam vocant maledictum, exp. glos. to. 7. p. 154. col. 4
Pœnas dare quid, lit. to. 7. p. 204. col. 2
Pœna incipit a majoribus, lit. to. 7. p. 256. c. 2. sequitur culpam, lit. to. 7. p. 274. c. 1. oculos aperit, quos culpa claudit, lit. to. 7. p. 313. c. 2. æterna quare caligo tenebrarum dicatur, lit. to. 7. p. 343. c. 2. similis culpæ debet esse, lit. to. 7. p 374. col. 1
Pœna oculos aperit, quos prosperitas claudit, lit. to. 7. p. 410. c. 3. malorum semper vocatur calix vini, & numquam aquæ, lit. to. 7. p 412. c. 3. æterna dicitur grando, lit. to. 7. p. 412. c. 4. malorum num sit admiranda, lit. to. 7. p. 413. col. 4
Pœnæ æternitas quid notet, lit to. 7. p. 420. col. 3
Pœnitentes habent hostes a tergo, idest, peccatorum præteritorum memoriam ante faciem, tentationes ingruentes, primi confessione superandi sunt, secundi oratione vincendi, mor to. 1. p. 45. col. 1
Pœnitens vere tentationes diaboli vilipendet, lit. to. 1. p. 44. c. 4
Pœnitenti duo sunt necessaria, munditia intus in corde per contritionem, & mutatio exterior per honestam conversationem, mor. tom. 1. p. 48. col. 4
Pœnitens debet esse luctator, & supplantator, myst. to. 1. p. 66. c. 3
Pœnitentes, & viri religiose viventes infames existimantur a divitibus mundi, lit. tom. 1. p. 222. col. 2
Pœnitentium ærumnæ, & pęnæ, lit. to. 2. p. 12. col. 4
Pœnitens timens pœnam temporalem habebit æternam, mor. tom. 2. p. 27. col. 1
Pœnitentium refugium Dominus, mor. to. 2. p. 78. c. c. 3
Pœnitentes sunt montes Dei, mor. to. 2. p. 91. col. 4
Pœnitens quid debeat primo petere, pen. to 2. p. 97. c. 3. quomodo factus sit miser, all. t. 2. p 98. c 2. habet tria contraria, quæ sunt in peccatore, alleg to. 2. p 99. c. 1. deponit mala, & assumit bona, alleg. to. 2. p. 99. c. 1. quid petat post pęnitentiam, lit. to. 2. p. 100. c. 4. quomodo debet petere gratiam, alleg. to. 2. p. 100. c. 4. dicitur pauper, alleg. to. 2. p. 107. c. 2. quæ habet a Spiritu sancto, per totam columnam ostenditur, lit. to. 2. p. 133. c. 2. per gratiam de peccatore fit concionator, lit. to. 2. p. 133. c. 3. quomodo debeat circuire civitatem conscientiæ suæ, mor. to. 2. p. 150. c. 2. debet in confessione sonare citharam, mor. to. 3. p. 105. c. 2. debet circuire civitatem cęlestem per contemplationem, mor. to. 2. p. 150. col. 4
Pœnitentes quomodo extendunt calceamentum in Idumæa, myst. to. 2. p. 152. c. 3. debent dare dignos fructus, mor. to. 2. p. 165. col. 1
Pœnitens se habet ad modum naufragantis, mor. to. 2. p. 171. c. 4. a tribus petit liberari, mor. to. 2. p. 174. c. 2. multa debet cogitare, ut bene confiteatur, mor. to. 2. p. 194. c. 4. delectatur inter lacrymas, & dolores sicut in mensa, mor. to 2. p. 211. col. 3
Pœnitentes de peccatis persecutiones inveniunt, mor. to. 2 p. 211. c. 4. assimilantur pellicano, nicticoraci, & passeri, mor. to. 2. p. 260 c. 2
Pœnitentes post fletum habent oculos clariores, mor. to. 2. p. 260. c. 4
Pœnitentibus quid dicatur, mor to. 2. p. 270. col. 3
Pœnitentes dicuntur tabernacula Domini, mor. to 2. p. 284. col. 4
Pœnitens vere de peccatis melior est, quam justi in charitate torpentes, & operari negligentes, lit. to. 3. p. 35. col. 2
Pœnitentes sunt Christo tributarii, myst. to. 4. p. 68. col. 2
Pœnitentes debent summopere timere carentiam visionis Dei, mor. to. 4. p. 84. c. 4. quid quærere debeant, docetur, mor. to. 4. p. 84. c. 4. æquantur innocentibus, mor. to. 4. p. 131. c. 4. semper de peccato dolere debent, mor. tom. 4. p. 144. col. 2
Pœnitens coram Deo quomodo loqui debeat, mor. to. 4 p. 244. col. 1
Pœnitentes de minoribus peccatis filiæ dicuntur, myst. to. 4. p. 146. c. 4
Pœnitentes, ne desperent propter asperitatem pœnitentiæ, admonentur, mor. tom. 4. p. 186. col. 2

Pœni-

Pœnitere dicitur Deus, quando aufert sententiam suæ comminationis, lit. tom. 4. p. 188. col. 3

Pœnitens vere debet confundi, & interius, & exterius, lit. tom. 4. p. 193. col. 2

Pœnitentes in hoc mundo non habent, nec habere debent consolationem, myst. tom. 4. p. 220. col. 2

Pœnitere Dei nullam mutationem in ipso dicit, nostram tamen libertatem arbitrii ostendit, lit. to. 4. p. 240. col. 1

Pœnitens omnino debet ponere in se potestatem Confessarii, myst. tom. 4. p. 252. col. 2

Pœnitentes recidivantes tardius sanantur, mor. to. 4. p. 265. c. 3

Pœnitens, qui sæpe confitetur, placet Deo, myst. to. 4. p. 274. c. 2. in pœnitentia saltare debet, myst. to. 4. p. 274. c. 1

Pœnitet me fecisse hominem, quomodo intelligatur, alit. tom. 5. p. 10. col. 2

Pœnitentes signantur per dextrum latus, myst. to. 5. p. 19. c. 1. cur sint illi veri gementes, mor. to. 5. p. 37. c. 3

Pœnitentes debent memoriæ infigere tempus, ex quo diabolus confirmatus est quasi Dominus super eum, idest, ex quo peccavit, & omnes dies computare, ut in die placiti sciat respondere, & rationem reddere, cum dicatur ei, redde rationem villicationis tuæ, myst. to. 5. p. 88. col. 2

Pœnitentes conversos diabolus tentat propter malam consuetudinem, mor. tom 5. p. 121. col. 2

Pœnitens homo innocenti præponitur, & quare, lit. to. 6. p. 3. c. 1

Pœnitere, & pœnitentiam agere differunt, per longum optime docetur, lit. tom. 6. p. 9. col. 3

Pœnitens quid facere debeat, docetur, lit. to. 6. p. 84. col. 3. ad columnam, quæ Ecclesia est, alligari debet, mor. to. 6. p. 86. c. 1. verus quatuor habere debet, lit. to. 6. p. 182. c. 1

Pœnitens vere tria debet habere, mor. to. 6. p. 289. col. 2

Pœnitet ille in dolo, qui in pœnitentia non perseverat, mor. tom. 6. p. 289. col. 2

Pœnitendo quomodo peccata tegantur, exp. gl. to. 7. p. 14. c. 2

Pœnitentis in claustro est typus Christus in Cruce, lit. to 7. p. 217. c. 2

Pœnitere de peccato in Spiritum sanctum an impossibile, lit. tom. 7. p. 249. col. 4

Pœnitentes, & incipientes significantur per Lazarum, myst. tom. 7. p. 257. col. 1

Pœnitentis lacrymæ, cordisque dolor quare aqua munda dicatur, lit. tom. 7. p. 263. col. 2

Pœnitentia est uxor, quam sibi quisque in hac vita desponsare debet, quam in alia dimittet, & gloriam habebit, mor. to. 1. p. 7. c. 4

Pœnitere Dei est mutare opus, quod fecit, lit. to. 1. p. 9. c. 2

Pœnitentia & dolor non cadunt in Deum, lit. to. 1. p. 9. c. 3

Pœnitentia cum hilaritate facienda est, myst. to. 1. p. 29. c. 2

Pœnitentia, & spes veniæ debent esse comites, mor. to. 1. p. 36. c. 4

Pœnitens debet habere vocem Jacob, idest, verba humilia, atque simplicia in oratione, & confessione, mor. to. 1. p. 37. c. 1

Pœnitentia, etsi tarda sit, cita tamen a Domino reputatur, mor. tom. 1. p. 37. col. 1

Pœnitenti tria necessaria sunt, pudor de peccato commisso, dolor de bono amisso, timor de supplicio promerito, mor. to. 1. p. 38. c. 2

Pœnitentia nimis gravis non est injungenda, ne dum aliquos emendare volumus, eos fugere faciamus a nobis, mor. to. 1. p. 47. c. 1

Pœnitens in bivio sedere dicitur per recordationem peccatorum commissionis, & omissionis, mor. to. 1. p. 54. col. 4

Pœnitentia quandoque præponderat innocentiæ, & est efficacior ad gloriam obtinendam, mor. to. 1. p. 57. c. 2. cum hilaritate mentis est peragenda propter Deum, myst. to. 1. p. 66. c. 3. facit videri, & audiri Deum, myst to. 1. p. 66. c. 3. non est procrastinanda, neque vota sunt differenda, lit. to. 1. p. 109. c. 3. vera veniam promeretur, sed simulata Deum irritat, lit. to. 1. p. 112. c. 4. facta sine charitate irrita est, lit. to. 1. p. 133. c. 1. purgat peccata & sordes abluit, mor. to. 1. p. 188. c. 2. impedimenta removet, virtutes vero dirigunt hominem ad cœlestem patriam, mor. to. 1. p. 188. col. 2

Pœnitentiæ effectus quinque, &c. remissio peccatorum gratuitorum, munerum restitutio, naturalium reparatio, pœnarum absolutio, & gloriæ adeptio, lit. to. 1. p. 195. col. 2

Pœnitentia injuncta fieri debet, mor. to. 1. p. 197. c. 4. veritas delectationem peccati in amaritudinem, & gloriam temporalem in contemptum, mor. to. 1. p. 214. c. 2. festinanter est agenda, dum adest locus, & tempus, lit. to. 1. p. 240. c. 3. ad perfectam satisfactionem est perducenda, mor. tom. 1. p. 362. col. 2

Pœnitentiam plerique agunt, sed non fructus pœnitentiæ, alii faciunt fructus pœnitentiæ, sed non dignos. Alii faciunt pœnitentiam, & fructus pœnitentiæ dignos, ibid.

Pœnitentia perfecta est, ut cor doleat, os confiteatur, manus operetur, oculus ploret, venter jejunet, ut sicut omnia membra in peccando Deum offenderunt, sic satisfaciant pœnitendo, ibid. est scala, Angeli ascendentes, sunt sanctæ cogitationes, quibus nunc beneficia Dei, nunc peccata propria, nunc pœnas inferni consideramus, mor. tom. 1. p. 262. col. 2

Pœnitentes debent jugiter considerare Christum affixum cruci, mor. tom. 1. p. 262. col. 2

Pœnitentia grandis via nominatur, quia toto tempore vitæ perseverare debet, mor. tom. 1. p 284 col. 2

Pœnitenti promittitur remissio peccatorum, si deserit improbitatem vitiorum, lit. tom. 1. p. 346. col. 4

Pœnitentia sine charitate non prodest, lit. to. 1. p. 399. c. 1

Pœnitentia jungit Deo eos, quos peccata, & iniquitates separaverunt a Deo, lit. tom. 1. p. 402. col. 2

Pœnitens quidquid facit, nihil esse reputat respectu peccatorum, quæ gessit, & præmii quod sperat, lit. tom. 1. p. 404. c. 2

Pœnitentia concipitur a timore, myst. to. 2. p. 11. col. 4

Pœnitentia dicitur via pacis, mor. tom. 2. p. 26. col. 3

Pœnitentia, via, misericordia, veritas, justitia, & pax inveniuntur, mor. to. 2. p. 26. col 3

Pœnitentia habet viam trium dierum, mor. to. 2. p. 26. col. 3

Pœnitentiam aggredi qui timent, mor. to. 2. p. 27. col. 1

Pœnitentiæ viæ dicuntur duræ propter multa, mor. to. 2. p. 31. c. 2. viæ dicuntur dulces, mor. to. 2. p. 31. c. 2. amaritudo per myrrhæ amaritudines designatur, mor. to. 2. p. 31. col. 2. progressus, & perseverantia, lit. tom. 2. p. 38. col. 1

Pœnitentia est lavacrum, mor. tom. 2. p. 59. col. 3

Pœnitentiæ fructus satisfactio, mor. to. 2. p. 77. col. 1

Pœnitentiam differre est tacere Dei, mor. to. 2. p. 77. col. 3

Pœnitentia placet sanctis, mor. to. 2. p. 78. c. 1. habet gaudium, & exultationem, mor. tom. 2. p. 78. col. 3. ad citharæ concordiam est reducenda, mor. tom. 2. p. 79. col. 3

Pœnitentiæ dies dicuntur boni, mor. to. 2. p. 84. col. 3

Pœnitentia est correctio animæ, mor. to. 2. p. 91. col. 4

Pœnitentia est, per quam acquiritur status bonorum, lit. to. 2. p. 97. c. 3. debet fieri in dolore, in timore, & in amore, lit. to. 2. p. 97. c. 3

Pœnitentia magna quæ sit, aliter to. 2. p. 97. col. 4. & contritio distincta, aliter tom. 2 p. 98. col. 1

Pœnitentiæ partes tres, pœn. tom. 2. p. 100. col. 1

Pœnitentia vera occupat cor, linguam, & omnes potentias animæ, alit. to. 2. p. 100. c. 1. est tristitia bona, mor. to 1. p. 112. c. 1

Pœnitentiæ processus per quam peccata delentur, mor. to. 2. p. 114. c. 3

Pœnitentiam faciens corpore, & non corde assimilatur latroni a sinistris crucifixo, mor. tom. 2. p. 114. col. 4

Pœnitentiæ veræ magnitudo, quæ sit, mor. to. 2. p 115. col. 2. conditiones significatæ per conditiones Hyssopi, lit. to. 2. p. 132. col. 3

Pœnitentia bellatrix est contra vitia, lit. to. 2. p 134. c. 3. habet radicem amaram, & fructum dulcem, mor. to. 2. p. 135. col. 4. dura significatur per petram, mor. to. 2. p. 153. col. 2. significatur per desertum, mor. tom. 2. p. 156. col. 3

Pœnitentia dicitur mare bonum, mor. to. 2. p. 161. c. 1. ab initio vitæ, lit. to. 2. p. 185. col. 2. peccatorum aliquando causam sumit de peccato Prælatorum, mor. to. 2. p. 187. col. 4. sepelit peccata, mor. tom. 2. p. 209. col. 2

Pœnitentia assimilatur sepulchro propter multa, mor. to. 2. p. 209. c. 2. salvat nos a peccato, mor. to. 2. p. 211. c. 2

Pœnitentiæ propositum frequenter concipitur a timore, mor. to. 2. p. 211. c. 2. quantitas ad æqualitatem culpæ, mor. to. 2. p. 212. c. 3

Pœnitens est Benjamin, & quare, mor. to. 2. p. 213. col. 2

Pœnitentia gratis danda est Deo, myst. to. 2. p. 213. c. 2. quomodo est domus Raab, mor. to. 2. p. 228. c. 3. & abstinentia sunt sepes, mor. to. 2. p. 253. c. 4. recedentes viam Christi amittunt, mor. to. 2. p. 115. col. 1. soror est activæ, & contemplativæ vitæ, mor. to. 2. p. 272 c. 4. non cadit in Deum, mor. to. 2. p. 289. c. 4. veram consistit in tribus, mor. tom. 2. p. 291. col. 1

Pœnitentium duo genera, mor. tom. 2. p. 295. col. 2

Pœnitentia dicitur porta justitiæ, & cur, mor. to. 2. p. 301. col. 2

Pœnitentiæ opera sunt testimonia oris Dei, & cur, lit. to. 2. p. 311. c. 1

Pœnitentia curat omnia peccata, lit. to. 3. p. 97. c. 2. facit conscendere hominem ab imo vitiorum ad alta virtutum, & de mundo ad cœlum, mor. tom. 3. p. 120. c. 2

Pœnitentia est, per quam de imo vitiorum in alta virtutum, & de servitute peccati in libertatem gratiæ ascenditur, lit. to. 3. p. 121. col. 2

Pœnitentia exigit propositũ non amplius peccandi, dolorẽ de præteritis, complacentiam alterius boni, notitiam veritatis, confidentiam obtinendi veniam, & timorem Domini, lit. to. 3. p. 175. c. 1. & 2

Pœnitentiæ effectus, lit. tom. 4. p. 3. col. 2

Pœnitentiæ partes tres, lit. tom. 4. p. 10. col. 2

Pœnitentiæ qui, & quot sint gradus, declaratur per Augustinum, myst. tom. 4. p. 53. col. 2

Pœnitentia debet fieri in dimidio annorum, non in fine, myst. tom. 4. p. 84. col. 4

Pœnitentia homines convertuntur ad Dominum, mor. to. 4. p. 90. c. 1

Pœnitentium profectus ordinate describitur, myst. to. 4. p. 95. c. 4

Pœnitentia multi abutuntur, myst. to. 4. p. 103. c. 4. nihil valet, nisi a peccato abstineas, mor. to. 4. p. 120. col. 4

Pœnitentiæ partes propria dicuntur vestimenta, myst. to. 4. p. 153. c. 3

Pœnitentiam facere, est dare laudem Deo, myst. to. 4. p. 213. c. 4. ligneam, qui tenuerit, ferream faciet, mor. to. 4. p. 242. col. 3.

Pœnitentiæ exteriores habilitant hominem ad gratiam, lit. tom. 4. p. 256. col. 3

Pœnitentia abscondit ab oculis Dei præterita mala, alit. to. 5. p. 6. c. 4

Pœnitentiæ quinque ſunt partes, & quæ, myſt. to. 5. p. 21. c. 2. partes tres, mor. tom 5. p. 22. col. 4
Pœnitentia eſt amara in contritione, amarior in confeſſione, amariſſima in ſatisfactione, mor. to. 5. p. 80. c. 2. dicitur quaſi pœna tenens: tenet enim Deum, ne feriat, & tenet hominem, ne ad peccata redeat, mor. to. 5. p. 80. c. 2. debet fieri in occulto, non in aperto ad oſtentationem, myſt. to. 5. p. 101. col. 2
Pœnitentia debet eſſe cum lætitia, mor. to. 5 p. 123. c. 4. quando quicquid in ea naſcitur, de Spiritu ſancto eſt, mor. to. 6. p. 5. c. 1. quot natos pepererit, & quomodo appellantur, mor. to. 6. p. 5. c. 1. tribus de cauſis in uxorem accipienda eſt, mor. to. 6. p. 5. col. 1. cujus ſoror ſit, mor. to. 6. p. 5. c. 1. pulchra, dives, ac nobilis extat, mor. to. 6. p. 5. c. 1. & fructus pœnitentiæ, quomodo differant, lit. tom. 6. p. 10. col. 1
Pœnitentiam eſſe agendam multis de cauſis docetur, mor. to. 6. p. 13. col. 3. agere ſeptem impediunt, mor. to. 6. p. 13. col. 3
Pœnitentiam agere metu mortis tantummodo nihil valet, lit. tom. 6. p. 78. col. 2
Pœnitentia in medio pœnitentium agenda eſt, mor. to. 6. p. 86. c. 4
Pœnitentia ratione confeſſionis dicitur maximum ſacramentum, mor. tom. 6. p. 88. col. 3
Pœnitentia in duobus conſiſtit, mor. to. 6. p. 94. c. 4. vera habet ſeptem, mor. to. 6. p. 94. col. 4
Pœnitentiæ tres partes, lit. to. 6. p. 122. col. 1
Pœnitentiæ digni fructus qui ſint, lit. to. 6. p. 149. col. 3
Pœnitentia gravis quibus injungenda, quibus vero non, docetur, mor. tom. 6. p. 162. col. 3
Pœnitentiæ definitio datur, lit. to. 6. p. 122. col. 3
Pœnitentiæ quæ iraſcibilis, quæ vero non, lit. to. 6. p. 223. col. 3
Pœnitentiæ ordo, triaque, quæ ad pœnitentiam requiruntur, nimirum contritio, confeſſio, & ſatisfactio notantur, mor. tom. 6. p. 225. col. 2
Pœnitentia reſtituit innocentiam, lit. to. 6. p. 225. col. 3
Pœnitentiæ tres partes tanguntur, mor. to. 6. p. 236. c. 2
Pœnitentia integrum reſtituit, & reparat ſtatum mentis, lit. to. 6. p. 278. c. 1. quid ſit, mor. to. 6. p. 300. c. 2. inanis eſt, quam ſequens culpa coinquinat, mor. to. 6. p. 300. c. 2. dicitur mare, & cur, mor. to. 6. p. 311. c. 4. dicitur labium, & cur, mor. to. 6. p. 311. c. 4. dicitur labium æneum, mor. to. 6. p. 311. c. 4. dicitur labii ænei baſis, & cur, mor. to. 6. p. 311. col. 4
Pœnitentiæ partes tres, mor. to. 6. p. 312. c. 2. indicium eſt rubor verecundiæ, mor. to. 6. p. 345. col. 4
Pœnitentia dupliciter agitur, mor. tom. 6. p. 350. col. 4. dicitur nebula, & cur, lit. to. 6. p. 351. c. 4. jugis eſt ſuperpoſita in corpore proprio, mor. to. 6. p. 373. col. 1
Pœnitentiæ opera quomodo ſint Sacramentum, & non bona, vitia, exp. gloſ. tom. 7. p. 66. col. 2
Pœnitentia cum nobis proponitur, cum Pharaone ſignum petimus, mor. to. 7. p. 75. c. 3. eſt ſignum Domini, mor. to. 7. p. 80. col. 3. eſt baculus, mor. to. 7. p. 97. c. 1. dicitur dolor de peccatis, & contritio, exp. gloſ. to. 7. p. 105. col. 4. ſolemnis, quæ, exp. gloſ. tom. 7. p. 105. col. 4
Pœnitentiæ crucem aſcendunt propter varias cauſas, mor. to. 7. p. 152. c. 1. ſignificatur per crucem, ejuſque fructus multos, & pretioſos vide, lit. tom. 7. p. 185 col. 2
Pęnitentię vexationē ſequitur intelligentia veritatis, lit. t. 6. p. 226. c. 3
Pęnitentiam agere fuit exordium ſermonum Chriſti, lit. t. 7. p. 248. c. 4
Pœnitentia eſt lapis in fundamento, lit. to. 7. p. 249. c. 1. Cain, & Judæ qualis, lit. to. 7. p. 273. c. 2. vivificatur homo, lit. to. 7. p. 371. c. 3. nil valet, niſi reſtituantur ablata, lit. to. 7. p. 374. c. 1
Pœnitentiale forum eſt juſtitia Dei, myſt. to. 2. p. 177. c. 4
Polymitum eſt veſtis diverſorum colorum, vel picturarum, vel diverſorum filorum, exp. tom. 5. p. 59 c. 1
Polymita vocat pannos incredibili varietate diſtinctos, expoſ. tom. 5. p. 96. col. 4
Polintores dicuntur cadaverum ſepultores, ſive curatores quaſi pollutorum unctores, mor. tom. 5. p. 123. col. 3
Policidio ſepulchrum interpretatur, lit. to. 4. p. 180. col. 3
Pollutio ſculptilia, & conflatilis quæ ſit, lit. to. 4. p. 66. col. 1. multiplex per longum declaratur, lit. to. 4. p. 290. col. 4
Polluti vocantur Judæi, quia maculati ſanguine filii Dei ſunt, myſt. tom. 4. p. 122. col. 3
Pollutum eſt actus peccati, mor. to. 4. p. 122. col. 4
Pompa divitum eſt ſicut tonitruum, quod multum perſtrepit, ſed cito in pluvia deficit, ſic divitum pompa cito ceſſabit, lit. tom. 3. p. 247. col. 3
Pompejus fecit de templo Domini ſtabulum equorum, ſed nos pejus, mor. tom. 7. p. 81. col. 1
Pondus, & ſtatera judicium Dei ſunt, quia juſta, & juſte operatur omnia, lit. to. 1. p. 405. c. 3. & ſtatera quare ſint judicia Domini, & quomodo, alleg. to. 2. p. 42. c. 2. & ſtatera ſunt judicia Domini, lit. to. 2. p 310. c. 2. & pondus, menſuram, & menſuram habent illi, qui peccata ſua parva exiſtimant, aliorum autem magna, myſt to. 3. p. 43. c 2. vel qui in ſuis actibus quærunt, quæ laudentur, & in factis proximi, quæ vituperentur, ibidem, quid ſit, declaratur, lit. to. 4. p. 88. c. 3. terreni deſiderii tanta obſtinatione os cordis præcludit, ut ad appetenda cœleſtia ſurgere nunquam poſſit, myſt. to. 5. p. 217. c. 1. ſignificat opus juſtitiæ, actus vero concupiſcentiam ſæculi, lit. to. 6. p. 65. c. 3. onerosa præcepta dicuntur, lit. to. 6. p. 65. c. 3. reſpondet ordini, & menſura modo, exp. to. 7. p. 59. col. 2. culpæ, pœnæ æternæ, gratiæ, & gloriæ, lit. to. 7. p. 233. c. 3. animæ amor, lit. to. 7. p. 263 c. 2. grave peccatum, lit. tom. 7. p. 271. col. 1
Ponentes ſpem in homine acerbe reprehenduntur, lit. to. 4. p. 183 c. 1
Ponimus Dominum ſuper cor, quando, &c. lit. to. 4. p. 23. c. 3
Ponam in deſerto flumina, ideſt, Chriſtum in gentilitate, myſt. tom. 4. p. 97. col. 4
Pone cur bis dicatur, exp. tom. 5. p. 82. col. 1
Ponere aquam in pelvim quid ſit, mor. to. 6. p. 365. c. 4
Pontificum, & Cardinalium nepotes non poſſunt dicere: pauper ſum ego, mor. tom. 2. p. 219. col. 4
Pontifex dicitur paxillus, exp. tom. 5. p. 220. col. 4
Pontificatum translatum fuit ad domum Sadoch tempore Salomonis, exp. tom. 5. p. 135. col. 4
Pontifici triplici de cauſa non reſpondet Dominus, lit. to. 6. p. 120. c. 3
Pontificis officium Chriſtus fecit, lit. to. 7. p. 242. col. 4
Pontifex dicitur Chriſtus, quaſi pons factus per paſſionem ſuam, lit. tom. 7. p. 243. col. 2. ex hominibus aſſumptus, qualis debeat eſſe, lit. tom. 7. p 247. col. 2
Pontifex quatuor docere debet, & quintum facere, lit. to. 7. p. 247. col. 2. noſter Chriſtus per Crucem ſuam nobis fecit pontem, lit. to. 7. p. 254. c. 4. pluribus rationibus Chriſtus dicitur, lit. tom. 7. p. 258. col. 4
Populi diverſarum fere nationum, a quibus originem ducunt poſt diluvium, lit. tom. 1. p. 25. col. 1
Populus gentilis dum ſe peccatorem eſſe confiteri non erubeſcit, in ſe carnis vitia mactavit, mor. to. 1. p. 36. c. 1. Judæus gloriatur in littera, at populus Chriſtianus ſpiritualem intelligentiam amplectitur, Prol. to. 1. p 75. c. 2. a peccatis non avertitur, quia Prędicatores loquuntur verba ſua, non Domini, lit. to. 1. p. 91. c. 4
Populorum attentio, & devotio quomodo excitetur, mor. tom. 2. p. 67. col. 2
Populi dicuntur aquæ propter multa, mor. to. 2. p 67. c. 2
Populus Judaicus dicitur gigas, mor. to. 2. p. 81. c. 4. gravis, congregatio ſanctorum eſt, mor. to. 2. p. 89. col. 2
Populi dicuntur aquæ, & qua ratione, myſt. to. 2. p. 120. c. 1
Populus Judæorum longe eſt a ſanctis, lit. to. 2. p. 142. c. 1
Populorum vaccæ ſunt meretrices, mor. to. 2. p. 170. c. 4
Populi peccatores ſignificant ſilvam infructiferam, mor. to. 2. p. 188. c. 4. aquæ dicuntur in ſcripturis ſacris, alleg. to. 2. p. 197. c. 3
Populus Dei eſt ſicut ovis, non ſicut lupus, mor. to. 2. p 205. c. 4. dicitur humilis congregatio, mor. to. 2. p. 257. c. 2. quadruplex, & quilibet horum duplex, myſt. to. 2. p. 338. c. 2. ſine corde ſunt omnes adulteri, atque fornicarii; fornicatio enim vinum, & ebrietas auferunt cor, lit. to. 3. p. 13. c. 3. ſine Prædicatore cadit a ſtatu proficiendi, lit. to. 1. p. 13. c. 1. ſine correctione eſt quaſi puer, qui dimittitur ſuæ voluntati, mor. to. 3. p. 62. c. 2
Populus Gomorrhæ, quis ſit, lit. tom. 4. p. 5. col. 1
Populi multi qui, lit. tom. 4. p. 7. col. 2
Populus ruet, pueris regnantibus, quomodo, lit. to. 4. p. 10. c. 1
Populus corruet, peccatum interpretatur, myſt. t. 4. p. 10. c. 2
Popule meus, qui te beatum dicunt, myſt. to. 4. p. 11. c. 2
Populus Ephraim Hæretici, & hypocritæ, myſt. t. 4. p. 26. c. 2 Judas quis eſſet, lit. t. 4. p. 20. c. 1 bonus cum bono ſacerdote ad dexteram ponetur, myſt. to. 4. p. 53. c. 4 malus cum malo ſacerdote mittetur in ignem æternum, ibid.
Populi quando diligenter audierint comminationes ibi ſcriptas, declaratur, lit. to. 4. p. 68. c. 3
Populus gentilis vocabitur major, myſt. to. 4. p. 69. c. 1
Populus inſipiens, & Chriſtum non intelligens, non regnabit, mor. to. 4. pag. 69. col. 1 altı ſermonis qui, mor. tom. 4. pag. 73. col. 2 interfectionis eſt ipſa Idumæa, lit. tom. 4. pag. 75. col. 1. Judaicus fuit ſervus per timoris ſpiritum, myſt. tom. 4 pag. 91. c. 4 Judaicus abjectus per peccatum, ibid. Chriſtianus electus per charitatem, nec abjectus propter perſeverantiam, ibid.
Populus de longe eſt ipſe peccator, mor. t. 4. p. 109. c. 1 Domini clerici ſunt, lit. to. 4. pag. 138. col. 1. clamat in Civitate, ſacerdos vero in Templo, lit. to. 4. pag. 169. col. 3 loquitur de civitate, quid ſibi velit, myſt. to. 4. p. 169. c. 4
Populi nominantur pro Principibus populi, lit. to. 4. p. 188. c. 1
Populus Domini poteſt ſuſtinere manum Domini, lit. to. 4. p. 204. col. 3 Jeruſalem in maxima tribulatione quando obſidebatur, lit. t. 4. p. 299. col. 3
Populi officium, mor. tom. 5. pag. 32. col. 1
Populus Dei, cur ſit diſperſus, myſt. t. 5. p. 112. c. 2 oppreſſus eſt defectus, & culpa Principis, ca p. t. 5. p. 112. c. 3 congregatus ex gentibus eſt populus, qui habet malos ritus, vel conſuetudines malas, mor. to. 5. p. 112. col. 2. Iſrael, & populus Chriſtianus, expoſ. to. 5. p. 121. c. 3. in veteri Teſtamento dabat ſacerdoti hoſtiam,
& ii.

& sacerdos offerebat eam pro populo, exp.to.5.p.135.c.4 in templo ministrabat hostias sacerdotibus, &c. exp.to.5.p.136.c.1.quomodo intrabat in templum per portam aquilonarem, & egrediebatur per portam australem, exp.to.5.p.136.c.3. debet habere justam mensuram, & pondus, exp.to.5. p.139.c.3. Hebræus in solemnibus post principem adorabat, exp. to.5. p. 140. c.3. sanctus dicitur etiam populus Judaicus, exp. tom.5. p. 164. c. 3. sanctus, est populus Christianus, exp. to. 5. p.164.c.3. qui dicitur pupilla Domini, & cur, exp. to. 5. p. 214. c.3. Dei quis sit, lit.to.6. p. 5. c. 2. Judæus multarum rerum transgressor, mor. to. 6. p. 62. c. 4. veteris hominis infirmitas est, mor. to. 6. p. 85. col. 2. in Vicarius Christi tria signa quærit, lit. to. 6. p. 141. c. 4. sequitur vocem scitam, non auditam, lit. to. 6. p. 349. col. 3. Gentilis figuratur per Annam, 1. Reg 2. quæ prius sterilis fuit, postmodum foecunda, lit. tom. 7. p. 59. col. 3

Populum flagellat Dominus pro delicto, exp. glos. to. 7. p 98. c. 2. Populus est talis, qualis sacerdos, lit. to. 7. p. 185. col. 1. acquisitionis quis sit, lit. to. 7. p. 328. col. 2

Populi per aquam significantur, lit.to. 7. p. 406. col. 1

Porcus significat adulatores, myst. to. 2. p. 126. col. 4. sylvestris, per quem superbia intelligitur, triplici nomine appellatur, mor. tom. 2. p. 212. col. 4

Porci sunt omnes luxuriosi, lit. to. 6. p. 27. col. 3. sunt contemptores verbi Dei, lit. tom. 7. p. 27. col. 3

Porcus cur animal immundum dicatur, lit. to. 6. p. 38. col. 3

Porci luxuriosos denotant, lit. to. 6. p. 180. col. 2

Porci delectantur in luto, lit. to. 6. p. 180. col. 2

Porcorum genus triplex, lit. tom. 6. p. 180. col. 2

Porci more qui vixerit, diabolus habet potestatem intrandi in ipsum, lit. tom. 6. p. 180. col. 1

Porcus multa dicuntur, & quæ sint, lit. to. 6. p. 224. col. 3

Porci dæmones sunt, lit. tom. 6. p. 224. col. 3

Porcus significat luxuriam, lit. to. 7. p. 214. col. 3. qui in lingua cognoscitur leprosus, & similiter sanus, quid significet. lit. tom. 7. p. 223. col. 4

Porrion græce lucrum est, myst. to. 4. p. 144. col. 4

Porphirii error circa mulieres, lit. to. 4. p. 19. col. 2

Porphirius injuste accusat Danielem, quod munera, & honorem Babyloniorum non recusavit, exp. to. 5. p. 184. col. 4. quid dicat contra Evangelistas, lit. to. 6. p. 91. col. 2. quomodo reprobetur, lit. tom. 6. p. 91. col. 2

Porrobatus mensura est, quæ & epha, & in speciebus tantum liquidis vini, & olei, & ceteris istius modi, exp. to. 5. p. 139. col 3

Portæ mortis sunt timor male humilians, & amor male inflammans, lit.to.3. p 164. c.3. piscium duæ, gula, & luxuria, mor.to.1. p. 209. c. 1. coeli, quæ sunt, mor. to. 1. p.15. c. 2. animæ quatuor de causis aperiendæ sunt Christo Domino, mor. to.2. p. 55. col. 2

Portæ Jerusalem sex, & quid significent, mor. to. 2. p. 55. col. 3. duæ per quas intrat diabolus, myst. to. 2. p. 213. col. 1. Sion Prælati debent esse, mor. to. 2. p. 226. col.1. templi sunt Prælati, lit. tom. 2. p. 255. col. 4

Porta exitus ab hac vita, mor. to. 2. p. 257. col. 3

Portæ Domini, sunt sacramenta, scilicet multa alia, alleg. to.2. p. 257. c. 3. confessionis bonæ, & malæ, lit. to. 2. p. 257. c. 3. dicuntur Apostoli, alleg. tom. 2. p. 301. col. 1

Porta Christus dicitur, alleg. to. 2. p. 301. col. 1

Portæ dicuntur tribulationes, alit. to. 2. p. 301. col. 3

Porta dicitur mors, alleg. to. 2. p. 301. col. 2. dicitur poenitentia, mor. tom. 2. p. 301. col. 2

Porta Domini dicitur justitia, mor. to. 2. p. 301. col. 2

Porta confusio, lit. tom. 4. p. 10. col. 1

Porta cor, vel aures denotat, myst. to. 4. p. 33. col. 2

Porta coeli, opera sunt virtutum, lit. to. 4. p. 56. col. 3. Prælatus valvula portæ, myst. to. 4. p. 74. col. 3. inferi, quæ sit, ac dicatur, lit. tom. 4. p. 84. col. 3

Portæ Ecclesiæ sunt Prædicatores, & Prælati, quorum munus est aperire, myst. to. 4. p. 128. c. 1. Ecclesiæ sunt ipsi Prælati, myst. to. 4 p. 148. col.4. Prælatos indicant multis rationibus, & proprietatibus pulchris, myst. to. 4. p. 148. col. 4. & muri Ecclesiæ sunt Doctores, & Prælati, myst. to. 4. p. 150. col. 1

Portæ Babylonis duæ, amor, & timor, myst. to. 4. p. 155. col. 4. Sacramenta Ecclesiæ dicuntur, myst. to. 4. p. 115. col. 4

Portæ vitæ humanæ, nativitas, & mors, myst. to. 4. p. 155. c. 4. hominis, quinque sensus sunt, myst. to. 4. p. 155. col. 4

Portæ tres, & cur, myst. tom. 4. p. 101. col. 2. Ecclesiæ Prælati sunt, myst. tom. 4. p. 215. col. 2

Porta judicium denotat, myst. tom. 4. p. 218. col. 1

Portæ sunt ipsi sensus, per quos intrant ipsa peccata, lit.t.4. p.223.c.4

Porta multiplex est, myst. tom. 4. p. 305. col. 3

Portæ Jerusalem septem, & quid significent, mor. to. 4. p. 309. col. 2

Porta inferior est peccatum, quo homo descendit ad infernum, mor. tom. 5. p. 36. col. 2

Porta superior est tribulatio, qua homo ascendit in coelum, mor. to. 5. p. 36. c.2. ferrea, & ducens ad civitatem supernam est tribulatio, mor. to. 5. p.36 c.3. est Christus, & quomodo, mor. to 5. p.42. c. 2. est beata Virgo, & quomodo, mor. to. 5. p 42. c. 2. est sacra Scriptura, ad quam octo gradibus ascenditur, myst. to. 5. p. 42. c. 4. illa cur dicatur orientalis, myst. to. 5. p. 42. c. 4. domus Domini, orientalis significat clericos, & sacerdotes, per quos est ingressus in Ecclesiam, myst. to. 5. p. 42. col. 4

Ponere signum in capite viæ prostitutionis, est intentionem rectam, quæ debet esse in principio cujuslibet operis, depravare, myst. tom. 5. p. 60. col. 4

Portæ duæ erant in qualibet porticu templi, exp. to. 5. p. 127. c.4

Porta, quæ habebat septem gradus, exp. to. 5. p. 127. c. 4

Portæ exteriores templi non habebant mensas, sed interiores tantum, exp. tom. 5. p. 129. col. 3

Porta, hoc nomen tripliciter accipitur, exp. to. 5. p. 130. c. 3. dicitur apertura ipsa, per quam intratur, exp. to. 5. p. 130. c.3. dicitur structura ipsa de tabulis facta, quæ clauditur, & aperitur, exp. to. 5. p. 130. c. 3. dicitur illa pars muri, quæ circuit aperturam, exp. to 5. p. 130. c. 3. est beata Maria, per quam Dominus est ingressus in templum, myst. to. 5. p. 136. c. 2

Porta, in qua factum est matrimonium inter Booz, & Ruth, idest, inter Christum, & Ecclesiam, idest, beata Virgo, mor. to. 5. p. 136. c. 2. clausa fuit beata Virgo per virginitatem, myst. to. 5. p. 136. c. 2. templi erat clausa, & cur aperta fuit, myst. to. 5. p. 136. c. 2. idest, beata Virgo non aperietur per fractionem, myst. to. 5. p. 136. c. 2. per quam non transiet, est beata Virgo, quia semper incognita viro, myst. to. 5. p. 136. c. 2. templi quantæ dignitatis esset, exp. to. 5. p. 136. c. 3 templi erant solummodo ad usum Principis, cap 10. 5. p. 136. col. 3

Portæ Jerusalem, idest, animæ quiescentis, sunt quinque corporei sensus, myst. tom. 5. p. 191. col. 3

Porta prima Jerusalem, est porta oculorum, myst. to. 5. p. 208. c. 2. Angelorum est charitas, exp. to. 5. p. 214. c. 3. secunda Jerusalem, est porta avium, myst. tom. 5. p. 208. col. 2

Porta piscium dicitur porta oculorum, myst. to. 5. p. 208. c. 2. Benjamin est fides, exp. to. 5. p. 224. c 3. Angelorum est charitas, exp. to. 5. p. 224. c. 3. angusta charitas ipsa est, & cur, ita notatur, lit. to. 6. p. 28. c. 1. lata via errantium, lit. to. 6. p.28. c.2

Portæ pluraliter, quia plura peccata denotant, lit. to. 6. p.58. c.1. inferi quomodo claudendæ sint, optime docetur, lit. to. 6. p.58. c. 1. inferi a quibus testiceis clauduntur, lit. to. 6 p. 58. c. 1

Porta angusta Christus, lit. to. 6. p. 216. c. 2. angusta, quæ sit, lit. to. 6. p. 216. c. 2. misericordiæ, quomodo claudetur, lit. tom. 6. p. 216. col. 2

Portæ pluraliter dicitur dies judicii, & cur, mor. to. 6. p. 373. c. 1. mortis duæ, lit. tom. 7. p. 176. col. 1

Porta requiei angusta, sed aperta; quia angusta timendum, quia aperta sperandum, lit. to. 7. p. 245. c. 1. civitas quid significet, myst. to. 7. p. 276. c. 1. speciosa Christus est, lit. to. 7. p. 283. c. 2. sunt Prælati Ecclesiæ, mor. tom. 7. p. 425. col. 1

Portas prædicationis bene aliquando oportet claudi in Ecclesia militante, lit. tom. 7. p. 427. col. 2

Portare Deum in corpore quid, lit. tom. 7. p. 88. col. 1

Portatores quatuor qui sint, mor. tom. 6. p. 97 col. 2

Portitores quatuor desiderii sunt quatuor affectiones, mor. to. 6. p. 172. c. 2. filii terræ quatuor elementa sunt, aliter to. 6. p. 172. c. ... peccatoris sunt immunda desideria, lit. to. 6 p 172. col. 3

Portenta aliquando portendunt prospera, aliquando adversa, exp. tom. 5. p. 255. col. 3

Porticus templi erectæ erant in altum, & pavimentum jacebat, exp. to. 5 p. 128. c.4. qualibet templi octo mensas habebat, exp. to. 6. p. 129 c. 3. templi longitudo ubi disposita erat, exp. to 5. p. 130. c.3. templi latitudo ubi tenebratur, exp. to. 5. p. 130 c 3. templi longitudo habebat viginti cubitos, exp. to 5 p. 130. c. 3. aquilonaris potest dici triplex, quia tres principales partes habebat, exp. to 5. p. 133. c. 1. aquilonaris ædificii quantum occupabat de pavimento aquilonari, exp. to. 5. p. 133. c. 1. aquilonaris ædificii triplicem habebat mansionem, exp. to. 5. p. 133. c. 1. proprie quid sit, lit. to. 6. p. 312. col. 1. Salomonis, lit. to. 6. p. 352. col. 3

Portionem ponere cum adulteris, mor. to. 2. p. 130. col. 2

Portiones quatuor excipiuntur de tota terra promissionis, exp. tom. 5. p. 138. col. 4

Portio jubetur assignari Principi, ut ei occasio rapinæ tollatur, exp. tom. 5. p. 139. col. 2

Portionum latitudo, exp. tom. 5. p. 139. col. 2

Portiones duæ tantum vocantur sanctuarium sacerdotum, & Levitarum, exp. tom. 5. p. 139. col. 2

Portionum longitudo, cap. tom. 5. p. 139. col. 2

Portiones tribuum durabant a termino totius terræ orientalis usque ad terminum occidentalem, exp. to. 5. p. 139. col. 2

Portio principis usque ubi durabat, exp. to. 5. p. 139. c. 3. cur detur tanta principi, exp. to. 5. p. 139. c. 3. quæ dicitur prophana, cur sic dicatur, exp. tom. 5. p. 143. col. 4

Portionis principis determinatio, exp. to. 5. p. 144. col. 1

Portio, quam dat Deus filiis suis, qualis fuerit, mor. to. 6. p. 224. col. 2

Positio pronominis demonstrativi monstrat referendum esse Christo, mor. tom. 2. p. 85. col. 4

Positum est in libertate hominum servare, vel non servare mandata Deus enim neminem vult cogere, lit. to. 3. p. 100. c. 1
Possessio, & luctus fratres sunt, sed possessio dicitur primogenita, quia extrema gaudii luctus occupat, mor. to. 1. p. 6. col. 4 hominis est anima ipsius, myst. to. 1. p. 4. col. 3 Christi sunt opera bona, virtutes, dona, mor. to. 1. pag. 42. col. 2 Levitarum quomodo sumatur, exp. to. 5. p. 144. col. 2 benedictionem sequitur, lit. tom. 6. p. 79. col. 1
Possessio hominis est paradisus, lit. to. 6. p. 351. c. 4. nullius boni est jucunda sine socio, lit. to. 7. p. 204. col. 2
Possedit agrum, &c. declaratur, lit. to. 7. p. 280. c. 1
Posset Deus per potentiam facere multa, quæ non vult per justitiam, lit. to. 1. p. 25. c. 1
Possibilitas quid dicat, lit. to. 6. p. 284. col. 2
Possibilia sunt omnia apud Deum, lit. to. 6. p. 64. col. 3
Possibilia apud Deum quæ dicantur, lit. to. 6. p. 242. c. 1
Possibile simpliciter quid dicatur, exp. Gloss. to. 7. p. 30. c. 4
Possibilia sunt Deo aliqua, quæ simpliciter sunt impossibilia, exp. gloss. tom 7. p. 75. col. 4
Possidere sapientiam non est litteras, vel codices multos paratos habere, sed eis uti velle, non solum sibi, sed & aliis, myst. to. 3. p. 8. c. 1
Post victorias, & bella sanguinea a milite victore fiunt novæ cantilenæ, sic a Christo debent facere, lit. to. 2. p. 254. c. 3
Posteriora dorsi columbæ perseverantiam designat, alleg. t. 2. p. 168. c. 1
Postes sunt memoria, & cogitatio passionis Christi in intellectu, & dilectio in affectu, lit. to. 7. p. 388. col. 2
Postulationis tres sunt species, lit. tom. 7. p. 188. col. 2
Postulatio quid, & pro quibus, lit. tom. 7. p. 210. col. 3
Potatio prima causa servitutis, mor. tom. 2. p. 202. c. 3
Potatores, & ebriosi habent cor in ore, lit. to. 3. p. 51. c. 3
Potens in verbis quis esse dicitur quadrupliciter, quia est efficax ad operandum, vel quia habet modum dicendi efficacem, vel quia promptus est ad loquendum, vel quia est prudens in loquendo, lit. tom. 1. pag. 78. col. 3
Potentes viri qui sunt, alleg. to. 2. p. 44. col. 2 hinc populi dicuntur pingues, lit. to. 2. p. 202. col. 4
Potens non salvatur per potentiam suam, mor. to. 2. p. 81. c. 3
Potentes gravius punientur, si fuerint mali, quia cui plus committitur, plus ab eo exigitur, lit. to. 3. p. 146. c. 2 quandoque pœna simplicium, ac pauperum punientur, mor. to. 4. p. 80. 4
Potens est Deus liberare quemquam a diabolo, myst. to. 4. p. 115. c. 2
Potentes potentia tormenta patientur, myst. to. 4. p. 21. c. 3
Potens quantumcunque sit in morte deseritur ab amicis, & sociis, & cur, myst. to. 5. p. 154. c. 2 deseritur in morte a divitiis, & cur, ibid. aliquis est caput Mosoch, & Tubal, id est, omnis insaniæ, & omnis avaritiæ, mor. to. 5. p. 122. c. 4
Potentes dicuntur montes, exp. to. 5. p. 195. col. 1
Potens Dominus essentialiter dicitur, lit. tom. 6. pag. 136. col. 2 quis dicetur, & potentiam quomodo Deus notam facere possit, lit. tom. 7. p. 54. col. 1
Potentem, & nobilem nonnisi magna dare decet, lit. t. 7. p. 188. c. 3
Potentatus omnis vita brevis, mor. tom. 4. p. 89. col. 2. omnis brevis vita, myst. to. 5. p. 230. c. 2
Potentia, sapientia, & bonitas dicuntur manus Domini, mor. to. 2. p. 72. c. 4. temporalis, & scientia sæcularis sunt brachia peccatoris, lit to. 2. p. 95. col. 1
Potentiæ Dei opera facta contra gentes, myst. to. 2. p. 112. c. 3
Potentia Dei significatur per brachium, myst. to. 2. p. 113. c. 1 Christi etiam a longe cognoscitur, alleg. to. 2. pag. 117. col. 2 Dei velamen alarum suarum dicitur, myst. to. 2. p. 153. col. 3 patrem ostendit, mor. to 2. p. 179. col. 4
Potentia Dei quomodo dicatur excitatior, & excitatissima, allegor. to. 2. p. 211. col. 1
Potentia Dei manifestata in Christo, myst. to. 2. p. 213. c. 1 Christi ad judicandum quæ erit, alleg. to. 2. p. 217. col. 1, & opulentia temporalis sunt gladii lethale vulnus infligentes, lit. to. 3. p. 47. col. 4 sive adulatio, & detractio, ibid.
Potentia Dei bonitate est plena, opus suum propter peccata non despicit, sed per pœnitentiam abluit, & pie fovet, ac nutrit, lit. t. 3. p. 157. c. 4 & opulentia sunt fomenta iracundiæ, & quo majora fuerint hæc fomenta, motus iracundiæ major erit, lit. to. 3. p. 225. c. 2 Dei infinita est, lit. to. 4. p. 115. c. 2 Dei quæ, exp to. 5. pag. 201. col. 1
Potentiam in brachio facere, est per filium patrem operari, lit. tom. 6. p. 136. col. 3
Potentia quid dicat, lit. to. 6. p. 284. c. 2 sapientia, benignitas, quæ maxime relucent in justificatione impii, tria hæc laudabilia ex parte Dei præcipue sunt in homine, mor. to. 7. p. 24. c. 3 triplex, exp. Glos. to. 7. p. 30. c. 4 moriendi, & potentia non moriendi secundum aliquos non erat una potentia in Adam, exp. Glos. t. 7. p. 45. c. 3. moriendi, & potentia non moriendi, quam habuit Adam ante peccatum, utrum sint idem, expos. Glos. to. 7. p. 46. c. 4. scientia, & voluntas necessaria sunt ad hoc, quod operans voluntarie aliquid faciat, lit. t. 7. p. 60. c. 1
Dei manus, lit to. 7. p. 190. col. 1. attribuitur patri, claritas filio, lit. tom. 7. p. 188. col. 3
Potestas, & Prælatura ex se, res bonæ sunt, sed illis multa noxia possunt admisceri, lit. to. 1. p. 443. c. 2. dicitur manus, mor. to. 2. p. 73. col. 1. Christi qualis, alleg. tom 2. p. 116. c. 3. culminis tempestas mentis, myst. tom. 2. pag. 126. col. 4. culminis esse tempestas mentis, myst. to. 2. p. 142. c. 3. & misericordia die judicii apparebunt, mor. to. 2. p. 155. c. 4. intelligitur in cornu, mor. to. 2. p. 208. c. 1. Ecclesiastica duplex, mor. to. 2. p. 236. c. 2. & terror apud Deum, lit. to. 2. p. 151. c. 3. & scientia duæ paradisi claves, myst. to. 4. p. 147. col. 1. equorum in ore, & in cauda ipsorum, myst. to. 4. p. 189. col. 4
Potestates sæculares quasi Vicarii Domini, lit. t. 6. p. 20. c. 4
Potestas data Discipulis exprimitur, lit. to. 6. p. 67. col. 3
Potestas dicitur potentia stans, lit. to. 6. p. 284. col. 2. importat potentiæ fortitudinem, lit. tom. 6. p. 284. col. 2. est potentia stabilita per adventum Spiritus, lit. to. 6. p. 284. col. 2. nulla est nisi a Deo, lit. to. 6. p. 392. col. 4. dupliciter dicitur, lit. to. 7. p. 64. col. 2. nocendi est a Deo, licet ejus usus non sit a Deo, exp. glos. tom. 7. p. 64. col. 3
Potestas peccandi dupliciter dicitur, exp. glos. to. 7. p. 64. col. 2
Potestas omnis est bona, quia ad bonum data, licet homo male possit ea uti, exp. glos. to. 7. p. 64. col. 4
Potestatis suæ terminos nullus excedere debet, lit. to. 7. p. 138. c. 3. & virtutis suæ multi excidunt metas, lit. tom. 7. p. 138. col. 3. ambitio Angelum privavit felicitate Angelica, lit. tom. 7. p. 174. col. 3
Potestas Christi in quatuor consistit, lit. to. 7. p. 369. col. 3. Antichristi erit triplex, lit. to. 7. p. 403. col. 2. Christi qualis, & quanta, lit. to. 7. p. 420. col. 4. tenebrarum quid, lit. to. 7. p. 188. col. 4
Potus sacrorum eloquiorum pœnitentibus proponendus est, mor. tom. 3. p. 66. col. 2
Potus amara, vinum humanæ jucunditatis est, mor to. 4 p 54. col. 2
Potus denotat frequentiam pœnæ, mor. to. 4. p. 234. col. 2
Potibus qui vacent, lit tom. 6. p. 54. col. 3
Potus mortiferus quid, lit. to. 6. p. 125. col. 3
Præbendæ sunt vaccæ populorum, mor. to. 2. p. 170. col. 4. dantur in curiis Pontificum parentibus, mor. to. 2. p. 229. col. 4
Præbendati habent in Ecclesia uxores multipliciter, lit. to. 7. p. 91. c. 3
Præbendæ duæ valde minus sunt licitæ, quam expensæ Dei, lit. tom. 7. p. 96. col. 3
Præbendati quomodo habeant Christum pro damnato, mor. to. 7. p. 152. col. 4
Præbendas, vel Ecclesias plures simul habenti Christus nil prodest, mor tom. 7. p. 163. col. 1
Præbenda est pondus, lit. to. 7. p. 375. col. 4
Præbendæ in Ecclesia militante, & in Ecclesia triumphante, lit. tom. 7. p. 379. col. 1
Præbere alteram maxillam percutienti, quibus conveniat, & quo tempore, declaratur, lit. to. 6. p. 21. col. 1
Præceptum fidei, spei, & charitatis sub primo præcepto continetur: in ipso enim præcipitur latria, quæ his tribus virtutibus adimpletur, lit. tom. 1. p. 87. col. 4
Præceptorum Decalogi numerus, ordo, & convenientia explicatur, lit. tom. 1. p. 87. col. 4
Præceptum dilectionis Dei super omnia ex toto corde, ex tota anima, & ex tota mente perfecte non potest adimpleri in hac vita, lit. tom. 1. p. 157. col. 3
Præcepta Dei utraque manu tenenda sunt, dextera ne prosperis extollamur, sinistra ne in adversis frangamur, liter. tom. 1. p. 159. col. 4
Præceptum Christi charitas, alleg. to. 2. p. 6. c. 1. quomodo differt a mandato, myst. to. 2. p. 14. col. 2. quod mandavit Pater filio, myst. to. 2. p. 14. col. 2. est Spiritus sancti donum, alleg. tom. 2. p. 42. col. 1. lucerna illuminans oculos, & quomodo, alleg. to. 2. p. 42. c. 1. de non dando ad usuram, lit. to. 2. p. 96. c. 2. ut voci tubæ prædicationis obediatur, mor. to. 2. p. 214 col. 1
Præcepta Dei viæ sunt bonæ, mor. to. 2. p. 215. c. 1. Domini quandoque mirabilia dicuntur, & cur, lit. to. 2. p. 319. c. 4. Domini æquitas dicuntur, & cur, lit. to. 2. p. 319. c. 4. Domini quandoque veritas dicuntur, & cur, lit. to. 2. p. 319. c. 4. Domini quandoque justitia dicuntur, & cur, lit. to. 2. p. 319. c. 4. Domini quandoque dicuntur eloquia, & cur, lit. to. 2. p. 319. c. 4. Domini quandoque dicuntur verba, & cur, lit. to. 2. p. 319 c. 4. Domini quandoque dicuntur testamenta, & cur, lit. to. 2. p. 319. c. 4. Domini quandoque justificationes dicuntur, & cur, lit. to. 2. p. 319. col. 4. Dei, magistrorum, Prælatorum, & parentum carnalium, atque spiritualium servanda sunt corde, & opere, lit to. 3. p. 12. col. 4. custodiant nos, ne erremus, & mens in diversa phantasmata perniciosa vagetur, lit. to. 3. p. 13. col. 1. juramenta Dei sunt præcepta Evangelica, firma, & immobilia, lit. to. 3. p. 92. c. 4. Domini non sunt discutienda, quare illa præceperit, sed facienda, lit. to 3. p. 92. c. 2. legis naturæ duo sunt, quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris; & quod tibi vis fieri, alteri facito, lit. to. 3. p. 100. c. 1.

Evangelica omnibus prædicanda, myst. t. 4. p. 126. c. 1 charitatis duo, & servari debent, lit. tom. 4. p. 184. col. 1
Præceptum cæremoniarum datum fuit post peccatum idololatriæ, lit. tom. 4. p. 196. col. 3
Præcepta cæremonialia dicuntur non bona, quia per se non bona erant, sed bona poterant fieri timore servili, neque erant meritoria nisi in charitate fierent, exp. t. 5. p. 75. c. 2 cæremonialia sunt non bona, quia propter malam causam data sunt, scilicet, propter peccata eorum, idest, propter idololatriam, ibid. cæremonialia cur non sint bona, exp. glos. to. 5. p. 76. c. 2. cæremonialia cur.
Præcepta sunt, quæ facienda erant, exp. to. 5. p. 117. col. 2
Præceptum Dei Ezechielis in visione templi, exp. t. 5. p. 135. c. 4
Præceptum Exodi de medicine leprosi, quid significet, sigillatim dicitur, mor. t. 6. p. 32 c. 1
Præceptum de Sabbato cæremoniale simpliciter fuit, exp. glos. to 7. pag. 26. c. 2 de Sabbato servatur, non quia præceptum in lege, sed quia sic institutum est ab Ecclesia, ibid.
Præceptis affirmativis pro loco, & tempore tenemur, negativis semper, & ad semper, exp glos. t. 7. p. 39. c. 2
Præceptum ad probationem non potest esse de credendis, sed de agendis potest, mor. to. 7. p. 147. c. 4
Præcepta legis cur decem, exp. gloss. to. 7. p. 164. c. 4 in novo multiplicia, lit. to. 7 p. 217. col. 2
Præcingere se linteo quid sit, mor. to. 6. p. 365. col. 4
Præcipit Dominus Prophetæ, ut dormiat super latus suum sinistrum per trecentos dies & nonaginta, & cur, exp. to. 5. p. 18. c 3
Præcepit Dominus Prophetæ, ut per quadraginta dies dormiat super latus dextrum, & cur, ibid.
Præcepta Dei facere est, lit. to. 6. p. 105. col. 3
Præcepit non dicere, ut ostenderet Dominus, quid sibi velit, lit. to. 6. p. 160. col. 1
Præcipere leproso ne dicat, sed ostendat propter multa, quæ per extensum optime declarantur, lit. to. 6. p. 160. c. 1
Præcipitationis verba dicuntur activi, & passivi, myst. t. 2. p. 135. c. 2
Præcipitatio verbi, consilii fræno coercenda est, lit. t. 3. p. 226. c. 1
Præcipitare, & projicere quid importent, lit. t. 4. p. 293. c. 1
Præconis officium quis suscipit, lit. tom. 4. p. 137. col. 4
Præconialis titulus quis sit, lit. to. 6. p. 121. col. 4
Præcones duo sunt in Ecclesia, lit. to. 7. p. 187. c. 3
Præcordia fatui, sunt quasi rota carri, & quasi axis versatilis cogitatus illius, lit. to. 3. p. 57. col. 2 fatui quasi rota carri, mor. to. 4. pag. 15. c. 2
Præcordia fatui, quasi rota carri, mor. to. 4. p. 153. c. 1
Præcursor Domini fuit cithara, mor. tom. 2. p. 244. c. 1
Præda Christi sumus, & ideo subjici debemus, mor. to. 2. p. 155. c. 1
Prædator qui sit, per longum declaratur, mor. to. 2. p. 71. c. 2
Prædestinationis ratio notatur in tribus, lit. t. 2. p. 36. col. 4. sors in manu Dei, alleg. tom. 2. p. 74. col. 4
Prædestinatio meritis non est adscribenda, mor. to. 2. p. 81. c. 1. est videre Dei, alleg. t. 2. p. 90. c. 1 quomodo dicatur annus, mor. to. 2. p. 153. col. 4 dicitur liber vitæ, myst. to. 4. p. 12. col. 2 de precibus Sanctorum adjuvatur, myst. to. 2. p. 155. c. 2
Prædestinavit Deus populum suum, quem salvum faciet, lit. tom. 6. pag. 5. col. 2
Prædestinatio num ex meritis, exp. gloss. tom. 7. p. 7. c. 4
Prædestinatio est præparatio gratiæ in præsenti, & gloriæ in futuro, exp. glos. to. 7. p. 30. col. 2
Prædestinationis tres effectus, lit. to. 7. p. 50. col. 1
Prædestinare sonat in partem significationis, idest, in appositionem gratiæ, exp glos. to. 7. pag. 90. col. 1
Prædestinatio tria notat, exp. glos. to. 7. p. 50. c. 2 & reprobatio quomodo differant, ibid. dicitur tam de ente, quam de non ente, exp. gloss. to. 7. p. 50. col. 3 num juvetur precibus sanctorum, ibid.
Prædestinationis primus effectus, quid nobis ostendat, lit. t. 7. p. 50. c. 3
Prædestinat, & reprobat, includunt in se participia, exp. gloss. to. 7. p. 52. col. 2
Prædestinatio an sit ex operum futurorum prævisione Aug. & Ambros. videntur contrarii, licet non sint, exp. glos t. 7. p. 52 c. 2 temporalis, & æterna, exp. glos. t. 7 p. 53. c. 2 sumitur dupliciter, idest large, & stricte, exp. gloss. t. 7. p. 136. c. 2 & liberum arbitrium comparantur sigillo, lit. tom. 7. p. 216 c. 1 est causa vocationis, vocatio justificationis, justificatio glorificationis, ibid.
Prædestinatorum, & prædestinationis, pulchra distinctio, lit. t. 1 p. 37. col. 1 gens beata, mor. to. 2. p. 81. c. 1
Prædestinati, & destinati differentia, lit. to. 7. p. 7. col. 1
Prædestinatus sumitur absolute, respective, ibid. idest, prævisus, & præelectus a Deo, ibid. utrum habeat in se aliquid boni, ex eo quod prædestinatur, expos. Glos. to. 7. p. 52. c. 2 quomodo potest damnari, & reprobatus salvari, lit. tom. 7. p. 52. c. 3
Prædicatio Christi somnium a Judæis reputabatur, alleg. tom. 1. pag. 52. col. 1 apud malos veluti somnium reputatur, eam enim aspernantur, mor. t. 1. p. 52. col. 2. illorum, qui Deum corde, ore, & opere confitentur, & efficaciam habet in auditoribus, mor. to. 1. pag. 52. col. 4
Prædicationis verbi Dei quatuor bona, cumulus gratiæ, augmentum intelligentiæ, æterna retributio, & auditorum bona vita, myst. to. 1. p. 69. col. 2
Prædicatio hunc scopum habere debet, nimirum ut populus declinet a malo, & ut faciat bonum, mor. to. 1. p. 184 c. 2
Prædicatores sibi austeri esse debent, erga alios compatientes, mor. tom. 1. p. 184. col. 2
Prædicationis usus debet retorqueri ad requiem æternam, non autem ad laudem propriam, vel requiem temporalem, mor. tom. 1. p. 184. col. 2
Prædicatio nec nimis rara, nec nimis frequens esse deberet, quia si rara non sufficit: si assidua, vilescit; debet ergo esse interpolata, mor. t. 1. p. 184. c. 2 quæ opere non impletur, aut inutilis, aut parum utilis est, lit. t. 1. p. 381. c. 4 est proprium officium Prælati, mor. to. 2. p. 5. c. 4 opus præcipuum Christi Redemptoris, mor. to. 2. p. 13. c. 3 Christi, & ejus effectus, lit. to. 2. p. 33. c 4
Prædicationis admonitio est, inscios instruere, & deviantes leviter corripere, & desolatos pie consolari, lit. to. 2. p. 34. c. 4
Prædicatio dicitur tonitruum, lit. to. 2. p. 34. c. 4
Prædicatio debet esse discreta, utilis, & communis, mor. to. 2 pag. 40. col. 4
Prædicationis sanctæ effectus, mor tom. 2. p. 67. col. 4
Prædicatio quomodo suscitat mortuos, ibid. est Spiritus consilii, mor. to. 2. p. 68. col. 1. dicitur lux in Regione umbræ mortis lucens, mor. to. 2. p. 104. col. 4
Prædicatio multiplex, mor. tom. 2. p. 130. c. 4 meretricia, quæ sit, mor. tom. 2. p. 131. col. 1. inimica quæ sit, ostenditur, ibid.
Prædicatione sanctorum purificatur fides Christi, myst. t. 2. p. 139. c. 1
Prædicatio Catholica puteus altus est, myst. to. 2. pag. 142. col. 1 verbi Dei quomodo differat a lectione, myst. to. 2. p. 143. c. 3 est ex intelligentia, alleg to. 2. p. 159. col. 2
Prædicationum septem genera, mor. to. 2. p. 187. c. 3
Prædicatio convocat ad mensam Eucharistiæ, mor. to. 2. p. 214. col. 1 Christi consistit in tribus, alleg. tom. 2. p. 216. col. 1
Prædicationis mucro dicitur cornu, mor. t. 2. p. 245. c. 1 fructum duo impediunt, imperitia prædicantis, & persecutio infidelis, lit. tom. 3. p 56. col. 1
Prædicatio gravat auditores, si vita Prædicatoris displicet, si est nimis aspera, dura, & indiscreta, lit. to. 3. p. 207. col. 4. Dominica spatium trium annorum cum dimidio, lit. to. 4. p. 19. col. 1 Christi prima, lit. tom. 4. pag. 24. c. 2
Prædicatio Christi, fidelium persecutio, & simulatio Antichristi declarantur, myst. t. 4. p. 68. c. 2 Apostolorum aperta, myst. t. 4 p. 72. c. 2 Apostolorum gemina, & quæ, myst. t 4. p. 77. c. 2
Prædicatio affectuosa esse debet continua, & alta, lit. t. 4. p. 137. c. 4
Prædicationis munera dicuntur, lit. to. 4. p. 137. col. 4
Prædicatio tuba dicitur, ibid.
Prædicandum quid sit, & quomodo, lit. to. 4. p. 138. c. 1
Prædicatio lux fuit gentium, mor. tom. 4. p. 175. col. 4. notatur quod debeat esse instans, opportuna, & importuna quoque, mor. tom. 4. pag. 186. col 1
Prædicare in mane melius est, quam post prandium, myst. to. 4 pag. 195. col. 4
Prædicatio difficilis panis, facilis potus esse dicitur, mor. t. 4. p. 220. c. 3 sibilus dicitur, myst t. 4. p. 296. c. 3. debet esse clamosa, & comminatoria, & contra quos, mor. to. 5. p. 15. c. 2
Prædicatio cur visio, & divinatio dicatur, myst. t. 5. p. 47. c. 3 illa placet, quæ ad gemitum, & fletum excitat, non ad plausum, mor. tom. 5. p. 77. col. 4
Prædicatione Joannis sex notantur, mor. to. 6. p. 10. c. 3
Prædicatio dedignatur possessorem avarum, myst. t. 6. p. 18. col. 1
Prædicationis finis qualis esse debet, mor. to. 6 p. 89. c. 2
Prædicatio Joannis lamentatio dicitur, mor. to. 6. p. 91. c. 3 Christi cantus vocatur, mor. to. 6. p. 91. c. 3
Prædicandi officium maxime commendatur, lit. t. 6. p. 106. c. 3
Prædicatio Joannis testimonio Prophetæ corroboratur, lit. t. 4. p. 148. c. 3 gladius dicitur, & quomodo, lit. to. 6. p. 192. col. 1 operis efficacior, quam oris, lit. to. 6. p. 192. col. 1
Prædicationis lucerna non est occultanda, lit. to. 6. p. 204. c. 2
Prædicatio Domini læta tristibus, & tristitia lætis admiscebat, lit. to. 6. p. 237. col. 3
Prædicandi officium assumere non debet, qui charitatem ad proximum non habet, lit. to. 5. p. 249. col. 2
Prædicationis veræ verbi Dei multi sunt adversarii, & qui præcipue, lit. to. 6. p. 253. col. 3
Prædicandum est tempore pacis, vel tranquillitatis, my. t. 6. p. 257. c. 3
Prædicatio Christi debet esse lumen prædicationis nostræ, mor. to. 6. pag. 282. col. 4
Prædicationis publicæ ad officium nemo sine gratia debet mitti, exp. gloss. to. 7. pag. 9. col. 1
Prædicare qui erubescunt, mor. to. 7. p. 11. col. 1. qui dimittunt, ibid.

Prædicatione nunquam auditores formantur in vita, nisi adsit ignis, & ardor charitatis, mor. to. 7. p. 39. c. 4

Prædicatio fusionem animarum facit, mor. t. 7. p. 39. c. 4 Apostolorum in omnem terram tanquam sonus, idest, ad terrenos homines quos offendit, lit. t. 7. p. 57. c. 1 Apostolorum in fines orbis terræ, idest, in eos, quibus finita erat terrenitas, ibid. Christiana non indiget pompa, sed qualis debeat esse, lit. tom. 7. pag. 75. col. 1

Prædicare num licet in sapientia Philosophorum, ibid.

Prædicanda omnibus sunt omnia ad salutem necessaria, expos. Glos. to. 7. pag. 78. col. 4

Prædicationis finis qui debeat esse, exp. Gloss. to. 7. p. 95. c. 2

Prædicatio est tibia, lit. t. 7. p. 98. c. 1 quondam fiebat fere in omni Missa, lit. t. 7. p. 105. c. 1 est tibia, lit. t. 7. p. 112. c. 1

Prædicatio debet esse talis, ut intelligant auditores, lit. t. 7. p. 112. c. 3

Prædicare non debet, qui missus non est, exp. Glos. to. 7. p. 124. c. 2

Prædicamus ubique, idest ubicunque prædicamus Christum resurrexisse, exp. Glos. to. 7. p. 115. col. 4

Prædicandum cum magna audacia quomodo, lit. to. 7. p. 129. c. 1

Prædicare nemo debet, nisi missus, exp. tom. 7. p. 138. c. 4 gratis sumitur dupliciter, exp. Glos. t. 7. p. 139. col. 4

Prædicationis rete ad ranas, non ad pisces projici, quid significet, lit. tom. 7. pag. 144. col. 2

Prædicatio appellatur cursus, lit. to. 7. p. 145. col. 3. esset vana, nisi cooperaretur illi Dominus, mor. to. 7. pag. 150. col. 2 efficax est illa, quæ in opere ostenditur visui, non solum auditui, mor. to. 7. pag. 168. col. 1 non valet, nisi Christus sit ibi, lit. to. 7. p. 172 col. 1 si nulla, anima arescit, si nimia, vilescit, lit. to. 7. p. 218. col. 3

Prædicationem ad bonam operationem sequi debet, lit. t. 7. p. 253. col. 2 illuminans, & non excæcans auditores quæ sit, lit. to. 7. p. 224. col. 2

Prædicationis officio maxime necessaria tria, ibid.

Prædicare verbum quid, lit. to. 7. p. 229. col. 1

Prædicatio est sicut rete, lit. t. 7. p. 230. c. 3 scripturæ comparatur virgæ, lit. to. 7. p. 398. col. 1 nostra quare sit debilis, lit. to. 7. pag. 425. col. 1

Prædicatores debent esse filii Ruben, Gad, & Manasse, idest, debent habere cognitionem, recte vivere, & mundana contemnere, myst. tom. 1. pag. 13. col. 3 nubibus comparaotur propter eruditionem, & condemnationem, & bonam operationem, ibid.

Prædicator perfectus non est, qui propter contemplationis studium operanda negligit, sive propter instantiam operationis contemplanda postponit, ibid.

Prædicatores, & Prælati debent esse expediti vernacoli, idest, humiles, & simplices non dediti vanitati, curiositati, vel voluntati, mor. to. 1. p. 19. col. 4

Prædicatores debent incutere verecundiam scelera ostendendo, mor. to. 1. pag. 26. col. 3

Prædicatores tanto citius persuadent auditoribus sequi Deum, quanto in se ipsis exemplo monstrant, quod aliis prædicant, omi. to. 1. p. 30. col. 4

Prædicator debet esse patiens in malis sustinendis, & obediens in bonis exequendis, ibid. prius debet orare, ut sermo Dei in populo fructificet, lit. tom. 1. p. 31. col. 1

Prædicator extra carnis curam vivere debet, ibid. quatuor necessaria sunt: exempla, doctrina, castitas, fides, & perfectio, mor. to. 1. p. 31. col. 4

Prædicatores debent advertere, quando est tempus loquendi, & quando est tempus silendi, mor. to. 1. p. 31. c. 2 fulgura sunt, nunc minis ferientes, nunc miraculis coruscantes, lit. to. 2. p. 32 col. 2 tria annunciare debent peccatoribus, ut resipiscant, nempe orationem, jejunium, & eleemosynam, alleg. to. 2. p. 53. c. 2 debent esse immobiles in bono, nec blanditiis, nec minus moveri, mor. t. 1. p. 36. c. 2. ascendunt, cum sublimia prædicant: descendunt, cum humilia annunciant, myst. to. 1. p. 38. c. 3

Prædicatores tunc deferunt mandragoras matri, quando laudem prædicationis, & bonæ operationis scribunt gratiæ divinæ, non sibi, myst. to. 1. p. 41. c. 2 sunt negotiatores, qui Christo acquirere debent animas, alleg. tom. 1. p. 53. col. 2

Prædicatores mali, si recte prædicant, aliis prosunt, sed non sibi, mor. to. 1. p. 53. col. 4 mali, stipulæ similantur, myst. to. 1. p. 58. col. 4 debent esse exploratores, & considerare, qua parte possint facilius capere peccatores, & Christo subjicere, myst. tom. 1. p. 60. col. 4

Prædicatores non debent prædicare nisi præmissa humili, ac devota oratione, myst. to. 1. p. 61. c. 3 & Prælati de tantis rei sunt, quantis loquendo prodesse potuerunt, lit. to. 2. p. 62. col. 1 debent tria verba portare; prædicationis, gratiarum actionis, & orationis, myst. to. 1. p. 62. c. 2

Prædicatores, & Prælati debent habere opera justitiæ, & misericordiæ, & supererogationis, myst. to. 1. p. 65. c. 4 quinque habere debent, myst. to. 1. p. 73. col. 1 tunc ingrediuntur Ægyptum idest, ad peccatores, quando non ad aures loquuntur, ut placeant, sed ad cor, ut ædificent, mor. tom. 1. p. 75. c. 3

Prædicatori quatuor necessaria sunt scientia, eloquentia, humilitas, & patientia, mor. to. 1. p. 184. c. 2

Prædicatores rudi prædicatione interdum magis proficiunt, quam subtili, myst. to. 1. p. 217 c. 3 potentes in sermone, sed debiles, vel nulli in opere habent dimidiam barbam rasam, mor. to. 1. p. 251. c. 3 Ex quo melius prædicant, & male vivunt, tanto majus scandalum faciunt, ibid. a Christo mittuntur, ut consolentur peccatores mortuos in peccato, ut redeant ad Deum, mor. tom. 1. p. 251. col. 2

Prædicatores dicuntur boves propter quatuor, mor. t. 2. p. 17. c. 1

Prædicatori quatuor necessaria, mor. tom. 2. p. 17. col. 2

Prædicatores debent septem Christi studia populis annunciare, mor. t. 2. p. 18. c. 4 veri, & falsi sunt nubes, mor. t. 2. p. 22. c. 3

Prædicatorum opera dicuntur fulgura, mor. to. 2. p. 23. c. 2

Prædicatoris officium, lit. tom. 2. pag. 34. col. 4

Prædicatoris conditiones, ibid.

Prædicatori quæ sint necessaria, lit. tom. 2. p. 35. col. 1

Prædicator dicitur sagitta propter multas conditiones, lit. t. 2. p. 35. c. 1

Prædicatores debent enarrare, non narrare, & quare, myst. to. 2. p. 40. c. 1 assimilantur cœlis propter multa, ibid.

Prædicator debet esse dies, & nox: subtilia sapientibus, & simplicibus grossa prædicando, myst. to. 2. pag. 40. c. 3 dicitur murus, & ostium, ibid. non debet separare in officio suo Rachel a Lia, mor. to. 2. pag. 41. col. 2 quando dicitur ingredi ad concubinas sacræ scripturæ, ibid. ea, quæ habet, a summo cœlo habet, mor. to. 2. p. 41. col. 4 quando montem excelsum ascendat, mor. to. 2. p. 67. col. 2 debet Deo assimilari, mor. ibid. peccator dicitur pulvis, mor. to. 2. p. 70. col. 4

Prædicator est oculus, mor. to. 2. p. 73. col. 3

Prædicatorum doctrina Psalterio comparatur, mor. t. 2. p. 79. c. 3

Prædicator est os Domini, myst. to. 2. p. 80. col. 2

Prædicatores Christi organa veritatis, ibid. significantur per Medos, mor. to. 2. p. 83. col. 4 dicuntur nubes, mor. tom. 2. p. 91. col. 3. dicuntur nubes propter multas proprietates, mor. tom. 2. pag. 91. col. 4

Prædicator quomodo dicatur volare, mor. to. 2. p. 92. col. 1

Prædicatores dicuntur pedes, alit. tom. 2. p. 100. col. 2

Prædicatori quatuor sunt valde necessaria, mor. t. 2. p. 105. col. 2

Prædicator debet annunciare justitiam, non stultitiam, vel fabulas, mor. tom. 2. p. 105. col. 4

Prædicatores sunt annunciatores, mor. tom. 2. p. 104. col. 4

Prædicatori necessaria ad imitationem prædicationis Christi, mor. to. 2. pag. 105. col. 3

Prædicator debet post prædicationem se convertere ad orationem, mor. to. 2. p. 106. col. 1 debet temperare stilum suum, secundum capacitatem audientium, lit. tom. 2. p. 116. col. 1 debet manu tenere linguam, quæ est calamus Spiritus sancti, ibid.

Prædicatoris lingua est calamus Spiritus sancti, ibid. sagittæ auctoritates sacræ Scripturæ, mor. tom. 2. pag. 117. col. 2

Prædicator prædicando debet a sinistro ad dextrum procedere, lit. to. 2. pag. 116. col. 2 antequam prædicet, benedictionem petat, mor. to. 2. p. 116. c. 4 debet se accingere contra insidias diaboli, ibid. post prædicationem redeat ad contemplationem, mor. to. 2. pag. 117. col. 4 est cultor agrorum, mor. to. 2. p. 129. c. 2

Prædicator debet habere verba, & mala aurea, mor. t. 2. p. 139. c. 1

Prædicator debet labia purgare, mor. to. 2. p. 130. c. 2

Prædicatores projicientes sermonem Domini, qui sint, ibid. quæstuarii, & mercenarii reprehenduntur, ibid. quando dicantur enarrare, ibid. dicuntur nubes, mor. tom. 2. p. 145. c. 4

Prædicatores, & Prælati dicuntur venefici, mor. to. 2. p. 146. c. 4

Prædicator dicitur peccatorum incantator, ibid.

Prædicatori multa sunt necessaria, mor. tom. 2. p. 149. c. 1

Prædicator dicitur carnis ob multas causas, ibid.

Prædicator latratu, & morsu debet arcere hæreticos, & diabolum, ibid. debet esse sollicitus, & diligens, ibid.

Prædicatorum tria genera, qui non loquentur ore suo, mor. to. 2. p. 149. col. 2

Prædicatores quomodo lambunt ubera, mor. to. 2. p. 150. col. 2 quomodo prius fuerunt cæci, postea illuminati, mor. to. 2. p. 150. c. 3

Prædicator debet habere linguam levissimam, & dentes acutos ut canes, ibid. debet sequi vestigia Christi, ibid. non fabulas, sed Dei opera debet populis annunciare, mor. tom. 2. p. 159. col. 2 quando dicatur parvulus sagittarius, ibid.

Prædicatorum verba aliquando dicuntur sagittæ parvulorum, ibid. electio a Deo est, non ab alio, mor. to. 2. p. 160. c. 2

Prædicatores præparantur ad pugnandum, mor. t. 2. p. 161. c. 1 dicuntur cœli alti, clari, stellati, mor. to. 2. p. 166. c. 4

Prædicatores debent habere pennas columbæ deargentatas, mor. to. 2. pag. 167. col. 4 sunt canes propter multas causas, mor. to. 2. p. 169. col. 3

Prædicatores sunt tubæ Domini, mor. to. 2. p. 178. col. 1. sunt montes, alleg. tom. 2. p. 182. col. 1

Prædicatores debent recipere pacem ad annunciandum, alleg. t. 2. p. 181. col. 1

Prædicatores offerentes quatuor genera oblationom, mor. to. 2. pag. 182. c. 3. quomodo ponunt os in coelum, lit. to. 2. p. 184. c. 4

Prædicatores significati per columnas quomodo debeant esse, myst. to. 2. p. 192. col. 2

Prædicator tunc loquitur in parabolis, quando operibus docet audientes, mor. tom. 2. p. 198. col. 4

Prædicatores, & Doctores abscondentes decorem scripturæ sacræ male faciunt, mor. t. 2. p. 189. col. 2 quando habent contradictores, mor. to. 2. p. 211. col 4

Prædicator ponit in via gressus suos, alleg to. 2. p 223. col. 3 bonus confitetur mirabilia Dei, mor. tom. 2. p. 231. c. 1

Prædicatores sunt lumina, mor. t. 2. p. 233. c. 1 parant directiones, cum prædicant poenitentiam, lit. to. 2. p. 256. c. 2 cur dicantur nubes, mor. to. 2. p. 266 col. 1

Prædicatores debent esse vita spirituales, & zelo ferventes, mor. to. 2. p. 266. col. 2

Prædicare ad quos pertineat, mor. to. 2. p. 270. c. 2

Prædicatori necessarius est fervor, mor. to. 2. p. 272. c. 2

Prædicatores boni qui sint, mor. tom. 2. p. 281. col. 4

Prædicator bonus non est ille, qui non admonet audientes ad perfectionem, & ad consilia Dei implenda, mor. to. 2. p. 299. c. 1 diligens debet legem Dei custodire in corde, & in opere, alleg. to. 2. p. 306. col. 4

Prædicatores mali quali hora surgant, lit. to. 2. p. 318. c. 2 sagittis comparantur, lit. to. 2. p. 329. c. 3 dicuntur nubes propter multa, lit. to. 2. p. 337. c. 3

Prædicatores, & Doctores si manum ori adjungerent, mortui peccatores plerique reviviscerent, lit. to. 3. p. 39. c. 2 qui dicunt, sed non faciunt, sunt veluti nubes exagitatæ a vento vanæ gloriæ, & ambitionis, qui corda fidelium non foecundant, sed malu vivendo lumen Doctrinæ obscurant, lit. to. 3. 9. 55. c. 2 & Prælati non projiciunt in populis, qui & sine litteris veniunt, id est, cognitione sacræ scripturæ, & Doctorinæ opera non adjungunt, myst. to. 3. p. 56. c. 3 Catholici dicuntur cervi, quia nigredinem peccatorum suorum humiliter confitentur myst. to. 3. p. 64. col. 1 specialiter dicuntur esse de domo, & de familia Domini, myst. to. 3. p. 67. col. 2

Prædicatores, & Doctores variis rebus comparantur propter multiplices virtutes, quæ debent inesse illis, lit. to. 3. p. 123. c. 3

Prædicatores terribiles, & blandos se exhibere debent: terribiles peccatoribus comminando mortem æternam, blandos justis vitam æternam promittendo, lit. tom. 3. p. 152. c. 2

Prædicator verus, verbum quod prædicat, rationibus, authoritatibus, & operibus ædificat, lit. to. 3. p. 204. c. 4

Prædicatores, qui subtilitatibus vacant, & sibi, & aliis, qui eos audiunt, lumen veritatis auferunt, lit. to. 3. p. 208. c. 2

Prædicator quomodo esse debeat, myst. to. 4. p. 18. c. 2 mulieri parituræ comparatur, myst. to. 4. p. 25. c. 2

Prædicatoribus quæ maxime præcipiantur, mor. to. 4. p. 30. c. 4

Prædicator, & Doctor, cui comparentur, ostenditur, mor. to. 4. pag. 31. col. 4

Prædicatores maxime intelliguntur per altitudinem nubinm, myst. to. 4. p. 36. c. 2 veri magis factis, quam verbis loquuntur, myst. to. 4. p. 46. c. 4. primo quid facere debeant, myst. t. 4. p. 48. c. 2

Prædicatores quid facere debeant, myst. to. 4. p. 90. c. 4

Prædicator non cognoscens Deum maxime reprehenditur, myst. to. 4. pag. 101. col. 2

Prædicatoribus mandatur, ut requirant a Dominn, quod convertantur peccatores, myst. to. 4. p. 102. col. 2

Prædicator totus debet esse sagitta, mor. to. 4. p. 109. c. 4 gallo comparatur, mor. to. 4. p. 109. c. 4 conversos omnes Deo attribuere debet, mor. to. 4. p. 113. col. 2

Prædicatores dicuntur Reginæ pro devotione, myst. to. 4. p. 113. c. 4

Prædicator quo pacto portare debeat homines, ibid.

Prædicatori multa bona quæ competunt, notantur, mor. t. 4. p. 116. col. 2

Prædicator debet consurgere ad omnia active, & contemplative, mor. to. 4. p. 119. c. 1

Prædicatores imitari debent Apostolos in omnibus, quæ possunt, ibid.

Prædicator qualis in verbis, talis in operibus esse debet, mor. to. 4. pag. 122. col. 2

Prædicatores, & magistri multi, qui nummularii dicuntur, myst. to. 4. p. 129. col. 2

Prædicator dicitur seminator multorum seminum, myst. t. 4. p. 130. c. 3 justitiæ, executor quoque esse debet, myst. to. 4. p. 150. c. 1

Prædicatoris facies dura debet esse ut Adamas, myst. t. 4. pag. 155. col. 1

Prædicatores, & sacerdotes sunt signiferi Dei, myst. to. 4. p. 156. c. 1

Prædicator, tria debet habere, quæ definiuntur Jeremiæ, lit. to. 4 p. 176. c. 2 nunciare debet, quod Dominus vigilat super peccatores, myst. t. 4. p. 176. col. 4 admonere debet homines maxime ad fugiendum mundum, peccata, & diabolum, mor. to. 4. p. 186. c. 2 loqui debet vel de altitudine gloriæ, vel de asperitate poenarum, ibid.

Prædicator, quod verbis docet, monstret exemplis, ibid.

Prædicatoris manus apte declaratur, mor. to. 4. p. 194. c. 4

Prædicatores dicuntur nubes, vel nebulæ, myst. to. 4. p. 204. c. 4 dicuntur nubeculæ propter humilitatem, ibid. pag. 205. c. 1 propter velocitatem dicuntur venti, myst. to. 4. p. 205. col. 1

Prædicatores haud extolli debent, myst. to. 4. p. 213. c. 3

Prædicatoris cor dulce, & mansuetum esse debet, lit. t. 4. p. 214. c. 1

Prædicatores usia Ecclesiæ dicuntur, quibus fractis rumpitur Ecclesia, lit. to. 4. p. 219. col. 4

Prædicatoribus deficientibus magna erit siccitas, lit. to. 4. p. 222. c. 3

Prædicantes ut alios devorent, Prophetæ dicuntur Baal, mor. to. 4. p. 235. col. 1

Prædicatores dicentes somnia sint, myst. to. 4. p. 235. c. 2

Prædicator qualis esse debet, docetur, myst. to. 4. p. 236. c. 4

Prædicator præcipue calicem Domini, idest, passionem prædicare debet, myst. to. 4. p. 238. col. 1

Prædicatoribus quid præcipiatur præcipue, myst. t. 4. p. 275. c. 1

Prædicatoribus ex nimia indignatione potest impediri fructus prædicationis, myst. to. 4. p. 227. col. 4

Prædicatores non debent cessare a reprehensionibus, myst. to. 4. p. 277. c. 2 venti, & nubes dicuntur, myst. to. 4. p. 294. c. 3 Veloces dicuntur, myst. to. 4. p. 306. c. 4 aquilæ propter multa dicuntur per longum, ibid. debet esse probatus quantum ad conversationis honestatem, mor. tom. 5. pag. 3. col. 4

Prædicator qualis debet esse, mor. to. 5. p. 4. c. 2

Prædicatorum verba scintillis comparantur, mor. t. 5. p. 5. c. 4

Prædicator debet habere maturitatem in consideratione, fortitudinem in operatione, discretionem in prædicatione, alleg. to. 5. p. 5. c. 4 dicitur æs candens, quia sonat, & ardet, ibid. debet esse intrepidus, mor. 5. p. 5. c. 2 humilis auget charitatem audientis, alleg. to. 5. p. 5. col. 4

Prædicatorem Spiritus assumit, & quando, mor. to. 5. p. 13. c. 4

Prædicator debitor est justis, & injustis, & quomodo, mor. to. 5. p. 15. c. 4

Prædicator arietes in gyro ponere dicitur, & quando, myst. to. 5. pag. 18. col. 2

Prædicatoris opera fortia torporem auditoris arguunt, myst. t. 5 pag. 20. col. 2

Prædicatorum officium est discurrere per Provincias, mor. to. 5. pag. 26. col. 2

Prædicator tria habere debet, & quæ, mor. to. 5. p. 39. c. 4

Prædicator debet esse indutus lineis, & quomodo, mor. t. 5. p. 39. c. 4 post contemplationem debet redire ad transmigrationem, idest, ad peccatores per prædicationem, myst. to. 5. p. 44. c. 4

Prædicatores verbi Dei ubi non sunt, ibi oriuntur bestiæ, insurgit gladius, nascitur pestilentia, myst. to. 5. p. 54. c. 2

Prædicator debet per partes, & per partes vitia ab auditoribus redarguendo ejicere, primo unum, postea aliud, ut sic paulatim omnia tollantur, myst. tom. 5. p. 88. col. 2

Prædicatores catholici modo non tantum laborant ad prædicandum gentibus, & cur, exp. Glos. t. 5. p. 123. c. 1 sunt agricolæ, myst. to. 5. p. 179. col. 4

Prædicatorum ordo pro quibus significatur, myst. t. 5. p. 190. c. 2

Prædicanti tria necessaria, exp. Glos. tom. 5. p. 196. c. 3

Prædicatores dicuntur nubes, myst. to. 5. p. 206. c. 3 dicuntur equi, myst. to. 5. p. 207. col. 1

Prædicatorum cœtus dicitur armentum, ibid. quid jubentur populo nunciare, myst. tom. 5. p. 213. c. 4 dicuntur coeli, mys. to. 5. p. 218. c. 4 dicuntur chorus Prophetarum, exp. tom. 5. p. 228. c. 4 sancti quando ædificent sancta, mor. tom. 5. p. 235. col. 4 sancti quando atria sanctificent, ibid. sancti quando faciant vasa sancta nova, ibid.

Prædicatores sancti quando inferant candelabrum, altare, & mensam, mor. to. 5. p. 255. col. 4

Prędicator post pugnam factam in prædicatione contra bestias Ephesi debet ascendere ad purgationem conscientiæ, mor. t. 5. p. 235. col. 2. flores mundi derelinquere debet, mor. to. 6. pag. 13. c. 2

Prædicatores vocantur ad ambulandum, mor. to. 6. p. 13. c. 4

Prædicator debet circuire, mor. to 6. p. 14. c. 2. quibus maxime tenetur prædicare, & quid, ibid.

Prædicator tantummodo in Deo confidere debet, lit. t. 6. p. 39. c. 2 a mortuis resurgere debet, ut, &c. lit. t. 6. p. 59. col. 4 qualis existere debeat, mor. to. 6. p. 88. col. 4

Prędicatoribus datur quomodo indui debeant, mor. to. 6. p. 92. c. 2 in cibis forma datur, ibid.

Prędicator qualis esse debest, docetur, lit. to. 6. p. 98. c. 3

Prędicatores minores, & Doctores quid majoribus dicere debeant, lit. tom. 6. p. 99. col. 3

Prędicator duo debet habere, & quę sint, mor. tom. 6. p. 104. c. 1

Prędicatores docentur non semper eodem loco stare, lit. to. 7. p. 106. col. 4

Prędicator optime organo comparatur, lit. tom. 6. p. 114. c. 1

Prędicator post concionem quid facere teneatur, lit. to. 6. p. 125. c. 3

Pre-

Index in omnia Commentaria

Prædicatores in duobus instruuntur, mor. to. 6. p. 154. c. 4
Prædicator sex facere debet, quæ exacte declarantur, mor. to 6 pag 155. col. 2
Prædicatoribus per sata transire convenit, myst. to. 6. p. 165. c. 1
Prædicatores, quod docent, faciant, mor. to. 6 p. 173. col 2. etsi mulieres ipsos sequebantur, atque de suis substantiis illis ministrarent, scandalum non erat, myst. to. 6. p. 176. c. 3
Prædicator exire debet, & quomodo, mor. to. 7. p. 177. c. 3 venialia omnia fugiant, myst. t. 6. p. 183. c. 3. uti debet expositione sacræ scripturæ facta per sanctos patres, mor. to. 6. p. 185. c. 2
Prædicatores ubique parati esse debent, quando interrogantur de fide, lit to. 6. p. 185. col. 3
Prædicator sanctum peccatorem reddere debet Christo, lit. to. 6. p. 188. c. 4 præcipue de Trinitate mundo prædicare tenetur, lit. to. 6. p. 191 c. 3 nullam sollicitudinem temporalem habere debet, lit. to. 6. p. 192. col 2
Prædicatores, & omnes bene agentes in tribus docentur, mor. to. 6. p. 192. col. 2
Prædicatorum duo genera distinguuntur, mor. to. 6. p. 233. c 4
Prædicator Christo tria ministrare debet, myst. to. 6. pag. 235. c. 2. sic loquitur, secundum quod temperatur a Christo, lit. t. 6 p. 254. c. 3
Prædicatoribus duæ virtutes sunt maxime necessariæ, lit. to. 6. p. 254. c. 4
Prædicatores possunt dici virtutes cœlorum, myst. to. 6. p. 256 c. 1
Prædicator, & Doctor qualem ordinem tenere debeat, myst. t. 6. p. 275. col. 1
Prædicantes sunt sagittæ pennatæ, lit. to. 6. p. 275. c. 2
Prædicatori quatuor sunt necessaria, & quæ, mor. t. 6. p. 282. c. 4
Prædicantium genera tria sunt, lit. to. 6. p. 288. c. 2
Prædicantes duo debent observare, & quæ, lit. t. 6. p. 292. c. 1
Prædicator, quod scit per revelationem, & videt per exemplorum ostensionem, debet loqui, & testari, mor. to. 6. p. 296. c. 2
Prædicator de propria verecundia non debet curare, moral. t. 6. p. 308. col 2
Prædicatoris lingua in vanum laborat exterius, nisi intus coadjuvet gratia Salvatoris, mor. tom. 6. p 309. c. 2
Prædicator quid agere debeat, ibid.
Prædicatores dicuntur messores, ibid.
Prædicator quatuor debet facere, mor to. 6. p. 320. c. 2
Prædicatores sancti lucernæ sunt, & cur, ibid.
Prædicator habet dolores parturientis pro his, qui in utero moriuntur perpetuo ejulando, mor. to. 6. p. 383. c. 2
Prædicatoribus sanctis quantus sit dolor de cadentibus, ibid.
Prædicatores mundos, & purgatos esse oportet, & cur, lit. to. 6. p. 387. col. 3 firmos oportet esse in veritate prædicanda, lit. to. 7. p. 387. col. 3
Prædicator nullus debet erubescere, vel timere veritatem prædicare, quam credit, mor. to. 6. p. 390. c. 4
Prædicatores quid debeant agere, mor. tom. 6. p. 377. col. 3. debent esse separati ab omni carnalitate, & vanitate, mor. to. 6. p. 337. c. 3. debent esse plantati, & firmati in veritate, mor. to. 6. p. 377. col. 3
Prædicator qui prædicat bonum faciendum, debet & ipse facere, mor. to. 6. p. 377. col. 3
Prædicatores debent esse maturi ætate, & moribus, ibid. quidam afferunt fructum, sed non ferunt, & qui sint, moral. to. 6. p. 377. col. 4
Prædicatores quidam ferunt fructum, sed non offerunt, & qui sint, ibid.
Prædicatoris labor debet esse fructuosus, ibid. labor debet esse perseverans, & assiduus, ibid.
Prædicator refecturus plebem verbo prædicationis, primo mare hujus sæculi transire debet, & elongare, & quomodo, mor. to. 6. p. 322. c. 2. debet ascendere in montem vitæ eminentis, ibidem, fructus illuminat cæcos, claudos erigit, & quomodo, mor. tom. 6. p. 322. col. 4 a lacte consolationis mundanæ debet retrahi, & virtutibus ornari, ibid. debet ascendere montem, idest, altitudinem contemplationis cum Discipulis suis, & quomodo, ibid.
Prædicatorum merito multi convertuntur ad Deum, mor. to. 6 p. 323. c. 4
Prædicator, vel Prælatus debet studere ad vitam propriam, & quomodo, ibid. in prædicatione debet oculos ad Deum dirigere, & postea se ad considerandum fructum subditorum convertere, mor. to. 6. p. 323. c. 2
Prædicatori tria necessaria, ibid.
Prædicandum ubi sit, mor. t. 6. p. 323. c. 4
Prædicator non solum debet offerre panes, sed etiam pisces, mor. tom. 2. p. 324. col. 2
Prædicator primo debet ostendere vitam bonam, mor. to. 6. p. 343. col. 2
Prædicator debet ostendere bonam, & sanam doctrinam, ibid.
Prædicatori volenti adducere alios ad Jesum, duo sunt necessaria, mor. to. 6. p. 361. col. 2
Prædicatoris vita bona prolocutrix est, ibid.
Prædicator, vel Prælatus debet esse magister verbo, & Dominus facto, mor. to. 6. p. 366. c. 4
Prædicatores debent esse electi, & cur, mor. to. 6. p. 377. c. 2. debent esse positi, & cur, ibid.
Prædicatoris sermo otiosus est, nisi Spiritus sanctus adsit cordi audientis, mor. to. 6. p. 373. col. 4
Prædicatio ligat hominem, mor. tom. 6. pag. 377. c. 3
Prædicator quilibet quid habere debet, myst. tomo 7. pagina 5. col. 1. debet esse os tubæ, & non fistula, myst. tom. 7. p. 5. col. 2 duobus modis debet esse segregatus, myst. to. 7. p. 6. c. 1
Prædicator velut Sol oritur, ibid.
Prædicatores proprie peccatoribus debent prædicare, pro quibus præcipue substituuntur, myst. to. 7. p. 9. col. 1 pro nomine ejus dilatando, non pro fama propria, ibid.
Prædicatoribus reputabitur ad præmium audientium profectus, mor. to. 7. p. 10. col. 3
Prædicatores, & Doctores tenentur subditis ex talento commisso, ibid.
Prædicatores magis his, quam illis quare velit Dominus, exp. gloss. to. 7. pag. 10. c. 4
Prædicatores equi Dei, mor. to. 7. p. 23. col. 1
Prædicatorum diversa genera assimilantur vasibus, lit. to. 7. p. 53. col. 3
Prædicatores debent esse columbę ramum olivæ deferentes ore in arcam, lit. to. 7. p. 56. c. 3
Prædicator tria bona debet annunciare, ibid.
Prædicator non optime annunciat, si opere non complet, exp. glos. tom. 7. p. 56. col. 4
Prædicatorum verba, & opera debent esse librata, lit. to 7. pag. 68. col. 3
Prædicatores missi sunt ad omnes gentes, lit. t. 7. p. 69. c. 3 in prædicatione sua admiscentes sapientiam mundanam, ostendunt se prædicatores Evangelii non esse, lit. to. 7. p. 75. col. 2
Prædicator qualis debet esse in tribulatione, lit. to. 7. p. 77. c. 1 non quod ipsum, sed quod subditos audire decet, attendere debet, lit. to. 7. p. 78. col. 3
Prædicator licet non laboret propriis manibus, exp. glos. tom. 7. p. 94. col. 2 est faber, lit. to. 7. p. 94. col. 3
Prædicatores sunt manus Domini, ibid.
Prædicatorum gladius, lit. tom. 7. pag. 94. col. 4
Prædicator est bos triturans, ibid.
Prædicatores milites Domini, ibid.
Prædicatores sancti quando gaudeant, ibid.
Prædicator sanctus quando libenter laboret, lit. to. 7. p. 95. c. 1 quando, & quomodo dicatur arare, ibid. an possit laborare pro temporalibus, exp. glos. tom. 7. p. 95. col. 1 & Prælatus debet se conformare eis, quibus prædicat, vel præest in quantum potest, dum, &c. lit. to. 7. p. 96. c. 1
Prædicatores quas præbendas non debeant accipere, lit. tom. 7. pag. 96. col. 3
Prædicator contrarium faciens ejus, quod prædicat, arguitur, lit. to. 7. p. 97. col. 3
Prædicatorum linguæ officium, lit. to. 7. p. 109. col. 1
Prædicatores quidam comparantur æri sonanti, ibid.
Prædicator comparatur tympano, & cymbalo, lit. t. 7. p. 109. c. 2
Prædicatorum qualis debeat esse charitas, lit. to. 7. p. 110. c. 1
Prædicatores multi quomodo se barbams faciunt, lit. to. 7. pag. 112. col. 3. seminantes tantum paleas qui, literalit. tomo 7. pag. 118. col 2
Prædicator quando multum angustietur, lit. to. 7. p. 125. c. 2
Prædicatori articuli necessarii, lit. tom. 7. p. 132. col. 2
Prædicatores, & Doctores multi cur nolint habere comprædicatores, vel Doctores, lit. to. 7. p. 136. col. 1. quales esse debeant, lit. tom. 7. p. 138. col. 3
Prædicans non missus an peccet, exp. gloss. tom. 7. p. 138. col. 4
Prædicator sic prædicationi debet instare, ut quotidie possit illud facere, lit. to. 7. p. 141. col. 1. si bene patiens fuerit, dulcius in prædicatione resonabit, & magis per charitatem dilatabitur, lit. to. 7. p. 144. col. 1. debet prædicare ad honorem Dei, & hominum utilitatem, mor. to. 7. p. 148 c. 2
Prædicatores quod ventum Job, & ipsi pavere debent, ibid.
Prædicator non debet quærere delicias, quas suggerit caro, mor. to. 7. p. 148. col. 4 aliud dicens, aliud faciens prævaricator est, mor. to. 7. p 152. col. 1 debet recipi sicut Angelus, mor. tom. 7. p 160 col. 4
Prædicatores deberent esse sicut Angeli, ibid.
Prædicatorum multæ conditiones, ibid.
Prædicatorum multæ deberent esse proprietates, ibid.
Prædicatores cur ad cervam comparantur, mor. to. 7. p. 161. c. 1
Prædicatoris in receptione duo notanda, ibid.
Prædicator est pater corripiendo, mater lactando, unde versus: Verbera patris habes, ubera matris habe, lit to. 7. p 176. c. 2
Prædicatores quare, & quomodo debeant esse calceati, lit. tom. 7. p. 179. col. 2

Præ-

Prædicantium quinque genera, lit. tom. 7. p. 180. col. 3

Prædicator sapiens qualis, lit. to. 7. p. 195. c. 4 quando persecutiones sustinet in principio, postea plus proficit, lit. to. 7. p. 196. col. 1. nomen est actus, Apostolus dignitatis, lit. tom. 7. p. 211. col. 2

Prædicator quare debeat esse bos, lit. to. 7. p. 218. c. 3. est agricola laborans, lit. to. 7. p. 224. c. 3. & 4

Prædicator recte tractans veritatis verbum comparatur Agricolæ, & viro, lit. to. 7. p. 225. col. 3

Prædicatores quæstuarii, qui sint, lit. tom. 7. 341. c. 1

Prædicatores semper debent esse in motu, lit. to. 7. pag. 369. c. 4 debent esse circumspecti, lit. tom. 7. p. 381. c. 3

Prædicatorum universus ordo dicitur, quia de quatuor Evangeliis debet prædicatio extrahi, ibid.

Prædicatores, Evangelistæ, & judices Ecclesiæ, lit. t. 7. pag. 383. col. 4. ex officio suo convenit alios confirmare, lit. t. 7. p. 384. col. 4 omnes quare dicantur quatuor, lit. to. 7. p. 387. col. 4

Prædicatorum intentio, finis, &c. quales debeant esse, lit. to. 7 pag. 390. col. 2

Prædicatori, & prælato quinque sunt necessaria, lit. to. 7. p. 401. c. 1

Prædicatorum est orare ante, & post prædicationem, & cur sic, lit. tom. 7. pag. 418. col. 2

Prædicantes intuitu temporalium dicuntur fundere verbum Prædicationis in terram, at prædicatores propter gloriam Christi fundere dicuntur verbum prædicationis in coelum, myst. t. 1. p. 54. c. 2

Prædicare volentes verbum Dei, debent se ab omni cura temporalium rerum exonerare, lit. tom. 1. p. 86. c. 2

Prædicandi modus Apostolorum, in quibus consistit, lit. to. 2. p. 34. col. 4

Prædicandum quid sit a concionatore, mor. to. 2. p. 105. c. 4

Prædicandum quid sit a concionatoribus, alleg to. 2. p. 125. c. 1

Prædicare non debet notorius peccator, mor. to. 2. p. 129. c. 4

Prædicanda est via misericordiæ peccatoribus, ne desperentur via veritatis, ut timeant, lit. to. 2. p. 133. c. 3

Prædicat Isaias maximam Judæorum tribulationem, lit. t. 4. p. 24. c. 4

Prædium habetur, vel [illegible]lidetur dupliciter, lit. t. 6. p. 303. c. 1 in possessionem immobilium dividitur contra feudum, lit. tom. 6. p. 303. c. 3

Prædones dicuntur divites, & quomodo, mor. to. 6. p. 283. c. 4

Præesse piscibus, volucribus, & bestiis est cunctis malis moribus dominari, mor. to. 1. p. 3. col. 4

Prægnans qualiter fiat levis, lit. to. 6. p. 75. c. 4

Prægnantes qui sint per longum, myst. t. 6. p. 114. c. 2 sunt omnes terrenas divitias concupiscentes, & nondum habentes, myst. t. 6 p. 255. c. 1 sunt etiam pondere peccatorum graves, superbia turgentes, ibid. sunt propositum bonum habentes, sed nondum perficientes, myst. to. 6. p. 255. c. 2

Prælationis officio quis dignus, myst. to. 4. p. 18. c. 2 eminentia abundat pilis vitiorum, myst. tom. 5. p. 114. col. 2

Prælatio duo habet onus, & honorem, lit. to. 6. p. 133. c. 3 num inter Angelos, exp. glos. to. 7. p. 116. c. 4 dominii cessabit, sed non Prælatio dignitatis, ibid.

Prælatus non debet nimis corrigere subditos, exp. glos. to. 7. p. 174. col. 4

Prælati jubentes, quæ ad eos pertinent, arguendi, exp. glos. to. 7. p. 124. col. 4

Prælatus triplex testimonium habere debet, lit. to. 7. p. 532. c. 3 quilibet debet esse regula subditorum, exp. glos. t. 7. p. 138. c. 2

Prælati subditos corrigere debent, & sic docere eos declinare a malo, lit. to. 7. p. 138. c. 4 exemplum subditos est perpendiculum, ibid. portant subditum, & subditi Prælatum, exp. glos. to. 7. p. 139. c. 2 fecerunt foedus cum morte, idest, cum diabolo, & pactum cum inferno, tale, scilicet, quod diabolus habet animas, & ipsi pecunias, lit. tom. 7. p. 144. c. 2

Prælatus quando appareat probatus, mor. tom. 7. p. 145. c. 4

Prælati quidam aquiescunt carni, idest, filiis, vel nepotibus, mor. t. 7. p. 148. col. 4 stulti, & religiosi fatui, qui dicantur, mor. to. 7. p. 153. col. 1

Prælatus non quærit eruitionem oculorum, mor. to. 7. p. 161. c. 1 in Cathedra judicii qualis debeat esse, lit. tom. 7. p. 166. c. 4. non punietur pro peccatis subditorum, sed pro populo, exp. gloss. to. 7. p. 167. c. 2 debet esse Sol per charitatem, lit. to. 7 p. 183. c. 2 debet esse Sol, Luna, & stella, ibid. est sanguisuga, lit. to. 7. p. 187. c. 3

Prælati nostri pro subditis non pugnant sicuti Abraham, sed contra illos sicut Abimelech, lit. to. 7. p. 197. c. 2

Prælati debent dignitate præesse, labore prodesse, lit. to 7. p. 202. col. 4

Prælatus non est bonus faber, nec bonus fullo, nec bonus agricola, nisi habeat aquam divini sermonis, lit. to. 7. p. 206. c. 4

Prælatus malus incidit in opprobrium apud homines, & in laqueum apud Dæmonem, lit. tom. 7. p. 213. c. 1

Prælati boni sunt fidelibus in exemplum, sed mali sunt in derisum, lit. to. 7. p. 215. col. 3

Prælati quatuor officia, lit. to. 7. p. 247. col. 2

Prælatus debet vocari, & creari a Deo, non a se, a familiaritate magnatorum, &c. lit. t. 7. p. 247. c. 3 separatus a grege suo nihil est, lit. t. 7. p. 337. c. 1 debet esse in medio candelabrorum, lit. t. 7 p. 368. c. 4 primus ad Capitulum, novissimus ad refectorium, mor. t. 7. p. 370. c. 2 debet esse Angelus, ibid. col. 3

Prælatus debet esse in medio fratrum, mor. to. 7. p. 371. c. 1

Prælati non debent cito credere mala de subditis, lit. to. 7. p. 371. c. 2

Prælatura est potentia Domini, mor. to. 2. p. 179. c. 3

Prælatus custodire debet illud dictum Senecæ, Cunctis esto benignus, nemini blandus, paucis familiaris, omnibus æquus, mor. t. 1. p. 3. c. 4 in tribus debet alios antecellere, mor. to. 1. p. 3. c. 4

Prælatis dicitur, crescite, multiplicamini, & replete terram; crescite in gratia, multiplicamini in operibus bonis, replete terram, idest, Ecclesiam doctrina, & exemplo, mor to. 1. p. 3. c. 4 debetur cibus in sustentationem a subditis, alleg. ibid.

Prælati simplici debent esse victu contenti, alleg. t. 1. p. 3. c. 4 Doctores, & Prædicatores sunt adjutores Dei, myst. to. 1. p. 5. c. 2 debent esse mansueti, & continentes, non rigidi, & austeri, myst. t. 1. p. 5. c. 4 debent conformare se omnibus, ut omnes Christo lucrifaciant, myst. 1. t. p. 5. c. 4 negligentes in correctione subditorum arguuntur a Domino, & ab eis exquiritur ratio damnationis eorum, mor. to. 1. p. 7. c. 2 Doctores, & Prædicatores ædificare debent Christo non sibi, myst. t. 1. p. 9. c. 4 boni columbæ assimilantur, qui terrena despiciunt, & ad arcam, idest, Ecclesiam semper regrediuntur, mali corvo comp. qui hujus sæculi cupiditatibus sunt irretiti, mor. to. 1. p. 12. c. 2

Prælatorum munus est seipsos primum corrigere, deinde subditos, mor. to 1. p. 14. col. 2

Prælati boni similes fenestris sunt, quæ latæ interius, & exterius sunt, myst. to. 1. p. 16. col. 3

Prælatus verbo, & exemplo Ecclesiam ædificare debet, mor. t. 1 p. 14. col. 2

Prelati ditantes parentes de bonis Ecclesiæ ædificant civitatem in sanguinibus, mor. to. 1. p. 16. c. 4

Prælati tempore necessitatis, vita contemplativa relicta, debent activam exercere, mor. to. 1. p. 17. c. 4

Prælatus non est idoneus succurrere captivis a diabolo, si quærat in terris mansionem, mor. t. 1. p. 19. c. 4

Prælati ut eruant captivos a Dæmone, assumere debent intelligentiam veritatis, ardorem charitatis, & bonorum operum exempla, ibid. quam multi substantias temporales sibi procurant, ovium suarum animas diabolo relinquentes, mor. to. 1. p. 20. col. 1

Prælatus suæ dignitatis gradum non debet attendere, sed omnium se servum esse meminerit, ut omnes Christo lucrifaciat, mor. to. 1. p. 22. col. 2

Prælati similes lucernæ ardenti, & supernatanti, si boni sint; At mali similes lucernæ extinctæ, quæ submergitur in mari mortuo, mor. t. 1. p. 25. c. 2 peccatores contemnuntur, & conculcantur etiam ab hominibus, mor. to. 1. p. 25. col. 1 & prædicatores debent, quantum possunt imitari opera Christi, mor. to. 1. p. 30. c. 2 debent habere simplicem, & rectam intentionem, ut evitent insidias diaboli, & alios easdem evitare doceant, mor. t. 1. p. 31. c. 2 & prædicatores, qui in se ipsis non ardent, nec alios incendunt, mor. to. 1. p. 36. c. 2

Prælatis debetur honor, & reverentia, ibid.

Prælati debent contemplari coelestia, non terrena, & cognoscere affectu, & imitatione, & satagere, ut animæ sibi creditæ vivant Christo, mor. to. 1. p. 39. col. 3

Prælatus debet post luctum suos subditos consolari, mor. t. 1. p. 40. c. 1. debet esse filius visionis, & non cæcitatis, myst. t. 1. p. 41. c. 2

Prelati debent procurare odorem bonę opinionis, quę provenit ex labore operationis, myst. t. 1. p. 41. c. 2 plus proficiunt Ecclesię Christi exemplo, quam verbis, mor. t. 1. p. 41. c. 4 debent instruere suos ad bellum contra diabolum, & eos anteire eminentia virtutum, & primos se exponere periculis, & tribulationum dotibus, & semper progredi, mor. t. 1. p. 46. c. 4 debent se aliquando inferioribus commodare, & contemperare, mor. t. 1. p. 47. c. 1. interius, & exterius inveniunt causam sollicitudinis, mor. t. 1. p. 47 c. 4 qui quęrunt sibi lucrum non fructum, Ecclesiam non in uxorem sibi dari postulant, sed in concubinam, mor. t. 1. p. 47. c. 4. non vindictam, sed medicinam exercere debent erga subditos animæ phrenesim eorum considerantes, lit. t. 1. p. 48. c. 3 non debent turbari, sed noverint, se vocatos esse ad laborem, & patientiam, mor. 1. 2. p. 48. c. 3

Prælatus debet corrigere subditos malos, sed eos minime derelinquere, mor. t. 1. p. 51. c. 4

Prælati debent semper quærere sibi coadjutores, mor. t. 1. p. 51. c. 4

Prælatus bonus quæric manipulum vitæ ęternę, sed Prælatus stultus quęrit manipulum glorię temporalis, mor. to. 1. p. 52. c. 2

Prælati nequam sunt, qui beneficia Ecclesiastica, vel prælationes recipiunt tantum causa temporalium, myst. t. 1. p. 54. c. 2 gratias agere debent Deo, si reperiunt subditos suos non esse in peccatum, mor. t. 1 p. 55. c. 2. mali gaudent invenire in subditis, quod corripiant; boni e contra nollent invenire, ibid. inveniunt gratiam, quam subditi male vivendo perdiderant, orando, prædicando, cordis munditiam

ditiam conservando, mor. t. 1. p. 55. c. 4. ministrant sibi non Deo, cum quærunt ea, quæ sua sunt, non autem illa, quæ sunt Jesu Christi, ibid. debent eruere peccatores de manibus malignorum spirituum, ut a peccato erepti serviant Domino, ibid. debent habere pulchritudinem intus in conscientia, & foris in externa conversatione, mor. to. 1. p. 56. c. 1 debet compati aliorum infirmitatibus, pro eorum sanitate interpellare Deum, myst. t. 1. p. 69. c. 4. debet esse obediens Deo, fideli, & prudens, qui his virtutibus caret, non est dignus esse Prælatus, mor. t. 1. p. 73. c. 3. primo debent judicare, & docere seipsos, & postea judicare, & docere alios, myst. to. 1. p. 73. c. 4
Prælatis tria necessaria sunt, arcus scientiæ, brachia soluta, & manus, mor. to. 1. p. 73. col. 2
Prælatus debet habere arcum tensum ad docendum, brachia soluta ad compatiendum, manus apertas ad operandum, mor. to. 1. p. 73. c. 4
Prælati debent esse humiles, & communiter vivere cum aliis: hoc enim maxime provocat subditos ad amorem prælati, myst. t. 1. p. 74. c. 2 qui sua tantum commoda quærunt, nihil solliciti de suis subditis sunt pejores Pharaone, lit. t. 1. p. 80. c. 2 debent scelera mitigare propter communem utilitatem, & sine appetitu privatæ vindictæ, lit. t. 1. p. 120. c. 4 debent juges excubias habere circa salutem proximorum, lit. t. 1. p. 130. c. 3 antequam judicium proferant, studiose causam inquirere debent, lit. to. 2. p. 153. col. 4
Prælatus non debet aliquid præcipere sine consilio seniorum, lit. to. 4. p. 170. col. 4
Prælati gradus Ecclesiasticos conferre debent intuitu Dei tantum, & non amore, vel affectu sanguinis, lit. to. 1. p. 181. col. 2
Prælato tria sunt necessaria, scilicet probitas vitæ, scientia, atque facundia, ibid.
Prælatis omnibus est obediendum, bonis, & dyscolis, in his, quæ ad cathedram Moysis spectant, lit. to. 1. p. 181. c. 1
Prælatus debet esse discretus, & vigil circa curam animarum, myst. t. 1. p. 190 c. 2 debet pascere Ecclesiam pane doctrinæ, & exemplo bonæ vitæ eam sustentare, mor. to. t. p. 199. c. 2
Prælati in die judicii tripliciter interrogabuntur, videlicet quomodo intrasti? quomodo vixisti? quomodo populum rexisti? lit. to. 1. p. 199. c. 1 quatuor debent suis subditis, prædicationem, orationem, sacramentorum administrationem, & suorum bonorum communicationem, lit. to. 1. p. 199. col. 2
Prælatus sedere debet inter Rama, & Bethel, idest, ita Ecclesiæ triumphanti per contemplationem inhærere, quod tamen non recedat ab Ecclesia militante per exercitium bonæ actionis, mo. t. 1. p. 200. c. 4
Prælatus quinque suis subditis nunciare debet, quid credendum, quid faciendum, quid cavendum, quid timendum, quid sperandum, & appetendum, lit. tim. 1. p. 203. c. 1
Prælatus debet sibi, & suis subditis providere necessaria, & præcavere nociva, mor. to. t. p. 221. c. 4
Prælatus constitutus est in Ecclesia, ut speculator, & custos, myst. t. 1. p. 237. col. 1
Prælatus debet eminere vita, scientia, patientia, pietate, & munditia cordis, ibid. c. 2. eius munus est prædicare verbum Dei, ib. debet esse, ut doctor ad docendum, ut pater ad corrigendum, ut Pastor ad pascendum, ut medicus ad curandum ægrotos, denique ut nutrix, ut judex, & Dux, ibid.
Prælati multi muti sunt, qui vident multa mala fieri, quæ non audent corrigere, quia & ipsi mali sunt, lit. t. 1. p. 229. col. 3. per prædicationem debent reducere peccatores ad Christum, mo. t. 1. p. 254. c. 1
Prælatus debet acquiescere consilio subditorum, quando utile est, mor. t. 1. p. 257. c. 4. debent habere sapientiam in triplici gradu, ut sciant attrahere peccatores, attractos dirigere, & ad melius promovere, mor. to. 1. p. 262. col. 4 debent seipsos exhibere exemplum bonorum operum, ibid.
Prælatis totum onus Ecclesiæ incumbit, & ab ipsis ratio totius administrationis Ecclesiæ requiretur, ibid.
Prælatus avarus putat sibi auferri omnia, quæ videt sibi a suis subditis negari, lit. tom. 1. p. 380. c. 1
Pes significat affectum, vestigia pedum intentionem operum, vestigia pedum considerat Dominus, quando cogitationes, & operationes distincte examinat, lit. tom. 1. p. 412. c. 3
Prælatus debet subditis subsidium orationis, pabulum prædicationis, dispensationem sacramentorum, defensionem contra opprimentes, subsidium temporalibus, exemplum bonum, vitæ patientiam, lit. to. 1. p. 436. col. 2
Prælati vitiis potius, quam fratribus dominari debent, lit. t. 1. p. 443. c. 2
Prælatus, qui ab ira corigere debet, prius videat, ne ipse ab ira separetur, lit. to 1. p. 444. c. 2
Prælatus non debet ingredi templum Dei per violentiam, mor. t. 2. p. 5. c. 4. quomodo debeant ingredi templum Dei, ibid.
Prælatus quæ debet facere pro subditis, mor. t. 2. p. 6. c. 2 quando dicatur filius Dei, ibid.
Prælatorum malorum damnatio, myst. to. 2. p. 15. col. 3
Prælatorum duplex iniquitas, ibid. col. 4
Prælati significantur per orbem terrarum, mor. to. 2. p. 18. c. 2 judicabuntur in æquitate, subditi in justitia, & quare, ibid. sunt portæ Cœli, mor. to. 2. p. 19. c. 2. debent esse mater, & fratres Christi, & quomodo lactem præbent populis, mor. to. 2. p. 24. c. 1. & viri Ecclesiastici debent se reputare filios hominum sapientes, & rationabiles, mor. to. 2. p. 25. c. 4
Prælatorum actiones non debent corrigi a minoribus, quia Deus scrutatur illa, mor. to. 2. p. 26. c. 1
Prælati ad præbendas Ecclesiæ tantum recipientes sunt discipuli mortis, potius quam Christi, mor. to. 2. p. 27. c. 2
Prælatorum nomina nepotes, mor. to. 2. p. 29. c. 1
Prælati moderni sunt idola, ibid.
Prælatorum modernorum reprehensiones, ibid.
Prælatus dicitur ala, mor. to. 2. p. 32. c. 1
Prælati debent aliis supereminere in vita, gratia, & scientia, lit. to. 2. p. 37. col. 1
Prælatus, & concionator debent habere tabernaculum, & thalamum, quia in tabernaculo militatur, in thalamo quiescitur, mor. t. 2. p. 40 c. 4. & predicator in officio suo tria debet exercere, mor. t. 2. p. 41. c. 2
Prælati sunt viri videntes, mor. t. 2. p. 48. c. 3. qui sunt oculi Ecclesiæ, quomodo irrideant Christum, ib. congregando, & distribuendo bona Ecclesiæ pauperibus, derisores Christum purpura vestiunt, ibid. sunt vituli, & quare, mor. t. 2. p. 49. c. 3.
Prælatus non debet frangere jugum disciplinæ, nec projicere aratrum prædicationis, ibid.
Prælati sicut leones aperiunt os suum, mor. to. 2. p. 49. c. 4
Prælium sanctificare est excommunicare aliquem, ibid.
Prælati sunt Ecclesię ossa, & quare, mor. to. 2. p. 50. col. 2
Prælati debent esse fortes, ibid.
Prælati mali dicuntur canes, leones, mor. t. 2. p. 51. c. 1
Prælatus debet habere tria, mor. t. 2. p. 51. c. 2. debet Dominus esse vitiis dominando, mor. to. 2. p. 52. c. 3
Prælatorum vię quæ debeant esse, mor. t. 2. p. 57. c. 3
Prælati accipientes munera quid accipient, mor. to. 2. p. 60. c. 3
Prælatus malus hostis Ecclesię, mor. to. 2. p. 61. c. 4. debet circuire multa, mor. to. 2. p. 66. c. 4
Prælati, & fideles præcipue sunt filii Dei, myst. t. 2. p. 66. c. 2
Prælati Dei vicem tenent in terris, mor. ibid.
Prælati curam animarum debent accipere, non amore pecunię, sed amore animarum, mor. ibid.
Prælati sunt filii arietum, idest, Apostolorum, myst. t. 2. p. 66. c. 3. dicuntur arietes, ibid. quomodo debeant offerre subditos Domino, mor. to. 2. p. 66. c. 4. debent quęrere in subditis gloriam Domini, ibid. debent offerre humeros, ibid.
Prælatus suscipit curam filiorum Dei, ibid.
Prælati debent offerre Domino, non diabolo, ibid.
Prælatus debet glorificare Deum, mor. to. 2. p. 67. c. 2. peccator dicitur pulvis, mor. to. 2. p. 70 c. 3
Prælati sunt ossa Ecclesiæ, mor. to. 2. p. 73. c. 4 sunt speculatores Ecclesię, alleg. to. 2. p. 74. col. 2
Prælatus ad Dei similitudinem debet habere misericordiam, & justitiam, mor. to. 2. p. 80. c. 1. dicitur gigas, mor. to. 2. p. 81. c. 4 quid debeat quærere, mor. to. 2. p. 83. c. 4 dicitur Angelus Domini, ibid.
Prælati boni significantur per Medos, ibid. raptores dicuntur leones, mor. to. 2. p. 84. col. 2. mali testes iniqui contra Christum, mor. t. 2. p. 88. col. 2
Prælatorum ingratitudo, maxima, mor. to. 2. p. 88. col. 3
Prælati sunt novacula acuta, mor. to. 2. p. 91. col. 2
Prælatus malus pauper superbus, mor. tom. 2. p. 91. c. 3
Prælatorum malorum tria mala, ibid.
Prælati intelliguntur per cœlum, mor. to. 2. p. 91. col. 4
Prælatus debet habere triplicem ubertatem, mor. to. 2. p. 92. c. 2 lumen subditorum, mor. to. 2. p. 92. c. 3
Prælati in primo anno sunt angeli, in secundo homines, in tertio leones, lit. to. 2. p. 93. col. 2
Prælati aliquando sunt olera, ibid.
Prælatus custodia oris religiosi, mor. to. 2. p. 101. c. 2
Prælati mali cadavera putrida, mor. t. 2. p. 109. c. 2. ossa Ecclesiæ, mor. to. 2. p. 112. c. 1. quando sunt ossa arida, mor. t. 2. p. 111. c. 1
Prælatorum vita, quomodo dissonat a vita Christi, mor. t. 2. p 112. c. 2
Prælatus prælaturę fastigium recuset, si non potest prædicationis officium exercere, mor. t. 2. p. 116. col. 4
Prælatus debet intendere super gregem, mor. to. 2. p. 117. c. 2
Prælatorum conditiones quæ sint, mor. to. 2. p. 117. c. 2
Prælati debent offerre subditos custodiendo, mor. to. 2. p. 119. c. 3
Prælatorum exempla faciunt bonos subditos, mor. t. 2. p. 119. c. 4
Prælati dicuntur Dei fortes terræ, mor. to. 2. p. 123. c. 1
Prælatus quando adulterium spirituale committit, mor. to. 2. p. 125. col. 1. malus est fur, mor. to. 2. p. 130. col. 2
Prælati sunt ossa Ecclesiæ, lit. to. 2. p. 132. col. 4
Prælatus quomodo petit liberari a carnalibus parentibus, lit. t. 2. pag. 133. c. 4
Prælatorum radices sunt nepotes, mor. to. 2. p. 135. c. 3
Prælati quomodo dicuntur alieni, mo. t. 2. p. 137. c. 4. mali tollunt pallium Ecclesiæ, & dicuntur custodes murorum, mor. t. 2. p. 137. c. 4 & viri Ecclesiastici comparantur columbę, myst. t. 2. p. 139. c. 1
Prælatus debet volare ad requiem, non ad prędam, myst. t. 2. p. 139. c. 2

Præla-

Prælatorum mala vita quomodo polluat Testamentum, idest, hæreditatem Dei, myst. to. 1. p. 141. c. 3

Prælati quomodo dicuntur pugnantes, myst. to. 2. p. 142. c. 3 boni alæ charitas, & castitas, alleg. to. 2. p. 144. col. 2

Prælati mali alæ rapacitas, & prodigalitas, ibid.

Prælatorum conditio io principio prælaturæ, mor. t. 2. p. 146. c. 2

Prælatus in peccato difficile corrigitur, mor. to. 2. p. 146. c. 3

Prælati, & clerici significantur per Jordanem, mor. t. 2. p. 147. c. 3

Prælatus malus est ramnus, qui novit pungere, sed non pascere subditos, ibid.

Prælatorum iniquitas maxima quæ sit, mor. to. 2. p. 148. c. 1

Prælatus est iris bicolor, myst. to. 2. p. 151. col. 4

Prælati boni alę Domini sunt, mor. to. 2. p. 157. col. 1

Prælati sunt arietes ovium, mor. to. 2. p. 162. col. 1

Prælatus, & clericus bonus dicitur pinguis per devotionem, mor. to. 2. p. 168. col. 2

Prælati significantur per oculos, mor. to. 2. p. 175. co. 2

Prælatorum excæcatio ruina est subditorum, ibid.

Prælatus debet esse sapiens, & justus, mor. to. 2. p. 181. c. 2

Prælatus judicando est loco Dei, ibid. succedit Christo in hæreditate, ibid. bonus duplicem habet vitam, mor. tom. 2. pag. 183. c. 2

Prælatorum quatuor genera, mor. to. 2. p. 183. col. 3

Prælatio Ecclesiastica dicitur sanctuarium Dei, alleg. t. 2. p. 185. c. 3

Prælatum malum quare faciat Deus regnare, mor. to. 2. p. 185. c. 4

Prælatus non se debet extollere de dignitate pastorali, quam Christus emit sanguine suo, mor. to. 2. p. 187. c. 4 malus dicitur inimicus, mor. to. 2. p. 188. col. 2

Prælati, & Religiosi debent stare coram Deo, & placare pro populo, mor. t. 2. p. 194. c. 3 dicuntur locustæ, mor. to. 2. p. 204. c. 4

Prælatos Deus non elegit de nobilibus, mor. to. 2. p. 207. c. 4

Prælatus assimilandus est unicorni, mor. to. 2. p. 208. c. 1

Prælati quomodo ministrant mensis, mor. to. 2. p. 208. c. 2

Prælatus minister Christi non Antichristi, ibid. debet habere triplicem fortitudinem, ibid. debet quiescere in arbore crucis, ibid. eligitur, elevatur, & acceptus habetur, mor. to. 2. p. 208. c. 3. quid debeat habere, ibid.

Prælati gigantes viventes machometice, mor. to. 2. p. 209. col. 1 quando occidunt subditos, mor. to. 2. p. 209. col. 2. fuerunt maceria Ecclesiæ, myst. to. 2. p. 212. c. 3

Prælatus malus non est maceries, ibid.

Prælati, & Doctores instituti ad prædicandum, mor. t. 2. p. 214. c. 1

Prælatus communiter se habeat ad subditos, mor. t. 2. p. 216. c. 2. pupillos, & viduas tenetur defendere, mor. to. 2. p. 216. c. 2

Prælati moventur nunc precibus, nunc pretio, mor. to. 2. p. 216. c. 3

Prælatus qui debeat esse, mor. to. 2. p. 217. c. 2

Prælatorum abusus in distributione beneficiorum, & præbendarum, mor. to. 2. p. 218. c. 4

Prælatos est anima in Ecclesia, mor. to. 2. p. 225. col. 2

Prælatorum prerogativæ quę debeant esse, mor. t. 2. p. 226. c. 1

Prælati quomodo Esau per hispiditatem atimilantur, ibid. quomodo sunt venatores, mor. to. 2. p. 226. col. 2. & Prædicatores sunt boni medici, alleg. to. 2. p. 228. c. 4

Prælatus quid facere debeat erga Deum, mor. to. 2. p. 232. c. 4 debet inveniri a Domino, mor. to. 2. p. 233. c. 2

Prælatorum fortitudo a Deo, mor. to. 2. p. 233. col. 3

Prælatus debet habere misericordiam, & veritatem, mor. to. 2. p. 233. c. 4. quomodo se debeat habere ad sæcularia, & ad divina opera, mor. t. 2. p. 234. col. 1 quomodo potest invenire Dei misericordiam, mor. to. 2. p. 234. col. 2

Prælatus aliquando ponitur formido, mor. to. 2. p. 236. c. 2

Prælatus, & eorum consiliarii, mor. to. 2. p. 242. c. 3

Prælatus malus dicitur aqua, alleg. to. 2. p. 246. col. 1

Prælati quando non adhærent Deo, mor. to. 2. p. 249. c. 1

Prælatus, & Prædicator dicitur Rex virtutum, mor. t. 2. p. 167. c. 4

Prælati mali comparantur lupis, mor. to. 2. p. 218. c. 3

Prælatus malus odore caret, mor. to. 2. p. 218. c. 4

Prælatos malos victimabit mors, rapiet diabolus, & devorabit inferous, ibid.

Prælati debent esse sicut columna oubis, mor. t. 2. p. 256. col. 4

Prælatus debet circumcidere familiam suam, mor. t. 2. p. 258. c. 4

Prælatio est dominatio Christi, mor. to. 2. p. 265. col. 1

Prælati mali comparantur in tribus, mor. to. 2. p. 267. c. 4. difficiliores sunt ad corrigendum quam subditi, mor. to. 2. p. 267. col. 4. non deberent tantum amare temporalia propter duas causas, mor. to. 2. p. 268. c. 2

Prælato tria competunt, mor. to. 2. p. 272. c. 2

Prælati promoventes suos consanguineos, mor. to. 2. p. 273. c. 1

Prælati Ecclesiæ debent esse nubes coruscantes miraculis, mor. t. 2. p. 273. c. 2. Ecclesiæ debent esse tonantes minis, ibid. Ecclesiæ debent esse pluentes doctrinis, ibid.

Prælatus malus est ficus plantata in vinea Domini, mor. t. 2. p. 286. c. 2

Prælatorum filii sunt subditi, mor. to. 2. p. 286. col. 3

Prælatorum uxor est Ecclesia, ibid.

Prælati debent esse arietes, mor. to. 2. p. 294. col. 4. mali faciunt sacerdotes, ibid. mali quid non audiant, mor. to. 2. p. 298. c. 1

Prælatorum manus sunt eorum ministri, mor. to. 2. p. 296. c. 1

Prælati, & clerici magis peccant quam subditi, mor. t. 2. p. 299. c. 4

Prælati omnes sunt clerici, sed non e converso, ibid.

Prælatus bonus quid dicat, mor. to. 2. p. 295. col. 4

Prælatorum officium quale, mor. to. 2. p. 302. c. 1

Prælati declinant per omnes casus, alit. to. 2. p. 304. c. 4

Prælatus tria signa debet habere, lit. to. 1. p. 310. c. 3. bonus prædicator nulli parcit, omnes percutit, & cur, lit. t. 2. p. 338. c. 2

Prælati nostri temporis idolis comparantur, myst. to. 2. p. 388. c. 4

Prælati debent esse oculati, & pennati, idest, habere scientiam boni, & illud operari, multi enim, bene dicunt, sed male agunt, lit. t. 3. p. 3. c. 2

Prælatus qui subditorum curam negligit dicitur dormire, qui vero reprehensibilia eorum gesta cognoscit, & propter mentis tædium digna invectione non corrigit, dominare perhibetur, lit. to. 3. p. 11. c. 3

Prælati superflua resecare debent, & illa pauperibus dispensare, ne putrescant simul reservata, lit. to. 3. p. 11. c. 4

Prælatus debet solerti cura, & vigili consideratione attendere vitam subditorum, lit. to. 3. p. 14. c. 1

Prælati sunt patres in corrigendo, matres dum consolantur, & patiuntur, mor. to. 3. p. 19. c. 1. fidem faciunt Deo pro populo sibi credito, quoniam pro singulis oportebit eos rationem reddere, lit. to. 3. pag. 13. c. 1

Prælatus sapiens est, qui suscipit animas propter se, non propter redditus, & proventus Ecclesiasticos, lit. to. 3. p. 24. col. 2. septem tenentur præstare suis subditis, ibid.

Prælatus vivit io moderationibus, cum habet moderatam, & mansuetam correctionem, cum sine contumelia, sed cum Spiritu lenitatis præoccupatus aliquo peccato patienter suscipit, lit. t. 3. p. 25. c. 3

Prælatus ædificat Ecclesiam, cum bonos præficit, & malos amovet, mor. to. 3. p. 29. c. 1

Prælati debent considerare non tantum meritum illius, qui peccavit, sed etiam officium ipsorum, quia cum justitia, & misericordia corrigere debent, lit. to. 3. p. 29. c. 4

Prælati debent esse patres subditorum, generatione, educatione, & correctione, mor. to. 3. p. 40. c. 4 & dolere debent de vitiis subditorum, alias non Prælati, & pastores, sed idola, & simulachra sunt, & patres picti, ibid.

Prælati correctio sic debet subditos deterrere, ut nec pedem audeant ad illicita perpetranda movere, lit. to. 3. p. 40. c. 4

Prælatus multipliciter subditos interficit, vel debitam instructionem subtrahendo, vel indebite irascendo, vel nimis aspere corrigendo, aut malo exemplo corrumpendo, vel scandalizando, lit. t. 3. p. 41. c. 3

Prælati errantes arguunt, ut præterita peccata corrigant, & futura caveant, lit. t. 3. p. 58. c. 1. qui male præsunt, duplici confusione digni sunt, imo tot mortibus digni sunt, quot mala exempla ad posteros transmiserunt, lit. t. 3. p. 59. c. 2. pauci sunt, qui viam rectam teneant ad dexteram incedendo, sed fere omnes ad sinistram tendunt circa temporalia solliciti, spiritualia dimittentes, myst. t. 3. p. 64. c. 3 quando cessare debent a prædicatione, & ab oratione, mor. t. 3. p. 65. c. 1

Prælatus debet esse leo, gallus, & aries, mor. to. 3. p. 65. c. 3

Prælati debent fidem prædicare, vitia detestari, moribus subditos suos instruere, ad majores eos semper hortari, bonum exemplum illis præbere, mor. to. 3. p. 75. col. 2

Prælatus non est pater, qui peccatis filiorum, & subditorum non irascitur, lit. t. 3. p. 87. col. 4

Prælati faciem suam Christo sponso ostendunt, quando illi soli in suo regimine placere student, lit. to. 3. p. 118. c. 1

Prælatus debet esse judex, Rex, & Doctor, judex malos coercendo, Rex regendo infirmos, Doctor docendo imperitos, mor. t. 3. p. 154. c. 4

Prælati speculatores cæci dicuntur illi, qui temporalia tantum curantes spiritualia non vident, mor. tom. 3. p. 163. col. 1

Prælatus erga subditos debet esse pastor, advocatus, medicus, architectus, agricola, Doctor, pater, dux, & mater, lit. to. 3. p. 185. c. 1

Prælatus erga subditos sic se debet habere, ut ridens timeri, & iratus possit amari, ne nimia lætitia vilem, & immoderata severitas reddat odiosum, lit. to. 3. p. 208. c. 1

Prælati debent esse recti, plani, erecti, stabiles, fortes, patientes, lit. t. 3. p. 214. col. 1

Prælatio, & magisterium absque difficultate, & periculo vix, aut nullatenus exerceri possunt, lit. t. 3. p. 223. c. 1

Prælatus faber, & architectus est, myst. t. 3. p. 243. c. 4 sculpit subditos per ordinationem affectionum, & cogitationum, depingit etiam illos per exempla virtutum, ibid.

Prælatio tria sunt necessaria, myst. tom. 4. p. 19. c. 2

Prælati non docentes, & prædicantes in Ecclesia, spoliatores, & viliores muliere dicuntur, lit. t. 4. p. 19. c. 1. & Doctores, quæ Dei velata nobis aperiunt, myst. to. 4. p. 16. c. 2

Prælato tria competere declarantur, ibid.

Prælatus, & Doctor quæ debeant considerare, myst. to. 4. p. 48. c. 4 debet esse agricolæ similis, myst. tom. 4. p. 61. col. 2. acediosus non leo, at quasi leo dicitur, myst. to. 4. p. 62. c. 2

Prælati sunt oculi Ecclesiæ, myst. to. 6. p. 62. c. 4. qui auferunt panem

nem doctrinæ, qui dicantur, mor. t.4. p. 64. c.3 debent esse milites cęli, myst to.4. p.74. c.3. per peccatum quomodo destluant, declaratur, myst. t. 4. p. 75. c. 2

Prælatus cur ficui, & vineæ comparetur, myst. to. 4. p.75. c.3

Prælati mali, & pomposi diu possident Ecclesias suas, myst. t. 4. p. 76. col. 3

Prælati qui non sunt in vocationem a Deo, evacuant sibi, mor. to. 4. p. 81. c. 2

Prælatus tenetur subditos docere, mor. to. 4. p. 85. col. 4

Prælato quatuor necessaria sunt, myst. to. 4. p. 92. c.3

Prælatus alia, & alia docere debet juxta capacitatem hominum, myst. t.4. p. 92. c.4. primus Israel aspectu pulcher, myst. t.4. p. 92. c. 4. myst. t. 4. p. 93. col. 4. mali propter malum exemplum dicuntur, myst. tom. 4. p. 96. c. 2. nostri temporis quomodo volunt honorari, mor. tom. 4. p. 100. c. 2

Prælatus si non factus a Deo, quid fit, mor. to. 4. p.100. c.3

Pręlatus præcedere debet alios, myst. to. 4. p. 102. c.3. debet esse vinctus præceptis Dei, ibid.

Prælati negligentes reprehendi debent, myst. to.4. p.106. c. 4

Prælato multa conveniunt, ut audiatur, mor. t.4. p.109. c. 2

Prælati boni, opera manuum Domini, mor. to.4. p. 112. col. 4

Prælatus debet esse circumspectus in omnibus, ibid. bonus ad quę debeat esse paratus, myst. to. 4. p. 113. c.4

Prælati mali multis brutis assimilantur, myst. to.4. p. 115. c. 1

Prælato quatuor, quæ maxime morali sensu competunt, notantur, mor. to. 4. p. 125. c. 2

Prælatus malus draco dicitur per luxuriam, myst. to.4. p.133. c.2

Prælati dignitas nulli debetur, qui non habeat unctionem charitatis, myst. to.4. p. 151. col. 2

Prælatus eligitur ad plantandum Ecclesiam, non ad ditandos parentes, myst. to. 4. p. 152. c. 1

Prælati temporibus nostris formositatem vestium requirunt, myst. to. 4. p. 156. col. 4. non curant de salute subditorum, & tamen tenentur, myst. to. 4. p. 159. col. 2

Prælati sugunt ubera, quando delectantur in fide subditorum, myst. to. 4. p.170. c. 4

Prælatus cum parvulis, & pusillis mansuete loqui debet, myst. to. 4. p. 171. c. 1

Prælati facies velut adamas esse debet, lit. to. 4. p. 176. col. 1

Prælatus civitas esse debet, & quomodo, myst. to. 4. p. 177. c.3

Prælati illuminatores, & irrigatores esse debent, lit. t.4. p.182. c.3

Prælati eligi debent secundum voluntatem Dei, mor. t.4. p.184. c.2

Prælatorum peccata quæ maxime sint, mor. t. 4. p. 197. col. 2

Prælatus oliva esse debet, myst. to. 4. p. 208. col. 4

Prælati acerrime instruuntur ab Jeremia, lit. t 4. p. 214. c. 1

Prælatus malus intus, & foris mortem habet, myst t. 4. p.216. c.4

Prælati præmiantur, quando boni bonum faciunt ob illorum recordationem, lit. t.4. p. 219. col. 4

Prælatus currus Ecclesiæ dicitur, mor. to. 4. p. 22. c. 1

Prælati mali aliquando impediunt prędicationem, lit. t.4. p.227. c.1

Prælatorum mater est Ecclesia, myst. to. 4. p. 228. col. 2

Prælati ædificare debent domos propriarum conscientiarum, myst. to.4. p. 242. c. 4

Prælatus eligi debet de gremio Ecclesię, mor. to. 4. p. 245. c. 4 quilibet cognoscere debet oves suas, myst. to.4. p. 253. c. 4

Prælato mortuo per peccatum de facili moritur populus, liter. to. 4. p. 261. c. 3

Prælati, & Prædicatores quales esse debeant, ostenditur, mor. to. 4. p. 268. c. 4

Prælati, & litterati vocantur sagitta luminis, myst. to.4. p. 272. c.4

Prælati seducunt gregem suum tripliciter, & quomodo, lit. t. 4. p. 273. col. 4

Prælatis malis dispergitur grex, myst. to. 4. p. 274. col. 3

Prælati probi multis, ac diversis rebus assimilantur, lit. tom. 4. p. 281. c.4. subditi tria debent, alleg to.4 p. 285. col. 2

Prælatis maxime insidiantur dæmones, mor. t. 4. p. 285. c. 4

Prælati, vel Prædicatores sunt pedes Ecclesiæ, mor. t.4. p. 287. c.4

Prælatus magnus esse debet nobilitate charitatis, quæ pascit filios Dei, mor. to. 4. p. 289. col. 4. tunc dormit, quando negligit, mor. to. 4. p. 295. col. 4

Prælati debent esse matres consolando afflictos subditos, mor. to. 4. p. 295. col. 4

Prælatus duas debet habere manus, quas levare debet, & quomodo, myst. t.4. p. 297. c.2. & Prædicator sagittis verbi interficere debet bestias peccatorum, myst. t. 4. p.299. c.1. struthioni comparatur, cur, myst. to. 4. p. 303. c. 4

Prælati mali quasi formido in cucumerario, myst. to.4. p. 319. c.4

Prælati, Prædicatores, & pœnitentes commendantur a quatuor, myst. to. 4. p. 304. c. 2

Prælatus debet esse affabilis, & comis, mor. to. 5. p. 3. c.3. quatuor facies habet, mor. to. 5. p. 5. c. 2
debet esse strenuus in prohibitione vitiorum, mor. t.5. p.5. col.4 dicitur Aquila, ibid.

Prælatus potest intelligi per hominem sedentem in throno, mor. to. 5. p. 10. c. 4

Prælatus debet esse similis electro, ibid.

Prælatus in corde debet habere ignem charitatis, mor. t. 5. p.11. c.1

Prælatus quæ debet habere, ibid.

Prælati mediatores dicuntur, ibid.

Prælatorum opera magis sunt propheticæ quam verba, myst. tom. 5. p. 20. c. 2

Prælatus bona sua debet aperire, & aperte facere ad exemplum aliorum, myst. to.5. p. 21. c. 2

Prælatus dives, & superbus dicitur Leviathan, & cur, mor. t.5. p.25. c 3

Prælatus dicitur serpens per astutiam, & calliditatem, ibid. dicitur serpens vectis, & tortuosus, vectis per potentiam, & austeritatem, tortuosus per falsitatem, & deceptionem, ibid.

Prælati, & præpositi Ecclesiarum sunt idola montium, & quomodo, mor. to. 5. p. 25. col 4. sunt montes, ibid. officium est currere per Ecclesias suas, mor. t. 5. p. 26. c. 2

Prælati mali significantur per lignum nemorosum, & quercum frondosum, qui multa dicunt, & nulla faciunt, mor. to.5. p. 27. c.2

Prælatus dicitur natus Ecclesiæ, myst. to.5. p. 33. c. 2

Prælati idola sunt, & non pastores, & quomodo, ibid.

Prælatus dicitur paries, myst. to 5. p.33. c. 4 est ostium quantum ad spiritualitatem, paries autem quantum ad carnalitatem, ibid.

Prælatus est ostium, & quomodo, myst. to. 5. p. 33. c. 2

Prælatus ostium duplex debet esse, ibid.

Prælati dicuntur ostium interius, & quomodo, myst. t. 5. p 53. c.2

Prælatus major potest intelligi per Jechoniam, myst. t.5. p.34. c.2

Prælati minores possunt intelligi per septuaginta viros, &c. ibidem, sunt picturæ, ibid. sunt lumbi Christi, & cur, mor. to. 5. p. 36. col. 4

Prælati mali sunt pleni scientia, & quomodo, mor. t.5. p. 37. c.2 mali possunt significari per Cherubin, qui stabant super propitiatoriũ in templo versis vultibus respicientibus in propitiatorium, mor. t. 5. p.38. c.2. quando moriuntur in peccato, valde plangendum est, quia in morte eorum moriuntur plures, myst. to. 5. p. 43. c. 4

Prælato malo mortuo multa clamant ad Dominum pœnitendo, & cur, ibid.

Prælati mali habent cæcitatem ignorantiæ, subditi surditatem inobedientiæ, myst. tom. 5. p. 45. c.1

Prælatorum, & principum malorum pœna, & mors significatur per factum Ezechielis, & per eventum rei in Sedechia Rege, & populo ejus, myst. to. 5. p. 46. col. 2

Prælati, & Prædicatores debent duci Spiritu Dei, & illum sequi, & subditi debent sequi eos, myst. to. 5. p. 49. col. 2

Prælatus quibus debet se opponere, mor. to. 5. p. 49. col. 2

Prælatus non solum debet ire in tribulatione, sed etiam ascendere, & cur, ibid.

Prælatus tunc Ecclesiæ incipit nasci, cum præficitur in Ecclesia, myst. tom. 5. p. 56. col. 2

Prælati mali de quatuor soggillantur, ibid.

Prælatum effœminatum sequitur subditus luxuriosus, mor. to. 5. p. 62. c. 4

Prælati mali præesse appetunt non prodesse, myst. to. 5. p.65. c.4

Prælato bono amoto, vel per peccatum a Deo avulso, cadunt etiam meliores subditi, ibid.

Pręlatorum status plangendus est, quia periculosus, myst. t. 5. p.71. c.2

Prælati in montibus Prælationum tribus modis interficiuntur, aut concupiscentia carnis, aut concupiscentia oculorum, aut superbia vitæ, vel male ingrediendo, male vivendo, male regendo, ibid. mali non quærunt de ovibus nisi lac, & lanam, & carnem, & quomodo, mor. to. 5. p. 82. col. 2

Prælati mali sicut leones capiunt prædam, aliena auferendo vi, vel fraude tanquam raptores, mor. to. 5. p. 82. c. 4

Prælati mali animas devorant, pravo exemplo subditos corrumpentes, ibid. mali opes in pretium accipiunt tanquam simoniaci, & sacramentorum venditores, ibid.

Prælati Ecclesiæ comparantur leonibus, mor. to. 5. p. 83. c.2

Prælatio malorum dicitur obumbratio, quia obumbrat subditos, ne intueantur Solem justitiæ, & charitatem veræ doctrinæ, myst. to. 5. p. 104. c. 4

Prælati qui volunt duplices Pręlationes, vel beneficia possidere, faciunt contra sanctorum patrum instituta, myst. to. 5. p. 114. c. 4

Prælatus murus Ecclesiæ, qui hostibus se debet opponere, mor. to. 5. p. 120. c. 2

Prælati debent esse portæ in recipiendo peccatores ad pœnitentiam, mor. t. 5. p.121. c.2. debent esse vectes in vehendo peccatores per compassionem, & misericordiam, ibid. debent esse mari, muniendo per exhortationem peccatores, ibid. majores dicuntur montes, mor. to. 5. p. 121. col. 4. ad quid in Ecclesia sint constituti, mor. to. 5. p. 123. col. 4

Prælatus bene docens dicitur vitis frondosa, mor. t.5. p.174. c.4

Prælati sunt horrea Ecclesiæ, myst. to. 5. p. 180. col. 1

Prælati minores dicuntur cardines, myst. to.5. p. 189. c. 4

Prælati majores dicuntur superliminaria, ibid.

Prælatorum dignitates per vineas possunt accipi, myst. t.5. p. 190. c. 3

Prælati dicuntur custodes Ninive, idest, animæ peccatricis, myst. to. 5. p. 203. col. 2

Præ-

Prælati dicuntur Angeli, myſt. to. 5. p. 215. col. 2

Prælatorum ambitio in Eccleſia cauſa eſt multiplicationis malorum, myſt. to. 5. p. 230. c. 2

Prælatus bonus dicitur Judas, mor. to. 5. p. 237. c. 1

Prælati boni dicuntur Arabæ, mor. to. 5. p. 237. col. 2

Prælato bono obeunte mali eriguntur, mor. to. 5. p. 242. c. 2

Prælatus in peccato jacens, dum prædicat hominibus, ejus prædicatione illos non multum ædificare videtur, mor. t. 7. p. 8. c. 1

Prælati qui offerant, quidve offerre debeant, mor. t. 6. p. 7. c. 4. appetere non debent judicare, lit. to. 6. p. 27. col. 1

Prælatus in peccato mortali alium corripiens, peccat mortaliter ſpecialiter manducatores, lit. to. 6. p. 27. c. 2 debet eſſe nobilis, & quomodo, myſt. to. 6. p. 27. c. 3 debet eſſe decurio, & quomodo, ibid. debet eſſe dives divitiis cœli, & quomodo, ib. debet eſſe diſcipulus Chriſti, & quomodo, ibid. debet eſſe ab Arimathia, & quomodo, ibid. debet confiteri eſſe ſubaltero, myſt. to. 6. p. 32. col. 4

Prælati pro ſubditis orare debent, lit. to. 6. p. 35. col. 1

Prælatus injuſte excommunicans, quomodo ligatur, lit. t. 6. p. 62. c. 3

Prælati tot ſpinas in corona Chriſti ponunt, quot iniquos in Eccleſia inſtituunt, mor. to. 6. p. 86. c. 1

Prælatus debet eſſe pater omnium luctantium, mor. t. 6. p. 87. c. 4

Prælati oportet, ut ſint mare, ibid.

Prælatus qualis eſſe debeat, dicitur, lit. to. 6. p. 95. col. 1

Prælatus mutus in Eccleſia abominatio reputatur, cum ſit inutilis, lit. to. 6. p. 114. col. 1

Prælati vigilare debent propter quinque, lit. to. 6. p. 115. c. 2

Prælato percuſſo peccata ſubditi diſperguntur, mor. t. 6. p. 117. c. 2

Prælatus, vel Doctor per quod ſignificatur, myſt. t. 6. p. 124. c. 2 & Prędicator, quomodo præcedere debeant Jeſum, mor. to. 6. p. 129. c. 2

Prælatum quæ mittant in deſperationem fructuum, docetur, mor. to. 6. p. 129. col. 4

Prælatus cum ſubditis quamdiu morari debeat, myſt. t. 6. p. 137. c. 2

Prælati aſcenſus triplex eſt, myſt. to. 6. p. 140. col. 2

Prælatis vigilantibus revelat Dominus ſua ſecreta, & Doctoribus bonis, lit. to. 6. p. 141. col. 3

Prælatorum officia tria notantur, lit. to. 6. p. 160. col. 3

Prælatis, & Confeſſoribus forma datur, mor. to. 6. p. 162. c. 3

Prælatus quo loco ſtare debeat, myſt. to. 6. p. 165. col. 2

Prælatus quomodo ad ſubditos ſe debeat habere, lit. t. 6. p. 167. c. 1 bonus facere debet, ſicut Chriſtus, mor. to. 6. p. 178. c. 4

Prælati Dæmonia tria ejicere debent, mor. t. 6. p. 182. c. 4. quomodo, & quo tempore ſe excuſant, myſt. to. 6. p. 184. c. 4

Prælatus a collateralibus ſuis quid quærere debeat, lit. t. 6. p. 185. c. 3 vir debet eſſe, non femina, vir ætate, non puer, mor. to. 6. p. 188. c. 2. tria bona habere debet, & quæ ſint, ibid. vel doctor, quæ congregare Domino ſuo debeat, dicitur, lit. t. 6. p. 211. c. 2. vel Prædicator dicitur eſſe in agro Domini, i. Eccleſia, lit. t. 6. p. 238. c. 2

Prælati ſunt laborantes in agro, ibid.

Prælatis convenit animam ponere pro ovibus in articulo neceſſitatis, Diaconibus vero, & ſacerdotibus quid conveniat, dicitur etiam, lit. to. 6. p. 241. col. 2

Prælati dicuntur montes, myſt. to. 6. p. 247. col. 3

Prælati debent vigilare propter quinque cauſas, lit. to. 6. p. 257. c. 2

Prælatus dicitur leo, ibid. bonus quis dicatur, mor. to. 6. p. 253. col. 3 debet habere maternam pietatem, & paternam ſeritatem, lit. t. 6. p. 260. c. 3. debet eſſe nec nimis auſterus, nec nimis remiſſus, ibid. nullus eſt Joſeph, & quomodo, myſt. t. 6. p. 271 c. 4 debet eſſe vir, & quomodo, myſt. to. 6. p. 272. c. 4 debet eſſe bonus, & juſtus, & quomodo, myſt. to. 6. p. 271. c. 4

Prælati ſunt amici ſponſi, ideſt, Chriſti, & quomodo, mor. t. 6. p. 301. col. 2 quæ præſertim habere debeant, myſt. to. 6. p. 203. c. 2 noſtri temporis ad manendum rogantur, & cur, mor. to. 6. p. 310. c. 2. boni diligentia deſcribitur, mali autem negligentia reprehenditur, mor. tom. 6. p. 223. c. 3

Prælatorum eſt fragmenta colligere, & quomodo, mor. t. 6. p. 324. c. 4

Prælatis noſtri temporis potius debet poni in manu falx, quam baculus paſtoralis, & cur, mor. to. 6. p. 377. c. 4 in quid detur illis forma, ut tempore perſecutionis ſe exponant pro ovibus ſuis, mor. to. 6. p. 389. c. 4

Prælati omnes ſunt ſub jugo Domini Papæ, lit. to. 7. p. 6. col. 1 quæ debeant nunciare ſubditis, lit. to. 7. p. 9. col. 1

Prælaturam multi uſurpant ſibi, ſicut Alexander orbis Monarchiam, lit. to. 7. p. 30. col. 1

Prælati debent eſſe ſtellæ, ibid.

Prælatorum unitas ſignificatur illis verbis Cantic. 4. Vulneraſti cor meum in uno oculorum tuorum, ideſt, in unitate, &c. exp. gloſ. to. 7. p. 48. c. 2

Prælati quandoque ſunt tyranni, unde ſpinæ dicuntur, mor. t. 7. p. 53. c. 1

Prælatos tyrannos conſervat Dominus, quia utitur illis, ut follibus, ut fabris, ut novacula, mor. t. 7. p. 53. c. 1

Prælatorum conditiones duæ præcipue, lit. to. 7. p. 53. c. 3

Prælati arguuntur, lit. to. 7. p. 62. col. 1

Prælati pro ſe, & pro aliis rationem reddere tenentur, lit t. 7. p. 67. c. 3

Prælatus eſt legislator, & volumen ſcriptum intus, & foris, lit. to. 7. p. 71. col. 1

Prælati quare dicantur portæ, exp. gloſ. to. 7. p. 73. c. 4. & doctores ſunt quaſi mammæ Eccleſiæ, lit. to. 7. p. 78. c. 3

Prælati, & doctores debent eſſe ablactati, lit. ibid. quantumcunque Prælationem habeant, ſunt miniſtri, mor. ibid. in Eccleſia ad quid ſint inſtituti, mor. to. 7. p. 78. col. 4. fidelitas in quinque conſiſtit, mor. to. 7. p. 81. c. 4 debent ſe gerere, ut patres, mor. t. 7. p. 83. col. 1

Prælatorum multi ſunt præſentes corpore in Eccleſiis ſuis, abſentes ſpiritu, mor. to. 7. p. 83. c. 4

Prælatus tria debet habere, exp. gloſ. to. 7. p. 85. col. 4

Prælati quaſi ſponſi ſunt Eccleſiarum, mor. to. 7. p. 88. c. 2 nolentes debitum reddere uxoribus, ibid. col. 3 inſtruuntur, lit. to. 7. p. 92. c. 1 quidam, quia homines ſunt a Deo, ſed forma cuſtodiendi, vel conſtituendi eum in Prælationem a Diabolo, lit. to. 7. p. 93. col. 2

Prælati aliqui ſunt lignei, & lapidei, lit. to. 7. p. 93. c. 3

Prælatus, qui quæritur ad mortem, num debeat eam ſubire, etſi aliqui inde ſcandalizentur, exp. gloſ. to. 7. p. 95. c. 4 quomodo eis, quibus præeſt, debeat conformari, lit. to. 7. p. 96. c. 1 quando imbecillitati ſubditi ſui compatiatur, lit. to. 7. p. 96. c. 3

Prælatorum vita debet eſſe exemplum, & quaſi liber ſubditorum, lit. to. 7. p. 101. col. 3

Prælati quando debeant cingi mœrore, lit. to. 7. p. 108. col. 1

Prælatos deponere quærentes ſunt corvi in Eccleſia Dei, ibid. c. 2

Prælatorum vitia denudantes reprehenduntur, lit. to. 7. p. 108. c. 3

Prælatus omnibus linguis ipſo opere deberet loqui ſubditis, lit. t. 7. p. 112. c. 1. dividit Eccleſiis cornua, mor. to. 7. p. 373. col. 4

Prælatorum malorum major eſt pœna, quam ſubditorum, lit. t. 7. p. 374. c. 1 bonorum major gloria, quam ſubditorum, ibid.

Prælatus malus lebes, ſubditus vero caro, mor. tom. 7. p. 376. col. 2 debet eſſe ſanctus in vita, verus in ſcientia, mor. to. 7. p. 377. c. 4 tempore perſecutionis debet eſſe primus in profeſſione fidei, lit. to 7. p. 380. c. 2

Prælati, & Prædicatores debent ſe humiliare, lit. to. 7. p. 382. c. 2

Prælatus debet eſſe Leo per juſtitiam, mor. to. 7. p. 383. c. 2

Prælibatio jucunditatis æternæ eſt ſecundus pœnitentiæ filius, mor. to. 6. p. 5. c. 1

Prælium multiplex, alleg. t. 2. p. 380. c. 1. quid ſit, & quomodo committatur ab homine, mor. to. 4. p. 242. c. 1 quod habet homo præſenti contra Deum, ibid. eſt triplex, lit. to. 7. p. 220. c. 4

Prælium in Cœlo factum quale, lit. to. 7. p. 402. col. 1

Præmium menſuratur ſemper ſecundum quantitatem charitatis, lit. to. 1. p. 152 col. 1

Præmium ex muneris celeritate augetur, lit. to. 1. p. 424. c. 4. gloria tantum perſeverantiæ redditur, myſt. tom. 1. p. 261. col. 2 dicitur altum, quia ſuper merita datur, mor. to. 2. p. 24. c. 1 exquiſitionis duplex, myſt to. 4. p. 83. c. 2

Præmia quæ ſequuntur ex meritis juſtorum, lit. to 2. p. 96. c. 4

Prȩmiorum expectatio facit hominem patientem, alleg. to. 2. p. 99. c. 4 magnitudo facit hominem paratum ad flagella ſuſtinenda, alleg. t. 2. p. 100. c. 2. varietas eſt in Eccleſia, alleg. to. 2. p. 118. c. 3

Præmia ſacrificiorum quæ ſint, myſt. to. 2. p. 129. col. 3

Prudentia eſt judicium, qua bonum a malo ſeparatur, lit. to. 2. p. 93. col. 4 ad res humanas pertinet, myſt. to. 2. p. 125. c. 2

Præmia cœli contemnuntur, & gaudia mundi diliguntur, nec ſupplicia inferni ab hominibus metuuntur, mor. to. 3. p. 170. col. 3

Præmium bonorum operum in hac vita habetur in ſpe, in futura habebitur in re, lit. t. 3. p. 229. c. 3

Præmia bonorum, & pœnȩ damnatorum numerantur, myſt. to. 4. p. 95. c. 4

Præmii conſideratio minuit vim flagelli, lit. to. 4. p. 207. c. 4.

Præmium ſabbatum obſervantibus aſſignatur, lit. t. 4. p. 223. c. 4

Præcingere lumbos cur jubeatur Jeremiæ, lit. to. 4. p. 177. c. 2

Præmii manifeſtatio in futurum ſervatur, lit. t. 6. p. 200. c. 4

Præmium duplex, mor. t. 6. p. 309. c. 2 non ſolum eſt in adoptione boni, ſed etiam in evaſione mali, lit. t. 6. p. 253. c. 2. virginum utrum excedat præmium viduarum, exp. gloſ. t. 7. p. 118. c. 4. præſens, magis præſens, & præſentiſſimum Chriſtus eſt, exp. gl. t. 7. p. 154. c. 2

Præmii conſideratio minuit flagella, lit t. 7. p. 215. c 2

Præmii conſideratio minuit vim flagelli, lit. to. 7. p. 263. c. 4

Præmium vincenti, lit. to. 7. p. 374. c. 2

Præparatur anima pœnitudine, lacrymis, oratione, meditatione, humilitate, lit. to. 3 p. 33. col. 4

Præparatus, ideſt, prædeſtinatus, lit. to. 4. p. 7. col. 1

Præparatio Judæorum ad ſe defendendum, lit. to. 4. p. 50. c. 1

Præparati eſſe debemus, & qui non ſunt præparati damnabuntur, quod triplici exemplo docet Dominus, lit. t. 6. p. 213. c. 3

Præputia ſibi faciunt, qui carnales appetitus in ſe nutriunt, mor. to. 5. p. 230. c. 4

Præſcientia futurorum aliquando eſt a Deo, aliquando a Dęmonibus, lit. t. 1. p. 146. c. 1 eſt manus Domini, mor. to. 2. p. 72. col. 4 Dei eſt li-

est liber, mor. to. 2. p. 105. c. 3 potest esse sine prædestinatione, quia superius est, sive genus, exp. gloss. to. 7. p. 50. c. 2

Præscire est genus ad prædestinare, ibid.

Præscitus dignus est aliquo, quod Deus non vult eis dare, exp. gloss. to. 7. p. 54. c. 2

Præscientia Dei est, quomodo sit bonorum causa, & non malorum, exp. gloss. to. 7. p. 57. c. 1 quare non sit causa prædestinationis, lit. to. 7. p. 226. c. 1

Præsepe, humilitas Christi, lit. to. 4. p. 4. col. 1. Domini multiplex declaratur, myst. to. 6. p. 140. c. 4

Præscriptio secundum legem Christi non favet possidenti aliquam rem injuste, lit. to. 1. p. 208. c. 2

Præsentium, æternorum bonorum, & pœnarum notitia facit nos expeditos, & ferventes, mor. to. 2. p. 78. col. 3

Præsides minores Principes erant, lit. to. 6. p. 40. col. 2

Præses confessarium denotat, lit. tom. 6. pag. 84. col. 2

Præsidere cupientes aliis, sæpe in amaritudine sunt, mor. t. 1. p. 19. c. 2

Præsidentes populis, si volunt firmum esse solium suum, semper cum hilaritate, & gratia vultus pleno exhibeant, ne per arrogantiam rigidi plebis odium incurrant, lit. to. 3. p. 54. c. 1 aliis, ut recte judicent tria requirunt, scilicet æquitatem, justitiam, & cordis directionem; æquitatem, idest justitiam sine severitate; justitiam, idest misericordiam sine remissione; & rectitudinem intentionis, ut justa decernant, lit. to. 3. p. 153. col. 1

Præsidium dicuntur turbæ militum, & bellatorum ad defendendum, myst. to. 5. p. 46. col. 4

Præsulibus convenit credere, & humiliari, lit. to. 7. p. 418. c. 2

Præsumptio est sperare sine meritis, lit. to. 2. p. 93. col. 2 quare dicatur tempestas, myst. to. 2. p. 139. c. 2. est putare bonum, quod quis habet, ex se, & ex propriis meritis habere, liter. to. 3. p. 63. c. 4. clare videtur, lit. to. 4. p. 15. col. 2 periculosa quæ sit, lit. to. 6. p. 1. c. 1

Præsumptio quid, lit. to. 6. p. 95. col. 3

Præsumptio semper vacua, lit. to. 6. p. 158. col. 4

Præsumptuosus quare non cognoscat Deum, lit. to. 7. p. 184. c. 2

Præterit generatio successiva operum, laborum, tentationum, & fatigationum cum mundo prætereunte, sed generatio gloriæ, & æternorum gaudiorum adveniens præteritæ generationi succedens, & in æternum permanet, mor. to. 3. p. 71. c. 1

Præteritum pro futuro more prophetico ponitur, lit. to. 4. p. 11. col. 1 more Prophetico pro futuro ponitur, lit. to. 4. p. 29. c. 2 pro futuro ponebant Prophetæ Prophetali certitudine, lit. to. 4. p. 82. col. 1

Prætoriola sive cellaria idem sunt quod apothecæ in navi, sive promptuaria, ubi reponuntur victualia, ut in promptu habeantur, exp. to. 5. p. 95. col. 3

Prævaricationes multæ sunt, lit. to. 2. p. 258. c. 2

Prævaricatio quadruplex contra quadruplicem legem, lit. to. 2. p. 314. c. 3. quadruplex est, myst. tom. 4. p. 54. c. 4

Prævaricans multis modis dicitur, myst. to. 4. p. 107. c. 2

Prævaricatrices quam decem quibus dictum est adversatrices, lit. to. 4. p. 183. c. 1

Prævaricati sunt Judæi dupliciter, lit. to. 4. p. 190. col. 1

Prævaricatio quid, exp. gloss. to. 7. p. 36. c. 4

Prævaricatores quasi spinæ evelluntur, mor. to. 2. p. 81. c. 1

Prævidenda est consiliarii prudentia, fides, voluntas, & religio, lit. to. 3. p. 240. col. 3

Prævisio oneris Arabiæ describitur, lit. to. 4. p. 49. col. 2. mortis Christi ab æterno fuit, lit. to. 7. p. 326. col. 3. Dei qualis, lit. tom. 7. p. 360. c. 3

Prævii aliorum in peccatis, debent esse duces eorumdem justitiæ per exempla bona, mor. to. 1. p. 24. c. 4

Prandium est doctrina justitiæ, lit. to. 6. p. 69. col. 4. præsens refectio viatici est, lit. to. 6. p. 220. c. 1. est gratia Ecclesiæ, sed cœna erit gloria cœlestis patriæ, lit. to. 7. p. 418. col. 4

Pravitas ad intellectum, perversitas vero ad affectum referenda est, lit. tom. 3. pag. 15. col. 2

Pravæ consuetudines laquei sunt, mor. tom. 2. p. 58. col. 2

Pravum consilium pravum opus efficit, mor. to. 4. p. 142. c. 4

Pravum opus est prostibulum, myst. tom. 5. p. 60. c. 4

Preces diriguntur immediate a fidelibus ad Christum, & Christus ad patrem eas dirigit, ipse est mediator Dei, & hominum, myst. to. 1. pag. 68. col. 1

Preces Sanctorum iræ Dei obsistunt, myst. to. 4. p. 195. c. 4

Pretiosa gratiæ, naturæ, & gloriæ, myst. to. 4. p. 114. c. 4

Preces multorum impossibile est non exaudiri, exp. Glos. to. 7. pag. 70. col. 4 amicorum vim habent præceptorum, exp. Glos. to. 7. pag. 150. c. 4

Preces multorum non exaudiri est impossibile, idest difficile, lit. to. 7. p. 323. col. 2

Pretiosi lapides significant virtutes, myst. to. 5. p. 98. col. 2

Pretiosum unguentum fit de nardo, maxime de spicis, lit. to. 6. pag. 359. col. 1

Pretium duplex, quod emitur, & quo emitur, mor. t. 2. p. 154. col. 3. quo redimitur Ecclesia, est sanguis Christi, sive virtutes, & opera bona, quæ procul vestire dicuntur, quia sunt dona Dei, myst. to. 3. p. 66. c. 3. venditi supplicium damnati, lit. to. 6. p. 63. col. 1. duplex datur in hoc sæculo pœnitentibus, mor. to. 6. p. 206. c. 4. sanguinis justi quid sit, mor. to. 6. p. 84. c. 3. hominis fuit Christus, mor. to. 7. p. 152. c. 2

Presbyter græce, senior latine, mor. to. 5. p. 38. c. 4

Presbyteri dicuntur judices domus Israel, myst. to. 6. p. 196. c. 4. qui sint, lit. to. 7. p. 216. col. 1 idest Episcopi constituendi quales debeant esse, lit. to. 7. p. 231. col. 2. & 3

Primitiarum tria genera, quæ in lege offerebantur, lit. to. 1. p. 105. c. 4 in lege veteri tria genera, lit. to. 1. p. 124. c. 4

Primitiæ quæ sint, exp. t. 5. p. 114. c. 2 sanctuarii sunt portiones Levitarum, & Sacerdotum, exp. t. 5. p. 144. col. 2 de melioribus bonis erant, lit. to. 7. p. 49. col. 1 inveniuntur redditæ duobus motum modis, exp. Glos. to. 7. p. 96. col. 2 gentium quis fuerit, lit. to. 7. p. 293. c. 4

Primitivam Ecclesiam consolatur Dominus, myst. to. 4. p. 122. c. 3

Primitiva omnia, & animantium, & inanimantium, quæ scilicet prima nascuntur, & quæ primum terra gignit, sacerdotum erant, exp to. 5. p. 138. col. 3

Primatum sæcularem desiderare, an malum sit, vel ne, lit. to. 6. pag. 189. col. 2

Primogenita quædam offerebantur, & redimebantur; aliqua non offerebantur, sed redimebantur; aliqua non offerebantur, nec redimebantur, lit. to. 1. p. 141. col. 4

Primogenitorum tria genera, mor. to. 2. p. 234. col. 2

Primogenitum quid dicatur, lit. to. 6. p. 5. col. 3

Primogenitus Levitarum erat Domini in perpetuum, lit. to. 6. p. 144. col. 2

Primogenitus animalium erat sacerdotum, ibid.

Primogenita initia bonorum operum, mor. to. 6. p. 144. c. 2

Primogenitus Christus cur dicatur, exp. Glos. to. 7. p. 50. c. 2

Primogenitus ex mortuis quare Christus, lit. to. 7. p. 189. c. 1

Primogenita duplicia quæ dabantur, quid significent, lit. to. 7. p. 218. col. 2

Primus dies creationis cur sine mane sit, lit. to. 2. p. 1. c. 3

Prima die recensetur ipsa creatio, secunda, & tertia ipsa distinctio, aliis diebus ipsarum rerum conditarum ornatus, ibid.

Primi in dignitate deberent esse primi in laude Dei, sed multi sunt primi tantum in sceleribus, lit. to. 2. p. 201. c. 2

Primi motus comprehensio, ne in peccatum progrediantur, myst. to. 2. pag. 38. col. 2

Primi motus dicuntur parvuli, mor. to. 2. p. 83. c. 4

Primus motus dicitur primogenitus peccati, mor. tom. 2. p. 205. col. 3. gradus perfectionis est suæ imperfectionis cognitio, mor. to. 3. pag. 18. col. 2

Prima virtutum in pœnitudine est humilitas, in conversione fides, in operatione charitas, lit. to. 3. p. 33. col. 4

in Primo adventu prædicata fuit misericordia, & judicium, alleg. to. 2. p. 257. col. 4

Prima, vel secunda tabula, a qua similitudine dicitur, lit. t. 4. pag. 10. c. 2

Primus gradus perfectionis est cognoscere suum errorem, myst. to. 4. p. 44. col. 4

Primum pro nomine, & pro adverbio ponitur, lit. t. 4. p. 164. c. 3

Prima, media, & perfecta cognoscere bifariam interpretari, seu dilucidari potest, mor. to. 6. p. 1. col. 3

Primus gradus redeundi ad Deum quis sit, lit. to. 6. p. 55. c. 2 dies qua Deus occiditur, quid sit, lit. to. 6. p. 58. c. 3. servus missus ad cultores vineæ fuit Moyses legislator, myst. to. 6. p. 249. c. 4. homo potuit peccatum facere; & non purus homo, sed Deus potuit secundam salutem, exp. Glos. to 7. p. 33. c. 3 motus non est peccatum, sed quando incipit delectari ratio, exp. Glos. to. 7. p. 165. col. 2

in Primitiva Ecclesia primum prædicaverunt resurrectionem Domini, & postea ostenderunt spiritualem Ecclesiæ cum magna voce, lit. to. 7. pag. 385. col. 1

Principes, qui prius Ecclesiam persequebantur, & funditus evertere volebant, amplissimis muneribus eam ditarunt, mor. to. 1. p. 26. col. 3

Principibus, atque Prælatis serviendum est ex animo propter Dominum, mor. to. 1. p. 46. col. 4

Princeps gravius peccat, quam privata persona, lit. t. 1. p. 107. c. 1. Principes tenentur reddere rationem Deo pro populo sibi commisso, lit. t. 2. p. 147. c. 2 sicut eligendi sunt propter regimen populi, sic debent in moribus esse meliores aliis, lit. to. 1. p. 231. c. 4

Princeps, qui habet ministros impios, alit. to. 2. p. 3. col. 2

Principes, & Prælati devorant subditos, quomodo, mor. tom. 2. pag. 26. col. 4

Principes populum devorantes, in crudelitate excedunt omnes bestias, ibid.

Principes sacerdotum consilium malignantium, alleg. to. 2. p. 50. c. 3 & rectores quales eligi debeant, mor. to. 2. p. 60. col. 3. raptores dicuntur leones, mor. to. 2. p. 84. c. 2 conveniunt contra Christum, alleg to. 2. p. 84. c. 1. mali sunt fures, mor. to. 2. p. 130. c. 2

Juda,

Juda, Zabulon & Nephtalim Apostoli, mor. to. 2. p. 170.c.4 deant, ut populis pacem servent, mor. to. 2. p. 181. c. 2 curruum sunt Dæmones, mor. to. 2. p. 188. c. 4

Principum suspendium in patibulis, mor. to. 2. p. 195. col. 2

Principes, & reges dicuntur abyssi, alleg. tom. 2. p. 197. col. 4 multi ceciderunt per crapulam, mor. to. 2. p. 202. c. 3

Princeps malus permittitur a Deo propter peccata populi, mor. to. 2. p. 203. col. 1

Principes omnes ceciderunt, & quomodo, mor. to. 2. p. 216. c.4 canes sunt impudentes, mor. to. 2. p. 218. col. 3 & Prælati assimilantur lupis, ibid. & Prælati, qui hæreditate possidere nituntur beneficia Ecclesiastica, mor. to. 2. p. 218. col. 4 & populi in Ecclesia qui sint, mor. to. 2. p. 227. col. 1

Princeps est omnis, qui rebus, & membris, cogitationibus, & affectionibus, locutionibus, & operationibus suis dominatur, lit. to. 3. p. 37. col. 4 qui libenter audit verba mendacii, habet omnes ministros impios, lit. to. 3. p. 42. col. 1

Principibus ita serviendum est, ut eorum amore, aut timore a via veritatis non recedatur, lit. to. 3. p. 53. col. 1

Princeps avarus multiplicat calumnias falsas, ut aliquid extorqueat a subditis, lit. to. 3. p. 60. col. 1

Principes impii habent ministros mendaces, & adulatores, detractores, quærentes tantum sibi placere, lit. to. 3. p. 62. col. 1. hæreticos capere debent, ne prava doctrina simplices seducant, lit. t. 2. p. 118. c. 1 a Deo constituti sunt, ut malos coerceant, & puniant, lit. to. 3. p. 177. c. 3 & fluvio comparantur, ibid.

Princeps crudelis aufert substantiam, hæreticus fidem, sed carnis voluptas perdit & substantiam, fidem, & mores, myst. 1. 3. p. 221. c. 1 reges, & sacerdotes, lit. tom. 4. p. 6. c. 1 doctores, myst. to. 4. p. 6. c. 2 eorum, qui fuerint, lit. to. 4. p. 10. c. 1

Princeps super quinquaginta Christus, ibid.

Principes, quid faciebant, quidve Prælati, myst. to. 4. p. 11. c. 2 Samariæ tivi a Deo dicuntur per Prophetam, lit. to. 4. p. 22. col. 3 Thaneos hæretici, hypocritæ, falsi Theologi sunt, myst. to. 4. p. 45. col. 2 Mempheos eloquentes, legistæ, decretistæ dicuntur, ibid.

Principes unde habeant titulum, myst. to. 4. p. 46. c. 2 sunt doctores, myst. to. 4. p. 48. c. 2 aufugerunt, idest prælati, vel pastores qui non pastores, & mercenarii sunt, myst. 1. 5. p. 49. c. 4 idest, Apostoli ad populum cum discretione mittentur, myst. t. 4. p. 68. c. 3 sæculares justa judicia judicare debent, mor. t. 4. p. 68 c. 4 & regna terræ pro nihilo, lit. t. 4. p. 89. c. 1 mundi diabolo serviunt, pauperes opprimendo, mor. to. 4. p. 241. c. 1 & Reges, & omnes populi duplicem patientur dolorem, myst. to. 4. p. 238. c. 4 sunt Apostoli, vel boni Prælati, qui lugent peccatores, mor. to. 5. p. 32. c. 1 sæculares comparantur lupis, mor. t. 5. p. 83. c. 2

Princeps per quam portam templi intrabat, exp. tom. 5. p. 129. c. 4 Judæorum, in quo honorabatur, & privilegiabatur, exp. to. 5. p. 136. col. 3 Hebræorum, per quam portam ingrediebatur in Templum, & per quam populus, exp. to. 5. p. 140. c. 4 Hebræorum differt a suo populo, & quomodo, exp. t. 5. p. 141. c. 1

Principes congregantur ad adorandum statuam, ut postea subditi non renuant, exp. t. 5. p. 149. c. 1 decem Tribus duas domos habebant, lit. to. 5 p. 185. c. 1 decem tribuum vaccæ pingues vocantur, qui ventri, & gulæ vacabant, lit. to. 3. pag. 185. c. 2 decem tribuum imponebant falsa crimina egenis, lit. to. 5. p. 185. col. 2 tribuum erant dediti ebrietati & rapacitati, lit. ibid. decem tribuum dicuntur vaccæ pingues, & cur, exp. ibid. Chaldæorum dicuntur montes sæculi, exp. to. 5. p. 206. c. 1 debent esse unguli excelsi, & quomodo, myst. to. 5. p. 208. c. 2 Ecclesiæ cur dicantur leones, myst. to. 5. p. 209. col. 3

Princeps, est superior pars rationis, mor. to. 6. p. 37. c. 1 ratio est, domus vero conscientia, ibid.

Principes sacerdotum tria capitalia peccata dicuntur, mor. to. 6. p. p. 79. c. 3 Judæorum cognoverunt Christum, lit. to. 6. p. 111. c. 2

Princeps qui libenter audit verba mendacii, quos ministros habeat, lit. to. 6. p. 185. c. 3 Christus Judex dicitur, lit. t. 6. p. 217. c. 1

Principes plebis sunt minores Sacerdotes, mor. to. 6. p. 248. c. 4 Sacerdotum, & magistratus cur non venerant ad capiendum Jesum, sed miserunt ministros, mor. to. 6. p. 263. c. 3 sacerdotum erant maligni, lit. to. 6. p. 265. col. 3

Princeps hujus mundi est diabolus, ibid. mundi quomodo possit referri ad Pilatum, ibid.

Principes cur hodie sint valde pauci, lit. t. 7. p. 64. c. 3 & Domini, qui Judæos constituunt præpositos super Christianos peccant mortaliter, & possent, & deberent per Ecclesiam coerceri, lit. t. 7. p. 85. c. 2

Princeps mundi quomodo judicatus sit, lit. to. 7. p. 85. col. 3

Principem Apostolorum quare voluerit Dominus tentari, lit. to. 7. p. 209. col. 4

Principes quidam quos ministros habeant, lit. to. 7. p. 231. c. 4

Principi non obedire est deterius, quam non habere principem, lit. to. 7. p. 276. col. 3

Principes mali possunt dici synagoga Sathanæ, alleg. t. 7. p. 378. c. 2

Principalis intentio hominis justi est quærere regnum Dei, & justitiam ejus, cetera verro accidunt sibi; lit. to. 3. p. 16. col. 2. terræ, & civitates Philisthinorum quæ sunt, lit. to. 4. p. 32. c. 1

Principatus, idest, crux Christi, myst. to. 4. p. 25. c. 4

Principii nomen sumitur quandoque essentialiter, quandoq; personaliter, & hoc dupliciter vel copulando notionem, vel copulando aut, significat quoque initium essendi in tempore, lit. to. 1. p. 1. c. 1

Principium legis est timor, finis dilectio, melior est itaque finis principio, lit. t. 3. p. 88. c. 3 Adam primum parentes significat, myst. t. 4. p. 121. c. 4. hominis terra est, & finis quoque, myst. to. 4. pag. 244. c. 4

Principia omnium malorum duo sunt, prosperitas, scilicet male inflammans, & adversitas male humilians, myst. to. 4. p. 257. c. 1

Principum officium, mor. to. 5. p. 32. c. 1 dum dicit, lit. tom. 6. p. 280. c. 2

Principia, & causa idem sunt, prol. to. 7. p. 3. col. 1

Principium, & finis epistolarum Divi Pauli quare, lit. to. 7. p. 237. col. 3. est filius, lit. t. 7. p. 240. c. 1 a quo omnis creatura habet esse, lit. to. 7. pag. 379. col. 2

Prinus, latini vocant lentiscum, exp. to. 5. p. 165. col. 4

Priores in merito sunt potiores in præmio, myst. to. 1. p. 12. c. 4 & majores in dignitate priores erunt etiam in animadversione, & castigatione, mor. to. 1. p. 72. col. 1

Prior est gratiæ infusio, quam peccati dimissio, exp. to. 5. p. 52. c. 1

Privatio, quæ nihil est a Deo minime est, exp. glos. t. 7. p. 40. c. 4. sive deformitas quomodo sint a libero arbitrio, exp. glos. t. 7. p. 60. c. 3

Privilegia octo beatæ Virginis, myst to. 2. p. 41. c. 1 paucorum legem communem non faciunt, exp. to. 5. p. 192. c. 4 paucorum non faciunt commune, exp. gloss. to. 7. p. 32. col. 3. paucorum non faciunt legem communem, exp. gloss. to. 7. p. 118. c. 4

Privilegium mulierum, lit. to. 7. p. 157. c. 4

Probatica dicitur a probaton, quod est ovis, & cur, lit. to. 6. p. 311. col. 3

Probare, & examinare differunt, alleg. to. 2. p. 30. c. 3

Probatio de homine duplex, mor. t. 2. p. 344. c. 2. hominis, mor. to. 2. p. 344. c. 3 ad curiositatem attinet, lit. to. 6. p. 120. c. 2 sumitur pro experimento quod fit in tribulatione, lit. to. 7. p. 32. col. 1

Probatur homo in prosperis, & in adversis, lit. to. 7. p. 375. c. 2

Probatio bonorum, & malorum, a tota cœlesti curia, lit. to. 7 pag. 377. col. 4

Probatorium, quo Deus probat bonos, sunt mali, lit. t. 2. p. 94. c. 2

Probatoria auri boni tria sunt, ignis fornacis, tactus lapidis, reposito luto, lit. to. 3. p. 35. col. 4

Probus sensus qui, lit. to. 7. p. 16. c. 1

Procaces, præcipites, aut protervi in locutione odibiles sunt Deo, & hominibus, lit. to. 3. p. 205. col. 2

Procella tenebrarum quid, lit. tom. 7. p. 362. c. 2

Prodigium a prodigo, quia prodigus fuit Deus super terram, mor. to. 2. p. 121. col. 2

Prodigia, idest, quasi procul a digito, alleg. to. 2. p. 121. c. 2

Prodigium quid sit, & ejus etymologia, mor. to. 2. p. 178. col. 3 dicitur quasi proditum, lit. tom. 6. p. 310. col. 3

Prodigiorum principia sunt in natura, sed non sunt a natura, lit. to. 6. p. 144. c. 1

Prodigium unde dicatur, lit. tom. 7. p. 70. col. 3

Prodigia quid, & prodigia in cœlo quæ, lit. to. 7. p. 281. c. 4. in cœlo, & in terra, idest, in Christo, lit. to. 7. p. 355. col. 3

Proditio secretorum maxime dissolvit amicitiam, & vix invenit reconciliationem, lit. to. 3. p. 224. col. 2

Proditorem secretorum diaboli esse, bonum est, lit. t. 7. p. 227. c. 2

Proditor habetur, qui dimittit periclitantem in bello; multo magis in prædicatione, lit. to. 7. p. 230. c. 3. Judas dignam pœnam, dignumque sibi invenit locum, lit. to. 7. p. 280. c. 1

Productio filii vocatur conceptio, quia nunquam recedit a premio patris, lit. to. 3. p. 16. c. 2

Profectus spirituales quatuor tanguntur, lit. to. 4. p. 262. c. 1. fit in corde pacato, myst. to. 6. p. 140. c. 3 sapientiæ per tria impeditur, myst. to. 6. p. 148. col. 1

Proferens contumelias, & convicia in proximum suum insipiens est, lit. to. 3. p. 20. col. 4

Profert mendacium dolosus Doctor, & Prædicator quæstuarius, qui omnia agit in dolo, quia causam Dei agere se simulat, & non facit, sed propriam, lit. to. 3. p. 29. col. 2

Professio est propriæ voluntatis abnegatio, mor. t. 2. p. 72. col. 2

Proficientes emunt, perfecti comedunt, myst. to. 4. p. 129. col. 1

Proficere ætate quid sit, myst. to. 6. p. 148. col. 1 in pejus est deficere, lit. to. 7. p. 228. col. 1

Proficientes significantur per Mattham, myst to. 7. p. 257. c. 1

Proficisci peregre, quid sit, lit. to. 6. p. 224. col. 1

Profugus dicitur diabolus, & qua de causa, myst. to. 4. p. 28. c. 3

Profugi sunt omnes peccatores, myst. to. 4. p. 39. c. 4

Profunditas peccati quanta sit, ostenditur, myst. t. 2. p. 141. c. 4

Profundum maris significat occultas cogitationes impiorum, lit. t. 1. p. 456. c. 3 de quo clamandum est, multiplex est, lit. t. 2. p. 331. c. 3. peccatorum est contumacia, pertinacia, offensio, jactantia, desperatio, præsumptio, excæcatio intellectus, corruptio affectus,

&c. lit. t. 3. p. 38. c. 1 abyssi est cor peccatorum, quod est obscurum, profundam, & investigabile, myst. to. 3. p. 214. c. 2
Profundum, mundum insinuat, myst. to. 5. p. 193. c. 2. quid, & in quo consistat, lit. to. 7. p. 173. c. 2
Progenies illius fuerunt nepotes, & pronepotes, lit. to. 4. p. 37. c. 1. & germen Babyloniæ quid sit, myst. t. 4. p. 37. c. 2
Progressus in peccatis adamussim declaratur, & ponitur, myst. t. 4. p. 259. c. 3 est tentationum profectus, lit. to. 6. p. 82. c. 2
Prohibet Dominus tribus de causis, ne turbæ ipsum sequantur, lit. to. 6. p. 180. col. 4
Prohibita quædam, quia mala, quædam e contra, exp. gloss. to. 7. p. 19. col. 2
Prohibitio an redderet proniores ad peccandum, exp. gloss. to. 7 pag. 34. col. 2
Projici a facie Domini quid sit, alleg. to. 2. p. 76. c. 2
Projectus est ille draco magnus, myst. to. 4. p. 36. col. 1
Projicere avaritiam quid sit, ostenditur, lit. to. 4. p. 72. c. 4 quid sit, lit. to. 6. p. 106. c. 3
Proles sanctarum cogitationum, & sanctarum affectionum gignitur, & nutritur in luctu, & mœrore pro peccatis, myst. t. 1. p. 66. c. 4
Prologus secatur in quinque partes super Marcum, prol. t. 6. p. 90. c. 1
Proselytorum multitudo promittitur, lit. to. 4. p. 152. col. 1
Promissa a Deo facta Noe, & Abrahæ, mor. to. 2. p. 92. c. 1 Dei qualia sint, alleg. to. 2. p. 128. c. 3. Christi impossibile est non impleri, alleg. to. 2. p. 234. col. 3
Promissio facta Deo quando dicitur bona, vel mala, mor. to. 2. pag. 154. col. 1 Melitæ, lit. tom. 4. p. 29. col. 4
Promissio charismatum, & gratiarum fit omni credenti, & omni populo, myst. to. 4. p. 98. col. 4 Domini lex naturæ est, myst. to. 7. p. 190. col. 3
Promissum vivificatur, cum impletur, exp. to. 5. p. 206. c. 1
Promissus in lege, quomodo natum fuisse poterat cognosci, lit. tom. 6. p. 5. c. 3
Promissio de Christo quibus præsertim facta fuerit, lit. t. 6. p. 216. c. 4 Dei manens evacuari non potest, exp. gloss. to. 7. p. 30. c. 4
Promissiones cur potius Abrahæ, quam aliis fuerint dictæ, mor. to. 7. p. 155. c. 2
Promissio avacuat legem, lit. to. 7. p. 155. c. 3
Promissionem qui debent sperare, lit. tom. 7. p. 185. c. 3
Promissio Abrahæ facta, lit. to. 7. p. 251. c. 1
Promittere Dei dupliciter dicitur, exp. gloss. to. 7. p. 11. col. 4
Promittit Dominus Hebræis tria, & quæ, lit. to. 4. 127. col. 3. Dominus redimere Israel de servitute Babylonis, lit. t. 4. p. 221. c. 1
Promittentes veniam peccatoribus in peccato manentibus, pseudo-Prophetæ dicuntur, mor. to. 4. p. 241. col. 2
Prometheus quid sit, exp. to. 5. p. 254. col. 4
Pronitas ad malum, alit. to. 2. p. 100. col. 2
Proni ad vindictam maxime reprehenduntur, mor. t. 6. p. 83. c. 2
Propassio differt a passione, quoniam propassio turbat, sed passio rationem conturbat; propassio communis est bonis, & malis, passio autem competit tantum imperfectis, & injustis, lit. to. 3. p. 208 c 3
Properabunt, optime declaratur, lit. tom. 4. p. 273. col. 3
Profanare quid significet, mor. to 2. p. 234. col. 4
Prophetæ non noscunt omnia, sed ex revelatione divina aliqua illis fiunt manifesta, lit. to. 1. p. 27. col. 3 erant interpretes Domini, sed Judæi illis non crediderunt, myst. to. 1. p. 61. c. 1 Domitu dicuntur, myst. to. 1 p. 419 col. 4
Prophetarum fundamenta revelata sunt per vulnera Christi, lit. to. 2. p. 35. col. 2
Prophetæ sunt fundamenta orbis terrarum, ibid. donum dicitur manus Domini, mor. to. 2. p. 72. col. 4
Prophetarum enunciatio fuit maximum mirabile, alleg. to. 2. p. 104. col. 4
Prophetæ, & Ecclesia gratulantur Christo, alleg to 2. p. 109. c. 2
Prophetarum doctrina dicitur characterum vox, mor. to. 2. p. 110. c. 3
Prophetæ admiratio contra Antichristum, myst. to. 2. pag. 134. c. 4 dicuntur videntes, alleg. to. 2. p. 233. col. 1 labia Dei dicuntur, alleg. to. 2. p. 234. c. 3 lapides fortes, lit. tom. 2. p. 261. c. 2 dicuntur excussores, lit. to. 3. p. 329. c. 2 dicuntur etiam excussi, ibid. & Apostoli dicti sunt montes excelsi propter celsitudinem vitæ, & doctrinæ, lit. to. 3. p. 14. c. 4 futura prædicebant ut præterita, propter certitudinem, quam habebant ex revelatione prophetica, lit. to. 3. p. 113. col. 4
Propheta concionatorem significat, lit. to. 4. p. 10. col. 2
Prophetæ falsi qui, lit. to. 4. p. 15. col. 2
Prophetissa B. Virgo Maria, lit. to. 4. p. 22. col. 2
Propheta de Sennacherib vulgariter loqui videtur, lit. to. 4. p. 28 col. 1 quibus loquatur in suo cantico, lit. to. 4. p. 32. c. 3
Prophetæ fere omnes locuti sunt de tribulationibus gentium, liter. to. 4. p. 33. c. 1
Propheta quando prædicit, affirmat nomine Dei, lit. to. 4. pag. 39. col. 1
Prophetia de reditu Judæorum a captivitate, facta per Isaiam, lit. to. 4. p. 65. c. 3
Propheta Babylonis compatitur licet sint inimici, ex quo maxima eorum afflictio ostenditur, lit. to. 4. p. 47. c. 3 in persona Domini loquitur ad Chaldæos, lit. to. 4. p. 95. c 3 populum ad laudandum Dominum invitat, & rationem laudis comprobat, ac reddit, lit. to 4. p. 125. c. 4
Prophetæ occisi gladiis Judæorum, myst. to. 4. p. 181. c. 2
Propheta unde dicatur, dicitur, lit. to. 4. p. 191. col. 3 dicit insidias, quas facturi erant contra ipsum, lit. to. 4. p. 206. c. 4
Prophetæ omnes Christum Messiam venturum prædicaverunt, myst. to. 4. p. 215. c. 4
Propheticus sermo non servat ordinem historiæ, lit. to. 4. p. 228. c. 4
Prophetarum ossa pullularunt de loco suo, lit. to. 4. p. 232. c. 3
Prophetæ Samariæ sunt Doctores Ecclesiæ, myst. to. 4. p. 234. c. 1
Propheta verus precibus potest occurrere iræ Domini, mor. to. 4. p. 241. col. 2 qui occurrit Domino, est ille, qui, quod verbis dicit, factis ostendit, mor. to. 4. p. 241. col. 3 monetur orare pro populo, lit. to. 4. p. 252. c. 4
Prophetæ, & Apostoli non habebant cogitare, quid loquerentur, lit. to. 4. p. 256. col. 3 officium quid sit, mor. to. 5. p. 32. c. 1
Propheta quando cadat in faciem, mor. to. 5. p. 38. col. 4
Prophetæ nomen commune est ad bonos, & ad malos, & quomodo exp. to. 5. p. 48. c. 4
Propheta cur a populo vocatur Poeta græcus, ibid.
Prophetæ mali sunt illi, qui malo animo prædicant, vel Sacram Scripturam exponunt, myst. to. 5. p. 49. c. 1 boni sunt illi qui bono animo docent, & qui faciunt, quod docent, ibid.
Prophetæ mali sunt quasi vulpes, & quomodo, myst. t. 5. p. 49. c. 2 boni & mali quomodo differant inter se, exp. to. 5. p. 49. c. 3 falsi divinant vanitatem, & falsitatem aliis, quia promittunt eis peccatorum impunitatem, myst. to. 5. p. 49. c. 4 falsi comminationes Domini enervant & emolliunt, prospera promittendo, & populo adulando, myst. to. 5. p. 50. col. 1
Prophetas vocat prophetissas, quia molles erant, & effœminati, & deliciis dediti, exp. to. 5. p. 50. c. 3
Prophetissæ sunt Prælati molles, & effœminati Sacerdotes, qui alios decipiunt adulationibus, myst. to. 5. p. 50. col. 4
Prophetæ mali sunt mali Prædicatores, & mali clerici, & mali religiosi qui videntur conjurasse contra Deum, quia amicos ejus, & ipsam impugnant, & hostes ejus juvant, mor. to. 5. p. 82. c. 4 dicuntur viri portendentes, & cur, exp. to. 5. p. 90. col. 4
Prophetandum est contra illos, qui gaudent de incommodis aliorum, quia talibus pœnæ futuræ prædicendæ sunt, myst. to. 5. p. 91. c. 2
Propheta Ezechiel venit in campum, ubi erant ossa plurima, & vidit ossa accedere ad ossa, & super ea nervos, & carnes ascendere, &c. per quod significatur resurrectio mortuorum, exp. t. 5. p. 118. c. 1
Prophetæ dupliciter dicuntur, exp. to. 5. p. 145. col. 2
Prophetarum consuetudinis, quid sit, exp. to. 5. p. 160. c. 3. duodecim mysticus ordo, exp to. 5. p 167. col. 2
Prophetæ sunt quasi nobilium membrum, exp. to. 5. p. 169. c. 1 dicebantur videntes, myst. to. 5. p 176. col. 4
Prophetis loqui interdicunt, qui prædicationem verbi Dei impediunt, myst. to. 5. p. 184. c. 2
Prophetæ videntes dicuntur, lit. to. 5. p. 188. c. 3
Prophetæ vix stillam modicam iræ Dei annunciant, exp. to. 5. p. 188. c. 4 & viri sancti cur dicuntur montes, exp to. 5. p. 217. col. 1. & viri sancti cur dicantur ænei, ibid. antiquitus operiebantur pallio saccino, exp. to. 5. p. 223. col. 3
Propheta Christus esse debebat, lit. to. 6. p. 3. col. 1
Prophetæ falsi, Prædicatores falsi, vel ipsi hæretici dicuntur, lit. to. 6. p. 28. col. 2
Prophetissæ quatuor Sacræ Scripturæ, quatuor virtutes denotant, mor. to. 6. p. 146. c. 2 quatuor in Sacra Scriptura reperiuntur, & quæ, lit. ibid.
Prophetæ in Christo omnes completi, lit. to. 6. p. 154. c. 4 officium est ventura demonstrare, lit. to. 6. p. 173. col. 4
Prophetare, virtutes facere, dæmones ejicere interdum non est meriti illius qui hoc operatur, sed invocatio nominis Christi hoc agit ad damnationem invocantis, lit. to. 6. p. 190. col. 1
Prophetæ hodie multi lapidantur in Jerusalem, & qui sint, lit. to. 6. pag. 217. col. 3
Prophetarum proprium quale sit, mor. to. 6. p. 306. col. 3
Prophetæ, idest, explanatores scripturarum, lit. to. 7. p. 174. c. 4 propter quæ sint imitandi, lit. t. 7. p. 321. col. 4 veteris testamenti diversimode sunt eximii, lit. to. 7. p. 364. col. 4
Propheticum vaticinium Ezechielis, quibus jure merito coaptari, seu accommodari potest, lit. to. 6. p. 1. col. 3
Prophetis de ordine Augustinianorum, mor. tom. 2. p. 148. c. 4 contra Judæos, & illis similes, lit. to. 4. pag. 18. col. 1. Isaiæ quomodo verificetur, lit. to. 4. pag. 19. col. 3 de vastitate Sinæ, lit. tom. 4. pag. 22. col. 3 Isaiæ liberationis tribuum, lit. to. 4. pag. 22. col. 4 de Christi Nativitate, lit. to. 4. p. 24. col. 2 de Christi prædicatione, ibidem, de captivitate decem tribuum, ibid. Emmanuelis ubi terminatur, lit. to. 4. pag. 25. col. 3. contra Rasin, lit. to. 4. pag. 26. col. 1. Isaiæ, & verbis illius clare, & optime convincuntur hæretici, lit. to. 4. pag. 30. col. 1. de vocatione gentium, lit. tom. 4. pag. 32. col. 1.

col. 1 in amatores mundi, & concupiſcentiarum ejus, lit. t. 4. p. 33. c. 1 de deſtructione ſacerdotii levitici, lit. t. 4. p. 51. c. 3
Prophetia de everſione totius mundi, lit. to. 4. p. 53. c. 2 de duplici deſtructione Iudææ, lit. to. 4. p. 61. c. 4 de vocatione gentium, lit. to. 4. p. 63. c. 2 de reprobatione Judæorum, de vocatione gentium tempore Apoſtolorum, ibid. ſpecialis contra reliquias captivitatis, lit. tom. 4. p. 63. c. 4 de paſſionibus, ac afflictionibus, quas paſſi ſunt Judæi in Ægypto, lit. to. 4. p. 64. col. 1 de futuris Prophetis propter malitiam Judæorum, lit. to. 4. p. 74. c. 3 de primo adventu Chriſti, myſt. t. 4. p. 77. col. 2. de reductione Judæorum in fine mundi, lit. t. 4. p. 232. c. 1 comminationis non ſemper evenit, cur, exp. to. 5. p. 110. c. 1 ſuper hominem eſt, myſt. to. 5. p. 376. col. 4 omnis viſio dicitur, ibid. duplicem habet comparationem, & ad quæ, exp. to. 5. p. 183. col. 1
Prophetiæ teſtis eſt aſpectus, myſt. to. 5. p. 196. c. 4
Prophetia quinque partes habet, exp. t. 5. p. 204. c. 1 & donum faciendi miracula recuperantur per pœnitentiam ſicut cetera bona non merito condigni, ſed congrui, prol. to. 7. p. 3. c. 3 diverſis modis, exp. gloſſ. to. 7. p. 63. c. 2 Chriſti quæ, exp. gloſſ. to. 7. p. 110. col. 3
Prophetare dicitur duobus modis, lit. to. 7. p. 340. col. 4
Prophetiæ exaltationis Eccleſiæ, lit. tom. 7. p. 387. col. 3 omnes dicuntur unum propter unitatem fidei, lit. tom. 7. p. 383. c. 2
Propagines dicuntur juvenes Iudæorum, exp. to. 5. p. 202. c. 1
Propinare Domino quid ſit, lit. to. 4. pag. 57. col. 1
Propinquantes, ideſt, utiles & beneficos, mor. to. 7. p. 55. col. 3
Propitiatorium quid ſignificaret, mor. to. 7. p. 25. c. 1. quid, lit. to. 7. p. 257. col. 1
Præpoſitio, cum, notat communitatem, alleg. to. 2. p. 75. c. 4. iſta cum & in, in divinis denotat unitatem eſſentiæ, & diſtinctionem perſonarum, lit. to. 3. p. 16. col. 3. illa omnia feciſti in pondere, numero & menſura multipliciter exponitur, lit. t. 3 p. 157. c. 4. dialectica eſt interrogatio probabilis, lit. to. 6. p. 308. col. 3
Proprietarii in religione interfecti ſunt coram Deo, lit. t. 1. p. 185. c. 1
Proprietates hoſtium quibus religioſi aſſimilantur, alleg. to. 2. p. 88. col. 1 fumi ſuperbo conveniunt, lit. to 2. p 95. c. 3. ovis conveniunt religioſi, mor. t. 2. p. 213. c. 4. tympanorum, ibid. caprearum, atque cervorum, quibus doctores, & Prælati comparantur, lit to. 3. p. 115. c. 2. piſcium, quæ homini juſto conveniunt, adnotantur per longum, myſt. to. 4. p. 115. c. 3
Proprietas depaſta eſt vineam religionis, myſt. to. 4. p. 180. c. 2
Proprietatis monachorum furta ſunt, myſt. to. 4. p. 181. c. 2
Proprietas monachi quinque mala facit, mor. to. 4. p. 287. c. 2
Proprietates boni, & mali pueri, lit. to. 7. p. 113. col. 2
Proprium Domini non eſt punire, lit. to. 2. p. 95. col. 1 cives civibus invidere, lit. tom. 2. pag. 258. col. 4 ſuperborum quale, mor. to. 5. p. 239. col. 4
Proprio ore Salvatoris, exp. gloſſ. to. 7. p. 6. col. 2
Proprium reductum fuit poſt peccatum Adæ, exp. gloſſ. t. 7. p. 19. c. 4
Propter vos cur tripliciter legatur, lit. to. 6. p. 362. c. 3 propter peccatum idololatriæ ceciderunt in peccatum contra naturam, lit. t. 7 p. 15. c. 1. miſeriam inopum, &c. propter, notat cauſam motivam, non meritoriam, exp. gloſſ. t. 7. pag. 21. col. 4. peccatum commiſſionis, & omiſſionis duæ pœnæ, lit. to. 7. p. 373. c. 2
Propugnacula Eccleſiæ ſcientiæ ſunt, myſt. to. 2. p. 153. col. 1
Præſcribere Chriſtum quid, mor. ibid.
Proſelyti dicebantur gentiles, qui ad Judaiſmum tranſibant, lit. to. 1. p. 141. col. 3
Proſelyti multi videntes liberationem Judæorum illis adhæſerunt, lit. to. 4. p. 128. col. 1 non habent ſortem, vel hæreditatem per ſe ex una parte, & cur id noluit Dominus, exp. t. 5. p. 143. c. 1
Proſelyti, ideſt, ſalientes de ſecta ad ſectam, exp. gloſ. t. 7. p. 151. c. 4
Proſperitas præſens cito finietur, ſed calamitas manebit in æternum, mor. to. 1. p. 57. c. 2
Proſperitates, & adverſitates non debent avertere homines a vera via, quam docuit Chriſtus, qui vult venire poſt me, abneget ſemetipſum, & tollat crucem ſuam, & ſequatur me, myſt. tom. 2. p. 38. c. 1
Proſperitatis mundi mane quid, myſt. to. 2. p. 10. c. 3
Proſperitas vultus hominis mali, mor. to. 2. p. 85. c. 2
Proſperitati malorum non eſt invidendum, mor. t. 2. p. 127. c. 2
Proſperitatis culmen quomodo ſit timendum, myſt. to. 2. p. 142. c. 3 quies dicitur ſtratum, mor. to. 2. p. 157. c. 1
Proſperitas dicitur flumen, mor. to. 2. p. 182. c. 2 morbos multos generat, mor. to. 2. p. 227. col. 3 multos facit cadere, mor. to. 2. p. 242. c. 1 humana, & auxilium humanum inutilia ſunt, mor. to. 2. p. 285. c. 2
Proſperitas dicitur dies iræ, & cur, mor. to. 2. p. 290. c. 1
Proſperitas triplex, mor. to. 2. p. 301. col. 4
Proſperitates hujus vitæ ſunt occaſio ruinæ, & interius, lit. t. 3. p. 4. c. 2 hujus vitæ cito oriuntur, & cito occidunt; nullus ergo de earum ortu gaudeat, quibus, tam inevitabilis, tanquam velox ſuccedit occaſus, mor. to. 3. p. 71. col. 2
Proſperitas præſens adeſt, & abeſt viro juſto præter ejus contriſtationem, & conturbationem, lit. tom. 3. pag. 16. col. 2
Proſperitates multos adulatores adducunt, adverſitates autem adulatores expellunt, & detractores addunt, lit. to 3. p. 210. col. 1
Proſperitas, quam habuerunt Hebræi reverſi de captivitate Babylonica, lit. to. 4. p. 67. c. 3
Proſperitas Judæorum, quia erant reverſuri de captivitate, declaratur, lit. to. 4. p. 92. c. 3 Judæorum multipliciter deſcribitur, lit. to. 4. p. 102. c. 1 in reverſione Judæorum attenditur penes quatuor, lit. to. 4. p. 109. col. 1
Proſperitas per ſolem intelligitur, myſt. to. 5. p. 34. c. 4
Proſpicient te, hoc eſt, procul aſpicient, lit. to. 4. p. 36. c. 1
Proſtitutio poteſt eſſe avaritia, in qua homo proſtituitur, myſt. to. 5. pag. 60. c. 4
Protectio Dei quaota, alleg. to. 2. p. 71. col. 3
Protectio, & refugium quomodo differant, mor. to. 2. p. 71. c. 4
Protectio eſt manus Domini, mor. to. 2. p. 72. col. 4
Protectio, & auxilium Domini faciunt non ſuſtinere, mor. to. 2. pag. 82. col. 2
Protectio, & conſolatio ſpiritualis in hac vita umbra vocatur, conſolatio vero in alia vita fructus eſt, lit. to. 3. p. 113. c. 3
Protegunt umbræ umbram, quando impius alterius impii peccata defendit, & adulando palpat, lit. to. 3. p. 20. col. 1
Protectio Dei ſæpe in Sacra Scriptura nomine alarum dicitur, myſt. to. 5. p. 58. c. 1
Protervi, vel procaces, qui, lit. to. 7. p. 227. col. 2
Proverbium vulgatum apud Hebræos, Dominus in monte videbit ideſt, Dominus miſerebitur afflictorum ad ſe clamantium, liter. tom. 1. p. 29. col. 3
Proverbia vocantur verba, quæ præter litteralem ſenſum, quem exterius prætendunt, aliud interius dicunt, Prol. to. 3. p. 1. c. 2
Proverbiorum liber novem utilitates præcipuas continet, Prol. to. 3. pag. 1. col. 2
Proverbium commune, myſt. to. 4. p. 8. col. 1 vulgare, lit. to. 4. pag. 13. c. 2
Proverbium commune, lit. tom. 4. p. 56. c. 1
Proverbio vulgari, quo patres filiis loquuntur, loquitur & Deus per Prophetas Judæis, lit. to. 4. p. 60. c. 1
Proverbium quid ſit, lit. to. 6. p. 350. c. 1
Proverbium quid ſit ſecundum Baſilium, lit. to. 4. p. 350. c. 1
Proverbium nomen in verbis vulgaribus haberi conſuetudo hominum ſolet, lit. to. 6. p. 350. col. 1
Proverbium ſecundum Hugonem quid ſit, ibid.
Proverbia plebeja non contemnenda, lit. to. 7. p. 223. col. 3
Providentia Dei non infert neceſſitatem in rebus, mor. t. 2. p. 46. c. 4
Providentiam Dei negantes reprehenduntur, mor. to. 2. p. 247. c. 3
Providentiæ internæ Prophetæ vocantur, mor. to. 4. p. 295. col. 2
Providentia Dei gubernat omnia, lit. to. 6. p. 207. col. 1
Providere domui ſuæ juſtum eſt, myſt. to. 6. p. 235. c. 2
Providentiam Dei in quibus petere debeamus, exp. glol. t. 7. p. 54. c. 3
Providentiæ cura eſt generalis omnium, ſpecialis hominum, ſpecialior fidelium, ſpecialiſſima Sanctorum, lit. to. 7. p. 95. c. 1
Providentia Dei figuratur, lit. tom. 7. p. 275. col. 1
Provocare ad iram eſt exſufflare in ignem, mor. to. 7. p. 166. c. 3
Proximus per conditionem primæ nativitatis, per conſanguinitatem, per beneficii exhibitionem, & fidei identitatem, mor. tom. 2. pag. 23. c. 2 dicitur tripliciter, alleg. to. 2. p. 64. c. 4
Proximus debet orare pro peccatore, mor. to. 2. p. 78. c. 2
Proximus dicitur natura, ſanguine, affectu profeſſione, & hic non eſt deſpiciendus, aut deferendus, lit. to. 3. p. 30. c. 2
Proximo debemus ſubſidium, ſolatium, conſilium, auxilium, lit. tom. 3. p. 124. col. 1
Proximus decipitur adulatione, ſimulatione, deceptione, lit. t. 3 p. 172. col. 2
Proximus cum peccat corrigendus eſt triplici ex cauſa, quia frater noſter eſt, quia eſt opus miſericordiæ, ad quod tenemur ex præcepto, & propter lucrum ex tali correptione provenicos, lit. to. 3. p. 177. c. 2
Proximis tria debemus, ſicut nobis, lit. to. 6. p. 16. col. 2
Proximum diligere, quid ſit, lit. to. 6. p. 194 col. 3
Proximus quomodo ſit diligendus, exactiſſime docetur, ibid.
Proximus eſt omnis homo, lit. to. 6. p. 194. col. 4
Proximus relative dicitur, ibid.
Proximo nocens, quam alieno, quomodo plus peccet, exp. gloſ. to. 7. p. 51. col. 4
Proximi nomine quid intelligatur, ibid.
Proximum diligendi modus conſiſtit in tribus, lit. to. 7. p. 351. col. 2. nos efficaciter debere diligere oſtenditur, litter. tom. 7. p. 351. col. 3
Prudens ſervus eſt ille, qui intelligit voluntatem Dei, fidelis, qui diligit, mor. to. 1. p. 3. c. 4
Prudentia carnis ſemper eſt contraria prudentiæ ſpirituali, myſt. to. 1. p. 18. col. 2
Prudens ſurdus eſt non audiens contumelias, alleg. to. 2. p. 99. c. 4 ille eſt, qui ſcit eligere bona, & fugere mala, lit. to. 3. p. 6. c. 1

est, qui considerat, quæ bona, & quæ mala, quæ fugienda, & quæ prosequenda, quæ timenda & quæ appetenda sint, lit. t.3. p.36.c.1
Prudentes per exteriora judicant de interioribus, gestus enim exteriorem, affectus loquitur interiorem, & maxime prudentibus, qui in seipsis multa experti sunt, lit. to. 3. p. 59. col. 1
Prudens prius cogitat, quid loqui debeat, quam loquatur, lit. to. 3. p. 108 col. 3
Prudens est, qui opportunitatem loquendi, & tacendi attendit, lit. to. 3. p. 105. col. 1
Prudens eloquii mystici qui fuit, lit. to. 4. p. 10. c. 1
Prudens eloquii auditor, myst. to. 4. p. 10. col. 2
Prudentes dicuntur boves, exp. tom. 5. p. 194. col. 1
Prudens ille dicitur, qui cavet, ne fallatur, lit to. 6. p. 151. c. 4
Prudenter timetur, quicquid accidere potest, lit. to. 7. p. 354. c. 2
Prudentia mundi est congregare divitias, lit. to. 2. p. 312. c. 2
Prudentia carnis est sequi delicias, ibid. diaboli est exercere sævitias, ibid. affluit in ore, quando fit confessio propriæ iniquitatis, vel est sermo gratiarum actionis, vel sunt verba ædificationis, lit. to. 3. p. 6. col. 1 deservit ad electionem boni, & fugam mali, scientia vero ad cognitionem boni, & mali, lit. to. 3. p. 4. col. 1
Prudentia ut amica semper est habenda, ad quam in omni negotio causa consilii, in omni periculo causa auxilii, in omni adversitate causa solatii, ut ad fidelem amicum recurrendum est, lit. to. 3. p. 13. col. 4
Prudentia Sanctorum est, qua caventur fraudes, qua bonum cognitum eligitur, & malum cognitum reprobatur, lit. to. 3. p. 18. c. 2
Prudentia sive providentia custoditur assidua mortis meditatione, lit. t. 3. p. 40. c. 3. est cognitio boni, quod quotidie a Domino recipimus, & expectamus, & mali, in quo fuimus, in quo sumus, & quod imminet nisi caveamus, lit. tom. 3. p. 42. col. 2 carnis mors est, prudentia spiritus vita & pax, hæc eligit aspera & dura, quæ sunt contraria carni, lit. to. 3. p. 199. c. 4. Spiritus est ars quædam bene vivendi, quæ perficit intellectum in duobus, nempe in distinctione, & electione, ib.
Prudentia sine fortitudine non potest prodesse, mor. t. 5. p. 6. c. 2
Prudentia quomodo in Josepho irradiavit, lit. to. 6. p. 4. col. 4
Prudentia carnis mors est, mor. ibid.
Prudentia carnis mors est, mor. to. 6. p. 129. c. 3
Prudentia justorum de quo sit, ibid.
Prudentia carnis quomodo sit mors, lit. to. 7. p. 46. c. 1
Prudentia dicitur dupliciter, exp. glos. to. 7. p. 46. c. 2 carnis an sit peccatum mortale, exp. glos. ibid. Spiritus dupliciter appellatur, exp gloss. ibid. carnis, vel sapientia quomodo sit mors, exp. gloss. ibid. mundi est, quæ præcipue vindictam quærit de alio, lit. to. 7. p. 63. col. 3
Prudentia sequitur sobrietatem, & pudicitiam, lit. t. 7. p. 233. c. 1
Prudentia non tam est virtus, quam auriga virtutum, lit. to. 7. p. 337. c. 2
Prudentiæ duplex usus, lit. to. 7. p. 425. col. 3
Pruina dicitur gratia Dei, lit. to. 2. p. 310. c. 4
Prurientes auribus quales, & qui sint, lit. to. 7. p. 229. col. 3
Psallere bonam operationem significat, mor. t. 2. p. 18. c. 3 est doctrinam jungere operationibus, mor. t. 5 p. 79. c. 4 quid debemus, gloss. to. 2. p. 243. col. 3
Psalmorum expositio triplex, lit. to. 2. p. 3. col. 2
Psalmi ethymologia unde dicatur, alleg. to. 1. p. 4. c. 4
Psalmus in corde sit, sicut cibus in ore, mor. to. 5. p. 122. c. 4
Psalmus est bona operatio, mor. to. 4. p. 85. col. 4
Psalmus quinquagesimus pœnitentialis est, myst. to. 6. p. 284. c. 4
Psalmi David cur sint in usu, lit. tom. 7. p. 209. col. 4
Psalmorum centum quinquaginta versus dicitur Dominus in cruce dixisse, lit. to. 7. p. 148. c. 2
Pseudo Propheta a D. Paulo capitur, lit. to. 7. p. 295. c. 3
Psalterium, & nablum quid, lit. to. 1. p. 260. col. 3
Psalterium cœlestem ostendit doctrinam, mor. t. 2. p. 79. c. 3
Psalterium, idest, operatio, myst. to. 1. p. 125. c. 3 decachordum significat supplicationem pro transgressionibus decalogi, mor. tom. 2. p. 213. col. 4. decachordum denotat impletionem decem mandatorum, mor. to. 2. p. 284. col. 2
Pseudo Prophetæ qui sint, myst. to. 4. p. 36. c. 2 sunt mali sacerdotes, qui errant, & in errorem alios mittunt, myst. to. 5. p. 58. c. 4
Pseudo-Prophetæ, idest, falsi Prædicatores, & hypocritæ æri comparantur, quia habent colorem auri, idest, charitatis speciem in conversatione, sed non habent valorem ejus in affectione, mor. to 5. pag. 82. col. 2 dicuntur sacerdotes idolorum, exp. to. 5. pag. 223. c. 3
Pseudo Christi sunt hæretici, & alii, lit. to. 6. p. 114. c. 3
Psidia describitur, lit. to. 7. p. 295. col. 3
Ptolomæus Lagi filius, exp. to. 5. p. 160. c. 4 regnavit in Ægypto post Alexandrum, exp. to. 5. p. 460. c. 4 Lagi filius qualis fuit, exp. to. 5. p. 160. col. 4
Ptolomæi qui regnaverunt in Ægypto, ibid.
Ptolomæus Philopator fuit filius Ptolomæi Evergetis, exp. to. 5. pag. 161. col. 2 Philometor fuit filius Ptolomæi Epiphanes, & quid per ipsum successit, exp. to. 5. p. 162. col. 1. Philometor dicitur Dux fœderis & cur, exp. ibid. quis, & qualis fuit, exp. to. 5. p. 230. c. 3
Ptolomæus interpretatur ad mensuram reducens, exp. t. 5. p. 237. c. 1
Ptolomæus qui filiam suam dedit Alexandro quis sit, mor. to. 5 pag. 245. col. 1
Ptolomæus hypocritas, & versutos homines figurat, myst. to. 5. pag. 251. c. 1
Pubertas, & consensus requiruntur in matrimonio, lit. t. 1. p. 217. c. 1
Publicanus per humilitatem gratiam ampliorem retulit, at Pharisæus per superbiam vacuus recessit, mor. to. 1. p. 22. col. 2
Publicani unde dicti fuerint, mor. to. 6. p. 2. col. 1
Publius quid primum Judææ exhibuerit, ibid.
Publicani quales homines nuncupantur, ibid. qui sint, & quæ faciebant, lit. to. 6. p. 21. c. 4. secundum Tertullianum erant Ethnici, lit. to. 6. p. 35. c. 4. sunt, qui publica vectigalia exigebant, lit. to. 6. p. 150. col. 3. dicebantur qui publice peccabant, vel quia recipiebant publica vectigalia, vel quia publice mercatores erant, lit. to. 6. p. 161. c. 3. dicebantur exactores publicorum vectigalium, lit. to. 6. p. 239. c. 4
Publice peccantes notantur per equum, mor. to. 2. p. 78. col. 4
Publice peccantes non sepeliuntur occisos, mor. to. 2. p. 204. c. 2
Pudens quomodo interpretetur, lit tom. 7. p. 240. col. 4
Pudicitia mentis, & simplicitas virgines vocantur, mor. to. 4. p. 191. col. 1
Pudici qui sint, lit. to. 7. p. 253. col. 2
Puellæ non statim ad reges introducebantur antiquitus, sed per annum custodiebantur, lit. to. 1. p. 17. col. 3
Puella cum fuerit fornicata, non vetetur patrem aut matrem, sed omni immunditiæ se exponit, lit. t. 3. p. 222. c. 2 mortua in domo, peccatum occultum denotat, myst. to. 6. pag. 98. c. 4. juvenis sanctimonialis, & claustralis rarissime loqui debet, lit. to. 6. p. 133. col 4 mortua quinque rationibus, myst. to. 6. p. 182. c. 2 est fidelis anima, lit. to. 6. p. 257. col. 1
Pueri incircumcisi damnabantur propter originale peccatum contractum a primis parentibus, in quibus omnes peccaverunt, lit. to. 1. p. 22. col. 3
Puer est innocens, obediens, tractabilis, placabilis, injuriarum immemor, alleg. t. 1. p. 51. col. 3. dicitur quasi purus, alleg. to. 2. pag. 174. c. 2
Pueri boni proprietates quas amare debemus, mor. to. 2. p. 293. col. 3. alieni satellites dæmonum, myst. to. 4. p. 8. col. 1
Puer quid, lit. to 4. p. 10. col. 1
Pueri Prophetæ dicuntur, & cur, lit. to. 4. p. 23. col. 3
Puer qui scribitur illo in libro, qui sit, myst. to. 4. p. 28. c. 3. multiplex reperitur, & qui sint, ibid.
Puer Moyses nuncupatur, ibid.
Pueri Apostoli dicuntur, ibid.
Puer quisque humilis dicitur, myst. to. 4. p. 28. col. 3 idiotam denotat, ibid. unusquisque invidus, ibid. servum significat, myst. to. 4. p. 28. col. 4. vocatur stultus, ibid. Philosophum connotat, ibid. parvulus quis fuerit, & quot annis, liter. to. 4. p 31. col. 1. parvulus, Petrus, Andreas, ceterique Apostoli, lit. to. 4 p. 31. col. 2
Puero nato quæ bona evenerint, & cur, myst. to. 4. p. 31. c. 3
Pueri, cur quando vapulant, urinam dimittunt, exp. to. 5. p. 77. col. 4 dicuntur simplices, myst. to. 5. p. 231. col. 2
Puer a puritate dicitur, lit. to. 6. p. 3. col. 3
Pueri conditiones quæ, mor. to. 6. p. 7. col. 4
Puer cur magis non sit locutus, lit. to. 6. p. 8. c. 1 dicitur quasi purus, lit. to. 6. p. 60. c. 2. duplex bonus, & malus, liter. to. 6. p. 61. col. 1
Pueris bonis decem, & octo conveniunt, lit. to. 6. p. 115. c. 4
Puer quid, & qui, lit. to. 6. p. 105. col. 4
Puer quem statuit in medio Jesus quis fuerit, lit. to. 6. p. 105. c. 4
Puer Jesus est, lit. to. 6. p. 137. col. 1
Puer a quo dicatur, recte dicitur, lit. to. 6. p. 239. c. 2
Pueri dicuntur Apostoli, &c. lit. to 6. p. 174. c. 1
Puer in medio positus Martialem fuisse nonnulli testantur, lit. tom. 6. p. 189. col. 2
Pueri boni quatuordecim proprietates ponuntur, ibid.
Pueri Prædicatores sunt, myst. to. 6. p. 200. col. 2
Puerorum proprietates ponuntur diffuse, lit. to. 6. p. 240. c. 3
Puer, qui ob aquæ penuriam baptizari non potest, salvabiturne? exp. gloss. to. 7. p. 19. c. 2
Pueri baptizati utrum habeant virtutes, exp glos. to. 7. p. 25. c. 2
Puer ter immergitur ad innuendum tres dies sepulturæ Christi, lit. tom. 7. p. 37. col. 1
Puerorum conditiones, mor. to. 7. p. 111. col. 1
Puer duplex bonus, & malus, lit. to. 7. p. 113. c. 1
Pueri boni, & mali proprietates, lit. to. 7. p. 113. col. 2
Purus homo quare non sufficit ad inducendum vita? exp. gloss. tom. 7. p. 116. col. 2
Puer quando baptizatur, cur immergatur in aqua, & elevetur? lit. tom. 7. p. 117. col. 3

Pueri

Pueri lacerant vestes, ut habeant novas io Pascha, lit. t.7. p. 127. c.3 si non per se, per alios crediderunt, exp. gloss. t. 7. p. 130. c.1
Puerorom gaudio comparantur infirmi, ac tribulati, lit. to.7. p. 143. col. 3
Puer ejulat io sua nativitate, sic Prælatus, &c. mor. t. 7. p.148. c. 4
Pueri tres, qui vicerunt caminum ignis, prius vicerunt mensam regalem, lit. to. 7. p. 185. col. 2
Pugiles cor coccineis vestirentur, myst. to. 4. p. 188. col. 4
Pugili corporali sicut sunt multa necessaria, sic spirituali, mor. to. 7. p. 97. col. 1
Pugna diaboli contra homines quadruplex, mor. to. 2. p. 61. c. 4
ex Pugna sequitur victoria, & ex victoria corona, mor t.2.p.263.c. 1
Pugnanti plura necessaria, lit. to. 2. p. 37. c. 2
Pugnantium duo impedimenta, mor. to. 2. p. 61. c. 3
Pugna pro blasphemia sumitur, lit. to. 4. p. 10. col. 4
Pugna utitur homo ad lædendum, palma ad puniendum, mor. to. 4 p. 88. col. 2
Pugna ubi major, ibi victoria, & corona major, exp. glos. to. 7. p. 91. col. 2
Pugnandum contra diabolum pro patria, lit. to. 7. p. 97. col. 1
Pugnare pro quo, quibus annis, & contra quos hostes debeamus, lit. to. 7. p. 124. c. 2
Pugna cum agno, idest cum Christo capta est ab initio mundi in figura Cain, & Abel, lit. to. 7. p. 414. c. 3
Pulcher qui est, multas habet occasiones peccandi, exp. tom. 5. pag. 164. col. 4
Pulchritudo corporis consistit in debita ordinatione membrorum, & coloris; animæ vero pulchritudo sita est in ordinatione virtutom, & bona conversatione, mor. to. 1. p. 47. c. 4
Pulchritudines Christi ostenduntur, alleg. to. 2. p. 116. c. 2
Pulchritudo Christi duplex, alleg. to. 2. p. 117. c.1. Christi humilitatem humanitate ostenditur, alleg. to. 2. p. 117. c. 1. sponsæ interior sita est io virtute, exterior in conversatione, lit. to. 3. p. 110. c. 3. disciplinæ in hoc consistis, ut nec sit lætitia dissoluta, nec tristitoa dejecta, sed utraque mediocriter temperata, mor. to. 3. p. 122. c.1. eleemosynæ est pura intentio, animique hilaritas, lit. to. 3. p. 125. c. 3. animæ est ratio bene ordinata, quæ disponit cogitationes, & opera, & affectus, lit. to. 3. p. 254. c. 4. pacis quæ sit, mor. to. 4. p. 70. col. 4
Pulchrum pro templo accipitur, lit. tom. 4. p. 9. col. 1
Pulchra, ac clara sybillæ Erithreæ notantur dicta, mor.t.4. p.125.c.3
Pullos ponere in oido quid sit, alleg. to. 2. p.220. c. 1
Pulli Aquilæ filii Christi, myst. to. 4. p. 147. col. 1
Pullus carnalem affectum denotat, mor. to. 6. p. 67. c. 2. carnalis est affectus, myst. to. 6 p. 109. c. 4 asinæ denotat populum gentilem, & asina populum Judaicum, &c. mor. to. 6. p.360. c.4
Pullos in nido avis accipere oum sit mortale peccatum, exp. Gloss. to. 7. p. 153. col. 2
Pulsandum est, & multóplicitter, lit. to. 6. p. 200 c. 3
Pulsat Dominua multis modis, lit. to. 6. p 210. c. 3
Pulsant multi, diversimode tamen, & qui sint, lit. to.6. p.216.c.2
Pulvilli adulatorum sunt quasi retia avium, myst. to. 5. p.51. c. 2
Pulvinar, quod defertur ante Diaconum, quando vadit ad legendum Evangelium, quid significet, lit. t. 7. p. 167. col. 2
Pulvis multiplex, myst. to. 2. p. 14. col. 1. significat peccatores, lit. to. 2. p.95. col. 3
Pulvis proprietas, alleg. tom. 2. p. 115. col. 3
Pulvis montium superbiam denotat, & fragilitatem superborum, myst. to.4. p. 42. c. 3 multa connotat, & declaratur, myst. t. 4. p.121. c. 4. dicantur omnes mali, myst. to 4. p.168. c.1 adhæret pedibus prædicantium, cur, mor. to. 5. p. 235. c. 2. in pedibus prædicatorum denotat eorum ambitionem, myst. t. 6. p.183. c.3 multiplex est, & declaratur, ibid. in pedibus signum est laboris, lit. to. 6. p. 192. col 3
Pulvis quomodo excutiatur de pedibus, myst. to. 6. p. 192. c. 4
Pulveris excussio quid significet, lit. to. 7. p. 300. col. 4
ad Punctum per parvum tempus significat, quod fuit per spatium septuaginta annorum, lit. to. 4. p. 127. col. 1
Puritas conscientiæ generat veritatem vitæ, mor. to. 6. p.8. col. 2 quid faciat ia quacunque persona, lit. to. 6. p. 133. c. 4
Punitio in peccatore duplex, lit. t. 2. p. 210. c.3. unius est exemplum aliorum, lit. to. 4. p.34. c.1 superborum, pœna concupiscentiæ carnis declaratur, myst. to.4. p 75. col.2. divina videtur quodammodo quædam locutio, myst. to. 4. p. 136. c. 1
Punitio, & mors peccatoris non est voluntatis Dei, nisi coactè, myst. to. 4. pag. 181. col.2
Punire Dei quomodo, myst. to. 2. p. 81. c. 2. non est proprium Domini, lit. to. 2. p. 95. col. 1
Punit Deus circa condignum, mor. to. 2. p. 222. c. 2
Punitur quis præsenti pœna undecim de causis, lit. to.6. p.283. c. 4
Pupillus est ille, cui mortui sunt parentes, mundus, pater, & concupiscentia mater, vidua vero cui maritus, idest, amor mundi mortuus est, myst. t.1. p.28. c.1 cui mundus pater crucifixus est, mor. to.2. p. 21. c.3 quis sit, ostenditur, mor. to. 2. p.247. col.3 est, qui non habet patrem, nec matrem, mor. to. 5. p. 81. c.2
Pupillus hujus sæculi est, cui pater mundus mortuus est, & concupiscentia mater, mor. to. 5. p. 81. c. 2 ille est, qui mundum non habet nutrientem, nec concupiscentiam lactantem, mor. ibid. dicitur hæreticus, vel peccator, & quomodo, myst. to. 5. p. 178. col. 2
Pupillus etiam dicitur pœnitens, quomodo, myst. t.5. p.178. c.2
Puppis navis quid significet, lit. to. 7. p. 251. c. 3
Purgatio illius, qui vult Christi corpus sumere, apud quem debeat fieri, mor. t. 2. p. 69. c. 4 triplex trium mortuorum suscitationem significat, lit. to. 6. p. 144. co. 2
Purgatio fit per ignem tribulationis, lit. to. 7. p. 366. c. 1
Purgatur Isaias tactu carbonis, & Angeli ministerio, lit. t.4. p.17.c.1
Purgati statim non amplius læduntur ab igne, & quare, expos. Gloss. to. 6. pag. 79. col. 4
Purgandis flamma, carbo damnatis, lux beatis, lit. t.7. p.118.c.3
Purgatorium quandoque vocatur infernus, sive tartarus, lit. to.1 p. 140. c. 2
Purgatorii ignis qualis sit, Pen. to. 2. p. 97. c. 3
in Purgatorio Sancti habent vinum mixtum, mor. to.2. p.192. c.4
Pusillanimitas morbus in anima, mor. to. 2. p. 227. c. 3
Purgatorium, in quo non est status merendi, lit. to. 7. p.336.c.1
Purificatio puerperæ, & thurificatio non fuerunt ab Ecclesia retentæ, exp. Gloss. to. 7. p. 41. col. 4
Puritas cordis consistit io duobus, lit. to. 7. p. 208. col. 3
Puritas conscientiæ in quo consistat, lit. to. 7. p. 213. c. 3
Purpura memoriam, vel repræsentationem dominicæ Passionis signat, myst. to. 5. p. 95. col. 4 color regii habitus, lit. to. 6. p. 230. col. 3. sanguine tingitur, lit. to. 6. pag. 230. c. 4 justitiam denotat, ibid.
Purpura signum est Regis, lit. to. 6. pag. 392. c. 1. Ecclesiam significat, lit. to. 7. p. 299. col. 2
Purpura quid denotet, lit. to. 7. p. 310. col. 1
Pusillanimitas est vitium contrarium fortitudini, seu magnanimitati, quæ est virtus, qua homo ardua intrepide aggreditur, lit. to. 3. p. 182. col. 2
Pusillaoimis prædicare, ne cadant in desperationem, myst. to.4 p. 77. col. 2
Pusillanimes, & tepidi deseruot collectionem, lit. t.7. p.263. c.3
Pusillos, & pupillas defendere debemus, lit. to. 6. p. 61. c. 4
Putandi verbum, sicut & forsao, quandoque notant eventum, lit. to. 7. 92. c. 3
Puteus est Sacra Scriptura, juxta quam sedere debent prædicatores, ut inde hauriant aquam salutaris sapientiæ, mor. t.1. p. 31. c. 2 clausus significat duritiam cordis humani, quod Jacob, idest, Christus, aperit, mor. to. 1. p. 39. c. 2
Putei significant corda humana, quæ gladio verbi Dei fodiuntur, ut sint putei aquam gratiæ continentes, myst. to. 1. p. 35. c. 2
Puteus est in duplici defferentia, bonus, & malus, myst. to. 2. pag. 142. col. 1
Puteo significatur luxuria, vel carnis concupiscentia, myst. to.6. pag. 218. c. 2
Puteolus quid sit, & ubi, lit. to. 7. p. 309. col. 2
Puteus quid signet, lit. tom. 7. p 393. col. 2
Putredo interior est repugnantia inter carnem, & Spiritum, lit. to. 1. p. 404. col. 2
Putredo bonorum operum est invidia, quæ totum hominem interiorem putrescere; & tabescere facit, lit. to. 3. p. 31. c.1
Mali deferunt secum malam voluotatem in infernum, lit. tom. 3. pag. 39. col. 1
Putredo, tinea, & operimentum, lit. to. 4. p. 35. col. 3
Pyramis genus ædificii a latitudine incipiens, & in angustum tendens ad instar ignis, exp. to. 5. p. 248. col. 1
Pyr Græce, ignis dicitur, ibid.
Pyramis est figura ab amplo in acumen tendens, Ibid.
Pythagoras, Plato, & Aristoteles falluntur, lit. to. 7. p. 190. c. 4
Pythagoricæ disciplinæ est per quinquennium tacere, post eruditos loqui, lit. to. 6. p. 276. col. 4

Q

Quadraginta, qui numerus est pœnitentiæ, totam vitam præsentem designat, per quam pœnitentiæ opera agere debemus, myst. to. 5. p. 101. col. 2
Quadraginta annis Ægyptus deserta esse dicitur, quia per totam vitam nostram mundum istum quasi desertum habere, & reputare debemus, myst. to. 5. p. 101. col. 2. dies tempus pœnitentiæ significat, myst. to. 5. p. 193. c. 4 millia pedium quid significant, myst. to. 5. p. 234. col. 2. dicitur tempus beneplaciti, mor. to. 2. pag. 173. col. 4
Quadraginta duorum, idest, trium tessera decadum, numerus quid significet, mor. to. 6. p. 2. col. 3
Quadragesima quando fieri debeat, & cur Ecclesia hoc tempore fieri decrevit, lit. to. 6. p. 36. c. 2
Quadragenarius numerus quid significet, lit. to. 7. p. 244. c. 3
Quadraginta horis mortuus fuit Christus, mor. tom. 7. p.278. c.4

Quadraginta per dies post resurrectionem decies apparuit Christus, lit. tom. 7. p. 279. col. 1
Quadrans genus nummi est, lit. tom. 6. p. 19. col. 4
Quadrans terrena peccata denotat, ibid.
Quadratura virtutum Cardinalium quomodo sit remansura in patria, lit. tom. 7. 425. col. 3
Quadriga parentela dicitur, myst. to. t. 4. p. 67. col. 4
Quadrigæ Dei virtutes Angelicæ, myst. to. 4. p. 171. col. 3
Quadriga quatuor Evangelia significat, alleg. to. 4. p. 172. c. 4
Quadriga fervens est terrena cupiditas, myst. to. 5. p. 102. col. 4
Quadrigæ Domini sunt quatuor Evangelia, myst. to. 5. p. 206. c. 3 quatuor, regna quatuor significant, exp. to. 5. pag. 217. col. 1 quatuor, denotant quatuor animi affectiones, exp. to. 5. p. 217. c. 2. idest, crassa peccata solent ire per vias planas, idest, per sæculares, lit. tom. 7. p. 36. col. 3
Quadrupedia sunt avari, mor. tom. 7. p. 293. col. 4
Quadrupliciter sumitur vox, alle. tom. 5. p. 9. col. 4.
Quicumque sine lege peccaverunt, sine lege peribunt, idest, non per legis transgressionem, vel sine legis disceptatione, lit. t. 7. p. 19. c. 1
Quæcunque vultis, ut faciant vobis homines, eadem facite illis, quo pacto sint intelligenda, exp. gloss. to. 7. p. 19. col. 4
Quicquid fine clauditur, breve est, lit. to. 7. p. 366. col. 1
Qui thesaurizat sibi, non est in Deo dives, mor. t. 7. p. 372. col. 3
Quæ nolumus facere, dicimus non posse facere, lit. to. 1. pag. 25. c. 1
Quæ significant tria genera hominum in Ecclesia, mor. to. 6. p. 354. col. 2
Quæ non licet homini loqui, duplex est, exp. glos. t. 7. p. 142. c. 4
Quæ tenenda sunt juxta illud, tene quod habes, lit. to. 7. p. 378. c. 4
Quæ fuerunt in mente divina ab æterno, prodierunt ad esse quando fecit Deus omnia, lit. tom. 7. p. 382. col. 3
Quælibet congregatio aquarum ab Hebræis mare nominatur, lit. to. 1. pag. 2. c. 1
Quercus arbor sterilis, fructus porcorum tantum producens, myst. to. 1. pag. 34. c. 1. porcorum cibus significat luxuriam, mor. to. 1. p. 257. c. 4. peccatores pravi, myst. to. 4. p. 67. c. 2 luxuriosum significat, lit. to. 4. p. 9. col. 1. Basan, luxuriosus significat, myst. to. 4. p. 9. c. 2
Quercus arbor umbrosa divinam protectionem denotat, mor. to. 4. p. 164. col. 1
Quercus luxuriam designat, mor. to. 7. p. 102. col. 3
Querimonia Idumæorum cum Domino, quia non sunt reversi de captivitate Babylonis, lit. tom. 4. p. 48. col. 3
Quærere, & non requirere quid significat, mor. to. 2. p. 26. c. 1. & exquirere quomodo differant, myst. to. 4. p. 67. c. 4
Quæritur Dominus in simplicitate cordis, quando bonum, quod dicitur corde, & opere adimpletur, cum duplicitate quæritur, quando id quod dicitur, opere non impletur, lit. t. 3. p. 137. c. 3
Quærunt Dominum in Bethel quod interpretatur domus Dei, qui confidunt in ædificiis, myst. to. 5. p. 186. c. 2. multi, sed quare non inveniant Christum, causa assignatur, mor. to. 7. p. 328. c. 3
Quæstio pulcherrima cum solutione de visione Dei, lit. t. 4. p. 17 col. 2. cum solutione de verbo, ecce virgo concipiet, &c. lit. to. 4. pag. 20. col. 2. solvitur an Isaias de morte Ezechiæ verum dixerit, lit. tom. 4. p. 83. col. 3
Quæstiones tres ponuntur contra Prælatos, alleg. to. 4. p. 188. c. 2
Qualis rector civitatis, tales habitatores, mor. to. 4. p. 69. c. 4
Quæstiones quot faciat cuilibet homini Deus optimus, & qua de re, mor. to. 6. p. 6. c. 4 quot fiant de Dei filio, & quomodo respondeatur, ibid. tres faciet Dominus Prælatis in die judicii, lit. to. 6. p. 20. c. 2
Quæstio Domini maxima animadvertenda, lit. t. 6. p. 72. c. 1. de effigie Domini agitatur, lit. t. 6. p. 124. c. 4 multiplex notatur, quæ maxime utilis est, & per longum declaratur, lit. to. 6. p. 151. c. 3
Quæstio triplex a quolibet Prælato in die judicii quæretur, myst. to. 6. p. 228. c. 1
Quæstiones aliquæ utiles, aliquæ inutiles, lit. to. 7. p. 226. c. 3
Querela communis sanctorum ad Deum quæ, myst. to 5. p. 204. c. 3
Quercus frondosa est vanitas mundialis in hominibus, mor. to. 5. p. 27. c. 4 est arbor, cujus fructus porcorum est cibus, per quod signantur pravi Doctores, quorum opera cibus sunt dæmonum, vel quorum divitiæ cibus sunt histrionum, & larvatorum, myst. to. 5. p. 91. col. 2
Quercus denotat populum communem, exp. to. 5. p. 221. col. 3
Querimonia tota contra discipulos Christi de transgressione seniorum est, lit. to. 6. p. 100. col. 4
Qualitas mentis interdum vultu cognoscitur, lit. to. 3. p. 104. c. 4
Qualitate ultionis innotescit gravitas criminis, lit. t. 3. p. 154. c. 4
Qualitas pœnæ æternæ demonstratur, lit. to. 4. p. 35. c. 3. sumitur large, & stricte, exp. gloss. to. 6. p. 46. c. 1
Qualitates elementorum quatuor, lit. to. 7. p. 344. col. 2
Quales debemus esse in præsenti, maxime Prælati, mor. to. 7. p. 381. col. 1
Qualiter sit a malo declinandum, & faciendum bonum, lit. to. 2. p. 96. col. 2
Quando tres reges venerunt adorare Christum, tunc gloriam suam inchoavit, & consummavit, cum Ecclesia dilata fuit per omnes gentes, alleg. to. 2. p. 261. col. 1
Quando finivit Rasiæ regnum, lit. t. 4. p. 19. c. 1 mittitur Isaias ad consolandum regem, lit. t. 4. p. 18. c. 1 zizania debent eradicari, lit. to. 7. p. 373. col. 3
Quanta erit post resurrectionem exultatio, lit. to. 2. p. 253. c. 4
Quantum extendit homo suam pellem in pœnitentia, tantum extendet ei Deus de cœlo, mor. to. 2. p. 265. c. 4
Quanta est differentia inter mel, & lac, tanta erit inter gloriam sanctorum majorum, & minorum, exp. to. 5. p. 182. col. 3
Quanto quis magis vult fugere mundum, & ad Deum accedere, tanto acrius, & subtilius insurgit dæmon contra eum, quod divina dispensatione permittitur, ut dum alia vitia superet, aliis reluctatur, non extollatur in superbiam de victoria vitiorum, lit. to. 3 p. 172. c. 2 aliquis aliis major, & abundantior in divitiis, tanto ad inferiora loca detrahetur, exp. to. 5. p. 107. col. 3
Quare Deus tribulationes permittat, mor. to. 2. p. 20. c. 1. in isto psalmo agat de Antichristo, myst. to. 2. p. 134. c. 4
Quare Dominus non præcipit quale canticum novum cantare debeot, cum dicat, cantate canticum novum, lit. to. 2. p. 254. c. 3
Quare non dixit Propheta, opus manuum tuarum est terra, sicut de coelis dixit, lit. to. 2. p. 262. c. 2 dicatur, justos habere oculos in dorso, aliter to. 5. p. 8. c. 4 scripsit ter væ, & cur scripsit nunc liber Ezech. lit. to. 5. p. 1. col. 1
Quare potentia divina dicatur firmamentum, aliter to. 5. p. 9. c. 1 fremuerunt gentes, &c. declaratur, lit to. 7. p. 284. col. 3 debent verba Dei in corde abscondi, alleg. to. 7. p. 366. c. 3
Quasi lutum platearum, quid velit B. Augustinus, lit. to. 4. p. 27. col. 3. quem significatum obtineat, lit. to. 4. p. 33. col. 3. quomodo justitiæ explicetur, myst. to. 4. p. 33. col. 4
Quarta generatio quando fuit, lit. to. 6. p. 3. c. 3
Quartadecima dies Decalogum, & Evangelium denotat, lit. to. 6. p. 161. col. 3
Quaterdenam primam extendit, & porrigit principium generationis carnalis Christi incipiens ab Abrahamo ad Davidem usque, in quo terminatur utique, mor. to. 6. p. 2. col. 2
Quaterdena secunda exorditur post Davidem in regem electum, usque ad transmigrationem, mor. to. 6. p. 2. c. 2
Quaterdena tertia inchoat post transmigrationis diem, & terminat ad Christum usque inclusive, ibid.
Quaternarii numeri quatuor ad novum testamentum apposite spectant, decem vero ad vetus testamentum attinere videntur, ibid.
Quaterdenæ tres in genealogia, & generatione Christi ponuntur, ibid.
Quaterdenarius numerus ibidem est, quod tesseradecas, quæ dicitur a tessera, idest, quatuor, & a decas, idest decem, vel quaterdena, ibid.
Quaternionis animæ, affectiones, mor. to. 7. p. 294. col. 2
Quatuor sunt necessaria cuilibet, primo ut videat, quæ pro ipso passus est Christus, secundo ut audiat Domini comminationes, tertio ut opere exequatur, quarto ut gratias referat Deo, myst. to. 1. p. 40. c. 3. sunt quæ homines retrahunt a pœnitentia, & eos in peccato perseverare faciunt, mor. to. 1. p. 47. c. 3. novitates cantandæ a fidelibus in novo cantico in Ecclesia, mor. to. 2. p. 79. c. 3 necessaria pœnitentia, pen. to. 2. p. 99 c. 4. notanda peccatori, lit. t. 2. p. 131. c. 1 quæ possidebunt justi in beata vita, mor. to. 2. p. 165. c. 4. necessaria sunt ad habendum scientiam, intellectus, memoria, oratio cum humilitate, & desiderium, lit. to. 3. p. 4. c. 2. præcipue sunt, quæ revocant hominem a bono proposito, scilicet, amor voluptatum, ambitio dignitatum, timor asperitatis, & diffidentia persistendi, lit. to. 3. p. 32. c. 4
Quatuor genera sermonum fugienda sunt, lit. to. 3. p. 90. c. 2
Quatuor genera hominum, qui lassati sunt, scilicet Judæi sub onere legalium, hæretici per devia errorum, Philosophi sub curiosa investigatione inutilium, mali Christiani, in vita peccatorum, lit. to. 3. p. 144. col. 2
Quatuor in nativitate hominis consideranda, quæ sunt immunditia in conceptione, onus in matris portatione, dolor in partus emissione, sollicitudo in educatione, lit. to. 3. p. 148. c. 1 genera amicorum, est amicus fortunæ, amicus temporis, amicus mensæ, amicus verus, qui diligit omni tempore, lit. to. 3. p. 180. c. 3
Quater cur sic ponatur, lit. to. 4. p. 27. c. 3
Quatuor, & quinque olivas dixit, ut ostenderet paucos fore Prædicatores novæ, & veteris legis, myst. to. 4. p. 41. c. 4 ponitur verbum prævaricationis, & cur, myst. to. 4. p. 54. col. 4 mandat Dominus notatu dignissima, myst. to. 4. p. 59. c. 4. sunt peccata, quorum clamor ascendit ad Deum, lit. to. 4. p. 138. c. 2 sunt, quibus vocamur, myst. to. 4. p. 165. c. 4
Quatuordecim Apostoli innuuntur a Propheta, & qui, declaratur, myst. to. 4. p. 41. col. 4
Quatuor partes quadripartiti Orbis subjectionem significant, lit. t. 5. p. 6. c. 1. animalia specialiter quatuor Evangelistas denotant, mor. to. 5. p. 40. c. 4. Evangelia hæc prima Ezechielis Prophetæ visio clara ostendit, ac probat, dicens, facies hominis, &c. lit. to. 6. pag. 1.

p. 1. col. 3. flumina ab Ecclesia fluunt, lit. to. 6. p. 1. col. 3. anguli collocantur in Ecclesia, lit. to. 6. p. 1. col. 3. annuli locantur in Ecclesia, lit. tom. 6. p. 1. col. 3
Quatuor flumina, annuli, & annuli in Ecclesia quatuor Evangelistæ existunt, lit. tom. 6. p. 1. col. 3
Quatuor Evangelia sola auctoritatis testimonium habent, lit. to. 6. p. 1. col. 4. Evangelia quare tantummodo extant, & non plura, nec pauciora, lit. to. 6. p. 1. col. 4
Quatuor mundi partes Sanctissimę Trinitatis fidem per quatuor Evangelia conscripta clare percipiunt, lit. to. 6. p. 1. col. 4. rotæ sunt quatuor Evangelia in Domini quadriga, idest, in curru quatuor equis juncto, portante ipsum per Evangelii promulgationem, in quatuor mundi regiones longinquas, lit. to. 6. p. 1. col. 4
Quatuor Evangelia tantum suscipi, & promulgari debent, juxta Divi Joannis Evangelistæ in Apocalypsi sententiam, cap. 14. lit. to. 6. p. 1. c. 4. Evangelistæ designantur aliis quatuor figuris, quæ sunt milesii, jucundi, ac gravis conscientiæ, atque capaces, lit. to. 6. p. 1. col. 4
Quatuor Evangelistæ sunt quatuor minima terræ, & quare, lit. tom. 6. p. 2. col. 1
Quatuor dictum est ab Angelo, ne timeant, lit. to. 6. p. 5. c. 2. ex Matthæo descripta prophetæ corroborant, nimirum, nativitatem Christi, nomen Jesus, locum, & tempus, lit. to. 6. p. 5. col. 3
Quatuor quadrantia numerantur, & quæ sint dicitur, lit. to. 6. p. 19. col. 4. millia homines satiati quid significent satis per extensum, lit. to. 6. p. 57. col. 2. notantur dignissima consideratione, lit. tom. 6. p. 214. col. 4
Quatuor sunt quæ modo turbant Ecclesiam Dei, lit. to. 6. p. 254. c. 1. requiruntur ad reconciliationem, lit. to. 7. p. 131. c. 1. modis transfigurat se diabolus in angelum lucis, mor. to. 7. p. 140. col. 1
Quatuor corporis gloriosi dotes variis figuris significatæ, lit. to. 7. p. 219. col. 1. genera hominum, quibus dabitur corona in regno cœlorum, lit. to. 7. p. 378. c. 4. prædicanda, lit. to. 7. p. 381. c. 3. animalia, quatuor Evangelistæ designantur, lit. to. 7. p. 381. c. 3. Evangelistæ sunt quatuor fabri, qui arma fabricant Ecclesiæ, quibus se defendat, lit. tom. 7. p. 381. col. 3
Quatuordecim generationes ab Abrahamo usque ad Davidem inclusive, & quatuordecim a Davide usque ad Babylonis transmigrationem exclusive, & quatuordecim a transmigratione Babylonis usque ad Christum inclusive faciunt in universum quadragintaduas generationes, lit. tom. 6. p. 4. col. 3
Qui agit pœnitentiam, appropinquat sibi regnum Dei, mor. tom. 2. p. 251. col. 4. sunt in amaritudine peccant, sunt in mari, lit. to. 2. p. 252. col. 3. bene jubilaverit, ut decet, misericordia salvabitur, qui vero neglexerit, veritate condemnabitur, lit. to. 2. p. 257. col. 4. innocens est corde, est & manu, non autem e converso, mor. to. 2. p. 258. col. 2. in fide non perit, nihil recipit, lit. to. 2. p. 259. col. 3. obliviscitur comedere panem vitæ, arescit cor ejus, lit. tom. 2. p. 260. col. 1
Qui laudat hominem, jurat contra eum, lit. to. 2. p. 260 col. 3. diligunt Deum, ab ipso multipliciter commendantur, mor. to. 2. p. 263. col. 2. in patria sunt, & erunt, in æternum vivent, alleg. to. 2. p. 262. col. 3. est sine ope dicitur inops, mor. to. 2. p. 87. col. 4
Qui a peccato non cessat, sterilem facit animam Christi, mor. to. 2. p. 88. c. 3. in Deum non tendit proficiendo virtutibus, hic non est rex, sed diaboli servus, mor. to. 2. p. 117. c. 2. negligenter vivunt in hoc seculo, egebunt bonis omnibus in futuro, qui vero Domino fortiter dimicant, æternis divitiis remunerabuntur, lit. to. 3. p. 19. col. 3
Qui aliter causam pauperis, aliter causam potentis, aliter ignoti, aliter sodalis, audit, stateram librat iniquam, lit. to. 3. p. 25. col. 1
Qui propriam infirmitatem agnoscit, levius sustinet, & compatitur aliorum infirmitatibus, lit. to. 3. p. 28. col. 1
Qui odit increpationes, morietur morte secunda, mortuus enim est morte prima scilicet culpæ, lit. to. 3. p. 32. col. 1
Qui sapientiam fidei, quam didicit, corde custodit & prudens est, qui eamdem sapientiam docte prædicare aliis, & contra hereticos defendere noverit, digniora, & majora præmia consequetur, lit. to. 3. p. 35. c. 1. maledicenti sibi, vel malefacienti irascitur, reddit malum pro bono, lit. to. 3. p. 37. c. 3. præditus est scientia, & vita, & latere appetit, tot animarum reus est, quot in publicum veniens prodesse potuit, lit. to. 3. p. 39. col. 3
Qui negligit vitam suam, non curans qualiter vivat, bene an male, Deo an mundo, nec sollicite considerat opera sua, gratia privabitur, & vita, lit. t. 3. p. 41. c. 2. qui timet Deum, omnia illum timent, qui vero non timet Deum, omnia timet, lit to. 3. p. 42. col. 4
Qui de malis sibi illatis vindicare vult, aut de bonis, quæ habet, gloriatur, infidelis est Domino, qui hæc duo bona sibi retinuit, gloriam, & vindictam, lit. tom. 3. p. 43. col. 1
Qui contemnit omnia, omnia possidet, lit. to. 3. p. 63. col. 4
Qui animam suam vult transferre ad sapientiam, debet abstinere a vino carnalium voluptatum, & bibere aquam pœnitentiæ, atque comedere panem tribulationis, mor. to. 3. p. 74. col. 2
Qui prius respondet, quam audiat, stultum se esse demonstrat, lit. tom. 3. p. 190. col. 2
Qui quærit mulierum familiaritatem, displicet Deo, lit. to. 3. p. 91. c. 2
Qui peccaverit in uno, multa bona perdet, exponitur, lit. to. 3. p. 96. col. 3. peccata hominum referunt in astra, in Deum auctorem astrorum illa retorquent, lit. to. 3. p. 99. col. 2. non extollitur prosperitate, hic recte ambulat, & non declinat neque ad dexteram, neque ad sinistram, mor. tom. 3. p. 100 col. 4
Qui seminat ventum vanitatis, metet turbinem tempestatis æternæ, mor. to. 3. p. 101. c. 1. Deum vero intuitu exquirit, statim illum invenit, lit. tom. 3. p. 119. col. 3
Qui non potest pro Domino sanguinem fundere, diligat Dominum, & legem implebit, lit. to. 3. p. 121. c. 2. sibi placent in culpa, ipsi sibi displicent in pœna, mor. to. 3. p. 165. col. 4
Qui hic non vident sapientiam nisi fidei, non videbunt eam in futuro visione speciei, lit. tom. 3. p. 171. col. 2
Qui latenter accipit munera, ut vendat justitiam, impius est, mor. tom. 3. p. 73. col. 3
Qui sine timore est, non poterit justificari, nam timor Domini expellit peccatum, mundando a præteritis, & coercendo a futuris, lit. tom. 3. p. 171. col. 4
Qui servat mandata sapientiæ, cautus est, & providus in temporum mutatione, nec deserit vitam justitiæ in tempore tribulationum, lit. tom. 3. p. 177. col. 1
Qui assiduat peccata, etsi ab hominibus honoretur, & lætus vere exterius videatur, intus tamen in conscientia torquetur, lit. tom. 3. p. 192. col. 3
Qui non didicit subesse, numquam sciet præesse, lit. to. 3. p. 202. col. 3
Qui curare parva negligit, & insensibiliter seductus, audacter majora perpetrabit, tom. 3. p. 203. col. 3
Qui peccat in lingua, sine ulla causa peccat, quia nulla est ibi causa impulsiva, nisi pura libido, lit. to. 3. p. 206. col. 1. in juventute non discit sapientiam, in senectute non habet fructum illius, lit. tom. 3. p. 220. col. 1
Quæ sub ipso erant, idest Angeli, myst. to. 4. p. 16. col. 2
Qui habet cor malum non sustinet dolores, alleg. to. 4. p. 292. col. 2
Quibus loquatur Isaias, lit. tom. 4. p. 33. col. 2
Qui præcipue persecuti erunt, myst. to. 4. p. 35. col. 4
Quæ maxime teneant hominem in peccato, duo præsertim sunt, vanitas mundi, & carnis voluptas, myst. to. 4. p. 39. col. 3
Qui in die judicii graviter dolebunt, & propter quid, optime declaratur, myst. tom. 4. p. 42. col. 2
Quæ audivi, audivi a Domino, loquitur Christus Deo, myst. tom. 4. p. 48. col. 4
Quis Nabuzardan interfecerit, demonstratur, lit. to. 4. p. 45. col. 3
Qui transeant de vitiis ad virtutem, quomodo dicatur, myst. tom. 4. p. 45. col. 4
Qui egredietur impetu a Jacob, Hebræorum expositio, lit. to. 4. p. 58. col. 1
Quibus prædicitur, quod non placet, quid dicant, ostenditur, myst. tom. 4. p. 65. col. 1
Quæ pro fabula habeamus, declaratur, lit. to. 4. p. 66. col. 3
Quæ nationes voluerint impedire reædificationem templi, lit. tom. 4. p. 68. col. 1
Qui absconditur in bona domo, securus est a vento, lit. to. 4. p. 68. col. 3
Quod gula peccavit, jejunium corrigat, mor. to. 4. p. 70. col. 4
Quod fit causa religionis, aliquando malo adscribitur a Diabolo, myst. tom. 4. p. 79. col. 2
Qui pascunt bonis alienis, quomodo pro ipsis orare teneantur, mor. to. 4. p. 80. col. 2. non intelligunt qualia fuerint prima fundamenta Ecclesiæ, mor. tom. 4. p. 89. col. 2
Quis suscitavit justum, potest exponi de Magis, myst. to. 4. p. 90. c. 4
Quæ facit Deus non propter merita hominum, sed propter clementiam suam, lit. tom. 4. p. 97. col. 3
Qui ædificabunt deserta a sæculo, secundum Hebræos declaratur fabulose, lit. tom. 4. p. 152. col. 2
Qui sint hodie, qui comedant Jacob, lit. to. 4. p. 206. col. 3
Quæ tractantur tripliciter ad desolationem per Romanos factam spectant, lit. tom. 4. p. 246. col. 2
Quid sit electorum, lit. tom. 5. p. 4. col. 3
Quid per alas intelligatur, lit. tom. 5. p. 9. col. 2
Quis fuit auctor Sacræ Scripturæ, alleg. to. 5. p. 8. col. 4
Qui non plena fide Baptismum recipiunt, aquam accipiunt, & non spiritum, exp. tom. 5. p. 56. col. 3
Qui ceteras virtutes sine humilitate congregat, quasi qui in ventum pulverem portat, myst. tom. 5. p. 70. col. 4
Qui agit pœnitentiam de peccatis præteritis, cautus esse debet, ne ruat in similia, mor. tom. 5. p. 71. col. 1
Quidquid dicit Ezech. montibus, intendit dicere Judæis, myst. tom. 5. p. 115. col. 3
Qui gratiam, & veniam Dei adepti sunt, debent pristinorum vitiorum recordari ad humiliationem, ad dolorem, ad gratiarum actionem, & ad contemptum eorum, & abominationem, myst. tom. 5. p. 117. col. 4
Quæ sint illa, quæ Græcorum veritati, & assertioni assentiuntur, lit. tom. 6. p. 1. col. 1
Qui doceat, & prorsus ostendat, quæ in novo instrumento addita fuere, falsa esse, lit. tom. 6. p. 1. col. 1

Quidquid fideliter exponitur, expositione ipsa fideli non difficulter lector candidus intelligit, mor. to. 6. p. 1. col. 4
Quid capitur pro quanto, mor. tom. 6. p. 2. col. 4
Qui, quando, ad quem, quo, quales ad Joannem exhibeant docetur, lit. tom. 6. p. 9. col. 4
Quæ vos videtis, ly, quæ, maxime notandum, lit. to. 6. p. 194. col. 1
Qui vult vitare peccata, & emendare, quæ fecit, debet egredi de mala societate, cum qua peccavit, lit. to. 6. p. 264. col. 4
Quis, dicit causam quasi materialem, & quomodo res sint quasi materia scientiæ Dei, dicitur, lit. tom. 4. p. 240. col. 1
Quia, secundum alios quid sibi velit, docetur, pulcherrima quæstio, lit. tom. 4. p. 240. col. 1
Quicumque temporalia timet, vel cupit, portas cordis aperit diabolo, & claudit Deo; qui vero sola æterna cupit, & timet, portas cordis Deo aperit, & diabolu claudit, lit. to. 3. p. 147. col. 1
Quicumque fugerit gladium Asahel, occidet eum Hieu, quid sibi velit notatur, myst. tom. 4. p. 54. col. 4
Quod terrenum in aliquo videretur, compatiendum est, mor. tom. 2. p. 261. col. 2
Quod non debemus efferri, sive gloriari de bonis nostris, mor. tom. 2. p. 261. col. 2
Quid evenerit Judæis, cum fugerint a Romanis, lit. to. 4. p. 27. col. 3
Quid to hic facis? multipliciter exponitur, lit. to. 4. p. 50. col. 3
Quidam exeunt de mundo, sed non pertranseunt usque ad Sichem, quia laborare recusant, mor. to. 1. p. 17. c. 2. qui non compatitur fratri patienti, abscissus est de corpore, alit. to. 1. p. 63. c. 4. qui male beneficium Ecclesiasticum acquirit, vix, aut numquam bene operatur, myst. tom. 1. p. 71. col. 4
Quidam cantant in Ecclesia, & maledicunt, dum cantant, mor. to. 2. p. 251. c. 2. intrant circulum perfectionis, & non habitant ibi, mor. to. 2. p. 255. c. 3. sunt quasi columbæ ad fenestras suas, ut sibi provideant, & nulli noceant, quidam sunt, ut milvi insidiantes, ut rapiant, mor. to. 3. p. 18. c. 3. parati ita sunt ad convicia, ut modico verbo concitati statim evomant, quidquid mali sciunt, & quandoque quid nesciunt fingunt, lit. to. 3. p. 54. col. 3. speciem pietatis habent, sed veritatem non tenent, abjiciunt pecuniam, sed retinent malitiam, lit. t. 3. p. 76. col. 2. se convertunt ad cœlestia meditanda, timore pœnæ, alii spe præmii æterni retributionis, alii amore sponsi, & hi vere diligunt Deum, mor. to. 3. p. 114. col. 1
Quidam præcedunt ipsas concupiscentias, aliqui sequuntur, aliqui eas comitantur, præcedunt, qui illas procurant, comitantur, qui commorantur in cogitationibus illicitis, sequuntur qui consentiunt, & opere complent, lit. tom. 3. p. 203. col. 2
Quidam quanta largiuntur respiciont, qui quanta capiant non attendunt, lit. tom. 3. p. 236. col. 4
Quies æternæ visionis non datur, nisi his, qui erunt in certamine fortes, nec aliquis erit Israel, qui non fuerit prius Jacob, lit. tom. 1. p. 49. col. 1
Quies Ecclesiæ triumphantis designatur per montem, alleg. to. 2. p. 27. col. 3. pectoris dicitur pax, lit. to. 2. p. 94. col. 3. cœlestis patriæ, lit. to. 4. p. 28. col. 1. militantis Ecclesiæ, lit. to. 4. p. 28. col. 2. dignitatis mundanæ, lit. to. 4. p. 28. col. 2. adulatorum, lit. tom. 4. p. 28. col. 2
Quies conscientiæ, lit. tom. 4. p. 28. col. 1
Quiescere quid sit, lit. tom. 6. p. 215. col. 3
Quies cur potius sinus Abrahæ, quam aliorum, lit. to. 6. p. 232. col. 1
Quies appellatur mansuetudo, lit. to. 7. p. 5. col. 2
Quies Dei die septimo, quam formam det nobis, lit. tom. 7. p. 245. col. 4
Quiescere ante laborem volens, quid præsumptuose dicat, lit. tom. 7. p. 262. col. 2
Quilibet homo habet sua simulachra, quæ veneratur plus quam Deum, mor. tom. 2. p. 253. col. 4
Quilibet lætatur de altitudine Domini sui, lit. to. 2. p. 254. c. 1
Quilibet Sacerdos debet habere tria nomina, mor. to. 2. p. 256. c. 3. fidelis debet cantare, & cogitare misericordiam præparatam a Domino pro nobis, mor. to. 2. p. 257. col. 4. Sacerdos benedicit Deum suum, vide, mor. tom. 2. p. 264. col. 4
Quilibet in die judicii libellum causæ suæ apertum portabit, secundum quod in illo scriptum erit dabitur sententia definitiva, a qua non poterit appellari, myst. to. 3. p. 57. c. 1. habet scriptum in corde, quid agere debeat, lit. to. 7. p. 19. c. 3. justus, est Ecclesia, mor. tom. 7. p. 366. col. 4
Qualitas rerum notari solet ex tempore, lit. to. 7. p. 367. col. 4
Quilibet homo debet esse quatuor animalia Evangelistarum, mor. tom. 7. p. 387. col. 4
Quinarius numerus quid ostendat, myst. to. 6. p. 184. c. 4. quinque sensuum disciplinam denotat, myst. to. 5. p. 32. col. 2
Quinque millia pedites in exercitu diaboli quid designant, myst. tom. 5. p. 234. col. 4
Quindecim cantica graduum, lit. to. 2. p. 255. col. 2
Quinque quæ movent ad laudem, & exultationem, lit. t. 2. p. 255. col. 2. verba David, respondent quinque sua instrumenta, anagog. tom. 2. p. 255. col. 2
Quinimn quomodo legi debeat, quamve expositionem patiatur diffusius aptime traditur, lit. to. 6. p. 203. col. 2
Quinquagenarius numerus quietis, & remissionis est, myst. tom. 6. p. 184. col. 4. numerus multa præmonstrat, quæ declarantur, myst. tom. 6. p. 183. col. 4
Quinquagesimo die quare Spiritus sanctus detur, myst. to. 7. p. 280. c. 4
Quioquaginta septies habet septem, myst. to. 7. p. 280. col. 4
Quinquagenarius numerus mirabilis, lit. to. 7. p. 302. col. 1
Quinque necessaria sunt cuilibet Prædicatori, lit. to. 6. p. 151. col. 3
Quindenari mysteria numeri declarantur, mor. to. 4. p. 83. col. 4
Quinta dies mensis quid denotat, mor. to. 5. p. 3. col. 4
Quinque in cruce affixa fuere, & quæ sint, mor. to. 6. p. 2. c. 3
Quinque regiones, quinque genera hominum, qui secuti sunt Dominum denotant, mor. to. 6. p. 14. c. 3. maxime notanda in verbis Domini mittentis discipulos suos ad prædicandum, observantur, lit. to. 6. p. 125. col. 1. evacuant meritum, quæ sic tanguntur, lit. to. 6. p. 219. col. 1. verba, quinque fines, quinque lapides, quinque libri, lit. tom. 7. p. 113. col. 1
Quiquis gratia Spiritus sancti magis repletur intus, eo latius bona opera foris multiplicantur, lit. to. 3. p. 39. col. 1
Quis pronomen multa significata habet in scripturis, alleg. to. 2. p. 42. col. 3
Quia sit quæ elonget fugiens, myst. to. 2. p. 139. col. 2
Quisquis præsentis vitæ delectationibus desiderat satiari, quasi fructus ante tempus edere festinat, lit. to. 3. p. 27. col. 4
Quo tempore Judæi idola coluerint, lit. to. 4. p. 9. col. 2
Quo tempore vastata fuerit Moab, declaratur, lit. to. 4. p. 38. c. 1. fuit vastata Ægyptus, & qui tempore illo regnabant, aperte declaratur, lit. to. 4. p. 43. c. 3. populus Judaicus tenuerit primogenituram, mist. tom. 4. p. 69. col. 1
Quomodo debemus captare benevolentiam apud cœlestem judicem, lit. to. 2. p. 12. c. 1. orandum pro inimicis, lit. to. 2. p. 13. col. 2. Deus magnificat Christi salutes, mor. to. 2. p. 37. col. 4
Quomodo excæcantur homines, lit. to. 2. p. 255. col. 1
Quod ab altero oderis tibi fieri, vide, ne tu aliquando alteri facias, cum sua expositione, exp. glos. to. 7. p. 19. col. 4
Qui habet scientiam det non habenti, lit. to. 7. p. 366. col. 2
Qui audit verbum Dei justus est, si facit, quæ præcipit, lit. tom. 7. p. 366. col. 2
Qui est, qui erat, & qui venturus est, interpretatio, lit. to. 7. p. 367. col. 1
Quod incipit in mundo per charitatem, in cœlo perficitur per beatitudinem, lit. tom. 7. p. 380. col. 1
Quomodo quo pacto intelligatur, lit. tom. 4. p. 35. col. 2. quis Ægyptiaca lingua loquatur, myst. to. 4. p. 45. col. 4
Quot modis loquatur nobis Dominus, lit. to. 4. p. 3. col. 2. cum Sennacherib fugerint, lit. to. 4. p. 18. col. 3. fuerint credentes, lit. to. 4. p. 32. c. 1. annorum esset Ezechia primo anno Achaz, lit. tom. 4. p. 20. col. 2
Quotuplex sit rota, aliter tom. 5. p. 7. col. 4
Quomodo sacra Scriptura dicatur rota, lit. to. 7. p. 7. col. 4
Quot sint præcepta charitatis, alit. to. 7. p. 8. col. 4

R

RAab significat populum gentilem, alleg. to. 2. p. 226. c. 3. historia declaratur, alleg. to. 2. p. 226. col. 3. interpretatur latitudo, mor. tom. 2. p. 266. col. 3
Raab copulam habuit, atque rem cum Salmone Principe, lit. to. 6. p. 3. c. 4. Josue exploratores in domum ejus excepit, lit. tom. 6. p. 3. col. 4. signat Ecclesiam ex gentibus, & quare, lit. to. 6. p. 3. c. 4. sola cum suis in Jericho eversione salvatur, & hoc quid significet, lit. to. 6 p. 3. c. 4. fames, vel latitudo, vel impetus interpretatur, & Ecclesiam significat, & quare, lit. to. 6. p. 7. c. 4. denotat peccantes fragilitate, mor. to. 6. p. 54. col. 4. meretrix est anima peccatrix, mor. tom. 7. p. 316. col. 2
Rabani quid sit, lit. tom. 6. p. 388. col. 4
Rabat fit prius habitaculum camelorum, quam filii Ammon fiant cubilia pecorum, idest, prius majores monstruosa peccata faciunt, & postea laici, qui signantur per Ammon, myst. to. 5. p. 91. col. 3. interpretatur maxima, exp. 5. p. 91. c. 3. quod interpretatur maxima denotat magnos potestate, & dignitate, myst. to. 3. p. 91. col. 3. metropolis est, myst. tom. 5. p. 183. col. 4
Rabani objectio, & quæstio, lit. tom. 6. p. 4. col. 1
Rabbi Græcum est, lit. to. 6. p. 288. col. 1. est nomen dignitatis, lit. tom. 6. p. 300. col. 3
Racemi martyres significant, myst. to. 4. p. 59. col. 2
Racemus dicit, ac significat omnes pœnitentes, myst. to. 4. p. 54. col. 2
Racha quid, lit. tom. 6. p. 19. col. 1
Rachel mortua est in Bethlehem præ dolore conceptus, lit. to. 4. p. 247. c. 4. decem tribus denotat, lit. to. 4. p. 248. c. 1. quomodo se comparavit sorori Liæ, si Lia plures habuerat filios, Rachel vero unum solum de ancilla sua, lit. to. 1. p. 40 c. 3. quæ furata idola Laban abscondit illa, significat religiosos, qui corpore recedentes a mundo, retinent in corde ambitionem, cupiditatem, & terrenas cogitationes hoc mundo ignorante, mor. to. 1. p. 43. col. 4

Rachel

Rachel quæ fuit furata idola patris, significat claustrales in occulto committentes peccata illa, quæ sæculares palam faciunt, mor. tom. 1. p. 44. col. 2
Rachel interpretatur visio, mor. to. 2. p. 122. c. 3. significat speciosam hæreditatem, mor. to. 2. p. 122. c. 2. in Benjamin ortu non parum periclitata est, & quare, mor. to. 6. p. 5. col. 2
Rachel Prælatum denotat, mor. to. 6. p. 8. c. 4. periclitata est in ortu Benjamin, & in synagoga in Conversione Pauli, lit. to. 7. p. 183. c. 4. abscondens idola patris sui sub stramento camelorum, atque desuper sedens quid significet, lit. to. 7. p. 323. col. 3
Radere est evellere, lit. tom. 4. p. 21. col. 3. caput quid, mor. tom. 7. p. 97. col. 1
Radix operum charitas, lit. tom. 2. p. 96. c. 3. mala quid significet, myst. tom 2. p. 135. col. 3
Radix justorum, quæ non commovetur, est ipsa charitas, quę numquam excidet, lit. to. 3. p. 24. c. 3. Jesse Christus est, mor. to. 4. p. 31. c. 4. colubris stirps Achaz denotatur, lit. to. 4. p. 37. col 3. omnis mali est confidere de sapientia, & vita sua, de pulchritudine, & nomine, myst. to 5. p. 59. col. 4
Radices, quæ portant cedrum, sunt minores, & inferiores homines, qui ministrant humorem arbori, idest regi, quia in divitiis populi ditatur princeps, exp. to. 5. p. 104. col. 2
Radix omnium malorum cupiditas est, mor. to. 5. p. 248. col. 4
Radices arboris sunt cogitationes, aqua, fluenta gratiæ, folia, verba bona, lit. tom. 6. p. 29. col. 1
Radices Ecclesiæ sunt Prælati, & Doctores, lit. to. 6. p. 110. col. 3
Radices arboris sunt affectiones, & cogitationes, quæ videri non possunt, lit. tom. 6. p. 170. col. 1
Radix est cor, mor. tom. 7. p. 37. col. 4
Radix culpæ, idest, ipse fomes manet quantumcumque justus sit homo, exp. glos. tom. 7. p. 28. col. 4
Radius Solis ostendens hominibus mulierum pulchritudinem, qua visa quandoque ardescunt, a nemine ob id dicitur malus, mor. tom. 7. p. 41. col. 3
Radix animæ duplex, lit. tom. 7. p. 190. col. 3. amaritudinis quæ, lit. tom. 7. p. 273. col. 1
Radix David humanitas Christi, lit. to. 7. p. 383. col. 3
Rama civitas est Juda, lit. to. 4. p. 29. c. 2. ubi residebat Saul, lit. to. 4. p. 29. c. 3. duplex Civitas, lit. to. 4. p. 29. col. 3. locus quidam juxta Gabaa, lit. to. 4. p. 247. col. 4. interpretatur excelsum, exp. tom. 5. p. 171. col. 1
Rama quis locus sit, & ploratus, & ululatus auditus in Rama, quorum fuerit, pulchra historia notatur, lit. to. 6. p. 8. col. 3
Rama diversa dogmata significat, lit. to. 6. p. 51. col 2
Rami frondentes sunt testimonia pietatis, myst. to. 6. p. 247. c. 1
Ramassæ filius Israel interpretatur pabulum, vel tinea, & hæc est carnis lascivia, quæ in gulam, & luxuriam dividitur, myst. tom. 5. p. 92. col. 2
Ramesse malitia interpretatur, lit. to. 6. p. 25. col. 4
Ramnus est diabolus in suggestione, & pœna peccati, mor. tom. 2. p. 147. col. 2
Rana loquax est, mor. to. 6. p. 296. col. 2
Ranæ quos denotent, lit. to. 7. p. 411. col. 4
Rapacitas quid meretur, ubi punitur inutilitas, myst. to. 3. p. 31. c. 2
Rapere, & furari, & postea facere eleemosynas, quid, myst. tom. 6. p. 228. col. 4
Raphon Civitas est, exp tom 5. p. 237. col. 3
Rapina vicus est civitatis diaboli, myst. to. 2. p. 140. col. 1
Rapina multis modis prohibetur, mor. to. 2. p. 155. col. 4. manifesta proprie dicitur iniquitas, mor. to. 2. p. 182. col. 4. quid sit, dicitur, lit. tom. 6. p. 239. col. 4
Raphaim utrumque intelligentiam denotat, myst. to. 4. p. 41. c. 4
Rapsaces cujus filius fuit, declaratur, lit. to. 4. p. 78. col. 2
Rapsaces cur protulerit verba destructionis Jerusalem, lit. to. 4. p. 79. col. 1
Raptores expoliando alios quid peccent, mor. to. 4. p. 71. col. 2
Raptores in hoc mundo congregantur, ut simul rapiant, myst. tom. 4. p. 76. col. 2
Raptores Principes, & majores: fures vero plebei, alit. to. 4. p. 133. c. 3
Rari sunt, quibus sapiant contumeliæ, desipiat adulatio, lit. tom. 3. p. 38. col. 4
Rasa corona quod signum sit, mor. to. 7. p. 164. col. 3
Resistendum est cogitationibus, & suggestionibus, ne pertrahant ad consensum, & ad opus, lit. to. 3. p. 97. col. 2
Rasin a quo fuerit occisus, lit. to. 4. p. 17. c. 1. diabolum denotat regem mundi, myst. tom. 4. p. 18. col. 2
Rasin pictura veritatis, myst. to. 4. p. 22. c. 4. hypocritas denotat, vel picturam, myst. tom. 4. p. 18. col. 2
Rasin varietas interpretatur, scientiam sæcularem denotat, myst. to. 4. p. 26. c. 2. interpretatur pictura, vel varietas, mor. to. 4. p. 179. col. 4. interpretatur figura varietatis, mor. to. 7. p. 155. col. 3
Ratio non intelligit plerumque, quæ debet, nec voluntas diligit intellecta, & caro impedit, ne faciamus, mor. to. 1. p. 17. col. 2. est vir, voluptas uxor, corpus mancipium, mor. to. 1. p. 17. col. 2. deficit præ ignorantia veritatis, voluntas languet præ inopia affectionis, caro præ inopia fortitudinis, myst. tom. 1. pag 70. col. 1
Rationis deliberatio designatur per reges, mor. to. 2. p. 5. col. 2
Ratio dicitur lumen vultus Dei, myst. to. 2. p. 9. c. 4. duplici pęna punitur in inferno, myst. to. 2. p. 15. c. 3. designatur per capitis verticem, myst. to. 2. p. 11. c. 3. illuminata dicitur lucerna, lit. to. 2. p. 37. c. 1. dicitur rex, judicium est discretio, mor. to. 2. p. 181. c. 1. dicitur pater liberi arbitrii, mor. to. 2. p. 181. col. 1
Rationes quatuor, quæ alliciunt homines ad bonum faciendum, lit. tom. 2. p. 96. col. 3
Rationalis creatura subjacet vanitati culpæ, lit to. 2. p. 102. col. 1
Rationis obnubilatio est tribulatio, mor. to. 2. p. 73. col. 2
Rationis superant peccata tripliciter, Peu. to. 2. p. 98. col. 2
Ratio ut rex in regno animæ, omnes motus bestiales, cogitationum, & affectionum stare facere debet, ne procedant ad consensum, & ad opus, lit. to. 3 p. 40. c. 4. nulla autem ordinatio reperitur, ubi nulla est religio, lit. to. 3. p. 261. c. 4. bene disposita dictat, ideo temporalia esse data, ut indigentibus dispensentur, lit. to. 3. p. 195. c. 1. comparatur viro, sensualitas mulieri, mor. to. 3. p. 91. col. 2 capitis, quandoque in bono, quandoque vero in malo capitur, myst. t. 4. p. 21. col. 4. homini malo non placet, lit. to. 6. p. 71. col 1. obscuritatis multiplex est, lit. to. 6. p. 72. col. 4
Rationes septem adducuntur, cur Christus prohibuerit Apostolis, ne dicerent ipsum esse filium Dei, lit. to. 6. p. 185. col. 4
Ratione directa, & indirecta confutat Judæos Dominus, lit. tom. 6. p. 201. col. 4
Rationem reddere quid sit, myst. to. 6. p. 228. col. 1
Ratio respicit finem, lit. to. 6. p. 291. c. 4. illa finis est, quia terminus dicitur, non causa finalis, lit. to. 6. p. 317. col. 2
Rationale cur humerali jungebatur, lit. to. 4. p. 248. col. 4
Rationes propter quas Dominus pro temporali peccato æternaliter punit, sunt tres, exp. glos. to. 7. p. 18. col. 4
Ratio quomodo peccat, exp. glos. to. 7. p. 43. col. 2
Ratio reprobat malum, approbat bonum, lit. to. 7. p. 43. col. 3
Rationis pars superior utrum peccet, exp. glos. to. 7. p. 43. col. 3
Ratio rex est, sed in malis hominibus, & in bonis diversimode amittit potestatem regiam, exp. glos. to. 7. p. 48. col. 4. est nomen æquivocum, exp. glos. to. 7 p. 44. col. 1
Rationes quinque cur scientia inflet, & non charitas, lit. to. 7. p. 91. c. 4
Ratio habet duas partes, lit. to. 7. p. 102. col. 1
Rationis pars inferior dicitur mulier, lit. to. 7. p. 102. c. 2. pars superior dicitur vir, lit. tom. 7. p. 102. col. 2
Ratio debet esse sicut Abbas, sicut Rex, sicut Sacerdos in templo, lit. tom. 7. p. 235. col. 3
Rationale judicii quid designet, myst. to. 7. p. 20. col. 1
Rationalis creaturæ tanta est excellentia, quod non potest beatificari, nisi a solo Deo, ut efficiente, exp. glos. to. 7. p. 74. col. 3
Rationale, & superhumerale Christi quale, lit. to. 7. p. 259. col. 1
Razon interpretatur mysticus, vel secretus, hic est caro, lit. tom. 7. p. 170. col. 3
Reatus aliud est, aliud culpa, exp glos. to. 7. p. 33. col. 3
Rebecca est quælibet anima, quam Prædicator debet quærere uxorem Domino suo Christo, mor. to. 1. p. 31. c. 2. prius sterilis, & postea fœcunda, signat genus humanum, quod in primo parente aruerat, sed postea refloruit per Christum, mor. to. 1. p. 33. c. 4. significant Ecclesiam Verbo Dei fœcundatam, quæ concipit per bonam voluntatem, & parit per operationem, & executionem, mor. to. 1. p. 33. c. 4. dans pulmentum, & panes Jacob, est Ecclesia docens eos, qui convertuntur ad Christum, opera pœnitentiæ, & intelligentiam verbi Dei, myst to. 1. p. 36. c. 3. ex divina revelatione cognovit intentionem Esau, quod in corde suo destinasset occidere Jacob, lit. to. 1. p. 37. c. 3. dicitur Ecclesia, alleg. to. 2. p. 72. c. 1. denotat Ecclesiam, mor. to. 2. p. 287. col. 2
Reblata interpretatur multa hæc, mor. to. 2. p. 290. c. 2. locus ubi Sedechias excæcatus, & filii ejus occisi fuere, lit. to. 4. p. 250. c. 4. interpretatur multa hæc, mor. to. 6. p. 344. c. 4. interpretatur multa, lit. tom 6. p. 263. col 4
Rechabitarum obedientia incredibilis, mor. to. 2. p. 194. col. 2
Recedere a malis, tripliciter debet justus, mor to. 2. p. 59. col. 1. de Babylone, est recedere de peccatis, & circumstantiis peccatorum, myst. to 4. p. 273. c. 4. antecedere, & post ire, lit. to. 6. p. 103. col. 3
Recessio spiritualis, lit. tom. 7. p. 133. col. 2
Rechab interpretatur extendens, lit. tom. 6. p. 257. col. 1. interpretatur pater mollis, lit. to. 6. p. 257. col. 1. significat diabolum, &c. lit. tom. 6. p. 257. col. 1
Rechabitæ divitiæ patrum, vel excelsi, vel extendentes interpretantur, myst. tom. 4. p. 255. col. 2
Recidivantes in peccatum negant Christum passum fuisse, lit. to. 2. p. 142. col. 1. contradicunt titulo Crucis Christi ad similitudinem Hebræorum, lit. tom. 2. p. 142. col. 1
Recipientes Christum in altari recipiunt Patrem, & Spiritum sanctum, mor. tom. 6. p. 42. col. 2
Recolere bona opera Ecclesiæ non fuit arrogantia, sed opus prudentiæ, lit. tom. 4. p. 83. col. 1
Reconciliatio ad Deum quid, & quando, exp. glos. to. 7. p. 9. c. 3. quatuor requirit, lit. tom. 7. p. 131. col. 1

Recordatio peccatorum ad exprobrandum est optima, sed pessima est ad delectationem, mor to. 1. p. 36. c. 4. peccatorum duplex necessaria est, una ad exprobrationem, altera ad satisfactionem, mor. to. 1. p. 284. c. 2. bonorum cœlestium multum provocat ad benefaciendum, myst. to. 4 p. 280. c. 2. passionis Christi est percussio lateris, mor. to. 7. p. 294. col. 4
Recordari cum nullo pacto liceat præterita mala, lit to. 7. p. 184. c. 4
Recti, & simplices, quomodo distinguantur, lit. to. 2. p. 95. c. 4
ad Recte judicandum multa sunt necessaria, mor. to. 2. p. 146. c. 1
Recte judicare quid sit, mor. to. 2. p. 146. col. 1
Recti corde sunt, qui æterna desiderant, myst to. 2. p. 184. c. 1. qui proprie dicantur, mor. to. 2. p. 283 col. 4
Recte dicuntur omnes sermones perplexi, & compositi ad decipiendum, lit. tom. 3. p. 3. col. 2
Rectitudo, & simplicitas debent esse cognatæ, lit. to. 3. p. 4. c. 4. justitia postulat, ut quisquis alteri faciat, quod sibi fieri vellet, lit. tom. 3. p. 30. col. 2
Recte sentiendi vigilantia amittitur, dum a bono opere cessatur, myst. tom. 3. p. 41. col. 1
Rectitudinis amator corrigit peccatum suum, quo iram Dei contra se provocavit, lit. tom. 3. p. 47. col. 2
Recte oere, est temporalia pro æternis operari, myst. to. 3. p. 67. col. 4
Rectitudo humana divinæ bonitatis opus est, incarnatio vero est abusus humanæ libertatis, mor. to. 3. p. 91. col. 2
Rectum dicitur, cujus medium non exit ab extremis, lit. tom 3. p. 106. col. 3
Recte diligentes sponsum sunt, qui fide catholici sunt, & opere justi, lit. tom. 3. p. 106. col. 3
Rectitudo justitiæ non est incassum, lit. to. 4. p. 70. c. 3. judicii est, cum recta intentione judicatur, ne pro judicio lucrum expectatur, mor. tom. 5. p. 69. col. 3
Rectus ordo qualis sit, exp. tom. 5. p. 215. col. 1
Rectores præditi debent esse scientia, justitia, & misericordia, Prolog. tom. 1. p. 219. col. 4
Rector superbus toties ad culpam apostasiæ dilabitur, quoties præesse hominibus delectatur, & honoris sui singularitate lætatur, lit. tom. 1. p. 440. col. 3
Rectores vasa Domini dicuntur, mor. to. 4. p. 122. col. 4
Recusant multi ire ad sermonem propter ridiculas causas, lit. tom. 7. p. 114. col. 3
Redargutio D. Hieron. in Origenem, myst. to. 4. p. 42. col. 3
Redarguuntur Judæi idololatræ, lit. to. 4. p. 103. col. 3
Redemptio facta a Domino, quomodo dicatur copiosa, lit. to. 2. p. 332. col. 2
Redemptio quid sit, lit. tom. 6. p. 318. col. 1
Redempti a Domino jubilaverunt propter tria, myst. to. 2. p. 322. c. 3
Redeundi a peccato impossibilitatem ostendit ex solis viribus, lit. tom. 2. p. 203. col. 3
Redemptio quando figurata fuit, mor. to. 7. p. 25. col 1
Redemptorem esse Deum cur oportuerit, exp. glos. to. 7. p. 147. col 2
Redempti sunt alio modo boni, idest, quantum ad efficientiam, mali vero per sufficientiam, lit. to. 7. p. 160. col 3
Redemptionis gratia quæ, lit. to. 7. p. 169. col. 3
Redemptio est effectus Verbi Dei, lit. to. 7. p. 170. c. 1. Christus in opere Redemptionis nostræ multa dixit, mira fecit, dura sustinuit, lit. tom. 7. p. 172. col. 2
Redimere tempus quid sit, declaratur exemplo, lit. to. 7. p. 193. col. 3
Redemptio hæreditatem perditam restaurat, lit. to. 7. p. 235. col. 2
Redemptionem nostram quare Christus dicatur invenisse, lit. tom. 7. p. 258. col. 4
Redemptio semel per Christum facta est copiosa, ita ut omnibus sufficiat, lit. tom. 7. p. 260. col. 3
Redemptionem non suscipientes qui, lit. to. 7. p. 270. col. 1
Redemptionis in opere multa dixit Christus, multa fecit, dura sustinuit, lit. tom. 7. p. 271. col. 2
Redempti quare, & quomodo dicamur a Christo fuisse, lit. tom 6. p. 326. col. 2
Redemptio nostra erat abscondita, nunc manifesta, lit. to. 7. p. 382. c. 3
Redemit nos Christus, ut essemus Dei, qui prius eramus diaboli, lit. tom. 7. p. 384. col. 1
Reddere malum pro malo humanæ fragilitatis est, sed reddere malum pro bono summæ perversitatis est, lit. to. 1. p. 175. col. 2
Reddere Dei est nolle misereri, lit. to. 2. p. 94. col. 4
Reddet unusquisque pro suo peccato rationem, lit. to 6 p. 110. col. 3
Reddere Deo quadruplum, quid sit, mor. to. 6. p. 244. col. 2
Reddent omnes rationem talentorum extremo examine, myst. tom. 7. p. 245. col. 2
Redditus Ecclesiæ, viris effeminatis, & pueris minime dandi sunt, mor. tom. 3. p. 66. col. 1
Reditus, sive congregatio dispersorum Israel, lit. to. 4. p. 28. col. 4
Reditus Judæorum a captivitate Babylonica quando, lit. to. 4. p. 31. col. 3. Rapsacis ad Sennacherib post comminationem declaratur, lit. tom. 4. p. 80. col. 2
Reddet Deus unicuique semper secundum opera sua, myst. to. 4. p. 102. col. 4
Redolentia tria maxime sunt, lit. tom. 7. p. 176. col. 4
Reductio decem tribuum innuitur, lit. to. 4 p. 183. col. 4
Reducere navem ad litus, quid, lit. to. 6. p. 158. col. 2
Refectio, & delectatio sponsi, est salus credentium, & pura conversatio eorum, lit. tom. 3. p. 118. col. 3
Reficere reformare significat, & satiare, lit. to. 2. p. 53. col. 2
Refectio spiritualis quæ sit, mor. to. 2. p. 166. col. 2
Refectio duplex, lit. to. 7. 309. col. 1
Referre sumitur large ad habere respectum, exp glos. to. 7. p. 78. c. 2
Reformatio duplex, & quæ sit in potestate nostra, exp. glos. tom. 7. p. 62. col. 3
Reformari in novitate quid, lit. tom. 7. p. 62. col. 3
Refrigerium Dei quale, myst. to. 2. p. 163. col. 3
Refugium in tribulatione peccatorum Deus, mor. to. 2. p. 5. c. 2. & protectio quomodo differant, mor. to. 2. p. 71. col. 4
Refugia contra tentationes docentur, mor to. 6. p. 82. col. 4
Regeneratio triplex triplici generationi subveniens, myst. t. 1. p. 8. c. 4
Regina est Ecclesia sponsa, alleg. to. 2. p. 118. c. 2. quando introducetur in thalamum ad regnum, alleg. to. 2. p. 118. col. 3. cœli Luna est, vel omnes stellæ simul, lit. to. 4. p. 196. col. 1. cœli est Beata Virgo Maria, cui, qui servire desistit, patitur omnes penurias, mor. tom. 4. p. 264. col. 1
Regina Saba est anima contemplativa, & quomodo, mor. to. 6. p. 362. col. 2
Regio omnis sæculares denotat, lit. to. 6. p. 9. col. 4
Regio longinqua, oblivio Dei est, lit. to. 6. p. 224. col. 1
Regio peccati tres civitates habet, mor. to. 6. p. 224. c. 4. anima cœlum est, mor. tom. 6. p. 214. col. 2
Regeneravit nos Deus dupliciter, lit. to. 7. p. 324. col. 2
Regnum cœlorum quinque denariis emitur. Paupertate regnum, fame satietas, labore requies, vilitate gloria, morte vita, myst. tom. 1. p. 42. col. 2
Regnum Christi, alleg. tom. 2. p. 4. col. 4
Regni Christi dignitatem ostendit, alleg. to. 2. p. 117. col. 3
Regnare in futuro quid significet, mor. to. 2. p. 117. col. 2
Regnandi dignitas tribuitur confessioni, myst. to. 2. p. 152. col. 2
Regna tria Deum non invocant, mor. to. 2. p. 209. col. 4
Regna inimica Deo quibus armis vincantur, mor. to. 2. p 209. c. 4
Regnum Hebræorum significatur per vas fictile, lit. tom. 2. p. 236. col. 3
Regnum Dei in anima est, constans ex tribus civitatibus, myst. tom. 2. p. 264. col. 3
Regnat Deus in cordibus per charitatem, lit. to. 2. p. 253. col. 1
Regna, & monarchiæ hujus mundi comparantur ludo pilæ, sicut enim illa hinc inde projicitur, sic regna transferuntur a gente in gentem, lit. tom. 3. p. 16. col. 3
Regnum Assyriorum fuit antiquitus fortius regno Chaldæorum, exp. glos. tom. 5. p. 104. col. 1
Regnum Chaldæorum comparatur auro propter divitias, & studium sapientiæ, exp. tom. 5. p. 148. col. 2
Regnum Persarum, & Medorum argento comparatur, & cur, exp. tom. 6. p. 148. col. 2
Regnum Romanum quando divisum, exp. to. 5. p. 148. c. 3. Romanum omnia metalla domat, & tandem domatur, exp. to. 5. p. 148. c. 3. Babyloniorum cur non leo, sed leæna appellatur, exp. to. 5. p. 154. c. 4 Macedonum cur pardo comparatur, exp. to. 5. p. 155. c. 1. seu imperium Romanorum bestiæ quartæ comparatur, quæ non exprimitur, & cur non exprimatur, exp. to. 5. p. 155. c. 1. Persarum cur urso assimilatur, exp. to. 5. p. 155. c. 1. Regnum Alexandri divisum post mortem ejus, exp. to. 5. p. 160. c. 4. cœlorum quomodo sit dantis, & quomodo accipientis, exp. glos. tom. 7. p. 52. col. 2
Regnum appellatur Ecclesia triumphãs, & quare, exp. gl. t. 7. p. 67. c. 4
Regnum Christi quomodo dicatur omnis creatura, exp. glos. to. 7. p. 117. col. 3. quare dicatur incepisse a David, lit. to. 7. p. 256. col. 2. Christi non terrenum, sed cœleste aperte probat Petrus, lit. tom. 7. p. 282. col. 3
Regnum Dei sumus, quia ipse sic fecit nos, lit. to. 7. p. 384. c. 3
Regula recta est conversatio, & eruditio Christi, lit. to. 3. p. 54. c. 4
Regula Ticonii quæ sit, lit. tom. 5. p. 53. col. 2
Regulæ quæ sint, exp. tom. 5. p. 167. col. 2
Regula naturæ quæ sit, lit. to. 6. p. 74. c. 1. diligendi Deum ubi data, exp. glos. to. 7. p. 65. col. 4. diligendi nosmetipsos, ac proximum, exp. glos. tom. 7. p. 65. col. 4
Regulares quidam quid dicere soleant contra majores suos, mor. tom. 7. p. 99. col. 2
Regula aliena gloriari quid, lit. to. 7. p. 138. col. 4
Rememorari pristinos dies, quid, lit. to. 7. p. 264. col. 3
Remuneratio bonorum, & malorum, lit. to. 7. p. 375. col. 4
Reptilia significant invidos, & detractores, mor. to. 7. p. 293. col. 4
Regulus, & aspis diabolum dicunt, mor. to. 4. p. 31. col. 4
Regulus ipse Ezechias interpretatur, lit. to. 4. p. 37. col. 3. opus pravum est, mor. to. 4. p. 142. col. 4. serpens est rex serpentum, myst. tom. 4 p. 142. col. 3
Religio est terra visionis, mor. tom. 1. p. 28. col. 4

Religiones putei sunt, quos servi Christi foderunt, myst. to. 1. p. 35. c. 2

Religio Christiana in duobus consistit, nempe in sanctitate fidei, & bonis moribus, lit. to. 1. p. 155. c. 3. Christiana est velut arbor, radix ejus est fides, fructus æterna quies, lit to. 3. p. 162. c. 2. Christiana in duobus potissimum consistit, scilicet in cognitione veræ fidei, & in compositione bonorum morum, lit. to. 3. p. 178. c. 4. sepi per multa comparatur, lit. to. 4. p. 140. c. 4. est vinea electa, myst. to. 4. p. 180. c. 2. B. P. Augustini, & B. Benedicti novæ sunt, lit. to 4. p. 193. col. 3

Religio modo reperitur sine ficu, myst. to. 4. p. 236. col. 2

Religionis decor in quatuor consistit, mor. to. 4. p. 286. col. 2

Religionis uterus conventus extat, mor. to. 6. p. 5. col. 2

Religio significat per Jesum, matrem Mariam, quando in utero de Spiritu sancto habebat, mor. to. 6. p. 5. c. 1. hodie quosdam Jacobo similes cononer, & quare, mor. to. 6. p. 5. c. 1. mater Jesu, idest salutis existit, & quare, mor. to. 7. p. 5. c. 1. mare amarum est per pœnitentiam, mor. to. 6. p. 5. col. 1. Rachel periclitans est, mor. to. 6. p. 5. col. 2

Religionem ingredientes prius a peccato mundari debent, mor. t. 6. p. 253. c. 1. intrantes ob diversas causas, mor. 6. p. 153. col. 2

Religio omnia attinentia ad charitatem habet, mor. t. 6. p. 196. c. 2 & villa, & ager potest dici, & quomodo, mor. to 6 p. 291. c. 4. tria genera hominum habet, mor. to. 6. p. 292. c. 1. quosdam Esau similes religiosos malos habet, & quare, mor. to. 6. p. 5. col. 1

Religiosi mali adinvicem colliduntur, ac percutiuntur, mor. tom 6. p. 5. col. 1

Religio dolens de ejus perversis religiosis, quid dicere possit, mor. tom. 6. p. 5. col. 1

Religiosi monachi, seu claustrales in conventu quasi pueri, sive infantes in utero existunt, & quare, mor. to. 6. p. 5. col. 1

Religiosi non sunt de cibo curiosi, mor. to. 6. p. 5. col. 1

Religiosi calidi sunt, nec frigus timent, mor. to. 6. p. 5. col. 2

Religiosi non videntur, & silentium servant, mor. to. 6. p. 5. col. 2

Religiosi monachi quando moraliter nascuntur, mor. to. 6. p. 5. col. 2

Religiosorum monachorum multi viperarum progenies sunt, & quare, mor tom. 6. p. 5. col. 2

Religiosi mali bonis prius promoventur, & quare, mor. to. 6. p. 5. c. 2

Religiosi contendunt, quis prior nascatur, mor. to. 6. p. 5. col. 2

Religiosus vir calcat aquas, mor. to. 6. p. 55. col. 1

Religiosi voluntate religionem intrent non coacti, mor. to. 6. p. 153. c. 2. sæpe a Dæmone tentantur de gula, mor. to. 6. p. 153. c. 3. non tam pro suis, quam pro aliorum peccatis lugere debent, myst t. 8. p. 10. c 4. non debent respicere ad divitias, quas in sæculo reliquerunt, aut terrenas cupiditates, mor. to. 1. p. 24. c. 4. respicientes ad sæculi blandimenta similes sunt Judæis, qui cibati manna concupiebant cucumeres, cepas, & allia Ægypti, mor. to. 1. p. 25. c. 2. qui exterius tantum habitum, sed non intus animum gestant, similes sunt statuæ salis, in quam conversa est uxor Lot; habebat enim illa speciem mulieris, sed non habebat spiritum vivificantem, mor. to. 1. p. 25. c. 3. in claustro sine corde viventes, mor. to. 1. p. 43. col. 3

Religiosus ante omnia emundare debet conscientiam, mor. to. 1. p. 257. col. 2

Religiosi, & clerici debent esse speciales filii Dei, mor to. 2. p. 39. col. 2

Religiosi facti sunt cor liquescens ut cera, mor. to. 2. p. 50. c. 2. officium laudare Deum, mor. to. 2. p. 82. col. 4

Religiosus quomodo alios debeat ad religionem hortari, mor. tom. 2. p. 83. col. 2

Religiosorum vota contra mala mundi, mor. to. 2. p. 83. col. 2

Religiosi habent proprietates ossium, alleg. to. 2. p. 88. col. 1

Religionis ingressum impedientes, mor. to. 2. p. 89. c. 3. ingressus, ascensus crucis, mor. to. 2. p. 89. col. 4

Religio est reservatio Domini, lit. to. 2. p. 96. col. 3. est solitudo, lit. tom. 2. p. 96 col. 3

Religiosus est proprie transiliens, mor. to. 2. p. 101. c. 2. quomodo custodit religionis viam, mor. to. 2. p. 101. c. 2. Deum constituit Dominum, lit. tom. 2. p. 102. col. 3

Religiosorum dolor quomodo innovetur, mor. to. 2. p. 101. col. 3

Religiosi proprietates ovis conveniant, mor. to. 2. p. 113. col. 4

Religiosus ruminat Psalmos, & lectiones, mor. to. 2. p. 114. c. 1. litigiosus multos inquietat, mor. to. 2. p. 114. c. 1. dicitur Issachar, mor. tom. 2. p. 114. col. 2

Religiosi quomodo debeant vestiri, mor. to. 2. p. 118. col. 2

Religio est civitas Dei, mor. to. 2. p. 123. col. 2

Religio in duobus consistit, mor. to. 2. p. 123 col. 4

Religio male facit, quando redditus in ædificiorum superbia expendit, & non dat pauperibus, mor. to. 2. p. 123. col. 4

Religiosi debent habere unitatem mentis, mor. to. 2. p. 123. col. 4

Religiosi sunt populus Domini peculiaris, mor. to. 2. p. 128 c. 4. est civitas propter unionem civium, mor. to. 2. p. 139. col. 4

Religiosus multa multis debet, mor. to. 2. p. 140. col. 2

Religiosi quare dicuntur Deum maledicere, mor. to. 2. p. 140. col. 2

Religio multis malis debet carere, mor. to. 2. p. 140. c 2. quomodo dicatur terra deserta, mor. to. 2. p. 156. c. 2. est atrium, & introitus templi sancti, mor. to. 2. p. 160. c. 2. dicitur sepulchrum, mor. tom. 2. p. 166. col. 3

Religiosi sunt Dei currus, mor. to. 2. p. 168. c. 4. prius debent laborare, quam clamare, mor. to. 2. p. 172. col. 2

Religiosus debet habere zelum animarum, mor. to. 2. p. 173. col. 2

Religiosis viris multa sunt necessaria, mor. to. 2. p. 173. col. 2

Religiosus debet opprobria patienter sustinere, mor. to. 2. p. 173. c. 2. prius debet habere discretionem, & postea potestatem, mor. tom. 2. p. 175. col. 4

Religio est locus munitus, mor. to. 2. p. 178. c. 2. dicitur civitas propter unionem, mor. tom. 2. p. 186. col. 2

Religiosi credunt Deo pecuniam, corpus, & spiritum, mor. tom. 2. p. 199. col. 4

Religionis propositum dissuadentes, & eis consentientes, mor. tom. 2. p. 89. col. 4

in Religione duo maxime necessaria, mor. to. 2. p. 72. col. 3

Religiosi sunt pauperes Dei, & mundi, alleg to. 2. p. 181. col. 1

in Religione vacantes non possunt salvari, mor. to. 2. p. 205. col. 4

Religiosi quomodo sacrificent Baalim, & Astaroth, mor. to. 2. p. 206. c. 3. quomodo occidantur in pruina, mor. to. 2. p. 204. col. 4

Religio est mons hæreditatis Christi, mor. to. 2. p. 206. c. 1. est civitas David, mor. tom. 2. p. 206. col. 1

Religiones quando Deus permittit annihilari, mor. to. 2. p. 206. c. 4

Religio regitur a Deo multis modis, mor. to. 2. p. 211. col. 1

Religiosi dicuntur filii dexteræ, mor. to. 2. p. 211. col. 2

Religio dicitur vinea electa, mor. to. 2. p. 211. c. 4. habere solebat cedros multos, mor. tom. 2. p. 219. col. 4

Religiosi calliditas quæ debeat esse, mor. to. 2. p. 220. col. 2

Religio introitus ad regnum cœleste, mor. to. 2. p. 220. col. 2

Religiosi sunt ossa, & virtutes sunt ossa, ibid mor. to. 2. p. 259. col. 4

Religiosus debet esse pauper in cella, dives in conscientia, mor. tom. 2. p. 292. col. 2

Religiosi sunt milites Christi, & quomodo, mor. to. 2. p. 296. c. 2

Religiosi negotiatores redarguuntur, mor. to. 4. p. 106. col. 2

Religiosi nullam debent habere dissensionem adversus aliquem, lit. tom. 4. p. 228. col. 2

Religiosi temporibus istis magis affliguntur quam Principes, myst. tom. 4. p. 257. col. 4

Religiosi ambitiosi maxime peccant, myst. to. 4. p. 275. col. 3

Religiosus claustrum exit propter quatuor, mor to. 4. p. 287. col. 2

Religiosi scabellum pedum Domini dicuntur, myst. to. 4. p. 293. c. 2

Religiosi apte chordæ comparantur, myst. to. 4. p. 309 col. 4

Religiosorum vita est in duobus, in lectione sacræ Scripturæ, & operatione, myst tom. 5. p. 34. col. 4

Religiosi specialiter dicuntur domus Domini, mor. to. 5. p. 40. c. 2

Religiosus non debet habere oculos vagos ad vanitates mundi, neque oculos per res varias fornicantes, neque plenos adulterii, neque oculos sublimes, & elatos, sed humiles, castos, & disciplinatos, & simplices, mor. to. 5. p. 74. col 2

Religiosi duo maxime debent servare, oculos, & cor, mor. to 4. p. 74. c. 2. qui sunt in Ecclesia in his duobus maxime peccant, in amore carnali parentum, & amore divitiarum, mor. to. 5. p. 80. col. 4

Religiosorum pulchritudo per hortos potest accipi, myst. t. 5. p. 190 c. 3

Religiosi sex debent habere in claustro, myst. to. 5. p. 112. col. 2

Religiosi facti sunt proditores, mor. to. 7. p. 28. col. 3

Religiosi quid ostendant in austeritate sua, ibid. non superbiant de religione sua, & quare, ibid. numquam debent redire ad hoc, quod habeant proprium, ibid.

Religiosus ad uxorem, idest, ad concupiscentiam, quam habuit in sæculo, redire non potest, & quare, mor. to. 7. p. 37. col. 2

Religiones novæ sunt fundatæ in radice, idest, regulis antiquarum, unde non debent adversus eas extolli, sed compati confractione earum, lit. tom 7. p. 59. col. 1

Religiosi ob regulas a Sanctis acceptas superbientes arguuntur, mor. tom. 7. p. 74. col. 1

Religionem intraturi velut Pharao signa petimus, mor. to. 7 p. 75. c. 3

Religiosi aliqui exemptionem ab Episcopis suis procurantes auferunt eis dignitatem, lit. tom. 7. p. 83. col. 2

Religiosis novitiis quinque tentationes sunt duræ, mor. to. 7. p. 98. c. 3

Religiosis non licet extra domum suam comedere, vel bibere, nec etiam in domo sua ubique, sed in refectorio, vel infirmitorio si ægrotant, mor. tom. 7. p. 103. col. 4

Religiosi viri jam in præsenti habent quatuor dotes corporum glorificatorum, mor. to. 7. p. 129. c. 1. significantur per ossa, lit. to. 7. p. 134. c. 1. qui phantasticas diabolicas revelationes sibi factas statim volunt propalare, instruuntur, lit to. 7. p. 142. c. 1. dicitur ab hoc mundo exisse propter tria, ex p. glos. to. 7. p. 147. c. 2. quidam reprehenduntur, qui habent habitum religionis, vitam tamen sæcularem, & tamen magni sunt reprehensores, mor. to. 7 p. 150 col. 3

Religiosus si blasphemetur a religiosis non debet contristari, lit. to. 7. p. 154. col. 3. quid bene, & quid male dicenti debeat, lit. tom. 7. p. 154. col. 3

Religiosi non laborantes, & comedentes utrum fiant contrarii denuntiationi Apostolicæ, lit. tom. 7. p. 207. col. 3

Religiones multæ sæpe patiuntur ruinam, quia non sunt in eis nisi juvenes, lit. tom. 7 p. 217. col. 3

Religionum duo mala, lit. tom 7. p. 217. col. 4

Religio

Religio Christiana neminem privat jure suo, lit. to. 7. p. 234. c. 4
Religionis ethymologiæ multæ, lit. to. 7. p. 314. col. 1
Religio vera quæ, lit. to. 7. p. 314. c. 2. quid, lit. to. 7. p. 364. col. 2
Religiosi similes sunt rhamno, lit. to. 7. p. 374. col. 2
Relinquit omnia, qui se facile moriturum cogitat, myst. t. 6. p. 191. c. 2
Relinquere uxorem quomodo, lit. to. 6. p. 107. col. 2
Reliquiæ Sanctorum in Ecclesia summa veneratione tenendæ sunt, quia. propter earum præsentiam sæpe sæpius Deus parcit hominum peccatis, lit. to. 1. p. 195. col. 4. Domini sunt terrenæ divitiæ, delicia, & honores, mor. to. 2. p. 46. col. 4
Reliquiæ justorum sunt consolationes, lit. to. 2. p. 97. c. 2. cogitationes pœnitentium quæ sint, mor. to. 2. p. 194. c. 4. Israel salvæ fient, lit. to. 4. p. 18. c. 1. diaboli qui sint, myst. t. 4. p. 28. c. 3. Israel quomodo exponatur hæc propositio a Josepho, lit. to. 4. p. 28. c. 4. Israel salus vera prophetia de secundo adventu, idest, de judicio universali, myst. to. 4. p. 28. c. 4. Syriæ per ironiam esse dictum asserit Haymon, lit. to. 4. p. 41. c. 3. Israel salvabuntur propter merita Patriarcharum, & Prophetarum, myst. to. 4. p. 165. c. 1. Masphat quæ fuerint, lit. to. 4. p. 261. col. 3
Reliquiarum nomine notatur paucitas, & humilitas, mor. to. 4. p. 246. col. 4
Reliquiæ sunt Apostoli, exp. to. 5. p. 198. col. 1. Baal qui sint, myst. to. 5. p. 207. col. 4. Israelis convertentur quomodo, lit. to. 7. p. 54. col. 3. hoc nomen sonat vilitatem, abjectionem, & paupertatem, lit. tom. 7. p. 54. col. 3
Reliquiæ peccati quæ, lit. tom. 7. p. 193. col. 1
Reliquiæ peccati sanguinis appellantur, exp. gloss. to. 7. p. 105. col. 4
Reman mons est ultra montes Persarum, & Medorum, lit. tom. 5. p. 187. col. 3
Remedia contra inimicos nostros, mor. to. 2. p. 88. col. 4
Remedium contra justitiam est Dei memoria, mor. to. 2. p. 110. col. 4
Remedium triplex a Deo contra tres miserias, alleg. to. 2, p. 115. col. 3
Remedium contra tentationes, mor. to. 2. p. 212. col. 4
Remedia contra impugnationes, lit. to. 2. p. 330. col. 4
Remedium contra peccata triplex, myst. to. 4. p. 4. col. 2
Remedia duo per quæ consolari debemus in morte charorum nostrorum, myst. tom. 5. p. 90. col. 2
Remedia tria contra peccata ponuntur, mor. to. 6. p. 153. col. 2
Remedium fornicationis, lit. to. 7. p. 87. col. 3
Rememorationes quæ debent fieri in pœnitentia, lit to. 1. p. 97. c. 3
Reminisci debemus multorum, mor. to. 2. p. 52. c. 2. converti, & adorare debent simul esse, alleg. to. 2. p. 52. col. 3. necesse est, quod mundus cogit oblivisci, lit. to. 7. p. 183. col. 3
Remissio frangit animum, sicut intensio frangit arcum, lit. t. 3. p. 19. c. 3. peccatorum per quinquaginta notatur, myst. to. 6. p. 228. c. 2. peccati duplex, exp. glos. to 7. p. 6. c. 2. peccatorum duplex, exp. glos. to. 7. p. 29. c. 3. peccati præcedit ne infusionem gratiæ, exp. glos, to. 7. p. 37. c. 3. peccati utrum sit prior gratiæ infusione, exp. glos. to. 7. p. 37. c. 2. peccati est duplex, exp. glos. tom 3. p. 37. c. 2. peccati est duplex, exp. to. 7. p. 56. c. 2. peccatorum quomodo fiat in Baptismo, exp. glos. to. 7. p. 117. col. 4. peccatorum utrum præcedat virtutes, exp glos. tom. 7. p. 130. col. 4
Remorum tres sunt ordines, & qui, myst. to. 5. p. 102. col. 4
Rempha interpretatur factura, vel requies nostra, lit. to 7. p. 288. c. 3
Remunerat Deus super condignum, mor. to. 2. p. 82. col. 3
Remuneratio bonorum in hac vita duplex, mor. to. 2. p. 84. c. 4. bonorum a Domino, lit. to. 2. p. 95. c. 1. credentium assignatur, lit. to. 4. p. 125. col. 2. septem habet, lit. to. 6. p. 169. col. 3
Renes significant peccatum carnis, mor. to. 2. p. 188. col. 3
Renovatio quadruplex ostenditur, atque dicitur, myst. to. 4. p. 90. c. 2
Renovantur serpens pelle, accipiter plumis, aquila rostro, cervus cornibus, homo spiritu, lit. to. 7. p. 175. c. 3. & 4
Renovari debemus nos ut multa animalia, lit. to. 7. p. 175. c. 4
Renovari spiritu quid, lit. to. 7. p. 175. c. 3. quid, & ad quem renovare pertineat, lit. tom. 7. p. 249. col. 4
Renunciare, & relinquere, quomodo differunt, lit. to. 6. p. 222. col. 2
Repetitio Prophetæ de exterminatione Sennacherib, lit. to. 4. p. 39. c. 3
Repetitio de destructione Jerusalem, lit. to. 4. p. 71. c. 2. vivens, vivens, gaudium exprimit, lit. to. 4. p. 85. col. 3
Repetitio cur admittatur, lit. to. 4. p. 98. col. 3. certificatio est, & timoris incussio, exp. to. 5. p. 104. col. 1. confirmatio est, myst. tom. 5. p. 210. col. 2
Repetitio confirmatio est, exp. to. 5. p. 226. col. 3
Repetere sua licet sex modis etiam scandalo passivo, lit. to. 6. p. 61. c. 2
Repetitio quatuor modis fieri potest, lit. to. 6. p. 61. col. 2
Repetitio signum dilectionis est, lit. to. 6. p. 196. col. 3
Recapere sua quibus liceat, exp. to. 7. p. 86. c. 2. omnia sub judicio non expedit propter multas causas, lit. to. 7. p. 86. c. 4
Repleta est terra. Metonymia, lit. to. 4. p. 8. col. 1
Replicatio Ezechiæ fuit signum magni timoris, mor. tom. 4. p. 85. col. 1.
Reprehensibilia sex in Prælatis, myst. to. 2. p. 338. col. 4
Reprehensio in Judæos de perversione justitiæ ob munera, lit. tom. 4. p. 15. col. 1
Reprehensio in Judæos de jactantia, lit. to. 4. p. 15. c. 1 in Judæos de perversione judicii, lit. to. 4. p. 15. col. 1. in Judæos de arrogantia, lit. t. 4. p. 15. c. 2. in Hebræos, lit. t. 4. p. 50. c. 3. in nolentes scire, atque audire verbum Domini, mor. to. 4. p. 89. col. 2. contra idololatras, lit. to. 4. p. 88. col. 3
Reprehenduntur ingrati de beneficiis acceptis, myst. to. 5. p. 105. c. 1
Reprehenditur peccator de obstinatione, & impudentia in malefaciendo, myst. tom 4. p. 106. col. 3
Reprehenduntur Judæi super quatuor, lit. ibid.
Reprehensio in murmuratione notatur, lit. to. 4. p. 249. col. 3
Reprehensus pudorem pariens corripere se permittit, qui vero irascitur, pejorem se futurum ostendit, lit to. 7. p. 134. col. 1
Reprehensio Pauli Petro facta alio modo a Hieronymo, alio ab Augustino interpretatur, seu declaratur, exp glos. to. 7. p. 151. col. 1
Reprehensio de jactantia, lit. tom. 7. p. 379. col. 2
Reprobare malum, & eligere bonum quomodo, lit. tom. 4. p. 29. col. 4
Reprobatio justa Judæorum demonstratur, myst. to. 4. p. 163. c. 1
Reprobationis, & prædestinationis differentia, exp. glos. tom. 7. p. 50. col. 2
Reprobatio, & prædestinatio nullam necessitatem infert alicui; lit. tom. 7. p. 52. col. 3
Reprobatus nullus potest conqueri Domino de reprobatione sua, lit. tom. 7. p. 53. col. 3
Reprobi in die judicii respicient retro plangentes ea, quæ dimiserunt, in statuam vertentur, præ stupore subitæ immutationis circa se factæ, & bonos, & propter immobilitatem ad pœnitentiam, mor. tom. 1. p. 25. col. 3
Reprobi propter temporalia bona vendunt æternam fælicitatem, myst. tom. 1. p. 34. col. 2
Reproborum pœna in hac vita, obduratio, & illaqueatio in peccato, mor. tom. 2. p. 19. col. 2
Reprobi quando cognoscent Dominum esse in generatione justorum, mor. t. 2. p. 27. c. 1. videbunt bonos exaltatos ad propriam confusionem, alleg. to. 2. p. 75. c. 4. quare pœnitere non possunt, mor. to. 2. p. 89. col. 4. dicuntur jumenta, mor. to. 2. p. 92. col. 1
Reprobus propria sponte cæcatus, non videt, quod in præsenti: & quod in futuro passurus est, non prævidet, lit. to. 3. p. 29. col. 3
Reprobi in posteriora percuti dicuntur, quia pœna æterna damnationis manet eos, lit. to. 3. p. 56. c. 2. in nocte moriuntur, quia ad tenebras vadunt in nocte, quæ numquam deficient, lit. to. 3. p. 171. c. 2
Reproborum pœnæ duodecim, myst. to. 4. p. 24. col. 1
Reprobi longe sunt ab electis loco, & merito, lit. to. 6. p. 232. col. 3
Reprobus sensus quis, lit. tom. 7. p. 16. col. 1
Reprobum esse aliud est, quam esse reprobatum, exp. gl. to. 7. p. 38. c. 2
Reprobatus nihil ponit in homine, sed reprobus aliquid ponit, exp. glos. tom. 7. p. 38. col. 2
Reprobis etiam multa bona dat Deus, lit. to. 7. p. 54. col. 1
Reprobos se fecerunt, ergo eadem ratione prædestinatos, quomodo sit intelligendum, exp. glos. t. 7. p. 58. col. 4
Reprobis Apostolus terribilis erat, & blandus justis, lit. to. 7. p. 144. col. 3
Reprobi multi non sunt in lingua, sed in opere, lit. to. 7. p. 228. c. 1
Reptantes in cœlo, in terra, & in mari, vespertilio, serpens, & cygnus, alleg. tom. 2. p. 176. col. 1
Reptilia tria sunt genera, quædam trahunt se ut vermes, quædam serpunt ut colubri, quædam reptant pedibus ut lacertæ, lit. tom. 1. p. 3. col. 1
Reptilia, bestiæ, & jumenta designant illa tria genera vitiorum, ex quibus omnia alia, ut a radice pullulant, quæ sunt concupiscentia carnis, concupiscentia oculorum, & superbia vitæ, myst. tom. 1. p. 3. col. 1
Reptilium tria sunt genera, scilicet trahentium se, ut vermes, vi costarum se rapientium, ut colubri, & repentium pedibus, ut lacertæ, lit. tom. 1. p. 176. col. 3
Reptilia dicuntur pisces, lit. to. 2. p. 268. col. 3. quorum non est numerus, dicuntur monstruosæ cogitationes, mor. tom. 2. p. 268. col. 4
Reptile sunt avari, exp. tom. 5. p. 169. col. 2
Repudiare uxorem Judæis fuit permissum, sed dare libellum repudii, si vir uxorem repudiare volebat, fuit præceptum, lit. tom. 1. p. 168. col. 3
Repudiantur Judæi expositiones super illa verba Isaiæ: Ecce Virgo concipiet, lit. tom. 4. p. 10. col. 2
Repulsus quis proprie dicatur, myst. to. 2. p. 151. col. 1
Reputatio a mercede differt, lit. to. 7. p. 27. col. 1
Requies diei septimi in creatione, significavit requiem futuram corporis Christi in sepulchro die septimo, lit. to. 1. p. 4. c. 1. sequitur post laborem, lit. to. 7. p. 204. col. 1. Domini qualis, lit. to. 7. p. 245. col. 1. temporis requiem æternitatis innuit, lit. tom. 7. p. 245. col. 2. plures, lit. to. 7. p. 245. col. 2
Requiem ingredi cur festinandum sit, rationes multæ, lit. to. 7. p. 245. col. 4
Res habent triplex esse, in præscientia Dei, in cognitione Angelorum, & in esse naturæ, lit. tom. 1. p. 1. col. 3

Res pauperum sunt res Ecclesiarum, & sacrilega eis crudelitate subripitur quidquid dispensatores earum præter usum necessarium sibi accipiunt, alleg. to. 1. p. 3. col. 4
Rerum conditio sex dierum numero est perfecta, lit. to. 1. p. 4. c. 1
Rem injustam ante oculos suos proponit, qui memor est injuriarum, lit. tom. 2. p. 258. col. 1
Rerum temporalium deperditio, & tribulationes quæcumque repentinus terror dicuntur, quia omnia hæc cito adveniunt, & cito recedunt, lit. tom. 3. p. 6. col. 4
Res cunctæ in circulum hunc recurrunt, ut alterius labore fruatur, & sudor mortis fit deliciæ viventis, lit. to. 3. p. 77. col. 1
Rerum substantia simul creata est, sed non simul per species formata: & quod simul extitit per substantiam materiæ, non simul apparuit per speciem formæ, lit. to. 3. p. 201. col. 3
Res pauperum non pauperibus dare, par sacrilegii crimen esse dignoscitur, myst. tom. 5. p. 114. col. 4
Res ubi absconditur, ibi iovenitur, myst. to. 5. p. 207. col. 2
Rerum tria genera tantum reperiuntur, lit. to. 6. p. 227. col. 1
Res sacra dicitur duobus modis, exp. glos. to. 7. p. 9. col. 4
Res fieri tunc dicitur, quando innotescit, lit. to. 7. p. 31. col. 3
Res, hoc nomen res large sumitur ad ens in natura, & ad ens in opinione, vel intellectu, exp. glos. to. 7. p. 38. c. 2. hoc nomen res commune est ad essentiam, & personas per modum analogi, exp. glos. to. 7. p. 61. c. 2. quamvis proprie dicatur de Deo, tamen commune est ad Deum, & ad creaturas, exp. glos. to. 7. p. 61. c. 2. quando dicatur ascendere in cor, lit. to. 7. p. 77. c. 1. quo pacto per imaginem videatur, exp. glos. to. 7. p. 111. c. 2. dicitur corrumpi dupliciter, exp. to. 7. p. 128. col. 2. quibus fruendum, quæ, lit. tom. 7. p. 237. col. 2
Resina Terebinthi optima, significat pœnitentiam junctam memoriæ crucis, lit. tom. 1. p. 49. col. 2
Resina significat amaritudinem pœnitentiæ, mel suavitatem in terra dulcedinis, quam sentiunt vere pœnitentes, myst. to. 1. p. 61. col. 4. cedro liniti libri, nec tinea, nec vetustate deficiunt, lit. to. 3. p. 215. c. 3. lex, vel purificatio dicitur, lit. to. 4. p. 200. col. 2. in Galaad purificatio legalis, vel circumcisio, ibid.
Resinam sumere peccator debet, idest, pœnitentiam, mor. to. 4. p. 265. col. 2
Resina lacryma est ex sudore lignorum, lit. to. 4. p. 265. col. 2. secundum scripturarum testimonia pœnitentia dicitur, myst. to. 4. p. 277. c. 4. dicitur generaliter quodlibet genus gummi, exp. tom. 5. p. 96. c. 3. triplex est, exp. to. 5. p. 96. c. 3. quam alii balsamum transtulerunt, quid significat, myst. to. 5. p. 112. col. 2
Resistentia pœnitentis contra inimicos, Pen. to. 2. p. 99. col. 3
Resistere in faciem quid, mor. to. 7. p. 150. col. 3
Respectio Dei super justos, mor. to. 2. p. 89. c. 2. justitiæ super peccatores, mor. to. 2. p. 89. col. 2. activa, & passiva, moral. tom. 7. p. 169. col. 2
Respicere quid sit, lit. tom. 7. p. 226. col. 4
Respicere in librum nemo poterat, idest perfecte intelligere generationem Redemptoris, lit. to. 7. p. 383. c. 1. Dei multiplex, mor. to. 2. p. 47. c. 2. Dei quomodo, mor. to. 2. p. 225. col. 3
Respexit Dominus per Incarnationem, alleg. to. 2. p. 261. col. 3
Respicit Dominus populum suum, per bonum Prælatum, & vocat eum, sanctum excelsum suum, mor. to. 2. p. 261. col. 4
Respicere Domini sumitur in bonum, & in malum, respicit enim oculis misericordiæ, & oculis justitiæ, lit. to. 3. p. 191. c. 1. sua scelera, & sibi ipsi vilescere, & in corde suo tabescere, myst. tom. 5. p. 22. c. 3. ad orientem, & adorare ad ortum Solis quid significat, myst. to. 5. p. 35. c. 2. in Christum quid sit, lit. to. 6 p. 298. col. 1
Respha velox interpretatur, mor. to. 2. p. 224. col. 1
Responsio præcipitata in tribus præcipue est cavenda, in judiciis, in consiliis, & in scholis, lit. to. 3. p. 38. col. 4. Isaiæ Domino de perversione Judææ, lit. to. 4. p. 18. col. 2. Dæmonis de æternitate cuidam oppresso, myst. to. 4. p. 35. col. 2. Prophetarum ad Judæos irridentes, lit. to. 4. p. 59. col. 4. Domini ad orationem Prophetæ, lit. tom. 4. p. 119. col. 3
Respondere tenemur vocationi Domini per obedientiam, myst. tom. 4. p. 165. col. 4
Responsio, cur impii lætantur, mor. to. 4. p. 210. c. 2. Christiana in Judæos, lit. to. 4. p. 29. c. 2. mollis frangit iram, myst. to. 5. p. 233. col. 4. mollis frangit iram, lit. to. 6. p. 260. col. 1
Responsum quid, lit. tom 7. p. 266. col. 3
Restitutioni tenentur currentes cum fure, mor. to. 2. p. 130. col. 2
Resurrectionis Dominicæ mane quid, myst. to. 2. p. 10. col. 3
Resurrectionis Christi lætitia, alleg. to. 2. p. 71. col. 1
Resurrectio Christi obstruxit os Judæorum, alleg. to. 2. p. 90. col. 3
Resuscitando a morte dicitur Deus exurgere, alleg. tom. 2. p. 125. col. 4
Resurrectionis hora hic prophetatur, alleg. to. 2. p. 145. col. 3. duplex fructus, ibid. Christi eventus glorificatio est, myst. tom. 2. p. 161. col. 1
Resurrectio Christi multas utilitates nobis attulit, alleg. to. 1. p. 165. c. 3. duplex, mentis, & corporis, mor. to. 2. p. 180. col. 1
Resurrectionis Christi thema, alleg. to. 2. p. 207. col. 2
Resurrectio Christi signum est nostræ resurrectionis, alleg. to. 2. p. 225. c. 3. nostram pendere ex Christi resurrectione, quomodo a David fuit prævisum, alleg. tom. 2. p. 30. col. 1
Resurrectionis Christi quadruplex necessitas, alleg. to. 2. p. 288. col. 1
Resurgere, non resurgere quomodo capiatur, lit. to. 4. p. 57. col. 1
in Resurrectione cum anima corpori jungatur, bonis nulla erit tribulatio, myst. toto. 4. p. 127. col. 2
Resurrectione sua Christus mortem superavit, myst. tom. 4. p. 157. col. 1
Resurrectio Christi maximæ ubertatis fuit, lit. to. 4. p. 209. col. 3
de Resurrectione malorum quid dicatur, myst. to. 5. p. 118. col. 4
Resurrectio generalis non erit omnino naturalis, lit. tom. 6. p. 356. col. 1
Resurrectionis sincere signum quale, lit. to. 6. p. 359. col. 1
Resurrectio Domini quomodo, & quibus modis scita, atque cognita fuerit, lit. to. 6. p. 89. col. 1. Domini quando nota, lit. to. 6. p. 123. col. 4. Domini tribus miraculis confirmata, lit. to. 6. p. 123. col. 4. Domini confirmata est in tribus miraculis, lit. tom. 6. p. 272. col. 3
Resurrectionis gloriæ signa, myst. to. 6. p. 275. col. 4
Resurrectio duplex, exp. glos. to. 7. p. 8. col. 3
Resurgemusne, Christus nisi resurrexisset, ibid. col. 4
Resurrectio Christi est causa nostræ dupliciter, exp. glos. to. 7. p. 8. c. 4. fuit causa, & figura novitatis vitæ, non tamen causa meritoria, & quare, exp. glos. to. 7. p. 31. col. 1
Resurrectio cujus rei fuerit causa, exp. glos. to. 7. p. 31. col. 1
Resurrectio convenit in duobus cum justificatione, in uno tantum cum remissione peccati, exp. glos. to. 7. p. 31. col. 1
Resurrectio nostra eritne necessaria, aut miraculosa, exp. glos. tom. 7. p. 46. col. 4
Resurrectio Christi quomodo fit causa motiva resurrectionis nostræ, exp. glos. tom. 7. p. 46. col. 4
Resurrectio malorum erit eis in pœnam, lit. to. 7. p. 47. col. 1
Resurrectio Christi quomodo morte dicatur major, exp. glos. tom. 7. p. 50. col. 4
Resurrectio Christi fuit signum nostræ resurrectionis spiritualis, exp. glos. to 7. p. 67. c. 4. quomodo necessaria, lit. to. 7. p. 115 col. 3
Resurrectionis argumentum Pauli necessarium, ibid.
Resurget unusquisque in suo ordine, idest dignitate, lit. t. 7. p. 116. c. 2
Resurrectio erit in ictu oculi, & simul omnes resurgent, lit. tom. 6. p. 116. col. 2
Resurrectio si non esset Baptismi esset falsa significatio, exp. glos. tom. 7. p. 116. col. 2
Resurrecturos homines ante Christi resurrectionem an esset contingens, ibid.
Resurrectionis temporibus sex fient, lit. to. 7. p. 117. c. 1. futuræ causa in Baptismo remittuntur peccata, exp glos. to. 7. p. 117. col. 4
Resurrectio eritne naturalis, vel miraculosa, exp. glos. to. 7 p. 118. c. 2
Resurrectionis dignitas, exp. glos. to. 7. p. 119. col. 2.
Resurrecturi eruntne eædem partes, exp. glos. to. 7. p. 190. col. 1
Resuscitantur multi per orationes eorum, quibus dant eleemosynas, mor. tom. 7. p. 150. col. 3
Resurrectiones sunt duæ, lit. to 7. p. 192. col. 2
Resuscitati a diabolo non possunt diu vivere, nec comedere, lit. tom. 7. p. 192. col. 3
Resurrectionis veræ signum, lit. to. 7. p. 192. col. 3
Resurrectio quando futura, nescitur, lit. to. 7. p. 201. c. 3. Christi quomodo fit causa resurrectionis nostræ, lit. to. 7. p. 200. c. 4. laboris præmium, lit. to. 7. p. 224. col. 4. animarum, & corporum, lit. tom. 7. p. 225. col. 4
Resurrectionis veræ signa, lit. to. 7. p. 293. col. 2
Rete multis modis per longum declaratur, mor. to. 4. p. 289. col. 2
Rete prædicationis refici quomodo debeat, demonstratur, mor. tom. 6. p. 14. col. 1
Rete Domini, & sagena dicitur prædicatio Evangelii, myst. to. 5. p. 106. c. 2. est prædicatio major, sagena prædicatio minor, myst. to. 2. p. 106. c. 2. prædicationis nunc non projici ad pisces, sed ad ranas quid sibi velit, lit. to. 7. p. 144. col. 2
Rectores tribus generibus utuntur scribendi, expos. tom. 5. p. 179. col. 1
Retis quasi retinentia dicuntur, lit. to. 6. p. 158. col. 2
Retrahere aliquem a cultu quid importet, lit. to. 4. p. 45. col. 3
Retributio præsens, & futura quomodo differunt, lit. to. 2. p. 35. col. 4. triplex, lit. to. 2. p. 36. col. 3. Domini, lit. tom. 2. p. 95. col. 4
Retribuere quomodo debemus, lit. to. 2. p. 100. col. 3
Retribuunt mala pro bonis, hæretici, qui fidei mysteria in hæresim vertunt, Prælati qui malo exemplo bonos mores in aliis corrumpunt, vel falsi Christiani, qui fidem quam fatentur verbis, factis negant, mor. to. 3. p. 66. col. 4
Retributio vindictam injuriarum docet, myst. to. 4. p. 6. col. 2 Justis quando fiet, mor. to. 4. p. 141. col. 2. in quo consistat, lit. tom. 6. p. 318. col. 1
Revelare viam suam Domino, est recta intentione dirigere omnia opera bona in gloriam Dei, mor. to. 1. p. 262. col. 2

Reve-

Revelatio secretorum est signum amicitiæ, lit. to. t. p. 212. c. 2
Revelanda a peccatore in confessione, lit. to. 2. p. 93. col. 3
Revelationes per somnium Dei usitatæ sunt, mor. to. 2. p. 148. c. 4
Revelatio gloriæ Domini quomodo fierit, lit. to. 4. p. 87. col. 3
Revelare dupliciter, vel in foro pœnitentiæ confessionem, vel io foro justitiæ per damoationem, myst. to. 4. p. 105. col. 1
Revelatio duplex, lit. tom. 4. p. 117. col. t
Revelari, idest, incarnari fecit filium suum, myst to. 4. p. 122. col. 3
Revelatio Domini noo habet horrorem, mor. to. 4. p. 232. col. 4. gentium præponitur Israel, & cur, lit to. 6. p. 145. c. 3. quid, lit. to. 7 p. 145. c. 3. quid, lit. to. 7. p. 112. c. t. inflat, sicut scientia acquisita, lit. m. 7. p. 143. c. 1. mutua secretorum maxime facit, & tenet amorem, mor. to. 7. p. 160. c. t. si accidat, quod fit a Deo, qui eam manifestat, est quasi proditor secretorum Dei, lit. to. 7. p. 142. c. t. secretorum Dei est beneficium magnum, lit. to. 7. p. 169. c. 4. facta est Christo homini, lit to. 7. p. 366. col. 1
Reverentia quid sit, lit. to. 6. p. 317. c. 4. exhibetur tribus personis æqualiter, ibid. duo habet, lit. to. 6. p. 318. c. t. major exhibenda est Prælatis propter ignotos, lit. to. 7. p. 136. c. 2, quid fit, lit. tom. 7. p. 248. col. 2
Revereri quid sit, lit. tom. 7. p. 272. col. 1
Reversio spiritualis per Christum fit, lit. to. 4. p. 248. c. 4. ab iniquitate est cogitare veritatem Dei, exp. to. 5. p. 158. col. 2
Ritus sacrificiorum quomodo, & quando fieri debeant, expos. tom. 5. p. 137. col. 1
Reverti ad Christum quid sit, & qui teneantur præsertim, & quomodo, mor. tom. 6. p. 184. col. 1
Revertentes ad vomitum, idest, ad peccata, quæ vomunt in confessione, sunt sicut canis, &c. sicut sus, lit. to. 7. p. 267. col. 4
Revocat Dominus ad statum priorem per bonorum operum usum, mor. tom. 7. p. 37. col. 3
Reum esse peccati gravius damnum est, quam corporaliter occidi, lit. tom. t. p. 61. col. 1
Reverti debet homo a malo transgressionis, & omissioois ad bonum satisfactionis, & supererogationis, & in omni ætate reverti potest, & reverti debet ab Oriente superbiæ per considerationem propriæ nativitatis, ab Occidente acediæ per meditationem mortis, a meridie mundanæ conversationis per desiderium patriæ æternæ, lit. tom. 3. p. 200. col. 4
Rex Ægypti, qui sublimavit Joseph, vocabatur Mephes, qui autem populum Hebræorum afflixit, & periit in mari rubro, vocabatur Cenehres, & non erat de descendentibus illis, qui Joseph honorarunt, lit. tom. t. p. 75 col. 3
Regibus licet induere vestes sericas propter regiam dignitatem tuendam, lit. tom. 1. p. 15. col. 2
Reges dant castra, & faciunt milites morituros, sed Christus dat regnum, & constituit reges in æternum regnaturos, myst. tom. 1. p. 27. col. 2
Reges Ægypti Pharaones vocabantur, deinde Ptolomæi dicti sunt, lit. tom. t. p. 76. col. 1
Regum, & Principum munus est cohibere mala, & malefactores punire, lit. tom. t. p. 213. col. 1
Reges omnes homines sunt, qui tentatiooum motibus bene præesse noverunt, lit. tom. 1. p. 443. col. 2
Regibus spiritualibus quatuor suot necessaria, mor. to. 2. p. 6. c. 3
Reges in spelunca significant motus, qui egrediuntur a quinque sensibus manètes io corde hominis quasi in spelunca, myst. t. 2. p. 38. c. 2
Rex confitentium Christus, ideo dictus Rex Judæorum, alleg. tom. 2. p. 44. col. 2
Reges dicuntur Apostoli, & quomodo, alleg. to. 2. p. 118. col. 1. tyranni convenerunt contra fidem, myst. to. 2. p. 123. col. 3
Rex dicitur quilibet justus, qui bene se regit, mor. to. 2. p. 157. c. 4. multis modis dicitur in sacra Scriptura, alleg. to. 2. p. 181. col. t. Christus vivit in æternum, mor. to. 2. p. 183. col. 1
Reges devicti ab Hebræis omnes peccatores significant, mor. tom. 2. p. 218. col. 2
Regis Hebræorum electio, lit. tom. 2. p. 208. col. t
Reges invitantes ad sermones, mor. to. 2. p. 261. c. 4. septem, septem vitia capitalia, myst. tom. 2. p. 341. c. 2. dicuntur Apostoli, Doctores, Prælati, qui se, & alios sibi subditos bene regere sciunt, lit. tom. 3. p. 15. col. 3
Rex, qui judicat io veritate, est ipsa ratio, vel liberum voluntatis arbitrium puniens, & dijudicans defectus proprios io veritatem, mor. tom. 3. p. 62. col. 2
Regem decent solum verba lenitatis, clementiæ, & justitiæ, lit. tom. 3. p. 91. col. 4
Rex Juda, idest, decem tribus quis primus fuit, lit. to. 4. p. 19. c. 2. Assyriorum Nabuchodonosor, lit. to. 4. p. 21. c. t. Assyriorum novos Colonos introduxisse dicitur, lit. to. 4. p. 24. c. 3. Babylonis hæreticus, vel diabolus dicitur, myst. to. 4. p. 35. col. 2
Regna corda justorum, myst. to. 4. p. 36. col. 2
Reges gentium sancti Prælati, myst. to. 4. p. 39. col. 4
Regnum vocat terram unius principis, myst. to. 4. p. 44. col. 3
Regnum more Hebræorum aogulus dicitur populorum, lit. to. 4. p. 45. col. 1
Regna regis, est Christi prædicatio, myst to. 4. p. 62. c. 2. in justitia debet bonus Prælatus, mor. to. 4. p. 68. col. 2
Rex Ægypti fragilis, & nullius momenti reputabatur a Sennacherib, lit. tom. 4 p. 78. col. 3
Res quanti ponderis sit, scitur quando ponderatur, lit. to. 4. p. 88. col. 3
Reges tres, quorum dorsa Dominus vertit, myst. to. 4. p. 101. c. t
Rex primus quomodo fugatur, & secundus, atque tertius, myst. tom. 4. p. 101. col. t
Reges vocaotur sancti viri, myst. to. 4. p. 113. col. 4
Regnum Christi, regnum æternum, lit. to 4. p. 231. col. 3
Reges quinque, quinque sensus denotant, mor. to. 4. p. 240. col. 4. Judæorum pauci Domino placuerunt, lit. to. 4. p. 230. col. 1
Rex Babylonis quando capta fuit civitas, non erat præsens, lit. tom. 4. p. 252. col. 1
Regnum Christi, & sacerdotium æternum, & numquam translatum, lit. tom. 4. p. 254. col. t
Reges, & Principes non libenter audiant verba Domini, mor. tom. 4. p. 256. col. 4
Regis nomen exhortatio erat pugnatoria, myst. to. 4. p. 266. col. 2
Rex, quem deficit, cito eius damnatio venit, mor to. 4 p. 266. col. t
Rex interpretatur capitis, lit. to. 4. p. 291. col. 3
Regnum pertinet ad rationem, laudativum ad effectum, myst. tom. 4. p. 294. col. 2
Rex in anima est ipsa ratio, principes suot vires, mor. to. 4. p. 295. c. 2
Rex qualis esse debeat, mor. to. 5. p. 10. col. 4
Reges, & Principes possant dici montes, exp. to. 5. p. 25. col. 2
Rex lugens est Christus, mor. to. 5. p 32. col. t
Reges quinque, sunt quinque sensus, myst. to. 5. p. 108. col. 2
Reges Ægypti, exp. tom. 5. p. 160. col. 4
Regis censura exercitus Chaldæorum, lit. to. 5. p. 188. col. 2
Regni dignitas est major quam naturæ, lit. to. 6. p. 3. col. 1
Regnum cœlorum decem præcepta dicuntur, & etiam ipsa beatitudo, vel Evangelium, lit to. 6. p. 9. c. 3. Dei retributio justorum dicitur, lit. to. 6. p. 23. c. 4. sancti quoque dicuntur, ibid. sacra Scriptura dicitur, lit. to 6. p. 24 c. 1. quadruplex declaratur, myst. to. 6. p. 32. col. 4. triumphans tres habet Proviocias, ibid. militans tres Provincias habet, myst. to. 6. p. 32. col. 4. mundi tres quoque Provincias habet, myst. to. 6. p. 32. col. 4. quælibet anima dicitur, lit. to. 6. p. 38. col. 4. Dei tres habet civitates, & quæ sint, docetur, ibid. cœlorum quomodo, & quando vim patiatur, mor. tom. 6. p. 43. col. 3
Regnum Ecclesia est charitate dilatata, lit. to. 6. p. 59. c. t. cœlorum Ecclesiastica, vel Evangelica doctrina, lit. to. 6 p. 61. c. 1. Dei cognitio Evangelii, lit. to 6. p. 92. c. 2. Dei multiplex, lit. to. 6. p. 103. c 4. hujus mundi est maledictum, lit. to. 6. p. 110. c. t. cur in quatuor partes divisum, lit. to. 6 p. 148. col. 2
Regna omnia mundi quomodo ostenderit diabolus, lit. to. 6. p. 153. c. 3
Regnum cœlorum cur pauperibus assignatur, lit. to. 6. p. 165. c. 4. Dei Evangelium dicitur, lit to. 6. p. 183. col. 1. cœlorum multa dicuntur, quæ per extensum declarantur, lit. to. 6. p. 183. c. 1. Dei triplex de quo loqui debent prædicatores, lit. to. 6. p. 184. c. 2. Dei est prædicandum, non fabulæ, lit. tom. 6. p. 191. col. 2. retributio justorum est, lit to. 6. p. 198. col. 3. sacra Scriptura est, lit. to. 6. p. 198. col. 3. duo aliquando Dei, & diaboli, propterea adveniat regnum tuum, lit. to. 6. p. 198. col. 3. quadruplex datur, lit. tom. 6. p. 198. col. 4
Regnum Ecclesiæ iodivisum manet, regnum vero Synagogæ divisum, myst. tom. 6. p. 201. col. 4
Regina Austri in septem condemnat Judæos, quæ maxime notantur, lit. tom. 6 p 203. col. 4
Regnum Dei omnibus præponendum, lit. t. 6. p. 209. col. 3. Dei summum bonum est, ibid. triplex regere docet sacra Scriptura, lit. to. 6. p. 215. c. 2. Dei vita æterna est, & gratia illius, lit. to. 6. p. 229. c. 4. Dei multiplex notatur, myst. to. 6. p. 237. c. 1
Rex Christus esse debebat, lit. to. 6. p. 5. col. 1
Rex recenter natus a Magis sedulo disquirebatur, lit. to 6. p. 5. col. 3
Reges Romani a quo Cæsares dicantur, lit. to. 6. p. 71. col. 1
Regem sceptrum dimittere summa stultitia esset; ergo cur dicuot, si Rex Israel est, descendat de cruce, lit. to. 6. p. 87. col. 1
Reges terreni magnas eligunt civitates, ut coroneotur, lit. to. 6. p. 131. col. 1
Rex, qui merito vocetur, lit. to. 6. p. 221. col. t
Regem duo faciuot, & quæ, mor. to. 6. p. 310. col. 2
Regis insipientia in tribus est, ibid. col. 3
Rex, Princeps, Tribunus, Centurio, qui sint, exp. glos. to. 7. p. 64. col. 2
Rex est in duplici regno, qui bene se regit, lit. to. 7. p. 82. col. 3
Regis ad exemplum totus componitur orbis, mor. to. 7. p. 150. col. 3
Rex ad milites suos est Jesus, lit. to. 7. p. 195. col. 1
Regi sæculorum, & cetera exponitur diligenter, lit. to. 7. p. 210. c. 1
Rex Regum, & Dominus dominantium Christus, lit. to. 7. p. 221. c. 2
Rex Christianorum, Judæorum, pœnitentiom omnium ad fidem conversorum, lit. tom. 7. p. 241. col. 2. & 3
Reges, & Pontifices in lege ungebantur in Christi figura, lit. tom. 7. p. 282. col. 3

Rex

Rex justitiæ, & rex pacis bene junguntur, lit. to. 7. p. 252. c. 2
Regia dignitate sacerdotalis dignitas in novo testamento est eminentior, lit. tom. 7. p. 328. col. 2
Reges terræ qui, lit. to. 7. p. 413. col. 1
Ridere Deum de pœnis impiorum nihil aliud est, quam Deum nolle misereri, lit. tom. 1. p. 407. col. 2
Ridere Dei, nolle misereri afflictionibus hominum, lit. to. 3. p. 4. c. 1
Risus spiritualis absque exteriori afflictione non habetur, vel acquiritur, neque corporalis risus sine dolore pungentis conscientiæ, lit. to. 3. p. 29. c. 4. dolore miscetur sicut vinum aqua, ne si purus haberetur, homines insanirent, ibid. stultorum risus est phreneticorum, & ideo sapientes malunt se esse sanos plangentes, quam phreneticos ridentes, lit. to. 3. p. 74. c. 2. est error, & gaudium mundi deceptio, mor. ibid. Saræ cur reprehensus, & non risus Abrahæ, lit. to. 1. p. 23. c. 2. duplex, lit. to. 2. p. 327. c. 3. Spiritualis triplex, ibid. carnalis triplex, ibid.
Ritus, quibus summus sacerdos in. die Septembris utebatur, ingrediens Sancta sanctorum, lit. to. 1. p. 118. col. 1
Ridere nimia dissolutione peccatum est, lit. to. 6. p. 167. c. 1
Ridiculum est ponere cibum in aure, & non in ore; ita ridiculum est ad favorem prædicare, & non ad utilitatem, mor. to. 6. p. 345. c. 2
Ridiculum est elementarius senex, lit. to. 7. p. 248. c. 3
Ripæ, terræ Samariæ dicuntur a Propheta, lit. to. 4. p. 22. c. 3
Ripa subditum significat, myst to. 4. p. 22. c. 4
Ripei interpretatur florentes, lit. to. 2. p. 137. c. 2
Rivi Principes Samariæ, lit. to. 4. p. 22. col. 3
Rivi a fonte suo siccabuntur, metaphorica locutio, & hyperbolica secundum Hieronymum, lit. to. 4 p. 44. c. 3
Rivi aquarum currentium sunt prædicatores verbi Dei, myst. tom. 4. p. 66. col. 2
Rivos dicunt copiam sanguinis effusi, lit. to. 4. p. 66. c. 3
Rivi latissimi sunt expositiones Sanctorum, mor. to. 4. p. 73. c. 4. denotant gratiam proficientem, myst. to. 4. p. 93. c. 1. Ecclesiæ sunt prædicatores sancti, mor. to. 5. p. 14. c. 3. Juda dicuntur chori Angelorum, exp. to. 5. p. 182. col. 3. septem, de quibus Isa. 11. quid significent, lit. to. 7. p. 343. c. 1
Rixa inter pastores Lot, & Abraham quid significet, mor. to. 7. p. 149. col. 1
Roboam interpretatur dissipans populos, lit. to. 3. p. 191. col. 2. stulte perdidit, quæ Salomon congregaverat, lit. to. 3. p. 77. c. 1. prudens fuit dilationem temporis postulans a populo ad respondendum, sed defecit, quia consilium non petiit a senioribus, quibus obtemperare debebat, ut consiliariis fidelibus, lit. to. 3. p. 260. col. 3. cujus filius, lit. to. 4. p. 21. col. 3. duarum Tribuum princeps fuit, lit. to. 6. p. 3. c. 4. populi latitudo interpretatur, lit. to. 6. p. 4. col. 1
Robur patientiæ, & gaudium in tribulatione necessaria sunt prædicatori, myst. tom. 1. p. 60. col. 4
Robusti intelligunt misericordiam, lit. to. 2. p. 230. c. 5. dicuntur dæmones, & impii, exp. to. 5. p. 282. c. 2
Rogantes idola, quæ nec salvant, nec salvare possunt, sunt scientes, lit. tom. 4. p. 103. col. 1
Rogatio quid, lit. to. 7. p. 199. c. 3. diaboli nocendi desiderium est, lit. tom. 6. p. 180. col. 1
Romanus populus multa mala fecit in populum Hebræum, & in templum, alleg. to. 2. p. 188. col. 1
Romanorum, & Chaldæorum peccatum aggravatur, mor. tom. 7. p. 188. col. 3
Romani quomodo tractaverint Judæos exactissime, lit. to. 3. p. 16. c. 1
Romanorum adventus contra Hebræos, lit. to. 4. p. 16. c. 1
Romani reprehenduntur, quia sibi ipsis credebant, lit. to. 4. p. 62. c. 4
Romanus populus quomodo latro dicatur, lit. to. 4. p. 225. c. 4
Romani opprobrium fecerunt Judæis, lit. to. 4. p. 308. c. 1. dicuntur ventus urens, myst. to. 5. p. 194. c. 3. denotat bonos divites, & principes sæculares, mor. to. 5. p. 240. c. 4. etiam denotat viros spirituales in virtutibus sublimes, mor. to. 5. p. 241. c. 1
Romanum imperium cur destruetur, exp. to. 5. p. 255. c. 3
Romano imperio nunquam omnes gentes subditæ fuere, lit. tom. 6. p. 140. col. 1
Romani tres aggeres fecerunt circa Jerusalem capiendam, lit. tom. 6. p. 248. col. 1
Romani quot modis non magnificaverunt, nec glorificaverunt Deum, lit. tom. 7. p. 14. col. 1
Romanorum mos, quando aliquos subjugabant, exp. glos. tom. 7. p. 15. col. 1
Romanorum mos in subjugatione civitatum, lit to. 7. p. 90. c. 3
Romam Babylonem Petrus vocat, lit. to. 7. p. 338. c. 1
Romelias dicitur fugans, vel firmans laborantes, mor. to. 4. p. 179. c. 4
Romelia interpretatur laborantes, mor. to 7. p. 155. c. 3
Romphæa ignea, est peccatum originale, vel fomes, exp glos. tom. 7. p. 98. col. 2
Ros cœli est pluvia divini verbi, sive contemplatio, lit. to. 1 p. 37. c. 1
Ros de cœlo significat gratiæ infusionem, mor. to. 1. p. 37. c. 2. refrigerat, suavis est, nutrit teneras segetes, nocte cadit, & significat sacram doctrinam, quæ refrigerat ab æstu vitiorum, & suavis est facientibus, & intelligentibus eam, lit. to. 1. p. 174. c. 4 quomodo significat peccatores, lit. to. 2. p. 95 c. 3. significat gratiam, lit. to. 2. p. 103. c. 4. est Spiritus sancti gratia, ibid. lucis est misericordia, lit. to. 4. p. 57. c. 3. interpretatur caput, & significat superbiam, exp. to. 5. p. 122. c. 2. quid significet, lit. to. 7. p. 250. c. 1
Rosa, quæ rubet, significat donum fortitudinis, cujus species est patientia martyrum, myst. to. 3. p. 255. c. 3
Rosæ proprietates competunt Mariæ Virgini, myst to. 3. p. 216. c. 2
Rota significat æternitatem pœnarum, mor. to. 2. p. 198. c. 2. significat varietatem, & æternitatem pœnarum inferni, mor. tom. 2. p. 219. col. 1
Rotæ currus luxuriæ quatuor sunt, scilicet, ingluvies ventris, coitus libido, mollities vestium, resolutio otii, lit. tom. 3. p. 108. col. 3
Rota plaustri comminuet eum, metaphora est, lit. to. 4. p. 67. c. 2
Rotæ omnium curruum Dei quæ sint, mor. to. 4. p. 81. c. 4
Ruben cur maledictus, myst. to 4. p. 95. col 1
Rotæ quatuor quid significent, lit. to. 5. p. 1. c. 2. sacram Scripturam, vel sacræ Scripturæ eloquia denotant, mor. to. 5. p. 39. c. 4. sunt ad multa utiles, ibid. cur dicantur in quatuor partes ire, mor. to. 5. p. 41. c. 2. cur sequantur animalia, exp. to. 5. p. 42. c. 1
Rota in Rota quid significet, lit. to. 7. p. 238. c. 2
Rotabulum ad congregandum lutum, idest, detractores, lit. tom. 7. p. 53. col. 4
Ruben interpretatur filius visionis, & significat Christum, myst. tom. 1. p. 41. col. 2
Ruben dormiens cum concubina patris sui, significat eos, qui principaliter quærunt in Ecclesia temporalia, & in illis delectantur, non autem spiritualia, alleg. to. 1. p. 50. c. 2
Ruben interpretatur filius visionis, & significat Apostolos, qui plus aliis viderunt, myst. to. 1. p. 61. c. 1
Ruben significat illos, qui non consenserunt in morte Christi, myst. to. 1. p. 61. c. 1. putabat Joseph fuisse interfectum, non enim interfuerat ejus venditioni, lit. to. 1. p. 61. c. 1. pro crimine suo punitur a patre, privatur enim illo honore, quæ sibi præ aliis fratribus debebatur ratione primogenituræ, lit. to. 1. p. 71. c. 3
Ruben primogenitus Jacob, sed maledictus ab ipso significat populum Judæum, qui ascendit cubile patris sui, idest, in corpus Christi surrexit eum cruci affigendo, myst. to. 1. p. 71. c. 4
Rubus ardens, sed non consumptus, significat Ecclesiam, quæ in tribulationibus probatur, sed non consumitur, alleg. to. 2. p. 77. c. 2
Ruben interpretatur visio, mor. to. 6. p. 383. col. 4
Ruben significat fidem, & Dei cognitionem, mor. to. 6. p. 383. c. 4
Ruben significat intellectum, mor. to. 6. p. 375. c. 2. interpretatur filius visionis, mor. to. 6. p. 357. col. 2
Rubigo est malitia, exp. to. 5. p. 89. col. 2. quid denotat, exp. tom. 5. p. 179. col. 2
Rubor in facie, vel caloris, vel pudoris est indicium, myst. to. 4. p. 304. c. 3. florum sanguini comparatur, exp. to. 5. p. 72. c. 1. fervor charitatis, mor. to. 6. p. 57. c. 3. sanguinem passionis Christi denotat, Prol. to. 6. p. 125. col. 3
Rubus incombustus est Ecclesia persecutione flammata, myst. to. 7. p. 288. c. 1. tribulationem indicat, mor. to. 6. p. 107. c. 2
Rudentes quid sint, & quid significent, lit. to. 7. p. 341. c. 2
Rugæ pœnitentiæ quæ sint, mor. to. 2. p. 170. c. 1. vestium quomodo tollantur, & quid significent, lit. to. 7. p. 178. c. 2
Ruga quid, ibid.
Rugit Christus ut Leo, alleg. to. 2. p. 98. col. 4
Rugitus pœnitentis est confessio, ibid. Leonis facit omnia animalia sistere gradum, sic terror Christi, & judicii divini debet compescere omnes motus illicitos, myst. to. 3. p. 42. c. 2. Domini judicium furoris significat, lit. to. 4. p. 238. c. 3. Leonum Prælatorum crudelitatem designat, myst. to. 4 p. 279 col. 4
Ruina mortis est quilibet casus in peccatum mortale, lit. to. 3. p. 30. c. 4. multiplex describitur, myst. to. 4. p. 55. c. 2. est homini devotare sanctos, & post vota non solvere, lit. to. 4. p. 254. col. 4. animæ nostræ triplex describitur, lit. to. 4 p. 266. c. 4
Runcina instrumentum quo utuntur Carpentarii, lit. to. 4. p. 99. c. 3
Ruminare quid sit, myst. to. 5. p. 20. col. 4
Rupes dicuntur arida corda gentilium, alleg. to. 2. p. 395. c. 1. qui sint, mor. to. 5. p. 25. c. 2. sunt obstinati in malitia, ibid.
Rusticitas sancta sibi soli prodest, lit. to. 7. p. 407. c. 1
Ruth Moabitis uxor Maalon quid significet, mor. to. 2. p. 194. c. 2
Ruth, cujus uxor fuerit, describitur, myst. to. 4. p. 39. c. 2. Moabitis quid significet, mor. to. 6. p. 3. c. 4. deficiens interpretatur, mor. to. 6. p. 324. c. 4. simplices homines significat, ibid.
Rutilare cum nubibus est opera bona exercere in peccato, mor. tom. 1. p. 262. col. 2
Rutilatio tristis judicium indicat, alleg. to. 6. p. 57. c. 3
Ruina peccatorum propria malitia, alleg. to. 2. p. 87. c. 3

S

SAbæ Reginæ admiratio, myst. tom. 2. p. 124. col. 1
Saba interpretatur captiva, vel conversio, mor. to. 2. p. 182. c. 3

Saba Regina quomodo significet Ecclesiam, alleg. to. 2. p. 195. c. 1. & Rema regiones sunt, exp. to. 5. p. 96. c. 4. justi, mor. to. 5. p. 121. c. 2. interpretatur incensum, ibid. quid sit, exp. tom. 5. p. 164. c. 1. regio est ultra Æthiopiam, exp. to. 5. p. 182. c. 1. interpretatur incensum, mor. to. 6. p. 362. col. 2

Sabeim intetpretatur convertens, & clamans, lit. to. 2. p. 102. c. 2

Saba interpretatur attollens altitudinem, & significat Episcopos, & Prælatos, myst. tom. 4. p. 40. col. 2

Sabbato est februarius apud nos, exp. to. 5. p. 251. col. 1

Sabbatum triplex temporis, pectoris, & æternitatis, lit. tom. 1. p. 124. col. 3

Sabbati observatio regium habet præmium, lit. to. 4. p. 141. col. 1

Sabbato lignum accendere non licebat, longum iter habere, & multa alia, quæ apprime declarantur, ibid.

Sabbatum quot modis sit custodiendum, ibid.

Sabbatizare in Claustro, & quomodo Claustrales sabbatizare teneantur, ibid.

Sabbatum delicatum quod sit, ibid. col. 2

Saba interpretatur conversio, vel captivitas, vel rete, myst. tom. 4. p. 147. col. 3

Sabbatizandum est semper a vitiis, myst. to. 4. p. 131. col. 4

Sabbatum, & Neomenia omnia festa significant, & per ipsa omnia explanaotur, lit. to. 4. p. 173. col. 1

Sabbaoth declaratur, lit. tom. 4. p. 205. col. 3

Sabbatum est, in quo nihil fieri licet, lit. to. 4. p. 223. c. 3. est vacatio ab operibus, & occupationibus mundi, myst. to. 4. p. 294. c. 3. est præceptum cæremoniale quoad taxationem diei, sed morale quoad observationem, mor. to. 5. p. 74. col. 2. & circumcisio data sunt in signum veri sabbati, & veræ circumcisionis, exp. tom. 5. p. 74. col. 2

Sabbati præceptum fuit cæremoniale præceptum, quia signum, exp. tom. 5. p. 74. col. 2

Sabbatum erat, postquam sepultus fuerat Dominus, lit. to. 6. p. 88. c. 3

Sabbati prima dies Dominica est secundum Hebræos, ibid.

Sabbatum custodire, præceptum est, lit. to. 6. p. 94. c. 3. quid repræsentet, myst. to. 6. p. 114. c. 2. cumulus cælestis gratiæ est, myst. to. 6. p. 154. c. 3. primum quid, qualeque sit, lit. to. 6. p. 162. c. 4

Sabbato curat Dominus propter dun, lit. to. 6. p. 163. c. 3

Sabbatum propter hominem factum, non homo propter sabbatum, mor. to. 6. p. 214. c. 4. custodiri præceptum est, ibid.

Sabbati nomine septimana censetur, lit. to. 6. p. 240. col. 1

Sabbatum azymorum sabbatum magnum dicebatur, & cur, lit. to. 6. p. 272. c. 1. Pentecoste sabbatum magnum dicebatur, & cur, ibid. Scenopegiæ sabbatum magnum dicebatur, & cur, ibid.

Sabbatum vacat, & cur, lit. to. 6. p. 359. col. 1

Sabbata sanctifices, est præceptum de cultu Dei, non autem de observatione ipsius sabbati, exp. glos. to. 7. p. 106. col. 2

Sabbatum pro tota septimana, lit. to. 7. p. 120. col. 3

Sabbatum, sive requies temporis innuit sabbatum, sive requiem æternitatis, lit. to. 7. p. 245. col. 2

Sabea est regio Persidis, exp. to. 5. p. 147. col. 2

Sabelli Hæresis quæ, lit. to. 6. p. 286. col. 1

Sacerdos antiquæ legis ferebat nomen Dei in fronte scriptum in quadam lamina aurea, lit. tom. 1. p. 78. col. 1

Sacerdos debet habere scientiam legis, lit. to. 1. p. 110. c. 2

Sacerdotes debent præ aliis se conformare divinæ voluntati, & alios consolari, lit. tom. 1. p. 112. col. 3

Sacerdos eo die, quo ingrediebatur sancta sanctorum, abstinebat a vino, ibid.

Sacerdos accedens ad orandum pro populo debet a viriis prius mundari, quia cum is, qui displicet, ad intercedendum mittitur, irati judicis animus ad deteriora provocatur, lit. to. 1. p. 113. c. 1

Sacerdotes debent habere scientiam discretionis peccatorum, & curam adhibere in eorum discretione, lit. to. 1. p. 115. col. 2. debent vilipendere damna temporalia, dummodo spiritualia salva sint, lit. to. 1. p. 130. col. 4

Sacerdotum est nomen Domini invocare, sed Domini est perficere, quod postulatur, lit. tom. 1. p. 133. col. 2

Sacerdotes possunt condonare perceptionem fructuum, sed non jus petendi illos, lit. to. 1. p. 139. c. 2. portare debent iniquitates, & peccata populorum, lit. to. 1. p. 141. c. 2. multis se onerant, qui de oblationibus viventes, se obligant offerentibus, ibid. debent esse senes mente, lit to. 1. p. 213. c. 1. veteris legis non habebant hæreditatem in terra promissionis, & quare, mor. to. 2. p. 29. c. 2. officium triplex, orare, offerre, consulere, lit. to. 2. p. 43. c. 4. & omnes Christum sumentes quid facere debeant, mor. tom. 2. p. 69 col. 4

Sacerdos indigne sumens sacramentum, mor. to. 2. p. 70. c. 3

Sacerdos malus habet conditiones pulveris, ibid. col. 4

Sacerdotes ubi, & quando dicantur dolose agere, mor. tom. 2. p. 91. col. 2. primi ingressi sunt in Jordanem, & ultimo egressi, myst. tom. 2. p. 162. col. 4

Sacerdoti necessaria sunt octo, mor. to. 2. p. 167. col. 4

Sacerdotis vita tota vocalis debet esse, mor. to. 2. p. 168. c. 1

Sacerdotes luxuriosi incendunt sanctuarium, mor. to. 2. p. 188. c. 4

Sacerdos est rex Israel, qui debet persequi canem mortuum, & pulicem, myst. tom. 2. p. 196. col. 3

Sacerdotes, & Clerici non custodientes testimonia, mor. to. 2. p. 206. c. 2. debent se sanctificare, ne percutiantur, mor. to. 2. p. 231. c. 2. dicuntur Angeli, mor. to. 2. p. 264 col. 4

Sacerdotalis vestis quæ sit, mor. to. 2. p. 334 col. 2

Sacerdotibus minoribus cur aliquando liceret intrare in sancta sanctorum, lit. tom. 4. p. 51. col. 3

Sacerdos, ratio, populus, cogitatio, dominus, vel liberum arbitrium, & præmiabuntur, & punientur simul, mor. to. 4. p. 53. col. 4

Sacerdotes nescientes imponere pœnitentiam sunt Chirurgici, qui nisi urere, & secare sciunt, mor. to. 4. p. 86. c. 1. & Prophetæ tenentur loqui, & docere populum, lit. to. 4. p. 86. col. 4. qui sacrificium altaris convertunt ad lucrum temporale, quomodo, mor. tom. 4. p. 98. col. 1

Sacerdotis munus maxima dignitas est, myst. to. 4. p. 132. c. 2

Sacerdotes ungebantur, lit. to. 4. p. 151. col. 3. & ministri dicuntur, myst. tom. 3. p. 152. col. 2

Sacerdotibus malis omnia imputantur peccata, ibid. col. 4

Sacerdotes in consecratione unguntur in manibus, & in ore datur osculum, & cur, myst. to. 4. p. 152. col. 3

Sacerdotis oblatio duplex, myst. to. 4. p. 173. col. 1

Sacerdos vocatur dilectus Dei, mor. to. 4 p. 208. c. 2

Sacerdotes propter avaritiam non poterant sustinere Jeremiam prædicantem destructionem Jerusalem, ideo apprehenderunt eum, alleg. to. 4. p. 239. c. 3. Judæorum crudeliores laicis in Jeremiam fuerunt, ibid. col. 4

Sacerdos primus est Episcopus, qui est primus sacerdotum, myst. tom. 4. p. 282. col. 1

Sacerdotes denotant orationes, senes vero consilia, mor. tom. 4. p. 291. col. 4

Sacerdos in sanctuario tunc occiditur, quando indigne accedit, myst. tom. 4. p. 297. col. 4

Sacerdotis est orare pro populo precibus, & lacrymis, myst. tom. 4. p. 294. col. 4

Sacerdotes, & omnes contra Jeremiam insurrexerunt dicentes, moriatur, lit. to. 4. p. 305. c. 3. ministrabant in tabernaculo in vicesimo anno, mor. tom. 5. p. 3. col. 3

Sacerdos qualis debeat esse, mor. to. 5. p. 4. col. 2

Sacerdotes, & Prælati sunt medici vicarii ipsius, myst. to. 5. p. 29. c. 2

Sacerdotum officium, mor. to. 5. p. 32. col. 1

Sacerdotes cur a Deo appellentur atria, mor. to. 5. p. 38. col. 4

Sacerdotes etiam a Deo appellantur sepulchra, & cur, ibid.

Sacerdotes, & Prædicatores tria habere debent, & quæ, myst. to. 5. p. 44. c. 3. multis subditis promittunt, & prædicant pacem duplicem in præsenti, scilicet pacem temporis, & prosperitatis, in futuro pacem æternitatis, myst. to. 5. p. 49. c. 4. mali dicunt subditos posse, & gaudere cum mundo, & regnare cum Christo, ibid.

Sacerdotes, & Clerici quando a Christo separati sunt, nutrimenta sunt ignis peccati in præsenti, & in futuro ignis infernalis, myst. tom. 5. p. 54. col. 4

Sacerdos cum in Ecclesia ordinatur, tunc omnis carnalitas ab eo abscindi debet, ut nihil ad ipsum de nepotulis, myst. to. 5. p. 56. c. 2

Sacerdotibus malis, & Clericis non sufficit, ut seipsos dæmonibus offerant per peccatum, & subditos suos suo exemplo ad idem trahant, myst. tom. 5. p. 86. col. 4

Sacerdotes, & Clerici mali in festis magis peccant, & alios provocant ad peccatum, ibid.

Sacerdotes templi quid in ipso unusquisque agebat, exp. to. 5. p. 132. c. 2. semini Sadochi, sunt sacerdotes justi, & boni, exp. to. 5. p. 135. col. 4. Israel quid permittebant, exp. to. 5. p. 136. c. 3. & Clerici non debent habere in hæreditate populi, quomodo intelligatur, exp. to. 5. p. 138. col. 3. in veteri testamento habebant suburbana, & villas plures sibi datas, ibidem. Belis quid habebant, exp to. 5. p. 166. c. 3. cur prius moventur ad planctum, myst. tom. 5. p. 179. col. 4

Sacerdotis os secundum Malachiam est oraculum Domini, myst. tom. 5. p. 196. col. 4

Sacerdotum est scire legem, exp. to. 5. p. 212. col. 1

Sacerdotum est ad interrogata respondere de lege, ibid.

Sacerdos est, si legem Domini sciat, si ignorat legem, ipse se arguit non esse sacerdotem, ibid.

Sacerdos dicitur paxillus, & cur, exp. to. 5. p. 220. col. 4

Sacerdotes Judæorum, quid debebant juxta traditiones Hebræorum, exp. tom. 5. pag. 226. col. 1

Sacerdos qualis esse debet, ibid. col. 4. quale officium habere debet, ibid. si delinquentes non corripit, Sacerdotis officium præterit, ibid.

Sacerdotum quale maximum peccatum sit, exp. to. 5. p. 227. col. 1

Sacerdos duo debet portare in pectore, & quæ, myst. to. 5. p. 240. c. 2

Sacerdotum numerus, qui fuerunt in Judæa a temporibus regni Græcorum, exp. tom. 5. p. 256. col. 2

Sacerdos Christus esse debebat, lit. tom. 6. p. 3. col. 1

Sacerdotes a David instituti, ut tabernaculo servirent, lit. to. 6. p. 7. col. 2

Sacer-

Sacerdotum bona conversatio populi condimentum est, lit. to. 6. pagina 18. columna 1

Sacerdos potest solvere, & ligare per pœnitentiam, lit. tom. 6. pag. 58. col. 3. omnis non sanctus, sanctus cum omnis sacerdos est, lit. tom. 6. pag. 72. col. 1

Sacerdotes cur in Missa manus lavent, mor. t. 6. p. 85. c. 4. aliqui consimiles fraudes, quas faciebant Judæi, faciunt, & quæ sint, lit. tom. 6. p. 101. col. 1. requirentur de lege, lit. tom. 6. p. 103. col. 1

Sacerdos summus quomodo intrabat, & quando, litter. tom. 6. pagina 128. columna 2

Sacerdotis officium consistit in quinque, lit. tom. 6. p. 128. col. 3

Sacerdotes volentes prædicare ubi ascendebant, litter. tomo 6. pag. 153. columna 4

Sacerdos significat legem, myst. tom. 6. pag. 195. col. 1

Sacerdotis, & doctrina & consolatio semper optima, litteral. tom. 6. pagina 211. columna 3

Sacerdotes mali obdormire faciunt populum, ibid.

Sacerdos in tribus præsertim debet esse memor, mor. tom. 6. pagina 127. columna 4

Sacerdotes sunt cor, & stomachus in corpore Ecclesiæ, mor. to. 6. p. 248. c. 2. non tantum pro suis, sed etiam pro omnium subditorum peccatis reddent rationem, mor. ibid.

Sacerdos, qui secundum Deum est, omnem sacerdotem timet offendere, lit. tom. 6. pag. 249. col. 1

Sacerdotes sunt coloni, quibus vineam locavit Dominus, myst. ibid. columna 2

Sacerdos quomodo præcipue placeat Deo, myst. to. 6. p. 243. col. 3

Sacerdotes multi vendunt Christum jam immortalem pro uno denario, mor. tom. 6. pag. 259. col. 3

Sacerdos cum ponit amictum in capite, quid ostendatur, mor. tom. 6. pag. 266. col. 2

Sacerdotes plures qui communicant quotidie, cur non salventur, mor. t. 6. p. 330. c. 1. multi plus loquuntur de eleemosynis faciendis pro sua cupiditate quam pauperum utilitate, mor. t. 6. p. 359. c. 1

Sacerdos quare post confectionem signat corpus Christi, exp. gl. tom. 7. p. 11. c. 2. si sit in consimili flagitio, non debet peccatorem judicare, secundum forum pœnitentiæ, quomodo intelligatur, lit. tom. 7. pag. 17. col. 1. quare benedicit Calicem, & Hostiam sacratam, lit. tom. 7. pag. 99. col. 4

Sacerdotes, & Clerici dicuntur Angeli, & cur sint magis prompti ad libidinem, lit. tom. 7. pag. 101. c. 1

Sacerdos vertens se ad luxuriam diabolus est incubus, ibid. col. 2 an tangat corpus Christi proprie, exp. gl. tom. 7. p. 104. col. 2. quidam quotiescumque aliquod delectabile audiebat, statim quasi mortuus erat, & quid esset solitus dicere, exp. gl. to. 7. p. 142. col. 1

Sacerdotes quare a sinistris, Levitæ vero sedeant a dextris in consistorio, exp. gl. tom. 7. pag. 147. col. 2

Sacerdotis munus, exp. gl. tom. 7. pag. 149. col. 1

Sacerdos si nunquam peccaverit mortaliter, cum in Confiteor dicit, ego reus, & indignus peccator, &c. an peccet, exp. gl. tom. 7. p. 251. c. 4. an dicat Confiteor in persona Ecclesiæ, ibid.

Sacerdotes hodie accipiunt a Regibus exemplar in vestibus, & equitaturis, & pompis, lit. tom. 7. pag. 185. col. 1

Sacerdos tempore vicis suæ non cohabitabat cum uxore sua, lit. tom. 9. pag. 212. columna 3

Sacerdotum conditiones, lit. ibid. columna 4

Sacerdotes, & Clerici habentes curam animarum quales hodie existant, lit. tom. 7. pag. 227. col. 3

Sacerdotis magni officia, lit. tom. 7. pag. 246. col. 3

Sacerdos magnus, & Pontifex quare Christus, ibid.

Sacerdotis vita plebis vitam quare excedere debeat, lit. tom. 7. pag. 247. col. 2

Sacerdotes quare oleo ungantur, ibid. col. 3

Sacerdos in æternum fuit, & quomodo Christus, lit. tom. 7. pag. 248. c. 1. utrum in triduo Christus fuerit, ibid.

Sacerdotum officium, lit. tom. 7. pag. 252. col. 1

Sacerdos significatur per Melchisedech, ibid.

Sacerdotes deberent esse, ut Melchisedech, de cujus morte non legitur, lit. tom. 7. pag. 253. col. 1

Sacerdotii translatio qualis, ibid. col. 3

Sacerdotes deberent habere tredecim differentias, litter. tom. 7. pag. 254. columna 3

Sacerdos fuit Christus, & hostia, lit. tom. 7. pag. 257. col. 1. realis a legali in quatuor differt, lit. tom. 7. pag. 258. col. 3. præsto quotidie ministrans quis, lit. to. 7. pag. 261. col. 2

Sacerdotes quales oporteat esse, & commendantur, lit. tom. 7. pag. 318. columna 1

Sacerdos Evangelicus duobus cingulis cingitur, lit. tom. 7. pagina 170 columna 3

Sacerdotes sumus nos Deo offerendo, hoc magis habemus a nobis, quia a libero arbitrio, & præparante, & cooperante, lit. tom 7. p. 384. c. 2

Sacerdotalis dignitas omnium maxima, lit. tom. 6. pag. 77. c. 3

Sacerdotium legale temporale fuit, sed sacerdotium Christi manet in æternum, alleg. tom. 1. pag. 77. col. 2

Sacerdotium Aaron confirmatum est triplici signo a Domino, Morte Chore, Dathan, & Abiron; secundo interitu quatuordecim millium; tertio floritione virgæ, lit. tom. 1. pag. 740. c. 4

Sacerdotium Aaron dicitur æternum, quia significabat sacerdotium Christi, quod est æternum, lit. tom. 3. pag 257. c. 4

Sacerdotii eminentia quanta sit, lit. tom. 7. pag. 352. c. 3

Sacerdotium Leviticum imperfectum, lit. tom. 7. pag. 253. col. 3

Sacerdotii translatio, ubi præfigurata, ibid.

Sacerdotium a sacerdotio differt, ibid. col. 4

Sacerdotium dignius esse, quam regnum in nova lege ostenditur, lit. tom. 7. pag. 328. col. 2

Satietas nimia esus, & potus occidunt animam, & ad luxuriæ peccatum incitant, mor. tom. 1. pag. 247. col. 3

Sacra scriptura propter multiplices sensus, & eorum profunditatem est abyssus tenebrosa, alleg. t. 1. p. 1. c. 2. lux, & firmamentum est; illuminat enim, & vacillantes confirmat, alleg. t. 1. p. 1. c. 4. utitur verbis plerumque usitatis apud nos, coaptans se nostræ imbecillitati, l. t. 1. p. 9. c. 2. dicitur puteus in obscuris, fons in manifestis, lit. t. 1. p. 31. c. 1. continet quatuor, præcepta, consilia, promissa, atque judicia, myst. t. 1. p. 38. c. 3. exigit in lectore quinque conditiones, nempe humilitatem, simplicitatem, mansuetudinem, diligentiam, & quietem, myst. to. 1. p. 39. c. 1. vocatur puteus juramenti, quia sub juramento promittitur venia pœnitentibus, myst. t. 1. p. 66. c. 1

Sacræ scripturæ mos est, Reges appellare pastores, lit. t. 1. p. 73. col. 3

Sacra scriptura est modo Historica, modo Prophetica, modo Proverbialis, modo doctrinalis, lit. tom. 1. p. 120. col. 4. consolatur infirmos, erudit imperitos, & corrigit inquietos, myst. tom. 1. p. 225. col. 3. dicitur vomer, securis, gladius, & stimulus, lit. tom. 1. pag. 230. col. 3. quærit veritatem expositionis, non ornatum verborum, myst. tom. 1. p. 283. col. 4. dicitur arcus, mor. tom. 2. p. 22. c. 1. dicitur locus pascualis, lit. tom. 2. p. 53. col. 1

Sacram scripturam corrumpentes sunt adulteri spirituales, mor. tom. 2. pag. 130. col. 3

Sacra scriptura dicitur habere dura, myst. to. 2. pag. 151. col. 2. est arcus in nubibus cœli, ibid. col. 4. dicitur stratus, mor. tom. 2. pag. 157. c. 1. dicitur mensa parata, alleg. tom. 2. p. 174. col. 4. est mensa de lignis sethim, mor. tom. 2. pag. 175. col. 1

Sacram scripturam diminuentes reprehenduntur, mor. tom. 2. pag. 179. col. 2. quomodo exponere debemus, ibid.

Sacræ scripturæ ostium humile est, mor. tom. 2. p. 198. c. 4

Sacra doctrina est panis cœlestis, mor. tom. 2. p. 201. c. 4

Sacra scriptura imperscrutabilis, mor. to. 2. p. 202. col. 2. fluvius dicitur, mor. tom. 2. p. 204. col. 2. est pascua Domini, mor. t. 2. p. 210. col. 3. dicitur Testamentum, mor. to. 2. p. 234. col. 4

Sacrum altare, memoria passionis Christi, alleg. tom. 6. p. 261. c. 2

Sacra scriptura utitur parabolis, ut scilicet facilius capiatur, & ut sub una re multa comprehendat, l. t. 3. p. 11. c. 3. non est a quovis ad libitum exponenda, sed secundum quod Spiritus sanctus revelat, & sancti Patres exponunt, l. t. 3. p. 16. c. 3. est statera, quæ in se semper est justa, sed in ore multorum est dolosa, qui eam pervertunt; vel statera recta in ore, sed dolosa in opere; dicunt enim, sed non faciunt, l. to. 3. p. 22. c. 1. semper clamat, accipe, fuge, & cave; accipe gratiam, fuge culpam, cave peccata, sed illa non audiunt contemptores, lit. to. 3. p. 27. c. 1. hæreditas nominatur, myst. t. 3. p. 35. col. 4. comparatur aquæ, quia lavat, & mundat hominum mentes a sordibus peccatorum, lit. t. 3. p. 39. c. 1. & quia irrigat, & fœcundat hominum mentem, ibid. cœlum, & terra dicitur, cœlum quoad difficilia arcana, quoad moralem, & mysticam intelligentiam, & quoad novum Testamentum: terra quoad planiores sententias, quoad litteralem intelligentiam, & quoad vetus Testamentum, myst. t. 3. p. 54. c. 1. debet esse aliena ab omni varietate, superfluitate, & falsitate, l. t. 3. p. 54. c. 2. mare nominatur, quia in ipsa omnia flumina doctrinarum, vel scientiarum absorbentur, mor. t. 3. pag. 71. col. 4. est os Dei, quia per ipsam manifestatur omne, quod necessarium est ad salutem, & per illam loquitur Deus, lit. tom. 3. p. 91. col. 4. pie est legenda, pie eam legit, qui cum devotione legit, quæ intelligit; & quæ non intelligit, non reprehendit, sed studiose acquirit, lit. tom. 3. p. 137. c. 2

Sacræ scripturæ nihil est addendum, aut diminuendum, perfecte namque tradita est sine diminutione, & superfluitate, lit. tom. 3. pag. 202. col. 3

Sacra est ipsa Ecclesia, myst. tom. 4. pag 117. col. 4

Sacra scriptura ob multa aquila dicitur, myst. t. 4. p. 308 c. 2. comparatur melli, & quomodo, mor. t. 5. p. 12. c. 4. cur per quatuor rotas signatur, mor. to. 5. p. 40. col. 4. ubi colla habeat, mor. to 5. pag. 41. col. 2. ubi pennas habeat, mor. tom. 5. pag. 41. col. 2. ubi circulos habeat, mor. tom. 5. pag. 41. col. 2. docet non reverti de cœlestibus ad inferiora, mor. tom. 5. pag. 41. col. 2. docet non reverti de virtutibus ad peccata relicta, mor. tom. 5. pag. 41. col. 2. maxime detestatur reverti ad vomitum, mor. ibid. finaliter quid doceat, mor. ibid. corpus habet & carnes, & quomodo, mor. ibid. ubi habeat manus, mor. ibid. est simila, dum confortat irascibilem; mel, dum dulcorat concupiscibilem; oleum, dum illuminat rationabilem, myst. tom 5. pag 59. c. 2

Sacra eloquia igniti lapides dicuntur propter firmitatem, & charitatem, myst. tom. 5. pag. 99. col. 2

Sacræ scripturæ consuetudo quæ, exp. to. 5. p. 162. col. 1
Sacra scriptura quot annis, & quot mensibus, & quomodo claudatur,
mor. to. 6. p. 156 c. 2. dicitur regnum Dei, & cur, lit. to. 6. p 265. c. 3.
sponsa intellectus, sponsus, quomodo, mor. t. 7. p. 41. c. 1. cur dicatur
regnum, exp. gl. to. 7. p. 60. c. 1 est calix propinans quatuor genera
vinorum, lit. to. 7. p. 100, col. 3. speculum, mor. to. 7. p. 111. col. 3
Sacram scripturam humano sensui aptantes, arguuntur, exp.
glos. tom. 7. p. 123. col. 1
Sara interpretatur carbo, vel angustia, lit. to. 7. p. 240. col. 4
Sacra scriptura est testamentum Dei, & qui sint spernentes il-
lam, mor. to. 7. p. 155. c. 1. est ostium, quod ducit ad alium
ostium, lit. tom. 7. p. 378. col. 1
Sacramentum Baptismi calculus dicitur, lit. to. 7. p. 375. col. 1
Sacræ scripturæ illuminationes, mor. to. 7. p. 375. c. 4. ex arcu
emittuntur sagittæ, quæ quosdam vulnerant ad mortem, lit.
to. 7. p. 385. col. 1
Sacramento Baptismi, seu poenitentiæ suscepto, tunc multæ su-
perveniunt tentationes, mor. to. 1. p. 43. col. 4
Sacramenta omnia, quibus Ecclesia Dei instituitur, figuraliter in Exo-
do continentur, Prol. to. 1. p. 75. c. 1. sunt arma militiæ nostræ, all.
to. 2. p. 27. c. 3. vestigia sunt, alleg. to. 2. p. 31. c. 3. sunt vestes
Christi, & Ecclesiæ, mor. to. 2. p. 51. col. 1
Sacramenta Eucharistiæ quinque pulchra notanda, alleg. t. 2. p. 51.
c. 3. manducatio quomodo differat, & bonis, & malis, ibid.
Sacramenta universæ civitatis, alleg. to. 2. p. 76. c. 2. sunt divi-
tiæ Ecclesiæ, mor. to. 2. p. 93. col. 2
Sacramentorum mutatio in sacrificia laudis, lit. to. 2. p. 127. c. 4
Sacramentum est templum Domini, myst. to. 2. p. 124. c. 2
Sacramenti Eucharistiæ confirmatio per sacram scripturam, all.
tom. 2. p. 201. col. 1
Sacramentum altaris Domini, altare dicitur, mor. to. 2. p. 220. c. 2
Sacramenta Evangelica vocantur pigmenta, quia redolent suavita-
tes, quia suavia sunt, myst. to. 3. p. 242. c. 2. Ecclesiæ suscipientes
possident umbilicum terræ, idest, medium terræ, mor. to. 5. p. 121.
c. 2. Ecclesiæ tradita sunt in medio terræ, quia Christus operatus
est salutem in medio terræ, ibid. dum violantur, ille, cujus sa-
cramentum est, violatur, exp. to. 5. p. 226. col. 1
Sacramentum, & res sacramenti dantur, & quid utrumque sit, no-
tatur, lit. to. 6. p. 219. c. 4. angusta porta dicuntur, & cur, lit. to.
6. p. 28. c. 2. revelantur humilibus a patre, lit. to. 6. p. 193. col. 4
Sacramentum, & res sacramenti dantur, & quid utrumque sit,
notatur, lit. tom. 6. p. 219. col. 3
Sacramentum, idest, sacrum secretum, exp. glos. to. 7. p. 6. c. 3. inter-
dum sumitur large, ut sacramentale dicatur etiam sacramentum,
exp. glos. to 7. p. 34. c. 4. Eucharistiæ recipientes, non omnes
effectum illius recipiunt, lit. to. 7. p. 100. col. 1. Eucharistiæ
plenum est miraculis, exp. glos. to. 7. p. 104. col. 1
Sacramenta quomodo adinvicem excellant, ibid. col. 3. an sint
plura septem, ibid. col. 4
Sacramentum est Christi Incarnatio, lit. to. 7. p. 189. c 4. altaris dici-
tur calculus, lit. to. 7. p. 375. c. 1. Sacrarium quid, lit. to. 7. p. 95. c. 2
Sacrificare super lateres est religionem suam ad carnales volu-
ptates referre, mor. tom. 4. p. 163. col. 4
Sacrificia noluit Dominus sibi exhiberi a populo Judæorum, ne Dæ-
monibus illa immolarent, myst. to. 1. p. 8. c. 2. legalia, ut opus ope-
ratum non fuerunt meritoria, nec gratiam conferebant, opus vero
operans erat meritorium, lit. to. 1. p. 91. c. 1. veteris legis non place-
bant Deo in seipsis, sed ratione rei figuratæ, & operis operantis,
scilicet ratione devotionis, & interioris devotionis, lit. t. 1. p. 105. c. 1
Sacrificium orationis libentius accipitur, quod in conspectu mi-
sericordiæ judicis proximi dilectione conditur, lit. to. 1. p. 457.
c. 3. justitiæ duplex, myst. to. 2. p. 9. col. 3
Sacrificia diversa in veteri lege, mor. to. 2. p. 24. col. 3. Christi
multa fuerunt, alleg. to. 2. p. 43. col. 2
Sacrificium triplex, cordis, oris, & operis, ibid. col. 3
Sacrificia multiplicantur non ratione meriti, sed ratione fidei,
all. to. 2. p. 105. c. 1. noluit Deus, ut res, sed ut signa, ibid. He-
bræorum abolita, alleg. to. 2. p. 129. c. 1. debent esse lucidissi-
ma, & quomodo, mor. to. 2. p. 138. col. 2
Sacrificium quod sit, multiplex est, mor. to. 2. p. 281. c. 3
Sacrificia Judæorum, cur acceptit Deus, lit. to. 4. p. 5. c. 2. ex ra-
pina Deo non placent, myst. to. 4. p. 153. col. 1
Sacrificium Judæorum parit sacrificia idolorum, mor. to. 4. p. 169. c. 2
Sacrificia Judæorum Deo uni placere per multa declaratur, ibid.
Sacrificium non, sed animam accipit Deus, lit. to. 4. p. 197. c. 3. quod-
libet suam habebat libationem, exp. to. 5. p. 138. col. 3
Sacrificia qualia a Judæis debebant fieri in solemnitatibus, exp. to. 5.
p. 140. c. 1. legis, & cæremoniæ ad quod instituta, lit. to. 6. p. 35. c. 4
Sacrificium altaris figura est, & repræsentatio Dominicæ cruci-
fixionis, lit. tom. 6. p. 272. col. 2
Sacrificia diversa fiebant secundum diversitatem, & majoritatem
peccatorum, exp. glos. to. 7. p. 24. c. 2. ante legem facta an
essent meritoria, exp. glos. to. 7. p. 29. col. 2
Sacrificium in lege veteri præcipuum, exp. glos. to. 7. p. 104. c. 3
Sacrificium Deo est maceratio carnis, & eleemosyna, lit. t. 7. p. 187. c. 3
Sacrificii similitudinem præmisit Christus in Melchisedech, lit.
tom. 7. p. 248. col. 1
Sacrificandi modus in veteri Testamento, lit. to. 7. p. 258. c. 2
Sacrificia legalia Dominum reprobasse multis locis sacræ Scri-
pturæ habetur, lit. to. 7 p. 251. c. 4. legalia voluit Deus plu-
ribus rationibus sibi offerri, ibid.
Sacrilegii species est res pauperum non pauperibus dare, mor.
tom. 2. p. 293. col. 1
Sacrilegi qui, lit. tom. 7. p. 302. col. 3
Sacculus facilius contemnitur, quam voluntas, lit. to. 6. p. 241. c. 3
Sacculus, & pera denotant necessaria, myst. to. 6. p. 161. c. 3
Saccus habet multas pulchras significationes, alleg. to. 2. p. 71. c. 1. quid
significet, mor. to. 7. p. 97. c. 1. pecuniæ Christi quando conscissus,
mor. to. 7. p. 103. c. 3. est patientia, lit. to. 7. p. 265. c. 1. mortalis car-
nis Christi quando fuerit conscissus, lit. to. 7. p. 387. c. 1. & jejunium
arma sunt pœnitentium, exp. to. 5. p. 193. col. 4
Sade quod interpretatur justitiæ, & cur illi propositioni prærpona-
tur, quia ex justitia sunt Jerusalem destructa, lit to. 4. p. 290. c. 3
Sadich interpretatur consolatio, lit. to. 2. p. 317. col. 1
Sadoch qui fuit, exp. to. 5. p. 130. c. 2. interpretatur justus, ibid. fuit
justus re, & nomine, exp. to. 5. p. 135. c. 4. justus interpretatur,
Christum significat, lit. to. 6. p. 4. col. 2
Saducæi non credebant resurrectionem, lit. to. 6 p. 10 c. 1. quid cre-
derent ostenditur, lit. to. 6. p. 71. c. 1. dicebant, quod corpore in-
terempto, anima quoque mortua esset, lit. to. 6. p. 71. c. 1. interpre-
tantur justi, myst. to. 6. p. 251. c. 2. significant hypocritas, myst.
to. 6. p 251. c. 2. non recipiunt Prophetas, lit. to. 6. p. 252. c. 1. hæ-
retici negabant resurrectionem, lit. to. 7. p. 183. c. 4. quare inter-
pretantur justi, lit. tom. 7. p. 285. col. 3
Sæculare desiderium specialiter est avaritia, lit. to. 7. p. 234. col. 1
Sæculum præsens est tempus animam formandi, in futuro tempus
erit formandi corpora, myst. to. 1. p. 4. c. 1. est Ecclesia militans,
partes hujus sæculi sancti sunt boni, non enim omnes, qui sunt
in Ecclesia, sunt boni, lit. to. 3. p. 201. col. 1
A Sæculo, idest, ab antiquo, mor. to. 4. p. 180. col. 1
Sæculum vocatur ætas unius hominis, exp. to. 5. p. 97. col. 2
Sæculi hujus nequam, ac pravi filii, lucis filios bonos perse-
quuntur, lit. tom. 6. p. 3. col. 2
Sæculum, & æternum unum, & idem, lit. to. 6. p. 137. col. 2
Saen interpretatur huc, all. to. 2. p. 307. c. 2. interpretatur du-
cte, aliter ibid. quid signat, all. ibid. interpretatur duo huc,
sive oliva, seu fornicario, myst. to. 3. p. 67. col. 2
Sævitia diaboli monstratur per Leonem, & Ursum, mor. tom.
2. p. 20. col. 4
Sagena est magnum rete, in quo pisces magni, & parvi ca-
piuntur. Gargastium est vas magnum, in quo magni tan-
tum pisces capiuntur, lit. tom. 1. p. 455. col. 1
Sagenas siccare est cessare a piscatione mundanorum, sive a cu-
riositate mundi, myst. tom. 5. p. 93. col. 3
Sagenæ in Tyro siccantur in medio maris, quia in mundo ali-
quando cessatur a curiositate vana, premente abundantia
amaritudinis, & tribulationis, ibid.
Sagena etiam prædicationem significat, ibid.
Sagena, idest, prædicatio post prædicationem debet siccari, &
reparari in medio maris, quia prædicator post prædicationem
debet ad se reveni, & omnem maculam, quam contraxit in præ-
dicatione, debet abluere in cordis amaritudine, & ab humore
peccati ipsam prædicationem siccam debet reddere, ibid. vel
rete dicitur Bal, exp. tom. 7. p. 204. col. 3
Sagenam, & retia oportet præparare aliquando per studium,
& meditationem, myst. tom. 5. p. 93. col. 3
Sagittas sex infixit Dominus Adæ, & toti posteritati ejus, quæ
sunt, fames, sitis, calor, frigus, lassitudo, infirmitas, &
mortis necessitas, lit. tom. 1. p. 176 col. 3
Sagittæ Domini ejus ultiones sunt, lit. to. 1. p. 176. c. 3. ardentes ori-
ginale peccatum, & fomes, Pen. to 2. p. 97. c. 4. idest, auctorita-
tes sacræ Scripturæ, alleg. to 2. p. 97. c. 2. sunt verba Christi, alleg.
to. 2. p. 117 c. 2. Prædicatorum debent esse acutæ, mor. to. 2. p. 117.
c. 3. Domini quæ sint, alleg. to. 2. p. 239. col. 1
Sagitta quid significet, alleg. tom. 2. p. 241. col. 3
Sagittæ dicuntur multipliciter in sacra Scriptura, lit. to. 2. p. 322. c. 2
Sagitta est auctoritas sacræ Scripturæ, mor. to. 4. p. 34. col. 4
Sagittæ propter tria Prædicator comparatur, mor. to. 4. p. 109. col. 4.
Sagittæ vulnerantes corda hominum sunt incarnationis beneficia, nati-
vitatis, passionis, &c. myst. to. 4. p. 110. col. 1
Sagittam mittens ad signum non semper percutit, myst. t. 4. p 299 c. 1
Sagitta est illata tentatio, mor. to. 4. p. 194. col. 1. quæ Christus
dicitur salubris, & lethalis est, lit. to. 6. p. 3. c. 3
Sagittarii sunt Dæmones, sagittæ eorum suggestiones, lit. to. 1. p. 244.
c. 2. sunt qui nimis ad idololatriam alios cogunt, mor. to. 5. p. 242.
col. 1. etiam sunt aculei timoris male humiliantis, ibid.
Sagum est pallium militare quadratæ formæ, lit to. 1. p. 200. col. 1
Sal fœderis appellatur, quia non licebat offerre sacrificium si-
ne sale, lit. tom. 1. p. 105. col. 3
Sal discretionis in aqua lacrymarum, mor. to. 2. p. 22. col. 2

Sale

Sale falitur, cum duritia, & acerbitate satisfactionis, & pœnitentiæ omnis malus humor peccati deficcatur, myst. to. 5. p. 56. c. 2
Sal apponitur in omni sacrificio, exp. to. 5. p. 136. c. 1. ubi spargitur, terra omnino inutilis redditur, exp. to. 5. p. 209. c. 1. lux prius, postea, cur, & quid sibi velit, docetur, lit. to. 6. p. 18. c. 1. carnem servat incorruptam, ibid. insulsum quid, lit. to. 6. p. 106. c. 4. multa operatur, quæ notantur, ibid. multiplex, lit. to. 6. p. 106. c. 3. quid faciat, dicitur, lit. to. 6. p. 222. c. 2. Prædicator est, ibid. ponitur in omni sacrificio, mor. to. 6. p. 314. c. 2. cujus est arcere putredioem, denotat increpationem, lit. tom. 6. p. 337. col. 1
Sale omnia condiri cur præceperit Deus, mor. to. 7. p. 55. c. 2
Salathiel quomodo interpretatur, exp. to. 5. p. 215. c. 1. ubi sit natus, ibid. petitio mea Deus interpretatur, lit. to. 6. p. 4. c. 2
Salim civitas ast in qua regnavit Melchisedech, lit. to. 6. p. 300. c. 1. interpretatur vulpes, mor. to. 6. p. 300 col. 2
Saliva oris Christi quid sit, mor. to. 5. p. 23. c. 4. dicitur Dei sapientia, quæ ore Altissimi prodivit, myst. to. 6. p. 345. col. 4
Salices sunt mundani amatores steriles, & palustres, myst. t. 4. p. 39. c. 1
Salix plantatur sine radice, myst. to. 4. p. 98. col. 4
Salices sunt justi, ibid.
Salmanasar Rex Assyriorum, lit. to. 4. p. 22. c. 3. & Sennacherib, quid sentiant Judæi, ibid.
Salmon filius Naasonis fuit substitutus duci patri in tribu Juda per desertum a Moyse, lit. to. 6. p. 3. c. 3. sensibilis interpretatur, & Christum significat, ibid. c. 4. fuit tribus Judæ princeps, & Raaban sibi copulavit, ibid.
Salomæ magna laus affertur, lit. to. 6. p. 66. c. 1. quomodo secuta sit Dominum, & quando, ibid. cur petierit filios sedere ad dexteram, atque sinistram, ibid.
Salomon non peccavit jubens ut Joab interficeretur in tabernaculo, lit. to. 1. p. 266. c. 3. Christus est, regnum ejus Ecclesia, thronus B. Virgo, myst. to. 1. p. 276. c. 1. & 2. significat pacificum, alleg. tom. 2. p. 180. col 4
Salomonis templum mystice exponitur, myst. to. 2. p. 192. col. 2
Salomon interpretatur pacificus, lit. to. 2. p. 328. c. 3. non perfecte pœnituit, lit. to. 4. p. 9. c. 2. in Proverbiis docet bene uti mundo, in Ecclesiast. contemnere mundum, in Canticis Canticorum docet sponsi amplexibus anhelare, Prol. to. 3. p. 69. c. 3. Ecclesiastes, & Idida sunt, & ejusdem hominis nomina, primum interpretatur rex pacificus, secundum concionator, tertium Deo dilectus, ibid. fuit sapientior Abraham, Moyse, & David, sapientia rerum, non sapientia fidei, lit. to. 3. p. 73. c. 3. in omni gloria sua cur non fuerit ita bene vestitus; sicut lilia, lit. to. 6. p. 26. col. 3. habebat quadraginta millia præsepia equorum currilium, & duodecim millia equorum equestrium, lit. to. 6. p. 140. col. 4
Salomon quantam copiam argenti attulerit in Jerusalem, lit. to. 6. p. 243. c. 4. quando dedicavit templum, lit. to. 6. p. 352. c. 3
Salomonis libri utrum debeant frequentari, Prol. to. 7. p. 3. c. 3
Salomon ostenditur numquam perfecte pœnituisse, Prol. to. 7. p. 3. c. 3
Salomonis tres inimici, lit. to. 7. p. 170. col. 3
Saltatio ubi est, ibi quoque diabolus, lit. to. 6. p. 53. c. 3
Saltus dicitur populus Israel, & cur, lit. to 4. p. 26. c. 3. populum inutilem monstrat, myst. to. 4. p. 26. c. 4. densitas peccatorum, myst. to. 4. p. 49. c. 2. sunt curiales, qui etsi plures sint, tamen steriles sunt, mor. to. 4. p. 100. c. 2. homines mundanos, & infructuosos dicit, myst. to. 4. p. 188. c. 2. meridiani metaphora, exp. to. 5. p. 76. c. 3. vocatur pulchre Jerusalem, quia feroces homines in eo habitabant, sicut feræ in saltu, ibid. iste dicitur saltus meridianus, sive saltus agri meridiani, quia a parte Australi erat respectu Chaldeæ, ibid. agri dicitur, quia Jerusalem quondam fuit fertilis sicut ager, sed jam facta fuit saltus, ibid. agri meridiani dicuntur aliqui religiosi, qui in agro Domini positi ad fructificandum non fructificant, sed infructuosi sunt, & si fructum aliquem faciunt, fructus eorum est inutilis, & acerbus, mor. to. 5. p. 76. c. 4. etiam meridianus potest denotare totam Ecclesiam Christianorum, ibid.
In Salvandis quatuor notantur, impletio desiderii, facilitas exaudiendi, remuneratio & securitas præmii, mor. to. 2. p. 21. c. 3
Salvabantur aliqui, &c. Judæ destruatur, lit. to. 6. p. 18. c. 2
Salvator Christus est, lit. tom. 4. p. 56. col. 3
Salvandorum tria genera notantur, myst. to. 4. p. 158. col. 4
Salvatorem dicunt Hebræi Cyrum fuisse, & illa tota explanatio, quæ Christo competit, Cyro adscribitur, lit. to. 4. p. 156. col. 1
Salvabantur multi in claustro, & multi in sæculo, myst. t. 4. p. 165. c. 2
Salvati mittuntur ad alios salvandos, mor. to. 4. p. 172. c. 2
Salvabitur unusquisq; proprio suo merito, quomodo, lit. t. 4. p. 216. c. 4
Salvatio in anima, & in Ecclesia quando erit, myst. to. 5. p. 191. c. 4
Salvantur illi, qui innocentiam baptismalem servant, myst. to. 5. p. 117. col. 2
Salvator non dicitur sacerdos inquantum homo, myst. tom. 5. p. 215. col. 2. dicitur Angelus magni consilii inquantum Deus, ibid.
Salvandorum opera in quo genere operum comprehendantur, exp. glos. tom. 7. p. 80. col. 4

Salvat Dominus fideles hic, & in futuro, & quomodo, lit. tom. 7. p. 215. col. 2
Salvator noster quomodo benignus, & humanus, lit. to. 7. p. 235. c. 1
Salus temporalis, spiritualis, & gloriæ, mor. to. 2. p. 35. c. 4. provenit a gratia, & libero arbitrio, lit. to. 2. p. 36. c. 4. Dei, nobis per gratiam collata, mor. to. 2. p. 39. c. 3. duplex, dexteræ, & sinistræ, alleg. to. 2. p. 44. c. 1. nostra est Deus multis de causis, mor. to. 2. p. 61. c. 2. duplex, mor. to. 2. p. 71. c. 4. dicitur tripliciter, mor. to. 2. p. 113. c. 1. In quibus ponenda sit, ibid. col. 3
Salutis locus non reperitur extra Ecclesiam, alleg. to. 2. p. 176. c. 2
Salus facta per Baptismum, alleg. to. 2. p. 189. c. 3. bonorum deprecatur, alleg. to. 2. p. 190. c. 3. nostra per incarnationem inchoata, completa fuit per resurrectionem, alleg. to. 2. p. 211. c. 1
Saluti contraria est prosperitas mundi, mor. to. 2. p. 301. col. 4
Salus quadruplex, lit. to. 2. p. 319. c. 2. ex Deo, perditio ex nobis, myst. to 4. p. 114. c. 2. sempiterna bis datur electis, myst. to 4. p. 119. c. 1. a malo liberat, quosque alios effectus operetur, dicitur, myst. to. 4. p. 122. c. 2. omnis a tribus acquiritur, quæ clare, ac optime docentur, lit to. 6. p. 37. c. 1. patriæ omnibus optanda, lit. tom. 6. p. 192. c. 3. peccatorum refectio Dei est, & Sanctorum, myst. tom. 6. p. 225. c. 4. Judæorum hodie data est gentibus, myst. to. 6. p. 244. col 2. nulli est certa, lit. tom 6. p. 239. col. 1. pro redemptione sumitur, exp. glos. to. 7. p. 104. col. 3
Salutis nostræ opus continet tria, mor. to. 7. p. 168. col. 2
Salus in novo Testamento, in veteri sermo, lit. to. 7. p. 240. col. 4
Salus, & gratia idem sunt in re, lit. to. 7. p. 324. col. 1
Salutem quare Joannes non præmittat in epistola sua, lit. to. 7. p. 346. col. 2
Salutare consistit in Sanctorum glorificatione, mor. to. 2. p. 105. c. 4
Salutare Dei novum Testamentum, mor. to. 2. p. 179. col. 2
Salutantes non resalutare signum est odii, vel maximæ superbiæ, lit. tom. 3. p. 249. col. 2
Salutare verbum Dei est, mor. to. 4. p. 87. col. 4
Salutare Dei, Jesus Christus est, myst. to. 4. p. 122. col. 3
Salutatio Apostolorum notatur, lit. to. 6. p. 131. col. 4
Salutandi qui sint a nobis, quive non, notantur, lit to. 6. p. 132. col. 1
Salutationem B. Mariæ pro majori parte fecit Angelus, pro minore Elisabeth, lit. to. 6. p. 135. c. 3. quomodo prohibeat Dominus, & qualem, lit. tom. 6. p. 192. col. 2
Salutatio est prosperitas humana, ibid.
Salutationem præmittere non est necessarium, Prol. to. 7. p. 4. c. 1
Salutat Paulus amicos, & non inimicos, cur, lit to. 7. p. 235. c. 4
Salutare, tria non salutantur, lit. to. 7. p. 358. col. 3
Salvum faciet Dominus quomodo, lit. to. 6. p. 5. col. 2. facere a peccatis, ad solum Deum spectat, ibid.
Salvum facturum esse populum suũ Jesum, quomodo intelligitur, ib.
Samaria metropolis, lit. to. 4. p. 26. c. 1. custodia interpretatur, myst. to. 4. p. 28. c. 1. caput avaritiæ, myst tom. 4. p. 19. col. 4. & Sodoma sunt sorores Jerusalem, exp. to. 5. p. 63. c. 1. dicitur major quam Jerusalem, quia prior peccavit, & ab Assyriis prius ducta est in captivitatem, ibid. & Sodoma duæ sorores, myst. to. 5. p. 63. c. 2. major soror est, & significat clericos sæculares, ibid. recipit antiquam beatitudinem, cum hæreticus redit ad fidem, myst. tom. 5. p. 64. col. 2
Samariæ titulus est hæreticorum pravus intellectus, myst. to. 5. p. 173. col. 2
Samaria ubi sita sit, myst. to. 5. p. 185. c. 1. dicitur plaga lectuli, & cur, ibid. dicitur plaga lectuli, quia fuit occasio, quare fuerunt plagati, lit. ibid. falsa significat hæreticos, myst. ibid. hæreticos denotat, myst. to. 4. p. 194. c. 4. subversa est ab Assyriis, Jerusalem a Chaldæis, exp. to. 5. p. 195. col. 1. dicitur domus pulveris, & cur, ibid.
Samariæ peccata quanta, exp. to. 5. p. 199. col. 1
Samaria, quæ custodia dicitur, quid præstet, docetur, mor. to. 6. p. 235. c. 3. interpretatur custodia, mor. to. 6 p. 303. c. 3. quid sit, ibid. unde dicta sit, ibid. Civitas religionem denotat, ibid. col. 4
Samariæ, idest, religionis muri, & turres sunt Prælati, & Angeli, ibid.
Samaria interpretatur excelsa superbia, lit. to. 6. p. 306. col. 1
Samaritani circumcisionem tenebant, sed idola colebant, Prol. tom. 1. p. 220. col. 1
Samaritanus vinum, & oleum infudit vulnerato a latronibus, ut daret exemplum rectoribus, ut in sanandis excessibus subditorum sit pie seviens disciplina, & juste blandiens misericordia, lit. tom. 3. p. 110. col. 2
Samaritanus tria fecit vulnerato, quæ autem denotent, docetur per longum, mor. tom. 6. p. 195. col. 2
Samaritani Dominum hospitio recipere noluerunt, mor. tom. 6. p. 235. col. 3. in comparatione Judæorum laudantur in duobus, lit. tom. 6. p. 309. col. 3
Samaritanus interpretatur custos, mor. to. 6. p. 343. col. 2
Sambuca in musicis est species simphoniarum, exp. t. 5. p. 149. c. 1. est genus ligni fragilis, unde sambucæ instrumenta componuntur, ibid. etiam est genus citharæ rusticæ, ibid.

Sambucinarius, vel sambustris, dicitur ille, qui in cithara rustica canit, exp. tom. 5. p. 149. col. 1
Sambucus generaliter dicitur saltator, & histrio, ibid.
Sambuca in manu Episcopi quid significat, lit. to. 6. p. 266. col. 2
Samos civitas est, ubi ars figulorum est reperta, lit. to. 4. p. 101. col. 3
Samuelem quare prohibuerit Dominus, ne oraret pro Saul, lit. tom. 7. p. 169. col. 1
Sanabilis, & insanabilis plaga peccati, alleg. to. 2. p. 107. col. 4
Sanabiles sunt homines, quia pœnitere possunt, & recuperare esse gratiæ, & gloriæ, non sic Angeli a Deo effecti sunt, lit. tom. 3. p. 138. col. 4
Sanat Dominus omnes stans super illos, lit. to. 6. p. 157. col. 3
Sanatio leprosi, generis humani est sanatio, myst. to. 6. p. 159. col. 3
Sanando Dominus, & orando duplicem ostendit oraturam, lit. tom. 6. p. 160. col. 2
Sanctificatio Dei vocatur Ecclesia, myst. tom. 4. p. 159. col. 4
Sanctificare quid sibi velit, lit. tom. 4. p. 23. col. 1
Sanctificatio quomodo, & cur æquipollet immunditiæ, expos. tom. 5. p. 137. col. 4
Sanctificationis phiala dicitur virtus orationis, mor. to. 5. p. 231. col. 1. corona spes est, mor. to. 5. p. 231. col. 1. ornamentum aureum, charitas est, ibid.
Sanctificationis libatorium dicitur dulcedo devotionis, ibid. mortariolum aureum dicitur dolor contritionis, ibid. velum dicitur rubor confessionis, ibid.
Sanctificatio Sabbati est aliud, quam observatio illius, expos. glos. to. 7. p. 26. col. 2. duplex, purgativa, & præservativa, exp. glos. to. 7. p. 46. col. 1. multiplex, lit. to. 7. p. 199. col. 4
Sanctificator omnium Deus, myst. to. 4. p. 33. col. 4
Per Sanctimoniam nostram Deum honoramus, mor. tom. 2. p. 251. col. 2
Sanctimonia unde dicatur, lit. to. 7. p. 272. col. 2
Sanctitas, quæ est fundamentum virtutum, lit. to. 1. p. 120. c. 2. religionis divinæ est tantæ virtutis, ut plerumque ipsi infideles eam venerentur, lit. to. 3. p. 34. c. 2. vitæ in duobus consistit, Prol. to. 5. p. 145. c. 1. munditia interior, lit. to. 6. p. 139. c. 2. Christi creata, & increata, lit. to. 7. p. 350. col. 3
A Sanctuario Dei judicium dicitur incipiendum, alleg. t. 2. p. 181. c. 1
Sanctuarium Christi cor hominis, mor. to. 2. p. 255. c. 4. Domini sunt Prælati, & quomodo, mor. to. 3. p. 38. c. 2. Domini sunt illi, in quibus Dominus multa bona naturæ, & etiam in aliquo tempore multa bona gratiæ quasi in Sanctuario reposuerat, mor. to. 5. p. 38. c. 2. Domini sunt claustrales, & quomodo, ibid. sunt viri a quibus incipit judicium Domini, & quomodo, ibid. Domini tunc pollutum est, terra Israel desolata, & domus Juda ducta captiva, quando sacerdotes, vel religiosi, & claustrales peccant, & amittunt sanctitatem castitatis, studium contemplationis, & exercitium divinæ laudis, sive confessionis peccati, myst. to. 5. p. 91. c. 2. quid appellatur, exp. to. 5. p. 134. c. 2. exterius vocatur atrium templi, exp. to. 5. p. 136. c. 2. interius atrium interius templi, ibid. sanctitatis quale sit, exp. to. 5. p. 139. c. 1. vocatur portio Levitica, & cur, exp. to. 5. p. 143. col. 3. fortitudinis est templum Dei, cap tom. 5. p. 162. col. 4
Sancti cœli dicuntur, quia enarrant gloriam Dei, mor. to. 1. p. 2. c. 2. maximam curam habent conservandi pacem, lit. to. 1. p. 18. c. 1. non solum gloriam non appetunt, sed etiam hoc primum fugiunt, quod se amari sentiunt, mor. to. 1. p. 19. c. 1. quo magis divinitatis interna prospiciunt, tanto magis se nihil esse conspiciunt, lit. to. 1. p. 73. c. 3. dicuntur sacrificia, quia partim pro se passi sunt, at Christus dicitur holocaustum, quia nihil pro se, sed totus pro nobis incensus est, myst. to. 1. p. 28. c. 3. sunt ligna præcisa a mundo, & plantata in cœlo, unde arbores Paradisi vocantur, mor. to. 1. p. 30. col. 2
Sanctus Isaac significat defectum charitatis, & aliarum virtutum, mor. tom. 1. p. 36. col. 2
Sanctorum triplex varietas, prima est pugna inter carnem, & spiritum, secunda est diversarum passionum perpessio, tertia est profectus bonorum operum, myst. to. 1. p. 42. col. 2
Sancti etiam peccata venialia quæ habent, magni faciunt, & se maculatos reputant, ibid. in hoc sæculo similes sunt lunæ, quæ in præsenti tempore non est sine macula, at in fine erit omnino sine macula; sic Sancti in hac vita habent aliquam maculam, sed tandem erunt ab omni macula purgati, ibid. quo magis debilitantur in corpore, eo fortiores in spiritu sunt, mor. to. 1. p. 45. c. 4. hanc terram pro incolatu tantum habent, & se peregrinari semper considerant, lit. to. 1. p. 68. c. 1. vocantur colles æterni propter virtutis eminentiam, atque constantiam, myst. to. 1. p. 74. c. 2. dicuntur inhabitare in lege Domini, quoniam die, ac nocte illam meditantur, Prol. to. 1. p. 75. c. 1. possunt imprecari mala non libidine vindictæ, sed amore justitiæ Dei, lit. to. 1. p. 184. c. 3. & justi, etsi a Deo sublimentur, & virtutibus multis emicent, tentationibus subjacent, ut propriam infirmitatem agnoscant, & de virtute Dei glorientur, lit. to. 1. p. 284. c. 1. orant tantum, quod Deum velle vident, lit. to. 1. p. 377. c. 4. gaudent de morte sibi propinquante, quia eis vivere Christus est, & mori lucrum, lit. to. 1. p. 400. c. 1. Iræ Dei resistunt, quando ipse sanctis inspirat, ut se suis precibus opponant, & teneant eum, sed in his, quæ apud Deum definita sunt, nemo resistit, cum ipse ut rogetur non aspirat, lit. tom. 1. p. 406. col. 4
Sanctorum exempla sunt clypei, myst. to. 2. p. 11. c. 4. Imitatores dicuntur filii hominum, mor. to. 2. p. 26. col. 1
Sancti non amittunt hæreditatem, quia est eis præclara ut Naboth, mor. tom. 2. p. 29. col. 3
Sanctorum exempla faciunt vias pœnitentiæ, mor. to. 2. p. 31. c. 2
Sancti retinent longam vitam, nos retinemus longam viam, mor. to. 2. p. 45. c. 2. multa bona videbunt in æterna beatitudine, mor. tom. 2. p. 63. col. 4
Sanctum, idest, sine terra, mor. tom. 2. p. 67. col. 1
Sancti non inveniunt in mundo, nisi contradictiones, alleg. tom. 2. p. 76. col. 1
Sanctus qui vere dicatur, alleg. to. 2. p. 76. col. 3
Sancti multæ significationes, mor. tom. 2. p. 84. col. 1. quomodo Deum timeant, ibid.
Sanctorum petitiones in adventu Christi, myst. to. 2. p. 85. c. 4. lætitia qualis, mor. to. 2. p. 91. col. 1
Sancti in martyrio non trucidantur, sed honorantur, lit. to. 2. p. 94. c. 4
Sanctorum honor divitiæ æternæ, lit. to. 2. p. 95. col. 2
Sancti qui sunt sine terra, lit. to. 2. p. 95. col. 3
Sanctus, idest, agios, quod est sine terra, mor. to. 2. p. 111. c. 4
Sancti in futuro judicabunt alios, myst. to. 2. p. 113. c. 2
Sanctos vendere quomodo intelligatur, myst. to. 2. p. 114. c. 2
Sanctorum consolatio est bona conscientia, myst. to. 2. p. 115. c. 2
Sanctorum in Ecclesia conditiones, alleg. to. 2. p. 118. c. 1
Sancti viri, de quibus gaudere debeant, mor. to. 2. p. 122. c. 2
Sancti quomodo exaltent Deum, mor. to. 2. p. 145. c. 4
Sanctorum corpora quomodo visitabit Dominus, mor. to. 2. p. 161. c. 2
Sancti dicuntur colles, mor. to. 2. p. 165. col. 1
Sanctus sanctorum Christus solus est, alleg. to. 2. p. 168. c. 3
Sancti non fuerunt montes coagulati, alleg. to. 2. p. 168. col. 3. ostendunt Deum mirabilem, mor. to. 2. p. 171. col. 3. dicuntur nubes, alleg. ibid.
Sanguis significat peccatum, mor. to. 2. p. 182. col. 4
Sanctorum vita benedicit Deum, mor. to. 2. p. 183. col. 1
Sancti a Christo habent fortitudinem, ibid.
Sanctus quomodo dicatur Propheta, mor. to. 2. p. 189. col. 2
Sancti dicuntur Sol propter multa, mor. to. 2. p. 190. col. 2
Sanctorum exempla, volatilia pennata, mor. to. 2. p. 202. c. 2
Sancti quomodo dicuntur aves, ibid. non solum exterius, sed interius flagellantur, alleg. to. 2. p. 211. col. 1
Sanctorum beata possessio in patria, myst. to. 2. p. 219. col. 3
Sanctus multis modis dicitur, mor. to. 2. p. 224. col. 1
Sancti Patres, qui in Limbo erant, non poterant pedes movere ad redeundum in patria, alleg. to. 2. p. 261. c. 3. sunt lumen, alleg. to. 2. p. 265. c. 3. pœnas temporales libentius tolerant, & cur, mor. tom. 2. p. 297. col. 3
Sanctitas quid sit, mor. to. 2. p. 300. col. 4
Sancti qui quandoque peccaverunt, compatiuntur, & parcunt peccatoribus, lit. to. 2. p. 316. c. 2. dicuntur montes, lit. to. 2. p. 323. c. 1. Ecclesiam muniunt, & defendunt suis doctrinis, exemplis, & miraculis, lit. to. 2. p. 326. c. 4. dicuntur cœli, myst. to. 2. p. 340. c. 1. occidi possunt, sed flecti nequeunt, mor. tom. 2. p. 345. col. 3
Sanctorum vita semita justorum dicitur propter munditiam, brevitatem, & rectitudinem, lit. to. 3. p. 8. col. 4
Sancti numquam, aut raro gloriantur, quod strenue agant, sed in eo, quod patiuntur, lit. to. 3. p. 35. c. 3. in hac vita a Domino affliguntur propter quinque utilitates, quas ipsi in tribulationibus percipiunt, lit. to. 3. p. 45. c. 3. non solum patienter, sed & libenter, & gaudenter pro Christo tribulationes patiuntur, lit. to. 3. p. 58. c. 1. circuli dicuntur, quia moventur circulariter a Deo in Deum, quorum centrum est Christus, a quo procedunt lineæ ad circumferentiam Ecclesiæ, myst. to. 3. p. 71. c. 4. parum reputabant, quicquid patiebantur pro Christo, præ amoris magnitudine, lit. to. 3. p. 140. c. 4. in paucis vexati in hoc mundo in alia vita bene disponentur in multis, temporalia enim pauca sunt respectu æternorum, ibid. veluti grana in horreum Domini recordentur, & mali quasi paleæ tradentur igni æterno, lit. to. 3. p. 141. c. 4. In patria habebunt septem dotes, quatuor ex parte corporis, & tres ex parte animæ: sic damnati in inferno habebunt septem alias dotes his oppositas, lit. tom. 3. p. 181. col. 4
Scelus per risum operari est quasi ludendo alios opprimere, vel aliena furari, & alia scelera perpetrare, & si forte deprehenditur in scelere, dicere quod ludendo faciebat, lit. to. 3. p. 21. c. 1
Sanctus non absolute, respective tamen, lit. to. 4. p. 12. c. 1
Sanctus post mortem, ut Sanctus Petrus, Sanctus Joannes, myst. tom. 4. p. 12. col. 2
Semen sanctum, quod remanebit tempore Antichristi, lit. to. 4. p. 18. col. 2

Sanctus Israel quis esset, lit. tom. 4. p. 28. col. 3
Sanctificati qui sint, lit. tom. 4. p. 33. col. 2
Sanctificati sunt Prædicatores, myst. to. 4. p. 33. col. 2
Sancti cum blasphemare audiunt, præ timore obstupescunt, & tacent, lit. to. 4. p. 80. col. 1. viles in mundo, gloriosi tamen in conspectu Domini, mor. tom. 4. p. 110. col. 4
Sancti contemptibiles apud homines, myst. to. 4. p. 123, col. 2
Sancti lapides dicuntur propter constantiam, ordinati propter meritorum diversitatem, myst. tom. 4. p. 127. col. 4
Sancti descenderunt per prædicationem, myst. to. 4. p. 130. col. 3
Sancti moriuntur, nec aliquis compatitur, lit. to. 4. p. 134. col. 1
Sanctitas est nomen Dei, myst. to. 4. p. 136. col. 4
Sancti habent spei gaudium in præsenti, & gaudium in Spiritu sancto, & in futuro habebunt in re, myst. to. 4. p. 149. c. 3
Sancti mortui omnia vident si necessaria ad salutem ex revelatione, myst. tom. 4. p. 159. col. 3
Sancti cur justitiæ signa exteriora fugiant, myst. to. 4. p. 161. c. 3. dicuntur ædificatores sepium, lit. to. 4. p. 196. col. 1. cur desiderent hanc pœnam temporalem, dicitur, lit. to. 4. p. 219. col. 1
Sancti propter multa tribulationibus exponuntur, mor. tom. 4. p. 308. col. 1
Sanctus, idest, alios sanctificans, lit. to. 4. p. 15. col. 1
Sancti in die judicii lætabuntur de perditione malorum, myst tom. 4. p. 67. col. 2
Sancti tribulationes non timent, myst to. 4. p. 119. col. 4
Sancta animalia cur stant, & submittant alas suas, alleg. to. 5. p. 10. c. 2
Sancti trecentos nonaginta dies in pœna peragunt, & cur, myst. to. 5. p. 19. c. 2. dicuntur volucres per contemplationem, & desiderium cœlestium, myst. to. 5. p. 67. c. 3. dicuntur ligna per fortitudinem operum, & sustinentiam laborum, ibid. casum Luciferi intuentes propter elationem humiliant animas suas, per fletum, & mœrorem, ibid. c. 4. dicuntur cœli, quia sunt casa helios, idest, solis justitiæ, ibid. cur dicantur operti sacco, & tenebris, ibid. cur dicantur altitudines sempiternæ, myst. to. 5. p. 115. c. 4. quæ olim patiebantur, ibid. olim desolati erat, & quando, ibid. olim conculcati erant, & quando, ibid. olim flagellabantur facti aliis in hæreditatem, & quando, ibid. ascendebant olim super labia hominum, & quando, ibid. venient ad judicium cum Domino ad judicandum peccata malorum, exp. tom. 5. p. 122. col. 4. facula verbi divini, & igne Spiritus sancti munitiones, & argutias diaboli, & hæreticorum subvertunt, ibid. qui in hoc mundo peregrini sunt, & ad cælestem patriam tendunt, cum amaritudinem inferni audiunt, timore obstupescunt, expos. tom. 5. p. 123. col. 2
Sancti tunc gaudebunt, cum ille, qui se contra Deum extulerat, projicietur in infernum, exp. tom. 5. p. 123. col. 2. sunt aves per contemplationem, & cælestem conversationem, exp. tom. 5. p. 124. col. 2. sunt bestiæ per vitæ austeritatem, exp. tom. 5. p. 124. col. 2. saturantur in victima, & interfectione malorum, exp. tom. 5. p. 124. col. 2. de limbo dicuntur vasa in honorem, exp. tom 5. p. 178. col. 1. dicantur Dei patris, in quibus habitat, myst. to. 5. p. 194. col. 4
Sancti dicuntur nubes, myst. to. 5. p. 215. c. 1. qui erant in limbo vincti spei vocantur, & cur, myst. to. 5. p. 220. col. 2
Sancti invocantur, ut petant a Deo patre pluviam, idest, Christum, ibid. col. 4
Sancti cur occisi, tres causæ assignantur, lit. to. 6. p. 75. col. 2. via sunt, lit. tom. 6. p. 70. col. 1. viri hirundinibus comparantur, lit. tom. 6. p. 102. col. 4
Sanctum quid hoc loco sibi velit, lit. to. 6. p. 234. col. 2
Sanctus quasi sanguine tinctas, lit. to. 6. p. 136. col. 3
Sancti possunt esse cum Domino, & quomodo, myst. to. 6. p. 185. c. 3. quomodo mortem gustent, lit. to. 6. p. 186. c. 2. qua obumbratione protegantur, lit. to. 6. p. 187. col. 4
Sanctorum genera tria sunt, myst. to. 6. p. 196. col. 2
Sancti secundum utrumque statum Aquilæ comparantur, lit. tom. 6. 238. col. 4. salva justitia postulant vindictam, lit. to. 6. p. 239. col. 3. cur vocentur colles, & montes, mor. tom. 6. p. 267. col. 4. dicuntur lucernæ, & quomodo, mor. tom. 6. p. 320. col. 1
Sanctorum fides comparatur grano sinapis, & cur, mor. tom. 6. p. 320. col. 1
Sancti non faciunt proprie miracula, sed per merita eorum fiunt a Deo, lit. tom. 6. p. 320. col. 2
Sancti viri cervis comparantur, mor. to. 7. p. 23. c. 1. & justi sapiunt spiritualia, & non carnalia, lit. to. 7. p. 46. col. 1. quare quæ certa sunt maxime, quasi dubia determinent, exp. glos. to. 7. p. 80. col. 1. viri aliquam conformitatem in se debent infirmis ostendere, lit. to. 7. p. 96. col. 3
Sancti de se non confidentes lepusculo comparantur, mor. to. 7. p. 100. col. 1
Sanctorum mors, & passio dicitur natale, exp. glos. to. 7 p. 108. col. 4
Sancti propter spem gloriæ, quam habent, in præsenti delectationem habent, quam non haberent, nisi sperarent, & crederent vitam æternam, lit. tom. 7. p. 116. col. 1. quandoque habent propriam extra voluntatem Dei, exp. tom. 7. p. 117. col. 3
Sancti consummantur multipliciter, lit. tom. 7. p. 174. c. 4
Sancti nutriebant carnem ad necessitatem, non tamen odio habebant, quod exemplo patet, lit. tom. 7. p. 178. c. 3
Sancti in præsenti nobis prodesse possunt dupliciter, dum vivunt, merando, & orando, lit. tom. 7. p. 181. c. 1
Sanctos manere in carne maxime utile propter subditos, litter. tom. 7. pag. 181. col. 1
Sancti quare cum Christo esse desiderent, lit. tom. 7. p. 181. c. 1. coarctantur undique tribulationibus, lit. tom. 7. pag. 181. col. 1 sunt sicut hirundines, lit. tom. 7. pag. 192. col. 4
Sanctos non debemus imitari in omnibus, homines enim sunt in aliquibus, lit. tom. 7. pag. 207. col. 2
Sancti a mundo, a se, a Deo; a diabolo patiuntur, lit. to. 7. pag. 228. col. 2. quomodo refrigerentur, lit. tom. 7. pag. 236. col. 3. omnes quomodo Christo venerint, quando in præsepe natus, lit. tom. 7. pag. 245. col. 3
Sanctus ob multas causas dicitur Christus, lit. tom. 7. p. 254. c. 2
Sanctum sæculare, quid, lit. tom. 7. pag. 256. col. 3. tabernaculi designat animam sanctam adhuc in hac vita degentem miseriarum plena, myst. tom. 7. pag. 257. col. 2
Sancti quomodo per fidem vicerint regna, mor. to. 7. p. 269. c. 4. non solum lætantur in propriis bonis, sed etiam aliorum, lit. tom. 7. pag. 272. col. 3. an æquales sint, & quomodo inter se comparantur, lit. to. 7. pag. 307. col. 3. minores, & majores, lit. tom. 7. pag. 381. col. 1. reddunt Deo duo pro redemptione humani generis, lit. to. 7. p. 383. c. 4. consentiunt congratulationi Angelorum de redemptione hominum, lit. to. 7. p. 384. col. 4. sunt quasi luna, lit. tom. 7. p. 400. col. 3. post judicium videbunt malos in pœnis, & non mali bonos in gaudiis, lit. to. 7. p. 407. col. 4. dicuntur turbæ, lit. tom. 7. p. 418. col. 1. quomodo sint cum Christo judicaturi, lit. tom. 7. p. 407. col. 4. Cantabant sancti de humani generis innovatione canticum novum, lit. tom. 7. p. 384. col. 1
Sanguis Abel clamat vindictam, sed sanguis Christi clamat pœnitentiam, mor. to. 1. pag. 7. col. 3. animæ, lacrymæ sunt pauperum, & viduarum quas vindicat Dominus de manu opprimentium, mor. tom. 1. pag. 13. col. 2
Sanguis significat peccatum, myst. tom. 2. pag. 11. col. 1
Sanguis significat amaritudinem pœnitentiæ, myst. to. 2. p. 11. col. 1
Sanguis dicitur quadruplex, myst. tom. 2. pag. 11. col. 1
Sanguinem requirit Deus ab homicida, a Principibus, a Prælatis, mor. tom. 2. p. 19. col. 1
Sanguinem effundere, peccata committere significat, mor. to. 2. pagina 26. columna 2
Sanguis significat peccatum, mor. tom. 2. p. 70. col. 3
Sanguis vitam hominis notat, mor. tom. 2. p. 70. col. 3. significat nobilitatem generis, mor. tom. 2. p. 70. col. 3. significat peccatum; lit. to. 2. pag. 133. col. 3. Christi pretium redemptionis, mor. to. 2. pag. 187. col. 4. quomodo clamat ad Dominum, myst. to. 2. pag. 195. col. 3. significat peccatum, mor. tom. 2. p. 209. col. 2
Sanguine lactus dicebatur sanctus, mor. tom. 2. p. 224. col. 1
Sanguis Christi magnum est valore, modicum quantitate, alleg. tom. 2. pag. 263. col. 1
Sanguinis nomine significatur peccatum, & pœna peccati, mor. tom. 3. pag. 156. col. 4
Sanguis peccatum significat, lit. tom. 4. pag. 5. col. 2. peccatum, vel homicida, lit. tom. 4. p. 12. col. 1. peccatum denotat, myst. tom. 4. pag. 39. col. 1. peccatum est, lit. tom. 4. p. 57. col. 3. significat peccatum, myst. tom. 4. p. 111. col. 3. Christi omne bonum nobis contulit, myst. tom. 4. p. 111. col. 3
Sanguini peccator cur comparetur, & quomodo, myst. t. 4. p. 114. col. 2
Sanguis Christi abundanter effusus est, myst. tom. 4. p. 143. col. 1
Sanguis innocens est sanguis Christi, ibid.
Sanguis aspersus est super vestimentum meum, metaphorice sumitur, lit. to. 4. p. 157. c. 1. Christi dicitur inquinari, non ratione sui, sed reputatione Judæorum, myst. tom. 4. p. 157. col. 2. Dæmonum quomodo dicatur aspersus super vestimenta Christi, ibid.
Sanguinem nocentum, vel latrunculorum fundere non est homicidium, lit. tom. 4. pag. 229. col. 4
Sanguinem effundere dicitur, qui bona pauperum rapit, liter. tom. 4. pag. 230. col. 1
Sanguis Christi clamat ad Deum pro nobis, myst. tom. 4. p. 167. col. 4. peccatum significat, mor. tom. 4. p. 268. col. 2
Sanguinem odiunt illi, qui odiunt, & contemnunt festa martyrum, qui sanguinem suum pro Domino fuderunt, myst. to. 5. p. 114. c. 4
Sanguis denotat illos, qui peccant per carnalitatem, sive per carnalem amorem, exp. tom. 5. p. 124. col. 1
Sanguis effusus, est peccatum in aperto, lit. tom. 6. pag. 36. col. 4. ejus super nos optimam retinet expositionem, atque claram, lit. tom. 6. pag. 85. col. 4. peccatum denotat, lit. tom. 6. pag. 98. col. 1. in corpore peccatum est in corde, mor. tom. 6. p. 181. col. 3
Sanguis Christi cur potius dicatur, myst. tom. 6. p. 216. col. 3
Sanguis Christi quinquies legitur effusus, lit. tom. 6 p. 262. col. 4
Sanguis Christi fuit redemptio, mor. tom. 7. pag. 25. col. 1

Sanguine quomodo abluti sumus, exp. gloss. to. 7. p. 34. col. 4
Sanguis Christi datus est obligatus nobis in redemptionem, mor. tom. 7. p. 36. col. 1
Sanguis Christi effusus est duris corde ad emolliendum, mor. tom. 7. p. 36. col. 1
Sanguinem comedere quare sit prohibitum, exp. glos. to. 7. p. 104. col. 3
Sanguis appellantur reliquiæ peccati, exp. glos. to. 7. p. 105. col. 4
Sanguine suo innocenti in Baptismo lepram peccati mundavit a nobis Christus, lit. tom. 7. p. 178. col. 1
Sanguis lateris Christi fuit Sacramentum, & res; aqua vero dicitur Sacramentum, quod est signum sacramenti, lit. to. 7. p. 178. col. 3. Christi loquitur pacem, & veniam; sanguis Abel vindictam, lit. tom. 7. p. 189. col. 2
Sanguinem suum quinquies fudit Christus, lit. to. 7. p. 210. col. 3
Sanguisugæ, &c. duæ filiæ, lit. to. 7. p. 232. col. 1
Sanguis est optimum emplastrum contra recens vulnus, ita memoria passionis Christi, lit. to. 7. p. 238. col. 4
Sanguinem libenter fudit Christus pretium redemptionis nostræ, lit. tom. 7. p. 259. col. 1
Sanguis ad sanguinem comparatio, lit. to. 7. p. 260. c. 2. Christi præfertur hostiis, lit. to. 7. p. 260. c. 2. Christi multa nobis præstat, lit. to. 7. p. 263. c. 1. dupliciter clamavit a Deo vindictam contra interfectorem, lit. to. 7. p. 266. c. 1. Christi Deo clamat veniam, lit. to. 7. p. 266. col. 1. Christi melius, & efficacius loquitur, quam sanguis Abel, lit. tom. 7. p. 266. col. 1
Sanguinis effusio quid, mor. tom. 7. p. 268. col. 4
Sanguis significat peccatum, mor. to. 7. p. 268. c. 4. in superliminari quid significet, mor. to. 7. p. 269. c. 1. agni in postibus si salvavit, multo magis sanguis Christi, qui est agnus, mor. to. 7. p. 269 c. 1
Sanguis totus in confessione debet effundi, mor. to. 7. p. 258. col. 4
Sanguis Christi aspergit nos, atque pro nobis veniam clamat, lit. tom. 7. p. 274. col. 1
Sanguinem Dei non dubitat Paulus dicere propter unionem personæ in duabus naturis, pro qua, &c. lit. to. 7. p. 303. col. 2
Sanguis Christi per quem sumus sanctificati, & redempti, lit. to. 7. p. 324. c. 1. Christi pro nobis effusus non fuit datus diabolo, sed Deo patri oblatus, mor. to. 7. p. 326. col. 2. & aqua cur distincte exierint de corpore Christi, lit. to. 7. p. 355. col. 4
Sanguinem quinquies Christus fudit, ibid.
Sanguis quid significet, mor. to. 7. p. 356. col. 1
per Sanguinem totum genus humanum redemptum est, sed in sanguine solum boni, lit. tom. 7. p. 384. col. 1
Sanguis peccatum significat, lit. to. 7. p. 387. col. 1. Christi, quia maxime fuit decoctus in igne passionis, sic potest dici, lit. tom. 7. p. 389. col. 3
Sanguisugæ quæ semper clamant, affer, affer, quæ sint, mor. to. 4. p. 58. col. 4 duæ cupiditas, & voluptas, mor. to. 4. p. 156. col. 1
Sanguisuga est Prælatus, lit. to. 7. p. 187. c. 3. est Prælatus avarus, lit. tom. 7. p. 232. col. 1
Sanies sequitur carnes, quia luxuria sequitur gulositatem, myst. tom. 5. p. 206. col. 3
Sanir interpretatur Deus vigiliarum, vel via lucernæ, myst. tom. 5. p. 95. col. 2
Sanitas nostra in brachiis Christi extensis, mor. to. 2. p. 92. c. 1. peccatorum ex multis provenit, lit. to. 2. p. 112. col. 3
Sanctitas tunc est in umbilico, quando per timorem Domini carnis concupiscentia reprimitur, lit. tom. 3. p. 5. col. 3
Sanitas duplex, interior, & exterior, lit. to. 4. p. 137. c. 3. perfecta a Domino datur, lit. to. 6. p. 157. c. 3. perfecta in tribus consistit, lit. to. 6. p. 313. col. 3. gratior est post longam infirmitatem, mor. tom. 6. p. 354. col. 4. in fide, dilectione, & patientia, lit. tom. 7. p. 233. col. 1
Sani in lecto quiescunt, & ægri laborant, ita in Sacra Scriptura justi quiescunt, impii cruciantur, myst. to. 3. p. 54. c. 4. non ligantur, idest, justis non est lex posita; sed phrenetici, idest, peccatores, mor. to. 7. p. 39. col. 3
Sanandi modus inauditus Christi, lit. to. 7. p. 241. col. 2
Sanson typus, & figura Christi, myst. to. 2. p. 210. c. 1. non peccavit, seipsum interficiens, ut hostes Philisthæos sibi illudentes puniret, lit. tom. 1. p. 212. col. 3
Sansonis crines septem significant septem virtutes, mor. to. 2 p. 50. c. 4
Sanson interpretatur Sol, mor. tom. 2. p. 73. col. 2
Sansonis dormitio dicitur mors Christi, myst. to. 2. p. 281. c. 1
Sanson dicitur Christus, lit. to. 2. p. 281. c. 1. interpretatur sol eorum, lit. to. 2. p. 304 c. 2. Prælatos significat, ibid. pluries occidit moriens quam vivens, myst. to. 5 p. 239. c. 2. interpretatur sol eorum, mor. to. 6. p. 304. col. 2. qui in morte sua prostravit hostes suos, quid significet, lit. tom. 7. p. 242. col. 3
Sanctificatio est justitia vera, quæ exhibetur Deo de peccato, alleg. tom. 2. p. 281. col. 1
Sapere, non plus sapere, quomodo prohibeatur a D. Paulo, exp. gloss. tom. 7. p. 62. col. 4
Sipha speculum gratiæ interpretatur, lit. to. 4. p. 260. col. 2
Saphyrus quid, & cujus coloris, & cui assimiletur, declaratur, myst. tom. 4. p. 127. col. 4
Saphyri quantitas, & virtus, lit. tom 5. p. 10. col. 2
Saphyrus lapis est similis sereno cœlo, qui percussus radiis ardentem emittit fulgorem, & significat altitudinem spei Sanctorum, myst. tom. 5. p. 98. col. 4
Saphyrus quam virtutem habeat, & quid significet, lit. to 7. p. 426 c. 1
Sapientes in malo similes noctuæ, quæ in nocte videt, in die nihil videre potest, lit. tom. 1. p. 113. col. 3
Sapiens dicitur unus propter singularitatem religionis, & constantiam mentis, lit. tom. 1. p. 223. col. 2
Sapientes obliviscuntur Dei non oculo vel lingua, sed corde, alleg. to. 2. p 74. col. 2. crediderunt in Christum, mor. to. 2. p. 183. col. 1. mundi dicuntur Gigantes, alleg. to. 2. p. 228. col. 4
Sapiens ille est, cui sapiunt res ut sunt, lit. to. 3. p. 19. c. 3. consilia aliorum libenter audit, & acquiescit consiliis sapientum; stultus autem non recipit verba prudentiæ, lit. to. 3. p. 25. c. 4. mulier, quæ ædificat domum, est fidelis anima, quæ fide, & operibus cœlestem domum sibi præparat, & domum conscientiæ pulchrum domicilium Domino efficit, myst. tom. 3. p. 29. c. 1. timet pericula in via, cum omnia videat plena laqueis voluptatum, lit. tom. 3. p. 30. col. 1
Sapientes hujus sæculi parvuli vocantur, quia sicut pueri abecedarii, & elementarii characteres tantum contuentur, & non intelligunt, sic isti creaturas tantum contemplantur, quæ sunt veluti characteres, & litteræ Dei, sed intellectum, & scientiam earum non habent, quæ sunt sapientia & bonitas, ibid. col. 2
Sapiens non solum quod loquitur, sed etiam opportunitatem loci, & temporis, & personæ, cui loquitur, diligenter inquirit, lit. to. 3. p. 33. c. 1. est, qui habet cognitionem veritatis, dilectione bonitatis, & rectam atque justam rerũ existimationis, lit. t. 3. p. 60. c. 2. desiderat se ulcisci, sed differt vindictam, eam Deo reservans, lit. to. 3. p. 62. c. 1
Sapientis oculi in capite sunt, idest, in corde, intuentes ne quid fœdum, aut turpe in illo sit, sed stultus neglectis interioribus suis, oculos suos in exteriora dispergit, mor. to. 3. p. 76. col. 3
Sapiens, & humilis cum audit malum de se dici, putat illud dici ad bonum suum, & ad vindictam peccati sui, lit. to. 3. p. 90. c. 3. considerat quid, & quando debeat respondere, lit. to. 3. p. 92. col. 2
Sapientum proprium est conferre in corde suo audita, priusquam loqui, lit. tom. 3. p. 152. col. 2
Sapientis animi est verba tenere, & omnia modeste peragere, lit. tom 3. p. 171. col. 4
Sapientes quomodo, lit. tom. 4. p. 15. col. 2
Sapientem vidisti sibi videri quomodo, ibid. c. 1
Sapientes contra Deum nihil valent, lit. to. 4. p. 105. c. 3
Sapientes dupliciter peccant, mor. to. 6. p. 206. c. 3
Sapientes primo, postmodum stulti fiunt aliquando, lit. t. 6 p. 146. c. 2
Sapientis est non solum eradicare vitium, sed plantare virtutem, lit. to. 6. p. 326. c. 3
Sapientes in scripturis non possunt habere excusationem, mor. to. 7. p. 23. col. 4
Sapiens est Deus, quia consiliario minime eget, lit. t. 7. p. 60. c. 1
Sapiens Prædicator quis, lit. to. 7. p. 195. c. 4
Sapiens in morte, si posset, cupit retinere omnia, lit. t. 7. p. 374. c. 2
Sapientia primo omnium creata, quomodo hæc auctoritas sit intelligenda, lit. t. 1. p. 1. c. 1. sæcularis cedere debet perfectioni sacræ Scripturæ, mor. t. 1. p. 17. c. 4. mundana similis est cultui muliebri, lit. to. 1. pag. 32. c. 2
Sapientiam concomitari debent discretio, prudentia, mansuetudo, modestia, & amor justitiæ, lit. to. 1. p. 84. c. 4
Sapientia vera consistit in Dei cognitione, in virtutum dilectione, & in vitiorum detestatione, mor. to. 1. p. 195. c. 1
Sapientiæ animalis, atque terrenæ, nec non spiritualis differentes effectus septem, mor. to. 1. pag. 264. c. 4 pretium sunt fides, & opera, lit. to. 1. p. 429. c. 3
Sapientia, & intelligentia duo, atque diversa dona sunt, Intelligentia cognoscimus cœlestia, sapientia incognitis delectamur, lit. to. 1. p. 451. c. 4. mundi quomodo inimica Deo, mor. to. 2. p. 89. c. 4 proprie est sacra Scriptura, lit. to. 2. p. 96. c. 4
Sapientiam quam meditari debemus, est Christus, ibid.
Sapientia notat septem dona Spiritus sancti, myst. to. 2. p. 125. col. 2. in corde & ore, prudentia in opere, ibid.
Sapientiæ thesaurus quis, myst. to. 2. p. 151. c. 3
Sapientia cum humilitate est frumentum in vallibus, myst. t. 2. p. 152. c. 1. mundana pallidum aurum dicitur, mor. t. 2. p. 168 c. 1. mundana intelligitur per aurum Arabiæ, mor. to. 2. p. 183. c. 1
Sapientiæ divinæ proprietates, mor. to. 2. p. 215. c. 3
Sapientia sæcularis mala, ibid.
Sapientia mundana non illuminat, mor. to. 2. p. 248. c. 3
Sapientiæ plenitudo quæ sit, mor. to. 2. p. 266. c. 2
Sapientia ad contemplativam, disciplina ad activam vitam refertur, lit. to. 3. p. 2. c. 3
Sapientiæ initium duplex. Extrinsecum est auditus verbi Dei, intrinsecum est timor Domini, ibid. c. 4
Sapientia recti dogmatis displicet peccatoribus, & eam superbi despiciunt, & execrantur, lit. t. 3. p. 2. c. 4
Sapientia intonat veritate intellectui, & bonitatem affectui, t. 3. p. 4. c. 2

Sapien-

Sapientia, idest, Dei cognitio sollicite quærenda est in agro sacræ Scripturæ, ibi enim occultatur, & inde trahitur, lit. t.3. p.4. c.3

Sapientia sobria est in pœnitudine præteritorum peccatorum, in contemptu præsentium commodorum, in desiderio futurorum præmiorum, lit. t.3.p.6. c.1. non cognitione, sed amore possidetur, lit.t.3.p.7.c.4. est nobilis thesaurus, quæ avarum dedignatur possessorem, nisi publicetur, cito elabitur, & distributa suscipit incrementum, lit. t.3. p.8.c.1 clamitat multipliciter, scilicet per creaturas, per Prædicatores, per inspirationes, per semetipsam, per Angelos, per beneficia, sed pauci audiunt illam, lit. to. 3.p.15.c.1 avertit se, & fugit ab inordinatis cogitationibus, lit. t. 3. p.15. col. 3 efficit hominem prudentem, ut sciat eligere bonum, & reprobare malum, & prævidere quid stultorum gaudium sequatur, & quid correctionem justorum, vel afflictionem, lit. t.3.p.21.c.4. dirimit jurgia, quia cuncta moderatur, lit. t.3. p.27.c.4 non invenitur ab his, qui male eam quærunt, vel ubi non, lit.to.3. p.29. c.2 habet duo, nempe lumen cognitionis, quo illuminat intellectum, & saporem suavitatis quo reficit affectum, lit. t.3. p.30. c.4 in solo Christo habuit mansionem quietis, in aliis habet hospitium tribulationis, lit. to. 3. p. 31. c.2 habenda est in corde, intellectu, affectu, manu, & effectu, ibid. præponitur prudentiæ, ut contemplativa vita præponitur activæ, lit. to.3. p. 34. c.4 mundana meretrix est, sapientia vero divina est vera sponsa intellectus humani, lit. to. 3. p.48. c.3

Sapientiam possidere debet homo in corde, ore, & opere, idest, recte cogitare, loqui & operari, lit. to.3. p. 48. col. 4

Sapientia lumine cognitionis illuminat intellectum ad videndum, & cavendum insidias, & laqueos inimici, lit. to. 3. p.51. c.4 Salomoni fuit infusa, non acquisita, & ideo sublimior, atque nobilior fuit etiam demonstrativis scientiis, lit. t.3. p.73. c.3. lux est, & stultitia, tenebræ, & cæcitas, lit. to. 3. p. 76. c. 3

Sapientia vera est terrena calcare, non congregare, lit.to.3.p 77.c.1 differt ab eruditione, quia sapientia magis ad contemplationem pertinet, eruditio ad operationem, lit. t.3. p.89. c.1 tanto altius recedit, quanto altius, & profundius loquitur, lit. t.3. p. 90. c.3

Sapientia est, quæ elevat humanam mentem ad Deum, qui est finis, & quies hominis, mor. to. 3. p.91. c. 2

Sapientia invenitur ab his, qui quærunt illam, quando debent, ubi debent, & quomodo debent, lit. to. 3. p. 146. c. 4

Sapientia est diligenda, quia clara, quia facile invenitur, & quia præoccupat se quærentes, lit. to. 3. p. 147. c. 1

Sapientia cum transferri in affectum cordis, Deo servire facit, etiamsi inde nullum speraretur præmium, lit. to. 3. p. 150. c.4 summo studio est inquirenda, ut inveniatur, & inventa est tenenda, ne amittatur, lit. to. 2. p. 152. c. 3. est optimus assessor, quia nihil male, nihil stulte consulit, lit. to. 3. p. 153. c. 1

Sapientia per quatuor potest haberi, quę sunt observantia mandatorū Dei, timor Dei, fides, mansuetudo, lit.t.3.p.171. c.1. intrat in hominem per gratiam, intellectum inflammando, lit. t.3. p.176. c.3

Sapientia est de cœlestibus rebus, sensus de temporalibus, scientia de moribus instruendis, lit. to. 3. p. 177. c.3 acquiritur non solum studio laboris, & lectionis, sed instantia orationis, lit. to. 3. pag. 180. c. 4

Sapientiam projicit, qui vel eam contemnit, vel qui mandata ejus non facit, lit. to. 3. p. 180. c. 4

Sapientia sex bona efficit in homine, nempe securitatem, firmitatem, constantiam, perseverantiam, confidentiam, & tandem apertam Dei visionem, lit. to.3. p. 181. c.1 quadruplex, cœlestis, terrena, animalis, & diabolica, lit. to. 3. p. 196. c.1 non docet ut aliquid nequiter fiat, lit. to. 3. p. 284. c.3

Sapientia, & eloquentia simul jungenda sunt, ut non sit sapientia muta, nec sit eloquentia stulta, lit. to. 3. p. 256. c. 1

Sapientiæ definitio apprime traditur, lit. to. 4. p. 12. c. 1

Sapientiam Salvatoris non fuisse infantia diminuta ostenditur, lit. to. 4. pag. 20. col. 4

Sapientia & scientia quomodo differant, mor. to. 4. p. 73. c. 3

Sapientia Dei non potest investigari, lit. to. 4. pag. 89. c. 4

Sapientia pro cultu idolorum, lit. to. 4. pag. 203. col. 3

Sapientia increata Dei filius, lit. to. 4. p. 313. c. 2

Sapientia mundi vel carnis vel diaboli multos elevat, myst. t.5 p. 95. c.4. & decor debent conjungi in Prælato, ut sapienter instruat, & decenter, atque honeste vivat, myst. to. 5. p. 98. c. 2. est de cœlestibus, exp. to. 5. pag. 147. c. 4

Sapientiam esse in cerebro juxta Platonem aliqui suspicantur, exp. to. 5. pag. 148. c. 1

Sapientia est in antiquis, exp. to. 5. p. 155. col. 2

Sapientia mundialis quæ sit, lit. t. 6. p.108. col. 2. dicitur prout informat, & facit sapientem, lit. to.5. p. 281. c.4 dicitur ars, prout est directiva operum, lit. to.6. p. 281. c. 4

Sapientia Christi paulatim instruit mulierem Samaritanam, lit. to. 6. p. 305. c. 3

Sapientia prout est affluens pietatem nominatur bonitas, lit.t.6.p.316 c.3 prout est in nobis habetur per inventionem, & per doctrinam, ibid. Theologiæ debet esse quasi sponsa, mor. to. 6. p. 372. c. 1. terrena quid, & quotuplex, exp. gloss. to. 7. p. 72. c.4

Sapientiam, quæ dictabat impossibile esse Deum mori, Deus stultam fecit, lit. to. 7. p. 75. col. 3

Sapientia qualiter possit inveniri, mor. t. 7. p. 75. c. 4 cœlestis ut inveniatur, requiruntur quatuor, ibid. quæ non est desursum descendens multa mala facit, lit. to.7. p.106. c.1. circa quæ consistat, lit.to.7. p.107. c. 1. differt a scientia, lit. t.7. p.169. c.3. Dei cur multiformis, lit. t.7. p. 172. c. 2. humana non sufficit ad intelligendum charitatem Christi, lit. to.7. p. 173. c. 3

Sapientia, idest, cognitio cum sapore, quæ per operationem debitam impetratur, lit. t.7.p.312. c.1. mundi qualis, lit.t.7. p.318. c.1. quæ desursum est qualis Dei, de qua dicuntur septem, & illa septem quid significent, lit. to.7. p. 318. c.2

Saporem sui infundit Dominus voluntarie, cibus autem corporalis naturaliter, lit. to. 7. p. 212. c. 2

Sara reprehensa, quia risit non adhibendo fidem oraculo, lit. to. 1. p.23. c. 2

Sara naturali rationi innixa omnipotentiam Dei non attendit, ibid.

Sara, uxor Abrahæ, quomodo erat filia patris ejus, multiplex opinio, lit. to.1. pag. 26. c. 3

Sara est B. Virgo, quam Deus visitavit, sicut promiserat antea per Prophetas, myst. to.1. p. 26. c. 4

Sara est Ecclesia, Isaac fideles, Abraham Christus, Agar mundus, Hismael filii hujus mundi, myst. to.1. p. 27. c. 2. interpretatur Princeps, carbo, velamen, angustia, quæ omnia competunt hominibus justis, mor. t.1. p. 29. c. 4. scriptura est scala tangens cœlum, & terram, quia loquitur de divinitate & humanitate Christi, mys. t.1. p.38. c. 3. significat primitivam Ecclesiam, mor. to.2. p. 206. c. 2. interpretatur Princeps, vel carbo, ibid.

Saraceni qui sint, & a quibus veniant, lit.t.4. p.49. c.1 longos capillos ut mulieres deferunt; Arabes vero attonsi incedunt, lit.t.4. p.237. c.4

Sara in domum Pharaonis invita translata fuit, nec tamen peccavit, lit. to. 1. pag. 17. c. 3

Sarai quid significat, mor. to.6. p. 341. c.4

Saraballa sunt brachæ, exp. to. 5. p. 150. c. 4

Sarcina Christi pœnas habet, & sublevat, mor. to. 2. p. 153. c.3

Sarcina peccatorum relinquitur per contritionem, confessionem, & satisfactionem, & sic misericordia invenitur, lit. t.3. p.200. c.3

Sardius memoriam Dominicæ Passionis significat, myst. t.5. p.98. c.2

Sardius punicei coloris est, ibid.

Sardii rubor gloriam martyrii denotat, ibid.

Sardius unde dictus, ejusque virtus, & significatio, lit. t.7. p.426. c.2

Sardonix lapis quid significet, ac quam naturam habeat, liter. ibid.

Sarepta est civitas quædam parvula inter Tyrum, & Sydonem, myst. t.1. p. 282. c. 4

Sarepta incendium, vel angustia panis interpretatur, lit. to. 6. pag. 156. col. 2

Sargon princeps hortorum dicitur, & diabolus est, mys. t.4. p.46. c.4

Sartago ferrea quid demonstrat, exp. to. 5. p. 16. c. 1 multa significat, ibid. ferrea significat Prælatorum zelum, & charitatis fervorem, myst. to.5. p. 18. c. 4

Sarmenta præcisa ceteris lignis viliora sunt, & cur, mor. to. 6. pag. 375. col. 4

Saron civitas sita inter Joppen & Lydam, lit. to.4. p.72. c.3 interpretatur cantans tristitiam, myst. to.4. p. 72. c. 4

Saronas regio inter Lydam, & Joppen fecundissima, a latronibus tamen infesta, lit. to. 4. p. 165. c. 1

Sartagines gulam denotant, mor. to. 6. p. 12. c. 4

Satietas animæ quadruplex, mor. to. 2. p. 52. c. 1

Satietas, & discretio, & concordia quorumdam qui redierunt de captivitate, exp. to. 5. p. 117. c. 4

Sata sunt sacra Scriptura, myst. t. 6. p. 45. c. 2. sunt auditorum corda, mor. ibid.

Sata genus mensuræ est, lit. to.6. p. 51. c. 2

Sata tria quæ sint, optime declaratur satis per extensum, ibid. mundus est, qui seminatus est triplici semine, mor. t.6. p. 94. c.1 sunt codices sacræ Scripturæ, myst. ibid. sunt hominum corda, sunt quoque sacra Scriptura, myst. to.6. p. 163. c. 1 tria farinæ, tria quæ continentur in præcepto dilectionis Dei, exprimunt, myst. to. 6. p. 215. col. 3. tria farinæ sunt tres vires animæ, vel tria, quæ sunt in homine, alleg. ibid.

Sata tria farinæ sunt tres partes Sacræ Scripturæ, myst. t.6. p.215. c.4

Sata tria tres filii Noe disseminati, lit. to. 6. p. 216. c. 1

Satan dicitur assistere Deo, quia boni, & mali Angeli sunt ministri Dei, lit. 10. t. p. 396. c. 4

Satanas quomodo solvetur, exp. to. 5. p. 121. c. 3

Satanas quomodo in Judam intravit, lit. to. 6. p. 258. c. 2

Satanas interpretatur adversarius, sive criminator, mor. t.6. p.328. c.2

Satan, idest, diabolus non conteritur in hac vita omnino, sed vulneratur, lit. to. 7. p.71. c. 3

Satanæ quinque nomina, lit. to.7. p. 421. c. 1

Satisfactio maxime displicet diabolo, mor. tom. 1. p. 43. c.4. pro peccatis fit Deo per orationem, carnis macerationem, & eleemosynarum elargitionem, mor. t.1. p.38. c.2. debet procedere ex contritio-

tritione, & confessione, mor. t. t. p.262.c.2. est fructus poenitentiæ, mor. t.2.p.77. c.t. dealbat peccatorem, lit. t.2. p. 132, c. 4 Deum placat, myst. t.2. p.143. c.2. est justitiæ executio, mor. t.2 p. 180. c.4. significatur per Israelem, mor. t.2. p. 193. c.4. dicitur justitia, mor. t.2. p.223. c.2. habet tria, mor to.2. pag. 244. c. 1. humilis, & patiens sustinentia eorum, quæ pro peccatis infliguntur, placat Deum, lit. to.3. p.55. col. 2
Satis est interdum attendere dictis prælatorum, & facta non imitari, lit. to.3. p.181. c. 3
Satisfactionis tres præcipue sunt partes, jejunium, oratio, eleemosyna, lit. to.3. p. 200. col. 2
Satisfactio quid in spirituali matrimonio peragat, mor. t. 6. p.5. c.1. præcipue consistit in largitione eleemosynarum, lit. t. 7. p. 134. col. 4. duo requirit, exp. glos. to.7. p. 144. c.4
Satum continet unum modium cum dimidio, lit. t. t. p.23. c. 2
Satus justorum quinque gradus, primo requiritur gratia justificans, secundo dolor de offensa, tertio confessio, quarto satisfactio, quinto profectus bonorum operum, myst. to. 1. p.61. c.2
Saturitas rerum temporalium gignit oblivionem Dei, & peccatum, lit. to. t. p. 158. c. t
Saturitatis signum, lit. to. 7. p. 82. c.3
Saul utrum habuerit spiritum prophetiæ per modum habitus vel actus, lit. to. t. p.228. col.3
Saul cum regnare cœpisset, dictus est esse unius anni, quia viginti & unum annum habebat, incipiebant enim viri inter bellatores enumerari post viginti annos, lit. t.t. p. 230. c.1. significat mortem propter etymologiam vocabuli, alleg. t.2. p. 233. c.t. significat carnem semper petentem, myst. to.2. p. 86. c. t
Saulis rejectio significat rejectionem malorum Prælatorum, mor. to.2. p. 109. c.1
Saulus erat in persecutione Ecclesiæ exasperans Dominum, mor. to.2. pag. 166. col. 3
Sauli conversio, alleg. to. 2. p. 194. c. 3
Saul electus in ira, & furore Dei esse videtur, mor. t.6. p.2.c.2. dormiens est Prælatus negligens, lit. to.6. p. 257. c. t. qui interpretatur petens, vel abutens, significat carnem, lit. to.7. p.173. c.1
Saulus unde dictus fuerit, lit. to.7. p. 289.c.2. quomodo esset consentiens neci Stephani, ibid. quare dictus spirans minarum, & cædis, lit. to.7. p. 290. c.3
Saulis conversio, ac illius modus, ibid.
Saulus quo anno Apostolatum acceperit, atque ad magisterium Gentium profectus fuerit, lit. to.7. p. 295. c. 2
Saul quot annis regnaverit, ibid. col. 4
Saxum est peccatum mortale, arena est multitudo venialium, myst. to.3. p. 57. c.4. magnum, quod avolvitur ad ostium monumenti, quod sit, mor. to.6. pag. 88. c. 2
Scabellum multipliciter dicitur, lit. to.2. p.256. c. 2
Scabies quid significet, lit. to.7. p. 229 c. 3
Scabrones fiunt de pulveribus scabronum, lit. to.7. p. 118. c.3
Scabrones quos significent, mor. to. 7. p.161. c. 1
Scenæ quid & unde dictæ, lit. to. 7. p. 300. c. 4
Scala quam vidit Jacob in somnis, significat Christum, cujus duo latera extrema sunt divinitas, & humanitas, myst. to.1. p.38. c. 2. significat poenitentiam, cujus extrema debent esse asperitas, & propriæ vitæ vilitas, mor. to. 2. p.38 c.2
Scala quam vidit Jacob in somnis significat poenitentiam, mor. t.3. p.155. c.2. Jacob poenitentiam designat, mor. t.5. p.36. c.3
Scandalizare, utrum potius debeat aliquis mori, quam scandalizare, exp. gl. to.7. p.95. c. 4
Scandala sunt omnia temporalia, quibus anima offenditur, mor. t. 2. p. 110. col. 2
Scandala significantur per ulcera, mor. to.2. p. 204. c. 2
Scandalum pravæ operationis est in facie, sive contra faciem, myst. t.5. p. 51. c.4 tunc est contra faciem, cum peccatum ita apertum est, quod oculis videri potest, ibid. tunc vere est contra faciem, idest, contra rationem, cum venit homo ad discussionem, ibid. causa offensionis, lit. to. 6. p. 58. c. 4
Scandalo activo nihil fieri debet, lit. t. 6. p. 61. c.2. passivo aliqua fieri possunt, ibid.
Scandalum obea, vel obicis oppositio dicitur, lit. to.6. p.61. c. 2 est maximum peccatum, mor to.6. p. 61. c. t
Scandala venire necessario quomodo intelligatur, lit.t.6.p.61.c.2
Scandalum duplex declaratur, ibid.
Scandalizare multipliciter, lit. to. 6. p. 106. c.2
Scandalon græce, latine offendiculum est, ibid. c.3
Scandalum quid sit, lit. to.6. p. 234. col. 1
Scandalizare proximum, quam grave peccatum sit, ibid. c. 2
Scandalum quid, exp. glos. t.7. p. 68. c. 2. quando dicatur, exp. gl. to.7. p. 68. c 4
Scandala subditorum majores debent vitare, lit. t.7. p.94. c.2
Scandalum plurimorum præponendum est scandalo paucorum, exp. gl. to 7. p 150. col.4. crucis quomodo evacuatum, mor. t. 7. p. 164. col. 2
Scandalum habet tria, imprudentia, casus, & læsio, myst. t.2. p. 126. c. 4
Scandalum ponere alicui quid sit, mor. to. 2. p. 130 c.3
Scaphæ dicuntur dogmata hæreticorum, & schismaticorum, myst. to. 5. p. 260. col. 4
Scapha quid, & unde dicta, lit. to. 7. p. 308. c.2
Scarabones significant detractores, myst. to. 2. p. 11. c. 3
Scarioth interpretatur memoria mortis, lit. t.6. p. 258. c. 2
Scelus aliquando sumitur pro pœna scelerum, myst. t.4. p.144. c. 2
Scelera sunt execrabiliora peccata, peccata vero minora, lit. t. 4. p.138. c. 1
Scelera vocantur majora crimina, exp. to.5. p. 117. c. 3
Scelus Judæorum est illud detestabile peccatum, quo nullum majus extitit, quando ex invidia Christum occiderunt, scientes ipsum esse hæredem, exp to. 5. p.124. c. 3
Sceleris patrati evidentia non indiget clamore accusatoris, exp. glos. tom. 7. p. 83. c. 4
Scenopegia quid sit, mor. to.6. p. 331. c. 4
Sceptrum diaboli est avaritia, myst. to. 4. p. 25. c. 2
Sceptrum Christi est ipsa Crux, ibidem, in manu Regis quid denotet, lit. to. 6. p. 340. c. 2
Schin interpretatur super vulnus, lit. to. 2. p. 320. c.t
Schin interpretatur justitia, & cur, ibid
Schinus quid sit, exp. to. 5. p. 165. c. 3
Schisma est contradictio linguarum, alleg. to.2. p. 76. c. 1
Schismata in electionibus, contentiones, & rixæ in disputationibus oriuntur ex superbia, & ea inani gloria, mor. to.3. p. 64. c.4
Schistima insula est, quæ nunc dicitur Cyprus, exp. to.5. p.230. c.t
Schismatici moliuntur charitatem fraternitatis dissipare, & ab aliorum consortio se segregare, alleg. to.1. p. 53. c. 2
Schismatici adversantur Spiritui sacto, qui venit ad hoc, ut congregaret omnia in unitatem fidei, & unitate charitatis reformaret: Hanc unitatem heretici, & schismatici scindere conantur, lit.t.3.p.12.c.4
Schola diaboli quid sit, ubi ponit animas, myst. t.2. p.163. c.1
Schola diaboli docet dormire diu, comedere splendide, bibere multum, ambire honores, dilatare possessiones, exaltare parentes, superbire, invidere, odire, lit. t. 3. p. 32. c.1. græce quomodo latine interpretetur, lit. to. 7. p. 330. c. t
Schola otii, lit. to. 7. p. 375. c.2
Scientia, & zelus, & eruditio, & affectus debent simul jungi, mor. to.t. p. 60. c. 2
Scientia sine charitate, palea est levis, atque volatilis sine grano, ibid. est thesaurus nobilis, quæ avarum dedignatur possessorem, & distributa recipit incrementum, myst. to. t. p.68. c. t
Scientia Prælati debet radicari in charitate, myst. t.5. p. 73. c.4
Sedere est Judicum, atque Doctorum, ibid.
Scientia divinæ legis mentem devotam reficit, myst. t.1.p.218.c.2. vere percipitur ab his, qui propter æterna student, myst.t.1.p.226.c.t
Scientiæ donum quale, mor. to.2. p. 59. c. 3
Scientia consistit in tribus, alleg. to. 4. p. 67. col. 3
Scientia est lumen in beata patria, mor. t.2. p. 92. col. 3
Scientia divinę legis veluti lucerna est, quę fugat tenebras, & ostendit quo, & qua eundum sit, & a quibus declinandum, lit.t.3. p.42. c.2
Scientia sæcularis, & potentia temporalis sunt brachia peccatoris, lit. t.2. p.95. c.1. necessaria prædicatori, mor. t. 2. p. 105. c. 2
Scientiarum rivi omnes a Sacra scriptura emanant, mor.t.2.p.110.c.3
Scientia Sacræ scripturæ dicitur arcus, mor t.2. p. 113. c.2
Scientia duorum Testamentorum necessaria Sacerdoti, mor.to.2. p. 167. col.4
Scriptura sacra quomodo aliquibus fit in scandalum, mo.t.2.p.175.c.t
Scriptura fit in laqueum illis, qui non faciunt, quæ ipsi dicunt, ibid.
Scientiarum flumina ebullientes, diversas ranas in Ecclesia, mor. to. 2. p. 204. col. 3
Scientia mundana dicitur lumen, mor. to. 2. p. 233. c. 1
Scientia discretionis necessaria est amanti, & patienti, & cur, lit.t 2. p. 309. c.t. abscondita est thesaurus impietatis, lit. t. 3. p. 19. c. 2
Scientiam aliqui congregant, ut sciant, & est vitium curiositatis, alii ut sciantur, & est vanitas: alii ut ditentur, & est cupiditas: alii ut ædificentur, & est prudentia, alii ut ædificent, & est charitas, myst. to.3. p. 28. c. 4
Scientia indiget tempore, & experimento, lit. to. 3. p. 30. c.2
Scientia sic est possidenda, ut & aliis communicetur, alias qui habet scientiam, & non communicat illam aliis, similis est cophino habenti panes, & horreo habenti triticum, & non comedunt ex illis, lit.t. 3.p 38.c.4 sine zelo charitatis inflat, & zelus sine scientia errat, lit. t.3.p.40. c.t divinæ legis veluti lucerna est, quæ fugat tenebras, & ostendit quo, & qua eundum sit, & a quibus declinandum, lit.t.3. p.42.c.2. Sanctorum est temporaliter cruciari, & in æternum gloriari, lit.t.3.p.63.c.2. illa sola vera est, quæ ad veritatem vitæ æternæ perducit, lit. t.3.p.149.c.2. hominum respectu Dei quasi gutta aque situla, lit.t.4.p.88. c.3. magis nocet peccanti, quam juvet, myst. t.4.p.188.c.4 vera addit dolorem, lit. to.4. p.188. c. t
Scire, & nosse quomodo differant, ac conveniant, lit.t.4. p.203. c. t
Scientia sæcularis per Chaldæam exprimitur, mor. t.4. p. 229. c. 2
Scientia omnis a Domino Deo est, myst. to.4. p. 277. c.2. Sanctorum qualis sit, myst. to. 5. p. 18. c. 4

Scire verum est solum Deum scire, myst. to. 5. p. 45. col. 1
Scientia est de terrenis, exp.t.5. p.147. c.4. dicitur potens, myst. to.6. p. 56. c.4. veritas occultatur quærentibus ditabus de causis, lit. to.6. p. 111. c. 1
Scire diaboli hoc in loco, est vehementer opinari, lit. t.6.p.157.c.1
Scientia lacrymas generat, lit. to.6. p.258. c.4
Scientiæ donum non facit hominem exterius jactantem, sed interius lacrymantem, ibid.
Scientia sine bona vita lux est, sed vana, mor. t. 6. p. 283. c.4
Scientia conjuncta vitæ bonæ, lux vera est, ibid.
Scientia multum aggravat peccatum, mor. t.6. p.348. c.2
Scientiæ donum ubi majus est, ibi transgressor majori subjacet culpæ, ibid. c. 3
Scientiæ veritatem quare multi non percipiant, myst. t.7. p.52.col.3
Scientia, quæ est donum Spiritus sancti replet propric, & per se licet per occasionem inflet, exp. glos. t.7. p.70. c.1. novi, & veteris testamenti, per antonomasiam dicitur scientia, alia autem quasi umbræ scientiæ sunt, ibid. col. 2
Scientia est duplex, quædam certitudinis, quædam experientiæ, sive conjecturæ, exp. glos. to.7. p. 48. c. 2
Scientia naturalis, vel physica, quæ est realis, acquiritur per oculos, exp. gl. to. 7. p. 77. c. 3
Scientia rationalis, vel Logica per aures, Theologica, quæ est cœlestis per cordis ascensum acquiritur, ibid. igne charitatis non decocta malos humores generat, lit. t. 7. p. 92. col. 4 cur inflet, & non charitas, ibid. quæ, & quando sit utilis, lit. to. 7. p.93. col. 1 utentes, & abutentes, ibid. circa quæ consistat, lit. t.7. p.107. c.1. si faceret beatum, dæmones essent multum beati, lit. t.7. p. 109. c.3. duplex, exp. gl. to.7. p. 109. c.4. est thesaurus, lit. to.7. p. 127. c. 2
Scientiæ omnes ancillantur Theologiæ, lit. to.7. p. 138. c. 1
Scientia cum sit in ratione, inflatio in affectu, quæritur quomodo scientia inflare facit affectum, exp. gl. to.7. p.166. c.4. a sapientia quomodo differat, lit. to. 7. p. 169. c.3
Scientiæ appetitus hominem immortalitatis gloria spoliavit, lit. to. 7. p. 174. c. 3
Scientia Jesu Christi quæ, & qualis, lit. to.7. p.184. c. 2
Scientia optima est scire pati omne fortunam, sed maxime prosperá, lit.t.7. p.187. c.2. & virtutis perficiunt animam, lit.t.7.p. 188. c.3
Scientiæ quædam falso habent nomen scientiæ, lit. to. 7. p. 222. c.1
Scientia quævis ancillari debet Theologiæ, non principari, lit. to. 7. p. 232. c.1
Scientia Dei mutari potest, consilium vero nonquam mutatur, lit. to. 7. p. 251. c. 1
Scientia sanctorum quæ, lit. to.7. p. 275. c. 3
Scythopolitæ dicuntur Scytharum cives, exp. t.5. p. 261. c. 1
Scire quinque necesse est, quid credendum, quid faciendum, quid vitandum, quid timendum, quid appetendum, lit. 1. 1.p.428.c.2 Dei est approbare, nescire reprobare, facere Dei aliquando est, id quod prohibet irascendo permittere, lit. to.1. p. 441. c. 3. aut parum, aut nihil ad virtutem valet, lit.t. 3. p. 76. c.4 aliquid contingit in universali, ignorari autem in particulari, lit. t.7. p.347.c.2
Scissio vestis sacerdotalis quid præstaret, myst. to.6. p. 119. c. 3
Scissuræ petrarum sunt passiones sanctorum, vigiliæ, disciplinæ claustralium, lit. to.7. p. 143. c. 1
Scopæ propietates scopæ conveniunt, myst. to.2. p. 196. c. 3
Scopa terens est ignis purgatorii, myst. to. 4. p. 37. c. 2
Scopas fuit filius Etholi, & quid fecit, expos. to. 5. p.161. c.3
Scopa virgeum instrumentum, quo domus purgatur, quid præstet, lit. to. 6. p. 202. col.3
Scopere quid sit, myst. to. 2. p. 196. c 2
Scories dicuntur sordes, & purgamenta metalli, mor. to. 5. p.82. c.1
Scorpionis modum, & naturam habet diabolus, myst. t.2.p.152.c.2
Scorpiones terræ qui sint, lit. to.7. p.393. c.4
Scorpius est sagitta venenata arcu, vel tormentis excussa, &c. exp. to. 5. p. 239. col.1
Scribæ fuere de progenie Simeonis filii Jacob, Sacerdotes vero ex Levi, qui conspiraverunt in mortem Christi, & ideo hi duo fratres in figura maledicti fuerunt a Jacob, lit. to.1. p. 72. c.1
Scribæ, & Pharisæi dicuntur abyssi, & quare, alleg. t.2. p.197.c.4
Scribæ, & Pharisæi a quo trahant originem, lit. to.4. p. 27. c.2
Scriba, vel Pharisæus Hypocritam arguunt, componunt, myst. to.4. p. 69. c.3
Scribæ, & Pharisæi cum Herode meditati sunt mortem pueri, lit. to. 6. p. 9. c. 1.
Scriba omnis, omnisque doctor servus est legis, lit.to.6. p.30.c.4
Scribæ superficialiter docebant, Pharisæi vero litteram corrodebant, lit. to.6. p. 30. c.4
Scribæ dicuntur doctores legis, mor. to.6. p. 248. c. 4
Scribæ, & Pharisæi dicuntur ædificantes, & cur, mor. t.6. p.250.c.2
Scribæ dicentes Christum, sive Messiam esse purum hominem, lit. to.6. p.252. c. 3
Scribæ omnes hypocritæ erant, ibid. c.3
Scribere peccatum, an majus peccatum quam dicere, exp. gloss. to. 7. p. 161. c. 2
Scriptorium, in quo latet scriptura, & occultatur, est occultum Dei judicium, mor. to.5. p. 36. c. 4
Scriptores differunt ab expositoribus, & quid uterque, exp. gl. tom. 7. p. 151. c. 2
Scriptitantes nova, quæ perturbant ordinem scriptorum veterum, reprehenduntur, lit. to.7. p. 123. c. 2
Scriptorum bonorum, & malorum mos, lit. to. 7. p. 157. c.3
Scriptura in omni serie generationum ante diluvium, cur apponit illud verbum, & mortuus est, non autem in serie generationum post diluvium, lit. t.1. p. 15. c.2.
Scriptura sacra est domus Dei anterior, myst.t.2.p.81 c.2. dicitur arcus, myst.t.2. p.15.c.1. male exposita dicitur arcus in manu heretici, mor. t.2. p. 22. c. 1. est mare æneum factum per Moysen, ib. c.3
Scripturæ Prophetarum dicuntur tenebræ, ubi absconditus est Christus, lit. to.2. p. 34. c. 3
Scripturarum scientia necessaria prædicatoribus, lit. t. 2. p. 35. c.2
Scripturæ sacræ quatuor sensus, lit. to. 2. p. 53. c.2
Scriptura sacra est Domus Dei, mor. to. 2. p. 60. c. 2
in Scripturis videtur a Clericis Dominus, alleg. t.2. p.74. c o. 1
Scriptura sacra inscrutabilis, mor. to.2. p. 110. c. 3
Scripturarum expositio puteus bonus est, myst. t.2. p. 142. c. 1
Scripturæ sacræ vos contra hæreticum, ibid. c. 2
Scriptura duo habet, litteram, & spiritum, mor. to.2. p.155. c.4
Scripturas diaboli delet confessio, mor. to.1. p. 165. col. 1
Scripturæ Testimonia Dei, mor. t.2. p. 206. c.2. difficultates omnes explanant, alleg. to.2. p. 227. c. 1. non profuit antiquæ generationi Judæorum, sed magis fuit ad condemnationem eorum, alleg. t.2. p. 261. c. 3. profuit novæ generationi fidelium, quia crediderunt in eas, & laudaverunt Deum, ibid.
Scriptura sacra dicitur puteus propter profunditatem intelligentiæ, & cisterna propter multitudinem sententiarum spiritualium, mor. t.2. p.10. c.3. est potus, & cibus, myst. to.4. p. 166. col. 1. ad quem statum pertineat, mor. t.5. p. 12. c.2
Scriptura domus Israel est liber vitæ, in quo scribuntur aliqui per præsentem justitiam, & deleri dicuntur per culpam, myst.t.5.p.49. c.4
Scripturarum interpretatio omnis apud Judæos muta est, exp. to. 5. p. 189. col. 1.
Scriptura divina panis est, quia confirmat, myst. t.5. p.212. c.2
Scriptura divina vinum est, quia lætificat, ibid.
Scriptura divina oleum est, quia faciem exhilarat, ibid.
Scriptura divina dicitur pulmentum, dum carnes veteris legis decoquit, & esibiles facit, ibid.
Scripturam sacram translatam fuisse multarum gentium linguis, liter. to. 6. p. 1. c. 1
Scripturæ sacræ inter se dissidere, & variare videntur, ibid.
Scriptura sacra tota, bonum nuncians, vel bonorum nuncia nuncupari, neque temere, valet, lit. to. 6. p. 2. c. 1. nolenti vivere secundum Deum quid faciat, lit. to. 6. p. 71. c. 2 malorum personas abominari non jubet, lit. to.6. p.77. c.3. frequenter cogitationes cordis exprimit quasi dicta sermonis, lit. t.6. p. 250.c.2 est quasi regio metallica ubi invenitur aurum, mor. t.6.p.321. c. 1. est ostium, & cur, lit. to.6. p. 350. c. 2
Scriptura sacra est terra argillosa inter Sochot, & Sarthan, mor.t.7 p.39. c.4 est terra argillosa, ibid. speculum, lit. t. 6. p.59. c.3
Scriptura dulcis quando amara fiat, lit. t. 7. p. 134. c. 2. peccatoris cur non inveniatur in pelo, lit. t.7. p. 186. c.1. dicitur lex, quia ligat, lit. t.7. p. 382. c.3. liber est, aliter signatus, ibid. col. 4
Scriptura sacra ad multa utilis, lit. to.7. p. 228. c.4
Scrutantur multi, & cur, lit. to. 2. p. 302. c. 4
Scrutatores cordium sunt Deus, diabolus, fatuus, & sapiens, mor. to. 2. p. 154 c. 4
Scrutatores claustri Christi, qui sint, mor. to. 7. p. 77. c. 3
Scuris dicitur prædicatio, mor. to. 6. p. 10. col. 3
Sculptilia fiunt per malleationem, simulachra autem fusilia, lit. to. 2. p. 253. col. 3
Sculptilia, & simulachra ad duo genera divitum referuntur, lit. to.2. p. 253. col. 4
Sculptile Chanaan est denarius, sive pecunia, quia commutatur, mor. to.2. p. 278. c. 2
Sculptilia deorum sunt falsa dogmata hæreticorum philosophorum, &c. myst. to.4. p. 48. c. 4
Sculptile Prælatum Ecclesiæ denotat, mor. to.4. p. 205. c.2
Scriptura quomodo fiat, & quid sibi velit, mor. to.4. p.303. c.2
Scurrilitas quid, lit. to.7. p. 177. col. 1
Scutulatum est genus vestimenti factum in similitudinem scuti, exp. to. 5. p. 96. c. 3
Scutum multas habet significationes, myst. to. 2. p. 11. col. 4
Scuto multiplici protegit nos Deus, ibid.
Scutum accipere est sumere patientiam, mor. to.2. p. 86. c. 2
Scuta peccatorum quando Deus comburit, mor. to.2. p.121. c. 3
Scutum duplex, patientiæ, & fidei, mor. t.2. p.158. c.1. significat malam voluntatem, mor. to. 2. p. 193. c. 4. quamdiu stat, repellit jacula, sed dum cadit, cito frangitur, in casu enim debile est, ita est de excusatoribus peccatorum, & quomodo, myst. t.5. p. 220. c.2
Scutum quidam faciunt in defensionem sui peccati de labore Domini,

mini, & quomodo, myst. to.5. p. 120. c.2. obstinationem, vel peccati excusationem insinuat, myst. to.5. p.120. c.2. cum signo regio, est patientia proximo, mor. t.6. p. 367. c. 2. patientiæ, mor. to.7. p. 97. c. 2. est fides, lit. to. 7. p. 179. c.2

Sebastem quondam Samaria dicebatur, lit. t. 6. p. 53. c. 3

Seboleth interpretatur spica, mor. to. 6. p. 301. c. 4

Secreta Domini non sunt omnibus revelanda, lit. t. 1. p. 29. c. 1

Sectæ perditionis unde dicantur, lit. to. 7. p. 341. c. 1

Sectatio, & secutio mali differunt, quia sectatio est, cum sit ex industria, secutio cum sit ex infirmitate, lit. t. 3. p. 23. c. 2

Sectatore honorum temporalium semper sunt pavidi, lit. t. 3. p. 16. c. 2

Secundu dies creationis cur non legitur fuisse benedicta a Domino, sicut alii dies, lit. to. 1. p. 1. col. 3

Secundo exponitur de prædicatione Eliæ, & Enoch, mor. to.4. p. 31. c. 4

Secutus Christus dicitur, lit. to. 6. p. 10. c. 3

Securis dicitur præsens calamitas, ibid.

Securis est severitas quoque judicii, lit. to.6. p. 149. col. 4

Securis ad radicem, mors est, ibid.

Secretorum manifestatio dicitur illuminans, mor. t. 2. p.61. c.2

Secreta Dei abyssus, myst. to. 2. p. 80. col. 2

Secreta Dei dicuntur liber, mor. to.2. p.105. col.3

Secretum dicitor sanctum, mor to. 2. p.224. c. 1

Secreta non omnibus, sed paucissimis sunt committenda, lit. t. 3. p. 54. c.3. non sunt cuilibet homini revelanda, lit. to.3. p. 204. c. 1

Secretum multiplex declaratur, myst. to 4. p. 54. c. 3. requiritur in Prælato, & Prædicatore, mor. to.4. p. 110. c. 1

Secretum multipliciter exponitur, lit. to.6. p. 66. c.1

Secretum extraneis non est revelandum, lit. t.6. p. 249. c. 1

Secretum non revelandum est extraneis, ibid.

Secreta diaboli quæ, lit. to. 7. p.227. c. 2

Securitas, & otium pariunt negligentiam, lit. to.1. p.213. c. 3

Securitas est quarta gratia, lit. to.2. p.53. c. 3

Securius significat gravem tentationem, mor. to.2. p.188. c.4

Securitas, & fertilitas Judæi revertentibus promittitur, lit.to.4. p. 111. c. 3. mater est torporis, & ignaviæ, mor. to.5. p. 122. c.4. alia timoris, alia spei, exp. glos. to.7. p.82. c. 4

Seboleth, & Zeboleth, quid sibi velint, myst. to. 4. p.61. col.2

Sedechias Rex, quomodo, & quando aufugerit, lit. to. 4. p.49.c.3 & ceteri quomodo capti fuerint, ibid. nullam merito recipere debuit misericordiam a Nabuchodonosor, lit. to.4. p. 229. c. 1. videns mortem Ananiæ, valde timuit, lit. to. 4. p. 242. col.4

Sedechiæ Regi prædicitur mors sua, lit. to.4. p. 254. col. 2

Sedechias turpissima morte perit, ibid. col. 3

Sedechias licet ductus fuerit in Babylonem, non vidit tamen ipsam, quia oculis privatus fuit in Reblata, ibid.

Sedechias statuit unumquemque servos, & ancillas dimittere, to. 4. ibid.

Sedechias fuit ultimus Rex Juda, lit. to.4. p. 255. c.1

Sedechiæ simulata pietas videtur, lit. to.4. p.258. c. 1

Sedechias justitia Domini interpretatur, myst. to.4. p.259. c. 2

Sedechias nomine justificans, vita tamen pessimus extitit, myst. to. 4. p. 281 c.1

Sedechias propterea undecim annis regnasse dicitur, quia fuit transgressor, ibid.

Sedechias apprehensus est in deserto juxta Jericum, ibid. c. 2

Sedechias excæcatur in Reblata, lit. t.6. p.102. c 4

Sedechias significat Monachos, lit. to.7. p. 372. c.4

Sedere super stramenta est perseverare in pœnitentia, multi enim abscondunt idola super stramenta, sed non sedent super, quia modo pœnitent, modo recidivant, lit. to.1. p. 44. c.4

Sedet in lecto, qui bona conscientia servit Deo, licet pro humana fragilitate aliquantulum adhæreat carni, myst. to.1. p.70. c.2

Sedere coram Domino, est beneficia ejus cum humilitate contueri, lit. to.1. p.249. c.4 verbum multipliciter capitur, lit. to. 2. p. 329. c. 1

Sedentes in cathedra pestilentiæ, qui sint, mor. to. 2. p.3. col 4

Sedere quomodo significet consentire, mor. to.2. p.59. c. 3

Sedere dicitur qui se dijudicat, qui se humiliat, qui propriam infirmitatem agnoscit, lit. to.3. p.113. c. 4. Accipitur etiam in malum multipliciter, lit. to.3. p. 114. c.1. humilitatem connotat, myst. to 4. p.105. c.2

Sedere est perseverare in bono, myst. to.4. p.121. c.4. est stare in consuetudine peccati, mor. to.4. p. 199. c.3 malum est, jacere vero pejus, myst. t.4. p. 266. c.1 in domo sua est, mor. in sua conscientia discutienda, myst to.5. p.32. c. 3. in lecto pulcherrimo dicitur ille, qui rebus pulchris quietam, & præparatam delectationem habet, expos. tom. 5. p. 87. c. 1

Sedent in lecto pulcherrimo illi, ad litteram, qui lectos suos ita ornant, ac si essent altaria, quomodo, myst. to. 5. p.87. c.2

Sedere in porta est juste, & aperte judicare, lit. to.5. p.186.c.3

Sedere judicare denotat, lit. to. 6. p. 52. c. 2. tria denotat, lit. to.6. p. 112. c. 4. Matthæi quid esset, mor. to.6. p. 161. c. 2. contra se humiliare, cito præsentem pœnitentiam denotat, myst. to. 6. p. 228. c.2

Sedendi verbum tria notat, lit. to.6. p.252. c.3.

Sedere in civitate quid sit, myst. to. 6. p. 276. c. 4. in monte quid sit, mor. t.6. p. 322. c.4. Christum ad dexteram Patris quid, lit. t.7. p.170. c.2. super Cherubin quid, lit. t.7. p.231. c.1

Sedet victor, & judex, lit. to. 7. p. 240. col. 2

Sedes Dei quomodo præparabitur, alleg. to.2. p. 232. c. 1. duodecim in judicio quid sint, alleg. to.2. p. 241. c. 4

Sedes Domini sunt omnes animæ justorum, lit. to 3. p. 157. c.1

Sedes Dei cœlum, idest, sancti ut sunt, & spirituales, alleg. to. 4. p. 168. c.2

Sedes Christi vera sedes, lit. t.6. p. 133. c. 2. posita, &c. idest, Angeli, lit. to. 7. p. 239. c.3

Sedile Salomonis, & Leones exponuntur, mor. t. 2. p.232. c. 2

Seditiones, idest, schismata, mor. to. 7. p. 174. col.4.

Seducere est seorsum a Deo educere, lit. to. 4. p. 167. c. 1

Seductores mali homines dicuntur, & cur, lit. to.6. p. 74. c.4

Seduxisti me, Domine, quomodo hæc expositio exponatur, myst. to.4. p. 227. col. 3

Segetes ubi sunt plurimæ, manifesta est fortitudo bovis, lit. to. 7. p. 276. col. 4

Segnities quid, ex. Glos. to. 7. pag. 47. c. 4

Segnities quid, lit. to 7. p. 250. col. 4

Segnities, in qua quiescit animus æger voluptate carnis, & delectatione sæculi significatur per grabatum, myst. to.7. p. 291. col. 3

Segor post discessum Lot subversa, terræmotu absorpta, lit. to.1. p. 24. c.3. primum Bale, postea Salisa appellata, frequenter terræmotu quassata, denique penitus absorpta, cum Lot ab ea fuisset egressus, lit. to.1. p.25. c.3. parvula civitas ubi sit sita, lit. to. 4. p. 38. c. 3. civitas ubi erat Lot, ibid.

Seir interpretatur hispidus, vel pilosus, mor. to. 2. p. 280. c.3

Seir interpretatur pilosus, vel hispidus, per quod significantur cupidi, myst. to.5. p. 91. c. 4

Seir, Edom, & Esau nomina sunt ejusdem personæ, exp. tom. 5. p. 114. c. 1

Seleucus Nicanor, Syriæ, & Babylonis, & superiorum locorum tenuit principatum post Alexandrum, exp. to. 5. p. 160. c. 4. Philopator fuit filius Antiochi magni, & quid gessit, expos. to. 5 p. 161. c.4

Sella est interior discussio, & dijudicatio sui, myst. t. 5. p.57. c.4 interpretatur umbra, lit. to. 6. p. 265. col. 2

Sellum pax interpretatur, myst. tom. 4. p. 250. c. 4

Selmon interpretatur umbra, alleg. to.2. p.168. col. 2. significat Christum, vel ejus gratiam, ibid.

Semei interpretatur nomen meum, myst. to. 6. p. 276. c.4. interpretatur auditio mea, ibid.

Semel de patre, idest, perfecte, semel de matre, idest, una vice, exp. glos. to. 7. p.7. col. 1

Semel locutus est Deus, idest, perfecte, sive sufficienter, lit. to. 7. pag 130. c. 3

Semen animalium, sementis arborum, & plantarum, germen dicitur esse hominum, lit. to.1. p. 2. col. 1

Semen suscipere non sufficit, at susceptum oportet serere, myst. to.1. p.69. c.1. verbi Dei perire dicitur propter tria, vel quia non seritur, vel seritur cum falsi aliqua admixtione, vel propter defectum auditorum, ibid. est bonum opus, mor. t.2. p. 57. c. 4. seniorum Dei sunt sancti, mor. t.2. p. 176. c.3. Abraham, & Jacob denotat omnes, qui ad Deum sunt conversi, &c. mor. t.2. p.270. c.3. dicitur verbum Dei, lit. to. 2. p. 292. c.1

Semen sunt bona etiam opera, mor. to.2. p. 292. c. 1. Sanctum, Apostoli, & alii fideles, lit. to.4. p. 18. col. 1. pessimum quomodo intelligatur, lit. t.4. p. 36. c. 3. pessimorum diabolus est, myst. to. 4. p.36. col. 4. Prædicatoris sunt conversi per ipsum ad Deum, myst. to. 7. p. 98. c. 4. Chanaan, & non Juda hodie multiplicatur in Ecclesia, mor. to. 4. p. 125. c.2. & Apostoli, & Evangelium exprimit, myst. to. 4. p. 126. c. 3 mendax filii diaboli sunt, myst. to.4. p. 134. c. 3. Domini benedictum est, lit. t.4. p. 167. c.3. verbum Dei, labor vero Christus, myst. to.4. p. 274. c.2. terræ sunt carnales Abbates, vel Prælati, myst. t. 5. p. 65. c.4. Christus est, mor. t.6. p.49. c.1. inspiratum voluntas, vel virtus, lit. to.6. p.50. c 2. multiplex est, lit. t 6. p. 50. c.1 aliud quadruplex declaratur, ibid. col.2. quilibet homo, qui seipsum debet seminare, ibid. col. 3. spiritualis intelligentia, myst. to. 6. p. 94. col. 1. multiplex declaratur, lit. to.6. p.96. col. 2. eleemosyna est, mor. to. 6. p. 125. c. 2. Dei triplex est, lit. to 6. p. 276. c. 4

Semen Dei per exteosum quod sit, declaratur, lit. t.6 p.176 c.1

ex Semine David, idest, ex portione carnis, quæ sunt vice seminis, exp. Glos. to.7. p.6. c.4

Semen quod in terra debet seminari, non respuitur propter sacci vilitatem, mor. to.7. p.21. c.2. significat Evangelium, & Apostolos, lit. to.7. p. 54. col.3

Seminifluorum duo genera sunt hodie in Ecclesia, mor. to.7. p.89. c.1

Semini comparantur eleemosynæ, lit. to. 7. pag. 109. col. 3. corpus comparatur, lit. to. 7. p. 118. col. 1. propter multas causas eleemosyna comparatur, lit. to. 7. p. 136. c. 3.

Seminis eleemosynæ quatuor partes dat nobis Deus, lit. to. 7. p. 137. col. 2
Semen administrare quid, ibid.
Semen Abrahæ apprehendit, idest, carnem de Abraham, vel de semine Abrahæ, lit. to. 7. p. 242. c. 4. Abrahæ, & non Angelus cur Deus apprehenderit, quæritur, lit. to. 7. p. 243. c. 1
Seminarium luxuriæ viris est in lumbis, feminis in umbilico, lit. to. 1. p. 454. col. 1
Seminaotes in benedictionibus, sunt eleemosyoarii, lit. to. 2. p. 96. col. 2
Seminator discordiarum inter fratres, lit. to. 1. p. 101. c. 1
Seminat Deus quid, lit. to. 2. pag. 358. c. 1
Seminat diabolus, & quid, ibid. bonus homo, & quid, ibid. malus homo, & quid, lit. to. 2. p. 338. c. 2
Seminatoris boni conditiones, lit. to. 2. p. 328. c. 1
Seminator discordiæ non immerito vocatur apostata, & schismaticus, lit. to. 3. p. 12. col. 2
Seminare est bona opera facere in præsenti, mor. to. 6. p. 309. c. 2
Seminatores tres, Deus, diabolus, & homo, lit. to. 6. p. 176. c. 4
Seminans malum, malum metet, lit. to. 7. p. 136. c. 3
Seminant multi, sic multa metunt, lit. to. 7. p. 167. c. 3
Semitæ duo, quibus Dominus venit ad nos, mor. to. 2. p. 36. c. 3
Semitæ sæculi quæ sint, mor. t. 2. p. 300. c. 4. impiorum sunt fraus occulta, viæ malorum sunt aperta peccata, lit. to. 3. p. 8. c. 3
Semita justorum dicitur quasi lux splendens procedere ad perfectam diem, quia vita justorum incipit a nocte peccati, per lucem gratiæ progreditur, & in die gloriæ terminatur, ibid.
Semitæ impiorum tenebrosæ, lapidibus complanatæ, tenebræ, & lubricum, atque difficiles, semitæ vero justorum splendentes sunt, sine offendiculo, pulchræ, atque pacificæ, lit. to. 3. p. 144. c. 2
Semita arctiora consilia, lit. t. 4. p. 8. c. 1. ordo Prædicatoria, myst. to. 4. p. 8. c. 1. justi doctrina Christi, lit. to. 4. p. 56. c. 4
Semitæ Domini ipsa paupertas, mor. to. 4. p. 87. col. 4
Semita regularis observautia est, myst. to. 4. p. 112. c. 2. compendium est veniendi ad Deum, myst. to. 4. p. 299. c. 1
Semitæ Domini quæ sint, quotque conditiones habeant, lit. to. 6. pag. 9. col. 4
Semper tacere malum est, sicut semper loqui, lingua igitur formanda est, non insolubiliter liganda, lit. to. 3. p. 205. c. 2
Semper vigilare super gregem animæ, lit. to. 7. p. 377. c. 2
Sempiternum, sive æternum dicitur dupliciter, vel cui non statuitur terminus, vel quod caret termino, lit. to. 1. p. 18. c. 3
Sennacherib denotat diabolum, lit. tom. 2. p. 305. c. 3. Rex Assyriorum, lit. to. 4. p. 21. c. 2
Sennacherib quid fecerit cum suo exercitu, lit. t. 4. p. 25. c. 1. quam victus, lit. to. 4. p. 25. col. 1. excessit in tribus, & Domino non obedivit, lit. to. 4. p. 27. c. 3. admiratur suam potentiam, lit. to. 4. p. 27. c. 4. quando mentitur, lit. to. 4. p. 28. c. 1 comparatur securi, virgæ, terræ, mor. to. 4. p. 28. c. 2. tollena deserta dicitur, ibid. ubi occisus, lit. tom. 4. p. 29. c. 2. exhortatio circa suos milites, lit. to. 4. p. 29. col. 3. quando subjugat sibi omnes gentes, lit. to. 4. p. 37. c. 3
Sennacherib in templo occiditur a propriis filiis, lit. to. 4. p. 67. c. 1
Sennacherib prædatus ab Angelo, lit. to. 4. p. 71. c. 2
Sennacherib gerit vicem principis dæmoniorum, myst. tom. 4. p. 78. col. 2
Sennacherib cur anno decimoquarto, & non primo, vel postea ascenderit, myst. to. 4. p. 78. col. 2
Sennacherib mouarcha Assyriorum, & Chaldæorum, lit. to. 4. pag. 82. col. 1
Sennacherib ignominiose rediit in terram suam, quando Hebræi illi raserunt barbam, & caput, ut tradant, lit. to. 4. p. 82. c. 2. & Nabuchodonosor Leones dicuntur, lit. to. 4. p. 179. c. 3
Sedechias tertio anno regni sui venit io Babylonem, ut videret Nabuchodonosor, &c. videas historiam, lit. 4. p. 280. c. 3
Sennacherib quando missus fuit, lit. to. 4. p. 27. c. 3. destructo, convertit se Propheta ad Ezechiam, lit. to. 4. p. 72. c. 1. totondit Hebraicum populum, at non erasit, lit. to. 5. p. 183. col. 1. dicitur tonsor gregis, & cur, exp. to. 5. p. 188. col. 2
Senarius duplex denotat duplicem perfectionem, mo. t. 5. p. 31. c. 2 duplex, duplex perfectio, activæ scilicet, & contemplativæ, &c. mor. to. 6. p. 154. c. 2. numerus perfectus est, lit. to. 6. pag. 182. c. 4. numerus perfectionem denotat, & quomodo, liter. tom. 6. p. 214. c. 3. est malæ significationia, lit. to. 7. p. 278. c. 3 numerus perfectus, lit. to. 7. p. 374. col. 2. numerus quid significet, lit. to. 7. p. 405. col. 3
Seneca putatur amicus Pauli fuisse, lit. to. 7. p. 187. c. 4
Senectus venerabilis io duobus consistit, in sensu sapientiæ, & in munditia vitæ, lit. to. 3. p. 142. col. 4. justi venerabilis est, non quia diuturna, sed quia moribua comprobata, ibid.
Senes significant peccatores, & quare, lit. to. 2. p. 13. c. 1
Senes fatuus malus Prælatus, mor. tom. 2. p. 91. col. 3
Senes debent esse magis misericordes, mor. to. 2. p. 243. c. 2
Senes quid aliis debeant facere, mor. ibid.
Senibus propter ætatem debetur reverentia, & multo magis propter sapientiam, prudentiam, lit. to. 3. pag. 139. col. 3
Seniores, & imbecilliores eo magis honorandi, & adjuvandi sunt, mor. to. 3. p. 184. col. 3
Senes sunt Prælati, mor. to. 2. p. 312. c. 3
Senes quot modis dicatur, lit. to. 4. p. 10. col. 2
Senes super quinquagiota sacerdos pœnitentiarum, ibid.
Seniores populi Patriarchæ, & Prophetæ, lit. t. 4. p. 11. c. 2
Senes, & juvenes æque moriuntur, mor. to. 4. p. 284. c. 4
Senibus dum debentur, & quæ sint, doccotur, mor. t. 4. p. 295. c. 2
Senes, & juvenes sunt io anima tanquam in civitate, mor. to. 4. pag. 295. col. 2
Senes inveteratos in malis denotant, mor. to. 5. p. 38. c. 1
Seniorum officium, mor. tom. 5. p. 32. c. 1
Senex portans infantem quid præstet, myst. to. 6. p. 145. c. 1
Senior stultus vehementer est increpandus, lit. to. 7. p. 216. c. 2
Senes stabiles obsecrandi, sed rebelles, & mali sunt increpandi, ibid.
Seni luxuria indecens valde, lit. to. 7. p. 233. col. 1
Senaar, interpretatur fœtor, & excussio deotium, myst. t. 1. p. 15. c. 3
Senaar interpretatur fœtor dentium, mor. to. 6. p. 357. c. 4
Sensatus ille est, qui de omnibus rebus sentit, prout sunt, lit. to. 3. pag. 177. col. 3
Sensibilia rudibus sunt, via brevior in intelligibilia, lit. tom. 6. pag. 305. col. 1
Sensualitas significatur per sanguinem, myst. tom. 1. p. 11. c. 1
Sensualitatis perversitas est tribulatio, mor. to. 2. p. 73. c. 2
Sensualitas in Christo contradixit saluti nostræ in passione, alleg. t. 2. p. 173. c. 4. est mala mulier, quæ omnia mala suggerit, lit. t. 3. p. 220. c. 3. hominis uxor rationis est, lit. to. 4. p. 184. col. 4. io latere non in capite esse debet, ibid.
Sensus omnes circumcidi debent, lit. to. 1. p. 22. col. 2. verborum triplicem habet respectum, scilicet ad rem significatam, ad vocem significantem, & ad intellectum audientis, lit. t. 1. p. 305. c. 1 sunt portæ, per quas intravit, mor. to 2. p. 19. c. 1
Sensus omnes damnatorum cruciabuntur in inferno, mor. t. 2. p. 47. c. 1
Sensus dicuntur portæ animæ, mor. to. 2. p. 255. c. 2 nostros quomodo debemus restringere, mor. to. 2. p. 172. c. 2. dicuntur pauperes, mor. to. 2. p. 181. c. 2. mysticus in Parabolis est maxime inquirendus, Prol. to. 3. p. 1. c. 2 est familiaris ioimicus; & ideo facilius est superare suggestiones diaboli, quam insultus sensus, mor. to. 3. p. 36. c. 3 carnalis rectam doctrinam, vel intelligentiam impedit, exp. t. 5. p. 147. c. 4 Prophetæ, & non verba descripta, exarat Evangelista, lit. to. 6. p. 5. c. 2. decem sunt, & qui, lit. to. 6. p. 115. c. 4. quomodo saturentur, mor. to. 6. p. 285. c. 1 disciplinabiles duo sunt, lit. to. 6. p. 316. c. 3
Sensuum sedes io capite, mor. to. 6. p. 366. col. 2
Sensus, quando dicatur abundare, lit. to. 7. p. 67. c. 1
Sensus illorum verborum, aut dele me, &c. Exod. 32. expos. Glos. to. 7. p. 84. col. 1
Sensus spirituales quinque, lit. to. 7. p. 108. col. 1
Sensus habere exercitatos, quid sit, lit. to 7. p. 249. c. 1
Sensus salvatur in mediis, corrumpitor in extremis, ex Arist. lit. to. 7. p. 317. c. 3
Sennacherib dominium cur parum duravit, lit. to. 7. p. 90. c. 3
Sententia præcipitanter non est proferenda, lit. to. 1. p. 431. c. 2
Sententia Domini in extremo judicio nullis precibus, nullis cavillationibus, nullis allegationibus poterit averti, quio impleatur, lit. to. 3. p. 92. c. 1. judicii per quid exprimetur, lit. to. 4. p. 30. c. 4 Domini immutabilis, lit. to. 4. p. 127. col. 3. terribilis his, qui bona in vita sua recipiunt, lit. to. 6. p. 233. col. 1. divina dicitur gladius, myst. to. 6. p. 255. c. 2 Dei dicitur interdum institutio ejus, exp. Gloss. to. 7. p. 35. c. 3
Sententiæ principaliores in sacra Scriptura quænam sint, lit. to. 7. p. 259. c. 4
Sententia Petri in Ananiam, & Saphiram quare tam crudelis, lit. to. 7. p. 285. col. 2
Seon significat carnis concupiscentiam, myst. to. 2. p. 341. c. 4
Seon interpretatur germen inutile, ibid.
Seon Rex Amorrhæorum qualis, myst. to. 5. p. 184. c. 2
Seon interpretatur germeo voluntatis, mor. to. 6. p. 376. c. 3
Separatio duplex plena, & semiplena, mor. to. 2. p. 111. c. 3
Septenario numero designatur perfectio eorum, qui per septem dona Spiritus sancti tendunt ad unitatem spiritus, mor. t. 1. p. 11. c. 1
Sepes multipliciter dicitur, mor. t. 2. p. 235. c. 4. spinarum non transitur absque læsione, ita vita præsens sine punctione affectuum, lit. t. 3. p. 32. c. 4. io scriptura tripliciter accipitur, lit. to. 3. p. 98. c. 1
Sepivit eam custodia Angelorum, lit. to. 4. p. 13. c. 1
Sepivit eam, duplici sepe, verborum, & verberum, mor. to. 4. pag. 13. c. 2
Sepes fortiora castra denotat, lit. to. 4. p. 14. col. 1. disciplinam significat, mor. to. 4. p. 14. c. 2. dicitur flagellum Domini, lit. tom. 4. p. 140. c. 4
Sepes custodia sensuum est, ibid.
Sepes dicitur interpositio orationum, & meritorum inter Iram Dei, & peccati populi, ibid.

Sepem ædificavit pater Augustinus, & D. Benedictus, lit. to. 4. pag. 140. col. 4

Sepes regularium institutionem dicit, ibid. Israel sunt tutores Ecclesiæ minores, exp. to. 5. p. 122. col. 1. malæ sunt malæ conspirationes in peccatis, mor. ibid. malæ sunt mali custodes vinearum Domini, idest, mali sacerdotes, & clerici pigri, & torpentes, mor. ibid.

Sepes Angeli custodes, lit. to. 6. p. 69. col. 2

Sepes menta patrum, alleg. ibid.

Sepes quæ fit ex spinis, quid repræsentet, lit. to. 6. p. 111. c. 2

Sepes custodia Angelorum, myst. to. 6. p. 249. c. 2

Sepharvaim, literati, vel libri ipsi sunt, myst. to. 4. p. 80. c. 1

Sephela nomen regionis, exp. to. 5. p. 247. col. 1

Septima dies non dicitur habuisse vespere, sicut nec prima dies mane, lit. to. 1. p. 4. c. 1

Septem ligant, & tenent hominem quasi ligatum in mundo, mor. to. 2. p. 333. col. 1

Septenarius numerus significat perfectionem, mor. to. 2. p. 23. c. 4

Septem peccata capitalia præfigurata in visione Ezechielis de perfossione parietis templi, mor. to. 2. p. 25. col. 4. chordæ in cithara David, alleg. to. 2. p. 68. col. 3

Septemplici muro est munitus mundus, alleg. tom. 2. pag. 76. col. 1

Septem gentes peccati accommodantur, mor. to. 2. p. 112. col. 4 capita, & septem montes bestiæ Apoc. myst. to. 2. p. 140. col. 1. virtutes oppositæ, septem capitibus bestiæ, ibid.

Septem tubæ circumeuntes civitatem Jericho quid significent ostenditur, mor. to. 2. p. 150. c. 2. dona Spiritus sancti petuntur, mor. to. 2. p. 176. c. 4. nequitiæ in corde quæ sint, lit. to. 2. p. 184. c. 4. debent Prædicatores prædicare, mor. to. 2. p. 187. c. 3

Septenarius, & octonarius duo testamenta significant, lit. to. 2, pag. 321. col. 1

Septem mulieres, septem dona Spiritus, myst. to. 4. p. 12. col. 1. septem Ecclesiæ, myst. to. 4. p. 12. col. 2. septem dotes gloriæ, ibid.

Septem stateres opera gratiæ septiformis, myst. to. 4. p. 251. c. 2 dies septem virtutes, lit. to. 4. p. 262. c. 1. numerus est universitatis, exp. to. 5. p. 123. col. 1

Septenarius numerus est sacratus secundum Jerem. ibid.

Septimus annus remissionis est, quo servis Hebræis libertas redditur, ibid.

Septem Pastores insinuant bonos Prælatos, exp. to. 5. p. 198. col. 1. oculi sunt septem dona Spiritus sancti, exp. t. 5. pag. 215. col. 3. stateres sunt septem opera misericordiæ, lit. to. 6. pag. 51. c. 4. causæ cur mali mittantur in infernum, lit. to. 6. p. 70. col. 3

Septenarii tres assignantur, lit. to. 6. p. 202. col. 4

Septies peccare, est quocumque genere peccare, lit. to. 6. p. 234. c. 4 in fratrem, quid sit, & quis peccat septies, ibid.

Septem dies azymorum sunt septem virtutes, & quomodo, myst. to. 6. p. 258. col. 3

Septenarium significat universitatem, exp. to. 7. p. 57. c. 4

Septem, quare sint dona Spiritus sancti, septem cum discipulis Dominus post resurrectionem comedit; sic septem quare sint filii Scene, quæ interpretatur vulpecula clamans, lit. tom. 7. p. 302. col. 1. Ecclesiis, universalis numerus, lit. to. 7. pag. 366. col. 4. opera, quibus debet pollere Prælatus, mor. tom. 7. p. 368. c. 4. Christi verba in Cruce, lit. to. 7. pag. 369. c. 1 hunc revelationes Apoc. lit. to. 7. pag. 370. col. 3

Septimana una plusquam alia valebat, lit. to. 6. p. 128. c. 2

Septuaginta quomodo legant hunc passum demonstratur, lit. to. 4. p. 34. col. 3. quomodo legant propositionem illam, in qua habetur, corruisti in terra, lit. to. 4. p. 36. col. 1

Septuagesimam cur celebramus, myst. to. 4. p. 243. c. 1

Septuaginta interpretibus solis fas fuit, & licuit vetus testamentum emendare, lit. to. 6. p. 1. col. 1 seniores vetus Testamentum a Judaica in Græcam linguam verterunt, ibid.

Septuagies septies hyperbole est, & quid sibi velit, docetur, lit. to. 6. p. 62. c. 3

Septuagintaduo discipuli electi, qui toterant genera linguarum, lit. to. 6. p. 182. col. 4

Sepulchra significant adulatores, myst. to. 2. pag. 11. c. 2 significant detractores, ibid. col. 3

Sepulchrum custodientes obsederunt Christum, alleg. to. 2. pag. 50. col. 3

Sepulchra pretiosa reprehenduntur, alleg. tom. 2. p. 126. col. 2 significant pœnas inferni, alleg. to. 2. pag. 126. col. 2. plura occupare in Acheldemach, mor. to. 2. p. 166. c. 3. habitantes qui sint, alleg. tom. 2. p. 166. col. 3

Sepulchri proprietates, mor. tom. 2. p. 209. col. 2

Sepulchrum ejus erit gloriosum, quomodo declaratur, mor. t. 4. p. 91. c. 4. bonorum duplex, myst. to. 4. p. 36. col. 4. malorum duplex, ibid. Cælum empyreum, ibid. fœtor luxuriæ est, vel detrahentium, mor. to. 4. p. 163. col. 4

Sepulchra antiqui fabricabant in modum domus, & ibi morabantur per aliquod tempus, postea parentalia conficiebant, lit. to. 4. p. 163. col. 3

Sepulchrum qui effodit, invenit thesaurum timoris, mor. to. 4. p. 198. c. 1. effodit, qui mortem memoratur, ibid.

Sepulchro pœnitentiæ teguntur peccata, lit. to. 4. p. 216. c. 3

Sepulchra ab Ezechiele vocantur loca pœnalia animarum in inferno, exp. to. 5. p. 108. c. 1. & tumuli vocantur carceres, vel quæcumque loca captivorum, & cur, exp. to. 5. p. 118. c. 3

Sepulchrum quasi semipulchrum, lit. to. 6. p. 73. col. 4

Sepulchra qui ædificant, ibid.

Sepulchrum videre, est religionem intrare, mor. to. 6. p. 88. c. 3. Jesu mens devota, lit. to. 6. p. 116. c. 1. dicuntur hypocritæ cum sit semipulchrum, lit. to. 6. p. 205. col. 2. patens quid, lit. tom. 7. p. 23. col. 1

Sepultura divitum pretiosa damnatur, mor. to. 6. p. 123. c. 3. duplex Hebron, in qua omnes Patriarchæ debebant sepeliri, Gen. 23. quid designet, mor. tom. 7. p. 37. col. 3

Sequestratio a malis commendat orationem, lit. to. 1. p. 80. c. 2

Sequi Dominum gloria magna, lit. to. 6. p. 53. col. 4

Sequi Dominum quomodo debeamus, lit. to. 6. p. 242. col. 2

Sequentes, & non assequentes qui sint, lit. to. 7. p. 214. c. 4

Seraphim Prælati, Doctores, myst. to. 4. p. 16. col. 2

Seraphim quid dicebant, quidve clamabant, lit. to. 4. p. 17. c. 1

Seraphim, & Cherubin, ratione in quo distent, ibid.

Seraphim Doctor, vel Prælatus, myst. to. 4. p. 17. col. 2

Seraphim, & Seraphim, ratione in quo distent, lit. to. 4. p. 17. c. 1. prior est quam Cherubin, & cur, mor. to. 4. p. 289. c. 2. sex alis significant Apostolos, lit. to. 7. p. 179. col. 4

Serenitas tranquillitatem denotat, mor. to. 6. p. 57. c. 3. matutina jucundam Christi resurrectionem significat, alleg. to. 6. p. 57. c. 3

Sermo propheticus revocabat Judæos a morte Christi, alleg. to. 1. p. 53. c. 1. doctorum temperandus est secundum capacitatem audientium, mor. to. 1. p. 135. c. 3. Dei in ore Prædicatorum, quomodo debeat esse purgatus a terra, mor. to. 2. p. 23. c. 4. Domini facit homines, ut cervos, mor. to. 2. p. 68. c. 2. Dei comparatur oleo propter multa, myst. to. 2. p. 141. col. 3

Sermones multipliciter laudantur, myst. to. 2. p. 142. c. 4. Dei suscipiendi sunt, ut regula vitæ, & ars vivendi, recondendi sunt in intellectu per cogitationem, & in affectu per amorem, lit. tom. 3. p. 4. col. 2

Sermo debet esse discretus, utilis, honestus, temperatus, dulcis, opportunus, lit. to. 3. p. 9. c. 4. opportunus tempore, & loco prolatus optimus est, adde & debito modo, lit. to. 3. p. 33. c. 1. debet esse purus, procul, scilicet, a stultiloquio, a vanitate, a falsitate, a detractione, ab adulatione, a duplicitate, a scurrilitate, a mendacio, a perjurio, a falso testimonio, a nugacitate, a superfluitate, ibid. col. 2. moderari debet a multiloquio, a præcipitatione, a fervore, a temporis importunitate, lit. to. 3. p. 37. c. 4. & accommodari debet audientium capacitati, ut magna magnis, & parva parvis prædicentur, ibid.

Sermo Dei clypeus ignitus est omnibus sperantibus in se, to. 3. p. 54. c. 2. prædicationis, ex multis sententiis, quasi ex multis aromatum speciebus conficitur, quarum aliæ dulces sunt, quæ misericordiam continent, aliæ amaræ, quæ justitiam nunciant, lit. to. 3. p. 58. c. 1. Domini clypeus est contra omnes tentationes, & ad evitanda omnia peccata, mor. to. 3. p. 63. col. 3

Sermo Domini potestate plenus est, quia ejus dicere est facere, lit. tom. 3. p. 92. col. 1

Vocatur omnipotens, quia nullus resistere, vel impedire poterit, quid fiat, quid dixerit, ibid.

Sermo doctoris in vanum laborat exterius, nisi adsit gratia Dei, quæ sola docet interius, lit. to. 3. p. 118. c. 3. Doctoris non habet dulcedinem, quem vita reproba inter conscientiam remordet, lit. to. 2. p. 147. c. 4. Domini, cui comparari debeat, lit. to. 4. p. 43. c. 3. Prophetæ cui dirigatur, ostenditur, lit. to. 4. p. 37. c. 1. Domini ad Isaiam, vel Jeremiam, lit. to. 4. p. 66. col. 1

Sermones, quibus uti debent prædicatores, myst. to. 4. p. 76. col. 3

Sermo Domini convertitur ad Prophetas, præcipue tamen ad Isaiam, lit. to. 4. p. 82. c. 1. Domini, & prædicatoris sunt gladius acutus, mor. to. 4. p. 109. c. 2. orationis vocatur gladius acutus, ibid. Domini habet potestatem, ideo timendus, alleg. tom. 4. p. 169. col. 3

Sermones Domini, & conciones magis sunt gratæ Domino, quam thus, &c. lit. to. 4. p. 193. col. 4

Sermo Ezechielis qualis fuerit, lit. to. 5. p. 1. col. 3. Hebræus ab intimis formatur, exp. tom. 5. p. 145. col. 3. divinus dicitur ventus urens, myst. tom. 5. p. 278. col. 1. divinus adversarius est voluntati carnis, myst. to. 6. p. 19. col. 3. doctoris quando necessarius, lit. tom. 6. p. 77. col. 3

Sermones omnes Christi qui dicantur, lit. to. 6. p. 79. col. 3

Sermo Domini in potestate esse triplici ratione dicitur, lit. to. 6. p. 249. col. 2

Sermonem effundere non debemus, ubi non est audiens, lit. tom. 5. p. 249. col. 2

Sermo vanus vanæ conscientiæ index est, & cur, lit. to. 6. p. 301. col. 4

col. 4. Dei quibus sit durus, lit. to. 6. p. 330. c. 3. Dei est, ut hamus, qui capit dum capitur, lit. to. 6. p. 341. c. 3. Dei est aqua, mor. to. 6. pag. 375. c. 2. Domini rectus est, & quomodo, lit. to. 6. p. 341. c. 3
Domini servatur in corde, & opere, mor. to. 6. p. 375. c. 1. Domini per quid servatur in intellectu, ibid. Domini per quid servatur in affectu, ibid.
In Sermonibus frequentius blandiendum, quam terrendum, Prolog. to. 7. p. 3. col. 1
Sermo sapientiæ, & scientiæ quid sit, lit. to. 7. p. 107. c. 1
Sermonem propheticum, in quantum est propheticus, necesse est impleri, exp. glos. to. 7. p. 110. c. 2
Sermo aliquando per os, sicut per ostium exeat, aliquando clausum lateat, lit. to. 7. p. 194. c. 2. sale conditus quis, ibidem col 4
Sermonem Dei currere quid, lit. to. 7. p. 206. c. 4
Sermo in veteri, salus in novo testamento, lit. to. 7. p. 240. c. 4. auditus debet misceri, lit. to. 7. p. 545. col. 1
Sermo Dei vivus quare sit, & efficax, & penetrabilis, lit. to. 7. p. 246. c. 1. noster ad Deum fit duobus modis, lit. t. 7. p. 246. c. 3
Sermo Dei ad nos fit duobus modis, ibid. inchoationis quis, & qualis, lit. to. 7. p. 249. col. 1. Pauli in medio Areopagi, lit. to. 7. p. 300. col. 2
Sero pœnitet, qui in ætate tenera noluit pœnitere, mor. t. 3. p. 62. c. 3. Iracundus, cum aliis irasci desierit, sibiipsi irascitur, ib.
Seron Dux inferioris Syriæ, myst. to. 5. pag. 233. c. 4. Princeps exercitus denotat Potentatus istius mundi, ibid. interpretatur cantans tristitiam, mor. to. 5. p. 535. col. 3. Princeps Syriæ quis sit, ibid.
Serpens, qui locutus est Evæ, dicitur callidior cunctis animantibus terræ natura per se, & ex accidenti, quia diabolus per eum loquebatur, lit. to. 1. p. 5. c. 4. non maledicitur a Deo, sed diabolus, qui per eum locutus erat, lit. to. 1. p. 6. c. 2
Serpentis genus quod habet multa capita, mor. to. 6. p. 224. col. 4 furor, iram, & invidiam indicat, mor. to. 2. p. 146. c. 4
Serpens æneus non sanabat in deserto; sed sacramentum fidei morti Christi, in serpente figuratæ, lit. to. 3. p. 164. col. 1. diabolus est, myst. to. 4. pag. 168. col. 1
Serpentis proprietates adamussim exprimuntur, lit. to. 6. p. 40. c. 1
Serpentum conditiones narrantur, lit. to. 6. p. 74. c. 1
Serpentes sunt suggestiones dæmonum, lit. to. 6. pag. 155. c. 3. & scorpiones sunt maligni spiritus, lit. to. 6. p. 193. c. 3. sunt detractores, ibid.
Scorpiones sunt adulatores, ibid.
Serpens cum magna diligentia custodit ova sua, mor. t. 2. p. 297. col. 4. veterem pellem per arctum foramen deponit, ut novam accipiat, ibid.
Serpentis prudentia quæ, ibid. obturat aures, ne audiat vocem incantatoris, ibid. æneus non est vere serpens, nec venenum habet, ideo significat Christum, & quomodo, ibid. erectus fuit figura Christi, lit. to. 6. p. 298. col. 1
Serpentum incantationes quid, exp. Glos. to. 7. p. 97. col. 2
Serpens est caro, &c. lit. to. 7. p. 102. col. 2
Serpentes insidiantes calcaneo qui, lit. to. 7. p. 108. c. 1. fiunt ex pulveribus serpentum, lit. tom. 7. p. 118. c. 3
Serpens renovabitur pelle, lit. to. 7. p. 175. col. 3. quantum potest, tenet, & conservat caput suum, lit. to. 7. p. 191. c. 4. æneus significat Christum erectum palo Crucis, lit. tom. 7. p. 271. c. 2. quare Christus dicatur, ibid.
Servantes mandata Dei intelligunt, quid agendum sit, lit. to. 1. p. 181. col. 2
Servari qui vult, Deo se committat, lit. to. 2. p. 96. c. 3
Servitium bonum, bonum facit servum, lit. to. 2. p. 336. c. 4
Servitutis qualitas consistit in duobus, exp. glos. to. 7. p. 48. c. 3
Servire Domino non est verus, sed fictus labor, mor. to. 1. p. 58. c. 2
Serviendum est Domino in tribus, in hilaritate mentis, in discretione operis, & in cordis compunctione, lit. to. 1. p. 222. c. 3
Servituti Christi omnia postponenda sunt, lit. to. 1. p. 133. c. 1
Servire debemus Deo tribus de causis, mor. to. 1. pag. 6. c. 4
Servitutis multitudo est multitudo peccatorum, mor. to. 2. p. 205. c. 3
Servire Domino, non coacte, sicut qui serviebant idolis, alleg. to. 2. p. 257. col. 1
Servitus multiplex, lit. to. 2. p. 308. c. 4
Servitus dura falsum dogma dicitur, myst. to. 4. p. 35. c. 2 peccati non occupat nisi volentem, lit. to. 6. p. 341. col. 1
Servire Deo propter temporalia, quomodo sit in charitate, Prol. to. 7. p. 3. c. 2. invite an dicat vitium, exp. glos. to. 7. p. 47. c. 3
Servientes inviti quomodo peccent, & nihil mereantur, ibid.
Servitus superiori est de jure naturali, servitus homini non est, sed a peccato, exp. glos. to. 7. p. 65. c. 1. Dei est panis subcinericius, lit. to. 7. pag. 90. col. 4 Servire gratis quid, expos. glos. to. 7. pag 162. col. 3
Servitus oppressionis, & corruptionis, lit. to. 7. p. 162. c. 4. corruptionis duplex est, ibid.
Servitutis jugum multiplex, lit. to. 7. p. 162. c. 4
Serviendi modus comprehenditur sub tribus, lit. to. 7. p. 178. c. 4
Servitutis Dei est conditio nobilitatis, lit. to. 7. pag. 230. col. 4 Dei ingenuitas, ibid. Servire Deo regnare est, ibid.
Servus Domini debet esse prudens, & fidelis; prudens ut intelligat voluntatem Domini; fidelis, ut diligat, & servet, mor. to. 1. pag. 36. col. 1
Servi Christi debent esse modici per humilitatem, steriles per reputationem, myst. to. 1. p. 38. col. 3
Servus Dei non est, cui dulcia non sunt præcepta ejus, alleg. to. 2. pag. 42. c. 3
Servus Dei quando fit advocatus diaboli, mor. to. 2. p. 91. col. 2 Dei quare non dicit inimico occidam, mor. to. 2. p. 149. c. 4 Dei transit per ignem, & aquam, myst. to. 2. p. 163. c. 3
Servi diaboli in aquis computrescunt, ibid.
Servus sapiens, qui dominatur filiis stultis, est qualibet anima pœnitens, quæ de peccatis occasionem sumit ad bene agendum, dum per pœnitentiam detestatur peccata, cautior fit post peccatum, & ferventior, lit. tom. 3. p. 35. col. 4
Servus nequissimus est, cui mulier imperat, leges præscribit, atque minatur, lit. to. 3. pag. 66. c. 1
Sarmenta hæreticorum dogmatum doctrina Catholicæ fidei sunt amputanda, & materiali etiam gladio punienda, exemplo Eliæ, qui omnes sacerdotes Baal interfecit, lit. to. 3. p 117. c. 2
Servi ex timore obediunt, sed filii ex amore obtemperare debent, to. 3. p. 173. c. 3. sunt vere, qui vitiis serviunt, liberi autem, qui justitiæ serviunt, lit. to. 3. p. 234. col. 4
Servus, & Dominus simili pœna punientur, myst. tom. 4. p. 53. col. 4
Servo eam, nunquid indignatio, nisi quam legi debeat multipliciter ostenditur, lit. to. 4. p. 58. col. 1
Servus quomodo dicatur a serviendo, myst. to. 4. p. 91. c. 3
Servire me fecisti in peccatis tuis, quomodo exponatur, lit. to. 4. pag. 98. col. 1
Servus formatus est Christus, idest, secundum naturam servi, myst. t. 4. p. 120. col. 4. tunc dicitur scire Dominum suum, quando ei bene servit, lit. tom. 4. p. 236. col. 3
Servi Dei timent nomen Domini, lit. to. 2. p. 261. c. 2
Servus non tantum a serviendo, sed a servando dicitur, & cur, lit. to. 2. p. 315. c. 1. & ancilla dicitur omnis homo, & cur, lit. to. 2. p. 325. col. 3
Servi, qui nos ligant vinculis tribulationum, qui sint, mor. to. 5. p. 57. col. 2
Servire Deo dignum, & justum, & ratio redditur, lit. to. 6. p. 139. col. 2
Servus Centurionis, populus Prælato commissus, mor. t. 6. pag. 171. col. 3
Servi Dominum expectantes tenentur evigilare, lit. to. 6. pag. 210. col. 3
Servus fidelis, & discretus qui sit, lit. to. 6. p. 211. col. 3. dicitur Prædicator, mor. to. 6. p. 210. col. 3. & mercenarius, & filius quomodo differant, mor. to. 6. p. 225. c. 2 anima, vel Pascens Prædicator est, vel Prælatus, myst. to. 6. p. 235. c. 1
Servi decem universitatem Prædicatorum, & Prælatorum significant, myst. to. 6. p. 245. col. 1
Servus primus ordo Doctorum est, vel Prædicatorum missus Judæis, myst. to. 6. p. 245. col. 3 qui abscondit talentum Domini reprehenditur, myst. to. 6. p. 545. col. 4 piger inertiam non excusat, ibid.
Servi pigri duplex culpa notatur, lit. to. 6. p. 246. c. 1
Servus Prædicator est, myst. to. 6. p. 249. col. 3
Servi tres missi a Domino qui sint, mor. to. 6. p. 249. c. 4. secundus fuit David missus pro fructibus colligendis a vinea, myst. ibid. Principis est populus Judaicus, mor. tom. 6. pag. 263. col. 2
Servus Principis signatur hypocrita, ibid. quandoque dicitur a servitute, quandoque a servitio, expos. Gloss. to. 7. p. 40. c. 1 Dei dicitur a servitio, quod non est servitus, sed regnare, exp. glos. to. 7. p. 40. col. 2
Servus diaboli dicitur a servitute, ibid.
Servi est timere, & ex timore operari, lit. to. 7. p. 47. c. 3. & liberi differentia non est apud Deum, lit. to. 7. p. 90. c. 4
Servus emptitius non debet quærere libertatem a Domino suo, ibid.
Servo duplicem injuriam Dominus facit, lit. to. 7. p. 194. c. 1
Servi fidelitas in quo consistat, lit. to. 7. p. 233. c. 4
in Servo duo notantur, opus, & humilitas, lit. to. 7. p. 366. c. 1
Sesach idem quod Babylon hebraice, lit. to. 4. p. 238. c. 1. byssus sacri dicitur, myst. to. 4. p. 279. col. 4
Sessio denotat auctoritatem judicantis, myst. to. 4. p. 300 col 3. quietem denotat, lit. to. 4. p. 121. col. 3. quietem denotat, ibid. quietem denotat, lit. to. 6. pag. 56. c. 4 Domini in monte multiplex, myst. to. 6. p. 113. col. 1 humilitatem exprimit, lit. to. 6. p. 196. col. 3. est signum stabilitatis, & humilitatis, myst. to. 7. p. 281. col. 2
Seth filius Adam, & Sem primogenitus Noe, tam fide, quam moribus

nibus

ribus cunctis aliis hominibus sui temporis prælati sunt, liter. to. 3. p. 263. col. 1
Sethim arbor albæ spinæ similis, lit. tom. 4. p. 93. col. 1
Severitas punientis in vultu notatur, sicut in oculis respectu miserentis, lit. to. 7. p. 332. col. 4
Sex genera hominum, qui sunt incorrigibiles, lit. to. 3. p. 7. c. 1
Sex, quæ Dominus odit, sunt superbia, libido mentiendi, homicidium, invidia, voluntas nocendi, falsum testimonium, est enim Dominus humilis, verus, pius, bonus, justus, & judex, lit. to. 3. p. 12. col. 4
Sex sunt, quæ conservant castitatem incorruptam, lit. t. 3. p. 122. col 3. alæ, in quibus partibus essent, dicitur, lit. t. 4. p 16. c. 1
Sex verba ponuntur in pœna malorum contra sex partes justitiæ, myst. to. 4. p. 62. c. 4. debent esse in pœnitentia peccatorum, mor. to. 4. p. 10. col. 3
Sexta hora cur tenebræ factæ, lit. to. 6. p. 152. col. 2
Sex dies sunt sex opera misericordiæ, mor. to. 6. p. 214. c. 4
Sexaginta, per hunc numerum duplex perfectio significatur, lit. to. 7. p. 405. col 3
Sexcentenarius significat perfectionem tripliciter, ibid.
Si quidem duæ dictiones notantur, lit. tom. 6. p. 214. c. 1
Sic quomodo exponatur, lit. to. 4. p. 28. c. 2
Sic eveniet, ibi tota Aposiopisis terminatur, lit. to. 4. p. 37. c. 1
Siccitas fecit perire verbum Dei, lit. to. 2. p. 95. c. 4. mater sterilitatis, lit. t. 4. p. 38. col. 3. messis est defectus prædicationis, mor. to. 4. p. 58. col. 4
Sicelech civitas David significat Ecclesiam, myst. to. 2. p. 136. col. 1
Sichar civitas est, lit. tom. 6. p. 303. c. 3 proprie dicitur Sichen, ibid. interpretatur humerus, idest, labor, mor. tom. 6. p. 303. c. 4. etiam interpretatur conclusio, & cur, ibid.
Sichem obedientiam significat, & convallis humilitatem; per has transire debent, qui de mundo egrediuntur, mor. t. 1. p. 19. c. 2 interpretatur humerus, & significat divites hujus mundi, myst. t. 1. p. 47. c. 2 ut vidit Dinam, adamavit, rapuit, & dormivit cum ea, significat diabolum, qui suggestione delectabili tentat, rapit ad consensum, & ad opus consummatum perducit, mor. to. 1. p. 47. c. 3. interpretatur, humerus, alleg. to. 2. p. 115. c. 3 labor interpretatur, lit. to. 4. p. 195. c. 3. interpretatur laborans, sive laborantes, myst. t. 5. p. 99. c. 2
Sichima interpretatur laboriosa, myst. to. 2. p. 152. c. 1
Sichimia interpretatur humerus, mor. to. 2. p. 280. col. 4
Sichima signat Judæam, vel Synagogam, sub jugo legis laborantem, lit. to. 2. p. 284. c. 3
Sichima interpretatur humerus, vel laboriosa, ibid.
Siclus græce dicitur stater, expos. to. 5. p. 139. col. 4. viginti habet obolos, ibid.
Sicut tectum est eminentior pars domus, lit. to. 2. p. 329. c. 4 dicit expressionem veritatis, lit. to. 4. p. 5. c. 1. gravius uritur, quod est sub olla, quam quod est in olla, ita gravius puniti sunt fortiores, qui notantur per ossa supposita, quam minores, qui designantur per carnes impositas, exp. to. 5. p 89. col. 1
Sydon venatio interpretatur, myst. to. 4. p 4. c. 2
Sydonis negotiatores, idest, mundi negotiatores, myst. to. 4. p. 52. col. 2
Sydon, & mare diversa significata, & expositiones obtinere declaratur, ibid.
Sydonii interpretantur venatores, myst. t. 5. p. 95. c. 4. & Arcadii venantur temporalia, & deponunt spiritualia, & æterna, ibid. & Arcadii solliciti sunt de rebus, & non curant de animabus, ibid.
Sydon venatio, vel salvans interpretatur, exp. to. 5. p. 237. c. 1
Sydon venatio mœroris dicitur, lit to. 6. p. 56. c. 1. venatio dicitur, mor. to. 6. p. 101. col. 2
Sydon necessaria tantum denotat, lit. to. 6. p. 118. c. 4
Sydon denotat Clericum, myst. to. 5. p. 247. c. 4
Siene interpretatur sitis, & signat cupiditatem, quæ est in Prælatis, myst. to. 5. p. 102. c. 4
Sienes tursis est prælatio, in qua Prælatus semper sitit, myst. ibid.
a Siene turre incipiet gladius, quia judicium incipiet a domo Dei, myst. ibid.
Sigilla septem, quæ solus agnus solvere possit, sunt mysteria præcipua ipsius Christi, mor. to. 1. p. 283. c. 4. libri Apocalypsis declarantur, lit. to. 2. p. 132. col 2. septem, sunt mysteria septem, scilicet, Nativitas, Circumcisio, Baptismus, Passio, Sepultura, Resurrectio, Ascensio, myst. to. 3. p. 17. c. 1
Sigillum habet imaginem, & litteras, ita Prælatus debet habere vitam bonam, & scientiam; & tunc potest alios informare, myst. t. 4. p. 98. c. 2. charitas est, lit to. 6. p. 192. c. 2
Sigillator Spiritus sanctus, ibid.
Sigillum, seu signaculum duas habens partes, quid, lit. t. 7. p. 225. c. 4
Sigillum Dei in veteri Testamento, lit. to. 7. p. 259. c. 4
Signacula septem, quibus Apocalypsis liber signatus erat, quæ esse reperiuntur, lit. to. 6. p. 2. c. 1
Signaculum est ipsa confessio, mor. to. 6. p. 88. c. 2. Dei justi, quare dicatur de Lucifero, lit. to. 7. p. 28. col. 3. dicitur expressum signum rei, quod signat, sicut est sigillum, ibid.
Signare legem veterem in doctrinam novam quid demonstret, lit. to. 4. p. 23. c. 3
Signati credentes, qui, lit. to. 7. p. 170. col. 1
Signare quid sit, ibid.
Signat Dominus oves suas impressione gratiæ, lit. to. 7. p. 176. c. 2 Dominus suos, diabolus suos, lit. to. 7. p. 214. c. 2
Signati quid significent, lit. to. 7. p. 388. col. 3
Signum Christi est paupertas, cui omnes contradicunt, myst. to. 2. p. 58. col. 1
Signo Crucis occurrimus omni malo, alleg. to. 1. p. 282. c. 3
Signa Prædicatorum sunt bona opera, lit to. 2. p. 35. c. 2. duodecim Zodiaci gradus significant ascensus, & descensus viri justi, myst. to. 2. p. 40. c. 2. quæ præcedent judicium, alleg. to. 2. p. 198. c. 2. opposita mundo sunt tria, mor. to. 2. p. 161. c. 2. Pontificis, & Cardinalium, mor. to. 2. p. 188. col. 3. Ecclesiæ Apostoli, & humilitas, mor. to. 2. p. 189. c. 2. & prodigia, quæ fecit Deus in Ægypto, lit. to. 2. p. 200. c. 2. iræ Dei sunt, si in præsenti vita non punit, prosperitatis successus, cum homo sibipsi dimittitur, ut sua desideria compleat, lit. to. 3. p. 32. c. 3
Signum veræ amicitiæ est continuatio amoris in omni tempore, lit. to. 3. p. 180. col. 1. præcipuum perfectionis est, linguam refrænare, lit. to. 3. p. 194. col. 4
Signum vocationis, lit. to. 4. pag. 16. col. 1
Signum dupliciter exponitur, lit. to. 4. p. 19. col. 3
Signa utraque, & passioni, & ascensioni Domini deserviunt, utraque in expos. lit. to. 4. p. 19. col. 4
Signum de inferno, quod, myst. to. 4. p. 19. c. 4. de cœlo spes gloriæ, ibid. bonum, vel in bono resurrectionem connotat, ibid. Achaz quod noluit petere, lit. to. 4. p. 18. col. 2. quot modis accipiatur, lit. to. 4. p. 20. col. 2. mirabile Christi ante adventum ipsius, lit. to. 4. p. 21. col. 2
Signare characterem imprimere dicitur, lit. to. 4. p. 23. c. 3
Signum quomodo, & quot modis accipiatur, mor. to. 4. p. 31. c. 4 Crucis in qua victoria reperitur, lit. to 4. p. 32. col. 1. pro decreto sumitur, ibid. levari supra montem ad litteram quid sit, myst. to. 4. p. 33. c. 2. Crucem denotat, ibid.
Signa mulierum, quæ passim describantur, myst. to. 4. pag. 45. col. 3
Signa mulierum hodie in Clericis apparent, ibid.
Similitudo olivæ, & vitis datur Edon post destructionem factam a Chaldæis, lit. to. 4. p. 54. c. 1
Similitudo magis exprimens omnimoda Judæorum ponitur, lit. to. 4. pag. 65. col. 1
Similitudo dicitur mater deceptionis, myst. to. 4. p. 80. c. 1
Signum vexillum Crucis est, myst. to. 4. p. 113. col. 3. levare ad populos est passionem, & Crucem Domini prædicare, myst. to. 4. p. 156. c. 1. Christianitatis Crux est, mor. to. 4. p. 172. c. 2. Domini æternum Crux est, myst. to. 4. p. 231. col. 2. Crucis offendiculum est, lit. to. 4. p. 209. col. 2
Signo Crucis interposito suavior fit prædicatio, ibid.
Signum mittere in panem, idest, Christum Cruci affigere, ib. quod separari debent abinvicem opera Clericorum, & Laicorum, exp. to. 5. p. 139. col 3
Signa sunt, quæ contra naturam fieri videntur, sicut mutatio aquæ in sanguinem, & similia, exp. to. 5. p. 151 c. 1
Signum multipliciter reperitur, lit. to. 6. p. 102. c. 3 adventus ponitur, lit. to. 6. p. 114. col. 1
Signa demonstrantia ubi fuerat Dominus, quæ sint, ostenditur, lit. to. 6. p. 124. col. 3
Signum specialiter est fides Dominicæ Crucis, lit. to. 6. p. 145. c. 4
Signa quærebant de cœlo, & quæ signa, lit. to. 6. p. 201. col. 3. qui petebant, ibid.
Signa Judæi nostri temporis quærunt, ibid.
Signum Deitatis datur, ubi secreta cordis se noscere ostenditur, lit. to. 6. p. 201. col. 4
Signa cœlorum cur Judæis Christus non dederit, lit. t. 6. p. 203. c. 3
Signa communia consummationis sæculi, lit. to. 6. p. 254. c. 1
Signum, quod semper est in visu, non potest esse signum rei futuræ, ib.
Signum quod novum sit, illud dicitur signum rei futuræ, lit. to. 6. pag. 254. c. 1
Signa consummationis sæculi, quæ Dominus dicit, sunt spiritualiter intelligenda, & carnaliter, lit. t. 6. p. 254. c. 1. propria adventus Domini ad judicium, myst. to. 6. p. 255. c. 2
Signum in sole est obscuratio, & quid per hoc notatur, myst. to. 6. p. 255. col. 4
Signum in Luna est sanguis, & quid per hoc notatur, ibid.
Signum in stellis est casus in terram, & quid per id notatur, ib.
Signum in terra est pressura, & quid per hoc notatur, ibid.
Signa fallunt ad minus exterius, mor. to. 7. p. 28. c. 3
Signum quandoque præcedit signatum, sicut lac partum, quandoque comitatur, sicut pallor partum, quandoque subsequitur sicut fumus ignem, exp. Glos. to. 7. p. 28. col. 4.

Signa multa inveterationis sponsæ Christi, mor. t. 7. p. 41. col. 3
Signa multa fuerunt ante Pharaonem, quæ non fuerunt plagæ, exp. glos. to. 7. p. 52. c. 4. notabilia tria inveniuntur in scriptura, lit. tom. 7. pag. 124. col. 1
Signum perfectum quod fit in scriptura, lit. to. 7. p. 124. c. 1
Signa Apostolatus Pauli sunt quatuor, lit. t. 7. p. 144. c. 1
Signa operationis bonæ, mor. t. 7. p. 166. c. 3
Signum multipliciter sumitur, lit. t. 7. p. 170. col. 1. dicitur character, ibid.
Signa fœderis Judæorum, lit. t. 7. p. 260. c. 1
Signum, seu in signum positus Christus, lit. t. 7. p. 271. c. 2
Signa in terra quæ, & qualia, lit. t. 7. p. 281. c. 4
Signa tria quod aliquis sit peregrinus, mor. t. 7. p. 328. c. 4. quindecim judicium universale præcedent, lit. t. 7. p. 343. c. 4
Signum Dei vivi quodnam sit, lit. to. 7. p. 388 c. 2. futuræ beatitudinis, quod sit, lit. t. 7. p. 400. c. 3. Diaboli est peccatum, lit. tom. 7. p. 407. col. 4
Silentium triplex ante legem, in lege, & tempore Antichristi, myst. tom. 1. pag. 38. col. 1
Silentium duplex bonum, & malum, alleg. t. 2. p. 13. c. 3. multis modis accipitur, mor. t. 2. p. 77. c. 3. in pectore quomodo fit, mor. t. 2. p. 189. c. 1. signum est iræ, mor. t. 2. p. 64. col. 2. non est sperandum ab illo, cui quis sua gesta pandit, lit. t. 3. p. 23. c. 1. linguæ vitæ cordis, effrænata locutio, mors cordis, lit. to. 3. p. 39. c. 2. est munitio civitatis animæ, lit. to. 5. p. 56. col. 1. ejusque destructio est loquacitas, Ibid.
Silentium quid sit, lit. t. 4. p. 70. c. 3
Silentium maxime spectat ad religiosos, mor. t. 4. p. 70. c. 4. est spes, & fortitudo nostra, mor. t. 4. p. 199. col. 3. paupertatis dicitur avaritia, mor. tom. 6. p. 372. col. 4
Silentia tria opposita tribus clamoribus, exp. Glos. t. 7. p. 156. col. 2
Silet Deus in primo adventu, & quomodo, alleg. t. 2. p. 128. c. 1
Silere, & tacere Domini quomodo differant, mor. t. 2. pag. 64. col. 2. quid significet, lit. tom. 4. p. 19. c. 1
Siliquæ scientias sæculares significant, myst. tom. 6. p. 224. col. 3
Siliquæ porcorum cibus Dæmoniorum est, ut ebrietas, luxuria, & alia vitia, ibid.
Siliqua genus leguminis est, Ibid.
Silo interpretatur avulsus, divisus, translatus, & significat Prelatos, qui debent esse avulsi a carne, divisi a mundo, translati ad cœlestia, mor. to. 1. p. 221. c. 4. civitas erat, ubi fuit arca, lit. tom. 2. pag. 106. col. 3. avulsus interpretatur, & dicitur, liter. tom. 4. pag. 261. col. 1
Siloe interpretatur promissio, mor. tom. 7. p. 155. c. 3
Silva divites significat, mor. tom. 2. p. 219. col. 3
Silvę, quia incultę sunt, procerasque habent arbores, milites sunt, qui porcos pascunt glande, & canes venatione, lit. t. 2. p. 252 c 4
Silva notica, arbor sine ramis, nemus sine frondibus, lit. to. 4. pag. 44. col. 3
Silvanus quis fuerit, lit. tom. 7. pag. 195. col. 1
Silvestres sunt fugientes manus Domini, mor. t. 2. p. 83. c. 1
Simiæ Diaboli sunt, qui irascentibus irascuntur, detrahentibus detrahunt, adulantibus adulantur, lit. tom. 3. p. 17. c. 2
Simiæ quid significent, lit. t. 7. p. 183. c. 2
Similis Deo nullus esse potest, mor. t. 2. p. 87. c. 4
Similes Christo erimus in patria, mor. t. 2. p. 122. c. 2
Similes erunt in pœnis, qui similes fuerunt in culpis, myst. to. 4. pag. 55. col. 1. in culpa in inferno, similes erunt in pœnis, lit. tom. 4. pag. 274. col. 3
Simila, sanam doctrinam, ac puram denotat, lit. to 4. p. 251. c. 2
Simila refertur ad filium, qui est granum frumenti, myst. t. 5. p. 59. col. 2. cur dici potest sacra scriptura, ibid.
Similes canibus qui sint, myst. tom. 5. p. 114. col. 4
Similitudo Dei in homine quomodo sit reformanda, mor. t. 2. p. 217. c. 2
Similitudinum tria sunt genera, icon, paradigma, parabola, lit. tom. 3. pag. 2. col. 3
Similitudines tres ponuntur ad ostendendam destructionem decem tribuum, & Syriæ, lit. t. 4. p. 41. c. 3. tres dat Propheta, quod vocatis gentibus pauci Judæi de tanta multitudine remanebunt, & excæcati in infidelitate stabunt, myst. t. 4. p. 41. col. 4
Similitudine navis utitur contra Sennacherib, lit. tom. 4. p. 74. col. 1
Similitudinis hominis significat Christum, alleg tom. 5. p. 5. col. 4 apothecæ copiosæ, ac divitiæ, lit. to. 6. p. 2. c. 2. Dei an tota comprehendatur in Decalogo, expos. Glos. t. 7. p. 26. c. 4
Similitudinis mortis cur dicitur, & non morti, lit. t. 7. p. 37. col. 3
Similitudo quædam est gratiæ, quædam gloriæ, & quędam ęquiparantiæ, exp. glos. tom. 7. p. 48. c. 4
in Similitudinem hominum, cur non Angelorum? cur non dęmonum? cur non hominis? lit. t. 7. p. 182. c. 2
Simon cognominatur exploratio gaudii, significat martyres, myst. tom. 1. pag. 61. col. 2
Simeon, & Levi fratres vocantur, quia fuerunt in scelere unanimes, lit. tom. 1. pag. 72. col. 1
Simon Cirenæus significat patientes in pęnitentia, mor. to. 2. p. 114. col. 4
Simeon exauditio interpretatur, mor. tom 2. p. 301. col. 2
Simon Magus ex quo genere fuerit, lit. tom. 4. p. 62. col. 1
Simeon interpretatur audiens mœrorem, myst. to. 5. p. 232. c. 1
Simon obediens Deo, & Prælato dicitur Thasi, & cur, mor. tom. 5. pag. 236. col. 4
Simon missus in Galilæam cum tribus millibus, quid significat, myst. tom. 5. p. 236. col. 4. Bethsuram expugnat, & quando, mor. to. 5. p. 246. c. 1. interpretatur vir obediens, mor to. 5. p. 247. c. 4. ad Demetrium vinos mittit, ut faciat remissionem regioni, & quid per hoc significatur, myst. tom. 5. p. 248. c. 4. Thasi vir consilii dicitur, cur, mor. tom. 5. pag. 249. col. 2. Romanis aureum clypeum mittit, cur, myst. tom. 5. p. 249. c. 4. dicitur bonus Prælatus, mor. tom. 5. p. 250. col. 2. Oniæ filius, exp. tom. 5. p. 254. c. 3 obediens dicitur, Andreas vero virilis, mor. tom. 6. p. 13. c. 4. obediens, Chananæus zelotes, lit. tom. 6. p. 38. c. 1
Simon Magus se Christum dicebat, lit. tom. 6. pag. 75. col. 2. Leprosus peccator conversus est, myst. tom. 6. p. 80. col. 1. obediens claustralis, mor tom 6. pag. 86. col. 2
Simon Magus, & Antichristus quid, lit. tom. 6. pag. 113. col. 3. Cyrenæus significat hypocritas, myst. tom. 6. p. 121, c. 2
Simon Cyrenæus gentilem denotat populum, ibid.
Simon in tribus commendatur, lit. tom. 6. p. 144. col. 4
Simon bonorum claustralium figuram tenet, myst. ibid.
Simon Cyrenensis qualis esset, lit. tom. 6. p. 267. col. 2
Simon Cyrenæus significat gentilem populum, & quomodo, myst. tom. 6. p. 267. col. 2
Simon interpretatur obediens, myst. ibid.
Simon interpretatur audiens mœrorem, mor to. 6. p. 384. c. 4
Simon quare Spiritum sanctum emere vellet, lit. to. 7. p. 289. c. 4
Simon cur non mortuus fuerit statim, velut Ananias, ibid.
Simon interpretatur obediens, lit. to. 7. p. 338. col. 2
Simoniacorum, & habentium plures præbendas, mor. to. 2. p. 269. col. 2
Simoniacus quid agat, exp. tom. 5. pag. 225. col. 2
Simoniaci vendentibus columbas comparantur, myst. tom. 6. pag. 110. col. 2
Simoniaci sunt ementes, & vendentes in templo, myst. tom. 6. pag. 248. col. 3
Simoniaci qui sint, declarantur, myst. Ibid.
Simoniæ quatour genera, mor. tom. 6. p. 291. col. 2
Simplices, & rudes electi sunt ad prædicandum, non homines docti, & periti, myst. tom. 1. p. 5. col. 2
Simplices, & parvi in judicio arguent potentes, & versutos, & callidos, myst. to. 1. pag. 14. col. 4. convertuntur, & litterati peccatum suum excusant, alleg. to. 2. pag. 74. col. 2. significantur per infantes, mor. tom. 2. pag. 77. col. 2. qui nolunt duobus Dominis servire, lit. to. 2. pag. 93. col. 4. significantur per noctem, mor. to. 2. pag. 190. col. 2. scandalizare est sanguinem innocentem fundere, lit. to. 4. pag. 229. col. 4. & ignorantes cæci vocantur: instabiles vero claudi, lit. to. 4. pag. 247. col. 1. dicuntur pecora, exp. tom. 5. pag. 194. col. 1
Simplex denarius perfectam decalogi impletionem significat, exp. tom. 5. pag. 216. col. 3. quomodo declaretur, lit. tom. 6. p. 25. col. 4. sine plica declaratur, lit. tom. 6. p. 204. col. 2
Simplici corde dicitur aliquid fieri dupliciter, exp. Glos. to. 7. pag. 96. col. 2
Simplices debemus esse, nam Deus ipse simplex, lit. tomo 7. pag. 182. col. 3. offenduntur in malo exemplo Clericorum, mor. tom. 7. pag. 373. col. 4
Simplicitas, & rectitudo sunt comites, lit. tom. 1. pag. 396. c. 1. multiplex est, ibid. col. 2
Simplicitas justi est sine culpa erroris, & pravæ delectationis, lit. to. 1. pag. 410. col. 2
Simpliciter ambulat, qui cum humilitate cordis graditur, lit. to. 3. p. 20. col. 1. ambulare est idem corde, ore, & opere sentire, ib. Vel qui una tantum via graditur, ibid. designat unitatem intentionis, & operationis, lit. tom. 3. p. 22. col. 1
Simplicitates septem sunt, & declarantur, lit. to. 6. p. 39. c. 4
Simplicitas Domino placet, lit. to. 7. p. 135. c. 1. seducta est per astutiam, exp. Glos. to. 7. p. 139. col. 2
Simulacra sunt Prælati multi, mor. tom. 2. p. 295. c. 4
Simulacrum auri sui fictio sapientiæ, myst. tom. 4. p. 9. c. 1
Simulacra Ægypti movebuntur, idest, idola illius ad Christi adventum destruentur, myst. tom. 4 pag. 44. c. 2
Simulacra, & idola cur dicantur muta, lit. tom. 7. p. 106. c. 2
Simulata æquitas non est æquitas, sed duplex iniquitas, & hoc dicit sanctus Augustinus, myst. tom. 5. p. 102. c. 3
Simulatio duplex, exp. Glos. tom. 7. p. 96. col. 4. duplex, exp. Glos. tom. 7. pag. 151. col. 1
Simulatio quædam dispensatoria, quædam fallax, expos. Glos. tom. 7. pag. 96. col. 4
Simulatores dum amplectuntur in laude, quod non sunt, repente inveniunt in ultione, quod sunt, lit. to. 1. pag. 443. col. 4. latens odium abscondunt in corde, lit. tom. 3. p. 20. c. 4
Simulator ore decipit amicum suum, mor. to. 6. p. 250. c. 4
Sin dentium interpretatur, lit. tom. 4. p. 292. col. 1

Sinai mons est in confinio Arabiæ, & Judææ fertilis, & abundans herbis, myst. tom. 1. pag. 77. col. 1

Sina interpretatur mandatum, & mons est, in quo data est lex Moysi, mor. t. 2. p. 166. c. 4

Sinapis virtus penitus ignoratur, si non conteratur, Prol. to. 1. p. 394. c. 1, granum Christi corpus est, lit. t. 6. p. 51. c. 1

Sindonis tela subtilis, & mollis, & candida est, ex bisso candidissima facta, myst. tom. 3. p. 68. c. 3

Singularitatis vitium est, cum quis bonum, quod habet, supra omnes illud se habere credit, lit. to. 3. p. 63. c. 4

Singularia corruptioni, & generationi obnoxia sunt, genera vero, & species incorruptibiles sunt, & ingenerabiles, & sic omnia opera Domini perseverant, secundum species, & genera, non secundum singula generum, lit. to. 3. p. 80. c. 1

Singulares deserunt collectionem, lit. to. 7. p. 263. c. 3

Sinistram dextræ conferere, est bonum opus sinistra intentione facere, lit. to. 3. p. 12. c. 1

Sinistra activam dicit, myst. t. 4. p. 66. col. 1. Antichristi erunt seductores hæretici, exp. tom. 5. pag. 122. col. 3. diaboli sunt seductores hæretici, Ibid.

Sinistra Hebræos, dextra Gentilem significat, exp. Glos. t. 7. p. 147. c. 2. idest, intentio prava, & vana gloria, lit. t. 7. p. 359. c. 2

Sinus denotat occultam Dei justitiam, myst. t. 4. p. 251. c. 3. secretior pars corporis, lit. tom. 4. p. 164. c. 3. multiplex declaratur, lit. to. 6. p. 169. c. 2. animæ intellectus est, ibid.

Sinus Abraham quis sit, diffuse explicatur, lit. to. 6. p. 231 c. 3. Abrahæ beatorum requies est, myst. tom. 6. p. 231. c. 4. multiplex optime declaratur, lit. t. 6. p. 232. c. 4. fit duobus modis necessario concurrentibus, & quid præstet, mor. to. 6. p. 232. col. 2. proprie est occultum sub vestimento, lit. t. 6. p. 286. c. 1. Abrahæ quid, seu quis, exp. Glos. to. 7. p. 49. col. 2. Abrahæ, in illo sinu existentes quam pęnam paterentur, cum pęnam materialem non haberent, ibid.

Sina quomodo interpretetur, lit. t. 7. p. 161. col. 3

Sirenæ dicuntur filiæ Moabitarum, mor. to. 6. p. 325. c. 3

Sisara visio æquitatis dicitur, lit. to. 6. p. 219. c. 4. Interpretatur exclusio gaudii, per quem diabolus, lit. tom. 7. p. 30. c. 1

Sitienti tolerabilis est non invenire potum, quam inventum gustare non posse, lit. tom 1. p. 85. col. 5

Sitis justorum quæ sit, mor. tom. 2. p. 154. c. 3

Sitire Deum est per salem sapientiæ, mor. to. 2. p. 109. c. 3

Sitis duplex, materialis, & doctrinæ spiritualis, lit. t. 4. p. 14. c. 2

Sitientes quid repræsentent, myst. tom. 4. p. 98. c. 4

Sitis est mors culpæ, myst. to. 4. p. 115. c. 3

Sitiens dicitur B. Virgo Maria, quia salutem generis humani desiderabat, myst. tom. 4. p. 124. c. 1

Sitis est in febricitantibus, & in hydropicis, mor. to. 6. p. 305. col. 4. est appetitus frigidi, & humidi, est indigentia utriusque, lit. tom 6. p 306. col. 1

Sitis dicitur appetitus frigidioris, & humidioris, ibid.

Sitis etiam dicitur appetitus continuandi potum in frigido, & humido, ibid.

Sitis eritne pęna iis, qui erunt in inferno, lit. t. 7. p. 119. c. 3

Situs stellarum fixarum, Solis, & Lunæ quis, lit. to. 1. p. 2. c 3

Sine mundum, qui tumescit in superbis, spumat in luxuriosis, non redundat in avaris, myst. tom. 3. p. 72. c. 1

Smaragdus lapis est nimiæ viridiatis, & significat perseverantiam, myst. tom. 5 p. 93. c. 4

Sobna scriba quis fuerit, declaratur, lit. t. 4. p. 78. c. 3

Soboles justorum sunt virtutes, ex quibus sancta desideria, & ex eis bona opera oriuntur, lit. to. 3. p. 31. c. 4

Sobrietas sacerdotis, exp. tom. 5. p. 130. col. 1

Sobrietas quid, & quomodo sit necessaria, lit. t. 7. p. 337. c. 3

Sobrius intellectus in omnibus, optimus est, quia reficit animam, nec gravat mentem, lit. t. 3. p. 175. c. 2

Sobrius differt a non vinolento, lit. t. 7. p. 231. c. 3

Sochot interpretatur tabernacula, mor. t. 2. p. 284. c. 4. interpretatur umbraculum, sive tabernaculum, mor. t. 7. p. 39. c. 4

Societas justorum dicitur pax, lit. t. 2. p. 94. c. 3. bona contra incursus dæmonum, mor. t. 2. p. 178. c. 4

Socius malus dicitur dolor Inferni, lit. t. 2. p. 33. c. 3

Societas mala fugienda est, lit. t. 3 p. 49. c. 2

Socii furum fures reputantur, lit. t. 3 p. 53. col. 1

Societas fraternæ communionis spiritualis, & corporalis maxime utilis est, lit. t. 3. p. 82. c. 1

Societas cum hæreticis non est habenda, myst. t. 3. p. 192. col. 2. mala plurimum nocet, bona vero multum prodest, lit. to. 3. p. 192. c. 2. prava valde est fugienda, myst. t. 4. p. 75. c. 4

Socii diaboli sunt, qui mala dant consilia, myst. t. 4. p. 79. c. 2

Societas cur necessaria, lit. tom. 6. p. 200. c. 1. mala quæ, lit. to. 6. pag. 267. col. 1

Socius culpæ, & pęnæ socius esse debet, myst. t. 6. p. 238. col. 1

Socij non erunt in gloria, qui hic noluerunt esse socii in miseria, lit. tom. 7. pag. 73 col. 3

Socius in negotio, debet esse & socius in lucro, lit. t. 7. p. 367. c. 3

Socrates fuit occisus, quia noluit adorare idola, expos. Glos. tom. 7. pag. 22. col. 4

Socrus synagoga est, alleg. tom. 6. p. 92. c. 3

Sodoma est figura hujus mundi, sulphur est fœtor luxuriæ, ignis ardor cupiditatis, sterilitas est vanitas superbiæ, lacus, in quo nihil vivit, est occupatio rerum terrenarum, mor. tom. 1. p. 25. c. 2

Sodomæ iniquitas quæ, mor. to. 2. p. 270. c. 2

Sodoma quomodo interpretetur, lit. t. 4. p. 5. c. 1. & Gomorrha cur tantum nominetur, ibid. minor soror est, & significat religiosos, & claustrales, myst. t. 5. p. 63. c. 2. periit, quia cum vitio superbiæ mensuram refectionis excessit, myst. t. 4. p. 63 c. 4. & Samaria sunt hæretici, & ethnici, ib. c. 4. revertitur in antiquum statum, cum naturæ suæ reddita, Gentilis prius, & impia anima intelligit creatorem, myst. tom. 5. p. 64. c. 2. mundus est, & interpretatur muta, myst. to. 6. p. 328. col. 1, quare interpretetur muta, lit. to. 7. p. 209. c. 2

Sodomæ incendia commemorantur, lit. t. 7. p. 361. c. 1

Sodomiticum peccatum abominandum, mor. t. 2. p. 206. c. 4

Sodomitæ nocte peccaverunt, & mane puniti sunt, quia peccata quæ modo latent, in aperto, & publice punientur, mor. to. 1. p. 25. c. 1. prius convicti, deinde excæcati, denique combusti, ibid. c. 2. solam legem naturæ frangebant, lit. tom. 6. pag. 39. c. 3. omnes ubicumque erant, mortui sunt ea nocte, qua natus est Salvator noster, & assignatur ratio, lit. tom. 7. p. 209. c. 2. si illo vitio laboret quis usque ad ætatem, in qua Christus mortuus est, aut vix, aut nunquam dimittit illud, ib.

Sodomia naturæ dicitur usura, alleg. tom. 2. p. 28. c. 2

Sodomorum vinea montes, idest, magnus in Ecclesia obumbravit, idest infamavit, mor. t. 2. p. 212. c. 2

Sodomiæ flagitii tenacitas, & magnitudo in undecim consistit, mor. tom. 7. p. 15. col. 3

Sodomiæ propter flagitium distulit Dominus Incarnationis beneficium, & pene dimisit, lit. t. 7. p. 209. c. 2

Sol sua pręsentia facit diem, absentia noctem, quę a lumine lunę, & stellarum illuminatur, lit. t. 1. p. 2. c. 3

Solis occubitus significat defectum fidei, & religionis in cordibus hominum, myst. tom. 1. p. 38 c. 1

Sol significat sanctorum excellentiam, luna Ecclesię claritatem, stellę numerositatem populorum, qui adoraverunt Christum, all. t. 1. p. 52. col. 2. verus justitię non oritur nobis, nisi trans Jordanem, idest, dimissis carnis illecebris, atque peccatis, mor. tom. 1. p. 188. c. 1. in nube latuit, quando Verbum caro factum est, lit. tom. 1. p. 260. c. 4

Sol significat B. Virginem, claritas operum, & perfectio, myst. t. 4. p. 41. c. 1. tria facit, tempora distinguit, lucet, & urit, ib.

Solis iter quare a summo cęlo, lit. to. 2. p. 42. c. 3

Sol, & luna prosperitates mundi notant, mor. t. 2. p. 62. c. 3. significat Dei cognitionem, lit. t. 2. p. 116. c. 2. & luna quid significent in ęternitate, alleg. to. 2. p. 235. c. 1

Sol dicitur Christus, alleg. t. 2. p. 268. c. 1. dicitur homo sapiens, & sanctus, mor. to. 2. p. 268. c. 2

Solis ortus est Christi nativitas, lit. to. 2. p. 293. c. 3. occasus est Christi passio, ib.

Solis ortus significat hominis nativitatem, mor. t. 2. p. 293. c. 4

Solis occasus est hominis mors, ib.

Solis ortus est prosperitas, ib.

Solis occasus est adversitas, ib.

Sol, & luna cur non urunt justum, lit. t. 2. p. 323. c. 4. tripliciter est urens montes, ib.

Sol lucet in die, & luna in nocte, & cur hoc, ib.

Sol Christus dicitur, myst. to. 2. pag. 340. col. 2. denotat donum sapientiæ, & virtutem charitatis, aliter to. 2. pag. 340. col. 3

Solis quotidianus ortus, & interitus interitum mundi designat, quod vero per occultas vias oritur Sol, & occidit, demonstrat, quod humana vita labitur, dum nescitur, myst. to. 3. p. 71. col. 3

Sol spiritus vocatur, quia animat, vivificat, & inspirat omnia, dicitur etiam ventus propter velocitatem, & rapiditatem motus, exp. to. 3. p. 71. c. 3. uniformiter movetur, & homo stabilis esse debet in observantia mandatorum Dei, lit. to. 3. pag. 200. col. 2. non deficiet secundum substantiam suam, sed a cursu, ab officio, & utilitate, lit. to. 3. pag. 201. col. 2. homo sanctus, myst. tom. 4. pag. 10. col. 2. & luna Christus, & Ecclesia, myst. to. 4. pag. 19. col. 4

Sol in horologio, duodecim lineæ, umbra solis, &c. quid significent mystice satis declaratur, myst. to. 4. p. 83. col. 4

Sol est Deus ipse, ibid.

Sol quomodo reversus sit, per longum dicitur, lit. tom. 4. p. 84. c. 1. & luna in die judicii, vel post, cur non occident, myst. to. 4. pag. 150. c. 3. dicit cognitionem Divinitatis, ibid.

Sol quanto magis declinat, major fit umbra, myst. to. 5. p. 192. c. 2

Sol, luna, stellæ, signa cœli dicuntur, lit. tom. 4. pag. 203. col. 3. a Poetis electron vocatur, lit. tom. 5. pag. 4. col. 3. in hoc firmamento est sapientia cœlestium, & superiorum, mor. tom. 5. pag. 39. col. 2. est Christus, myst. to. 5. pag. 106. c. 4. factus est niger quasi cilicinus saccus, idest, Christus in passione, vel claustralis in religione, ibid.

Solem amisisse lumen suum, quomodo sit intelligendum, exp. glos. tom. 5. p. 107. col. 1
Sol obtenebratus est in ortu suo, & luna non splendebit in lumine, per hoc autem significatur obscuritas adversitatis, quando omnis lætitia, & prosperitas fugit, exp. to. 5. p. 107. c. 1. dicitur Sedechias, exp. to. 5. p. 180. c. 3. &c. sidera retrahent fulgorem suum, & cur? exp. to. 5 p. 182. c. 2. Christus elevabitur, & quando, myst. to. 5. p. 206. c. 4. & luna sunt Apostoli, & quomodo, ibid.
Sol quatuor dotes corporis glorificati continet, lit. to. 6. p. 51. col. 3
Sol notitiam Christi denotat, myst. to. 6. p. 76. c. 2. & luna quid dicant, lit. to. 6. p. 114. c. 3. ceteraque cur dederint signum, lit. tom. 6. p. 122. col. 3
Solis occasus, vel occubitus est ipsa passio Christi, myst. to. 6. p. 157. c. 3
Solis occasus, mundanæ prosperitatis occasum denotat, mor. ib.
Sol dicitur Christus, & quatuor leguntur fuisse signa in hoc sole, idest, Christo, & quæ, myst. to. 6. p. 255. col. 3
Solis statio fuit in cruce, ibid.
Sol dicitur prælatus, & cur, ibid. col. 4
Sol refugit in passione Christi, & cur, lit. to. 6. p. 270. c. 3. exarit montes tripliciter, ibid. irradiat tripliciter, ibid.
Sol est in homine causa generationis, & quomodo, mor. to. 6. p. 321. c. 1
Solem, idest, prosperitatem, exp. gl. to. 7. p. 10. col. 2
Sol, & luna laborãt, ne statuta sibi impleret spatia, exp. gl. t. 7. p. 49. c. 3
Solis proprietates quatuor, quibus glorificatum corpus comparatur, lit. tom. 7. p. 119. col. 1
Sol significat splendorem rationis, lit. to. 7. p. 176. c. 1. luna, & stella debent esse prælati, lit. to. 7. p. 183. c. 1. quare retraxerit radios in morte Christi, lit. to. 7. p. 241. c. 2. convertetur in tenebras, mystice significat Christum, & alia, &c. myst. to. 7. p. 281. c. 4. modo oritur bonis per gratiam, sed in futuro per gloriam, lit. to. 7. p. 312. c. 3. fuit Christus in nativitate, lit. to. 7. p. 369. c. 3. idest, Christus factus est niger, & quando, alleg. to. 7. p. 387. c. 2. factus est niger, idest, prælatus, &c. mor. ib. quid significet, lit. tom. 7. p. 392. col. 4
Sol radiis suis tripliciter obcæcat oculos, lit. to. 7. p. 400. col. 4
Solatium divinum quare fortissimum dicatur, lit. to. 7. p. 251. col. 2
Solatio spirituali destitutus homo ad carnales, & temporales voluptates recurrit, mor. to. 1. p. 6. col. 4
Solemnitates Hebræorum in Sion faciendæ, lit. to. 4. p. 73. col. 3
Solemnitas loci facit magis obligatorium sacramentum, lit. to. 4. p. 255. col. 1
Solidatio Ecclesiæ consistit in concordia animorũ, myst. t. 4. p. 91. c. 2
Solicitudo est comes vitæ activæ, quies vero contemplativæ, mor. tom. 1. p. 40. col. 2
Solicitudines mundi sunt pulvis excæcans corda, & quo magis insufflatur, eo magis nocet, mor. to. 1. p. 45. col. 4
Solicitudo est duplex, una, quæ pertinet ad providentiam, & hæc bona est, altera pertinet ad curiositatem, & hæc mala est, lit. tom. 1. p. 162. col. 2
Solitudo significat religionem, lit. to. 2. p. 96. c. 3. quare sit petenda, myst. tom. 2. p. 139. col. 2
Solitudo est tristitia, mor. to. 2. p. 110. c. 1. tria mala causat in homine, lit. to. 3. p. 77. col. 3. devotio, & solitudo reddunt orationem opportunam, lit. to. 3. p. 92. col. 3
Solitudo Judææ, post destructionem qualis fuerit, declaratur optime, lit. to. 4. p. 21. c. 3. cum Deo vere solatium est, myst. tom. 4. p. 149. col. 1
Solicitudo quam habent Angeli pro eis, quibus sunt deputati, myst. to. 5. p. 213. c. 4. filia desperationis, lit. to. 6. p. 26. col. 1 multiplex, ibid.
Solicitudinem prohibet Dominus propter multa, lit. to. 6. p. 56. c. 3
Solicitudo nimia fit ex avaritia, lit. to. 6. p. 208. c. 2. mala septem rationibus prohibetur, ibid. col. 3
Solicitudinem duplicem prohibuit Dominus, ibid.
Soli mundo corde videbunt Deum regnantem in sanctis, lit. tom. 6. p. 295. col. 1
Solicitudo triplex, mor. to. 6. p. 314. c. 2. ad Philosophiam apta est, lit. to. 6. p. 322. c. 3. triplex est, lit. to. 7. p. 92. col. 1. in quærendo gregem Domini, quæ debeat esse, lit. to. 7. p. 141. c. 1. in colligendo oves in unitatem pacis, & concordiæ, qualis debeat esse, ibid. pastoris qualis, ibid. mentis ostenditur per frequentiam operationis, lit. to. 7. p. 250. c. 4. alia bona, & quædam mala, ibid.
Solicitudo duplex, lit. to. 7. p. 294. col. 1
Solicitudo triplex est, lit. to. 7. p. 337. col. 3
Soliciti in malo tota nocte invigilant, alleg. to. 2. p. 158. c. 3. de quibus non debemus esse, lit. to. 7. p. 186. col. 4
Solitudo interdum sceleri est opportuna, lit. to. 1. p. 56. col. 1
Solitudo accipitur in bonum, & in malum, lit. to. 1. p. 432. col. 2
Solium Dei est misericordia, mor. to. 2. p. 56. col. 4
Solium elevatum Angelus denotat, myst. to. 4. p. 16. c. 1. quot modis sumatur, ib. David fidelium Ecclesia dicitur, myst. to. 4. p. 25. c. 4. gloriæ altitudinis Christus est, myst. to. 4. p. 223. col. 1
Solvere est comminare, myst. tom. 6. p. 247. col. 1. calceamenta quid, myst. tom. 7. p. 288. col. 1
Solvetur Sathanas de carcere suo tempore Antichristi, & quot annis, lit. tom. 7. p. 421. col. 4
Solutio cujusdam arduæ difficultatis, de tempore ætatis Sem, post diluvium, lit. tom. 1. p. 16. col. 1
Solutio quæstionis de numero annorum, quibus Hebræi ab Ægyptiis afflicti sunt, unde sit inchoandum, lit. to. 1. p. 21. col. 1
Solutio questionis, an Moyses in loquendo fuerit duplex, dicẽs populo Judæo, quod educeret eum de Ægypto in terram Chanaam, & Pharaoni dixit, quod vellet ducere populum per desertũ viam triũ dierum, lit. to. 1. p. 78. c. 4. cogitationis a Deo est, lit to. 2. p. 185. c. 2
Solutiones tres a Domino positæ, lit. to. 6. p. 202. c. 2
Solutores mali Deo sumus, & quare, exp. gl. to. 7. p. 30. c. 4
Sola misericordia est comes defunctorum, lit. to. 1. p. 91. c. 1
Solus Deus potest animam satiare, mor. to. 2. p. 256. c. 1
in Solo Christo sibi complacet pater, & cur, lit. to. 5. p. 10. c. 2
Somniatores qui sint, exp. to. 5. p. 220. col. 4
Somnii species quinque secundum Macrobium, nempe, somnium, insomnium, visio, visum, phantasia, lit. to. 1. p. 121. col. 3
Somnia ex pluribus causis provenire possunt, nẽpe ea corporis repletione, vel exinanitione, cogitatione precedente, sine aliquo morbo: secundo ex divina revelatione, quandoq; ex diabolica illusione, lit. t. 1. p. 121. c. 3. ex quibus causis procedat, lit. t. 3. p. 404. c. 4. neq; curãda, nec timenda sunt, quia vana sunt, lit. to. 3. p. 84. c. 1. ex sex causis fieri possunt, primo ex plenitudine corporis, secundo ex inanitione capitis, tertio ea dæmonum illusionibus, quarto ex Dei revelatione, aliquando ex cogitatione, & illusione simul, aliquando ex cogitatione, & revelatione simul, lit. to. 3. p. 235. col. 2
Somniis non est credendũ, quia quo impulsu fiant, nõ facile elucet, ib.
Somnia multos errare faciunt a veritate, & falsum pro vero credere, ibid. col. 4
Somnium beatæ Monicæ cum beato Augustino Eremitarum fundatore, ejusque filio facto, lit. to. 4. p. 31. col. 2
Somniare est videre revelationem, mor. to. 4. p. 235. col. 1
Somnia falsas adinventiones denotant, ibidem, vana sunt, & declarantur, myst. tom. 4. p. 235. col. 2
Somniis non est credendum, exp. to. 5. p. 192. col. 4
Somnus multiplex, videlicet naturæ, culpæ, gratiæ, glorię, carnalis delectationis, mortis, & contemplationis: lit. to. 1. p. 404. c. 2
a Somno mortis evigilavit Christus, alleg. to. 2. p. 260. col. 3
Somnus multiplex est, nempe, culpæ, ignorantię, inertię, felicitatis humanæ, & contemplationis, lit. to. 3. p. 43. c. 3. malus multiplex, scilicet tædii, desperationis, negligentiæ, improvidentiæ, lit. to 3. p. 128. c. 1. & vigilię bonorum felices sunt, at somnus impiorum, & eorum vigiliæ infelices, ibid. multiplex, myst. to. 2. p. 8. col. 2
Somniorum proprietates temporalibus appropriantur, mor. tom. 2. p. 188. col. 3
Somnus solet esse ægrotantium salutis indicium, lit to. 6. p. 355. col. 1
Somnum diaboli provocantes qui sint, & quomodo, mor. t. 7 p. 53. c. 1
Somnus quare mortem significet, lit. to. 7. p. 200. c. 3. quid significet, lit. tom. 7. p. 202. col. 2
a Somno negligentiæ venitur ad soporem culpæ, lit. to. 7. p. 377. c. 2
Sonitus equitum, rotarum, & curruum est tumultus diversarum tentationum vel peccatorum, vel strepitus curarum sæcularium, & ab hoc tumultu commoventur viri virtutum, myst. to. 5. p 94. c. 2. equitum, & rotarum, & curruum est laus hominum sæcularium, laude autem commoventur muri, idest, viri virtuosi, ibid.
Sonus est irrationabilium, ex collisione lapidum, verba tamen sunt rationabilium, & purus sonus potius offendit auditorem, quam delectet, lit. tom. 7. p. 57. col. 1
Sonandi quatuor modi, lit. to. 7. p. 112. col. 1
Sonus potest dici locutio linguarum de ore Apostolorum sonans, lit. to. 7. p. 281. c. 1. generalior quam vox, ibid.
Sophonias interpretatur arcanum, exp. to 5. p. 167. c. 1
Sophonię cõmendatio a nomine, & genere, & cur, exp. t. 5. p. 207. c 3
Sopor immissus Adæ an fuerit vere somnus, an extasis quædam, lit. to. 1. p. 5. c. 2. triplex, corporis, mortis, & contemplationis, myst to. 1. p. 5. c. 3. multiplex est, scilicet obedientiæ, præscientiæ, devotionis, contemplationis, lit. to. 3. p. 128. c. 1. item providentiæ, expectationis, felicis eventus, revelationis, cautelæ, speculationis, & studii, ibid. gravis quid sit, myst. to. 6. p. 257. c. 2
Sordes pulveris sunt peccata venialia, lit. to. 1. p. 404. c. 2. vitia, peccata, lit. to. 4. p. 11. c. 1. vitia peccata, myst. to. 4. p. 12. col. 2
Sordes multorum vitiorum declarantur, mor. to. 4. p. 287. col. 4. manuum sunt rapina, homicidium, lit. to. 6. p. 55. c. 4. oris, blasphemiæ, &c. ibid. tergere non valent manus, quæ lutum tenent, lit. tom. 7. p. 166. col. 4
Soror Sanctorum est Ecclesia, Prol. to. 4. p. 174. c. 1
Sorores Jerusalem vocantur Samaria, & Sodoma, exp. to. 5. p. 62. c. 4
Sortes antiquitus erant in usu, modo prohibentur, lit. to. 3. p. 35. c. 3
Sors dicitur gratia, & quomodo, myst. to. 6. p. 269. c. 1
Sors optima in templo est sacerdotum, lit. to. 7. p. 181. c. 2
Sortibus non est indifferenter credendum, lit. to. 7. p. 280. c. 3
Sortilegiorum observatores vani, mor. to. 2. p. 73. c. 1
Sortilegia, & dæmoniacæ inventiones, myst. to. 2. p. 196. c. 2
Sortium nulla permissio fieri debebat, lit. to. 6. p. 4. c. 3

Spationes omnes filii Ecclesiæ, mor. to. 6. p. 112. col. 2
Spartiatæ dicuntur Angeli, mor. to. 5. p. 246. col. 3
Spes triplex, veniæ, gratiæ, & gloriæ, myst.to.1.p.8.c.4. veniæ, & præmii poenitentiæ laborem alleviat, lit. to.1. p.32.c.2. & pœnitentia debent conjungi in corde cujuslibet fidelis, mor. to. 1. p. 33. c. 3. veniæ dulces lacrymas facit, mor. to. 1. p. 36. c. 4. gloriæ, & timor inferni sunt duo extrema scalæ poenitentiæ, mor. to.1. p 38 c.2. & timor sunt duæ molæ, quibus molitur peccator, ambæ sociandæ sunt, quia timor sine spe deprimit ad desperationem, spes sine timore degenerat ad præsumptionem, mor. to. 1. p. 45. c. 2. est nutrix patientiæ, lit. to. 1. p. 49. c. 2. in nullo somnio est ponenda, lit. to. 1. p. 121. col. 3
Species tres odit, Deus, mor. to. 2. p. 91. c. 3. Christi misericordiam divinitatis ostendit, alleg. to. 2. p. 117. c. 1. duæ species difficiles quæ sint, alleg. to. 2. p. 169. col. 3
Species istæ rerum visibilium veluti folia arborum sunt, quæ modo pulchra, & virentia apparent, sed cadunt subito, cum turbo exierit, lit. to. 3. p. 76. c. 1. mulierum, & eloquium, & gestus, & ornatus, & quicquid in eis est, flamma ignis est, myst. to. 3. p. 250. c. 3. aromaticæ, & cur sic dicantur, lit. to. 4. p. 86. col. 1. vultus Christi, divinitas est, ibid. col. 4
Speciosa religionis sunt clerici, & religiosi, myst. to.4. p.293. c. 1
Spectaculum mundo qui facti sint, lit. to. 7. p. 82. c. 3. fieri mundo, Angelis, & hominibus quid, lit. to. 7. p. 264. col. 3
Speculatores cœlestium eligit Deus, mor. to. 2. p. 207. col. 4
Speculator de Isaiæ spiritu prophetiæ, lit. to. 4. p. 48. c. 1. proprius est ipsa conscientia, ibid. col. 2
Speculatores, Apostoli, prælati, prædicatores, myst.to.4.p.122.col.2
Speculatores Scribæ, & Pharisæi, lit. to. 4. p. 132. col. 3
Speculator, idest, prælatus, myst. to. 5. p. 209. col. 2
Speculatoris, idest, prælati officium periculosum est habere, ib.
Speculatori multa conveniunt, mor. to. 5. p. 25. col. 1
Speculatoris boni fructus duplex ponitur, ibid. col. 4. mali pœna duplex ponitur, ibid.
Speculum, in quo Deus videtur, alleg. to. 1. p. 221. col. 1
Specula Domini nil aliud est nisi prælatio, vel magisterium, myst. tom. 4. p. 48. col. 2
Speculum triplex, mor.to.7.p.111.c.2. sacra scriptura, ib. c. 3. est Christus in ligno crucis aptatum, ibid. consumptum a Judæis, ib.
Speculum est verbum prædicationis, & scriptura sacra, lit. to. 7. p. 313. col. 4
Speculatores Ecclesiæ tribus laborant, lit. to. 7. p. 227. col. 2
Spelunca significat humanitatem Christi, sepulchrum, & gentilitaté, myst.to.2.p 143.c 4. latronum synagoga diaboli est, myst.to 4.p. 36.c.2. est ipsum peccatum, & quomodo, mor. to.6.p.357.col.2
Sperat nullus se simpliciter habiturum vitam æternam, exp. glos. tom 7. p. 49. col. 4
Speranda a Deo sunt venia, gratia, gloria, mor.to.2.p 47.col.4
Sperare de Dei misericordia sine meritis præcedentibus præsumptio est, mor. tom. 2. p. 60. col. 4
Sperare, & timere debet justus, mor. to. 2. p. 81. col. 1
Sperandum est in solo Deo non in parentibus, ibid. c. 2. est in Domino multis modis, lit. to. 2. p. 93. col. 2. est in solo Deo, mor. tom. 2. p. 159. col. 3
Sperantes in Deo non confundentur, alleg to. 2. p. 48. col. 1
Sperans in Domino ille verus est pauper, mor. to. 2. p. 84. col. 1
Sperantes in Deo, redimuntur ab eo, mor. to. 2. p. 85. c. 3. in Domino non confundentur, myst. to. 2. p. 177. c. 4. in Deum non decipiuntur, myst. tom. 2. p. 195. col. 4
Spes quid sit, myst. to. 2. p. 9. col. 4. multiplex, veniæ, gratiæ, gloriæ, alleg. to. 2. p. 28. col. 3. Christi ex scientia, ibid.
Spes in Christo qualis fuit, alleg. to.2. p. 71. col. 2
Spes quid sit, ibid.
Spes nostra in quibus debet esse, mor. to.2. p. 71. c.2. & timor mola animæ, lit. ibid. quid sit, ostenditur, alleg. to.2. p.75.c.4. non in meritis, sed in Domino, mor. to. 2. p. 79. c. 1. quando in præsumptionem vertatur, lit. to. 2. p. 93. c. 2. nostra debet poni in Domino, Pen. to. 2. p. 100. c. 2. vana, malus pes, litteraliter ibid. maxima quare habeat remunerationem, mor. to. 2. p. 144. c. 2. sine timore præsumptio est, myst. to. 4. p. 141. c. 2. triplex, veniæ, gratiæ, & gloriæ, mor. to. 2. p. 153. c. 2. confessionem vocat, mor. tom 2. p. 155. col. 1
Spes tristitiam consolatur, myst. to. 2. p. 195. col. 4
Spem in Deo ponentes tria debent notare, mor.to.2.p.199.col.3
Spes duo facit unum in futuro, aliud in præsenti, mor. to.2. p.224. c. 2. veniæ quomodo necessaria in confessione, ib. c.4. & refugium nostrum in beata Virgine, alleg to.2.p.227.col.1. nostra in tribus consistit, mor. to.2. p.230. c. 3. prælatorum Deus, mor. to. 2. p. 242. c. 2. diversimode adjuvatur, mor. to. 2. p. 249. col. 2
Spe exultantes, lit. tom. 2. p. 257. col. 2
Spem in homine duo excitant, mor. to. 2. p. 296. col. 2
Spes quid sit, ibid.
Spes, & timor duæ molæ sunt, ibid.
Spes quid sit, lit. to. 2. p. 314. c.2. quæ differtur, affligit animam, lit. to. 2. p. 327. c. 1. quid sit, mor. to. 2. p. 334. col. 3. & timor sunt duæ molæ, quibus debet quilibet Christianus moli, ut fiat granum purum, lit. to. 3. p. 59. c. 2 impiorum mortalitate plena est, quia temporalia tantum sperant. Electorum autem spes plena est immortalitate, lit. to. 3. p. 140. c. 4 impii & si ad tempus solidetur, ad nihilum tamen resolvetur, lit. to. 3. p. 165. c. 1 sine timore de facili transit in præsumptionem, ideo a timore nunquam est speranda, lit. to. 3. p.172. c.3 vera est expectatio futuræ beatitudinis ex gratia, & meritis proveniens, lit. t. 3.p.235.c.2 mendax, & vana illius est, qui sperat in transitoriis rebus, lit. t. 3. p. 235. c.2 salutis est confessio, lit. to.4. p. 10. c. 1 mendacii, diabolus est, & qui sperat in illo, myst. to.4. p. 60. c. 4
Spernere sese, spernere nullum, spernere mundum, mor. to. 4. pag. 71. c. 2
Sperare in Domino, & non in Idolis, lit. to.4. p.117. c.1
Spes, quæ videtur, non dicitur spes, lit. to. 4. pag. 248. c. 1
Sperare cur debeat homo, myst. to. 4. pag. 390. c. 2
Spe mulieris multi perierunt, lit. to. 6. pag. 218. c. 1
Spe resurrectionis sublata, soluta est tota observantia pietatis, lit. to. 6. p. 252. c. 3
Spes æternorum contemptum facit terrenorum, mor. to.6. p.266. col. 2. quæ differtur, affligit animam, lit. to.6. p. 274. c.3 piscis marinus est, & qualis, mor. to. 6. p. 323. c. 4. est anchora mentis, mor. to. 6. p. 325. col. 3
Spiritus sanctus per dona sua intelligitur, myst. to. 7. p. 9. c. 3
Spes cur non confundat, lit. t.7. p. 32. c.1 & motus ejus cujus sint, exp. gl.t.7. p.49. c.2 quomodo dicatur certa, exp. gl. t.7. p.49.c.3 aliquando pro re sperata, aliquando pro habitu, quo speramus, aliquando pro spei motu ponitur, ib. est eorum, quæ non videntur, lit. t.7. p.49 c.3. est tantum de invisibilibus, exp. gl.t.7. p.49.c.4
Spes, & timor significantur per duas molas, mor. t.7. p.100. c. 1. in Deum tanto solidior surgit, quanto quis graviora pro eo pertulerit, lit. t.7. p.122. c.1 justitiæ sumitur multipliciter, lit. to.7. p. 163. c.3 apponit lingua in corde, ut nutriatur ignis charitatis, lit. to.6. p.195. col.2 salutis æternæ quare dicatur galea, lit. tom. 7. p.202. col. 3. bona, & mala, lit. to.7. pag. 206. col. 3. beata, & spes misera, lit. to. 7. pag. 234. col. 2. expletur, cum res sperata tenetur, lit. to.7. p. 250. col. 4. est anchora navis, lit. tom. 7. p. 251. col. 3. ducit ad Deum, fides est via, lit. to. 7. pag. 254. col. 1. explorat gaudia paradisi, lit. to. 7. p.269. c. 3 quid sit, lit. to. 7. p. 326. c. 2
Spes resurrectionis, lit. to. 7. pag. 372. c. 2
Spicæ tenues, & macræ, significant prædicationem sine fructu, myst. to. 5. p. 58. c. 2. sunt auctoritates, sive sententiæ, myst. t. 6. p.90. c. 2. mentes hominum sunt, myst. to. 6. p. 163. c. 1
Spica quid significet, lit. to. 7. p. 250. c. 1
Spinæ, & tribuli erant ante peccatum, sicut & animalia venenosa, sed laborem nullum attulissent homini, aut nocumentum, si non peccasset prius, lit. tom. 1. p. 6. c. 3
Spina dorsi superbiam indicat, mor. tom. 2. p. 77. c. 4. opulentiam divitiarum, ib.
Spina contrita compunctionem significat, ib.
Spina significat peccatum, ib.
Spinæ petræ, & aves faciunt perire verbum Dei, lit. to 2. p.96. c.4
Spina in manu temulenti est peccatum in opere prædicantis, literal. tom. 3. p. 56 col. 4
Spinæ peccata, mor. tom. 4. p. 14. col. 2
Spina ejus minores exercitus, lit t. 4. p. 28. c. 3
Spinæ Assyrii populi spinosi, lit. tom. 4. p.72. c. 3. Scribæ sunt, & Pharisæi, myst. t.4.p 72. c.4. divitiæ sunt, myst. t.4.p.212.c.2
Spina multa mala fecit, multaque bona contulit, & quomodo, lit. tom. 4. pag. 320. col. 1
Spinæ divitiarum suffocant verbum, & sine fructu efficiunt, mor. tom. 5. p. 311. col. 2
Spinarum genera quinque declarantur, mor. t. 6. p. 28. c. 4
Spinæ peccata significant, ib.
Spinæ vocantur prævaricatores, & cur, lit. t. 6. p. 29. c. 1
Spinæ materia ignis, ita peccatores, ib. divitias quoque denotant, ib.
Spinæ avari sunt, mor. t. 6. p. 96. c. 1. sunt hæretici, myst. to.6. p. 170. c. 2. sunt divitiæ temporales, mor. t. 6. p. 70. c. 2. vocantur peccata, lit. to. 7 p. 250. c. 2. quid significant, ib.
Spiritualia prius seminanda, lit. t. 1. p. 31. c. 3
Spiritalis intelligentia est necessaria vitæ animæ, myst. t.1. p.60. c.1
Spiritualis intelligentia legis non datur homini, nisi cum exierit de statu peccati, myst. to. 1. p. 60. c. 3. abusio multiplex, alleg. t. 2. p. 75. c. 2. lætitiæ utilitates, mor. to. 2. p. 79. c. 2
Spiritualia conferendo Deus dicitur dare magna, mor. t.2. p.83. c.2
Spiritualibus egent divites, mor. t. 2. p. 84. c. 2
Spiritualem naturam facientes notantur, mor. t. 2. p. 136. c. 2
Spiritualis cibus est dulcis, myst. to. 2. p. 140. c. 3
Spiritualia dona quando tollit Deus a peccatore, all. t.2. p.175. c.3
Spiritualis processus ad similitudinem sepulturæ, mor. t.2. p.248. c.4
Spiritualis amor carnalem amorem repellit, atque errorem, lit. tom. 3. pag. 23. col. 4
Spirituales divitiæ cum justitia acquiruntur, cum justitia possidentur, & cum justitia distribuuntur, lit. t. 3. p. 15. c. 4

Spiri-

Spirituum ponderator est Dominus, quia est discretor cogitationum spiritualium, & carnalium, similiter & affectionum, lit. tom. 3. p. 34. col. 1
Spirituale gaudium nequaquam animum ad risum dissolvit, lit. tom. 3. p. 74. col. 2
Spirituales deliciæ, quanto amplius habentur, tanto amplius esuriuntur, mor. tom. 3. p. 18. col. 2
Spirituali bono fruentes, in nullo deficient, nam cum diligimus Dominum, in eo omnia bona reperimus, lit. to 3. p. 190. col 3
Spiritualis intelligentia comparatur ad litteram, ut anima ad corpus, lit. tom. 3. p. 213.. col. 1
Spiritualia omnia sunt insipida, & amara, quibus terrena sunt dulcia, lit. tom. 7. p. 185. col. 2
Spiritualium cognitio expedit omnibus, & ignorantia impedit, lit. tom. 7. p. 106. col. 1
Spirituale dicitur quandoque subditum spiritui, exp gl t.7.p.119.c.2
Spiritualitas decrescit crescente temporalitate, myst to.5.p.65.col 4
Spiritus sanctus fertur super corda peccatorum, quia nulla eum latet cogitatio cordis, mor. to. 2. p. 1. col. 4
Spiritus,& caro non eisdem delectantur,& contristantur, sed in quo spiritus contristatur,caro delectatur,& econtra,myst to.1.p.18 c.2
Spiritu gustato desipit omnis terrena delectatio, mor.to.1.p.24.c.2
Spiritus multum exercitatur ad recordationem Dominicæ Passionis, mor. tom. 1. p. 33 col. 3
Spiritui contemptus divitiarum subigit mundum, myst.to.1.p.35.c.4
Spiritus consentiens carni septem donis Spiritus sancti privatur, myst. tom. 1. p. 211. col. 4
Spiritus inde in perpetuum interit, unde ad tempus caro suaviter vivit, lit. tom. 1. p. 410. col. 1
Spiritus sancti fructus duodecim, lit.to.1. p 424.col.1. Corpus est tabernaculum animę,& anima est tabernaculum cogitationum,il i.l.
Spiritu gustato desipit omnis caro, lit, t. 1. p. 440. col. 2
Spiritus procellarum significat peccati defensionem,mor.t.2.p.22.c.4
Spiritus sanctus ductor viæ salutis, lit. to. 2. p. 36. col. 2
Spiritus, idest, anima, alleg. to. 2. p. 72. col. 3
Spiritus duo comprehendit, intellectum, & affectum, mor. to. 2. p. 72. col. 3
Spiritus sanctus procedit a patre, & filio, lit. t.2. p. 80. col. 1
Spiritus solus comedit panem lacrymarum, mor.to.2.p.109.col.4
Spiritus sanctus nescit tarditatem, lit. to. 2. p. 116. col. 1
Spiritus sancti fortitudo in ore Apostolorum, myst.to.2.p.120.c.3
Spiritus sanctus dicitur flumen, ibid.
Spiritus sanctus reddit cor fœcundum, ibid.
Spiritus sanctus quomodo dicatur medicus, mor.to.2.p.128.col.1
Spiritum novum quomodo det Deus, lit. to. 2. p. 133. col. 1
Spiritum novum, idest, spiritum increatum, ibid.
Spiritus rectus quis sit, & quid faciat, ib. rectus spiritus sanctus, & spiritus principalis quid significent, lit. to. 2. p. 133. col. 2
Spiritus sanctus quomodo disponat pœnitentem, ibid.
Spiritus principalis quis sit, ibid.
Spiritus sanctus ter datus Discipulis, ibid.
Spiritus sanctus est dator omnium, mor.to.2.p.164.c.4. ducit, ib.
Spiritus sancti dona flumina sunt, alleg. to. 2. p. 172 col. 1
Spiritus sanctus nexus patris, & filii, mor. to. 2. p. 179. col. 4
Spiritus sancti magnalia, quæ fuerunt, mor. to. 2. p. 180. col. 1
Spiritus sanctus ducit in altissima, ibid.
Spiritus sancti impetus dicitur torrens, alleg. to. 2. p. 190. col. 1
Spiritus sanctus quomodo arguit mundum, alleg to.2.p.194.c.1. Spiritus tripliciter dicitur vadens, & non rediens, lit to.2.p.203.c.3
Spiritus sancti doctrina quæ, lit. to. 2. p. 301. col. 1
Spiritus sanctus testificatur quinque modis, quod sumus filii Dei, lit. tom. 2. p. 324. col. 2
Spiritus nomen multa significat, nempe Angelos, Solem, ventum, vim igneam quamdam procedentem a Sole, occultam quamdam facultatem naturæ, quæ omnia invisibiliter nutrit ac vegetat, lit. tom. 3. p. 71. col. 3
Spiritus Dei omnia perscrutatur, & nihil est ei incognitum, ibid. col. 4
Spiritus sanctus nunquam recedit ab anima fideli, nisi inde expulsus, lit.to.3.p.137.c.4. dicitur mobilis,& stabilis, mobilis quia facit justos proficere, stabilis, cum facit eos perseverare in bono, mobilis in via, stabilis in patria, lit. to. 3. p. 150. col. 1
Spiritus in ara Crucis meditabatur consilium redemptionis humanæ, mor. tom. 1. p. 32. col. 3
Spiritus sanctus in quibus fuerit, myst. to. 4. p. 12. col. 1
Spiritus judicii, spiritus discretus, qui datur in Baptismo, myst. to. 4. p. 13. c. 1. ardoris charitas, ib. ardoris tribulationem connotat, ib. Domini sanctitas Josiæ exprimitur, lit. to. 4. p. 30. c. 1. Domini dicitur Christus, ibid. c. 2. labiorum spiritualis dicitur doctrina, ib. col. 4. vertiginis est error, vel infirmitas, quam patitur homo ex alienatione mentis, lit. to. 4. p. 45. col. 1
Spiritus salutis est timor Domini, lit. to. 4. p. 57. c. 2. datus Domini, opinio patiens est, lit. to. 4. p. 58. c. 1. tribulationibus nutritur, mor. to. 4. p. 85. col. 2. Dei, est indignatio, & furor illius, lit. tom. 4. p. 89. col. 3
Spiritus sanctus in columbæ specie in Baptismo Christi super ipsum descendit, myst. tom. 4. p. 93. col. 2
Spiritus Domini est ipsa benedictio, lit. to. . p. 98. col. 3
Spiritus ejus, Spiritus sanctus est, lit. to. 4. p. 108 col. 1
Spiritus sanctus a facie Dei, idest, a filio egressus est, idest, missus in Apostolos, myst. to. 4. p. 137. col. 1
Spiritus meus, idest, Spiritus sanctus, myst. to. 4. p. 145. col. 3. Domini cogit, idest, indignatio ejus, ibid. col. 4
Spiritus sanctus cur datus, myst. to. 4. p. 158. col. 4
Spiritus Moysis datur septuaginta quomodo, ibid.
Spiritus sanctus dat omnem notitiam, lit. to. 4. p. 150. c. 1. per ignem, & arcum significatur, myst. to. 5. p. 10. col. 4
Spiritum assumere prædicatorem, quando signum sit, mor. t. 5. p. 14. c. 1
Spiritum suum sequi quid sit, myst. to. 4. p. 49 col. 2
Spiritus Jerusalem vocat duces, & milites alios animantes ad bella, mor. tom. 5. p. 77. col. 2
Spiritus, qui Judæos vivificavit, venit a quatuor ventis, & quid per hoc signatur, exp. tom. 5. p. 118. col. 3
Spiritus sanctus est dator humilitatis, exp. to. 5. p. 150. c. 1. dicitur ventus urens, & quomodo, myst. to. 5. p. 178. col. 1
Spiritus ubicumque in veteri, vel novo Testamento ponitur sine additamento, in bonam partem accipitur, exp to. 5. p. 196. col. 1
Spiritus maligni Domini mercatores, myst. to 5. p. 234. col. 2
Spiritus sanctus dicitur ficus, myst. to. 5. p. 249. col. 1
Splendor nubis est coruscatio, lit. to. 5. p. 4. col. 3
Splendor ignis, quid significet, ibid.
Serico, & purpura indutæ Christum induere non possunt, lit. tom. 7. p. 233. col. 1
Serico, & purpura indutæ Christum induere sinceriter non possunt, &c. lit. tom. 7. p. 331. col. 3
de Spiritu sancto esse, quod in Maria natum est, quare dicit Angelus, & non de patre, vel filio, lit. to. 6. p. 5. col. 2
Spiritus sanctus cur in columbæ specie descenderit, declaratur, myst. to. 6. p. 11. c. 3. loquebatur per Apostolos tanquam per organa, lit. tom. 6. p. 40. col. 3
Spiritus septem, qui sint, lit. to. 6. p. 48. col. 3
Spiritus spiritualem hominem denotat: caro vero carnalem significat, mor. tom. 6. p. 82. col. 3
Spiritus homo spiritualis est, myst. to. 6. p. 118. col. 1
Spiritus sanctus, idest, gratia Spiritus sancti, lit. to. 6 p. 134. col. 1
Spiritus nomen est omnis gratiæ, ibid.
Spiritus Domini desuper venit, spiritus malus desubter, ib.
Spiritus sanctus ignis est, lit. to. 6. p. 150. col. 4
Spiritus sancti abscondit, idest, signum Spiritus sancti, lit. to. 6. p. 151. col. 4
Spiritus sanctus descendens septem facit, quæ exactissime declarantur, ibid.
Spiritus sanctus in natura divinitatis a mortalibus videri non potest, ib. descendit super habentes columbæ proprietates, mor. tom. 6. p. 151. c. 4. omnem veritatem docuit, lit to. 6. p. 155. col. 2
Spiritus sancti proprietates dicuntur, lit. to. 6. p. 158. col. 2
Spiritus blasphemiæ spirat ad odium Dei, lit. to. 6. p. 207. c. 3
Spiritum suum in manus Dei commendat, qui se totum ponit in voluntatem ipsius, lit. tom. 6. p. 271. col. 1
Spiritus sanctus non est factibilis, lit. to. 6. p. 282. c. 1. significatur per columbam, mor. to. 6. p. 292. col. 2
Spiritus Dei tria signa, mor to. 6. p. 296. c. 3. stat ad irrigandum, & humectandum, & cur, lit. to. 6. p. 296. c. 4. inter entia solus est, qui nullam habet materiam, lit to. 6. p. 307. c. 3. est immistus, & separatus a phantasmatibus, & nebulis concupiscentiarum, ibid.
Spiritus sanctus cur non sit datus statim post resurrectionem, lit. to. 6. p. 371. c. 2. cur dicatur paracletus, lit. to. 6. p. 373. c. 3. quid faciat, mor. tom. 6. p. 373. col. 4
Spiritus sancti consolatio delicata est, ibid.
Spiritus sanctus cur dicatur spiritus, ibid. cur dicatur sanctus, ibid. instar apis dicitur, & quomodo, ibid. quare dicitur arguere, mor. to. 6. p. 308. c. 3. arguit de peccato jam commisso, mor. to. 6. p. 380. col. 4. arguet de peccato propter sex causas, ibid. non a se, sed a patre, & a filio, lit. tom. 6. p. 382. col. 1
Spiritus maligni dicuntur serpentes, & scorpiones, lit. to. 6. p. 193. c. 3
Spiritus sancti appellatio duobus modis sumitur, exp. glos. to. 7. p. 6. col. 4
Spiritum sanctum, &c. hoc tripliciter legitur, lit. to. 7. p. 7. col. 3
Spiritus sanctus quo pacto Christi pater, exp. gl. to. 7. p. 8. c. 3. quandoque datur in arrham quandoque in pignus, exp. gl. to. 7. p. 31. c. 4. fuit bis datus in terra, cur, exp. gl. tom. 7. p. 32. col. 2. semel datus de Cœlo fuit, & quare, ibid. est charitas, qua diligimus Deum effective, non formaliter, exp. gl. to. 7. p. 47. col. 3
Spiritus adoptionis quid, lit. ibid.
Spiritus servitutis quomodo fit Spiritus sanctus, exp. gl. to. 7. p. 47. c. 4
Spiritus sanctus postulat pro nobis, idest postulare nos facit gemitibus, idest, quia facit nos gemere, &c. imo docet, & instruit nos quid petere debeamus, lit. to. 7 p 49. c 3. hæc appellatio Spiritus sanctus quandoque sumitur orationaliter, quandoque sumitur dictionaliter, exp gl. tom 7. p. 60. col. 3

Spiritus offertur in holocaustum per contritionem, lit.to.7.p.62.c.2
Spiritus sanctus quomodo faciat se, exp. glos to. 7. p. 70. col. 4
Spiritus est Deus, & Angeli diversimode, lit. to. 7. p. 77. c. 3. timoris scrutatur latebras conscientiæ, &c. mor. ibid. pietatis scrutatur miserias proximorum, ut eas relevet, ibid. sapientiæ scrutatur insipida, ut saporem divinum apponat, ibid. scientiæ scrutatur errores, & ignorantias, ut eas expellat, ibid. fortitudinis scrutatur pusillanimes, ut eos confortet, ibid.
Spiritus consilii scrutatur præcipites, ut eos stabiliat, mor. to. 7. p. 77.c.3. intellectus scrutatur obscura scripturarum, ut clara faciat, ibid. malignus quomodo scrutetur per scrutatores suos, ibid. col. 4. superbiæ, avaritiæ, luxuriæ, quid scrutentur, ibid.
Spiritus sanctus denominatur tantum a spiritualibus actibus, & non a corporalibus, ne credatur esse corporeus, exp.gl.to.7.p.77.col.4. hæc vox duobus modis potest accipi, exp. gl. to. 7. p. 107. col. 1
Spiritui sancto quare attribuatur collatio, & divisio gratiarum, ibid.
Spiritus sanctus cur dicatur digitus, exp. gl. to. 7. p. 125. col. 4
Spiritus quomodo vivificet, lit.to.7.p.126.c.1. quomodo dabatur in veteri Testamento, exp.gl.to.7.p.126.c.3. charitatis pascitur alienis felicitatibus, spiritus invidiæ marcescit in eisdem, lit.to.7.p. 134. c. 3. alius bonus, alius malus, lit. to. 7. p. 139. col. 2
Spiritus sanctus duobus modis accipitur, exp. gl. to. 7. p. 159. c. 3. ignis est, lit. tom. 7. p. 173. col. 1
Spiritus per David significatur, ibid. Domini post Ascensionem Christi replevit orbem terrarum inanem, & vacuum, lit. to. 7. p. 174. c. 4. dicitur multis modis, lit. to. 7. p. 175. col. 4
Spiritus sanctus instar Apis mel, & ceram portantis habet unde reficiat affectum, & illuminet intellectum, lit.to.7.p.192.col.3
Spiritus per errores, & cogitationes malas dilaceratur, lit.t.7.p.203.c.2
Spiritus sanctus impellit voluntatem, & dirigit per discretionem, lit. tom. 7. p. 207. col. 1
Spiritus sanctus habet similitudinem apis mel cum cera portantis, lit. to. 7. p. 223. c. 1. mundat interius, aqua lavat exterius, lit. tom. 7. p. 235. col. 2
Spiritus judicii quid, lit. to.7. p 238. c.4. ardoris, quid, lit.to.7.p. 238.c.4. in natura, administratori ex officio missi, lit.to.7.p.240.c.2
Spirituum pater Deus quare, lit. to. 7. p. 272. col. 1
Spiritus justorum perfectorum quid, lit. to. 7. p. 273. col. 4
Spiritus sanctus ad quid detur in confirmatione, lit.to.7.p.279.c.x
Spiritus quare quinquagesimo die detur, myst.to.7.p.280.col.4
Spiritus sanctus bis fuit post resurrectionem datus, ibid. quare in sono, & quare de cœlo datus, lit. to. 7. p. 281. col. 1. cur datus fuerit hora tertia, ibid. col. 3. seu infusio gratiæ, quomodo sequatur remissionem peccatorum, lit. to. 7. p. 282. col. 4. est ignis non comburens, myst. to. 7. p. 288. col. 1. quare in columba descenderit, lit. tom. 7. p. 289. col. 4
Spiritus unitur corpori tripliciter, lit. to. 7. p. 294. c. 3. qui habitat in vobis, ad invidiam concupiscit, quomodo intelligatur, lit. to. 7. p. 319. c. 2. Christi qui, lit. to. 7. p. 325. col. 2. Christi quis, lit. tom. 7. p. 336. col. 1
Spiritus sanctus, quomodo habeatur pretio, lit. to. 7. p. 338. col. 4. fuit datus Apostolis tripliciter ad tria, lit. to. 7. p. 352. col. 2
Spiritui non omni quare credendum, ibid. c. 3. solventes Jesum qui, ibid. col. 4
Spiritus sanctus an sit charitas, lit. to. 7. p. 353. col. 4
Spiritus potentiam sæcularem quare significet, mor to. 7 p. 355. c. 4
Spiritus sanctus in se dupliciter impugnatur, in suis vero tripliciter, in proximo dupliciter, lit. to. 7. p. 356. c 4. unicus in natura, & multiplex in effectibus, lit. to. 7. p. 167. col. 1. dicitur favus mellis, lit. to. 7. p. 374. col. 2
Spiritus aliquando accipitur pro tota Trinitate, ibid.
Spiritus aliquando accipitur orationaliter, & aliquando dictionaliter, ibid.
Spiritus sanctus dicitur, vinum, mel, & pinguedo, ibid. col. 3
Splendor Domini significat cognitionem, mor. to. 2. p. 104. col. 3. ignis in nocte consolatur illuminantem sign. myst. to. 4. p. 13. c. 1. in mensa multiplex, lit. to. 6. p. 231. c. 1. quem habebat Moyses, quid significet, lit. to. 7. p. 126. c. 1. gloriæ quis, lit. to. 7. p. 238. col. 3. patris filius, ignis pater, ibid.
Spolia detrahe, prædare quid importet, lit. to. 4. p. 22. c. 2. detrahe, &c. verba æterni patris ad filium, ibid.
Spondet melius lex Christi, quam lex Moysi, lit. to. 7. p. 254. c. 1
Spongia corda iniqua malorum denotat, lit. to. 6. p. 122. col. 4
Spolia divisit Christus electis suis, alleg. to. 2. p. 167. col. 3
Sponsabo cur ter ponatur, myst. to. 5. p. 169. col. 2
Sponsio multiplex, lit. tom. 7. p. 237. col. 1
Sponsus sanguinum tu mihi es, multipliciter exponitur secundum litteram, lit. to. 1. p. 78. c. 4. Christus in multis figuris præsignatus, myst. tom. 2. p. 41. col. 2
Sponsam virgineam accipit Christus, accipiendo Ecclesiam, ibid.
Sponsus Christus commendatur in tribus, alleg. to. 2. p. 117. col. 1. laudatur ab uxore, & amatu, alleg. to. 2. p. 118. col. 1
Sponsæ laudes quæ sint, myst. to. 2. p. 118. col. 3
Sponsa quomodo portat Deum, mor. to. 2. p. 145. col. 4
Sponsus sapientię est ille, qui ex illa quęrit tantũ gloriã Dei, & proximi ædificationem, & utilitatem, cum vero ex illa quęrit tantum gloria mundi, & commodũ temporale, adulter est, lit.to 3 p.13.c.4
Sponsæ ubera sunt congratulatio, & compassio, lit.to.3.p 105.col.2
Sponsi misericordia triplex, ibid.
Sponsus primus quærendus est tanquam medicus per pœnitentiam, secundo, ut patronus per patientiam, tertio, ut dilectus per quietam conscientiam, lit. to. 3. p. 119. col. 4
Sponsus a sponsa primum pia curiositate quæritur, assiduitate quæsitus invenitur, per constantiam tenetur, ibid.
Spósum odit desperatio, obliviscitur ingratitudo, ignorat infidelitas, negligit dissimulatio, despicit obstinatio, econtra Ammon tollit odiũ devotio fugat oblivionem, fides pellit ignorantiam, desiderii negligentiam, confidentia contemptum, lit.to.3.p.129.col.3
Sponsus, & sponsa duorum agminum similitudo exprimitur, & qui, myst. tom. 4. p. 153. col. 3
Sponsus Christus est, lit. tom. 6. p. 78. col. 1
Sponsa a tempore sponsationis in manu sponsi est, lit.to.6.p.131.c.2
Sponsus Christus est, sponsa vero Ecclesia ipsa, lit.to.6.p.162.col.2
Sponsa Christi in multis est inveterata, mor. to. 7. p. 41. col. 3
Sponsus sanguinum est Prælatus, quando, &c. mor.to.7.p.387.col.2
Sportæ cophinis majores, lit. to. 6. p. 57. col. 2
Sporta de palmis junctis quid denotet, mor. to. 7. p. 291. col. 2
Sputa, & colaphi Judæorum in Christum, blasphemias in ipsum Christianorum significant, myst. to. 6. p. 119. col. 3
Squamma significat fidem, & spem, myst. to. 6 p. 276. col. 2
Squammæ quare Paulo ceciderint, vel tanquam squammæ, lit. tom. 7. p. 291. col. 1
Sicera ebrietatem denotat, mor. to. 6. p. 129. col. 1
Stabiles qui sint, lit. tom. 7. p. 189. col. 3
Stabularius prælatus est, myst. to. 6. p. 195. col. 3
Stacten quid sit, & quid significet, myst. to. 7. p. 257. col. 3. est gutta myrrhæ, exp. tom. 5. p. 96. col. 4
Stadium quid sit, mor. to. 6. p. 274. col. 1
Stadium continet centum viginti quinque passus, ibid.
Stadium dicitur a stando, & cur, ibid.
Stadium sumptum cur a cursu Herculis, lit. to. 7. p. 96. c. 3. quid, lit. tom. 7. p 409. col. 2
Stagnum abundantis scientiæ, & efficacis gratiæ, &c. myst to.4.p.77. c. 4. mundi prosperitates denotat, myst. to. 4. p. 95. col. 4
Stagnus mundus est, myst.t.6.p.179.c.2. Infernus est, lit.t.6.p.180 c.3
Stagnum dicitur aliquod, quia stat aqua, lit. to. 6. p. 322. col. 2
Stagnum ignis quid, lit. tom. 7. p. 423. col. 1
Stannum hypocrisis, lit. tom. 4. p. 6. col. 1
Stannum simulationem interpretatur, myst. to. 4. p. 7. col. 2
Stannum malum sacerdotes significat, quia habent argenti speciem, sed non soliditatem, mor.to.5. p.82.col.2. hypocrisim significat, myst. to. 5. p. 96 c. 2. quid agat, exp. to. 5. p. 216. c. 1. pluvia spissatur, & consolidatur, ibid. col. 2
Stare coram Domino, est esse illi gratum, myst.to.1.p.59.c.3. solius Dei est, creatura vero cum sit ex nihilo producta fluere dicitur, lit.to.1.p.401.c.2. retro pedes Domini quid sit, mor.to.6.p.175.c. 2. foris est confidere solum in littera, lit.to.6.p.179.c.1. a longe, humilitatis signum est, & quando, lit. to. 6. p. 240. col. 1
Stare quid, lit. tom. 7. p. 162. col. 4
Standum non est in peccato, sed exeundum, lit. to. 7. p. 186. col. 4
Stans Jesus quid denotet, lit. to. 7. p. 289. col. 1
Stabunt justi, cadent mali in die judicii, ibid.
Stater est confessio de omissis, & commissis, lit.to.6.p 60.col.4
Statera dici potest sacra Scriptura, quę in se semper est justa, licet in ore multorum sit dolosa, lit.to.3.p.22.c.1. justa, & bona est Crux Christi, in qua passio ipsius pręponderavit omnibus peccatis hominum, myst.to.3.p.21.c.4. est cor hominis, in hac ex una parte appenditur præsens felicitas, & pœna æterna, præsens tribulatio, & æterna felicitas, lit to.3.p.22.c.1. Quæ si ad præsentem prosperitatem declinat, dolosa est, si ad futuræ vitæ felicitatem, justa est, ib. Hanc stateram habent pœnitentes, qui malunt hic affligi, quam in alia vita, ibid. est ipsa existimatio rerum, quæ justa est, si spiritualia temporalibus; si autem temporalia spiritualibus anteponuntur est iniqua, & dolosa, lit.to.3.p.22.c.1. sermonis ponderum quid, mor.to 4.p.19.c.2. est judicium Domini, mor.to.5. p.22.c.4. est discretio, mor.to 5.p.23.c.2. hebraice dicitur morena, in his intelligitur, quæ appenduntur, exp.to.5. p.139.c.3. est Christus, lit.to.7. p. 211. c.1. sine pondere de facili movetur huc, & illuc, sic scriptura sine pondere expositionis Catholicorum, lit.to.7.p.383.c.4. in manu Domini in die judicii, lit. to. 7. p. 385. col. 4
Statio, dicit prælaturam, vel prælationem, expellam te de statione tua, myst. tom. 4. p 51. col. 2
Status hominum quatuor, incipientes, proficientes, firmi, beati, primi comparantur herbæ, secundi virgulto, tertii terræ, quarti cœlo, myst. tom. 1. p. 4. col. 2
Status peccati dicitur esse pessima negotiatio, quia pro modica delectatione perditur gloria paradisi, & acquiritur ęterna damnatio, myst.to.1.p.60.c.3. futuræ vitæ meridies nuncupatur, quia tunc cognitio erit clarior, & charitas ferventior, myst. to. 7. p. 62. col. 2.

Statum

Statum peccati exeuntes debent carné suâ domare, myst. t. 1. p. 65. c. 3

Status Ecclesiæ tres, pœnitentiæ, justitiæ, & gloriæ, lit. to. 1. p. 91. c. 2. triplex innocentiæ ante peccatum, recreationis per sacramenta in lege Evangelii, & tandem gloriæ in quo semper laudatur Deus, myst. to. 1. p. 457. c. 4. animarum separatarum commode declaratur, lit. to. 4. p. 159. col. 3

Status pœnitentium, proficientium, & perfectorum, lit. to. 2. p. 3. c. 1. vitæ, & patriæ significantur per Jacob, & Israel, all. to. 2. p. 27. c. 2

Status triplex viatorum, lit. to. 2. p. 34. col. 1

Status tres filiorum Ecclesiæ, mor. to. 2. p. 51. c. 3. hominis dicitur anima, mor. tom. 2. p. 82. col. 2

Stratum carnem significat, alleg. to. 2. p. 107. col. 3

Status cur possit dici sacra Scriptura, mor. to. 2. p. 157. col. 1

Status bonorum triplex, mor. to. 2. p. 109. c. 3. gratiæ dicitur juventus ob multa, mor. to. 2. p. 112. c. 2. gratiæ fortis est, ibid. gratiæ dicitur lux, myst. to. 2. p. 156. col. 1. bonorum triplex, mor. tom. 2. p. 249. col. 4

Statutum est, ut paupertas divitias, tribulatio gaudium, ignominia gloriam præveniat, lit. to. 3. p. 27. col. 4

Status hominis triplex, inceptionis, profectus, & perfectionis, Prol. to. 3. p. 1. c. 1. triplex hominum, scilicet laborantium, quiescentium, & resurgentium, lit. to. 3. p. 13. c. 1. hominum triplex, innocentiæ, culpæ, & pœnę, lit. to. 3. p. 70. c. 3. prædicationis dignior, & altior est status contemplationis, lit. to. 3 p. 121. c. 1. pœnitentis docetur, mor. to. 4. p. 80. c. 2. fidelium triplex describitur, myst. to. 4. p. 98. col. 4. aliquorum in Ecclesia declaratur, myst. to 4. p. 128. col. 2

Stare in porta quid sibi velit, mor. to. 4. p. 1 9. col. 4

Status vitæ præsentis, & transitorius per somnium significatur, exp. to. 5. p. 147. c. 2. conjugatorum, atque virginum quomodo approbetur, lit. to. 6. p. 4. c. 4. tres designantur, lit. to. 6. p. 196. c. 3. sunt quinque, exp. gl. to. 7. p. 31. c. 3. innocentiæ quis, exp. gl. to. 7. p. 47. col. 2. sunt tres, incipientium, proficientium, & perfectorum, lit. to 7. p. 62. c. 3. diversos habet homo, lit. to. 7. p. 249. col. 2. primitivæ Ecclesiæ, lit. to. 7. p. 368. col. 2. martyrum in primitiva Ecclesia, lit. tom 7. p. 368. col. 2

Status hæreticorum in primitiva, ibid.

Status expositorum sacræ Scripturæ, ibid. sanctorum simplicium, lit. tom. 7. p. 368. col. 2. modernorum, ibid.

Status Antichristi, lit. to. 7. p. 368. c. 8. Ecclesiæ candelabra aurea, ibid. col. 3

in Statu peccati memorem esse gratiæ, & misericordiæ Dei bonum est, lit. tom. 7. p. 371. col. 3

Status simplicium sanctorum, lit. to. 7. p. 376. c. 4. præsentis Ecclesiæ libellus est diminutive, status vero futuræ liber magnus, lit. to. 7. p. 396. c. 3. septem Ecclesiæ, lit. to. 7. p. 414. col. 1

Statua Nabuchodonosor est vanitas mundana, & quomodo, cap. tom. 5. p. 148. col. 2

Statuam Nabuchodonosor lapis percussit io pedibus, quando Christus finem sæcularium plenum doloribus esse ostendit, exp. to. 5. p. 148. c. 2. Nabuchodonosor lapis percussit io pedibus, quando majores aliquos in sæculo, qui mundum videntur sustinere, & portare, dejicit in paupertatem, vel etiam in mortem, ibid.

Statua Nabuchodonosor cur erat infiniti ponderis, exp. to. 5. p. 149. c. 1

Statuæ nobiles Tyri io terram corruent, idest, prælati inutiles, qui idolum sunt, myst. tom. 5. p. 40. col. 2

Statuarius quis sit, cap. tom. 5. p. 222. col. 1

Statua sibi sculpere quid sit, mor. tom. 2. p. 206. col. 3

Stellæ dicuntur Angeli, myst. to. 2. p. 340. c. 2. denotant virtutes, lit. to. 2. p. 340. c. 3. vocantur boni, qui noctem illuminant verbo, & exemplo, lit. to. 3. p. 256. c. 4. vocantur militia cœli, & quomodo, myst. tom. 4. p. 75. col. 1

Stellis gratiam Spiritus sancti denotat, myst. to. 4. p. 127. col. 4. Christus est in cœlo Ecclesiæ, ibid.

Stellæ a stando dicuntur, mor. to. 4. p. 314. col. 1

Stellæ quædam manentes, quædam erraticæ, ibid.

Stella quando magis orta sit, ac visa, lit. to. 6. p. 5. col. 3

Stellarum cursus idem nunquam non est, lit. to. 6. p. 5. col. 4

Stella Magorum terræ vicina erat, ibid.

Stella Magorum de die etiam lucebat, ibid.

Stellæ omnes in cœlo figuntur, ibid.

Stellæ nulla die resplendent, ac lucent, ibid.

Stellam qualem Magi se vidisse attestantur, ibid.

Stella creata, & specialiter deputata erat ad Christi Nativitatis indicium, & ostensionem manifestam, ibid.

Stella per approbationem qualis erat, ibid.

Stellæ omnes aliæ quando creatæ fuere, ibid.

Stella a Magis visa, atque intuita quadruplicirer ab alila fidelibus diffidebat, ac differebat, ibid.

Stella sita a Magis, intuitu ab aliis astris distinguebatur, ibid.

Stellarum necessitate numquid Deus nos puniat, ibid.

Stella quæ diluvium adduxit, si qua fuerit, ibid.

Stella si aliqua fuit, compellens gentes ad idolorum cultum, ibid.

Stellæ quare ascribenda non sit hominum bonitas, & malitia, ibid.

Stellarum Iniquitas quare magna fuisset, ibid.

Stellarum factor quare loiquus nna cum stellis esse diceretur, ib.

Stellæ omnes immobiles sunt, lit. to. 6. p. 6. col. 1

Stella a Magis aspecta eosdem semper præcedebat, ibid.

Stella a Magis intuita, atque perspecta noviter creata erat, & quare, ibid.

Stella, quam Magi illi sapientes viderant, ejus functo munere, io quid resoluta fuit, ibid.

Stella prima gratia est, & qualis, mor. ibid. c. 4. abscondatur, & tollatur a Magis, lit. tom. 6. p. 7. col. 3

Stellæ duodetam quæ sint, lit. to. 6. p. 52. col. 1. quid portent, lit. tom. 6. p. 114. col. 4

Stella differt a stella in claritate, lit. to. 6 p. 277. col. 3

Stellæ sunt singuli fideles, & quomodo, myst. to. 6. p. 255. col. 3 sunt clerici, ibid. col. 4

Stellæ pluviarum, idest, Prædicatores, mor. to. 7. p. 19. c. 3. serviunt æqualiter omnibus, sic & Prælati debent, lit. t. 7. p. 30. c. 1. qui esse non possunt, saltem sint, arena maris, ibid.

Stella quanto altior minor apparet, ibid.

Stellæ Angeli sunt septem stellæ Ecclesiarum, lit. to. 7. p. 182. c. 4. proprietates quid significent, lit. to. 7. p. 183. col. 1

Stella B. Virgo dicitur, lit. to. 7. p. 257. col. 2

Stellæ, sive sydera boni dicuntur, lit. to. 7. p. 267. col. 2. sunt Prælati, & Episcopi, mor. to. 7. p. 369. col. 3

Stella matutina qualia est, lit. to. 7. p. 376. col. 3

Stellæ quos denotent, lit. to. 7. p. 392. col. 4

Stellicidia Ecclesiæ delectant cathecumenos, myst. to. 2. p. 161. c. 3

Stellicidium est importuna cogitatio, oculus intellectus, scintilla est primus motus, pes affectus, qui non avertit se a pravis cogitationibus, & suggestionibus, nec primos motus impedire satagit, corruit, lit. tom. 3. p. 27. col. 2

Stellio, qui vulgo Tarantula nuncupatur, ubi habitare soleat, lit. to. 6. p. 2. c. 2. quare est novissimum, vel minimum ex quatuor terræ minimis, ibid.

Stephanus beatus tripliciter exercebatur in justificationibus, alleg. tom. 2. p. 305. col. 1

Stephanus interpretatur corona, exp. to. 5. p. 190. c. 4. quomodo viderit cœlos apertos, cap. to. 7. p. 49 c. 4. an fuerit sacerdos, lit. to. 7. p. 286. c. 3. qua visione viderit gloriam Dei, lit. to. 7. p. 288. col. 4

Stephaoi mira virtus, lit. tom. 7. p. 289. col. 1

Stercora Hirundinũ significant divitias hujus sæculi, lit. t. 1 p. 373. c. 2

Stercora oon debent poni super altare cordis, myst. to. 1. p. 138. c. 3. dicuntur temporalia, mor. to. 2. p. 281. c. 2. dicuntur temporalia, alleg to. 2. p. 304. c. 2. sunt bona temporalia, quæ comedunt claustrales proprietarii, myst. to. 4. p. 79. col. 3

Stercus hominis majorem immunditiam significat, myst. to. 5. p. 21. c. 2. boum abjectionem, & despectum minorum, qui sunt quasi bruta animalia significat, ibid. col. 4

Stercus hominum majorem vilitatem denotat, myst. to. 5. p. 21. c. 4. boum minorem vilitatem denotat, ibid. hominum abjectionem, & despectum malorum, & sapientiorum significat, ibid.

Stercoribus comparantur temporalia, myst. to. 5. p. 22. col. 2

Stercus invidia est, lit. tom. 6. p. 105. col. 1

Stercoribus temporalia comparantur, lit. to. 7. p. 184. c. 1. avaritia atque superbia comparantur, ibid.

Steriles virgas habeot Prælati, qui sine compassione, & cum austeritate imperant, myst. to. 1. p. 62. c. 1. consolatur Dominus, quia, etsi in prole steriles, io possessione tamen multorum bonorum minime, lit. tom. 4. p. 132. col. 1

Sterilitas animæ Christi quæ sit, mor. to. 2. p. 88. col. 3. duplex, mor. tom. 7. p. 162. col. 2

Sterquilinium spargitur minutatim, mor. to. 4. p. 198. c. 4. malos significat, lit. tom. 6. p. 222. col. 2

Stibium unguentum est, mor. to. 2. p. 311. col 3

Stillare ad Africum, est aperte, & districte, tamen cum moderamine prædicare contra divitem avarum, mor. to. 5. p. 76. col. 4

Stillate quid sit, lit. tom. 5. p. 188. col. 4

Stillo hominis mores hominum denotat, lit. to. 4. p. 22. col. 1

Stimulator ab Aquilone diabolus est, myst. to. 4. p. 266. col. 2

Stimuli, quibus Dominus stimulat bonos in hac vita, sunt mali, lit. tom. 2. p. 94. col. 1

Stimulus quid, lit. to. 7. p. 210. c. 1. Pauli qualis fuerit, lit. to. 4. p. 143. c. 1. Pauli erat vexatio exterior, & ideo meruit petendo ejus monitionem, licet non expediret, exp. glos. to. 7. p. 143. c. 2. Paulo erat occasio salutis, ibid. qui debet pungere ad serviendum Deo, lit. tom. 7. p. 328. col. 2

Stipendia danda militibus pro defensione Reipublicæ, lit. to. 6. p. 150. col. 3

Stipula consilium denotat inane, myst. to. 4. p. 72. col. 4. mali Prælati, vani Theologi, myst. tom. 4. p. 106. c. 1. fœnum, lignum quid significetur, lit. to. 7. p. 79. col. 3

Stoicorum sententiæ de felicitate, peccatis, &c. lit. to. 7. p. 300. col. 1

Stola beatorum duplex, corporis, & animæ, mor. to. 2. p. 165. c 4. dicitur tunica militaris, lit. to. 4. p. 156. c. 3. & pallium Christi Ecclesia est, lit. to. 6. p. 85. c. 4. duplex dat Dominus pœnitentibus,

myst. to 6. p. 206. c. 4. prima quæ sit, myst. to. 6. p. 225. col. 3
Stola animæ, & stola corporis per quid significetur, mor. t. 7. p. 321. c. 3
Stolas duas habent Sancti in præsenti, lit. to. 7. p. 389. col. 1
Storax correctionem denominat, myst. to. 5. p. 112. col. 2
Stragem suorum filiorum Ecclesia plangit, mor. to. 2. p. 208. col. 4
Strages Babyloniæ qualis fuerit, declaratur, lit. to. 4. p. 114. col. 1
Stragulata vestis, vocatur vestis talaris, & polymita, ex pluribus filis texta, myst tom. 3. p. 68. col. 2
Stramenta corporis debent esse afflictiones, jejunia, vigiliæ, & alia hujusmodi exercitia, mor. to. 1. p. 28. col. 4
Stratores qui dicantur, myst. to. 4. p. 268. col. 4
Stratum quinque modis sumitur in scripturis, mor. to. 2. p. 157. col. 1
Stratum diaboli diligit animam manu aperta, myst. to. 4. p. 135. c. 2
Stratum vocatur pavimentum hechetacarum, exp. to. 5. p. 132. col. 2
Sternatio quid sit, exp. to. 5. p. 149. col. 1
Stricta captivitas dicitur, lit. to. 4. p. 212. col. 4
Structura muri qualis debeat esse, & quid significet, lit. to. 7. p. 426. c. 2
Strues ossium, quæ accendit ollam, & multitudo munerum, quæ allicit levatricem, myst. to. 2. p. 88. col. 4
Struthiones sunt hypocritæ, mor. to. 4. p. 34. col. 4
Struthiones, vel vani Philosophi, vel Hypocritæ, myst. to. 4. p 97. c. 4
Struthio ova sua in arena dimittit, & conculcantur a bestiis, & perdit ea, sed non plangit, exp. to. 5. p. 195. col. 1
Struthionis natura est, quod visu suo fovet ova sua, lit. to. 7. p. 222. c. 3
Struthius ova sua dimittit in pulvere, myst. to. 4. p. 93. col. 4
Studere possumus diebus festivis, myst. to. 4. p. 310. col. 4
Studere, ut studium suum aliis proficiat, est ingredi alio vidente, & intuente, mor. to. 5. p. 39. col. 4
Studia Domini multa, studium pictoris, venatoris, & piscatoris, mor. tom. 2. p. 18. col. 3
Studium est labor maximus, alleg. to. 2. p. 185. col. 3
Studii labor sine gratia non sufficit ad cognoscendum secreta divina, ibid.
Studia mala tria, mor. tom. 2. p. 215. col. 2
Studia puerorum indicant, quales sint interdum futuri, sunt enim veluti signa quædam, lit. to. 3. p. 43. col. 2
Studium, & sollicitudo sapientis est qualiter sibi tempus indultum utiliter expendat, lit. to. 3 p. 92. col. 2. Quia sicut in die judicii non peribit capillus de capite, sic nec momentum de tempore, ibid. negromantiæ pessimum est, lit. to. 5. p. 204 col. 2
Stultitia sancta Davidis ludentis ante arcam, mor to. 2. p. 170. col. 1
Stultitia eorum, qui idola recolentes Deum relinquunt, ostenditur, lit. to. 4. p. 205. c. 2. Judæorum deploratur, lit. to. 4. p. 306. c. 3. sumitur duobus modis, exp. glos. to. 7. p. 14. col. 2
Stulti egrediuntur ad contemplandam regionem mundi, sed sancti, & justi considerant regionem paradisi, myst. to. 1. p. 47. col. 2
Stultus est, qui nec vitat mala, nec præcavet, lit. to. 1. p. 175. c. 2. non est unus sed multiplex, & variabilis, lit to. 1. p. 221. c. 2. est omnis, qui in adversis dejicitur, & in prosperis elevatur, lit. to. 1. p. 401. c. 2. in operando quis sit, mor. to. 2. p. 58. c. 1. & insipiens quomodo differant, alleg. to. 2. p. 126 col. 2. & insipiens qui sint, exp. glos to. 2. p. 244. col. 3. homo mutatur, ut luna, mor. tom. 2. p. 268. col. 2
Stultorum infinitus numerus, mor. to. 2. p 298. col. 4
Stulti, idest, homines mundani odiunt scientiam Dei, quia docet contemnere mundum, delicias, honores, & dignitates, quas ambiunt, lit. tom. 3. p. 2. col. 4
Stultus doctrinam sapientiæ reputat stultitiam, quia non sapit, neque intelligit ea, quæ dicuntur, lit. to. 3. p. 18. c. 4. & impœnitens, qui transgreditur mandata Domini, est mœstitia matris suæ, idest, Ecclesiæ, myst. to. 3. p. 19. c. 1. labiis verberatur, quando pro meritis labiorum in inferno punitur, sicut dives epulo, lit. to. 3. p. 20. c. 1. est, qui vel inordinate bona, vel aperte mala loquitur, vel non pro dignitate, loco, & tempore, lit. to. 3. p. 20. c. 3. in dorso suo flagellatur, vel quia peccata sua non videt, vel saltem, quia non considerat causam propter quam flagellatur, lit. to. 3. p. 20. c. 2. quasi per gaudium scelus operatur, & non prævidet, quod gaudia sceleris sequitur pœna ultionis, lit. to. 3. p. 21. col. 1
Stulto consilia sapientum curva, & obliqua videntur, lit. t. 3. p. 25. c. 4
Stultus non attendit tempus loquendi, sed omni tempore loquitur, sapiens vero attendit tempus loquendi, lit. to. 3. p. 26. col. 3
Stulti testantur illos, qui pro amore cœlestium, mundi, vel carnis oblectamenta contemnunt, lit. to. 3. p. 28. c. 2. errant, quia non provident futura, lit. to. 3. p. 29. col. 3
Stultus transilit de peccato in peccatum, quia nihil timet, similis equo ex occulto, qui nihil timet, quia nihil videt, lit. to. 3. p. 30. c. 1. est omnis peccator terrenis actibus deditus, non providens in futurum, lit. to. 3. p. 31. col. 4
Stultorum genera quatuor, & combinationes, in prima sunt invidi, & iracundi, in secunda superbi, & ambitiosi, in tertia gulosi, & luxuriosi, in quarta cupidi, & avari, lit. to. 3. p. 32. col. 2
Stultus, nec pœnis flectitur, nec blanditiis emollitur, lit. to. 3. p. 36. col. 3
Stultus est, qui honorem, & non onus, reditus, & non pericula cogitat, lit. tom. 3. p. 37. col. 2
Stultum tacere semper bonum est, sapientem vero aliquando tacere, aliquando loqui necesse est, lit. to. 3. p. 38. col. 1
Stultum, & periculosum est de peccatis aliorum velle judicare, lit. tom. 3. p. 43. col. 2
Stulti tunc facile corriguntur, cum stultitiam suam agnoverint, lit. tom. 3. p. 56. col. 3
Stulti quidam incorrigibiles sunt, de quibus dicitur, ne respondeas stulto juxta stultitiam suam, quidam corrigibiles sunt, & de his dicitur, responde stulto juxta stultitiam suam, ibidem.
Stulti sunt, qui bona docent, sed non faciunt, lit. to. 3. p. 56. c. 4
Stultus cum ipse sit insipiens, omnes stultos esse existimat, lit. tom. 3. p. 57. col. 2
Stultitia nulla major esse videtur, quam cum aliquis sibi sapiens esse videtur, lit. tom. 3. p. 61. col. 2
Stultus non audit sapientem, sive supplicia æterna illi comminetur, sive præmia æternæ vitæ proponat, ibid. col. 4
Stulti malunt esse phreoetici ridentes quam sapientes, & lugentes, lit. tom. 3. p. 74. col. 2
Stultum est congregare hæredi, qui cuncta dissipat, lit. to. 3. p 77. c. 1
Stulti tantum præsentia attendunt, & futura non cogitant, myst. to. 3. p. 81. col. 1
Stultitia summa est, majora se quærere, & necessaria dimittere, lit. tom. 3. p. 87. col. 1
Stultus in sapientia efficitur, quem scientia inflat, & qui deteriores fiunt, quo doctiores, lit. to. 3. p. 90. col. 3
Stultus, & improvidus præterita mala nó plangit, bona, quę a Deo recipit, per gratitudine non cognoscit, futura mala, quę Dominus minatur non timet, nec bona promissa desiderat, lit. to. 3. p. 92. col. 3
Stultitia est peccata sua excusare, aut defendere aliorum malorum exemplis, lit. tom. 3. p. 96. col. 2
Stultum est solicitum esse, circa id, quod sine periculo ignoratur, lit. to. 3. p. 175. c. 1. vel impium non decet exercere officium doctoris, vel prædicatoris, lit tom. 3. p. 207. col. 4
Stulti quam cito cogitant aliquid in corde suo, tam cito loquuntur, lit. tom. 3. p. 208. col. 3
Stultus videt damna sua temporalia, sed spiritualia damna non videt, idest, non intelligit, neque cavet, lit. to. 3. p 220. col. 4
Stultum est otiari, & de alieno labore mercedem quærere, lit. tom. 3. p. 248. col. 1
Stultus ut Luna mutatur de cogitatione in cogitationem, de desiderio in desiderium, & de peccato in peccatum, lit. to. 3. p. 224. col. 1
Stultus non recipit verba prudentis, myst. to. 4. p. 65. col. 1. factus est omnis homo a scientia sua, myst. to. 4. p. 66. c. 2. dicitur populus Judaicus, quia stat altus per superbiam confidens in genere suo, myst. tom. 4. p. 69. col. 2
Stultus stans altus potest exponi de Antichristo, myst. to. 4. p. 69. col. 2
Stulti dicuntur jumenta, exp. to. 5. p. 194. col. 2
Stultum est credere, magis esse mortuis credendum, quam vivis, & Sacris Scripturis, lit. to. 6. p. 233. col. 3
Stulti sunt, qui Deum in verbo capere volunt, mor. to. 6 p. 250. col. 3
Stultus est Antichristus, myst. to. 6. p. 261. col. 1
Stultiloquium quid, lit. tom. 7 p. 177. col. 1
Stupa, synagoga peccantium, myst. to. 4. p. 7. col. 2
Stupa præsumptiones dicit, myst. to. 4. p. 207. col. 1
Stupor vehemens Isaac fuit extasis mentis, in qua vidit in spiritu electionem Jacob factam a Domino, ut præferretur Esau fratri suo, lit. tom. 1. p. 27. col. 3
Stuporis Petri causæ duæ adducuntur, lit. to. 6. p. 159. col. 1
Stupor quid, exp. glos. tom. 7. p. 47. col. 4
Suavitate gustata dulcedinis divinæ, evanescit in homine carnalia cupiditas, mor. tom. 1. p. 45. col. 4
Suavis est Dominus omnibus sensibus bonorum virorum, mor. tom. 2. p. 257. col. 4
Suaviter ambulandum est cum eis, qui de novo bonum propositum conceperunt, lit. tom. 3. p. 55. col. 2
Sub Jeconia quid factum fuerit, declaratur, lit. to. 4. p. 45. col. 3
Sub altari holocaustorum erat fossa profunda duobus cubitis, & longitudo ejus nescitur, exp. to. 5. p. 135. col. 2
Subditi debent venire ad prælatos, & eis subjici, & non econtra, myst. to. 1. p. 5. c. 4. manifestantes delicta prælatorum similes Cham, qui nunciavit fratribus suis ridens, pudenda detecta patris, mor. tom. 1. p. 14. col. 2
Subditi duplici tuba vocandi sunt a prælatia, verbo prædicationis, & exemplo boni operis, mor. to. 1. p. 48. col. 4. pro excessibus non sunt nimis aspere increpandi, sed juste corripiendi, ita ut audiant, & corrigantur, lit. tom. 3. p. 54. col. 3
Subditi sunt filii prælatis, mor. to. 2. p. 66. col. 4. quando tradantur grandini, mor. tom. 2. p. 204. col. 4. oculus quomodo fingatur, mor. tom. 2. p. 247. col. 4
Subditorum peccata proveniunt ex peccatis prælatorum, mor. tom. 2. p. 207. col. 1
Subditi adorant magis divites, quam Deum, mor. to. 2. p. 253. col. 4
Subditi cum omni humilitate obedire debent, lit. to. 3. p. 253. col. 2
Subditi cur occidantur hodie, passim declaratur, myst. to. 4. p 74. col. 4
Subditi quando concitantur contra prælatum per odiũ, & rancorem,

tunc

tunc ignis egreditur de viris Sichem, & oppido Melo ad devorandum Abimelech, myst. to. 5. p. 99. col. 2
Subditi errant in montibus, & etiam in collibus, idest, in vitis, & in exemplis suorum prælatorum, tam majorum, quam minorum, myst. tom. 5. p. 112. col. 2
Subditi errant in montibus, & collibus, qui dignitates ambiunt, & prælationes, ibid.
Subditi hodie non habent exemplum, nisi Æthiopum prælatorum imaginem, lit. to. 7. pag. 101. col. 3
Subditi mali indigni sunt videri a bono prælato, exp. gl. t. 7. p. 123. c. 3
Subditorum peccata prælatum humiliare debent, lit. t. 7. p. 144. c. 4
Subditi debent subministrare necessaria Doctoribus, Prædicatoribus, & Prælatis, quamvis mali sint, exp. gl. to. 7. pag. 167. c. 4
Subditorum bona tanquam sua Prælati reputare deberent, lit. to. 7. pag. 198. c. 4
Subditos oportet esse obedientes, Prælatos vigiles, lit. t. 7. p. 276. c. 3
Subjectio animæ qualis, mor. t. 2. p. 155. c. 2. duplex, bona, & mala, lit. t. 6. p. 113. c. 1. duplex, exp. gl. to. 7. p. 117. c. 2. duplex, exp. glos. to. 7. pag. 159. col. 2
Subjecti quibus, & quomodo debeamus esse, lit. to. 7. p. 177. c. 4
Subjecti estote omni humanæ creaturæ propter Deum, quomodo sit intelligendum, lit. to. 7. pag. 329. col. 2
Subjectum Apocalypsis est tribulatio Ecclesiæ, & consolatio, lit. to. 7. pag. 367. col. 3
Sublimis, superbum connotat, lit. to. 4. pag. 55. c. 1.
Sublimes muti diaboli, sunt potentes, & tyranni hujus sæculi, myst. to. 4. p. 56. col. 2
Sublimes, & virides sunt superbi, & divites sublimati dignitatibus, & prælationibus, humectati divitiis, & possessionibus, mor. to. 5. p. 67. col. 3
Sublimitas quid, & in quo consistat, lit. to. 7. p. 173. c. 2
Submergit quidquid tenet secum, quando aliquis submergitur, sic avarus tenens divitias, &c. lit. to. 7. p. 220. c. 3
Subministratio quare junctura, lit. to. 7. pag. 175. c. 2
Subridet, qui quasi ridendo minatur, lit. to. 5. p. 186. c. 3
Subsannatio est, quæ fit cum naso contracto, myst. to. 2. p. 114. c. 2
Subsaonatio fit præsenti non videnti, lit. t. 2. p. 209. c. 3. est contractio narium, exp. to. 5. p. 86. c. 1. & irrisio differunt, lit. to. 3. p. 4. col. 1
Substantia multa causa omnis rixæ, myst. to. 1. p. 18. c. 1. cibi non est in culpa, sed aviditas sumendi, mor. to. 1. p. 247. c. 3. malorum bonis servatur, lit. t. 1. p. 401. c. 3. nostra est tanquam nihilum ante Deum, lit. t. 2. p. 102. col. 1 triplex terrenorum, naturalium, & gratuitorum, lit. to. 2. p. 102. c. 2
Substantia festinata cito minuetur, & deficiet, lit. t. 3. p. 27. c. 4
Substantia rerum communiter vita hominis dicitur, mor. t. 6. p. 195. c. 2
Substantiam dissipare omnem quid sit, lit. to. 6. pag. 224. col. 2
Substantia patris quomodo dissipetur, mor. t. 6. p. 224. c. 2. Dei prout est affluens donum sapientiæ proprium attributum, lit. t. 6. p. 316 c. 3. patris in divinis, quomodo conferatur filio tota, declaratur, lit. t. 7. p. 238. c. 3. manens vita æterna, lit. t. 7. p. 264. col. 4
Subtilissima ars vivendi est, culmen tenere, & gloriam reprimere, esse in potentia, & potentem se esse nescire, ad largiendum bona potentem se esse cognoscere, ad reprehendenda mala quidquid potenter valet ignorare, lit. to. 2. p. 443. col. 2
Subtilitas inutilis in scripturis dicitur vanitas, mor. t. 2. p. 73. c. 2
Suburbana ejus sunt hospitalitas, eleemosyna, consilium, compassio, visitatio infirmorum, lit. to. 4. p. 40. col. 2 sacerdotum præcipue vendi non poterant, lit. to. 4. p. 251. c. 1 qui sint, expos. to. 5. p. 139. c. 1
Sudor denotat laborem, & gravamen, exp. to. 5. p. 237. c. 4
Successio temporis, nec dies, nec nox sunt in patria, lit. t. 7. p. 332. c. 3
Successores Nabuchodonosor Monarchæ fuerunt, & quid, lit. to. 4. p. 21. col. 1
Successus præsentis felicitatis est indicium æternæ reprobationis, lit. to. 3. p. 31. col. 3
Succus a radice ramis ministratur, & non e converso, nisi ingruente hyeme, tunc enim descendit ad radices, lit. to. 7. p. 144. c. 2
Saccham genus ligni imputribile, lit. to. 4. p. 89. c. 1
Sudores mortui deliciæ sunt viventis, lit. to. 3. p. 195. col. 1
Sudor Christi cur non aquæ, sed sanguinis, lit. to. 7. p. 241. c. 2
Sufferre tentationem quid sit, lit. to. 7. p. 312. c. 3
Suffocare unde dictum, & quid præstet, lit. t. 6. p. 178. c. 1
Suffocatum quare prohibitum, lit. to. 7. p. 298. c. 1
Suffragia Sanctorum sunt januæ coeli, mor. t. 2. p. 201. c. 4 Ecclesiastica non prosunt damnatis, lit. t. 3. p. 12. c. 2 Ecclesiæ an prosint damnatis, exp. gl. to. 7. p. 119. col. 4 Ecclesiæ num prosint damnatis, lit. tom. 7. p. 356. c. 3
Summus Pontifex, quando orabat cum mitra non velabat caput suum, quia hoc ea officio faciebat, lit. to. 7. p. 101. c. 4 Pontifex Christus, lit. to. 7. pag. 242. c. 4
Suggerit diabolus, quod Deus non sit puniens, & videns, mor. to. 2. p. 136. c. 2
Suggestio arma diaboli, alleg. tom. 2. p. 86. c. 1
Suggestiones diaboli perversæ, mor. to. 2. p. 247. c. 3
Suggestio dæmonis nequam est, sed nequior est concupiscentia carnis, lit. to. 3. p. 121. col. 1.
Suggestores dæmones sunt, mor. to. 4. p. 199. col. 4
Sugillare unde habeat ortum, notatur, lit. t. 6. p. 139. col. 2. est quasi strangulare, ibid.
Sulphur aspergitur in habitatione iniqui, quoties delectatio carnis in ejus mente dominatur, lit. to. 1. pag. 418. col. 3
Sulphur significat actum manifestum peccati, quia maxime foetet, mor. to. 2. p. 22. c. 4
Sumere quomodo debemus corpus, & sanguinem Jesu Christi, lit. to. 6. p. 116. c. 4
Summus sacerdos in veteri lege ungebatur caput, & manus, & sacerdotes inferiores tantum manus, lit. to. 1. p. 109. c. 1
Summus Sacerdos Hebræorum a quo consecrabatur, lit. t. 1. p. 111. c. 2
Summa ira Dei est cum hic parcit, ad hoc enim parcit hic, ut in æternum puniat, si non parcit ad hoc non parcit, ut in æternum parcat, lit. to. 3. p. 31. c. 2 perfectio virtutis, est propriæ paupertatis perfecta recognitio, talis namque perfecta cognitio est summa humilitas, lit. t. 3. p. 41. c. 4 ira Dei est, cum parcit hic: summa vero misericordia cum non parcit, lit. to. 3. p. 87. c. 4 via malorum est, quod vivitur ad exemplum, lit. to. 3. p. 186. c. 4
Summus Sacerdos solus intrabat in Sancta Sanctorum, lit. t. 4. pag. 51. c. 1
Summitas sunt honores, dignitates, &c. mor. t. 4. p. 58. c. 4
Summitas Ecclesiæ prælati sunt, mor. to. 4. p. 81. c. 4
Summum bonum Deus est, mor. to. 4. p. 89. c. 1
Summa visionis Amos quæ, myst. tom. 5. p. 188. col. 2
Summus Pontifex cur scidit vestimenta, lit. to. 6. pag. 119. c. 3
Sumptus ad ædificandam turrim sunt propria merita, li. t. 6. p. 221. c. 3
Sumptus multiplex, ibidem.
Super nos, idest, ultra merita nostra, mor. t. 2. p. 82. c. 2. quibus prophetaverit præsertim Isaias, lit. t. 4. p. 3. c. 1. quo percutiam vos ultra, &c. exactissima expositio, myst. to. 4. p. 4. c. 2. quo percutiam, &c. vani pulchra tamen exp. myst. to. 4. p. 4. c. 2 nos, qui sunt intelligendi, myst. to. 4. p. 12. c. 1
Superliminaria ratio, & voluntas, mor. to. 4. p. 17. col. 2 obstacula paradisi significant, myst. ibid.
Super illud quoniam mittam, duo notabilia, myst. t. 4. p. 18. c. 2
Super peccatum idololatriæ, Hebræus dicit, quam hic sumitur exemplum de filia Pharaonis, lit. to. 4. p. 64. col. 1
Super omnes gentes, idest, super omnes nationes hyperbole est, lit. t. 4. p. 74. c. 3 hæc vox quomodo debeat accipi, in alia propositione declaratur, lit. t. 4. p. 83. col. 3 montes fundantur, & sunt castra, & munitiones, eodem modo in martyribus est firmitas Ecclesiæ, in sanguine enim martyrum fundata est Ecclesia, myst. to. 5. p. 155. c. 2. humerale vitam denotat, cum qua non debet esse doctrina, vel scientia, myst. to. 5. p. 240. c. 2
Superliminaria dicuntur majores prælati, myst. t. 5. p. 189. c. 4
Super uno peccatore, poenitentiam agente, quam super nonaginta novem justis, apte docetur, lit. to. 6. p. 61. c. 4
Superhumerale, & Rationale Christus habuit, lit to. 7. p. 259. c. 1
Superbia est caput gressus omnium malorum, myst. t. 1. p. 25. c. 4
Superbia, luxuria, & avaritia præcipua sunt vitia, mor. t. 1. p. 18. c. 4
Superbia vitæ, & concupiscentia carnis duæ sorores sunt, quæ sequuntur homines ad vitam perfectam ambulatures, mor. t. 1. p. 25. c. 4
Superbia, & concupiscentia, duæ filiæ sunt, major est superbia, quam genuit diabolus in coelo, minor est concupiscentia, quam genuit Adam in Paradiso, ibid.
Superbia latenter se ingerit etiam inter virtutes, ut nescias, quando veniat, aut quando recedat, lit. t. 1. p. 26. c. 1. desiccat fontem devotionis, & lacrymarum, myst. t. 1. pag. 27. c. 4 luxuria, & avaritia tria peccata sunt universaliora, lit. t. 1. p. 35. c. 3 habent suas comites nempe præsumptionem, temeritatem, appetitum vanæ gloriæ, amorem mundi, æmulationem, atque livorem, lit. t. 1. p. 84. c. 4 & vana gloria ex propriis virtutibus sæpe contrahunt ortum, lit. to. 1. p. 116. col. 2 nihil detestabilius est, lit. t. 1. p. 198. c. 3. ut plurimum provenit ex abundantia rerum temporalium, mor. to. 1. pag. 212. c. 4
Superbiæ modi sex, mor. to. 1. p. 277. col. 4. Ira Dei est illatio poenæ, lit. to. 1. p. 280. c. 2
Superbia, & acedia sunt duo pestifera vitia in religione, mor. t. 1. p. 282. c. 3 oritur ex potentia, & opulentia, mor. t. 1. p. 291. c. 3, est ægritudo capitis, quæ sublimium mentes inhabitat, myst. t. 1. p. 304. c. 4 est primogenita mortis: primogenita, quia ab ipsa est initium omnis peccati, mortis, quia est causa mortis, lit. to. 1. p. 458. c. 3
Superbi, aliena etiam magna despiciunt; omnia sua, etsi parva, magna existimant, & admirantur, de suis malis bona existimant, & de alienis bonis male sentire non cessant, & pondus bonæ actionis vertunt in maculam criminis, lit. to. 1. p. 454. c. 2
Superbia est locus impietatis, lit. t. 1. p. 453. c. 4 sine potentia de facili frangi potest, potentia sine superbia non nocet, sed potentia adjuncta elationi maxime est perniciosa, lit. to. 1. p. 455. c. 2
Superbia dicitur maximum delictum, myst. t. 2. p. 13. c. 4 initium peccati propter duas causas, ibid. significatur per laqueum, mor. to. 2. p. 22. c. 4

Superbiam vincere, maxima victoria est, myst. to. 2. p. 38. c.2
Superbia quare dicatur maximum delictum, alleg. to. 2. p. 42. c. 4
Superbus quilibet cæcus est, nec videt Deum, & quo aliquis seipsum magis humiliat, eo magis videt Deum, quia humilibus Deus se manifestat, lit. to. 3. p. 63. c. 1
Superbire non debet homo propter multa, mor. to. 2. p. 192. c. 3
Superbiæ cursus duplex, alleg. to. 2 p. 44. c. 1
Superbia designatur per spinam dorsi, mor. to. 2. p. 77. c. 4 quomodo dicatur pes, mor. t. 2. p. 92. c. 4 provenit ex pravitate cordis, mor. t. 2. p. 122. c. 2. oritur ex honoribus, mor. t. 2. p. 126. c. 3 primus vicus civitatis diaboli, myst. t. 2. p. 139. c. 4 proprie Dæmonibus competit, mor. to 2. p. 174. c. 2. laqueus est, lit. to. 2. p. 184. c. 2 duplici vindicta punienda est, mor. to. 2 p. 188. col. 1. significatur per mortem primogenitorum, mor. to. 2. p. 204. c. 2. de mundo est aper de sylva exterminans religionem, mor. to. 2. p. 212. c. 4. est odibilis Deo, & hominibus, lit. to. 3. pag 12. c. 3
Superbiam maxime detestatur sapientia divina propter sex abusiones illius, lit. to. 3. p. 15. c. 3
Superbiæ gradus sex, ignorantia, inanis gloria, singularitas, præsumptio, elatio, & ambitio, lit. to 3. p. 63. c. 4
Superbia malorum in die judicii radicitus revelabitur, lit. t. 3. pag. 175. c. 2 omnia bona animæ dissipat, & eam ut desertam relinquit, lit. t. 3. p. 179. c. 3 odibilis est Deo, & hominibus, propter hanc Lucifer de cęlo ejectus est, Saul de regno, Nabuchodonosor versus in bestiam, lit. t. 3. p. 187. c. 3. ubi fuerit, ibi erit semper, & contumelia, ubi vero fuerit humilitas, ibi semper sapientia erit, lit. t 3 p. 196. c. 4 pestis est, qua nobiles necantur, lit. t. 4. p. 216. c 2. fumi quid sit, lit. t. 4. p. 26. c. 3 Chaldæorum gloria mundana interpretatur, mor. to. 4. p. 34. c. 4. fuit causa destructionis Moab, lit. to. 4. p. 40. col. 1. & arrogantia, quæ sibi attribuunt, ibid.
Superbus valde mundus est, Diabolus, & hæreticus, qui os suum posuerunt in cœlum, myst. to. 4. p. 40. c. 1
Superbia, & præsumptio quid causent, dicitur satis per longum, lit. to. 4. pag. 47. c. 2
Superbis, cum alios spernunt, quid eveniet, mor. t. 4. p. 71. c. 2
Superbia malis operibus insidiatur, ut homines pereant, mor. to. 4. pag. 72. c. 2
Superbis, & blasphemis respondere non debemus, lit. t. 4. p. 80. c. 1
Superbiæ proprium est supercilia erigere, lit. to. 4. p. 81. col. 3 morbus dicitur capitis, mor. to. 4. p. 83. col. 1
Superbus conteritur in corde, myst. to. 4. p. 103. col. 4
Superbiæ quæ debeantur, docetur, myst. to. 4. p. 105. c. 3
Superbus nunquam, aut raro sua peccata cogitat, ibid. c. 4 diabolus per antonomasiam dicitur, mor. to. 4. p. 119. c. 2
Superbi dicuntur, qui pauperes fratres immundos dicunt, liter. to. 3. pag. 164. col. 1
Superbia claudit auditum, & intellectum quoque, myst. t. 4. p. 201. c. 4
Superbi omnes inobedientes sunt, lit. to. 3. p. 262. c. 4
Superbia natione cælestis, mor. t. 4. p. 271. c. 1 fulcitur deliciis, & divitiis, myst to. 5. p. 22. c. 1 est pestis, quæ omnia contactu suo corrumpit, mor. to. 5. p. 27. c. 2. quærit nominis celebrationem, myst. t. 5. p. 56. c. 2. est peccatum gravius, quam homicidium, exp. t. 5. p. 63. c. 3. est oblivio suæ conditionis, ibid. in divitiis, vel in divitibus quiescit, mor. t. 5. p. 111. c. 2 est vermis divitum, ibidem dextrum cornu tenet, & cur, mor. t. 5. p. 241. c. 4 & elatio Judæorum parabola demonstratur, lit. to. 6. p. 68. c. 4
Superbiæ species omnes enumerantur, lit. to. 6. p. 101. c. 2
Superbia quid? secundum P. August. ibid. casus animæ primæ mulieris, humilitas secundæ nempe Mariæ, quo ille fuit repulsus, lit. to. 6. p. 136. c. 2 duplex declaratur interior, scilicet, & exterior, ib. c. 4. unde præcipue in nobis oriatur, lit. to. 6. p. 140. c. 1 quomodo sit initium omnis peccati, Prol. to. 7. p. 4. c. 3. sumitur large & stricte, ibid. col. 4. quid, exp. gl. to. 7. p. 42. c. 1 est initium omnis peccati, non quia radix, sed quia fuit primum peccatum, exp. gl. to. 7. p. 44 c. 2
Superbiam removere docemur, lit. to. 7. pag. 62. c. 4
Superbiæ partes octo, lit. to. 7. pag. 144. col. 3
Superbia, & gloria mundana, sive nobilitas comparatur sterquilinio? stercoribus, lit. t. 7. p. 184. c. 1. est fumus, lit. t. 7. p. 219. c. 4. omnium malorum quandoque radix, lit. t. 7. p. 220. c. 3. & cupiditas duobus modis accipi possunt, ibid. dicit aversionem a Deo, & cupiditas conversionem ad creaturam, ibid. est impiorum locus, lit. to. 7. p. 277. c. 1 & elatio quid respiciant, ibid. dispergit, & confusionem meruit in turre Babel, myst. t. 7. p. 281. c 1. dæmonum qualis, lit. t. 7. p. 342. c. 1. vitæ quid, lit. to. 7. p. 349. c. 1
Superborum proprium est afflictos magis districte corrigere, quam blande refovere, & plus student invenire mala, quę objurgando increpent, quam bona, quæ laudando confirment, lit. t. 1. p. 440 c. 1
Superbi appetunt humiles videri, sed non esse, ideo cum juste arguuntur statim in malis suis, fomitem defensionis exquirunt, lit. to. 1 pag. 441. c. 4 sunt inimici Dei, myst. tom. 2. p. 16. c. 2
Superborum montes annihilati per prædicationem Christi, liter. to. 2. pag. 33. col. 4
Superbus ex virtute elatus, dicitur mori sub bestia, alleg. to. 2. p. 44. c. 2. dicitur gigas, mor. to. 2. p. 81. c. 4. comparatur fumo, lit. to. 2. pag. 95. c. 3
Superbi in multis se ostendunt, mor. to. 2. p. 188. c. 2. & hypocritæ exultant cornu, myst. to. 2. p. 192. c. 2. dicuntur primogeniti mundi, myst. to. 2. p. 205. col. 3
Superbus est aper, quia asper, mor. to. 2. p. 212. c. 4. est singularis in opinione, ibid.
Superbum omnes peccatores includit, alleg. to. 2. p. 247. c. 1
Superbi, & avari, evitandi in conversatione, quia sunt quasi excommunicati, mor. to. 2. p. 258. c. 4
Superbia dicitur fumus, mor. to. 2. p. 257. c. 4
Superbi serviunt Baal, mor. to. 2. p. 295. col. 1 dicuntur persecutores hominum humilium, exp. gl. to. 2. p. 307. col. 3 multi sunt & qui, lit. tom. 2. p. 315. c. 1
Superbia dicitur maximum peccatum quatuor modis, exp. glos. to. 2. p. 307. c. 3
Superbi dicuntur dæmones, ibid.
Superbiæ, & elationis signa, lit. to. 2. p. 332. c. 2
Superbi oculos sublimes habere dicuntur, quia omnes alios sibi inferiores esse existimant, imo superiores, vel pares Deo esse contendūt, dum suam voluntatem per fas, & nefas impleri volunt, lit. t. 3. p. 12. c. 3. existimant gloriam, & honorem hujus mundi esse aliquod bonum, cum tamen potius sint contumelię, & ludibrium, lit. t. 3. p. 22. c. 1. de fovea unius peccati in foveam alterius labuntur præcipites, & in gladios spirituales impingunt, mor. to. 3. p. 51. col. 3 proprium dedecus erubescunt confiteri, lit. t. 3. pag. 166. c. 1
Superbi, qui in divitiis suis, & in opulentia sua confidunt, nemine putant se indigere, lit. to. 3. p. 191. c. 3
Superbus perdici, & capreæ comparatur, quia ex vocibus laudantium famam sibi usurpat, vel aliorum facta sibi attribuit, omnibus se pręfert, dignitatibus & honoribus semper inhiat, lit. t. 3. p. 192. c. 1
Superbi, & divites in morte dejiciuntur, & desiccantur, quia cum interierit homo, non sumet omnia, neque descendet cum eo gloria ejus, mor. to. 5. pag 67. col. 3
Superbi, & potentes hujus sæculi spem suam ponant in civitatibus, & munitionibus, sed in die judicii aperiet Dominus, & in morte cujuslibet aperit, quod fortitudo hujusmodi est quasi favilla stupæ, myst. to. 5. p. 91. col. 4
Superborum tertium peccatum est exultare de aliorum peccatis, & miseriis, ibid.
Superbus omnis invidus est, ibid.
Superbi, & invidi plaudunt manu, idest, gloriantur, & lætantur inaniter de suis operibus bonis, ibid.
Superbi, & invidi plaudunt manu, quia lætantur cum malefecerunt, & exultant in rebus pessimis, ibid.
Superbi percutiunt pedes, idest, alios conculcant, & opprimunt sua potestate, & dominatione, ibid.
Superbi intelliguntur per Moab, per Ammon, myst. t. 5. p. 92. c. 2
Superbiæ comes est invidia, ibid.
Superbi, & invidi angustiantur in bonis aliorum, unde & de malis eorum lætantur, myst. to. 5. p. 93. c. 2
Superbi, & invidi gaudent de subversione bonorum Principum, & Prælatorum, quia tunc patet eis aditus ad diripiendum populum, sicut lupi gaudent de fuga pastorum, quia tunc possunt diripere gregem ovium, ibid.
Superbi, & potētes odio habēt humiles, & pauperes, myst. t. 5. p. 124. c. 2
Superbum sequitur humilitas, exp. to. 5. p. 151. c. 1
Superbi dicuntur aves, myst. to. 5. p. 277. c. 4. roborantur, ut probentur electi, exp. to. 5. p. 233. c. 1. in faciem cadunt per humilitatem, myst. to. 5. p. 234. c. 4
Superbi aperti dicuntur montes excelsi, myst. to. 5. p. 239. c. 1
Superborum proprium quale, mor. to. 5. p. 239. c. 4
Superbi inter se semper habent jurgia, mor. to. 5. p. 242. c. 2
Superbi duri cur dicantur, mor. to. 5. p. 97. col. 3
Superbos deponere, est dęmones de cœlo projicere, myst. t. 6. p. 136. c. 4
Superbi de feudo superbiæ, quod tenent a primo Cæsare, reddunt ei triplex tributum, lit. to. 6. p. 251. c. 1
Superbus neminem putat humilem, lit. tom. 6. p. 249. c. 1
Superbi, & gulosi pascuntur vento, mor. t. 6. p. 365. c 3. in honoribus elati nolunt pati priorem, exp. gl. t. 7. p. 16. c. 2. Deo odibiles, lit. to. 7. p. 19. c. 3. in honoribus qui dicantur, exp. gl. t. 7. p. 16. c. 4
Superbi proprie sunt baptizati in morte diaboli, qui per superbiam cruci primo affixus est, mor. to. 7. p. 37. c. 2
Superbus quibus de causis vincitur, mor. to. 7. p. 42. c. 4
Superbis quare Deus resistat, ibid.
Superbus habet unde cadat, quia est in alto, ibid.
Superbus propriis armis interficit semetipsum, ibid.
Superbi excæcantur fumo, lit. to. 7. p. 127. c. 1
Superbi quomodo se mentiantur, lit. to. 7. p. 138. c. 3
Superbi cur proprios non cognoscunt defectus, ibid.
Superbi voluntas quæ, lit. to. 7. p. 205. c. 3
Superborum doctrina inanis, lit. to. 2. p. 223. c. 4
Superbi odio habiti a Deo, lit. to. 7. p. 227. c. 1
Superbos volatilia significant, mor. to. 7. p. 193. col. 4
Superbis quare Deus resistat, lit. to. 7. p. 329. c. 2

Superflue comedere quid, exp. gl. to. 7. p. 165. c. 3
Superfluum an plus peccet comedens, quam superfluum retinens, ibid.
Superfluitas in scientiis removenda quomodo fuerit figurata in scriptura, lit. tom. 7. p. 232. c. 1
Superiores debent in tribus præpollere, in potentia, sapientia, benignitate, mor. tom. 1. p. 3. col. 4
Superiorum tentatio convertit sæpe subditos, lit. t. 7. p. 172. c. 3
Superstitiosi multi reperiuntur, & qui, & reprehenduntur, li. t. 6 p. 204. c. 3
Supplantare est aliquid sub planta ponere, ut inde quis ruat, lit. to. 3. p. 18. c. 4
Supplantatio ad operationem, fraudulentia ad cordis excogitationem, lit. to. 4. p. 201. c. 1
Supplicatio, postulatio, & insinuatio sunt tres species orationis, lit. to. 7. pag. 188. c. 1
Supplicium reproborum inexplicabile est, myst. to. 4. p. 54. c. 3
Supportatio debilium rebellium, & discolorum increpatio, mor. to. 4. p. 68. col. 4
Suppositum proprietatis est persona, lit. to. 6. p. 280. c. 4
Suppositum essentiæ est Deus, ibid.
Supra quos Dominus sedet, lit. to. 2. p. 255. c. 4
Surditas pœnitentium qualis, Pen. to. 2. p. 99. c. 3
Surditatis causæ in homine multæ sunt, alleg. to. 2. p. 99. c. 4
Surdi sunt peccatores ad pœnitentiam, mor. to. 2. p. 146. c. 3
Surdo maledicere, est absenti, & non audienti detrahere, & illius famæ derogare, lit. to. 1. p. 120. c. 3
Surdi gentes sunt, qui non audierunt legem, vel Prophetas, li. t. 4. p. 63. c. 2
Surdi, & cæci curantur a Domino, myst. to. 4. p. 63. c. 3
Surdus, & mutus genus humanum, myst. to. 6 p. 111. c. 3
Surdus valde quis sit, mor. to 6. p. 271. c. 1
Surgere quomodo dicatur, alleg. to. 2. pag. 44. c. 2
Surgere male, & bene quomodo, alleg. to. 2. p. 88. c. 2
Surgendum est a somno peccati, cito semper autem est hora surgendi, quia brevis est hora vivendi, mor. to. 3. p. 232. c. 3
Surgere est incrementer proficere, myst. to. 4. p. 147. c. 1
Surgite mortui, &c. amara vox, amarior tamen illa, esurivi, & non dedistis, &c. amarissima denique: Discedite, &c. myst. t. 4. p. 266. c. 3
Surgere multiplex, mor. t. 6. p. 93. c. 3. cur dicatur, mor. t. 6. p. 160. c. 4
Surgere est triplex peccatum dimittere, mor. t. 6. p. 161. c. 1. quid importet, mor. t. 6. p. 182. c. 3. surgere quid præstet, mor. t. 6. p. 225. c. 2
Surget gens contra gentem, quomodo intelligatur, lit. t. 6. p. 254. c. 1
Surget regnum adversus regnum, quomodo intelligatur, ibid.
Surgere a cœna quid sit, mor. to. 6. p. 365. c. 4
Surripere quid sit, exp. to. 5. p. 153. c. 4
Sus lota in volutabro luti quid denotat, lit. to. 7. p. 343. c. 3
Susanna interpretatur lilium, & significat innocentiam religionis, mor. to. 2. p. 173. c. 1
Susanna significat animam confitentem, myst. to. 2. p. 282. c. 2
Susanna interpretatur, obtinuit gratiam, ib.
Susceptor notat usum, & consuetudinem, mor. to. 2. p. 100. c. 4
Susceptio Dei duplex, mor. alit. to. 2. p. 110. c. 4
Suscepit Israel puerum suum, idest, populum Judaicum, vel magis Christianorum propter plura, quæ narrantur, lit. t. 6. p. 137. c. 1
Suscitavit Deus Christus Jesus, patres sanctos, ut non tantum vitam habeant, sed ut etiam aliis vitam annunciarent, alleg. t. 5. p. 261. c. 3
Suscitandus est proximus, & subditus a somno peccati, & corporis crebris exhortationibus, lit. to. 3. p. 11. c. 3
Suscitabo super eas, vel super eos pastorem unum, qui pascat eas, vel eos servum meum David, ipse pascet eas, vel eos, & ipse erit eis in pastorem, vide super hoc diversas expositiones, exp. t. 5. p. 113. c. 3
Suscitationis signa tria dantur lit. to. 6. pag. 172. c. 3
Suscitatio peccantium per negligentiam est operosior, quam per infirmitatem, myst. tom. 7. p. 302. c. 4
Suscitat Paulus adolescentem, ibid.
Susis est Metropolis Elamitarum, exp. to. 5. p. 156. c. 2
Susis castrum dicitur, quia tanta firmitate ædificata est, ut castrum esse videatur, ibid.
Suspensi conditiones declarantur per longum, myst. t. 4. p. 309. c. 1
Suspendunt multi cum diabolo, mor. to. 7. p. 152. c. 1
Susurrum est ipsa intima locutio, venæ sunt modi, quibus illa ad mentem nostram venit, quia aliquando timore, aliquando amore provocat, myst. to. 1. p. 40. c. 4
Susurro est, qui in facie alicui blanditur, sed absens eidem detrahit, & mala de illo aliis obmurmurat, lit. to. 1. p. 120. c. 3
Susurro est, qui inter amicos seminat discordias, lit. to. 3. pag. 179. c. 1. & majori pœna dignus est, quam fur, ib.
Susurrones, & detractores sunt advocati diaboli, lit. t. 3. p. 52. c. 2
Susurrones qui sint, lit. to. 7. p. 16. c. 3
Susurrones mordent ut pulices, non ut lupi, lit. to. 7. p. 144. c. 4
Sustentatio Dei, idest, patientia Dei, mor. to. 7. p. 25. c. 3
Sustentatores pauperum dicuntur pedes, lit. to. 2. p. 100. c. 2
Sustinentia qualis, lit. to. 7. p. 195. c. 2. non meritoria, quæ sit, lit. to. 7. p. 336. c. 1
Sustinere debemus præcepta, flagella, & molestias inimicorum propter Dominum, mor. to. 2. p. 83. c. 1
Sustinere significat aliquando sperare, lit. to. 2. p. 94. col. 1. hic per longum optime exprimitur, liter. to. 6. p. 82. c. 2
Sustinere, non sustinere suam doctrinam quid, lit. t. 7. p. 229. c. 2
Sybilla Erithrea paucis verbis de Passione Christi, quæ diffusius Propheta narravit, myst. tom. 4. p. 125. c. 3
Sybillæ septem fuerunt, exp. glos. to. 7. p. 77. c. 4
Sybilla quædam dixit per Spiritum sanctum, ibid.
Sybillare est inspirare, lit. to. 4. p. 21. c. 2
Sybillare congregare significat, ibid.
Sybillus auræ tenuis, est inspiratio bonæ voluntatis, mor. to. 1. pag. 284. col. 2
Sycomori viri Juda dicuntur, myst. to. 4. p. 26. c. 1
Sycomori fatui intelliguntur, & infructuosi metaphorice, liter. to. 4. p. 26. c. 1
Sycomorus est rubus afferens mora, quæ pastorum famem depellunt, & pecorum, lit. to. 6. p. 243. c. 3
Sycomorum ascenditur tribus gradibus, lit. to. 6. p. 243. c. 4
Sydonii venatores interpretantur, expos. to. 5. p. 108. c. 4
Sydera errantia quinam sint, lit. to. 7. p. 362. c. 2
Syloe fortis, & ubi sit, lit. to. 4. p. 22. c. 3
Syllogismo cornuto respondere quid sit, lit. to. 6. pag. 107. c. 1
Syllogismus quem fecit Dominus contra Judæos optime notatur, lit. to. 6. p. 201. c. 4
Sylva quæ erat juxta Jordanem quid habebat, exp. t. 5. p. 221. c. 3
Symbolum dare quid sit, lit. to. 6. p. 54. c. 3
Symmachus quid sciat, lit. to. 6. p. 1. col. 1
Symphonia quid sit, declaratur, lit. to. 6. p. 226. c. 2. & chorus legem, Evangelii prædicationem denotat, ibid.
Synagoga sublimis fuit, ratione Sanctorum Patrum, quos Christus principaliter sibi copulavit, myst to. 1. p. 54. c. 1. videns decorem virtutum in Christo illi invidit, myst. to. 1. p. 56. c. 2 intelligitur per Agar, myst. to. 2. p. 10. col. 1. non accepit hæreditatem sacræ scripturæ, ibid. est domus posterior Dei, myst. to. 2. p. 11. c. 2
Synagogæ excæcatio, ut plenitudine gentium intraret, alleg. to. 2. pag. 13. c. 3
Synagoga dicitur obscura luna peccatoribus plena, mor. to. 2. pag. 22. c. 2. fuit domus patris virginis, mor. to. 2. p. 118. c. 4. tempore Christi dicitur infirmata, alleg. to. 2. p. 167. c. 1. mater mortua est in partu Christi, alleg. to. 2. p. 170. c. 2
Synagoga dicitur vinea, lit. tom. 2. p. 211. c. 4
Synagogæ imperium usque ad Euphratem, lit. to. 2. p. 212. c. 1 destructio unde, ibid. c. 3
Synagoga aliquando fuit Deo conjuncta, myst. t. 4. p. 126. c. 4. reprobata, ædificatur Ecclesia, myst. to. 4. p. 170. c. 1
Synagogæ Judæorum tria peccata, exp. to. 5. p. 168. c. 3
Synagoga amara dicitur esse Thamar, mor. to. 6. p. 3. c. 3. cur genere mala, & adultera dicitur, lit. t. 6. p. 57. c. 4. cui proprie assimiletur, lit. t. 6. p. 68. c. 2 ritum legalem denotat, myst. to. 6. p. 154. c. 3 malorum congregationem in fine mundi denotat, myst. t. 6. p. 157. c. 2 peccantium sunt hypocritæ, myst. t. 6. p. 266. c. 3. comparatur optime cucurbitæ, quæ aruit super caput Jonæ cap. ult. lit. to. 7. p. 57. c. 1. significatur per Fenennam 1. Reg. 11. lit. t. 7. p. 59. c. 3. & pædagogus unde dicantur, exp. gl. to. 7. p. 157. col. 2 Hebræorum, congregatio brutorum est, lit. to. 7. p. 372. c. 3
Synchesis quid sibi velit, lit. to. 6. pag. 65. c 3
Synchronon est contemporaneum, exp. to. 5. p. 167. c. 1
Synchronon unde dicatur, ibid.
Synderesis semper manet, quæ in omni peccato obmurmurat, lit. to. 1. p. 397. col. 3
Synderesis dicitur lucerna, lit. tom. 2. p. 37. c 1
Synderesis semper vivit desiderio boni, & nunquam peccato moritur, lit. to. 3. p. 37. c. 3
Synderesim remurmurantem contra peccatum, mor. to. 6. p. 355. c. 4
Synderesis an sit pars rationis, exp. glos. to. 7. p. 43. col. 2
Syon significat speculum, vel specula; si speculum, significat Ecclesiam militantem, si specula, Ecclesiam triumphantem, mor. to. 4. p. 18. c. 3
Syon circundare est bonos amplecti, alleg. to. 2. p. 124. c. 3
Syon cœlestem patriam significat, mor to. 2. p. 124. c. 4
Syon interpretatur speculatio, mor. to. 2. pag. 128. c. 1
Syon interpretatur semen ejus, mor. to. 2. p. 128. c. 2
Simulatio vultus hominis mali, mor. to. 2. p. 85. c. 2
Syon interpretatur speculatio, & cur, mor. to. 2. p. 289. c. 3
Syon interpretatur speculum, lit. to. 2. pag. 339. c. 2
Syon interpretatur etiam speculatio, ibid.
Syon significat Ecclesiam militantem, & quando, ibid.
Syon primitiva Ecclesia, lit. to. 4. p. 8. c. 1
Syon mons, in quo est Jerusalem, ibid.
Synai sublimis dicitur, myst. to. 4. p. 10. col. 4
Syon Ecclesia, myst. to. 4. p. 12. c. 2
Synai superbia dicitur, myst. to. 4. p. 19. col. 2
Syon templum, vel Ecclesiam dicit, lit. t. 4. p. 23. c. 3. mons est, in

quo Jerusalem, lit. t.4. p.29. c.3. fundata a Domino, Deus plantavit Ecclesiam, myst. tom.4. p. 38. c. 1. mons, in quo erat fortissima turris quæ dicebatur arx David, lit. to. 4. p. 43. c. 1
Syon Ecclesia militant, lit. to. 4. p. 56. c.3 Syon dicitur Ecclesia, quæ est specula, montisque gaudium, mor. to.4. p. 71. c. 4. Sion Ecclesia militans claustrum, & Ecclesia triumphans dicitur, mys. to.4. p.78. c.1 & pro tota civitate Jerusalem, & pro monte, in quo templum erat, sumitur, lit. ibid. & Jerusalem, quomodo sumi debeant, ubi dicit Propheta, qui evangelizas Syon, lit. t. 4. p. 88. c. 1. pro anima tribulationibus oppressa sumitur, myst. to. 4. p. 112. c.2. Hebræi infideles, myst. to.4. p.120.c.2 superior pars civitatis est, Jerusalem vero inferior, lit. to. 4. p. 162. c. 3. speculum, vel mandatum dicitur, myst. to.4. p. 240. c.1 dicitur anima pœnitent, ibid. In sanguinibus ædificare quid sit, myst. to.5. p. 196. c. 4. dicitur Ecclesia, myst. to. 5. p. 180. c.2 in qua tribu erat, exposit. to. 5. p. 183. c.1 dicitur populut Dei peculiaris, exp. to.5. p.214. c.4 denotat Ecclesiam, myst. to.5. p. 218. c. 2. dicitut fidelis anima, myst. to. 5. p. 218. c. 4. specula interpretatur, exp. to 5. p. 220 c. 1 dicitur Ecclesia, myst. to. 6. p. 247. c. 3. interpretatur speculum, vel specula, lit. to. 7. p. 59. c. 3. secundum diversas interpretationes significat Ecclesiam militantem, & triumphantem, exp. glos. to.7. p. 126. c. 4
Sion interpretatur speculatio, lit. to. 7. p. 273. c. 3
Syrenæ secundum Hieronymum quæ animalia sint, lit. t.4. p.35. c.1
Syrenæ ab aliis pisces marini facie muliebri dicuntur, lit. tom.4. pag. 35. col. 1
Syrenæ adulatores interpretantur, myst. to. 4. p. 35. col. 1
Syria facta tributaria David, lit. to. 2. pag. 150. c. 4
Syriæ rex diabolus est, mor. to. 2. p. 188. c.4
Sytia interpretatur sublimis, mor. to. 2. p. 279. c. 4
Syria superbia dicitur, & quomodo, myst. to. 4. p. 26. c. 2
Syria cujus sit pars, & regio ab Euphrate usque ad Tigrim, cujus quoque fuerit, dicitur, lit. to. 4. p. 46. c. 1
Syria quomodo servierint Ægyptii, declaratur exacte, ibid. c.2
Syria umbilicus totius terræ, lit. to. 6. p. 140. c. 2
Syria quæ regio sit, optime declaratur, mor. to. 6. p. 14. c. 2
Syria interpretatur sublimis, mor. to.6. p. 381. c. 1.
Sytia significat superbiam, lit. ibid.
Syria quæ sublimis interpretatur, significat superbiam, lit. t.7. p.205. c.1
Syri de Cyrene transferuntur, & quando, myst. to. 5. p.190. c.1
Sytropides sunt furni portatiles, lit. to. 1. p. 114. c. 3

T

TAbeel quis fuerit, lit. tom. 4. p. 19. col. 3
Tabeel interpretatur bonus Deus, myst. to. 4. p. 19. c.4
Tabernaculi extensio significat mortificationem, lit. t.1. p.35. c.3
Tabernaculum positum in Sole, & extensum in monte, significat corpus Christi in ardore tribulationum, & in monte crucis extensum, mor. to. 1. p. 44. c. 1
Tabernaculi, & operimenti illius descriptio, lit. to. 1. p. 95 c. 1. 2. 3. & 4.
Tabernaculum significat Ecclesiam militantem, alleg. t.2. p.27. c.2
Tabernaculorum multa significata, ibid.
Tabernaculum multa significat, lit. to. 2. p. 34. c. 3
Tabernaculum, & thalamus significant contemplationem, & constantiam, mor. to. 2. p. 40. c. 4
Tabernaculum Ecclesiæ consummabitur in futuro per gloriæ adeptionem, myst. to. 2. p. 66. c. 2
Tabernaculum David est corpus Christi, alleg. to. 2. p.69. c. 1
Tabernaculum dicitur Ecclesia militans, mor. to. 2. p. 109. c. 4
Tabernaculum repulit Deus propter peccata hominum, lit. to. 2. p.206. c.4 Joseph quid significet, mor. t. 2. p.207. c.4. multiplex, mor. to. 2. p. 333. c. 3. David est Ecclesia, ubi modo habitat Christus ad expeditionem, myst. to. 4. p. 39. c.4
Tabernaculum Ecclesiam Dei significat, myst. to. 4. p. 13. c. 1
Tabernaculum sepulchrum significat, lit. t. 4. p. 50. c. 3 immobile ad differentiam illius, quod fecit Moyses, lit. to. 4. p.73. c.3
Tabernaculum Christi Virginis uterus, myst. to. 4. p. 215. c. 4
Tabernacula Jacob quæ sint, lit. to. 4. p. 245. col. 3
Tabernaculo, & tentorio religio apte assimilatur propter multa, myst. to. 4. p. 294. col. 3
Tabernacula Juda dicuntur particulares Ecclesiæ, myst. to. 5. p. 223. c. 1. tria quid dicant, lit. to. 6. p.59. c.3 tria quid, lit. to. 6. p. 104. c. 3 tria faciebat Arrius, & quæ, ibid.
Tabernaculum unum est Evangelium, lit. to. 6. p. 187. c. 3
Tabernacula tria qui faciat, ibid.
Tabernaculum dicitur natura humana, lit. to. 6. p. 285. col. 1
Tabernaculum est vita æterna, sive cœlestis patria, mor. to.6. p. 311. c. 4. Sylo interpretatur avulsio a vera fide, & charitate, lit. to. 7. p. 57. c. 3 Moysis erat figura Ecclesiæ, lit. to. 7. p. 108. c. 1. quid est, quotuplex, lit. to. 7. p. 255. col. 1
Tabernaculi prima pars, quæ dicitur sanctum, quid significet, myst. to. 7. p. 257. c. 1
Tabernaculi secunda pars, quæ dicitur sancta sanctorum, quid denotet, ibid.
Tabernaculum multis modis Ecclesia dicitur, ibid.
Tabernaculum, positio in tabernaculo, & quid significent singula, ib.
Tabernaculi nomine intelligitur corpus, lit. to. 7. p. 275. c. 4
Tabernaculum quare corpus dicatur, lit. to. 7. p. 339. c. 4
Tabes, vel Jabes dolens interpretatur, mor. to.2. p. 275. c. 2. vel Jabes civitas litterarum, mor. to. 6. p. 344. col. 4
Tabor, & Hermon montes Syriæ, alleg. to. 2. p. 232. c. 1
Tabula secunda post naufragium secundum Glossam quid, lit. to. 4. p. 10. col. 1
Tabula prima est ipsa innocentia, lit. to. 4. p. 10. c. 1 secunda pœnitentia, ibid.
Tabula, idest pœnitentia tres partes habet, ibid. col. 2
Tabulata templi Salomonis duo, lit. to. 4. p. 16. col. 2
Tabulæ duæ erant in Arca, mor. to. 4. p. 184. c. 2
Tabulæ cordis dicuntur intelligentia, & memoria, Intellectus, & affectus, lit. to. 3. p. 5. c. 2
Tabulæ cordis sunt intellectus, & affectus, myst. t.3. p.243. c.2
Tabulæ cordis quæ sint, mor. to.5. p. 13. c.3. duæ sunt in corde, intellectus, & effectus, myst. to. 5. p. 44. col. 2
Tabulata maris latam viam damnationis denotant, myst. t.5. p.95. c.2
Tabulata lata sunt, &c. ibid.
Tabulata extruuntur ex abietibus, quia potentes hujus sæculi suis exemplis dilatant viam iniquitatis ibid.
Tabulæ æreæ memoriam indelebilem significant, vel novum testamentum, mor. to. 5. pag. 241. c. 2
Tabulæ cordis duæ, & quæ, mor. t.6. p.372. c.1. duæ significant duo testamenta, & eorum concordiam, Prol. t. 7. p.3. c 4. in quibus leges Domini debent scribi, sunt corda, lit. to.4. p. 256. c. 1
Tabulæ cordis quæ sint, ibid.
Tacere Dei, Christi, hominis puri, hominis mali, mor. to.2. p.77. c.3
Tacere Dei quid faciat in homine malo, mor. to. 2. p. 130. c. 3
Tacendi difficultas declaratur, myst. to. 2. p. 196. col. 1
Tacere semper, malum est, sicut semper loqui: lingua igitur frænanda est, non insolubiliter liganda, lit. to.3. p. 205. col. 2
Tacere a laude Dei, lit. to. 4. p. 17. col. 1
Tacete, idest pœnitentiam agite, quiescite a malo, myst. to.4. p. 52. col. 2
Tacere Dei multipliciter exponitur, lit. to. 4. p. 162. c. 3
Tacet Dominus tunc, quando in oratione clamantibus non respondet, myst. to. 4. p. 162. c. 4
Tacere Dei, est parcere, lit. to. 4. p. 164. c. 3
Tacendum est propter multa, lit. to 6. p. 47. c. 3
Tacere voluit Dominus propter tria, lit. to. 6. p. 119. c. 2
Taciturnitatis duplex causa, mor. to. 2. p. 121. col. 2
Taciturnitas ex ignorantia mala est, taciturnitas prudentiæ, quæ considerat tempus tacendi, bona est, lit. to. 3. pag. 205. c.2
Taciturnitas signum est visionis, lit. to. 3. p. 130. c. 1
Tacitum esse quod cupis, nemini reveles, qualiter enim ab aliquo expectas silentium, quod tibi ipsi non præstiterit, myst. t. 3. p.54. c.3
Tectum arcæ est involutio mysteriorum. Tunc aperietur, quando plenitudo gentium intraverit, lit. to. 1. p. 12. c. 3
Tactus leprosi Christum legi non esse subjectum demonstrat, lit. to.6. p. 93 c. 1
Tactus vestimenti, fides incarnationis est, mor. to. 6. p. 98. c. 2
Tactum fidei non corporis quærit Dominus, lit. to.6. p. 181. c. 4
Tædium acediæ proprium est malorum; Tædium mundi propter Christum proprium est tantum bonorum. Tædium infirmitatis, est commune bonis, & malis, lit. to. 3. p. 139. c. 1
Talentum triplicis mensuræ, primum erat quinquaginta librarum, secundum sexagintaduarum, tertium centum viginti, lit. t.1. p.351. c.3
Talenta quinque Prælatis data, quæ sint, lit. to.6. p.78. c. 2 absolute quæ, ibid.
Talenta quinque quæ prælatos decent, dicuntur, mor. t. 6. p. 162. c.3
Talenta, quæ dedit Dominus servis suis, declarantur, my. t 6. p.244. c.4
Talentum abscondere quid sit, myst. t.6. p. 245. c.4 quod potius multiplicatur erogatum, quam servatum, quod sit, lit. t.6. p.246. c.2
Talenta sunt uniuscujusque virtus, sive præeminentia, lit. t.6. p.253. c. 2. quæ Dominus partitur servis, quæ sint, mor. t.7. p. 73. c.1.
Talionis lex habebat tantum locum in his, qui erant æqualis conditionis, lit. to. 1. p. 167. c 2
Talpa avarum connotat, myst. to. 4. p.9. c.2. idolum significat, sic enim vident idola, lit. to. 4. p. 9. c. 2
Tamnes interpretatur deficiens, myst. to. 4. p. 179. c. 4
Taneos civitas metropolis Ægypti, lit. to. 4. p. 45. c. 1
Tetigit Christus leprosum propter duo, quæ optime notantur, lit. to. 6. p. 31. col. 3
Tangere oculos, est prædicatorum mentis divinis verbis gratiæ illuminare, mor. to. 6. p. 37. c. 2
Tangit, & tangitur multis modis Dominus, lit. to. 6. p. 107. c. 2
Tangere Christum est fideliter credere in eum, myst. to. 6. p. 165. c. 3. fimbriam, est credere passionem Christi, & ipsam imitari, lit. to. 6. p. 181. c. 4
Tangit Dominus tribus modis, & qui sint, lit. to.6. p.240. c 2

Tanta est animæ, & corporis harmonia, quod secundum animæ mutationem, necesse sit mutari, & corporis qualitatem, li.t.3.p.394.c.4
Taracha rex Æthiopiæ fuit, lit. to.4. p.31.c.3
Tarda pœnitentia non contemnenda, lit. to.6. p.63. col.1
Tarditas duplex, mor. to.2. p.26. c.3
Tarsis est civitas metropolis Ciliciæ, myst. to.2. p.124. c.1
Tartam juris interpretatur, vel superfluus, vel elongans, myst. tom.4. p.46. col.4
Tau interpretatur erravit, lit. to.2. p.302. c.4
Tau interpretatur consummavit, & cur, ibid.
Tau signum Domini super frontes gentium, myst.t.4.p.131.c.1
Tau signa interpretatur, ultimo ponitur in alphabeto Hebræo, lit.t.4.p.292.e.1 quid significat, & quid significet, exp.t.5.p.37.c.3 signum cur super frontes nostras esse debet, mor. to.5. p.37. c.4
Tau in fronte cur signari debemus, ibid.
Tau quæ ultima litteraliter est, quid significet, mor.t.5.p.38.c.2
Tau interpretatur, lit.to.6. p.42. e.t quæ littera sit, quidve significet, lit.t.6. p.334.c.1 quod tantum habet tria brachia, est Crux religiosorum, quæ tria habet vota, mor.t.7.p.28.c.3
Tau habet tria brachia, & quare, lit.to.7. p.324. c.1
Tau interpretatur confirmatio, lit. to.7. p.393.c.4
Taurorũ congregatio, congregatio est luxuriosorũ, mor.t.2.p.170.c.4
Tauri sunt, qui de fortitudine superbiunt, vel de potestate, exp. to.5. p.324. c.1
Tauri, & altilia sunt duo genera superborum, ibid.
Te ad multa refertur, & habet multa significata, myst.to.2.p.159.c.4
Tecta pestilentia in die frigoris mulierem litigiosam significans. Melius vero est pati per stillationes tectorum, quam litigia mulieris malæ, myst.to.3. p.55. c.4. ejus dogmata errorum denotat, myst. to.4. p.38. col.4
Tecta clamoris plena, sunt fora litigiosa, myst.to.4. p.49. c.4
Tecta, fastigia sæculi, ibid.
Tectum Ecclesiæ sunt Prædicatores, mor. to.5. p.14. c.3 sunt hæresiarchæ, & cur, exp.to.5. p.339. c.4
Tectum carnem significat, myst.to.6. p.334. col.2
Tectum est ipsa charitas, lit.to.6. pag.360.c.3
Tegulæ tecti sunt opera charitatis, ib.
Tela peccatorum aranearum est tela, lit. to.2. p.184. c.3
Tela pravæ societatis declaratur, myst. to.4. p.56. c.1
Tela ordita populum subjugatum denotat, lit. ibid.
Tela triplex declaratur, mor. to.4. p.84. c.4 aranearum astutiam connotat, lit. tomo4. p.242. e.3
Telon species vectigalis, quod solvitur pro mercimoniis contractis, lit. tomo6. p.35. c.4
Telonæum domus, in qua solvebantur tributa, vel vectigalia, lit.to.6. p.53. col.4
Telonæum domus, in qua solvuntur vectigalia, lit.t.6.p.161.c.3
Temeritas loquendi semper est vitanda, & præcipue in tribus: nempe in judiciis faciendis, in consiliis dandis, in testimoniis ferendis, in votis, & promissionibus emittendis, lit. to.3. p.83. c.3
Temeritas in loquendo multiplex, lit.to.3. p.38. c.3
Temerarium judicium, quo multi judicant de aliis factis, nescientes causas, vel circumstantias facti, sed solis rumoribus auditus contenti, peccatum est, lit. to.3. p.190. e.2
Temeraria, & frustranea est oratio illi, qua quis postulat a Domino sibi dimitti peccata, & ipse non vult injurias sibi illatas proximo dimittere, lit.to.3. p.225. c.1
Temerarii multi sunt in periculis, & naufragiis spiritualibus, lit. to.7. p.344. c.3
Temerarium est, non cavere, ubi multa sunt pericula, ibid.
Temperantia paupertati congruit, lit.to.6. p.265. c.4
Temperantiæ duæ partes, lit. tomo 7. p.233. c.2
Temperantiæ usus duplex, lit. tomo 7. p.245. c.3
Tempestas valida significat damnationem, alleg. to.2. p.128.c.2
Tempestas mundi ex dignitatibus, mor. to.2. p.172. c.2
Tempestas est avaritia, mor.to.4. p.68.c.4 mundi sollicitudo, myst. ibid. multiplex per longum declaratur, myst. tomo 4. p.127. c.4 tentationis triplex est, myst. to.5. p.50. c.4
Tempestate tentationis tria facere docemur, mor. to.6. p.34. c.2
Tempestas in mare sanctorum persecutionem prænotat, lit. to.6. p.57. col.3
Tempestas Apostoli quæ, exp. glos. tomo 7. p.141. c.2
Tempestatem sæculi qui evadunt, lit. tom.7. p.308. c.4
Templum dicitur cœlum, sive ipse Christus, lit.t.1. p.160. c.4
Templum in Jerusalem quomodo fuerit instauratum spatio quadraginta annorum, lit. tomo 2. p.350. c.4
in Templo Dei quid faciendum, myst. to.2. p.11. c.2
Templum Dei dicuntur justi, mor. to.2. p.22. col.1
Templum Domini visitare quid sit, myst. tomo 2. p.62. c.2
Templum Domini multiplex, myst. to.2. p.124. col.2
Templi destructio multis destructionibus in Ecclesia factis accommodatur, mor. to.2. p.188. col.2
Templum pollutum per idolum, alleg. tomo 2. p.188. c.4
Templi januæ prælati, mor. tomo 2. p.88. col.4
Templum idolorum dicitur Lupanar, lit. to.2. p.206. c.3
Templum Domini quare dicatur ædificari sicut unicornis, lit.t.2. p.208. col.1. quomodo fuit pollutum, lit. to.2. pag.209. c.2
Templi, altaris, & sacerdotii destructio, lit. to.2. p.235.c.3
Templum Dei quid, lit. tomo 2. pag.33. c.4
in Templo erant signa beneficiorum Dei, mor. to.2. p.177.c.2
Templum Dei sunt Angeli, lit. tomo 2. p.343. col.4
Templum Dei sunt Christiani, ibid.
Templum Dei est sedes Dei, ibid.
Templum Ecclesiam significat Christi, myst. to.4. p.16.c.2
Templum corruit, & civitas arsa, lit. to.4. p.63.c.3. ter dictum cur, liter. to.4. pag.195.c.1. cur libano comparetur, lit. to.4. p.230.c.1. Jerusalem appellavit tentorium, lit.to.4.p.294.c.1
Templi sacerdotes completo ministerio suo deponebant vestes, & cur, exp.t.5. p.334. c.1 Salomonis destructionis, causa, expos. to.5. p.135. c.1. vestibulum dicitur tota porticus, exp. tom.5. p.136. col.3
Templum Dei dicitur sanctuarium fortitudinis, exp.to.5. pag.162. col.4. visum a Prophetis denotat templum Ecclesiæ, vel spiritualis animæ, in quo Christus habitat, expos. to.5. p.334.c.4
Templum est Corpus Christi, myst. to.5. p.214. c.1
Templum ent dicatur Libanus, expos. to.5. p.221.c.3
Templi Salomonis dedicatio quid significat, ibid.
Templum Salomonis ædificatum septem annis, Ecclesiam significat, & quomodo, mor.to.5.p.236. c.1
Templi Salomonis dedicatio quid significat, ibid.
Templum Salomonis secundum quod quadraginta sex annis ædificatum est, Dominicum corpus significat, quod ex Virgine sumpsit, ibid. c.2
Templi totalis longitudo quæ, expos. tom.5. p.131.c.4
Templi mensuratio, exp. tomo 5. p.130. c.3
Templi latitudo, ibid.
Templi mansiones quot, ibid.
Templum tabernaculum Ezechielis vocat, exp.tomo 5. p.130. c.4
Templi altitudo, ibid.
Templi pavimentum erat ligneum, exp. tomo 5. pag.132.c.2
Templi ornatus, ibid.
Templi, & civitatis destructionis causa, exp.to.5.p.332.c.3. murus cum tabulis sibi affixis habet ar spissitudinem sex cubitorum, ib.
Templum Dei in civitate, vita religiosa in plebe, lit.t.6.p.310.c.1
Templum conservat Dominus, in horto traditur, lit.t.6.p.118.c.3
Templum solius Dei est, myst. to.6. p.248. c.3 hominum, ædificium lapidum est, mor. tomo 6. p.253. c.2
Templum Dei congregatio electorum, ibid.
Templum Dei est Ecclesia, mor.t.6.p.292.t.1 Dei sumus nos, mor. t.6.p.293.c.4 Dei sanctum est quod estis vos, mor. to.6. p.307. c.4 locus est religionis, & orationis, lit to.6. p.314.c.3
Templum Domini dicitur anima, mor. tomo 7. p.372. c.4
Templum Domini tria habet, sic & anima, ibid
Templum Domini primo violavit Nabuzardan, idest, gula, ib.
Templum Domini secundo violavit Antiochus, idest avaritia, mor. to.6. pag.372. c.4
Templum Domini tertio violavit Titus Rex Romanorum, idest, superbia, ibid.
Templum, idest, cor quorumdam multis modis sordidatur, & profanatur, mor. to.6. p.373. c.2
Templum Dei vere est mens humana, mor. to.6. p.398 c.4 Spiritus sancti nos, Deus autem, & Christus templum nostrum est, lit. t.7.p.8 e.3 designatur soliditas, vel firmitas gratiæ, lit t.7.p.171.c.4
Templo præfertur cælum, lit. to.7. p.260.c.2
Templum Salomonis Ecclesiam significat, myst t.7. p.288. c.4
Templum Corpus Christi, & veritas Scripturarum, lit. to.7. p.400. col.2 quid, myst. to.7. p.427. c.1
Temporalia excæcant oculos multorum, ita ut data sint illis in velamen, & præsertim eorum, qui deberent esse oculi aperti in Ecclesia, mor. t.1. p.26. e.4 data sunt Ecclesiasticis ad sustentationem, ut serviant, alleg. t.2. p.50. c.2 omnia sunt contemnenda præ desiderio æternorum, myst. t.1. pag.69. col.1 bona non sunt curanda, quia & reprobi illis abundant, lit. to.1. p.427. c.3
Temporales benedictiones comparantur umbræ, quæ sequitur fugientem, & fugit sequentem, lit. to.1. pag.171. c.2
Temporalia dicuntur mendacium, myst. to.2. pag.9 c.2
Temporalium successus volubilis dicitur currus, alleg. t.2 p.44.c.1
Temporalia dando Deus dicitur dare munera, mor. to.2. p.60.e.2
Temporalia faciunt hominem bellicosum, mor. to.2. p.81. c.4
Temporalia bona ex divina misericordia, mor. t.2. p.82. c.1
Temporalia quomodo dentur in deceptionem, lit. to.2. p.93. c.1
Temporalia quare non sunt amanda, ibid.
in Temporali prosperitate non debemus æmulari, ibid.
Temporalia dicuntur reliquiæ impiorum, lit. to.2. p.97. c.2
Temporalia bona non possunt numerari, quæ nobis facit Deus, quomodo numerantur, mor. to.2. pag.335. c.4
Temporalia sunt potius accidentia quam substantia, quia de facili evanescunt, myst. to.2. p.151. c.4
Temporalia linguntur, non comeduntur, mor. to.2. p.282. c.2
Temporalia Lunæ varietati comparantur, ibid.

Temporalia quare dicantur dari a Deo propter idolum malorum, alleg. t.2. p.185. c.4 falsa sunt, & vana, mor. t.2. p.186. c.2 dicuntur somnia, mor. to. 2. p. 186. c.3
Temporalia quare ab hominibus petantur, mor. to. 2. p.187. c.1
Temporalis salus bonorum deprecatur, mor. to. 2. p. 190. c. 3
Temporalium amatores dicuntur vulnerati in posteriora, mor. to. 2. p. 207. col. 3
Temporalia damnum in Ecclesiam inferunt, myst. t.2. p.212. c.1
Temporalia subtrahere est nova Dei misericordia, mor. t.2. p.237. c.2 transfertur, æterna semper habentur, lit. to.2. p. 260. c.4 bona noxia sunt hominibus multiplici de causa, lit. to. 3. p. 3. col. 4 vacuum, & inane quoddam dicuntur, quia nec fulcimentum præbent innitenti, nec plenitudinem continenti, nec fructum laboranti, nec saturitatem possidenti, lit. to. 3. p. 40. c. 1
Temporalia ista carni ad horam refrigerium præstare videntur, sed oculos mentis faciunt caligare, lit. to. 3. p. 76. c. 1
Temporalia bona, comparantur lanugini, quæ a vento cito tollitur: spumæ quæ statim a procella dispergitur; fumo qui celerrime diffunditur, & consummatur, lit. t.3. p. 144. c.3. bona somnia dicuntur, myst. to 4. p. 133. c.2 arenæ comparantur, myst. to. 4. p. 201. c.4 sunt quasi vestimenta hominum, lit. to 6. p.39. c.1 debent esse a posteriori, & cur docetur, mor. to. 6. p. 86. c.2
Temporale quasi nullius subsistentiæ, lit. to 6. p. 383. col. 4
Temporalia nec sunt summa, nec mediocria bona, expos. glos. to. 7. p. 91. c. 4
Temporalia sunt paleæ, lit. tom. 7. p. 94. col. 4. sunt res debita prædicationi, non tamen sunt finis eis debitus, exp. gloss. to. 7. p. 95. c. 2 quomodo a Deo petenda, exp. glos. to. 7. p.143. c.4 licite peti possunt, non tamen sunt petenda, idest, non sunt digna peti, quia in se vana, exp. gl. to.7. p. 143. c. 4. sunt inania, ideo non repient, lit. to.7. p. 174. c. 4
Temporalia dicuntur hirundinum stercora, & quare, lit. t.7. p.184. c.2. omnia sunt accidentia, & transitoria, lit. to. 7. p 220. c. 1
Temporalia habent vere actionem accidentis, quia adsunt, & absunt, &c. ib. c.2. quare interdum Deus auferat, lit. t. 7. p.270. c.3
Tempus malorum est præsens vita, bonorum in futura, mor. t.1. p. 2. c. 4
Tempus triticeæ messis significat tempus gratiæ, myst. t. 1. p.41. c.2
Tempus omne, brevissimum, & instans reputatur respectu æternitatis, myst. to.1. p. 56. col. 4
Tempus præsens est audiendi vocem Domini, futurum tempus erit videndi, myst. to. 1. p. 65. c.2
Tempus Dominicæ incarnationis vocatur plenitudo temporis, quia cor humanum tunc est repletum fide, uterus Virginis prole, natura humana divinitate, myst. t.1. p. 41. c.2
Tempus præsens est sibi providendi, postea accipiendi provisa, nempe post mortem, lit. to. 1. p.176. c.4. triplex, ante legem, in lege, & post legem, mor. to.1. p. 224. c.4 uniuscujusque ad operandum, mor. to. 2. p.3. c.4 gratiæ dicitur finis sæculorum, mor. to.2. p. 24. c. 2
Tempore abutuntur mali, alleg. to. 2. p. 75. c.2
Tempus spargendi lapides quid significet, mor. to.2. p. 77. c.4
Tempus opportunum propositum relinquendi peccatum, mor. t. 2. p. 78. col. 2
Tempus opportunum vita præsens, ibid.
Temporis angustia qualis sit, lit. to. 2. p. 101. c. 2. angustia calamitas maxima, lit. to. 2. p. 101. c. 2
Tempus triplex, consilii ante legem, præcepti sub lege, beneplaciti post legem, alleg. to. 2. p. 173. c. 3
Temporum varietas in Ecclesia quomodo regitur, mor. t. 2. p. 182. c.3
Tempus dissipationis malorum mors est, mor. to. 2. p. 186. c.2
Tempus quod accipere debemus, myst. to. 2. p. 191. c. 4
Tempus accipit Deus propter multa, ibid.
Temporum distinctio ad bonum operandum, myst. t.2. p. 192. c.1
Tempus datum homini ad pœnitentiam datur Diabolo, quando quis in peccatis commorantur, mor. to. 3. p. 10. c. 2
Tempus præsens indultum est homini ad laborandum, & faciendum pœnitentiam, lit. to. 3. p. 92. c. 2
Tempus afflictionis, est dies mortis, dies judicii extremi, vel tempus senectutis, lit. to. 3. p. 102. col. 2
Tempora tria, ante legem, sub lege, & sub gratia, & hoc est ultimum post, quod non erit aliud tempus, myst. to. 3. p. 149. c. 3
Tempore prosperitatum homo semper meminisse debet tribulationum, & adversitatum, quæ alias passus esset, vel saltem sibi evenire poterant, lit. to. 3. p. 191. c.4
Tempus præsens, dies bonus dicitur, quia utile est ad merendum vitam æternam, lit. to. 3. p. 195. c. 4
Tempus præsens viæ nostræ est via ad mortem, vivendo enim morimur, lit. to. 3. p. 243. col. 2
Tempus unum est nequius altero propter demerita hominum; non ex Deo finaliter ordinante, sed puniente: nam virtutes faciunt dies bonos, vitia malos, lit. to. 3. p. 246. c. 2
Tempus pacis dicitur tempus medelæ, lit. t. 4. p. 199. c. 3. merendi quando, & ubi sit, myst. to. 4. p. 33. c. 4
Tempus incarnationis, myst. to. 4. p. 35. c. 2
Tempus miserendi, ibid.
Tempus gratiæ, myst. to. 4. p. 35. c. 2
Tempus plenitudinis, ibid.
Tempus vesper dies judicii interpretatur, myst. to. 4. p. 42. c.2
Tempus matutinum est ipsa resurrectio, ibid.
Tempus determinatur a Propheta quando hæc fertilitas, lit. t. 4. p. 66. col. 1
Tempus in quo fuerit captivitas decem tribuum, lit. to. 4. p. 82. c.1
Tempore Machabæorum Hebræi non solum proprias terras, verum, & alias obtinuerant, lit. to.4. p.126. c.3 Antichristi multi pessimi, pauci vero mali, myst. to. 4. p. 183. c. 2
Tempus medelæ patris cœlestis, mor. t.4. p. 199. c. 4
Temporalis abundantia transitoria est, myst. to. 4. p. 213. c.2
Tempus vitæ præsentis designatur per septuaginta annos, lit. t.4. p. 317. col. 2. quando Ezechiel scripsit, lit. to. 4. p. 5. c. 1. afflictionis duarum tribuum, quid significat, myst. t. 5. pag. 18. c. 4
Tempus annum significat, tempora duo, dimidium temporis sex menses, expos. to. 5. p. 156. c.1. ab incarnatione usque ad finem sæculi, magnæ est claritatis, myst. to. 5. p. 168. c. 2
Tempore nativitatis Christi fuit pax per totum orbem, exp. t.5 p. 220. c. 1
Tempore luctus homo debet abstinere ab amplexibus, myst. to. 5. p. 223. col. 2
Tempus nocet, male eo utentibus, mor. to. 5. p. 246. c. 2
Tempus juvat quomodo, & quando, mor. t.5. p. 246. c.2
Tempus triplex est, primum ante legem, ut Abrahami, alterum extat sub lege, ut Davidis, & tertium est post legem, ut Josephi, mor. to. 6. p. 1. col. 1
Temporũ omnium homines, degentes, olim cum ante legẽ, & sub lege, cum etiam post legem per ipsummet Christum sint salvandi, ib. c.3
Temporis gratiæ beneficia in nobis de die in diem exuberant, ac superabundant, mor. to. 6. p. 2. c. 3
Tẽpus gratię nobis affluxit a tempore legis, & a tẽpore ante legẽ, ibi
Tempus legis scriptæ a tempore ante legem hominibus effluxit, ib.
Tempus judicii, & sæculi consummatio idem, lit. to.6. p.74. c.4
Tempus locutionis quod, liter. tom. 6. p. 133. col 4
Tempore pacis caro refrænanda est jejuniis, lit. t.6. p. 185. c.4
Tempore Abel justi Judæi non fuerunt, mali autem fuerunt, lit. t. 6. p. 205. c. 4
Tempus modo est positionis, & quomodo, myst. to.6. p.228. c.2
Tempus quid sit, lit. to. 6. p. 277. c. 2
Tempora æterna appellatur ipsa æternitas, exp. gl. t. 7. p.71. c. 4
Tempore resurrectionis fient sex, lit. to. 7. p. 117. c. 1
Tempus totum involvitur in septem diebus, exp. glos. t.7. p.150. c.4
Temporis plenitudo pluribus modis exponitur, lit. t. 7. p.158. c.3
Tempore suo metere quid, lit. to.7. p. 167. c.3
Tempus redimere quid sit, declaratur exemplo, lit. t.7. p. 194. c.3
Tempus adventus Domini quare nunc nox, nunc dies dicatur, lit. to. 7. p. 201. c. 4
Tempore pacis, quando misit Dñs discipulos ad prædicandum, dixit, ut non sibi providerent in necessariis, tempore persecutionis utiq; lit. t 7. p. 235. c. 4. gratiæ dicitur tempus correctionis, li. t.7. p.258. c.3
Tempus, in quo restituitur regnum Israel, ignotum est, & non expedit illud scire, lit. to. 7 p. 279. c. 2
Temporaneum, & serotinum quid notent, lit. to.7. p. 321. c. 3
Tepor, qui a caliditate procedit in frigiditatem, melius est, lit. t. 7. p 377. col. 2
Tempus non semper sit futurum, lit. to. 7. pag. 396. c. 4
Tempus electorum totum significatur per mille, lit. to.7. p.421. c.1
Tenebræ dicta est ipsa superficies aeris sine luce, seu umbra in aere, causata ex objectu alicujus corporis, lit. to.1. p.1. c.2
Tenebræ super faciem abyssi non significant aliquid positivum, sed tantum ipsam absentiam lucis, lit. t.1. p.1. c.1
Tenebræ Ægypti quando palpabiles fuisse dicuntur, lit. to.1. p. 82. c. 4. sunt peccatores, lit. to.2. p. 37. c. 2. exteriores quomodo dicantur, mor. to. 2. p. 47. c. 1
Tenebræ exterminabuntur in futura vita, mor. to.2. pag. 561. c.4 ignorantiæ, culpæ, & gehennæ, myst. to.3. p. 44. c. 2
Tenebra, diabolum connotat, myst. to. 4. p. 15. c.2
Tenebræ miseriam denotant, myst. to. 4. p. 24. c. 4
Tenebra culpam, & ignorantiam significat, ibid.
Tenebras palpabiles tribus diebus habuerunt Ægyptii, lit. to. 4 p. 115. col. 3
Tenebræ bonis convertuntur in lucem, mor. to.4. p. 143. c.4
Tenebræ sunt mali, expos. t.5. p. 147. c. 4. dicuntur iniqui, sicuti lux dicuntur sancti, lit. t 6. p.24. c. 1
Tenebras facta fuisse tantummodo in terra Judæorum in morte Christi asserit Origenes, lit. to.2. p.87. c. 1
Tenebræ iniqui dicuntur, lux vero sancti, lit. to. 6. p 198. c.3
Tenebræ factæ in Passione Domini, quid significant, li. t.6. p.270. c.3
Tenebra duplex erat, lit. t.6. p. 338. c.1
Tenebræ. Hoc nomen tenebræ ponitur quandoque privative, quandoque positive, exp. glos. tom. 7. p. 38. c. 4
Tenebræ sunt causa deficiens, non efficiens operum, exp. glos. to. 7. p. 66. c.2

Tene-

Tenebra aliquando est nomen privationis, aliquando ponitur positive, exp. gl. tomo 7. p. 157. col. 2
Tenebræ dæmones, lit. tomo 7. p. 188. col. 4
Tenebras ignorantiæ quo pacto Deus illuminet, lit. to. 7. p. 202. col. 2
Tenebras culpæ quomodo illuminet Deus, ibid.
Tenebræ multiplices, ibid.
Tenebræ factæ per tres horas super universam terram moverunt Athenienses ad colendum ignotum Deum, lit. tom. 7. p. 300. col. 2
Tenebræ quid significent, lit. tom. 7. p. 347. col. 1
Tenere manum alicui, est ejus opera imitari, myst. to. 1. p. 28. col. 1
Tenent tympanum, & cytharam, & gaudent ad sonitum organi, ducunt in bonis dies suos, myst. tom. 4. pag. 54. col. 2
Tentatione non ingruente multi se gratos exhibent Deo, sed eo adveniente illi resistunt, myst. tom. 1. psg. 35. col. 4
Tentationes omnes memoria Crucis vincuntur, lit. to. 1. p. 49. col. 2
Tentatio gravis est, quæ fit per contumeliam detrahentium, myst. to. 1. pag. 73. col. 4
Tentationes magis instant tempore orationis, tunc enim veniuns cogitationes inutiles, atque immundæ, mor. to. 1. pag. 188. col. 2
Tentatio, cui non consentitur, non est peccatum, sed materia exercendæ virtutis, lit. tom. 1. p. 397. c. 3
Tentatio efficit nos cognoscere, quales simus ex nobis, & quales simus ex Deo, lit. tom. 1. p. 438. col. 3
Tentat homo, Deus, & diabolus, homo ut sciat, Deus ut probet, diabolus ut decipiat, lit. tom. 1. pag. 28. col. 1
Tentat Deum ille, qui duplici corde venit ad illum, & qui habens quod faciat sine ratione se committit periculo, lit. to. 1. p. 158. c. 1
Tentationes sunt laquei, mor. tom. 2. pag. 58. col. 2
Tentat diabolus multis modis, mor. tom. 2. pag. 59. col. 2
Tentat homo multos, ibid.
Tentat nos Deus multis modis, ibid. col. 1
Tentatio dicitur laqueus, mor. to. 2. p. 72. col. 1
Tentationes eliminat spiritualis lætitia, mor. tom. 2. p. 79. c. 2
Tentatio duplex, interior, & exterior, alleg. tom. 2. p. 83. c. 4
Tentationum mensura, mor. tom. 2. p. 85. col. 1
Tentatoris verba contra animam, alleg. tom. 2. p. 86 c. 3
Tentationes quatuor inimicorum, mor. tom. 2. p. 138. col. 1
Thema in festo Sancti Petri ad vincula, mor. to. 2. p. 144. c. 3
Tentatio humiliat hominem, & quomodo, mor. to. 2. p. 149. col. 4
Tentationum diabolicarum remedium, myst. tom. 2. p. 195. col. 4
Tentationes Dæmonum, & malorum non habent refugium, nisi in solo Deo, mor. tom. 2. p. 225. col. 2
Tentatio aquæ assimilatur, mor. to. 2. p. 229. col. 4
Tentationes quomodo circumdant simul, mor. tom. 2. p. 230. col. 1
Tentatio Christi nobis proponitur in exemplum, mor. to. 3. p. 240. c. 2
Tentationum quatuor genera, mor. tom. 2. p. 241. col. 3
Tentationes dicuntur pericula Inferni, & cur, lit. to. 7. p. 297. col. 3
Tentatio, cui non consentitur, non est peccatum, mor. to. 2. p. 300. c. 2
Tentationis utilitas, ibid.
Tentant Deum, qui simplicitatem habent in verbis, sed in corde habent malitiam, lit. tom. 3. p. 37. c. 3
Tentatio omnium gravissima est non tentari, lit. tom. 3. p. 141. col. 1
Tentationum quatuor genera, primum est leve, sed occultum, & dicitur timor nocturnus, secundum est leve, sed apertum, & dicitur sagitta volans in die, tertium est grave, & occultum, & dicitur negotium perambulans in tenebris, quartum est grave, & apertum, & vocatur incursus, & dæmonium meridianum, lit. to. 3. p. 236. col. 2
Tentationem nemo est qui fugiat, myst. tom. 4. pag. 38. col. 1
Tentatio carnis multiplex est, & favillæ assimilatur, myst. t. 4. p. 62. c. 2
Tentatio est vita hominis super terram, mor. tom. 5. p. 23. col. 1. justis est in exercitium virtutum, & purgationem peccatorum, mor. tom. 5. pag 78. c. 2. utilis ad multa, mor. tom. 6. p. 12. c. 1
Tentatio Christi non in eodem loco, si tamen in eodem die, nescitur, litter. to. 6. p. 12. col. 3
Tentatio triplex notatur, mor. tom. 6. p. 25. col. 2
Tentationis molestia brevis est, mor. tomo 6. p. 82. col. 3
Tentationis horam semper expectare debemus, mor. to. 6. p. 82. col. 4
Tentationes quæ fugiendæ, quæve amplexandæ sint, mor. ibid.
Tentare Deum est facere contra legem, lit. to. 6. p. 102. c. 3
Tentatio triplex docetur, & remedia contra ipsam ponuntur, lit. tomo 6. p. 153. col. 2
Tentationis modus diabolo congruit, ibid. col. 3
Tentatur Christus iisdem modis, quibus Adam tentatus fuit, lit. to. 6. p. 154. col. 1
Tentationes duæ sunt, lit. tom. 6. pag. 343. c. 3
Tentationum genera duo, mor. tom. 6. p. 253. c. 4
Tentari utile est sanctis propter Deum, lit. tom. 6. p. 261. c. 2
Tentatio pugna est, lit. tom. 6. p. 263. col. 1
Tentationes in perfectis, quæ multiplicentur, & quæ minuantur, exp. gl. tom. 7. p. 45. col. 3
Tentationum universitas per quæ significetur, lit. to. 7. p. 50. c. 3
Tentationem interiorem, quæ non procedat in opus, nullus debet alii dicere nisi in confessione, nam quando dicit, revelat eas diabolus, exp. gl. tom. 7. pag. 77. col. 4
Tentationes quinque novitiorum, mor. tom. 7. pag. 98. c. 3
Tentatio humana multa bona facit, lit. tom. 7. p. 99. col. 2. humana quæ sit, ibid.
Tentationis humanæ effectus multi, lit. tomo 7. p. 99. col. 3
Tentationibus resistentes diabolum vulnerant, lit. to. 7. p. 106. col. 2
Tentatio prædicatoris, & prælati, est tentatio ipsius subditi, mor. tom. 7. p. 160. c. 4
Tentationes diaboli quatuor, lit. tom. 7. p. 198. c. 1
Tentationis, & tribulationis utilitates, lit. to. 7. p. 228. c. 3
Tentationes exteriores, & interiores, lit. tomo 7. p. 246. col. 4
Tentatione interiori non fuit tentatus Christus, lit. to. 7. p. 246. c. 4
Tentationum necessitas, lit. tom. 7. pag. 267. col. 4
Tentatio tribus modis agitur, lit. to. 7. p. 285. c. 1. quare infirmis, & perfectis detur, lit. tom. 7. pag. 311. c. 4
Tentatio, cui non consentitur, non est peccatum, sed materia exercendæ virtutis, ibid.
Tentatio tribus modis agitur, lit. tom. 7. pag. 312. col. 4. est vita hominis super terram, lit. tom. 7. p. 364. col. 3
Tentabat Apostolus Deum, exp. gl. tom. 7. pag. 10. col. 1
Tentandi licentia pactum Domini cum diabolo cur vocetur, exp. gl. tom. 7. p. 143. col. 1
Tentare, ac se probare potest homo multipliciter, mor. t. 7. p. 245. c. 3
Tentatus per omnia Christus, quomodo, lit. to. 7. p. 246. col. 4
Tentavit diabolus de omnibus Christũ, de quibus tentaverat Adã, ib.
Tentat alio modo Deus, alio diabolus, lit. to. 7. p. 267. col. 4
Tentat homo, tentat diabolus, tentat ipsa caro, sed alio modo Deus, lit. tom. 7. p. 312. col. 4
Tepidi, & pusillanimes collectionem deserunt, lit. to. 7. p. 263. c. 3
Tentoria superbiæ causa ubi figebantur a decem tribubus, lit. tom. 4. p. 59. col. 1
Tentorium est Ecclesia, quæ militat super terram, myst. to. 4. p. 126. c. 1
Tentoria, & tabernacula habitationes sunt pauperum, litter. tomo 4. p. 206. col. 1
Tentoria sunt militantium, & raptorum, myst. tom 5. p. 91. col. 2
Tentoria ponunt dæmones, cum hominem faciunt oppressorem aliorum, & diligere rapinam, & malitiam, myst. tom. 5. p. 91. col. 2
Tentoria, & caulas suas in terra Ammonitarum dicuntur Nabuchodonosor, & exercitus ejus posuisse, & eam depavisse, ad designandum, quod sicut greges omnia depascunt, ita populi venientes cum Nabuchodonosor omnia bona terræ Ammonitarum depaverunt, & vastaverunt, expos. tom. 5. p. 91. col. 3
Ter vos dicimr ut sit peremptoria citatio, myst. to. 4. p. 120. c. 2
Ter væ quid significet, lit. tom. 2. p. 1. col. 1
Ter dicitur oh, oh, oh, & cur, expos. tom. 5. p. 214. col. 3
Terebinthus est quædam species quercus nigræ, lit. to. 1. p. 49. c. 1
Tererebinthus est, sub qua Jacob idola abscondit, mor. t. 4. p. 200. c. 2
Tergiversantium duo genera docentur, lit. tom 6. p. 202. col. 3
Tergum quomodo accipiatur, multis modis declaratur, myst. tom. 4. p. 65. col. 4
Tricene sunt mali amatores terrenorum, myst. tom. 2. p. 125. e. 1
Tenistrium significat carnis mortificationem, mor. tom. 1. p. 54. col. 4
Terminus dierum vitæ humanæ, an ita sit unicuique diffinitus, ut præteriri non possit, lit. tomo 1. p. 412. col. 4
Termini Ecclesiæ duo sunt, & qui, mor. tom. 4. pag. 89. col. 4. civitatis reædificandæ describuntur, lit. tom. 4. pag. 250. col. 2. divitum, suns divitiæ, & honores, lit. tom. 4. p. 313. col. 2. duo sunt, & qui sint, dicitur, mor. tom. 4. p. 194. c. 4
Fermentatum sacrificium vas contra legem datam filiis Israel, lit. tom. 5. p. 185. col. 3
Ternario multa peccata declarantur, lit. tomo 4. p. 4. col. 2. numero mysterium assignatur, lit. tom. 6. p. 5. c. 4
Terra in sui productione inanis, & vacua dicitur, quia sine vi germinandi, & sine ornatu, & sine habitatore erat, lit. tom. 1. p. 1. c. 1
Terra producit animam viventem in genere suo, cum Ecclesia generat fideles Sanctorum vitam imitantes, myst. tom. 1. p. 3. col. 2
Terra sine beneficio aquæ germinare non potest, lis. tom. 1. p. 8. c. 2
Terra irrigata a quatuor fluminibus egredientibus de Paradiso est mens humana, quatuor præcipuis virtutibus ornata, justitia, temperantia, fortitudine, atque prudentia, lit. tom. 1. p. 4. c. 4
Terra cur maledicta sit a Deo, & non aqua, lit. tom. 1. pag. 6. c. 3
Terra omnis corrupta coram Deo est ipse homo propter quem omnia condita sunt, quo corrupto per peccatum omnia dicuntur corrupta, lit. tom. 1. p. 9. c. 3
Terra unius labii, & postea divisa, est Ecclesia, quæ habet unitatem fidei, & professionem, sed ab hæreditate dividitur, lit. to. 1. p. 15. c. 3
Terra prius humus est dicta, deinde arida, lit. to. 1. p. 2. c. 1. Pluribus nominibus appellata, humus, arida, terra, solum, tellus, ibid.
Terra est locus, & mater viventium, ad quam cito reverti oportet, myst. tomo 1. p. 35. c. 4. est triplex, scilicet, quam terimus, gerimus, & quærimus, mor. tomo 1. p. 43. c. 2
Terra malorum plena urticis est, dum se implicant negotiis sæcularibus, lit. tom. 1. pag. 48. col. 1
Terra lacte, & melle manans Christus, in quo est lac humanitatis, & mel Divinitatis, lit. tom. 1. p. 49. col. 3
Terra triplex, spinosa, lutosa, petrosa, scilicet, superbi, avari, & luxuriosi, in his verbum Dei non fert fructum, myst. to. 1. p. 69. c. 2

Terræ fructus absque pecunia comedunt Prælati, qui Ecclesiastica commoda ad usum corporis accipiunt, sed exhortationis ministerium populo non impendunt, lit. tom. 2. p. 436. c. 1
Terra triplex, viventium, mortuorum, & morientium, myst. tom. 2. pagina 16. columna 1. promissionis beatam patriam significat, alleg. tom. 2. p. 21. c. 1
Terra viventium Christus, mor. tom. 2. pag. 21. col. 3
Terræ pinguedo significat stabilitatem in bono, mor. to. 2. p. 45. c. 3
Terra Mariam significat, mor. tom. 2. pag. 54. col. 2
Terra quomodo dicatur fundata super aquam, lit. ibid.
Terra ubi seminatur semen bonorum operum, mor. to. 2. p. 58. c. 1
Terra quomodo est plena Dei misericordia, lit. tom. 2. p. 80. c. 1
Terra significat minores in Ecclesia, & peccatores, ibid.
Terra quadruplex est inhabitanda, lit. to. 2. p. 93. c. 2
Terra significat Ecclesiam, ibid.
Terra triplex, quæ teritur, quæ geritur, quæ petitur, moral. tomo 2. p. 119. col. 4
Terra triplex, viventium, morientium, & mortuorum, myst. to. 2. pag. 122. col. 3
Terræ fines qui dicantur, mor. tom. 2. pag. 160. col. 4
Terra triplex, viventium, morientium, & mortuorum, mor. tom. 2. p. 162. c. 3. exponitur de Christi humanitate, & de B. Virgine, anagog. tomo 2. p. 164. c. 3
Terræ conditiones B. Virgini comparantur, mor. t. 2. p. 165. c. 1
Terræ motus sunt prædicatores, mor. to. 2. pag. 166. col. 4
Terra promissionis comparatur columbæ, lit. tom. 2. pag 167. c. 3
Terra significat humilitatem B. Virginis, alleg. to. 2. p. 181. col. 4
Terra multiplex dividitur, & distribuitur diversimode a Deo, mor. tomo 2. pag. 206. col. 1
Terra quæ usque ad fenestras templi ascendit, mor. to. 2. p. 216. c. 4
Terram viventium dividit Deus in præsenti per spem, in futuro autem in re, mor. tomo 2. p. 206. c. 1
Terræ promissionis divisio in Josue, lit. ibid.
Terra dicitur B. Virgo Maria, alleg. tom. 2. p. 233. c. 1
Terra, homo terrenus, terminus ejus, mors, & terminus terræ, homo moriens, medium, sanitas, vel homo sanus, mor. to. 2. p. 255. c. 1
per Terram intelligitur natura hominis, mor. tom. 2. p. 262. c. 2
Terræ immobilitas dicitur esse ejus stabilitas, & fundamentum, lit. to. 2. pag. 266. c. 1
Terra moralis est cor hominis, in qua seminatur verbum Dei, ut fructum operum afferat, mor. ibid. col. 2
Terræ, idest, cordis stabilitas est timor Domini, ibid.
Terra potest denotare Ecclesiam, & quomodo, lit. to. 2. p. 266. col. 2
Terra circumdatur aquis, mor. ibid.
Terra dicitur B. Virgo, lit. tomo 2. p. 267. col. 3
Terra dicitur corpus Christi, & quomodo, moral. tomo 2. pagina 267. col. 3
Terra per quid renovatur, lit. tomo 2. pag. 269. c. 1
Terra desiderabilis est cœlum, mor. tom. 2. p. 277. col. 1
Terra fructifera dicitur Ecclesia, mor. tom. 2. p. 282. col. 4. fructifera est Theologia, ibid.
Terra dicitur corpus Christi, lit. tomo 2. pag. 297. col. 1. dicitur Ecclesia, ibid.
Terra est anima humana, in qua Dominus in baptismate virtutum semina jecit, lit. tomo 3. p. 108. col. 2
Terra inimicorum est caro corrupta, ubi semina vitiorum, & pravorum desideriorum nascuntur, ibid.
Qui carnis desideria sectantur in terra inimicorum dicuntur habitare, lit. tom. 3 p. 108. col. 2
Inveterascunt, quando in consuetudinem transeunt peccata, ibid.
Terra triplex est, viventium, morientium, & mortuorum, scilicet cœlum, mundus, & infernus, myst. to. 3. p. 214. c. 1
Terra triplex, una quæ pedibus teritur, secunda, quæ geritur, tertia, quæ quæritur, ibid. col. 2
Terra carnales signat, lit. tomo 4. p. 5. c. 2
Terra, Paradisus, anima, claustrum Ecclesia, myst. to. 4. p. 4. c. 2
Terra Ecclesia, myst. tom. 4. p. 8. col. 1. deserta sacra Scriptura a Judæis deserta, myst. to. 4. p. 15. col. 1
Templum sæpe sumitur pro mansionibus templi, lit. to. 4. p. 16. col. 1
Terra derelinquetur, quæ sit illa, lit. to. 4. p. 21. c. 1
Terræ medium Judæam esse demonstratur, ibid. col. 3
Terra Zabulon, & Nephtalin quo in loco sint, lit. to. 4. p. 24. c. 3
Terra pro habitatoribus sumitur, lit. to. 4. p. 28. c. 2
Terra pro terrenis hominibus accipitur, lit. to. 4. p. 30. c. 3
Terra pro terræ amatoribus sumitur, lit. to. 4. p. 30. c. 4
Tepore Jorá Regis Israel filii Achab negaverunt sibi, lit. t. 4 p. 39. c. 1
Terra Juda capta fuit a Chaldæis tribus annis ante captivitatem Moab, ibid. col. 3
Terra Juda religio dicitur, myst. to. 4. p. 45. c. 4
Terra Juda scientia scripturarum, lex, Prophetæ, Evangelistæ, myst. to. 4. p. 45. col. 4
Terra Ægypti, sumitur pro universo mundo, myst. to. 4. p. 46. col. 2
Terra Sanctorum, corpus eorum interpretatur, lit. to. 4. p. 57. c. 1. pro gente sumitur, in quacumque terra predicaveris, myst. to. 4. p. 66 c. 2
Terra Austri, terra luminis est, & fervoris, & claustri, myst. t. 4. p. 64. c. 2. tribulationis, & angustiæ Ægyptus, &c. lit. to. 4 p. 64. c. 3
Terra tribulationis, claustrum est, myst. to. 4. p. 64. col. 4. viventium est ipsa gloria, ac beatitudo, lit. to. 4. p. 84. col. 3
Terra viventium, terra promissionis, lit. to. 4. p. 125. c. 1. sitiens beata Virgo Maria sicca a fomite peccati, myst. t. 4. p. 184. c. 1. metaphorice lugere dicitur, & exultare quoque, lit. t. 4. p. 130. c. 3. Israel mulieri adulteræ comparatur, lit. t. 4. p. 182. c. 2. sunt laici laboribus dediti, myst. t. 4. p. 153. c. 4. sæculares denotat, & laicos, myst. to. 4. p. 153. c. 4. Medorum, in qua captivati erant Judæi, ad Aquilonem erat, liter. to. 4. p. 183. c. 4. tunc lugere dicitur, quando sterilis est, lit. t. 4. p. 210. c. 3. Babylonica montuosa est, myst. tom. 4. p. 213. c. 4. Ægypti tenebræ infidelitatis, vel dicitur peccatum, myst. t. 4. p. 221. c. 1. mollis naturæ dicitur, myst. tom. 4. p. 223. c. 2
la Terra promissionis, quando est magna copia locustarum, & peste moriantur, quomodo colligantur, lit. t. 4. p. 21. c. 3
Terra aliena in qua notatur, non sumus, infernum est, lit. t. 4. p. 231. c. 2
Terra Benjamin vitam æternam significat, myst. tom. 4. p. 252. c. 4
Terra triplex declaratur, myst. tom. 4. p. 305. c. 2. ob tria movetur, myst. t. 4. p. 308. c. 4. promissionis multa diversimode denotat, myst. tom. 4. p. 312. c. 2. triplex describitur, ibid. c. 4
Terra, id est, Ecclesia est invia, cum non est aliquis, qui faciat Dei mandata, myst. tom. 5. p. 13. c. 4
Terra, quando sit plena sanguine, & civitas, vel habitatio iniquitate, mor. tom. 5. p. 31. c. 4
Terra, id est Ecclesia, tunc vastata est, cum non habet fructum bonorum operum, myst. to. 5. p. 13. c. 4
Terra, id est, Ecclesia, tunc invia est, cum non habet exempla Sanctorum, ibid.
Terra, idest, Ecclesia vastatur, cum in Ecclesia sacramenta non ministrantur, ibid.
Terra, idest, Ecclesia, tunc invia est, cum non sint aliqui, qui divina perficiant mandata, myst. ibid.
Terra Chanaan est mundus iste, myst. tom. 5 p. 65. col. 3
Terræ inviæ, & sitienti comparantur illi, qui deviant per errores, & curiositates quantum ad intellectum, & semper plus, & plus terrena cupiunt, & sitiunt quantum ad effectum, myst. to. 1. p. 72. c. 4
Terra fluens lacte, & melle, quæ dicitur terra fluens lacte castitatis, & melle devotionis, quia in religione abundat munditia carnis, & devotio cordis, mor. tom. 5. p. 73. c. 4
Terra Assyriorum societatem superborum, sive ambitionem dignitatum significat, myst. to. 5. p. 83. c. 4
Terram pede percutere est affectum suum imprimere in terrena prosperitate, myst. tom. 5. pag. 91. col. 2
Terra Phatures est cœlestis, myst. to. 5. p. 101. c. 2
Terra diaboli sunt peccatores, myst. tom. 5. p. 107. col. 1
Terra est Ecclesia, myst. to. 5. p. 109. col. 2
Terræ populus est populus Ecclesiæ, ibid.
Terra circumsepta montibus calidior esse solet, myst to. 5. p. 115. c. 2
Terra Sennaar est locus Babylonis, in quo fuit campus Duram, & turris, quam conati sunt ædificare gigantes, exp. tom. 5. p. 146. col. 1
Terra Ægypti dicitur a terendo, quia ibi atteruntur peccatores, myst. to. 5. p. 171. c. 4
Terra promissionis montuosa est, exp. to. 5. pag. 179. col. 2
Terra est anima, vel liberum arbitrium, myst. ibid.
Terra significatur duodecim tribubus, lit. to. 5. p. 190. c. 1. seipsam portat, exp. tom. 1. pag. 190. col. 1
Terra sunt avari, myst. tom. 5. pag. 106. c. 1. Philistinorum est terra Chanaam, expos. tom. 5. p. 208. col. 3
Terra Chanaam, & Judæam, & Palæstinam comprehendit, ib.
Terra mota est, quando petræ scissæ sunt, exp. tom. 4. p. 211. c. 4
Terra dicitur liberum arbitrium, myst. to 5. p. 218. c. 4. Adrach vocatur Syria, exp. tom. 5. p. 219. col. 2
Terra Galaad, & Libani fertilissimæ sunt, exp. tom. 5. p. 221. c. 2
Terra suo pondere stat, & fundatur in medio, exp. to. 5. p. 222. c. 3
Terra Aquilonis dicitur Chaldæa, & cur, exp. to. 5. p. 214. c. 3
Terram capiti imponere quid sit, mor. tom. 5. p. 246. col. 2
Terra dicitur caro, myst. to. 5. p. 249. col. 1. Israel status perfectorum est, mor. to. 6. p. 8. c. 4. patientia dicitur, mor. to. 6. p. 49. c. 2
Terra Zabulon Galilæam exprimit, lit. tom. 6. p. 92. col. 2. bona, bonos denotat, mor. tom. 6. p. 96. c. 1. maledicitur propter peccata hominum, lit. to. 6. p. 208. col. 3
Terram quis occupare dicatur, mor. to. 6. pag. 214. col. 2
Terra bonos denotat, mor. tom. 6. p. 222. col. 2
Terræ commotio est a bonis moribus alienatio, lit. to. 6. p. 254. c. 1
Terræ commotio est a vera fide separatio, ibid.
Terra per tria movetur, & quartum quod sustinere non potest, lit. to. 6. p. 254. col. 1
Terra sunt laici, myst. to. 6. p. 255. col. 4. & fluvius Domini Prælati terreni, mor. tom. 6. p. 296. c. 2. denotat peccatum, & cur, mor. tom. 6. p. 345. c. 4. dicitur caro Christi, myst. tom. 6. p. 345. c. 4. renovantur multipliciter, mor. to. 6. p. 368. col. 4. interpretatur consideratio mortis, mor. to. 6. p. 383. col. 4
Terra Ægypti est libertas, sive facultas peccandi, expos. glos. tom. 7. pag. 145. col. 4. Israel est facultas bene agendi, ibid.

Terra dedit fructum suum, idest, beata Virgo Christum, mor. tom. 7. pag. 145 c. 1. idest, Ecclesia per tria movetur, mor to. 7. p. 155. c. 3
Terra cur Christus dicatur, lit. to. 7. p. 173. col. 1
Terra aquosa, & humida est caro Christi sanguine proprio respersa, lit. to. 7. pag. 173. col. 1. est anima, agricola Christus, vicarius ejus est prædicator, semen est verbum Dei, lit. tom. 7. p. 173. c. 4
Terra ante Christi ascensionem erat inanis, & vacua, lit t. 7. p. 174. c. 4
Terræ quatuor anguli qui, lit. tom. 7. pag. 198. col. 1
Terra scabellum pedum, &c. idest, homines, lit. tom. 7. p. 230. c. 3
Terræ quare competat ratio fundamenti, lit. tom. 7. pag. 240. c. 1
Terra quomodo super aquas firmata dicatur, ibid.
Terra seipsa stat virtute divina eam stabiliente, ibid.
Terra quomodo super nihilum fundata dicatur, lit. to. 7. p. 240. c. 1. quid significet, lit. to. 7. p. 250. c. 1. reproba quid, ibid.
Terram movit in Passione Dominus, lit. tom. 7. p. 274. c. 2
Terra Chananæorum quare fuerit data Israeli, lit. t. 7. p. 295. c. 4
Terra cur potius habet venas aquarum, & non cetera elementa, lit. to. 7. p. 344. c. 2. quare purgatione indigeat, lit. tom. 7. p. 345. c. 2. triplex quid significet, lit. tom. 7. p. 355. col. 4
Terræ tres partes quid significent, mor. tom. 7. p. 391. col. 4
Terra, ejusque partes quid significent, lit. tom. 7. p. 392. c. 1
Terra quando percutiatur, mor. tom. 7. p. 398. c. 4. Christus est, in quo fundata est Ecclesia, lit. tom 7. p. 403. c. 1. quid significet, lit. tom. 7. p. 415. c. 1
Terræ-motus magnus tempore Judæorum factus, litter. tomo 4. pag. 29. columna 4
Terræ-motus in adventu Angeli quid denotat, lit. to. 6. p. 113. c. 4
Terræ-motus in adventu Angeli quid significat, lit. to. 6. p. 272. col. 3
Terrena substantia æternæ felicitati comparata, pondus est, non subsidium, mor. to. 1. p. 397. col. 4
Terrena cogitatio deprimit intellectum vana curiositate, ut non liceat cogitare utilia, mor. tom. 3. p. 154. c. 2. promittebat lex vetus, nova vero cœlestia, lit. tom. 7. pag. 38. col. 3
Terrenorum cognitio fere impedit omnes, ignorantia autem paucos, aut nullos, lit. tom. 7. pag. 106. col. 1
Terribilis quare dicatur judicii expectatio, lit. to. 7. p. 264. col. 1
Territus Paulus quare jubeatur ingredi, &c. lit. to. 7. p. 290. c. 4
Tersa interpretatur explorans gaudium, mor. to. 2. p. 182. col. 3
Tertiis personis, sanctificetur, fiat, &c. cur utatur Dominus in oratione, lit. tom. 6. pag. 198. col. 4
Tertius est servus chorus Prophetarum, myst. to. 6. p. 249. col. 4
Tertullus orator contra Paulum, lit. tom. 2. pag. 131. col. 4
Testa nova quod capit inveterata sapit, mor. to. 4. p. 168. col. 3
Testam roborari per ignem quid significet, lit. to. 7. p. 172. c. 4
Testamentum novum cœlo, & vetus terræ comparatur, in illo cœlestia promittuntur, in vetari tantum terrena, alleg. tom. 1. p. 1. col. 2. Dei enarrare quid sit, mor. tom. 2. p. 13. col. 1
Testamenta sunt ubera lactentium, myst. to. 2. p. 16. col. 2. dicuntur palpebra Dei, mor. tom. 2. p. 22. c. 3. significantur per labia, mor. tom. 2. p. 31. col. 2
Testamenta sunt fontes aquarum, lit. to. 2. p. 35. col. 2
Testamentum boni Prælati, mor. to. 2. p. 57. col. 3
Testamenta significantur per alas duas, mor. to. 2. p. 82. c. 1
Testamentum novum dicitur abyssus, mor. tom. 2. p. 110. c. 3
Testamentum Dei per Christum confirmatum multis modis polluitur a peccatoribus, myst. to. 2. p. 141. col. 2
Testamenta sunt duo ubera, mor. to. 2. p. 150. col. 2
Testamentum novum est chirographum inter Deum, & homines, mor. to. 2. p. 190. col. 4
Testamentum dicitur mons æternus, mor. to. 2. p. 194. c. 1
Testamentum duplex, alleg tom. 2. p. 217. col. 3. novum in morte Christi confirmatum, alleg. tom. 2. pag. 230. col. 3. fidele Christi honor est, alleg. tom. 2. p. 234. col. 1
Testamentum dicitur sacra Scriptura, mor. to. 2. p. 234. c. 4. novum dicitur Testamentum consummatum, mor. to. 2. p. 292. c. 2
Testamentum vetus recte dicitur vorago, & cur, lit. to. 2. p. 323. c. 2. vetus recte dicitur acervus lapidum, ibid.
Testamentum utrumque datum est in monte, lit. to. 3. p. 14. c. 4
Testamentum vetus, & novum sunt thesauri sapientiæ Dei, in his enim aperitur scientia faciendi bonum, & prudentia vitandi mala, & verba sacræ scripturæ margaritæ sunt non projiciendæ canibus, lit. to. 3. p. 171. c. 4. morte tantum confirmatur, neque enim valet quamdiu vivit, qui testatus est, lit. to. 3. p. 291. c. 2. est baptismale pactum, qui illud violat, non stat in testamento suo, lit. to. 3. p. 191. c. 2. est misericordia Domini, myst. to. 4. p. 128. c. 3
Testamenta duo magis sunt vicina, & convenientia quam unita, expos. tom. 5. p. 224. col. 2
Testamentum novum, excepto Marci Evangelistæ, & Apostoli Matthæi Evangelio, totum Græce contextum est, lit. to. 6. p. 1. c. 1
Testamenti veteris principium peragit de generatione cœli, & aliorum elementorum, nempe liber Genesis, lit. to. 6. p. 2. c. 2
Testamenti novi principium tractat de generatione Christi, & aliorum videlicet Evangelium Matthæi, lit. to. 6. p. 2. col. 4
Testamento veteri Dominum Abrahamo jurasse non legitur, lit. tom. 6. pag. 3. columna 1
Testamentum vetus quibus comprehendatur, & quot, myst. tom. 6. pag. 54. col. 1
Testamenti firma promissio, lit. to. 6. p. 139. c. 1
Testamentum vetus tria continet, lit. to. 6. p. 279. col. 2
Testamentum vetus quomodo in novo, Prol. to. 7. p. 4. c. 1
Testamentum novum quomodo in veteri, ibid.
Testamentum cur vetus dicatur, & novum, lit. to. 7. p. 126. c. 2
Testamentum novum dicitur libertatis, & spiritus, mor. to. 7. pagina 150. col. 1
Testamentum Dei est sacra Scriptura, mor. to. 7. p. 155. col. 1
Testamentum Dei est sanguis Christi, & pax, ibid.
Testamenta sunt duæ mulieres, lit. tom. 7. pag. 162. c. 3
Testamenti veteris, & novi linguæ, lit. tom. 7. p. 238. c. 2
Testamentum Christi melius quam vetus, lit. tom. 7. p. 255. c. 3
Testamentum vetus promittebat terrena, novum vero cœlestia spondet, ibid.
Testamentum Christi dicitur innovare, & novum ob multas caussas, lit. tom. 7. p. 255. columna 4
Testamentum Dei cum homine duplex, ibid.
Testamentum novum Christi habet omnia ad testamentum requisita, lit. tom. 7. pag. 259. col. 3
Testamentum novum perficitur in sanguine Christi, sicut littera, vel liber, &c. ibid. col. 4
Testes iniqui contra nos qui sint, myst. tom. 2. p. 63. col 4
Testis falsitas contra Christum, alleg. tom. 2. p. 88. c. 1
Testes veri, & falsi, ibid. col. 2
Testis æquus, cujus vita verbis respondet, mor. to. 2. p. 88. c. 2
Testes falsi loquuntur vana, alleg. tom. 2. pag. 99. c. 4
Testium advocatio in judicio quomodo fiet, alleg. to. 2. p. 128. c. 3
Testis falsus Deum offendit, qui est veritas, & judicem, cui veritatem occultat, & reum, quem sua falsitate condemnat, lit. tom. 3. pag 83. col. 3
Testis ea tantum afferere debet, quæ cognovit, lit. to. 3. pag. 83. c. 3
Testis unus non sufficit, lit. tomo 6. p. 62. col. 1. falsificus tribus nocet, & quibus, dicitur, lit. tomo 6. p. 129. col. 2
Testes falsi fuerunt contra Dominum propter tria, quæ notantur optime, ibid.
Testes de terra tres, de cœlo quoque tres in transfiguratione habemus, lit. to. 6. p. 187. col. 4
Testes quas conditiones habere debeant, dicitur, lit. to 6. p. 192. c. 1
Testium conditiones, lit. tom. 6. p. 276. col. 3
Testes tres erunt contra malos in judicio, lit. tom. 7. p. 218. c. 4
Testium nubes inducitur, lit. to. 7. p. 271. col. 1
Testis non idoneus quis, lit. tom 7. p. 280. col. 2
Testes tres probant Christum esse Deum, lit. tom 7. p. 355. c. 3
Testes tres irrefragabiles, quod Christus est verus homo, ib. col. 4
Testes Domini fideles, lit. tom. 2. p. 373. c. 3
Testiculi sunt virtus, & scientia, myst. tom. 6. p. 251. c. 3
Testimonium bonum propriæ conscientiæ habens, dicitur habere semen in semetipso, myst. tomo 1. pag. 2. col. 2
Testimonia veritatis Christi, quæ sint, alleg. tom. 1. pag. 129. c. 1
Testimonia Dei Scripturæ sacræ, mor. tom. 2. p. 206. col. 2
Testimonia in cœlo, & in terra, ibid.
Testimonia a nobis custodienda, ibid.
Testimonium bonum in conscientia dicitur gloria, mor. t. 2. p. 223. c. 2
Testimonia Dei meditari debemus, mor. tomo 2. p. 305. c. 1
Testimonia mirabilia Dei multiplicia sunt, lit. tom. 2. p. 215. c. 4
Testimonia Dei cur mirabilia; lit. tomo 2. p. 216. col. 1
Testimonia dicuntur præcepta, quæ dicuntur fundata in æternum, & cur, lit. tomo 2. p. 318. col. 4
Testimonium duplex dicti, & facti, & utrumque rectum debet esse, lit. to. 3. p. 40. c. 3. in Judæos, lit. to. 4. p. 3. c. 1. prophetiam denotat, lit. to. 4. p. 23. c. 2. triplex assignatur, lit. tom. 4. p. 210. col. 2
Testimonia falsa cōtra Christū multa dixerūt Hebræi, l. t. 4. p. 225. c. 3
Testimonium conscientiæ primus filius pœnitentiæ dicitur, mor. tom. 6. pag. 5. col. 1
Testimonium quotuplex, & quid, lit. tom. 6. p. 223. c. 4
Testimonium verum quatuor vult, lit. tom. 6. pag. 229. c. 2
Testimonium certum est, quod fit ex visu pariter, & auditu, mor. tomo 6. p. 302. col. 1
Testimonium Christi indubitatum est, lit. tom 6. pag. 302. c. 2
Testimonia duo ponuntur propter Hebræos, lit. ibid.
Testimonium majus est operum, quam hominum, mor. to. 6. p. 320. c. 4
Testimonium dantes in terra, sunt tres, exp. gl. to. 7. pag. 117. col. 4
Testimonium conscientiæ duplex, lit. tom. 7. p. 122. col. 4
Testimonium aliud oris, aliud operis, lit. to. 7. p. 125. c. 2
Testimonium est nisi de visu, & auditu, lit. tom. 7. p. 145. col. 1
Testimonium facti fortius est quam verbi, a quo martyres dicti sunt, idest, testes, lit. tomo 7. p. 181. col. 1
Testimonium fidei quare hominem probet, lit. to. 7. p. 270. c. 3
Testimonium quod Christus verus est Deus, tres perhibent personæ, lit. tomo 7. p. 355. col. 3
Testimonium divinitatis, & humanitatis Christi, lit. to. 7. p. 366. c. 1
Teth interpretatur bonum, lit. tomo 2. pag. 308. col. 4
Teth interpretatur exclusio, & cur, lit. tomo 2. pag. 308. c. 4

interpretatur super, vel infra, seu bonum, aut exclusio, myst. to. 3. pag. 67. col. 3
Tetragrammaton nomen Dei ineffabile quatuor litteris conscriptum & significat principium vitæ passionis istius, lit. tom. 1. p. 77. c. 4
Tetrarcha quid sit, & quis, lit. tom. 6. p. 53. col. 1
Tetrarcha verus, qui suam carnem domat, lit. tom. 6. p. 99. c. 1
Tetrarchia quarta pars regni est, lit. tom. 6. p. 148. c. 3
Thabor interpretatur lumen veniens, significat dignitatem, myst. to. 4. p. 135. c. 2. & Carmelus montes fertilissimos, mor. tomo 4. p. 256. col. 1. lumen veniens interpretatur, ibid. mons est in Galilæa rotundus, & altus, exp. tom. 5. pag 170. c. 4
Thadæus attendens principem interpretatur, lit. to. 6. p. 38. c. 2
Thadæus corculus quoque dicitur, quasi colens color, ibid.
Theatrum quid, lit. tom. 7. pag. 302. col. 2
Thalamus quilibet templi duas habebat frontes, & quæ, exp. tom. 5. pag. 128. col. 3
Thalamorum mensura, expos. tom. 5. p. 117. col. 4
Thalamus nuptialis utera, virginalis, myst. tom. 6. p. 218. col. 3
Thamar significat electos de Judæis, & Gentibus, quibus annunciata est incarnatio Christi, alleg. tom. 1. p. 54. c. 3. interpretatur commutans, sive amaritudo, & significat Ecclesiam gentium, quæ nomen, & habitum mutavit, myst. tom. 1. p. 219. col. 3
Thamar est urbs in solitudine, quam & Salomon miris operibus extruxit, & hodie Palmira nuncupatur, Hebræoque sermone Thamar dicitur, quæ in lingua nostra palma sonat, expos. tom. 5. p. 142. col. 4
Thamar denotat Ecclesiam, mor. tom. 6. p. 349. c. 2
Thamar interpretatur amaritudo, ibid.
Thamarem nullus filiorum Judæ habuit, lit. tomo 6. p. 3. c. 2
Thamar revera non erat Judæ nec nurus, nec meretrix, & quomodo quare, ibid.
Thamar quare meretrix non erat Judæ, lit. tom. 6. p. 3. col. 2
Thamar quare nurus Judæ non fuit, ibid.
Thamar finxit se meretricem, ob seminis Israelis amorem, lit. tom. 6. pag. 3. col. 2
Thamar in uxorem data est Her, primogenito Judæ, ibid.
Thamar amaritudo exponitur, litter. tomo 6. p. 3. c. 3
Thamar dicitur synagoga amara, mor. ibid.
Thamar nurus Judæ, quomodo integra remansit, lit. ibid.
Thamar fuit de filiabus Aram, & non Chanaam, ibid.
Thaneos interpretatur mandans humilitatem, mor. tomo 2. pagina 200. columna 2
Thanis civitas est, & interpretatur humile mandatum, mor. tom. 2. p. 204. col. 1
Thanis humile mandatum interpretatur, myst. tom. 4. p. 64. c. 2
Thanis interpretatur humile mandatum, myst. to. 5. p. 103. col. 2
Tharaca Rex Æthiopiæ vadit contra Sennacherib, & occiditur, lit. tom. 4. p. 80. col. 3
Thare pater Abrahæ idololatra fuit, & Judæi in Ægypto, myst tom. 5. pag. 56. col. 1
Tharsis regio est, unde afferebatur aurum, & argentum Salomoni, lit. tom. 4. pag. 204. col. 2
Tharsis civitas est Ciliciæ, expos. tom. 5. p. 192. c. 3
Tharsis exploratores gaudiorum designat, & quomodo, myst. tom. 5. pag. 96. col. 2
Tharsi positus mihi interpretatur, mor. tom. 5. p. 249. col. 2
Tharsi interpretatur exploratio gaudii, myst. to. 5. p. 232. col. 2
Thecua castrum quoddam Jerusalem, lit. tom. 4. pag. 191. c. 5
Thecue oppidum est in tribu Juda, expos. tom. 5. p. 183. col. 1
Thema in adventu Domini, lit. tom. 2. pag. 102. col. 4
Thema purificationis B. Virginis, mor. tom. 2. p. 190. c. 2
Thema in Pentecoste, lit. to. 2 p. 269. c. 1. de Sancta Magdalena, mor. tom. 2. p. 234. col. 4. de Beata Agnete Virgine, mor. tom. 2. pag. 311. col. 4. de Beato Laurentio, lit. tom. 2. pag. 322. columna 4. de Beata Virgine, lit. tom. 2. pag. 273. columna 4. datur pro festo cujusvis Apostoli, myst. tomo 4. p. 92. col. 1. datur de Passione Christi, myst. tom. 4. p. 112. col. 4
Thamar vidua sedit in bivio itineris, mor. to. 4. p. 199. c. 3
Thamara sunt exploratores ascensionis, lit. to. 4. p. 211. col. 3
Thema datur pro die Pentecostes, mor. to. 4. p. 289. c. 4. datur pro festo S. Agnetis, myst. tom. 4. p. 307. c. 3
Thema pulcherrimum datur in die animarum, myst. to. 4. p. 309 c. 2
Thema bonum ad peregrinos, vel ad religionem intraturos, myst. tom. 5. p. 90. col. 2
Thema interpretatur deficiens, exp. to. 5. p. 92. c. 3
Thema in annunciatione Domini, myst. tomo 5. p. 136. c. 2
Themam metropolis Edom, myst. tom. 5. p. 183. col. 4
Thema in Passione, vel in Natali Domini, mor. to. 5. p. 298. c. 1
Thema in quadragesima de piscina, myst. tom. 6. p. 311. col. 4. in dedicatione, vel reconciliatione Ecclesiæ, mor. tomo 6. p. 252. c. 2, in festo Beati Pauli, lit. tom. 7. p. 148. c. 2
Theodotius inter novos, & veteres medius incedit, lit. tom. 6. pag. 1. columna 1
Theologi Azotice loquuntur, myst. tom. 4. p. 79. c. 4
Theologia in principio nihil videtur, in fine difficillima, litter. tom. 6. p. 51. col. 2. maxime grano synapis comparatur, litter. to 6. pag. 97. col. 1. est lea, myst. to. 4. p. 178. col 4. cum aliis scientiis quibus figuris significetur, lit. to. 7. p. 138. col. 1
Theologiæ omnes aliæ scientiæ ancillantur, ibid.
Theologi quomodo fugiont a Domino, alleg. to. 2. p. 74. col. 2. mali testes iniqui contra Christum, mor. tom. 2. p. 88. c. 2
Theologus malus qui de scientia sua non reddit Deo tributum debitum, mor. tom. 2. p. 91. col. 1
Theologi, & Philosophi nolunt perscrutari iniquitates, sed volunt perscrutari Deitatem, mor. tom. 2. pag. 158. col. 4
Theologi comedendo cibum sacræ Scripturæ quare non saturentur, mor. to. 2. pag. 202. col. 4
Theologia quomodo versa sit in salsuginem. mor. to. 2. p. 282. c. 4
Theologi multi magis innituntur prophetiæ, quam Theologiæ, & tales non declarant sermonē Dñi, sed id scrutantur, l. t. 3. p. 316. c. 1
Theologus debet opere adimplere, quod docet sermone, & qui audit a docto, opere compleat, lit. to. 3. p. 202. c. 2
Theologus tunc proficit in regnum, quando fit prælatus, myst. tom. 5. pag. 59. col. 2
Theologi quidam Thimiama, & unguentum Domini ponunt super mensam, quia simul cum studio sacræ Scripturæ orationi, & devotioni videntur incumbere, myst tom. 5. p. 87. c. 2
Theologi habent vocem multitudinis exultantis in mensa, quia multos habent auditores exultantes in eorum doctrina, ib.
Theologi quidam locant se dæmonibus, qui falsas confessiones faciunt, vel falsas lacrymas emittunt, myst. to. 5. p. 87. c. 2
Theologi quidam circumliniunt oculos stibio, quia in intuitu exteriori simulant se habere ruborem charitatis, & ornant se exterius ornamento honestæ conversationis, ib.
Theologi quidam sedere se simulant in lecto pulcherrimo, idest, prætendunt se habere tranquillitatem, & quietem mentis, & munditiam cordis, ibid.
Theologi quidam mensam ornatam habent coram se, quia in sacra Scriptura studiosi videntur esse, myst. tom. 5. p. 87. c. 2
Theologi quare inter homines omnes grati esse debent, myst. tom. 7. pag 22. col. 1
Theologi debent imitari Eleazarum, 2. Machab. 6. lit. to. 7. p. 68. c. 3
Theologi, & Monachi curiales arguuntur, mor. to. 7. p. 94. c. 1
Theologi ad quid recipiunt semen verbi Dei, qui nunquam volunt seminare, lit. to. 7. p. 131. col. 3
Theologi, & Doctores quomodo sint Pædagogi, moral. tom. 7. pag 152. c. 1. Vacui, qui sint, lit. to. 7. p. 163. c. 3
Theophilus interpretatur Dei amator, lit. to. 7. p. 278. c. 4
Theosebia cultus divinus, & veneratio Sanctorum dicitur, lit. tom. 6. pag. 15. col. 4
Theosebia quid, lit. tom. 6. pag. 148. col. 1
Teraphin quid proprie significant, exp. to. 5. p. 169. col. 4. Sunt & prava idola parvæ imagines, lit. to. 1. p. 213. c. 3
Therebintus arbor nigra, & rara, lit. to. 4. p. 18. c. 1
Therebintus instructionem designat, myst. to. 5. pag. 112. c. 2
Thersa pulchra est mundus, myst. tom. 6. pag. 255. c. 2
Thesaurizare absque hærede, afflictio, mor. to. 2. p. 102. c. 3. Iniquitatem, est injustas exactiones imponere, lit. to. 5. p. 185. c. 1
Thesaurizanti sunt tria necessaria semper, lit. tom. 6. pag. 25. c. 3
Thesaurizans in cœlum, totum mundum contemnere debet, myst. to. 6. pag. 209. col. 4
Thesaurus desiderabilis est Christus, & quomodo, mor. t. 2. p. 292. c. 2
Thesauri impietatis sunt omnia peccata, justitia vero est pœnitentia, hæc tantum potest in die judicii liberare, lit. tom. 3. p. 19. c. 2
Thesaurus multiplex, mor. to. 4. pag. 73. c. 2
Thesauri tantum Sacerdotibus, & Levitis conveniebant, litter. tom. 4. pag. 86. col. 2
Thesaurus magnus est tribulationum multitudo, myst. t. 4. p. 147. c. 1 Domini timor est, myst. tom. 4. p. 101. c. 2
Thesaurus frumenti, & hordei est doctrina utriusque testamenti, lit. to. 4. pag. 261. col. 2
Thesauri olim regum ad publicam, & communem utilitatem erant, & ita modo deberet fieri, exp. to. 5. p. 147. c. 2
Thesaurus onde dictus sit, lit. to. 2. pag. 102. c. 3
Thesaurus ex quibus conficitur, mor. tom. 6. pag. 25. c. 1. Bonus triplex docetur, lit. to. 6. pag. 47. c. 2. Malus triplex datur, ib.
Thesaurus scientia Christi nuncupatur, lit. to. 6. p. 51. c. 3
Thesaurus Christus, ager vero caro illius est, ib. c. 4
Thesaurus unde dicatur, lit. to. 6. p. 52. c. 1
Thesaurus bonus triplex est, lit. to. 6. pag. 170. c. 3
Thesaurus malus triplex datur, ibid.
Thesaurus bonus multa habet, ibid.
Thesaurus dicit meritum boni operis, myst. tom. 6. pag. 209. col. 4. divitiarum Dei timor, mor. tom. 6. p. 230. c. 3
Thesauri sapientiæ, & scientiæ Dei absconditi, quando revelati, mor. to. 7. pag. 103. col. 3
Thesaurus, idest scientia, lit. to. 7. p. 127. col. 2
Thesaurus divitiarum gratiarum quando clausus, quando, & qua clave referatus, lit. tom. 7. p. 169. col. 3
Thesaurus noster Christus est, lit. to. 7. p. 185. c. 3

The-

Thesauri, qui fuerunt in Christo absconditi, nobis diffusi sunt in passione, lit. to. 7 pag. 190. c. 2
Thesaurum scientiæ, & sapientiæ suæ quando nobis Dominus effuderit, ib. c. 3
Thesaurizare sibi iram in novissimis diebus quid, lit. to. 7. p. 320. c. 4
Thesaurus desiderabilis, lit. tom. 7. pag. 388. col. 1. Est sapientia Dei, mor. to. 5. pag. 321. c. 1. Salutis absconditus est, & quomodo, mor. tom. 6. pag. 325. c. 3
Thesaurus est vita æterna, mor. to. 6. p. 321. col. 1
Thronus est firmamentum, & sedens super thronum, quid significet, lit. tomo 5. pag. 1. col. 2. Saphirinus super firmamentum sanctitatem regni Judæorum significat, lit to. 5. pag. 10. col. 1
Teth bonum interpretatur, lit tom. 4. pag. 287. col. 3
Thessalonica est Metropolis Macedoniæ, lit. to. 7. pa. 195. c. 1
Thessalonicenses qui, ibid.
Thomas interpretatur abyssus, lit. to. 2. pag. 301. c. 3
Thomas, qui sciebat viam, & tamen quærebat, quid signat, lit. to. 6. p. 270 c. 1. Evangelii auctor fuit, lit. to. 6. p. 1. c. 2
Thomas abyssus vocatur, lit. to. 6. p. 38. c. 1. Abyssus, vel geminus, Græci dydimus, & quare, lit to. 7. p. 279. c. 4. Atque alii Apostoli Dominum tetigerunt, lit. to. 7. p. 346. col. 4
Thronus Christi B. Virgo, alleg to. 2. p. 112. c. 3
Thronus Dei B. Virgo, mor. tom 2. pag. 235. col. 1. Salomonis figuravit beatam Virginem, ibid. Christi multiplex per longum dicitur, myst. tom. 2. pag. 309. c. 4
Thronus saphirinus est B. Virgo, lit. to. 5. p. 10. col. 2
Thronus Salomonis sex gradibus petitur, & qui sint, declaratur, lit. to. 6. pag. 243. col. 4
Throni duodecim sunt omnes fideles, lit. to. 6. p. 261. c. 1
Thronus proprie est regis, tribunal judicis, cathedra magistri, lit. tom. 7. pag. 230. col. 3
Thronus significat omnes Angelorum ordines, ibid.
Thronus multa significat, ibid.
Thronus gratiæ Christus, lit. tom. 7. pag. 247. col. 2
Thronus justitiæ, vindictæ, & misericordiæ, ibid.
Thronus Christi est Crux, beataque Virgo, ibid.
Thubal Chain interpretatur mistus, vel conversus ad universa, lit. tom. 6. p. 265. col. 2
Thuribulum orationem significat, myst. to. 5. p. 34. col. 2
Thuribula aurea, idest Oratores, lit. tom. 7. p. 53. c. 4
Thuribulum aureum idem quod altare incensi, lit. to. 7. p. 256. c. 4 Aureum significat Christum, myst to. 7. p. 257. col. 4
Thuribulum dicitur Christus, & fuit aureum, lit. to. 7. p. 390. c. 4 Sunt Apostoli, ibid.
Thurificare picturis idolorum quid sit, myst. to. 5. p. 34. col. 2
Thurificant illi idolis, qui favent malis in peccatis suis, myst. tom. 5. pag. 34. col. 2
Thurificatio, & cereus Paschalis quid significent, exp. glos. tomo 7. pag. 126. col. 2
Thuris odor fluxum reumatis restringit, & odor bonæ conversationis in aliis restringit fluxum peccati, lit. to. 2. pag. 126. col. 1
Thus devotio orationis est, myst. to. 4. p. 147. col. 3
Thus, scilicet Christum protulit beata Virgo, quæ fuit arbor thurifera, lit. to. 7. pag. 176. col. 4
Thus quid significet, myst. tom. 7. pag. 252. col. 4
Thymiama ex quatuor speciebus aromatum componebatur, scilicet Stacte, Galbano, Onycha, & Thure lucidissimo, lit. to. 5. p. 131. c. 3
Thymiama constabit ex quatuor, myst. to. 7. p. 257. c. 3
Thymiama est cognitio, ibid.
Thyrsus generaliter omnium herbarum, vel olerum medius frutex dictus est, eo quod a terra sursum conscendit, exp. to. 5. p. 259 c. 2
Tiiara est mitra Pontificalis, myst. tom. 3. p. 84. c. 4
Thiaras habere depictas in capitibus, & non veras, est videri rectores, & non esse, imo destructores, myst. to. 5. p. 84. c. 4
Tibia ore sonatur, cithara vero manu quid sit, myst. to. 4 p. 40. c. 4
Tibia est prædicatio, vel sermo Scripturæ sacræ, litter. tom. 7. pag. 112. col. 1. Est prædicatio, lit to. 7. p. 98 c. 1
Tibia est vehiculum corporis, & verbum doctrinæ est vehiculum cordis, lit. to. 1. pag. 56 c. 4
Tibicines sunt dæmones, & quomodo, mor. to. 6. pag. 37. col. 2. Mundi quoque tentationes dicuntur, ibid.
Tichicus interpretatur tacens, vel taciturnus, lit. to. 7. p. 235. c. 4
Ticonii regula quæ sit, lit. to. 2. p. 203. col. 1
Ticonii regula declaratur, lit. to. 4. p. 20. c. 1
Tigris significat velocitatem, mor. to. 2. p. 109. c. 3
Tigris fluvius præ nimia sua velocitate a Tigride velocissima bestia nomen accepit, exp. to. 5. p. 159. c. 4
Tigris significat beneficium passionis, lit. to. 7. p. 186. c. 2
Tigris animal quam proprietatem habeat, ib.
Timere Deum, est nulla præterire, quæ facienda sunt, litter. tomo 1. pag. 396. col. 2
Timenda est facies judicaturi, qui judicans terrenos damnat, lit. to. 1. pag. 252. col. 2
Timendum est valde cum Deo intrare in judicium, lit. to. 2, p. 349. c. 1
Timenda sunt quatuor in aliquibus civitatibus, lit. to. 7. p. 228. c. 3
Timorati viri sepelientes Stephanum qui, lit. to. 7. p. 289. c. 2
Timens initiali timore non est perfectus, lit. to. 7. p. 354. c. 2
Timiditas semper est omni iniquitati annexa, lit. to. 3. p. 59. c. 4
Timidi semper latere quærunt, & semitam habere viæ perhorrescunt, lit. to. 1. p. 24. col. 3
Timidum facit animum reprehensibilis vitæ conscientia, litter. tomo 1. pag. 414. col. 3
Timor humanus, atque mundanus efficit, ut bonum sæpe dimittatur, & malum committatur, mor. tom. 1. p. 185. c. 2
Timor est quasi pondus virtutum, qui non sinit homines extolli vento superbiæ, myst. tom. 1. pag. 225. col. 4
Timor Domini custodia, & thesaurus est omnis boni, lit. to. 2. p. 396. c. 1. & pudor retrahunt a malo, alleg. tom. 1. p. 21. col. 4. est quædam medicina contra peccatum, mor. to. 1. p. 45. c. 2. & spes contra peccatum pugnant, timor ex consideratione propriæ infirmitatis provenit, spes ex contemplatione divinæ pietatis, ib.
Timor Dei facit hominem fortem in tribulatione, lit. tom. 1. pag. 49. c. 2. Dei est initium dilectionis, lit. to. 1. pag. 175. c. 3. Sicut summa sapientia est dilectio Dei, ib.
Timor declinat peccatum, custodia mandatorum meretur premium, lit. to. 1. p. 157. c. 3. In via Dei qualis debet esse, mor. to. 2. p. 7. c. 1. Domini judex, & ponderator operum, myst. to. 2. p. 11. c. 2
Timor Dei fugat peccatum, & urget ad bonum, mor. to. 2. p. 26. c. 3
Timor Domini comes omnium virtutum, alleg. to. 2. p. 28. col. 1
Timor multiplex, naturalis, humanus, mundanus, similiter, initialis, filialis, & castus, alleg. to. 2. pag. 42. col. 1
Timorem multa debent nobis incutere, ibid. col. 2
Timor, & laus debent esse simul, alleg. tom. 2. pag. 51. col. 3. necessarius est propter multa, mor. to. 2. pag. 57. col. 4. Domini anchora mentis, mor. tom. 2. pag. 58. col. 1
Timere, & trepidare differunt, mor. tom. 2. pag. 61. col. 3
Timor extrahit a peccato, pietas suscipit, all. to. 2. p. 68. col. 3
Timor, & pudor duæ ripæ, quæ continent peccatum ne exeat in actum, ib. & spes mola animæ, lit. to. 2. p. 71. col. 2
Timere, & sperare debet justus, mor. to. 2. p. 82. col. 1
Timor Sanctorum qualis, mor tom. 2. pag. 84. col. 1
Timens Deum omnia possidet, ibid.
Timoris Domini effectus, ibid. col. 3
Timor Domini initium bonorum, ib. Domini cohibet linguam; mor. tom. 2. pag 84. col. 4.
Timor Domini cohibet manus a malis operationibus, ib.
Timor Domini reddit hominem pronum ad bene agendam, ib.
Timor est amaritudo pœnitentiæ, lit. to. 2. pag. 103. col. 2
Timidum hominem facit conscientia reprehensibilis, myst. tomo 2. pag. 121. col. 3
Timor Domini non est superbia, mor. tom. 2. p. 130. col. 1. Prælati male plantati, mor. tom. 2. p. 135. col. 2
Timor duplex, Dei, & mundi, mor. to. 2. p. 136. c. 4. Malus triplex, mundanus, humanus, & servilis, mor. to 2. p. 138. c. 6. Malus triplex, mundanus, humanus, & servilis, myst. to. 2. pag. 143. c. 3. Filialis bonus est, mor. to. 2. pag. 153. c. 3
Timor est fons vitæ, mor. to. 2. p. 170. c. 3. Et tremor quid differant, lit. to. 2. pag. 274. col 1. est passio cordis, ib.
Timor facit declinare a malo, mor. to. 2. pag. 291. c. 3
Timor quotuplex, ib.
Timor est ad malum fugiendum, ibid. col. 4
Timor facit beatum, ibid.
Timor refrænat irascibilem, mor. to. 2. p. 298. col. 3
Timor est tantum in præsenti, lit. tom. 2. p. 309. col. 4
Timor Domini triplex, lit. to. 2. pag. 329. col. 3
Timoris septem species, ibid.
Timoris filialis effectus, lit. to. 2. pag. 329. col. 4
Timoris undecim effectus, ib.
Timor Domini est initium sapientiæ, quia nisi nobis prius displiceant mala, quod facit timor, nunquam sapiunt bona, quod efficit sapientia, lit. to. 3. pag. 2. col. 4
Timor Domini expellit peccatum, est custos spiritualis ædificii, quod fit ex virtutibus, lit. to. 3. pag. 1. col 3. Domini replet virtutibus mentem, & reprimit superbiam, ib.
Timor, dolor, & miseria insunt hominibus ex hoc, quod amittere possunt bona, quæ habent, lit. to. 3. p. 6. c. 4. declinat mortem, sed non confert vitam, lit. to. 3. p. 28. col. 1. & fortitudo recte conjunguntur, quia in timore est humilitas contra præsumptionem, in fortitudine est magnanimitas contra pusillanimitatem, lit. to. 3. p. 30. c. 4. expellit peccatum, quo expulso anima erigitur ad Deum, sperans ab eo liberari a pœna, quam meruerat, ib.
Timor corrigit superbiam carnis, & spiritus, lit. to. 3. p. 33. c. 4
Timor Domini homini sollicitudinem incutit, quæ sollicitudo maxime homini necessaria, hæc enim tria requirit Dominus, nempe, facere judicium, diligere misericordiam, & solicitum ambulare cum Domino, lit. to. 3. p. 41. c. 2. Triplex, servilis, initialis, & filialis, servilis est principium omnium virtutum præparativum, quia expellit peccatum, initialis est principium intrinsecum, & permanens, filialis est consummatio omnium virtutum, lit. to. 3. p. 47. c. 4. Et ideo timor dicitur initium, & finis sapientiæ, ib.

Timoris Domini bona sex, lit. t. 3. p. 40. c. 3 custos est fidissimus, & vigilantissimus, qui pigritiam, & negligentiam instanti stimulatione excludit, securitas autem est mater negligentiæ, lit. to. 3. p. 90 c. 2
Timores nocturni sunt occultæ tentationes, latentia pericula, ipsi dæmones peccata ignorantiæ, lit. tom. 3. pag. 120. col. 4
Timor debetur Deo, & Cæsari, sed Cæsari propter Deum, lit. to. 3. p. 52. c. 4. Est annexus nequitiæ conscientiæ, datus in condemnationem omnium peccatorum, urens mentem, & reprimens timorem, quo timescit contra Deum peccare non timens, lit. t. 3. pag. 166. c. 2. Domini religat animum, ne defluat in peccatum, & facit hominem circumspectum, lit. to. 3. pag. 571. c. 2
Timoris species sex, est enim timor naturalis, humanus, mundanus, servilis, initialis, & filialis, ib. c. 3
Timor Domini dicitur radix sapientiæ secundum multas similitudines, lit. to. 3. p. 571. c. 4. quadruplex, pœnæ æternæ, separationis a Deo, offensæ, & reverentiæ, lit. to. 3. p. 173. col. 4. est disciplina intellectus reprimens ipsum hominem ne in altum conscendat, lit. tom 3. pag. 199. c. 4. Est initium, & custos sapientiæ, sapientia vero est magistra timoris, lit. tom. 3. p. 204. col. 3
Timor Domini necessarius est in omnibus operibus, & virtutibus, & donis, lit. tom. 3. pag. 220. c. 3
Timore Domini ablato subvertitur domus conscientiæ, & omnium virtutum ædificium, myst. to. 3. p. 223. col. 3
Timor filialis cavet omnem offensam Dei, lit. to. 3. p. 232. c. 4
Timor principium mali quomodo, lit. to. 4. pag 6. col. 1. Spiritualis non servilis, lit. to. 4. pag. 30. col. 2
Timorem habentes servilem membra putrida, ib. c. 3
Timor bonus, & malus, timor sanctus, myst. to. 4. p. 55. c. 3
Timore indigemus, ut caveamus a malo, mor. to. 4. p. 73. c. 2
Timor Domini thesaurus pretiosus, lit. to. 4. pag. 72. c. 1
Timor servilis non erit in patria, mor. to. 4. pag. 73. c. 2
Timor, & pudor maxime in pœnitente esse debent, myst. to. 4. pag. 136. col. 4. & obedientia nobilis funiculus, myst. to. 4. p. 196. col. 4 Restringit a peccato, mor to. 5. p. 80. col. 1
Timorem sequitur peccati cessatio, mor. to. 5. p. 80 col. 1
Timore dissolvuntur renes, myst. to. 5. p. 100. col. 3
Timor est causa frigoris, exp. to. 5. pag. 224. c. 3
Timor initium sapientiæ est, exp. ibid.
Timor cum tristitia præliatur, mor. to. 5. pag. 233. col. 3
Timor Domini quasi Angelus dicitur esse, mor. to 6. p. 5. c. 1
Timor mortis omnia mala operatur, lit. to. 6. p. 206. col. 3
Timor, & pudor maxime faciunt declinare a peccato, lit. to. 6. pag. 239. col. 1
Timor Dei generat, & nutrit salutem, mor. to. 6. p. 290. c. 4
Timores duo sunt, lit. to. 6. pag. 343. c. 3
Timor Dei in quibus, mor. to. 7. pag. 23. c. 4
Timor est prima virtutum in redeundo ad Deum, exp. gl. to. 7. pag. 23. col. 4
Timor mundanus, sive humanus unde procedat, exp. gl. to. 7. pag. 42. col. 2
Timor filialis, timor separationis, & timor offensæ sunt una species, nec differunt nisi accidentaliter, & statu, exp. gl. to. 7. p. 47. c. 3
Timor pœnæ quomodo sit in perfectis, ib.
Timor castus quis, ib
Timor servilis usus est, ne bonus, vel malus, exp. gl. to. 7. p. 47. c. 4
Timor quidam est contra charitatem, quidam ad charitatem, quidam in charitate, quidam nec præter charitatem, nec contra, ib.
Timoris species sex assignatæ a divo Joanne Damasceno, exp. gl. to. 7. pag. 47. col. 4
Timor servilis est timor experientiæ, & declaratur exemplo. ib.
Timor initialis est timor conscientiæ, & declaratur exemplo, exp. glos. to. 7. pag. 47. col. 4
Timor filialis est timor cautelæ, declaratur exemplo, ib.
Timor quidam est a Spiritu sancto, & non cum Spiritu sancto, ibidem.
Timor humanus quis, ibid.
Timore mundano quis timeat, ibid.
Timor servilis non est cum Spiritu sancto, ibid.
Timor triplex, lit. tom 7. pag. 76. col. 4
Timore naturali, qui est horror pœnarum, timuit Christus, & Paulus, ibid.
Timor Domini quis, lit. to. 7. pag. 130. c. 1
Timor pœnæ num sit donum Dei, exp gl. to. 7. p. 161. c. 4
Timores sex, & alio modo duo, lit. to 7. p. 180. c. 1
Timorem sequitur aliquando impatientia, & tranquillitas cordis, lit. tom. 7. pag. 182. c. 3
Timor mentis obstaculum est veritatis, lit. to. 7. pag. 219. c. 4
Timor Domini facit proditionem diaboli, lit. to. 7. p. 227. c. 2
Timor est utilis admonitor animæ ad bonum agendum, & est comes, & frater trium spiritualium, lit. to. 7. p. 244. col. 4. Est anchora, & spes, lit. to. 7. p. 252. col. 3
Timor Moysis qualis, lit. to. 7. pag. 268. col. 4
Timor explorat pœnas Inferni, lit. tom. 7. pag. 269. c. 3
Timor Dei super omnia se supposuit, lit. to. 7. pag 326. c. 2
Timor multiplex, lit. to. 7. pag 330. col. 4
Timor multiplex, & qui sint, & qui non sint a Spiritu sancto, lit. to. 7. pag 354. col 1
Timor voluntarius duplex, ibid. col. 1
Timotheus hæreticorum typum gerit, exp. to. 5. p. 259. c. 4
Timotheus interpretatur beneficus, mor. to. 5. p. 238. c. 3
Timotheus diabolum significat, mor. to. 5. p. 237. c. 2
Timotheus interpretatur benefaciens, lit. to. 7. p. 188. c. 1
Timothei infirmitas in stomacho quare non fuerit a Paulo sanata, lit. to. 7. pag. 219. c. 2
Timotheus, & Titus minime cur fuerit a Paulo circumcisus, lit. to. 7. pag 298. col. 4
Tinea, invidia est, vel vana gloria, quæ etiam vipera dicitur, myst. to. 6. pag 209. col. 4. est vana gloria, lit. to. 6. pag. 252. col. 2
Tisana proprie est pulmentum, quod fit de granis hordei, quandoque tamen ipsa grana hordei tisanæ nuncupantur, littera l. tom. 3. pag. 59. col. 2
Titio in principio ardet, in fine tamen fumum detrimentum facit, myst. tom. 4. pag. 222. col. 4
Titiones fumigantes sunt potentes, myst. tom. 4. p. 59. col. 2
Titulus Crucis prophetatus, lit. tom. 2. pag. 28. col. 2
Titulorum tria genera, exequialia, præconialia & triumphalia, lit. tom. 2 pag. 28. col. 1
Titulus cap. 17. est de destructione Syriæ, lit. to. 4 p. 45. c. 2
Titulus Altaris quid significet declaratur, lit. to. 4. p. 46. col. 1
Titulus multiplex dicitur, ibid.
Titulus præconialis, triumphalis, gratificationis, &c. qui fuerint ostenditur, ibid.
Titulus Domini quis fuerit, commode declaratur, myst. tom. 4. p. 46. c. 2. Domini est Evangelica doctrina, ibid.
Titulus cantici Ezechiæ, lit. to. 4. p. 84. col. 3. Crucis est sigillum, quo reformari debet homo, lit. to. 6. p. 86. c. 3
Titulus quid contineat, lit. tom. 6. pag. 121. col. 4
Titulus memorialis qualis sit, lit. to. 6. p. 269. col. 4. præconialis qualis, ibid. triumphalis qualis sit, ibid.
Titulus Rex Judæorum quid denotat, ibid.
Titulus Christi cur tantum tribus linguis scriptus erat, ibidem. Christi triplex, lit. tom. 6. pag. 393. col. 3
Titus interpretatur bonus, aut lutus, lit. tom. 2. p. 134. col. 3
Titus, & Vespasianus fuerunt duo ursi, qui laceraverunt populum Judaicum, alleg. tom. 2. pag. 172. col. 3
Titus fuit Archiepiscopus Cretæ, lit. tom. 7. pag. 230. col. 4
Titus mansuetus nimis, Timotheus autem rigidus valde, lit. tom. 7. pag. 232. columna 2
Tobias interpretatur ductus ad luctum, lit. tom. 2. p. 318. col. 2
Tobias interpretatur conversus ad universa, ibid.
Tobias significat Philosophos, ibid.
Tobias, & Sanaballat impedierunt Hebræos, lit. tomo 4. pagina 55. columna 3
Tobias bonus interpretatur, lit. tom. 6. p. 78. col. 3. est animus, sive Spiritus cujuslibet justi, lit. tom. 7. pag. 184. col. 2
Tolerabiliores sunt hæretici, qui dicunt Spiritum sanctum esse servum Patris, & Filii, quam Simoniaci, myst. tom. 4. p. 308. c. 2
Tolerabiliores, qui bona nostra diripiunt, quam qui famam, lit. tom. 3. pag. 23. columna 1
Toleranda sunt multa pro tempore, sed non appetenda pro debito, myst tom. 1. pag. 67. col. 3
Tolerantiam mortis, ac persecutorum discipulis tribus modis persuadet Dominus, lit. tom. 6. pag. 206. col. 4
Tolerantia est calix triplex propinans vinum, lit. to. 7. p. 100. c. 3
Tolle quod tuum est, & vade, quibus dicatur, lit. to. 6. p. 65. col. 4
Tollere crucem suam qui docent, lit. tom. 6. p. 186. col. 1. grabatum suum, & ambulare, quid sit, mor. tom. 6. p. 313. col. 2
Tondere capillos est erogare temporalia, mor. tom. 4. p. 197. c. 1
Tondere capillos quid, mor. tom. 7. pag. 97. c. 2
Tonitruus dupliciter fit, & comparatur prædicationi, lit. to. 2. pag. 34. columna 4
Tonitrui vox, vox est Apostolorum prædicantium, alleg. to. 2. pag 198. columna 1
Tonitrua locuta fuisse quid significetur, mor. to. 7. p. 396. c. 3
Tonsio capillorum, & projectio significat projectionem Hebræorum, lit. tom. 4. pag. 197. col. 1
Tonsores multi, sed pastores pauci sunt, qui dent animas pro ovibus suis, mor. tom. 1. pag. 43. col. 3
Tonsor gregis dicitur Sennacherib, & cur, exp. tom. 5. pagina 138. columna 2
Tonsura gregis dicitur exercitus Chaldæorum, ibid.
Toparchiæ tres denotant religiosos, & quomodo, myst. tom. 5. pag. 245. columna 2
Toparchia quid sit, exp. tom. 5. pag 245. col. 2
Topazion significat divitias temporales, lit. tom. 1. p. 315. col. 3
Topazius qui dicitur ardens, Sanctorum contemplationem significat, myst. tom. 5. pag. 98. col. 2
Topazius duplicem colorem habet, ibid.
Topazius non plene lucet, nisi cum splendore Solis tangitur, ita contemplatio non valet, nisi cum gratia illustratur, ibid. col. 4

Topazius omnem aspectum lo se provocat, myst. to. 5. p. 98. c. 1
Topazius, qualis, quis, & quid significet, lit. to. 7. pag. 416. c. 3
Tophet locus juxta Jerusalem, lit. tom. 4. pag. 197. col. 1
Tophi, vel Cophi lapides sunt spongiosi, ibid.
Tophet locus ad religionem datus, lit. tom. 4. pag. 197. col. 3
Tophet secundum Hebræos est fovea quæ ducit ad os inferni, ibid.
Tophet interpretatur fomes mœstitiæ, myst. to. 4. p. 197. col. 3
Tophet vitam latam mundi denotat, myst. tom. 4. p. 226. col. 4. silentium interpretatur, myst. tom. 4. pag. 226. col. 4
Torcular, altare illius, lit. to. 4. p. 13. c. 2. pœnitentiam demonstrat, mor. to. 4. p. 13. c. 1. dicitur dura pœnitentia, myst. to. 4. pag. 157. col. 2. duplex declaratur, myst. to. 4. p. 157. c. 2. est ipsa Crux, in qua Christus pressus fuit, myst. to. 4. p. 157. col. 1. habet religio regularis observantiæ, myst. to. 4. p. 180. col. 3
Torcular ultionem significat, & peccatorum supplicia, litteral. tom. 4. pag. 190. col. 1
Torculari oppressionis calcati sunt Judæi, lit. to. 4. p. 190. col. 1
Torcular crucem denotat, lit. tom. 4. pag. 190. col. 2
Torcular exuberat, cum malitia Dei patientiam superat, exp. tom. 5. pag. 182. col. 2
Torcular significat patientiam, exp. tom. 5. pag. 224. c. 4
Torcular verbum Dei, vel crux, lit. tom. 6. pag. 69. col. 2
Torcular Prophetæ sunt, lit. tom. 6. pag. 69. col. 2
Torcular, sive lacus, Crucem denotat, lit. tom. 6. pag. 111. c. 2
Torcular Crux est, myst. tom. 6. pag. 249. c. 2
Torcular vini furoris iræ, quid, lit. tom. 7. pag. 419. c. 4
Torcular dicitur tribulatio, mor. ibid.
Tormenta malorum ex parte Dei habent actionem: ex parte malorum habent passionem, alleg. tom. 2. pag. 45. ibid.
Tormentum locum fidei non attingit, alleg. tom. 2. p. 242. col. 1
Tormenta inferni sunt ignis, vermes, fames, sitis, fœtor, procella, horror, flagella, tenebræ, vincula, frigus, lit. tom. 3. pag. 120. c. 2
Tormentum mortis triplex, quod impios tantum tangit, scilicet dolor in exitu, horror in transitu, pudor in conspectu gloriæ Domini, lit. tom. 1. pag. 140. col. 3
Tormenta Apostolorum, & prædicatorum prævisa, myst. to. 4. pag. 97. columna 1
Tormentum dicitur quicquid summa vi torquetur, exp. tom. 5. pag. 239. columna 1
Tormenta sunt acerbæ passiones non tamen diuturnæ, lit. to. 6. pag. 14. columna 3
Tormenti novum genus quod sit, lit. tom. 6. pag. 233. col. 3
Tormenta martyrum varia, mor. tom. 7. pag. 269. col. 4
Torpor, & ignavia procul abesse debent a prædicatore, mor. tom. 1. pag. 36. columna 2
Torpor, atque tepiditas in omnibus reprobanda, litter. tom. 7. pag. 340. columna 1
Torques aurea in collo Joseph significat prædicationem Christi, quia opere complevit quod alios docebat, myst. to. 1. p. 59. col. 2
Torques designat aureolam quæ est æterna, lit. to. 3. pag. 3. col. 3
Torques colli ornamentum bona doctrina, myst. t. 4. pag 11. c. 2
Torrebis primitias frugum igne, myst. tom. 6. pag 45. col. 3
Torrens Cison est abundantia temporalium, mor. to. 2. p. 218. c. 2
Torrens quid sit, mor. to. 2. p. 290. col. 1. vallium, claustra monachorum, myst. t. 4. p. 290. col. 2. sulphuris, gehenna ignis est, myst. to. 4. p. 67. col. 2. voluptates hujus sæculi vocantur, quia cito transeunt, myst. to. 4. p. 75. col. 4. quid significet, myst. t. 4. p. 170. c 4
Torrens est, qui violenter currit, lit. tom. 4. pag. 200. col. 3. salicum peccatores, & Dæmones denotat, myst. tom. 4. pag. 38. c. 4. salicum turbidus est, & raptim fluit, peccatores denotat, quia etiam lutum trahit, myst. tom. 4. p. 38. col. 4. fit ex aquis pluvialibus desursum venientibus, lit. tom. 4. pag. 200. col. 3
Torrentes sunt confessores, myst. tom. 5. pag. 115. col. 1. sunt subditi, qui sunt in civitatibus, myst. tom. 5. pag. 114. c. 4
Torrens cedrorum cur sic dicatur, lit. tom. 6. p. 388. c. 4. Cedron interpretatur obumbratio eorum, mor. tom. 6. pag. 388. c. 4
Torsis interpretatur exploratio gaudii, myst. to. 2. pag. 124. c. 1
Tortuosus, qui duabus viis incedit, myst. tom. 4. pag. 98. c. 4
Torta panis soliditas dilectionis est, myst. tom. 6. pag. 160. c. 2
Torti crines mulierum arguuntur, lit. tom. 7. pag. 211. col. 3
Tota die laudat Dominum, qui a peccato cessat, mor. to. 2. p. 90. c. 4
Totum mundum punivit Deus per diluvium, mor. to. 2. p. 252. c. 3
Tot tributa Diabolo solvit unusquisque, quot peccata committit, lit. tom. 3. pag. 26. col. 3
Tota præsens vita, est tempus pœnitentię, mor. t. 3. p. 77. col. 4
Tota vita Christiani martyrium est, mor. tom. 3. pag. 101. col. 1
Tota vita Christi nostra fuit, ita nos toti illius esse debemus, lit. tom. 3. pag. 118. col. 2
Toto corde clamat, qui omnes cogitationes, & cuncta desideria in Deum dirigit, lit. tom. 3. pag. 152. c. 4
Tota Trinitas operata est Incarnationem filii, lit. t. 3. p. 170. col. 4
Totum perditum est propter sal, vulgo fertur, lit. to. 6. p. 238. c. 3
Totus quandoque notat perfectionem, quandoque partium distributionem, exp. gl. tom. 7. pag. 77. col. 2
Totum, & perfectum dicitur idem, lit. tom. 7. pag. 330. col. 1
Tradere Sathanæ quid sit, mor. tom. 7. pag. 84. col. 1
Traditio scribarum nomine legis exprimitur, lit. to. 6. p. 21. c. 3
Traditiones seniorum quæ, lit. tom. 6. pag. 55. col. 2
Traditio, qua traditus est homo Diabolo puniendus, duo importat, expos. gl. tom. 7. pag. 33. col. 2
Traditiones quædam erant bonæ, exp. gl. tom. 7. pag. 148. c. 4
Traditor cur signum satellitibus dedit, lit. tom. 6. pag. 118. col. 2
Tradentes Dominum sunt illi prope, & qui sint, litteral. tomo 6. pag. 118. columna 2
Traditores Dei qui, lit. tom. 7. pag. 175. col. 2
Traducere quomodo intelligatur, & quare bifariam, lit. to. 6. p. 4. c. 4
Traducere, idest, accusare, lit. tom. 7. pag. 19. c. 3
Trahentes multi considerantur, & tracti, lit. tom. 7. p. 401. c. 3
Tranquillitas sequitur post tempestatem, lit. tom. 7. pag. 104. c. 1
Trans flumen dicitur Euphratem, exp. tom. 5. p. 239. c. 4
Transfer a me calicem, &c. multas patitur expositiones, litter. tomo 6. pag. 117. columna 4
Transfer a me calicem istum, quid per hoc exprimatur, litter. tom. 6. pag. 261. col. 2
Transfiguratione Christus suas pulchritudines ostendit, alleg. tom. 2. pag. 116. columna 2
Transfiguratio corporis Christi transfigurationem corporis mystici denotat, lit. tomo 6. pag. 59. col. 2
Transfigurare, figurare, & defigurare reperitur, ibid.
Transfigurationem, gloriæque visiones cur præcipiat Dominus discipulis, ne ante resurrectionem prædicent, lit. tom. 6. p. 59. col. 4
Transfiguratio multiplex, lit. tom. 6. pag. 104. col. 3
Transfigurationi omnia quæ interfuerunt, habent mysterium, mor. tom. 6. pag. 186. col. 3
Transfigurationis secundæ octo dies dantur, mor. tom. 6. pagina 186. columna 4
Transfigurat se Diabolus in Angelum lucis quatuor modis, mor. tom. 7. pag. 140. col. 1
Transfiguratio Domini, & claritas ejus signum erat resurrectionis suæ & nostræ, lit. tom. 7. pag. 340. c. 2
Trans flumen Æthiopiæ, ultra rivos Nili, lit. tom. 4. p. 43. c. 1
Transgressio differt a prævaricatione, confunduntur tamen ut plurimum, lit. tom. 1. pag. 308. col. 1
Transgressores legis Christi quamvis temporali morte non puniantur, mortem sciant sibi imminere æternam, lit. tom. 7. p. 285. c. 1
Transiliens quid significet, lit. tom. 2. pag. 100. col. 4
Transitio notatur a sorde vitiorum, lit tom. 6. pag. 134. c. 1
Transitores vident plagas & miserias, quæ sunt in mundo, mor. tom. 4. pag. 271. col. 4
Transitoria quare hęc temporalia dicantur, lit. to. 7. pag. 220. col. 2
Transitus Jacob de Chanaam in Mesopotamiam significat transitum Christi a Judæis ad gentes, reditus vero ejusdem post nativitatem Joseph in Chanaam significat post conversionem gentium ad Judæos Christum rediturum, myst. to. 1. p. 41. c. 3
Transitus quadruplex a vitiis ad virtutes, a virtute in virtutem, a labore ad contemplationem, a via ad patriam, lit. to. 1. p. 135. c. 1
Transire justorum quid significet, lit. tom. 2. p. 97. c. 1
Transire, & pertransire quid significet, lit. tom. 2. p. 102. col. 2
Transitus cœli, & terræ nihil est aliud quam eorum innovatio, lit. tom. 3. pag. 71. col. 1
Transeunt sic cuncta, ut nulla eorum memoria maneat, litter. tom. 3. pagina 72. columna 4
Transire de uno proposito ad aliud quomodo explicet Hieronymus, myst. tom. 4. pag. 52. c. 4
Tonitruum auditum, & terræmotus ante Romanorum adventum ad Jerusalem, lit. tom. 4. pag. 62. col. 2
Tonitruum accipitur etiam pro impetu Roman. litteral. ibid.
Transitus Jonathæ ultra flumen, transitum Apostolorum significat ad gentes, & quomodo, mor. tom. 5. pag. 246. c. 1
Transitu triplici ad patriam cœlestem pervenitur, & multi transitus per longum declarantur, mor. tom. 6. pag. 142. col. 3
Transitus Domini de Galilæa in terram Gerasenorum, transitum de Judæis ad gentes prædocet, lit. tom. 6. pag. 180. c. 4
Transitus potest esse de bonis ad malos, & de malis ad bonos, & unde, lit. tom. 6. pag. 233. col. 2
Transitus ad religionem est quædam mors peccato, & vita cum Deo, mor. tom. 7. pag. 84. col. 4
Translatio hominis ad paradisum voluptatis significat translationem Christi ex Judæis ad gentes, myst. tom. 1. pag. 5. col. 2
Translatio transmigratio dicitur, lit. tom. 4. pag. 45. col. 3. Septuaginta cur non legatur ab Ecclesia, exp. tom. 5. pag. 145. col. 2. sacerdotii quæ, lit. tom. 7. pag. 257. col. 3
Transmigrat a loco suo, qui amplexus munditiam conscientiæ, & laborem pœnitentiæ, vel statum aliquem bonum, ipsum deserit, tunc enim multis periculis se exponit, litter. tom. 3. pag. 78. columna 1
Transmigratio est voluntaria reditio, lit. tom. 4. pag. 175. col. 3
Transmigratio spontanea reditio, lit. tom. 5. pag. 4. col. 1
Transmigratio ad opera pœnitentiæ non valet, nisi fiat in die gratiæ, myst. tom. 5. pag. 45. col. 2

Transmigratio quando facta fuit, lit. tom. 5. pag. 2. col. 2
Transmigratio in Babyloniam quid significet, lit. to. 6. p. 4. c. 2
Trecentum significat perennitas pœnarum in inferno, myst. tom. 5. pag. 19. columna 2
Tremor ex parte corporis, dolor ex parte spiritus, myst. tomo 2. pag. 142. columna 1
Tremor est effectus amoris in corpore, lit. to. 2. p. 274. col. 1
Tres sancti Evangelistæ sunt, qui eorum exemplo, iisdemque Græcorum verbis, sed in diversis regionibus Evangelica gesta ad Christicolas accuratissime dederunt, lit. tom. 6. pag. 2. col. 1
Tres tesseradecades, vel quaterdenæ quadragintaduo efficiant, mor. tom. 6. pag. 2. col. 3
Tres dignitates Christus habiturus erat, & quales, lit. tom. 6. pag. 3. col. 1. tessaradecadea scribuntur ab Evangelista in Christi Jesu genealogia, lit. tom. 6. pag. 4. col. 1
Tres filii Josiæ fuere, scilicet Joachimus dictus Jechonias, Joachaz dictus Sellus, & Mathathias dictus Sedechias, ibidem.
Tres reges, nempe, Ochozias, Joas, & Amasias in Christi genealogia quare ab Evangelista Matthæo prætermissi fuerint, ibidem.
Tres filii pœnitentiæ sunt, mor. tom. 6. pag. 5. col. 1
Tres reges Magi quales gentes ad Christi nati fidem convertendas, præfigurabant, atque indicabant, lit. tom. 6. pag. 5. col. 4
Tres Magi reges principaliores duntaxat fuere, ibidem.
Tria notantur pulchra super illud spiritus Domini super me, lit. to. 6. pag. 155. columna 1
Tria notantur, cilicium, cinis, & sessio, quid vero significent Deum, myst. tom. 5. pag. 193. col. 1. notantur contra divitem, lit. tom. 6. pag. 231. col. 3
Tria facere debemus, quæ pro nobis fecit Dominus, lit tom. 6. pag. 235. col. 3. & non plura exiguntur ad probationem æqualitatis filii cum patre, lit. to. 6. pag. 316. col. 1
Tria requiruntur ad judicium rectum, lit. to. 6. p. 317. col. 1
Tria debemus postulare, bonitatem, disciplinam, & scientiam, idest, compassionem, correctionem, & discretionem, moral. tom. 1. pag. 3. columna 4
Tria genera hominum in Ecclesia: rectores, continentes, & conjugati, myst. to. 1. p. 10. c. 1. nobis insidiantur in bonis operibus, inanis gloria, invidia, & indiscreta æmulatio, mor. tom. 1. pag. 14. col. 2
Tres pueri quos fovet Isaac, sunt lex Moysi, Christi, & jus canonicum; primum dicitur calumniæ, secundum inimicitiæ, tertium dicitur dilatatio, myst. tom. 1. pag. 35. col. 3
Tria prædicatoribus sunt necessaria, arma, pharetra, arcus; arma sunt virtutes & opera, pharetra est memoria beneficiorum, & judiciorum Dei, arcus est sincerus affectus, his peccatores convertuntur, mor. tom. 1. pag 36. c. 2. considerare debemus unde venimus, unde sumus, & quo tendimus, myst. tom. 1. p. 67. c. 4. necessaria ad salutem deficiebant homini ante adventum Christi, scilicet scire, posse, & velle, myst. tom. 1. pag. 70. col. 1
Tribus dividebatur per familias, familia per domus, domus per capita personarum, lit tom 1. pag 185. col. 1
Tria concurrunt ad orationem, myst. tom. 2. pag. 20. c. 2
Tria sustinenda propter Dominum, mor. tom. 2. pag 82. c. 1
Tria genera hominum Christum persequentia, mor. to. 2. p. 48. c. 2
Tria, quæ Deus diligit, contra tria odibilia, mor to. 2. p. 107. c. 1
Trium personarum vana gloria est, myst. to. 2. pag. 152. c. 2
Tria petit Propheta, mor. tom. 2. pag 210. col. 2
Tria, quæ procedunt de Throno Judicii discretionis, alleg. tomo 2. pag. 216. columna 1
Tria sunt tantum cantica in novo testamento, mor. to. 2. p. 251. c. 2
Tres oblationes quæ necessariæ sunt in reconciliatione peccatoris ad Deum, & innocentes afferre Domino debent, lit. to. 2. p. 252. c. 2
Tria sunt specula Dei, scilicet mens humana facta ad imaginem, & similitudinem Dei, sed hoc speculum non est sine macula, aliud speculum sunt aliæ creaturæ, in quibus est vestigium Dei, sed nec illæ dicuntur sine macula, quia imperfecte Deum repræsentant, solus filius est speculum per quem æternus pater cognosci potest, lit. 3. p. 150. c. 3. in homine considerandæ sunt, natura, culpa, & gratia, propter naturam & gratiam omni homini subveniendum est, propter culpam nunquam, lit. t. 3. p. 192. c. 3. sunt cuilibet doctori necessaria, præmeditatio, oratio, & operatio, lit. to. 3. p. 233. c. 3
Tria gravia sunt in omni morbo, metus mortis, dolor corporis, & intermissio voluptatis, lit. tom. 3. pag. 246. col. 3
Tria timorem generant, proditio civitatis, conspiratio populi, falsa accusatio, & zelotypia mulieris, lit. tom. 3. pag. 221. c. 1
Tribus annis, hæc propositio tripliciter ab Hieronymo declaratur, & capitur, lit. tom. 4. pag. 41. col. 1
Tribus, quas captivaverat Sennacherib, demonstrantur, litter. tom. 4. pag. 68. columna 1
Tres adventus, in quibus diversimode Dominus nos salvabit, mor. tom. 4. pag. 74. columna 1
Tria notantur, quæ maxime prælato competunt, myst. tom. 4. pag. 92. columna 2
Tria maxima Dei beneficia connotantur, lit. tom. 4. p. 114. c. 3
Tria Isaiæ dicuntur, quæ maxime ad concionatores spectant, lit. tom. 4. pag. 116. col. 1
Tres annos peraverunt se Judæi, ut exirent de captivitate Babylonica, lit. tom 4. pag. 123. c. 1
Tribus testibus probavit filius amorem suum erga nos, myst. tom. 4. pag. 129. columna 4
Tres sunt, qui testimonium dant in cœlo, & tres qui dant in terra, myst. tom. 4. pag. 129. c. 4
Tria sublimia, & magni ponderis enunciantur, myst. t. 4. p. 136. c. 4
Tria sunt in pœnitente in præsenti, quæ remunerabuntur in futuro, myst. tom. 4. pag. 151. c. 3
Tribus Dan habuit sortem ab Aquilone, lit. tom. 4. p. 199. c. 4
Tria sunt, quæ judicium incutiant, lit. tom. 4. pag. 204. c. 1
Triplici malo consumitur mundus, lit. tom. 4. pag. 216. col. 2
Tria verba cur ponantur, myst. tom. 4. pag. 216. col. 3
Tria verba ponuntur denotantia sanctissimam Trinitatem, lit. tom. 4. pag. 253. col. 1
Tria pretiosa declarantur, lit. tom. 4. pag. 288. c. 3
Tria dicuntur contra tria peccata gravissima, myst. to. 4. p 306. c. 3
Tria græcum est, & genus pallioli vel pallii, exp. to. 5. p 149. c. 3
Tres dicuntur laudare & orare, quia sine fide Trinitatis nemo auditur, myst. tom. 5. pag. 150. col. 2
Tria tempora, quibus Deo flectenda sunt genua, exp. t. 5. p. 153. c. 4
Tribus duæ optabant suam captivitatem propter sequentem prosperitatem, lit. tom. 5. pag. 187. col. 1
Tribus duæ de captivitate remanserunt, lit. tom. 5. p. 188. col. 2
Tres dies fidem Trinitatis significant, myst. tom. 5. pag. 193. c. 4
Tria necessaria prædicanti, exp. tom. 5. pag. 196. c. 3
Triplici oh, monentur fideles fugere mundum istum propter triplex malum, quod in eo est, myst. tom. 5. pag. 214. c. 4
Tria millia viri Judæ quid denotant, myst. tom. 5. p. 234. col. 4
Tribus quando permiscebantur, exp. tom. 7. pag. 7. col. 3
Triduum, quo Christus mansit in sepulchro, & quomodo intelligitur, exp. tom. 7. pag. 32. col. 3
Tria perturbant conscientiam hominis, lit. tom. 7. p. 123. c. 1
Tria expellunt hominem a domo, lit. tom. 7. p. 123. c. 1
Triplex est compassionis modus, lit. tom. 7. pag. 141. col. 2
Tribus Benjamin nobilis, & quare, lit. tom. 7. pag. 183. col. 4
Tres personæ divinæ unum sunt, atque testimonium perhibent, mor. tom. 7. pag. 355. col. 1
Tripartita divisio Apocal. lit. tom. 7. p. 370. c. 3
Tria præcipue peccata fugienda, lit. tom. 7. p. 374. col. 4
Tres hostes Ecclesiæ, alleg. tom. 7. pag. 378. c. 3
Tria nomina in Ecclesia triumphantis, & militantis, lit. to. 7. pag. 379. col. 1
Tria bona, ad paupertatem, cæcitatem, & nuditatem, litter. tom. 7. pag. 379. col. 3
Tribus quid significent, lit. tom. 7. pag. 388. col. 4
de Tribu Zabulon, atque Nepthalim Domino prædicante ad fidem conversi sunt, lit. tom. 4. pag. 18. col. 4
Tribus decem comparantur vineæ, & olivæ, lit. to. 2. p. 82. c. 1
Tribu de eadem Maria, & Josephus descendebant, lit. tom. 6. pag. 4. col. 4
Tribus Levi duodecim est, & quid significet, exponitur, lit. tom. 6. pag. 64. col. 4
Tribulationes, dolores, & labores sunt insignia, quæ ferre debemus in signum fœderis inter nos, & Christum, mor. to. 1. pag. 2. col 4
Tribulationes purgant saniem vulnerum nostrorum, mor. to. 1. pag. 22. col. 2
Tribulationes justorum exterius habent amaritudinem in carne, sed intus habent spem dulcedinis in mente, lit. to. 1. p. 49. c. 2
Tribulatio mundana est veluti umbra, & somnium, mor. to. 1. pag. 57. col. 2
Tribulationum via angusta est, & pauci per eam ingredi volunt, myst. tom. 1. pag. 65. col. 2
Tribulationem sustinentium gradus tres; quidam sustinent patienter, sed dolent; aliqui libenter, & gaudent; alii ardenter, & tamen concupiscunt, lit. tom. 1. pag. 195. c 2
Tribulationes sex tangunt in hac vita justos, scilicet fames, sitis, frigus, labor, morbus, & mora, sed septima, quæ est damnatio æterna, non tangit eos, lit. tom. 1. pag. 402. col. 2. & flagella erudiunt animam, lit. tom. 1. pag. 412. col. 2
Tribulatio purgat, roborat, humiliat, impellit ad Deum, lætificat, inflammat ad dilectionem Dei, mor. tom. 2. p. 20. c. 1
Tribulatio futuri temporis monstratur per Leonem, Ursum, & Colubrum, ibid. col. 4
Tribulationes Sanctorum dicuntur infirmitates, moral. tom. 2. pag 28. col. 4
Tribulatio duo facit, obtenebrat, & exurit, alleg. tom. 2. pagina 30. col. 3
Tribulatio significatur per fornacem aurum probantem, mor. tom. 1. pag. 31. col. 1
Tribulationes inimicorum convertit in gloriam Sanctorum, mor. tom. 2. pag. 39. col. 2
Tribulationes per Solem ostenduntur, myst. tom. 2. p. 41. c. 1
Tribulationis effectus multiplex, mor. tom. 2. p. 43. col. 1

Tribu-

Tribulatio proxima Ecclesiæ quæ sit, & a quibus, mor. tom. 2. pag. 49. col. 1
Tribulationes proximæ, aliqua juxta nos, aliqua intra nos, aliqua vero circa nos, mor. tom. 2. p. 9. col. 3
Tribulationes sunt dies malorum, mor. tom. 2. p. 62. col. 3
Tribulationes speciales justorum, mor. tom. 2. p. 73. col. 4
Tribulationes a Deo restringuntur quasi aqua in utre, myst. tom. 2. p. 80. c. 2. quasi aqua extinguunt peccata, ibid.
a Tribulationibus liberat nos Dominus tripliciter, mor. tom. 2. pag. 83. col. 2
Tribulationes in delectationes convertit, mor. tom. 2. p. 83. col. 3
Tribulatis Deus est juxta tripliciter, mor. tom. 2. p. 85. col. 2
Tribulationes quare dicantur excelsa, mor. tom. 2. p. 110. c. 3
Tribulationes ad Dei memoriam nos stimulant, mor. tom. 2. pag. 110. col. 3
Tribulatio a quocumque fit, semper a Deo est, myst. t. 2. p. 113. c. 3
Tribulati, & angustiati Dominum adorant, mor. to. 2. p. 119. c. 2
Tribulatio quomodo dicatur beata, myst. tom. 2. p. 151. c. 3
Tribulationes præsentes sunt significationes futuri judicii Dei, myst. tom. 2. pag. 151. col. 3
Tribulatio una quibus constabitur, exp. tom. 5. p. 164. col. 1
Tribulationes comparantur calici propter multas proprietates, mor. tom. 2. pag. 193. col. 4
Tribulatio quomodo dicatur dies, myst. tom. 2. p. 195. col. 4. significatur per grandinem, mor. tom. 2. p. 204. col. 4
Tribulationes in homines a Deo, mor. tom. 2. p. 205. col. 2
Tribulatio interior est tentatio, mor. tom. 2. p. 224. c. 2
Tribulationes sunt motus, & fluctus maris, myst. to. 2. p. 231. c. 3
Tribulationes quomodo sunt utiles, mor. tom. 2. p. 231. col. 4. mitigantur multis modis, mor. tom. 2. p. 248. col. 2
Tribulationis bona, myst. tom. 2. pag. 9. col. 1
Tribulationes, & pœnæ cogunt hominem ad Deum refugere, & clamare, mor. tom. 2. pag. 297. col. 3
Tribulatio, & angustia quomodo differant, lit. tom. 2. p. 317. c. 3
Tribulatio est collyrium, quo inuncti oculi clarius vident, nam qui non est tentatus, quid scit, lit. tom. 3. pag. 27. col. 4. extinguit concupiscentiam sicut aqua ignem, lit. tom. 3. pag. 29. col. 4. Ipsa comparatur regnum cœlorum, & est valde bona, unde filiis datur, & valde amicis, ibid.
Tribulatio quæ malos prosternit, Ecclesiam erigit ad majora gratiarum dona, myst. tom. 3. pag. 67. col. 1
Tribulatio multa bona efficit in homine. Primo illius conversionem ad Dominum. Secundo fecunditatem bonorum operum. Tertio purgationem peccatorum, mor. tom. 3. p. 156. col. 4
Tribulationes cum gaudio sunt suscipiendæ a Domino, nam sustinent nos, ne cadamus per superbiam, lit. tom. 3. p. 172. c. 3
Tribulatio est iter, quo directe anima tendit ad Deum, liter. tom. 3. pag. 176. col. 4
Tribulatio facit clamare ad Dominum, lit. tom. 4. p. 57. col. 2
Tribulatio justificatio vocatur, lit. tom. 4. pag. 116. col. 3
Tribulationes delectant animas bonas, myst. tom. 4. p. 117. c. 2
Tribulatio locus est, in quo invenitur thesaurus, ibid.
Tribulatio non est ad interitum, myst. tom. 4. p. 120. c. 1. potio est quæ datur a Deo ad purgationem malorum humorum, ib. c. 2
Tribulationem pati pro Christo maximum donum Dei, mor. tom. 4. pag. 120. col. 4
Tribulatio, quæ nobis datur a Deo, modica est, & momentanea, myst. tom. 4. pag. 137. col. 2
Tribulationes viæ Domini sunt, per quas ducuntur servi ejus, myst. tom. 4. pag. 161. col. 1
Trahentes alios ad malum, ipsos occidunt, lit. tom. 4. p. 195. c. 1
Tribulationes nomine calicis declarantur, lit. tom. 4. p. 213. c. 3
Tribulatis duo promittit Dominus, lit. tom. 4. pag. 218. col. 3
Tribulationis sunt tres effectus, illuminatio intellectus, impinguatio affectus, & purgatio affectus, mor. tom. 5. pag. 82. col. 2
Tribulationes dicuntur purissimæ ab effectu, quia purgant, mor. tom. 5. pag. 82. col. 3
Tribulationes comparantur oleo, quia illuminant, & impinguant omnes virtutes, ibid.
Tribulatio spinarum genus est, lit. tom. 6. pag. 29. col. 1
Tribulatio facit nos converti ad pœnitentiam, mor. t. 6. p. 94. c. 4
Tribulationum rigor Prophetarum exemplo temperatur, litter. tom. 6. pag. 166. col. 3
Tribulationes quatuor maxime præcedent diem judicii, litter. tom. 6. pag. 237. col. 1
Tribulatio, & pressura generalis triplex invenitur, myst. tom. 6. pag. 255. col. 4
Tribulatio cur mutatur in exultationem, mor. to. 6. p. 291. c. 3
Tribulatio, vel asperitas pœnitentiæ sine charitate non beatificat, mor. tom. 6. pag. 296. col. 2
Tribulatio facit altos, quia sustinentem elevat ad cœlum, & ad Deum, mor. tom. 6. pag. 388. col. 4
Tribulatio facit cedros, idest, imputribiles per sanctimoniam, & quomodo, ibid.
Tribulatio significatur per myrrham, mor. tom. 6. p. 388. col. 4
Tribulatio umbraculum est homini contra æstum divini furoris, mor. tom. 6. pag. 388. col. 4
Tribulatio addita spei frequenter augmentat ipsam, & charitatem, exp. Glos. tom. 7. pag. 31. col. 3
Tribulationis ignem admovet, ut in nobis vitiorum rubiginem purget, mor. tom. 7. pag. 31. col. 3
Tribulatio quid sit justo, exp. Glos. tom. 7. p. 31. col. 4
Tribulatio patientiam operatur, idest exercet, lit. to 7. p. 32. c. 1
Tribulatio an sit prior patientia, lit. tom. 7. p. 32. col. 1
Tribulatio est cum fine, merces sine fine, exp. Glos. tomo 7. pag. 48. col. 3
Tribulatio facit hominem esse Dei memorem, sicut nautæ beatum Nicolaum habent in memoria propter pericula, myst. tom. 7. pag. 53. col. 1
Tribulatio tentat, & probat, lit. tom. 7. pag. 79. col. 4
Tribulationes maritatorum sunt plures quam justorum, myst. tom. 7. pag. 91. col. 2
Tribulationis multi boni effectus, lit. tom. 7. pag. 99. col. 3
Tribulationum sustinentia triplex præmium, lit. to. 7. p. 127. c. 4
Tribulationes comparantur calici, exp Glos. to. 7. p. 127. col. 4
Tribulationibus vetus homo atteritur, & novus magis, ac magis renovatur, lit. to 7. pag. 128. col. 1
Tribulationes multas ob causas sustinendæ, ibid.
Tribulationum præmia, lit. tom. 7. pag. 128. col. 1
Tribulationes non sunt ad ferendum graves, expos. Glos. to. 7. pag. 128. col. 2
Tribulationibus gaudent pauci, lit. to. 7. pag. 134. col. 4
Tribulationes multa bona pariunt, lit. tom. 7. p. 143. col. 3
Tribulationibus propter tredecim rationes, quæ valent ad infirmorum salutem, & tribulatorum, est gloriandum, ib.
Tribulationes sunt solutio debitorum pro peccatis, lit. tomo 7. pag. 143. col. 4
Tribulatio est ignis, lit. tom. 7. pag. 173. col. 1
Tribulationis utilitates, lit. tom. 7. pag. 228. col. 3
Tribulatio justo est quod flagellum grano, & quod lima ferro, lit. to. 7. pag. 234. col. 3
Tribulationes sunt quasi exercitus Domini, lit. to. 7. p. 264. c. 3
Tribulationum saccus patientia est, lit. to. 7. p. 265. col. 1
Tribulationis superabundantia exprimitur, lit. to. 7. p. 270. col. 2
Tribulatio. In tribulatione quomodo sit gaudendum, & quomodo contristandum, lit. to. 7. pag. 315. col. 1
Tribulatio magna, major, & maxima qualis, litter. to. 7. pagina 375. col. 4
Tribulatio in mundo magna, in purgatorio major, in inferno maxima, lit. to. 7. pag. 389. col. 3
Tribulatio bonorum est magna, quia triplicem habet dimensionem, lit. tom. 7. pag. 389. col. 3. qui non est in tribulatione, Dominus non est cum eo, ibid.
Tribulari sanctos viros cur permittit Deus, lit. to. 7. p. 140. c. 4
Tribulati, ac infirmi pueris, militibusque comparantur, litter. tom. 7. pag. 143. col. 3
Tribulatus homo, & patiens offert se in asinum Domino, lit. tom. 7. pag. 188. col. 3
Tribunal quandoque dicitur judex, lit. tom 6. p. 392. col. 4
Tribunal est sedes Tribuni, vel Judicis, ibid.
Tribunal est Judicis, Thronus Regis, Cathedra magistri, lit. tom. 7. pag. 239. col. 3
Tribuni qui sint, exp. Glos. tom. 5. p. 234. col. 3
Tributa reddere cur Clerici non teneantur, lit. to. 7. p. 65. c. 1
Tributum quid, lit. tom. 7. pag. 65. col. 1
Tricenarius numerus ex denario numero ter repetito componitur, & significat integritatem fidei, & perfectionem operis, lit. tom. 1. pag. 131. col. 3
Triduum quid sit, optime notatur, lit. tom. 6. p. 57. c. 1
Triduum multiplex declaratur, lit. tom. 6. p. 102. col. 1
Triduum, & mystice, & moraliter, & litteraliter per longum declaratur, lit. tom. 6. pag. 147. col. 3
Trietis magna dicitur diabolus, & cur, mor. tom. 5. p. 73. c. 4
Trieres sunt naves habentes tres ordines remorum, quibus utuntur Itali, exp. tom. 5. p. 162. col. 3
Trigesimum secundum caput de bono Prælato moraliter exponitur, myst. tom. 4. pag. 68. col. 2
Trigesta quasi tricamerata, exp. tom. 5. p. 533. col. 2
Trina oblatio facta a Magis, lit. tom. 1. pag. 252. col. 1
Trinitas quintuplex, prima increata, a qua cecidit homo, secunda creata, quæ cecidit, tertia per quam cecidit, quarta in quam cecidit, quinta per quam resurgat, myst. tom. 1. p. 8. c. 2
Trinitas personarum designatur per Dominum, Regem, & Deum, & quomodo, myst. tom. 2. p. 10. col. 2
Trinitatis vestigia relucent in Sole, lit. tom. 2. p. 40. col. 3
Trinitas personarum, & unitas essentiæ notatur in quadruplici Domino, myst. tom. 2. pag. 66. col. 3
Trinitatis declaratio pulcherrima, lit. tom. 2. p. 80. c. 1
Trinitati tria referenda verba, myst. tom. 2. p. 83. col. 1
Trinitas mala in corde peccatoris, Pen. tom. 2. p. 99. col. 1

Trinitatis potentiæ opus est ad peccatum opprimendum, mor. tom. 2. pag. 113. col. 1
Trinitas tota spiritus est, lit. tom. 2. pag. 133. col. 2
Trinitatis sanctissimæ manifestatio, mor. tom. 2. p. 179. col. 4
Trinitas sanctissima commendatur, myst. tom. 2. p. 199. col. 1. sibi sola nota est, & homini assumpto, lit. tom. 6. p. 285. c. 2
Trinitatis opera sunt indivisa, exp. Glos. tom. 7. p. 31. c. 1
Trinitas Dei cum sit ubique, quare magis dat testimonium in cœlo, quam alibi, lit. tom. 7. p. 355. col. 3
Trinitas, unitas, & æternitas divinæ essentiæ expositiones, lit. tom. 7. pag. 382. col. 1
Triphora interpretatur dissolvens dolorem, myst. tom. 5. p. 245. col. 3. significat adulatores, & mimos, qui fortunas sequuntur, & mensas, myst. tom. 5. pag. 245. col. 3
Triphon hypocritarum, atque hæreticorum figuram tenet, myst. tom. 5. pagina 247. col. 1
Triphon dæmonium meridianum etiam significat, mor. tom. 5. pagina 247. col. 2
Triphon captus, & peremptus, exp tom. 5. p. 248. col. 2
Triplex mira conjunctio: Deus homo, mater virgo, cor hominis fidele, myst. tom. 1. pag. 41. col. 2
Triplex reconciliatio, carnis nimirum cum spiritu, hominis cum proximo suo, & cum ipso Deo, lit. tom. 1. p. 92. c. 1
Tripliciter ignoratur Deus, alleg. tom. 2. pag. 88. col. 2
Triplex refugium in tribulationibus, mor. tom. 2. p. 119. col. 4
Triplici infortunio urgetur humana natura, scilicet quod vult malum, & potest, & facit, myst. tom. 2. p. 134. col. 4
Triplex renovatio, quæ cantatur triplici cantico, mor. tom. 2. pag. 251. col. 2
Triplex exultatio de Christo, & regno ejus, lit. to. 2. p. 255. c. 4
Triplex pœnitentia, mor. tom. 2. pag. 260. col. 2
Triplex est infernus, pœnæ temporalis, pœnæ purgatorii, & gehennæ æternæ, lit. tom. 3. p. 33. col. 1
Triplex causa tædii vitæ, prima est consideratio mortis, secunda est consideratio vanitatis, tertia est consideratio hæredis stulti, lit. tom. 3. pag. 77. col. 1
Triplex misericordia sponsæ, indulgere inimicis, peccatores a peccatis suis amovere, pauperes de corporali necessitate relevare eleemosyna, lit. tom. 3. p. 105. col. 3
Triplex est error, scilicet error falsæ opinionis, error infidelitatis, & error perversitatis, lit. tom. 3. p. 197. col. 2
Tripliciter nobiscum Deus est, per naturam, per cohabitationem, & per gratiam, lit. tom. 6. p. 5. col. 2
Tripolis civitas est maritima, exp. tom. 5. pag. 262. col. 1
Tristatæ nomen est apud Hebræos secundi gradus post regiam dignitatem, exp tom. 5. pag. 85. col. 2.
Tristatæ dicuntur a tribus, quia post regem erant tres secundum dignitatem, per quos omnia fiebant, & hi habebant alios sub se, exp. tom. 5. pag. 85. col. 2
Tristari, & conturbari potest exterius homo justus, sed intus semper gaudium, & consolationem percipit, lit. t. 3. p. 26. c. 2
Tristitia mala conturbat rationem, sicut fumus oculum, mor. tom. 2. pag. 110. col. 1
Tristitia bona, & mala multis modis declaratur, ibid.
Tristitia expellenda multis rationibus, mor. tom. 2. p. 111. col. 3
Tristitiam consolatur septem, myst. tom. 2. pag. 195. col. 4
Tristitia sæculi mortem operatur, exp. Glos. tom. 2. p. 307. c. 4
Tristitia sæculi est fugienda, quia nulla utilitas est in ea, imo mortem operatur, atque festinat, lit. tom. 3. p. 32. col. 2
Tristitia sæculi ex pusillanimitate oritur, lit. tom. 3. p. 182. c. 2
Tristitia inducit hominem ad desperationem, lit. to. 3. p. 195. c. 1
Tristitia multiplex declaratur, mor. tom. 4. pag. 94. col. 4
Tristitia, vel acedia maxime nocet claustralibus, myst. to. 4. p. 61. c. 4
Tristitia bona quæ sit, mor. tom. 6. pag. 81. col. 2
Tristitia, quæ mortem operatur, quæ sit, lit. to. 6. p. 241. col. 2
Tristitia duplex est, lit. tom. 6. pag. 274. col. 3. significat diversa, exp. Glos. tom 7. pag. 129. col. 3
Tristitia secundum Deum spem habet sociam, lit. to. 7. p. 134. c. 1
Tristitia sæculi quæ, & quando sit, lit. tom. 7. p. 134. c. 1
Tristitiæ, quæ est secundum Deum, septem ponuntur effectus, lit. tom. 7. pag. 134. col. 1
Tristitia Cain non fuit vera pœnitentia, lit. tom. 7. p. 273. c. 2
Tristis est anima mea, quomodo exponatur, lit. tom. 5. p. 62. c. 3
Triticum significat spiritualem intelligentiam, hordeum litteralem, myst tom. 1. pag. 41. col. 2
Triticum est grana novi Testamenti collata hominibus; nunc enim offertur caro, & sanguis Christi, myst. to. 1 p. 218. c. 2
Tritici nomine quamplurima declarantur, myst. tom 4. p. 155. c. 3
Triticum sacram denotat scripturam, myst. tom. . p. 235. col. 2
Triticum corpus Christi significat, ibid.
Triticum sunt ipsæ virtutes, mor. tom. 6. pag. 11. c. 2
Triticum moralem sensum, vel mysticum denotat, ibid.
Triticum Christus est, lit. tom. 6. pag. 12. col. 2. Verbum Dei est, quo animæ reficiantur, myst. tom. 6. p. 228. col. 3. dicitur verbum Dei, lit. tom. 6. pag 351. col. 2
Triticum multa significat, lit. tom. 7. p. 386. col. 1
Triturare quid sit, lit. tom. 6. pag. 94. col. 4
Trivia pro diverticulis sumuntur, & quomodo, myst. tom. 4. pagina 38. col. 2
Trivium quid sit, & quid importaret apud Antiquos, demonstratur ad litteram, lit. tom. 4. p. 38. col. 2
Tropolia quid faciendum docet, exp. Glos. tom. 7. p. 161. c. 4
Tropologia quid doceat, exp. Glos. tom. 7. p. 161. col. 4
Trulla, quæ ornat murum, quid insinuat, myst. to. 5. p. 188. c. 3
Tu, particula hæc discretive ponitur, lit. tom. 4. p. 37. c. 3
Tubarum ductilium usus ad quatuor institutus tempore Moysi, lit. to. 1. pag. 135. col. 2
Tubarum triplex usus, mor. tom. 2. pag. 214. col. 1
Tuba prædicationis excitat ad bellum spirituale, ib.
Tuba sequitur prædam, non hominem, lit. tom. 3. p. 30. c. 2
Tuba Dei in extremo judicio quæ erit, lit. tom. 4. p. 58. col. 4
Tuba prædicationis, tuba habet, tuba, &c. mor. to. 4. p. 58. c. 4
Tuba quando utamur, mor. ibid.
Tuba quadruplex, mor. tom. 5. pag. 29. col. 4
Tuba quæ in die judicii, myst. tom. 5. pag. 184. col. 4
Tuba novissima erit vox filii Dei, vel alicujus Angeli, lit. t. 7. pag. 119. col. 4
Tuba dicitur vox magna Angelorum, lit. tom. 7. p. 201. c. 2
Tubæ usus multiplex, lit. tom. 7. pag. 201. col. 2
Tubæ septem moraliter, quid denotent, mor. tom. 7. p. 390. c. 2
Tuba cecinisse cur Apostoli dicantur, lit. tom. 7. p. 391. c. 4
Tubal Iberos orientales significat, exp. tom 5. pag. 96. c. 1
Tubal de occidentibus partibus Hispanos denotat, exp. tom. 5. pagina 96. col. 1
Tubal interpretatur adductus ad luctum, per quod significatur simulatio mercatorum, myst. tom. 5. p. 96. col. 2
Tubal potest denotare invidos, qui videntes alios ditari, ducuntur ad luctum, ibid.
Tubal interpretatur universa, & significat avaritiam, quæ universa quærit, & universos corrumpit, mor. tom. 5. p. 119. col. 4
Tubal Iberos, sive Hispanos denotat, exp. to. 5. p. 119. c. 4
Tubal avaritiam insinuat, exp. tom. 5. pag. 122. c. 3
Tubal quomodo interpretatur, & quid significet, lit. tom. 7. pagina 200. col. 1
Tubianei dicebantur; qui ex alienigenis in adjutorium Judæ venerunt quasi tubis alienis conductus, exp. tom. 5. p. 260. c. 4
Tumoris quatuor species distinguuntur, lit. tom. 6. p. 240. col. 1
Tumor mentis obstaculum est veritatis, exp. Glos. tom. 7. p. 54. c. 2
Tumultus Judæorum in obsidione, lit. tom. 4. p. 10. col. 1
Tumultus multiplex declaratur, myst. tom. 4. p. 55. col. 2
Tumultus est illud bellum, in quo timor multus, lit. tom. 4. pagina 123. col. 1
Tumultus clamoris, & fuga timoris impediunt peccatorem, ne exeat de peccato, mor. tom. 4. pag. 123. col. 1
Tumultus multitudo causarum, quæ est in Ecclesia, myst. to. 4. pagina 266. columna 4
Tumultus in populo, virtutum turbatio est, mor. t. 6. p. 80. c. 1
Tunica polymita significat Ecclesiam, alleg. tom 1. pag. 51. col. 4
Tunica polymita est varietas bonorum operum, & sanctorum exhortationes, quas debent habere Prælati pro qualitate personarum, mor. tom 1. pag 51. col. 4
Tunica Joseph tincta sanguine, & præsentata patri Jacob, significat humanitatem Christi sanguine tinctam, quam Ecclesia offert Deo Patri, alleg. tom. 1. pag. 53. col. 3
Tunica talaris significat actionem consummatam, alleg. tom. 1. pagina 51. columna 3
Tunica, quam exuit sponsa, est culpa, quæ vetus homo nuncupatur, nec est re accipienda, lit. tom. 3. pag 128. c. 3
Tunica tua induam illum, tunica multiplex, myst. tom. 4. pagina 51. columna 2
Tunicas duas habere est duplicitas cordis, mor. tom. 6. pag. 183. col. 3
Tunica inconsutilis, & indivisa est unitas Ecclesiæ usque in finem sæculi duratura, myst. tom. 6. pag. 269. c. 1
Tunica inconsutilis est Christi charitas, myst. tom. 6. pag. 269. col. 1
Tunica inconsutilis denotat unitatem Ecclesiasticam, litteral. tom. 6. pag. 269. columna 2
Tunica Christi reticulato opere erat facta, lit. tom. 6. p. 393. c. 4
Tunica Domini inconsutilis est Ecclesia, lit. tom. 7. pag 175. c. 3
Tunica, quam fratres Joseph maculatam sanguine miserunt ad Jacob, quid significet, lit. tom. 7. pag. 363. c. 3
Turbæ sequuntur Christum ob diversas causas, lit. tom. 6. pag. 31. c. 1
Turbæ peccatores significant, mor. tom. 6. pag. 31. col. 2
Turbæ multitudinem curarum temporalium significant, moral. tom. 6. pagina 33. columna 2
Turbam turbant semper tria, & optime notantur, mor. tom. 6. pag. 37. columna 1
Turbæ reficiuntur in deserto, & cur, mor. tom. 6. pag. 92. col. 4
Turba quos quoque impediat, per extensum docetur, litteral. tom. 6. pagina 95. columna 2
Turba multa, quia multi sunt peccatores, mor tom. 6. pag. 99. col. 1

Turba contra Jesum a quibus mittatur, lit. tom. 6. pag. 118. col. 2
Turba triplex impedit Paralyticum, & quæ sit, docetur, lit. tom. 6. pagina 160. columna 3
Turba cur non ascendat in montem, myst. tom. 2. pag. 165. col. 5
Turba retardat parentes audire Jesum, lit. tom. 6. pag. 178. col. 4
Turba Prælatus negligens est, mor. tom. 6. pag. 184. c. 3
Turbæ studiose Dominum sequebantur, ibid.
Turbæ multa impediunt, lit. tom. 6. pag. 243. col. 3
Turbatores Studii, vel Capituli, vel Congregationis sunt sicut Pharisæi, mor. tom. 7. pag. 164. col. 1
Turbo tenebrosus, est mœror animi, & contritio cordis, quæ peccata confringunt, lit. tom. 1. pag. 339. col. 1
Turbatio passiva quæ sit, exp. gl. tom. 7. pag. 135. c. 3
Turbatur quis sensualitate, sed conturbatur ratione, lit. tom. 7. pag. 333. columna 1
Turbo quid sit, & quid significet, lit. tom. 7. pag. 343. col. 1
Turpe valde est interius vivere mundo illos, qui exterius mortui sunt, mor. tom. 1. pag. 44. c. 2
Turpium amor nisi cum turpi ratione considerari non potest, lit. tom. 3. pag. 28. col. 2
Turpissima est jactura, quæ per negligentiam fit, lit. to. 3. p. 90. c. 1
Turpe quid, lit. tom. 7. pag. 96. col. 1
Turpitudines occultæ sunt cogitationes immundæ, lit. tom. 7. pagina 126. columna 4
Turpe lucrum quid, lit. tom. 7. pag. 213. col. 3
Turris Babel est superbia mundi, quæ contra Deum erigitur, sed confusa dejicitur, myst. tom. 1. p. 15. c. 4
Turres Ecclesiæ sunt Apostoli, alleg. tom. 2. pag. 124. col. 3. mundi sunt dignitates, & honores, myst. tom. 2. p. 252. col. 4
Turres quasdam reservavit Titus, lit. tom. 4. p. 9. c. 1
Turris templum Jerusalem, lit. tom. 4. p. 12. c. 2
Turris contemplationem significat, mor. tom. 4. p. 13. c. 2
Turris superbos principes, vel Dæmones denotat, myst. tom. 4. pag. 66. columna 2
Tuus, vel ad præmiandum, vel ad puniendum, myst. tom. 4. pag. 91. columna 4
Turris vineæ Religionis ipsa charitas est, myst. to. 4. p. 180. c. 2
Turres sustentantes civitatem, & aliæ munitiones funiculi vocantur, lit. tom. 4. pag. 205. c. 4
Turres tribus de caussis solent ædificari a regibus, myst. t. 4. p. 293. c. 1
Turris Siene castrum quoddam est, exp. tom. 5. pag. 101. c. 1
Turris fortissima est nomen Domini, myst. tom. 5. p. 245. c. 4
Turris Sienes ubi sita sit, exp. tom. 5. p. 102. c. 3. quæ in Jerusalem, cur dicatur nebulosa, exp. tom. 5. p. 197. col. 2
Turres ligneæ quid significant, myst. tom. 5. p. 238. col. 4
Turris est dignitas vel potestas aliqua sæcularis, vel Ecclesiastica, myst. tom. 5. pag. 83. col. 4
Turris fidem denotat, lit. tom. 6. pag. 69. col. 2. lex ipsa est, litteral. ibid.
Turris prælatio est, lit. tom. 6. pag. 111. col. 2. bona, turrisve mala dicitur, litteral. tom. 6. pag. 221. col. 3. mala triplex datur, litteral. tom. 6. pagina 221. columna 3. bona triplex notatur, litteral. tom. 6. pagina 221. columna 3
Turrium ædificare quid sit, litteral. tom. 6. pag. 221. col. 4
Turris legem denotat, myst. tom. 6. pag. 249. col. 2
Turres Ecclesiæ quæ, lit. tom. 7. pag. 267. col. 1
Turtur significat virum religiosum, mor. tom. 2. pag. 220. col. 2
Turturis proprietates religiosis conveniunt, ibidem col. 3
Turtures sunt prædicatores, quorum vox in Ecclesia audiri debet, & ipsi florida mundi declinare, lit. tom. 3. p. 117. c. 3
Turturis genus duplex est, lit. tom. 4. p. 198. col. 3
Turtur vitam contemplativam indicat, myst. tom. 6. pag 144. col. 3
Turtures oblatio pauperum erant, lit. tom. 6. p. 144. col. 3
Tutius est audire, quam loqui, lit. tom. 3. p. 182. col. 3
Tutoris munus, exp. gl. tom. 7. p. 158. c. 2
Tyberiades quid sit, lit. tom. 6. pag. 325. col. 2
Tympanum significat pœnitentes, mor. tom. 2. p. 169. col. 4
Tympani conditiones ut bene sonet, mor. tom. 2. p. 270. col. 1
Tympanum sumere, est, temporalia dare pauperibus, moral. tom. 2. pagina 213. columna 4
Tympanum multis rationibus significat carnis mortificationem, mor. tom. 2. pag. 213. columna 3
Tympanum carnis mortificationem significat, myst. tom. 4. p. 67. c. 2
Tympanum est mortificatio carnis, qua anima ornatur, myst. tom 4. pagina 246. columna 4
Tympanum, quod pulsatur ligno, & cymbalum manu, quid significent, lit. tom. 7. pag. 109. col. 2. est mortificatio carnis, lit. tom. 7. pag. 242. columna 2
Tyranni decipiuntur in oppressione Ecclesiæ, myst. tom. 2. p. 134. c. 2
Tyranni agitantur in hoc mundo, mor. tom. 2. p. 120. col. 2
Tyrannus quomodo glorietur in malitia sua, myst. tom. 2. pagina 135. columna 1
Tyranni sunt homines super capita positi, myst. to. 2. p. 163. col. 2
Tyrannus in Ecclesia dicitur aper de silva, myst. tom. 2. pagina 212. columna 3
Tyranni sunt fugiendi, ubi fides, vel charitas non periclitatur, lit. tom. 3. pag. 186. col. 4
Tyrannus est, qui violenta dominatione opprimit subditos, lit. tom. 3. p. 190. col. 2. Quatuor ex caussis Dominus permittit tyrannos dominari, ibidem.
Tyranni pleni sunt crudelitate, sed vacui pietate, myst. t. 3. p. 210 c. 2
Tyranni, & mali Principes nostri temporis pejores sunt Pilato, mor. tom. 6. pag. 88. col. 1
Tyrannorum crudelitas Leænæ comparatur, myst. tom. 6. pagina 255. columna 4
Tyrannus dicitur lupus, lit. tom. 6. pag. 451. col. 2
Tyrannos conservat Dominus quasi spina ad faciendam sepem vineæ suæ, mor. tom. 7. pag. 53. col. 1
Tyrannis etsi det Deus potentiam, & virtutem persequendi Sanctos, non tamen movet eos ad talem finem, novit enim Deus bene uti malis, exp. gl. tom. 7. pag. 54. col. 1
Tyrus significat gentes a parte totum, myst. tom. 2. pag. 119. col. 5
Tyrus interpretatur angustia, mor. tom. 2. pag. 119. col. 2
Tyrus interpretatur angustia, alleg. tom. 2. pag. 226. col. 3
Tyrus cur civitas coronata dicatur, lit. tom. 4. pag. 52. c. 3
Tyrus, mundus destructus, myst. to. 4. p. 52. col. 1. angustia dicitur, myst. to. 4. pag. 51. col. 4. peccatores denotat, qui ad quemcumque se vertant conscientiæ angulum, spinas reperiunt, ibid.
Tyrus Chananæorum civitas, lit. tom. 4. pag. 51. col. 4. anima pœnitens dicitur, myst. tom. 4. p. 53. col. 2. angustia interpretatur, Sydon vero venatio dicitur, mor. tom. 4. p. 178. col. 1. peccatum est, quod angustiat hominem, myst. tom. 6. p. 56. c. 1. angustia interpretatur, mor. tom. 6. pag. 101. col. 2
Tyrus angustia interpretatur, myst. tom. 6. p. 192. col. 4. Sydus civitates gentilium, lit. tom. 6. p. 193. col. 1
Tyrus, quæ interpretatur angustia, significat Ecclesiam malignantium, idest, mundum, qui se comprimunt, & unus alium angustiat, myst. tom. 5. p. 93. col. 2
Tyrus fuit sicut est Venetia, quæ habet castra sua, & vineas extra in regione, cum ipsa sit insula maris, exp. tom. 5. p. 93. col. 4
Tyri castra, & munitiones vocat filias, exp. tom. 5. p. 93. col. 3
Tyrus, cum esset insula circumdata mari, Nabuchodonosor voluit eam continuam facere terræ, & quid per hoc fecit, ibid.
Tyri finitimi sunt religiosi, quia a mundo videntur recessisse quantum ad habitum, sed propinqui ejus sunt quantum ad affectum, myst. tom. 5. pag. 95. col. 2
Tyri finitimi sunt quilibet amatores mundi, qui decorem mundi implent, quia divitias, delicias, & honores mundi, quantum possunt accumulant, ibidem.
Tyrus est mundus, sive aliquis homo peccator, myst. t. 5. p. 93. col. 4
Tyri filiæ, quæ sunt in agro, interficientur, idest, divitiæ mundi, sive alicujus hominis peccatoris diripiuntur a gentibus in morte ejus, & filiæ ejus, idest, carnis deliciæ, gladio, idest, pœna gehennali, feriuntur, myst. tom. 5. p. 93. col. 4
Tyri filiæ, quæ sunt in agro, sunt carnis voluptates, quæ sunt in agro, idest, in latitudine, & prosperitate mundi quando homo habet libertatem explendi eas, myst. tom. 5. pag. 93. col. 4
Tyrus civitas jucunda, erat & lasciva, citharis, & instrumentis musicis abundans, sicut homo Hiberniensis, exp. tom. 5. p. 94. col. 1
Tyrus est mundus, qui est angustus, & amaritudine plenus myst. tom. 5. pag. 95. col. 1
Tyrus interpretatur angustia, & dicitur habitare in introitu maris, quia amaritudo hujus mundi est introitus ad amaritudinem inferni, myst. tom. 5. pag. 95. col. 1
Tyrus, idest, mundus, licet sit amarus, & ad amaritudinem tendat, tamen suas merces, & negotiationes recipiunt populi, & insulæ multæ, idest, sæculares, & etiam religiosæ personæ. Angustiantur hujusmodi homines, quando non possunt implere, quod volunt, myst. tom. 5. pagina 95. columna 1
Tyri princeps diabolus, myst. tom. 5. pag. 97. col. 3
Tyri princeps potest esse aliquis magnus Theologus, qui omnia reputat se scire sicut Deus, myst. tom. 5. pag. 97. c. 3
Tyrus ubi erat sita, exp. tom. 5. pag. 219. col. 3
Tyri fortitudo in quo consistebat, exp. tom. 5. pag. 219. col. 3
Tyrus angustia interpretatur, exp. tom. 5. pag. 237. c. 1

V

VAcca, vitulus, & taurus sunt idem, sed ratio diversa, moral. tom. 2. pag. 94. columna 4
Vaccæ Bethavem quid significent, mor. tom. 2. p. 155. c. 1
Vacca Boum quem sensum retineat apud Hebræos proverbialiter, lit. tom. 4. pag. 21. col. 3
Vacca ratione fœtus mentis fortitudinem denotat, myst. tom 4. pagina 21. columna 4
Vaccæ Basan sunt hæretici, & quomodo, myst. tom. 5. pag. 185. c. 2
Vaccæ pingues dicuntur principes decem tribuum, & cur, exp. tom. 1. pag. 185. col. 2
Vacare Deo non est otium, imo negotium negotiorum, mor. tom. 2. pagina 121. columna 3

Vacandum est a multis, mor. tom. 2. pag. 121. col. 3
Vocem cantantium abstuli, quid sibi velit, seponit Hieronymus, lit. tom. 4. pag. 40. col. 3
Vacuus est in conspectu Dei, qui non habet bona, &c. mor. tom. 2. pag. 33. col. 1
Vacuum esse dignoscitur in duobus, mor. tom. 7. pag. 163. col. 3
Vado ad patrem, &c. sed nonne semper erat cum patre? exp. gl. tom. 7. pag. 130. col. 4
Væ duplex erit in die extremi judicii damnatis, scilicet væ corporis, & væ animæ, myst. tom. 5. pag. 105 c. 1
Væ dicitur animabus in inferno, myst. tom. 5. pag 111. c. 4
Væ quinque contra Nabuchodonosor, exp. tom. 5. pag. 205. c. 1
Vagantes indigni sunt salutatione, mor. tom. 6. pag. 135. c. 1
Vah interjectio est lætantis, litteral. tom. 4. pag. 99. col. 3
Vah multas patitur expositiones, lit. tom. 6. pag. 122. col. 1
Valde diluculo quomodo intelligatur, myst. tom. 7. pag. 372. c. 4
Vallis Achor significat humilitatem pœnitentiæ, in qua peccata dimittuntur, mor. tom. 1. pag. 185. col. 2
Vallis Achor tibi proprietarius lapidatus est, est religio, mor. tom. 2. pag. 293. col. 1
Vallis Raphaim, veritatem litteræ significat, myst. tomo 4. pagina 41. columna 4
Vallis Achor Magdalenam significat profundam peccatricem, myst. tom. 4. pag. 47. col. 4
Vallis visionis, malus Theologus, vel pravus religiosus, myst. tom. 4. pagina 50. columna 2
Vallis Gethsemani, Tophet dicitur, & cur, ostenditur, litter. tom. 4. pag. 67. col. 1. Hennon est mundus præsens, fons tristitiæ, myst. tom. 4. pag. 226. col. 2
Vallis cadaverum mundus recte dicitur, myst. tom. 4. pag. 550. c. 3
Valles aquosæ refugium Moabitarum, lit. tom. 4. pag. 271. col. 5
Valles possunt appellari novissimi in Ecclesia, mor. to. 5. pag. 25. col. 2
Valles sunt dejecti & confusi in ignominia, & contumelia, mor. tom. 5. pag. 25. col. 2
Valles sunt subditi pauperes, qui sunt in villis, myst. to. 5. p. 114. col. 4
Valles sunt humiles chori Virginum, myst. tom. 5. pag. 115. c. 4
Vallis dicitur humilitas, mor. tom. 5. pag. 523. c. 4. Achor, cur hic appellatur, exp. tom. 5. pag. 169. col. 1
Vallis Josaphat interpretatur humilitas judicii, exp. to. 5. p. 181. c. 4
Vallis populus gentilis est, myst. tom. 6. pag. 149. col. 1. silvestris dicitur mundus, lit. tom. 6. pag. 264. c. 5
Vallis Achor est peccator profundus in peccatis, lit. to. 7. p. 209. col. 4
Vallis Hebron, quod interpretatur transcendens, quid denotet, lit. tom. 7. pag. 353. col. 1
Valor, ac vis orationis exemplis monstratur, lit. tom 6. p. 234. col. 4
Vana gloria post victoriam vitiorum sæpe succumbere facit sub specie humilitatis, mor. to. 1. p. 20 c. 1. est veluti tinea procedens de operibus bonis, quæ corrodit, ut tinea lignum, de quo oritur, mor. tom. 1. p 291. c. 3. viperæ, & meretrici comparatur, ibid.
Vana gloria spoliat nos virtutibus, mor. tom. 2. pag. 51. c. 5. est sagitta, mor. tom. 2. pag. 241. c. 3
Vana loqui dicitur tripliciter, inutilia, superflua, & temporalia, mor. tom. 2 pagina 25. columna 2. securitas peccatum, litteral. tomo 2. pagina 100. columna 3
Vanum hominum auxilium, lit. tom. 4. pag. 64. col. 3
Vana Judæorum expositio datur, lit. tom. 4. pag. 525. col. 5. ac diversa, quæ Jerusalem contra Deum commiserat, myst. tomo 4. pagina 135. columna 3
Vana res, quæ dicatur, exp. gl. tom. 7. pag. 48. col. 4
Vangionum nomen est loci, vel populi, exp. tom. 5. p. 229. c. 2
Vangiones dicuntur populus Vvormatiensis, ibidem.
Vanitas, voluptas, atque obstinata malitia lateribus coctis comparatur, myst. tom. 1. pag. 15. c. 4
Vanitas triplex, mutabilitatis, moralitatis, & curiositatis, lit. tomo 1. pagina 409. columna 4. in homine quintuplex, alleg. tomo 5. pagina 5. columna 1
Vanitatis observatores qui, mor. tom. 2. pag. 73. c. 1
Vanitas defectus humanæ vitæ, lit. tom. 2. pag 105. c. 1. essentiæ, cui subjacet omnis creatura, lit. tom. 2. pag. 102. c. 1. hominum multiplex, mor. tom. 2. pag. 155. c. 3. multiplex cogitationis, locutionis, & operis, lit. tom. 2. pag. 102. col. 1
Vanitates dicuntur ceremoniæ Judaicæ, myst. tom. 2. p. 104. col. 3
Vanitates humanæ famæ, alleg. tom. 2. pag. 126. col. 3. illorum, qui pœnitentiam promittunt in articulo mortis, mor. tom. 2. p. 203. c. 2. quæ mulier sit, mor. tom. 2. p. 278 c. 5. jactantia sequitur abundantiam pecuniæ, lit. tom. 3. p. 75. col. 3. triplex, mutabilitatis, curiositatis, & mortalitatis, prima est omnium creaturarum, secunda tantum rationalium, tertia est omnium animalium, Prol. tom. 3. pag. 69. col. 3. Prima est naturalis, secunda est culpabilis, tertia est pœnalis, ibid.
Vanitas est, quod nec plenitudinem confert continenti, nec fulcimentum innitenti, nec fructum laboranti, lit. tom. 3. p. 70. col. 3. non rebus, sed hominibus male utentibus tribuenda est, justis autem bene utentibus illis, nulla vana sunt, quia utuntur rebus ad id, quod sunt, lit. tom. 3. pag. 70. col. 4
Vanitas triplex, iniquitatis, sollicitudinis, imperfectionis, lit. tom. 3. pag. 76. col. 4
Vanitas, & brevitas dignitatum, honorum, atque divitiarum hujus vitæ ostenditur exemplo navis, avis, sagittæ, nuncii, & umbræ, lit. tom. 3. pag. 144. col. 2
Vanitas ex iniquitate est orta; tolle iniquitates, nulla erunt vana, lit. tom. 3. pag. 175. col. 1
Vanitas in homine triplex; ex qua sequitur triplex mendacium in eodem, myst. tom. 7. pag. 21. col. 3
Vanitatum causæ, myst. tom. 7. pag. 21. col. 4
Vanitas triplex, exp. gl. tom. 7. pag. 48. col. 4
Vanitas triplex, lit. tom. 7. pag. 397. col. 1
Vannia, vel tamnia interpretatur mare, mor. tom. 6. Pag. 376. col. 2
Vannia, vel tamnia significat mundum, ibid.
Vapor ignis est zelus Dei, & mandatorum ejus, lit. tom. 7. p. 94. c. 3
Vapor Christum denotat, lit. tom. 7. pag 176. col. 4
Vapor, est Judæorum cæcitas, lit. tom. 7. pag. 181. col. 4
Varietas multiplex in Ecclesia, alleg. tom. 2. pag. 118. col. 3
Vasa mortis in Scriptura sacra sunt hæretici, myst. to. 2. p. 15. col. 2
Vasa mortis quæ sint, ibidem.
Vasa templi multa significabant, mor. tom. 2. pag. 188. col. 2
Vasa papyri sunt naves de papyro factæ, lit. tom. 4. p. 43. col. 1
Vasa papyri multa significare declarantur, ibid.
Vasa papyri, libros erroneos connotant, quorum doctrina cito destruatur, myst. tom. 4. pag. 43. c. 2
Vasorum diversa genera, diversi ministri in Ecclesia denotantur, myst. tom. 4. pag. 51. col. 3
Vas parvulum, patres Minores, vas creaturarum, patres Prædicatores, vas musicorum, patres Cistercienses, myst. tom. 4. p. 151. col. 3
Vasa musicorum organa, & alia, lit. tom. 4. pag. 51. col. 3
Vasa majora, & minora homines metaphorice significant, ibid.
Vasorum diversa genera, ibid.
Vasa pessima sunt ministri pessimi, myst. tom. 4. pag. 69. c. 2
Vasa pessima prælati mali, mor. tom. 4. pag. 69. c. 2
Vasa bona, & vasa mala reperiuntur, myst. tom. 4. p. 69. col. 3
Vasa multiplicia in bonum, & malum, ibid.
Vasa Domini arma sunt justitiæ, myst. tom. 4. pag. 122. col. 3
Vas dicitur astutia, vel pœna, vel machinamentum, lit. to. 4. pag. 128. columna 3
Vasa diaboli, Prælati bursarii, myst. tom. 4. pag. 128. c. 4
Vasa Dei corda pura, lit. tom. 4. pag. 175. c. 4
Vas primum dissipatum Adam fuit, myst. tom. 4. p. 224. c. 4.
Vas secundum reformatum fuit Christus, ibid.
Vas pretiosum quando rumpitur, eo quod carius ematur, magis displicet, sic Judæi, myst. tom. 4. pag. 238. c. 4
Vasa sunt prædicatoria, myst. tom. 4. pag. 241. c. 3
Vasa belli lectores, & prædicatores, myst. tom. 4. pag. 578. c. 4
Vasa templi Domini sunt corda, & quomodo, mor. tom. 5. p. 25. c. 4
Vasa palatii quando fiunt, ibid.
Vasa coquinæ quando fiunt, ibid.
Vasa carnem, sive membra denotant, ibid.
Vasa sua efferre, est carnem suam projicere a se, nec curam ejus agere in desideriis, ibid.
Vasa sua habere intra se, est curam carnis suæ jugiter habere in mentem, ibidem.
Vasa sua projicere, & ejicere est carnem negligere, ibid.
Vasa sua de die portare, & efferre est in vita sua carnem suam mortificare, & tandem vespere egredi, cum senectute mori, ibid.
Vas immundum Hebræi matulam vocant, & quale, myst. to. 5. pag. 173. columna 2
Vas aucupis quid, exp. tom. 5. pag. 198. c. 1
Vasa in honorem, boni prædicatores, mala vero, &c. lit. t. 6. p. 30. c. 2
Vasa vilia Apostoli sunt, lit. tom. 6. psg. 100. c. 1
Vas immundum cor immundum, vel clericus immundus, myst. tom. 6. pagina 110. columna 2
Vasorum diversa genera quæ sint, ibid.
Vasorum contumeliosorum diversa sunt genera, lit. to. 7. p. 53. col. 4
Vasa fictilia sunt corpora fragilia, lit. tom. 7. p. 127. col. 2
Vasa aurea, & argentea, quid, lit. tom. 7. p. 226. col. 1
Vasa lignea, & fictilia, quænam sint, & quid, ibid.
Vasa in honorem, & contumeliam, quid, ibid.
Vasa contumeliæ quandoque Dominus in vasa convertit honoris, & gratiæ, ibid.
Vasa quid, vel quos significent, lit. tom. 7. p. 328. col. 1
Vas, & linteum Ecclesiam quare significet, lit. tom. 7. p. 592. c. 2
Vasa honoris Dei, & vasa honoris diaboli, lit. tom. 7. p. 376. c. 2
Vasa mala, pejora, & pessima, quando sint Prælati, qui qualem vitam agere debeant, docentur, mor. tom. 7. p. 409. col. 3
Vastator est ipse Antichristus, myst. tom. 4. p. 39. col. 4
Vastitas quasi a Domino, quomodo construatur, lit. tom. 4. p. 33. c. 3
Vastitas populi mei, viscera materna boni pastoris aperiuntur, myst. tom. 4. pag. 49. col. 4
Vastitas famis defectus verbi Dei, mor. tom. 4. p. 120. col. 4
Vaticinationem Prophetarum despexerunt Judæi, litter. tom. 4. pag. 302. columna 2

Vau interpretatur, est, lit. tom. 2. pag. 306. col. 3
Vau interpretatur, &, ibid.
Vau interpretatur, ipse, ibid.
Vau quid significet, ibid.
Vau interpretatur hæc, vel ipsa, sive ipse, vel ille, myst. tomo 3. pag. 67. col. 1
Vau, & interpretatur, lit. tom. 4. pag. 286. col. 1
Vau Interpretatur non ille, lit. tom. 4. pag. 299. col. 3
Ubera duo dæmonum, sunt divitiæ, & honores mundi, mor. tom 1. pag. 192. col. 4
Ubera infantium sunt duo testamenta, myst. tom. 2. p. 16. c. 1
Ubera matris sunt Prædicatores, mor. tom. 2. p. 49. col. 1
Ubera sponsi sunt longanimitas, qua patienter expectat peccatores, & clementia, qua clementer suscipit pœnitentes, lit. tomo 3. pag. 105. col. 2
Ubera sponsi sunt præcepta, dona, atque doctrina Christi, lit. tomo 3. pag. 106. col. 2
Ubera sponsæ sunt gratitudo, & humilitas, quæ sponsum maxime delectant, lit. tom. 3. pag. 110. col. 1
Ubera bona temporalia connotant, mor. tom. 4. p. 31. col. 2
Ubera mundi sunt voluptas, & vanitas, myst. tom. 4. p. 59. c. 4
Ubera sunt duo testamenta, myst. tom. 4. p. 170. c. 3
Ubera, & mammæ sensus spirituales signant, myst. to. 5. p. 83. c. 4
Ubera, & mammæ sunt doctores, qui debent alios lactare, qui aliquando franguntur, ibid.
Ubera sua lacerare, est de præteritis peccatorum delectationibus conqueri, myst. tom. 5. p. 86. col. 1
Ubera lacerant illi, qui præteritas delectationes sibi in lamenta convertunt, myst. tom. 5. pag. 86. col. 4
Uber bene est misericordia, qui animam suam dat pro proximis ad exemplum, exp. tom. 5. p. 257. col. 2
Ubera Ecclesiæ sunt Prædicatores, myst. tom. 6. p. 203. c. 2
Ubertas triplex in Prælato, mor. tom. 2. p. 92. col. 2
Ubertas amænitatis, & jucunditatis Paradisi, myst. t. 5. p. 112. c. 4
Ubi est ignis amoris proximi, ibi est Dominus, mor. to. 2. p. 253. c. 2
Ubi regi jubeatur petere signum suæ liberationis, lit. to. 4. p. 19. c. 3
Ubi recurrendum pro consilio, lit. tom. 4. pag. 24. col. 4
Ubi sit infernus juxta sententiam Hebræorum, lit. to. 4. p. 67. c. 1
Ubi reperiatur, & inveniatur Dominus, dicitur, myst. to. 4. p. 241. c. 2
Ubi malus, & indignus Prælatus efficitur, restat, ut plebs tota per varia peccata fornicet, myst. tom. 5. p. 87. col. 4
Ubi terra abundat, ibi non deficit superbia, mor. to. 5. p. 111. c. 2
Umbilicus terræ Jerusalem, lit. tom. 4. p. 21. col. 3
Vecordia est magna agere, & laudi inhiare, & unde cœlum mereri poterat inde minimum transitorii sermonis quærere, lit. tom. 3. pag. 205. col. 3
Vecors dicitur, idest, sine corde, lit. tom. 2. p. 103. col. 2
Vectes ferrei sunt diabolicæ suggestiones, mor. to. 2. p. 281. col. 1
Vectes ferrei diaboli suggestiones, myst. tom. 4. p. 101. col. 2
Vectigal quid, lit. tom. 7. pag. 65. col. 1
Væ, æternum supplicium, lit. tom. 4. pag. 4. col. 1
Væ, æternam damnationem prænotat, lit. tom. 4. p. 11. c. 1
Væ sextum comminatum, lit. tom. 4. p. 15. col. 1
Væ multiplex, myst. tom. 4. pag. 15. col. 2
Væ, malum pœnæ, & culpæ, lit. tom. 4. p. 17. col. 1
Væ duplex, temporale, & æternum, lit. tom. 4. p. 59. c. 1
Væ ebriis vino sacræ Scripturæ, myst. tom. 4. p. 59. col. 2
Væ, multipliciter declaratur, myst. tom. 4. p. 61. col. 4
Væ, qui negat Patrem Christum filium secundum divinitatem genuisse, & B. V. secundum humanitatem, myst. to. 4. p. 102. col. 2
Væ, væ, væ, quid significet, per longum declaratur, Prol. tom. 4. pag. 174. col. 2
Væ, qui multiplicat non sua, myst. tom. 4. p. 230. col. 4
Væ octo ponit Matthæus, & cur, lit. tom. 6. p. 72. col. 4
Væ triplex per longum declaratur, lit. to. 6. p. 131. c. 4
Væ quatuor vitiis respondentia ponuntur, lit. to. 6. p. 166. c. 3
Væ est æterna damnatio, lit. tom. 6. p. 166. col. 4
Væ triplex declaratur, lit. tom. 6. pag. 205. c. 1
Væ doctori, qui præcipit quæ in corpore suo portare nolit, lit. tom. 6. pag. 205. col. 2
Væ omnibus grandia docentibus, & minora non facientibus, lit. tom. 6. pag. 205. col. 3
Væ, væ, væ, habitantibus in terra triplici, lit. to. 7. p. 224. col. 3
Væ multipliciter potest accipi in sacra Scriptura, lit. to. 7. p. 362. c. 1
Væ triplex malis erit, mor. tom. 7. pag. 393. col. 1
Vehementis, idest, væ admentis, &c. & aliæ assignantur etymologiæ, lit. tom. 7. pag. 281. col. 1
Vehementia tribulationum quid interdum efficiat, lit. t. 7. p. 321. c. 2
Velamen malitiæ illi habent, qui per nobilitatem generis sui excusant se de malis suis dicentes, quod oportet eos rapere, & dare, cum nobiles sint, myst. tom. 5. p. 92. col. 4
Velamen duplex, exp. Glos. tom. 7. pag. 147. col. 2
Velamen, seu velum dicitur caro, & humanitas Christi, l. t. 7. p. 263. c. 1
Velant Christi faciem, qui non permittunt sibi ostendi veritatem, neque pœnarum, neque judicii, lit. to. 6. p. 264. col. 4
Velant faciem Domini hypocritæ, ibid.
Velare ad quid referatur, lit. tom. 4. p. 26. col. 1
Velleris proprietates Virgini beatæ conveniunt, alleg. t. 2. p. 182. c. 2
Velle doceri prudentia est, velle docere charitatis, lit. t. 3. p. 32. col. 2
Velle Dei, & velle hominum quomodo differant, lit. to 4. p. 22. c. 3
Velle possumus bonum sine nobis, sed non sine Deo, bonum autem facere minime possumus, exp. Glos. tom. 7. p. 39. col. 2
Velle adjacere quid, lit. tom. 7. pag. 44. col. 1
Velle triplex, scilicet velle naturæ, velle gratiæ, velle vitii, exp. Glos. tom. 7. pag. 44. col. 4
Velle gratiæ dicitur volentis possessorie Dei effective, expos. Glos. tom. 7. pag. 51. col. 4
Veli scissio quid significarit, lit. tom. 7. p. 126. col. 3
Velox significatur per Tigrim, mor. tom. 2. p. 109. col. 3
Velum erat inter sancta sanctorum, lit. tom. 6. p. 87. c. 3
Velum apertum denotat notitiam sacrarum Scripturarum, myst. tom. 6. pag 87. col. 3
Velum peccati in duas partes dividitur, ibid.
Velum dividi multis modis docetur, ibid.
Velum scissum quid præstet, lit. tom. 6. pag. 122. col. 4
Vela duo, duo sunt testamenta, myst. tom. 6. p. 121. col. 4
Vela duo, duo genera peccatorum, myst. tom. 6. p. 123. c. 1
Velum quomodo dividetur, myst. ibid.
Vela templi duo, lit. tom. 6. pag. 270. col. 4
Veli exterioris scissio, & quid sit, myst. ibid.
Veli interioris scissio, & quid sit, myst. ibid.
Veli templi scissio quando repræsentatur ab Ecclesia, lit. ibid.
Vela duo signantur, myst. ibid.
Velum interius quid significet, myst. ibid.
Velum cur scindatur, myst. ibid.
Velum quadratum, quid significet, lit. tom. 7. pag. 310. col. 1
Venæ susurri sunt modi, quibus inspiratio divina ad nos pervenit, lit. tom. 1. pag. 401. col. 1
Vel sunt creaturæ, quę ab ipso Deo, ut rivuli a fonte procedunt, ibid.
Venæ susurri sunt omnia creata, quibus colligimus notitiam divinitatis, myst. tom. 1. p. 40. col. 4
Venæ maledictæ, sunt ora detractorum, adulatorum, & hæreticorum, mor. tom. 3. p. 10. col. 4
Vena vitæ est sacra Scriptura, quia ex illa fluit aqua doctrinæ saliens in vitam æternam, lit. tom. 3. p. 20. col. 1
Vena vero mortis est hæreticus, detractores, vel adulatores, quia per ipsos pervenit mors ad alios, ibid.
Vena vitæ prædicator bonus, vena mortis prædicator corruptus in fide, & moribus, myst. tom. 3. p. 56. col. 1
Vena vitæ os justi, lit. tom. 6 pag. 505. col. 4
Venatio quibus ex causis sit illicita, lit. tom. 1. p. 15. col. 2
Venatio duplex, bona, qua boni malos venantur, ut ducant ad bonum; & mala, qua mali persequuntur bonos, myst. to. 1. p. 34. c. 2
Venatio multiplex declaratur, mor. tom. 6. p. 101. col. 3
Venale est regnum cœlorum, & quo emitur, mor. to. 2. p. 265. c. 4
Venator quomodo significat diabolum, mor. to. 2. p. 241. c. 1
Vendere tunicam, est carnem propriam, quæ est tunica animæ martyrio exponere, ut ita coronam martyrii sibi emat, myst. tom. 6. pag. 261. col. 4
Venenum duo significat, mor. tom. 2. p. 146. col. 4
Veniale peccatum est umbra mortis, mor. tom. 2. p. 115. c. 2
Venialia peccata multis modis delentur, lit. tom. 2. p. 132. c. 4
Venialia non possint tot esse, quod omnino tollatur charitas, expos. Glos. tom. 7. pag. 45. col. 4
Venialium frequentia cito trahit ad aliquod mortale, exp. Glos. tom. 7. pag. 145. col. 2
Venire quis potest dicere, mor. tom. 2. pag. 249. col. 1
Venite quare dicatur in Maturino, ibid.
Venit peccatum Sodomorum ad me, quomodo, lit. to. 4. p. 5. c. 1
Veniunt de terra procul, qui a peccatis ad pœnitentiam accedunt, myst. tom. 4. pag. 33. col. 4
Venire ad Deum, est videre, quomodo erret quisque, myst. tom. 3. pag. 116. col. 4
Venire de longe, est venire ab exemplis antiquorum bonorum, myst. tom. 4. pag. 146. col. 4
Venire quasi tempestatem, & quasi nubem, convenit tam diabolo, quam membris ejus, mor. tom. 5. p. 120. col. 4
Veniet, cur bis dicitur, exp. tom. 5. p. 197. c. 2
Venientium hominum, non missorum, præsumptio temeritatis est, lit. tom. 6. p. 1. col. 3
Venientes, & non mittantur, fures, & latrones dicuntur, lit. tom. 6. pag. 7. col. 3
Venite, exultemus Domino, quare in Epiphaniæ nocte non canitur, lit. tom. 6. pag. 5. col. 3
Venter, & genitalia vicina sunt, & pro vicinitate membrorum sequitur confœderatio vitiorum, lit. tom. 1. pag. 151. c. 4
Venter, dum non restringitur, virtutes animæ perdit, myst. tom. 1. pag. 451. col. 1
Venter multis modis accipitur, alleg. tom. 2. p. 35. c. 3
Venter Ecclesiæ est cœtus Prælatorum, mor. to. 7. p. 49. c. 1

Ven-

Venter concupiscentiae est prava consuetudo, mor. t.2. pag.49. col.2
Venter Virginis fuit acervus tritici, mor. tom. 2. p.65. col. 4
Venter Ecclesiæ subditi, mor. tom. 2. p.73. col. 3
Venter B. Virginis erat acervus tritici, mor. tom. 2. p. 226. c. 3
Ventris tentatio maxima est, myst. tom. 2. p. 135. col. 2
Venter impiorum insaturabilis, significat humanam cupiditatem, quæ insatiabilis est, mor. tom. 3. p. 28. col. 4
Venter mero æstuans, de facili spumat in luxuriam, lit. tom. 3. pag. 42. col. 3
Venter pinguis nihil tenue potest cogitare, lit. tom. 3. p. 50. c. 4
Venter pinguis nihil cœleste, nihil tenue cogitare potest, lit. tom. 3. pag. 74. col. 3
Venter, & genitalia vicina sunt, & pro vicinitate membrorum sequitur confœderatio vitiorum, lit. tom. 3. p. 84. col. 1
Venter multipliciter accipitur, myst. tom. 4. p. 40. c. 4
Venter Domini misericordia, vulva clementia, cujus duæ sunt partes, pietas, & patientia, myst. tom. 4. p. 103. c. 4
Venter Dei baptismus est, myst. tom. 4. p. 107. c. 2
Venter Dei pluribus modis accipitur, ibid.
Venter, & genitalia, quia vicina, duo peccata maxime denotant, myst. tom. 4. p. 189. col. 3
Venter, & genitalia sunt vicina, mor. tom. 6 p. 12. col. 4
Venter B. Virginis propter tria mirabilia beatus dicitur, & optime narrantur, lit. tom. 6. p. 203. col 1
Venter Christi cœtus Prælatorum, myst. tom. 6. p. 202. c. 4
Venter beatificatur a filio, non filius a ventre, lit to 6. p.203.c.1
Venter Mariæ Virginis duplici vallatus castitate, ibid.
Venter Deo per similitudinem comparatur, & quomodo, mor. tom. 5. pag. 25. col. 3
Venter mero æstuans despumat in libidinem, myst. t.5. p.63.c.4
Venter animæ patientia est, cujus interiora sunt pietas, & compassio, lit. tom. 7. pag. 134. col. 3
Venter mero æstuans, facile spumat in venerem, lit. to.7. p.177.c.3
Venter quorum dicatur Deus, lit. tom. 7. p. 185. col. 2
Ventris pondus facit homines pigros, lit. tom. 7. p. 132. c. 1
Ventilare quid sit, mor. tom. 2. pag. 113. col. 1
Ventris fides mentis, vel synderesis, vel ratio dicitur, lit. tomo 4. pag. 179. col. 4
Ventus necessarius, ut navis nostra ducatur ad portum salutis, myst. tom. 2. pag. 139. col. 3
Ventus dicitur habere pennas propter velocitatem, lit. t.2. p.266. c.1
Vento comparatur homo, & quomodo, mor. tom. 2. p. 266. c. 1
Ventus prædicationem denotat, lit. tom. 2. p. 337. c. 3
Venti sicuti sunt quatuor, sic sunt quatuor genera prædicationis, lit. tom. 2. pag. 337. col. 3
Venti dicuntur divinæ consolationes, lit. tom. 2. p. 337. c. 4
Ventorum tot sunt genera, quot sunt diversitates consolationum, lit. tom. 2. pag. 337. col. 4
Ventus, & oleum manu teneri non potest, ita nec mulier, quia quantumcumque bene custodiatur, tamen effugiet, si volet, lit. tom. 3. pag. 18. col. 4
Ventus triplex, persecutionis, tentationis, & detractionis, moral. tom. 3. pag. 101. col. 1
Ventus, & aura, tribulationem, & mortem denotat, myst. t.6. pag. 136. col. 2
Ventus multiplex per longum declaratur, myst. to.4. p. 161. c.4
Ventus Aquilonaris, suggestio dæmonis, vel lingua adulatoris, mor. tom. 4. pag. 164. col. 2
Ventus, tribulationes, tentationes, &c. denotat, mor. to.4. p.186. c.4
Ventus Spiritus sanctus est, myst. tom. 4. p. 205. col. 2
Ventus sunt quatuor virtutes cardinales, ibid.
Ventum pascere, est verba vana, & otiosa dicere, mor. t.4. p.231. c.2
Ventum pestilentialem vitare nemo potest, lit. tom.4. p.276. c.3
Ventus pestilens est ipsa superbia omnia corrumpens, myst. ibid. c.4
Ventus turbinis quid significet, lit. tom. 5. p. 1. col. 2
Ventus turbinis quid significat, lit. tom. 5. pag. 1. col. 1
Ventus turbinis significat superbiam, mor. tom. 5. p. 4. col. 3
Ventus turbinis exercitus Chaldæorum, lit. ibid.
Ventus turbinis ira, & furor Domini, ibid.
Ventus urens est elatio, vel dignitatum ambitio, & aspiratio, myst. tom. 5. pag. 72. col. 3
Ventus procellæ, sive tempestatis sunt torsiones ventris, myst. tom. 5. pag. 50. col. 2
Ventus, hostilis exercitus impetuositatem, & irrefragabilitatem significat, exp. tom. 5. pag. 50. col. 3
Ventus urens dicitur Nabuchodonosor, vel exercitus ejus, qui percussit Sedechiam, cum esset in flore, vel germine regni, exp. tom. 5. pag. 66. col. 2
Ventus urens est comminatio principum, myst. tom. 5. p.72. c.3
Ventus urens dicitur Spiritus sanctus, siccans venas peccatorum, & doctrinam hæreticorum, myst. tom. 5. p. 178. col. 1
Ventus urens dicitur sermo divinus, & quomodo, myst. ibid.
Ventus urens est Christus propter fervorem dilectionis, myst. ibidem.
Ventus urens dicuntur Romani, & quomodo, myst. t.5. p.194. c.3
Ventus urens dicitur Christus, myst. ibidem.
Ventus urens humani favoris quid faciat, myst. to. 6. p. 211. c. 3
Venti quatuor cœli denotant quatuor partes mundi, exp. to. 5. pag. 274. col. 3
Ventus peccata spiritualia denotat, mor. tom. 6. p. 30. c. 3
Ventus multiplex declaratur, mor. tom. 6. p. 30. col. 3
Ventus infrigidans triplex est, lit. tom. 6. p. 52. col. 1
Ventus contrarius diabolus est, lit. tom. 6. p. 54. col. 4
Venti quatuor, qui sint, lit. tom. 6. pag. 114. col. 4
Venti varias tentationes denotant, mor. tom. 6. p. 129. c. 2
Venti unde veniant, difficilis est quæstio, mor. tom. 6. p. 296. c. 3
Ventus superbiæ qualis, mor. tom. 6. pag. 325. col. 3
Ventus ille, qui dicitur mollis, periculosior est, mor. tom. 6. pagina 325. col. 4
Venti principales quatuor, mor. tom. 6. p. 325. col. 3
Ventus Aquilo, idest peccatum, mor. tom. 7. p. 10. c. 3
Ventum elationis concipiunt quidam, & ideo pariunt fœtorem malæ locutionis, & detractionis, lit. tom. 7. p. 144. col. 4
Ventus dicitur Spiritus, lit. tom. 7. pag. 175. col. 4
Venti sunt Prædicatores, lit. tom. 7. p. 198. col. 1
Venti, quos diabolus tenet, qui? ibid.
Vento impetuoso comparatur infirmitas, lit. tom. 7. p. 293. c. 1
Ventus impellens, nautaque dirigens, necessaria navi, lit. tomo 7. pag. 207. col. 1
Venti cœli, & terræ qui sint, lit. tom. 7. pag. 388. col. 1
Venundatio duplex notatur, lit. tom. 6. pag. 63. col. 1
Venustas corporis non est laudanda, quia fallax est gratia, & vana est pulchritudo, lit. tom. 3. p. 205. col. 1
Vepres, peccata, mor. tom. 4. p. 14. c. 2
Verax ex se solus Deus, homo ex Deo verax; ex se vero mendax, lit. tom. 7. p. 347. col. 2
Verbera reddunt multi pro verbis, non tantum verba, litter. tomo 7. pag. 37. col. 1
Verba illa, fiat, fecit, & faciam, est, designant esse ipsarum in præsentia divina, in materia informi, & in proprio genere, lit. tom. 1. p. 1. col. 3
Verba illa: faciamus hominem ad imaginem, sunt verba Patris ad Filium, & Spiritum sanctum, sive magis sunt trium Personarum, lit. tom. 1. pag. 3. col. 1
Verbum plurale, faciamus, denotat pluralitatem personarum; verbum singulare ad imaginem, & similitudinem nostram, significat unitatem essentiæ, ibid.
Verba doctrinæ, & prædicationis sunt cibus animæ, quem Diabolus auferre conatur, mor. tom. 1. p. 19. col. 3
Verba quinque, sunt verbum comminationis, promissionis, dilectionis, munitionis, orationis, mor. tom. 1. p. 36. col. 2
Verbum Dei est ignis calefaciens, & ardens veluti malleus conterens petram, nam desides excitat, & induratos emollit, mor. tom. 1. pag. 36. col. 3
Verba tria Domini in die judicii semper memoranda: primum, mortui surgite ad judicium: secundum, esurivi, & non dedistis: tertium, discedite a me maledicti in ignem æternum, myst. tom. 1. pag. 60. col. 3
Verbum vocatur quælibet res digna narratione, mor. t.1. p.244. c.4
Verba ex corde pensanda sunt, lit. tom. 1. p. 304. c. 3
Verba consideranda sunt, scilicet, quid dicatur, cui, quando, & quomodo, lit. tom. 1. p. 440. col. 3
Verba concionatoris dicuntur mala aurea, mor. to. 2. p. 130. c. 2
Verba Prælati quæ debent esse, mor. tom. 2. p. 5. col. 4
Verbum cum dicitur generatur, alleg. tom. 2. p. 6. col. 1
Verbi Dei utilitas, mor. tom. 2. pag. 23. col. 4
Verbum Dei ignitum igne Spiritus sancti, ibid.
Verba, quæ elongant nos a Deo, mor. tom. 2. p. 47. c. 4
in Verbis Apostoli quos præscivit, hos & prædestinavit, &c. notantur quatuor effectus gratiæ, mor. tom. 2. p. 66. col. 1
Verbis prævalet intentio, exp. tom. 5. pag. 146. col. 2
Verbum Domini illuminat, & movet, mor. tom. 2. p.68. c.2
Verbum Dei efficax, mor. tom. 2. p. 67. col. 4
Verbum Dei timorem incutit, mor. tom. 2. p. 68. c. 2
Verba dicuntur aqua, mor. tom. 2. pag. 78. col. 2
Verbum Dei gladius, mor. tom. 2. pag. 86. col. 2
Verba tentatoris contra animam, alleg. ibid. col. 3
Verba Dei firmatio cordis, mor. tom. 2. p. 89. col. 4
Verbum Dei qualiter pereat, lit. tom. 2. p. 96. c. 3
Verbum pertransiens habet tria componentia, lit. to 2. p.102. c.2
Verba Christi sagittæ sunt, cor vulnerantes, alleg. to.2. p.117. c.2
Verbo Dei quæ proprietates competant, mor. ibid. c. 4
Verbum Dei quomodo projiciatur ab arca, mor. to.5. p.117. c.4
Verbum Dei quibus debet abscondi, mor. tom. 2. p. 117. col. 4
Verba Dei non sunt tepida, sed ignita, mor. tom.2. p. 128. c. 2
Verba, & conscientia prædicatoris significantur per mala aurea, & lectum argenteum, mor. tom. 2. p. 130. col. 1
Verba præcipitationis, verba adulantis, & mali consiliarii, myst. tom. 2. pag 135. col. 2
Consilium malum Verba præcipitationis, ibid.

Verbum Dei laudabile propter multas rationes, myst. t.2. p.143.c.3
Verbum Dei insipientes dicuntur furentes, mor. tom.2. p. 146.c.4
Verbi Dei multæ sunt proprietates, ibid.
Verbum Dei gladius in ore prædicatoris, mor. t.2. p. 149. col. 2
Verba iniquorum, idest dæmonis, Adæ, & Evæ, myst. to.2. p.160.c.1
Verbi Incarnationis multæ causæ adducuntur, mor tom.2. p.160. c.4
Verbum quomodo fuit causa ruinæ hominis, ibid
Verba dicta a Moyse in elevatione arcæ, alleg. to.2. p.165. c. 3
Verba Deuteronomii de articulis fidei exponuntur, myst.t.2. p.196.c.2
Verba prædicationis dicuntur sagittæ, alleg. to. 2. p. 198. c. 1
Verbum Dei prædicatum ignis est, mor. tom. 2. p. 217. c. 2
Verbum Domini quasi onus, mor. tom. 2. p. 252. col. 4
Verbum Dei est lux, & exempla sanctorum, lit. to.2. p 254. col. 2
Verba Domini sunt prædicatio, & consilia Prælatorum, & Prædicatorum, mor. tom. 2 p. 276. col. 1
Verbum Dei cibus est animæ, mor. tom. 2. p. 280. col. 1
Verbum carni unitum dicitur dextera patris, lit. to.2. p.284.c.3
Verbum triplex, lit. tom. 2. pag. 309. col. 1
Verba Domini dicuntur sagittæ acutæ, lit. tom. 2. p. 322. c. 3
Verbum Dei, semen, & lucerna est, in secreto voluntatis, & in profundo rationis, lit. tom. 3. pag. 4. col. 2
Verbum Dei panis, & vinum dicitur, quia confirmat, & lætificat cor, mor. tom. 3. p. 18. col. 1
Verbum otiosum dicitur, quod caret, vel intentione piæ utilitatis, aut ratione justæ necessitatis, lit. tom. 3. p. 20. c. 4
Verba insidiantur sanguini, quia multi propter verba vitam perdiderunt, & quia impii non solum mente, sed etiam verbis machinantur, quomodo sanguinem sanguini, idest peccata peccatis accumulent, lit. tom. 3. p. 24. col. 4
Verba bilinguis quasi simplicia dicuntur, quando sub prætextu pietatis detrahit, lit. to. 3. p. 38. col. 2
Verba ex ore viri prolata sunt sacramenta utriusque testamenti, lit. to. 3. pag 38. col. 1
Verba veluti ventus sunt, qui retineri non potest, lit t.3. p.40.c.3
Verba transvolant per aerem sicut aves, ab ore loquentis usque ad audientem, lit. to. 3. p. 56. col. 2. Et non evanescunt, sed cuncta in auctorem suum revertuntur, ibid.
Verba sapientum sunt quasi stimuli, & quasi clavi in altum defixi; bonus enim doctor ex sermone, quem profert, compungitur interius in corde, stultus vero minime, lit. to. 3. p. 56 c. 4
Verbositas signum probatissimum est incorrigibilitatis, & stultitiæ, lit. tom. 3. pag. 62. col. 4
Verbum otiosum est, quod caret intentione piæ utilitatis, aut ratione justæ necessitatis, lit. tom. 3. p. 104. col. 2
Verbum æternum os Patris nominatur, quia ipsum mundo manifestavit, lit. tom. 3. p. 105. col. 2
Verba divina non tantum auribus corporum sunt audienda, sed attentione intellectus, & amoris affectu, & actione, liter. tom. 3. pag. 15. col. 1
Verba Domini ejus opera dicuntur, nam suis operibus etiam loquitur nobis Dominus, lit. tom. 3. p. 165. c. 2
Verbum detractionis auditum non est in corde retinendum, sed statim debet ibi mori, ne aliis referatur, vel sinistram opinionem gignat in animo audientis, lit. tom. 3. p. 204. c. 2
Verba prudentum statera discretionis ponderantur, ut ne quid nimis, vel quid minus, vel quid indecens dicatur, lit. to 3. p. 208. c. 3
Verbum, quod vidit Isaias, quomodo accipiatur, lit. to.4. p. 7. c.1
Verbum Domini prædicatio Evangelii, lit. tom. 4. p. 8. col. 1
Verba Dei Patris metaphorice, lit. tom. 4. p. 13. c. 1
Verba Dei, ne forte videat, & sanem, quomodo accipienda sit hæc propositio, cum sit metaplasmus, lit. tom. 4. p. 18. c. 2
Verba Prophetæ ad Achaz, lit. tom. 4. p. 19. col 3
Verba Achaz quomodo sint interpretanda, quanto respondet Isaiæ, lit. tom. 4. pag. 19. col. 4
Verba Judæorum irridentia Prophetas, lit. tom. 4. p. 59. c. 4
Verba Judæorum desperantium auxilium Dei prænotantur, lit. tom. 4. pag 60. col. 1
Verba libri Novum, & Vetus testamentum denotant, lit.t.4. p.63. c.2
Verbum blasphemiæ, ibid.
Verbum somniatorum quale sit, mor tom. 4. p. 80. col. 4
Verba Sennacherib ad nuncios exprimuntur, lit. to. 4. p. 81. c. 4
Verbum, quod respondit Dominus orationi Ezechiæ, & Isaiæ, lit. tom. 4 pag. 81. col 3
Verba Diaboli, dum subjugat sibi altitudinem Prælatorum, quæ sint, mor. ibid.
Verba Prophetæ ad Ezechiam de primo secundo, & tertio anno, lit. tom. 4. pag. 82. col. 2
Verba Domini ad Judæos, lit. tom. 4. p. 97. c. 3
Verbum servi sui Evangelium est, mor. tom. 4. p. 100. c. 4
Verba filii Dei ad Patrem, myst. tom. 4. p 103. c. 4
Verba Christi in Cruce contra obstinatos Judæos, myst. tom. 4. pag. 110. col. 2
Verba Christi ad Apostolos suos, myst. tom. 4. p. 112. col. 3
Verbum Dei Patris dicitur brachium illius, quia verbo operatur, myst. tom. 4. pag. 118. col. 4
Verba quæ dixit Dominus Eliæ, quæ Patri æterno attribuuntur dicta filio per longum, myst. tom. 4. p. 124. c. 2
Verbum Domini nivi comparatur, myst. tom. 4. p. 130. c. 2
Verbum mendacii est ipsa blasphemia, myst. tom. 4. p. 144. c. 3
Verba mendacii sunt verba de terrenis, mor. ibid.
Verba Christi medicina sunt, myst. to. 4. p. 151. c. 2
Verba Prædicatoris cujus generis esse debeant, docetur, lit. tomo 4. pag. 256. col. 3
Verba Domini contra errorem illuminant intellectum, & contra affectum emolliunt, myst. tom. 4. p. 159. col. 4
Verba Domini quomodo & audiri, & proferri debeant, lit. tom. 4. pag. 168. col. 4
Verba quatuor destructionis ponuntur, & cur declarantur, lit. tom. 4. pag. 176. col. 3
Verba mendacia quæ essent, lit. tom. 4. p. 195. col. 2
Verbum incarnandum innotuit Jeremiæ, myst. tom. 4. p. 206. c. 4
Verbum Dei ignitum est, lit. tom. 4. p. 228. col. 1
Verbum Dei, quasi annulus a digito Dei avulsus dicitur, lit. tom. 4. pag. 231. col. 3
Verbum Domini ignis dicitur, & cur, myst. tom. 4. p. 235. c. 2
Verbum Domini securis ad radicem arboris posita dicitur, myst. tom. 4. pag. 235. col. 3
Verbum Domini qui renuit audire, habetur pro excommunicato, myst. tom. 4. p. 237. col. 1
Verbum æternum factum caro primo in præscientia, deinde in evidentia, lit. tom. 4. p. 244. col. 2
Verba non faciunt voces apud aures Dei, sed desideria, lit. tom. 4. pag. 253. col. 1
Verba Domini scripta sunt triplici ratione, lit. to. 4. p. 256. c. 1
Verbum Domini spiritus, & vita, ideo prædicandum, & quando, & quo tempore, maxime docetur, ibid. c. 2
Verbum Domini, & si semel spernatur, non propterea est silendum, myst. tom. 4. pag. 257. col. 1
Verbum Domini onus quibus dicatur, lit. tom. 4. p. 262. c. 3
Verbum peccatoris misericordiam expostulantis, quæ sit, myst. to. 4. pag. 307. col. 4
Verbum dulce multiplicat amicos, mitigat inimicos, mor. to. 5. pag. 12. col. 4
Verbum Dei quando multiplicetur, myst. to. 5. p. 117. c. 4
Verbum ulciscendi ter positum, quid significat, myst. t. 5. p. 200. c. 4
Verbum otiosum quid, lit. tom. 6. p. 47. col. 3
Verbum grano sinapis comparatur, lit. tom. 6. pag. 97. col. 1
Verbum Dei, vel sacra Theologia famem, & sitim extinguit, lit. tom. 6. pag. 100. col. 1
Verbum Domini verum est, & constat, lit. to. 6. p. 110. c. 3
Verbum celare gloria Dei est, lit. tom. 6. pag. 130. col. 1
Verbum, fiat mihi secundum verbum tuum, per extensum optime declaratur, lit. tom. 6. p. 134. col. 4
Verbum pro re digna recitatione aliquando accipitur in sacra pagina, lit. tom. 6. pag. 1,2. col. 3
Verbum Dei in deserto cur, mor. to. 6. pag. 148. col. 4
Verbum multipliciter exponitur, lit. ibid.
Verbum prædicationis lucernæ comparatur, lit. to. 6. p. 178. c. 2
Verba septem ponit Lucas, quorum actus significant septem effectus Diaboli erga peccatorem, lit. tom. 6. p. 188. col. 2
Verbum Dei tribus modis custoditur, myst. tom. 6. p. 203. c. 2
Verbum Dei duobus modis auditur, ibid.
Verba singula de Lazaro paupere notantur ad majus peccatum divitis, lit. tom. 6. pag. 231. col. 1
Verbum est prima similitudo intellectus, quæ Patri attribuitur, lit. tom. 6. pag. 280. col. 3
Verbum habet rationem principii, lit. tom. 6. p. 281. col. 2
Verbum, & imago proprie dicuntur de Filio, ibid. col. 4
Verbum incarnatum dicitur lac, lit. tom. 6. p. 283. col. 3
Verbum notat assumentem naturam, lit. to. 6. p. 284. c. 4
Verbum dicitur semen, & quomodo, mor. tom. 6. p. 305. c. 2
Verba sunt folia, opera fructus, & quomodo, mor. t.6. p.350. c.2
Verbum dulce multiplicat amicos, lit. tom. 6. p. 351. col. 4
Verbum Domini vinum dicitur, mor tom. 6. p. 372. col. 1
Verbum Dei thesaurus dicitur, ibid.
Verbum servatur in ore, sicut fons fluendo, ibid.
Verbum servatur in ore, sicut granum in seminando, mor. tomo 6. pag. 372. col. 2
Verbum Dei debet servari, sicut ignis servatur, & hoc tripliciter, ibid.
Verbum Dei servatur in opere multis modis, ibid.
Verbum Dei cur dicatur sermo, ibid. col. 3
Verbum accipitur, quando mente percipitur, lit. to.6. p.386.c.3
Verbum Dei dicitur gladius, mor. tom. 6. p. 390. c. 2
Verbum quare non dicitur anima, sed caro factum, expos. gl. tom. 7. pag. 6. col. 4
Verbum utrum assumpserit animæ passiones, scilicet gaudium, &c. exp. glos. tom. 7. p. 37. c. 4
Verbum prædicationis, & doctrinæ, quasi per foenus conservatur, moral. tom. 7. pag. 73. col. 1

Verba,

Verba, quæ dicunt transitum, possunt in transsubstantiationem panis admitti, exp. gl. tom. 7. p. 104. c. 4
Verbum reconciliationis est Evangelium, lit. to. 7. p. 131. c. 1
Verbum quasi hamus, vita bona quasi esca, lit. to. 7. p. 133. c. 3
Verba Divini effectus, lit. tom. 7. p. 169. col. 4
Verbum Dei cur verbum vitæ dicatur, lit. to. 7. p. 183. c. 1
Verba Christi dicuntur mel, lit. tom. 7. p. 192. c. 3
Verbum Dei cum tribulatione crescit, & proficit, lit. tom. 7. pag. 195. col. 3
Verba, & verbera Apostoli, & Apostolorum Dominus passus est, lit. tom. 7. pag. 209. col. 3
Verbum significat multa, lit. tom. 7. p. 214. col. 4
Verbum Dei alligatur multis modis, lit. tom. 7. p. 224. col. 4
Verbum, non dico Dei, sed hominis, vel Diaboli debet alligari, ibidem columna 1
Verbis quare non sit contendendum, lit. tom. 7. p. 225. c. 2
Verbum veritatis recte tractantes, ibid. col. 3
Verbum ante Incarnationem sedere super Cherubim, quid sibi velit, lit. tom. 7. pag. 231. col. 1
Verbum mentale, & vocale, lit. tom. 7. p. 238. c. 1
Verbum, seu Christus tripliciter portat omnia, ibidem col. 3
Verbum Domini debet misceri, tribus satis farinæ abscondi, lit. tom. 7. pag. 245. columna 1
Verba modica, & exhortationes debent sufficere ad magna agenda, sicut modicum fermentum, lit. to. 7. p. 245. c. 1
Verbi Dei effectus, lit. tom. 7. p. 246. c. 2
Verbum Dei est efficax super omnem medicinam, ibid.
Verbum habet saporem bonum in se, si homo haberet gustum bene dispositum, lit. tom. 7. p. 249. col 3
Verba vitæ quid, lit. tom. 7. p. 288. c. 2
Verbum prædicationis quare sit speculum, lit. to. 7. p. 313. c. 4
Verbum, in verbo sunt tria, ibid.
Verbum insitum quid, ibid.
Verbum Domini manet in æternum, lit. tom. 7. p. 326. col. 4
Verba maligni vocat D. Joannes mundanos errores, detractiones, &c. lit. to. 7. p. 359. col. 4
Verbum increatum, filius Dei, mor. to. 7. p. 363. c. 4
Verbum creatum sacra Scriptura, ibid.
Verbum Dei gladius est, lit tom. 7. p. 369. c. 4
Verbum Domini ad malos, lit. tom. 7. p. 372. c. 2
Verbum Dei aurum purgatum, & electum, lit. to. 7. p. 379. c. 3
Verba Domini ad Prædicatorem, lit. tom. 7. p. 390. c. 2
Verba fidelia, fideliora, fidelissima, quæ, lit. to. 7. p. 424. c. 3
Verecundia non excludit pietatem, lit. tom. 1. p. 64. c. 1
Verecundia arma peccati, alleg. tom. 2. p. 86. c. 1
Verecundia necessaria in confessione, mor. to. 2. p. 114. c. 3
Verecundia a sensualitate procedit, myst. ibid.
Verecundia soror est continentiæ, lit. to. 6. p. 133. col. 3
Verecundia continentiæ cedit, ibid.
Verecundia quid, expos. glos. to. 7. p. 47. col. 4
Veretrum est lingua, vel eloquentia, myst. to. 6. p. 251. c. 3
Veritas licite potest interdum occultari, nunquam mendacium dicere, lit. tom. 1. p. 17. col. 3
Veritas triplex, cordis, oris, & operis, lit. tom. 1. p. 86. c. 3
Veritas non invenit auditores, sed persecutores, myst. to. 1. p. 253. c. 2
Veritas & credenda, & loquenda est, lit. tom. 1. p. 416. c. 3
Veritatis cognitionem ex oratione provenire, myst. to. 2. p 10. c. 4
Veritatem qui deturpant propter falsitatem, mor to. 2. p. 23. c. 1
Veritas triplex, justitiæ, vitæ, & doctrinæ, ibid.
Veritatem diminuunt avaritia, luxuria, & superbia, ibid.
Veritas cordis, & operis qualis debet esse in Christi discipulo, alleg. tom. 2. p. 27. col. 4
Veritatis, & bonitatis in Spiritu sancto, circulatio, myst. t. 2. p. 41. c. 4
Veritas Dei quid sit, mor. tom. 2. pag. 91. c. 3
Veritas omnis in quibus consistat, ibid. col. 4
Veritas, & misericordia viæ Domini, lit. to. 2. p. 97. c. 3
Veritas consistit in promissorum adimpletione, mor. to. 2. p. 105. c. 4
Veritas facit, ut videatur Deus in nobis, mor. to. 2. p. 212. c. 2
Veritatem triplicem diligit Deus, lit. tom. 2. p. 132. c. 2
Veritas quomodo dicatur circumdare, mor. tom. 2. p. 241. c. 2
Veritatem requirere bonum est, mor. tom. 2. p. 154. c. 1
Veritas, & justitia locum non habent in terra, mor. to. 2. p. 171. col. 4
Veritas post destructionem figurarum secuta est, alleg. to. 2. p. 189. c. 2
Veritas est Christus, alleg. tom. 2. p. 223. col. 1
Veritas quomodo nos pascat, ostenditur, mor. tom. 2. p. 230. c. 4
Veritas in duobus leonibus consistit, mor. to. 2. p. 292. c. 2
Veritas duplex, lit. tom. 2. p. 277. col. 1
Veritas, & æquitas in plateis corruit, nec potest ingredi, lit. tom. 3. pag. 14. col. 1
Veritas est pars, sive species justitiæ, sicut fraus, & mendacium partes sunt iniquitatis, lit. tom. 3. p. 27. c. 3
Veritas judicii merita causæ, non personas attendit, lit. tom. 3. pag. 38. columna 2
Veritas sponsæ triplex, confessionis, laudis, & operationis, lit. tom. 3. pag. 105. columna 3
Veritas triplex, in carnis assumptione, in promissione, & in retributione, ibidem.
Veritas est advocatus, & testis, qui mentiri non potest, lit. tom. 3. pag. 138. columna 1
Veritas vanitati, & falsitati contraria est, lit. to. 3. p. 203. c. 4
Veritas non invenitur, quia quæritur, ubi non est, mor. to. 3. p. 74. c. 3
Veritas litteræ ad unguem declaratur, mor. to. 4. p. 24. c. 3
Veritas quæ loca sibi velit, ac requirat, lit. tom. 4. p. 33. c. 4
Veritas, idest misericordia per Septuaginta, mor. to. 4. p. 85. c. 4
Veritas spectat ad fidem, æquitas ad operationem, vel ad morum honestatem, mor. tom. 4. p. 144. c. 4
Veritas hodie a multis celatur, & palliatur, lit. tom. 4. p. 254. c. 3
Veritatis defensor quis sit, & qualis esse debeat, mor. to. 5. p. 13. c. 2
Veritas cœpit manifestare in prædicatione Christi, exp. to. 5 p. 159. c. 2
Veritas judicii est, cum secundum audita sententia sine falsitate datur, mor. tom. 5. pag. 69. col. 3
Veritas paupertatem, mendacium divitias parit, exp. tomo 5. pagina 199. col. 1
Veritas majus, & pretiosius est, quam umbra, exp. tom. 5. p. 211. col. 4
Veritas, & justitia debent primo in judicio, deinde sequitur misericordia, ut judex intendat pacificare discordes, exp. to. 5. p. 218. c. 4
Veritas de pluribus quærenda est, lit. tom. 6. p. 1. c. 1
Veritas triplex declaratur, to. 6. pag. 61. col. 2
Veritas quœrentibus duabus de causibus est abscondenda, l. t. 6. p. 249. c. 1
Veritas quærentibus est abscondita propter causas, & propter quas, lit. tom. 5. pag. 249. col. 1
Veritatis charitas violentiam facit, lit. tom. 6. p. 250. c. 2
Veritas a contrariis divulgata magis effulget, lit. to 6. p. 271. c. 1
Veritas melius operando, quam audiendo intelligitur, l. t. 6. p. 274. c. 4
Veritas est in testimonio operum, lit. tom. 6. p. 320. c. 3
Veritas est rectitudo sola mente perceptibilis, lit. to. 6. p. 338. c. 3
Veritatis natura quæ, lit. tom. 2. p. 346. col. 4
Veritatis viam non agnoscere melius esset, quam post agnitionem retrorsum converti, mor. tom. 6. p. 348. c. 3
Veritas sine periculo auditur, sed sine periculo non prædicatur, mor. tom. 6. pag. 366. col. 2
Veritas nemini parcit, mor. tom. 6. p. 380. col. 2
Veritatis inalterabilis demonstratio, quæ, lit. tom. 6. p. 390. c. 3
Veritas duplex, scientiæ, vitæ, myst. tom. 7. p. 12. c. 3
Veritatem scientiæ, ne ad eos veniat, multi detinent multis modis, ib.
Veritas appropriatur Filio, exp. glos. tom. 7. p. 32. col. 1
Veritas triplex non est dimittenda, exp. glos. to 7. p. 68 c. 4
Veritas quadroplex est, exp. glos. tom. 6. p. 105. c. 4
Veritatem facere quid, lit. tom. 7. p. 134. c. 3
Veritas duplex, lit. tom. 7. p. 146. c. 1
Veritas Christus est, ibidem.
Veritatis contemplatio in quo consistat, exp. pl. to. 7. p. 153. c. 2
Veritas ad multa refertur, lit. tom. 7. p. 177. col. 2
Veritas respicit loqui, & erigit rationalem, ibid.
Veritas est Deus in intellectu, lit. tom. 7. p. 195. c. 2
Veritas in dolo quæ, & quando, lit. tom. 7. p. 196. c. 2
Veritatem hodie qui odio habeant, lit. tom. 7. p. 206. col. 1
Veritatem Evangelii quare Dominus voluerit tradere per nota exempla, & per parabolas, lit. tom. 7. p. 211. c. 1
Veritatis verbum a quibus recte tractetur, lit. to. 7. p. 225. col. 3
Veritatis verbum recte tractare ad quos pertineat, ibid.
Veritas, qui sunt excidentes a veritate, ibid.
Veritas vitæ, justitiæ, & doctrinæ, lit. tom. 7. p. 226. c. 3
Veritati resistitur tribus modis, lit. tom. 7. p. 227. c. 4
Veritas secundum pietatem, & quænam est veritas secundum vanitatem, lit. tom. 7. pag. 231. c. 1
Veritas secundum pietatem quænam sit, ibid.
Veritas est idem quod vera entitas, lit. tom. 7. p. 355. c. 2
Veritatem quidam ea ignorantia, quidam scienter impugnant, lit. tomo 7. pag. 357. columna 1
Veritas nunquam deficit, lit. tom. 7. p. 429. c. 4
Vermis quare dicatur Christus, alleg. tom. 2. p. 48. c. 1
Vermium proprietates appropriantur Christo, ibid. c. 2
Vermis conscientiæ semper remanet in extremo peccati, mor. tom. 2. pag. 273. columna 3
Vermis cōscientię cruciabit malos in fine, & sine fine, lit. t. 3. p. 138. c. 2
Vermis pœna omnium malorum continua, myst. to. 4. p. 35. c. 4
Vermis multiplex declaratur, myst. tom. 4. p. 92. c. 2
Vermis Jacob prædicator, vel Apostolus, ibid.
Vermis eorum non morietur, cur ter a Domino dicatur, myst. tom. 4. pag. 273. columna 3
Vermis divitum est superbia, myst. tom. 5. pag. 230. col. 2
Vermis Herode vivente scaturiebant ex ipso, lit. to. 6. p. 8. c. 4
Vermis conscientia, lit. tom. 6. p. 106. col. 3
Vernaculi dicuntur in propria domo nutriti, lit. to. 1. p. 19. c. 3
Vernaculi expediti sunt virtutes, & opera bona, quibus Diabolus superatur, mor. to. 1. p. 19. c. 4
Vernaculi dicuntur filii servorum, quia in domo Domini sui nati sunt, necdum libertate donati sunt, lit. to. 3. p. 75. c. 3
Versicula gutturis, superba doctrina, myst. tom. 4. p. 11. c. 2

Ver-

Versus valens contra omnes tentationes, lit. tom. 2. p. 110. c. 4
Versus quartidecimi capitis quomodo exponi debeat, lit. t. 4. p. 35. c. 1
Versus ad orationem conficiendam aptissimus, mor. to. 4. p. 71. c. 4
Versibus quatuor omnes proprietates prædicationis perstringuntur, mor. tom. 4. pag. 109. col. 4
Versus pulcherrimus notatur, ac per longum optime declaratur, mor. tom. 6. pag. 33. columna 2
Versus psalterii centum quinquaginta, dixit Dominus in Cruce; asserunt quidam, lit. tom. 6. pag. 87. col. 1
Versus de proprietatibus galli, lit. tom. 6. p. 264. col. 3
Versutus est ille, qui iram dissimulat, & non ex furore, sed consulte, & studiose vindictam quærit, lit. tom. 3. p. 30. c. 1
Vertex capitis significat rationem, myst. tom. 2. p. 15. c. 3
Veru est figura quædam in modum sagittæ barbatæ, superflua quæque jugulans, expos. tom. 5. p. 145. col. 3
Vera ratio est, amaros in compunctione gemitus, & non composita verba resonare, lit. tom. 1. p. 455. col. 3
Veri, & falsi testes quomodo cognoscantur, alleg. to. 2. p. 88. c. 2
Veraciter agere, & dolose, mor. tom. 2. p. 91. c. 2
Veræ divitiæ ubi sint expectandæ, lit. tom. 2. p. 202. col. 4
Verus miles dicit Christo rex meus, verus cultor dicit Deus meus, moral. tom. 2. pag. 113. col. 1
Vera humilitas est in corde radicata, & in opere manifestata, myst. tom. 2. pag. 152. col. 1
Vera justitia compassionem habet, falsa vero dedignationem, lit. tom. 3. pag. 25. col. 3
Vera rerum existimatio consurgit ex cognitione, & sapore illarum, cui enim res notæ sunt, & sapiunt, prout sunt, ille solus potest existimare de illis, lit. tom. 3. p. 77. col. 2
Verba Christi vera inventa sunt, lit. tom. 4. p. 519. col. 2
Verba Domini prædicant, qui propter bona æterna id faciunt, myst. tom. 4. pag. 235. col. 2
Verus Sol dicitur Christus, exp. tom. 5. p. 524. col. 2
Verum omne quomodo a Spiritu sancto, exp. gl. to. 7. pag. 106. col. 4
Verum si merum non est mixtum, mor. tom. 7. p. 150. col. 1
Vesperum vocat statum, vel casum peccati, matutinum statum gratiæ, mor. tom. 2. pag. 69. col. 4
ad Vesperum demorabitur fletus, exponitur de Antichristo, ibid.
Vespere, finem sæculi denotat, myst. tom. 6. p. 53. c. 4
Vespere facto, idest, die culpæ transacto, mor. ibid.
Vespera senectus hominis est, mor. tom. 6. p. 57. c. 3
Vesperæ Christi passionem denotant, lit. ibid.
Vesperæ legem veterem denotant, lit. tom. 6. p. 81. c. 1
Vesper principium est noctis, lit. tom. 6. p. 272. col. 2
Vespertilio animal immundum secundum legem, myst. t. 2. p. 180. c. 3
Vespertiliones Hypocritas monstrant, myst. tom. 4. p. 9. c. 1
Vestibulum opera significat, per quæ ingressus est ad templum, idest ad coelum, myst. tom. 5. p. 34. col. 4
Vestibulum quid denotat, expos. tom. 5. p. 139. c. 1
Vestibulum cur bis dicatur, ibid. c. 3
Vestibuli nomine accipitur vestibulum octo cubitorum, quod est juxta portam porticus templi, expos. tom. 5. p. 146. c. 3
Vestibulum portæ dicitur tota porticus juxta portam, exp. tomo 5. pag. 140. columna 4
Vestibulum dicitur porticus templi, mor. to. 5. p. 181. c. 1
Vestigia Sanctissimæ Trinitatis relucentia in creaturis sunt unitas, veritas, bonitas, hæc vestigia sequi debemus, & imitari, lit. tom. 3. pag. 112. columna 4
Vestigium Trinitatis relucens in creatura est valde remotum ab ipsa Trinitate, exp. gl. tom. 2. p. 14. col. 2
Vestimenta justorum sunt virtutes, & opera, mor. to. 1. p. 37. c. 2
Vestimenta lavantur, cum satisfactionis opera exercentur, sicut sanctificatio fit per contritionem, & confessionem, mor. to. 1. p. 48. c. 4
Vestes viduitatis significant peccata, quæ nos dividunt a Deo, mor. tom. 1. pag. 54. col. 4
Vestes, quibus nos cooperire debemus, sunt opera justitiæ, lit. tom. 1. pag. 116. col. 1
Vestes sacras polluto corde, & manibus immundis contingere, nefas est, lit. tom. 1. p. 118. col. 2
Vestem ex lana, & lino induit, qui sub innocentiæ locutione celat subtilitatem malitiæ, lit. to. 1. p. 167. col. 1
Vestimenta significant virtutes, mor. to. 2. p. 51. col. 2
Vestimentum Christi significat humanitatem, alleg. tom. 2. p. 116. c. 3
Vestimenta Christi Ecclesia, alleg. tom. 2. p. 118. col. 1
Vestimentum significat corpus Christi, ibid.
Vectes in annulis arcæ Domini quid significent, alleg. to. 2. p. 168. c. 1
Vestimentum in Christo erat humanitas, alleg. to. 2. p. 180. c. 4
Vestimentum animæ est corpus hominis, quod veterascit, mor. tom. 6. pag. 262. columna 3
Vestimentum dicitur peccatum, mor. to. 2. pag. 287. col. 4
Vestimentum denotat Ecclesiam, quæ vestit Christum, lit. to. 2. pag. 336. columna 1
Vestimenti ora quid significent, ibid.
Vestimentum, virtus, myst. tom. 4. p. 10. c. 2
Vestimentum, bonum opus denotat, myst. tom. 4. p. 12. c. 1
Vestimentum sermo prædicationis, ibid.
Vestimenta salutis sunt virtutes, myst. tom. 4. p. 253. c. 2
Vestimenta salutis, contritio, confessio, & satisfactio, ibid.
Vestimenta Romana quomodo plus solito durabant, lit to. 4. p. 16. c. 1
Vestimentum salutis fuit caro, quia fuit causa salutis toti mundo, myst tom. 5. pag. 136. col. 3
Vestimenta scindere, est corpus suppliciis tradere, myst. t. 5. p. 233. c. 2
Vestimenta scindere quid sit, mor. tom. 5. pag. 546. col. 2
Vestimenta ovium quæ, quidve sint, lit. tom. 6. p. 28. c. 3
Vestimenta Christi ejus humanitas est, lit. tom. 6. p. 59. c. 2
Vestimenta laici quæ sint, ibid.
Vestimenta sunt opera, quæ calefaciunt, ibid.
Vestimentum nuptiale vera fides, & justitia, lit. to. 6. p. 70. c. 2
Vestimenta hominis veteris sordida, ibid. col. 3
Vestimenta quinque habuisse Dominum traditur, lit. to. 6. p. 86. c. 3
Vestimenta Christi qui tantum tangant, mor. tom. 6. p. 88. c. 3
Vestimenta Domini splendentia qui sint, lit. to. 6. p. 104. c. 2
Vestimenta Christi mandata Dei, lit. tom. 6. p. 121. c. 3
Vestimentum Domini charitas perfecta, lit. to. 6. p. 181. c. 4
Vestimentum Christi caro ejus est, ibid.
Vestimentum simplex quale, lit. to. 6. p. 183. c. 3
Vestimenta discipulorum præcepta sunt, myst. to. 6. p. 247. c. 1
Vestimenta Domini sunt Sancti, mor. to. 6. p. 361. c. 2
Vestimentum duo facit, expos. glos. to. 2. p. 129. c. 2
Vestimenta a tineis comesta habentes reprehenduntur, &c. lit. tom. 7. pag. 320. col. 4
Vestimenta appellantur corda fidelium, mor. to. 7. p. 420. c. 2
Vestis significat opus bonum, quia calefacit, ornat, & operit ignominias, myst. to. 1. pag. 56. col. 2
Vestis duplex, una, qua uti debemus tempore tribulationum, altera tempore prosperitatum, myst. to. 3. p. 68. c. 1
Vestimentum usus triplex, scilicet ad tegendum, ad fovendum, & propter decentiam, atque honestatem, lit. to. 3. p. 126. c. 1
Vestium pretiositas, & pompa non caret culpa, lit. to. 3. p. 190. c. 5
Vestes sunt signa peccati primi parentis, ibid.
Vestis domestica est justitia, vestis peregrina est superbia, quæ nos peregrinari procul facit a Domino, lit. to. 3. p. 193. col. 2
Vestis candida denotat Christi incarnationem, exp. to. 5. p. 260. c. 2
Vestes viliores quæ sint, mor. tom. 6. pag. 21. col. 1
Vestis caro est, ibidem.
Vestes quatuor, quæ Joannes habebat, quatuor genera venientium ad Christum notant, mor. tom. 6. p. 91. col. 3
Vestis pretiosa multipliciter excusatur, lit. to. 6. p. 230. c. 3
Vestium projectio martyrium est, myst. tom. 6. p. 247. c. 2
Vestes sacerdotales, in quibus illusum est Christo, sunt quatuor, lit. tom 6. pag 266. col. 1
Vestes Domini sunt misericordia, & veritas, justitia, & pax, myst. tom 6. pag 262. col. 1
Vestis Domini quadripartita, quid significat, ibid.
Vestis Christi dicitur Ecclesia, myst. to. 6. pag. 266. c. 1
Vestes sinum faciunt, lit. tom. 6. p. 286. col. 1
Vestes Dei sunt effectus, qui sunt ab eo, ibid.
Vestimenta in via sternere quid sit, myst. to 6. p. 247. c. 2
Vestimeta Christi sunt præcepta Dei, & quomodo, myst. t. 6. p. 269. c. 5
Vestimentum omne ad tres causas pertinet, mor. to. 6. p. 320. c. 2
Vesti cur humanitas comparatur, lit. tom. 7. p. 182. col. 2
Vestia Pauli mortuos suscitavit, lit. to. 7. p. 519. col. 2
Vestes albæ quid significent, lit. tom 7 p. 579 c. 3
Vestis Christi ex simplici filo contexta, alleg. to. 5 p. 368. col. 4
Vestis aspersa sanguine quid denotet, lit. to 7. p. 419. col. 3
Vestium esse lineis per castitatem non sufficit, nisi & assumat carbones in manu per charitatem, mor. to. 5. pag. 40. col. 4
Vestitus Christi coetus omnium justorum, mor. to. 6. p. 187. c. 5
Vestitua Christi humanitas est, myst. ibid.
Vetulæ quæ faciem ungunt, myst. tom. 4. col. 4
Vetulæ mediatrices, vendentes puellas, & adolescentulas, arguuntur, lit. tom. 7. p. 233. col. 2
Vetus testamentum dicitur liber generationis Adam, sed novum inscribitur liber generationis Jesu Christi, myst. to. 1. p. 8. c. 2
Vetus testamentum dicitur abyssus, mor. tom. 2. p. 110. c. 3
Vetus piscina qualis sit, lit. tom. 4. p. 50 col. 2
Vetus error, cultus idolorum, lit. tom. 4. p. 56. c. 3
Veteres barbam radebant, vestesque scindebant, audita blasphemia, lit. tom. 4. p. 138. col. 3
Vetus testamentum dicitur flumen, quoad medullam, mare, quoad literam, myst. tom. 5 p. 206. col. 3
Vetus homo crucifixus, &c. cur non submersus, vel occisus, exp. glos. tom. 7. pag. 37. col. 4
Vetus homo dicitur quilibet peccator, mor. to. 7. p. 38. c. 1
Vetus homo noster, quomodo ad similitudinem Christi debeat osculo capi, velari, percuti, ligari, crucifigi, acetumque ei propinari, mor. tom. 7. pag. 38. col. 3
Veterem hominem deponite, idest malum Abbatem, vel Canonicum, vel alium Prælatum, qui inveteratus est in malo, & vivit, lit. tom. 7. pag. 175. col. 3

Vetus Prælatus veterans quærens deponendas est, ibid.
Vetus homo multa significat, ibid.
Vetustas duplex, bona, & mala, mor. tom. 2. p. 127. c. 1
Vetustas in homine triplex, expos. glos. tom. 7. p. 62. c. 4
Vetustas pœnæ æternæ, culpæ, & legalis observantiæ, litteral. tom. 7. pag. 130. col. 4
Vetustissima veterum quid denotant, mor. to. 6. p. 330. c. 2
Vexatio multiplex declaratur, myst. tom. 6. p. 56. col. 2
Vexatio dat intellectum auditui, expos. tom. 5. p. 87. c. 4
Vexatio quomodo det intellectum, alleg to. 2. p. 76. c. 4
Vexatio duplex, mor. tom. 3. pag. 283. col. 2
Vexilla, & signa regis Christi, mor. tom. 2. p. 204. col. 1
Via conscendendi ad cœlum, nulla est alia, præter eam, per quam ipse Christus ascendit, mor. to. 1. p. 21. col. 2
Viæ rectæ sunt oratio, meditatio, sacrarum scripturarum lectio, compassio miserorum, per has ducit nos Dominus, myst. to. 1. p 42 col. 3
Viæ peccatorum duæ, præsumptio, & obstinatio, mor. to. 1. p. 55. col. 1
Via trium dierum est veritas fidei, bonitas operis, & puritas intentionis, alleg. tom. 1. pag. 78. col. 1
Viæ nostræ ad Dominum sunt pœnitentia, & satisfactio, viæ Dei ad nos sunt misericordia, & retributio æternæ vitæ, lit. to 1. p 175. c. 1
Via ducens ad perditionem dura est in consensu, durior in opere, durissima in consuetudine, lit. tom. 1. pag. 199. c. 1
Via olivæ est pœnitentia, per quam venitur ad misericordiam, lit. tom. 1. pag. 255 col. 4
Via eundi ad cœlum duplex, innocentia, & pœnitentia, quæ via quindecim stadia habet, mor. tom. 1. p. 284. col. 3
Viæ peccatorum involutæ, & implicatæ dicuntur, dum enim ab uno peccato pedem erigunt, in aliud ruunt, lit to. 1. p. 403. c. 3
Viæ hypocritarum sicut fœnum tectorum, lit. tom. 1. p. 405. c. 4
Viæ peccatorum quæ sunt, mor. tom. 2. p. 26. col. 3
Via trium dierum pertinet ad pœnitentiam, ibid.
Viæ vita, & via vitæ differunt, & quomodo, mor. to. 2. p. 30. c. 2
Via vitæ, triplex exemplum vitæ, probatio vitæ, & perfectio vitæ, ibid.
Vias vitæ quomodo facit Dominus nobis nota, ibid.
Via vitæ in principio arcta, latior in medio, latissima in fine, moral. tom. 2. pag. 35. col. 6
Viæ Domini quæ sunt, lit. tom. 2. p. 36. col. 1
Vias Domini custodire quid significet, ibid.
Via Domini, per quam ambulant boni, munda, luminosa, recta, plana, stabilis, & ardua, lit tom. 2. p. 36. c. 1
Via diaboli, per quam ambulant mali, lubrica, tenebrosa, tortuosa, lapidosa, instabilis, lata, ibid.
Viæ Dei multæ in nos, in mundum, nos ad Deum, & per quam nos ad eum, lit. tom. 2. pag. 37. col. 2
Via duplex a Deo, & ad Deum, mor. tom. 2. p. 46 col. 4
Viæ Domini manifestæ semitæ occultæ, mor. to. 2. p. 56. c. 3
Via nostra quomodo non est via Dei, lit. tom. 2. p. 93. c. 4
Via nostra mala, & nociva, ibid.
Via vitæ est Deus, lit. tom 2. p 96. c. 1
Via Dei duplex, misericordia, & veritas, lit. to. 4. p. 97. c. 1
Via non bona, quæ, mor. tom. 2. p. 98. c. 3
Viæ hominis multipliciter custodiuntur, lit. tom. 2. p. 101. c. 1
Via religiosorum triplex, mor. ibid. col. 2
Via trium dierum de qua dicit Moyses, mor. tom. 2. p. 117. c. 2
Via prædicanda sunt opera Christi, lit. tom. 2. p. 133. col. 3
Via sunt præcepta, ibidem.
Via Domini virtus, & bona operatio, mor. to. 2. p. 149. col. 3
Viam Christi in B.V petit per David cognoscere, anag. t. 2. p. 164. c. 3
Via viri in adolescentia est incarnatio, ibid.
Viam Domini petit cognoscere, ibid.
Via salutis quare sit difficilis ad inveniendum, anag to. 2. p. 164. c. 3
Via trium dierum quæ sit, ostendit, mor. to. 2. p. 198. col. 2
Via arcta quæ sit, ibidem.
Via Dei in anima pœnitentis, quæ sit, ibid.
Viæ Domini universæ, quæ? alleg. tom. 2. p. 228. c. 4
Via multiplex hominum, Dæmonū, & Angelorum, mor. t. 2. p. 242. c. 3
in Via Fides, Spes, & Charitas sunt necessaria, lit. tom. 2. p. 94. c. 2
Via spatiosa est innocentia, mor. tom. 2. p. 258. col. 2
Via trium dierum in deserto, est via pœnitentiæ, mor. to 2. p. 262. c. 2
Via virtutis nostræ fuit Christus post resurrectionem, alleg. ibid. c. 1
Via, quæ ducit ad vitam, angusta est, & arcta, mor. tom. 2. p. 267. c. 2
Via, quæ ducit ad supernam Jerusalem, est Christus, lit. to. 2. p. 280. c. 1
Viæ sæculi quæ sint, mor. tom. 2. p. 300. col. 4
Via dicitur Christus, alites tom. 2. p. 302. col. 4
Via testimoniorum delectatur justus, & quomodo, lit. to. 2. p. 303. c. 4
Via triplex, lit. tom. 2. pag. 305. col. 2
Via peccatoris monstris plena est, lit. tom. 2. p. 308. c. 2
Via mala triplex est, mor. tom. 2. p. 312. c. 4
Viæ Domini multæ sunt, lit. tom. 2. p. 318. col. 3
Via recta duplex, lit. tom. 2. p. 231. col. 2
Via sapientiæ est pacifica, recta, secura, lucida, læta, sublimis, lit. tom. 3. pag 8. col. 2
Via malorum multiplex est, lit. tom. 3. p. 8. col. 3
Via hujus mundi dicitur via Cain, Chore, & Balaam, quia est invidorum ambitiosorum, & cupidorum, lit. to. 3. p. 29. c. 4
Via impiorum fetida, immunda, & maligna, lit. t. 3. p. 31. c. 2
Via vitæ est pœnitentia, sed pauci ingrediuntur per illam, ib.
Via justorum sine offendiculo, quia recta, plena, lucida, & secura est, quicquid enim adversitatis, vel difficultatis accidesit, æquo ferunt animo, lit. t. 3. p. 32. c. 4
Via impiorum est plena spinis avaritiæ, gladiis detractionis, & laqueis adulationis, ibid.
Viæ perversæ, in quibus ambulantes corruunt, sunt tres, concupiscentia carnis, concupiscentia oculorum, & superbia vitæ, lit. t. 3. p. 60. c. 4
Via viri in adolescentia fere tota invia est, & plena periculis, & ideo difficile est nosse illius exitum, myst. t. 3. p. 64. c. 4
Via impiorum est tenebrosa, & nesciunt ubi corruant, & ideo pauci casū hūc timent, quia non attendunt, quo casuri sunt, lit. t. 3 p. 101 c. 1
Via, per quam currere debemus, est sancta conversatio Christi, quem imitari debemus, lit. t. 3. p. 106. c. 1
Via sua, idest faciliora mandata, lit. t. 4. p. 8. c. 1
Via maris, prosperitas mundi hujus dicitur, myst. t. 4. p. 24. c. 4
Via Ægypti quæ pars sit, lit. t. 4. p. 29. c. 2
Viæ Domini misericordia, & veritas, mor. t. 4. p. 58. c. 2
Via impiorum tenebrosa dicitur, myst. t. 4. p. 60. c. 2
Via est ipsa pœnitentia, ipsa enim ducit ad patriam, myst. t. 4. p. 65. c. 4
Via, qua itur ad cœlum, multiplex, mor. t. 4. p. 73. c. 2
Via directa est Evangelium, myst. to. 4. p. 77. c. 4
Via, veritas, & vita tria testimonia, myst. t. 4. p. 129. c. 4
Via justorum absque offendiculo, myst. t. 4. p. 136 c. 3
Viæ Domini sunt beneficia, quæ confert hominibus, myst t 4. p. 161 c. 2
Viæ malorum operationes malæ, lit. t. 4. p. 169. c. 2
Viæ deserti diversi modi vivendi in hunc mundum, mor. t. 4 p. 186. c. 4
Viam bonam cito inveniet, qui voluerit, lit. t. 4. p 193. c. 2
Via antiqua melior, & securior, lit. to. 4. p. 193. c. 2
Via angusta quæ ducit ad cœlum, lit. t. 4. p. 193. c. 3
Viæ deserti operationes prædicatoris, myst. t. 4. p. 212. c. 1
Via trita ad cœlum, quis triverit eam, myst. to. 4. p. 225. c. 2
Via eadem ad hortum, & ad eremum, exp. to. 4. p. 116. c. 4
Viæ sunt peccata communia, expos. t. 5. p. 116. c. 4
Via vestibuli est via decem cubitorum, exp. t. 5. p. 140. c. 3
Viæ Exhalon terminus terræ ex parte aquilonari, exp. t. 5. p. 143. c. 1
Via Bersabee ubi erat, exp. t. 5. p. 189. c. 3
Via multiplex, lit. to. 6. p. 16. c. 3
Via eundi ad Jerusalem, quæ? lit. t. 6. p. 58. c. 3
Via sunt professiones hujus mundi, lit. to. 6. p. 70. c. 1
Via Dei pœnitentia est, lit. t. 6. p. 70. c. 4
Via Dei quot conditiones habeat, ibid.
Via Dei quatuor requirit necessaria, ibid.
Via multiplex declaratur, mor. t. 6. p. 91. c. 2
Via peccantium quæ? lit. t. 6. p. 97. c. 3
Via multiplex, lit. t. 6. p. 121. c. 4
Viæ Domini universæ misericordia, & veritas, lit. t. 6. p. 136 c. 3
Via per quam venitur ad Christum, & via per quam nobis Christus ostenditur, lit. t. 6. p. 139. c. 2
Vias multas paravit Joannes, ibid.
Via Domini quomodo præparatur, mor. t. 6. p. 149. c. 1
Via salutis duplex est, lit. t. 6. p. 174. c. 2
Via qua itur ad cœlum, triplex est, lit. t. 6. p. 213. c. 1
Via multiplex declaratur, lit. t. 6. p. 220. c. 4
Via duplex ad vitam æternam datur, per unam activi, per alteram vero contemplativi, mor. t. 6. p. 234. c. 4
Via Dei triplex est, lit. t. 6. p. 250. c. 4
Via Domini quadruplex est, mor. t. 6. p. 261. c. 4
Via, qua imus ad Christum, & post Christum, quæ mor. t. 6. p. 368. c. 4
Via, per quam martyres transierunt, quæ, mor. to. 6. p. 388. c. 4
Via pacis, idest Christus, lit. t. 7. p. 23. c. 3
Viæ ad civitatem paradisi eundi sunt diversæ, lit tom. 7. pag. 88. c. 3
Viæ quadruplex bonum, lit. t. 7. p. 186. c. 1
Via est Deus affectu, lit. t. 7. p. 195. c. 4
Viam virtutis vianti, non est possibile sine tribulationibus esse, & tentationibus, & tristitia, lit. t. 7. p. 228. c. 2
Via, quam Christus fecit, vivit, lit. t. 7. p. 263. c. 1
Via veritatis in duobus consistit, lit. t. 7. p. 341. c. 1
Viatori quæ sint maxime necessaria, lit. t. 2. p. 54. c. 1
Viantibus multa necessaria docentur, lit. t. 6. p. 225. c. 1
Viator bonus semper quærit de via futura, non de transacta, sic vir sanctus esse debet, &c. lit. t. 2. p. 184. c. 4
Vices quot, Assyrii vastarunt Jerusalem, dicuntur, lit. t. 4. p. 78. c. 2
Vives, bis dicitur, quia duplex vita promittitur, gratiæ, scilicet, & gloriæ, myst. t. 5. p. 57. c. 2
Vicia in sacra Scriptura, quid sit, myst. t. 5. p. 20. c. 4
Vici dicuntur agri, aut extra civitatem, aut intra sibi proximi, lit. to. 7. p. 290. c. 4
Vicini dicuntur sacerdotes, myst. t. 4. p. 212. c. 2
Vicissitudo temporum an fuerit ante diluvium, ut modo est, lit. to. 1. p. 12. c. 3

Victi.

Victima mactanda eſt ipſa caro, ſecundum conſilium ſacræ Scripturæ eſt affligenda, myſt. to. 1. p. 66. c. 2
Victima ſpiritualis, quam pœnitens offert Deo, eſt duplex, cor contritum, & maceratio carnis, myſt. to. 1. p. 66. c. 2
Victima pacifica eſt humilitas pœnitentiæ, quæ perficitur jejunio, eleemoſyna, & oratione, lit. to. 1. p. 91. c. 4
Victima eſt caro per macerationem attenuata, & a vinciendo dicitur, myſt. to. 4. p. 132. c. 4
Victimæ eleemoſynæ conjugatorum, & alia bona Chriſtianorum, myſt. to. 4. p. 132. c. 4
Victimæ datæ Diabolo non elevant in cœlum, deprimunt in infernum, myſt. to. 4. p. 135. c. 2
Victima occiſionem maximam dicit, lit. to. 4. p. 265. c. 2
Victimam cæcam Deo offert, qui bonum opus non recta intentione facit, myſt. to. 5. p. 226. c. 2
Victimam claudam Deo offert, qui duplici corde Deum orat, myſt. to. 5. p. 226. c. 2
Victimam languidam Deo offert, qui opus Dei negligenter facit, ibid.
Victoria Chriſti contra Diabolum, alleg. to. 2. p. 117. c. 1
Victoria noſtra ea Dei benignitate eſt, myſt. to. 2. p. 161. c. 3
Victoriam, & honorem acquiris, qui dat munera, ſed animam aufert accipientium, lit. to. 3. p. 33. col. 2
Victoria inæſtimabilis Ezechiæ Regis Judæ declaratur, lit. t. 4. p. 59. c. 3
Victoria vincens mundum, quæ, lit. t. 7. p. 354. c. 4
Victus tenuis tam animæ, quam corpori utilis eſt, ſuperfluus vero nocet, lit. to. 3. p. 290. c. 2
Vincula hominis multa, quę tenet, ne exeat de ſęculo, mo. t. 2. p. 299 c. 1
Videre procul, accipitur quandoque in bonum, quandoque in malum, alleg. to. 1. p. 52. c. 4
Videre, & providere quomodo accipiantur, alleg. to. 2. p. 29. c. 4
Videtur diverſis oculis, & quomodo, alleg. to. 2. p. 24. c. 1
Vident Dominum multi, ib. c. 2
Videre, & guſtare Deum quomodo, mor. to. 2. p. 84. c. 1.
Videre dicitur multipliciter, alleg. to. 2. p. 90. c. 1.
Videre quot modis accipiatur, lit. to. 4. p. 3. c. 1
Videre Dominum ſuper ſolium, quid ſignificet, lit. to. 4. p. 16. c. 1
Vidit Iſaias & poſt viſionem quid illi contigerit, myſt. t. 4. p. 17. c. 2
Vidit Deum Iſaias, & quibus oculis, lit. to. 4. p. 17. c. 1
Videntes Apoſtoli dicuntur, & cur, myſt. to. 4. p. 71. c. 2
Videtur, id eſt, lit. to. 4. p. 73. c. 3
Videre aliquando ſignificat præcognoſcere, lit. to. 4. p. 124. c. 1
Videre aliquando eſt approbare, myſt. to. 4. p. 137. c. 2
Videre, adhærere per fidem ſummæ veritati, myſt. t. 4. p. 147. c. 2
Vidi, & audivi quid ſignificet, lit. tom. 5. p. 1. c. 1
Videre Deum, & cadere in faciem ſuam quid ſit, mor. t. 5. p. 11. c. 2
Videre ſolum Jeſum ablata nube, quid ſibi velit, lit. to. 6. p. 59. c. 4
Videre deootat gratiam prævenientem, qua Deus peccatores videt, myſt. to. 6. p. 225. c. 4
Vendentes columbas quid ſignificant, mor. to. 6 p. 291. c. 2
Videre oculis eſt intelligere nudam veritatem, lit. t. 6. p. 363. c. 3
Videri res exterius, & intus quid, exp. gl. to. 7. p. 137. c. 3
Vidit alio modo Paulus, alio Moyſes Deum facie ad faciem, exp. gl. to. 7. p. 142. c. 3
Viduæ quomodo non plorantur, mor. to. 2. p. 207. c. 2
Vidua ſignificat animam pœnitentem, mor. to. 2. p. 247. c. 3
Vidua Eccleſiam ſignificat, myſt. to. 4. p. 6. c. 2
Viduæ animas denotant, myſt. t. 4. p. 218. c. 2
Vidua Eccleſia eſt, per longum declaratur, lit. to. 4. p. 283. c. 4
Vidua cur abſolute non dicatur Jeruſalem, ſed quaſi vidua, mor. to. 4. p. 284. col. 1
Vidua Sareptana gentilitatem ſignificat, myſt. to. 6. p. 156. c. 1
Vidua, & leproſo laici peccatores ſignificantur, mor. t. 6. p. 156. c. 2
Viduæ filius populus Chriſtianus eſt, mor. to. 6. p. 172. c. 2
Vidua Eccleſia eſt, ibid.
Vidua paupercula Eccleſiam de gentibus figurat, lit. to. 6. p. 253. c. 1
Vidua eſt anima, & quomodo, mor. to. 6. p. 153. c. 2
Vidua eſt Eccleſia, ibid.
Viduæ unde dictæ, & quomodo ſint honorandæ, lit. to. 7. p. 216. c. 3
Viduæ bonæ quænam ſint, & quæ mortuæ, lit. t. 7. p. 216. c. 4
Viduarum recipiendarum ab Eccleſia conditiones, lit. t. 7. p. 217. c. 3
Vigies millies numerus quid ſignificet, lit. to. 7. p. 395. c. 1
Vigilia multiplex eſt, ſcilicet orationis, lectionis, honeſti laboris, doloris, & actionis, lit. to. 3. p. 43. c. 4
Vile ſepulchrum rationis eſt ebrietas, quæ nihil eſt aliud quam ſpontaneus furor, lit. to. 3. p. 51. c. 3
Vigiliæ quatuor ſunt quatuor ætates, myſt. to. 4. p. 297. c. 2
Vigilare tenemur omnes, ibid.
Vigilia prima, ſecunda, tertia, & quarta quid importent, li. t. 6. p. 94. c. 4
Vigilia prima, ſecunda, tertia, & quarta quid moraliter dicant, mor. ibid.
Vigiliæ ſatis per longum diverſimode declaratur, lit. t. 6. p. 100. c. 2
Vigiliæ quatuor notantur, mor. to. 6. p. 141. c. 1
Vigiliæ quatuor ſunt, & quæ, lit. to. 6. p. 100. c. 2
Vigilant Deus, homo, diabolus, mor. to. 2. p. 156. c. 3
Vigiles in religione ſunt prælati, mor. to. 2. pag. 178. c. 1
Vigilantia in obſervatione notatur, lit. to. 6. p. 18. c. 2
Vigilat homo propter quatuor, lit. to. 6. p. 77. c. 1
Vigilare, quomodo debemus, lit. to. 6. p. 82. c. 2
Vigilare debent janitores, & ſpeculatores, id eſt prælati, lit. t. 7. p. 229. col. 3
Viginti quatuor ſeniores unde dicuntur, lit. t. 7. p. 381. c. 1
Vilitas peccatorum declaratur, lit. to. 2. p. 94. c. 1
Viliſſimus dicitur quis dupliciter, exp. gloſſ. to. 7. p. 82. c. 4
Villæ cultura, honeſta videtur, lit. to. 6. p. 70. c. 1
Villa non eſt peccatum, ibid.
Villæ peccatores denotant, mor. to. 6. p. 92. c. 4
Villam emere quid ſit, lit. to. 6. p. 220 c. 2
Villam emi denotantur Gentiles, ibid. col. 3
Villa, quæ deootet, lit. to. 6. p. 224. col. 3
Villani, & plebei homines omnibus inferiores dicuntur valles, exp. to. 5. p. 25. c. 2
Villicus proprie cuſtos villæ dicitur, lit. to. 6. p. 227. c. 3
Villicus prælatum ſignificat, myſt. tom. 6. p. 227. c. 4
Villicus in novem ſpiritualiter eſt imitandus, myſt. t. 6. p. 227. c. 4
Villicus laudatur non de fraude, ſed de prudentia, lit. t. 6. p. 228. c. 3
Vinacia dæmones inſinuant, exp. to. 5. p. 169. c. 3
Vinacia etiam traditiones Judæorum, & cæremonias legales denotant, ibid.
Vincere hoſtes aperta pugna, vel inſidiis, nihil ad juſtitiam refert, ſi bellum juſtum ſit, lit. to. 1. p. 185. c. 3
Vinculatio Chriſti in quo figura, lit. t. 6. p. 120. c. 2
Vinculum triplex, quo religata debet eſſe omnis religio, mor. to. 1. p. 191. col. 4
Vincula charitatis ſunt beneficia ſpiritualia, & temporalia, quibus dominus multos trahit ad ſe, Prolog. to. 1. p. 393. c. 4
Vinculum triplex debet ligare enſem noſtrum, mor. t. 2. p. 116. c. 4
Vincula ſunt ſeptem corporis neceſſitates, mor. to. 2. p. 161. c. 4
Vincula peccatorum, cum fuerint in conſuetudinem deducta, non de facili ſolvuntur, lit. to. 3. p. 225. c. 4
Vinculum plauſtri quid, lit. to. 4. p. 15. c. 2
Vincula peccatorum duriſſima, myſt. to. 4. p. 49. c. 4
Vinculum quotuplex ſit, demonſtratur, myſt. to. 4. p. 56. c. 1
Vincula multa, myſt. to. 4. p. 102. c. 3
Vincula in collo habet, qui præ verecundia non vult confiteri peccata ſua, myſt. to. 4. p. 121. c. 4
Vinculum triplex, quod Dominus improperat nobis rupiſſe, myſt. to. 4. pag. 136. col. 1
Vinculi dicuntur inſtitutiones Eccleſiæ, vel legis naturalis, lit. to. 4. p. 189. col. 2
Vincula ſunt dona divinæ largitatis, mor. to. 4. p. 240. c. 4
Vincula ſunt ipſa mandata divina, ibid.
Vincula attrahentia ſunt præcepta affirmativa, vincula retrahentia ſunt negativa, ibid.
Vincula ſunt obſervationes Religionis, ibid.
Vinculum Charitatis eſt affectus dilectionis, exp. t. 5. p. 196. c. 1
Vinculorum tria genera dantur, lit. to. 6. p. 159. c. 3
Vinculum Sanctorum pax, lit. to. 7. p. 174. c. 1
Vincula Pauli quid proficerent, lit. to. 7. p. 180. c. 3
Vinculum charitatis multiplex, lit. to. 7. p. 193. c. 3
Vincula, Paulus gloriatur in vinculis propter Chriſtum, lit. t. 7 p. 236. c. 1
Vinculum, quo fuerunt conjuncti Apoſtoli, duplex fuit, li. t. 7. p. 279. c. 4
Vindemia, potatorem, vel amatorem vini ſignificat, myſt. t. 4. p. 54. c. 1
Vindemiatores Eccleſiæ dæmones, tyranni, hæretici dici poſſunt, mor. to. 4. p. 288. c. 4
Vindicta, quomodo inveniet inimicos Dei, alleg. to. 2. p. 45. c. 4
de Vindicta inimicorum quomodo poſſumus lætari, mor. t. 2. p. 147. c. 3
Vindicta Dei dicitur arcus, myſt. to. 2. p. 151. c. 3
Vindicta Domini facta fuit ſuper Chriſtum, myſt. t. 2. p. 253. c. 1
Vindicta Domini per Sennacherib facta quæ fuerit, lit. t. 4. p. 45. c. 3
Vindicta dicitur ira, & furor Domini, myſt. to. 4. p. 157. c. 2
Vindicta, vel juſtitia Domini igne approbatur, lit. to. 4. p. 172. c. 3
Vindicta carnis impii ignis, & vermes, myſt. to. 4. p. 173. c. 4
Vindictam ſumere quibus liceat, quibus vero prohibeatur, optime docetur, lit. to. 6. p. 20. col. 4
Vindicta Dei quomodo oſtendatur, exp. gl. to. 7. p. 15. c. 2
Vindictam non reſervans Deo, illum contemnit, eamque per ſe accipiens, quaſi facto dicit, quod Deus non poteſt ipſum vindicare, exp. gl. to. 7. p. 64. c. 1
Vindicta, & gloria ſpecialiter ſunt reſervanda Deo a famulo fideli, lit. to. 7. p. 233. c. 4
Vindicta reſervanda Deo, lit. to. 7. p. 264. c. 2
Vindictam quo modo appetant Sancti, lit. to. 7. p. 386. c. 4
Vinea eſt Synagoga, de cujus vino, id eſt, perſecutione inebriatus eſt Chriſtus, myſt. to. 1. p. 14. c. 1
Vineæ Domini multæ ſunt, mor. to. 2. p. 204. c. 4
Vinea ſignificat Eccleſiam ſex de cauſis, myſt. to. 2. p. 281. c. 4
Vineæ in montibus Samariæ, quid ſignificent, myſt. t. 2. p. 282. c. 2
Vinea Dei quomodo convertitur in vineam alienam, ibid.

Vinea Naboth, idest Christi quomodo a malis prælatis convertitur in hortum, myst. to. 2. p. 212. c. 2
Vinea quę generat vinũ est cõpunctio, sive contritio, mo. t. 1. p. 275. c. 2
Vinea denotat viros stultos, mor. to. 2. p. 283. col. 1
Vineæ, quas custodire tenemur, sunt propriæ operationes, mor. to. 3. pag. 107. col. 2
Vinea est Synagoga, quam Apostoli incustoditam reliquerunt propter Judæorum incredulitatem, atque perfidiam, lit. ibid.
Vinea domus Israel, lit. tom. 4. p. 11. c. 1
Vinea electa omnis anima fidelis dicitur, mor. to. 4. p. 13. c. 2
Vinea Synagoga, mor. to. 4. p. 13. c. 1
Vinea Soreth, lit. ibid.
Vinea, &c. est principium Prophetiæ post canticum, mor. t. 4. p. 13. c. 1
Vinea dilecto meo facta est, Deus pater alloquitur Christo filio, ib.
Vinea facta dilecto acquisitive capitur, lit. to. 4. p. 13. c. 1
Vinea vel dative sumitur, lit. to. 4. p. 13. col. 2
Vinea Ecclesiam significat Christi, mor. ibid.
Vinea, Ecclesia, vel anima, mor. to. 4. p. 14. c. 2
Vinearum extirpationem declarat, lit. to. 4. p. 21. col. 3
Vinea metaphorice descripta quid denotet, myst. to. 4. p. 31. c. 4
Vinea meri populus Judæorum, lit. to. 4. p. 58. c. 1
Vinea meri congregatio est Sanctorum, mor. to. 4. p. 58. c. 2
Vinea lætitiam mentis significat, myst. to. 5. p. 57. c. 4
Vineæ stirpes est domus regia, vel Rex, exp. to. 5. p. 66. c. 1
Vineæ radices sunt homines populares, ib.
Vineæ palmites sunt principes, & fortiores, ib.
Vineæ fructus sunt divitiæ rerum, auri, & argenti, & copia victualium, & munitiones civitatum, exp. to. 5. p. 66. col. 1
Vineæ fructus vocat divitias, & abundantiam omnium necessariorum Jerusalem, exp. to. 5. p. 72. c. 1
Vineæ frondes quæ tegunt, & protegunt fructum, & arborem vocat fortitudinem, vel defensionem munitionum Jerusalem, ibid.
Vineæ rubenti, idest florenti, vanitas mundana, & concupiscentia bene comparatur, quia vinea cito læditur in sanguine, idest in flore, eodem modo vanitas mundi cito transit, mor. to. 5. p. 72. c. 2
Vineæ fructus, & frondes ex aquis crescunt, quia homo secundum quod magis abundat in divitiis, audacior est ad agendum aliquid contra alium, vel ad loquendum, ibid.
Vineæ propagines vocat virgas, &c. exp. to. 5. p. 72. c. 3
Vineę fructus, & virgę roboris produntur, quia pauci sunt in Ecclesia Dei hodie fructuosi per opera misericordiæ, myst. t. 5. p. 71. c. 3
Vinea rubens sanguineis floribus, est Ecclesia primitiva rubens in martyrum vulneribus, myst. to. 5. p. 72. c. 2
Vineæ sunt instrumenta quædam bellica, quæ dicimus cattos, quia ad modũ catti applicant se muris, & repunt per muros, ex. t. 5. p. 93. c. 3
Vineæ eadem ratione dicuntur, quia vinea quasi rependo ascendit, quando est juxta murum aliquem, ibid.
Vineæ appetitum deliciarum denotant, arietes ambitionem prælationum, myst. to. 5. p. 93. c. 4
Vinea est Christus, exp. to. 5. p. 197. c. 1
Vinea domus Israel, lit. to. 6. p. 11. c. 2
Vinea in qua plantata est ficus, Ecclesia est, mor. to. 6. p. 214. c. 2
Vineæ Dominus Christus est, ibid.
Vineæ cultores, cœtus prælatorum, ib.
Vinea est Ecclesia, myst. to. 6. p. 249. c. 2
Vineam, idest Ecclesiam, pater plantavit, & quando, ib.
Vineæ, idest Ecclesiæ, sepes est custodia Angelorum, ib.
Vineæ, idest Ecclesiæ, turris est lex, ib.
Vineæ, idest Ecclesiæ, torcular est crux, ib.
Vinea Synagoga est, myst. to. 6. p. 249. c. 3
Vineæ, idest Ecclesiæ coloni sunt Sacerdotes, ibid.
Vineæ, idest Ecclesiæ cultores sunt Sacerdotes, & alii prælati, ibid.
Vineæ, idest Ecclesiæ fructus est obedientia, & qualis, ibid.
Vinea etiam dicitur Synagoga Hebræorum ante adventum Christi, ibid.
Vineæ, idest Synagogæ primus servus, quem misit Dominus, est Moyses legislator, myst. to. 6. p. 249. c. 4
Vineæ, idest Sinagogæ secundus servus est David, ibid.
Vineæ, idest Synagogæ, tertius servus est chorus Prophetarum, ibid.
Vinea est anima, mor. to. 6. p. 249. c. 4
Vineæ, idest animæ cultor est quilibet homo, & cur, ib.
Vineæ, idest animæ, tres servi missi a Domino, qui sint, ib.
Vineæ libri sacræ Scripturæ, vinum doctrina, lit. to. 7. p. 58. c. 3
Vinea est Ecclesia, lit. to. 7. p. 94. c. 4
Vinea, idest anima vel Ecclesia, lit. to. 7. p. 213. c. 1
Vinum myrrhatum quid significat, lit. to. 6. p. 269. c. 3
Vinum a prælato bibitur, cum de profectu suorum gloriatur, at si de proprio plus debito gloriatur, tunc merito, & præmio nudatur, mor. tom. 1. p. 14. c. 2
Vinum multiplex, compunctionis, boni operis, & dilectionis, sive martyrii, myst. tom. 1. p. 56. c. 4
Vinum est divinitas Christi, lac ejus humanitas, myst. tom. 1. pag. 64. col. 3
Vinum Dei in hoc mundo quale, myst. to. 1. p. 158. c. 3
Vinum multiplex in Scripturis, ib.
Vinum in sanguinem quando convertitur, mor. to. 2. p. 204. c. 2
Vinum pungens dicitur pœnitentia, & timor de justitia Dei, lit. to. 2. p. 308. c. 4
Vinum præsentis voluptatis, & felicitatis facit homines insanire veluti ebrios, mor. to. 3. p. 51. c. 3
Vinum facit omnia oblivisci, lit. to. 3. p. 66. c. 1
Vino comparatur carnalis voluptas, quæ amatores hujus mundi magis inebriat, quam vinum potatores, mor. to. 3. p. 74. c. 2
Vinum cellę vinarię sponsi multiplex, significat quatuor sensus, quos habere potest S. Scriptura, qui sunt hist. trop. all. anag. li. t. 3. p. 184. c. 1
Vinum quatuor generibus hominum prohibetur dari, Regibus, Sacerdotibus, ingressuris ad ministerium Domini, Nazaræis, & Claustralibus, lit. tom. 3. p. 230. c. 2
Vinum exiguum acuit ingenium, lætificat mentem, roborat corpus, lit. to. 4. p. 230. c. 4
Vinum, & ceteri terreni fructus dati sunt ad hominis utilitatem, & non ad ejus detrimentum, lit. tom. 3. p. 231. c. 1
Vinum dulcedo Scripturæ, myst. to. 5. p. 6. col. 2
Vinum quod potest inebriare, non bibetis tu, & filii tui, quando intrabitis arcam, quid sibi velit, lit. to. 4. p. 15. c. 1
Vinum pro quolibet vitio Judæorum sumitur, ib.
Vinum duplex, materiale, & spirituale, ib.
Vinum avaritia interpretatur, myst. to. 4. p. 59. c. 4
Vinum duplex, delectationis videlicet, & compunctionis, lit. t. 4. p. 121. c. 1
Vinum novum, & amicus novus inveterascet, & postea bibas illum, lit. tom. 4. p. 193. col. 3
Vinum doctrina spiritualis est, myst. to. 4. p. 260. c. 3
Vinum fornicationis bibitur ad mensam dęmoniorũ, myst. t. 4. p. 277. c. 2
Vinum correctionem delinquentis significat, myst. t. 3. p. 112. c. 1
Vinum correctionem denotat, myst. to. 5. p. 112. c. 2
Vinum dicitur mentiri, & quando, exp. to. 5. p. 173. c. 4
Vinum lætitiam spiritualem designat, & quæ, exp. t. 5. p. 168. c. 4
Vinum novum credulitas gentium est, mor. to. 6. p. 81. c. 3
Vinum in utres veteres ponere, aut mittere, quid sit, lit. t. 6. p. 162. c. 4
Vinum novum præcepta Evangelica denotat, ib.
Vinum merum bibunt Catholici Christiani, myst. to. 6. p. 270. c. 4
Vinum luxuria est, lit. to. 6. p. 286. c. 4
Vinum exultatio est, sive lætitia, mor. to. 6. p. 291. c. 3
Vini, & ebrietatis effectus multi, lit. tom. 7. p. 177. c. 3
Vini significatio, & effectus, lit. to. 7. p. 186. c. 2
Vino modico voluit Paulus Timotheum uti, & assignatur ratio, lit. 7. p. 229. c. 2
Vinum prædicatores significat, lit. tom. 7. p. 386. c. 1
Violata lege naturæ, addidit Deus legem scriptam, atque præcepta, lit. to. 3. p. 200. col. 1
Violæ flos est continentia, mor. to. 2. pag. 65. c. 4
Violentiæ est violentiis diaboli resistendum, Pen. to. 2. p. 99. c. 3
Visionis genera quot sint, lit. to. 4. p. 3. col. 1
Viperarum progenies sunt multi clerici, mor. to. 2. p. 199. c. 4
Vipera, dolosum significat, lit. to. 4. p. 64. c. 3
Vipera, quæ matrem interficit, apostata monachus est, my. t. 4. p. 64. c. 4
Vipera dicitur, eo quod vi pariat, mor. tomo. 4. p. 175. c. 4
Vipera unde dicatur, lit. tom. 6. p. 10. c. 1
Vipera unde dicatur, lit. to. 6. p. 74. c. 1
Viperarum genimina Pharisæi, & Saducæi sunt, lit. t. 6. p. 149. c. 2
Vipera significat prælatum, lit. tom. 7. p. 196. col. 2.
Viri, & mulieres seorsum nominantur in ingressu arcæ, sed in egressu conjunctum, & cur, lit. to. 1. p. 10. c. 3
Viri boni habitantes in labore, & pœnitentia, stulti a mundo reputantur, myst. to. 1. p. 42. c. 1
Vir sanguinum quandoque pro homine bellatore, quandoque pro homine peccatore sumitur, lit. to. 1. p. 249. c. 3
Vir sanguinum, qui proximo aperte nocet, myst. to. 2. p. 11. c. 1
Vir justus dicitur Rex, quia se optime regit, mor. to. 2. p. 39. c. 3
Viri justi corona quæ sit, mor. to. 2. p. 45. c. 2
Vir sanguinum est, cui dominatur peccatum, mor. to. 2. p. 60. c. 2
Viri justi officia, mor. to. 2. pag. 62. c. 4
Viriliter agere quid sit, alleg. to. 2. p. 76. c. 3
Vir justus comparatur cervo, mor. to. 2. p. 109. c. 2
Viri divitiarum qui sint, ostenditur, lit. to. 2. pag. 194. c. 2
Vir justus cedrus est, fortitudinem, & odorem, mor. t. 2. p. 212. c. 2
Viri Ecclesiastici quomodo dicuntur profanare, mor. t. 2. p. 234. c. 4
Vir justus merito persequitur eos, quos Dominus odit, li. t. 2. p. 258. c. 4
Vir justus volens alios invitare ad Christi laudem, primo seipsum invitat, lit. tom. 2. p. 265. c. 2
Vir est caput mulieris, mor. tom. 2. p. 291. c. 4
Vir justus non reputat aliquid, quod sit in terra, nec appetit, sed solum Deum amplectitur, lit. to. 2. p. 308. col. 1
Vir justus conqueritur de prolongatione incolatus, lit. t. 2. p. 322. c. 4
Vir justus quinque debet habere, lit. to. 2. p. 324. c. 3
Vir perfectus nunquã indiget, semper abundat, & cur, li. t. 2. p. 325. c. 1
Vir inutilis est, qui nemini prodest, & multis nocet, lit. t. 3. p. 12. c. 4

Vir misericors bene facit animæ suæ, quia illos, quibus compatitur, aut miseretur, facit propugnatores, & advocatos, ac patronos suos ante Deum, lit. to. 3. p. 23. c. 2

Vir scelestus exterminabitur quocumque se verterit, quia sive in vita, sive in morte male est ei, quia semper conscientia remordet eum, lit. to. 3. p. 25. col. 1

Viri divitiarum appellantur illi, qui a divitiis possidentur, nomen habent, sed non usum, vanitatem, sed non veritatem, lit. to. 3. p. 27. col. 3

Vir justus horto voluptatis comparatur, in quo sunt gramina virentia sanctarum meditationum, flores piorum desideriorum, folia utilium cogitationum, fructus bonorum operum, lit. t. 3. p. 32. c. 2

Viri justi tripliciter probantur, primo igne tribulationis, secundo tactu laudis humanæ, tertio possessione divitiarum, lit. t. 3. pag. 36. col. 1

Vir vere justus, ubi peccantium errata conspicit, primo seipsum inspicit, & cum solicitus se accusaverit, alios benigne corrigit, lit. to. 3. pag. 39. col. 1

Vir sapiens dicitur fortis, robustus, & validus, lit. t. 3. p. 52. c. 1

Viri spirituales opera sua bona duplici de causa memorare possunt: prima est, ut magis glorificent Deum, quo auctore fiunt: secunda est, ad eorum consolationem, & spei relevationem, lit. to. 3. pag. 57. col. 4

Vir, qui relinquit facere bonum a se inchoatum, vel bonum propositum deserit, quicquid boni fecerit, raptui Dæmonum relinquit, lit. to. 3. pag. 58. col. 1

Viribus decertare proprium belluarum est, ratione proprium hominum, mor. tom. 3. p. 95. col. 3

Viæ bonorum sunt, pœnitentia, & innocentia, sine quibus nullus venit ad Deum, lit. tom. 3. p. 191. col. 1

Vir sapiens magis diligit uxorem prudentem sine hæreditate, quam fatuam cum magna hæreditate, lit. to. 3. p. 209. c. 4

Vir gravius peccat, quam mulier ceteris paribus, lit. t. 3. p. 112. c. 3

Vir imprudens non habet sensum discernendi, in quo sperandum sit, & in quo non, & quæ speranda sint, & quæ non, lit. to. 3. p. 235. c. 2

Vir ad virum quomodo intelligatur, lit. to. 3. p. 10. c. 2

Vir bellator, Prælatus, myst. to. 4. pag. 10. col. 2

Vir inutilis quomodo gradiatur, lit. tom 4. p. 11. c. 2

Viri paucissimi remanserunt in Judæa, ibid.

Viri Juda sæculares, mor. to. 4. pag. 13. col. 2

Vir, frater, civitas pugnabunt adversus virum, fratrem, & civitatem, quomodo intelligatur, myst. tom. 4. p. 44. c. 4

Vir nobilissimus solo cilicio induebatur propter miram obedientiam, lit. tom. 4. pag 46. col. 4

Viri illusores Domini, Scribæ, & Pharisæi, myst. t. 4. p. 60. c. 2

Viri misericordiæ sunt Apostoli, ceterique sancti, qui pro Christo mortui sunt, myst to. 4. pag. 133. col. 4

Viri Anathoth sunt ipsi religiosi, mor. to. 4. p. 209. c. 4

Viri sancti zelo accenduntur contra vitia, lit. to. 4. p. 232. c. 3

Vir sanctus non acquiescit, mor. to. 4. p. 260. col. 2

Viri justi non solum præcepta, at etiam consilia Evangelii observant, lit. to. 4. pag. 261. col. 1

Vir justus conqueritur de Dæmone, myst. tom. 4. p. 302. c. 4

Vir unus, qui erat vestitus lineis, significat Christum, mor. to. 5. p. 36. col. 3

Vir indutus lineis, est prædicator indutus castitate cordis, & carnis, mor. to. 5. pag. 39. col. 3

Vir ille indutus lineis, qui ingreditur ad rotas vidente Propheta, quid significat, ib. col. 4

Vir perfectus quatuor debet habere virtutes, mor. to. 5. p. 41. c. 2

Vir perfectus qualis est foris apud alios, talis est intus coram Deo, mor. to. 5. p. 41. col. 4

Vir perfectus qualis est in prædicatione, talis est in oratione, ibid.

Vir perfectus qualis est in sæculo, talis est in claustro, ibid.

Vir perfectus in sapientia manet sicut Sol, stultus autem ut Luna mutatur, ibid.

Viri sancti educere se dicuntur, quia cupiunt dissolvi, & esse cum Christo, myst. to. 5. p. 46. c. 4

Viri mali dicuntur educi, quia inviti moriuntur, ibid.

Vir sanctus, qui transit per nos, est Christus, myst. to. 5. p. 57. c. 2

Viri, ad quos nuntii mittuntur, sunt vitia sub specie virtutum palliata, sive delectationes sub prætextu necessitatis concupitæ, myst. tom. 5. pag. 86. col. 4

Viri sunt Dæmones in Angelos lucis se transfigurantes, ib.

Viri Sichen sunt Canonici alicujus Ecclesiæ, myst. to. 5. p. 99. c. 2

Viri Ecclesiastici, vel Ecclesiarum Christi Prælati, & rectores egrediuntur ad dimicandum contra hæreticorum errorem, sicut semper fecerunt sancti Confessores, & modo quotidie fit, exp. t. 5. p. 122. c. 4

Viri Ecclesiastici diversas hæreticorum persuasiones, & impugnationes toto tempore vitæ præsentis, quod per septenarium currit, evertere, & in nihilum redigere laborant, exp. t. 5. p. 122. c. 3

Vir indutus lineis significat Dominum, exp. to. 5. p. 136. c. 4

Viri justi dicuntur colles, exp. tom. 5. p. 196. col. 4

Viri defixi in fæcibus, sunt obstinati in peccatis, myst. t. 5. p. 208. c. 1

Vir, quando de novissimis extollatur, & speculatorem constituat, myst. to. 5. p. 109. col. 2

Vir ascendens super equum rufum, quis sit, exp. to. 5. p. 213. c. 3

Viri ascensus super equum rufum quid significat, ib.

Vir ascendens super equum album est Christus, ib.

Viri tres quid denotant, myst. to. 5. pag. 234. col. 2

Viri justi dicuntur Arabæ, mor. to. 5. p. 237. col. 2

Vir justus post multa bella summus sacerdos constituitur, & quando, mor. to. 5. pag. 245. col. 4

Viro justo fibula aurea, quæ & torques aurea dicitur, illi datur, & quando, mor. to. 5. p. 246. col. 1

Viri justi vasa aurea sunt virtutes, & dona, ibid.

Viri sancti cur lapides possunt dici, lit. to. 3. p. 34. c. 3

Viri justi ministerium vasorum est usus virtutum, & donorum, mor. tom. 5. p. 246. col. 1

Vir justus in auro bibit, & quando, ibid.

Vir justus purpura induitur, & quando, ib.

Vir justus diabolo occurrit in Amathite regione, & quomodo, ib. c. 4

Vir justus per speculationem discretionis, & cautelæ astutia satanæ investigat, ibid.

Viri solatio virgo sustentatur, lit. to. 6. p. 4. col. 4

Viri officio tam puer, quam mater sustentari debent, ib.

Vir sapiens prædicator, mor. to. 6. p. 39. col. 1

Viri tenebantur singulis annis ad festum Paschæ, mulier vero minime, lit. to. 6. pag. 147. col. 1

Vir quid importet, exacte dicitur, lit. to. 6. p. 181. c. 2

Viri duo custodientes sepulchrum quid significant, lit. t. 6. p. 233. c. 2

Vir perfectus est ille, qui non errat in verbo, lit. to. 6. p. 250. c. 4

Viri, & mulieres se possunt castrare spiritualiter, licet non corporaliter, mor. tom. 6. pag. 267. col. 4

Viri sancti plorant statum suæ promotionis, lit. to. 6. p. 295. c. 4

Virga potestas accipiendi necessaria est, lit to. 6. p. 99. c. 1

Virga potestatem accipiendi necessaria significat, lit. t. 6. p. 183. c. 1

Virga solicitudinem, & confidentiam auxilii humani denotat, ib.

Virga instrumentum est defensionis, vel impugnationis, lit. to. 6 pag. 183. col. 2

Viro quare imputetur peccatum mulieris, exp. Glos. t. 7. p. 33. c. 4

Viro uxorem suam sibi reconciliare magna misericordia esse cur dicatur, lit. tom. 7. pag. 89. col. 3

Viri sancti austeritates suas, quas faciunt in occulto, cur infirmis minime ostendere debeant, lit. to. 7. pag. 96. col. 3

Viro excommunicato uxor debitum reddere an teneatur, expos. Gloss. to. 7. pag. 90. col. 2

Vir sanctus omnibus omnia debet cum Paulo fieri, lit. t. 7. p. 96. c. 3

Vir caput suum velare non debet, lit. tom. 7. 102. c. 1

Vir mulieris est principium, & non e converso, ibid.

Viri religiosi in præsenti habent quatuor dotes corporum glorificatorum, mor. to. tom. 7. pag. 119. col. 2

Viros sanctos quare Deus tribulari permittit, lit. t. 7. p. 140. c. 4

Vir jacet in lecto loco uxoris suæ, quæ peperit, mirabile, lit. tom. 7. pag. 141. col. 2

Viri, quomodo uxores diligere debeant, lit. to. 7. p. 178. c. 1

Vir sanctus comparatur viatori, lit. to. 7. p. 184. col. 4

Vir magnus erat, cujus domus Ecclesia appellatur, lit t. 7. p. 236. c. 1

Vir a virore fidei, a vigore spei, a virilitate charitatis, lit. to. 7. pag. 312. col. 3

Virgæ decorticatæ ante oculos nostros ponendæ, sunt exempla Sanctorum, quibus inspectis producemus opera dissimilia nobis, sed sanctorum exemplis similia, myst. to. 1. p. 42. c. 3

Virga correctoris debet esse fructifera per consolationem, myst. to. 2. p. 62. col. 1

Virgam tantum tollere in via, est potestatem habere sumendi tantum necessaria, myst. to. 1. p. 65. col. 4

Virga projecta in terram a Moyse, significat divinum Verbum ante incognitum post incarnationem manifestatum, lit. to. 1. p. 78. c. 2

Virga Aaron significat sacram Scripturam, Crucem, Christum, B. Virginem, quemlibet Christianum, myst. to. 1. p. 141. c. 1

Virgæ proprietates sunt in Maria, lit. to. 2. p. 53. col. 4

Virga regni Christi duplex, alleg. to. 2. p. 117. col. 2

Virga dignitatem pastoralem significat, mor. to. 2. p. 187. c 4

Virga ex quo recipiat virtutem fructificandi, & quid denotat postea, mor. to. 2. pag. 289. col. 3

Virgam in dorso habere imprudentes dicantur, quia flagella, quibus corripiuntur, non sentiunt, lit. tom. 3. p. 56. c. 2

Virga triplex, Regum, Pastorum, Pontificum; prima rebelles domantur, secunda oves minantur, tertia filii reguntur, lit. to. 3. pag. 120. c. 3. Prima vitia expelluntur, secunda mores componuntur, tertia virtutes ordinantur, ibid.

Virga diaboli superbia, myst. tom. 4. p. 25. col. 2

Virga Sennacherib ejus potentiam denotat, lit. to. 4. p. 29. c. 2

Virga de radice Jesse secundum exp. gloss. quæ sit, lit. to 4. p. 29. c. 4

Virgæ conditiones omnes de beata Virgine verificantur, lit. to. 4. pag. 30 col. 1

Virgæ conditiones quot, quæque sint, ibid.

Virga oris, doctrinam Evangelii denotat, lit. to. 4. p. 30. c. 3

Virga furoris quæ dicatur esse, lit. to. 4. p. 35. col. 3
Virga exterminationis percussit exercitus Sennacherib, lit. to. 4. pag 67. col. 1
Virga percussio ultionis, myst. to. 4. pag. 67. col. 2
Virga, & correctio tribuunt sapientiam, mor. to. 4. p. 85. c. 3
Virgæ corulinæ a quo dicantur, exp. to. 5. p. 166. col. 3
Virga fuit totalis passio Christi, exp. to. 5. p. 197. col. 3
Virga fuit Crux, ibid.
Virga fuit arundo, ibid.
Virgæ duæ quid significant, myst. to. 5. p. 221. c. 4
Virga disciplinam, vel correctionem significat, mor. t. 5. p. 29. c. 1
Virga etiam denotat potestatem, & auctoritatem Prælati, ib.
Virga significat etiam ipsum Prælatum, per quem percutit Dominus subditos, & dirigit, ibid.
Virga multiplex, ibid.
Virga correctionis quæ, lit. tom. 7. pag. 83. col. 2
Virga floret, quando alicui datur baculus pastoralis, ut fructum faciat, sicut ex flore speratur fructus, lit. to. 7. p. 143. c. 1
Virgæ Aaron fructus, & etiam virgæ pastoralis, ibid.
Virga ferrea quid, lit. to. 7. p. 179. col. 3
Virga regni, virga æquitatis quid, lit. to. 7. p. 239. col. 4
Virga corrigitur filius, ædificium regulatur, grex pascitur, hæreditas mensuratur, lit. to. 7. p. 239. c. 4
Virga filius Dei, & causa assignatur, ibid.
Virga ferrea quid, lit. to. 7. p. 247. col. 4
Virga Aaron quid, ibid.
Virga Beata Virgo dicitur, lit. to. 7. p. 257. col. 1
Virga Scripturæ prædicatio comparatur, lit. to. 7. p. 398. c. 3
Virga Christi quæ nunc lignea, vel viminea est, in die judicii ferrea erit, lit. to. 7. p. 419. col. 4
Virginitas spiritualis, est integritas fidei, lit. to. 4. p. 293. c. 2
Virginem sponsam accipit Christus accipiendo Ecclesiam, myst. to. 2. p. 41. col. 2
Virginum præmium utrum excedat præmium viduarum, expos. Glos. tom. 7. p. 118. col. 4
Virginitatem qui perdidit, non resurget ad eamdem status dignitatem, licet ad majorem possit resurgere charitatem, & præmium, myst. to. 5. pag. 186. col. 2
Virginitas nuptiis præferenda, mor. to. 6. p. 131. col. 1
Virginitas, charitasque Mariæ, quibus præsertim verbis notetur, lit. to. 6. p. 132. col. 2
Virginitas summis effertur laudibus, lit. to. 7. p. 91. c. 1
Virginitas præfertur matrimonio multis modis, ibid.
Virginitas supergreditur conditionem humanæ naturæ, ibid.
Virginitatis prærogativa quanta, lit. to. 7. p. 406. c. 2
Virgo Maria dicitur tabernaculum, alleg. to. 2. p. 27. c. 3
Virgo beata est cor Christi, mor. to 6. p. 50. col. 2
Virgo beata dicitur terra, mor. to. 2. p. 54. col. 2
Virginis venter fuit vallatus liliis per virginitatem, mor. t. 2. p. 65. c. 4
Virginem respiciendo Deus respexit super omnes, qui habitant terram, mor. to. 2. p. 81. col. 2
Virgo beata habitaculum præparatum, ibid.
Virgo beata habuit impetum fluminis, myst. to. 2. p. 110. c. 4
Virgo Maria thronus Christi in sæculum, alleg. to. 2. p. 117. c. 3
Virginis Mariæ laudes, alleg. to. 2. p. 118. col. 1
Virgines dicuntur filiæ Regum, ibid.
Virgo Maria tabernaculum Dei, myst. to. 2. p. 120. col. 4
Virginis motus fuit pietatis, non alterationis, myst. t. 2. p. 121. c. 1
Virginis fortitudo in quo notetur, ostendit, alleg. t. 2. p. 136. c. 3
Virgo Maria puteus vitæ est, myst. tom. 2. p. 142. col. 1
Virgo Maria fuit mulier Hebræa, quæ fecit confusionem in domo Nabuchodonosor, mor. to. 2. p. 144 col. 3
Virgines significantur per Ephraim, myst. to. 2. p. 152. c. 1
Virgo Maria quare nata in mense Septembri, mor. t. 2. p. 160. c. 4
Virgo beata dicitur terra fructifera, mor. to. 2. p. 165. c. 1
Virgo Maria dicitur dare fructum, non reddere fructum, quia semen non recepit, ibid.
Virgo Maria omnes credentes recipit, ibid.
Virgo Maria immobilis dicitur, ibid.
Virgo Maria dedit fructum ad solvendum debitum nostrum, & ad commode vivendum, mor. to. 2. p. 165. col. 2
Virgo Maria significatur per auroram, mor. to. 2. p. 190. col. 2
Virgo Maria fuit nova luna in sua nativitate, mor. to. 2. p. 214. c. 2
Virgo Maria est testis, & advocata in causa eorum, qui eam honorant, ibid.
Virgo Maria thronus veri Salomonis dicitur, ibid.
Virginis Mariæ laudes ex historia Judith, ibid.
Virgo Maria est terra benedicta, mo., to 2. p. 221. col. 4
Virgo Maria remedium peccatoribus præstat, ib.
Virginis Mariæ fundamenta in Patriarchis, Prophetis, & Regibus, mor. to. 2. p. 225. c. 4
Virgo Maria quare dicatur Sion, mor. to. 2. p. 226. col. 2
Virgines dicuntur Jacob, & quare, ib.
Virgo Maria est civitas Dei, ibid.
Virgo Maria est munitio fortis, alleg to. 2. p. 227. col. 1
Virgo Maria thronus Dei dicitur, alleg. to. 2. p. 230. c. 3
Virgo Maria elucidatur multis modis, ibid.
Virgo Maria fuit causa reconciliationis, mor to. 2. p. 235. c. 1
Virgo Maria civitas, & thalamus, in quo Christus habitavit alleg. to. 2. pag. 240. col. 3
Virgo Maria est adjutorium Altissimi, ibid.
Virgo beata dicitur nubes, lit. to. 2. p. 273. col. 4
Virgo beata lux est, ibid.
Virgo est anima fidelis, sponsa Christi, mor. to. 4. p. 81. c. 3
Virgo filia Babylon, idest plebs Babylonis, lit. to. 4 p. 104. c. 4
Virgo duo habet, sterilitatem, & integritatem, ibid.
Virgo vinum fugere debet, myst. to. 4. p. 213. col. 2
Virgo quomodo declaratur, atque accipitur e Judæis, lit. to. 4. p. 290. col. 1
Virgines sunt steriles in bono, quæ nihil boni operantur, mor. to. 5. p. 38. col. 1
Virginibus fatuis excusandi seipsas occasio, vel causa minime dari debet de infamia, quomodo, ac quare, lit. to. 6. p. 4 c. 4
Virgo beata fuit conjugata, virgo, & vidua, lit. to. 6. p. 50. c. 3
Virgines cur quinque dicantur, lit. to. 6. p. 77. col. 4
Virgo quæ sit secundum Chrisostomum, ibid.
Virgines semper solent esse pavidæ, lit. to. 6. p. 131. c. 3
Virgini Beatissimæ Mariæ duodecim magna fecit Dominus, quæ exacte declarantur, lit. to. 6. p. 136. col. 2
Virgines an majorem habeant coronam, quam Angeli, exp. Gl. to. 7. p. 91. col. 2
Virgines consecratæ in templo Vestæ dedicabantur idolo, exp. Glos. to. 7. pag. 92. col. 2
Virgo beata Maria fecunda, & munda, lit. to. 7. p. 156. c. 3
Virgines ab ornatibus debent maxime abstinere, lit. to. 7. p. 331. c. 3
Virgines, & continentes significantur per altare thymiamatis, myst. to. 7. p. 257. col. 1
Virgulti proprietates singulæ declarantur, myst. to. 4. p. 123. c. 4
Viror omnis arborum, vinearum, pratorum, lit. to. 4. p. 38. c. 3
Viror fidei, qui? exp. Glos. to. 7. pag. 12. col. 2
Viror calami, & junci quid significet, lit. to. 7. p. 37. col. 1
Virtutum deserit consortium, qui speciem eligit, non veritatem, myst. to. 1. pag. 18. col. 2
Virtus a minoribus incipit, & gradatim ad majora progreditur, lit. t. 1. pag. 46. col. 3
Virtutes sine humilitate congregans, similis est illi, qui pulverem in ventum portat, lit. to. 1. p. 167. col. 1
Virtutes novem, quibus Christus regnat in anima, scilicet fides, spes, charitas, obedientia, concordia, benevolentia, sanctimonia, modestia, & continentia, myst. to. 1. p. 301. c. 2
Virtutes sine humilitate sunt sicut pulvis vento expositus, ib.
Virtute mentis crescente, fortitudo carnis torpescit, lit. to. 1. p. 339. c. 4
Vir justus hirundini comparatur, lit. to. 1. p. 373. col. 1
Virtus prima est peccata non committere, secunda est acta corrigere, lit. to. 1. pag. 402. col. 2
Virtutes sunt ossa, quibus anima sustinetur, lit. to. 1. p. 438. c. 2
Virtutes, quæ prius latebant tempore tribulationum manifestæ fiunt, nemo enim quantum profecerit, nisi inter adversa cognoscit, lit. to. 1. pag. 438. col. 4
Virtutes cardinales in Christo, myst. to. 2. pag. 14. c. 4
Virtutes, quæ debent esse in judice, ibid.
Virtutum stabilitas locus animæ, mor. to. 2. p. 25. col. 1
Virtutes decem necessariæ cupienti habitare in tabernaculo Dei, alleg. to. 2. pag. 27. col. 4
Virtus Dei quid faciat in nobis, mor. to. 2. p. 44. c. 3
Virtutem Christi putabant aridam, quia miracula non faciebat in passione, alleg to. 2. p. 50. c. 1
Virtus humanitatis Christi per ariditaté in Cruce quomodo crevit, ib.
Virtus Domini præcipue ad tria, mor. to. 2. p. 55. col. 3
Virtutum portæ significatæ per sex portas Jerusalem, ibid.
Virtutes quatuor expectantium vitam æternam, mor. to. 2. p. 64. c. 1
Virtutes, & dona quomodo differant, mor. to. 2. p. 67. c. 2
Virtutes sunt portæ cœli, mor. to. 2. p. 19. col. 2
Virtutes animæ sunt ossa, mor. to. 2. p. 77. col. 2
Virtus hominis consistit in donis gratuitis, & naturalibus, Pen. to. 2. p. 99. col. 1
Virtutes quomodo comminuantur per peccatum, mor. t. 2. p. 111. c. 1
Virtutes denotantur in vestimentis aureis sponsæ, myst. t. 2. p. 119. c. 1
Virtutes, quæ omnia vincunt, quæ sint, alleg. to. 2. p. 124. c. 3
Virtus Dei misericordia est, myst. to. 2. p. 137. col 1
Virtutes humiles significantur per ossa, lit. to. 2. p. 132. c. 4
Virtutes confessione notantur, myst. to. 2. p. 152. c. 2
Virtutes sunt cornua justorum, quæ exaltabuntur, mor. t. 2 p. 193 c. 2
Virtutes Theologicæ notantur, myst. tom. 2. p. 199. col. 3
Virtus, & pulchritudo Clericorum, mor. to. 2. p. 207. c. 1
Virtutes, quæ cum gratia infunduntur, alleg. to. 2. p. 221. c. 1
Virtus magna puræ orationis, mor. to. 2. pag. 227. col. 4
Virtutes dicuntur communiter miracula, & opera mirabili mor. to. 2. pag. 265. col. 1
Virtutes ordo Angelorum, alleg. ibid.

Virtus est habitus in medietate consistens, mor. to. 2. p. 266. c.2
Virtutem fecerunt Christus, & martyres, & quando, lit. to. 2. pag. 285. col. 1
Virtus Dei dicitur tripliciter, mor. to. 2. p. 289. c. 3
Virtutes plures, lit. to. 2. p. 314. col. 2
Virtutes quatuor cardinales super fidem eriguntur, lit. t. 2. p. 328. c. 4
Virtus nunquam recedit ab anima nisi expulsa, lit. to. 3. p. 5. c 2
Virtutes sunt vestes animæ, quas colloquium mulieris consumit, ut ignis, lit. to. 3. p. 13. col. 2
Virtus quælibet suam propriam illuminationem habet in anima, lit. to. 3. p. 18. col. 2
Virtus quælibet est fortitudo animæ, quia illam fortem reddit in bello contra vitia, lit. to. 3. pag. 31. col. 4
Virtutes sunt sanitas animæ, vitia vero ejus infirmitas, atque corruptio, lit. to. 3. pag. 35. col. 2
Virtus minor non est parata tueri, quam quærere, lit. to 3. p. 40. c. 3
Virtutes ut acies ordinata dicuntur, quia quælibet habet propriũ congressum contra vitiũ contrarium, a quo impugnatur, li to 3 p. 52. c. 1
Virtutes politicæ sunt acquisitæ ex frequentatione actuum, sed Theologicæ sunt infusæ, lit. to. 3. p. 151. col. 3
Virtutes feminæ electæ nuncupantur, quia electum & fœcundum faciunt hominem, lit. tom. 3. p. 171. c. 2
Virtutes decem, quæ hominibus inesse debent, quæ sunt pietas, zelus, castigatio carnis, modestia sermonis, magnanimitas, amicitia fidelis, prudentia, sapientia, scientia, & timor Dei, lit. t. 3. p. 220 c. 2
Virtus quælibet dicitur justitia, mor. to. 4. p. 72. c. 4
Virtutes aliquando per quaternarium, aliquando per ternarium numerum distinguuntur, myst. to. 4. p. 93. c. 2
Virtutes per arbores, & alia docentur, ib.
Virtutes omnes sunt in Religione, mor. to. 4. pag. 100. c. 3
Virtutes impinguantur per bonam famam, lit. to. 4. p. 140. c. 3
Virtus lenta, vitium impetuosum, myst. to. 4. p. 188. col. 3
Virtus veræ orationis, est celsitudo charitatis, lit. to. 4. p. 217. c. 3
Virtutes deficere quid sit, lit. to 4. p. 218. c. 4
Virtutes ædificamus operando, myst. to. 4. p. 243. c. 1
Virtus Dei justitiæ initium est, myst. to. 4. p. 312. c. 2
Virtutes sunt indomenta interiora, opera sunt vestes exteriores, myst. to. 5. p. 8. col. 2
Virtus cœlestium lapide saphiro designatur, lit. to. 5. p. 10. c. 1
Virtutes sibi invicem connexæ, totam animam vestiunt, & decorant, myst. to. 5. p. 98. col. 2
Virtus orationis quando dicatur phiala ænea, mor. to. 5. p. 231. c. 1
Virtus non sola, sed humilitas prædicanda est, & cur, myst. to. 5. p. 257. col. 3
Virtus, ac vis orationis demonstratur ex oratione viduæ, liter. to. 6. p. 139. col. 2
Virtutes Theologicæ per quos intelligantur, mor. to. 6. p. 7. c. 2
Virtutem unam habens omnes habet, ib.
Virtutes quomodo simul sunt, & quomodo a Deo infunduntur, lit. to. 6. pag. 3. col. 2
Virtutes, quatenus habitus, a quo gignuntur, ibid.
Virtutum actus, sive usus subjacet libero arbitrio, ib.
Virtutis unius actus gignere valet alius virtutis actus, ib.
Virtutis unius habitus nequit parere, sive gignere alterius virtutis habitum, ib.
Virtutum ordo satis per longum declaratur, lit. to. 6. p. 14. c. 4
Virtutum omnium declaratio optima, lit. to. 6. p. 15. c. 1
Virtutes operari non est magnum, lit. to. 6. p. 29. c. 4
Virtus etiam apud malos digna reputator, lit. to. 6. p. 53. c. 1
Virtutes cœlorum, quæ sint, quomodove movebuntur in die judicii, lit. to. 6. p. 114. c. 4
Virtutes sea emicuerunt in B. Virgine, lit. to. 6. p. 132. c. 4
Virtus patiendi tum data est Ecclesiæ, quando latus Domini apertum fuit, lit. to. 6. p. 137. c. 3
Virtutis quatuor genera fuisse in filiis Jacob docetur, lit. t. 5. p. 152. c. 2
Virtutes tres ponuntur contra tria vitia, lit. to. 6. p. 165. c. 4
Virtus verbi magna, lit. to. 6. p. 161. c. 1
Virtutes tres contra tria maxima peccata portantur, lit. t. 6. p. 179. c. 3
Virtus, quomodo dicatur a Christo exire, lit. to. 6. p. 181. c. 4
Virtus Christi miraculosa operatio est, ib.
Virtus perfecta non habet studium, lit. to. 6. p. 190. c. 3
Virtus faciendi cognitio Dei est, myst. to. 6. p. 194. c. 2
Virtus simulata vitiis pejor, lit. to. 6. p. 202. c. 4
Virtutes, & dona, cibus & refectio animæ, mor. to. 6. p. 231. c. 2
Virtus agendi in omni re, aut actu, species est futuri, lit. t. 6. p. 251. c. 3
Virtutes citius flendo, quam studendo discuntur, mor. t. 6. p. 302. c. 3
Virtutes a Deo in nobis sine nobis infunduntur, lit. t. 6. p. 3. c. 1. & 2
Virtus Altissimi quæ, & quomodo obumbrabit, lit. t. 6. p. 134. c. 2
Virtutum cardinalium quadratura, an & quomodo sit remansura in patria, lit. to. 7. pag. 425. c. 3
In virtute, idest in æqualitate, lit. to. 7. p. 7. col. 1
Virtus eadem mansit in Christo vivo, & mortuo, exp. glos. to. 7. p. 8. col. 4
Virtus Dei est Evangelium, mor. to. 7. p. 11. c. 1
Virtus quare dicatur virtus, & gratia, & amor, exp. gl t. 7. p. 12. c. 2

Virtus, & sapientia quare filio appropientur, exp. gl. t. 7. p. 14. c. 1
Virtutis augmentum quando, & quo opere quis meretur, exp. gloss. to. 7. p. 31. col. 2
Virtus & peccatum, quomodo sint sub eodem genere, & quomodo sint contraria, exp. gloss to. 7. p. 41. c. 2
Virtutes sunt novitas Spiritus, lit. to. 7. p. 41. col. 1
Virtutes sunt a Spiritu sancto, & non cum Spiritu sancto, exp. glos to. 7. p. 47. c. 4
Virtutes sunt oculi spirituales, exp. gloss. to. 7. p. 57. c. 2
Virtutes quare arma lucis dicantur, lit. to. 7. p. 66. c. 3.
Virtutes quare dicantur sibi invicem matres, exp. gl. t. 7. p. 67. c. 2
Virtutes quædam ex propria natura imperfectionem habent, exp. gloss. to. 7. p. 110. col. 3
Virtutes quædam quomodo ex parte evacuabuntur, ibid.
Virtus Dei in miraculis apparet, lit. to. 7. p. 132. col. 1
Virtus, sive charitas dicitur minui quantum ad fervorem, & quia ejus motus repescit, exp. to. 7. pag. 141. c. 3
Virtutes animæ num sint operosæ, ac laboriosæ in patria, exp. gl. t. 7. p. 142. col. 2
Virtus est omnis gratia, & amor propter varios effectus, ibid. col. 3
Virtus in infirmitate perficitur, idest per tribulationes, & tentationes, lit. to. 7. p. 143. c. 1
Virtutes Christi quæ, lit. to. 7. p. 143. c. 4
Virtus in quatuor distinguitur partes, exp. gloss. to. 7. p. 163. c. 4
Virtus cur dicatur fructus Dei, exp. gloss. to. 5. p. 165. c. 4
Virtus Christi quid, & qualis, lit. to. 7. p. 172. c. 2
Virtus, & scientia animam perficiunt, lit. to. 7. p. 188. c. 3
Virtutes Theologicæ, quæ sunt tres, custodiunt vitam in anima, lit. to. 7. p. 202. col. 3
Virtus, si est virtus, non errat, lit. to. 7. p. 315. c. 1
Virtus novit solum nobiscum peregrinari post mortem, lit. to. 7. p. 221. c. 3
Virtus est lenta, vitium præceps, lit. to. 7. p. 280. c. 4
Vitium præceps, virtus lenta, ibid.
Virtus omnis quoad sufficientiam, opus perfectum habet, patientia vero exercitata quoad excellentiam, lit. to. 7. p. 312. c. 1
Virtutes Cardinales quasi quatuor anchoræ, lit. to. 7. p. 308. c. 4
Virtus Dei, & gratia idem secundum rem est in nobis, li. t. 7. p. 324. c. 3
Virtutum octo gradus, lit. to. 7. p. 339. col. 1
Virtutes vestimenta bonorum, lit. to. 7. p. 377. c. 3
Virtutem, divinitatem, loquentiam, honorem, gloriam, & benedictionem, explicatio, lit. to. 7. p. 384. c. 3
Vita æterna, exp. gl. to. 7. p. 9. col. 2
Vitæ æternæ quantum ad meritum, opera nostra quomodo se habeant, exp. gl. to. 7. p. 26. c. 3
Vis volendi est in homine vulnerata, & claudicat, nec recte potest ire, nisi a Domino dirigatur, lit. to. 7. p. 52. c. 3
Vim repellere vi, non est malum pro malo reddere, exp. gl. to. 7. p. 63. col. 4
Vires animæ deficiunt in contemplatione beatæ patriæ, alleg. t. 2. p. 220. col. 1
Viscera misericordiæ quæ, lit. to. 7. p. 181. col. 4
Viscerum multitudo, & miserationes Dei referuntur ad affectum, & effectum, lit. to. 7. p. 235. c. 1
Viscera sanctorum, & impiorum qualia, lit. t. 7. p. 236. c. 3
Viscera matrum cur dicantur filii, ibid. col. 4
Viscera sua vocat Apostolus, quos intime diligebat, li. t. 7. p. 237. c. 2
Viscera misericordiæ, in quibus visitavit nos Deus, quænam sint, lit. to. 6. p. 241. c. 2
Viscera proditoris Judæ, quare diffusa, lit. to. 7. p. 280. c. 1
Visio duplex, una per speciem manifesta, altera per fidem ænigmatica, myst. to. 1. p. 28. c. 3
Visio sequitur fidem, mor. to. 2. pag. 63. col. 4
Visio triplex, lit. to. 2. p. 309. col. 4
Visio est in præsenti, & in futuro, lit. to. 2. p. 309. col. 4
Visio, revelatio divina, quantaque contineat, lit. to. 4. p. 7. c. 1
Visio, revelatio divina, lit. to. 4. p. 3. c. 1
Visio Joathan quæ fuerit, lit. to. 4. p. 16. col. 2
Visio facta sub Joathan, imaginaria, ibid.
Visio multiplex, lit. tom. 4. p. 17. c. 1
Visionem hanc diversimode a Hieronymo, quam a quadam Glossa dari, ib. col. 2
Visio Prophetæ sub Achaz, lit. to. 4. p. 18. c. 2
Visio certificatio, lit. to. 4. pag. 23. col. 4
Visio Christi Judicis venturi ad judicium, lit. to. 4. p. 55. col. 1
Visio in spiritu destructionis Jerusalem, ib. c. 2
Visiones sunt secreta cœlestia, mor. to. 5. pag. 5. c. 4
Visio esset cassa, si non venirent prophetata, exp. to. 5. p. 47. c. 3
Visio refertur ad exempla, divinatio ad verba, & cur, myst. to. 5. pag. 48. col. 3
Visio cur non debeat esse cassa, & divinatio ambigua, ib.
Visio templi non fuit corporalis, sed imaginaria, exp. t. 5. p. 132. c. 3
Visionum tria sunt genera, corporalis, imaginaria, intellectualis, exp. to. 5. p. 127. c. 2

Visio ardoris Nabuchodonosor, exp. to. 5. p. 151. c. 2
Visio Dei sursum, visio deorsum inferni, lit. to. 6. p. 78. c. 4
Visio Danielis quæ, lit. to. 6. p. 114. col 3
Visionem Dei sequitur pax, lit. to 6. p. 198. c. 3
Visio est tota merces, lit. to. 6. pag. 385. c. 4
Visiones dicuntur duobus modis, exp. gl. to. 7. p. 13. c 4
Visio quomodo erit summa, vel tota merces, exp. gl. t. 7. p. 116. c 4
Visio, qua Paulus Deum vidit, quæ, exp. gl. to. 7. p. 142. c. 1
Visio alia secundum cœlum, alia tertium, exp. gl. t. 7. p. 142. c. 2
Visionis tertium genus quid, ibid.
Visio, qua Balthassar videbat parietem, quæ, ibid.
Visio Dei cur possit appellari Paradisus, lit. to. 7. p. 142. c. 3
Visio mattis B. Bernardi, lit. to. 7. p. 210. c. 2
Visio Moysis rubi fuit corporalis, lit. to. 7. p. 365. col. 1
Visitatio Dei quadruplex, mor. to. 2. p. 16. c. 4
Visitatio vana, quæ sit, alleg. to. 2. p. 108. c. 1
Visitatio Domini dicitur multis modis, mor. to. 2. p. 148. c. 4
Visitare in virga quid sit, alleg. to. 2. pag. 234. c. 3
Visitatio in virga non est ad damnationem, mor. to. 2. p. 234. c. 4
Visitatio infirmorum, & exequiæ mortuorum utrumque est opus misericordiæ, myst. to. 3. p. 242. col. 4
Visitare est vindicare, lit. to. 4. p. 28. c. 1
Visitabuntur post multos dies, ut corpora suscipiant, utque simul corpore, & anima in infernum detrudantur, myst. t. 4. p. 55. c. 1
Visitare damnationem significat, lit. to. 4. p. 57. col. 2
Visitatio Domini multiplex est, & declaratur, ibid. c. 4
Visitatio pacis, quam promittit Deus, quæ sit, lit. to. 4. p. 150. c. 2
Visitare est ulcisci, lit. to. 5. p. 185. c. 1
Visitationis officium quatuor requirit, & declarantur per longum, lit. to. 6. p. 138. c. 3
Visitatio Dei super nos duplex, lit. to. 6. pag. 172. c. 3
Visitatio Dei quæ, lit. to. 7. p. 241. col. 2
Visitatio Christi medici qualis, ibid.
Visitatio Dei, quæ, & qualis, & quintuplex, lit. to. 7. p. 329. c. 1
Visus interdum maxime nocet, & solo visu multoties capitur homo, lit. to. 1. p. 47. c. 2
Visum sequitur cogitatio, cogitationem delectatio, delectationem consensus, consensum opus, opus consuetudo, consuetudinem, necessitas, necessitatem desperatio, desperationem damnatio, li. t. 5. p. 434 c. 1
Visu pulchrum pro omnibus desiderabilibus sumitur, myst. t. 4. p. 9. c. 2
Visus metaphorice civitas solis nuncupatur, myst. to. 4. p. 45. c. 4
Visus Sanctorum, & pia eorum admonitio, ad quid valent, lit. to. 7. p. 222. c 3
Vita præsens, diluvium est, quod exsiccatur in morte, mor. t. 1. p. 12. c. 1
Vita humana dum magis properat ad senectam, eo magis rogandus est a nobis Dominus, mor. to. 1. p. 24. c. 1
Vita ex motu cognoscitur, sic fides ex charitate, mor. 1. 1. p 36. c. 2
Vita activa, & contemplativa debent esse junctæ in prælatis, mor. to. 1. p. 40. col. 1
Vita præsens tota debet esse luctus, & mœroris, alleg. t. 1. p. 53. c. 4
Vita contemplativa est melior, sed activa est utilior, mor. t. 1. p. 104. c. 4
Vita justorum tota est ascensus, impiorum autem descensus, mor. to. 1. p. 221. c. 4
Vita Christianorum redarguitur plerumque ex vita Gentilium, & ex vita sæcularium vita religiosorum interdum condemnatur, Prol. to. 1. p. 393. c. 4
Vita præsens telæ, quæ texitur, comparata, lit. to. 1. p. 404. c. 2
Vita præsens habet pœnas peccatorum, myst. to. 2. p. 13. c. 4
Vita Christi comparatur Solis itineri, lit. to 2. p. 34. col. 2
Vita Christi tota tribulatio fuit, alleg. to. 2. p. 43. col. 1
Vitam æternam spetare debemus a Domino, mor. t. 2. p. 62. c 1
Vita bona in prædicatione necessaria, mor. to. 2. p. 67. c. 2
Vita præsens tempus opportunum ad pœnitentiam, mor. t. 2. p. 78 c. 2
Vitam aliqui quærunt, & nolunt vitam, mor. to. 2 p. 84. c. 3
Vita media post peccatum usque ad finem mundi, ibid.
Vita tertia erit in patria, ib.
Vita triplex, ib.
Vita prima in statu innocentiæ, ibid.
Vita bonorum dissimilis in multis a vita malorum, mor. t. 2. p. 87. c. 4
Vita præsens quomodo dicatur vita, lit. to. 2. p. 93. c. 2
Vita peccatorum dicitur nox, lit. to. 2. p. 95. col. 2
Vita. B. Virginis est liber, mor. to. 2. p. 105. col. 3
Vita Christi est via pœnitentium, mor. to. 2. p. 115. col. 1
Vita præsens est tempus nundinarum, mor. to. 2. p. 119. c. 2
Vita activa, & vita contemplativa, ibid.
Vitæ vanitas, & transitus, facilis, alleg. to. 2. p. 126. c. 2
Vita, & miracula Christi significata per septem sigilla libri Apocalypsis, lit. to. 2. p. 132. col. 2
Vitæ puteus Ecclesia, vel beata Virgo, myst. to. 2. p. 142. c. 1
Vita multiplex nota est Deo, myst. to. 2. pag. 143. c. 2
Vitam nostram quomodo Deo debemus annunciare, ibid.
Vita humana umbra est, alleg. tom. 2. p. 144. c. 1
Vita præsens dicitur aliquando lux, myst. to. 2. p. 156. col. 1
Vita sancta non sufficit ad videndum Deum, nisi adsit divina misericordia, mor. to. 2. p. 156. col. 4
Vitæ quatuor significata per animalia Ezechielis, ibid.
Vita nostra quomodo benedicat Deum, ib.
Vita æterna aliquando dicitur annus, mor. to. 2. p. 161. c. 4
Vita animæ, quæ sit, alleg. to. 2. pag. 176. c. 1
Vita gratiæ vivere in mundo Dei donum est, mor. t. 2. p. 211. c. 1
Vita Christi tota fuit passio, alleg. to. 2. p. 221. c. 4
Vita æterna in duobus consistit, alleg. tom. 2. pag. 235. c. 1
Vitæ brevitatem ostendit, mor. to. 2. pag. 238. c. 2
Vita æterna promittitur, mor. to. 2. pag. 243. col. 2
Vita bona brevis est, mor. to. 2. p. 259. c. 4
Vita tota Christiani quid sit, mor. to. 2. pag. 279. col. 2
Vita præsens æstati comparatur, quia nunc inter ardores tentationum est tempus colligendi merita futurorum præmiorum, lit. t. 3. p. 11. c. 3
Vita præsens tota est in transitu, & præteritione, ideoque tota, & vita, & mors dominari potest, lit. to 3. p. 89. col. 3
Vita hominis est sicut fabula, quæ nunquam si longa, sed qualis sit, attenditur, lit. tom. 3. pag. 142. c. 4
Vita triplex, naturæ, gratiæ, & gloriæ: Mors etiam triplex, naturæ, culpæ, & gehennæ, lit. to. 3. pag. 191. c. 2
Vita justi arbori comparatur, cujus radix est Fides, stipes est Spes, rami extensi Charitas extensa ad omnes, folia sunt verba honesta, & sancta, fructus opera bona, lit. to. 3. p. 191. col. 3
Vita hominum brevis, instabilis, & amara, lit. to 3. p. 202. c. 1
Voluntas mala lucem sapientiæ operit, & liquorem gratiæ extra animam effundit, ibid.
Vita claustralis est sicut navis, in qua si minima deficiant, puta, stupa, clavus, paulatim subintrat aqua, & mergitur in profundum, sic religiosus minima religionis non curans decidet in contemptū majorum, & in peccatum mortale, lit. to. 3. p. 203. col. 3
Vita spiritualis non est ab homine, sed a Deo, mors spiritualis est ab homine, sicut & vita corporalis est a Deo: Mors tamen potest etiam esse ab ipso homine, lit. to. 3. p. 201. col. 1
Vita hominis, ut fabula est, nec refert, an sit longa, vel brevis, lit. to. 3. p. 206. col. 1
Vita præsens est tempus flendi, & non ridendi; in altera erit risus sine fletu, lit. to. 3. pag. 208. col. 1
Vita fatui nequam est in consensu peccati, nequior in opere, nequissima in consuetudine, lit. to. 3. p. 209. col. 3
Vita ista misera, infelix, & vilis est, quæ minuitur vino, lit. to. 3. p. 230. col. 4
Vita æterna juste, & misericorditer datur, juste quia pro meritis, misericorditer, quia supra meritum, lit. to. 3. p. 238. c. 2
Vita cujus despicitur, doctrina quoque contemnitur, mor. t. 4. p. 73. c. 3
Vitæ humanæ status describitur, mor. to. 4. p. 82. c. 4
Vita hominis prolongatur propter quinque, mor. to. 4. p. 83. c. 4
Vita nostra telæ assimilatur, & debet peccator timere, quod dies ejus non præscindantur, mor. to. 4. p. 84. c. 4
Vita præsens punctus dicitur, myst. to. 4. p. 127. col. 2
Vita sanctorum non consideratur nisi post mortem, myst. t. 4. p. 134. c. 1
Vita æterna dicitur mons, & terra, myst. to. 4. p 316. col. 3
Vita hominis tota a corde dependet, mor. to. 4. p. 184. c. 2
Vita æterna quæ, myst. to. 4. p. 207. c. 2
Vitam longam haud desiderare debemus propter pericula hujus præsentis vitæ, lit. to. 4. p. 223. col. 2
Vita diminuitur propter peccata, exp. to. 5. p. 80. c. 3
Vita sequitur justitiam, mor. ibid.
Vitæ prædicatorum duæ, activa, & contemplativa, lit. t. 5. p. 6. c. 2
Vita activa minor est merito, quam contemplativa, ibid.
Vita speculationis qualis esse debeat, mor. to. 5. p. 15. c. 2
Vita, sive scientia ertas, mor. to. 5. p. 119. col. 2
Vita justorum Regnum Cœlorum dicitur, lit. to. 6. p. 51. c. 1
Vitam æternam hic mereri possumus, & quomodo, lit. to. 6. p. 51. col. 4
Vita nostra commode tempori comparata, lit. to. 6. p. 57. c. 4
Vita æterna ruinam non habet, lit. to. 6. p. 79. c. 2
Vita claustralium tota in pœnitentia debet esse, myst. to. 6. p. 92. c. 1
Vitam nostram Deo libenter offerre debemus multis de causis, mor. to. 6. p. 144. col. 3
Vita mala prædicatoris rumpitur rete prædicationis, mor. to. 6. p. 158. col. 4
Vita debet audiri in doctrina, lit. to. 6. p. 178. c. 2
Vita præsulis multum debet distare a vita subditorum, mor. t. 6. p. 182. c. 4
Vita secura nulli contingere potest, lit. to. 6. p. 208. col. 2
Vita est esse cum Christo, lit. to. 6. pag. 270. c. 2
Vita divinitas est, myst. to 6. p. 270. c. 4
Vita temporalis figura est vitæ æternæ, lit. to. 6. pag. 298. c. 2
Vita est continuus actus animæ in corpus, lit. to. 6. p. 317. c. 1
Vitam proprie secundum indeficientiam æternitatis trahimus a filio, lit. to. 6. p. 318. c. 1
Vita ad essentiam refertur, lit. to. 6. p. 318. c. 3
Vita præsens dicitur dies, mor. to. 6. p. 345. c. 2
Vita futura dicitur dies, & cur, mor. to. 6. p. 346. c. 2
Vita præsentis temporis dicitur nox, & cur, ib.
Virgo dicitur vinea, mor. to. 6. p. 374. col. 4

Vita æterna est cognoscere Deum, lit. tom. 6. p. 585. col. 4
Vitare volens peccata, & emendare, quæ fecit, debet egredi de mala societate, cum qua peccavit, lit. to. 6. p. 264. col. 4
Vitam æternam an aliquis mereatur ex condigno, vel merito congrui, exp. glos. tom. 7. p. 27. col. 1
Vitæ æternæ ad meritum tria sunt necessaria, lit. to. 7. p. 35. col. 3
Vita aliquando dicitur splendor bonorum operum, exp. glos. tom. 7. p. 37. col. 4
Vita æterna quomodo sit gratia, mor. to. 7. p. 40. col. 3
Vita æterna sola gratia Dei datur, nec ob id merita excluduntur, quomodo, exp. glos. tom 7. p. 40 col. 4
Vitam æternam an quis mereatur ex condigno, exp. glos. to. 7 p. 48. c. 3
Vita sanctos homines, & Angelos significat, lit. to. 7. p 81. c. 3
Vita pastoris, sicut sigillum, lit. to. 7. p. 94. col. 3
Vita Prælatorum debet esse exemplum, & quasi liber subditorum, lit. tom. 7. p. 101. col. 3
Vita bona est quasi esca, verbum quasi hamus, lit. to. 7. p. 133. c. 3
Vita bona quasi candela, lit. to. 7. p. 137. col. 2
Vita potestatis spiritus dicitur, lit. to. 7. p. 175. c 4
Vita æterna in duobus consistit, lit. to. 7. p. 192. c. 3
Vita est Deus in conductu, lit. to. 7. p. 195. c. 4
Vita bona prædicatoris est aquæ ductus, lit. to. 7. p. 198. c. 2
Vita sanctorum est bona agere, & mala pati, lit. to 7. p. 215. c. 1
Vita communis est laus Dei, non singularis, lit. to. 7. p. 242. c. 2
Vita bona fundamentum est, super quod debet ædificari sucaria Scripturæ, lit. tom. 7. p. 248 col. 4
Vita æterna substantia manens, lit. to. 7. p. 264. col. 4
Vita duplex, activa scilicet, & contemplativa, lit to. 7. p. 278. c. 2
Vitæ brevitas quæ, lit. tom 7. p. 320. col. 2
Vita Jesu tota passio fuit, lit. to 7. p. 235. col. 4
Vita carnis anima, vita animæ Deus, lit. to. 7. p. 351 col. 2
Vita triplex est, lit. tom. 7. p 364. col. 2
Vita Christi est liber, mor to. 7. p. 397. col. 2
Vita activa, & contemplativa sunt duæ alæ, lit. to. 7. p. 402. c. 4
Vita æterna num cadat sub merito, lit. to 7. p. 429. c. 3
Vithalaga villa quædam est, exp to 5. p. 243. c. 1
Vitis est amor sæculi, myst. to. 4. p. 54 c. 1
Vitis frondosa est Prælatus bene docens, mor. to. 5. p. 174. c. 4
Vitis dicitur Christus, myst. to. 5. p. 249. c. 1
Vitis est plebs Judaica, mor. to. 2. p. 81. c. 3
Vitis humana natura est, mor. to 6. p 81. c. 3
Vitis synagoga est, myst to. 6. p. 112. c. 1
Vitis Prælatos indicat, mor to. 2. p. 150. c. 2
Vitis est populus Judaicus, myst. to. 6. p. 259. c. 3
Vitis generatio, est humani generis mortalitas, ibid.
Vitis generatio est legalium observantia, ibid.
Vitis est humana natura, myst. to. 6. p. 259. col. 3
Vitis, idest Christus quando pasillata fuit, mor. to 6 p. 375. c. 2
Vitis, idest Christus, quando putata fuit, ibid.
Vitis, idest Christus, quando propagines emisit, ibid.
Vitis, idest Christus, quando floruit, ibid.
Vites Sodomorum plantatæ in Ecclesia, myst. to. 2. p. 212. c. 1
Vitia quatuor, neinpe concupiscentia carnis, concupiscentia oculorum, superbia vitæ, & hypocrisis, compellunt carnales homines sibi servire, mor. to. 1. p. 18. c. 4
Vitia complexa sunt, & sese mutuo juvant, & qui unum peccatum evadit, in aliud plerumque incurrit, mor to. 1. p 19. c. 2
Vitium gulæ quinque modis præcipue tentat, lit. to. 1. p. 34. c 1
Vitia capitalia septem. sunt septem capita draconis, mor. t. 1. p. 38. c. 2
Vitia duo præcipue a Domino increpantur, scilicet duritia cordis, & gravitas, lit. to. 1. p 80. c. 3
Vitiis expulsis virtutes sunt plantandæ, lit. to. 1. p. 158. c. 4
Vitia vitiis succedunt, quæ & si non omnia simul fiant, omnia tamen possunt esse in animo, lit. to. 1 p. 421. c. 3
Vitia sunt perdenda, & quomodo, mor. to. 2. p. 122. c. 4
Vitiorum generalis subversio triplex, mor. to. 2. p. 121. c. 1
Vitia tria hic notantur, quæ sunt in mundo, mor. to. 2. p. 145. c. 1
Vitia capitalia justum opprimere conantur, mor. to. 2. p. 148. c. 2
Vitia tria contra Deum hic notantur, mor. to. 2. p. 178 c. 2
Vitia duo inquisitionis, lit. to. 2. p. 185. col. 1
Vitia capitalia sunt primogenita Ægypti, mor. to. 2. p. 205. c. 3
Vitium non est habere, sed curiositas habendi, mor. to. 2. p. 207. c 4
Vitia tunc affligunt, quando ab homine recedere coguntur, mor. tom. 2. p. 215. col 2
Vitia circumeunt hominem quatuor modis, mor. to. 2. p. 300 c. 2
Vitia duo maxime contraria prælationi, unum est cupiditas, alterum est austeritas erga alios, lit. to. 3. p 24. c. 2
Vitia inter se contraria sunt, nimia levitas ad credendum, & nimia tarditas, inter quæ est habitus virtus, quæ dicitur astutia, nec omni, nec nulli credens, lit. to. 3. p 30. c. 1
Vitia quædam sermonis austeritate frangenda sunt, aliqua sermonis suavitate corrigenda, lit. to. 3. p. 56. c. 3
Vitia prius sunt detestanda, deinde oportet bene operari, tertio Deum contemplari, Prol. tom. 3. p. 69 col. 3
Vitia, & damna prælatorum, scilicet occasio elationis, majoris damnationis, ad aliena peccata obligationis, scandalum ex defectu defensionis subditorum, lit. to 3. p. 92. c. 4
Vitia sunt spinæ, quæ animam lacerant, & cruciant, myst. tom. 3. p. 98. col. 1
Vitia linguæ sunt, adulatio, detractio, contentio, murmuratio, otiosa locutio, maledictum, perjurium, mendacium, vaniloquium, turpiloquium, &c. lit. to 3. p. 225. c. 4
Vitium est, quidquid supra modum est, myst. to 4. p 66. c. .
Vitium, cum transglutitur, diripit intestina, myst. to. 4. p. 209. c. 1
Vitium quodlibet accipit unum fructum, myst. to. 4. p 211 c. 4
Vitia quatuor notantur per quatuor loca expressa a Propheta, myst. tom. 4. p. 263. col. 1
Vitia se clamant ad invicem, myst. to. 4. p. 294. c. 4
Vitia mercatorum quanta, exp. to. 5. p. 199. c. 1
Vitia se palliant vestimentis virtutum, mor. to 6. p. 79. c. 3
Vitium curandi aliquando durationem impedit, lit. to. 6. p. 188. c. 3
Vitium gulæ sex modis committitur, myst. to. 6. p. 238. c. 1
Vitium omne est ex superfluitate, vel egestate, exp glos to. 7. p. 18. c. 1
Vitium quandoque dicitur habitus relictus ex frequenti male agere, exp. glos. tom. 7. p. 28. col. 2
Vitium est macula relicta in anima, ibid.
Vitium quando dicamur abjicere, exp. glos. to. 7. p. 35. c. 2
Vitia nascuntur ex corporeis sensibus occasionaliter, exp. glos. tom. 7. p. 47. col. 2
Vitia capitalia quæ dicantur, exp. glos. to. 7. p. 66. c. 3
Vitia extirpantur dupliciter, exp. glos. to. 7. p. 78. c. 4
Vitia denudantes Prælatorum arguuntur, lit. to. 7 p. 108. c. 3
Vitium dicitur multis modis, exp glos. to. 7. p. 157. c. 2
Vitulus libani quid significet, alleg. to. 2 p. 67. c. 4
Vitulus significat inobedientes, mor. to. 2. p. 129. c. 3
Vituli significant Prædicatores, lit. to. 2. p. 134. c. 3
Vituli novelli in religione qui sint, mor. to. 2 p. 175. c. 4
Vitulus saginatus est Christus, de cujus pinguedinis plenitudine nos omnes accepimus, myst. to. 3. p. 32. c. 3
Melius est cum charitate servare mandata, quam cum odio implere consilia, mor. ibid.
Vitulos aureos fecit Jeroboam, lit. to. 4. p. 42. c. 1
Vitulam conternantem quomodo exponat Haymo, quomodo Hieronymus, quomodove alia legat littera, lit. to 4. p 38. c. 3
Vitula, idest luxuriosa, & lasciva ad litteram, lit. to. 4. p. 38. c. 3
Vitula conternans, spatium trium annorum denotat, myst. to. 4. p 38. col. 4
Vitulus Romanus exercitus, lit. to. 4. p. 58. c. 3
Vitulus ibi pascetur ad litteram quomodo intelligatur, ibid.
Vitulus est ipse luxuriosus, mor. to. 4. p 58 c. 4
Vitula lasciviens Ægyptus, sensualitas mundi, myst. tom. 4. p. 266 col. 2
Vitula vanitas hujus mundi, myst to. 4 p. 269. c. 4
Vitulo significatur regnum mundanum, lit. to. 5. p. 5. c. 2
Vitulus quando offerebatur pro peccato sacerdotis, exp. tom. 5. p. 136. col. 1
Vituli aurei sanctificationes Israel, per quos putabant sacrificari, lit. tom. 5. p. 188. col. 3
Vitulus saginatus est passionem Christi prædicare, myst. tom. 6. p. 225. col. 3
Vitulus saginatus Christus est, & quomodo nobis datur per pœnitentiam, lit. tom. 6. p. 227. col. 1
Vitulus immolationem carnis insinuat, mor. to. 6. p. 362. c. 2
Vitulus firmiter stans, figensque gradum quid significet, lit. tom. 7. p. 185. col. 1
Vitulus Samariæ quid, lit. to. 7. p. 190. col. 4
Vitula rufa offerebatur pro peccato Synagogæ, lit. to. 7 p 259 c. 2
Vitulus, & hircus, qui debent offerri Deo, quid significent, lit. tom. 7. p. 275. col. 4
Vituperatio filiorum Israel, exp to. 5. p. 136. c. 4
Viventes in sæculo cum difficultate salvantur, mor. to. 1. p. 57 c. 3
Vivit anima tua, quandoque est modus jurandi, quandoque est modus exorandi, lit. to. 1. p. 222. col. 3
Viventes in infernum descendere, quid significet, mor. tom. 2. p. 69. col 2
Viventes qui descendant in infernum, alleg. to. 2. p. 74. c. 2
Vivere præcedit videre in beata patria, mor. to. 2. p. 92 col. 3
Viventes quare non dicantur liberi, mor. to. 2. p. 227. c. 4
Viva lectio est vita sanctorum, lit. to. 2. p. 323. c. 2
Vivi quidam deglutiuntur, lit. to. 2. p. 325. c. 4
Vivere in carne præter carnem Angelicum est, non humanum, lit. tom. 3. p. 151. col. 4
Vivens vita naturæ confitebor tibi confessione peccati, mor. tom. 4. p. 85. col. 4
Vivo ego, est jurare per vitam meam, lit. to. 4. p. 183. c. 1
Viventes mortuorum loca ignorant, quæ videlicet particulariter habeant, myst. tom. 4. p. 159. col 3
Vivens in peccatis dicitur mortuus, lit. to. 6. p. 49. c. 4
Vivere secundum carnem male vivere est, lit. to. 6. p. 338. c. 3
Vivere spiritualiter quid, mor. to. 7. p. 152. col. 2

Vivere in Christo quid, & quomodo, ibid.
Vivus quare Dei sermo, lit. to. 7. p. 246. col. 2
Via tres habet littera, quæ quid significent, aperitur, lit. tom. 7. p. 336. col. 3
Ulai palus interpretatur, exp. to. 5. p. 156. col. 3
Ulam, Luza, & Bethel eadem urbs est, lit. to. 1. p. 49 c. 1
Ulam interpretatur prior, vel anterior, mor. to. 2. p. 187. c. 4
Ulam significat primitivam Ecclesiam, ibid.
Ulmus, Abies, & Buxus, quæ arbores sint, lit. to. 4. p. 93. c. 1
Ulmus cur præceperit Josias deleri, docetur, lit to. 4. p. 172. c. 1
Ultimi primi, & primi ultimi, qui sint, lit. to. 6. p. 216. c. 4
Ultionis quadruplex verbum, alleg to 2. p. 146. col. 4
Ultio triplex est, quædam provenit ex ira, & hæc prohibita est, & mala: secunda provenit ex humana infirmitate, & hæc est permissa, cum moderamine tamen inculpatæ tutelæ; tertia provenit ex zelo justitiæ, & hæc est optima, lit. to. 3. p. 224. c. 4
Ultionem capit Deus a peccatore dupliciter, myst to. 4. p. 105. c. 2
Ulula quid sit, lit. tom. 4. p. 34. col. 3
Ululæ sunt ipsi detractores, lit. to 4 p. 35. col. 1
Ulula portui quomodo exponatur, myst. to. 4. p. 37. col. 4
Ululate naves Carthaginis, quæ sint, lit. to. 4. p. 52. col. 1
Ululatus est vox confusa, lit. to. 4. p. 185. col. 1
Ululatus est contra peccatum oris, lit. to. 4. p. 185. col. 1
Ululatus majorem dolorem signat, quam clangor, exp. to. 5. p. 171. c. 1
Ululatus proprie animalium irrationabilium est, lit. to. 6. p. 8. c. 4
Ululatus dicuntur tentationes Dæmonum, mor to. 6. p. 353. col. 2
Umbilicus cui hæret puer in utero matris, significat carnis concupiscentiam, lit. tom. 3. p. 5. col. 3
Umbilicum nimis longum habere est non solum ad matrem, & patrem, sed etiam ad remotos parentes suos extendere affectum suum, myst. tom. 5. p. 56. col. 2
Umbilicus est carnalis affectus, ibid.
Umbilicus non præciditur a Prælato, quando præficitur, imo contra naturam semper crescit, & augetur, ibid.
Umbilicus præciditur, cum peccatum quodlibet mortale abdicatur, myst tom. 5. p. 56. col. 2
Umbilicum in die ortus sui præcidere, est in die conversionis suæ luxuriam resecare, ibid.
Umbilicus pueri adhæret ventri matris, & Christiani adhærent Ecclesiæ cœlesti per sacramenta, mor. to 5. p. 121. c. 2
Umbra mortis contegens diem, est erubescentia in confessione peccata tegens, lit. tom. 1. p. 399. col. 1
Umbra mortis significat, & est privatio divinæ visionis, quam quisq; damnatus patitur, lit. to. 1. p 409. c. 1. Ignis gehennæ impios cremat, a visione Dei excæcat, & ad majorem pœnam ad videndum quos male amavit in sæculo illuminat, ibid.
Umbra multiplex in scripturis, alleg. to. 2. p. 144. col. 1
Umbra synagogæ multiplex, lit. to. 2. p. 212. col. 1
Umbra etsi requiem præstare videatur, tamen lumen non habet, lit. tom. 3. p. 76. col. 1
Umbra sponsi est lex litteraliter intellecta, sub qua sedit synagoga, fructus vero est illius spiritualis intelligentia, quæ fuit in Prophetis, & Patriarchis, lit. to. 3 p. 113. col. 3
Umbra mortis limbus Inferni, lit. to. 4. p. 24. col. 4
Umbra mortis pro quasi mortuo sumitur, myst. ibid.
Umbra mortis peccatum dicitur, & quomodo, lit. to. 4. p. 25. col. 1
Umbra petræ, bonum denotat exemplum, mor. to. 4. p. 68. col. 4
Umbra Solis Christi humanitas, myst. to. 4. p. 83. col. 4
Umbra manus Dei, est protectio potestatis, & divinitatis illius, lit. tom. 4. p. 120. col. 1
Umbra vesperi vanitas mundi est, myst. to. 4. p. 191. col. 2
Umbra hypocritæ sunt, lit. to. 6. p. 46. col. 3
Umbra mortis triplex declaratur, lit. to. 6. p. 139. col 3
Umbra alicujus hypocrisim, vel simulationem sanctitatis denotat, myst. tom. 5. p. 104. col. 4
Umbram suam extendit, qui famam suam, & sanctitatem simulatam dilatare intendit, ibid.
Umbra multis rationibus legalia dicuntur, lit. to. 7. p. 261. c. 1
Umbræ proprietates, & effectus, ibid.
Umbracula Paulus quare erigat, myst. to. 7. p. 300. col. 4
Umbraculum protectio divina, myst. to. 4. p. 13. col. 1
Umbraculum quomodo accipiatur, & quid significet, myst. to. 4. p. 55. col. 4
Unanimitas juvat in tentationibus, lit. to. 7. p. 272. col. 4
Unctio triplex, mor. tom. 2. p. 61. col. 1
Unctio facta in David per Samuelem, lit. to. 4 p. 25. col. 3
Unctio, quæ facta fuit in Christo, cosistit in tribus, myst. t. 4. p. 151. c. 2
Unctio cui competat, lit. to. 6. p. 155. col. 1
Unctio in Christo triplex, ibid.
Unctio Christi in quot, quibusve consistat, ibid.
Ungere pedes, est suaviter alloqui Dominum, myst. to. 6. p. 175 col. 4
Unctio olei gratiæ quæ bona det hominibus, lit. to. 7. p. 113. col. 4
Unctio in Christo triplex, lit. to. 7. p. 239 col. 4
Unxit Deus pater filium ut pugilem, ut pontificem, ut regem, lit. tom. 7. p. 239. col. 4
Unctio duplex, lit. tom. 7 p. 309. col. 1
Unctio est invisibilis effectus sacramentorum, quem Spiritus sanctus facit in corde recipientis digne, lit. to. 7. p. 349. col. 4
Unctus passionem significat, exp. glos. to. 7. p. 6. col. 2
Unctus præ participibus, &c. quomodo intelligatur, lit. t. 7. p. 239. c. 4
Undecim tribulationes Gentilium numerantur ad consolationem Judæorum, lit. tom. 4. p. 33. col. 1
Undecim quæ valde amara erunt decalogi transgressoribus, myst. tom. 5. p. 208. col. 3
Undenarius numerus transgressionis est, lit. to. 6. p. 115. c. 1
Undenarius peccatum significat, lit. to. 7. p. 280. col. 3
Unguentum est contritio, hac repletur Ecclesia, cum peccatores convertuntur ad Christum, myst. to. 1. p. 65. col. 2
Unguentum salutis triplex, lit. to. 1. p. 34. col. 1
Unguentum dicitur gratia, qua Sancti unguntur, lit. to. 2. p. 336. c. 1
Unguentum triplex est, scilicet contritionis, devotionis, & pietatis: primum fit ex recordatione propriorum peccatorum: secundum ex rememoratione beneficiorum Christi: tertium ex consideratione miseriæ proximorum, lit. to. 3. p. 58. col. 1
Unguentum suave, est sermo sacræ doctrinæ, & sanctæ exhortationis, lit. tom. 3. p. 95. col. 4
Unguentorum genera septem, qui sunt effectus donorum Spiritus sancti, lit. tom. 3. p. 125. col. 3
Unguentum Ezechiæ quod fuerit, lit. to. 4. p. 86. col. 2
Unguenta quid præstent, lit. to. 6. p. 123. col. 4
Unguentum multiplex, lit. to. 6. p. 124. col. 4
Unguentum dulce verbum, lit. to. 6. p. 175. col. 3
Unguenta mentis quæ, mor. to. 6. p. 272. col. 3
Unguentum contritionis quomodo conficiatur, ibid.
Unguentum compassionis quomodo conficiatur, ibid.
Unguentum devotionis quomodo conficiatur, ibid.
Unguenta linguæ quæ, ibid.
Unguentum Mariæ denotat devotionem mentis, mor. to. 5. p. 359. c. 2
Unguentum Mariæ denotat opera devotionis, ibid.
Ungulas habere fortitudinem significat, mor. to. 2. p. 175. col. 4
Ungula est finis equi, & significat consummationem peccati, myst. tom. 5. p. 94. col. 2
Ungula etiam obstinationem peccati signat, ibid.
Unicolores sunt boni, vel mali aperte, mor. to. 7. p. 162. c. 3
Unicornis quid significet, mor. to. 2. p. 245. col. 1
Unicornis natura quæ sit, mor. to. 2. p. 68. col. 1
Unicornis duo præclara facit, mor. to. 2. p. 208. col. 1
Unicornis significat fideles, alleg. ibid.
Unicornes dicuntur Romani, vel Assyrii monarchiam mundi tenentes, lit. tom. 4. pag. 75. col. 3
Unicornes sunt superbi, cum istud animal sit valde superbum, myst. ibidem.
Uniformitas duplex, una bona, altera mala; similiter ipsa varietas, alia bona, alia mala, mor. tom. 1. pag. 43. c 1
Uniformitas signum est veritatis, lit. tom. 7. p. 144. col. 3
Unigenitus Dei filius quare dicatur consiliarius Patris, expos. Glos. tom. 7. pag. 60. col 1
Unio multiplex, bonorum, malorum, beatorum, damnatorum, alleg. tom. 2. pag. 5. col. 2
Unitas non potest esse, ubi unusquisque quærit, quæ sua sunt, myst. tom. 1. pag. 20. col. 4
Unitas fidei, & charitatis est vinculum necessarium his, quibus consilia Christi sunt annuncianda, myst. tom. 1. p. 71. c. 3
Unitas est ad gratiam, sed divisio ad malum, alleg. tom. 2. p. 39. c. 1
Unitas multis modis accipitur, myst. tom. 2. pag. 125. col. 2
Unitas multiplex, lit. tom. 2. pag. 335. col. 4
Unitatis utilitas multiplex, lit. ibid.
Unitas denotat iniquitatem, Prol. tom. 4. pag. 174. col. 1
Unitas Ecclesiastica quomodo designatur, lit tom. 6. p. 121. c. 4
Unitas Christi, & Ecclesiæ in quo commendatur, lit. to. 5. p. 367. c. 1
Unitas substantiæ in quo commendatur, lit. ibid.
Unitas Ecclesiæ commendatur, myst. tom. 7. pag. 280. col. 4
Unitas Ecclesię in novo, & veteri testamento videtur, l. t. 7. p. 383. c. 2
Universalis Ecclesiæ per orbem terræ ostenditur, mor. t. 2. p. 231. c 4
Universalis destructio totius Judææ declaratur, lit. to. 4. p. 57. c. 3
Universa Dominus propter se operatus est, idest sola gratuita bonitate, non necessitate, aut suasione, aut merito, lit. to. 3. p. 34. col. 1
Universitas rerum est homini omnino incomprehensibilis, & secundum exteriorem speciem, & secundum interiorem qualitatem, lit. tom. 3. pag. 72. col. 2
Universitas vitiorum, quæ per peccatum primi hominis possederat genus humanum, per gratiam Dei expulsa est, & introducta universitas virtutum, lit. tom. 3. pag. 158. col. 1
Universæ creaturæ sua pulchritudine, sapientiam Dei manifestant, lit. tom. 3. pag. 170. col. 4
Una est via omnium hominum in ingressu, sed in egressu sunt duæ, una ducit ad cœlum, altera ad infernum, mor. to. 1. p. 265. c. 3
Unum necessarium est unitas cordis, mor. tom. 1. p. 123. c. 4
Unum quod ab omnibus est servandum, quid sit, mor. to. 2. p. 136. c. 4
Unum mirabile, super alia, quæ fecit Dominus, lit. tom. 2. p. 254. c. 3

Una est oratio, quam Christus dictavit, lit. to. 2. p. 259. col. 2
Unus qui accessit malum fuisse, asserunt sancti, lit.to.4 p.64.col 2
Unum omnia propter patrem, eap. glos. to. 7. p. 61. col. 3
Unus accipit bravium, idest, pauci accipiunt præmium vitæ æternæ, & omnes sunt in stadio, lit. to. 7. p. 97. col. 1
Unus sumitur adjective, & substanrive, exp. glos. to. 7. p.156. c.4
Unusquisque onus suum portabit, exponitur multipliciter, lit. tom. 7. p. 167. col. 1
Una fides, unum baptisma quid, lit. to. 7. p. 174. col. 2
Unum sumitur pro altero frequenter in sacra Scriptura, lit. tom. 7. p. 257. col. 1
Unus eorum, qui in inferno erunt, vellet, si posset, alium devorare, lit. tom. 7. p. 414. col. 4
Unusquisque manere debet in ea vocatione, qua vocatus est, quod impedire conatur diabolus, etiam sub specie boni, lit.to.3.p.58.col.1
Unusquisque eum locum habebit in fine, quem sibi præparavit in via, lit. tom. 3. p. 101. col. 1
Unusquisque a proximo suo se custodiat, quando verificatur, lit. tom. 4. p. 27. col. 1
Unusquisque terram desiderat, in qua natus est, lit.10.4.p.80.col.1
Unusquisque se vendit, quando obedientiæ voto se subjicit, myst. tom. 4. p. 254. col. 4
Vobis sicut tibi acquisitive sumitur, lit. to. 4. p. 20. col. 1
Vobis dabitur signum non omnibus, qui sint illi, ibid.
Vocabula profana, quæ invenerunt hæretici, sunt vitanda, lit. tom. 7. p. 223. col. 1
Vocat nos Deus per flagella, per beneficia, per inspirationem, per prædicationem, lit. tom. 1. p. 412. col. 2
Vocatio gentium præfigurata in Isaac, Jacob, Moyse, Sampsone, & pluribus patribus, qui uxores alienigenas habere voluerunt, myst. tom. 1. p. 37. col. 4
Vocatio Samuelis triplex facta a Domino, triplicem ejus dignitatem significavit; fuit enim Sacerdos, Propheta, & Judex in Israel, lit. tom. 1. p. 224. col. 3
Vocationi divinæ mali respondere nolunt, lit. to. 1. p. 255. c. 1
Vocatio Dei secum affert deliberationem, mor. to. 2. p. 89. c. 4
Vocat Deus ad justificationem in præsenti, ad gloriam in futuro, mor. tom. 2. p. 127. col. 4
Vocatio multiplex, mor. tom. 2. p. 128. col. 1
Vocare Dei multipliciter est, lit. to. 4. p. 51. col. 1
Vocatio Dei per quatuor fit, per prædicationem, per inspirationem, per beneficiorum collationem, & per flagellationem, myst. tom. 4. p. 91. col. 4
Vocare aliquem nomine proprio a maxima familiaritate provenit, lit. tom. 4. p. 101. col. 1
Vocat Dominus religiosos, & ad quid, myst. to. 4. p. 107. col. 4
Vocare aliquando revocare significat, lit. 10. 4. p. 127. col. 1
Vocat Deus nos pluribus modis, verbo, exemplo, flagello, & beneficio, myst. tom. 4. p. 165. col. 4
Vocatio Ecclesiæ post Christi passionem dicitur, myst.to.4.p.125.c.4
Vocatio Gentium declaratur, myst. to. 4. p. 76. col. 3
Vocationem Gentium prænunciat Propheta, myst.to.4.p.148.col.1
Vocabis quare Angelus dixit, & non impones, lit.to.6.p.5.col.2
Vocare virum suum quid sit, mor. to. 6. p. 306. col. 2
Vocat omnes Dominus, & nullum respuit, mor. to. 6. p. 81. c. 1
Vocat Dominus quatuor modis, myst. to 6. p. 228. col. 1
Vocationes tres ad longum declarantur, lit. to. 6. p. 92. col. 2
Vocationes Apostolorum fuerunt tres, lit. to. 6. p. 159. col. 2
Vocatio Matthæi est conversio peccatoris, mor. to. 6. p. 161. col. 2
Vocatio nonnullorum Apostolorum cur taceatur, ibid. col. 3
Vocatio gentium, & Judæorum reprobatio, diffuse parabola filii prodigi declaratur, lit. tom. 6. p. 223. col. 4
Vocatio multiplex, myst. tom. 7. p. 9. col. 1
Vocatio duplex, exp. glos. to. 7. p. 9. col. 2
Vocatio nostræ justificationis causa, ibid.
Vocat ea, quæ non sunt, exponitur multipliciter, lit.to.7.p.30.col.1
Vocatio interior cur melius dirigit, quam exterior, lit.to.7.p.50.col.1
Vocare quid, exp. glos. tom. 7. p. 50. col. 2
Vocare duo notat, lit. tom. 7. p. 54. col. 3
Vocationem suam nullus impedire potest, lit. to. 7. p. 50. col. 2
Vocatio in vocatione gentium impletum fuit vaticinium Isaiæ 35. lit. tom. 7. p. 54. col. 3
Vocatio duplex est, eap. glos. to. 7. p. 75. col. 4
Vocatus, idest, electus a Domino, myst. to. 7. p. 4. col. 2
Vociferabor plus est quam clamabo, & cur, exp. to. 5. p. 204. c. 1
Volatilia cœli significant contemplativos, mor. to. 2. p. 129. col. 2
Volatilia dicuntur contemplativi viri, & animæ sanctorum pennatæ donis, atque virtutibus, lit. to. 3. p. 223. col. 4
Volatilia inanem gloriam demonstrant, myst. to. 4. p. 217. c. 4
Volatilia cœli sanctos contemplativos denotant, lit. to.4.p.120.c.2
Volatilia cœli sunt viri justi, & quomodo, myst.to.5.p.106.col.2
Volatilia sunt superbi, mor. to. 7. p. 293. col. 4
Volatus contemplationem significat, alleg. to. 5. p. 6. col. 2
Volare nō possūt multi ligati spiritu fornicationis, Prol.t.4.p.174.c.1
Volo pietatis est, mundare majestatis, lit. to. 6. p. 159. col. 4
Volucres cœli sunt viri spirituales, mor. to. 2. p. 267. col. 1
Volucris superbos Philisthæos connotat, lit. to. 4. p. 37. col. 3
Volucres, nobiles, & equites designant, myst. to. 5. p. 104. c. 4
Volucres cœli denotant superbos, qui semper quærunt extolli, mor. tom. 5. p. 121. col. 4
Volucres sunt superbi, exp. tom. 5. p. 169. col. 2
Volucres cœli superbos denotant, vulpes vero dolosos significant, mor. tom. 6. p. 33. col. 3
Volucres cœli Clericos significant, ibid. col. 4
Volucres cœli sunt clerici, mor. to. 6. p. 190. col. 4
Volucres cœli viri spirituales, lit. to. 6. p. 215. col. 3
Volucres designant inanes cogitationes circa temporalia, mor. tom. 7. p. 152 col. 1
Volumen volans quid denotat, exp. to. 5. p. 216. col. 3
Volumen a Zacharia visum, est sacra Scriptura, myst.to.5.p.216.col.3
Voluntarias oblationes faciebant Judæi, quia dicebant se non teneri, lit. tom. 5. p. 185. col. 3
Voluntarius differt a volente, lit. to. 7. p. 263. col. 4
Voluntatis opera puniuntur: tolle propriam voluntatem, & infernus non erit, alleg. tom. 1. p. 63. col. 4
Voluntatem propriam abnegare difficile est, sed valde utile, myst. tom. 1. p. 68. col. 4
Voluntas homicidii, & actus homicidii cur diversis præceptis non prohibentur, sicut voluntas, & actus mœchiæ, lit. to. 1. p. 88. c. 1
Voluntas compassionis in Christo multa miracula pro nobis peccatoribus fecit, alleg. tom. 2. p. 28. col. 3
Voluntates multæ in Christo, ibid.
Voluntas cum sit cordis, quomodo dicatur voluntas labiorum, mor. tom. 2. p. 44. col. 4
Voluntati electorum serviet omnis creatura, mor. to. 2. p.45. c. 3
Voluntas mala ab homine, mor. to. 2. p. 91. col. 3
Voluntas bona justorum meritum, lit. to. 2. p. 96. col. 4
Voluptates significantur per renes, mor. to. 2. p. 186. col. 4
Voluntaria oris quæ, lit. tom. 2. p. 313. col. 3
Voluntas bona quid sit secundum Gregorium, lit. to. 2. p. 325. c. 1
Voluntas Dei est, ut nihil ei, sed ipse omnibus præponatur, lit. tom. 3. p. 22. col. 1
Voluntas sola culpanda hominis est, quæ eligit mortem, & malum, & dimittit bonum, & vitam quæ ante ipsum apposita erant, lit. tom. 3. p. 86. col. 4
Voluntas audax ad peccandum confundit affectum, & intellectum pervertit, lit. tom. 3. p. 209. col. 2
Voluntas Dei est, homines esse salvos, myst. to. 4. p. 96. col. 2
Voluntas mea omnis fiet, de qua voluntate verum sit, dicitur, voluntas duplex, lit. tom. 4. p. 104. col. 1
Voluntas Christi in passione pro nobis quanta fuerit, clare videtur, myst. tom. 4. p. 116. col. 3
Voluntas Domini apparuit in regibus Medorum, & Persarum, ne molestarent Hebræos, lit. to. 4. p. 123. col. 1
Voluntarie currere debemus viam mandatorū Dei, mor. t. 4. p. 123. c 2
Voluntas Dei est omnes homines esse salvos, myst. to. 4. p. 125. col. 2
Voluntas Dei ibi, tabernaculum ejus, alit. to. 4 p. 168 col. 2
Voluntas nostra, ut redeamus ad Deum, adjuvari necesse est a Deo, lit. tom. 4. p. 185. col. 2
Voluntas Dei Patris fuit Christum mori, & pati, sed quomodo declaratur, lit tom. 4. p. 192. col. 1
Voluntas habet primam radicem merendi, vel demerendi, lit. tom. 6. p. 25. col. 1
Voluntas Dei in nos, quæ sit, lit. to. 6. p. 29. col. 4
Voluntas Christi efficacissima contra Photinum demonstratur, cum dicit: Volo, lit. tom. 6. p. 31. col. 3
Voluntatis nostræ, quæ præsertim sit pax, lit. to. 6. p. 82. col. 2
Voluntas Dei præceptorum impletio, lit. to. 6. p. 95. col. 4
Voluntatem inspicit Deus, lit. tom. 6. p. 98. col. 1
Voluntas Dei potestas est, lit. tom. 6. p. 159. col. 3
Voluntas eadem est patris, & filii, lit. to. 6. p. 194. col. 1
Voluntatis perfectio dicitur vota animæ, lit. to. 6. p. 281. col. 4
Voluptas insatiabilis est, mor. to. 6. p. 305. col. 4
Voluntas sola propria ardet in Inferno, mor. to. 6. p. 319. col. 4
Voluntatem tolle, & jam non est infernus, ibid.
Voluntas ex mala voluntate bona, idest, de male volentibus facit bene volentes, exp. glos. to. 7. p. 7. col. 4
Voluntas quædam remota, quædam actui conjuncta, exp. glos. tom. 7. p. 16. col. 2
Voluntas præparat hominem, unde sine nobis, idest sine nobis operantibus, exp. glos. tom. 7. p. 25. col. 2
Voluntate mala, vel sola miser quisquis efficitur, mor. to. 7. p. 27. c. 3
Voluntas Adæ quomodo fuit causa, quare seminatum est peccatum originale in posteros, exp. glos. to. 7. p. 36. col. 2
Voluntas ex voluntate mala, tanquam ex arbore mala fieri omnia opera mala, ibid.
Voluntates duæ sunt in illo, qui vult interficere ferum, & interficit patrem, ibid.
Voluntas Dei quomodo omnium, quæ sunt, existat causa, exp. glos. tom. 7. p. 52. col. 4

Voluntas nocendi quomodo fit a Deo, exp: glos. to. 7. p. 64. c. 4
Voluntas invita duobus modis, exp. glos. to. 7. p. 95. col. 4
Voluntas absoluta, & conditionata quæ, exp. glos. to 7. p. 265. c. 2
Voluntas peccandi in latrone, qui servili timore abstinet a peccato, quia furaretur si vellet, qualis, ibid.
Voluntas rationis, & sensualitatis quæ, ibid.
Voluntas Dei dicitur hominum sanctificatio, lit. to. 7. p. 199. c. 3
Voluntas Dei multiplex, ibid. col. 3. & 4
Voluntas signi, & beneplaciti, lit. to. 7. p. 344. col. 4
Voluptates corporeæ similes sunt aquis maris, quia ad maritudinem terminantur, myst. to. 1. p. 2. col. 2
Voluptates sæculi non satiant, sed provocant esuriem, myst. tom. 1. p. 64. col. 3
Voluptates mundi sunt cisternæ dissipatæ, mor. to. 2. p. 50. c. 1
Voluptates significantur per aquas, mor. to. 2. p. 78. col. 2
Voluptas quæ mulier sit, mor. to. 2. p. 278. col. 2
Voluntas insatiabilis est, & habita famem, non satietatem parit, lit. tom. 2. p. 326. col. 1
Voluptas carnalis est meretrix, quæ in superficie delectationem habet exterius, interius autem habet amaritudinem, mor. to. 3. p. 10. col. 1
Voluptas carnis futura cruciat, præsens non satiat, præterita non delectat, lit. tom. 3. p. 13. col. 2
Voluptas atrocissimus hostis est humani generis, ideo cor sapientum est, ubi est tristitia, lit. to. 3. p. 88. col. 1
Voluptas carnalis, mundi cupiditas, scientia secularis, dignitatũ ambitio, decipiunt, & effeminant fortissimos etiam, mor. to. 3. p. 90. c. 4
Voluptates carnales fugiendo vincuntur, lit. to. 3. p. 96. c. 2
Voluptas carnalis nulla a Deo data est per prosperitatem, quo fit filii Tyri, idest angustiæ, quia vel per angustiam acquiritur, vel in angustia terminatur, myst. to. 5. p. 93. col. 4
Voluptas insatiabilis est, exp. to. 5. p. 170. col. 2
Voluptas habita famem, non satietatem parit, mor. to. 7. p. 27. col. 3
Voluptas futura cruciat, præsens non satiat, præterita non delectat, lit. tom. 7. p. 175. col. 3
Voluptuosi sunt bestiæ, mor. to. 7. p. 293. col. 4
Vomer est prædicatio, lit. to. 7. p. 218. col. 3
Vomitus pœna vocatur, mor. to. 2. p. 169. col. 2
Vorago terræ quid, lit. tom. 4. p. 8. col. 2
Votum in tribulatione factum non minus obligat, quam si alias sit factum, lit. tom 1. p 80. col. 2
Votum est conceptio boni propositi, animi deliberatione firmata de his, quæ ad religionem pertinent, cum intentione obligandi se Deo, lit. tom. 1. p. 150. col. 1
Vota claustralia contra tria mala, mor. to. 2. p. 83. col. 2
Votum triplex dicitur triplex via religiosorum, mor. to 2. p. 101. c. 2
Vota religionis figurantur per myrrham, guttam, cassiam, & quomodo, mor. tom. 2. p. 119. col. 2
Vota tria, & quomodo Deo reddenda, mor. to. 2. p. 119. col. 4
Votum triplex in omnibus, in clericis, in religiosis, myst. t. 2. p. 143. c. 4
Votum dicitur laqueus, myst. to. 2. p. 163. col. 2
Vota fiunt in articulo necessitatis, myst. to. 2. p. 163. col. 3
Votum dicitur a vovendo, & a volendo, ibid.
Vota religionis a quibus destruantur, mor. to. 2. p. 170. col. 1
Votum in Baptismo, alleg. to. 2. p. 195. col. 1
Vovere consilium est, vota persolvere præceptum, mor to. 2. p. 195. c. 1
Votum quando statim non redditur, mor. to. 2. p. 195. col. 1
Votum Deo triplex notatur, mor. to. 2. p. 195. col. 2
Voce non sua multi clamant, myst to. 2. p. 195. col. 3
Vota tria quæ sunt in religione, mor. to. 2. p 299. col. 1
Vota justorum sunt grata Deo, quia quicquid offert justus Deo, sive sint orationes, sive cogitationes devotæ, sive desideria sancta, sive opera bona, placet Deo, lit. to. 3. p. 32. col. 1
Votum est melioris boni conceptio, animi deliberatione firmata, & ideo vovens, vires suas diligenter circumspicere debet, & pondus ejus quod vovit, diligenter attendere, lit. to. 3. p. 83. col. 3
Voventes, & non redentes reprehenduntur, myst. to. 2. p. 163. col. 4
Vovere est voluntatis, sed reddere est necessitatis, lit. to. 3. p. 44. col 4
Devotare mala peccatum est, & ideo in male promissis rescinde fidem, in turpi voto muta decretum, lit. to. 3. p. 44. c. 4
Vox Dei loquentis ad Adam qualis fuerit, lit. to. 1. p. 5. c. 1
Vox veteris testamenti erat, si volueritis, & audieritis me, bona terræ comedetis, at vox Novi testamenti est: Agite pœnitentiam, appropinquabit regnum cœlorum, myst. to. 1. p. 8. col. 2
Vox prima pœnitentis est: Pater mi, mor. to. 1. p. 36. col. 3
Vox Jacob, sed manus Esau, significant carnem Christi vere fuisse sine peccato, sed similitudinem habuisse peccati, cum in cruce extenderetur, myst. tom. 1. p. 37. col. 1
Vocem elevavit Christus in prædicatione, in resuscitatione Lazari, in suscitatione puellæ, in passione, mor. to. 1. p. 64. col. 4
Vox animarum ad Deum, est desiderium futurorum, quæ tamen videant Deum velle fore, lit. to. 1. p. 397. col. 1
Vox triplicem hostiam debet immolare, mor. to. 2. p. 62. col. 2
Voces aliquæ dant devotionem, aliquæ contritionem, mor. to. 2. p. 110. col. 1
Vox transeuntis ad cœlum, quæ sit, anag. to. 1. p. 124. col. 1
Vox Christi contra malum sacerdotem, myst. to. 2. p. 142. c. 1
Vox Dei prædicator est, mor. to. 2. p. 171. col. 2
Vox simplicis clericis intrantis claustrum, mor. to. 2. p. 179. c. 2
Vox Psalmi quid significet, ostenditur, mor. to. 2. p. 180. c. 2
Vox, & meditatio erit in patria, anag. to. 2. p. 180. col. 3
Vox tonitrui vox maledictionis in judio, mor. to. 2. p. 198. col. 2
Voces servorum Antichristi quæ erunt, alleg. to. 2. p. 217. col. 2
Vox unius, vel nullius quomodo, alleg. to. 2. p. 231. col. 1
Vox aliquando accipitur pro sono, lit. to. 2. p. 266. col. 3
Vox carnificum est dicere, sic meruit, sic puniatur: sed vox Christianorum est, sic dolet, sic curetur, sic cecidit, sic relevetur, lit. tom. 3. p. 29. col. 4
Vox dulcis, & facies decora tunc est, quando voci est consona intentio, atque conscientia, lit. to. 3. p. 118. col. 1
Voces quinque, quas Dominus libenter audit, sunt vox Doctrinæ, Prædicationis, Confessionis, Laudis, & Orationis, lit. to. 3. p. 118. c. 1
Vox multitudinis de quibus verificatur, myst. to. 4. p. 33. col. 3
Vox sonitus, de quibus interpretatur, ibid.
Vox Prophetæ loquens ad Medos, & Persas, lit. to. 4. p. 26. col. 4
Vox Domini ad Persas, & Medos, ut veniant ad destructionem Babylonæ, lit. tom. 4. p. 47. col. 3
Vox humilitatis est confiteri iniquitates nostras, etiam si bona fecerimus, tacere, lit. to. 4. p. 57. col. 2
Vox patris deliberantis, an mittat filium, mor. to. 4. p. 58. c. 2
Vox Pythonissæ quæ sit, lit. tom. 4. p. 62. col. 1
Vox Domini quæ sit, cum etiam benedictionis vocationem in die judicii denotet, myst. tom. 4. p. 67. col. 1
Vox furoris: Discedite maledicti in ignem æternum, ibid.
Vox Domini percussit Philisthæos, lit. to. 4. p. 67. col. 4
Vox clamantis in deserto, de B. Joanne Baptista potest exponi, mor. tom. 4. p. 87. col. 2
Vox Domini quasi tonitruum, licet multi non timeant, myst. tom. 4. p. 169. col. 3
Vox clamantis in deserto ad quos dirigatur, lit. to. 4. p. 87. c. 1
Vox triplex determinatur, mor. to. 4. p. 169. col. 4
Vox pœnitentis quæ, lit. to. 4. p. 290. col. 1
Vox sumitur quadrupliciter, lit. to. 5. p. 9. col. 4
Ululandum est cum clamore in confessione, percutiendum est femur, idest restringenda carnalis affectio in cordis contritione, percutienda est manus, idest, puniendum est malum opus in satisfactione, mor. to. 5. p. 78. col. 4
Vox transiit multipliciter, lit. to. 6. p. 91. col. 2
Vox multipliciter declaratur, lit. to. 6. p. 148. col. 4
Vox via est verbi ad cor, lit. to. 6. p. 149. col. 2
Vox professionis non sufficit ad probationem fidei, lit. to. 6. p. 186. c. 2
Vox quid sit, lit. tom. 6 p. 281. col. 4
Vox cum verbo transit usque ad auditum, & postea perit vox, & remanet verbum, & quid per hoc figuratur, lit. to. 6. p. 286. col. 2
Vox spiritus est vox Christi, lit. to. 6. p. 296. col. 3
Vox ubi sit, mor. to. 6. p. 357. col. 2
Voces duæ, exp. glos. to. 7. p. 106. col. 3
Vocalis oratio valet ad sex: vide, mor. to. 7. p. 112. col. 4
Vox Dei quid, lit. tom. 7. p. 191. col. 2
Voces Domini multæ, & quæ, lit. to. 7. p. 243. col. 4
Vox sanguinis Christi quos moverit contra Judæos, all. t. 7 p. 274. c. 2
Vox magna est divina consolatio, lit. to. 7. p. 367. col. 4
Vox transit, & scripta manet, lit. to. 7. p. 368. col. 1
Vox magna est mors, ibid.
Vox Joannis in Pathmos invitat ad sustinenda certamina tribulationum, ibid.
Vox Prædicatoris talis esse debet, quæ videatur, mor. to. 7. p. 368. col. 3
Vox Christi, Joannis Baptistæ, lit. to. 7. p. 369. col. 2
Vox prima ad bonum, prophetia: vox secunda, Evangelium, lit. tom. 7. p. 380. col. 3
Voces, & tonitrua, quæ dabant Petrus, & Paulus, lit. to. 7. p. 381. col. 2
Voces Angelorum auditæ post Domini Ascensione, lit. t. 7. p. 391. c. 3
Vox quæ scribenda est, non solum dicenda; lit. to. 7. p. 368. c. 1
Upupa, quæ in stercore nidificat, quid denotat, exp. to. 5. p. 216. col. 4
Urbanus beatus cur fuerit bis Confessor, lit. to. 7. p. 56. col. 1
Urbes tabernaculorum ædificat, qui corpori suo providet, vel honores, mor. tom. 1. p. 76. col. 2
Urbs Domini est Ecclesia Angelorum custodia clausa, lit. to. 3. p. 3. c. 3
Urbs fidelis, Thema in synodo, myst. to. 4. p. 7. col. 2
Urbs universalis Ecclesia est, myst. to. 4. p. 253. col. 1
Urbe subversa periit negotiatio ejus, exp. to. 5. p. 94. col. 1
Urbes derelictæ sunt Ecclesiæ pauperes, &c. myst. to. 5. p. 235. c. 1
Urbs in qua pax Dei cernitur, erit æterna habitatio, exp. to. 5. p. 182. col. 3
Urias sacerdos cujus filius fuerit, lit. to. 4. p 22. col. 2
Uria Christi vitam, disciplina interpretatur, myst. to. 4. p. 25. c. 2
Uria lux mea Dei interpretatur, & diabolum significat, & quare, lit. tom. 6. p. 3. col. 4
Urina sunt curæ mundi, anxiæ, & urentes, mor. to. 2. p. 281. col. 3
Urina est fæx sanguinis, & carnalis affectus, quem habent Religiosi in parentes, myst. to. 4. p. 79. col. 4

Urna

Urna vas proprium cinerum mortuorum, lit. to. 6. p. 318. col. 1
Ursus significat crudeles, myst. to. 2. p. 126. col. 4
Ursus ex crudelitate rugit, myst. to. 4. p. 143. col. 3
Ursi dicuntur rugire, & grunnire, & quando, lit. to. 4. p. 143. c. 3
Ursus, & leo simul pascentur, quomodo, lit. to. 4. p. 167. col. 3
Ursus qui habet tres ordines dentium, quid per tres ordines significatur, exp. tom. 5. p. 155. col. 1
Ursa nihil sævius, & quando, exp. to. 5. p. 177. col. 3
Ursi natura, quæ, exp. to. 5. p. 155. col. 1
Ursum excæcandi modus, lit. to. 7. p. 109. col. 3
Ursi proprietates, ursus quid significet, mor. to. 7. p. 164. col. 3
Urtica quid sit, & paliurus declaratur, lit. to. 4. p. 76. col. 1
Urticæ proprietates sex exponuntur, myst. to. 4. p. 131. col. 3
Urticæ proxima sæpe rosa est, lit. to. 6. p. 51. col. 1
Usque, suspensiva constructio, lit. to. 4. p. 101. col. 1
Usque potest esse exclusivum, & inclusivum illis verbis. Non est qui facit bonum, non est usque, &c. lit. to. 7. p. 23. col. 1
Usura contraria omnibus juribus, alleg. to. 2. p. 28. col. 1
Usuram Dominus detestatur multis de causis, ibid.
Usura est homicidium, alleg. to. 2. p. 28. col. 1
Usurarius numquam dormit, sicut diabolus, ibid.
Usurarius dum gloriatur de pecunia male acquisita, gloriatur in malitia sua, myst. tom. 2. p. 135. col. 1
Usurariorum partes, quæ erunt, mor. to. 3. p. 157. col. 3
Usurariorum mensa est scandalosa, mor. to. 2. p. 175. col. 3
Usurarius peccat contra multa, mor. to. 1. p. 183. col. 1
Usura datur multis, ibid.
Usura multa mala generat, ibid.
Usura est, quod datur supra sortem ex pacto præcedente inter usurarium, & debitorem, lit. to. 3. p. 60. col. 2
Usura causa litis, & discordiæ, lit. to. 4. p. 218. col. 3
Usura domos destruit, lit. to. 6. p. 21. col. 3
Usura multis de causis prohibetur, lit. to. 6. p. 168. col. 3
Usura bona salus hominum est, lit. to. 6. p. 246. col. 1
Usura bona operatio est, pretium autem verbi Dei fides, lit. tom. 6. p. 246. col. 1
Usurarius dicitur Elephas, myst to. 5. p. 234. col. 1
Usus vini non fuit ante diluvium, lit. to. 1. p. 14. col. 1
Usus triplex malæ terræ, myst. to. 6. p. 126. col 4
Ut, ista dictio non semper causalis est, sed accipitur, ut plurimum, consecutive, lit. tom. 1. p. 57. col. 3
Ut, dictio hæc notat consecutionem, & non causam, lit. to. 6. p. 4. c. 1
Ut, finem connotat, lit tom. 6. p. 5. col. 2
Ut, consecutionem connotat, ibid.
Ut, quando causam finalem non connotat, ibid.
Ut aliquem fructum habeã, &c. dupliciter exponitur, lit. to. 7. p. 10. c. 3
Ut homo iste, idest verus homo, quia ly, ut, expressivum est veritatis, lit. tom. 7. p. 182. col. 2
Uter, qui fit de corio mortui animalis, ad pruinam positus restringitur, & quid significat, lit. to. 2. p. 310. col. 1
Uter triplici de causa exponitur aeri, ibid. col. 4
Uter quatuor denotat, ibid.
Uterus Rebeccæ, ubi duo populi pugnaturi significabantur, est Ecclesia, in qua boni semper impugnantur a malis, lit. to. 1. p. 10. col. 4
Uterus est benignitas Dei, qui ad pœnitentiam nos adducit, & nos ejus benignitatem contemnimus, mor. to. 1. p. 32. col. 4
Uterus virginis castellum nominatur, myst. to. 1. p. 38. col. 1
Uterus, in quo portantur peccatores, est ipsa misericordia, lit. tom. 4. p. 103. col. 3
Uterus Religionis conventus est, mor. to. 6. p. 5. col. 1
Uterus est delectatio, mor. to. 7. p. 148. col. 4
Uti fortibus nullus debet, exp. to. 5. p. 192. col. 4
Uti large est genus ad uti, & frui, exp. glos. to. 7. p. 124. c. 4
Uti quid sit, & quibus utendum, lit. to. 7. p. 237. col. 2
Utile, & jucundũ, in præsenti vita disjũcta sunt, quia tribulatio utilis est, sed non jucunda, at in fine conjungentur, myst. to. 1. p. 11. c 4
Utilia docet Deus, idest legem, & cultum, lit. to. 4. p. 208. c. 1
Utilia nostra sũt Pietas, Castitas, Charitas, Patiẽtia, myst. t. 4. p. 108. c. 2
Utilia tria maxime notantur, mor. to. 6. p. 91. col. 3
Utilitates spiritualis lætitiæ, mor. to. 2. p. 79. col. 2
Utilitates quas boni ex malis accipiant, lit. to. 2. p. 94. col. 1
Utilitas proveniens ex Dei nominis laudatione, lit. to. 2. p. 124. col. 3
Utilitas major futura facit non exaudiri, myst. to. 2. p. 137. c. 3
Utilitas de Christi resurrectione, alleg. to. 2. p. 165. col. 3
Utilitas tribulationum multiplex, lit. to. 3. p. 36. col. 3
Utilitas boni pastoris est, quod oves ad ipsum congregantur, myst. tom. 4. p. 260. col. 3
Utilitates tribulationis, lit. to. 7. p. 228. col. 3
Utilitatem nostram quærit Deus, lit to. 7. p. 272. col. 1
Utilitas operum quanta, lit. to. 7. p. 315. col. 4
Utilitas fidei est in tribus, lit. to. 7. p. 338. col. 3
Utilitas credendi duplex, lit. to. 7. p. 346. col. 1
Utramque manum posuit in cruce Dominus ad confirmandum Novum Testamentum, lit. to. 4. p. 249. col. 4
Utres veteres, vel Apostolos adhuc carnales, vel Scribæ, & Pharisæi interpretantur, lit. tom. 6. pag. 36. col. 3
Uvæ deserti acres, & amaræ, significant Judæos amaros propter malitiam, alleg. tom. 1. p. 52. col. 4
Uva fructus bonorum operum denotat, lit. to. 4. p. 13. col. 2
Uva pro ovo legitur, to. 4. p. 28. col. 2
Uva peccati memoria est, mor. to. 4. p. 199. col. 2
Uva acerba de spinis colligitur, mor. to. 6. p. 28. col. 4
Uva vocatur justus, lit. to. 6. p. 29. col. 1
Uva acerba, sicut dentibus noxia est, & fumus oculis, sic iniquitas his, qui utuntur ea, exp. to. 5. p. 68. col. 1
Uva quid significet, lit. to. 7. p. 122. col. 1
Uva significat compunctionem de peccatis, lit. to. 7. p. 124. col. 1
Uva Christus est, lit. tom. 7. p. 389. col. 3
Vulneratus, cũ non sentit vulnus, aut nimis sentit, de salute est desperans quia vel nõ quærit Medicũ, aut non sustinet, mor. to. 1. p. 2. c. 4
Vulnera Christi sunt fontes aquarum, lit. to. 2. p. 35. col. 2
Vulnera, quæ Dominus in Cruce sustinuit, assidua devotione meditanda, lit. tom. 2. p. 45. col. 2
Vulnus spirituale in capite habet ille, qui male sẽtit de fide, in corde vulnus habet, qui male se habet in voluntate, lit. to. 3. p. 145. col. 1
Vulneris spiritualis quot sint genera, myst. to. 4. p. 4. col. 2
Vulnus, & percussura est ipsa captivitas Babyloniæ, lit. to. 4. p 66. c. 3
Vulnera clausa plus cruciant: Senecæ sententia est, myst. t. 4. p. 155. c. 4
Vulnus spirituale triplex, mor. to. 4. p. 265. col. 3
Vulnera quot habuit Christus, tot cauteria fuerunt pro nobis membris infirmis, mor. to. 7. p. 36. col. 1
Vulnera diligentis sunt meliora, quam fraudulenta odientis oscula, lit. tom. 7. p. 232. col. 3
Vulnera Christi qualia in die judicii, lit. to. 7. p. 260. col. 2
Vulnerare nisi volentem Diabolus non potest, lit. to. 7. p. 395. col. 2
Vulnus sævum, & pessimum, quid, lit. to. 7. p. 410. col. 3
Vulpes significant callidos, myst. to. 2. p. 122. col. 4
Vulpes sunt hæretici, mor. to. 2. p. 157. col. 1
Vulpis proprietates Dæmoni, hypocritis, & hæreticis conveniunt, mor. tom. 2. p. 157. col. 3
Vulpes parvulæ sunt cogitationes nostræ, antequam in opus procedant, lit. tom. 3. p. 96. col. 2
Vulpes, ut rapiat aves, se mortuam simulat, sic hæretici simulant se mortuos mundo, ut simplices, & incautos decipiant sub specie pietatis, lit. to. 3. p. 118. col. 1
Vulpes parvulę demolientes vineas adhuc florẽtes, sunt primi motus, qui comprimendi sunt, ne ad consensum trahant, mor. t. 3. p. 118. c. 2
Vulpes Prælati malitiosi, myst. to. 4. p. 115. col. 1
Vulpes ob multa meretrices denotant, mor. to. 6. p. 35. c. 3
Vulpes hæreticos denotant, mor. to. 6. p. 53. c. 1
Vulpes sunt stultæ mulieres, mor. tom. 6. p. 190. c. 4
Vulpes sunt meretrices, & foveas habent, idest fornicatores, vel domus, &c. ibid.
Vulpes dolosa est, & fœtet, lit. tom. 6. p. 217. c. 1
Vulpis multa dicuntur, & per extensum tractantur, lit. t. 6. p. 217. c. 1
Vulpes se mortuam fingens, significat hypocritas, mor. t. 7. p. 140. c. 1
Vulpes, idest dæmones, foveas habent, mor. to. 7. p. 153. c. 1
Vulpes Samsonis quid significent, lit. to. 7. p. 357. c. 4
Vult omnes homines salvos fieri, habet multas expositiones, lit. to. 7. p. 210. c. 4
Vultus Dei quis, myst. to. 2. p. 9. col. 4
Vultus Dei iratus, erit maxima pœna damnatorum, all. t. 2. p. 46. c. 1
Vultus Dei quadruplex, mor. to. 2. p. 85. col. 1
Vultus est imago Dei nobis impressa, mor. to. 2. p. 164. c. 3
Vultus tristis est spina detrahenti, qua pungitur ejus lingua, ut taceat, sed redargutio amputat illi linguam, itaut mutus fiat, li. t. 3. p. 55. c. 4
Vultus, idest conscientia, myst. to. 4. p. 11. c. 2.
Vultus tristitia, est ostentatio jejunii, lit. to. 6. p. 25. c. 1.
Vultus nativitatis quid sit, lit. to. 7. p. 314. c. 1
Vulva Ecclesiæ est studium, mor. to. 4. p. 175. c. 4
Vulva malam cogitationem dicit cum ipsa delectatione, myst. to. 4. p. 228. col. 3
Uxor, & soror prælati debet esse sapientia, mor. to. 1. p. 18. c. 4
Uxor Abrahæ primum dicebatur Sarai, idest princeps mea, quasi mater unius familię futura, sed postea dicta est Sara, idest princeps absolute, quasi futura mater omnium gentium, lit. to. 1. p. 22. c. 3
Uxorum pluralitas uno tempore licita fuit, quæ aliis temporibus est vitiosa, lit. to. 1. pag. 40. col. 1
Uxor nostra est caro nostra, & qualiter abundet in lateribus conscientiæ nostræ, lit. to. 2. pag. 330. c. 1
Uxoris bonæ conditiones, lit. to. 2. p. 330. c. 1
Uxor justi est sapientia, mor. to. 5. pag. 68. c. 3
Uxorem proximi sui polluit, qui Ecclesiam Christi pravo exemplo corrumpit, mor. to. 5. p. 110. c 3
Uxores, & viri de eadem tribu, & cognatione duci debent, li. t. 6. p. 4. c. 3
Uxor quando stabat sub mariti custodia, & quanto tempore, lit. to. 6. pag. 4. c. 4
Uxor præsidis, pænitentialis justitia est, mor. to. 6. p. 85. c. 2
Uxor anima sterilis, & infœcunda, myst. to. 6. p. 112. c. 2
Uxor est Ecclesia, mor. to. 6. p. 112. col. 2

Uxor Petri Ecclesia est, myst. to. 6. p. 157. col. 2
Uxor Christi gloria est, mor. to. 6. p. 183. col. 4
Uxorem duxi, hæretici intelliguntur, lit. to. 6. p. 220. col. 3
Uxor Loth versio in statuam salis, quid nobis præstet, lit. t. 6. p. 238. c. 4
Uxores plures numquam permisit Apostolus aliquem habere. mor. tom. 7. p. 88. col. 3
Uxorem propter quas causas homo dimittere possit, exp. glos. tom. 7. p. 89. col. 4
Uxore viro propter adulterium dimitti potest, exp gl. to. 7. p. 90. c. 2
Uxorem accipere in se non est peccatum, exp. gl. to. 7. p. 91. c. 2
Uxor tristis magna amaritudo est in domo, ibid. col. 4
Uxor Lazari si oppsisset, non potuisset repeti, lit. to. 7. p. 92. c. 3
Uxor Domini gloria, lit. to. 7. p. 188. col. 1
Uxorem homo cognoscere potest propter multas rationes, lit. tom. 7. p. 275. col. 1
Uxoris vehemens amator adulter est, lit. to. 7. p. 332. col. 1
Uxor Loth significat illos, qui a peccatis ad horam exeunt, sed mente protinus ad eam revertuntur, mor. to. 3. p. 155. col. 1
Uxor prava sapientia dicitur, vel perversa doctrina eorum, myst. tom. 4. p. 34. col. 3
Uxor scientia Domini, vel cura animarum, myst. to. 4. p. 242. c. 4
Uxores carnales concupiscentias significant, myst. t. 4. p. 258. col. 4

X

XErxes fuit filius Darii Hystaspis, expositio tom. 5. pagina 160. columna 4

Z

ZAbilus Arabum potentissimum, exp. to. 5. p. 245. col. 1
Zabulon interpretatur substantia habitaculi, sive habitaculum fortitudinis, vel pulchritudinis, lit. to. 3. p. 58. col. 1
Zabulon, & Nephtalim, vera Galilæa, ubi Christus primo prædicavit, & vinum ex aqua fecit, lit. to. 4. p. 24. col. 4
Zabulon, fluxus noctis interpretatur ad litteram, ibid.
Zacharias interpretatur memorans Dominum, mor to. 2. p. 290 c. 3
Zacharia filius Barachiæ a quo occiditur, lit. to. 4. p. 22. c. 2
Zacharias interpretatur memor Domini, exp. to. 5. p. 163. c 2
Zachariæ patrem quidam dicunt fuisse bioomium, exp. to. 5. p. 213. c. 2
Zacharias quare Dominum jurasse ad Abrahamum scripsit, lit. tom. 6. p. 3. col. 1
Zachariæ, Mariæ Virgini, Pastoribus, & Josepho, lit to. 6. p. 5. col. 1
Zachariæ dixit Angelus: Ne timeas, lit. to. 6. p. 5. col. 1
Zacharias memor Domini dicitur, mor. to. 6. p. 127. col. 4
Zacharia, & Elisabeth, cur steriles, lit. to. 6. p. 128. col. 1
Zachariæ ingressus Christi ingressum in Mariam denotat, myst. tom. 6. p. 128. col. 4
Zacharias quomodo Angelo non credendo peccaverit, lit. to. 6. p. 129. col. 4
Zacharias cur mutus evaserit, lit. to. 6. p. 130. col. 1
Zachariæ domus, infirmorum domus est, mor. to. 6. p. 135. col. 1
Zacharias & surdus, & mutus videtur fuisse, lit. to. 6. p 138. col. 1
Zachariæ Canticum in tres partes dividitur, ibid. col. 2
Zachariæ & loquela, & prophetia donatur, ibid.
Zachariæ prophetia de Resurrectione, ibid. col. 4
Zachariæ Canticum cur in Matutinis decantetur, lit. to 6. p. 139. c. 4
Zacharias a quo occisus fuerit, lit. to. 6. p. 206. col. 1
Zachæus populum Gentilem significat, myst. to. 6. p. 244. col. 1
Zelotipia est sola suspicio adulterii, lit. to. 1. p. 132. col. 3
Zai interpretatur hæc, & significat ultionem divinam, li. t. 4. p. 286. c. 3
Zambri interpretatur cantatio mea, mor. to. 2. p. 277. col. 3
Zambri significat vitia, quæ suggerit voluptas, ibid.
Zambri, & Elam Regionis Persidis fuit, lit. to. 4. p. 2[illegible] col. 1
Zara verbum Hebraicum, significat brachium, & [illegible] exp. tom. 5. p. 105. col. 4
Zara dicitur Christus, myst. to 6. p. 3. col. 3
Zara Oriens declaratur, lit. ibid.
Zara interpretatur mystice Christus, mor. ibid.
Zaram, idest Oriens, lit. to. 7. p. 184. col. 4
Zeb, & Oreb, significat Diabolum, mor. to. 6. p. 374. col. 4
Zebdihel denotat malos, balivos, & officiales, mor. to. 5. p. 245. c. 2
Zebedæus fugitivus dicitur, mor. to. 6. p. 14. col. 1
Zebedæus quando mortuus, lit. to. 6. p. 66. col. 1
Zelator est Christus in Ecclesia, alleg. to. 2. p. 173. col. 1
Zelantes populi sunt invidi, & satis per longum declaratur, lit. tom. 4. p. 57. col. 1
Zelaturæ erant extra Templum, & quomodo, exp. to 5. p. 132. c. 3
Zelotes quare Hebraice dicatur Chananæus, lit. to. 7. p. 279. c. 2
Zelus sine scientia errat, scientia sola inflat, myst. to. 1. p. 29. c. 2
Zelus proprie est amor viri in uxorem, lit. to. 1. p. 132. col. 1
Zelus, charitas, doctrina, virtutes, sunt arma Christi, alleg. tom. 3. p. 86. col. 1
Zelus animarum necessarius Prædicatori, mor. to. 2. p. 105. col. 2
Zelus Dei quomodo accendatur, mor. to. 2. p. 209. col. 3
Zelus bonus habet desiderium gloriæ solius Dei, & iram, qua excandescit adversus contumeliam Dei, lit. to. 3. p. 114. col. 3
Zelus Domini dicitur Charitas, myst. to. 4. p. 25. col. 3
Zelus, idest odium, lit. to. 4. p. 32 col. 1
Zelus Christi in homines fuit vehemens ejus dilectio, myst. to. 4. p. 159. col. 2
Zelus animarum non est omnipotenti Deo majus sacrificium, exp. tom. 5. p. 18. col. 3
Zelus super omnia movet hominem ad furorem, & vindictam, myst. tom. 5. p. 115. col. 4
Zelus bonus qualis sit, lit. to. 6. p. 293. col. 1
Zelus Dei, & mandatorum ejus est vapor ignis, lit. to. 7. p. 94. col. 3
Zelus Apostoli, quem habebat de salute animarum, lit. to. 7. p. 171. c. 4
Zena interpretatur commotio, vel commovens, lit. to. 7. p. 235. col. 4
Zona, manipulus, stola, & hujusmodi ligamenta quid significant, mor. tom. 6. p. 266. col. 2
Zonam accipere, quid sibi velit, lit. to. 6. p. 214. col. 1
Zonæ aureæ quid significent, lit. to. 7. p. 410. col. 2
Zoroastes in principio nativitatis suæ statim cœpit ridere, lit. tom. 6. p. 295. col. 4
Zorobabel cur dicatur germen, exp. to. 5. p. 113. col. 4
Zorobabel cur dicatur germen nominatim, ibid.
Zorobabel quomodo missus ad Darium filium Hystaspis licentiam reædificandi obtinuit, exp. to. 5. p. 211. col. 3
Zorobabel denotat Christum hominem, myst to. 5. p. 212. col. 3
Zorobabel dicitur Oriens, & cur, exp. to. 5 p. 215. col. 3
Zorobabel dicitur lapis per constantiam, ibid.
Zorobabel dicitur oculatus, per circumspectionem, ibid.
Zorobabel quomodo potest dici, exp. to. 5. p. 216. col. 1
Zorobabel cur dicatur lapis primarius, ibid.
Zorobabel, & Jesus dicuntur olivæ, & spicæ, exp. to. 5. p. 216. col. 1
Zorobabel dicitur vir a virtute animi, exp. to. 5. p. 217. col. 2
Zorobabel confusionis magister interpretatur, lit. to. 6. p. 4. col. 2
Zorobabel, cujus filius fuerit, an Salathiel, vel Jechoniæ, ibid.
Zorobabel, significat Christum, ibid.
Zama Græce, acredinem Latine significat, to. 6. p. 51. col. 2
Zizania in Ecclesia Christi, qui sunt, mor. to. 2. p. 88. col. 2
Zizania in singulari, penultimam producit, lit. to. 6. p. 50. col. 4
Zizania, nomen herbæ specialis, ibid.

Finis Indicis totius Operis.

